

Віктор Стріха

АНТОЛОГІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ
1921-1992
ТОМ 3
(Кубок УРСР 1936-38, 44-48, 72-76, 90-91,
українські легіонери до 1955,
міжреспубліканські та міжнародні матчі 1921-35)

Черкаси-2021

**«ДЕЯКІ ВВАЖАЮТЬ, ЩО ФУТБОЛ – ЦЕ ПИТАННЯ ЖИТТЯ ТА СМЕРТІ.
Я ДУЖЕ РОЗЧАРОВАНИЙ ТАКИМ ВІДНОШЕННЯМ.
МОЖУ ВАС ЗАПЕВНИТИ, ЩО ВІН НАБАГАТО ВАЖЛИВІШЕ ЦЬОГО»
(Біл Шенклі).**

Автор-упорядник – Віктор Стріха.

Технічний редактор – Юрій Ландер (Харків).

ЗМІСТ

Кубок УРСР 1936-38, 44-48, 72-76, 90-91	3
Українські легіонери до 1955	270
Міжреспубліканські та міжнародні матчі 1921-35	380

ВСТУП

«Антологія - збірка найхарактерніших творів кількох письменників певного жанру чи літературного періоду».

Шановні друзі, пропоную Вам третій том книги «АНТОЛОГІЯ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ», яка складається з розділів:

1. Кубок УРСР 1936-38, 44-48, 72-76, 90-91.
2. Українські легіонери до 1955.
3. Міжреспубліканські та міжнародні матчі 1921-35.

В четвертому томі будуть розділи: кубок СРСР 1936-54, 71-92, футбол Буковини 191? -1944, Закарпаття 191? – 1946, Західна Україна 190?-39 – це не повторення інформації минулих книг, це зібрані результати із преси тих регіонів.

Велику допомогу у роботі над 3-ім томом надали:

- по кубку УРСР – Бабешко Олексій (Олександрівка), Беззубченко Геннадій (Кривий Ріг), Вінцовський Тарас (Одеса), Гнатюк Василь (Кривий Ріг), Гришаєв Геннадій (Донецьк), Грудняк Сергій (Луцьк), Загоруйко Леонід (Вінниця), Зарванський Віктор (Хмельницький), Зубко Володимир (Суми), Свиридчук Віктор (Ровно), Люпа Богдан (Львів), Латул Олександр (Херсон), Перевізник Андрій (Кропивницький), Пирухін Юрій (Кременчук), Продан Андрій (Кишинів, Молдова), Рустамов Рустам (Запоріжжя), Рушак Михайло (Ужгород), Туз Сергій (Вінниця), Чік Віталій (Чернівці), Чурса Сергій (Кам'янське).

- по міжреспубліканських та міжнародних матчах - Андрейко Андрій (Ізраїль), Беззубченко Геннадій (Кривий Ріг), Вінцовський Тарас (Одеса), Загоруйко Леонід (Вінниця), Коломієць Анатолій (Київ), Лубінський Роман (Дніпро), Перевізник Андрій (Кропивницький), Репп Вальтер (Німеччина). Павлов Сергій (Рига, Латвія)

Я дуже Вам вдячний, шановні колеги!

Основа книги побудована на матеріалах з преси.

У книзі викладено фото газетних звітів найкращої якості. Оригінали Ви можете отримати, написавши мені листа на електронну адресу.

Текст із преси збережений в оригіналі. Судді, склад команд, голи, тощо, які є в газетних звітах – повторно не набиралися.

Видання випущене за кошти автора.

Використовувати матеріали книги можна з дозволу автора
або з посиланням на автора.

Віктор Стріха, а/с-88, г. Черкаси, 18001, Україна.

Телефон: 8-(0472)-63-10-38. 80666195317.

Електронна адреса: victorstriha@ukr.net

КУБОК УРСР

Упродовж 1936-91 років розігрувався Кубок УРСР з футболу. У змаганнях брали участь виключно команди колективів фізкультури.

Однак у 1936-38, 44-48 роках в турнірі участь брали команди майстрів. В 1972-76 роках паралельно проводилися два Кубки УРСР: як для команд КФК та для команд майстрів першої та другої ліг. Команди майстрів виборювали приз, заснований редакцією газети «Радянська Україна».

В 1990-91 роках кубок розігрували клуби української зони другої ліги першості СРСР.

Наша розповідь про турніри, в яких брали участь команди майстрів. В 1936 році кубок називався весняна першість УСРР, в 1937 - кубок-весняна першість УРСР, в 1938 та 1944-48 роках – кубок УРСР, в 1972-76 роках - кубок України на приз газети «Радянська Україна», в 1990-91 роках - кубок України серед команд 2-ї ліги на приз газети «Правда України».

1936

(8 команд - 11.05-24.06)

«Высший совет физкультуры Украины постановил провести в мае всеукраинское весеннее первенство по футболу. В розыгрыше будут участвовать 8 показательных команд: Киев (Динамо), Харьков (Динамо), Одесса (Динамо), Днепропетровск (Динамо), Киев (общество «Локомотив»), Харьков (Паровозостроительный завод), Сталино (общество «Стахановец») и Днепропетровск (завод имени Ленина).

В первом круге розыгрыша, который будет проводиться по олимпийской системе, команда «Стахановец» должна играть с динамовцами Одессы, встреча которых предполагается в Кадиевке 12 мая».

Газета «Сталинский рабочий» Донецьк, 9.05.1936.

ФУТБОЛЬНА ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ

У травні ц. р. буде розіграна футбольна першість України. Змагання проваляться за новою системою: від кожного міста — претендента на першість — виступатиме не збірка команда, а кращий футбольний клуб. У розігранні першості України на весну 1936 року візьмуть участь 36 міст, розподілених на 5 груп. У першій групі — Київ, Харків, Дніпропетровськ, Сталіно, Одеса і Криваторськ.

У першій черзі відбуватимуться футбольні матчі швидко організованих показових команд. Таких команд на Україні створено 8: у Києві — «Динамо» і «Локомотив», у Харкові — «Динамо» і «ХПЗ», у Дніпропетровську — «Динамо» і заво-

ду ім. Леніна, в Сталіно — «Стахановець», в Одесі — «Динамо».

Перший і найцікавіший матч показових футбольних команд «Динамо» Києва і Дніпропетровська відбудеться 12 травня в Києві на Червоному стадіоні. У складі київської команди — т.т. Трусович, Фомін, Кузьменко, Пугістін, Лівшин, Тютчев, Гончаренко, Шиловський, Шогодський, Комаров і Махіння.

У складі команди Дніпропетровська — т.т. Гутарьов, Чижов, Александровський, Старостін, Андреев, Гребер, Бородин, Дайко, Крижовцев, Костін і Корнілов.

Судити цей матч запрошено з Харкова тов. Поселевича.

Газета «Комуніст» Київ, 9.05.1936.

1 коло:

11.05. Ст. «Металіст». Суддя: Леопольд Кулінець (Одеса). «ХПЗ» Харків – «Локомотив» Київ – 0-1 (0-1). Гол: Кузьменко (13).

«ХПЗ»: Л.Бобовніков, А.Пономаренко, П.Якушев, С.Сергієнко, А.Іодловський, К.Ус, Сокольніков, Попригін, Г.Масалітін, Донковцов, І.Бурдуков.

«Локомотив»: А.Сорін, Г.Тимофеев, Т.Пржепольський, П.Францев, О.Філіпович, Д.Долгов (кап.), М.Головинський, П.Сопін, Ф.Кузьменко, М.Балакін, О.Галкін. Тренер Василь Ямковий.

«Футбольне поле стадіону «Металіст» гостинно виблискує зеленою травою. Гості – ігроки київської команди «Локомотив» в синіх майках, команда «ХПЗ» - в червоних.

Гостям виголошують дружне «фізкульт – ура» і підносять квіти. Сюрчок судді оголошує початок матчу. Кияни наполегливо атакують ворота ХПЗ, але безрезультатно. Перший тайм закінчився нічию.

В другому таймі гра набула більш жвавого темпу. ХПЗ б'ють корнер. М'яч в ногах київського нападника. Шут по голу і м'яч у сітці. Хапезевці пробують відквитати рахунок, їхній натиск даремний. Матч закінчився з рахунком 1-0 на користь Києва».

Газета «Ленінська зміна» Харків, 12.05.1936.

12.05. 17:30. Ст. ім. С.В. Косіора. 20000 (або 30000) глядачів. Суддя: Лев Іоселевич (Харків). «Динамо» Київ — «Динамо» Дніпропетровськ — 5-2 (2-1). Голи: Шиловський (35), Щегоцький (36, 61, 62(68)), Махія (80(72)) — Кривошеев (10), Гребер (81, пен.).

Київ: А.Ізковський; В.Правовєров, К.Фомін (кап.); Ф.Тютчев, Й.Ліфшиць, М.Путистін; М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Щегоцький, П.Комаров, М.Махія. Тренер Моїсей Товаровський.

Дніпропетровськ: М.Маховський; І.Прядко, В.Алексопольський, В.Гребер, Б.Андрєєв, М.Старостін, І.Мозолєвський, П.Лайко; М.Костін, В.Кривошеев, П.Корнілов. Тренер Жюль Лімбек.

До матчу футбольних команд Київ — Дніпропетровськ готувалися не тільки футболісти. До нього готувалися й чекали трудніші столики. Тому цілком зрозуміло, чому 12 травня Червоноармійська вулиця нагадувала демонстрацію на великому святі. Цілими групами йшли трудящі на Червоноліній стадіон.

Вже о 3 і 4 години на трибунах відомих місць не було. Глядачам, які запізнилися, довелося розміститися на схилах Червоноліній гори, коло парашутної вишки, або просто на біговій доріжці. Визначити ж загальну кількість присутніх важко, бо ніяка «арифметика» не витримає підрахунку. Організатори матчу говорять, що «облікованого» глядача було понад 20 тисяч.

О 5 год. 40 хв. команди, на чолі з суддею тов. Іоселевичем (Харків) вийшли на поле.

У формі «Динамо» — команда Дніпропетровська: Маховський, Прядко, Алексопольський, Старостін, Андрєєв, Гребер, Корнілов, Кривошеев, Костін, Лайко, Мозолєвський. В блакитних футболках — футболісти Києва: Ізковський, заслужений майстер спорту Фомін К., Правовєров, Путистін, Ліфшиць, Тютчев, Махія, Комаров, Щегодьський, Шиловський, Гончаренко.

Дніпропетровці з центра зробили перший удар, м'яч виявився у центрової трійки Києва; буквально за 1 хвилину м'яч потрапив в сітку дніпропетровців. М'яч був акуратно забитий Щегодьським. Рахунок 2 : 1. Веде Київ.

У відповідь на це дніпропетровці переходять на сторону Києва і за 5 хвилин до кінця був випадок, коли Корнілов міг зрівняти рахунок. Перший тайм закінчився.

В другому таймі кияни увесь час «сиділи» на воротах Дніпропетровська. На 17, 23 і 27 хвилин Щегодьський і Махія забивають три м'ячі, зробивши рахунок 5 : 1.

Залишається 9 хвилин. Суддя тов. Іоселевич дає штрафний, що його Гребер і забиває.

Овисток. Глядачі відійшли на годинниках — 5 год. 45 хв.

Перші три хвилини гри проходять на центрі, з деякою перевагою дніпропетровців. Півзахист Києва відірвався від нападу, чим дав можливість нападкові Дніпропетровська перейти на сторону Києва. Ворота Києва Ізковський на 5 і 7 хвилинах бере перші м'ячі. Костянтин Фомін двічі зрізує м'ячі.

В 20 метрах Лайко порадив м'яч на лівий край, звідки Кривошеев з ходу забиває у ворота Києва перший м'яч. Ізковський намагався було його взяти, але не дістав. Рахунок 1:0. Веде Дніпропетровськ.

М'яч на центрі. Дніпропетровці знову взяли ініціативу й перевели гру на половину Києва. Центрова трійка Дніпропетровська з хорошою підтримкою півзахисту не дає можливості киянинам перейти в напад. Окремі спроби Щегодьського і Комарова не увінчалися успіхом, оскільки слабі удари по воротах ліквідувалися Маховським.

Друга половина тайма, а результату немає. Тридцята хвилина була переломною. Напад Києва рішуче перейшов на сторону Дніпропетровська і на 32 хвилині Шиловський з подачі Щегодьського забиває м'яч. Рахунок 1 : 1.

Рідко бувають такі випадки у футболі, але те, що було на 33 хвилині здивувало всіх глядачів: як тільки

3 рахунком 5 : 2 на користь Києва закінчився цей матч.

Що показала гра? Стіль гри в обох командах майже однаковий. У дніпропетровців слабо грав правий край Мозолєвський, а в цілому напад дуже багато возиться з м'ячем, чим уповільняє загальний темп гри.

У Києва напад значно перебудував гру, що й дозволило зробити такий рахунок. Помилка на початку першого тайму, коли півзахист відірвався від нападу, була зважена у другому таймі.

Слід відмітити нерозпорядність організаторів матчу, які припустили відхід глядачів під час гри на поле.

На матчі були присутні товариші Косіор, Постишев, Із'їн, Андрєєв, Сапов, Кацнельсон, Клімков.

Д. ЯРОВИЙ

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1936.

Матч динамівських команд Києва і Дніпропетровська

Першим вітчує наближення матчу цей стрімкий біг ніхто не може паразити: водія трамвая, автобуса і тролей-буса. Біля воріт Шегольський злівою пере-буй, починаючи з 3 годин дня, на роз-змі м'яч Шилівському і він блискуче-доть сокатного і теплою, до станіону ім. нині удари зрізним рахунок.

Баскет підходив переповнені трамвай. Гра починається з центру. Мій сусід автобус і тролейбус. Десятка тисяч майже бачить і пише: «На 35 хвилин галасливий стадіон змінився побачити «бей» Київ розсипався». Але не встигає від на футбольному полі між двома найкращими захисниками короткого речення, як ста-ніон починає хитатися Україна — «Данам» знову стрімкість від оплесків. Це центр напад Києва Шегольський з галаслив пра-вими краєм Гасчаренка збиває другий гол.

І різно о 5 годині 30 хв. на поле пе-ршого 22 струнник і ролетів брати. В гол-бач майже — кінцівки, в бі-лих — дніпропетровці. Київ-ський іграців публіка одра-зу ж пізнає. Ось капітан — заслужений майстер спорту Константин Фомін. Ось один з гравців воротарів респу-блиці Ізюковський, злібий бек Праворосов, ось піза-хисники Тютчев, Лешин, Пушкін. Нарешті, п'ятір-ка, яка вирізняється до-ля матчу, п'ятірка, до-ля якої буде прикована увага всіх 20 тисяч гля-дачів — Гасчаренко, Шило-вський, Шегольський, Ком-аров, Матвієв.

Капітан київської коман-ди «Динамо», зост. май-стер спорту К. Фомін

Гру починають динамівці стадіоні. По-чинають вони її енергійно. Але одразу ж м'яч перетворює злівою нападу Дніпропет-ровська, яка, не гаючи, починає штур-мувати ворота «противника». На атака була дуже небезпечною для кінцівки. Це не просто атака, з розумом гра, наполе-гана гра на результат. І треба віддати справедливості дніпропетровцям: перших же хвилин вони показали свою добру зігра-ність. Дніпропетровці не вважали. На віхилю від м'яча року, вони раз-у-раз робили загрози для кінцівки комбінації, точно і красиво падалися, виліз обо-дять захисників. На 10 хвилин зліво кріло нападу — Костін, Кривошея і Кор-пілов проводять красиву комбінацію, і судя факсу перший гол в воротах Ки-єва.

Перший гол завжди вносить пожвавле-ня на футбольному полі. І на цей раз пер-ший гол вімграв свою певну активізу-чу роль. Насамперед, активізувалися кін-цівки. Вони підводять м'яч до самих воріт і раз-по-разу штурмують. Б'є ніким напад-критий Шегольський, б'є Шилівський, але м'яч обминає сітку. А коли він прахо в ворота, то його перехоплює дніпропетров-ський воротар Матвієвський.

Але от спід своїх воріт Шегольський за-бирає м'яч і стрімко несе його вперед.

Кожному відомо, як роз-гріваються кінцівки. Вони грають козаківше, культур-ніше і більше розраховано, ніж минулого року. В осями обдуманість у кожній ком-бінації і в кожному ударі. Дніпропетровці грають так добре і, головне, спокійно.

Другий тайм проходить ще живіше. Київські ди-намівці — господарі поля. Вони безперестанно атаку-ють ворота дніпропетровців.

А на 10 хвилин повто-рюється в усіх подробицях «історія» першого тайму. Шегольський обводять без-злібно третій гол, і че-рез хвилину — четвертий.

«Механіка» п'ятого голу надзвичайно проста. В 30—40 метрах від воріт, біля ліній аута дніпропетровська, присутжу-ється штрафний м'яч. Б'є м'яч край Ки-єва Матвієв. Удар не сильний, низький. Ніхто не сподівався, що від цього удару обійдеться рахунок матчу. Але сталося інакше. Воротар дніпропетровська м'яч пропустив.

Тільки наприкінці матчу дніпропетров-цям вдалося забити Києву другий гол. Цей гол мусить бути достатнім для ки-ївських динамівців. Він забитий з 11 метрів за летявонку гру на штрафному кінцівку.

5:2 на користь стадіонної команди «Ди-намо» — такий рахунок першої весняної зустрічі найкращіших команд України.

Матч пройшов надзвичайно цікаво, в до-року темі. Він показав як вироста фут-болісти Києва і Дніпропетровська. Він по-казав, що перемоги можна досягти не гру-бом грою, не безсистемними ударами, а тільки високою технікою, нагромадженістю, зіграністю. Це хотілося б відзначити суд-ді І. Поселенця. Він успішно провів матч, не припускаючи жодних соружень припин.

А. СТАН

Жюль Лінбек — прізвище іноземного тренера футбольної команди Дніпропетровськ — «Динамо». Тов. Товарський — радянський тренер, який готував команду київського «Динамо». І ось 12 травня в Києві на Червоному стадіоні зустрілися найсильніші на Україні футбольні команди цих двох міст у офіційному матчі на першість УРСР для найсильніших команд.

По свистку судді тов. Моселевича на поле вибігають обидві команди. Гості (дніпропетровці) у білому. В складі їх гравці т.т. Маховський, Прятко, Алексольський, Гребер, Андреев, Старостін, Козловський, Лайко, Костін, Кривошеєв і Корнілов.

Гравці стояли в блакитних майках. У складі команди на полі т.т. Ізиковський, Правосеров, К. Фомін, Тютчев, Л. Філіп, Путистін, Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров і Махнин.

Гру починають кияни. Проте, дніпропетровці відбирають м'яч, і вся п'ятірка нападу рухається на ворота киян. У хазяїв поля щось не клеїться. Цим користуються гості і починають атаку. На десятій хвилині з подачі Лайко лівий інсайд Кривошеєв сильно б'є у лівий верхній кут воріт. Воротар Києва Ізиковський підстражує, але не дістає, і на дошці з'являються цифри 1:0 на користь Дніпропетровська. І в наступні 15 хвилин гра відбувається переважно на полі киян.

На 25 хвилині характер гри різко змінюється. Гравці столиці відновлюють темп, забирають м'яч і нападники Києва все частіше й частіше підходять до воріт гостей. Перші удари по воротах не досягають мети. Два м'ячі, пущені Гончаренком і Шиловським біля самої штанги, проходять в аут. Кілька неслучливих ударів Щегодського ліквідують воротар дніпропетровців Маховський.

Прекрасна комбінація, проведена Комаровим, Щегодським і Шиловським, закінчується забиттям першого голу у ворота гостей на 35 хвилині гри. Рахунок матчу 1:1. Але не встигають дніпропетровці почати з центру, як м'яч потрапляє до Махніна, від якого до Щегодського, і знову м'яч у сітці дніпропетровців. Результат гри змінився буквально за півхвилини. Перший хавтайм закінчується з рахунком 2:1 на користь Києва.

Після перерви жваво починають дніпропетровці. Але кияни цілком знайшли себе, і небезпечний натиск противника ліквідовано з самого початку. Прорвавшись, Щегодський на 16 хвилині забиває у ворота гостей третього м'яча.

Той же Щегодський ще через хвилину забиває четвертий гол. Рахунок 4:1 на користь Києва.

Після цього темп гри трохи знижується. Помітно видихся захист дніпропетровців. Стає очевидним, що результат гри вже визначився.

На 35 хвилині другого тайму гравець Києва Махнин б'є з лівого краю штрафної удар Дніпропетровську. Захисники з усіма захисниками, воротар Маховський пропускає п'ятий, дуже легкий м'яч.

Через кілька хвилин гравець Дніпропетровська Гребер б'є пенальті у ворота Києва. Удар досягає мети. Рахунок матчу змінюється на 5:2.

Перший офіційний матч заслужено вигравють кияни. Говорячи про гру команд, треба відмітити, що тренер Жюль Лінбек безумовно багато дав дніпропетровцям. Команда їх грає набагато краще, ніж минулого року. Особливо напад. Але й тренер тов. Товарський не поступається перед іноземцем, він зумів примусити киян міцно попрацювати над собою. Особливо треба відмітити енергію нападу Києва на чолі з Щегодським. Проте, столичній команді треба багато і багато працювати над собою. Попереду — гри з командами, сильнішими за Дніпропетровськ. Московські динамівці і спартаківці вміють використовувати кожну невеличку помилку противника, а у киян вчора вони були.

На матчі Київ «Динамо» — Дніпропетровськ «Динамо» були присутні товариші С. В. Косіор, Н. П. Постишев, Ільїн, Сапов, Андреев, Кацнельсон та ін.

На матчі було 20 тис. присутніх. Організатори зустрічі не зуміли забезпечити потрібного порядку на стадіоні. Під час гри були ходіння і масові вибіги на поле глядачів, які погсували враження від хорошого матчу.

Відповідальний секретар спортивно-суддівського комітету ВРФК УРСР —

І. ГУРЕВИЧ.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 14.05.1936.

12 травня, в Києві, на червоному стадіоні ім. Косіора відбувся футбольний матч між динамівськими командами Києва і Дніпропетровська. Матч провадився порядком підготовки українських футбольних команд до розгрішу першості і «жубке» СРСР.

Що задовго до початку гри стадіон заповнюється глядачми. Переповнені автобуси і трамваї безперервно підвозять масу бажаючих поїхати на матч. Нічого дивного тут немає. В минулому році три рази зустрічалися обидві команди: в червні наша збірна міста перемогла киян з рахунком 3:1, в жовтні, в матчі на першість України лінійку «Динамо», дніпропетровці вдруге виграють у киян (1:1), і вкінці, третя зустріч в цьому ж місяці відбулась на першість України по лінії збірних міст і закінчилась в нічию (3:3).

Минулорічними іграми футболісти Дніпропетровська зарекомендували себе як одні з кращих футболістів України. Тому-то ця гра 12 травня набула особливого спортивного інтересу.

Рівно 5 годин 30 хвилин. На поле виходять суддя т. Іосілевич (Харків). За ним одночасово виходять обидві команди. Свисток. Центр нападу Києва Щегодський вдаром по м'ячу розпочинає гру.

Відразу м'яч переходить до нападу дніпропетровської команди, який гарною розпасовкою переводить його на штрафну площу господарів поля. Як завжди вдало, Лайко пасує Костіну, останній передає м'яч Кривошеєву, який миттєво вдаром по воротам відкриває рахунок. Це було на 10 хвилин гри. Підбадьорені успіхом дніпропетровці не відходять від воріт Києва. Розигруються чудові комбінації, але відсутнє пайгоховніше—ударів по воротах. В цьому вся біда дніпропетровської команди.

М'ячом оволодівають кияни. системою «п'ять в лінійку» мчить їх напад на ворота Дніпропетровська. Напад дуже добре підтримує півзахист, т. Щегодський пасує м'яч Шиловському. Останній майже з 3 метрів зрівнює рахунок. Через одну хвилину Щегодський зазначає до дніпропетровських воріт другий гол. На цьому закінчується перший тайм.

Виступає і п'ятий м'яч несподівано опиняється в сітці.

Залишається 15 хвилин до кінця гри. Про перемогу, навіть про нічию дніпропетровці вже міркувати не можуть (з такою грою це зробити неможливо). Повстає питання, щоб як небудь зменшити велику перевагу киян в кількості забитих і одержаних голів. І частково це вдається. За грубість на штрафному полі суддя фіксує пенальті до воріт Києва. Як завжди і точно б'є Гребер. Рахунок 5 : 2 на користь Києва. На цьому рахунку навіячується гра.

Кілька слів про матч. Безумовно, що на грі дніпропетровців багато відбулось дуже погане поле Червоного стадіону (твердий ґрунт, ями, бугри тощо). Футболісти Києва, внаслідок завадого, що їм прийдеться грати на цьому полі, провели тут кілька треніровок і товариський матч з командою «Вимпела».

Але повстає питання, чому ніщо не зробило дніпропетровцям показати чудову гру в першому таймі і навіть забити першого гола. Очевидно, справа далеко не в полі. Справа в складі команди. Почнемо з воротаря. Всі були свідками чудової гри Гутарева в матчі проти Ленінграда. Тим більше не було аж ніяких підстав не виставляти Гутарева на матч проти Києва. Проти Києва грав Маховський, який сам був адимований, коли йому запропоували захищати ворота в такому відповідальному матчі. І справді, людина ще не увійшла в свою звичайну спортивну «форму». Через це вимагати від Маховського гарної гри ми не маємо права. Появився Гутарев. Дакі. В складі виступали 2 молодих гравця: Приядко (в захисті) і Мозолевський (правий крайній напад). Перший грав непогано. Ясно, що в грі Приядко почувалась деяка розгубленість. Він взагалі вперше грає проти таких майстрів футболу, як киявські динамівці (мова йде головним чином про Шиловського і Щегодського), але в основному він з своєю місією впорався. Цього аж ніяк не можна сказати про Мозолевського. Скільки гарних м'ячів видасовував йому Лайко, але він жодного з них як слід не використував. При одному згадуванні що на нього йде Фомін К., Мозолевський відразу віддавав м'яч, без будь-якої боротьби.

В другому таймі глядачі не виізнали дніпропетровську команду. Була ділась прекрасна гра, де ті чудові комбінації, які розигравались майже протягом всього першого тайму? Дніпропетровці остаточно розгубились, остаточно віддали ініціативу. Господарями поля стали кияни.

Напад киян вимотав захист і півзахист дніпропетровців, які тільки захищались. Весь час один ігрок з нападу киянської команди був «пустям», його ніхто не тримав. Це в наслідок відсутності в нашій команді будь-якої системи гри в другому таймі. Це чудово використали Київські динамівці, які забили ще два голи (Щегодський). Рахунок 4:1.

В ході до цього, суддя пізком вірно присуджує до воріт Дніпропетровська штрафний удар. Б'є лівий крайній Махиня. Воротар Маховський, гадаючи, що м'яч полетить вгору, навіть не торкається його. Але «надія» воротаря не збу-

Повинен був грати на правому краю більш досвідчений і технічний Бородин. Зовсім не було видно на полі Корнілова. Аж ніяк не використували його швидкий біг. А при достатньому використуванні Корнілова рахунок міг би бути набагато кращим для Дніпропетровська.

Не можна було впізнати півзахисту Жоден м'яч від півзахиста не потрапив до нападу. Всі м'ячі переходили в руки нападників або півзахисників киян.

Ось свідення зауважень, які необхідно врахувати в подальшому. Футбольний сезон тільки розпочався. Є ще багато часу, щоб ліквідувати всі недоліки, які на сьогодні існують в команді дніпропетровського «Динамо». І ми певні, що для футболістів «Динамо» ця поразка буде гарним уроком, і вони прикладуть всіх зусиль, щоб негайно виправити помилки, допущені в цьому матчі, і виправдують звання найкращої команди України.

М. К.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 21.05.1936.

Сьогодні рівно о 5 годині 30 хв. на футбольному полі київського Червоного стадіону пролунав свисток судді Поселенича. На поле вибіжать динамівці Києва та Дніпропетровська. Гра обіцяє бути захоплюючою і цікавою.

Вперше в цьому сезоні зустрінуться два чемпіони України 1935 р. — перша збірна команда «Динамо» Києва і перша збірна команда «Динамо» Дніпропетровська.

Сьогоднішній футбольний матч являє собою величезний спортивний інтерес, тому що зустрінуться сильніші команди, які будуть змагатися за першість України за новою системою.

Вибіжать на поле команда Києва на чолі з капітаном, заслуженим майстром спорту Костянтином Фоміном, який неодноразово стояв на захисті під час міжнародних зустрічей у Франції і Туреччині.

На воротах стане Ізюковський. На захисті будуть Костянтин Фомін і Клименко. В півзахисті грають Ліфшиць, Кузьменко,

Тютчев. В нападі — правий край Гончаренко, інцайт Шилівський в центрі Щегодський, інцайт Коротких, лівий край Махиня.

Ворота Дніпропетровська захищатиме воротар Маховський. На захисті — Прудко, Алексопольський. На півзахисті — Старостин М., Андреев, Гребер. Напад — правий край Мозолевський, інцайт Лайко, центр Костін, інцайт Кривошеєв, лівий край Корнілов.

Перед зустріччю команди Києва і Дніпропетровська понад місяць тренувались на Кавказі: в Сухумі, Ватумі і Тіфлісі. Дніпропетровську команду «Динамо» тренував знаменитий французький тренер Жюль Лимбек, який приїхав разом з командою до Києва на матч.

Трудящі столиці, фізкультурники проявляють величезний інтерес до сьогоднішнього матчу. За два дні продано всі квитки.

Газета «Комсомолец України» Київ, 12.05.1936.

12.05. Ст. ім. Балицького. 15000 глядачів. Суддя: Сенеш (Дніпропетровськ), «Стахановець» Горлівка — «Динамо» Одеса — 2-3 (1-1).

«Стахановець»: С.Раздорожнюк; Г.Константиновський, О.Куцов, П.Куцов, К.Пашенко, С.Манов, Ф.Манов, А.Коротинський, М.Пашенко, Б.Терентьев, М.Терентьев. Тренер Микола Наумов.

«12 мая в Кадиевке состоится встреча показательных команд г.Сталино и г.Одессы. Сейчас уже заканчивается подбор игроков в показательную команду г.Сталино».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 6.05.1936.

«ПЕРВЫЕ ВСТРЕЧИ В РОЗЫГРЫШЕ ПЕРВЕНСТВА УКРАИНЫ. Завтра в Горловке (а не в Кадиевке, как сначала предполагалось) состоится футбольный матч между командами Одессы («Динамо») и Донбасс («Стахановец»). Это первая встреча в розыгрыше первенства показательных

команд Украины. Честь спортивного общества «Стахановец» защищает горловская команда. Розыгрыш футбольного первенства производится по олимпийской системе».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 11.05.1936.

«Уклонится от участия в розыгрыше весеннего первенства по футболу наших футболистов не удалось. Только лишь вчера из Одессы получено сообщение о том, что футбольная команда Одессы («Динамо») уже выехали в Донбасс для матча на первенство Украины с одной из команд Донбасса. ... Так как до сих пор не удалось сформировать команды «Стахановец» в Сталино, то честь угольщиков будет защищать команда горловских шахтеров. Матч Одесса – Горловка состоится завтра в Горловке, на стадионе им. Балицкого.

Итак, из-за неповоротливости физкультурных организаций города и области, Сталино в розыгрыше весеннего первенства не участвует».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 11.05.1936.

Заблаговременно до начала матча трибуны Сталино начали заполняться любителями футбола, долго ожидавшими этого дня — открытия сезона. Сотни нетерпеливых взоров были устремлены на зеленый квадрат поля. Игры простые споры о том, кто окажется победителем, обсуждали все, «за» и «против» горловской команды.

Наконец, раздався долгожданный свисток судьи тов. Сененко. По полю потонулись две цепочки. В белых майках — сборная Одессы и в красных — сборная Горловки. Выбрав ворота и игроки разбегаются по местам. Вороту Горловки защищает Раздоржнюк, беками играют Константиновский и А. Кушов. В полузащите — П. Купов, К. Пашенко и С. Манов. Пигерка, нападающий — вся в прошлогоднем составе: Ф. Манов, Короглынский, М. Пашенко, Б. и Н. Терентьевы.

Свисток судьи. Мяч в игре. И зрители заранее становятся ясным результат. Одесская команда играет гораздо сильнее, чем горловцы и игра ведется на горловской стороне поля. Вратарь Одессы Минзальченко спокойно сидит на линии за мячом.

Все попытки горловцев овладеть мячом, провести его к воротам противника — остаются безуспешными. Игроки одесситов совершенно не сыграны с пятеркой напа-

дения. Не сыграны еще и сами нападающие. Отсутствие тренировки сразу дает себя знать.

В середине хвостича мяч получает Юрий Терентьев (левый край Горловки) и неожиданно вырывается вперед. Он посылает мяч к воротам и нетерпеливое мячание разрывается аплодисментами. Минзальченко посылает мяч в сетку. Но вскоре за этим одесская команда расквиталась. Правый край — Калашников — вырывается с мячом вперед и не торопясь посылает его в угол. Счет 1 : 1 и до перерыва ой не меняется.

После перерыва вся тяжесть игры легла на горловскую сторону. И здесь явно не хватало прошлогоднего игрока И. Тяжелова. Горловка получала еще два мяча в свои ворота и, несмотря на явный перевес противника, нежизненно для всех забивая очко мяч в ворота Одессы. Матч закончился счетом 3 : 2 в пользу Одессы.

Зрители остались очень недовольны игрой горловской команды. И это понятно, ибо райком угольщиков, организовавший этот матч, подошел к нему чисто формально, — даже не позаботился о том, чтобы команда была хорошо тренирована.

ЮР. СВЕТЛАНА

Газета «Кочегарка» Горловка, 14.05.1936.

«ОДЕССА-ДОНБАСС». Свыше пятнадцати тысяч зрителей заполнило позавчера горловский стадион. На центральной трибуне: секретарь обкома КП(б)У т. Холохоленко, зам. ред. облисполкома т. Конотоп, пред. ЦК угольщиков т. Шмидт, зав. культпросвет отделом обкома т. Шевченко, английская и французская рабочие делегации, лейбористские депутаты английского парламента. К стадиону зеленой змейкой тянется длинная вереница автомашин. На матч Одесса-Донбасс съехались «болеельщики» со всех концов Донбасса.

6 часов вечера. На зеленое футбольное поле под туш оркестра и аплодисменты зрителей выбегают показательные команды. В красных майках — горловцы, которые защищают честь «Стахановца» Донбасса, в белых с синим майках — одесские динамовцы.

Игру начинают донбассовцы. Уже через несколько секунд мяч у ворот Одессы. Защита отражает первые атаки. Но динамовцы думают не только обороняться, они решили сегодня играть на выигрши. С молниеносной быстротой мяч несется от ворот к воротам. Вот им завладевает Терентьев (левый край Горловки). Он быстро посылает мяч вперед. Его принимает Пашенко и головой посылает в ворота.

Судья фиксирует первый гол. Часы показывают десять минут седьмого. Одесские динамовцы не хотят оставаться в долгу. Быстрый Калашников (правый край) прорывается с мячом к незащищенным воротам Донбасса. В сетку ложится мертвый мяч. До конца первого хавтайма остается 30 минут, но они не изменили счета 1-1, с которым команды и покидают поле.

7 час. 05 мин. Начинается второй тайм. 45 минут не спадает бурный, предложенный одесской командой. Динамовцев отличает уверенное владение мячом, точность ударов, быстрота розыгрыша комбинаций. Динамовцы прошли хорошую тренировку, пасуют точно, осмысленно, бьют по воротам четко и сильно. Вратарю «Стахановца» Раздоржнюку одесситы задали не мало работы. Он принимает один мяч за другим. Он не раз отводит опасность казалось бы верного гола. Раздоржнюк одинаково хорошо брал и высокие, и низкие мячи. Но все чаще и чаще вратарь остается

один на один с нападающим Одессы, то Калашниковым (правый край), то Сосицким (левый край). Защита «Стахановца» не выдерживает натиска.

На 14-ой минуте Калашников хорошо принимает мяч, идущий с центра, красиво посылает его в угол. Счет 2-1. Игра возобновляется еще в более быстром темпе. Все чаще создаются острые положения у ворот. Через 6 минут динамовцы вбивают еще один мяч в ворота Донбасса.

Донбассовцы упорно пытаются отыграться. Они проводят ряд красивых комбинаций. Терентьев, ловко обведя игроков Одессы, быстро прорывается вперед и ложит мяч в сетку. Счет 3-2.

Но отквитаться «Стахановцу» не удается. Стремительные атаки нападения парализовались беками с хавбеками Одессы. Не могла спасти донбассовцев от проигрыша даже хорошая игра Терентьева, Пащенко, Константиновского. Команда «Стахановец» играла с большим напором и в быстром темпе, но недостаточно сыгранно. Счет 3-2 оставался до конца второго хавтайма. Игра показала, что после хорошей тренировки футболисты «Стахановца» смогут выйти в круг пьереоразрядных команд Украины».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 14.05.1936.

«ПЕРЕМОГА ОДЕСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ. Позавчора до Одеси повернулася з Горлівки показова футбольна команда міста – «Динамо», що зустрінулася з командою Донецької області «Стахановець». Обидві команди виділені як показові від Одеси і Сталіно для участі в розигранні першості з футболу на Україні. В розиграш включені Київ, Харків, Дніпропетровськ, Одеса і Сталіно. Матч 12 травня закінчився перемогою одеських футболістів з рахунком 3-2».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 16.05.1936.

12.05. Ст. «Металіст». Суддя: Іван Космачов (Київ). **«Динамо» Харків – завод ім. Леніна, Дніпропетровськ – 0-2 (0-0).**

«... Харьковские любители футбола проигрывают своим игрокам простить не могут.

Надо прямо сказать – проигрывает «Динамо» - результат самоуспокоения, захваливания ее игроков.

... Динамовцы вчера оправдывались тем, что, мол они играли в ослабленном составе, не было Владимира Фомина, Кириллова, Куликова. Все это верно. Но в этом ли причина проигрыша? Ведь в первом хавтайме динамовцы несколько раз на долгие промежутки прорывались к воротам днепропетровцев, неоднократно и Кулишов, и Федорко имели полную возможность послать с пяти-шести метров верные мячи в сетку противника. Оба они непростительно «мазали» начиная бесцельную пасовку. За оба хавтайма ни одного удара по голу динамовцы не сделали.

О молодежи. Центр нападения динамовской команды – игрок Терещенко – безусловно способен, но даже с трибун видно, как старые «маститые» игроки без конца кричат на него, нервничают. Разве может молодой игрок в таких условиях показать свои способности?

О двух полученных голах. В первом мяче, забитом на 20-й минуте второго хавтайма центром днепропетровцев – Примаковым – виноват исключительно наш вратарь Стеценко. Он вчера играл исключительно не ровно. Для чего ему нужно было выбегать на 10-15 метров и зворот? Ведь из-за этого и был забит первый гол. Через три минуты динамовцы получают штрафной удар. Свисток судьи фиксирует второй гол.

После двух пропущенных мячей наши игроки окончательно растерялись. Вместо атаки на ворота противника они бесцельно мотались по полю. ...».

Газета «Харьковский рабочий» Харків, 13.05.1936.

«Цього року вперше в Союзі створено показові футбольні команди, щоб підвищити техніку гри кращих футболістів спортивних товариств. Це зобов'язує команду, якій дісталася честь носити звання показової, продемонструвати вищий клас футбольної гри і тим самим виправдати себе на зеленому полі перед глядачем. На жаль, треба констатувати, що люди, відповідальні за організацію та виховання таких команд, виходили скоріш з рекламних міркувань, ніж із спортивної чесності. Про це свідчать приклади трьох останніх футбольних матчів – Харків, «Динамо» - Горький, ХПЗ – Київ, «Локомотив» та особливо «Динамо» - Дніпропетровськ, завод ім. Леніна.

«Прославлена» команда «Динамо» грала надзвичайно погано.

Обидва крайні напади (Федорков, Кулішов), які закликані форсувати гру, в даному разі з блискучою талановитістю псували гру. Центральна трійка нападу (Терещенко, Шпаковський, Паравишніков) доповнювала цю безрадісну картину.

Матч закінчився з рахунком 2-0 на користь Дніпропетровська.

Поразка команди, закликаної захищати спортивну честь Харкова, примушує на весь голос сказати: - Команда «Динамо» в тому складі, який грає тепер, не спроможна претендувати на «показовий» колектив. Не зважувати на це було б дуже ризиковано».

Газета «Ленінська зміна» Харків, 14.05.1936.

«ЯК ПЕРЕМОГЛИ ЛЕНІНЦІ. 12 травня у Харкові відбувся футбольний матч на першість України між показовими командами дніпропетровського заводу ім. Леніна і харківського «Динамо». Матч закінчився перемогою футболістів заводу ім. Леніна з рахунком 2-0. Тов.Фейгенбаум, що очолював команду заводу, поділився з кореспондентом «Більшовицької зміни» враженням про цю зустріч.

- Наші футболісти знали, що гра з харківчанами буде завзята. Аджеж у їхньому складі відомі ігроки,

такі, як Володимир Фомін, Паровишніков, Привалов, Шпаковський та інші. Так воно і було. Обидві команди з самого початку гри, відчуваючи серйозну відповідальність за успіх матчу, енергійно боролися. Перший тайм закінчився без наслідків.

Цікавішою і завзятішою була гра в другому таймі. Харківчани кілька разів проривалися до наших воріт, але на місці був захист (Белов, Бутенко). На 18 хвилині правий інсайд лєнінців Бєлий з подачі центра нападу Шпиньєва відкриває рахунок. Темп гри ще більше посилюється. Вже на 30 хвилині лівий крайній лєнінців Забуга з штрафного удару збільшує рахунок — 2-0.

Харківчани більше оборонялися, ніж наступали. 15 хвилин, що залишилися до кінця матчу, не внесли ніяких змін.

Перемогу над міцним футбольним колективом — харківським «Динамо» здобуто дружньою, колективною грою. Хочеться відмітити прекрасну гру Белого, Гацалюка, Рибнікова, Писарева та Белова. Бездоганно судив матч тов. Космачов.

Попереду серйозна зустріч з одеським «Динамо». Сподіваємось будь що перемогти».

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 16.05.1936.

11 і 12 травня в Харкові було проведено матчі клубних команд між ХПЗ — київський «Локомотив» і «Динамо» — дніпропетровський завод ім. Леніна.

Обидва матчі закінчилися поразкою харківчан і якщо перший матч заслужено виграв київський «Локомотив», то друга гра не менш «заслужено» була програна «Динамо», не зважаючи на всі свої переваги.

В перший день 11 травня команда ХПЗ зустрілася з київським «Локомотивом». Ясно відчувалася технічна й тактична перевага північних київлян. Київський «Локомотив» грає дрібною лизькою передачею, всі гравці володіють м'ячем і грають швидко і наполегливо.

Команда ХПЗ навпаки грає виключно високими м'ячами і гравці досить безсистемно б'ють м'ячі кудись у поле.

Вся гра в цілому — повна перевага київлян і лише неочікувана гра нападу не дала можливості збільшити рахунок. Єдиний м'яч був забитий на 13 хвилині центральним нападником Бузьменко. До кінця гри результат залишився без змін — 1:0 на користь «Локомотива».

Переможці грали в складі: Серпін, Тимофєєв, Пажанольський, Францев, Філіпович, Долгов, Голованський, Соколов, Бузьменко, Балакіл, Галкін.

Команда в цілому грає рівно й лише сильніше інших грали захисники Тимофєєв, Пажанольський і права сторона нападу — Балакіл і Галкін.

З усієї команди ХПЗ можна виділи-

ти лише одного воротаря Бобовишнікова. Надто багато непотрібних свистків давав суддя Кулінець (Одеса) і тим самим ще більше засумував і без цього недовідав гру.

Матч «Динамо» — Дніпропетровський завод ім. Леніна почався енергійним нападом харківчан і вже на третій хвилині Паровишніков мав можливість почати рахунок. Через 6 хвилин знову Паровишніков виходить до воріт і псевдо перекидає м'яч через воротаря Смирнова, який вибіг з воріт.

Команда Харкова весь час грає на половині команди гостей. На 13 хвилині прекрасний м'яч викликає Володимир Фомін Паровишнікову, але останній знову пускає м'яч у сторону від воріт. Штрафний удар, що його пробиває Володимир Фомін так само не досягає мети.

Лівий крайній Федорков Ф. на 18 хв. залишається вільним, але як магнітом м'яч відтягується в сторону від воріт. Нарешті, на 19 хвилині лівий півсередній Гоцелюк направляє м'яч в кут воріт Харкова, але Стеценко бере цей важливий м'яч. На 27 хвилині Гоцелюк знову повторює удар, але результат все той же.

Команда Харкова пропонує «спідити» на воротах протипавля, але нічого істотного зробити не може. До перерви рахунок залишається 0:0.

У другому таймі перші 15 хвилин харківчани знову й знову мають можливість зробити результат, але з цього нічого не виходить. На 13 хвилині добре пройшов з м'ячем Паро-

вишніков, який з 5 метрів ударив в сторону від воріт. Через хвилину Федорков Ф. підняв м'яч вище штанги.

На 16 хвилині центральний нападник Приймак вийшов з м'ячем, його переслідували Якубович і Місєвр. Стеценкові не треба було вибігати вперед. Але це сталося, і в наслідок цього перший м'яч виявляється в сітці Харкова.

Через чотири хвилини робить грубість Місєвр і Гоцелюк добре пробиває через стіну гравців: м'яч гвинтом входить у лівий кут харківських воріт. Результат 2:0 на користь дніпропетровців.

В наслідок добре розп'ятої комбінації мав можливість робити результат Терещенко, але б'є прямо на воротаря.

Останні хвилини гри проходять в жарних баталіях харківчан відігратися.

Дніпропетровці в цілому грали дуже клязо, але безперечно, після нападу сильніша захисника лінії.

Склад дніпропетровців: Смирнов, Белов, Бутенко, Писарев, Шпальнов, Рибніков, Курчашов, Бєлий, Приймак, Гоцелюк і Забуга.

Лише єдиним виправдуванням для дніпанців може бути та обставина, що в цьому матчі не брали участі хворі Куліков, Кірілов і Фомін Макалєв.

Добре провів гру т. Космачев І. С. (Київ).

А. СПОРТИВНИЙ.

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1936.

1/2 фіналу. 18.05.

▼ 18 травня відбудеться другий круг футбольних матчів на першість України.

Окремо змагатимуться переможці матчів, проведених 12 травня, і окремо — переможці команди. В Києві в день відкриття стадіону «Динамо» відбудеться матч між столичними командами «Динамо» і товариства «Локомотив». В Одесі зустрінуться команди одеського «Динамо» і дніпропетровського заводу ім. Леніна. В Дніпропетровську грають команди дніпропетровського «Динамо» і ХПЗ і в Горлівці — «Стахановець» і харківське «Динамо».

Газета «Комуніст» Київ. 16.05.1936

◆ Друге коло футбольних зустрічей на першість України відбудеться 18 травня. В цей день у півфінальних грах зустрінуться в Києві на стадіоні «Динамо» київські команди «Динамо» — «Локомотив». Матч судить проф. Блях. В Одесі грають команди Одеси «Динамо» з хніпропетровським заводом ім. Леніна. Матч судитиме харківський суддя Сиром'ятників. В цей же день у Горлівці повинні були грати команда «Динамо» — Харків з командою «Стахановець» — Донбас. Зустріч не відбудеться через відмовлення харківських футболістів за хворістю окремих ігроків. Перемога без гри присуджена команді «Стахановець».

Газета «Комсомолец України» Київ. 17.05.1936.

18:00. Ст. «Динамо» ім. В.Балицького. 30000 глядачів. Суддя: Герман Бланк (Київ). **«Динамо» Київ — «Локомотив» — 2-1 (1-0)**. Голи: Щегоцький (6, 47) — Балакін (73). Вилучення: К.Фомін (72). «Динамо»: М.Трусевич, К.Фомін (кап.), О.Клименко, Ф.Тютчев, І.Кузьменко, М.Путистін, М.Гончаренко, В.Шилівський (М.Коротких, 8), К.Щегоцький, П.Комаров, М.Махія, тренер М.Товаровський. «Локомотив»: А.Сорін; Т.Пржепольський, Г.Тимофеев, П.Францев; Д.Долгов (кап.) (Коваленко, 60), Г.Белов; Ф.Кузьменко, П.Сопін, О.Галкін, М.Балакін, М.Головинський, тренер В.Ямковий.

„Динамо“ — „Локомотив“ 2:1 (1:0)

Матч сильніших команд столиці «Динамо» і «Локомотива» поза всяким сумнівом викликав інтерес. Два рази не зустрічалися ці команди між собою. За цей період молода команда «Локомотива» значно виросла, про що свідчать успішні виступи її в товариських матчах і хоча б гра на першість України з харківською командою ХІЗ, яка була виграна, правда, з скромним рахунком 1 : 0. Тому зустріч «Локомотива» з «Динамо» і самий результат не випадковий.

По свистку т. Бланка на поле вийшли обидві команди. Глядачі з напруженням стежать за грою. Лише 6 хв тому динамовці розгромили хніпропетровців і тому «болельники» передрали, що «Локомотив» стане черговою «жертвою» динамівців.

Перші хвилини центрів трійки — Комаров, Шегодський, Шилівський викинули м'яч до штрафної площі, де вперше граючі захистки Пржепольський і Тимофеев не дали динамовцям одягнувати свої комбінації. Уже на шостій хвилині Шегодський б'є ще сильно по воротах, м'яч йде низом, воротар Сорін парас, але пізно. М'яч у сітці «Динамо» веде 1 : 0.

На 8 хвилині вибуває з гри Шилівський. Комаров стає на його місце, а на місце Комарова йде Коротких. Напад «Локомотива» переходить в наступ, а Балакін і Галкін, які блискуче грали в цей день не один раз б'ють по воротах «Динамо». Трусевич спокійно бере м'ячі.

Перший тайм закінчено з рахунком 1 : 0.

Початок другого тайма позначився другим м'ячем, що його забив Шегодський на другій хвилині. Це не внесло паніки серед локомотивців і вони, як і раніше, добре захищаються, задаючи чималу роботу захистові «Динамо» від їх нападу.

На 27 хвилині видається Фомін, а на 28 хвилині з купи коло воріт Балакін забиває м'яч. Рахунок 2:1.

Дальні спроби ні до чого не привели, хоч Балакін і має можливість зняти рахунок. Виграло «Динамо».

Результат матчу перш за все слід розцінювати, як ріст команди «Локомотива», що зуміла чинити хороший опір сильній команді «Динамо». Дина-

намівці ж, перебуваючи напад через залишення поля Шилівським, неправильно грали і надто багато пускали м'яч або в штангу, або вище воріт.

У динамівців слід відмітити Шегодського і Комарова, у «Локомотива» — Балакіна, Галіцина і Тимофеїва

Газета «ГПО» Київ, 23.05.1936.

На матчі: Київ „Динамо“ — Київ „Локомотив“

Передбачення багатьох «досвідчених болельщиків», що гра буде не цікавою, що «Динамо» перемаже з великим рахунком, — не збулося.

По свистку судді тов. Блаже на поле вийшли, одягнуті у червоні майки й білі труси, локомотивівці й в усьому білому — динамівці. В складі «Локомотива»: Сорін, Пржевальський, Тимофеев, Францев, Долгов, Белов, Кузьменко, Софін, Балакін, Галіцин і Голованський. В складі динамівської команди: Трусевич, заслужений майстер спорту Б. Фомін, Клименко, Тютчев, Кузьменко, Путистін, Гончаренко, Шилівський, Щегодський, Комаров і Махін.

Атакою починає гру «Локомотив», і воротареві «Динамо» Трусевичу доводиться зразу ж виявляти велику активність. На п'ятій хвилині сильний удар Балакіна мало не закінчується голом. М'яч не проходить у ворота завдяки чіткому кидкові воротаря динамівців. Пеналізуючи ногу, йде з поля Шилівський, його замінює запасний Коротких.

На шостій хвилині динамівці підходять до воріт «Локомотива». Щегодський з 17 метрів окляно б'є в лівий кут воріт. На якусь долю секунди м'яч пролітає у ворота раніше, ніж його витягнув би експедит воротар Сорін, і зазначення змушені почати гру з центру.

1:0. Динамівці продовжують наступати, але невдало. Гончаренко не використовує сприятливої ситуації, б'є повз ворота. В штангу б'є Комаров. Не досягають мети удари Махіні. З такою ж невдалістю грають локомотивівці. Хоч гра переноситься на поле динамівців, хоч ворота «Динамо» знаходяться під обстрілом, та локомотивівці не спроможні зрівняти рахунок.

Темп гри посилюється. На 32 хвилині

біля воріт «Локомотива» діється щось неймовірне. П'ять м'ячів, пущених всіма гравцями «Динамо», попадають на ворота: в штангу, в перекладину, але тільки не в ворота. Загроза другого гола ліквідована, і останні хвилини першої половини матчу проходять рівно, без змін.

Другий тайм починають динамівці. Вони зразу ж підводять м'яч до воріт «Локомотива». Щегодський б'є, збільшуючи рахунок до 2:0. Підбадьорені успіхом, динамівці продовжують наступ і часто б'ють по воротах.

Гра була характерна своїми ударами атакера. Ці удари були хоча й сильні, але неточні. Проте, їх треба розглядати тільки позитивно. За силою з'явиться точність. Очевидно, неодноразові виступи преси за такий стиль гри починають впливати і на київські команди.

На десятій хвилині другої половини гри Комаров з силою б'є по воротах локомотивівців, але м'яч потрапляє... в штангу. Долгова, що мисов з поля на п'ятнадцятій хвилині, замінює Коваленко. На 28 хвилині суддя виводить з поля Фоміна. В ту ж мить Балакін забиває м'яч у відкритий лівий кут динамівських воріт. Через деякий час Балакін має можливість забити другий м'яч, але в найкритичніший момент його збивають з ніг. Рахунок не змінюється. 2:1, на користь «Динамо» — такий результат цієї цікавої гри.

«Локомотив» показав себе на матчі гідним противником такої команди, як «Динамо». Залізничники продемонстрували сильну волю до перемоги. Тепер їм необхідно мати кваліфікованого тренера, щоб удосконалити техніку, особливо напад.

Відп. секретар спортивно-суддівської комісії ВРФК УСРР — І. ГУРЕВИЧ.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 20.05.1936.

ВИМПЕЛ ПІДНЯТО

Молодь столиці довго чекала цього дня. І він прийшов — сонячний, теплий.

Залитий сонцем, облямований гушавиною деревами, столичний стадіон «Динамо» ім. Балицького — надзвичайно красивий. Навряд чи в різних по краях в Союзі. Але не тільки в краєй справа. Стадіон — це улюблене місце відпочинку молоді столиці — реконструйований. Стадіон став справжньою кузницею адомоз'я. Він може задовольнити вимоги найширших кіл фізкультурників. Для футболістів є чудове поле, для тенісистів корти, для велосипедистів, баскетболістів — спеціальні майданчики, що виступають в зелені, для бігунів — прекрасні доріжки.

І в цей радісний літній день, на сонячному стадіоні, де пазомі дерев перемішувалися з запахами свіжої фарби, з різних кінців столиці посунули тисячі людей.

Широко розкриті ворота стадіону! Випух піднято! Стадіон «Динамо» почав літній сезон — багатий на захоплюючі змагання, на змагання сил, широтності. І мусує.

ШАР НА ЩОГЛІ ДИНАМІВЦІВ

25 тисяч глядачів заповнили трибуни стадіону. Вільного місця не залишило. Всі наелектризовані чеканням початку матчу між першими командами «Динамо» і «Локомотива». І о 6 годині 15 хв. під оплески зсього стадіону, на густо засилене покосистим травною футбольне поле, виймають обидві команди.

П'ятірка локомотивців понесли м'яч до воріт «Динамо». Красива розбіжка, достатньо точні удари, енергійна атака. Але жарно. Динамівці першу атаку швидко ліквідують і вже увага 25 тисяч глядачів прикована до штрафного майданчика «Локомотива». Від цієї хвилини гра концентрується тут, і окремі прориви спортсменів, олімпіонів в червоні шоркові майки («Локомотив»), шкільних наслідків не дають. Зато, коло їхніх воріт розгортається кілька, ми б сказали, драматичних епізодів. І перший з таких епізодів був на шостій хвилині після початку гри. Центр напад «Динамо» — Щогольський — провадить зрібну розбіжку і, одержавши від іншої м'яч, не дуже сильним ударом намагає його з ліній дуги воріт. Воротар «Локомотива» Сорін падає, але, як не чого буває, біжно на площі господарів поля з'являється перший червоний шар — ознака перемоги.

П'ЯТЬ ШУТІВ

Локомотивці стають всі свої сили на захист. Вони енергійно захищають свої ворота і підбігають найнебезпечніші атаки. Особливо запам'ятався штурм воріт, приблизно на 40 хвилин. Вся лінія нападу «Динамо» була біля воріт «Локомотива». Спочатку б'є Махія. Удар сильний і Сорін його відбиває. М'яч підхоплює Комаров і точним ударом ріжа. Знову Сорін притовує становина. Б'є Щогольський — по стадіону прокочується гул, бо удар точний і різкий. Але і цей м'яч Сорін відбиває. П'ять ударів по голу нічого не дають. Сорін в цій атаці показав себе, як сміливий і широтний захисник воріт. Бурхаві оплески були нагородою йому за прекрасну оборону честі своєї команди.

ДРУГИЙ ГОЛ

Черговим «драматичним» епізодом почався другий тайм. Не встигли глядачі забияти свої місця, як пролунав сирочов судді. Гол! Гол в ворота «Локомотиву». Цю атаку динамівці провели надзвичайно активно і точно, у великому темпі.

Гра подалі стає цікавішою. Динамівці не вимувають з своїх рук ініціативу. Вони наважительно штурмують ворота локомотивців, а ті — гідно захищаються. Особливо вишляються Шенпольський, Тимофеев і Францев. Це вони і воротар Сорін зрештучили команду від великої кількості голів.

ВІДПОВІДЬ ЛОКОМОТИВЦІВ

Незавога до кінця гри локомотивці роблять зливий прорив і Балазін-Балкавично забиває гол в ворота динамівців.

Часті прориви то до одних, то до других воріт — до реальних наслідків не призводять. Матч закінчується з рахунком 2:1. Динамівці покидають поле переможцями. Локомотивці залишають поле формально не розпущеними. Ми кажемо формально, бо в процесі матчу вони показали себе, як прекрасні спалий, зігравий колектив, який може з честю виступати проти сильнішої команди.

До пізньої ночі сав безліччю електричних вогнів стадіон «Динамо». Тисячі людей брали участь в масових іграх, співач і танцях.

Великим, мальовничим феєрверком закінчується цей вечір паролного гуляння, призначеного відкриттю столичного стадіону «Динамо».

А. СТАН

Газета «Комсомолец України» Київ, 20.05.1936.

Ст. ім. С.Косіора. Суддя: В.Сиром'ятников (Харків). «Динамо» Одеса — завод ім. Леніна — 1-0 (1-0). «18 травня - відкриття стадіону імені С. Косіора. Матч Динамо (Одеса) - завод імені Леніна (Дніпропетровськ) - 1:0. Класом гри одеські футболісти явно переважають своїх гостей. Ця перемога дає право "Динамо" вийти в фінал розиграшу першості України».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 20.05.1936.

«Вчера в г.Одессе состоялась встреча показательных команд местных футболистов и днепропетровского завода им. Ленина.

Игра закончилась со счетом 1-0 в пользу Одессы. Однако, усматривая в действиях судьи ряд грубых нарушений правил, ленинцы опротестовали матч перед ВСФК Украины».

Газета «Звезда» Дніпро, 19.05.1936.

«Команди заводу ім. Леніна грали на першість України з одеськими динамівцями на їхньому полі. Перемогла Одеса з рахунком 1-0. За одержаними відомостями, ленинці опротестували матч, бо суддя порушував правила».

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 20.05.1936.

Втішувальні ігри. 18.05. Ст. ім. Дзержинського. Суддя: Володимир Фіш (Одеса). «Динамо» Дніпропетровськ – «ХПЗ» – 3-1 (2-1).

«ХАРКІВ-ДНІПРОПЕТРОВСЬК. 18 травня на стадіоні ім. тов. Менжинського відбудеться зустріч «Динамо» Дніпропетровськ – ХПЗ Харків.

Матч проходитьиме порядком товариської зустрічі».

Газета «Зоря» Дніпро, 17.05.1936.

Дніпропетровськ (Динамо)—Харків (ХПЗ) 3:1 (2:1)

18 травня в Дніпропетровську відбулась «втішувальна» гра української першості з футболу між командами дніпропетровського «Динамо» і харківського паровозобудівельного заводу, що програли в першому колі розіграш.

Гру починають дніпропетровці і одразу ж переводять її на бік харківчан. Утворюється кілька загрозливих для «противника» моментів, але напад Дніпропетровська, який дуже багато виступав з м'ячем, рахунку змінити не може. Лише на 13 хвилинні Лайко, одержавши м'яч від Костіна, виключним ударом відсікає його у правий верхній кут харківських воріт.

Гості намагаються перейти в напад, але півзахист Дніпропетровська не дає їм можливості «розгорнутись». Добре грає на місці центр півзахисту Гребер, що замінив хворого Андреева. Вдало «дебютує» півзахисником і Бородин. Це зводить на нівець атаку «супротивника».

На 30 хвилинні Костін точним ударом примушує харківчан відразу почати з центру. Гості на гол відповідають проривом і через півтори хвилини з купи забивають перший гол. Рахунок 2:1.

В другому таймі перевага дніпро-

петровців ще більша. Вони весь час штурмують ворота Харкова. Загрози-ві моменти дніпропетровцями не використовуються. Кілька проривів не реалізуються і харківчанами. Був навіть випадок, коли Корнілов, обігравши воротаря лишився один на один з... порожніми воротами і все ж пробив м'яч повз них. Два певних м'яча зробили Брившесев та Шульга.

Лише за 5 хвилин до кінця гри Брившесеву вдалось провести в сітку гостей ще один гол.

Черв рахунку 3:1 на користь Дніпропетровська і закінчується матч.

Матч з командою ХПЗ ще раз наочно довів, що дніпропетровські динамівці ще не увійшли в свою звичайну «форму». Особливо це стосується нападників, які довго виступаючи з м'ячем, затримують темп гри. Дуже слабі й неточні удари по воротах. Краще інших грають Лайко і Костін. Дуже невпевнено, особливо в першому таймі, грали обидва захисники.

З гостей неспокійну гру показали воротар і правий інсайт. Як хібу команди, треба відмітити, гру виключно високими м'ячами.

Чітко судив матч суддя тов. Фіш (Одеса)

М. ПЕЙСАЧЕНКО.

Газета «ГПО» Київ, 23.05.1936.

«18 травня на стадіоні «Динамо» хазяї поля зустрілися з молодого заводською командою «ХПЗ» (Харків). Гості грали дуже жваво, наполегливо. Проте, їм бракувало футбольної техніки.

Дніпропетровці, навпаки, грали недосить колективно. Атаки центральної трійки здебільш не давали потрібних наслідків через відставання країв (Корнілов, Шульга).

Гра закінчилась з рахунком 3-1 на користь Дніпропетровська. У динамівців гарно грали Лайко, Костін, Гутарев».

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 20.05.1936.

ХПЗ (Харків) — Динамо (Дніпропетровськ)

Свисток судді тов. Фіша (Одеса). На поле вибігають у червоних футболках харків'яни, а за ними дніпропетровські динамовці.

Ударом центра нападу харків'яни гра розпочалася. Вже з перших хвилин гості зарекомендовують себе, як міцний, згуртований колектив. Запропонували відразу швидкий темп, вони створюють кілька загрозливих моментів біля воріт Дніпропетровська і примушують попрацювати воротаря Гутарева.

Та дніпропетровці прийняли темп. М'яч вже на половині поля харків'ян. Гарна розпасовка і на 12 хвилині Лайко, одержавши гарний пас від Костіна, міцним ударом забиває «мертвий» м'яч у ворота гостей. 1:0.

Міцний, згуртований колектив гостей не розгубився. Все ті ж напористість та швидкий темп. М'яч переходить в одній половині поля на другу.

І знов чудова розпасовка дніпропетровців під воротами харків'ян. Вдар Костіна, і на щиті з'являється «2:0».

Гостей «врятовує» від дальшого розгрому та ж така згуртованість. М'яч на половині дніпропетровців. Незадовго до кінця першого тайму біля воріт хазяїв поля створюється натомп. З цього скористовується лівий крайній харків'янин і забиває перший гол. Рахунок 2:1.

Знову наслідують гості. І тут тисячам «болільників» довелося пережити «страшний момент» — м'яч з силою вдаряється у верхню штангу воріт Дніпропетровська і... відлітає у поле. При рахунку 2:1 закінчується перший тайм.

З самого початку другого тайму дніпропетровці починають натискувати на ворота гостей. Прекрасні комбінації проводять Лайко і Костін. Та вони не досягають наслідків через виключно слабу гру правого крайнього Шульги. (Взагалі на трі дніпропетровців позначилась відсутність хворого Андрєєва і викликала цим перестановка: Гребер став центром, лівзахисту, Бородин — правим лівзахисником, місце Бородин займає Шульга).

Гості переходять в контрнаступ. Біля воріт дніпропетровців створюється кілька небезпечних моментів, але воротар Гутаров їх вдало ліквідує. М'яч знову на половині харків'ян. Б'є Кризшесев, гол. Рахунок 3:1 на користь Дніпропетровська.

Далі гра проходить з перемінним успіхом. Дніпропетровці намагаються збільшити рахунок, та вихід з поля лівого лівзахисника Старостіна, що викликало послаблення лівого крила, перешкоджає їм це зробити. Фінальний свисток судді фіксує перемогу Дніпропетровська.

С. БОНГАРД.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 21.05.1936.

«Собственно говоря этот матч не был из ряда вон выходящих, не был спортивной сенсацией. Западская команда «ХПЗ» (Харьков) — явно неравный противник для наших динамовцев. Можно было говорить только о счете. Выигрыш был неизбежен.

И, тем не менее, матч был интересным, матч был поучительным. Физически сильные и выносливые харьковчане играли на выигрыш, предлагали быстрый темп, стремились к овладению инициативой. Очень часто это им удавалось. Тогда взволнованно замирали трибуны, напрягал свою волю вратарь Гутарев.

Но, вот угроза отражена. Упругий мяч снова переходит к днепропетровцам. Он снова становится неуловимым для противника. Лайко и Костин соревнуются в изобретательности, ловкости, мастерстве. Они зажимают команду, ведут ее в наступление.

Ростом харьковчане выше. Они стараются больше играть «на верхах», головами. Это заставляет динамовцев несколько изменить тактику, особенно настаивать на диаметрально противоположном, на легкой низкой пасовки. В одну из атак, на 12 минуте, Лайко получил от Костина удачный мяч. До ворот гостей оставалось метров двадцать. Но подводит его ближе — рискованно. Молниеносное решение задачи созрело за ту сотую долю секунды, пока мяч находился в полете. Не останавливая мяч, Лайко неожиданно и резко посылает его в угол ворот. Мяч был «мертвый». Он шел в 70-80 сантиметрах от земли, когда вратарь не может ни падать, ни прыгать.

На щите 1-0. Этот гол по стремительности, чистоте и правильности расчета был одним из красивейших в сезоне.

Достоинством гостей была их бодрость, их спаянность. Они не терялись от неудач, пытались сквитать счет. Мешало отсутствие футбольной культуры, неумение бить по воротам.

К тому же, центр нападения динамовцев Костин на 33 минуте сильным низким ударом снова увеличил счет 2-0.

Футбольное счастье изменчиво. Вслед за вторым голом начали сыпаться штрафные удары динамовцам. То Гребер схватил мяч рукой, то Старостин, игрока толкнул. Мяч все ближе к воротам Днепропетровска. Напряжение нарастало. Но вот в суматохе, с нескольких метров, левый крайний ХПЗ, обманув полузащитника Бородин, проводит мяч в сетку.

А еще через минуту счет, действительно, чуть не сравнялся. Произошло чудо. Мяч ударился о внутреннюю часть штанги и как-то выскочил из ворот. Беспристрастный одесский судья Фиш обескуражен. Он дает спорный мяч на линии ворот. Как коршун, камнем упал на мяч Гутарев, спасая честь команды.

Третий мяч в ворота ХПЗ в конце второго тайма, с нескольких метров послал Кривошеев. Так и остался счет 3-1 в пользу Днепропетровска».

Газета «Звезда» Дніпро, 19.05.1936.

«Футбольному колективові харківського паровозо-будівельного заводу важко було змагатися з динамівцями. Проте, матч ішов жвавим темпом і був насичений рядом цікавих позицій і комбінацій. Дніпропетровці вели гру в першому таймі продумано. Особливо спаяно, красиво, з великим «почуттям партнера», провадив складні комбінації «трикутник»: Гребер – (на цей раз – центр півзахисту) – Лайко – Костін. По суті вони й вели гру, організували її, становлячи «серце» команди.

Після енергійного натиску харківчан на ворота Дніпропетровська, гра переходить на половину гостей. Бурхлива боротьба Костіна за м'яч з двома захисниками, різкий прорив до штрафного майданчика, чітка передача Костіна і Лайко красивим ударом у верхній правий кут воріт забиває перший м'яч.

Майже перед кінцем тайму захист Дніпропетровська викидає м'яч до центру, де його перехоплює Кривошеев. Швидко проведена на правий край перепасовка Кривошеев – Лайко – Шульга – Костін, і біля самих воріт, минуючи захисників, центр нападу – Костін вбиває другий м'яч. Проте рахунок 2-0 не деморалізує гостей. Різкий натиск з центру й за декілька хвилин, необережність захисту дніпропетровців несподівано змінює цифри: на щитку 2-1.

Другий тайм проходив не менш жваво. Але намагання обох сторін змінити рахунок не дають результатів.

На трибунах уже чекали фінального сигналу, коли лівий інсайд Кривошеев забиває третій, останній м'яч».

Газета «Зоря» Дніпро, 20.05.1936.

«**Стахановець**» – «**Динамо**» Харків – +:- (відмова).

«**КТО БУДЕТ ИГРАТЬ ПРОТИВ ХАРЬКОВА.** Вчера был окончательно утвержден состав футбольной команды общества «Стахановец», которая 18 мая будет играть с показательной командой харьковского «Динамо».

Вратарь команды «Стахановец» Раздражнюк, защита – Бойченко и Константиновский, полузащита: Беспалов, Евтюхов, Пащенко К., нападение: Коротынский, Пащенко М., Наумов, Манов, Терентьев».

Газета «Социалистический Донбасс» Сталино, 16.05.1936.

ПОБЕДА ПРИСУЖДЕНА „СТАХАНОВЦУ“

18 мая в Горловке должна была состояться встреча в розыгрыше первенства Украины показательных команд донецкого общества «Стахановец» и харьковского «Динамо».

Вчера в Сталино была получена теле-

грамма от зам. председателя ВСОФ Украины т. Бляха.

«Ввиду отказа харьковского «Динамо» играть восемнадцатого в Горловке отменяется. Победа присуждается «Стахановцу».

Бляха».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 18.05.1936.

Фінал. 24.06. 18.00. Київ. Ст. «Динамо» ім. В.Балицького. 35000 глядачів. Суддя: Степан Романенко (Харків). «**Динамо**» Київ – «**Динамо**» Одеса – 6-0 (2-0). Голи: Шиловський (7, 23, 53), Шегоцький (56), Коротких, Токар (автогол).

Київ: М.Трусевич, В.Правоверов, О.Клименко, Ф.Тютчев, І.Кузьменко, М.Путистін, М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Шегоцький (кап.), П.Комаров (М.Коротких, після 56-ї хвилини), М.Махиня, тренер М.Товаровський.

Одеса: О.Михальченко, П.Чистов (Мельник, 46), М.Табачковський, М.Хижников, М.Хейсон, В.Токар, М.Гичкін, М.Малхасов, Л.Орехов, М.Кравченко, Ю.Сосицький, представник Арон Коген.

«**ФУТБОЛЬНУ ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ ВИГРАВ КИЇВ.**

Футболісти Києва і Одеси вийшли

на фінальний матч, який визначить футбольного чемпіона України на 1936 рік.

Цікавий, дуже цікавий матч! Одесити відразу розвивають атаку, діючи правим крилом, де в них такі надійні гравці, як Малхасов і Гичкін. Через дві хвилини після початку змушений вступити в гру київський воротар Трусевич. Він відсилає м'яч далеко за півполя, але півзахист Одеси знову повертає його під київські ворота. Одеса натискає. Спочатку здається, що Київ згодний обмежитися оборо-

ною. Але не тільки здається. Київляни просто дозволяють одеситам показати свої нападні можливості. Самі ж шукають щілину, крізь яку вони потім проберуться до воріт партнера. На десятій хвилині ця щілина намацана: в одеській команді слабкі крайні півзахисники Токар і Хижніков. Це дає змогу обом крайнім нападникам Києва Махині і Гончаренкові перейти в посильний натиск. Біля одеських воріт створюється ряд небезпечних ситуацій. Деякий час захистові гостей щастить відводити м'яч за інший бік своїх воріт. Засіб цей дуже небезпечний і викликає серію кутових ударів. Один з м'ячів, блискуче поданий Махиною, ефективно підхоплює Шилівський і головою забиває в сітку. На щоглі Києва затремтіла перша червона кулька.

Одесити мужньо б'ються за те, щоб відповісти на забитий м'яч. Трусевич дістає змогу показати свою майстерність.

Піднесення, з яким взялися до гри одесити, після першого забитого м'яча спадає. Київляни знову переносять гру на поле гостей. На 26 хвилині Щегодський викочує м'яч Махині. Той рвучко приймає і швидко веде прямо на ворота. Одеський воротар Михальченко готується до вдару, але перед самими ворітми Махиня передає м'яч праворуч вільному Шилівському. Воротар не встигає підготуватися до нової небезпеки, як м'яч уже у воротах.

Обидві команди умовляються трохи відпочити від шального темпу. Гра помітно стає повільнішою. До перерви рахунок 2-0 лишається незмінним.

У другу половину дії сторін не змінюють загального характеру гри. Гра цілком на полі гостей. Довгими хвилинами нудьгує безробітний Трусевич. Зате жарко захистові гостей. Добре грають обидва краї Києва, особливо Махиня. Швидкий біг, цупка хватка, вміння відразу створити для воріт противника реальну грізну небезпеку – такі особливості стилю Махині. Гончаренко грає з великим напором, але часто менш ефективно. Центральна трійка вдало реалізує м'ячі, подані крайніми. В середині тайму з подачі Гончаренка Шилівський забиває третій м'яч і примушує команду гостей знову починати з центру.

За три хвилини Щегодський, хоч і не дуже міцно, зате влучно забиває четвертий м'яч у лівий куток повз розгубленого Михальченка. До кінця матчу Одеса дістає ще два м'ячі. Загальний рахунок 6-0 на користь Києва.

Футбольну першість України заслужено виграла показова команда київського «Динамо». На фінальному матчі вона виступала в такому складі: воротар – Трусевич; захист – Клименко, Правосєров; півзахист – Тютчев, Кузьменко, Путістін; напад – Гончаренко, Шилівський, Щегодський, Комаров, Махиня.

В одеській команді «Динамо» добре грає права ланка нападу. Воротар Михальченко не позбавлений здібностей, але має ще мало досвіду. Вміло судив матч тов. Романенко».

Газета «Комуніст» Київ, 26.06.1936.

«ФІЗКУЛЬТУРНЕ СВЯТО НА СТАДІОНІ «ДИНАМО». Ніколи столичний стадіон «Динамо» не був такою життєрадісною, кипучою енергією, як 24 червня у день другої річниці переведу столиці УСРР до міста Києва.

Понад 35 тис. трудящих заповнили стадіон.

В урядовій трибуні керівники партії і уряду Радянської України: т.т. Косіор, Постишев, Любченко, Балицький, Затонський, Сухомлин, Шелехес, Шліхтер, секретар одеського обкому КП(б)У т. Вєгер, секретар ЦК ВЛКСМ т. Косарєв, С.І. Андрєєв, Кацнельсон, Сапов, Клінков.

Фізкультурне свято почалося виступом 350 студентів київського державного технікуму фізичної культури ...

Чітко відбиваючи крок, змінюють київлян струнки колони студентів українського інституту фізкультури, що приїхали з Харкова.

На кілька хвилин поле вільне. Свисток судді оповіщає про початок фінального футбольного матчу на першість України між командами Одеси («Динамо») – Київ («Динамо»). Одеський напад починає гру. Київляни одразу пропонують швидкий темп і вже на восьмій хвилині київська команда відкрила рахунок. Темпу гри київляни весь час не послаблюють і на 27-й хвилині у ворота Одеси – другий гол. У другому хавтаймі посилений наступ одеситів розбивається міцним захистом хазяїв поля і особливо доброю грою воротаря т. Трусевича.

Ряд неприпустимих промахів робить воротар Одеси, в наслідок чого рахунок швидко збільшується. Матч закінчився заслуженою перемогою команди столиці з рахунком 6-0.

До пізньої ночі під світло прожекторів на стадіоні тривали багатолюдні танці, гри. Свято завершилось ефектним фейєрверком».

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 26.06.1936.

«24 червня на київському стадіоні «Динамо» відбувся фінальний футбольний матч між командами київського і одеського «Динамо».

Всесоюзний суддя тов. Романенко С.Д. викликає команди. Одеса виходить в складі: Михальченко, Чистов, Табачковський, Хесон, Кравченко, Токар, Хижніков, Гичкін, Малхасов, Орехов і Сосицький.

За команду столиці грають: Трусевич, Правосєров, Клименко, Тютчев, Кузьменко, Путістін, Гончаренко, Шилівський, Щегодський, Комаров і Махиня.

Починають одесити і пропонують швидкий темп. Київляни приймають його. Перші хвилини гра відбувається в центрі. Поступово напад обох команд намагається підійти до воріт противника. Михальченкові, а потім Трусевичу доводиться вступати в гру.

Рахунок на сьомій хвилині відкриває Шиловський, забиваючи красивий гол головою у ворота одеситів. Одеса прагне відіграти гол. І це їй майже вдається: Малхасов обводить захист і залишається один на один з воротарем Києва. На якусь мінімальну частину секунди Трусевич дістає м'яч раніше форварда Одеси. Певний гол врятований. Бурхливі оплески нагороджують воротаря столиці.

Знову м'яч у київлян. Знову удар по воротах. На цей раз овації на адресу голкіпера Одеси Михальченка, що взяв, здавалося, мертвий м'яч. Київляни продовжують нападати. Чимало клопоту завдає захистові гостей невтомний Гончаренко (заради справедливості, треба сказати, що в двох випадках він виявив грубість).

23 хвилина позначається новим успіхом київлян. Той же Шиловський збільшує рахунок до 2:0. У одеського нападу щось не клеїться гра, та й тактика в цій грі якась своєрідна. В команді 4 нападника і 4 півзахисника. Незрозуміла система гри відбивається на її розвитку. Київляни домінують, але удари по воротах неточні.

Після перерви Мельник замінює Чистова. Картина гри не змінюється. Все частіше форварди Києва тривожать Михальченка. Незабаром приходить і результат. Шиловський забиває третій м'яч. В цьому м'ячі цілком винний воротар Одеси. Затримавши м'яч, він дозволив йому перекоотитися через руку за рису воріт.

Через кілька хвилин небезпечний момент створює Гончаренко. Відтягнувши на себе захист, він класично викочує м'яч Щегоцькому. Останній блискавично б'є, й м'яч проходить у ворота трохи вище Михальченка, який упав.

В один із моментів гри вибуває Комаров. Його замінює Коротких, якому пасує Махия. Не зупиняючись, він сильно шутує, і п'ятий гол у воротах Одеси. Одесити явно деморалізовані. Їх гравець Токар вганяє шостий м'яч у власні ворота.

Київські динамівці виходять з поля переможцями Одеси, а одночасно і весняної першості України.

Добре судив матч тов. С.Д.Романенко»

Газета «Готовий до праці та оборони» Київ, 29.06.1936.

1937

(39 команд - 24.04-18.05).

24 апреля начинается розыгрыш «кубка УССР» по футболу. В розыгрыше от Донбасса будет принимать участие 8 футбольных коллективов —команды: «Стахановец» (г Сталино), завода им. Фрунзе (Константиновка), «Стахановец» (г. Серго), «Дзержинец» (Ворошиловград), завод им. Коваля (г. Сталино), «Локомотив» (г. Сталино), команды Ворошиловского завода и завода им. Орджоникидзе (Краматорск).

27 апреля в Сталино встретятся команды завода им. Коваля и «Спартак» (Харьков). «Стахановец» (г. Сталино) играет в Виннице, футболисты завода им. Фрунзе на своем поле встретятся с командой «Сталь» (Днепродзержинск). В Ворошиловске состоится матч команд: завод — «Динамо» (Днепропетровск), в Ворошиловграде встретятся команды: завода и украинского дома Красной армии.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 20.04.1937

ВЕСНЯНА ФУТБОЛЬНА ПЕРШІСТЬ

Починається розіграш весняної футбольної першості України. За звання чемпіона УРСР змагатимуться кілька десятків колективів. Перші 7 матчів відбудуться в найближчий вихідний день — 24 квітня в Києві, Харкові (2), Чернігові, Одесі, Дніпропетровську і Кривому Розі. Щоб дати змогу кращим командам України взяти участь у змаганнях на кубок СРСР, календар ущільнено. 27 квітня відбудуться ще 15 матчів на першість України.

Газета «Комуніст» Київ, 21.04.1937.

24 квітня починається весняний розіграш України з футболу. За звання чемпіона України змагатимуться 38 команд.

Перші сім матчів розіграшу першості відбудуться в найближчий вихідний день, 24 квітня. В цей день гратимуть у Києві, Харкові (дві команди), Чернігові, Одесі, Дніпропетровську і Кривому Розі.

Щоб дати змогу кращим командам України взяти участь у змаганнях на кубок СРСР, які незабаром почнуться, календар змагань ушільнено. 27 квітня відбудуться наступні 15 матчів одночасно в різних містах України.

Газета «Комсомолец України» Київ, 22.04.37.

ФУТБОЛЬНА ПЕРШІСТЬ

Сьогодні о 5 год. дня на київському стадіоні «Локомотив» відбудеться перший в сезоні календарний футбольний матч. Весняну першість України розігруватимуть команди товариств «Вимпел» (вояки) і «Зеніт» (Червонопрапорний завод).

Футбольні гри на весняну першість відбудуться сьогодні і в інших містах — Дніпропетровську, Вінниці, Чернігові, Кривому Розі. В Харкові зустрінуться команди «Локомотив» — «Здоров'я», «Сталінець» — Канатний завод.

У розіграшу весняної першості беруть участь 39 команд. За умовами змагання команда, яка зазнала поразки, вибуває і в дальших іграх участі не бере.

«Вісті ЦВКУ» Харків, 24.04.1937.

Український комітет у справах фізкультури і спорту затвердив на участь у весняній першості України по футболу 8 учасників від Дніпропетровської області. Від Дніпропетровська гратимуть «Динамо», Локомотива, заводу ім. К. Лібкнехта і ім. Петровського, від Запоріжжя — «Крила Рад» і «Локомотива», Дніпродержжирмаша — «Сталь» і від Кривого Рога — «Динамо».

Сьогодні у Дніпропетровську зустрінуться місцеві команди «Локомотиву» і заводу ім. К. Лібкнехта. Переможець цього матчу гратиме 27 квітня в Києві з командою харківського «Динамо».

У Кривому Розі сьогодні динамівці міста гратимуть з «Локомотивом» Ясинуватої.

26 квітня відбудеться матч: «Локомотив» (Київ) — завод ім. Петровського в Дніпропетровську. У цей же день запорізька команда «Крила Рад» гратиме в Одесі з місцевою командою «Динамо».

27 квітня найміцніша команда області — дніпропетровське «Динамо» — зустріне у Ворошиловську з командою заводу ім. Ворошилова. У цей же день дніпродержжирмаша команда «Сталь» на своєму полі гратиме з командою заводу ім. Фрунзе Костянтинівки.

Газети «Зоря» Дніпро 24.04.1937.

1 коло, 24.04.

«Динамо» Чернігів — Комуна ім. Балицького Прилуки — 3-1.

Футбольний матч Чернігів—Прилуки

Рівний зелений ґразь стадіону «Динамо» 24 квітня вперше у цьому сезоні відчув були футболістів. Тут зустрілися дві динамівські команди — чернігівська і трудкомуні ім. Балицького (Прилуки). Матч закінчився перемогою чернігівської команди «Динамо» з рахунком 3:1.

27 квітня, на цьому ж стадіоні, відбудеться зустріч чернігівської команди «Динамо» з командою спортивного товариства «Сельмаш» харківського заводу «Серп і молот». Це буде перша футбольна зустріч у розіграх на кубок УРСР.

Газета «Більшовик» Чернігів, 26.04.1937.

«Динамо» Кривий Ріг — «Локомотив» Ясинувата — -:-+ (рахунок 4-3 анульований).

Суддя: Петро Пісун (Київ), «Спартак» Вінниця — «Динамо» Могилів-Подільський — 3-0 (3-0).

«Спартак»: Василь Головін; Ілля Верьовкін, Слюсаренко, Васильєв, А.Серьогін, Лисецький, ?.

«Перші 20 хвилин гри пройшли нецікаво. Фактично це була гра в один гол. Динамівці міцно наслі на ворота спартаківців і м'яч майже ні разу не перейшов лінію центру. Не сталося тому, що спартаківці, не впевнені в своїй перемозі, допустили тактичну помилку: вони всі згуртувалися на захисті своїх воріт, замість того, щоб перейти у наступ. На 20 хвилині спартаківці випадково «пішли на прорив», який закінчився успішно: моголівському вратареві довелося витягти перший м'яч з своїх воріт. Забитий гол трохи підбадьорив спартаківців і через 10 хвилин з одинадцятиметрового Верьовкін забиває другий гол, а за кілька хвилин до кінця першої половини гри Серьогін — третій гол. Друга половина гри пройшла більш жваво ніж перша, хоч закінчилась без наслідків. Окрилені успіхом, спартаківці неодноразово добивалися до моголівських воріт. Динамівці намагаючись будучи відкритися, грали енергійно. Але всі їх намагання успішно ліквідував спартаківський захист (Верьовкін, Слюсаренко, Васильєв) і особливо вратар Головін».

Газета «Молодий більшовик» Вінниця, 26.04.1937.

«ПЕРЕМОГА «СПАРТАКА».

Матч у Вінниці 24 квітня на першість України між командами моголівського «Динамо» і вінницького «Спартак» мав велике значення для обох колективів: команда-переможець зустрінеться 27 квітня з однією з кращих команд Донбаса – «Стахановець» (Сталіно).

Матч починається блискавичною атакою динамівців. Воротареві «Спартак» Головіну доводиться зразу ж вступити в гру. Укомплектована здебільшого з нових гравців, команда «Спартак» не має потрібної зіграості. Тому перші десять хвилин спартаківці грають кволо, відтягаючись на захист, не можуть витримати запропонований моголівцями швидкий темп. Почувається деяка нервовість в обох командах.

Так проходять перші 20 хвилин гри.

Поволі спартаківці освоюються на полі і переходять у наступ. 26 хвилина гри дає наслідок. Напад Вінниці проводить непогану комбінацію і, від удару лівого інсайта Лісецького, у воротах Могольова перший м'яч.

Динамівці намагаються зрівняти рахунок, але, відмінно розігравши м'яч на середині, вони, ближче підійшовши до воріт спартаківців, в остаточний момент розгублюються. Гравці «Спартак» «закривають» їх.

На 30 хвилині захисник Могольова торкається рукою на штрафному майданчику м'яча. Одинадцятиметровка. Спартаковець Верьовкін сильним ударом у правий кут воріт збільшує рахунок 2-0 на користь «Спартак».

Команда «Динамо» остаточно деморалізована. Всі намагання вирівняти гру не дають наслідків.

За дві хвилини до кінця першого тайму центр півзахисту Вінниці Серьогін, одержавши м'яч з 20 метрів б'є по воротах. Стрибок воротаря не врятовує Моголів від третього м'яча.

Другий тайм не змінив рахунка. Спартаківці йдуть з поля переможцями.

Добре провів матч суддя т.Піскун (Київ). Бажано було б тільки, щоб він суворіше ставився до грубості, яка «процвітала» в другому таймі з боку обох команд».

Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 26.04.1937.

«Локомотив» Дніпропетровськ – Завод ім. Лібкнехта, Дніпропетровськ – 3-1.

Перемога „Локомотиву“

Більше 6.000 глядачів були присутні позавчора на зустрічі команд «Локомотиву» і заводу ім. К. Лібкнехта на «Кубок УРСР».

Лише шість днів тому команда «Локомотиву» в бліц-турнірі одержала поразку від футболістів заводу ім. К. Лібкнехта. Але на цей раз ролі розподілилися інакше: «Локомотив» показав у цьому матчі гру набагато кращу від лібкнехтівців. Від останніх локомотивці вигідно відрізнялись упертістю і намаганням завершити кожну комбінацію ударом по голу.

Гру починає «Локомотив». Близько середини тайму локомотивці одержують право на 11-метровий удар. Зробивши його, Гадальон відкриває рахунок. На щиті «Локомотиву» здійснюється перше червоне коло. З рахунком 1:0 на користь «Локомотиву» закінчується перший тайм.

У другому таймі становище команд не змінюється. «Локомотив», як і раніш, уперто штурмує ворота противника. З прекрасної подачі лівого краю центр нападу «Локомотиву» Ковальов майже з двох метрів забиває гол.

Всередині другого тайму лівий інсайд команди лібкнехтівців Леонов робить рахунок 2:1. Але це був перший і останній у цьому матчі успіх команди заводу ім. К. Лібкнехта.

За 15 хвилин до кінця гри центр півзахисту «Локомотиву» Єгурнов забиває третій м'яч. Останній час гри не дає ніяких змін. «Локомотив» іде з поля переможцем.

Почався розіграш української першої першості з футболу.

У Харкові вже відбулося 2 матчі. Зустріч команд «Локомотив» і «Здоров'я» закінчилась перемогою футболістів «Здоров'я» з рахунком 3:2. Другий матч відбувся між командами «Стаління» і заводу ім. Г. І. Петровського. Перемогли сталінці з рахунком 4:1.

У Чернівці міська динамівська команда виграла з рахунком 3:1 у футболістів прилуцької комуни ім. Балицького.

Футболісти криворізького «Динамо», граючи в себе на полі, перемогли команду «Локомотив» ст. Ясинуватої.

В Дніпропетровську футболісти місцевого спортивного товариства «Локомотив» виграла у команди заводу ім. Карла Лібкнехта з рахунком 3:1.

Футболісти вінницького спортивного товариства «Спартак» виграла з рахунком 3:0 у моголів-подільських динамівців.

В Києві відбувся футбольний матч між командами спортивних товариств «Вимпел» і «Зеніт». Матч виграла зенітовці з рахунком 3:2.

Газета «Комсомолец України» Київ, 27.04.1937.

Газети «Зоря» Дніпро, 26.04.1937

Ст. «Динамо». «Сталінець» (ХЕМЗ) Харків – Завод ім. Петровського Харків – 4-1.

Ст. «Зеніт». Суддя: Лев Іоселевич (Харків). «Здоров'я» Харків – «Локомотив» Харків – 3-2.

25.04. Ст. «Зеніт». «Вимпел» Київ – «Зеніт» (завод «Арсенал») Київ – 2-3 (2-0).

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ

24 квітня почалась весняна першість України по футболу, що проводиться за олімпійською системою. Цього дня відбулося 6 ігор і 25 квітня—одна гра.

В Харкові зустрілись дві місцеві команди: «Локомотив» і «Здоров'я». Переконала команда «Здоров'я»—3:2.

В Чернігові грали команди комуни ім. Балицького (Прилуки) і чернігівського «Динамо». Гості зазнали поразки—3:1.

У впертій боротьбі криворізьке «Динамо» у себе на полі виграло у «Локомотива» (Ясинувата) з рахунком 4:3.

Зустріч дніпропетровських команд «Локомотива» і заводу ім. К. Лібнехта закінчилась перемогою локомотивців—3:1.

У Харкові команда «Сталінець» забила 4 м'ячі команді канатного заводу ім. Петровського, одержавши в свої ворота лише 1 м'яч.

У Вінниці місцевий «Спартак» виграв у могилів-подільського «Динамо» з рахунком 3:0.

25 квітня команда київського товариства «Вимпел» вийшла на гру з командою київського товариства «Зеніт» і програла з рахунком 3:2, не зважаючи на те, що в першій половині «Вимпел» мав на свою користь 2:0.

Газета «ГПО» Київ, 29.04.1937.

2 коло, 26.04:

«Сталь» (завод ім.Петровського) Дніпропетровськ-«Локомотив» Київ 3-2.

Весіння першість УРСР

Позавчора у Дніпропетровську відбулась зустріч команди заводу ім. Петровського з «Локомотивом» Києва на першість України. В цьому відповідальному матчі петровці здобули потешну перемогу. Гра закінчилась з рахунком 3:2 на їх користь.

Зустріч команди «Динамо» Кривого Рогу з командою «Локомотив» Ясинуватої, яка відбулась днями у Кривому Розі, закінчилась перемогою динамівців з рахунком 4:3.

Газета «Зоря» Дніпро, 28.04.1937.

Кубок УРСР.

26 квітня в Дніпропетровську відбувся перший міжміський футбольний матч. На першість України грали команди «Локомотив» (Київ) і заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ).

Вже з перших хвилин при киян-ляється значна перевага киян. Вони грають швидше і напористіше петровців і утворюють біля їх воріт небезпечні моменти.

Перший м'яч у ворота заводської команди потрапляє від удару киявського нападника Шацького. Незабаром Балакін (Київ) збільшує рахунок до двох м'ячів на користь своєї команди.

Але незабаром, пасивність Дніпропетровців, змінюється активністю і киявському захисту відбивається ота все важче і важче. За кілька метрів від воротарського майданчика суддя признає штраф. Прекрасним вда-

ром Яновський «розмотує» рахунок. Через кілька хвилин, після удару Лосуха, другий м'яч в сітці Києва.

Така несподівана «переміна» ролей деморалізує киян. Вони відбиваються неорганізовано і безладно. Це допомагає петровцям незадовго до перерви забити третій гол.

В другому таймі ініціатива цілком переходить до киян. Вони весь час атакують ворота петровців, але гарна пра захисту і півзахисту команди заводу не дає їм змоги вирівняти рахунок. Окремі рідкі прориви петровців також не приносять наслідків.

З рахунком 3:2, на користь команди заводу ім. Петровського, закінчується матч.

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1937

Ст. «Металіст». Суддя: М.Макеєв (Харків). «ХТЗ» Харків – «Локомотив» Одеса – 9-1 (4-0).

(*примітка: Газетні звіти можуть бути розміщені не тільки біля рахунку матчу).

ПЕРШИЙ МІЖМІСЬКИЙ МАТЧ.

Учора на стадіоні «Металіст» відбувся перший міжміський матч. Грали на футбольний кубок УРСР команди одеського «Локомотиву» і харківського «Трактору».

Гру почали гості. Але вже через три хвилини вся ініціатива в руках харків'ян. Через 9 хвилин в ворота Одеси потрапляє перший м'яч. Невдало грає воротар «Локомотиву». Через кілька хвилин він випускає з рук м'яч у ворота. Потана гра захисту та невпевненість воротаря дають можливість харків'янам закінчити першу половину гри з рахунком 4 : 0.

Другий тайм, що пройшов під проливним дощем, закінчився цілковитою поразкою одеських футболістів. Зовсім розгубившись, вони одержують у свої ворота ще п'ять м'ячів, зумівши відквитати лише один. Перемігши супротивника з рахунком 9 : 1, команда «Трактору» цим дістала право на дальшу участь в розигранні кубка.

Сьогодні на цьому ж стадіоні 2-й міжміський матч на кубок УРСР. Грають «Спартак» (Київ) — «Сталінець» (Харків).

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 27.04.1937.

Ст. ім. С.Косіора. Суддя: Михаил Онищенко (Харків). «Динамо» Одеса – «Крила Рад» Запоріжжя – 4-1 (0-1).

«Цей матч позавчора відбувся на стадіоні ім. Косіора між командою одеського "Динамо" і футболістами запорізької "Крилья советов". Одесити вийшли на поле занадто самовпевненими, гадаючи, що противник слабкий, і можна легко його перемогти. В першому таймі напад динамівців грав безсистемно. Недбайливо грала і оборона. Скориставшись цією демобілізованістю одеситів, гості в першому таймі з прориву забили у ворота Одеси перший гол.

У другому таймі динамівці перед загрозою поразки і втрати права участі у розигранні кубка УРСР, енергійно почали атакувати ворота "Крилья советов". Один по одному вони забивають у сітку гостей чотири голи. Фінальний свисток уважливого судді Онищенка (Харків) фіксує перемогу одеського "Динамо" 4:1».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 28.04.1937.

27.04: Ст.ім. Косіора. Суддя: Олександр Романов (Одеса). Завод Кінап, Одеса – «Динамо» Київ – 2-4. «Динамо»: .?., П.Корнілов, П.Комаров, .?., тренер М.Товаровський.

«Стахановець» Серго – «Локомотив» Ясинувата – +:- (неявка або відмова).

Завод ім. Ворошилова, Ворошиловськ – «Динамо» Дніпропетровськ – 1-2.

Ст. «Металіст». суддя: Микола Луцицький (Дніпропетровськ). «Сталінець» (ХЕМЗ) – «Спартак» Київ – 1-3.

Завод ім. Орджонікідзе, Краматорськ – «Зеніт» Київ – 3-0.

«Сталь» Дніпродзержинськ – Завод ім. Фрунзе, Костянтинівка – 2-1.

Константи́нівка—„Сталь“

Сьогодні, 27 квітня, на стадіоні вводу ім. Дзержинського зустрінуться футбольні команди Константи́нівки (Донбас) і спортивного товариства „Сталь“, які беруть участь у розигранні на кубок УРСР.

Матч судитиме суддя Всеукраїнського Комітету в справах фізкультури і спорту тов. Куляпець.

Початок матчу о 5 годині дня.

«Дзержинець» Ворошиловград – «УБЧА» Київ – 3-1.

КРАМАТОРСЬК. Футболісти общества «Авангард» (завод ім. Орджонікідзе) со счетом 3:0 выиграли позавчера у команды «Зенит» (Київ).

Вчора відбувся футбольний матч між командами спортивного товариства „Сталь“ (Дніпродзержинськ) і командою м. Константи́нівки (Донбас).

Матч закінчився перемогою команди товариства „Сталь“ з рахунком 2 : 1.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 27 та 28.04.1937.

ВОРОШИЛОВГРАД. 27 апреля на стадионе им. Ворошилова встретились команды «Дзержинец» (завод «ОР») и команда ЦДКА Украины (Київ). Игра закончилась со счетом 3:1 в пользу «Дзержинца».

Газети «Социалистический Донбасс» Донецьк, 29.04.1937 обидві.

Сегодня футболисты выходят в поле

По футбольному полю мчится фигура, одетая в лыжный костюм. В погах—мяч. На полном ходу резкий бросок в сторону. Послушный мяч следует за броском. Внимательно присмотревшись, вы замечаете, что тренировочная часть поля утыкана небольшими колышками, изображающими будущую защиту в грядущих футбольных боях. Колышки пройдены. Игрок, «обойдя защиту», выходит «в чистую» к воротам. Пущенный удар—секундой позже бросок вратаря. Мяч, метко посланный в ворота, завертелся в сетке.

... Месяц систематической работы футбольного коллектива общества «Дзержинец» под тренерством бывшего бека сборной СССР тов. Кладко, не прошел бесполезно. Команда еще не выступив в сезоне, уже в «форме». Отшлифованы удары. Проработана тактика и стиль игры по системе «Дубль—ва» (система, по которой будет играть команда в наступающем сезоне). На тренировоч-

ной товарищеской встрече с Ворошиловским она выиграла со счетом 2:1.

Сегодня ответственным матчем на стадионе имени Ворошилова открывается футбольный сезон. Здесь в борьбе за кубок УССР встретятся в первом круге команда «Дзержинец» и команда Киевского Дома Красной Армии. Из состава первой команды «Дзержинца» уже по тренировочным играм следует отметить игроков Морозова, капитана команды Носко, центр-форварта Мовчан, Бровенко—левого края и хавбека Красюка. Приближается к старому классу своей игры и тов. Кладко, серьезно тренирующийся, сбросивший лишний вес и ставший более быстрым и подвижным.

Сегодня, открывая футбольный сезон, команда «Дзержинца» держит серьезный экзамен, который покажет, насколько коллектив подготовил себя к летним играм.

Б. ЧЕРНЯК.

ВЧЕРА открылся футбольный сезон в Ворошиловграде. На футбольном поле стадиона имени Ворошилова команды ЦДКА (Киев) и «Дзержинец» (завод имени Октябрьской революции) разыграли первый круг соревнований на кубок УССР. После напряженной борьбы команда «Дзержинца» выиграла со счетом 3:1.

НА СНИМКЕ: капитан команды «Дзержинец» тов. Носко (слева) и вратарь Гребешок на стадионе перед встречей. Фото Б. Фунса.

Газета «Ворошиловградська правда» Луганськ, 1937 обидві.

«Зеніт» (завод ім. Ковалія) Сталіно — «Спартак» Харків — 1-2.

ПЕРВЫЙ ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ

2:1 В ПОЛЬЗУ ХАРЬКОВА

Вчера матчем команд завода им. Коваля и харьковского «Спартак» открылся летний футбольный сезон в гор. Сталино. Футболисты разыгрывали первый круг «кубка УССР».

Первый выход футболистов на поле показал, что они к ответственной встрече совсем не подготовились. Встречу выиграл харьковский «Спартак» со счетом 2:1. Таким образом, футболисты завода им. Коваля выбыли из розыгрыша «кубка УССР».

В команде завода имеются неплохие игроки. Сейчас, с наступлением сезона, необходимо приступить к усиленной тренировке — предстоит серьезные игры на футбольном поле.

ПЕРВЫЙ МАТЧ СТАЛИНО—ХАРЬКОВ

Вчера на путилевском стадионе им. Коваля (Сталино) состоялся футбол-матч на «Кубок УССР» между командами завода им. Коваля и «Спартак» (Харьков).

Матч закончился поражением путилевцев со счетом 2:1.

Газета «Комсомолец Донбасса», Донецк, 1937.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк
28.04.37.

ХАРКІВ–ЗАПОРІЖЖЯ

27 квітня на стадіоні «Локомотив» відбувся футбольний матч на розіграш кубка УРСР між командами «Локомотив» Харкова і Запоріжжя.

Початок матчу був дуже неактивний, учасники обох команд придивлялися один до одного, вивчали комбінації.

Але на 47 хвилині захисник Харкова забиває м'яч в «корнер». Подас Хмиров. Його точну подачу приймає центр півзахисту Урбанський і з силою посилає м'яч в куточок. Воротар падає, але не встигає затримати м'яч і він потрапляє в сітку.

Харківська команда починає з центру. І не встигли запоріжці опам'ятатись, як, використавши «мазок» захисника, харківчани сквитовують гол. З рахунком 1:1 кінчається перша половина матчу.

Друга половина починається натиском харківчан. Вони міцно закріпилися на воротах Запоріжжя і раз-у-раз тривожать воротаря. На 10 хвилині їхній натиск завершився успіхом: у воротах Запоріжжя – ще один м'яч.

Але команда Запоріжжя не губиться. З стану захисту вона переходить до стану нападу. Півзахист, особливо Урбанський, який чудово грав у цьому матчі, міцно допомагає нападowi, розбиваючи всі комбінації нападу противника. На 18 хвилині центральна трійка — Офіцеров, Дульський і Мозолевський розигрують гарну комбінацію, а з п'яти кроків Офіцеров вирішнює рахунок. Гра жвавішає. Воротар Харкова, який першу половину гри, майже не торкався м'яча, одержусь від Хмирова декілька міцних «шутів». На 23 хвилині з м'ячем проривається Мозолевський. Він обводить захисника і... третій м'яч тріпоче в сітку. Харківчани намагаються відквитатися, але всі їх спроби розбиваються об гарну гру захисту і півзахисту. На 30 хвилині Хмиров збільшує рахунок. Харківчани вдаються до захисту і в штовханні біля воріт один з гроків торкається м'яча рукою. Б'є Хмиров і забиває останній, п'ятий м'яч за 2 хвилини до кінця гри. Матч закінчується з рахунком 5:2 на користь Запоріжжя.

В другому колі розіграшу першості команда запорізького «Локомотива» зустрічається з командою-переможницею матчу, який учора відбувся в Одесі між командами «Врила Рад» (Запоріжжя) і «Динамо» (Одеса).

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 1937.

Суддя: Михайло Ходак (Київ). «Локомотив» Дніпропетровськ – «Динамо» Харків – 1-3.

Учора на стадіоні «Локомотив» харків'яни зустрілися з кращою командою Харкова «Динамо». Проти бойового окладу гостей (Стеценко, Кірілов, Фомін М., Андреев, Рогозянський, Паровишніков, Копейко і інші) залізничники виходять без свого кращого нападника Белого.

В першому таймі гра проходить досить рівно. Харківчани особливої класу не показують. В неповну силу прає і «Локомотив», що пропускає кілька вірних шансів (Гоцалюк) відкрити рахунок. При рахунку 1:0 на користь Харкова (м'яч красиво забив Паровишніков) закінчується перший тайм.

На 16 хвилині другого тайма дніпропетровцеві Гоцалюку вдається гарно забити м'яч харківчанам. Але цей перший успіх «Локомотива» був і останній. Незабаром Паровишніков адалека забив другий м'яч, а слід за ним (з пенальті) — і третій.

Фінальний свисток судді тов. Ходака (Київ) фіксує перемогу харківських динамівців з рахунком 3:1.

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1937.

«Динамо» Чернігів – «Сільмаш» Харків – 1-4.

Футбольний матч Чернігів-Харків

27 квітня на Бобровицькому стадіоні відбувся футбольний матч на розіграш кубка УРСР. Зустрілися команди Чернігів «Динамо» — Харків «Сільмаш». Матч закінчився з рахунком 4:1 на користь команди «Сільмаш» Харківського заводу «Серп і молот».

Газета «Більшовик» Чернігів, 29.04.1937.

Харків—Миколаїв

3 : 0

27 квітня на стадіоні заводу ім. Марті порядком розіграли першість України в футболі відбувся цікавий матч між футбольними командами Харкова («Здоров'я») і Миколаєва (завод ім. А. Марті). Матч відбувався по другому туру змагань.

Харківська команда довгий час тому в першому турі виграла матч у однієї з місцевих команд свого ж міста «Локомотив» з рахунком 3:2. Тим більше, ця команда була серйозним противником для миколаївців.

Мартійці першими почали гру з вітром. З перших же хвилин обидві команди розгортають добрий темп гри. На п'ятій хвилині миколаївець т. Кушніренко Г. надсилав перший удар до воріт харківчан. Голкіпер невручно його спіймав і пошкодив собі руку. Його замінив інший. Гра набрала гострого характеру. Гости докладають усі сили, щоб першими відерли рахунок, але їм це не вдається. Протягом 16 хвилин мартійці бучавально «штурмують» їх ворота.

На 30-й хвилині—центр нападу миколаївців—тов. Шульц Германій інцайт т. Деркаченко розігрують красну комбінацію, дрібною пасовою передають м'яч Кушніренкові Г. і той з ходу надсилав його в ворота. Перший гол забито.

Далі гра йде в такому ж напруженому темпі. Ось був до голу Шульц, був Кушніренко, але всі ці удари нічого не дають. Гости починають грубити, особливо це помітно у правого фланга т. Капустіна. Поруч слід відмітити, що багато разів у першому таймі від великого рахунку зривався харківчан сек т. Шейнін.

До закінчення першого тайму залишилося 8 хвилин. Тов. Іщенко В. з великої дистанції надсилав точний м'яч до воріт харківчан. Другий гол забито.

Перший тайм закінчено з рахунком 2:0.

Як і слід було чекати, в другій половині гри харківчане, використовуючи попутний вітер, декілька хвилин штурмують ворота миколаївців. Але блискавка гри захоту зокрема тов. Гроїни, Сончен, Новікова і Кушніренка Г. не дає наслідків. Вратар т. Кульчицький бувавально всім ніг забрав декілька важких м'ячів.

Не зважаючи на те, що харківчанам оприя у грі вітер, вони все ж таки всіх можливостей не використали. Більше того, окремі гравці цієї команди почали грубіянити, чим і викликали незадоволення серед глядачів.

Тов. Деркаченко, красню обізвавши гравців, передає м'яч дрібно інцайту тов. Колбасову. Той проривається і захищається сам не сам з вратарем і сітці випутився третій м'яч. Але цього гола суддя не зараховує, бо як це дозволити для ханомана, тов. Колбасов перед тим, як був м'яч в голу, свистів його рукою.

Через декілька хвилин знову ж таки проривається примаї грав мартійців т. Кушніренко Г. і набиває черговий гол. Окремі гравці Харкова починають агресивно бігати. Цілковито правильно на 30-й хвилині суддя виліз з боку на хуліганство центра нападу харківчан.

Цей цікавий матч закінчився цілковитою перемогою команди заводу ім. А. Марті з рахунком 3:0.

Треба зазначити, що команда мартійців грала виключно енергійно, колективно, врахувавши свої попередні помилки. Безумовно, футболісти заводу на цей раз показали, що вони мають певні дані для підвищення класу своєї гри.

За календарем мартійці мають тепер зустрітись з змаганнями першість України в однієї з місцевих команд—київським «Динамо».

Цілковито надолізько провів судійство матч одеський суддя тов. Богуславчик. **Віра**

ВІННИЦА. Вчора в полдень **состоялся** футбольний матч команд, **участвующих в** розигрыше «кубка УССР». Команда «Стахановца» (г. Сталино) **выиграла у** динамовцев Винницы со **счетом 3:0**. В ближайшие дни в Сталино **состоится** встреча команд «Стахановец» (г. Сталино) и «Дзержинец» (Ворошиловград, завод «ОР»).

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 29.04.1937.

«СТАЛІНО-ВІННИЦЯ. Вчора на вінницькому стадіоні відбувся футбольний матч на першість України між командами «Стахановець» (Сталіно) і «Спартак» (Вінниця). Команда Сталіно освоюється на полі першою і переходить в наступ. На десятій хвилині півзахисник «Спартака» торкається рукою м'яча. Б'ють штрафний удар. У воротах перший м'яч. Безпорадні метушня спартаківців не дає змоги їм зрівняти рахунок. Почувається, що напад «Спартака» не має основного – удару по воротах, в той час, як напад «Стахановця» володіє цим ударом. На 20 хвилині в воротах «Спартака» другий м'яч. В другому таймі команда Сталіно забиває спартаківцям ще один м'яч і з рахунком 3-0 на свою користь, іде з поля. Рівно провів матч суддя т.Андреев».

Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 29.04.1937.

26 квітня в Дніпропетровську відбувся футбольний матч між командою київського товариства «Локомотив» і командою дніпропетровського товариства «Сталь». Матч закінчився з рахунком 3:2 на користь товариства «Сталь».

В Одесі грала команда місцевого «Динамо» з запорізькою командою «Крила Рад». Виграли динамівці з рахунком 4:1.

27 квітня відбулися такі футбольні матчі на першість України: Київське «Динамо» виграє у одеської команди «Кіпан» з рахунком 4:2. Миколаївська команда заводу ім. А. Марті-виграє у харківської команди «Здоров'я» — 3:0.

В Краматорську грали київська команда «Зеніт» з командою заводу ім. Орджонікідзе — торішнім чемпіоном України. Перемогли краматорці з рахунком 3:0.

Сильного розгрому зазнала команда одеського «Локомотива» від команди ХТЗ з рахунком 9:1.

Дніпропетровське «Динамо» виграє у команди заводу ім. Ворошилова (Ворошиловськ) з рахунком 2:1. З таким же рахунком харківський «Спартак» виграє у команди «Зеніт» (Сталіно).

Харківська команда заводу ім. Комінтерну програв запорізькому «Локомотиву» 5:2. Одеська команда

«Динамо» виграє у запорізької команди «Крила Рад» — 3:1. Харківське «Динамо» з рахунком 3:1 виграє у дніпропетровського «Локомотива».

Дніпропетровська команда «Сталь» виграє у київського «Локомотива» 3:2.

Команда заводу ім. Фрунзе (Боготинівка) програв команді «Сталь» (Дніпродзержинськ) з рахунком 2:1.

Харківська команда «Севігаш» виграє у чернігівського «Динамо» з рахунком 4:1.

Команда УБЧА (Київ) програв ворошиловградській команді «Дзержинець» — 3:1.

Київська команда «Спартак» виграє у «Сталінця» (Харків) з рахунком 3:1.

Команда т-ва «Стахановець» (Сталіно) виграє у «Спартака» (Вінниця) 3 : 1

3 коло. 02.05.

«Динамо» Дніпропетровськ – «ХТЗ» – 3-2.

«Спартак» Харків – «Стахановець» Серго – 4-0.

«Динамо» Харків – «Сталь» (завод ім. Петровського) Дніпропетровськ – 4-1.

ФУТБОЛЬНИЙ РОЗІГРАШ НА ПЕРШІСТЬ УРСР

ХАРКІВ, 4. (Власкор «Вістей»). На цікавий матч двох показових команд «Ста-
стадіоні ім. Балицького 2 травня розпо- лінець» (Дніпропетровськ)—Харків («Ди-
чався перший тур футбольного розіграшу намо»).
на першість УРСР. На стадіон прийшли Матч закінчився на користь Харкова з
тисячі глядачів, щоб подивитися на рахунок 1:4.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 5.05.1937.

«Сталь» Дніпродзержинськ – «Спартак» Київ – 3-6.

2 травня на стадіоні заводу ім. Дзер-
жинського зустрінуться футбольні коман-
ди – «Спартак» (Київ) і перша команда
спортивного товариства «Сталь» (Дзер-
жинськ), які братимуть участь у зма-
ганнях по футболу на «Кубок УРСР».

Судить матч представник всеукраїн-
ського комітету у справах фізкульту-
ри й спорту.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 01.05.1937.

Ст. заводу ім. Ковалев. «Стахановець» Сталіно – «Дзержинець» Ворошиловград – 2-1 (2-0).
Голи: Шкуров (10), Балаба.

2 мая при огромном стечении пуб-
лики на стадионе завода им. Кова-
лея состоялся футбол-матч между
командами спортивных обществ
«Стахановец» и «Дзержинец» (Во-
рошиловград). В команде «Стаха-
новца» хорошо играли правый
край Балаба и правый хавбек,
Шкуров.

Первый тайм закончился победой
«Стахановца», забившего гостям 2
мяча. Гости, игравшие в общем
неплохо, не сумели однако довести
до конца ряд разыгранных ими
комбинаций и во втором тайме вве-
ли только один мяч. Встречу выиг-
рал «Стахановец» со счетом 2:1.

Газета «Сталинский рабочий» Донецк,
05.05.1937

Футболисты общества «Стахановец» (г.
Сталино), выигравшие на днях матч у
команды «Спартак» (Впницца), встрети-
лись 2 мая в г. Сталино с командой
«Дзержинец» (Ворошиловград).

Игру начали футболисты в красных
майках («Стахановец»). Мяч быстро пере-
ходит с одной половины поля на дру-
гую, и, наконец, на десятой минуте после
красивой комбинации «Стахановца» идет
в ворота «Дзержинца». Первый гол вно-
сит еще больше оживления в игру. Вско-
ре край Балаба посылает четким ударом
второй мяч в ворота «Дзержинца». Во
второй раз ворошиловградцы начинают
игру с центра.

Вторая половина игры прошла менее жив-
во, плохо играла, в частности, центровая
тройка «Стахановца», отстававшая от краев.
За 7 минут до конца игры ворошилов-
градцы провели в ворота «Стахановца» за-
вый и последний гол. Игра закончилась со
счетом 2:1 в пользу «Стахановца», заво-
евавшего возможность и дальше оспари-
вать кубок УССР.

Газета «Социалистический Донбасс», Донецк,
05.05.1937.

17:30. Ст. ім. Постишева. Суддя: Башаров (Харків). Завод ім. Марті - «Динамо» Київ – 3-4 (3-3).
Голи: Деркаченко (5), Г.Кушніренко (30), І.Іщенко (42)-Комаров (10, 25), Шиловський (20 пен, 75 пен.).
Завод: Б.Кульчицький, І.Спичка, Л.Новиков, О.Гронін, Д.Кушніренко, В.Іщенко, П.Деркаченко,
О.Сердюк, В.Грушін (І.Колбанов), Г.Кушніренко, І.Іщенко, тренер Г.Рябиков.
«Динамо»: М.Трусевиц, Й.Ліфшиць, В.Шиловський, К.Шегоцький, П.Комаров, М.Махія, ?, тренер
М.Товаровський.

Футбольний матч Київ-Миколаїв

2-го травня на стадіоні ім. Постишева з 3-х годин дня розпочинається велике фізкультурне свято. Відкривається свято парадом фізкультурників заводу.

В програмі: гра в пушбол, зустріч цехових футбольних команд, забіги по легкій атлетиці, заїзди велосипедистів, гри у волейбол, теніс, баскетбол.

О 5 г. 30 хв. розпочинається матч миколаївської першої команди футболістів спортивного товариства „Судостроитель“ з київською командою „Динамо“, порядком розигришу на першість України за третім колом.

Як відомо, 18 квітня товариська зустріч цих команд закінчилась перемогою київлян.

Газета «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 01.05.1937.

ФУТБОЛ

КИЇВ—МИКОЛАЇВ

Цього вечора в київських Миколаїв нещодавно зустрілися з київлянами. Тоді вони зазнали поразки. На цей раз зустріч була розиграною на весняну першість України з футболу.

Різом в 5 г. 30 хв. суддя тов. Башаров повідомляє про початок футбольного матчу. Миколаївці починають гру, але їм доводиться провадити її проти сильного вітру. З перших же хвилин миколаївці починають атакувати ворота київлян. Уже на п'ятій хвилині т. Деркаченко летним шотом забиває перший гол у ворота київлян. Такого удару не чекав вратар тов. Трусович.

Рухомо відігано. Динамовці починають грати жвавіше, навіть в деяких випадках різко.

На десятих хвилинах київлянин т. Комаров забиває миколаївцям у відповідь гол.

До миколаївських воріт привається лівий тов. Махине, вратар т. Кульчицький висококує в воріт. У цей же час м'яч переходить на середню частину поля і міцним шотом його надсилають у ворота. Ще не встиг голкіпер досягти до гола, бек т. Спичак відбиває м'яч рукою. За це суддя цілком правильно присуджує їм у ворота миколаївців 11-метровий штрафний удар. У вороті миколаївців забиває другий гол.

забиває другий гол у ворота київлян. Трусович безпорадно розвів руками.

Напад миколаївців розиграв красаву комбінацію. Володимир Іщенко з правого краю перекидає м'яч на лівий, на льоту Іван Іщенко забиває його до воріт київлян і третій м'яч залуптався в сітку.

Перша половина гри закінчується з рахунком 3:3. На цей раз київська команда не показала ні техніки, ні спритності в грі. Навпаки, перевага і симпатія глядачів були на боці молодого колективу футболістів заводу ім. А. Марти.

Другу половину гри мартійці почали з того, що буквально „штурмували“ ворота київлян. У деяких випадках динамовці проривалися до воріт свого протиника і надсилали ряд „мертвих“ м'ячів, але їх блискуче набирав ростучий голкіпер миколаївської команди Бульчицький Б.

Київляни хвилюються, вони починають грубіаняти, особливо це помічається в Ліфшицем та лівим аї аї—Махинею.

Всі комбінації, які намагалися розиграти київляни, в порох розбивалися блискучою грою миколаївського захисту. Знову суддя випускає ряд грубих помилок у неправильному присудженні штрафних ударів.

другий гол.

Одразу ж після двох голів, миколаївці дошли до паузи, але за декілька хвилин знову миколаївцям уся сила і розгартування під враженням бомбардирів. Миколаївці в цілому грали вдало, безумовно, т.т. Шульцу, Доранченку, Коломиску та Бушмаришко І.

Бездоганно грає захист миколаївців, зокрема т.т. Мовіков, Гринь, Бушмаришко А. та Іщенко М.

Григ набрав рівного характеру. Це помічається і на судити т.т. Башаров, який примусив судити від час судити матч. Він не помітив штрафних ударів миколаївців.

Примірно в середині першої половини гри динамовці забивають ще один гол у ворота миколаївців.

Несподівано проривається ірбіт миколаївців т.т. Кушмаришко І. і влучним ударом

Грок забиває тов. Шегодський проривається з м'ячем. Поруч з ним біжать т.т. Гринь і Сичка. Шегодський, обчав, що вже забігав на штрафний майданчик, навмисно падає. До закінчення матчу—15 хвилин. Суддя тов. Башаров, безпідставно присуджує бити у ворота миколаївської команди 11-метровий штрафний удар.

На дошці—3:4 на користь київської команди «Динамо», причому останній четвертий гол забито миколаївцями з помилки явно направлено.

Наприкінці гри київська команда поводить себе виключно грубо. Вони вбили молодого ігроків тов. Коломиса, що викликало справедливе обурення у глядачів.

Матч закінчується з незначною перевагою київської команди «Динамо». Колеблють футболістів виводу ім. А. Марті грає енергійно. Цей матч показав, що миколаївці, використовуючи техніку і колективність гри, можуть з успіхом змагатися з першокласними командами.

По закінченні футбольного матчу представник футбольної команди виводу ім. А. Марті тов. Мовіков опротестував перед суддею цей матч.

Команда виводу ім. А. Марті на ім'я Ради фізкультури і спорту України також телеграмом надіслала свій протест.

Газета «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 4.05.1937.

1936. «Динамо» Київ зліва направо: Щегоцький, Трусевич, Ліфшиць, Тютчев, Шиловський, Комаров, Махия, Кузьменко, Правовєров, Клименко, Гончаренко.

«Локомотив» Запоріжжя – «Динамо» Одеса – 0-4.

«2 травня на стадіоні спортивного товариства «Локомотив» зустріч між командами – переможцями першого кола розіграшу на першість УРСР – «Локомотив» (Запоріжжя) і «Динамо» (Одеса). Як відомо, команда «Локомотив» перемогла харківську команду заводу № 183 і одеську команду «Динамо» - запорізьку команду «Крила Рад».

Судитиме матч київський суддя тов. Хавчин».

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 1937.

ОДЕСА-ЗАПОРІЖЖЯ

Вигравши матч з командою харківського «Локомотива», команда запорізького «Локомотива» 2 травня в другому колі українського розіграшу зустрілася з командою одеського спортивного товариства «Динамо».

Команда «Динамо» заслужено вважається однією з сильніших на Україні. Вона лише декілька днів тому здобула перемогу над командою київського «Динамо». З першої ж хвилини гри була видна велика перевага динамівців. Прекрасний біг, швидка перенасовка м'яча, дотримання кожним гравцем свого певного місця – ось характерні особливості гри в команді Одеси. Здавалося, що їх знаходиться на полі не 11, а принаймні 22, бо, кожного разу, коли тільки м'яч з великими зусиллями відбивали запоріжці, він обов'язково потрапляв до одеситів і невблаганно летів до воріт «Локомотива».

Перші двадцять хвилин гри не дали наслідків. Гарна гра захисників Прядки та Окатова врятувала ворота запоріжців від навальних атак гостей. Але на 20 хвилині після прекрасно розіграної комбінації, у ворота «Локомотива» влітає перший м'яч. Запоріжці намагаються перейти в наступ, але подало, м'яч знову переходить до воріт «Локомотива». Напівзахисник

Свистун, не встигнувши зупинити м'яча головою, схоплює його рукою, як це часто робиться на тренуванні. Але гра це не тренування і як кара за цю забутливість в сітку запоріжців з одинадцятиметрового удару влітає ще один м'яч.

Перший тайм закінчується з рахунком 3:0 на користь Одеси.

У другій половині гри запоріжці переходять в наступ, але не можуть використати декількох сприятливих моментів, коли вратар вискакував далеко в поле, залишаючи без захисту ворота, на відстані десяти кроків від воріт напад посилав м'яч вгору і т. д.

Динамівці, впевнені в перемозі, наступують стриманіше, більше охоронюючи свої ворота, щоб залишити «сухий» рахунок. На 15 хвилині з далекого удару вратар Запоріжжя не зміг дістати м'яча – і у воротах «Локомотива» четвертий і останній в цьому матчі гол.

Матч закінчується з рахунком 4:0 на користь Одеси. Команда «Локомотива» так само, як і команда «Крила Рад», вийшла з українського розіграша. Між іншим, команда «Крила Рад» грала так само з командою одеського «Динамо» порядком розіграшу і програла матч з рахунком 4:1.

К. Там.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 1937.

03.05, «Сільмаш» Харків – Завод ім.Орджонікідзе – 1-2.

Боротьба за першість України у весняному розіграші з футболу набирає дедалі гострішого характеру.

2 травня в різних містах України відбувся ряд цікавих ігор. Київські динамівці виграли у команди миколаївського заводу ім. А. Марті з рахунком 4:3. Дніпропетровська команда «Динамо» виграла з рахунком 3:2 у команди харківського тракторного заводу. Футболісти харківського «Спартак» перемогли команду «Стахановця» (Серго) з рахунком 4:0. Сталінська команда «Стахановець» зустрілася з ворошиловградською командою «Дзержинець» і виграла з рахунком 2:1. Футбольна команда одеського «Динамо» виграла з рахунком 4:0 у запорізької команди «Локомотив». Матч між харківською футбольною командою «Динамо» і дніпропетровською командою «Сталь» закінчив-

ся перемогою харківчан з рахунком 4:1. Дніпродзержинська команда «Сталь» програла матч київським спартаківцям з рахунком 3:6.

3 травня відбувся матч між командами заводу ім. Орджонікідзе (Краматорськ) і спортивного товариства «Сільмаш» (Харків). Перемогли краматорські футболісти з рахунком 2:1.

Наслідком чотирьох турів вийшли до чверть-фіналу вісім команд-переможниць, які зустрінуться 6 травня в такому порядку: у Дніпропетровську відбудеться матч «Динамо» (Дніпропетровськ) – «Спартак» (Харків); в Одесі – «Динамо» (Одеса) – «Стахановець» (Сталіно); в Краматорську – завод ім. Орджонікідзе (Краматорськ) – «Динамо» (Київ); у Києві – «Спартак» (Київ) – «Динамо» (Харків).

Півфінал розіграватиметься між чотирма командами-переможцями 12 травня.

Газета «Комсомолец України» Київ, 5.05.1937.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ПЕРШІСТЬ З ФУТБОЛУ

Третій круг першості УРСР з футболу відбувся 2 травня.

Київська команда «Динамо» грає в Миколаєві з місцевою командою заводу ім. А. Марті. За кілька хвилин до кінця гри рахунок був лічильний — 3 : 3 і тільки 11-метровий удар визначив перемогу «Динамо». Наслідок гри — 4 : 3.

В Дніпропетровську перта гра команди харківського тракторного заводу з місцевим «Динамо» принесла перемогу останньому з рахунком 3 : 2.

Третя гра «Спартак» (Харків) і «Стахановця» (Серго, Донбас) закінчилась великою перемогою харківчан з рахунком 4 : 0. Гра відбулась в Харкові. Проте, у себе на полі команда «Стахановця» (Сталіно) виграла у команди «Дзержинець» (Воршиловград) з рахунком 2 : 1.

Одеське «Динамо» одержало чергову перемогу над запорізькою командою, в даному разі над «Локомотивом» з рахунком 4 : 0.

Команда харківського «Динамо» обиграла з рахунком 4 : 1 своїх гостей — команду дніпропетровського товариства «Сталь».

В Дніпродзержинську «Спартак» (Київ) виграв 6 : 3 у місцевої команди «Сталь».

3 травня в Харкові «Сельмаш» програв команді з-ду ім. Орджонікідзе (Краматорськ) з рахунком 2 : 1.

Таким чином в чверть фіналу вийшли команди київського, дніпропетровського, одеського та харківського «Динамо», київського та харківського «Спартак», «Стахановець» (Сталіно) і завод Орджонікідзе (Краматорськ).

Чверть фіналу відбудеться 6 травня. В цей день грають: «Динамо» (Дніпропетровськ) — «Спартак» (Харків) — в Дніпропетровську; «Стахановець» (Сталіно) — «Динамо» (Одеса) — в Одесі; «Динамо» (Харків) — «Спартак» (Київ) — в Харкові 7 травня; «Динамо» (Київ) — завод ім. Орджонікідзе — в Краматорську 6 травня.

Газета «ГПО» Київ, 05.05.1937.

1/4 фіналу. 06.05.

Ст. «Динамо». «Динамо» Харків — «Спартак» Київ — 3-1 (0-1, 1-0, дод. час. 2-0). Голи: ??. (49, пен.), П.Паровишніков, В.Макаров — ??. (5).

«Тисячі глядачів спостерігали на харківському стадіоні «Динамо» гру на першість УРСР між футбольними командами Харкова («Динамо») і Києва («Спартак»).

Другий тайм закінчився з рахунком 1-1. Тільки в додатковий час — 30 хвилин — перемогу здобули динамівці Харкова з рахунком 3-1».

Газета «ГПО» Київ, 9.05.1937.

Ст. заводу ім. Орджонікідзе. 4000 глядачів. Судді: Григорій Грицюк (Харків) - Добряк, Сологуб. завод ім. Орджонікідзе — «Динамо» Київ — 0-1 (0-0). Гол: Щегоцький (89 або 86, пен.).

Завод: Чвалун, А.(О.) Комарницький, І.Коростильов, М.Проскурін, І.Салтосецький, Г.Татаренко, В.Осипов, К.Поповський, ??. Тренер Григорій Татаренко.

6 мая в Краматорске состоялся футбольный матч между командой Краматорского завода им. Орджоникидзе и киевлянами-футболистами спортивного общества «Динамо». Игра проходила очень напряженно. Матч закончился победой киевлян со счетом 1:0. Это первое поражение краматорских футболистов в весеннем розыгрыше первенства Украины. Краматорцы остались победителями в матчах с киевской командой общества «Зенит» и футболистами Харьковского завода «Серп и Молот».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 1937.

Краматорська футбольна команда заводу ім. Орджонікідзе в 1936 році виграла першість України. Восени минулого року кийські динамівці в товариській зустрічі витрали у них з рахунком 9:2.

В цьому ж році краматорські футболісти значно підтяглись й навпаки, кийські динамівці мабуть занадто впевнені в своїй перемозі вирішили закидати шапками краматорців.

Гра, яка відбулась між цими командами, показала, що справи далеко не такі.

Лише в останні хвилини динамівці з 11-метрового удару забили один й єдиний м'яч в ворота краматорців.

Газета «ГПО» Київ, 09.05.1937.

Ст. ім. С.Косіора. Суддя: Михайло Ходек (Київ). «Динамо» Одеса – «Стахановець» Сталіно – 3-1 (1-1). Голи: М.Малхасов (два), Орехов – .?.

«Динамо»: О.Михальченко, М.Табачковський, .?., М.Хейсон, В.Токар, Ю.Сосицький, М.Малхасов, Л.Орехов, І.Борисевич, П.Калашников (М.Гичкін). Представник А.Коген.

«Позавчорашній матч на кубок УРСР приніс футболістам одеського "Динамо" нову перемогу - над показовою командою м. Сталіно "Стахановець" - зладним колективом, що має класних досвідчених гравців.

В першому таймі гра була майже рівною. Рахунок відкрив форвард Одеси Малхасов, що сильним шотом кроків за десять від воріт "Стахановця" вбиває перший гол. Незадовго до перерви гості б'ють корнер, воротар Одеси Михальченко не зміг взяти м'яч і відбив його рукою. Легким капшотом (головою) форвард "Стахановця" шле в сітку Одеси м'яч. На щитах обох команд по одному шару.

У другому таймі динамівці розигруються і показують свою значну перевагу проти гостей. Малхасов, який ще не позбавився своєї повільності і "замотування", грає все ж краще ніж звичайно і забиває другий гол. Одеса підсилює натиск, і гра майже весь час іде на половині "Стахановця". Динамівці розигрують ряд удалих комбінацій, ведуть низку пасовку, часто б'ють по воротах, але голкіпер "Стахановця" бере майже вірні голи. Красиво, точно і впевнено грає лівий інсайт Одеси Борисевич, що добре зігрався зі своїм міцним партнером Сосицьким. За кілька хвилин до кінця матчу Орехов, несподіваним і влучним ударом, встромлює в сітку "Стахановця" третій гол.

Матч завершується перемогою Одеси з рахунком 3:1. Крім нападу добре грали динамівці Табачковський, Хейсон, Токар. Команда одеського "Динамо", перемігши Сталіно, вийшла у півфінал розиграння кубка УРСР. В цьому сезоні динамівці Одеси провели вже п'ять серйозних матчів, здобувши перемогу над 4 командами і зігравши внічию з одним з кращих футбольних колективів країни - київським "Динамо". Клас гри нашої команди безперечно піднявся, але це не дає їй права спочити на лаврах, а навпаки, - зобов'язує невпинно вдосконалювати свою спортивну техніку.

Киянин Ходок судив матч культурно, проте надмірно зловживав свистками там, де можна було обійтись і без них, уповільнюючи тим темп гри».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 08.05.1937.

ОДЕСА. (Телеграфом від нашого кореспондента). Зустріч футболістів одеського «Динамо» і донецького «Стахановця», що їм проведено 6 травня, закінчилася перемогою динамівців. Рахунок матчу 3 : 1. Досить рівно судив гру тов. Ходек (Київ).

Газета «ГПО» Київ, 09.05.1937.

6 мая на стадионе им. Коснора (Одесса) состоялся футбол-матч на «Кубок УССР» между командами «Стахановец» (Сталино) и «Динамо» (Одесса). Матч закончился победой динамовцев Одессы со счетом 3:1.

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 1937.

Суддя: А.Карасевич (Харків). «Динамо» Дніпропетровськ – «Спартак» Харків – 4-2 (1-1). «Тут відбувся матч на весняну першість УРСР. 6 травня грали команди «Динамо» (Дніпропетровськ) і «Спартак» (Харків). Матч закінчився з рахунком 4-2 на користь динамівців».

Газета «ГПО» Київ, 9.05.1937.

За 12 днів, які пройшли з дня першого матчу, з 8 команд від Дніпропетровської області, що вступили в боротьбу за футбольну першість України, залишилась тільки одна.

У першому колі вийшла в розіграш ланка команда заводу ім. Карла Лібікхейта. В другому колі програють київському «Спартак» дзержинці (Дніпродзержинськ) з рахунком 0 : 3, «Крила Рад» (Запоріжжя) — одеському «Динамо» з рахунком 4:1, «Локомотив» і завод ім. Петровського (Дніпропетровськ) — обидві взнають поразки від «Динамо» Харкова, програв зустріч також і «Динамо» Київського Рота.

Лише динамівці Дніпропетровська успішно провели друге коло. Зустрілись з командою харківського тракторного заводу, динамівці в нещоданьому стилі виграли матч з рахунком 3:2.

Сьогодні, 6 травня, на стадіоні «Локомотив» у Дніпропетровську відбувається третя зустріч (чверть фіналу) команди «Динамо» з розіграною першістю республіки. На цей раз проти неї виступить команда харківського «Опартака».

Якщо команда «Динамо» виграє цю зустріч, то вона одержить право участі у півфіналі першості.

Газета «Зоря» Дніпро, 6.05.1937.

Свисток судді Карасевича видає команду. На поле стадіону «Локомотиву» вибігають червоні — «Спартак» (Харків) і білі — «Динамо» (Дніпропетровськ). Гра починається різкою атакою нападників «Спартак», але вже в другу хвилину м'яч у лівого крайнього «Динамо». Невадлий удар останнього, далші 15 хвилин гри проходять із зміним успіхом.

Знову м'яч у лівого крайнього швидка передача на правий край, воротар спартаківців вибігає і Бородин шільним ударом відкриває рахунок.

Через 4 хвилини «Спартак» б'є корнер. Витягнувшись у стримкому броску, Маховський трохи не дістає далекий м'яч, нападник Харкова б'є головою у вільні ворота... Полегшене вітання на трибунах — м'яч у рівничому ауті.

Харків намагається будь-якою ціною зрівняти рахунок. Кінець тайму проходять у безперервних атаках форвардів «Спартак», які раз за разом проривають слабу в цьому матчі лінію захисту. І на останніх хвилинах тайму міцний удар спартаківського нападника врешті зрівнює стан, тайм закінчується — 1:1.

Цей рахунок не задовольняє жодну з команд. Початок другого тайму проходять у настирливих намаганнях «Спартак» й «Динамо» змінити його.

НА ПЕРШІСТЬ РЕСПУБЛІКИ

6 травня в ряді міст України тривали футбольні ігри на весняну першість республіки. Минулорічний чемпіон України — футбольна команда краматорського заводу ім. Орджонікідзе грала з київською командою «Динамо». З рахунком 1:0 виграли кияни.

Футболісти дніпропетровського «Динамо», граючи на своєму полі, перемогли команду харківського «Спартак» з рахунком 4:2. Одеська команда «Динамо» виграла у «Стахановця» — Сталіно (3:1). З таким же рахунком харківське «Динамо» виграло у київського «Спартак».

З розіграшу вже вибули 34 команди, які зазнали поразки. У півфінал вийшли київська, харківська, одеська і дніпропетровська команди «Динамо». 12 травня на стадіоні «Динамо» в Києві зустрінуться київська і дніпропетровська команди «Динамо».

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 08.05.1937

Врятовуючи стан, захисник «Спартак» б'є в лицевий аут. Корнер «Динамо»... і Кривошеєв, використавши розгубленість захисту в колоті біля воріт, забиває другий гол.

Знову веде «Динамо», але перевага динамівців триває лише 10 хвилин, протягом яких напад Харкова «розбивається» в намаганні зрівняти рахунок. І однією з цих чергових атак «Динамо» примушене починати гру з центру вдруге.

...Нестримно веде м'яч Бородин. Врутальна гра захисника «Спартак» на штрафному майданчику — і Бородин падає. Суддя призначає пенальті. Влучним несильним ударом Ступанов забиває третій гол.

За 3 хвилини до кінця гри Горюхов, який перейшов на лівий край, одержує подачу від Фасенка і проводить м'яч майже до самих воріт. Навмисна «гра рукою» захисника «Спартак» і Кривошеєв четвертим голом, забитим з 11-метрового удару, остаточно закріплює становище. Пракінцевий свисток судді фіксує третю перемогу «Динамо» в весняній першості України.

Газета «Зоря» Дніпро, 08.05.1937.

Закінчалося третє коло розіграшу весняної першості України по футболу. Із 33 команд, що вступили в боротьбу за першість республіки, залишилось тільки 4, які й очолювали право участі в півфіналі першості.

У матчах чвертьфіналу перемогли одразу динамівські команди Києва, Харкова, Дніпропетровська й Одеси. Існуючі вітання у футболістів Краматорська (1:0), одесити виграли у товариства «Стахановець» (3:1), а також же рахунком виграли матч у київського «Спартак» харківчани, і дніпропетровці виграли у футболістів «ХТЗ» (4:2).

Одержана вчора телеграма Українського комітету з справ фізкультури і спорту повідомляє, що Дніпропетровськ («Динамо») грає у півфіналі в Києві («Динамо») і Харків («Динамо») зустрічається з «Динамо» Одеси.

Обидва матчі відбудуться в Києві 12 травня.

Газета «Зоря» Дніпро, 10.05.1937

24 квітня 88 кращих футбольних команд України почали змагання на весінню першість республіки. ■

Перший день змагань, особливих несподіванок не приніс. Значна лише перемога команди заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ) над зразковою командою «Локомотива» (Київ).

У великій боротьбі проходила зустріч кращої команди Харкова — «Динамо» з дніпропетровським «Локомотивом». Незначна перемога харківчан — 3:1 свідчать про те, що коли «Локомотив» замінить кілька слабких гравців, то він матиме досить міцний, здатний до серйозних змагань колектив.

З рахунком 4:1 виграла у запорізької команди «Крила Рад» команда «Динамо» Одеси. Зустрівшись з «Локомотивом» Ясеніватої, криворізьке «Динамо» одержало перемогу — 4:3. Але, як виявилось потім, криворізьці виставили збірну міста, за що український комітет і зарахував їм поразку.

У третій день першого кола команди нашої області виступали дуже вдало. Прямо такі несподіваним був виграш команди заводу ім. Дзержинського (Дніпродзержинськ) у класної команди заводу ім. Фрунзе (Костянтинівка) — 2:1. Команда «Локомотиву» (Запоріжжя) виграла у харківського заводу ім. Комінтерну — 5:2 і «Динамо» (Дніпропетровськ) у заводу ім. Ворошилова (Ворошиловськ) — 2:1.

Дуже легко виграла свою першу гру проти команди «Кіпан» (Одеса) київська команда «Динамо» — 4:2.

Друге коло української першості, що відбулося 2 травня, принесло дуже цікаво і принесло ряд несподіваних результатів. Команда Дзержинськи, що так гарно зарекомендувала себе в зустрічі з Костянтинівкою, програла посередній команді київського «Спартак» — 3:6. «Динамо» (Харків) з перевагою провело зустріч проти команди заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ), вигравши 4:1. Запорізький «Локомотив» програв одеському «Динамо» — 0:4.

Лише одна команда нашої області — «Динамо» Одеси —

допомоглася права участі у чверть фіналі. Вона перемогла непоганий колектив Харківського тракторного заводу — 3:2. Гарно зарекомендував себе і криворізький завод ім. Орджонікідзе, що виграв у харківської команди «Сельмаш» — 2:1.

Не ввійшли до «бойової форми» ще футболісти київського «Динамо». З величезним напруженням (рахунок 4:3) вони виграла у команди заводу імені Андре Марті (Миколаїв).

У вирішальній боротьбі пройшли чверть фіналу. Противниками дніпропетровських динамовців були харківські спартаківці, які минулого року виграла у них. На цей раз дніпропетровці, не зважаючи на далеко не першокласний склад команди, реваншували. Харківчани пішли з поля переможцями — 2:4. Цією перемогою дніпропетровські динамовці здобули право участі в півфіналі.

Крім дніпропетровців, до півфіналу ввійшли динамовці Одеси, які виграла з рахунком 3:1 у команди «Стахановець» (Сталіно), динамовці Харкова, які перемогли київський «Спартак» — 3:1 і динамовці Києва, які в лайпертійській боротьбі, знову з мінімальним рахунком 1:0, виграла у криворізького заводу ім. Орджонікідзе.

З кожним новим туром боротьба за футбольну першість України стає все напруженішою. Наступили вирішальні зустрічі.

6 травня відбулись чвертьфінальні матчі. Вісім найкращих футбольних команд України змагалися між собою на право взяти участь у півфінальних іграх, які мають відбутися 12 травня.

В Харкові зустрілись місцеві динамівці з київськими спартаківцями. Команди грали напористо, з великою волею до перемоги. Обидва тайми закінчились з нічийним рахунком. Для здобуття певного результату було визначено додатковий час. Харківські динамівці, зберігши сили, розвили сильну атаку і звели матч на свою користь, вигравши з рахунком 3:1.

В Одесі відбувся матч «Динамо» (Одеса) — «Стахановець» (Сталіно). Одеські динамівці з самого початку взяли ініціативу до своїх рук і з рахунком 3:1 виграли у гостей.

Цікавий матч був у Дніпропетровську. На футбольному полі «Локомотива» зустрілись дніпропетровські динамівці й харківські спартаківці. І на цей раз перемога дісталася футболістам товариства «Динамо». З рахунком 4:2 виграли дніпропетровці у харківчан.

Про велике зростання заводських футбольних команд свідчить матч, який відбувався в Краматорську.

Ще кілька футбольних ігор і закінчиться розіграш кубка УРСР. Від Харкова в цих змаганнях брали участь показові колективи «Динамо», «Спартак», «Трактор», «Сільмаш» та команди «Здоров'я», «Локомотив», «Сталінець», «Зеніт», «Канатка».

Через виключно слабу підготовленість швидко вийшли з поля, програвши своїм противникам, харківські футболісти «Канатки», «Локомотива», «Зеніту», «Сталінця», і «Здоров'я». 2 травня в Дніпропетровську футболісти «Трактора» дістали поразку з рахунком 3:2 від місцевої команди «Динамо», а 3 травня відбула з розіграшу і команда «Сільмаша», яка програла матч своїм гостям — футболістам Краматорського «Авангарду» з рахунком 2:1.

Команда місцевого заводу ім. Орджонікідзе складається з молодих фізкультурників. В розіграші першості України вони показали себе, як добре спаяний колектив, і виграли ряд відповідальних зустрічей. На цей раз вони зустрілися з дуже серйозним «супротивником» — київською командою «Динамо». На опір, який почали чинити краматорці, динамівці не чекали. Заводські футболісти не раз створювали загрозливі ситуації біля воріт динамівців і цупко захищали свої ворота.

Протягом першого тайму жодній з команд не вдалося відкрити рахунку. Другий тайм теж проходив з перемінним успіхом. Тільки наприкінці гри динамівцям присуджується бити «пенальті» в ворота краматорців. Голкіпер команди заводу ім. Орджонікідзе м'яч, надісланий з 11 метрів, пропускає. Відквитатися краматорцям не вдається, і з рахунком 1:0 закінчується цей цікавий і дуже повчальний матч.

Отже, в усіх чотирьох зустрічах, що відбулись 6 травня, перемагали динамівці, які й вийшли у півфінал.

12 травня грають Київ—Дніпропетровськ і Одеса—Харків (усі «Динамо»).

Газета «Комсомолец України» Київ, 8.05.1937.

6 травня тисячі глядачів спостерігали на харківському стадіоні «Динамо» ще одну футбольну зустріч на кубок УРСР. На цей раз зустрілись команди Київського «Спартакса» та Харківського «Динамо».

Не зважаючи на те, що харків'яни мали багато шансів першими відкрити рахунок матчу, вони одержали перший м'яч у свої ворота. Лише одинадцятиметровий штрафний рятує харків'ян від поразки. З рахунком 1:1 закінчується півторагодинна гра.

За умовами розіграшу, при нічийному наслідку дається додатковий час гри. В ці додаткові 30 хвилин з подачі Терещенка Паравишніков чистим шотом збільшує рахунок до 2:1, а трохи згодом Макаров забиває в ворота «Спартакса» третій м'яч. З рахунком 3:1 закінчили динамівці Харкова свою чергову гру.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 8.05.1937.

Розіграш футбольної першості України на весну цього року наближається до кінця. 6 травня було проведено 4 матчі.

В Краматорську зустрілися команда київського товариства «Динамо» і команда краматорського заводу ім. Орджонікідзе. В цьому матчі, як і в попередніх змаганнях в Одесі й Миколаєві, кияни виступили нерішуче, розгублено. Як відомо, в складі київської команди «Динамо» — найкращі футболісти українського товариства «Динамо». Але грають ці майстри, покищо, дуже невдало, 2 травня, ледве-ледве вигравши в команди одного з миколаївських заводів з невеликою перевагою 4 : 3, київські динамівці погано грали і проти краматорців. Гра довго не давала наслідків. За кілька хвилин до кінця з 11-метрового штрафного удару динамівці забили перший і «диний» м'яч, який вирішив долю матчу. Успіх для дн-

намівців мало почесний.

У Харкові зустрілися харківське «Динамо» і київський «Спартак». Матч закінчився з наслідком 1 : 1. Довелося дати додатковий час, і лише тоді динамівці забили два м'ячі.

В Дніпропетровську місцеві динамівці прийняли гостей — харківських спартаківців. Дніпропетровці виграли зустріч з результатом 4 : 2.

Одеська команда «Динамо», яка добре виступає в цьому сезоні, перемогла сталінську команду «Стахановець» з рахунком 3 : 1.

Отже, у півфінал вийшли чотири динамівські команди — Харкова, Дніпропетровська, Одеси і Києва. 12 травня матчі між цими командами.

Газета «Комуніст» Київ, 8.05.1937.

1/2 фіналу. 12.05.

.....18:00, Київ. Ст. «Динамо» ім. В.Балицького. 25000 глядачів. Суддя: Леонід Ордін (Харків), «Динамо» Київ — «Динамо» Дніпропетровськ — 8-0 (3-0). Голи: Гончаренко (1, 43, 89), Щегоцький (49, 73), Комаров (56, 82), Шиловський (17)..

Київ: А. Ідзовський, В.Правовєров, О.Клименко, Ф.Тютчев, Й.Ліфшиць, І.Кузьменко, М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Шегоцький (кап.), П.Комаров, М.Махиня, тренер М.Товаровський.

Дніпропетровськ: М.Маховський, І.Блащук (Г.Чижов), В.Алексопольський, М.Бородін, О.Фесенко, М.Старостін, Грачов, В.Кривошеев, П.Ступаков, А.Горохов, ?, тренер Олександр Сердюков.

КИЇВ ? ДНІПРОПЕТРОВСЬК («ДИНАМО»)

Сьогодні на київському стадіоні «Динамо» відбудеться півфінальний матч на першість України.

Рівно рік тому, цього ж дня, в Києві зустрічались ці команди між собою. Виграли кияни з рахунком 5:2, при чому перший м'яч у ворота киян забили дніпропетровці.

Гра цього року набирає великого інтересу.

В складі команди Дніпропетровська грають:

Воротарі—Маховський, Гутарев.

Захист—Блащук, Алексопольський, Чижов.

(«ДИНАМО»)

Півзахист—Старостін, Фесенко, Бородін.

Напад—Грачов, Кривошеев, Ступаков, Горохов, Коломієць.

В складі команди Києва грають:

Воротарі — Трусович, Ідзовський.

Захист—Клименко, Правовєров.

Півзахист — Кузьменко, Ліфшиць, Тютчев.

Напад — Гончаренко, Шиловський, Шегодський, Комаров, Махиня, Лайко, Корнілов, Виноградов, Коротких і ін.

Матч судитиме всесоюзний суддя г. Ордін Л. П. (Харків).

«Кияни давно вже чекали першого футбольного матчу в цьому сезоні.

12 травня на стадіоні «Динамо» прийшло 25.000 глядачів. Ще задовго до початку гри було багато балачок про можливих переможців.

Знавці і болілишки футболу, беручи до уваги не зовсім вдалі результати київських динамівців в останніх іграх, і особливо з Миколаєвом і Краматорськом, пророкували перевагу Києва максимум в 1 гол. Інші взагалі не вірили в перемогу Києва. А дуже багато і найбільш досвідчені знавці цієї справи погоджувалися на тому, що боротьба буде дуже впертою.

Проте, гра розбила всі «прогнози».

Рівно о 18 год. за свистком всесоюзного судді т. Ордина (Харків) на поле вийшли гравці.

В складі дніпропетровського «Динамо» - Маховський, Блащук, Алексопольський, Бородін, Фесенко, Старостін, Грачов, Кривошеев, Ступаков, Горохов, Зараза.

Київське «Динамо» виставило Ідзовського, Клименка, Правовєрова, Тютчева. Ліфшица, Кузьменка, Махиню, Комарова, Шегодського, Шеловського та Гончаренка.

Вже на першій хвилині правий, край Гончаренко проривається через захист, обводить Маховського, який вибіг з воріт, і тихо вкатує м'яч в пусті ворота. Рахунок 1-0. Веде Київ. Початок гри не обіцяє нічого гарного для дніпропетровських динамівців.

На третій хвилині здалека б'є Комаров, але... вище воріт. Разом за цим прекрасною пасовкою Махия передає м'яч Шеловському, який, не зупиняючи м'яча, б'є його в... аут. На п'ятій хвилині б'є Шегодський - теж мимо. На дев'ятій хвилині прорив Гончаренка не приносить успіху. Позитивне сьогодні у київських динамівців те, що вони зовсім не затримують м'яча і з усяких положень б'ють по голу.

На 12 хвилині Махия гарно подає з кута, проте Маховський забирає м'яч. Гончаренко через дві хвилини з гарного положення не попадає у ворота. Тільки на 19 хвилині вступає в гру захист Києва. Тут серйозне положення біля київських воріт буквально врятовує Клименко.

Знову гра біля воріт гостей. Комбінація Гончаренко-Шегодський-Комаров закінчується ударом останнього. М'яч з рук воротаря дніпропетровців іде через верхню штангу. Кутовий удар прямо на лінію воріт навішує Махия. Ледве-ледве від пальців Маховського м'яч відходить, але Шилівський буквально з лінії воріт головою вбиває другий м'яч.

Поступово гра вирівнюється. Гості, помітивши слабке місце киян, починають грати правим боком, де півзахист Тютчев і захист Клименко дозволяють «господарювати» дніпропетровцям.

На 30 хв. Кривошеев може забити у київські ворота гол. Проте, м'яч іде вище воріт. Дніпропетровці починають шутувати, розраховуючи, що Ідзовському важко буде захищатися проти сонця, проте, їх зусилля безуспішні.

Знову м'яч у Гончаренка. Прекрасний момент спостерігає багатотисячна «аудиторія» стадіону на 36 хвилині першої половини гри. Гончаренко знову проривається, обманює воротаря, але затримується і в двох кроках від перекладини Алексопольський відбиває вірний м'яч. З 5 кроків б'є по... фотографам Махия. На 43 хвилині Гончаренко забиває третій гол, і з рахунком 3-0 закінчується перша половина.

Характер гри в другій половині не змінюється. Тільки темп слабшає. Кілька разів Тютчев бере м'яч рукою, але штрафні удари дніпропетровців йдуть мимо мети. Один раз на 7 хвилині Ідзовський бере гарний м'яч від Кривошеева.

Блащук замінює Чижов. Гра починає нагадувати тренування на одні ворота. Напад Києва проводить кілька гарних комбінацій, але заключні удари йдуть за ворота і взагалі куди завгодно, крім воріт.

Четвертий гол забиває Шегодський. Це остаточно деморалізує дніпропетровців, і гра втрачає всякий інтерес. П'ятий гол сильним ударом забиває Комаров. Глядачі поступово починають залишати свої місця. Шостий м'яч проходить від Шегодського під Маховським, який впав.

За 5 хв. до кінця міг би бути гол у воротах Києва: Ідзовський, вибиваючи м'яч, попадає в гравця «противника», від якого м'яч котиться назад у ворота. Повернувшись, Ідзовський миттю кидається на м'яч і врятовує свої ворота від вірного голу. Ще секунда і він запізнився б. Не врятовує гостей і кутовий удар, і товчучка, що утворилася біля київських воріт, з якої не важко було б забити м'яч.

Рахунок залишається «сухим». Буквально перед заключним свистком судді Комаров і Гончаренко встигають забити по м'ячу і збільшити рахунок до 8-0. На цьому гра закінчується.

Рівно судив матч всесоюзний суддя т. Ордін».

Газета «ГПО» Київ, 14.05.1937.

Чотири команди „Динамо“

У півфінал першості України з футболу вийшли чотири динамівських команди — Києва, Харкова, Дніпропетровська і Одеси.

Можна з цих команд мала попередні гри і лише вперта боротьба дала можливість грати їм у півфіналі. Враховуючи проведені зустрічі, можна зробити деякий аналіз весняних матчів. Це, звичайно, ще не буде говорити про стиль і тактику гри надалі.

Можна прямо сказати, що краще за всіх почала команда одеського «Динамо», що провела ряд матчів і зарекомендувала себе, як дружний колектив. Гра вніж з київським «Динамо» (1:1), виграні у сильної лєнінградської команди «Красная заря» (1:0), свідчать про силу команди. В команді Одеси гарний захист — Волін, Табачковський, неограничений півзахист. Щодо нападу, то він грає по настрю — «як складеться». Окремі гравці нападу цілком опанували техніку — Орахів, Малхасов, але грають вони надто індивідуально. У грі цього ро-

ку добре зарекомендував себе Борисевич.

Команда «Динамо» Харкова, як і одеська — рівна, при кращому складі нападу. Перемога над дніпропетровською командою «Сталь» (4:1) і київською «Спартак» (3:1) дісталася в наслідок напруженої боротьби. Треба сказати, що у харківчан негарно поводиться себе М. Фомін. Відно уроки минулого не навчили його культурно поводитися на футбольному полі. Напад Харкова значно поновлено за рахунок молоді — в цьому плюс команди.

Дніпропетровське «Динамо» вдало почало сезон, вийшовши у півфінал. Треба відмітити перехід над сильною командою харківського товариства «Спартак».

Про київську команду «Динамо» йде багато балачок. Ці балачки підтверджуються результатами її гри у весняній першості. Невдалий виступ команди в осінньому календарі минулого року (через хворобу гравців) дуже відбився на іграх цього року. Гравці ніби й нічого: воротарі Трусович і Ідзовський є одними з кращих

в Союзі, напад Києва визнають також одним з кращих. Не вистачає найголовнішого — захисту. Всі експерименти в півзахисті і захисті призводять до суцільних наслідків. Для деяких здається дивним результат ігор команди з «Білкою» (Одеса—4:2), заводом ім. А. Марти (Миколаїв—4:3, при чому четвертий м'яч з 11 метрів), заводом ім. Орджонікідзе (Бразилорськ—1:0 з 11 метрів).

Київській команді треба негайно звільнитися від зайвого баласту. Треба нарешті врахувати, що команда представляє Україну в першому класі команд СРСР. До речі треба сказати, що київська команда досі не має тренера.

Сьогоднішні гри Київ — Дніпропетровськ і 14 травня Харків — Одеса, повинні показати високий клас гри зразкових команд, у яких попередні матчі на кубок СРСР. Хочеться побажати динамівцям культурної гри, щоб ця гра була демонстрацією технічного оволодіння футболом і щоб вона пройшла в товариській обстанові.

О. ЯРОВИЙ.

Газета «ГПО» Київ, 12.05.1937.

О 6 год. вечора почався футбольний матч між командами «Динамо» Києва і Дніпропетровська. Це був півфінальний матч на весняну першість республіки.

З перших же хвилин видно було, хто буде переможцем. Гончаренко забивав перший гол у ворота Дніпропетровська. Кияни опановують ініціативу і не відходять від воріт «противника». Вони нападають дружно і обмірковано. Результат матчу 8:0 на користь київського «Динамо».

Газети «Вісті ЦВКУ» та «Комуніст», обидві Київ, 14.05.1937.

... Почався футбольний матч. На полі — динамівські команди Києва і Дніпропетровська, які в розгрішці першості України вже здобули ряд перемог і вийшли у півфінал. Цей матч вирішував, хто з команд — київська чи

дніпропетровська — вийде у фінал. Київ почав гру впевнено і енергійно, а дніпропетровці якось мляво, пасивно. Це швидко далося взнаки. На другій хвилині правий край київської команди Гончаренко стрімко виривається вперед, обводить захист і надсилає м'яч у ворота гостей. Дніпропетровці з цього не роблять для себе ніяких висновків і продовжують грати безініціативно. Це тягне за собою ще два голи.

Другий тайм теж проходить при перевазі киян. У ворота дніпропетровців вони вбивають ще 5 м'ячів.

На лавах стадіону не лишилося жодного вільного місця, коли почався півфінальний футбольний матч на першість України між динамівцями Києва і Дніпропетровська.

Команда Києва перемогла з рахунком 8:0. Але цим успіхом не можна захоплюватися, бо окремі гравці дніпропетровців припускали ряд грубих промахів (особливо воротар). У дальших матчах киянам треба домагатися чіткішої гри підзахисту, вміння доводити до кінця задумані комбінації.

Нару слів про дирекцію стадіону: вона гучно оголосила про приїзд братів Знаменських, Люлько, Турової та інших московських і ленинградських майстрів, тим часом ніхто з них не приїхав і навіть згоди на приїзд не давав. Отже, виходить, що дирекція стадіону просто обдурювала людей.

Намагання дніпропетровців «розмочити» суху безуспішні: жодної комбінації вони не можуть реалізувати. Матч закінчується з рахунком 8:0 на користь київських динамівців.

Причина такого рахунку в непоганій грі киян, хоч вони грали не на повну свою силу. Особливо відзначилась лінія нападу, зокрема Гончаренко, Шилевський і Комаров.

Долю матчу вирішила неготовність до такої відповідальної зустрічі дніпропетровців. Особливо дошкульне місце в них — захист, який іноді проявляв цілковиту безпорадність. Дніпропетровцям серйозно слід задуматись над підвищенням техніки гри. Особливо треба подбати про виховання спритного, «рукастого», сміливого голкіпера.

Газета «Комсомолец України» Київ, 14.05.1937.

14.05. Ст. «Динамо» ім. Балицького. Суддя: Самуїл Хавчін (Київ). **«Динамо» Одеса-«Динамо» Харків — 2-0 (0-0).** Голи: Малхасов (50 або 64), Гичкін (55 або 71).

Одеса: О. Михальченко, М. Волін, М. Табачковський, М. Хижников, М. Хейсон, В. Токар, П. Калашников (М. Гичкін), М. Малхасов, Л. Орехов, І. Борисевич, Ю. Сосицький, тренер Герман Бланк.

Харків: А. Стеценко, М. Фомін, І. Привалов, В. Рогозянський, Б. Андреев, Г. Харламов, М. Лактіонов, П. Паровишніков, В. Макаров, С. Копейко, О. Місєвра, тренер Володимир Фомін.

«Другої півфінальної зустрічі між динамівськими командами Одеси і Харкова чекали з інтересом. Переможець бо цієї зустрічі повинен грати з київським «Динамо».

Свисток київського судді т. Хавчіна викликав команди на поле. Харківчани грають в складі: Стеценко, Фомін М., заслужений майстер спорту Привалов, Рогозянський, Андреев, Харламов, Лактіонов, Паровишніков, Макаров, Копейко, Місєвр. Одесити виставили свій кращий склад: Михальченко, Волін, Табачковський, Токар, Хейсон, Хижняков, Калашников, Борисевич, Орехов, Малхасов, Сосицький.

Гра почалась. Але темп дуже повільний. Гра нагадує тренування. М'ячі йдуть в аути. М'яч переходить з однієї половини поля на другу. На 28 хв. Малхасов мав повну можливість забити м'яч, але... він пішов в аут. Теж саме повторює Копейко на 34 хв. Все більш розпалюються пристрасті у гравців.

Харківчанин Копейко демонструє свої здібності грубої гри. А суддя т. Хавчін цього не помічає. Часті

виходи воротаря Одеси Михальченка з воріт хворобливо переживає публіка. В один з таких моментів на 39 хв. цей вихід міг стати голом. На 42 хв. Микола Фомін врятував вірний м'яч. Останні 3 хвилини гра проходить біля воріт Харкова.

Друга половина матчу починається з привітання іспанській делегації, що прибула на матч. Футболісти вишикувалися перед трибуною. Заслужений майстер спорту т. Привалов виголошує триразово «ура» на честь іспанської делегації. Глядачі разом з футболістами палко вітають делегацію героїчного іспанського народу.

Свисток. Гра різко змінилась. Зовсім інший темп. Почувається, що кожна команда прагне перемоги. На 2 хв. Паровишніков мав повну можливість дати початок рахунку, але він цього не зробив, через свою покvapливість. Одесити, змінивши Калашнікова на Гічкіна, багато від нього виграли.

Гра переходить на бік Харкова. На 16 хв. Привалов робить грубість, б'ють штрафний, але м'яч бере Стеценко. На 17 хв. Гічкін маже певний м'яч. Гра набуває напруженого характеру. Орехов, добре прийнявши м'яч, передає його Малхасову і той з ходу на 19 хв. б'є по воротах. Воратар Стеценко пропускає його між руками. Непростимий м'яч.

Рахунок 1-0. Це дало можливість одеситам буквально «сісти» на ворота Харкова. На 25 хв. Привалов руками затримує Гічкіна, який прорвався, але, не зважаючи на це, 26 хв. ознаменувалася новим голом, пробитим Гічкіним. Це був дуже красиво забитий м'яч з подачі Орехова.

Захист Харкова грав явно не на всю силу. Привалов на 33 хв. головою ріже м'яч в свої ворота і лише випадок врятував від голу. Одесита не сходять з половини харківчан. На 37 хв. Орехов робить дурницю - не забиває м'яча, передавши його Борисевичу, який був поза грою.

До кінця рахунок не змінюється. Одесити дістали право на гру у фіналі.

Кілька зауважень про матч. Глядачі чекали більшого. Дуже низився клас гри у харківчан. При такій грі напевно чи вони можуть розраховувати на дальший успіх. Про команду Одеси слід сказати, що вона надто боїться грати в першій половині. Хороший захист і півзахист, але напад не грає як слід. Треба Орехову - молодому гравцеві - не грати тільки за себе, а за команду. Гічкін в його віці грав добре.

Про суддівство т. Хавчіна. Треба сказати, що він був мало до нього підготовлений, був негнучким, чим і припустив ряд помилок».

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1937.

«ПЕРЕМОГА ОДЕСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ.

Близько 10.000 глядачів прийшло вчора на стадіон

«Динамо» ім.В.А.Балицького подивитися півфінальний футбольний матч на першість України між одеською і харківською командами «Динамо».

Рівно о 6 год. Футболісти вийшли на поле. Перша половина гри проходила в жвавому темпі, але з перемінним успіхом і закінчилась без наслідку. В другій половині гри одесити взяли ініціативу в свої руки, весь час атакуючи ворота харківчан. На 20-й хвилині атаки одеських футболістів увінчалися успіхом і перший м'яч опинився в воротах противника. Через 7 хвилин харківчанам було забито ще одного м'яча. З рахунком 2-0 на користь Одеси матч закінчився.

На футбольному матчі була присутня делегація республіканської Іспанії, що перебуває тепер в Києві, яку глядачі і футболісти зустріли дуже тепло. ...».

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 15.05.1937.

Весняний розиграш футбольної першості України увійшов у вирішальну фазу. Вчора на столичному стадіоні «Динамо» ім. Балицького відбулась півфінальна зустріч динамівських команд Харкова і Одеси.

На полі зустрілись команди приблизно рівної сили. Матч почався в швидкому темпі. Не раз коло тих чи тих воріт створювались загрозливі ситуації. Проте, забити гол нікому не вдається. Перша половина гри проходить безрезультатно.

Другий тайм розпочинається серією енергійних, але незавершуваних атак харківчан. Всі їх намагання відкрити рахунок розбиваються об прекрасну гру одеських беків Воліна і Табачковського. До того ж у харківській команді слабкі крайні нападники.

Та ось настає перелам. Одеський напад ринувся вперед, провадячи точну рознасовку. М'яч у Малхасова. Службим, але точним ударом він надсилав його в ворота. Харківський голкіпер Стеценко про-

пускає м'яч між ніг. Глядачі нагороджують одеситів бурхливими оплесками.

Цей гол викликав у харківчан розгубленість. З цього скористовуються одесити і через п'ять хвилин правий край - Гічкін, після цікавої комбінації біля воріт вбиває другий гол.

Хазяями поля стають одесити. Епізодичні прориви харківчан не зносять ніяких змін у рахунок матчу. Півфінальна зустріч на першість України закінчується з рахунком 2:0 на користь одеської команди «Динамо».

Отже, претенденти на першість України визначились. Це — динамівські команди Києва і Одеси. 18 травня вони зустрінуться на київському стадіоні «Динамо».

На початку футбольного матчу на стадіон прибула делегація іспанського народу, що тепер перебуває в Києві. Всі присутні на стадіоні зустріли посланців героїчної Іспанії бурхливою овацією. Гостям були вручені великі букети квітів.

А. СТАН.

Газета «Комсомолец України» Київ, 15.05.1937.

Другої півфінальної зустрічі між динамівськими командами Одеси і Харкова чекали з інтересом. Переможець бо цієї зустрічі повинен грати з київським «Динамо».

Свисток київського судді т. Хавчіна викликав команди на поле. Харківчани грають в складі: Стеценко, Фомін М., заслужений майстер спорту Привалов, Рогозянський, Андреев, Харламов, Лактіонов, Наровишников, Макаров, Копейко, Місєвр. Одесити виставили свій кращий склад: Михальченко, Волін, Табачковський, Токар, Хейсон, Хіжняков, Калашников, Борисевич, Орехов, Малхасов, Сосицький.

Гра почалась. Але темп дуже помірний. Гра нагадує тренування. М'ячі йдуть в аути. М'яч переходить з однієї половини поля на другу. На 28 хв. Малхасов мав повну можливість забити м'яч, але... він пішов в аут. Теж саме повторює Копейко на 34 хв. Все більш розпалюються пристрасті у гравців.

Харківчанин Копейко демонструє свої здібності грубої гри. А судді т. Хавчін цього не помічає. Часті виходи воротаря Одеси Михальченка з воріт хворобливо переживає публіка. В один з таких моментів на 39 хв. цей вихід міг стати голом. На 42 хв.

Микола Фомін врятував вірний м'яч. Останні 3 хвилини гра проходить біля воріт Харкова.

Друга половина матчу починається з привітання іспанської делегації, що прибула на матч. Футболісти вишикувались перед трибуною. Заслужений майстер спорту т. Привалов виголошує триразове «ура» на честь іспанської делегації. Глядачі разом з футболістами палко вітають делегацію героїчного іспанського народу.

Свисток. Гра різко змінилась. Зовсім інший темп. Почувається, що кожна команда прагне перемоги. На 2 хв. Наровишников мав повну можливість дати початок рахунку, але він цього не зробив, через свою поквапливість. Одесити, змінивши Калашникова на Гічка, багато від цього виграли.

Гра переходить на бік Харкова. На 16 хв. Привалов робить грубість, б'ють штрафний, але м'яч бере Стеценко. На 17 хв. Гічкін маже певний м'яч. Гра набуває напруженого характеру. Орехов, добре прийнявши м'яч, передає його Малхасову і той з ходу на 19 хв. б'є по воротах. Воротар Стеценко пропускає його між руками. Непростий м'яч.

Рахунок 1:0. Це дало можливість одеситам буквально «сісти» на воро-

та Харкова. На 25 хв. Привалов руками затримує Гічка, який провався, але, не зважаючи на це, 26 хв. ознаменувалася новим голом, пробитим Гічкиним. Це був дуже красиво забитий м'яч з подачі Орехова.

Захист Харкова грає явно не на всю силу. Привалов на 33 хв. голом різко м'яч в свої ворота і злище випадок врятував від голу. Одесити не сходять з половини харківчан. На 37 хв. Орехов робить дурницю — не забиває м'яча, передавши його Борисевичу, який був поза грою.

До кінця рахунок не змінюється. Одесити дістали право на гру у фіналі.

Кілька зауважень про матч. Глядачі чекали більшого. Дуже знизився клас гри у харківчан. При такій грі навряд чи вони можуть розраховувати на дальший успіх. Про команду Одеси слід сказати, що вона надто боїться грати в першій половині. Хороший захист і півзахист, але напад не грає як слід. Гребя Орехову — молодому гравцеві — не грати тільки за себе, а за команду. Гічкін в його віці грав добре.

Про суддіство т. Хавчіна. Треба сказати, що він був майже до нього підготовлений, був негнучким, чим і припустив ряд помилок.

Л. ТАЙМ.

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1937.

Фінал. 18.05. 18:00. Київ. Ст. «Динамо» ім. Балицького. 25000 глядачів. Суддя: Лев Іоселевич (Харків). **«Динамо» Київ — «Динамо» Одеса — 4-2 (0-1, 2-1, 2-0, 0-0).** Голи: Гончаренко (53), Шиловський (68), Махиня (94, 103) — Клименко (35, автогол), Орехов (65, з пен.). Вилучення: Табачковський, Хижников (обидва 114).

Київ: М.Трусевич, В.Правовєров, О.Клименко, Ф.Тютчев (М.Коротких, 46), Й.Ліфшиць, І.Кузьменко, М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Шегоцький (кап.), П.Комаров, М.Махиня. Тренер М.Товаровський.

Одеса: О.Михальченко, М.Волін, М.Табачковський, М.Хижников, М.Хейсон, В.Токар, М.Гічкін (П.Калашников, після 68-ї хвилини), М.Малхасов, Л.Орехов, І.Борисевич, Ю.Сосицький. Тренер Г.Бланк.

«Другий рік у фіналах весняної першості Україна грають динамовські команди Києва і Одеси. Минулого року переміг колектив Києва з великим рахунком — 6-0. З того часу клас гри одеської команди значно підвищився, посилювався склад її і до фінального матчу вона прийшла в бойовій готовості.

У чемпіона республіки — команди Києва, порівняно з минулим роком, трохи послабішав захист. На фінальну гру обидві команди виставили все, що у них було кращого. У Одеси грали: Михальченко, Волін, Табачковський, Хижников, Хейсон, Токар, Сосицький, Борисевич, Орехов, Малхасов і Гічкін.

Честь Києва вийшли захищати: Трусевич, Правовєров, Клименко, Тютчев, Ліфшиць, Кузьменко, Гончаренко, Шиловський, Шегодський, Комаров і Махиня. Суддею цієї гри був призначений тов. Іоселевич (Харків).

Понад 25.000 глядачів заповнили стадіон «Динамо».

Перший удар по м'ячу робить Шегодський. М'яч попадає до Кузьменка, від нього до Гончаренка. Спроба останнього обдурити воротаря не вдається і м'яч знову в центрі. У перші хвилини темп слабкий. Команди обізнаються одна з одною. Виявляється тактика команди Одеси: вона будує напад на правому краї, де гарний гравець Гічкін легко проходить повз Тютчева і Клименка і змушує Трусевича вступити в гру.

Трибуни похваляються. Глядачі не помилились, розраховуючи бачити хорошу гру. Один за одним створюються небезпечні моменти біля воріт обох команд, проте ці моменти ліквідуються воротарями. На 10 хв. Гічкін має можливість забити перший гол, але за грубість дістає штрафний. Київ одержує право на два кутових удари. Взагалі в цій грі кількість кутових ударів з боку Києва була рекордна. Кияни відзначаються невмінням правильно викидати аути.

На 30 хв. замість м'яча — в сітку влітає... Шиловський, напавши на воротаря в момент хапання м'яча. Брутально збивають Махиню біля штрафної площадки, але судя цього не помічає. Зараз же Шегодський дістає штрафний удар за грубий напад на Михальченка. Блискуче відбивається Волін, доводячи своє незаперечне право першого захисника на Україні. Кияни зловживають грою верхом.

Рахунок відкриває Клименко, забивши м'яч ... у свої ворота. Перша половина матчу закінчується з рахунком 1-0.

В другій половині у киян Тютчев замінений Коротких. Це дає команді тільки користь.

На 7 хв. Рахунок може збільшитись. Кузьменко намагається повторити на «біс» гол Кліменка. Лише точна гра Трусевича позбавляє глядачів від остаточного роздратування. На 8 хв. Щегодський блискуче «вирізує» м'яч Гончаренка, - точний шут, і одесити вимушені почати з центру. Але рахунок 1-1 не тривалий. Через сумнівні причини суддя присуджує 11-метровий в бік Києва. Орехов забиває гол. Рахунок 2-1, веде Одеса. На 22 хв. Михальченко ризиковано вибігає, але Ліфшиц здалека б'є мимо воріт.

На 23 хв. Шилівський, незупиняючи м'яча, б'є по воротах і зрівнює рахунок — 2-2. Вибувшого Гічка заміняє Калашніков, який на першій хвилині свого виходу робить грубість. На 30 хв. хороший м'яч забирає Михальченко. Наскільки слабкий захист Києва, доводить Калашніков, граючи один проти трьох і створюючи небезпечні моменти.

Час закінчився, проте гра не закінчена. За положенням про першість матч повинен відбуватися до результату. Глядачі сидять на місцях. У перше за багато років киянам довелося бачити гру в додатковий час.

Знову жеребок після 10 хв. і знову починає Київ. Вже на 4 хв. Махиня збільшує рахунок до 3-2 на користь Києва. Одесити напружують всі зусилля щоб відігратись і двічі б'ють штрафний удар метрах у 18 від воріт. Обидва рази господарі поля утворюють стінку, що запобігає від взяття воріт. Трусевич відбиває хороший удар в кут.

Незрозумілий свисток Іоселевича забирає м'яч у Шилівського. На 13 хв. Щегодський, пройшовши з м'ячем до воріт робить обманний рух, наче б'ючи по воротах, а сам викочує м'яч вільному Махині і рахунок — 4-2. Суддя видаляє з поля одеситів Хижнікова і Табачковського. Ще два гострих моменти не використовує Київ і фінальна гра закінчується перемогою київських динамівців 4-2.

Наприкінці гри одеська команда поводить себе не зовсім коректно.

Після гри відбулось урочисте вручення кубка - призу Українського комітету в справах фізкультури і спорту. Заступник голови комітету проф. Блях в короткій промові поздоровив киян, відмітив клас гри одеської команди і побажав успіхів футболістам України в зустрічах на першість СРСР.

Від одеської команди переможців привітав тов. Калашніков. З відповіддю від киян виступив Щегодський, який відзначив також, що в особі одеських динамівців кияни зустріли гідного «противника». Глядачі розходились задоволені грою.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Нас дуже здивував звіт про цей футбольний матч в київській газеті «Більшовик». З невідомих причин автор Б.Ратнер повідомив своїх читачів, що матч судив т. Романенко, тоді як насправді - т. Іоселевич».

Газета «ГПО» Київ, 20.05.1937.

Матч на першість України

Завтра на київському стадіоні «Динамо» ім. В. А. Балицького відбудеться футбольний матч між одеською і київською командами «Динамо». Обидві команди в результаті напруженої боротьби вийшли у фінал змагання на першість України, і тому зустріч має великий інтерес.

В цьому році в республіканському розіграшу футбольної першості брали участь 39 команд. Київська і одеська команди «Динамо» зіграли по 4 матчі. Кияни виграли в одеської команди «Кіпан» з рахунком 4:2, у миколаївського заводу ім. Марті — 4:3, у краматорського заводу ім. Орджонікідзе — 1:0 і, нарешті, у дніпропетровського «Динамо» з рахунком 8:0.

Одеські динамівці перемогли запорізьку команду «Крила Рад» з рахунком 4:1, запорізький «Локомотив» — 4:0, сталінський «Стахановець» — 3:1, і 14 травня в Києві виграли у харківського «Динамо» з рахунком 2:0.

Одеська команда «Динамо» дуже вла-

до почала сезон. Вона не має ще жодної поразки. З київським «Динамо» одеські динамівці в квітні зіграли товариський матч, який закінчився нічийним результатом. Це ще більше посилює інтерес завтрашньої зустрічі.

Одеська команда «Динамо» виступатиме завтра в такому складі: воротарі — Михальченко, Айброд; захисники — Волін, Табачковський; півзахисники — Хижніков, Хейсон, Токарев; нападники — Гічкін, Малхасов, Орехов, Борисевич, Соєницький.

У складі київської команди: воротарі — Трусевич, Ідаковський; захисники — Правоберов, Клименко; півзахисники — Кузьменко, Ліфшиц, Тютчев; нападники — Гончаренко, Шилівський, Щегодський, Комаров, Махиня.

Матч судитиме всесоюзний суддя тов. Романенко (Харків).

Після закінчення матчу, команді, яка переможе, буде вручено перехідний приз Українського комітету в справах фізкультури і спорту — срібну вазу.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 17.05.1937.

Завтра київські глядачі футбольних матчів побачать фінальний зустріч на першість України з футболу. Грають команди «Динамо» Києва і Одеси.

Хто виграє цей матч?

Якщо судити про гру киян по матчу їх з дніпропетровцями, зважаючи на рахунок забитих м'ячів, мимоволі доводиться схилитися до перемоги киян. Але м'яч крутий. Він котиться в той бік, де знаходиться можливість краще пробратися до заповідної його мети — вийти у ворота.

Звичайно, напад Києва технічно сильніший будь-якого нападу на Україні, хоч де ще ні про що не говорять. Практика показує, що при сильному нападі і повільному захисті киянець матчу вирішується витримкою і тактикою при. Пригадаємо дві гри минулого сезону. Це гри з Москвою з «Динамо» і «Спартак». В першій половині першої гри був рахунок 3:2 на користь киян, але киянець при—6:4 на користь Москви. Ще початковий був матч з московським «Спартак». Перший тайм закінчився 3:0 на користь киян, але... в другому таймі рахунок був рівний—3:3. Це свідчить про те, що не лише напад вирішує киянець матч. Захист і півзахист—центральна ланка команди.

Перший матч команди з Києва показав, що динамівцям при цьому варіанті захисту і півзахисту буде важко закріпити перевагу в іграх з першокласними командами.

Київля зауважать про напад Гончаренко на правому краю грає добре, з умовою, якщо він в настрої і йому дають грати хавбеки протидією команді (в гри з дніпропетровцями у нього це було). Шегодський — прекрасний технік, проте він надто боїться йти на прорив. Шегодський, при його віртуозній грі, дуже зловживав перекиданням м'яча при вільному положенні в гри його партнерів. Комаров — гарний технік, але надто багато виступає з

м'ячем, маючи можливість грати з лівою краще Машиню, у якого ще не виявля заворота дриґуватись на місці і бажання бити по голу тільки самому.

Взагалі всі п'ятірки, яка гарно бігає, не слід забувати про крайніх півзахисту і допомогати їм. Особою чергою центру півзахисту Кузьменко чи Лівшицу треба ламатися про захист, бо Шегодський в нападі цілком справляється один, при крайніх нападах.

Команда Одеси технічно поступається перед киянами, але великий плюс її в тому, що це команда захисту. Волін і Табачковський дуже сильні, при хибі

Фото Брискіна.

Матч Харків — Одеса.

Воротар Одеси Михальченко бере м'яч.

— відбиватися поза залежністю від розміщення інших гравців.

Півзахист захоплюється грою в напад, привертуючи до себе захист, чим може скористатися команда протидією при гри на прорив. Напад інтенсивний, якщо врахувати індивідуальні здібності його гравців, хоч волін і поступаються перед киянами. Воротар Михальченко, граючи «під Трусовича» (вибігаючи далеко від воріт), може зробити ряд помилок, що призведуть до приєднань наслідків.

Обидві команди рівні силами. Вирішить гру тактика і темп. Захист Одеси проти нападу Києва і напад Києва проти захисту Одеси. Хто переможе — побачить глядач завтра.

А. ЯРОВОЙ.

★★

ХТО ПЕРЕМОЖЕ?

○

КИЇВ—ОДЕСА

Завтра на фінальний матч Київ—Одеса вийдуть команди в такому складі:

ОДЕСА.

Воротар—Михальченко.

Захист—Волін, Табачковський.

Півзахист — Хижняков, Хейсон,

Токар.

Напад—Гічкін, Борисевич, Орехов, Малхасов, Сосицький.

КИЇВ.

Воротар — Трусович.

Захист — Клименко, Правозеров.

Півзахист — Кузьменко, Лівшиц,

Тютчев.

Напад—Гончаренко, Шиловський, Шегодський, Комаров, Машиня.

Суддя матчу—т. Іоселевич (Харків).

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1937.

Сьогодні — фінал розиграну футбольної першості України

Яка з українських футбольних команд найсильніша? Який колектив футболістів найкраще натренований, технічно розвинений, витриваліший? На ці питання і має відповісти український розиграну футбольної першості.

38 команд різних спортивних товариств вийшли навесні на футбольні поля, щоб відстояти першість України. З кожним новим туром претендентів на першість меншало. Нарешті, після фінального туру залишилися два основних претенденти на звання чемпіона України з футболу — динамівські команди Києва і Одеси.

Сьогодні на столичному стадіоні «Динамо» ім. Балицького ці дві команди виступають у вирішальному матчі. Характерно, що під час торішнього весняного розиграну з футболу в фіналі зустрілись ці ж самі команди. Тоді перемогу здобули київські динамівці.

На початку весни київські і одеські динамівці зустрілись у товариському матчі. Ця зустріч закінчилась унічию.

Який же «актив» претендентів на першість України.

У весняному розиграну київська команда «Динамо» виграє у футболістів

одеського заводу «Кіпан», миколаївського заводу ім. Марці, краматорського заводу ім. Орджонікідзе. Остання зустріч була з дніпропетровськими динамівцями. Кияни цей матч виграли з великим рахунком—8:0.

Також без поразок провела попередні тури весняного розиграну одеська команда «Динамо». Вона виграє у запорізьких команд «Крила Рад» і «Локомотив», у сталінської — «Стахановець» і дуже серйозного «противника» — харківських динамівців.

Сьогодні команди виступають в такому складі: киян Києва відстоюватимуть Трусович — воротар, Правозеров, Клименко — захисники, Кузьменко, Лівшиц, Тютчев — півзахисники, Гончаренко, Шиловський, Шегодський, Комаров і Машиня — нападники. Від Одеси на футбольне поле вийдуть воротар Михальченко, захисники — Волін і Табачковський, півзахисники — Хижняков, Хейсон, Токар, нападники — Гічкін, Малхасов, Орехов, Борисевич і Сосицький.

Будемо сподіватись, що і київські і одеські динамівці сьогодні покажуть високий клас культурної і захоплюючої гри.

Газета «Комсомолец України» Київ, 18.05.1937.

КИЕВ, 19 мая. (По телефону от нашего корр.). Сегодня был сыгран финальный матч на первенство УССР по футболу между командами одесского и киевского «Динамо». Матч был на редкость интересным.

Динамовцы Одессы предложили сильный темп. Они сильны, главным образом, своей защитой. Киев противопоставил им технически сильное нападение (Махния, Комаров, Шегодский, Шилковский, Гончаренко).

Счет открыли киевляне, забив первый гол себе. Защитник Клименко перехватил мяч, шедший издалека к вратарю Трусевичу, и завернул его в свои ворота.

Во втором тайме киевляне сразу перешли в нападение и вскоре четкая комбинация Шегодского и Гончаренко дала возможность Комарову оравнять счет. На 16-й минуте Киев получает гол с 11-метрового удара, непонятно почему приужденного судьей Поселевичем.

Киевляне встретили в команде Одессы достойного противника. За два тайма по воротам киевлян было 23 удара, по воротам Одессы — 27. Технически более сильное нападение киевлян сумело забить за 90 минут только два гола, и матч свелся к ничьей — 2:2.

Игра была продолжена еще на 30 минут. В эти полчаса киевляне играли энергично, быстро, «пробивая» упорную защиту. Левый край Махния проводит один за другим два гола в ворота Одессы. Общий счет 4:2 в пользу Киева. Матч показал, что киевляне умеют наступать, но не умеют обороняться. Их защита (Клименко и Правоторов) не надежна. В полузащите совсем слаб Тютчев. Игроки Одессы быстрые, настойчивые, упорные, хорошо наступают индивидуально, но не умеют играть всем нападением. Судья Поселевич судил с явным пристрастием, не взирая на протесты головных судей и порой даже при недоумении самих игроков Одессы. Кубок УССР вручил победителю т. Блях.

На матче присутствовал т. Комаров. Интерес к матчу в этот день в Киеве был исключительный. Масса желающих не могла попасть на стадион «Динамо», законсервированный до отката.

Победа ко многому обязывает киевских динамовцев. В первую очередь — к ликвидации зазнайства и к немедленному усилению защиты. Столица Украины должна иметь команду, достойную звания столичной.

Газета «Советский спорт» Москва, 19.05.1937.

Київ — футбольний чемпіон України

З величезним інтересом стежили 40 тис. глядачів за напруженою боротьбою за звання футбольного чемпіона України на 1937 рік, яка розгорнулася 18 травня під час фінального матчу між динамівськими командами Києва й Одеси.

На матчі були присутні товариші Косіор, Бухаревцев, Амецій.

Уже перші хвилини гри показали, що перемога в цьому матчі дається нелегко. Боротьба відразу набирає гострих форм. Захист Києва почав гру невдало. Захисники надто часто примушують вступати в гру свого вратаря Трусевича, який успішно ліквідує ряд небезпечних ситуацій. Одеса наступає адебільшого правим крилом, де в келі грає такий досвідчений майстер, як Гічкін. Гра довго не дає наслідків.

Необережний і до того абсолютно нічим невинуватний удар Клименка, і на щоглі Одеси несподівано з'являється червона кулька. Не давши змоги воротареві Трусевичу взяти м'яч, кийський захисник Клименко забив гол у... власні ворота.

Рахунок відкрито. Захоплені першим успіхом, одесити продовжують напад. До кінця першої половини команда Києва нічим видатним свою силу не показує.

У другій половині кияни посилюють напад. Вдала комбінація, розіграна Шегодським, Комаровим і Гончаренком, закінчується зрівнянням рахунку. М'яч забиває Гончаренко.

Команда Києва підбадьорюється, але швидко перевагу в рахунок знову дістає

Одеса. За дотик рукою до м'яча на штрафному майданчику кийського захисника Правоторова суддя призначає 11-метровий удар. М'яч у сітці.

Знову веде Одеса. Темп гри стає особливо швидким. На 30 хвилин другої половини, або на 75-й після початку матчу центральна трійка киян прориває лінію одеського захисту, і Шилковский сильним і точним ударом знову повертає своїй команді шанси на перемогу. На обох кінцях до дві кульки.

Гічкін в складі команди Одеси замінює Балашнікова. Гра триває з ще більшим напруженням. Доля матчу вирішувалась останніми хвилинами, але кінцевий свисток судді фіксує нічию.

За правилами розігрів дається додатковий час — 30 хв. — 2 тайми по 15 хв. Хвилюються обидві команди, неспокійна і багатотисячна публіка. Мають крайній напад, кияни натрапили на чужовий захист Одеси. Зате проти свого порівняно слабого захисту кияни мали і нехочений сильний напад одеської команди. Хто перемаже?

Матч відновлюється. Кийський напад міняє тактику. Він спрямовує свій натиск на лівому фланзі, де в перші 90 хв. не мав великого «навантаження» Махния. Він зберіг сили, потрібні для завоювання перемоги. Грубо помилюк припускає захисник Одеси Табачковский, і Махния виходить один на один проти воротаря Одески вибає стабіон успіх кийської команди. Рахунок 3:2. Київ дістає шанси виграти звання чемпіона України.

Одеські динамівці роблять одчайдушні спроби перейти в наступ. Проте хороша гра кийського вратаря Трусевича, який виривав ряд грізних м'ячів, і захист, що виправився, розбивають всі намагання одеситів. Тим часом напад кийського «Динамо» знову мобілізує свої сили і закріплює свій успіх новим м'ячем, який знову таки забив Махния.

Роздратовані невдачею, деякі гравці одеської команди вступають до грубостей. Суддя змушений був усунути з поля двох одеських футболістів.

Рахунок 4:2 линається незмінним до кінця. Хоч дуже нелегко, в упертій боротьбі, але заслужено команда кийського «Динамо» виграла весняну першість України.

Команді - переможниці заст. годови українського комітету в справах фізкультури і спорту тов. Блях вручає перехідний приз — кришталеву вазу. Капітан одеської команди першим поздоровляє колектив кийського «Динамо» з перемогою.

За кілька днів — початок змагань на кубок СРСР. Команда Києва повинна посилено готуватися до них, відповівальних змагань, пам'ятаючи, що її захист і півзахист ще дуже далекі від того рівня, на якому вони повинні бути в найкращій команді УРСР.

Рада товариства «Динамо» має дати команді змогу краще підготуватися до матчів на першість Союзу.

С. ПОЛЬ.

Газета «Комуніст» Київ, 20.05.1937.

НА ФУТБОЛЬНОМУ МАТЧІ КИЇВ — ОДЕСА

Трусевич

Правовєров

Клименко

Кузьменко

Лівшин

Оригінально і дотечно задуманий літературний твір, — з цікавою зав'язкою, з захоплюючим розгортанням фабули, з несподіваною кінцівкою і навіть з епілогом, — нагадував позавчорашній футбольний матч між двома головними претендентами на першість України — динамівськими командами Одеси і Києва. 40.000 глядачів, заповнивши не тільки всі місця, а й усі проходи і пагорбки мальовничого, утопаючого в зелені столичного стадіону «Динамо», з захопленням слідували за бурхливим розгортанням дій на зеленому полі.

...В салатових майках на поле вибігають київські динамівці — воротар Трусевич, захисники Клименко і Правовєров, півзахисники Кузьменко, Лівшин, Титчев, нападники Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров і Махия. В білих майках — одеські динамівці: воротар Михайленко, захисники Волін і Табачковський, півзахисники Хижняков, Хейсон і Токарев, нападники Гічкін, Матхасов, Орехов, Борисевич і Солицький...

І ось, дівові особи почали виникати, одну по одній, деталі фабули. Одеські динамівці проявляють з самого початку велику активність. Вони напоїсти, енергійні, і воротар столичної команди Трусевич швидко вступає в гру.

Київські динамівці на початку гри чомусь мало ініціативні. Видно, що для них потрібна якась розв'язка.

Сюжетний вузол матчу зав'язується несподівано. На 35 хвилин, під час одного з проривів одеситів, Трусевич похвально вибігає вперед. Захисник Клименко розгублюється і б'є... в правий кут своїх же воріт.

У київчан шанс на перемогу під великими питаннями. Зате в одеситів є вже делі. Хоч не вони вбили м'яч, але гол зафіксований і над одеськими воротами, як ознака успіху, висить червоний шар...

Наступні 10 хвилин першого тайму цікавих змін не вносять. Київляни, хоч і починають грати більш напоїсти, але на це зважає захист Одеси, особливо Волін і Табачковський, і тому прориви салатових майок безрезультатні...

Нееже київляни підуть з поля переможеними?

Початок другого тайму дає на це запитання деяку відповідь, правда не остаточну. Другий тайм почався серією навальних атак київчан. В одній із проривів нападники п'ятірки Києва проводять блискучу комбінацію, і правий край Гонча-

ренко красиво завернувши м'яч з льоту, забиває перший гол.

Нічийний рахунок протримується недовго. Посередині другого тайму київчан б'ють пенальті. З 11 метрів від голів, одеський Орехов надсилає низький м'яч в кут сітки, недовсягнутий спритним Трусевичем.

Дехто з глядачів уже передбачає кінець

«сюжету»: одесити мають перевагу на один гол — вони і підуть з поля переможцями. Але передбачати розв'язку футбольного матчу завжди ризиковано. Це переконливо доводить київський нападник Шиловський, який красиво забиває другий гол.

Останні хвилини. Напруження зростає. Обидві команди прагнуть ліквідувати нічийний результат. Але 90 хвилин гри для цього виявились недостатнім часом. Тому для здобуття певного результату суддя надає гравцям ще 30 хвилин.

Київляни краще зберегли свої сили, вони не втратили волі до перемог і тому їм удалося за ці додаткові 30 хвилин виступити в ворота Одеси два вирішальних

м'ячі. Іх вбив лівий край київського нападу Махия, який протягом усього матчу грав прекрасно. Такою була розв'язка цього цікавого і захоплюючого матчу. «Бранка» була поставлена при рахунку 4:2...

Київляни добились перемоги цілком заслужено. 18 травня вони продемонстрували високу техніку гри. Особливо добре грали всі нападники п'ятірки.

Належне треба віддати і одеським динамівцям. За останній рік рівень їхньої гри набагато підвищився. У Одесі дуже сильний захист, а це великий плюс для команди. У нападників багато енергії, напоїлості. Команді треба тільки прозубити елементів брутальності, зміцнити дисципліну... Позавчора за брутальність двох гравців одеської команди вивели з поля. Це для команди повинно стати серйозною пересторогою.

Внілоком було вручення переможцям весняного розіграшу — київській команді «Динамо» — кубка Українського комітету в справах фізкультури і спорту. Побажавмо ж київським динамівцям ще краще вдосконалити техніку гри і закріпити за собою цю почесну нагороду назавжди.

На матчі були присутні тт. Косіор і Кудрявцев. У ложі для дипломатів — члени делегації французьких муніципальних діячів департаменту Сени.

А. СТАН.

Тютчев

Гончаренко

Шиловський

Комаров

Махия

Капітан команди «Динамо» — К. Щегодський.

КИЇВ—ОДЕСА 4 : 2

КИЇВСЬКА КОМАНДА „ДИНАМО“— КРАЩА НА УКРАЇНІ

На київському стадіоні «Динамо» ім. В. А. Базиліського 18 травня відбувся фінальний футбольний матч на весняну першість України між динамівськими командами Одеси і Києва.

Ще задовго до початку матчу глядачі заповнили весь стадіон, і коли стрілка годинника наблизилась до 6 години, на трибунах не було вже жодного вільного місця. Матч прийшло подивитись до 30 тис. глядачів.

В урядовій ложі — тов. С. В. Косіор, секретар київського обкому і міськкому КН(б)У тов. Кудрявцев. У ложі для дипломатів—члени делегації французьких муніципальних діячів.

Тривалий свисток судді т. Поселевича, і ось вже обидві команди на полі. Гру почали кияни, виразу ж запропонувавши швидкий темп. М'яч блискавично переходить від одних воріт до других.

Вже на четвертій хвилині біля воріт Одеси створюється загрозливе становище. Кияни б'ють штрафний удар з 20 метрів. Але м'яч летить мимо воріт, Одеса забирає ініціативу, і через 40 секунд київський воротар Трусович майстерно приймає сильний м'яч, посланий правим крайнім нападником Одеси Гичкіним.

Обидві команди витримують весь час високий темп. Часті прориви київського нападу ліквідуються захисниками одеських воріт — Воліним і Табачковським. Але пічого не може зробити і одеський напад. Захисники київських воріт вправно відводять загрозу від своїх воріт. Перші 30 хвилин

проходять у великому напруженні, але безрезультатно. Рахунок відкривається несподівано. Київський захисник Клименко робить помилковий удар і м'яч іде у верхній кут... своїх воріт. Так закінчується перша половина гри.

Підбадьорені влачею, одеські футболісти в другій половині гри з новою силою відновлюють наступ. Але кияни не згодні віддати ініціативу. Вони напористо атакують одеські ворота, і на 9 хвилині вдається комбінація киян зрівнює рахунок: Гончаренко посилає в ворота одеситів м'яч.

Напруження зростає, одеські футболісти прагнуть будьщо виграти. На 16 хвилині одеський напад проривається до воріт Києва. В сутичці захисник Правоторов торкається рукою м'яча. Присуджується 11-метровий штрафний удар. Рахунок 2:1 на користь Одеси. Цей результат не збентежує киян. Навпаки, вони посилюють темп наступу, і незабаром Шилоський з подачі Махіні знов таки вирівнює рахунок. Обидві команди докладають багато зусиль, щоб до кінця гри збільшити рахунок. Проте, це не вдається і з рахунком 2:2 матч закінчується.

Але за існуючими правилами гра на першість України повинна тривати до перемоги однієї з команд. Додаткові 30 хвилин вирішують долю матчів. Кияни забивають у ворота Одеси ще 2 м'ячі, і з великою перемогою — 4:2 завоюють першість.

Переможцям тут же було вручено перехідний приз Комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР.

На футбольному матчі динамівських команд Києва і Одеси. На фото: півзахисник Одеси Токарев забиває м'яч у київського нападника Гончаренка; капітан київської команди «Динамо» тов. Щогодський з перехідним призом Комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР. Фото Р. ДІАМЕНТА.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 20.05.1937.

1938

(05.05-15.10).

«Для выявления сильнейших футбольных команд и повышения класса игры украинских футболистов, начиная с 24 апреля, по республике будет проведен розыгрыш кубка УССР по футболу. Это интереснейшее соревнование будет проведено между командами добровольных спортивных обществ и физкультурных коллективов по территориальным зонам. Победители, вместе с показательными командами вступающими в розыгрыш с восьмого финала, разыграют календарь финальных матчей.

В розыгрыше кубка УССР от Харькова будут участвовать 14 команд. Право на получение кубка будут оспаривать футболисты общества «Локомотив», «Динамо», «Здоровье», «Спартак», «Сталинец», «Зенит», «Трактор» и канатного завода. Общество «Сельмаш» выставит две команды – первую показательную. Впервые будут бороться за кубок УССР команды спортивных обществ «Автомотор», «Молния», «Металлист» и «Авангард».

Все игры на кубок Украины проходят по олимпийской системе т.е. проигравшая команда выбывает из соревнования. Харьковские футболисты в зональных играх встретятся с футболистами Полтавской и Черниговской областей. Всего в розыгрыше кубка УССР будет участвовать более 70 команд Украины».

Газета «Красное знамя» Харків, 14.04.1938.

ЗОНАЛЬНИЙ ТУРНИР

(по територіальному принципу)

1 зона (Харківська):

1 коло.

05.05. «Трактор» Харків – «Локомотив» Полтава (відмова) – +:-

«Спартак» Суми – «Цукровики» Карлівка – 1-0

«Сталінець» (ХЕМЗ) Харків – Канатний завод, Харків – 4-0 (0-0)

«Сільмаш-2» Харків – «Автомотор» Харків – 0-2

2 коло.

05.05. Ст. «Локомотив». «Локомотив» Харків – «Динамо» Полтава – 1-0 (1-0). Гол: Зуб (17).

«Авангард» Суми – «Блискавка» Харків – 1-5

«Рот-Фронт» Полтава – «Авангард» Харків – 0-1

Ст. «Колос». «Спартак» Полтава – «Цукровики» Суми – 1-3 (або 0-1)

06(13).05. «Здоров'я» Харків – «Динамо Харків (неявка) – +:-

Ст. «Зеніт». «Зеніт» (ХПЗ) Харків – «Металіст» (ФЕД) Харків – 4-1

11(13).05. Ст. «Зеніт». «Сталінець» (ХЕМЗ) – «Автомотор» – 4-1

13.05. Ст. «Трактор-ХТЗ». «Трактор» – «Спартак» Суми – 5-1

3 коло.

11(15).05. Ст. «Здоров'я». «Здоров'я» – «Авангард» – 4-3

13.05. Ст. Рафінадного заводу. «Цукровик» – «Локомотив» – 0-1

15.05. «Трактор» – «Блискавка» – +:-

Ст. «Зеніт». 5000 глядачів. «Зеніт» (ХПЗ) – «Сталінець» (ХЕМЗ) – 3-0

«Победа футболистов «Зенита». Вчера на стадионе «Зенит» состоялся интересный футбольный матч между харьковскими командами «Зенит» и «Сталинец» на «Кубок УССР». Матч закончился победой зенитовцев, забивших три мяча. На матче присутствовало до 5.000 зрителей».

Газета «Харьковский рабочий» Харків, 16.05.1938.

Фінал

18.05. «Трактор» – «Здоров'я» – 0-1.

18.(20, 24).05. Ст. «Локомотив». «Локомотив» – «Зеніт» (ХПЗ) – 3-0 (3-0). Голи: Певний (?. , 26), Марголін (36). На 16 хвилині воротар «Локомотива» відбив пенальті від гравця «Зеніта».

«Локомотив»: Скороход, Туманов, Бондарь, Борисенко, Чорний, Певний, Марголін, .?. .

«П'ятого травня на футбольних полях Радянської України почалися розіграші кубка республіки з футболу. Найсильніші команди УРСР в цей і в вихідний дні провели перше коло ігор.

Харківські футболісти, які разом з футболістами Полтавської області грають в групі першої зони, провели кілька ігор як у себе в місті, так і в Полтаві та Сумах.

Команда харківського «Авангарда» з рахунком 1-0 перемогла найсильнішу команду Полтави – «Рот фронт». Команда «Молнії» (Харків) з рахунком 5-1 виграла у сумських «авангардівців».

У Харкові найцікавішою була зустріч команд «Канатки» і «Сталінця». Закінчивши першу половину з нічийним результатом, футболісти ХЕТЗ ім.Сталіна-«Сталінець» в другій половині забив в ворота «Канатки» чотири м'ячі. З рахунком 4-1 закінчився матч між командами «Зеніт» і «Металіст». Футболісти харківського «Локомотива» виграла в полтавських «динамівців»».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 8.05.1938.

2 зона (Київська):

1 коло.

На футбольний кубок УРСР. Сьогодні на Україні починається змагання на футбольний кубок УРСР. В матчах візьмуть участь 99 команд. Протягом 5—6 травня підбудуться 44 матчі. В Києві гратимуть команди: «Зеніт» (Київ) — «Темп» (Вінниця), київський технікум фізкультури — «Спартак» (Київ) і «Локомотив-П» — «Рот-Фронт» (обидві—Київ). Команди «Водник» і «Динамо-П» виїжджають із столиці на матчі до Вінниці і Шостки.

Газети «Комуніст» та «Комсомолец України», обидві Київ, 5.05.1938.

По багатьох містах України розпочалися футбольні зустрічі.

5 і 6 травня розпочнеться розіграш «Кубка УРСР», в якому візьмуть участь 94 футбольні команди України, розбиті на 5 зон. Крім того, шість кращих команд майстрів увійде в розіграш після закінчення загального розіграшу.

6 травня в Києві відбудеться матч між київською командою «Зеніт» і вінницькими футболістами спортивного товариства «Темп».

05 та 06.06. Ст. «Динамо» ім. Ф.Дзержинського./?. Суддя: Кукуєвицький. «Динамо» Житомир — «Динамо» Могилів-Подільський — +:- (гра закінчилась з рахунком 1-1 (1-1) в дод. час до гола). Голи: Айзенберг (20)-Сорокін (26). В команді «Динамо» Могилів-Подільський грав підставний гравець і їй присуджено технічну поразку, перегравання 1-0 (в зв'язку з тим, що в першому матчі команді «Динамо» Могилів-Подільський присуджено технічну поразку, рахунок цього матчу анульовано).

06.05. «Локомотив» Конотоп — «БЧА» Коростень (неявка) — +:-

Ст. «Локомотив». «Локомотив-2» Київ — «Рот-Фронт» Київ — 4-2

Ст. «Локомотив». «Спартак Київ — Технікум фізкультури, Київ — 1-2

«Спартак» Чернігів — «Спартак» Коростень (неявка) — +:-

Ст. «Динамо». «Азот» Шостка — «Динамо-2» Київ — 1-10

Ст. «Зеніт». «Зеніт» Київ — «Темп» Вінниця — 5-3

06, 07.05. Ст. ім.10-річчя ЛКСМ. 5000/?. глядачів. «Динамо» Вінниця — «Водник» Київ — 1-1 (1-1), дод. час. Голи: Верьовкін (35, пен.) — ?. (8), 1-2 (1-1, 0-0, 0-1), дод. час.

1-й матч: «Динамо»: .?., Бажай, А.Рутковський, І.Верьовкін, .?..

«Водник»: А.Сокальський, І.Галетука, Ткаченко, Ю.Юкельсон, К.Пенкін, Калужський, .?..

2-й матч, «Динамо»: Борухсон, Мальцев, Ломазов, Філіппов, І.Верьовкін, .?..

«Перші хвилини обидві команди пробують слабкі місця «противника». Але вже скоро кияни проведуть у ворота динамівців перший м'яч. Гра пожвавішала. Спроба футболістів «Динамо» відповісти водникам м'ячем, - нічого не дає. Лише після штрафного удару динамівцям вдається вирівняти рахунок. У другому таймі гра проходить у швидкому, напруженому темпі. Обидві команди борються за перемогу, але боротьба не рівна. Напад вінничан слабо домагається перемоги. Центр нападу — Бажай повільно і погано розподіляє м'ячі, правий інсайд — Рутковський не раз має змогу бити по воротах водників, але губить м'ячі, які швидко підбираються активним центром півзахисту водників — Юкельсоном, захисниками Ткаченко, Галетука і воротарем Сокальським. Так увесь тайм м'яч переходить від воріт до воріт. Нічого не дали окремі цікаві комбінації та прориви водників, особливо центра нападу Пенкіна та енергійного правого зв'язку Калужського. 45 хвилин, на які було продовжено матч не змінили наслідків гри. Обидві команди грали дуже грубо, на полі весь час стояв галас і це неприємно впливало на глядачів. Відсутність порядку на стадіоні і обіцяного духового оркестру обурювали трудящих».

Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 8.05.1938.

«Гра зразу ж почалась у живому темпі. Захисники обох команд грали більш-менш однаково. І увага глядачів прикута до гри нападників, які повинні вирішити переможця. Гості першими відкрили рахунок. Але динамівці не довго залишаються в боре. Після штрафного удару у ворота водників рахунок стає 1-1. Нічого нового не приніс командам і другий тайм, так багатий на можливості перемог для обох команд, які напружували всі свої сили, частіше штурмували ворота один одного. Захисники динамівців:Верьовки, Мальцев, півзахисники: Ломазов, Філіпов, грають добре, вміло, підтримують м'ячами свій напад. Але відчувається незиграність нападу динамівців. Гра продовжувалась ще 41 хвилину. Прикритий своїми захисниками, вратар динамівців Борухсон не помітив різкого вдару по м'ячу центра півзахисту водників Блохіна. Побачивши, що летить м'яч, вратар рано кинувся і м'яч через проскочив у сітку. Команда «Динамо», яка непогано грала ці два дні, все ж загалом слабкує водників, менш тренійована, менш рішуче домагалася перемоги».

Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 9.05.1938.

Розпочалися розіграші «Кубка УРСР» з футболу. Напередодні вихідного і у вихідний день в багатьох містах України відбулося понад 40 матчів по першому колу розіграшів.

У Києві зустрілися футбольні команди технікуму фізкультури й «Спартак». Перемогли футболісти технікуму з рахунком 2 : 1. Друга команда «Локомотива» обіграла з рахунком 4 : 2 першу команду «Рот фронт». З результатом 5 : 3 закінчився матч між київським «Зенітом» і вінницьким «Темпом». Переміг «Зеніт». Друга київська команда «Динамо», граючи у м. Шостці з командою спортивного товариства «Азот», виграла зустріч з рахунком 10 : 1.

У Харкові грали футбольні команди спортивних товариств «Автомотор» і «Сельмаш». Матч виграв «Автомотор» з результатом 2 : 0. Запорізькі футболісти товариства «Сельмаш» перемогли з рахунком 3 : 1 команду дніпропетровського заводу ім. Петровського. На користь дніпропетровського «Спартак» з рахунком 3 : 0 закінчилася гра із запорізькою командою «Крила Рад». Динамівці Миколаєва перемогли футболістів херсонського спортивного товариства «Харчовик» з результатом 4 : 0. З таким же результатом на користь одеського «Локомотива» закінчився матч з командою криворізького спортивного товариства «Руда».

Розіграш «Кубка УРСР» проходить за олімпійською системою. Всі переможці першого кола змагань братимуть участь у розіграшах другого кола, який відбудеться 13 травня.

Газета «Комсомолец України» Київ, 8.05.1938.

2 коло.

12.05. «Локомотив» – «Зеніт» – 1-5

Ст. Київського військового округу. 3000 глядачів. «Локомотив-2» – Технікум фізкультури – 3-0

Ст. «Динамо» ім. Ф.Дзержинського. Суддя: Іван Миронов (Київ). «Динамо» Житомир – «Динамо-2» – 1-3 (1-0). Голи: Нікулін (10) – Прухницький (51), Чир'єв (65), ? (86). Видалення: ? («Динамо-2»).

«Динамо»: Бойм, Брославець, Четверяков, Матус, Шахобудимов, Мельник, Дмитрушенко, Нікулін, Айзенберг, Безверхий, Борисов.

«Динамо-2»: Бодров, Максименко, Чернов, Марченко, Попов, Пічугін, М.Путистін, Прухницький, К.Калач, Харитонов, Чир'єв.

Ст. «Динамо». «Спартак» – «Водник» – 0-2 (0-0). Голи: ? (65, пен.), ? . Не забитий пенальті: ? («Спартак») у 2-му таймі.

«Спартак»: ?, Заворотний, Аронов, ? .

Фінал.

20(15).05, «Локомотив-2» – «Зеніт» – 3-2

20.05. Ст. «Динамо» ім. М.Єжова. Суддя: Михайло Ходак (Київ). «Динамо-2» – «Водник» – 2-1, дод.

Час. Голи: Путистін (15, ?) – М.Горчинський. Вилучений: Чир'єв (2-й тайм).

12 травня в ряді міст України відбудуться футбольні матчі другого кола розіграшу «Кубка УРСР». В цей день зустрінуться команди-переможці першого кола, а також ті, які за жеребкуванням вийшли в друге коло. Всього відбудеться понад 25 матчів.

У Києві зустрінуться футболісти київського технікуму фізкультури з другою командою «Локомотива» (Київ) і друга команда «Динамо» — з динамівцями Могилів-Подільська. Ряд цікавих матчів відбудеться в Харкові: тут змагатимуться харківські команди «Здоров'я» й «Авангард», харківська команда «Трактор» зустріне з сумськими спартаківцями.

У вихідний день 12 травня тривав розіграш «Кубка УРСР» з футболу.

Матч між командою футболістів технікуму фізкультури і другою командою київського «Локомотива» закінчився поразкою технікуму фізкультури. Рахунок матчу 3:0. Легко обіграла конотопських динамівців київська команда «Зеніт». Матч закінчився з результатом 5:1.

Одна з кращих футбольних команд України — Дніпропетровське «Динамо» програла з рахунком 1:0 дніпропетровському «Спартаківі». З результатом 7:0 закінчився матч між миколаївським «Динамо» і криворізькою командою спортивного товариства «Сталь».

В цей же день зустрілися команди «Буревісник» (м. Сталіно) з красногорівською командою заводу ім. Леніна, команда кіровського «Сельмашу» з кременчуцьким «Дзержинцем», лозівського «Локомотива» з локомотивцями Сипельникова тощо.

Газети «Комуніст» Київ, 11.05 та
«Комсомолец України» Київ, 8.05.1938.

3 зона (Одеська):

1 коло.

17:30. Ст. «Динамо». Суддя: Хмельницький (Миколаїв). «Локомотив» Одеса – «Руда» Кривий Ріг – 4-0 (0-0). Голи: Чаплигін (70), ? (72), ?..

„Локомотив“ Одеса — „Руда“ (Кривой Рог)

Команда общества «Руда» (Кривой Рог) значительно слабее одесского «Локомотива», однако, одесские игроки в позавчерашнем матче на кубок СССР показали беспомощность, неумение использовать свое преимущество. Только в середине второго тайма нападение Одессы разыгралось. Правый инсайд Чаплыгин открывает счет, через 2 минуты после этого в сетке гостей еще один мяч.

Криворожцы растерялись и в результате в их сетке еще два мяча. Игра закончилась победой «Локомотива» со счетом 4 : 0.

Следует отметить игру беков «Локомотива» — т.т. Бакидорова и Приходько, не раз спасавших свои ворота. Хорошо провел матч судья тов. Хмельницький (Николаев).

Газета «Большевистское знамя» Одеса, 1938.

«Будівельник» Кривий Ріг – «Сталь» (завод ім.В.Леніна) Кривий Ріг – 1-3

Ст. «Дзержинець». «Дзержинець» Кременчук – «Спартак» Тирасполь, МАРСР – 4-0 (4-0)

«Сільмаш» Кірово-«Знання» Херсон – 2-1.

Суддя: Ткаченко. «Харчовик» Херсон-«Динамо» Миколаїв – 0-4

«Суднобудівельник-2» Миколаїв-«Водник» Херсон – 8-0 (6-0).

06, 07.05. «Буревісник» Кривий Ріг – «Локомотив» Котовськ – 3-3, +/- (відмова)

Сьогодні на міському стадіоні відбудеться другий круг змагань футбольних команд району для виявлення кандидатів на участь у розигриші на кубок України. У другому кругу беруть участь команди таких спорттовариств: «Спартак» — «Буревісник» і «Сталь» — «Руда» (Артемівський рудник).

Український комітет у справах фізкультури і спорту при РНЗ УРСР включив уже від Криворіжжя чотири команди участі в розигриші на кубок України: футбольні команди спортивних товариств «Сталь», «Будівельник» і «Руда» (рудник ім. К. Лібкнехта).

Футбольна команда спортивного товариства «Буревісник» посилено готується до розигришу на кубок Українського комітету в справах фізкультури і спорту.

Сьогодні 6 травня на міському стадіоні команда «Буревісник» зустріне-ть-ся з командою «Локомотив» (м. Котовськ) на матчі по розигришу кубка.

Футбольна команда «Буревісник» виступає на цій зустрічі у такому складі: воротар — Шаганов, захист — Бойко і Приходченко, напівзахист — Корнієнко, Радзівілович і Карелін, який грає центрхавбека форда (напад) — Кухтін, Павліченко, Ільїн, Чорний, Радзівілович.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 12.04 та 6.05.1938.

Молдавська АРСР (Котовськ)— Кривий Ріг

6 травня на міському стадіоні відбулася цікава зустріч по футболу. У розигришу на кубок УРСР по першому кругу зустрілись команди міста Котовськ (Молдавська АРСР) і Кривого Рогу. Котовськ представляла команда спортивного товариства «Локомотив», а Кривий Ріг — «Буревісник».

З перших хвилин гра набрала живих темпів. На 4 хвилині грок «Локомотива» Крахмаль міцним ударом послав в сітку криворізьців перший м'яч. Команда «Буревісника» енергійно штурмує у відповідь ворота Котовська і за 5 хвилин до кінця першого тайму грок Кухтін зрівнює рахунок, забивши м'яч у ворота Котовська.

У другому таймі гра проходить переважно біля воріт гостей. Команда «Буревісник» кілька разів проривається до воріт противника, але всі їхні комбінації розбиваються об упертий

опір захисту. Криворізьцям не вдається використати цілий ряд моментів для збільшення рахунку. Хазяї поля неодноразово б'ють м'яч у ворота гостей, але м'яч йде або повз ворота, або в кут, або прямо... в руки воротареві. Треба визнати, що воротар Котовська грав добре. Лише на 17 хвилині з початку другого тайму грок П. Павліченко збільшує рахунок до 2:1 на користь Кривого Рогу, але через 10 хвилин у ворота криворізьців теж потрапляє другий м'яч.

Другий тайм закінчився рахунком 2:2.

Після додаткового часу матч закінчується рахунком 3:3.

Суддя тов. Фоменко чітко провів гру.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 9.05.1938.

12.05. «Локомотив» Вознесенськ — «Харчовик» Одеса — 1-3

2 коло.

12.05: 17:30. Ст. ім. Марті. «Динамо» — «Сталь» (завод ім.В.Леніна) — 7-0(4-0). Голи: І.Колбанов (три), В.Іщенко (?), (?), (?), 65), О.Сердюк, ?.

«Динамо»: ?, О.Гронін, І.Спічка, М.Сороченко, Г.Кушніренко, Л.Новіков, М.Хейсон, І.Колбанов, О.Сердюк, В.Іщенко, ?, тренер Ф.Кондратенко.

Ст. «Дзержинець». «Дзержинець» — «Сільмаш» — 2-0

«Буревісник» — Локомотив» — 2-4 або 1-5

ОДЕСА—КРИВИЙ РІГ

12 травня на міському стадіоні у розигришу на «Кубок УРСР» по другому колу зустрілись команди «Локомотив» (Одеса)—«Буревісник» (Кривий Ріг).

Криворізьці з самого початку вели напад примітивними проривами, переважно з правого боку, тимто вони не добились успіхів. На 34 хвилині грок «Локомотиву» Гузев спокійним ударом послав в сітку криворізьців перший м'яч. До кінця першого тайму рахунок не змінюється.

Другий тайм характерний цілим рядом цікавих моментів. Криворізьці штурмують ворота гостей і вже на 5-й хвилині зрівнюють рахунок. Одесити відповідають енергійною атакою і на

10-й хвилині Гузев знову забиває м'яч. Але через 2 хвилини криворізьці примушують гостей почати гру з центру, забивши в їх ворота другий м'яч. До кінця другого тайму одеситам вдається забити у ворота «Буревісника» ще 2 м'ячі. Гра закінчується рахунком 4:2 на користь команди «Локомотив».

Треба відмітити погану гру правого край криворізьців Кухтіна і лівого хавбека Корніска. Вони поводити себе недисципліновано. **О. ТІШЕНКО.**

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 14.05.1938.

15.05. Ст. «Динамо». «Харчовик» — «Суднобудівельник-2» — 4-1 (3-1). Голи: Ніколаєв (3, ?, ?, ?) — ?.

«Харчовик»: С.Раздорожнюк, Кузнецов, Медун, Паперний, О.Доскалов, Черняєв, Чахотін, С.Чиркліс, Ніколаєв, ?.

Вчора одеська команда спортиваристів «Пищевик» зустрілась в матчі на розигриш кубка УРСР з Миколаївською командою «Суднобудівельник».

Молодий колектив «Пищевика» показав вчора глядачу добру гру. Весь час напористість і стремління до перемоги не залишало гравців.

Вже на другій хвилині лівий крайній Одеси т. Николаєв забиває гол.

Після того, як гості зрівняли рахунок форварди «Пищевика» майже не залишають воріт миколаївців.

Перша половина гри закінчується з рахунком 3:1 на користь Одеси. В другій половині одесити провели в ворота «Суднобудівельника» ще один м'яч.

В цьому матчі особливо відзначились гравці Одеси т. т. Николаєв, Чахотін, Кузнецов та Роздоржнюк. Слабо грали Чиркліс, Палерний, Доскалов.

Вигравши цей матч колектив «Пищевика» одержав право грати в третьому турі розигриш кубка УРСР. З цього ж тура вступає в розигриш показова команда майстрів одеського «Динамо».

Газета «Молода гвардія» Одеса, 1938.

Фінал

18.05. 17:30. Ст. ім. Марті. «Динамо» – «Локомотив» – 3-0 (2-0). Голи: Сердюк (8), В.Іщенко (44, 51).

«Динамо»: Л.Піскунов, О.Сердюк, В.Іщенко, І.Колбанов, Г.Кушніренко, Л.Новиков, М.Сороченко, ?.

«Локомотив»: Ветчинников, Гузев, ?.

18 або 23.05, «Харчовик» – «Дзержинець» (неявка) – +:-

4 зона (Дніпропетровська)

«Сегодня, 5 мая начинается розыгрыш «Кубка УССР» по футболу. Коллективы – участники разбиты на отдельные зоны по территориальному принципу. По два победителя каждой зоны вместе с шестью показательными командами разыграют финал «Кубка УССР». Все игры проводятся по олимпийской системе.

В четвертой зоне играют исключительно команды нашей области. Лишь криворожские коллективы включены в третью зону.

Сегодня в первом круге соревнований в Днепропетровске встречаются команды заводов им.Петровского и «Сельмаш» (Запорожье), завтра – «Спартак» (Днепропетровск) и «Крылья Советов» (Запорожье). Оба матча состоятся на спортплощадке завода им.Петровского.

Ряд игр «Кубка УССР» состоится сегодня и завтра в Днепропетровске, Запорожье и Кривом Роге».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 5.05.1938.

1 коло

05.05. 17:00. Ст. «Сталь». «Сталь» (завод ім.Петровського) Дніпропетровськ – «Сільмаш» (завод «Комунар») Запоріжжя 1-3 (1-2). Голи: ? (15) – М.Сичов (21, пен., 57), Детенков (35). На 8 хвилині воротар «Сільмаша» відбив пенальті від гравця «Сталі».

«Сільмаш»: Є.Блюм (П.Сичов, 9), Акімушкін, Грановський, Пшеничний, Федосєєв, Яковлєв, Альошін, Детенков (через травму залишив поле на 48-й хвилині), А.Короткін, М.Сичов, ?.

Першість по футболу на кубок України

6 травня на стадіоні 6 селища відбулася футбольна зустріч на кубок України між командами заводу «Комінтерн» (Дніпропетровськ) і ДАЗ.

5 години вечора. Суддя відмічає початок гри. З перших же хвилин гри ініціатива на боці команди ДАЗ'а, але деякі недолатності при тактичних комбінаціях не дають можливості відкрити рахунок.

На десятій хвилині команда «Комінтерна», скориставшись неточною грою захисту, забиває м'яч у ворота команди ДАЗ'а,

Рахунок: 1:0. На протязі 20 хвилин команда ДАЗ'у штурмує ворота противника, але безрезультатно.

Послідуючі 15 хвилин лінія нападу гарно комбінованою грою при допомозі полузахисту один за одним забиває 4 м'ячі. Рахунок: 4:1 на користь ДАЗ'а. На цьому закінчилась перша половина гри.

Другу половину гри дазовці грали проти вітру. Команда не урахувала необхідності гри низовою передачею. Це набагато допомогло противнику у грі, внаслідок чого команда «Комінтерна» у другій половині забиває у ворота дазівців 2 м'ячі. Команда ДАЗ'у відповіла лише одним м'ячем.

Матч закінчився перемогою команди ДАЗ'а з рахунком 5:3. Таким чином, команда ДАЗ'а вийшла в другий круг по гри на кубок УРСР. Фрідман.

Газета «Дніпровський алюміній» Запоріжжя, 5.05.1938.

В травні в Дніпропетровську відбулась перша зустріч на «Кубок УРСР» між нашою футбольною командою «Сільмаш» і командою «Сталь» (завод ім. Петровського). Не дивлячись на непогоду — хмарність та дрібний дощ, на цей матч прийшло багато дніпропетровців.

Пять годин. Сансток судить 22 футболісти вступають в «бій» за право бути переможцями. На 8 хвилині захист «Сільмашу» одержує штраф — 11-метровий удар. На мить холодеє серце. Але воротар Е. Блюм бере впадою важкий м'яч. Ворота приховані. Та підійшовши, Блюм не зміг далі захищати наші ворота. — він, блискучим паданням на м'яч, випикує палець. На зміну стає П. Сичов.

Довгий час гра проходить лише в центрі. Потім дніпропетровці натиском підходять до наших воріт. На 15 хв. вони б'ють по воротах: ми виймаємо в сітки м'яч.

Та поки до перемоги в нашому колективі дася наслідки. Останні хвилини першого тайму ми несь час «сидимо» на воротах «Сталі». На 21 хвилині М. Сичов б'є дніпропетровцям 11-метровий пенальті. Суддя фіксує перший гол.

Темп наростає в обох командах. Зрідка дніпропетровці підходять до наших воріт та наш захист — Сичов, Акімункін, Грановський, Пшенічний та Федосєєв розбиває комбінації «противників». На 35 хвилині, при гарній комбінації, наш центр нападу Детенков влучно б'є в лівий кут воріт — другий гол дніпропетровцям.

Через десять хвилин після перерви стадіон обживає знову. На третій хвилині, не витримавши нашої наполегливості, дніпропетровці вдаються до грубості — Детенков не може догравати

матчу. Нинішній виступається в складі Яковлева, Альошніна, Короткіна та М. Сичова.

Чотирьом гриати важко. Проте, ми часто проходимо краєм до воріт «Сталі» і на 12 хвилині Яковлев в крію подає м'яч до воріт, а М. Сичов грудьми його блокує й посилює в ворота. Харківський та республіканський суддя т. Гоготов фіксує третій гол.

На щиту «Сталі» — три червоних кулі, на наших — одна біла. 3:1 на користь «Сільмашу» — це наслідок змагання за честь заводу.

Наша команда виборола право на подальші зустрічі в розіграші «Кубка УРСР» по Україні.

Капітан команди «Сільмаш» — А. Короткін.

Газета «Комунаровець» Запоріжжя, 8.05.1938.

Ст. «Локомотив». «Локомотив» Запоріжжя — «Локомотив» Дніпропетровськ — 3-2 (3-1). Голи: Офіцеров (13), Мозолєвський (18, 43) — ? (39), ? (67).

«На спортплощадке завода имени Петровского вчера состоялся футбольный матч на «Кубок УССР», между командами общества «Сельмаш» (Запорожье) и хозяевами поля.

Матч закончился победой запорожцев со счетом 3-1.

Состоявшийся вчера футбольный матч на «Кубок УССР», между командами «Локомотива» Днепропетровска и Запорожья закончился победой Запорожья со счетом 3-2».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 6.05.1938.

5 мая начался футбольный розыгрыш на кубок УССР. Наша команда впервые 5 мая встретилась с сильным противником — днепропетровским «Локомотивом».

12 минут первого тайма не дают результата. Мяч переходит из одной стороны в другую. Только на 13 минуте нашему нападенію удается прорваться близко к воротам днепропетровцев. Левый инсайд Офіцеров метко б'є по голу. Мяч в сетке.

Второй гол в ворота противника следует через пять минут от меткого удара Мозолєвского.

Видя явное поражение в первом тайме днепропетровцы своим нападеніем предпринимают ряд ре-

шительных атак. Им удается на 39 минуте вырваться вперед и точным ударом вбить гол. В ответ на это нападение запорожцев усиливает атаку и через 4 минуты ловко разыграв комбинацию Мозолєвский б'єт по воротам.

Второй тайм отличается упадком темпа у нападения нашей команды. Полузащита и защита затягивает время посылая часто мяч в ауты. Днепропетровцы грубят, стараясь сквитать счет. Только на 23 мин. воспользовавшись неправильным выкиданием мяча вратарем задерживают его и б'ють по воротам.

Счетом 3:2 в пользу нашей команды заканчивается матч.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 10.05.1938.

Ст. «Сталь». «Сталь» (завод ім. Ф.Дзержинського) Дніпродзержинськ — Технікум фізкультури, Дніпропетровськ 7-0 (4-0). Голи: І.Єрохін (22), О.Маявкін (два), І.Терехов, Є.Васецький (три).

Пятого и шестого мая во всех городах области разыгрывались матчи «Кубка УССР» по футболу. В Днепродзержинске состоялись две игры. Местная команда «Сталь» со счетом 7:0 легко выиграла у Днепропетровского техникума физкультуры и команда завода им. К. Либкнехта (Днепропетровск) — у днепродзержинского «Строителя» — 4:0.

В Запорожье встретились команды местного общества «Цемент» и днепропетровского завода им. Коминтерна. Днепропетровцы выиграли со счетом 3:5.

Легко выиграли матч в Бердянске у команды общества «Крылья Советов» днепропетровские динамовцы. Счет игры 5:0.

В Кривом Роге местные команды «Сталь» и «Строитель» закончили встречу со счетом 3:1 в пользу «Стали». Криворожский «Буковинец» с котовским «Локомотивом» после двух часов 15 минут игры сыграли вничью — 3:3. Вскоре матч переносился.

В Днепропетровске, 6 мая, играли команды обществ «Крылья Советов» (Запорожье) и «Спартак» (Днепропетровск). Встречу выиграла днепропетровцы со счетом 3:0.

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 8.05.1938.

06.05. «Колірмет» (Дніпровський алюмінієвий завод ім. С.Кірова) Запоріжжя – Завод ім. Комінтерна Дніпропетровськ – 5-3 (4-1)

«Крила Рад» Бердянськ – «Динамо» Дніпропетровськ – 0-5

«Спартак» Дніпропетровськ – «Крила Рад» (завод ім. П.Баранова) Запоріжжя – 3-0

Ст. «Будівельник». «Будівельник» Дніпродзержинськ – завод ім.К.Лібкнехта, Дніпропетровськ – 0-4

«ЗАВОД ім.К.ЛІБКНЕХТА-«ЦВЕТМЕТ».

Футбольна команда заводу ім.К.Лібкнехта, яка в першому колі розигришу кубка УРСР одержала перемогу над командою «Будівельник» (Дніпродзержинськ), другу свою зустріч проведе у Дніпропетровську проти футболістів спортивного товариства «Цветмет» (Запоріжжя).

Матч відбудеться 13 травня на стадіоні заводу ім.Комінтерну».

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1938.

12.05. 17:00. «Локомотив» Лозова – «Локомотив» Синельниково – 6-1 (2-0)

Лозова: .?., Вовченко, Кисильов, Зекін, Каневський, Кальницький, Вінніченко, Чаплигін, Зуєв, .?..

2 коло:

«Сегодня, 12 мая, проводится второй круг розыгрыша «Кубка УССР» по футболу. В Днепродзержинске встречаются местная команда общества «Сталь» и запорожский «Сельмаш». Криворожская «Сталь» у себя играет с одесским «Локомотивом».

Наиболее интересный матч состоится сегодня в Днепропетровске. На спортплощадке завода им.Петровского в 5 час. 30 мин. Дня встречаются сильнейшие команды города – «Спартак» и «Динамо».

Завтра на стадионе завода им.Коминтерна играют команды завода им.К.Либкнехта (Днепропетровск) и общества «Цемент» (Запорожье)».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 12.05.1938.

6 травня о 5 годині на стадіоні соціста наші футболісти зустрінуться з командою дніпропетровського заводу „Комінтерн“. Матч провадиться на розиграш кубка України. В. Л.

Газета «Дніпровський алюміній» Запоріжжя, 1938.

12.05. Ст. «Сталь». «Спартак» – «Динамо» – 1-0 (0-0, 0-0, 1-0) в дод. час.

«Очень напряженно прошла встреча второго круга «Кубка УССР» по футболу между днепропетровскими командами «Спартак» и «Динамо».

Со счетом 1-0 в пользу «Спартака» заканчивается этот ответственный матч».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 14.05.1938.

«Глядачі футболу з нетерпінням чекали зустріч дніпропетровських команд «Динамо» і «Спартак», що повинна була вирішити – хто ж прийме дальнішу участь в розигришу кубка УРСР. Стадіон заводу ім.Петровського, де проходив цей виключно цікавий матч був заповнений тисячами глядачів.

Гра почалася повільним темпом, напади обох команд обережно ведуть наступ. Молода футбольна команда «Спартак», торішній чемпіон України з перших же хвилин показує, що вона володіє, м'ячем

далеко краще за динамівців, точні передачі дають змогу спартаківцям весь час упевнено просуватися вперед до воріт «Динамо» і воротарю Маховському доводиться багато працювати, приймаючи то верхні, то нижні м'ячі.

Гра набуває все більш напруженого характеру. Стрілка годинника нагадує, що наближення кінця першого тайму. А рахунок так і не відкритий. Ще кілька атак «Спартака», безсистемних «комбінацій» «Динамо» і перша половина гри закінчилась.

Другий тайм починається посиленім нападом «Спартака».

Вирвавши у напада спартаківців м'яч, динамівці передають його своєму лівому крайньому і той, швидко помчавшись, б'є по воротах «Спартака» мимо голкіпера. М'яч повільно котиться ... в аут.

М'яч знову у «Спартака». Напад команди у наступ веде молодий інсайд Майзель. Він грає розумно, точно й викликає заслужені оплески глядачів.

На трибунах хвилювання. Ще три хвилини й гра закінчується, невже ніхто не відкриє рахунок? Так воно і вийшло. 90 хвилин напруженої гри не дали ніяких результатів. На щитах 0-0.

За правилами розиграння кубка УРСР командам дають ще 30 хвилин для додаткової гри, щоб виявити переможця.

Свисток судді і гра починається. Обидві команди прикладають всіх зусиль, щоб виграти. Перевага явно на боці «Спартака». На 10 хвилині спартаківець Коломієць б'є по воротах «Динамо». Маховський падає, але пізно.

Динамівці намагаються зрівняти рахунок, вони часто перебувають на половині «Спартака» - і в один з таких моментів захисник спартаківців випадково торкає м'яч рукою на штрафному майданчику.

Суддя дає пенальті. Б'є Ступаков. Удар блискуче відбив голкіпер Леонтієв.

Останні хвилини цього виключно цікавого матчу ніяких наслідків не дали і «Спартак» заслужено перемагає з рахунком 1-0.

В команді переможців добре грав воротар Леонтієв, захист і півзахист та нападник Майзель.

Матч показав, що спортивному товариству «Динамо» треба серйозно подумати над зміцненням своєї команди, і в першу чергу лінією нападу, яка у звітному матчі грала виключно погано».

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1938.

Ст. «Сталь». «Сталь» (завод ім.Ф.Дзержинського) – «Сільмаш» (завод «Комунар») – 4-1 (2-1). Голи: Малявкін (7), Єрохін, ?-?-?.

«Сталь»: М.Швець, Ф.Козловський, В.Семерной, К.Зайцев, І.Терехов, С.Бабаскін, О.Малявкін, І.Єрохін, Є.Васецький, В.Полячков, Г.Красильщиков.

«Сільмаш»: Блюм, ?-?-?.

Велику честь було надано «Комунару» — взяти участь в розигранні Кубка УРСР по футболу. Наші футболісти, стахановці й ударники виробництва в першому колі на Дніпропетровському стадіоні виграли матч з рахунком 3:1. І завком профспілки, і директор заводу знали, що друга зустріч відбудеться в Дніпропетровську 12 травня. Але всупереч рішення Комітету в справах фізкультури при Раднаркомі, вони не дали можливості футболістам як слід відпочити, перед грою набратись сил.

Прямо з заводу, після роботи футболісти зібралися 11 травня о 4 годині дня біля театру «Металіст», щоб машиною виїхати на матч. Транспортники також «допомогли». Півторатонку дали лише о шостій годині й таку, що «відмічала» кожні півгодини 130 кілометровий шлях розривом камер, паровозоподібно чмичала через пробиті прокладки й писала замислуваті спіралі. Лише автоінспектор, що набагато затримав машину в Дніпропетровську, змусив відремонтувати рульове управління.

В Дніпропетровську приїхали о півночі. Подивившись на вітрини, не дочекавшись, лягли спати. Перед матчем лише раз побігли. Важко переступаючи ноги ми, наші футболісти вийшли на стадіон. Уже перша хвилина гри показала, що команду «Сільмаш» чекає поразка. Велика перевага скоувала біг. Фактично наш напад стояв на захисті. Дзержинці, буквально, сиділи на воротах «Сільмашу». Наш голкіпер Е. Блюм зупинив до двох десятків м'ячів.

Матч закінчився з рахунком 4:1 на користь «Сталі». Після цього матчу команду «Сільмаш» позбавлено можливості брати подальшу участь в розигранні Кубка УРСР.

Незабаром розпочнеться міський розиграння кубка по футболу. Треба сподіватись, що хоч на цей раз, заводське керівництво створить молодій, здоровій і ростучій команді всі умови для відстоювання честі заводу.

І. Карпенко.

Дніпропетровський

Газета «Комунаровець» Запоріжжя, 14.05.1938.

13.05. Завод ім.К.Лібкнехта – «Колірмет» (Дніпровський алюмінієвий завод ім.С.Кірова) – 1-2

«... В Днепропетровске 13 мая играли команды общества «Цветмет» (Запорожье) и завода им.Карла Либкнехта (Днепропетровск). На протяжении всего матча и особенно во втором тайме чувствовался перевес гостей. Днепропетровцы играли крайне растерянно. Встреча закончилась заслуженной победой Запорожья со счетом 2-1».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 16.05.1938.

15.05. 16:30. Ст. «Локомотив». «Локомотив» Запоріжжя – «Локомотив» Лозова – 8-1 (6-1)

Запоріжжя: Свистун, Прядко, Ф.Бухтіяров, Прокопович (граючий тренер), Хмиров, Офіцеров, ?.

«В Запорожье 15 мая состоялась футбольная встреча второго круга «Кубка УССР» между командами общества «Локомотив» Запорожья и Лозовой. Встреча закончилась крупным поражением гостей со счетом 1-8».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 17.05.1938.

Сьогодні на стадіоні «Локомотиву» відбудеться цікавий футбольний матч на кубок УРСР між командами нашого заводу і Лозової. Команда Лозової домоглась перемоги над командою Синельнікова з рахунком 6:1, а також над міцною командою Харківського тракторного заводу.

Початок матчу о 4 г. 30 хв.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 15.05.1938.

В афишах, которые были расклеены по всему городу, извещается на кубок УССР с командой Лозовой («Локомотив»), которая добилась громадной победы над командами Синельниково и ХТЗ.

В действительности, как показала встреча, команда Лозовой представляла слабого противника нашей команде. Матч проходил при явном преимуществе команды запорожского «Локомотива».

Это особенно чувствовалось в первом тайме. Слаженная игра нападения особенно Прокоповича, Офицера, Хмирова, защиты Прядко и Бухтиярова, вратаря

Свистуна дали возможность вбить за 15 минут первой половины игры 6 голов и получить в свои ворота только 1.

Во второй половине игры, как всегда, наша команда сдала темп и имея все возможности вбила только два гола.

Нашей команде предстоят серьезные встречи они решают дальнейшее участие в розыгрыше на кубок УССР и включение в розыгрыш на кубок СССР. Следует улучшить состав полузащиты и добиться одинакового темпа игры в первом и во втором таймах.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 17.05.1938.

Фінал.

(«Полуфинальные матчи четвертой зоны «Кубка УССР» по футболу состоятся сегодня в Днепропетровске и Запорожье. Местные команды «Локомотива» и «Цветмета» играют в Запорожье. Победители полуфиналов будут участвовать в дальнейших играх на «Кубок УССР».

На спортплощадке завода им.Петровского сегодня, в 5 часов 30 минут дня состоится интересный матч третьего круга «Кубка УССР» по футболу. Играют команды «Спартак» (Днепропетровск) и «Стали» (Днепродзержинск).

Матч третьего круга «Кубка СССР» состоится сегодня также в Запорожье. Здесь встречаются местные команды «Цветмет» и «Локомотив»».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 18.05.1938.

18.05. Ст. «Локомотив». «Локомотив» – «Колірмет» (Дніпровський алюмінієвий завод ім.С.Кірова) – 4-2 (1-2). Голи: Хмиров (7), Мозолевський (60), Прокопович (62, 88) – ?. (15), ?.

«Локомотив»: Свистун, Прядко, Ф.Бухтіяров, Мозолевський, Прокопович (граючий тренер), Хмиров, Рикун, ?.

17:30. Ст. «Сталь». «Спартак»-«Сталь» (завод ім.Ф.Дзержинського) 4-2(2-1).

«Близько 5 тисяч дніпропетровців спостерігали позавчора на спортивному стадіоні товариства «Сталь» матч третього розіграшу «Кубка УРСР» між командами дніпропетровського товариства «Спартак» і дніпродзержинського товариства «Сталь».

Цікава й напружена зустріч закінчилась з рахунком: 4-2 на користь спартаківців. Досить міцна команда дніпродзержинців залишила поле переможеною і вибула таким чином з розіграшу «Кубка УРСР»».

Газети «Зоря» Дніпро, 20.05.1938.

«В СІТЦІ «СТАЛЬ» 4 М'ЯЧІ.

18 травня відбувся матч третього круга на «Кубок УРСР», між командами «Спартак» (Дніпропетровськ) і «Сталь» (Дніпродзержинськ). Гра проходила цікаво й напружено. На 30 хвилині центр нападу «Спартак» Ковальов з подачі правого краю Вагонова забив перший гол. На 38 хвилині в сітці Дніпродзержинська – другий м'яч. Через дві хвилини з кутного Дніпродзержинці забивають перший м'яч.

Після перерви у ворота Дніпродзержинська спартаківці забивили ще два м'чі, на які гості відповіли тільки одним. Гра закінчилась з рахунком 4-2 на користь «Спартак».

«Радянський спорт» Київ, 20.05.1938.

Матч назався бурною атакою дніпродзержинців. Бистрое, очень энергичное нападение гостей создало у ворот «Спартак» ряд опасных положений. Неуверенно игравший в начале матча полузащитник Родос трижды выпускает левый край гостей, и только неточные удары опасают днепропетровцев. Один мяч блестяще отбивает вратарь днепропетровцев Леонтьев. Первые десять минут чувствуется явное преимущество гостей. Потом постепенно разигрывается «Спартак». Нападение его, неплохо комбинируя, проводит ряд атак, однако, счет открыть не может. Хорошо пройдя к воротам гостей, днепропетровец Майзель забивает мяч, но судья его не засчитывает, так как центр нападения «Спартак» Ковалев был в этот момент «вне игры». Первый мяч в сетку Днепропетровска попадает на тридцатой минуте. С подачи Вагонова Ковалев сильно посылает мяч в

угол ворот. На 38 минуте счет становится 2:0, а через две минуты первый мяч гостей в сетку днепропетровцев.

Первые минуты второго тайма гости в нападении. Однако, это длится недолго. Инициатива вновь переходит к спартаківцям, и на десятой минуте после удара Кувальцова вратарь гостей вынужден в третий раз вынуть мяч из сетки. Получив пассивку от полузащитника, центр нападения «Сталь» прекрасно пробивает второй мяч в ворота «Спартак». Но проходит я двух минут, как счет становится 4:2. Последний мяч, использовав неуверенность вратаря, забил Ковалев.

В оставшееся время результат игры не меняется, и матч заканчивается победой «Спартак» со счетом 4:2.

Победители примут участие в дальнейших играх на «Кубок УССР».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 20.05.1938.

На матч, що проходив порядком розіграшу кубка УРСР з дніпродзержинською командою «Сталь», спартаківці Дніпропетровська, вийшли у зміненому складі. У них три нових гравці—Гаченюк, Ковальов і Блашук.

Гра починається у швидкому темпі. Дніпродзержинці блискучо і точно проводять м'яч до воріт «Спартак». Голкіпер Леонтьєв бере явно мертвий м'яч.

Перші 10 хвилин ініціатива у команди «Сталь». Спартаківці трохи розгублені. Поступово гра вирівнюється і м'яч переводиться на половину Дніпродзержинська.

Рахунок відкрив «Спартак», красиво й сильно забивши перший м'яч. Усі атаки команди «Сталь» розбиваються міцним захистом спартаківців і швидко у сітці Дніпродзержинська другий м'яч.

Тільки останні хвилини першого тайму приносять успіх команді «Сталь». З куткової подачі м'яч летить прямо в сітку.

Другий тайм проходить, як і перший, у бурхливому темпі. «Спартак» швидко зводить рахунок до 3:1, потім команда «Сталь» красиво забиває другий м'яч, але через кілька хвилин одержує у відповідь 4 гол.

Виключно цікавий і відповідальний матч закінчився з рахунком 4:2 на користь «Спартак».

У переможців добре грав захист і в нападі—Ковальов та Майзель. Команда Дніпродзержинська залишила гарне враження. Її поразка пояснюється слабкою грою під захисту й захисту.

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1938.

Эта встреча должна была решить кто получает право участвовать в полуфинале на кубок УССР—команда «Локомотива» или ДАЗа.

Вот почему ее с нетерпением ожидали заполнившие трибуны стадиона в полной части города. Напряжение достигало крайней точки. Вот наконец долгожданный свисток судьи.

Атаки начинают игроки («Локомотив»). Пятёрка нападения команды играет напористо, четко. Это вызывает восхищение зрителей. На 7 минуте правый край Хмиров выхватив мяч из рук вратаря подводит его близко к голу и вкатывает в ворота.

Но дальнейшая игра вносит разлад в команду «Локомотива». Голубые майки (ДАЗ) буквально «сидят» на воротах «Локомотива». На 15 минуте, получают в свои ворота два гола.

Этим могло бы не окончиться поражение в первом тайме если бы не отличная игра в защите Прядка и Бухтиярова.

Второй тайм мог принести ряд неожиданностей для нашей команды. Вратарь Свистун выбегая далеко за пределы штрафной площадки ставил под угрозу ворота. Нападение «Локомотива» играет напористее, чем в первом тайме. На 15 минуте правый инсайд Мозолевский верным шотом забил гол.

Еще две минуты и уже Прокопович с подачи Рыкуна вбивает еще один гол.

Защита «Локомотива» упорно защищает ворота. Дазовцы прилагают усилия, чтобы не допустить большего счета. Казалось на этом игра должна была закончиться, но за 2 минуты до свистка Прокопович с подачи Рыкуна забивает четвертый и решающий гол.

Победа завоевана. «Локомотивцы» отстаивая честь завода и Запорожья продолжают бороться за получение кубка УССР. А. ВЕСЕЛЬЧАКОВ

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 17.05.1938.

5 зона (Донбаська):

1 коло.

05.05. «Азот» (Азотно-туковий завод) Нова Горлівка (зараз в складі Горлівки) – «Буревісник» Сталіно – 1-2.

06.05. «Локомотив» Слов'янськ – «Авангард» (завод ім.Сталіна) Краматорськ – 3-4 (0-0, 2-2, 1-2) дод. час.

Ст. шахти «Червона зірка». «Стахановець» (шахта «Червона зірка») Чистякове – «Авангард» (завод ім. К.Ворошилова) Дружківка – 3-2

Ст. «Локомотив». «Локомотив» Ясинувата – Завод ім. Леніна, Красногорівка – 1-2

«Авангард» Сталіно – Шахта № 30, Рутченкове – 2-3

«Спартак» Старобільськ – «Зеніт» (завод ім. А.Ковалю) Сталіно – 0-3

«Сталь» (завод ім. С.Кірова) Макіївка – «Сталь» (завод ім. Сталіна) Сталіно – 1-0 (1-0). Голи: Родіонов (41).

Макіївка: Шкуренко, Бухтіяров, Познахарев, Васильєв, Родіонов, .?.

Ст. ім. В.Леніна. «Дзержинець» Ворошиловград – «Сталь» (завод ім. Фрунзе) Костянтинівка – 0-6 (0-1). Голи: А.Ломов (22), Яковлев (68, 76, 86 пен.), М.Ломов (70), Онищенко (86, пен.).

«Сталь» К.Кулешов, Кононенко, О.Клімов, О.Онищенко, М.Ломов, О.Ломов, А.Яковлев, І.Горобець, .?.

Ст. «Авангард». «Авангард» (завод ім.Орджонікідзе) Краматорськ – «Стахановець» Красноармійськ – 4-2 (2-2)

«Сегодня на стадионе завода им.Орджоникидзе состоится футбольный матч на кубок Украины.

На футбольном поле встретятся команды завода им.Орджоникидзе – «Авангард» и «Стахановец» - Красноармейск.

В этот же день на Славянском стадионе на кубок Украины играют команды: спортивного общества «Авангард», завода им.Сталина – Краматорск и спортивного общества «Локомотив» - Славянск».

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 6.05.1938

Несмотря на большой ветер и холодную погоду 6 мая, на стадионе завода им. Орджоникидзе, состоялся футбольный матч на кубок УССР между командами «Авангард» (завода им. Орджоникидзе) и «Стахановец» (города Красноармейска).

Игра началась стремительной атакой «авангардовцев». Не проходит и нескольких минут, как вратарь «Стахановца» пропускает первый мяч. Затем на несколько минут инициативу забивают в свои руки футболисты «Стахановца». Резкий и точный удар правого края — и мяч... в сетке «Авангарда». До конца первого тайма команды еще обменялись мячами. Первая половина матча закончилась счетом 2:2.

Во втором тайме инициатива полностью принадлежала «Авангарду». В конце тайма краматорцы подряд забивают два мяча в ворота противника.

Матч закончился со счетом 4:2 в пользу «Авангарда».

Футбольный матч на кубок УССР между командами «Авангард» (завод им. Сталина) и «Локомотив» (Славянск), который проходил на славянском стадионе, закончился победой краматорцев со счетом 4 : 3.

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 8.05.1938.

06, 16.05. 18:00/18:00. ст. «Стахановець»/«Авангард», суддя: Гончаров/?, «Авангард» (завод ім. С.Кірова). Горлівка – «Стахановець» Лисичанськ – 0-3 (результат анульований, так як матч не дограли через травму воротаря «Авангарда» в 2-му таймі), – 4-0

2 коло.

10.05. Коксохімічний завод, Макіївка – «Стахановець» (або коксохімічний завод) Горлівка – 2-5

12.05. «Стахановець» Красный Луч – «Авангард» (завод ім. Сталіна) Краматорськ – 1-3 (0-2)

«12 мая футбольная команда «Авангард» (завод им.Сталина) встретился во втором круге игры на кубок УССР в Красном Луче с местной командой «Стахановец». Футболисты спортивного общества «Авангард», выигравшие матч в первом круге приложили все усилия, чтобы и во втором круге выйти победителями.

Футбольный матч, который привлек много зрителей, закончился победой краматорцев со счетом 3-1».

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 14.05.1938.

15.05. Шахта № 30 – «Сталь» (завод ім.С.Кірова) Макіївка – 0-4

18.05. 17:00. Ст. «Сталь». «Сталь» Костянтинівка – «Стахановець» (шахта «Червона зірка») Чистякове – 8-0 (4-0). Голи: С.Бондаренко, .?.

17:00. Ст. «Авангард». «Авангард» (завод ім. Орджонікідзе) Краматорськ – «Авангард» (завод ім. С.Кірова) Горлівка – 2-0 (0-0). Голи: Г.Коротинський, С.Поповський.

«Розыгрыш футбольного первенства на кубок УССР продолжается. Как уже сообщалось в газете, краматорская футбольная команда общества «Авангард» завод им.Орджоникидзе, в первом кругу игры вышла победителем.

Сегодня на новом стадионе машиностроителей во втором кругу на кубок УССР играют команды общества «Авангард» (завод им.Орджоникидзе) и «Стахановец» (г.Горловка)».

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 18.05.1938.

Несколько тысяч трудящихся города, несмотря на дождь, пришли 18 мая на стадион машиностроителей.

Свисток судьи и на зеленый ковер выбежали футбольные команды общества «Авангард» (завода им. Орджоникидзе) и «Стахановец» (Горловка).

Сразу же с первых минут игры на кубок УССР гости предложили краматорцам быстрый темп игры. «Авангардовцы» приняли его с большой охотой. На этот раз защита и нападение краматорцев были несколько укреплены. В матче играли защитник Котков и центр нападения С. Поповский. Первый тайм окончился безрезультатно. Однако, инициатива в основном принадлежала краматорцам.

Во втором тайме игра пошла еще интереснее и упорнее, и вскоре Г. Коротышскому удалось сильным ударом послать в сетку ворот горловцев первый мяч. В середине тайма С. Поповский увеличивает счет еще на один гол. Все попытки гостей отыграться не привели ни к чему, так как слабо играли их нападение и полузащита. Следует отметить превосходную игру горловского вратаря. Футболисты «Авангарда» играли в этом матче лучше чем с дружковцами. Однако, все же нападение краматорцев еще слабее.

Матч закончился победой краматорцев со счетом 2 : 0.

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 18 та 20.05.1938.

18(11).05. «Буревісник» Сталіно – завод ім.Леніна, Красногорівка – 3-1

18(12).05. Ст. ім.А.Коваля. «Зеніт» (завод ім.А.Коваля) Сталіно – «Буревісник» Красний Луч – 12-0 (4-0)

„БУРЕВЕСТИК“ – „ЗЕНИТ“

ФУТБОЛ - МАТЧ НА СТАДИОНЕ ЗАВОДА ИМ. КОВАЛЯ

На стадионе завода им. Коваля состоялся футбол-матч между командами спортивных обществ «Буревестник» (г. Красный Луч) и «Зенит» (завода им. Коваля).

Команда «Буревестника» оказалась плохо подготовленной к встрече. Первый тайм футболисты «Зенита» закончили со сче-

том 4:0 в свою пользу. Во втором тайме «Зенит» забил еще 8 голов. Матч закончился со счетом 12:0 в пользу «Зенита».

В команде «Зенита» хорошо играли центр нападения Степанов, центр-хавбек Евтихов, край Фалей и др.

И. СЕРГЕЕВ.

Газета «Сталинский рабочий» Донецьк, 1938.

?.05. «Сталь» (завод ім. К.Ворошилова) Ворошиловськ – «Стахановець» (шахта «Червоний Профінтерн») Орджонікідзе – 2-3

3 коло.

20.05. Ст. «Авангард». «Авангард» (завод ім.Сталіна) Краматорськ – «Стахановець» (шахта «Червоний Профінтерн») Орджонікідзе – 3-1 (1-1). Голи: Кудін (25), Проскурін (55), Лівенцев – ?.

«20 мая на новом стадионе СО «Авангард» состоялась встреча по футболу на розыгрыш первенства Украины по 3 кругу между командами общества «Авангард» и «Стахановец» (Орджоникидзе).

С первых минут авангардовцы повели наступление на ворота «противника» быстро и четко, но вскоре темп игры снизился, и игра продолжалась вяло с неиспользованными до конца возможностями, которые имелись у нападающих авангардовцев.

И только примерно на 25 минуте первой половины игры с точной и сильной подачи т. Чингинова (защита) правый нападающий т. Кудрин забивает первый мяч в ворота «Стахановца».

Счет открыт. Казалось бы, что краматорцы должны были улучшить игру, оживить её, но сразу же после первого гола они почувствовали «холодок» и даже зазнались. Этим воспользовался противник и к великому удивлению авангардовцы пропустили в свои ворота сильный ответный мяч. Первый тайм закончился со счетом 1-1.

Второй тайм также начался в быстром темпе со стороны авангардовцев и на 10 минуте т. Проскуров забивает второй гол. До окончания игры т. Ливенцову удается забить еще один мяч в ворота «Стахановца».

Матч закончился со счетом 3-1 в пользу команды «Авангард». Надо отметить недостаточную подвижность и частые промахи отдельных игроков и особенно Барикалова (защита). Из отличившихся следует отметить т.т. Ливенцова, Проскурова, Чингинова, Трушлякова и вратаря т. Какотько».

Газета «Сталинец» Краматорск, 23.05.1938.

21.05. «Зеніт» — «Стахановець» — 4-0

Ст. «Стахановець». «Буревісник» — «Сталь» (завод ім.Фрунзе) Костянтинівка — 0-7

18:30. Ст. Коксохімзавода. «Сталь» (завод ім.С.Кірова) Макіївка — «Авангард» (завод ім.

Орджонікідзе) — 2-3 (1-1, 1-1, 0-1) дод. час. Голи: Родіонов (41), ? (пен.), ? (25), ? (60), ?.

«Сталь»: Шкуренко, Г.Познахарев, М.Лішатаєв, Родіонов, Бухтіяров, Л.Васильєв, ?.

Фінал:

23.05. Ст. «Авангард». «Авангард» (завод ім. Сталіна) Краматорськ — «Авангард» (завод ім. Орджонікідзе) Краматорськ — 3-2.

24, 25.05. Ст. «Сталь». Суддя: П.Владімірський/?. «Сталь» (завод ім.Фрунзе) — «Зеніт» — 0-0, +:- (неявка).

1/8 фіналу

24.05/13.06. Ст. «Динамо». Суддя: Борис Войтенко (Миколаїв)/?. «Динамо» Одеса — «Локомотив-2» Київ — 3-1 (1-0)-опротестований. Голи: Онищенко (33, ?), Сосицький (89) — Табачковський (61, автогол).

«Динамо»: ?, Бойко, М.Табачковський, Ю.Сосицький, В.Онищенко, ?, тренер Г.Бланк;

— 3-1-перегравання.

24.05, «Динамо» Миколаїв — «Спартак» Дніпропетровськ — 2-1 (1-1). Голи: М.Сороченко (пен.), В.Іщенко (87) — ? (40).

«ДНІПРОПЕТРОВСЬК «СПАРТАК» - МИКОЛАЇВ «ДИНАМО».

24 травня о 6 годині вечора на стадіоні заводу ім.А.Марті порядком розиграшу четвертого кола переможців зони на «Кубок УРСР» з футболу зустрінуться команди Дніпропетровська «Спартак» - Миколаєва «Динамо».

Футбольний матч присвячений виборам до Верховної Ради УРСР і відкриттю першої обласної пар-тконференції».

Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 23.05.1938.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК „СПАРТАК“— МИКОЛАЇВ „ДИНАМО“

24 травня в м. Миколаєві на стадіо-ні ім. А. Марті порядком четвертого кола футбольного розиграшу на «Ку-бок УРСР» відбувся футбольний матч між командами дніпропетровського ДСТ «Спартак» і миколаївського ДСТ «Ди-намо».

Першими повели атаку динамівці. Вони вже на штрафному майданчику спартаківців. Удар по воротах, але бек гостей затримує рукою м'яч. Суддя присуджує 11-метровий удар по воро-тах гостей. Б'є Сороченко. Він точно надсилав м'яч у лівий кут воріт, і перший шар—знак забитого голу пі-діймається біля воріт динамівців.

Гра набирає енергійного темпу. Не-одноразово спартаківці досить вдалим комбінаціям загрожують м'ячем у во-рота динамівців. Воротар динамівців т. Піскунов прекрасно приймає кілька «мертвих» м'ячів.

Перед самим кінцем першого хавтай-му м'яч потрапляє до лівого краю на-паду дніпропетровців т. Кунцевича. Він миттю проривається до воріт ми-колаївців, ось уже в 5 метрах від них. Піскунов вживає єдиний вихід вря-тування від голу—кидається на м'яч. Але Кунцевич, переводить м'яч на праву ногу і б'є по воротах. В-них стоїть напівзахисник динамів-ців Д. Кущиренко. М'яч ударяється

об його голову, але відходить нехале-ко і вже від міцного удару центру фор-варда гостей опиняється в сітці воріт динамівців.

Перша половина гри закінчується з рахунком 1:1.

Багатьма спортивними моментами був цікавий другий хавтайм матчу.

В цій половині гри слід відмітити добру гру ліній напівзахисту динамі-вців (Д. Кущиренко, Сороченко, Нові-ков), яка вміло підігрувала сво-єму нападкові, який грав безси-стемно і недружно. Високу техніку гри показали правий інсайт і лівий за-хисник гостей.

Більше половини хавтайму гра про-ходить з перемінним успіхом. Тільки незадовго до кінця гри динамівці пре-красною комбінацією: Г. Кущиренко, В. Іщенко збільшують рахунок і тим самим закріплюють за собою пере-могу.

Матч закінчується з рахунком 2:1 на користь миколаївської команди «Ди-намо».

Необхідно відмітити грубу гру обох команд на протязі всього матчу і особ-ливо неприпустиме поводження на полі деяких гравців «Спартак» (справед-ливо було виведено з поля спартаків-ця Ковальова).

Ар.

Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 26.05.1938.

25.05: «Авангард» (завод ім. Сталіна) Краматорськ — «Сільмаш» Харків — 0-5

Интересная встреча футбольных команд произошла 25 мая на новом стадионе Краматорска. В пятом кругу соревнования на кубок УССР встретились команда футболистов краматорского завода им. Сталина и харьковская команда «Сельмаш».

С первых минут игры харьковчане предложили быстрый темп. Несмотря на упорное сопротивление, краматорцам не удалось как следует защитить свои ворота. Быстрые, прекрасно владеющие мячом, игроки футбольной команды Харькова показали высокий класс игры и уже в первом тайме свес-

ли счет к 3:0 в свою пользу.

Второй тайм начался также быстрой игрой. Правда, около 15 минут непрерывно игра проходила у ворот харьковской команды. Но прекрасная защита, точно рассчитанные удары не дали возможности краматорцам забить мяч в сетку «противника». Затем снова инициативу взяли харьковчане. Во втором тайме им удалось забить еще два мяча в ворота краматорской команды.

Матч закончился со счетом 5:0 в пользу харьковских футболистов.

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 18 та 20.05.1938.

«Спартак» Харків (відмова) — «Динамо-2» Київ — 1:1

30.05. «Сталь» Костянтинівка — «Харчовик» Одеса — 2:0

«Сталь» — «Пищевик»

Заключилась восьмая часть розыгрыша «Кубка УССР» по футболу. 30 мая на Константиновском стадионе спортивного общества «Сталь» встретились команды хозяев поля и спортивного общества «Пищевик» (Одесса).

С первых минут игры инициативу взяли гости. Два раза они прорывались к воротам «Стали», но потом их натиск ослабел. Пищевики играли грубо, в каждой минуте их штрафовали.

В конце тайма один из игроков команды «Сталь» — Яковлев — прорвался на штрафную площадку команды «Пищевик» и быстро повел мяч

к воротам. Гол был бы неизбежен, но бек пищевиков сбил Яковлева ногой... Штрафной удар... Мяч вратарь отбивает, но его снова направляют в ворота, на этот раз он в сетке.

В следующем тайме константиновцы забили в ворота Одессы второй гол, использовав право снова бить штрафной удар на расстоянии одиннадцати метров. Всю остальную часть тайма мяч находился у ворот Одессы, но результат не изменился.

Игра закончилась со счетом 2:0 в пользу команды «Сталь».

Н. Ив.

Редактор С. МОЩЕНКО.

Газета «Прапор індустріалізації» Костянтинівка, 2.06.1938.

31.05. «Стахановець» Сталіно — «Локомотив» Запоріжжя — 6:1(3-1)

«31 мая на стадионе «Стахановец» состоялся футбольный матч на розыгрыш «Кубка УССР» между командами «Локомотив» (Запорожье) и «Стахановец» (Сталино).

Игра закончилась счетом 6-1 в пользу «Стахановца».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 2.06.1938.

СТАЛИНО. СТАХАНОВЕЦ — ЗАПОРОЖЬЕ «ЛОКОМОТИВ»

Силы были далеко не равными, хотя в первые же 15 минут обе команды обменялись мячами: «Локомотив» получил 2 гола. «Стахановец» — 1.

Игра шла в очень быстром темпе. Первое время казалось, что встреча будет обоюдоострой. Однако через 5—7 минут в ворота «Локомотива» прошел еще один мяч и исход игры был тем самым предрешен.

До конца первого тайма счет больше не менялся, но превосходство «Стахановца» было очевидным: мяч уверенной, чом у гостей, переходил от игрока к игроку, ворота «Локомотива» все время находились под «обстрелом».

Вторая половина игры началась нажимом локомотивцев. Мяч часто мелькал у самых ворот «Стахановца», но либо его отбивала защита, либо он был в штангу, шел над воротами, в аут. Игрокам «Локомотива» так и не удалось завершить ни одной своей комбинации.

В этом отношении не все благоприятно и у команды «Стахановца». Счет мог бы быть еще большим, если бы не частое замешательство у чужих ворот. В результате этого падение «Стахановца» упустило два-три верных мяча.

Натиск «Локомотива» не увенчался успехом. А когда в конце матча «Стахановец» решительно взял инициативу, счет увеличился еще на три мяча в его пользу. И надо сказать, что на этих последних мячах «Стахановец» показал, что он может прекрасно строить и осуществлять очень сложные и красивые комбинации. Дело, значит, в равной — от начала до конца — игре. Особенно это относится к правому краю Балаба. Оправившись от излишней суетливости, он сам продал в ворота «Локомотива» три мяча.

Общий счет — 1:6 в пользу команды «Стахановец».

Газета «Сталинский рабочий» Донецьк, 1938.

02.06 (або 25.05). Суддя: Микола Кривченя (Київ). **«Локомотив» Київ – «Локомотив» Харків – 3-2 (1-1)**

Ця гра на «Кубок України» мала принципіальне значення. Харків'яни, які вважали, що їх обійшли під час висування показових команд, намагалися довести свою перевагу. Кияни ж в свою чергу повинні були підтвердити, що ім'я команди майстрів вони несуть не випадково.

На 10 хв. воротар гостей Скороход не витримав сильного шуту Кузьменка і дозволив Балакіну Н. добити м'яч. Через 16 хв. суддя т. Кривченя з незрозумілих причин дає 11-метровку у ворота Києва. Харків'янин Зуб зрівнює рахунок. Після перерви знову таки присуджується пенальті, але на цей раз вже в бік Харкова. Галкін б'є в бокову штангу. М'яч йде в аут.

Напад киян, який перебуває безпосередньо біля воріт Харкова, не може використати своєї переваги. Ім вторять гості, які не можуть потрапити... в порожні ворота. Тільки на 25 хв. Шацький, нарешті, забиває гол. Через 2 хв. знову пенальті Харкову. На цей раз Галкін його використовує. Проте, на цьому не закінчується фантазія судді. Він знов таки дає 11-метровку гостям на 36 хвилині. Галкін б'є у верхню штангу.

За хвилину до кінця Марголін (Харків) забиває м'яч. З рахунком 3:2 кияни одержують безславну перемогу.

Газета «Радянський спорт» Київ, 5.06.1938.

17.06 (або 25.05). Ст. «Динамо» ім. Єжова. Суддя: Ситников (Дніпропетровськ). **«Динамо» Київ – «Здоров'я» Харків – 4-1 (2-1)**. Голи: П.Лайко (1), П.Комаров (31, 71, 73) – Фурсов (22).

Вже на першій хвилині гри воротар «Здоров'я» вийняв з сітки перший м'яч, забитий Лайком. Весь час гра проходить у швидкому темпі. Ініціативу забирають гості. Іззовський далеко вибігає від воріт і на 22 хв. Фурсов забиває перший гол. 1:1. Через 9 хв. у сітці Харкова ще один м'яч.

Після перерви гру починає «Здоров'я». Кияни кілька разів атакують ворота гостей, але без наслід-

ків. Лише на 26 хв. у сітці гостей третій м'яч.

М'яч знову летить у поле, переходить на поле харків'ян. Біля порожніх воріт – Комаров з м'ячем і... знову гра починається з середини поля. За 2 хв. до кінця гри харків'яни тричі атакують ворота Києва, але без наслідків. З рахунком 4:1 команди йдуть до кінця.

Рівно провів гру т. Ситников (Дніпропетровськ). В. К.

Газета «Радянський спорт» Київ, 20.06.1938.

1/4 фіналу

11.06. Ст. «Динамо» ім.Єжова. Суддя: Володимир Зібрак (Одеса). **«Динамо-2» Київ – «Сталь» (завод ім.Фрунзе) Костянтинівка – 2-3(2-1)**. Голи: .?. (1), .?. – О.Ломов (18, .?., 89). Незабитий пенальті .?. (Київ).

«Динамо-2»: .?., О.Клименко, Свиридовський, Печений, .?..

«Сталь»: К.Кулешов, А.Новиков ?, Шеремет, І.Прийменко, О.Онищенко, О.Клімов, І.Горобець, А.Яковлев, І.Кононенко, О.Ломов, М.Ломов, тренер Михайло Циклаурі.

15.06. **«Локомотив» Київ – «Сільмаш» Харків – 4-3 (2-0)**

«Після блискучої перемоги «Сільмаша» над московським «Динамо» можна було сподіватися гострої боротьби в звітному матчі. Шанси «Сільмаша» розцінювалися високі.

Напад «Сільмаша» спочатку грав сильно. Швидка передача м'яча, добра зіграність приводять на перших вилинах до переваги «Сільмаша», але бити по воротах його нападники не вміють. Перший тайм закінчується 2-0 на користь «Локомотива».

Молода команда «Сільмаша» не розгублюється і в другому таймі щільно притискує локомотивівців до воріт. На 15 хв. правий крайній «Сільмаша» обигрує захист Києва і сильним ударом забиває гол. Проте «Сільмашу» не щастить. На 24 хв. в бік гостей дається штрафний удар. Рахунок 3-1 на користь Києва. Через 8 хв. рахунок зростає до 4-1.

Не зважаючи на загрозливий стан харків'яни продовжують гру спокійно і в прекрасному темпі. Після вдало проведеної комбінації в сітці Києва другий м'яч, за 2 хвилини до кінця – третій. З рахунком 4-3 на користь «Локомотива» закінчується цей цікавий матч».

Газета «Радянський спорт» Київ, 17.06.1938.

«15 червня на київському стадіоні «Динамо» ім.Єжова відбувся футбольний матч на «кубок УРСР» між командами майстрів «Сільмаш» (Харків) і «Локомотив» (Київ). Матч пройшов у хвалявому швидкому темпі. Треба відзначити, що молоді футболісти «Сільмаша» і «Локомотива», зокрема лінія форвардів, показали високу техніку, швидку пасовку і колективність у грі.

Перемогли київські футболісти з рахунком 4-3. Завдяки цій перемозі, київська команда «Локомотив» входить до дальшого кола розиграння «кубка УРСР». Команда «Сільмаш» за правилами розиграння «кубка УРСР» вибуває з дальшої гри».

Газета «Комсомолец України» Київ, 17.06.1938.

26.06/21(20).07. Ст. Центральний парк культури та відпочинку/ ім.А.Марті. .?./20000 глядачів. Суддя: Михайло Ходак (Київ). **«Динамо» Одеса – «Динамо» Миколаїв – 2-2 (1-0, 0-1, 1-1) дод.час - матч опротестований, – 2-1 (2-0)**. Голи: М.Гичкін (12, 20) – В.Іщенко (80).

«Чвертьфінальну зустріч на «Кубок УРСР» прийшли подивитись понад 15.000 глядачів. На полі зустрілися довгочасні суперники динамівці Одеси і Миколаєва. Гру відразу починають господарі поля. Проте, 37 хвилин впертої боротьби не принесли ніяких наслідків. За 7 хвилин до кінця першого тайму Гічкін, реабілітуючи себе за безліч «мазків», посилав м'яч у ворота гостей. При рахунку 1-0 на користь Одеси покидають гравці поле.

Друга половина гри вже на перших хвилинах проходить при натиску миколаївців. Незабаром їм вдається зрівняти рахунок. Цей красивий м'яч забив Шульц. Гра помітно вирівнюється. одеські динамівці докладають максимум зусиль, щоб виграти матч. Але їм не вдається здійснити своїх намірів до кінця гри.

Суддя Ходак (Київ) дає додаткові 30 хвилин. За цей час команди встигли обмінятися ще по одному м'ячу і домоглися знову нічийного результату 2-2».

Газета «Радянський спорт» Київ, 2.07.1938.

«Вчора в м. Одесі відбувся полуфінальний матч на «Кубок УРСР» між командами одеського ДСТ «Динамо» і миколаївською збірною товариства «Динамо».

Обидва хавтайми матчу дали рахунок: 1-1. За положенням розиграння для гри було дано ще 30 хвилин, але й за цей час «противники» забили один одному по одному голу.

Матч закінчився з рахунком 2-2».

Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 27.06.1938.

«Команди динамівців Одеси і Миколаєва провели повторну чвертьфінальну зустріч на «Кубок УРСР». Гра закінчилася з рахунком 2-1 на користь Одеси.

Весь матч проходив в упертій, гострій боротьбі. Два м'ячі у ворота Миколаєва забив одесит Гічкін.

Цікаву гру спостерігало понад 15 тис. глядачів».

Газета «Радянський спорт» Київ, 23.07.1938.

ОДЕСА „ДИНАМО“ — МИКОЛАЇВ „ДИНАМО“

Вчора на миколаївському стадіоні з рахунком 2 : 1 на користь одеського заводу ім. А. Марті відбувся повторний футбольний матч на «Кубок УРСР» між футболістами одеського і миколаївського «Динамо». Матч закінчився	з рахунком 2 : 1 на користь одеської команди. Таким чином, миколаївські «динамовці», після програшу матчу Одесі, з футбольного розиграння на «Кубок УРСР» вибрали.
---	--

Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 22.07.1938.

09.08. 18:00. Ст. «Динамо» ім. Єжова. Суддя: Григорій Грицюк (Харків). «Динамо» Київ – «Стахановець» – 3-2 (1-0)

«Динамо», Київ: А.Ідзковський, І.Кузьменко, В.Шіловський, К.Шегоцький (кап.), М.Махія, ?., тренер Володимир Фомін.

«9 серпня, в Києві відбувся матч на «Кубок УРСР» між командами «Динамо» (Київ) і «Стахановець» (Сталіно).

Кілька днів тому «Стахановець» звів внічию зустріч з «Торпедо», маючи на протязі матчу перевагу, а київляни програли матч на «Кубок СРСР» ленінградському «Сталінцю». Чекали впертої, напруженої боротьби. Так воно і сталося.

Спочатку матчу київляни натискували. На 5 хвилині Скрипніченко відбив важкий м'яч, а ще через 2 хвилини Кузьменко винятковим ударом з 20-25 метрів відкрив рахунок.

Незрозуміло пасивна дальніша гра динамівців дала змогу «Стахановцю» повністю використати становище. На 12 хвилині Несмеха добре вийшов на ворота, але пустив м'яч в аут.

Не минуло і хвилини, як Махія ліквідував новий загрозливий прорив. Блискуча гра Ідзковського врятувала київські ворота. Його стрибок на винятково важкий м'яч на 25 хвилині і другий бросок, яким він, ледве встигнувши піднятися з землі, відбив нову атаку, викликали овації на трибунах.

З 30 хвилини київляни підтягнулися і рядом швидких, низьких передач створили прекрасні моменти для заключного удару. При наявності точних ударів по воротах доля матчу була б вирішена вже в першому таймі. Проте, саме точні удари були відсутні.

Перші хвилини другого тайму принесли перевагу «Стахановцю». На 8 хвилині м'яч, потрапивши до того під ряд два рази в штангу, пройшов в київські ворота. Окрилені успіхом гості йдуть в новий штурм, і на 11 хвилині рахунок - 2-1 на користь «Стахановця».

Положення для динамівців загрозливе. Проте, на цей раз, київляни правильно розв'язали важке завдання. З'явилися і швидкість, і енергія, і комбінації. М'яч не сходить з половини Сталіно. Почувалося, що; рахунок м'ячів буде змінений. Добре, працювали Шіловський і Шегодський. Півзахист, в якому особливо виділявся Кузьменко, старанно підтримував напад.

На 33 хвилині Кузьменко з штрафного удару забив «мертвий» м'яч. «Стахановець» весь в захисті, що не завадило Шегодському на 39 хвилині забити вирішальний гол.

Динамівці пішли з поля, діставши нелегку перемогу – 3-2.

Незадовільно провів важливе суддівство тов. Грицюк (Харків)».

Газета «Радянський спорт» Київ, 11.08.1938.

12
серпня

Стадион спорт-общества
„СТАЛЬ“

1938 г.

Интереснейшая встреча в сезоне. Полуфинал
на кубок УКРАИНЫ

ФУТБОЛ

КИЕВ
(Локомотив)
мастера спорта

КОНСТАНТИНОВКА
„Сталь“

Начало в 5 часов вечера
Билеты продаются с 12 часов дня в кассах стадиона.
Спорт-общество „Сталь“.

Газета «Прапор індустріалізації» Костянтинівка, 11.09.1938.

12.10. Ст. «Динамо» ім. Єжова. Суддя: Михайло Навольнев (Сталіно). «Динамо» Київ – «Динамо» Одеса – 4-0 (3-0). Голи: Кузьменко (14), Шиловський (22, 88), Комаров (37).

Київ: М.Трусевич (А.Ідзковський), М.Махия, О.Клименко, І. Ліфшиць, І.Кузьменко, В.Шиловський, П.Лайко (кап.), П.Комаров, Б.Афанасьєв, ?, тренер Вол.Фомін.

Одеса: О.Михальченко, Л.Орехов, П.Калашников, тренер Г.Бланк.

12 жовтня в Києві відбувся півфінальний матч на «Кубок УРСР» з футболу між динамівцями Києва й Одеси. На 14 хв. від сильного удару Кузьменка м'яч проходить у ворота — воротар встиг лише торкнутися м'яча. Одесити відповідають натиском. під час якого Трусевич дістає пошкодження і його замінює Ідзковський. На 22 хв. Шиловський забиває другий м'яч, і наприкінці тайму Комаров доводить рахунок до 3 : 0.

За хвилину до кінця матчу київляни проводять ще один м'яч, і з рахунком 4 : 0 на користь Києва закінчується матч.

Отже, київське «Динамо» виходить до фіналу «Кубка УРСР».

У ФІНАЛ РОЗИГРАШУ КУБКА УРСР ВИЙШЛИ КИЇВСЬКІ КОМАНДИ «ДИНАМО» І «ЛОКОМОТИВ»

Півфінальний футбольний матч на кубок УРСР між командами «Динамо» Києва і Одеси, який відбувся 12 жовтня на київському стадіоні «Динамо» ім. Єжова, викликав великий інтерес у глядачів.

Матч почався навальною атакою київлян на ворота противника. Протягом усієї першої половини три воли тримали ініціативу в своїх руках і забили у ворота одеських футболістів три голи.

У другому таймі київляни забили ще один гол і закінчили гру з рахунком 4:0 на свою користь.

Отже, у фінал розиграння кубка УРСР вийшли тепер київські команди «Динамо» і «Локомотив». Матч між ними відбудеться завтра, 15 жовтня, в Києві на стадіоні «Динамо» ім. Єжова.

Газети «Радянський спорт» Київ та «Вісті» Харків, обидві 14.10.1938.

Футбольний сезон закінчується. Змінився вигляд стадіону. Холоднувало. Але ніщо не може стати на перешкоді «болільникам». Тим більше, що відбувається один з найцікавіших матчів сезону — зустріч найсерйозніших претендентів на футбольний «Кубок УРСР» — київських і одеських динамівців. І тому, позавчора столичний стадіон «Динамо» ім. М. І. Єжова був переповнений, при чому переважна більшість глядачів прийшла одягненою по-осінньому.

Київлянам дістались невідповідні ворота — підвітрені. Сильний вітер набагато допомагав гостям частіше наближатися до штрафного майданчика хазяїв поля. Трусевичу, Махия, Клименку довелося багато «попрацювати», щоб м'яч не опинився в сітці.

Нарешті настає перелом. Київляни пішли в атаку. Здалеку б'є Кузьменко. Воротар Одеси Михальченко бере м'яч, але не вдержав і суддя фіксує гол. Минає кілька хвилин. М'яч у Махия. Він виривається вперед і вже під самими ворітьми подає м'яч Шиловському, який і вивершує комбінацію.

Київ веде з рахунком 2:0 але згодом

рахунок збільшується. Третій м'яч ударом забиває Комаров. В одну з київських воріт дістає пошкодження Трусевич, якого заступив Ідзковський.

Гра в другому таймі відбувалася рівно. Одесити докладали багато сил, щоб не вати «суху». Особливо розігрався Ідзковський і Калашников. Та раз-у-раз вони натрапили на своєрідний «мур», в особі М. Клименка, Ліфшиця, Кузьменка.

Матч закінчується. Глядачі покинули стадіон, сподіваючись, що рахунок зміниться. Та ось, брутально за свистку судді, Шиловський з льоту забиває четвертий м'яч.

Позавчорашня гра і київлян, і одеситів справляла надзвичайно хороше враження. Цьому у великій мірі сприяло своєрідне впевнене судійство Навольнова (Сталіно).

Отже, київські динамівці вийшли до фіналу розиграння кубка України. Другий претендент на кубок — київське «Локомотив». Фінальна зустріч між ними відбудеться 15 жовтня в Києві.

А. СТ

ТАБЛИЦЯ футбольних розигрів

Газета «Комсомолец України» Київ, 14.10.1938.

«Позавчора на київському стадіоні "Динамо" ім. М. І. Єжова відбувся півфінальний матч на кубок України з футболу.

Зустріч динамівських команд Києва і Одеси пройшла при явній перевазі киян і закінчилася поразкою одеського "Динамо" з рахунком 4:0.

Таким чином у фінал розіграшу на кубок України цього року ввійшли київські команди "Динамо" і "Локомотив". Матч відбудеться 15 жовтня в Києві».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 14.10.1938.

Фінал

15.10. 16:00. Київ. Ст. «Динамо» ім. Єжова. 15000 глядачів. Суддя: Лев Чорнобильський (Київ). **«Динамо» Київ – «Локомотив» Київ – 3-1 (1-0)**. Голи: Лайко (27, 76), Шилівський (84) – Шацький (73). Вилучення: Ліфшиць (2-й тайм) – Авраменко (2-й тайм).

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махиня, О.Клименко, І.Кузьменко, Й.Ліфшиць, В.Правовєров, М.Гончаренко, В.Шилівський, П.Лайко (кап.), П.Комаров, Б.Афанасьєв, тренер Вол.Фомін.

«Локомотив»: В.Кустовський, А.Радзивинович, К.Фомін, П.Францев, В.Сухарєв, В.Балакін, О.Галкін, М.Балакін, К.Авраменко, Ф.Кузьменко (кап.), О.Шацький, тренер Георгій Швецов.

«Майже півроку на футбольних полях України точилася завзята боротьба за найпочесніший спортивний трофей – «Кубок УРСР». З кожним туром кількість команд – претендентів на кубок – меншала, ось учора, в фіналі, на столичному стадіоні ім.М.І.Єжова зустрілись київські команди майстрів «Динамо» і «Локомотива».

Незважаючи на несприятливу погоду матч прийшло подивитися понад 15 тисяч чоловік. Усіх цікавив головний наслідок цієї відповідальної зустрічі – чи зможуть локомотивці забрати кубок у динамівців, який вони завоювали минулого року? Недавно ці команди, на цьому ж полі не змогли досягти переваги одна над одною, закінчивши гру з нічийним рахунком.

Але вчора нічийї бути не могло. Невблаганний закон розигрів кубка диктував певний результат.

Гра почалась... з аутів, неточних ударів, серії грубих мазків. Атаки змінюються атаками, але рахунок довго залишається невідкритим. І важко сказати, що цьому сприяло – чи майстерність захисників, чи пасивність форвардів. Все ж динамівці розігруються швидше і, нарешті, проводять м'яч у ворота «Локомотива».

Після перерви гра довгий час не приносить нікому успіху. Та ось напад «Локомотива» виривається вперед і, скориставшись з метушні біля воріт хазяїв поля, зрівнює рахунок.

Минає три хвилини. М'яч провів Махиня. Обвівши кількох захисників, він стрімко наближається до воріт «противника». Сильний, влучний удар. Голкіпер Кустовський падає, але пізно. М'яч – у сітці.

Динамівці повели з рахунком 2:1. Відчувається нервозність, починаються прояви брутальності. Доходить до того, що суддя Чорнобильський примушений вивести з поля Ліфшиця («Динамо») і Авраменка («Локомотив»).

На останніх хвилинах Шилівський майстерно забиває третій м'яч. Доля матчу, а відтак і кубка – вирішена.

Виграла динамівці з рахунком 3-1. Після закінчення матчу їм урочисто був вручений «Кубок УРСР»».

Газета «Комсомолец України» Київ, 16.10.1938.

«КУБОК УРСР» ВИГРАЛИ КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ.

15 жовтня на київському стадіоні «Динамо» імені М.І.Єжова у фіналі розіграшу «Кубка УРСР» зустрілися київські команди майстрів «Динамо» і «Локомотив». Матч між ними повинен був розв'язати питання, хто одержить «Кубок УРСР», який в минулому році виграла київські динамівці.

Обидві команди показали високу техніку гри, продемонстрували ряд прекрасних блискучих комбінацій.

Гра закінчилась перемогою київської команди «Динамо» з рахунком 3-1. Динамівці знову виграла «Кубок УРСР», який був їм урочисто вручений після закінчення гри».

Газета «Вісті» Харків 16.10.1938.

«15 жовтня, в Києві, відбувся фінальний матч на «Кубок УРСР» між місцевими командами майстрів «Динамо» і «Локомотива».

Перші хвилини атакує «Локомотив». Будуючи свої комбінації на лідера нападу Шацького, локомотивівці, проте, не враховують ситуації - хазяї поля, «прикріпивши» до Шацького Махиню, паралізують активність противника.

З середини тайму - перевага динамівців. На 27 хвилині Афанасьєв прекрасно навішує м'яч на центр і Лайко головою вносить його у ворота.

До кінця тайму рахунок залишається без змін. Динамівці, як і в більшості останніх матчів, обирають непридатну для них систему гри - «дубль-ве». Для ефективності цієї системи, треба мати сильних крайніх нападників, які підготовлювали б та часто самі здійснювали заключний удар по воротах. Таких крайніх нападників у «Динамо» зараз нема, і, тому найбільш цілеспрямованою системою для київського «Динамо» була б гра «п'ять в лінію».

Значно краще враження справляє «дубль-ве» у «Локомотива». Шацький і Галкін очолюють напад.

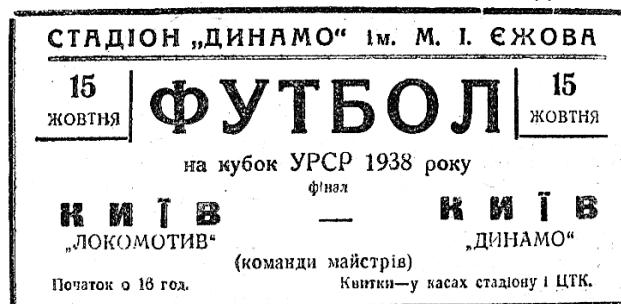
Початок другого тайму не приносить змін. «Локомотив» частіше «гостює» на штрафному майданчику противника, але рідко й неточно б'є по воротах. Динамівці менш активні, але кожний їх прорив відразу створює загрозливий стан біля воріт.

До кінця матчу залишається 16 хвилин. Здається, що результат матчу вже вирішений. Раптом, з «каші» біля воріт «Динамо», м'яч несподівано влітає в сітку. Рахунок — 1-1.

Загроза нічиєї і перспектива додаткової гри примушують динамівців підтянутися. «Локомотив» переходить в захист. На 33 хвилині Лайко з важкої позиції майстерно забиває другий гол і ще через 6 хвилин Шилівський остаточно закріплює перемогу «Динамо», забивши чудовим ударом з ходу третій м'яч.

З рахунком 3-1 динамівці виграють фінальний матч, а отже й «кубок УРСР» з футболу».

Газета «Радянський спорт» Київ, 17.10.1938.

Газети «Пролетарська правда» Київ 15.10.1938.

1938 рік увійде в історію розвитку футболу на Україні, як рік значного зростання масовості й підвищення рівня спортивної техніки. Футбольний сезон сповнений цікавих зустрічей, пройшов дуже жваво.

Цьому великою мірою сприяло проведення, вперше на Україні, розигрів, «кубка УРСР». Запровадження кубка має велике значення. Віднині всі футбольні команди України мають можливість взяти участь в щорічних традиційних розиграх.

В поточному році за «кубок УРСР» змагалися 99 команд від 47 міст. Такої великої кількості команд ще не було в жодних футбольних розиграх у нас на Україні. Досить сказати, що у весняних розиграх першості України 1936 р., які, до речі, не були закінчені, брало участь всього 8 команд від 5 міст і в 1937 році—39 команд від 19 міст.

«Кубок УРСР» міцно завоював симпатії українських футболістів. В чому ж секрет популярності кубка?

Першою і найголовнішою причиною є те, що правила розигрів кубка надають можливість будь-якій команді, будь-якого класу гри взяти участь в іграх. У боротьбі за володіння кубком навіть найслабша команда може помірятися силами з сильнішою — все вирішує жеребкування. І часто трапляється, що сильніші команди справді програють слабшим. Взяти хоч би розигри «Кубка СРСР» цього року, що були так багаті на несподіванки.

Отже, в розиграх кубка кожна команда може розраховувати на успіх. Крім того, слабші команди, зустрічаючись в матчах з сильнішими мають змогу удосконалювати техніку гри і підвищувати свою майстерність.

Як відомо, гри на кубок проводяться за олімпійською системою (команда, що прогала — вибуває з розигрів). Грають до результату і всі нічийні обов'язково переграються. Після кожного круга, кількість команд що-разу зменшується, завдяки чому зростає інтерес до наступних ігор.

В коротеньких рисах нагадаємо читачам історію виникнення розигрів на кубок.

Ідея організації розигрів кубка належить англійським футболістам. «Кубок Англії» існує з 1871 р. В перший рік у розиграх «Кубка Англії» приймало участь всього 12 команд, а в 1937 р. за кубок вже змагалось понад тисячу команд. За прикладом Англії розигри кубків запроваджені майже по всіх країнах світу. «Кубок Шотландії» запроваджений в 1873 р. З розиграми його пов'язана рекордна цифра відвідування глядачами змагань. Так, під час фінальної гри «Сельтін» — «Ебердін» в 1936 р. на стадіоні було присутніх 144 тисячі глядачів. «Кубок Франції» заснований в 1917 р. В першому році в розиграх приймало участь 40 команд, а в 1937 р. вже понад 600. По багатьох інших країнах футбольні кубки запроваджені порівняно недавно. Крім національних кубків існує ще кілька кубків міжнародного характеру. Кожен з них має своє специфічне коло учасників і свої особливі правила розигрів. Найбільш відомими є «Кубок Мітропи» (Середньої Європи), «Кубок Малої Антанти», «Балтійський кубок» та ін.

«Кубок СРСР» запроваджений в 1936 р., при чому в перший рік заснування в розиграх приймало участь 96 команд, в 1937 р.—126 і в поточному 1938 році — 274 команди.

В 1936 р. кубок завоювала команда „Локомотив“ (Москва), в 1937 р. — „Динамо“ (Москва) і в 1938 р. — „Спартак“ (Москва).

Щоб залобити зайвих переїздів, що зв'язано з витрачанням коштів і часу, і щоб охопити якомога більше футбольних команд, під час розигрів „Кубка УРСР“ команди були поділені на 5 зон за територіальною ознакою. По харківській зоні приймало участь 20 команд, по київській, одеській, дніпропетровській — по 16, і по донецькій — 25.

В кожній зоні команди грали між собою до виявлення двох переможців у зоні. Після цього до десяти переможців (по 2 від 5 зон) було додано 6 показових команд України, які не брали участі в попередніх іграх. Для дальших розигрів (з 1/8 фіналу) кубка було знов проведено жеребкування і ці 16 команд за певним календарем, грали вже до фіналу, який і виявив переможця кубка.

Майже 50 проц. ігор проходило у гострій напруженій боротьбі. І це не випадково. Взмаганнях приймало участь багато команд рівного класу гри, а мало приємна перспектива вибути з розигрів примушувала їх вкладати в боротьбу всі свої ресурси. Це наочно ілюструють такі дані: з 83 матчів у зонах — 23 (або 27 проц.) закінчилися з перевагою на один забитий м'яч і 17 (або 20 проц.) — на два м'ячі.

В харківській зоні, за винятком цукровиків, футбольні команди м. Сум виступали досить невдало. Невдало виступали також футболісти харківського канатного заводу, які програли команді „Сталінець“ (Харків) з рахунком 0:4, а також харківська команда „Металіст“, яка прогнала команді „Зеніт“ (Харків) — 1:4.

Після відповідного відсіву, переможцями в зоні вийшли: харківська команда „Здоров'я“, яка виграла послідовно у „Динамо“ +:—, у команд „Авангард“ 4:3 і „Трактор“ (Харків) 1:0 при загальному рахунку 5:3 та команда „Локомотив“ (Харків), яка з трудом перемогла динамівців Полтави з рахунком 1:0, цукровиків м. Сум (з таким же рахунком) і команду „Зеніт“ (Харків) з результатом 3:0.

В другій — київській зоні, за винятком дуже слабих команд: „Азот“ (Шостка), яка між іншим, прогнала другій динамовській команді Києва з рахунком 1:10 і „Локомотива“ (Конопот), — противники підібралися більш менш рівні і гри проходили досить напружено. До останніх матчів важко було визначити переможців. Водники Києва, наприклад, грали з динамівцями Вінниці двічі, гра загалом тривала 4 год. 30 хв. і закінчилася з рахунком 2:1 на користь водників.

Переможцями в зоні були: команда „Локомотив“ 2 (Київ), що домоглася перемоги над київськими командами — „Рот Фронт“ з рахунком 4:2, технікуму фізкультури — 3:0 і „Зеніт“ — 3:2 (загальний рахунок 10:4) та команда „Динамо“ 2 (Київ), яка після великого виграшу у Шостки, зіграла з житомирським

„Динамо“ з рахунком 3:1 та „Водником“ (Київ) — 2:1.

В третій, одеській зоні кожний круг приносив чергову перемогу сильним командам „Динамо“ (Миколаїв) і „Харчовику“ (Одеса), які цілком заслужено вийшли переможцями зони. Так, динамівці Миколаєва по черзі вибили з розигрів кубка команду „Харчовик“ (Херсон) з результатом 4:0, „Сталь“ (Кривий Ріг) — 7:0 і „Локомотив“ (Одеса) — 3:0, забивши 15 м'ячів і не одержавши в свої ворота жодного м'яча. „Харчовик“ (Одеса), після перемоги над „Локомотивом“ Вознесенська з рахунком 3:1, виграв у команди товариства „Суднобудівельних“ (Миколаїв) — 4:1 і одержав перемогу за неявку кременчуцької команди „Дзержинець“.

Матчі в четвертій, дніпропетровській зоні, якщо не брати до уваги несподіваних поразок команд — заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ) запорізькому „Сільмашу“ (3:1) та заводу ім. К. Лібкнехта (Дніпропетровськ) запорізькій команді „Цетмет“ (2:1) — проходили рівно.

Якби не жеребок, що знів дніпропетровські команди „Спартак“ і „Динамо“, то немає сумніву, що переможцем IV зони були б динамівці Дніпропетровська.

Переможцями IV зони вийшли: „Спартак“ (Дніпропетровськ) і „Локомотив“ (Запоріжжя). Спартаківці виграла зустрічі: у запорізької команди „Крила Рад“ з результатом 3:0, у динамівців Дніпропетровська — 1:0 і у команди „Сталь“ (Дніпродзержинськ) — 4:2. Загальний рахунок 8:2. Локомотивівці Запоріжжя виграла у своїх одноклубників Дніпропетровська з рахунком 3:2, перемогли „Локомотив“ (Лозова) — 8:1 і зіграли з командою „Цетмет“ (Запоріжжя) з результатом 4:2. Загальний рахунок м'ячів 15:5.

Матчі, що відбулися у п'ятій зоні, фактично визначили олімпійську першість Донбаса. Результати ігор дають можливість орієнтовно визначити силу команд Сталінської і Ворошиловградської областей.

Один з переможців зони — команда „Сталь“ (Костянтинівка) є безперечно кращою командою Донбаса. Вигравши у „Дзержинця“ (Ворошиловград) з рахунком 6:0, у „Стахановця“ (Чистяково) 8:0, у „Буревісника“ (Сталіно) 5:0 і одержавши перемогу за неявку „Зеніта“ (Сталіно), — команда загалом забила 19 м'ячів, залишивши свої ворота „недоторканими“.

Другий переможець зони — краматорська команда „Авангард“ (завод ім. Сталіна) виступала менш успішно. Вигравши у команди „Локомотив“ (Слав'янськ) з результатом 4:3, вона перемогла команду „Стахановець“ (Кр. Луч) — 3:1, „Стахановець“ (м. Орджонікідзе) — 3:1 і краматорську команду заводу ім. Орджонікідзе — 3:2, що становить співвідношення м'ячів 13:7. Проте, своїм виграшем у матчі (поза кубком) у команди „Зеніт“ (Сталіно), який закінчився з рахунком 1:0, команда „Авангард“ (Краматорськ) закріпила за собою

умовне звання другої команди Донбаса.

Аналізуючи змагання по зонах, слід особливо відзначити команди „Динамо“ (Миколаїв) і „Сталь“ (Костянтинівка). Обидві ці команди домінували над своїми противниками. Під час всіх ігор у своїх зонах вони не одержали в свої ворота жодного м'яча. Граючи з великою перевагою, вони показали, що їх клас гри безперечно стоїть вище ніж у деяких показових команд.

Переходимо до результатів ігор 1/8 фіналу, які склалися так:

„Сталь“ (Костянтинівка)—„Харчовик“ (Одеса)—2:0. „Спартак“ (Харків)—„Динамо“ 2 (Київ)—відмовлення „Спартака“. „Локомотив“ (Київ)—„Локомотив“ (Харків)—3:2. „Сільмаш“ (Харків)—„Авангард“ (ЗіС, Краматорськ)—5:0. „Динамо“ (Київ)—„Здоров'я“ (Харків)—4:1. „Стахановець“ (Сталіно)—„Локомотив“ (Запоріжжя)—6:1. „Динамо“ (Одеса)—„Локомотив“ (Київ)—3:1. „Динамо“ (Миколаїв)—„Спартак“ (Дніпропетровськ)—2:1.

Незрозуміле відмовлення від гри показової команди харківського „Спартака“ дало можливість другій команді „Динамо“ (Київ) увійти до 1/4 фіналу. В зв'язку з протестом, гра між командами „Динамо“ (Одеса) і „Локомотив“ 2 (Київ) відбувалася двічі: резуль-

тати ігор були тотожні—3:1 на користь динамівців. Участь показових команд України починаючи з 1/8 фіналу посилила інтерес до розигрів кубка. З п'яти ігор переможців зон з показовими командами, як бачимо, всі гри закінчилися поразкою перших.

Наближення фіналу примусило команди, які дійшли до 1/4 фіналу докласти всіх зусиль і енергію, щоб підтримати свій престиж. Це й позначилося на результатах ігор 1/4 фіналу, які закінчилися перевагою на один м'яч. Наводимо результати зустрічей 1/4 фіналу:

„Сталь“ (Костянтинівка)—„Динамо“ 2 (Київ)—3:2. „Локомотив“ (Київ)—„Сільмаш“ (Харків)—4:3. „Динамо“ (Київ)—„Стахановець“ (Сталіно)—3:2. „Динамо“ (Одеса)—„Динамо“ (Миколаїв)—2:1.

У півфіналі команда „Локомотива“ (Київ) перемогла футболістів „Сталі“ (Костянтинівка) з рахунком 4:2 і київська команда „Динамо“ виграла у своїх одеських одноклубників з несподівано великим рахунком 4:0.

Фінальний матч, у якому зустрілися київські команди: „Динамо“ і „Локомотив“, закінчився поразкою залізничників з рахунком 3:1. Отже кубок України з футболу на 1938 рік завоювала команда товариства „Динамо“ (Київ).

Журнал «Спорт» Київ, № 9, 1938.

1944

(05.09—15.10)

1 коло.

07.09. «Сталь» Ворошиловськ — «Локомотив» Ясинувата —?—?

«Локомотив» Запоріжжя — «Спартак» Дніпропетровськ — +:— (перемога, неявка або відмова)

«Сталь» Дніпродзержинськ — «Динамо» Дніпропетровськ — +:— (перемога, неявка або відмова)

«Сталь» Костянтинівка — «Зеніт» Сталіно — +:— (перемога, неявка або відмова)

«Локомотив» Артемівськ — «Сталь» Макіївка — ?—?

05.09. «Спартак» Львів — «Динамо» Львів — 1-2

Газета «Вільна Україна» від 8.09 пише, що «... «Динамо» стало чемпіоном Львова і здобуло право участі в кубку УРСР».

10.09. «Сталь» Кривий Ріг — «Сталь» (завод ім. Лібкнехта), Дніпропетровськ — 1-4

«Спартак» Житомир — «Спартак» Київ — 3-0

«Сталь» Маріуполь — В/ч Ворошиловград — +:— (перемога, неявка або відмова).

«Динамо» Ворошиловград — «Трактор» (ХТЗ) Харків — 6-4

«ВОРОШИЛОВГРАД. 16 СЕНТЯБРЯ.

Здесь состоялся матч на кубок Украины между футбольными командами «Динамо» (Ворошиловград) и «Трактор» (Харьков). Матч закончился победой футболистов «Динамо» со счетом 6-4».

Газета «Сталинское племя» Київ, 17.09.1944.

«Суднобудівельник» Миколаїв — «Водник» Херсон — 5-2

У подію футболісти миколаївського товариства «Суднобудівельник» провели матч на розіграш «Кубка УРСР» з Херсонською командою «Водник». Виграв

«Суднобудівельник» з рахунком 5:2. Цим самим команда дістала право брати участь в подальших іграх на Кубок.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 12.09.1944.

«Динамо» Суми — «Динамо» Харків — 2-3

«3-2 НА КОРИСТЬ ХАРКІВ'ЯН.

Футбольний матч на «Кубок УРСР», що відбувся 10 вересня між харківською та сумською командами «Динамо», викликав жвавий інтерес у сумчан. На стадіоні «Цукровик» зібралось понад 4 тисячі глядачів.

6 годин вечора. Гості одразу посилюють натиск на сумчан. Захопивши ініціативу, вони безперервно атакують. Вратар Кабаков «мертвою хваткою» перехоплює найважчі м'ячі. Кілька разів, коли здавалось, що м'яч неминуче буде в сітці, Кабаков майстерно відводив небезпеку.

Але перед сумчанами серйозний суперник, що тільки недавно вийшов переможцем у зустрічі з сталінградцями. Серед харківських динамівців є футболісти, які бездоганно володіють мистецтвом шкряного м'яча.

Капітан і тренер команди команди В.Куліков (майстер спорту), вратар М.Федорков були учасниками великих міжнародних і союзних зустрічей на футбольному полі.

У гостей добра злагодженість і висока техніка, що є результатом тривалого тренування. Дуже активний напад – форварди не відходять від сумських воріт, всіма силами прагнучи відкрити рахунок. Та ось сумчанам вдається перевести боротьбу на другий бік поля. Приймаючи м'яч від правого інсайда Корнусенка, правий крайній Васильєв на 32 хвилині забиває перший м'яч харків'янам. Боротьба стає тепер ще більш напруженою.

До кінця першого тайму лишилося тільки 3 хвилини. З одинадцятиметрової штрафної дистанції сумчанам теж було забито перший м'яч. Рахунок вирівнюється – 1-1.

Гостро, у напруженому темпі, іде гра в другому таймі. Харків'яни використовують свою явну перевагу, застосовуючи вдалі прийоми, складні і красиві комбінації: М.Капустін, взявши м'яча і не віддаючи його нікому, впевнено провів його від самого центру до сумських воріт. Удар. Свисток судді фіксує новий гол.

Захист сумчан (Афанасьєв, Лопатін) на цей раз був не на висоті становища. У нього бракувало достатньої рішучості і точності у відбиванні ударів. Незабаром Пакулов безпомилково надсилає ще один м'яч у ворота сумських динамівців.

Незадовго до закінчення сумчанам присудили право на штрафний одинадцятиметровий удар. Брагушці, вдається забити ще один м'яч харків'янам. Зустріч закінчується з рахунком 3-2 на користь гостей.

Про що говорить результат цієї зустрічі?

Перший матч з командою іншого обласного центру, перший з часу визволення нашої області, сумчани закінчили з непоганим рахунком. Але це не дає підстав втішатися, бо успіх цей в основному треба віднести на рахунок молодого, але дуже здібного і ростучого вратаря Кабакова. В цілому ж команда грала без потрібної злагодженості. Нашим сумським футболістам є чому повчитися в харківських динамівців. Це, насамперед, добра техніка їхньої гри (наприклад гра «кутом»), виховання в кожного футболіста найнеобхідніших якостей – наполегливості, швидкості, точного і міцного удару. Досягти цього можна систематичним тренуванням, впертим навчанням. Тільки тоді можна високо піднести спортивну честь нашого міста».

Газета «Більшовицька зброя» Суми, 13.09.1944.

Ст. «Динамо». «Спартак» Полтава – «Динамо» (6-а райрада) Київ – 1-5 (1-5)

10 вересня на стадіоні «Динамо» відбувся футбольний матч між Київською командою «Динамо» і Полтавським «Спартаком» на розіграш кубка УРСР.

Футбольну зустріч двох міст прийняли подивитись тисячі полтавчан.

Зразу ж ініціативу взяли кияни; через кілька хвилин у ворота полтавчан забито один гол. Але згодом полтавчани забивають гол киянам.

В першому таймі господарям поли були гості. Добра зіграність, техніка подачі м'яча визначили їх як нападаючу сторону. В першому

таймі у ворота «Спартак» проїшло п'ять голів.

В другому таймі полтавчани, ознайомившись з прийомами гостей, знайшли своє місце і протиставили «противнику» належний опір. Неодноразово м'яч зніходився у воріт, кияни, але добрий захист ритував їх у критичні моменти.

Гра закінчилась з рахунком 5:1 на користь київської команди «Динамо». Зустріч полтавчан з такою серйозною командою, як київська «Динамо», показала ріст футболістів «Спартак».

Г. Р.

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 13.09.1944.

«Сільмаш» Кіровоград – «Динамо» Одеса – 1-11.

«Сталь» Дніпропетровськ – «Авангард» Дружківка – +:- (перемога, неявка або відмова).

До футбольної зустрічі Кіровоград («Сільмаш») – Одеса («Динамо»)

На Україні розпочинається розіграш футбольних команд на «кубок УРСР». В числі команд, що беруть участь у цих змаганнях – і наша, кіровоградська футбольна команда «Сільмаш».

10 вересня на стадіоні спортивного товариства «Сільмаш» вона зустрічається з однією із кращих команд України, командою Одеського «Динамо».

Сьогодні у Дніпропетровську відбудеться розіграш кубка УРСР по футболу. В грі візьмуть участь 6 кращих команд Дніпропетровщини, що зайняли перші місця в змаганнях за кубок області.

На футбольному полі стадіону «Сталь» зустрічаються команди «Сталь» міст Дніпропетровська и Дружківки (Донбас).

Газети «Кіровоградська правда» Кропивницький, 9.09.1944 та «Зоря» Дніпро, 10.09.1944.

2 коло.

17.09: «Локомотив» Запоріжжя – «Сталь» Дніпродзержинськ – 5-2

«Сталь» Маріуполь – «Локомотив» Харків – 1-7

«Спартак» Житомир – «Динамо» (6-а райрада) – 0-8 (0-4). Голи: М.Гончаренко (15), .?.

«Динамо» Ворошиловград – «Сталь» Костянтинівка – +:-
Результати багатьох решти матчів не відомі.

3 коло

24.09. **«Динамо» (6-а райрада) – «Сталь» (завод ім.Лібкнехта) Дніпропетровськ – 3-1**

«Динамо» Одеса – «Суднобудівельник» Миколаїв – 3-1

Ст. «Динамо». **«Динамо» Львів – «Спартак» Київ – 0-1 (0-1)**

Один з моментів гри між футбольними командами київського «Спартак» і львівського «Динамо».

МАТЧ КИЇВ — ЛЬВІВ

24 вересня на стадіоні «Динамо» відбулась товариська зустріч футболістів Києва (команда «Спартак») і Львова (команда «Динамо»). Тисячі львов'ян зібрались на стадіон, щоб побачити гру спортсменів.

Матч проходив з великим напруженням. Він кінчився рахунком 1:0 на користь гостей.

Газета «Вільна Україна» Львів, 26.09.1944.

25.09. **«Локомотив» Харків – «Динамо» Ворошиловград – 11-0**

«Харьков. 25 сентября на стадионе «Динамо» состоялся футбольный матч на кубок УССР. Встретились команды «Динамо» (Ворошиловград) и «Локомотив» (Харьков).

Игра проходила с явным преимуществом на стороне харьковчан и закончилась в их пользу со счетом 11-0».

Газета «Сталинское племя» Київ, 26.09.1944.

26.09. **«Динамо» Харків – «Локомотив» Запоріжжя – 0-1**

Результати решти матчів не відомі.

4 коло

01.10. **«Локомотив» Харків – «Локомотив» Запоріжжя – +:-**

Ст. «Спартак». Суддя: Григорій Кривченя (Одеса). **«Динамо» Одеса – «Динамо» (6-а райрада) – 4-2 (2-0)**. Голи: П.Калашников (15), Є.Кудименко (25, з пен.), І.Борисевич, Л.Орехов-Портнов, ?. (67).

Велику кількість глядачів зібралася у неділю футбольний матч на кубок УРСР між 2-ю командою київського «Динамо» і динамівцями Одеси.

З першої хвилини гра перейшла на поле гостей. Після кількох навальних атак напад одеситів проривається за лінію захисту «противника». Сильним і влучним ударом Калашников відкриває рахунок.

Ще через 10 хвилин Кудименко б'є з одинадцятиметровки. Гра знову починається з центра.

В непослабному темпі проходить матч і у другому таймі. Двічі м'яч побував і у сітці гостей і у сітці хазяїв поля. Рахунок матчу 4:2 на користь динамівців нашого міста.

Сильніше і більш злагоджено, ніж у проведених матчах грали позавчора одесити. Можна сподіватися, що в результаті наполегливого тренування вони і у наступних матчах гідно захищать футбольну честь нашого міста.

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, ? .10.1944.

«Динамо» Чернівці – «Стахановець» Сталіно – 2-5

«Стахановець»: Є.Королевич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бикезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер Микола Кузнецов.

«Перша половина гри закінчується з рахунком 4-1 на користь гостей.

В другому таймі гра стала багато цікавішею. Чернівчани намагаються перевернути ініціативу до своїх рук і зрівняти рахунок. Кілька разів «атакують» вони ворота донбасівців. Але слабо передаючи м'яч, господарі поля не добились бажаного успіху. Їм вдалось ще провести лише один м'яч у ворота «Стахановця».

Футбольний матч закінчився перемогою гостей з рахунком 5-2».

Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 3.10.1944.

РОЗИГРАН ПЕРНОСТІ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ

33 команди розпочали змагання на одержання «Кубка України» з футболу. Матчі відбувалися за олімпійською системою, при якій команда, що програв, — виходить з гри. Півфінал і фінал проходять по круговій системі, тобто кожна команда зустрічається з усіма іншими «суперниками».

На двох столичних стадіонах — імені Хрущова і «Динамо» — тривають останні,

вирішальні фінальні зустрічі. В них беруть участь київська та одеська команди «Динамо», харківський «Локомотив» і «Стахановець» м. Сталіно.

Останні результати зустрічей такі: Харків — Сталіно 2:2; Київ — Одеса 2:0 на користь Києва.

Сьогодні, завтра і 14 жовтня відбудуться прикінцеві зустрічі. 15 жовтня — заключний матч, в якому зустрінуться команди Харкова і Одеси.

Газета «Молодь України» Київ, 10.10.1944.

08.10. «Динамо» Київ — «Динамо» Одеса — 2-0. Голи: Вінковатий (два). Нереалізований пенальті: Вінковатий (воротар).

Київ: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарев, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Вінковатий, тренер Микола Махия.

Одеса: В.Близинський, Я.Медун, І.Кузнецов, К.Богинський, О.Брагін (кап.), О.Бесєдін, П.Калашников, Л.Орехов, І.Борисевич, А.Фомін, Є.Кудименко, тренер Акім Фомін.

?.10. «Стахановець» — «Локомотив» — 2-2

«Стахановець»: Є.Королевич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бікезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер М.Кузнецов.

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер Адам Бем.

11.10. «Динамо» Київ — «Локомотив» — 1-0. Гол: Вінковатий.

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарев, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Вінковатий, тренер М.Махия.

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер А.Бем.

?.10. «Динамо» Одеса — «Стахановець» — 1-0. Нереалізований пенальті: М.Кузнецов (воротар).

«Динамо»: В.Близинський, Я.Медун, І.Кузнецов, К.Богинський, О.Брагін (кап.), О.Бесєдін, П.Калашников, Л.Орехов, І.Борисевич, А.Фомін, Є.Кудименко, тренер А.Фомін.

«Стахановець»: Є.Королевич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бікезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер М.Кузнецов.

14.10. Ст. «Динамо». «Динамо» Київ — «Стахановець» — 1-0. Гол: Ансімов (автогол).

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарев, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Вінковатий, тренер М.Махия.

«Стахановець»: Є.Королевич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бікезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер М.Кузнецов.

15.10. Республіканський ст. ім Хрущова. «Локомотив» — «Динамо» — 2-0. Нереалізований пенальті: Пуценко (воротар).

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер А.Бем.

«Динамо»: В.Близинський, Я.Медун, І.Кузнецов, К.Богинський, О.Брагін (кап.), О.Бесєдін, П.Калашников, Л.Орехов, І.Борисевич, А.Фомін, Є.Кудименко, тренер А.Фомін.

1	«Динамо» Київ	3	0	1	4-0	6
2	«Локомотив» Харків	1	1	1	4-3	3
3	«Динамо» Одеса	1	0	2	1-4	2
4	«Стахановець» Сталіно	0	1	2	2-4	1

Додаткова гра. 17.10. Київ. Республіканський ст. ім Хрущова. «Динамо» Київ — «Локомотив» — 2-0 (1-0). Голи: Вінковатий (34, 65).

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарев, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Вінковатий, тренер М.Махия.

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер А.Бем.

„КУБОК УРСР“ ЗАВОЮВАЛИ КИЇВСЬКІ ДИНАМОВЦІ

Протягом останнього тижня на стадіонах столиці Радянської України тривали фінальні зустрічі найсильніших команд-учасниць розіграшу «Кубок УРСР» з футболу.

Найбільшу кількість очок набрала київська команда «Динамо», яка виграла в одеських однолюбників, харківського «Локомотива» та «Стахановця» (Сталіно).

В неділю, 15 жовтня, на стадіоні імені Хрущова від-

бувся останній матч — між командами харківського «Локомотива» і одеського «Динамо». Виграли харків'яни з рахунком 2:0.

Після матчу голова республіканського Комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР тов. Бунчук вручив майстрам Київського «Динамо» кубок. Почесний приз прийняв капітан команди — майстер спорту Микола Махія.

Газета «Молодь України» Київ, 17.10.1944.

«... Наконец завершился розыгрыш футбольного Кубка Украины. Мы пишем... что турнир был омрачен и продлен из-за курьеза: он должен был закончиться 15 октября, но последний матч сыгран 17 числа... 11 октября в поединке финального этапа «динамовцы» Киева превзошли харьковский «Локомотив» со счетом 1:0, но гости с опозданием на четыре дня подали протест на судью и потребовали переиграть встречу. Республиканский Комитет физкультуры и спорта решил уладить раздор проведением дополнительного матча (финала) между киевлянами и харьковчанами... Победило «Динамо» 2:0 (голы: Виньковатый на 34 и 65 мин.), сняв вопрос о лучшей команде республики: на протяжении всей встречи киевляне выглядели более предпочтительно, действовали с большим желанием. В этой неприятной ситуации есть положительный момент: дополнительный финал превратил осенний турнир... в два отдельные соревнования, первенство (решающий круг) и Кубок (предварительные этапы и поединок 17.10). Что-то похожее у нас уже было дважды: в 1932 и 1935 годах во время Всеукраинских Динамиад. ...».

Газета «Говорит Киев» Київ, 22.10.1944.

Динамоцям Києва вручен почетный футбольный приз

В течение последней недели на стадионах Киева проходили финальные игры с участием 4-х сильнейших команд республики —

киевской и одесской «Динамо», харьковской «Локомотива» и сталінської — «Стахановец».

В остром темпе прошел последний футбольный матч между харьковской командой «Локомо-

тив» и одесской командой «Динамо». Игра, закончившаяся с рахунком 2:0 в пользу «Локомотива», решила распределение третьего места, ибо «Динамо» и «Стахановец» встретившись с командой «Стахановец» (но) решили исход розыгрыша. «Динамо» столицы продемонстрировало свое высокое мастерство. В упорной борьбе удалось выиграть матч с рахунком 1:0.

По окончании розыгрыша на стадионе имени Хрущева состоялось торжественное вручение почетного приза «Кубка УССР» победителю соревнования — капитану киевского «Динамо».

Вручая кубок капитану киевского «Динамо» тов. Махия, председатель комитета по делам физкультуры и спорта при СНК УССР тов. Бунчук поздравил футбольный коллектив с заслуженной победой и призвал его повысить технику игры с тем, чтобы в следующем году добиться еще лучших спортивных результатов.

На снимке: капитан киевского «Динамо» тов. Махия с почетным

Газета «Сталинское племя» Київ, 17.10.1944.

1-коло

27.09. «Спартак» Херсон – «Суднобудівельник» Миколаїв – 3-3 (3-0).

«27 сентября в Херсоне состоялся футбольный матч розыгрыша на кубок Украины между командами «Спартак» (Херсон) – «Судостроитель» завод им.А.Марти (Николаев). Оправдалось то, что николаевцы встретили сильного «противника». В процессе первой половины игры спартаковцы имели явное преимущество; у николаевцев чувствовалась небольшая растерянность. Пользуясь этим, херсонцы добились результата и со счетом 3-0 в свою пользу закончили первую половину игры.

Во второй половине матча николаевцы, опомнившись, пришли в себя, взяли инициативу в свои руки и сильным темпом штурмовали ворота херсонцев. Мяч не выходил с половины поля спартаковцев. Все чаще и чаще приходилось работать вратарю, наконец, удалось изъять забитые три мяча у своих ворот.

Результат 3-3. До конца игры – 8 минут. Четвертый мяч в сетке ворот Херсона, но судья его фиксирует «сомнительным». Заканчивая игру ничейным результатом, команды не добились победы. Из-за наступления темноты игра в добавочное время (30 минут) не проводилась». Газета «Бугская заря» Миколаїв, 30.09.1945.

«Футбольний матч на «Кубок України» між миколаївською командою заводу ім.А.Марти і херсонським «Спартаком», який відбувся 27 вересня в м.Херсон, закінчився нічийним рахунком – 3-3.

Згідно з правилами, ці команди зустрінуться знову для того, щоб виявити переможця».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 30.09.1945.

Не зважаючи на ранній час початку футбольного матчу, понад 5 тисяч трудящих 27 вересня заповнили місія стадіону і з закоханим хвилюванням чекали початку Зустріч мала бути незвичайною: адже боротьба йшла за дальшу участь команд у розіграші кубка України.

Незвичайним був для херсонських футболістів і противник. Від миколаївського «Судостроителя» «Спартак» (Херсон) вже двічі в цьому сезоні зазнавав поразки.

Команда «Спартак» добре усвідомлювала, що їй треба зробити все можливе, щоб виправдати сподівання херсонського глядача. Було ще одне нестримне бажання – розквитатися за попередні поразки.

Перша половина гри примусила гостей відчуття силу дружного колективу, який міцно зріс в неодноразових міжміських змаганнях. Уже з перших хвилин захист і півзахисники паралізували всі намагання миколаївських форвардів прорватися до воріт «Спартак», а ще через кілька хвилин херсонські футболісти і самі перейшли в рішучий наступ. На 15 хвилини спартаківці відкрили рахунок. За кілька хвилин, після першого голу, миколаївці вдруге починають з центру, а за 8 хвилин до кінця першого тайму, коли було забито третій гол, «Судостроитель» вже не міг нічого вдіяти. Почалась метушня, розгубленість і ініціатива повністю перейшла до херсонців, які на цей раз грали з особливим нагнітанням, на повну силу.

Деякі знавці футболу вважають, що вбити у половині гри три гола – це вже перемога. У таких випадках переможена команда не може відігратись, а тим більше перемогти. Команда виснажується не тільки від фізичної напруженості, а дається в знаки і моральний її стан. Саме такої думки, очевидно, були і в команді «Спартак».

Перемігши у першій половині з таким значним рахунком (3:0) вони мали змогу у другій половині закріпити перемогу, але цього не сталося. На перешкоді стали, як нам здається, благодущність і зазнайство. Спартаківці, напевно, вирішивши, що вони вже переможці, надто послабили темп, почали грати безсистемно, явно показуючи, що мовляв, нема кого боятися. Вони не зварили, що грають з сильним і впертим противником, а тоб, скориставшись із цієї благодущності «Спартак», послав навальний наступ і за 25 хвилин забив у ворота Херсона два гола і майже в останні хвилини третій гол.

Гра закінчилася в нічию, з рахунком 3:3.

Цей матч надто повчальний. Він, з одного боку, показує, що херсонські футболісти можуть змагатися із сильнішими командами. Чудово у цьому матчі грали правий півзахист т. Гапонов і т. Глазунов А., з другого боку цей матч показує, що не можна ні в якому разі спочивати на лаврах. Боротьба і саме активна боротьба, а не пасивна оборона, як це мало місце в останньому матчі, може і безсумнівно повинна принести нашій команді перемогу.

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 29.09.1945.

збірна Вінниці – «?.» Житомир – 6-0.

.?..09. «Динамо» Львів – «УБЧА» Київ – перемога-поразка.

2-коло

07.10. «Локомотив» Ясинувата – «Сталь» Дніпродзержинськ – 4-1

«Трактор» (ХТЗ) Харків – «Сталь» Костянтинівка – 5-0

«ВПС КВО» Київ – «Спартак» Львів – +:- (неявка)

«Динамо» Львів – «Спартак» Дрогобич – 9-0

«Динамо» Суми – «Динамо» (6-а райрада) Київ – 1-2

«7 жовтня на стадіоні «Цукровик» відбувся футбольний матч на кубок УРСР. Грала сумська команда «Динамо» з командою «Динамо» м.Києва. Матч закінчився перемогою киян з рахунком 2-1».

Газета «Більшовицька зброя» Суми, 9.10.1945.

16:00. Ст. «Сталь». «Сталь» Дніпропетровськ – «Динамо» Ворошиловград – 4-3

«7 жовтня на стадіоні «Сталь» в першій грі на кубок України зустрілись футбольні команди заводу ім.К.Лібкнехта та Ворошилоградського спортивного товариства «Динамо». Після напруженої гри матч закінчився з рахунком 4-3 на користь дніпропетровців. Команда заводу ім.К.Лібкнехта завоювала право дальшої участі в іграх на кубок».

Газета «Зоря» Дніпро, 9.10.1945.

«Спартак» Херсон – «Сільмаш» Кіровоград – 2-1

«ДО ХЕРСОНА – НА РОЗИГРИШ КУБКА УКРАЇНИ.

Вчора до Херсона виїхала кіровоградська футбольна команда добровільного спортивного товариства «Сільмаш» (капітан команди тов.Брайченко). кіровоградці зустрінуться з херсонською командою «Спартак» і проведуть матч на розигриш кубка України».

Газети «Кіровоградська правда» Кропивницький, 7.10.1945

«Другий тур розиграння кубка України по футболу знову приніс перемогу херсонцям. 7 жовтня противником футболістів Херсона була команда Кіровограда, яка на республіканській спартакіаді поділила друге і третє місця з Херсоном.

Футбольна команда Кіровограда показала себе міцним, зіграним, волевым колективом. Проте і херсонський «Спартак» на цей раз, врахувавши помилки минулого матчу з миколаївським «Суднобудівельником», грав на високому рівні. Особливо відзначились лінії нападу і півзахисту.

Переможцем вийшла Херсонська команда «Спартак» з рахунком 2-1.

Таким чином, Херсон одержав право на дальшу участь у розіграві кубка України по футболу».

Газети «Наддніпрянська правда» Херсон, 9.10.1945.

збірна Вінниці – «Локомотив» Тернопіль – 0-3 (0-1). Голи: Маркович (25, з пен.), Федорович,

Ліпшенюк (88).

Боліливки скрізь однакові: для них не існує дощу. І хоч не було в об'явах надпису – «матч відбудеться при всякій погоді», а з самого ранку накрапував дощик – вони своєчасно з'явилися на стадіон. Адже сьогодні вирішується питання: чи брати участь команді Вінниці в третьому колі змагань на Кубок України».

Гру розпочинають гості. З самого початку виділяється їх напад. Хоча поле слизьке і м'яч обважнів, вони атакують ворота вінничан. В гру вступає воротар вінницької команди. Він вибиває м'яч, але тернопільці повертають його на штрафну площадку господарів. Кілька сутичок біля воріт. І ось один з вінничан рукою задів м'яч. Суддя дає свисток. Тернопілець Маркович б'є пенальті, одинадцятиметровий удар. Воротар кидається, та вже пізно. М'яч у правому верхньому кутку. З рахунком 1:0 закінчився перший тайм.

У другому таймі господарі поля, намагаючись будищо змінити рахунок, послаблюють захист. Напад команди Тернополя сміло використовує цю тактичну помилку вінничан. Продемонструвавши красну, злагождену гру, вони розвивають свій успіх: Федорович забиває другий м'яч у ворота Вінниці.

Гості раз-у-раз розігрують нові комбінації, активно нападають на ворота противника. Гра наближається до кінця. Залишилось кілька хвилин. Вінничани чогось затримались. М'яч у правого края тернопільців, пасовка – центру, ще одна пасовка, знову на край і Лешонок (Тернопіль) б'є. І третій м'яч у сітці... Залишилось півтори хвилини. Вінницькі футболісти атакують, б'ють по воротах, воротар бере м'яч і... свисток судді сповіщає про кінець зустрічі.

Матч виграла команда Тернополя з рахунком 3:0. Вінницькі футболісти втратили право змагатися за «Кубок України». Та й не дивно, бо систематичної планомірної роботи з ними ніхто не проводив і, власне кажучи, навіть постійної команди, що відстоювала б честь міста Вінниці, немає.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 9.10.1945.

Перемоги футболістів тернопільського „Локомотиву“

Футбольна команда тернопільського „Локомотиву“ успішно почала змагання в розіграші кубка Української РСР. Днями на вінницькому стадіоні тернопільчани зустрілися з збірною футбольною командою міста Вінниці. Зустріч закінчилася перемогою команди тернопільського „Локомотиву“ з рахунком 3:0.

Цей цікавий матч розпочався при несприятливій погоді, йшов дощ. З перших же хвилин гри господарі поля—вінничани, сильно атакували ворота гостей. Але захист „Локомотива“ дружно відбивав атаку і команда тернопільчан бере ініціативу. На 25-й хвилині гравець нападу т. Маркович з 11-метрової відстані забиває в ворота вінничан перший м'яч.

В другому таймі вінничани прагнуть вирівняти рахунок гри і неодноразово утворюють небезпечне становище біля воріт тернопільчан. Воротар Обухович бере ряд складних м'ячів і гра знову перенесена до воріт вінницької команди.

В середині другого тайму, після вміло розіграної комбінації нападу тернопільчан, Федорович забиває другий гол вінничанам, а незабаром гравець нападу Ліпшенко посилав в сітку вінничанам останній м'яч.

Наступного дня команда тернопільського „Локомотиву“ в товариській зустрічі перемогла команду вінницького „Спартак“ з рахунком 5:1.

Мах.

Капітан команди тернопільського „Локомотиву“.

Газета «Віль не життя» Тернопіль, 1945.

«Локомотив» Запоріжжя – «Будівельник» Кривий Ріг – 3-0

«7 жовтня розпочинається розіграш з футболу на кубок України. В першому колі, що відбудеться в місті Запоріжжі, зустрінуться команди «Будівельник» (м.Кривий Ріг) та «Локомотив» (Запоріжжя). Побажаємо криворізьким футболістам успіху в розіграші».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 12.09.1945.

27 вересня розпочалися спортивні змагання за першість на кубок УРСР 1945 року. В розіграші беруть участь 32 сильні спортивні команди України. До складу цих команд входять і запорізька футбольна команда товариства «Локомотив».

Перша гра відбудеться 7 жовтня на стадіоні «Комсомольская правда». Наші локомотивці зустрінуться з командою м. Кривий Ріг.

З 17 жовтня в змагання на кубок включаються команди майстрів спорту — київське «Динамо», Сталіно «Стахановець» і інші. Участь майстрів збільшить спортивний інтерес до розіграшу на кубок.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя,
7 та 9.10.1945.

7 жовтня запорізька футбольна команда «Локомотив» зустрілася в першій грі на кубок УРСР з футбольною командою Кривого Рогу. Матч судив суддя республіканської категорії т. Ордин.

Спочатку гри локомотивці зустріли впертий опір з боку команди Кривого Рогу, яка, користуючись перевагою (гра за вітром), неодноразово загрожувала воротам запорізьців. Але на 40-й хвилині першої половини гри т. Куш (центральний нападаючий) відкриває рахунок. Перша половина гри закінчилась рахунком 1:0 на користь запорізьців.

В другому таймі команда «Локомотив» бере ініціативу в свої руки і на 8 хвилині гри т. Куш знову забиває другий м'яч у ворота гостей. Через кілька хвилин капітан команди т. Мозалевський посилав третій м'яч у ворота «противника».

Гра закінчилась з рахунком 3:0 на користь запорізьців.

Чергова гра команди «Локомотив» на кубок УРСР відбудеться 14 жовтня.
М. Смоляров.

07, 8.10. «Авангард» Краматорськ – «Динамо» Харків – 3-3 дод.час, 3-2
08.10. «Динамо» Станіслав – «Динамо» Луцьк – 4-0

«В неділю, 7 жовтня, на стадіоні «Спартак» станіславська футбольна команда приймала гостей з Луцька. Був проведений матч на розигриш кубка УРСР по футболу.

Не зважаючи на те, що день був похмурий, холодний, до початку матчу стадіон заповнився глядачами.

Перший тайм гра велась в швидкому темпі. На 28 хвилині після красивої комбінації м'яч попадає, до правого краю – Левченка (Станіслав). Він проходить оборону, влучним ударом відкриває рахунок на користь станіславської команди.

Під час другого тайму дрібний дощ, що накрапав весь час, переходить в зливу. На змоченому полі значно тяжче грати, але темп гри не спадає.

Після короткої пасовки м'яч потрапляє на штрафний майданчик луцької команди, лівий край – Корнєєв (Станіслав) головою посилає м'яч, воротар луцької команди виймає з сітки вже другий м'яч. На 30 хвилині в ворота Луцька влучає ще один м'яч. Гра йде з розрахунком 3-0 на користь Станіслава. Через 4 хвилини м'ячем знов заволодів Левченко (Станіслав). Влучним ударом направляє він його в ворота луцької команди. Це був останній гол. Станіславська футбольна команда закінчила матч перемогою з рахунком 4-0.

Треба відзначити непогану гру станіславської команди в цілому на чолі з капітаном команди Прянішниковим. Суддя 1 категорії Ферузо добре провів матч.

Таким чином, після першого виграша команда м.Станіслава завоювала право брати участь в наступних матчах на розигриш кубка УРСР по футболу».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 9.10.1945.

.. ? . «Динамо» Чернівці – «?.» Кам'янець-Подільський – перемога-поразка.

«КУБОК УКРАЇНИ» ПО ФУТБОЛУ

З 7 жовтня з участю 36 кращих футбольних команд України почалися розигри «Кубка України» по футболу.

В перший календарний день команда харківського «Трактора» виграла у футболістів «Сталі» (Костянтинівка) з рахунком 5:0; «Локомотив» (Запоріжжя) у «Будівельника» (Кривий Ріг)—3:0; «Локомотив» (Ясенувата) у «Сталі» (Дніпродзержинськ) — 4:2; «Сталь» (Дніпропетровськ) у «Динамо» (Ворошиловград) — 4:3 і «Авангард» (Краматорськ) у харківського «Динамо»—3:2.

Для участі в другому кругі змагань на «Кубок України» футболісти харківського «Трактора» виїжджають в Херсон, де 14 жовтня відбудеться зустріч.

Футбольна команда майстрів харківського «Локомотива» вклячається в змагання на «Кубок України» 21 жовтня.

Позавчора на стадіонах республіки відбувалися перші зустрічі розигришу кубка УРСР з футболу.

Особливість змагань на кубок полягає в тому, що команда, яка програє виходить з числа учасників. Якщо матч закінчується нічийним результатом, дається додатковий час або ж команди зустрічаються знову.

Результати перших зустрічей такі: команда шостої райради «Динамо» виграла у команди міста Суми з рахунком 2:1; Дніпропетровськ («Сталь») — Ворошиловград («Динамо») — 4:3; Херсон («Спартак») — Кіровоград («Сільмаш») — 2:1; Ясинувата («Локомотив») — Дніпродзержинськ («Сталь») — 4:1; Станіслав—Волинь — 4:0; Тернопіль — Вінниця — 3:0.

Газети «Соціалістична Харківщина» Харків, 12.10.1945 та «Молодь України» Київ, 10.10.1945.

3 коло

14.10. «Динамо» (6-а райрада) – «ВПС КВО» – 2-0

Ст. «Динамо». «Динамо» Львів – «Динамо» Станіслав – 6-0

ПОРАЗКА СТАНІСЛАВСЬКОЇ КОМАНДИ.

В неділю, 14 жовтня, відбувся розигриш кубка УРСР по футболу. Станіславська команда футболістів зустрілася у Львові з командою «Динамо».

Матч пройшов при явній перевазі

команди Львова і закінчився перемогою львов'ян з рахунком 5:0.

Станіславська команда після цієї поразки вибула із складу команд на розигришу кубка УРСР по футболу.

М. ЛОБОДКО.

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 19.10.1945.

«На Львівському стадіоні «Динамо» відбувся черговий футбольний матч на кубок України між футболістами Станіслава та спортивного товариства «Динамо» Львова.

Це друга зустріч між цими командами. Вперше вони зустрічалися у Києві на республіканській спартакіаді. Переможцями вийшли тоді львівські футболісти, які зайняли перше місце серед футбольних команд західних областей України.

На цей раз команда Станіслава прибула до Львова з єдиним бажанням: виграти зустріч щоб далі брати участь у розіграші на кубок України, який проводиться за олімпійською системою. Львівські ж футболісти також намагалися вийти з цієї зустрічі переможцями і не випасти з розіграшу. Недивлячись на несприятливу погоду футболісти Львова зуміли закінчити матч в свою користь з рахунком 6-0. Це вже третя зустріч, яку львівські футболісти переможно закінчили в розіграші на кубок України».

Газета «Вільна Україна» Львів, 16.10.1945.

«Сталь» Дніпропетровськ – «Авангард» – 4-0.

Нещодавно на стадіоні «Сталь» в чергому матчі на кубок України зустрілись футбольні команди дніпропетровського заводу ім. К. Лібкнехта та краматорського товариства «Авангард». З перших же хвилин гри була очевидна перевага дніпро-

петровців, які виграли матч з рахунком 4:0. Таким чином, команда заводу ім. К. Лібкнехта завоювала право на участь в півфіналі кубка, де їй доведеться грати з командою маріупольського заводу «Азовсталь».

Газета «Зоря» Дніпро, 20.10.1945.

«Локомотив» Запоріжжя – «Стахановець» (трест «Сталінвугілля») Сталіно – 4-0

МАТЧ НА РОЗИГРАШ КУБКА УРСР ПО ФУТБОЛУ

14 жовтня на стадіоні «Комсомольская правда» відбувся другий матч на розіграш кубка УРСР по футболу. Запорізька команда «Локомотив» зустрілася з командою «Стахановець Сталиноуголь».

Запорізькі футболісти показали високий клас гри. На 15 хвилині першої половини матчу, з подачі напівлівого нападника т. Свірідова, центр нападу тов. Кузьменко забиває перший гол. Команда запорізьців продовжує штурм воріт гостей. Але в першому таймі збільшити рахунок не вдається.

Друга половина гри починається

бурхливими атаками запорізьців. Вже на першій хвилині лівий нападник т. Кущ, після розиграної комбінації Мозолевським і Бузьменком, одержавши м'яч, красиво забиває його у ворота «противника». Рахунок – 2:0 на користь запорізьців.

Запорізьці продовжують активний наступ, один за другим посилюючи у ворота гостей ще два м'ячі. Гра закінчилася з рахунком 4:0 на користь запорізьців.

Команда «Локомотив» увійшла в одну восьму фінішу розіграшу на кубок УРСР по футболу.

І. Денисенко.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 17.10.1945.

14, 15.10. «Спартак» Херсон – «Трактор» (ХТЗ) – 0-0 дод. час, 0-2

Два дні, 14 і 15 жовтня, на зеленому полі стадіону «Водник» йшла вперта боротьба двох футбольних колективів на кубок України.

На цей раз противником Херсонської команди був сильний колектив Харківського тракторного заводу – «Трактор».

Перший день гри не приніс переможної жодній команді. Гру було продовжено доїчі по 15 хвилин, та це теж не дало наслідків. Продовження гри доведеться перенести на 15 жовтня.

Боротьба за перемогу була гостра, насичена багатьма цікавими моментами біля воріт обох команд. Лише у другій половині гри харків'янам вдалося забити гол, а через 10 хвилин правий напад харків'ян, вирвавшись вперед, збільшив рахунок. Гра закінчилася перемогою гостей з рахунком 2:0.

Таким чином, херсонська команда «Спартак» вибула з гри на кубок України.

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 17.10.1945.

..?? «Динамо» Чернівці – «Локомотив» Тернопіль – перемога-поразка.

4-коло

21.10. 15:00. Ст. «Динамо». «Динамо» Київ – «Трактор» (ХТЗ) – 2-0. Голи: П.Віньковатий (два).

«Сталь» Маріуполь – «Сталь» Дніпропетровськ – +:- .

«Учасник півфіналу кубка України футбольна команда заводу ім.К.Лібкнехта виїхала до м.Маріуполя, де гратиме з командою маріупольського заводу «Азовсталь». Переможець матчу вийде у фінал кубка».

Газета «Зоря» Дніпро, 21.10.1945.

«Локомотив» Запоріжжя – «Динамо» Львів – +:- (або 2-1(1-0))

«Запорізькі футболісти товариства «Локомотив» готуються до матчу на кубок УРСР, який відбудеться в найближчі дні на стадіоні «Комсомольская правда».

Локомотивці зустрінуться з львівською командою «Динамо»».

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 21.10.1945.

25.10. «Локомотив» Харків – «Динамо» (6-а райрада) – 7-0

«Очередной футбольный матч на кубок Украины по футболу привлёк тысячи зрителей. Они с нетерпением ожидали встречи с футболистами киевского «Динамо».

Обменявшись короткими приветствиями, футболисты «Локомотива» сразу повели наступление на ворота киевлян. В первой половине встречи нападающие Харькова, имели до пяти возможностей, не сумели их использовать и открыли счёт только в последние минуты.

Вторая половина прошла при явном преимуществе харьковчан. За первые 20 минут второго тайма в сетке киевлян мяч побывал шесть раз.

Игра закончилась со счётом 7-0 в пользу харьковского «Локомотива». Отличились футболисты Rogozjanskij, Горохов, Гуркин и особенно Орлов, забивший классический мяч с корнера.

В воскресенье в три часа дня харьковчане проводят очередную встречу на кубок с днепропетровцами».

Газета «Красное знамя» Харків, 27.10.1945.

Велика перемога „Локомотива“

Чвертьфінальний матч на «Кубок УРСР» по футболу, що відбувся на стадіоні «Динамо» між місцевим «Локомотивом» і кївською командою «Динамо» (перша клубна), відбувся багатьох глядачів.

З перших хвилин майстри «Локомотива» беруть ініціативу в свої руки. Ще немає сильних ударів, ще динамівський захист упорто бореться за м'яч, але перевага «Локомотива» стає явною. Під знаком II минуло сорок хвилин. На вишці показники ті самі: 0 : 0. Коли перший тайм підходив до кінця, «Локомотив» достав право бити одинадцятиметровий удар-пенальті. Його точно пробив центр нападника команди Гуркін. Кївляни пропустили перший гол.

Після перерви, на 12-ій хвилині, з углового удару в воротах кївлян опинився другий м'яч. Через хвилину, скориставшись з помилки «противника», локомотивець Орлов забиває третій м'яч.

Окрилена успіхом, команда валентинчиків посилила темп. Далі йдуть чіткі передачі, швидкий вихід на м'яч, і ось Гуркін забиває четвертий гол, а за ним і п'ятий.

Половина другого тайму дала рахунок 6 : 0. «Локомотив» не послабив зусиль. Нападаючий Горохов, одержавши точну передачу в штрафній площадці, вдалося вибити до воріт і безпомилково пробив. 6 : 0!

Контратака кївлян не увінчалася успіхом. «Локомотив» забиває сьомий, останній гол. Цією блискучою перемогою харківський «Локомотив» завоював право грати в півфіналі проти команди «Сталь» (Дніпропетровськ) і «помістився» кївліанами за своїх земляків: кїївське «Динамо» до цієї гри перемогло харківський «Трактор».

С. ВАЙНШТЕЙН.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 27.10.1945.

1/4 фіналу

27.10. Ст. «Спартак». Суддя: Василь Правовєров (Київ). «Харчовик» Одеса – «Динамо» Чернівці – 1-0 (1-0). Гол: П.Ступаков (30, пен.).

«МАТЧ НА КУБОК УРСР З ФУТБОЛУ.

На стадіоні «Спартак» відбувся чвертьфінальний матч на кубок УРСР з футболу. Зустрілись команди «Харчовик» (Одеса) – «Динамо» (Чернівці). Матч на кубок не знають нічийних результатів. Якщо матч закінчується внічию, то грають повторно. Тому спортсмени обох команд докладали максимум зусиль, щоб домогтися успіху. До 30-ої хвилини першого тайму важко було визначити переможця. На 30-й хвилині суддя тов.Правовєров (Київ) присуджує 11-метровий удар у ворота динамівців. Ступаков б'є ... в руки воротаря. Але м'яч перебивають. Воротар динамівців порушив правила 11-метрового удару. Знову б'є Ступаков. На цей раз м'яч у сітці – 1-0.

Це був єдиний м'яч у сітці. Команда Одеси дістала право грати в півфіналі кубка УРСР у Києві».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, ? .10.1945.

28.10. «?.» Ужгород – «Стахановець» Сталіно – поразка-перемога

15:00. Ст. «Динамо». **«Динамо» Київ – «Локомотив» Запоріжжя – 4-1(1-0, 0-1, 3-0) дод.час.**
Голи: Віньковатий (1-й тайм, дод.час, два), Махія (додатковий час) – ?. (2-й тайм).

«Локомотив» Харків – «Сталь» – 15-0

«Харків'янин, спізнившись на півфінальний матч «Локомотив» (Харков) – «Сталь» (Маріуполь) на п'ять хвилин зупинився вражений, побачивши на вежі показник 2-0 на користь харків'ян. Рахунок був відкритий вже на 3-ій хвилині: Гусаров, нападаючий «Локомотива», діставши хорошу передачу, з ходу забив гол. А за хвилину Гуркін з пенальті (11-метровий штрафний удар) непомилково, як звичайно послав м'яч у куток воріт.

Протягом наступних 40 хвилин першого тайму місцеві футболісти повністю панували на полі. Дрібний дощик, слизький ґрунт не завадили їм успішно атакувати ворота «противника». Легко обігруючи захист гостей, «Локомотив» забив ще 5 голів, здобувши до перерви солідну перевагу – 7-0. Другий тайм не приніс ніяких змін. «Локомотив» був сильніший і в нападі і в захисті, гра не збудила того спортивного інтересу, що завжди супроводжує матчі на кубок (тим більше півфінальну зустріч!). на трибунах голосно обговорювалось чи набагато перетягне за десяток. А «Локомотив», забивши ще 8 (!) голів, закінчив зустріч з розгромним рахунком 15-0, завоювавши тим самим право грати в фіналі розіграшу кубка УРСР з футболу».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 31.10.1945.

«У черговому колі матчів на футбольний кубок України взяли участь команди майстрів. Вони без особливого напруження перемогли своїх «противників». Своєрідний рекорд поставила команда харківського товариства «Локомотив». В неділю, 28 жовтня, вона з астрономічним рахунком виграла у маріупольської команди «Сталь». Харків'яни забили 15 «сухих» м'ячів.

Репутація майстрів київського товариства «Динамо» в матчі проти запорізької команди «Локомотив» зазнала серйозного випробування. Коли вичерпалися 90 хвилин, які нормально має тримати футбольний матч, на щоглах обох команд були цифри – 1. За правилами розіграшу нічийний результат не може бути допущений. Суддя призначив додаткові 30 хвилин для визначення переможця, і в ці 30 хвилин кияни забили три м'ячі.

Тепер у складі претендентів на кубок лишилися чотири команди майстрів – одеський «Харчовик», сталінський «Стахановець», харківський «Локомотив» і київська команда «Динамо». 4 листопада півфіналісти зіграють поміж себе два матчі, а 8 листопада в столиці радянської України – в Києві відбудеться фінальний матч, який визначить переможця розіграшу».

Газета «Київська правда» Київ, 30.10.1945.

«28 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялся очередной футбольный матч на кубок УССР. Против команды мастеров киевского «Динамо» выступила команда общества «Локомотив» Запорожья.

Борьба была упорной и напряженной. Обменявшись в первом тайме мячами, команды в течение второго тайма не смогли изменить счета. Игра закончилась со счетом 1-1. По правилам розыгрыша «кубка УССР», им было дано дополнительное время 30 минут. Киевляне хорошо использовали его, забив в ворота противника 3 мяча. Общий счет – 4-1 в пользу динамовцев.

Таким образом, запорожская команда выбыла из дальнейшей игры, а киевские динамовцы перешли в следующий тур розыгрыша кубка республики по футболу.

В розыгрыше кубка УССР состоялись матчи и других городах. Харьковская команда «Локомотив» с разгромным результатом – 15-0 – выиграла у днепропетровской «Стали»; одесская команда «Пищевик» выиграла встречу с черновицкими динамовцами со счетом 1-0».

Газета «Правда України» Київ, 30.10.1945.

1/2 фіналу (Київ. Ст. «Динамо»)

04, 5.11, **«Динамо» – «Харчовик» – 2-2 (1-0, 0-1, 1-1) дод.час.** Голи: Віньковатий (1-й тайм), Махія (4-й тайм) – ?. (2-й тайм), П.Ступаков (3-й тайм), – 4-1. Голи: Поварчук (два), А.Садовський (два) – ?..

«В Києві відбувся півфінальний матч на «кубок УРСР» з футболу. Грали команди «Харчовик» - Одеса і «Динамо» - Київ. 90 хвилин гри не дали переваги жодній з команд. Рахунок 1-1. За правилами змагань на кубок, при нічийному результаті командам дається ще 30 хвилин гри. Однак, і вони не виявили переможця. Команди вдруге обмінялися мячами – 2-2. Матч переграватимуть».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, ?.10.1945.

«Наближається до кінця розіграш кубка УРСР по футболу. В ньому взяло участь 40 команд міст республіки. Вони старанно підготувалися до цих цікавих змагань, що визначають кращі футбольні колективи. В напружених матчах поряд з майстрами виступали й молоді спортивні колективи, організовані в останні роки.

В напівфінали вийшли найсильніші команди майстрів України: «Динамо» (Київ), «Харчовик» (Одеса), «Локомотив» (Харків), «Стахановець» (Сталіно).

Зустрічі, які зараз відбуваються, мають винятково гострий характер.

Вчора на стадіоні «Динамо» відбувся вдруге матч між командами київського «Динамо» і одеського «Харчовика». Ці два колективи зустрілися вперше 4 листопада. Матч закінчився з рахунком 1-1, а в додатковий час команди обмінялися м'ячами і рахунок 2-2 не виявив переможця. В другій зустрічі,

яка відбулася 5 листопада, одеський «Харчовик» зазнав поразки: матч закінчився з рахунком 4-1 на користь київського «Динамо»».

Газета «Радянська Україна» Київ, 6.11.1945.

05.11. «Локомотив» – «Стахановець» – 2-0

Фінал

08.11. Київ. Ст. «Динамо». **«Динамо» – «Локомотив» – 0-1 (0-0).** гол: Горохов (70).

«Динамо», стартовий склад: А.Ідзковський, С.Васильєв, М.Махиня (кап.), М.Мельник, А.Садовський, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, М.Поварчук, А.Лерман, І.Серов, К.Калач, Буригін, тренер Лев Корчебоков.

«Локомотив», стартовий склад: М.Скороход, С.Безрук, М.Хлистов, О.Балацький, О.Бутенко, А.Головін, В.Рогозянський, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін (кап.), В.Гусаров, А.Горохов, В.Теляк, тренер Гнат Грубер.

«... 8 листопада на київському стадіоні «Динамо» відбувся фінальний матч, який мав визначити переможця у змаганні на кубок УРСР, отже, наступного володаря цього призу. Зустрілися динамівці Києва і локомотивці Харкова.

Харківські футболісти ще раз продемонстрували свій атакуючий стиль. Нападаючи на київські ворота майже протягом усього матчу, вони міцно тримали ініціативу в своїх руках. Перемога, а з нею і кубок завойовані харків'янами. Рахунок матчу – 1-0 на їх користь.

Після змагання голова республіканського комітету в справах фізкультури і спорту тов.Бунчук вручив переможцям футбольний кубок УРСР. Вперше за ряд років цей приз з рук киян перейшов на зберігання до спортсменів другої столиці УРСР – Харкова».

Газета «Київська правда» Київ, 10.11.1945.

«Закончилось одно из интереснейших спортивных соревнований сезона – розыгрыш «кубка УССР» по футболу. В нем приняли участие 38 лучших футбольных команд Украины.

8 ноября на стадионе «Динамо» в Киеве состоялась финальная встреча киевских динамовцев с футболистами «Локомотива» (Харьков). Долгое время игра шла без определенного перевеса на чью-либо сторону. К концу первого тайма инициативу взяли в свои руки харьковчане. Только хорошая игра защиты киевлян спасала ворота «Динамо» от гола. Во втором тайме харьковчане продолжали атаки. Одна из комбинаций закончилась голом, забитым харьковчанином Гороховым. До конца игры результат не изменился.

После матча председатель Украинского комитета по делам физкультуры и спорта при СНК УССР тов.Бунчук торжественно вручил хрустальный кубок команде победительнице».

Газета «Правда Украины» Київ, 10.11.1945.

«В Киеве закончились игры на кубок Украины по футболу. Полуфинальные встречи проходили в острой и упорной борьбе.

Мастера киевского «Динамо» дважды играли с одесским «Пищевиком». Первая игра закончилась со счетом 2-2, вторая встреча принесла победу футболистам столицы со счетом 4-1. Харьковский «Локомотив» в полуфинале встретился с донецкими футболистами общества «Стахановец». Несмотря на бесперывные атаки донбассовцев, харьковчане выиграли матч со счетом 2-0.

8 ноября команда футболистов «Локомотив» (Харьков) встретилась в финале с мастерами киевского «Динамо». Киевляне приложили все усилия и тому, чтобы завоевать почетный спортивный приз, но уверенная и блестящая игра харьковчан принесла последним победу. Финальный матч на кубок Украины закончился со счетом 1-0 в пользу «Локомотива». Кубок Украины завоевали спортсмены нашего города.

Блестящая победа харьковских футболистов поставила нашу команду в число лучших футбольных коллективов республики».

Газета «Красное знамя» Харків, 10.11.1945.

««Кубок УССР» торжественно вручен футбольной команде харьковского «Локомотива».

Первенство оспаривали 38 команд республики. Игры на «Кубок УССР» превратились в одно из самых интересных спортивных соревнований 1945 года. Финальная встреча между киевским «Динамо» и харьковским «Локомотивом» привлекла особое внимание. Гол, забитый харьковчанином Гороховым в ворота киевского «Динамо», был решающим в этом матче и во всем розыгрыше».

Газета «Сталинское племя» Київ, 11.11.1945.

«Игры футбольных команд на кубок имеют свои особенности. Как известно, проигравшая команда выбывает из дальнейших игр, вот почему прошедшие игры на кубок Украины по футболу отличались таким большим упорством и стремлением команд, во что бы то ни стало пробиться к финалу.

В единоборстве познается сильнейший. Четырьмя сильнейшими командами, пришедшими к полуфиналу без поражений, оказались: киевская команда мастеров «Динамо», сталинский «Стахановец» харьковский «Локомотив» и одесский «Пищевик». Четыре матча, сыгранные на столичном стадионе им.Н.С.Хрущева, решили вопрос об обладателе кубка.

Харьковчане встретились с командой «Стахановец». Игра закончилась победой харьковчан со счетом 2-0. Другой парой полуфиналистов оказались киевские и одесские футболисты. В первый день, не смотря на добавочное время, они сыграли вничью. Лишь на второй день киевляне добились победы.

8 ноября свисток судьи вызвал на футбольное поле команды «Динамо» и «Локомотив». Игра эта была тем интереснее, что динамовцы стремились взять реванш за поражение, которое им нанесли харьковчане в играх на кубок СССР.

Как и следовало ожидать, матч прошел в упорной борьбе. Судьбу кубка решил гол, забитый харьковчанами в ворота динамовцев. Со счетом 1:0 в пользу харьковского «Локомотива» закончилась эта интересная встреча сильнейших».

Газета «Большевик Южной» Харків, 13.11.1945.

Харківський „Локомотив“—переможець розіграшів на кубок України по футболу

Розіграш на кубок України по футболу — перший після війни — не приніс особливих несподіванок в перших іграх. Все йшло без звичайних для кубкових ігор випадковостей: найсильніші команди швидко проходили до фіналу. І тому в півфіналі зустрілись саме команди майстрів: «Динамо» (Київ), «Стахановець» (Сталіно), «Харчовик» (Одеса) і «Локомотив» (Харків). Нагадаймо, що київські динамовці грають в розіграх першості Радянського Союзу по групі «А», інші три команди — по групі «Б».

Півфіналісти зібрались рівні силою, і це надавало цінним матчам на кубок особливого спортивного інтересу. «Локомотиву» довелося грати в півфіналі з «Стахановцем», київському «Динамо» — з «Харчовиком». Харківський «Локомотив» довів перемоги з рахунком 2:0 і вийшов в фінал. Його «противником» виявилось київське «Динамо», що перемогло одеситів.

Залишався вирішальний матч — фінал

кубка України! Ціком зрозуміла цікавість — хто ж буде володарем кубка — посилювалась тим, що в цьому сезоні «Локомотив» зустрічався з динамовцями столиці України в іграх на кубок СРСР по футболу і виграє матч з рахунком 2:0. Київському «Динамо» надавалося можливість «покинутися» за поразку. Ясно було, що боротьба буде дуже напруженою. Так і сталося.

8 листопада на столичному стадіоні зустрілись фіналісти (обидва півфінальних матчі також проходили в Києві). «Локомотиву» в упертій боротьбі вдалося забити гол в ворота киян, і це вирішило долю кубка. Рахунок 1:0 залишився незмінним, і найпочесніший для футбольної команди приз — Кубок республіки — дістався «Локомотиву». Там же, на полі, харківським футболістам була вручена ця почесна нагорода за перемогу над найсильнішими командами Радянської України.

С. ВАЙНШТЕЙН.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 11.11.1945.

«ГЛАЗАМИ «БОЛЕЛЬЩИКОВ».

Закончился розыгрыш «Кубка УССР» по футболу. 38 сильнейших команд республики оспаривали почетный приз. Вспомним некоторые моменты этой упорной и напряженной борьбы.

В полуфинал вышли команды мастеров, участвовавшие в розыгрыше первенства СССР: «Динамо» (Киев), «Стаханановец» (Сталино), «Локомотив» (Харьков) и «Пищевик» (Одесса). Первая полуфинальная встреча — играют «Динамо» и «Пищевик». Игра, как и следовало ожидать, сыла острой и поставила немало тревожных минут. Первый тайм окончился со счетом 1:0 в пользу «Динамо». Однако, во втором тайме, одеситы провели ряд неплохих комбинаций, одна из которых закончилась успехом. Счет 1:1. В добавочные 30 минут команды обменялись голами и матч окончился вничью.

На следующий день команды снова вышли на поле. Игра прошла при явном преимуществе киевлян и закончилась их победой (4:1). Весьма удачно дебютировал у киевлян молодой футболист Поварчук, забивший два мяча.

Вторая полуфинальная игра. Зрители были уверены в победе «Стахановца», успешно выступавшего в розыгрыше первенства СССР. Однако, вялая и безынициативная игра донбассовцев вызвала разочарование. «Локомотив», наоборот, играл дружно, напористо, проявлял волю к победе и, забив два мяча, добился заслуженной победы.

В финал вышли «Динамо» и «Локомотив». Финальный матч проходит так. С первых же минут чувствовалось превосходство харьковчан. Они играют активно, их комбинации разнообразны. Все же первый тайм не дает результата. Но харьковчане продолжают упорно атаковать и в середине второго тайма забивают гол, решивший исход борьбы.

По окончании матча председатель комитета по делам физкультуры и спорта при СНК УССР тов. Бунчук вручил «Локомотиву» хрустальный кубок и пожелал обеим командам улучшать и совершенствовать класс игры.

Вполне понятно сожаление киевских «болельщиков» по поводу утраты кубка столичной командой. В чем же коренятся причины неудачной игры динамовцев? За годы войны по разным причинам они потеряли несколько первоклассных игроков, а обновление команды, выдвижение молодых игроков оказалось совершенно неудовлетворительным. А ведь в других командах этим занимаются очень серьезно, и такие молодые футболисты, как Бобров, Карцев, Архангельский уже зарекомендовали себя лучшими игроками сезона.

Тем немногим молодым игрокам, имеющимся в киевском «Динамо», не уделяется должного внимания. Подававший надежды Карчевский в конце сезона выглядел на поле лишним, явно расстраивая комбинации нападения. При недостаточной работе над спортивной техникой и малом опыте игра левого крайнего Бурыгина оставляет жалкое впечатление. А такие игроки, как Серов, Калач, Н. Балакин, Лерман, на наш взгляд, тянут команду назад.

Кроме того, чувствуется какая-то инертность, отсутствие воли к победе, индивидуальная, несогласованная игра нападающих. Все это может объяснить низкие спортивные результаты киевского «Динамо» в этом сезоне.

Несомненно, в команде «Динамо» есть способные футболисты, например, Д. и С. Васильевы, Мельник и особенно Садовский. Хорошо играют капитан команды Махиня и один из старейших и опытейших вратарей Советского Союза Идзковский.

Столица Советской Украины должна иметь первоклассную футбольную команду, и об этом надо подумать уже теперь, после окончания летнего спортивного сезона, а не весной перед выходом команды на тренировки».

Газета «Сталинское племя» Киев, 14.11.1945.

Харківський «Локомотив» - володар Кубка України-1945. Стоять зліва направо: Грубер (тренер), Бем (асистент тренера), Гусаров, Головін, Гуркін, Горохов, Орлов, Мотенко (резервний воротар), Селезньов (начальник команди); середній ряд: Рогозянський, Хлистов, Усиков; сидять: Теляк, Бутенко, Скороход, Безрук, Балацький.

«КУБОК УРСР» ВИГРАЛА КОМАНДА ХАРКІВСЬКОГО «ЛОКОМОТИВУ»

Закінчилось одне з найцікавіших спортивних змагань сезону — розіграш «Кубка УРСР» по футболу. В ньому взяло участь 38 кращих футбольних команд України.

Недавно на стадіоні «Динамо» в Києві відбулась фінальна зустріч київських динамівців з футболістами «Локомотиву» (Харків). Довгий час гра йшла без певної переваги на будь-яку сторону. До кінця першого тайму ініціативу взяли в свої руки харків'яни. Тільки хороша гра захисту киян врятувала ворота «Динамо» від гола. В другому таймі харків'яни продовжували атаки. Одна з комбінацій закінчилась голом, забитим харків'янином Гороховим. До кінця гри результат не змінився.

Після матчу голова Українського комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР тов. Бунчук урочисто вручив кристалевий кубок команді-переможниці.

„Локомотив“ повернувся в Харків

12 листопада в Харків повернулася футбольна команда майстрів спортивного товариства «Локомотив» — переможець розіграшу на кубок України з футболу.

На вокзалі команду-переможницю урочисто зустріли представники міського комітету в справах фізкультури і спорту, громадських і спортивних організацій міста.

Капітан команди тов. Гуркін розповів зустрічаючим про півфінальний і фінальний матчі на кубок України в Києві, що закінчились перемогою «Локомотива».

Приїзд заводовника кубка України в рідне місто знятий харківським кореспондентським пунктом «Ілюстрації».

Кубок України знаходиться в її другій столиці!

Газети «Соціалістична Харківщина» Харків, 14.11.1945 та «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1945.

«НА КУБОК УКРАИНЫ.

Закончился розыгрыш кубка Украины по футболу. В финале встретились «Динамо» (Киев) и «Локомотив» (Харьков). Во втором тайме харьковчане забили в ворота «Динамо» гол, решивший судьбу матча. Команде – победительнице вручен кубок УССР».

Газета «Советский спорт» Москва, 20.11.1945.

1946

(29.09–12.11).

«29 вересня на 27 стадіонах республіки розпочнуться змагання на кубок України з футболу. Чотири роки кубок завойовували команда київського «Динамо», але в 1945 році їй довелося віддати його харківському «Локомотиву».

В попередніх іграх, що відбулися в областях України, брали участь коло 300 команд. 43 з них, які досягли найкращих показників, змагатимуться тепер за кубок України.

У фінал змагання ввійдуть також команди майстрів Києва («Динамо»), Сталіно («Стахановець»), Харкова («Локомотив»), Одеси («Харчовик»), Дніпропетровська («Сталь»), Миколаєва («Суднобудівник»), Ужгорода («Спартак») і Херсона («Спартак»).

Газета «Київська правда» Київ, 20.09.1946.

1 коло

29.09. Збірна Фастова – «Локомотив» Київ – 3-2

«БО» Житомир – «Спартак» Чернівці – 1-3

Ст. «Харчовик». «Портовик» Одеса – «Спартак» Ізмаїл – 6-0

«Стахановець» Кадіївка – «Сталь» Макіївка – 1-2

«Динамо» Ворошиловград – «Сталь» Маріуполь – 2-1

«Сільмаш» (завод «Серп і молот») Харків – «Спартак» Полтава – 2-0

Ст. «Динамо». суддя: Бурдуков (Чернівці). «Динамо» Львів – «Більшовик» Запоріжжя – 5-2 (1-1).

Голи: Усанов (?), 50), Колпаков (55, 85), Вашляев (88) – О.Кікнадзе (26), І.Мозолевський (89, пен.).

«Розпочався розигриш кубка України з футболу, в якому беруть участь понад 40 кращих команд республіки.

Позавчора відбулися перші матчі. Київська команда «Локомотив» виїжджала до Фастова, де зазнала поразки з рахунком 2-3 від збірної міста.

Динамоївці Львова приймали сильну команду запорізького «Більшовика». Матч закінчився перемогою господарів поля з рахунком 5-2.

У Житомир місцева команда будинку офіцерів зустрілась з чернівецьким «Спартаком». Перемогли, гості з рахунком 3-1».

Газета «Молодь України» Київ, 1.10.1946.

5:2 na korzyść lwowskiego „Dynamo”

O PUCHAR UKRAINY.

Po raz pierwszy młoda drużyna dynamowców lwowskich spotkała się na stadionie „Dynamo” w odpowiedzialnym meczu o puchar Ukrainy z „Bolszewikiem” Zaporozża.

Wbrew oczekiwaniu gospodarze boiska grali pewnie i ostro. Kończąc pierwszą połowę z wynikiem 1:1., dynamowcy w drugiej części wykazali swą przewagę i w ciągu

45 minut gry strzelili do bramki Zaporozża jeszcze 4 gole.

Jedyny gol minutę przed końcem meczu udało się gościom strzelić z karnego. Ogólny wynik meczu 5:2 na korzyść lwowskiego „Dynamo”. Spośród wycieczców dobrze grali atakujący Usanow, Kolpakow, Waszlajew i bramkarz Walajew.

W. WOLSKŁ

Газета «Червоний штандарт» («Czerwony Sztandar») Львів, 1.10.1946.

„ДИНАМО” (Львів) — „БІЛЬШОВИК” (Запоріжжя)

Позавчора тисячі львів'ян зібралися на стадіон «Динамо», щоб подивитися цікавий футбольний матч по розиграх на кубок УРСР. В цей день на полі зустрілися футболісти

запорізької команди спортивного товариства «Більшовик» та львівського «Динамо».

З рахунком 5:2 на користь команди «Динамо» завершилася ця

зустріч. За правилами розигрів на кубок УРСР та команда, яка зазнала поразки, з подальшої участі в розиграх вибуває.

Газета «Вільна Україна» Львів, 1.10.1946.

Победа львовских футболистов

В выходной день на стадионе «Динамо» в розыгрыше на кубок Украины по футболу встретились команды «Большевик» (Запорожье) и «Динамо» (Львов). Игра началась в живом темпе.

На 26-й минуте левый край голкипера Гикнадзе точным ударом забивает первый гол. Львовяне переходят в атаку. Во время свалки у ворот Запорожья вратарь Скрипник берет трудный мяч, но выпускает его. Подбежавший левый край Львова Усанов сравнивает счет игры.

Второй тайм хозяева поля начинают яростными атаками. Уже на 5-й минуте Усанов забивает второй

гол гостям. На 20-й минуте центрфорвард Львова Колпаков увеличивает счет до 3 : 1. За 5 минут до конца матча Колпаков забивает в ворота гостей четвертый гол, а затем правый инсайд Вахляев — 5-й.

В последнюю минуту Мазатевский (Запорожье) забивает с пенальти ответный гол Львову, но это не спасает гостей от поражения.

Финальный свисток хорошо судившего матч тов. Бурдукова (Черновицы) фиксирует заслуженную победу молодой динамовской команды Львова со счетом 5 : 2.

Я. ШНЕЕРСОН.

Газета «Львовская правда» Львів, 1.10.1946.

«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) Миколаїв — «Динамо» Херсон — 3-0 (0-0). Голи: С.Мартюшин, В.Киричков, В.Аксьонов.

Перемога комунарівців

У вівторок, 29 вересня, на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марти відбувся футбольний матч на кубок УРСР між командами Херсонського «Динамо» і Миколаївського «Суднобудівельника» (завод ім. 61 Комунара).

Гру розпочинають комунарівці. Перші хвилини матчу проходять без особливого спортивного інтересу. Перед кінцем першої половини гри комунарівці поспівають свої атаки, але безрезультатно.

Після перерви суднобудівельники пропонують гостям швидкий темп гри. Не раз миколаївці прориваються до воріт херсонців. В

один з таких моментів, після вдало розіграної комбінації Харатіді-Аксьонов-Мартюшин м'яч потрапляє в сітку динамівців. Рахунок відкрито. Гості намагаються відквитатися, але добра гра захисту «Суднобудівельника» зводить на нівець спроби херсонців. Ім майже не вдається прорватися до штрафного майданця миколаївців. Незабаром правий інсайд Киричков забиває другий м'яч, а потім Аксьонов з подачі Киричкова надсилає третій м'яч в сітку динамівців.

Матч закінчився з рахунком 3:0 на користь команди заводу ім. 61 Комунара.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 2.10.1946.

«Состоявшийся 29 сентября на Николаевском стадионе завода им.А.Марти футбольный матч по розыгрышу кубка Украины между командами «Судостроитель» завода им.61 Коммунара (Николаев) и «Динамо» (Херсон) проходил при явном преимуществе коммунаровцев.

Первый тайм, несмотря на то, что нападение «Судостроителя» почти все время вело игру на поле динамовцев, не дал результата. Сказалось неумение бить по воротам, редкие и робкие удары у команды «Судостроителя», а херсонские футболисты показали вялость в игре и просто не пытались нападать.

Во втором тайме николаевская команда, прорвав защиту херсонцев, один за другим вбивает три мяча в ворота динамовцев. Матч закончился поражением херсонцев со счетом 3-0. Более четкая, волевая игра «Судостроителя» могла бы принести им победу и с большим эффектом».

Газета «Бугская заря» Миколаїв, 3.10.1946.

«Сталь» Дніпродзержинськ — «ВПС» Одеса — 6-0

Ф У Т Б О Л

Переконалива перемога

У вівторок відбувся один з найцікавіших футбольних матчів сезону. У грі на кубок УРСР зустрілись команди Одеса - ВПС і Дніпродзержинськ — «Сталь». Футболісти товариства «Сталь», врахувавши свої помилки, показали виключно згуртовану, чітку гру. Захист, півзахист, напад грали дружно, активно боролись за м'яч. Переконаливий

рахунок 6:0 на користь команди «Сталь» показує, що футболісти цієї команди, вдосконалюючи техніку і тактику гри, використовуючи зарозумілість, можуть зайняти одне з перших місць серед кращих футбольних команд України.

На високому рівні провів матч суддя тов. Спітніков (Дніпропетровськ).

М. АРОНСЬКИЙ.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 1946.

Ровенські футболісти у м. Львові

2 жовтня Ровенська команда «Динамо» виїхала у м. Львів для зустрічі в розіграші кубка України по футболу з місцевою командою «Динамо». Зустріч відбудеться сьогодні, Дніпропетровська команді «Спартак», у проведеній зустрічі з ровенцями 1 жовтня, зарахована поразка з рахунком 2:1.

Газета «Червоний прапор» Рівне, 8.10.1946.

В неділю, 29 вересня, на стадіоні «Локомотив» відбулася цікава зустріч по футболу між командами спортивного товариства «Спартак» (Дніпропетровськ) і «Динамо» (Ровно). Цей матч викликав великий інтерес у ровенчан. Гру прийшли подивитися не менше 5.000 глядачів.

Рівно о 4-й годині свисток судді викликав команди на поле змагання. Гра починається у жвавому темпі з помітною перевагою на стороні господарів. Вони кілька разів вміло обходять оборону «Спартак» і підводять м'яч під ворота. На 11-й хвилині першого тайму динамівцеві Молчановському пощастило з гарної подачі Лякутіна забити головою гол і відкрити рахунок.

Потім гості зрозуміли тактику ровенчан: Вони прориваються з м'ячем під ворота «Динамо» і б'ють раз... у штангу, другий раз... у руки воротареві Калугіну.

Гра на короткий час переходить на половину поля дніпропетровської команди. І тут суддя помилково присуджує пеналь. З 11 метрів сильний м'яч б'є лівий крайній «Динамо» Рудківський. М'яч ударяється об сітку—гол. Рахунок 2:0 для Ровно. Закінчується перший тайм.

В другому таймі знову наступають динамівці. Брутальною грою вони намагаються залякати «противника».

М'яч переходить на половину поля ровенчан. На 7-й хвилині гості розігрують вдалу комбінацію і Єгоров майстерно забиває гол. Рахунок 2:1.

Гра продовжується із змінним успіхом. Лише на 27 хвилині господарі поля прориваються до воріт «Спартак». Влучним ударом Козел забиває гол. Рахунок 3:1.

Спартаківці набирають темпів. На 36-й хвилині лівий крайній «Спар-

так» Пригунов з великої віддалі посилає в сітку сильний м'яч. Рахунок 3:2. На 45-й хвилині м'яч знову потрапляє в сітку—«Динамо» 3:3. Нічия.

Після перерви суддя призначає додаткову гру в двох півтаймах. Динамівці розгорнули сильну атаку. Корнер подає лівий крайній Лякутін і Рудківський забиває м'яч у ворота «Спартак». Рахунок 4:3.

«Спартак» намагається вирівняти рахунок. І це йому вдається. На 16-й хвилині Ільницький сильно б'є по воротах «Динамо». Гол — 4:4.

Другий півтайм. Зміна полів. Динамівці напружують всі зусилля, щоб домогтися переваги. Гра проходить у швидкому темпі. На 3-й хвилині ровенчани прориваються до воріт гостей і Молчановський з ходу забиває гол. Рахунок 5:4 на користь «Динамо».

Залишилися лічені хвилини до кінця гри. Ровенчани намагаються затягти гру. Аут за аутом. Але спартаківці збирають усі сили і після довгої напористої гри вирівнюють рахунок. Пригунов забиває гол. 5:5. Знову нічия.

Гості ще декілька разів наступають на ворота господарів поля, але захисники «Динамо» надійно відбивають атаки. До кінця другого півтайму дніпропетровці грали злагоджено, створюючи ряд вдалих комбінацій. Слід відмітити їх добру підготовку і зіграність.

Таким рахунком закінчується другий півтайм і весь матч.

Гру судив суддя республіканської категорії тов. Терещенко. Він назначив другу і вирішальну зустріч на 30 вересня.

ОЛ. ШВЕД.
Л. ВОВК.

Газета «Червоний прапор» Рівне, 1.10.1946.

30 вересня, на стадіоні «Локомотив» вдруге зустрілися команди «Спартак» (Дніпропетровськ) і «Динамо» (Ровно). Як і на перший матч, зібралося багато глядачів.

О 4-й годині суддя викликав команди на поле. Гра розпочалася. Обидві сторони вперто змагаються. Але ось спартаківці напористо атакують. Майстерними передачами вони проводять м'яч до воріт «Динамо». Правий крайній «Спартака» Пригунов посилає сильний м'яч... в штангу, другий за штангу.

Господарі поля опановують становище і атакують ворота «Спартака». Молчановський проривається з м'ячем вперед. Гол здається неминучим. Але захисники відбивають натиск.

Гра знову проходить у центрі поля. М'яч переходить до воріт «Спартака». На 39-ій хвилині суддя призначив штрафний удар з віддалі 11 метрів, але м'яч полетів за ворота спартаківців.

Ровенчани до кінця гри майже «сядають» на воротах гостей, але захисники стійко оберігають ворота від голу. Перший тайм закінчується з рахунком 0:0.

Другий тайм розпочинається енергійною боротьбою. Атакують динамісти. На 10-ій хвилині Молчановський посилає сильний м'яч, але в штангу. Наступ триває. На 20-ій хвилині з подачі Серьогіна Молчановський головою «підправляє» м'яч у сітку.

Гол. Рахунок відкрито — 1:0.

Дніпропетровці напружують усі сили, щоб зрівняти рахунок. Де кілька разів складається загрозлива ситуація біля воріт «Динамо». Летять сильні м'ячі один — в

штангу, другий — в руки воротареві.

Знову атакують ровенчани. Лівий крайній Дем'янов підводить м'яч до воріт. Удар — м'яч іде за штангу. Через 2—3 хвилини Дем'янов знову посилає сильний м'яч, але в руки воротареві.

Футболісти «Спартака» переходять у настирливий наступ. Вони проводять м'яч через все поле до воріт «Динамо». На 30-ій хвилині з гарної подачі правого крайнього Пригунова Панченко посилає в сітку влучний м'яч. Рахунок вирівняно — 1:1.

Динамоці переходять в атаку. Біля воріт «Спартака» ведеться напружена боротьба. Але спартаківські захисники і воротар надійно захищають ворота. Азарт динамістів виходить із рамок гри. Їх натиск переходить в грубі вчинки. Вони заплутуються в сітку, грубо збиваючи воротаря та захисників. Така «атака» продовжується на правому краю. М'яч «стиснутий» між гравцями. Він потрапляє на руки чи то спартаківців, чи то динамістів. Суддя призначає 11-метровий штрафний удар по воротах дніпропетровців, які з протестом до судді залишають поле, хоч до кінця гри залишилось 4 хвилини. Рахунок — 1:1?

Цей матч, як і попередній викликав багато розмов серед глядачів. Одні співчують ровенчанам, які провели гру в настирливому і енергійному темпі, інші — дніпропетровцям, які завоювали симпатію злагодженою і майстерною грою. Багато глядачів відмічають невинтриманий вимід гостей з поля та деякі «помилки» судді.

Ол. ШВЕД.

Газета «Червоний прапор» Рівне, 3.10.1946.

29.09. «Динамо» Суми — «Дзержинець» Харків — 3-2
«3-2 НА КОРИСТЬ М.СУМИ.

(Харків)-«Динамо» (Суми) викликала великий інтерес у сумчан. Тим більше, що «Динамо» цього разу виступало не в постійному своєму складі, частина команди була замінена запасними гравцями. Матч розпочався в жвавому темпі. «Дзержинці» грали добре. На 20 хвилині сумчанин т.Обозний забив перший м'яч у ворота гостей. Перший тайм закінчився 1-1. В другому таймі обидві команди з перемінним успіхом атаквали ворота противника. На 5 хвилині т.Обозний з штрафного удару забиває другий м'яч харків'янам, а пізніше т.Новомірський — третій м'яч. Найцікавіша зустріч спортивного сезону цього року закінчився перемогою сумчан з рахунком 3-2».

Газета «Більшовицька зброя» Суми, 2.10.1946.

03.10. «Спартак» Дрогобич – «Динамо» Мукачеве (неявка) – +:-

«3-го жовтня мала відбутися зустріч спартаківців Дрогобича з динамівцями Мукачеве. Але мукачівці на матч не приїхали».

Газета «Радянське слово» Дрогобич, 12.10.1946.

04, 05.10. Ст. «Спартак». Суддя: Василь Правоверов (Київ). «Спартак» Вінниця – «Спартак» Станіслав – 2-2 (0-2), – 3-2

?.?. «Динамо» Кіровоград – «Спартак» Київ – 2-4

2 коло

06.10: «Сталь» Ворошиловськ – «Сталь» Макіївка – 1-4

«Сталь» Дніпродзержинськ – «Динамо» Суми (неявка, через фінансові проблеми) – +:-

«Портовик» Одеса – «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) – 0-1. Гол: С.Мартюшин.

У неділю 6 жовтня на Одеському стадіоні відбувся черговий футбольний матч на кубок УРСР між місцевою командою «Водник» і Миколаївською командою «Суднобудівельник» заводу ім. 61 Комунара.

Матч в упертій боротьбі виявився перемогою команди з рахунком 1:0. Друга перемога команди за імені 61 Комунара в розіграші кубка УРСР з футболу.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 8.10.1946.

Ст. «Динамо». «Спартак» Львів – «Спартак» Дрогобич – 0-1 (0-0). Гол: ?. (70).

«Сьогодні на Львівському стадіоні «Динамо» відбудеться друга календарна футбольна зустріч по розіграшах на кубок УРСР. В цьому матчі зустрінуться футболісти дрогобицької і львівської команд товариства «Спартак»».

Газета «Вільна Україна» Львів, 6.10.1946.

«Розиграш кубка України проводиться за олімпійською системою. Команда, яка програє першу зустріч, вибуває з розиграшу».

Зрозуміло хвилювання, з яким дрогобичани виїжджали на футбольний матч з своїми сильними супротивниками – львівськими спартаківцями, що відбувся 6-го жовтня. Здавалося, що програш неминучий.

Проте, команда вірила в свої сили і вступила в боротьбу в добрій спортивній формі.

6-го жовтня надвечір почався матч. Дрогобичанам випало грати проти вітру. Незважаючи на сильний натиск львів'ян, перший тайм закінчився безрезультатно. Другий тайм починається ще в більш прискореному темпі. Футболісти Дрогобича освоїлися з полем і переходять в атаку.

На 20 хвилині дрогобичани забивають перший гол.

Львів'яни мобілізують всі свої сили, намагаючись уникнути поразки, але ніщо не допомагає. Другий тайм закінчується. Львівська команда грає з послабленою енергією. П'ятірка нападу дрогобичан весь час на половині супротивника. Свисток судді сповіщає про кінець гри і перемогу дрогобицьких спартаківців, яка переконливо ілюструє клас нашої команди, що значно зріс.

Попереду – нові гри.

Обов'язок керівників команди – закріпити досягнуті успіхи, не зазнаватися і невинно працювати над дальшим розвитком техніки і тактики команди».

Газета «Радянське слово» Дрогобич, 12.10.1946.

07.10. «Спартак» Станіслав – «?.» Луцьк – 4-0

Ст. «Динамо». «Динамо» Львів – «Динамо» Рівне – 7-1

O puchar Ukrainy

W kolejnym meczu piłkarskim drużyna dynamowska wygrała o puchar Ukrainy na stadionie „Dynamo“, spotkały się drużyny Równego (zbiorowa) i Lwowa („Dynamo“). Grając z wielkim zapętem, wa-

mecz z wynikiem 7:1. W drużynie zwycięzców bardzo dobrze grał atak w składzie: Waszlejewa, Usanowa i Kołpako-

Газета «Червоний штандарт» («Czerwony Sztandar») Львів, 11.10.1946.

«8-го жовтня у м.Львові зустрілися команди «Динамо» (Львів)-«Динамо» (Ровно) в розіграві кубка України з футболу».

Зустріч закінчилася перемогою львівського «Динамо» з рахунком 7-1.

Це перша найдошкульніша поразка ровенського «Динамо» у цьому році».

Газета «Червоний прапор» Рівне, 15.10.1946.

08.10. «Сільмаш» (завод «Серп і молот») Харків – збірна Фастова – 1-0

08, 09.10. «Динамо» Харків – «Динамо» (6-а райрада) Київ 2-2, дод.час, – 1-4

«В Харкові відбулися чергові матчі на кубок України з футболу».

Команда «Сільмаш» (завод «Серп і молот») грала проти команди Фастова і добилась перемогу з рахунком 1-0. Харківські динамівці 8 жовтня виступали проти київських одноклубників. Гра закінчується внічию (2-2). Другого дня гості зіграли матч з рахунком».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 23.10.1946.

09.10. «Локомотив» Запоріжжя – «Спартак» Київ – 1-2 дод. час

Позавчора на міському стадіоні відбувся футбольний матч між командами запорізького «Локомотива» і київського «Спартака» на кубок УРСР.

Неважаючи на проливний дощ, матч був цікавим, захоплюючим. З початку до кінця гра йшла в швидкому темпі. Сильний аважливий м'яч перолтає з одного кінця поля на другий. Кияни, врахувавши обставинку, грали більш низькими пасами. Але як і завжди, запорізький воротар Костенко майстерно захищав ворота, не давав змоги гостям відкрити рахунок.

У другій половині матчу продовжувалась енергійна і вперта боротьба команд за перемогу. Ось м'яч біля воріт киян. Щоб врятувати становище, полухачник «Спартака» допустив грубість, за що суддя Фрідман призначив одинадцятиметровий штрафний удар. Б'є Лісичкін. М'яч у сітку.

Але ця перемога локомотивців тривала недовго. На вісімнадцятій хвилині киянин Михайлов з близької відстані забив м'яч у ворота запорізької команди. До кінця матчу рахунок не змінився—1:1.

За правилом розиграння на кубок УРСР, матч був продовжений півгодини, щоб визначити переможця. І ось, за дві хвилини до закінчення гри, спартаковець Авдольський забиває ще один гол запорізьцям. Тепер рахунок 2:1 на користь київського «Спартака».

Так закінчився цей матч, в результаті якого запорізька команда «Локомотив» вийшла з розиграння на кубок УРСР.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 11.10.1946.

2.10. «Спартак» Чернівці – «Спартак» Вінниця – +:-

«Динамо» Ворошиловград – «Сталь» Маріуполь – 2-1

3 коло

13.10. Суддя: Хоменко. «Спартак» Дрогобич – «Динамо» Луцьк – 5-0 (3-0). Голи: В.Замар'янов (25), Хараті (40, 85), В.Горохов'яно (41, 55).

«...13 жовтня п'ять «сухих» м'ячів стали наслідком переваги дрогобицької команди над луцьким «Динамо». «Спартак» ...проїхався по лучанах – 5:0 (3:0). Суддя р/к Хоменко сповістив про початок гри, а на 25-й хв. Заморьонов розпочав ...побиття суперника. Команда капітана Коротуна продовжувала переважати, але щойно на 40-й хв. лівий інсайд Хараті зумів підвищити результат на - 2:0. Через хвилину правий інсайд Горохов'яно забив третій гол, а у другому таймі на 55 хв. завершив індивідуальну акцію ще одним результативним ударом. За 5-ть хв.. до завершення гри воротареві з Луцька довелося вп'яте викинути м'яч із воріт. Відзначився Хараті. Тож – 5:0 на користь Дрогобича. Це третя кубкова перемога дрогобицьких футболістів. На черзі гра в Херсоні. Однак поєдинок в Херсоні 20 жовтня закінчився поразкою – 1:2, а разом із цим сходом з кубкової дистанції».

Газета «?» 1946.

БЛИСКУЧА ПЕРЕМОГА

(Дрогобич «Спартак» — Луцьк «Динамо» 5:0)

До зустрічі футболістів Прикарпаття і Волині футболісти готувалися кілька днів. Вони з нетерпінням чекали цієї гри тому, що матч, який відбувався у Луцьку на нерівності України, волинські спортсмени виграли.

Не дивлячись на те, що надворі була погана погода, йшов дощ, все ж трибуни міського стадіону були переповнені глядачами.

Шістнадцять годин 15 хвилин. Суддя республіканської категорії тов. Хоменко дає свисток. На футбольне поле вибігають в білих майках гості — луцькі динамівці, в червоних — господарі поля — дрогобицькі спартаківці.

Боротьба почалася! Шкіряний м'яч в грі. Спочатку обидві команди помітно нервують. На двадцятій хвилині п'ятірка нападу спартаківців проривається вперед. Перша вдала комбінація і на 25 хвилині центр нападу Замар'янов посидає м'яч у сітку гостей.

Посилюється темп гри. Волинці намагаються відквитатись. Та даремно. Захист господарів поля відбиває атаки «противника». Сильні і вдалі удари капітана команди Коротуна переносять гру до воріт динамівців. На 40 хвилині лівий інсайд Хараті точним ударом забиває другий м'яч. А буквально через хвилину правий інсайд Горохов'яно уголовим ударом посидає третій м'яч у сітку динамівців.

Перший тайм закінчився. Рахунок 3:0.

Другий тайм. Гра стає ще напруженішою. Луцькі спортсмени кілька разів атакують ворота дрогобичан. Але сильний захист спартаківців ліквідує загрозу і знову переходить у наступ. Чергова вдала комбінація. Правий інсайд Горохов'яно знову на 10 хвилин, прийнявши м'яч з центру, проривається вперед і збільшує рахунок.

Рахунок 4:0. Команда «Динамо» переходить в рішучий наступ, але безрезультатно. Спартаківці послають м'яч в центр поля. Волинці намагаються перенести гру на сторону «Спартака». Однак, помітна розгубленість гостей не дає результатів. Захист Дрогобичан відбиває всі м'ячі.

До кінця другого тайму залишалося 5 хвилин. Центр нападу передає м'яч лівому інсайду Хараті. Черговий прорив. Голкіперу «Динамо» довелося витягти з своєї сітки п'ятий м'яч.

Свисток судді. Матч закінчився. Цікава зустріч прикарпатських і волинських футболістів закінчилась рахунком 5:0 на користь господарів поля. Це третя перемога дрогобицьких спартаківців в розигранні кубка України.

Футболісти Прикарпаття виїжджають в місто Херсон для чергової зустрічі з одноклубниками на кубок України.

М. КОСТЕНКО.

Газета «Радянське слово» Дрогобич, 18.10.1946.

14.10. «Динамо» Львів – «Спартак» Станислав – 5-0

17.10. «Динамо» Ворошиловград – «Авангард» Краматорськ – 4-1 дод. час.

«17 октября на стадионе им.Ленина в Ворошиловграде состоялся футбольный матч на кубок УССР между командами местного «Динамо» и краматорскими футболистами спортивного общества «Авангард». После двух таймов игры счет был 1-1. Командам было дано добавочное время, в течение которого ворошиловградцы забили в ворота «Авангарда» три мяча. Матч закончился со счетом 4-1 в пользу Ворошиловградского «Динамо».

На днях команда «Динамо» выезжает в Одессу для игры на кубок УССР с одесским «Пищевиком».

Газета «Ворошиловградская правда» Луганск, 19.10.1946.

20.10. Ст. заводу ім.А.Марті. «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) – «Спартак» Чернівці – 5-3.

«17 жовтня в Миколаєві відбудеться черговий футбольний матч на кубок УРСР між вінницькою командою «Спартак» і миколаївською командою заводу ім.61 Комунара «Суднобудівельник». З переможцем цієї зустрічі гратимуть 20 жовтня футболісти «Суднобудівельника» заводу ім.А.Марті».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 13.10.1946.

«В цей же день (20 жовтня) на стадіоні була проведена товариська зустріч з футболу між командами «Спартак» (Чернівці) і «Суднобудівельник» (завод ім.61 Комунара – Миколаїв).

Матч виграла комунарівці з рахунком 5-3».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1946.

.?.10. «Спартак» Київ – «Сталь» Макіївка – перемога-поразка.

Результати решти матчів не відомі.

1/8 фіналу.

20.10. «Локомотив» Харків – «Динамо» (6-а райрада) Київ – 4-0

«20 жовтня в боротьбу за кубок України з футболу вступила команда майстрів харківського «Локомотива», яка тримає кубок з минулого року. «Локомотив» грав проти команди київського «Динамо» (6-та райрада) і виграв матч з рахунком 4-0.

Таким чином, харків'яни дістали право грати в наступному колі».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 25.10.1946.

«Суднобудівельник» (завод ім. Марті) Миколаїв – «Трактор» (ХТЗ) (по іншій версії «Сільмаш») Харків – 2-1 (0-0)

«20 жовтня на Миколаївському стадіоні заводу ім.А.Марті відбувся черговий матч на кубок УРСР між Харківською командою «Трактор» і Миколаївським «Суднобудівельником» заводу ім.А.Марті.

Перша половина матчу проходить з перемінним успіхом і закінчується з нічийним результатом – 0-0. В другому таймі гра стає більш жвавішою. На десятій хвилині лівий нападник миколаївців тов.Ямпольський завершує комбінацію і м'яч у воротах харківчан. Не проходить і трьох хвилин, як нападник Харкова, використовуючи те, що воротар «Суднобудівельника» тов.Коробов передчасно забіг вперед, легким ударом надсилає м'яч в пусті ворота мартійців. Миколаївці намагаються збільшити рахунок і це їм вдається. Центр нападу Михайлов забиває гол який і вирішив долю матчу, з рахунком 2-1 на користь миколаївців закінчилась ця зустріч».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1946.

«Во втором матче играли харьковская команда «Трактор» и «Судостроитель» завода им.А.Марти. игра носила упорный характер и первый тайм закончился вничью – 0-0. На 15-й минуте второго тайма левый крайний «Судостроителя» тов.Ямпольский открывает счет 1-0. Харьковчане, начавшие игру с центра, через две минуты сравнивают счет – 1-1. Еще через 10 минут в ворота «Трактора» попадает второй мяч.

Оставшееся до конца время не изменило счета, и матч закончился в пользу мартийцев со счетом 2-1».

Газета «Бугская правда» Миколаїв, 22.10.1946.

«Сталь» Дніпродзержинськ – «Спартак» Ужгород – 1-2

«Завтра на стадіоні «Сталь» відбудеться чергова зустріч футбольних команд, що входять до розіграшу кубка УРСР по футболу. Команда спортивного товариства «Сталь» зустрінеється з футболістами товариства «Спартак» Ужгороду, однією з найсильніших футбольних команд України, що днями брали участь у чвертьфінальній грі на футбольний кубок СРСР у Москві».

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 1946.

«В этот же день днепродзержинская команда общества «Сталь» принимала у себя на поле ужгородских спартаковцев в матче на футбольный кубок Украины. Ужгородцы неплохо сыграли в розыгрыше кубка СССР и поэтому встреча с днепродзержинцами представляла значительный спортивный интерес. Счет открыли днепродзержинцы и только к середине игры ужгородцы ответили голом. Добавочное время решило результат матча, и спартаковцы ушли с поля победителями. Счет – 2-1».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 22.10.1946.

20 жовтня відбувся один з найбільш цікавих футбольних матчів сезону. Футболісти команди „Сталь“ зустрілись з однією з найсильніших команд України — футболістами товариства „Спартак“ міста Ужгород.

З перших хвилин гри гості поставили під загрозу ворота Дніпродзержинська. Захист втримує сильний натиск. Згодом з'явився ужгородців нападає, гра переходить до центру, а на 32-й хвилині тов. Федорцов з великою силою посилав м'яч у ворота гостей.

Гра набуває великого напруження і супроводжується рядом цікавих моментів. У другому

таймі ужгородці зрівняли рахунок. У зв'язку з тим, що матч відбувався між двома учасниками розіграшу на кубок України і треба було визначити переможця, суддя продовжив гру ще на 30 хвилин. Як перша, так і друга сторона прикладали всіх зусиль, щоб дістати перевагу. Розв'язку приніс лише штрафний удар „понад-т.“ по воротах дніпродзержинців. Матч закінчився в рахунок 2:1 на користь футболістів Ужгорода.

Багаточисленні глядачі побачили прекрасну тактичну гру спартаківців міста Ужгород і зрослу силу гри команди „Сталь“.

Ф. К.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 22.10.1946.

«Спартак» Херсон — «Спартак» Дрогобич — 2-1 дод. час. Голи: О.Левченко (87), Г.Гончаров (96) — ?.

В неділю, 20 жовтня, Херсонська футбольна команда „Спартак“ на своєму стадіоні зустрілася з одноклубниками міста Дрогобич на кубок УРСР.

З самого початку гра набула швидкого темпу. Обидві команди докладали багато зусиль, щоб відкрити рахунок. Нарешті гостям вдається вбити до херсонських воріт м'яча.

Гра стала ще гострішою. В кінці другої половини правий нападуючий

Херсонської команди Левченко головою вбиває гол. Рахунок 1:1.

В додатковий час хазяї поля, буквально штурмують ворота гостей. Гра весь час ведеться біля воріт дрогобичан. Нарешті після вдало розіграної комбінації центр нападу Гончаров одержує м'яч і сильним ударом посилав його у ворота противника.

Цей цікавий матч закінчився перемогою Херсонської команди з рахунком 2:1.

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 23.10.1946.

24.10. «Харчовик» Одеса — «Динамо» Ворошиловград — 7-1. Голи: К.Щегоцький (чотири), ?.

«Вчера на стадионе «Пищевик» состоялся футбольный матч на кубок Украины между командами «Динамо» (Ворошиловград) и «Пищевик» (Одесса).

Встреча закончилась победой одесских футболистов, выигравших с большим счетом — 7-1».

Газета «Болшевицкое знамя» Одеса, ? 10.1946.

25.10. «Шахтар» Сталіно — «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) Миколаїв — 4-0. Голи: І.Рязанцев (три), П.Буянов.

«Учора, 25 жовтня, на стадіоні «Шахтар» відбувся футбольний матч на кубок УРСР між командами «Шахтар» (Сталіно) і «Суднобудівельник» (Миколаїв).

Вперше за багато років донецьким футболістам довелося грати в незвичайних метеорологічних умовах: поле було вкрите снігом, глибина якого сягала 10 см., зважаючи на це, гра мала багато гострих моментів і пройшла при явній перевазі донбасівців. Вони забили в першому і в другому таймах по 2 голи у ворота «Суднобудівельника» — один гол забив центр нападу Буянов і три гола — лівий напівсередній Рязанцев.

З переконливим рахунком 4-0 господарі поля залишили стадіон. Наші футболісти в цій грі показали силу, витривалість, волю до перемоги.

Таким чином команда «Шахтар» (Сталіно) вийшла до чверть фіналу».

Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 26.10.1946.

Отчеты о футбольных матчах часто принято начинать так: „Вчера на зеленом поле...“. Мы лишены возможности так начать свой отчет о встрече футболистов команд: гор. Сталино („Шахтер“) и г. Николаева (судостроители), ибо поле, на котором они встретились, было... белым. На нем плотным слоем толщиной в несколько сантиметров лежал снег. И все же матч состоялся.

80 минут на снежном поле шла напряженная борьба за право участвовать и дальше в розыгрыше почетного приза — кубка Украины по футболу. В розыгрыше этом принимают участие 16 сильнейших команд республики. Он ведется по так называемой олимпийской системе, где не может быть ничейного результата, где борьба ведется до победы и где проигравшая команда выбывает из круга соревнующихся. В данной встрече команды оспаривали право на участие в четверть финала.

Игра протекала при явном преимуществе команды донецких футболистов, которые, несмотря на крайне трудные усло-

вия, играли напористо, согласованно. Ворота гостей то и дело подвергались остервененным атакам со стороны игроков нападения „Шахтера“. Вратарю Николаевской команды тов. Мироненко пришлось основательно потрудиться, чтобы избавить свою команду от разгромного счета. Но все усилия защиты гостей оказались тщетными. Донецкие футболисты забили 4 мяча в ворота противника, не пропустив в свои ни одного. Три мяча из этого счета приходится на долю Рязанцева — одного из пятерки нападающих „Шахтера“.

Исход этой встречи вывел команду донецких футболистов в четверть финала розыгрыша. Предполагается, что ей придется встретиться с футболистами Одессы или Киева („Динамо“).

А. ВОЛЖСКИЙ.

Ответственный редактор
В. МЕДВЕДЕВ.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 26.10.1946.

27.10. Ст. «Динамо». **«Динамо» Київ – «Динамо» Львів – 2-0.** Голи: Вінковатий (два).
 «Динамо», Київ: К.Скрипченко, М.Мельник, В.Гребер, Д.Васильєв, Я.Борисов, Л.Гржибовський, М.Поварчук, П.Вінковатий, Г.Пономарьов, ?., тренер Антон Ідзковський.
«В черговому футбольному матчі за кубок УРСР зустрілись динамівські команди Києва і Львова. Кияни виграли цю зустріч з рахунком 2-0 і цим здобули право взяти участь у чвертьфінальних матчах.
З усіх претендентів на кубок не мають програвів лише 8 команд серед них дві київські – «Динамо» і «Спартак». Ці команди зустрінуться між собою завтра, 30 жовтня».

Газета «Київська правда» Київ, 29.10.1946.

O puchar Ukrainy
Pilkarze lwowscy doznają porażki

Rozpoczęły się rozgrywki o puchar republiki w piłce nożnej. Do udziału w rozgrywkach pucharu Ukrainy ze Lwowa włączono 3 drużyny — „Spartak”, „Dynamo”, „Burewiestnik”.

W pierwszym meczu drużyna piłkarzy rówieńskiej „Lokomotywy” zwyciężyła „Burewiestnik” lwowski w stosunku 1:0.

W niedzielę na stadionie „Dynamo” spotkały się drużyny dynamowskie Lwowa i Użhorodu. Już w 8 minucie lewoskrzydłowy Użhorodu Michailina strzela głową pierwszy gol do bramki lwowian.

W drugiej połowie środkowy ataku gości Wejg strzela drugą bramkę lwowianom. Wszelkie usiłowania gospodarzy boiska by strzelić bo-
 daż jedną bramkę rozbił się o nie-
 ugiętą obronę użhorodzan.

A więc po dwóch meczach drużyna lwowska, „Dynamo” i „Burewiestnik” odpadły już z rozgrywek. W tych dniach dynamowcy Użhorodu spotkają się z jedną pozostałą drużyną lwowskiego „Spartaka”.

Газета «Червоний штандарт» («Czerwony Sztandar») Львів, 7.10.1946.

Приближается к окончанию одно из интереснейших спортивных соревнований — розыгрыш «Кубка УССР» по футболу. После ряда встреч без поражений идут команды «Пищевик» (Одесса), «Локомотив» (Харьков), «Спартак» (Ужгород). Эти команды примут участие в полуфинальных матчах.

27 октября команда мастеров киевского «Динамо» встретилась с львовскими одноклубниками. Игра проходила при явном преимуществе киевлян и закончилась со счетом 2:0 в их пользу.

Полуфинальные матчи будут проведены в Киеве в первых числах ноября, а 8-го ноября на стадионе «Динамо» состоится финальный матч.

Газета «Сталинское племя» Київ, 29.10.1946.

27.10. **«Спартак» Київ – «Сталь» Дніпропетровськ – +:-**

1/4 фіналу

27.10. **«Суднобудівельник» (завод ім.Марті) – «Локомотив» – 1-4 (1-3).** Гол: Макеев (1-й тайм) – ?.
 (16), ? (21, пен.), ?.. Нереалізований пенальті: ? (16). («Суднобудівельник», 55).
«... Несмотря на плохую погоду, в Николаеве на встрече команд «Локомотив» (Харьков) и «Судостроитель» (Николаев) собралось несколько тысяч зрителей. Игра проходила в сильном темпе и изобиловала многими интересными моментами. Харьковчане продемонстрировали высокую технику, сыгранность и победили николаевцев со счетом 4-0.
Таким образом харьковский «Локомотив» вышел в четверть финала и 3 ноября встретится на своем поле с одесским «Пищевиком» или с футболистами ужгородского «Спартака»».

Газета «Красное знамя» Харків, 30.10.1946.

30.10. Ст. «Динамо». **«Динамо» – «Спартак» Київ – 5-1 (4-1).** Голи: П.Вінковатий (10, 13, 27, 69), М.Шевелянчик (41) – ?.

02.11. **«Спартак» Ужгород – «Харчовик» – 2-1 (1-1, 1-0) дод.час.** Голи: І.Здор, Й.Беловарі – Р.Махарадзе (87).

«Вчера на Ужгородском стадионе состоялась четвертьфинальная встреча на Кубок УССР между командами «Спартак» (Ужгород) и «Пищевик» (Одесса).

После длительного перерыва ужгородские зрители с нетерпением ожидали эту игру с участием «Спартака» - победителя зонального первенства СССР. Несомненно, что встречи на Кубок СССР с первоклассными командами страны должны были обогатить класс игры ужгородцев. Однако вчерашняя игра «Спартака» не оправдала надежд любителей футбола.

В первом тайме территориальное преимущество хотя и было на стороне ужгородцев, но из-за отсутствия слаженности в игре нападения они не сумели открыть счет. Здесь к сожалению ужгородцы повторили свои старые ошибки. Вызвала удивление исключительно пассивная игра центра форвардов Товта, который лишь расстраивал комбинации нападающих.

Во второй половине игры одесситы, проявившие исключительно упорство и настойчивость, активизировались, создав ряд острых и опасных моментов у ворот своего противника. Однако во втором тайме, как и в первом, игра не дала результатов. В дополнительное время «Спартак» сумел на первых минутах забить в ворота «Пищевика» два гола (Задор, Биловар). Одесситам удалось сквитать только один гол. Результат матча – 2:1 в пользу ужгородцев».

Газета «Закарпатская Украина» Ужгород, 3.11.1946.

«2 листопада на Ужгородському стадіоні відбувся футбольний матч на кубок України. Ужгородська команда «Спартак» зустрілася з одеською командою «Харчовик».

Понад 2 тисячі ужгородців заповнили трибуни стадіону. Кожному хотілось побачити гру «спартаківців» проти однієї з кращих команд Уп्राїни.

Перші хвилини гри проходять в атаках з обох боків. Гості, почувавши злагожденість «спартаківців», вперто захищали свої ворота. Частина кроків нападу відтягувалися до воріт, щоб стримати атаки «Спартака». Згодом гра набирає ще швидшого темпу, все частіше м'яч переходить на сторону господарів поля. «Спартаківці» теж посилюють атаки, але злагоджена чітка гра захисту і воротаря «противника» Близінського, паралізують їх зусилля. В першій половині гри ні одній з команд не вдається відкрити рахунок.

Другий тайм ужгородці провели без центра нападу – Товта, якого замінив Юхвід. У цій половині гри обидві команди намагалися відкрити рахунок. М'яч весь час то у одних, то у других воріт. Напруженість гри значно зросла. Команди розуміють, що гра на кубок ведеться до перемоги, тому продовжують з такою ж впертістю змагання. Свисток судді перериває гру. Команди йдуть на відпочинок, щоб знову зустрітися в додатковому 30-хвилинному часі.

Не дивлячись на значну віснаженість, перша половина додаткового часу проходить в такому ж швидкому темпі. На 10 хвилини нападаючим «Спартака» вдалося прорватися до воріт «Харчавика». Поданий від центру нападу Раковці м'яч підхоплює Задор і точним ударом посиляє у ворота гостей. Гол! Через кілька хвилин суддя признає штрафний удар у ворота гостей. І м'яч, посланий Біловаром, знову в сітці «Харчовика». Рахунок 2:0. Здавалося б перемога спартаківців вирішена. Але гості, скориставшись помилкою захисту «спартаківців», забивають їм гол. До кінця гри одеські футболісти прикладали всіх зусиль, щоб відігратися, але їм це не вдалося. Матч закінчився перемогою ужгородців з рахунком 2:1.

5 листопада Ужгородський «Спартак» грає на кубок України в Харкові».

Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 3.11.1946.

«2 листопада на Ужгородському міському стадіоні відбувся футбольний матч на кубок УРСР. Команда ужгородського «Спартака» зустрілася з одеською футбольною командою «Харчовик».

Перші хвилини гри пройшли без будь-якої переваги для одної з команд. Здивував глядачів своєю невдалою грою нападник «Спартака» Товт, якого у другому таймі довелося таки замінити Юхвідом.

В другій половині гра набула гострішого характеру, але безрезультатно. Так пройшли всі 90 хвилин матчу.

В додатковий час спартаківці забили два м'ячі і пропустили в свої ворота один. З цим рахунком 2-1 на користь «Спартака» матч закінчився».

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 7.11.1946.

03.11. «Спартак» Херсон – «Шахтар» Сталіно – 1-2

3-го листопада, на стадіоні ДСТ «Спартак», відбулася чергова зустріч між футбольними командами міста Сталіно – «Стахановець» і Херсонською – «Спартак».

Команда «Стахановець» протягом 10 років була в 1-8 груп майстрів СРСР, і лише в 1944 році, програвши московській команді у розіграшу першості СРСР по футболу, її перевели до другої групи. Але команда зберегла основних гравців і тепер являє собою міцний і злагоджений колектив. Не дивно тому, що матч Херсонської команди з «Стахановцем» викликав жвавий інтерес у херсонських глядачів, і, не зважа-

ючи на холодну погоду, на матч зібралось біля двох тисяч чоловік.

Перша половина гри проходила з перемінним успіхом. Гості вбили до воріт спартаківців 2 гола, пропустивши у свої – 1.

Друга половина гри проходила при явній перевазі гостей, але до кінця матчу вони не змогли змінити рахунок.

Гра закінчилась з рахунком 2:1 на користь «Стахановця».

Таким чином, команда «Спартак» вилучила із змагання на кубок УРСР по футболу.

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 5.11.1946.

1/2 фіналу. Київ.

08.11. «Локомотив» – «Спартак» (неявка) – +:-

08, 09.11. Ст. «Динамо». «Динамо» – «Шахтар» – 2-2 дод.час. Голи: П.Вінковатий (два) – .?., – 2-1. Голи: О.Жуков (1-й та 2-й тайм) – .?..

«Тисячі глядачів зібралися 8 листопада на стадіоні «Динамо», щоб подивитися півфінальний матч на кубок УРСР між столичною командою «Динамо» і командою «Шахтар» (м.Сталіно).

Незважаючи на те, що температура повітря була нижче нуля, гра була жвавою, впертою. Обидві команди будь-що домагалися успіху, але це не вдалося ні тій, ні іншій стороні. Рахунок 2-2 не змінився і під час додаткових 30 хвилин. Довелося гру перевести на 9 листопада. Матч приніс перемогу киянам з результатом 2-1. Отже вони вийшли у фінал.

Другим фіналістом є харківська команда товариства «Локомотив» (футболісти Закарпаття до Києва не приїхали і через це вибули з складу претендентів на кубок). Футбольний матч відбудеться в Києві 12 листопада».

Газета «Київська правда» Київ, 10.11.1946.

Закінчується розиграш кубка України з футболу. 8 листопада на київському стадіоні «Динамо» повинні були відбутись два півфінальних матчі. Харківський «Локомотив» вийшов у фінал без гри, оскільки команда Ужгородського «Спартак» не з'явилася на зустріч і вибула з змагань.

Другий фіналіст виявився лише після тривалої і напруженої гри. Після зустрічі між київським «Динамо» і «Шахтарем» (Сталіно)

пройшла в упертій боротьбі і закінчилася внічию з рахунком 2:2. Додаткові 30 хвилин також не змінили нічийного результату. Наступного дня матч перегрався. І тільки перевага в один м'яч дозволила київським динамівцям вийти у фінал.

Сьогодні відбудеться фінальна зустріч між київським «Динамо» і харківським «Локомотивом», яка і виявить переможця розиграшу кубка України з футболу.

Газета «Молодь України» Київ, 12.11.1946.

Фінал

12.11. 14:30. Київ. Ст. «Динамо». 20000 глядачів. Суддя: Василь Котов (Одеса). **«Динамо» – «Локомотив» 2-0 (2-0)**. Голи: Віньковатий (42, 45).

«Динамо», стартовий склад: А.Зубрицький, М.Бобков, М.Махиня, М.Кузнєцов (кап.), О.Шевцов, А.Садовський, В.Рогозянський, М.Шевелянчик, О. Щанов, О.Жуков, А.Горохов, П.Віньковатий, тренер А.Ідзковський.

«Локомотив»: М.Скорород, С.Безрук, М.Хлистов, О.Бутенко, А.Головін, М.Усиков, М.Соловйов, Б.Гуркін (кап.), В.Гусаров, І.Серов, Ф.Дашков, тренер Микола Кротов.

«КУБОК УССР ВРУЧЕН ФУТБОЛИСТАМ КМЕСКОГО «ДИНАМО».

Последним футбольным матчем в этом сезоне явился финал розыгрыша Кубка УССР. Свыше 300 футбольных коллективов республики участвовало в предварительных отборочных соревнованиях и 43 лучших команды оспаривали почетное право обладать Кубком.

Вчера, на Киевском стадионе «Динамо» состоялся этот последний матч, собравший многочисленных зрителей. Хозяева поля встретили в лице команды Харьковского «Локомотива» серьезных противников. Игра сразу же приобрела острый характер.

Несколько хороших комбинаций проводят харьковчане. Но им не хватает энергичных завершающих ударов по воротам.

Перед окончанием первого тайма центр нападения динамовцев – Жуков, прорвавшись на штрафную площадку Харькова, сильно бьет по воротам, но попадает в верхнюю штангу. В борьбе за мяч харьковчане допускают грубость, и судья назначает им штрафной удар. Виньковатов метким ударом забивает первый гол.

Через 2-3 минуты киевляне снова прорываются к воротам Харькова. Левый край киевлян – Виньковатов, обыграв защитников, вбивает второй гол.

Вторая половина игры не дает результата. Матч заканчивается победой динамовцев со счетом 2:0.

После окончания матча в торжественной обстановке состоялось вручение Кубка УССР победителю розыгрыша – киевским динамовцам.

Флаг соревнования опущен.

Летний спортивный сезон на Украине закончен».

Газета «Правда Украины» Київ, 13.11.1946.

«Вчера на стадионе «Динамо» відбувся фінальний футбольний матч на кубок України. 43 команди взяли в цьому році участь у змаганнях за цей почесний приз. Нарешті, лишилися дві – київські динамівці і харківські локомотивці.

У першому таймі киянам пощастило забити два м'ячі, не пропустивши в свої ворота жодного. Гості доклали в другому таймі великих зусиль, щоб відігратися, але добра гра Київського воротаря Зубрицького не дозволила харків'янам добитися успіху. До кінця змагання рахунок 2:0 лишився незмінним.

Після закінчення матчу голова республіканського Комітету в справах фізкультури і спорту тов. М. Ф. Бунчук поздоровив команди фіналістів і вручив капітанові київських динамівців тов. Кузнєцову кришталевий футбольний кубок УРСР.

Капітан обох команд тт. Кузнєцов Гуркін спустили прапор змагань. Футбольний сезон 1946 року закінчено».

Газети «Київська правда» Київ, 13.11.1946

ПРИЗ ЗАВОЮВАЛИ КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ

Розіграшем кубка України закінчився цьогорічний футбольний сезон. За почесний приз боролись 43 команди. Учасники розіграшу, які зазнали поразки, вибували з аматерів. І ось настав фінал.

Як і торік, в останньому матчі зустрілися команди київського «Динамо» і харківського «Локомотиву». Тоді харків'янам вперше пощастило завоювати приз, який кілька років підряд утримували динамівці Києва. Тепер кришталевий кубок знову сяяв на столі, край футбольного поля. Тут, на полі, мала вирішитися дальша доля кубка: чи залишиться йому в Києві, чи повернеться у Харків.

О пів на третю пролунала спрека судді тов. Котова (Одеса). І матч почався.

Київни бурхливо атакують ворота гостей. Згодом гра вирівнюється. Минає один, другий, третій десяток хвилин, а рахунок залишається невідкритим. За 3 хвилини до кінця тайму суддя признає штрафний удар в сторону гостей. Харківські захисники створюють перед ворітми живу стіну. Київнин Горохов розбігається і... обходить м'яч, а в цю мить Вінковатий блискавичним ударом б'є по воротах. М'яч — у сітки! Команда «Локомотиву» змушена почати гру з центра.

Київни продовжують атакувати.

Ось м'яч від Жукова потрапляє до Вінковатого. Той по лівому краю проходить вперед і сильним низовим ударом забиває другий м'яч. Два голи за 3 хвилини! З рахунком 2:0 закінчується перша половина гри.

Після відпочинку харків'яни силкуються будьщо відквитатись. У напад переходять і їхні напівзахисники. Динамівці, маючи «в запасі» 2 м'ячі, грають спокійно. Нападники «Локомотиву» в другому таймі створюють кілька загрозливих моментів, але Зубрицький надійно захищає київські ворота. Йому навіть доводиться відбити «мертвий» м'яч, необачно посланий у свої ворота динамівським захисником Шевцовим. Свисток судді сповіщає про закінчення гри. З рахунком 2:0 київські динамівці здобувають перемогу.

Команди вишиковуються перед центральними трибунами. Голова Комітету в справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. М. Ф. Бунчук вітає спортсменів, вручає команді київського «Динамо» кубок і оголошує футбольний сезон закритим. Під звуки Гімну Радянського Союзу М. Кузнецов і Б. Гуркін — капітани київської та харківської команд — опускають прапор змагань.

Вчора на київському стадіоні «Динамо». Голова Комітету в справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. М. Ф. Бунчук вітає футбольну команду київського «Динамо» — переможця розіграшу кубка України.

Газета «Молодь України» Київ, 13.11.1946.

КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ ДІСТАЛИ «КУБОК УРСР»

12 листопада на Київському стадіоні «Динамо» відбулася остання зустріч в розіграшу «Кубка УРСР з футболу».

У фінал розіграшу вийшли команди «Динамо» (Київ) і «Локомотив» (Харків).

Фінальний матч закінчився перемогою команди «Динамо» з результатом 2:0.

В урочистій обстановці відбулося вручення «Кубка УРСР» переможцям розіграшу — Київським динамівцям.

(РАТАУ).

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 15.11.1946

12 ноября в Киеве на стадионе «Динамо» в финальном матче на кубок СССР по футболу встретились местная команда «Динамо» и прошлогодний победитель розыгрыша — харьковский «Локомотив».

Несмотря на холодную погоду, около 20 тысяч киевлян пришли смотреть этот интересный матч.

Харьковчане сразу же предлагают быстрый и захватывающий темп. Они непрерывно атакуют ворота киевлян, создавая весьма опасные моменты. Но хорошая игра киевской защиты и вратаря Зубрицкого спасают «Динамо» от неминуемого гола.

Динамо́вцы постепенно входят в темп игры и все чаще прорываются к воротам «Локомотива». За несколько минут до окончания первого тайма Виньковатов со штрафного удара забивает первый гол в ворота гостей. Минуту спустя он же забивает второй гол.

Вторая половина игры проходит в обоюдных атаках, харьковчане упорно стараются изменить счет. Несколько раз они бьют по воротам «Динамо», но вратарь Зубрицкий ликвидирует все их комбинации.

Свисток судьи, возвещающий об окончании матча, фиксирует победу киевлян со счетом 2:0.

Зрители аплодируют динамовцам — победителям розыгрыша кубка Украины на 1946 год.

Председатель Комитета по делам физкультуры и спорта при Совете Министров СССР тов. Бунчук вручает капитану команды тов. Кузнецову хрустальный кубок.

Раздаются звуки торжественного гимна Советского Союза, и капитаны команд спускают флаг соревнований.

Футбольный сезон 1946 года на Украине закончен.

Л. ДОРМАН.

Ю. МОСЕНЖНИК

ФИНАЛЬНЫЙ МАТЧ

43 футбольные команды Украины брали участие у цьому році в розіграші кубка республіки.

Після першої боротьби у фінал вийшли футболісти київського «Динамо» і торішній переможець кубка — харківський «Локомотив». Матч між ними відбувся 12 листопада в Києві.

Гра проходила у першій боротьбі обох команд і закінчилася перемогою киян з рахунком 2:0. Київське «Динамо» є переможцем розіграшу кубка України 1946 року.

В урочистій обстановці команди київського «Динамо» було вручено кришталевий кубок.

Капітан київської команди «Динамо» М. Кузнецов з кубком.

Фото Ю. Мосенжника.

Газета «Сталинское племя» Київ, 13.11.1946.

Газета «Зірка» Київ 1946.

КУБОК УКРАИНЫ РАЗЫГРАН

КИЕВ. (Наш корр.). 43 команды оспаривали в этом году кубок Украины по футболу. До полуфинала дошли команды мастеров «Динамо» (Киев), «Локомотива» (Харьков), «Шахтера» (Сталино), ужгородского «Спартак».

Игра динамовцев с донецкими футболистами, несмотря на добавочное время, закончилась со счетом 2:2. На второй день киевлянам удалось сломить сопротивление футболистов «Шахтера» и выиграть 2:1. Харьковский «Локомотив» вышел в финал без игры, так как ужгородский «Спартак» не явился. Судьба свела в последнем матче прошлогодних финалистов — «Динамо» и «Локомотив».

Первые 10 минут киевляне активно нападают, но вскоре игра выравнивается. Бросается в глаза различная тактика команд. Динамовцы разыгрывают неплохие комбинации, пользуясь короткими пасовками. Харьковчане, наоборот, играют исключительно на прорыв, стараясь вывести мяч для решаю-

щего удара своему центру нападения — Гуркину.

К концу первого тайма в сторону харьковчан назначается штрафной удар. Виньковатов находит цель в живой «стене», устроенной игроками «Локомотива», и забивает первый гол. Не проходит и двух минут, как он же красивым низовым ударом увеличивает счет до 2:0.

Во втором тайме харьковские футболисты, имея полное территориальное преимущество, все же не смогли отыграться. Несколько опасных моментов ликвидировал киевский вратарь Зубрицкий, безукоризненно проведший весь матч. Игра закончилась со счетом 2:0 в пользу динамовцев.

По окончании матча победителям был вручен хрустальный кубок. Капитаны команд киевского «Динамо» и харьковского «Локомотива» Кузнецов и Гуркин опустили флаг соревнований.

Футбольный сезон на Украине закончился.

М. КОЗЛОВ,
Р. ГРИГОРЬЕВ.

Газета «Советский спорт» Москва, 23.11.1946.

«Динамо» (справа наліво): Кузнєцов, Зубрицький, Вінковатий, Горохов, Жуков, Махія, Шевцов, Рогозянський, Шевелянчик, Садовський, Щанов, Бобков.

1947

(21.09–09.11).

«В 16 містах республіки позавчора почався перший тур розіграшу «Кубка УРСР» з футболу. В цьому році цей почесний трофей відстоюватимуть 52 кращі команди від усіх областей республіки. Розіграш провадиться за олімпійською системою (команда, яка програла, вибуває) в шести турах – по одному туру щонеділі. У третьому і четвертому турах до розіграшу включаються українські команди майстрів, що брали участь у першості СРСР по другій групі.

Дві кращі команди України – київське «Динамо» і харківський «Локомотив» допускаються до участі в розіграші кубка в шостому турі. Першого листопада в Одесі відбудуться дві півфінальні гри, а 8-го – фінальна, яка вирішить результат боротьби за кубок».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.09.1947.

1 коло, 21.09:

«Шахтар» Кадіївка – «Шахтар» Червоногвардійськ – 3-1

«Сталь» Ворошиловськ – «Сталь» Костянтинівка – 5-0

«БО» Черкаси – «Блискавка» Київ – 1-2 (можливо й не кубок УРСР).

«Трактор» (ХТЗ) Харків – «Динамо» Суми – 10-1

«У неділю, 21 вересня, на стадіоні ХТЗ відбувся футбольний матч на кубок Української РСР. Грالی господарі поля з командою «Динамо» м.Суми.

З початку гри наші футболісти захопили ініціативу і не випускали її до кінця. Матч закінчився з рахунком 10-1 на користь ХТЗ. Особливо відзначилися т.т.Лівенков і Прогалаєв, які забили по три голи у ворота противника». Газета «Темп» Харків, 24.09.1947.

«Комітет фізкультури і спорту при Раді Міністрів Української РСР проводить розіграш кубка республіки з футболу. В розіграші беруть участь 30 сильніших команд добровільних спортивних товариств. Гра проводиться за олімпійською системою. За таблицею розіграшу Сумська команда «Динамо» 21 вересня в Харкові зустрічалася з футболістами Харківського тракторного заводу ім. Серго Орджонікідзе. Матч пройшов при явній перевазі господарів поля і закінчився рахунком 10-1 на користь харківчан».

Газета «Більшовицька зброя» Суми, 27.09.1947.

«Спартак» Дрогобич – «Динамо» Ужгород – 1-4 (1-2).

«Вихідний день. На Дрогобицький стадіон «Спартак» поспішають трудівники міста.

Тисячі людей прийшли сюди, щоб подивитися футбольний матч на кубок України.

П'ять годин десять хвилин. Свисток судді. На поле вибігають в білих майках гості – ужгородські динамівці, за ними в червоних – дрогобицькі спартаківці.

З першої хвилини центр нападу динамівців передає м'яч лівому краю, і гра миттю переноситься до воріт «противника». Захист господарів поля відбиває атаки ужгородців. Посилюється темп боротьби за першість.

Півтайма напружена гра проходила безрезультатно. На 23 хвилині чергова комбінація закарпатських спортсменів закінчилась тим, що центр нападу Захаров відкриває рахунок.

Розигриш м'яча з центру. Спартаківці кілька хвилин тримають ініціативу. Але ряд вдалих комбінацій, і м'яч захоплюють гості. На 30 хвилині капітан команди Михаліна з кутка подає м'яч і Захаров забиває другий гол. Рахунок 2-0.

Гра набрала різкого характеру. Господарі поля докладають всіх зусиль, прагнуть відквитатися. За хвилину до кінця тайму, скориставшись метушню ужогородського голкіпера, Ніколішін забиває м'яч у сітку гостей.

Перший тайм закінчується рахунком 2-1.

В другому таймі спартаківці намагаються завоювати першість. Вони перші десять хвилин гри атакували ворота динамівців. Але дуже прикро, що, як і в більшості зустрічей, дрогобичани не змогли до кінця тримати гру в однаковому темпі. Скориставшись цим, динамівці беруть м'яч і майже весь час ведуть гру біля воріт господарів.

На 32 хвилині вони збільшують свій рахунок, а через 10 хвилин капітан команди Михаліна знову точним ударом посиляє в сітку спартаківців черговий м'яч.

Так з рахунком 4-1 на користь ужогородських динамівців закінчився цікавий матч на кубок України по футболу».

Газета «Радянське слово» Дрогобич, 24.09.1947.

«21 вересня ужогородські динамівці грали в Дрогобичі проти місцевої команди «Спартак». Ужогородська команда, підсилена трьома новими гроками, почала нестримно атакувати ворота хазяїв поля. На 10 хвилині один з нових гроків – центр нападу Горохов забиває перший гол. Через кілька хвилин капітан команди Мигаліна доводить рахунок до 2-0.

Спартаківці відповідають серією атак. Тільки на 45 хвилині їм вдається забити один гол. В другій половині гри знову нападають. Але динамівці, стримавши натиск противників, переходять в напад. Одинадцятиметровий штрафний удар Геді не забиває. Потім кілька разів б'ють Мигаліна, Горохов. Нарешті, Олах головою забиває третій м'яч. За кілька хвилин до кінця динамівці забивають ще один гол, закінчивши гру з рахунком 4-1.

Таким чином ужогородське «Динамо» одержало право на гру в другому турі. Наступної неділі вони гратимуть в Ужгороді з львівськими динамівцями».

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 23.09.1947.

«Авангард» Херсон – «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) Миколаїв – 1-2

«Трактор» (завод ім. Ворошилова) Дніпропетровськ – «Трактор» Осипенко – 3-1

Перемога комунарівців

Днями в Херсоні відбувся черговий матч розиграння кубка УРСР з футболу між місцевою командою «Авангард» і командою миколаївського «Суднобудівельника» заводу ім. 61 Комунара. В напруженій боротьбі перемогли комунарівці з рахунком 2:1.

28 вересня «Суднобудівельник» заводу ім. 61 Комунара гратиме в Одесі.

Газети «Південна правда» Миколаїв, 26.09.1947 та «Днепровская правда» Дніпро, 24.09.1947.

На Україні почався розиграння кубка республіки по футболу, в якому приймають участь десятки команд. Дніпропетровщина в цьому змаганні буде представлена футбольними колективами дніпродзержинського общества «Сталь», рудника ім. Карла Лібкнехта (Кривий Ріг), общества «Трактор» заводу ім. Ворошилова і дніпропетровської показательної командой мастеров «Стали».

Первый круг розиграння состоялся 21 сентября. В этот день на днепропетровском стадионе «Сталь» встретились команды «Трактор» (завода им. Ворошилова) со своими однолюбниками из г. Осипенко.

Победа со счетом 3:1 досталась днепропетровцам.

У зустрічі команд «Спартак» Кривого Рогу і «Сталь» Дніпродзержинська, що відбулася в липні, спартаківці програли з рахунком 0 : 1. Зрозуміло, що у неділю у грі на розиграння кубка УРСР з футболу вони прагнули більшою взяти реванш.

Гра почалась енергійною міцною атакою гостей. Через кілька хвилин після початку першого тайма вони відкрили рахунок. Але дніпродзержинці не розгуби-

лись. Задист міцно прикрив підступи до воріт. Одночасно нападаючи перейшли у дружний наступ. Після красивої комбінації Терехін скандув рахунок, а ще трохи згодом спартаківці вибили з сітки другий м'яч.

У другому таймі перевага команди «Сталь» була очевидною. Вони забивали у ворота гостей ще два м'яча. Дружна, колективна гра принесла команді «Сталь» заслужену перемогу.

В. Б.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 23.09.1947.

«Сталь» Дніпродзержинськ – «Спартак» Кривий Ріг – 4-1

«22 вересня. Вчора тут на стадіоні «Сталь» відбулася перша гра на кубок УРСР з футболу. Зустрілися міська команда «Сталь» з криворізьким «Спартаком». Переможцем вийшли господарі поля з рахунком 4-1».

Газета «Зоря» Дніпро, 23.09.1947.

«Сталь» Маріуполь – «Держинець» Ворошиловград – 4-0. Вилучений: В.Перепелиця.

«Сталь»: Є.Кушнарков; В.Перепелиця, О.Парахін, В.Шрам; С.Костіков, В.Невечеря; Д.Батиренко, В.Катренко, В.Зайцев, П.Зленко, В.Котлубей, тренер Г.Торопцев.

«?.» Житомир – «Динамо» Проскурів – 4-0.

Почався розіграш кубка УРСР з футболу. Позавчора на Житомирському стадіоні «Динамо» відбувся матч між місцевою командою, де капітаном т. Нахому, і проскурівськими диспансіями. Ця спортивна зустріч викликала живий інтерес у «бодільників» футболу, стадіон був переповнений.

З перших хвилин матчу гра не набрала яскраво вираженого характеру: обидві команди вели розвідку сил «противника», щоб у вирішальний момент самим перейти в розгорнутий наступ. Місцеві футболісти перші розібрались у тактиці гостей, взяли ініціативу в свої руки і почали атакувати їх ворота. Розігрується ряд цікавих комбінацій. Житомирці грають зладжено, відчувається повна ансамблевість в їх діях. На 25 хвилині крайній правий форвард Шмаков точним ударом подав м'яч до воріт проскурівців і центр-форвард Чулков скерував його в сітку. Рахунок 1:0.

Перші успіхи підбадьорили житомирців. Вони знову проводять красиву комбінацію, і через 2 хвилини Шмаков примусив проскурівського воротаря знову викинути м'яч з сітки.

Гості навіть після другого голу не вживають енергійних заходів, щоб відігратися. Їх комбінації безсистемні, удари неточні. Все це дає можливість житомирцям щоразу атакувати їх ворота. За 3 хвилини до кінця першого тайму розігрується вже відома глядачам комбінація. Шмаков одержує м'яч, подає його до воріт, і Чулков скерує в сітку. Перша половина гри закінчується з рахунком 3:0.

У другому таймі проскурівці перегрупували свої сили. Зрозумівши, що у житомирців більш агресивно грає праве крило нападу, гості поставили проти одного з кращих житомирських футболістів Шмакова свого сильного захисника, намагаючись локалізувати гру правого крила. Це їм частково вдається. Слід відмітити, що місцеві футболісти не змогли відразу змінити тактику гри. Це привело до втрати ініціативи. Атакувати почали проскурівці і захистові житомирців довелося добре попрацювати, щоб не допустити «противника» до своїх воріт.

За декілька хвилин до кінця матчу, житомирці знову рішуче атакують ворота проскурівців. Шмаков сильно б'є по воротах. Воротар «противника» відбиває м'яч, але крайній лівий форвард Новіков легко забив його в сітку.

Матч закінчився з рахунком 4:0 на користь команди, де капітаном т. Нахому. Добре грали футболісти Шмаков, Чулков, Мінченко, Костерков і Кривенко. Рішуче провів гру суддя республіканської категорії т. Постолюкський.

Декілька слів слід сказати про організаційний бік матчу. Керівники стадіону не потурбувались про те, щоб під час гри чергував лікар, який вплив на кінцево потрібним. Крім того, на стадіоні взагалі мало порядку. Люди ходять по футбольному полю і ніхто їм не забороняє цього. Слід чекати, що на стадіоні «Динамо» буде наведено відповідний порядок.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.09.1947.

21, 22.09: «Динамо» Чернігів – «Динамо» Полтава 2-2 дод. час, – 1-5.

«Переможець розіграшу кубка області по футболу команда «Динамо» м.Полтава виїжджала до Чернігова для зустрічі з переможцем розіграшу кубка Чернігівської області.

21 вересня гра пройшла в рівних умовах і закінчилась з рахунком 2-2.

22 вересня гра була проведена повторно і закінчилась перемогою полтавчан з рахунком 5-1. Таким чином команда полтавських футболістів «Динамо» одержала право на участь в розіграві кубка УРСР.

28 вересня в м.Полтава відбудеться другий туррозіграшу кубка УРСР. Зустрінуться команди Дніпропетровська – «Трактор» і Полтави – «Динамо».

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 27.09.1947.

Ст. «Динамо». «Буревісник» Львів – «Локомотив» Рівне – 1-1 (1-1) (матч не дограли через відсутність освітлення на стадіоні). Голи: ? (27) – Л.Молчановський (24); – 0-1 (0-0). Гол: Гопик (79).

«Днями у Львові, на стадіоні «Динамо», відбулась футбольна зустріч на кубок Української РСР між футбольними командами товариств «Локомотив» (Рівне) та «Буревісник» (Львів). Матч закінчився з рахунком 1-0 на користь рівненських футболістів».

Газета «Вільна Україна» Львів 26.09.1947.

Виправивши кубок обласного комітету в справах фізкультури та спорту по футболу, Ровенська команда «Локомотив» одержала право брати участь у розіграші кубка УРСР.

Перша зустріч відбулася у Львові, де футболісти Ровно грали з львівським «Буревісником». Після впертої боротьби матч закінчився внічию, з рахунком 1:1 і був перенесений на другий день.

Перший тайм матчу 22 верес-

ня закінчився також безрезультатно. І тільки на 30-ій хвилині другої половини гри ровенчани з комбінації Радковський — Лисенко — Гоник забили в сітку «Буревісника» м'яч. До кінця гри рахунок не змінився. Команда Ровенського «Локомотиву» вийшла переможцем з рахунком 1:0 і візьме участь у другому турі розіграшу кубка України.

В. ЛИСЕНКО.

Газета «Червоний прапор» Рівне, 27.09.1947.

«Тиждень тому розпочались матчі на кубок України з футболу. 32 команди переможці розіграшу першості міст і областей — вступили в боротьбу за цей почесний приз.

Харківська команда «Трактор» на своєму полі завдала поразки динамівцям Сум, вигравши матч з рахунком 10-1. Двічі зустрічались між собою динамівці Чернігова та Полтави. Перший матч закінчився внічию. Наступного дня полтавчани грали дуже активно і пішли з поля переможцями з рахунком 5-1.

Футболісти кадіївської команди «Шахтар» забили в ворота своїм одноклубників з Червоногвардійська 3 «сухих» м'ячі. Дніпродзержинська команда «Сталь» перемогла своїх криворізьких одноклубників. Команда Дрогобича програла ужгородським динамівцям з рахунком 1-4.

Завтра розпочинається друге коло матчів на кубок республіки з футболу.

Київське «Динамо» та харківський «Локомотив» вступлять в розіграш кубка в шостому колі».

Газета «Молодь України» Київ, 27.09.1947.

2 коло. 28.09.

«Динамо» Полтава — «Трактор» (завод ім.Ворошилова) — 4-3

«?.» Одеса — «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) — поразка-перемога

«Сталь» Ворошиловськ — «Шахтар» Кадіївка — -:+

«Динамо» Херсон — «Спартак» Київ — 1-0

«Динамо» Станіслав — «Локомотив» Рівне — 5-1.

«28 вересня на міському стадіоні «Спартак» відбулася одна з найцікавіших в цьому сезоні зустріч на кубок України між станіславською командою «Динамо» та ровенською — «Локомотив».

З перших хвилин зустрічі динамівці атакують ворота гостей і на першій хвилині, завдяки їх добре розіграній комбінації, забивають перший гол у ворота «Локомотива». Через деякий час рахунок зростає до двох голів. Гості намагаються відігратись, але лише за декілька хвилин до кінця тайму їм вдається забити у ворота динамівців один м'яч.

На початку другого тайму біля воріт «Локомотива» створюється цікава обстановка. Футболіст «Локомотива» відбиває м'яч рукою. Б'ють пенальті, після якого рахунок збільшився ще на один. Гости намагаються перехопити ініціативу, але динамівці все частіше прориваються до їх воріт. М'яч знов у сітці «Локомотива». Декілька хвилин рахунок не змінюється, але майже на останній хвилині гри динамівці забивають ще один м'яч.

Матч закінчується з рахунком 5-1 на користь станіславського «Динамо».

Днями команда «Динамо» зустрінеється з однією з найсильніших команд республіки — мукачівським «Більшовиком»».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 30.09.1947.

«Динамо» Кіровоград — «?.» Житомир — 4-0

«28 вересня на стадіоні «Трактор» у матчі на кубок України з футболу серед команд другої групи кіровоградська команда «Динамо» блискуче виграла зустріч у футболістів міста Житомира з рахунком 4-0.

В цій зустрічі місцева команда «Динамо» продемонструвала великий ріст класу своєї гри, набутий в упертих іграх на першість України».

Газета «Кіровоградська правда» Кропивницький, 30.09.1947.

«Днями в Кіровограді відбувся матч на кубок України з футболу, між місцевою командою «Динамо» і Житомирською командою, де капітаном т. Пахомов.

Гра почалась серією навальних атак господарів поля. Гости не змогли протистояти дружньому натискові кіровоградців і в першому таймі поплатились двома голами.

В другій половині гри становище не змінилось. Господарі поля забили в ворота житомирців ще два голи і виграли матч з загальним рахунком 4-0.

Таким чином, згідно з правилами розіграшу кубка України з футболу, житомирська команда, потерпівши поразку від кіровоградських динамівців, втратила право на дальшу участь у розіграшу і вибула з нього».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 3.10.1947.

«Сталь» Дніпродзержинськ – «Сталь» Маріуполь – 3-2

«28 вересня на стадіоні «Сталь» відбудеться чергова зустріч на розіграш кубка УРСР з футболу. Команда «Сталь» заводу ім.Дзержинського зустрінеться з своїми одноклубниками – футболістами заводу імені Ілліча м.Маріуполь».

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 25.09.1947.

Заслужена перемога

В особі футболістів команди першого тайму, розігравши владу комбінацією і міцно блокувавши ворота гостей, дніпродзержинці вимусили захисника, Азовсталі* послати м'яч... у власні ворота.

Два красивих м'ячі забив Терехін, лише один з яких їм вдалося сквитати. З рахунком 3:2 дніпродзержинці вийшли переможцями з цього цікавого матчу, одержавши ще одну перемогу у розіграші кубка УРСР з футболу.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 30.09.1947.

«Трактор» (ХТЗ) – «Блискавка» – 4-1

«У неділю, 28 вересня, на стадіоні ХТЗ відбулася футбольна зустріч на кубок України. Грали господарі поля з командою «Молнія» м.Київ».

Матч закінчився з рахунком 4-1 на користь команди ДСТ «Трактор»».

Газета «Темп» Харків, 1.10.1947.

«В Харкові, Полтаві, Кіровограді, Станіславі, Дніпродзержинську відбулися матчі другого кола розіграшу кубка республіки з футболу.

Динамоїці Полтави з рахунком 4-3 перемогли дніпропетровську команду «Трактор». Ровенський «Локомотив» виїжджав до Станіслава, де з рахунком 1-5 програв місцевим динамівцям. Добре підготовлена команда дніпродзержинської «Сталі» виграла у маріупольської команди «Азовсталь». Кіровоградське «Динамо» забиває 4 «сухих» м'ячів в ворота житомирської команди.

5 жовтня розпочинається третє коло розіграшу кубку».

Газета «Молодь України» Київ, 3.10.1947.

3 коло. 05.10.

«Локомотив» Ясинувата-«Динамо» Полтава 8-1.

Ст. заводу ім.А.Марті. Суддя: Солдатов. «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) – «Динамо» Херсон – +:- (1-1 після 1-го тайму, голи: Г.Колбанов (пен.) – .?, після перерви «Динамо» відмовилося продовжувати матч).

Команда «Суднобудівельник» заводу ім. 61 Комунара, яка приймає участь у розіграші кубка УРСР з футболу, вигравши матч у Херсонського «Авангарда» і у Одеської команди вийшла у третій тур розіграшу.

5 жовтня на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марті у черговому матчі комунарівці зустрінуться з переможцем південної зони першої УРСР 1947 року з Херсонською командою «Динамо».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 5.10.1947.

«5 октябрю на стадионе завода им.А.Марти состоялся матч на кубок Украины между футбольными командами херсонского «Динамо» и николаевского «Судостроителя» (завод им.61 Коммунара).

Первая половина игры прошла весьма оживленно и закончилась со счетом 1-1.

К удивлению зрителей, после перерыва херсонцы не вышли на поле. Капитан команды тов.Бутко и ее представитель тов.Попович, заявили о недовольстве судейством тов.Солдатова, категорически отказались продолжать игру.

Недостойное поведение херсонской команды вызвало справедливое возмущение всех присутствующих. Николаевский комитет по делам физкультуры и спорта составил акт об этом инциденте и сообщил о нем Всеукраинскому комитету по делам физкультуры и спорта с требованием дисквалифицировать херсонскую команду».

Газета «Бугская заря» Николаев, 7.10.1947.

Антифізкультурний вчинок херсонських футболістів

У неділю на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марті відбувся матч 3-го туру розіграшу кубка УРСР з футболу між миколаївською командою "Суднобудівельник" заводу ім. 61 Комунара і херсонською командою "Динамо".

На перших же хвилинах гри, скориставшись помилкою воротаря комунарівців тов. Лемешко, херсонці відкривають рахунок. Миколаївці намагаються відквитатись, але добра гра воротаря і захисників гостей не дають можливості довести розіграні комбінації до кінця.

За 20 хвилин до перерви херсонці починають грубіянити на полі. Динамівці дозволили собі сперечатися з суддею тов. Солдатовим. За грубість виводиться з поля гравець Херсона Афанасьєв.

Гра набуває різкого характеру. На штрафному майданчику гостей гравець "Динамо" бере м'яч руками. Штрафний одинадцятиметровий удар б'є тов. Колбанов. М'яч в сітці. Рахунок 1:1, який не змінюється до кінця першого тайму.

Тренер херсонської команди "Динамо" тов. Попович замість того, щоб використати перерву між таймами для роз'яснення гравцям їх недисциплінованості, вирішив команду у другій половині матчу на поле не випускати. Гра не продовжувалась.

Такий антифізкультурний вчинок херсонських футболістів повинен бути суворо засуджений.

О. ЯГУПОЛЬСЬКИЙ.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 7.10.1947.

Львів. «Динамо» Ужгород – «Динамо» Луцьк – 5-1
«Більшовик» Мукачеве – «Динамо» Станіслав – 7-0
«ДВА МАТЧІ НА КУБОК УРСР.

Львів: Тут відбувся матч на кубок УРСР з футболу між футболістами ужгородського «Динамо» і їх одноклубниками з Луцька. Гра проходила при явній перевазі ужгородців, які виграли матч з рахунком 5-1.

Мукачеве: Тисячі мукачівців з цікавістю спостерігали матч на кубок УРСР між чемпіоном України мукачівським «Більшовиком» і станіславською командою «Динамо». З перших же хвилин виявилась перевага мукачівців. Вони виграли матч з рахунком 7-0. Добре провів матч суддя – член всесоюзної футбольної секції тов. Ханєєв».

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 8.10.1947.

«Більшовик» Запоріжжя – «Сталь» Дніпродзержинськ – 3-1.

«Завтра футболісти команди «Сталь» заводу ім. Дзержинського виїжджають до міста Запоріжжя, де вони проведуть чергову гру, що входить до розіграшу кубка УРСР з футболу. Вони зустрінуться з футболістами добровільного спортивного товариства «Більшовик»».

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 4.10.1947.

Победа команды „Большевик“

На стадионе им. Комсомольской правды состоялся очередной матч на кубок УССР по футболу. Встретились команды спортивных «Большевик» (Запорожье) — «Сталь» (Днепропетровск).

Весь первый тайм проходил при сильном ветре, затруднившим игру. Первый гол забили днепропетровцы, но... в свои же ворота. Защитник «Стали», желая отбить мяч, пустил его выше головы выбежавшего своего вратаря.

В первом тайме запорожцы добились в воротах гостей еще два гола.

Вторая половина игры, изобилующая

обоядными атаками команд, одна из которых увенчалась успехом днепропетровцев. Правый нападающий гостей сильным ударом послал мяч в левый верхний угол ворот и команда «Большевик» начала игру с центра поля. Дальнейшие попытки изменить счет, ничего не дали. Матч выиграла команда «Большевик» со счетом 3:1.

Судья т. Миткалов провел матч неудовлетворительно. Все время на поле допускались лишние разговоры, не пресекались случаи недопустимых грубостей со стороны футболистов обеих команд.

Газета «Большевик Запорожья» Запоріжжя, 8.10.1947.

У неділю футбольна команда спортивного товариства «Сталь» виїжджала до Запоріжжя на чергову зустріч у розіграші кубка УРСР з футболу. Дзержинці зустрілися з футбольною командою спортивного товариства «Більшовик».

Переможцем цієї зустрічі вийшла команда «Більшовик», вигравши з рахунком 3:1. Таким чином, за результатами гри, команда «Сталь» вибула з розіграшу кубка УРСР з футболу.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 9.10.1947.

5 жовтня на стадіоні «Комсомольской правды» відбувся футбольний матч на першість України між командами «Більшовик» (Запоріжжя) і «Сталь» (Дніпропетровськ). Матч закінчився з рахунком 3:1 на користь Запоріжжя. На фото: перший гол у ворота гостей. Фото М. Колядюка.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 7.10.1947.

7.10: «Сталь» Дніпропетровськ – «Сталь» (завод ім.Фрунзе) Костянтинівка – 5-2
«Авангард» Краматорськ – «Шахтар» Кадіївка – перемога-поразка.

4 коло. 12.10.

«Локомотив» Ясинувата – «Сталь» Дніпропетровськ – 4-1

«Більшовик» Мукачеве – «Спартак» Ужгород – 2-5

«В воскресенье мукачевская команда «Большевик» играла на своем стадионе с ужгородским «Спартак».

Первый тайм закончился со счетом 2-2.

После перерыва игра началась атаками мукачевцев, но хорошо игравшая защита и вратарь «Спартак» Бокотей парализовали все попытки хозяев поля изменить счет. На 30-й минуте Товт с центра поля прорывается к воротам мукачевцев и сильным ударом посылает мяч в сетку «Большевика». В дальнейшем спартаковцы забивают еще два гола. Матч на кубок УССР закончился победой ужгородского «Спартак» со счетом 5-2».

Газета «Закарпатская Украина» Ужгород, 15.10.1947.

«Спартак» Херсон – «Більшовик» Запоріжжя – 4-2 дод. час.

Тисячі трудящих Херсона спостерігали в неділю на стадіоні «Спартак» цікаву футбольну зустріч у розигранні на кубок УРСР. На футбольному полі зустрілися команди Херсонського «Спартак» і Запорізької команди «Більшовик».

Гра протікала в гострій обстановці, в швидкому темпі і супроводжувалась цікавими комбінаціями з боку нападу обох команд.

У першій половині гри запоріжці вбили херсонцям два м'ячі. Друга половина гри протікала при явній перевазі нападу

«Спартак». Херсонці вбили у ворота своїх противників два голи.

У зв'язку з тим, що матч закінчився внічию, суддя за правилами дав додаткових 30 хвилин гри, під час яких херсонці вбили ще два м'ячі запоріжцям.

Матч закінчився з рахунком 4:2 на користь Херсонського «Спартак».

Відповідальний редактор
П. Д. РЕЗНІКОВ

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 14.10.1947.

«Авангард» Краматорськ – «Шахтар» Сталіно – 3-2 дод. час.

«КРАМАТОРСЬК: В воскресенье здесь состоялся интересный футбольный матч на кубок Украины. На зеленом поле стадиона местные футболисты спортобщества «Авангард» встретились с командой мастеров «Шахтер» (Сталино).

90 минут игры не дали перевеса ни одной из команд – счет 2-2. В добавочные 30 минут центр нападения «Авангарда» Васильев сильным ударом забил мяч в ворота противника. Этот гол решил исход матча. Встреча закончилась победой «Авангарда» со счетом 3-2.

После этого выигрыша краматорские футболисты вышли в полуфинал розыгрыша кубка Украины».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 17.10.1947.

«Динамо» Ужгород – «Спартак» Львів – 1-2.

«Днями в Ужгороді відбувся черговий футбольний матч розіграшу на кубок УРСР. Зустрічались команди другої групи львівського «Спартака» та ужгородського «Динамо». Матч закінчився перемогою спартаківців з рахунком 2-1».

Газета «Вільна Україна» Львів 17.10.1947.

«В воскресенье 12 октября команда «Динамо» принимала на ужгородском стадионе львовских спартаковцев.

Благоприятный ветер сильно облегчал игру динамовцев, и вся первая половина матча прошла на половине поля гостей. Несмотря на это, закрепить свое преимущество ужгородцам не удалось. Слабо игравший центром нападения «Динамо» Вейг не сумел организовать атаку линии нападения.

Только на 30-й минуте игры со штрафной подачи Геди свободный Трофимов (№ 10) перехватывает мяч и сильно пробивает его под планку ворот «Спартака». Проходит пять минут. Правый крайний спартаковец Гончаренко прорывает защиту «Динамо» и бьет мимо выбежавшего вратаря Товта. Результат 1-1. С этим счетом заканчивается первый тайм.

Во второй половине игры инициативу перехватывают гости, которым удалось забить второй гол, решивший исход этой встречи.

Вызывает удивление, что в этом матче один из сильнейших нападающих михалина почему-то играл в полузащите. Ослабление линии нападения не способствовало успеху команды «Динамо».

У гостей сильно провела игру защита».

Газета «Советское Закарпатье» Ужгород, 15.10.1947.

«УЖГОРОДСЬКИЙ «СПАРТАК» УВІЙШОВ У ЧВЕРТЬФІНАЛ.

Минулої неділі, 19 жовтня

футболісти ужгородського «Спартака» виступали у Львові проти місцевих одноклубників в розіграші Кубка УРСР з футболу.

Перемігши львівчан з рахунком 2-1, ужгородський «Спартак» одержав право на участь в чвертьфіналі розіграшу. Він повинен буде 26 жовтня зустрітися на своєму полі з харківським «Локомотивом» - учасником фіналу розіграшу першості СРСР з футболу по другій групі.

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 21.10.1947.

«Динамо» (6-а райрада) Київ – «Дзержинець» Харків – 2-1

Суддя: Андрій Моренко (Миколаїв), «Суднобудівельник» (завод ім. Марті) Миколаїв – «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) – 5-0 (4-0)

Перемога мартійців

У минулий вихідний день на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марті відбувся матч четвертого туру розіграшу кубка УРСР з футболу, в якому зустрілися місцеві команди «Суднобудівельник» заводів ім. А. Марті та ім. 61 Комунара.

Гра з перших же хвилин набула різкого характеру. Обидві команди грають швидко, проводячи ряд цікавих комбінацій. На 15-й хвилині мартійці розігрують комбінацію, яку завершує правий край тов. Кирічков. Рахунок відкрито.

Комунарівці намагаються будь-що відквитатися. Але добра гра півзахисту, захисту команди заводу ім. А. Марті не дають можливостей зрівняти рахунок.

Другий тайм мартійці розпочинають сильним штурмом воріт

противника. Гра йде весь час на половині поля комунарівців. На 12 хвилині мартієць тов. Кирічков з ходу з далекої відстані забиває другий м'яч, не проходячи і трьох хвилин, як він збільшує рахунок.

Скориставшись розгубленістю захисту комунарівців, тов. Деркаченко забиває четвертий м'яч. За декілька хвилин до кінця матчу тов. Кирічков забиває п'ятий м'яч до воріт команди заводу ім. 61 Комунара.

Гра закінчилась з рахунком 5:0 на користь команди заводу імені А. Марті.

У переможців слід відзначити добру гру: захисника тов. Степанова, півзахисників тт. Гайдабурова, Нікіфорова та нападника тов. Кирічкова.

О. ЯГУПОЛЬСЬКИЙ.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 15.10.1947.

«У четвертому колі розіграшу кубка України команди – переможці трьох попередніх турів – зустрілися з командами майстрів української зони другої групи.

В Києві грали місцева команда шостої районної ради «Динамо» та харківський «Дзержинець». Кияни завдали поразки команді маїстрів з рахунком 2-1. Краматорський «Авангард» вивіз з розіграшу досвідчену команду «Шахтар» (Сталіно), яка посіла друге місце в українській зоні. Краматорці виграли з рахунком 3-2. Третій несподіваний результат був зафіксований в матчі «Локомотива» (Ясинувата) з командою майстрів дніпропетровської «Сталі»: залізничники Ясинуватої забили у ворота дніпропетровців 4 м'чі, а в свої пропустили лише один.

Львівський «Спартак» з великими труднощами переміг ужгородське «Динамо». Рахунок 2-0 на користь львів'ян. Херсонський «Спартак» виграв у запорізької команди «Більшовик» з рахунком 4-2».

Газета «Молодь України» Київ, 15.10.1947.

5 коло. 19.10.

«Локомотив» Ясинувата – «Динамо» (6-а райрада) – поразка-перемога.

«Спартак» Херсон – «Суднобудівельник» (завод ім. Марті) – 3-0

«У минулий вихідний день на міському стадіоні відбувся черговий матч на кубок УРСР з футболу між Миколаївською командою «Суднобудівельник» завод ім.А.Марті і місцевою командою «Спартак». Обидва тайми пройшли при явній перевазі хазяїв поля. Гра закінчилась перемогою «Спартака» з рахунком 3-0».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1947.

«ДРУГА ПЕРЕМОГА ХЕРСОНСЬКОГО «СПАРТАКА». У неділю на стадіоні «Спартак» відбулась зустріч на кубок УРСР між футбольними командами Херсонського «Спартака» і Миколаївського «Судостроителя».

Друга зустріч закінчилась перемогою херсонців. Команда «Спартак» вбила в ворота противника три м'ячі, не пропустивши у свої ворота жодного».

Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 21.10.1947.

«Динамо» Кіровоград – «Авангард» Краматорськ – 0-5

«19 жовтня на стадіоні «Трактор» незважаючи на дощ, відбувся матч на кубок України між командами «Динамо» (Кіровоград) – «Авангард» (Краматорськ).

Гра відбувалася за олімпійською системою і закінчилась перемогою гостей – 5-0. Таким чином, динамівці Кіровограда вибули з розіграшу на кубок України».

Газета «Кіровоградська правда» Кропивницький, 21.10.1947.

«Спартак» Львів – «Спартак» Ужгород – 1-2 (0-0)

«ЛЬВОВ. 20 октября. Вчера ужгородский «Спартак» встретился здесь со своими львовскими одноклубниками на кубок республики по футболу.

Обе команды играли исключительно напористо, стремясь во что бы то ни стало одержать победу. Ужгородцы на этот раз провели встречу в хорошем стиле и заслуженно одержали победу, забив в ворота противника два гола, пропустив в свои только один».

Газета «Закарпатская Украина» Ужгород, 21.10.1947.

Програш львівських спартаківців

Минулої неділі, не дивлячись на холодну погоду і сніг, на стадіоні «Динамо» зібралося багато львівських болільників футболу, щоб подивитись цікавий, передостанній в цьому сезоні футбольний матч одної чверті фіналу розіграшу кубка України.

В цей день змагалися команда майстрів другої групи спортивного товариства «Спартак» Ужгорода і Львова.

З перших же хвилин гри гості запропонували швидкий темп і провели кілька цікавих комбінацій і атак коло воріт львів'ян.

Вперте боротьба обох команд не принесла будь-якому перемогі протягом перших 45 хвилин гри.

У другому таймі львів'яни переходять в рішучий наступ на ворота одноклубників Ужгорода і на сьомій хвилині гри міцним ударом львів'янин В. Онищенко забиває м'яч у ворота гостей.

Рахунок відкрито. Це примушує обидві команди грати ще енергійніше і завзятіше.

Ужгородські нападники проводять кілька рішучих атак коло воріт львів'ян, які завершуються двома голами.

Таким чином футболісти Ужгорода домоглися перемог, вигравши матч у львівських спартаківців з рахунком 2:1. Тепер Закарпатська команда братиме участь у напівфінальному матчі розіграшу кубка України.

Газета «Вільна Україна» Львів 21.10.1947.

1/4 фіналу

26.10. **«Динамо» Київ – Динамо» (6-а райрада) – 6-0.** Голи: П.Вінковатий (три), Ф.Дашков (три).

15:00. Ст. «Спартак». **«Спартак» Херсон – «Локомотив» Харків – 1-2.**

«Сейчас проводятся игры на футбольный кубок Украины. Харьковский «Локомотив», выиграл встречу у херсонского «Спартака» со счетом 2-1, получил право на дальнейшее участие в розыгрыше....».

Газета «Большевик Южной» Харків, 30.10.1947.

У неділю на стадіоні «Спартак» відбувся цікавий матч на кубок УРСР між Харківською командою «Локомотив» і херсонською командою «Спартак». Гра проходила у швидкому темпі і закінчилась перемогою харківчан з рахунком 2:1.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1947.

01.11. **«Харчовик» Одеса – «Спартак» Ужгород – 1-0**

«ОБО» Київ – «Авангард» Краматорськ – -:+

1/2 фіналу.

02.11. Ст. «Динамо». **«Динамо» – «Локомотив» – 4-1 (3-1)**

«Розыгрыш кубка Украины по футболу близиться к концу. В воскресенье, 2 ноября, на киевском стадионе «Динамо» хозяева поля играли полуфинальный матч с сильной командой харьковских железнодорожников – «Локомотивом»

В самом начале игры энергичный нападающий Жилин, хорошо обыграв защитника, послал мяч на ворота гостей. Короткая схватка – и цепкая защита харьковчан, во главе с мастером спорта Васильевым, ликвидирует опасный момент у своих ворот.

Судьба матча фактически решилась еще в первом хавтайме, когда динамовцы при счете 1-1 забили подряд два мяча. Это сделал левый крайний Дашков на 40-й, а затем на 43-й минуте использовав хорошие передачи Дементьева.

Второй хавтайм прошел не менее оживленно. Вскоре после свистка судьи комбинация Дашков-Жилин закончилась, четвертым голом в ворота «Локомотива».

Так, со счетом 4-1 в пользу «Динамо», закончилась эта встреча».

Газета «Сталинское племя» Київ, 4.11.1947.

«Харчовик» – «Авангард» – 2-0 в дод. час.

«В воскресенье на стадионе «Пищевик» состоялся полуфинальный футбольный матч на кубок Украины с краматорским «Авангардом». Первые 90 минут игры прошли безрезультатно. Лишь в добавочное время одесситы сумели добиться победы со счетом 2-0. Накануне, в субботу, одесситы выиграли встречу у ужгородского «Спартак» со счетом 1-0.

Таким образом, одесский «Пищевик» вышел в финал кубка Украины и встретится 9 ноября в г.Киеве с местной командой мастеров первой группы «Динамо»».

Газета «Большевистское знамя» Одеса, 4.11.1947.

Фінал

09.11. 14:00. Київ. Ст. «Динамо». 12000 глядачів. Суддя Володимир Шаблинський (Київ). **«Динамо» – «Харчовик» – 5-1 (3-1).** Голи: Чаплигін (7, 10), Дашков (20), Віньковатий (47), Дементьев (49) – Потапов (34).

«Динамо»: А.Зубрицкий (К.Скрипченко, на початку 1-го тайму), З.Гершин, В.Рогозянський, А.Жиган, О.Принц, В.Севастьянов, В.Жилін, П.Дементьев, М.Чаплигін, П.Віньковатий (кап.), Ф.Дашков, тренер Костянтин Шегоцький.

«Харчовик»: В.Блізинський, М.Хижников (кап.), В.Пуховський (О.Брагін, 87), В.Жосул, С.Чиркліс (В.Лістов, 65), К.Богинський, О.Шумилов, М.Поварчук, Б.Чубинський, М.Потапов, М.Черкаський. Тренер Аким Фомін.

«Динамо», з кубком УРСР, справа наліво: Віньковатий, Скрипченко, Севастьянов, Жилін, Чаплигін, Гершин, Принц, Рогозянський, Дашков, Жиган, Дементьев.

«Несмотря на неблагоприятную погоду, свыше десяти тысяч киевлян пришло 9 января (примітка: це помилка вказана в газеті – С.В.) на стадион «Динамо», чтобы посмотреть последний футбольный матч сезона между командами «Динамо» (Киев) – «Пищевик» (Одесса). Всех волновало, кому достанется хрустальный кубок.

Вскоре после свистка судьи Шаблинского нападение «Пищевика» создало очень опасное положение у динамовских ворот. Гол казался неминуемым, но Зубрицкий самоотверженным броском защитил свои ворота и, получив повреждение, покинул поле. Его заменил Скрипченко. Игра шла в быстром темпе. «Динамо» атакует ворота гостей, удары по воротам «Пищевика» следуют один за другим. На 7 минуте игры Чаплыгин неожиданным ударом вогнал мяч в сетку гостей. 1-0. Воспользовавшись замешательством защиты, тот же Чаплыгин забивает второй мяч.

После третьего гола динамовцы несколько ослабили натиск и тут же были наказаны. Поварчук

хорошо прошел к их воротам и передал мяч Потапову. Последовал сильный удар в верхний угол, и счет стал 3-1.

В оставшееся до конца тайма время игра велась на середине поля, и вратари мало вступали в игру. Виньковатов хорошо играл и в нападении, и в защите. Второй хавтайм прошел под знаком явного преимущества «Динамо», но, несмотря на это, был насыщен интересной спортивной борьбой, закончившейся в итоге со счетом 5-1 в пользу столичной команды «Динамо», которая завоевала кубок второй раз подряд.

После торжественного вручения кубка команде – победительнице, капитаны команд опустили флаг соревнований по футболу 1947 года».

Газета «Сталинское племя» Київ, 12.11.1947.

1948

(26 команд. 03.10–26.10)

«З 3-го жовтня на Україні розпочинається розиграш кубка республіки з футболу в 1948 році. Протягом місяця на стадіонах України між 26 кращими командами відбуватиметься завзята боротьба на почесний перехідний приз. За положенням розиграшу, команда, що зазнає поразки, позбавляється права на дальшу участь у розиграші.

В першому турі, який відбудеться 3-го жовтня, львівські спартаківці зустрінуться з динамівцями міста Сум. Переможець цієї зустрічі гратиме в другому турі, який відбудеться 10 жовтня, з командою, яка вийде переможцем у зустрічі ворошиловградського «Динамо» і харківського «Торпедо».

Фінал розиграшу кубка УРСР на 1948 рік відбудеться в Києві 31 жовтня».

Газета «Вільна Україна» Львів, 29.09.1948.

1 коло. 03.10.

«Харчовик» Одеса – «Суднобудівельник» Миколаїв – 2-0

«Сталь» Дніпродзержинськ – «Динамо» Ужгород (неявка) – +:-.

«Локомотив» Запоріжжя – «Торпедо» Одеса (неявка) – +:-.

«Вчера в Киев выехала команда футболистов – мастеров второй группы Запорожского «Локомотива» для участия в играх на кубок Украины по футболу.

Как известно, третьего октября команда «Локомотив» должна была играть на своем стадионе первый матч на кубок с одесской командой «Торпедо». В связи с неприездом одесситов на игру им засчитано поражение.

На столичном стадионе запорожская команда «Локомотив» встретится в четверть-финальном матче на кубок с футболистами «Шахтера» (Кадиевка)».

Газета «Большевик Запорожья» Запоріжжя, 19.10.1948.

«Сталь» Дніпропетровськ – «Сталь» Костянтинівна – 5-2

Почався розиграш кубка України з футболу. У неділю, 3 жовтня, дніпропетровська «Сталь» провела на своєму полі перший матч з одноклубниками костянтинівського заводу ім. Фрунзе (Донбас). Рахунок відкрили гості, які на перших хвилинах забили гол у ворота «Сталі». Перший тайм пройшов з перемінним успіхом і закінчився з наслідком 1:1. Другий тайм показав значну перевагу дніпропетровців. Спочатку Мухта, а потім Яновський чотири рази примушували гостей починати з центру поля. Тільки помилка захисника дніпропетровців Фотовенка привела до того, що у воротах «Сталі» опинився другий м'яч.

Матч закінчився перемогою господарів поля з рахунком 5:2. Команда Костянтинівки втратила право брати участь в дальшому розиграші кубка України.

«Спартак» Львів – «Динамо» Суми – 5-1 (3-1)

«ЛьВІВ - СУМИ - 5-1.

Сумська команда «Динамо» - переможець зонального розиграшу першості України по футболу 1948 року. Цими днями зустрілась у м.Львові з футболістами місцевої команди «Спартак». Гра проходила в напруженій боротьбі і закінчилась перемогою господарів поля з рахунком 5-1. Таким чином динамівці вийшли з дальшого розиграшу першості України».

Газета «Большевицька зброя» Суми, 12.10.1948.

26 лучших футбольных команд Украины участвуют в розыгрыше кубка республики. 3 октября днепропетровская команда «Сталь» выиграла в первом круге у одноклубников Костантиновки (завод им. Фрунзе) со счетом 5 : 2.

Второй круг игр состоится 10 октября. К нему допущены победители первого круга. В этот день днепропетровцы встретятся в Сталино с командой спортобщества «Шахтер».

Газеты «Зоря» 5.10.1948 та «Днепровская правда» 6.10.1948, обидві Дніпро.

«Розпочався розиграш кубка України серед кращих футбольних команд республіки. У першому матчі цього розиграшу команді майстрів другої групи львівського «Спартак» довелося зустрітися з динамівцями м.Сум.

Зустріч виграла львів'яни з рахунком 5-1. Наступний матч спартаківці проведуть 10 жовтня з командою ворошиловградського «Динамо»».

Газета «Вільна Україна» Львів, 6.10.1948.

ЛЬВОВ — СУМЫ — 5:1

3 октября во Львове местная команда «Спартак» встретила сумскими динамовцами в матче на кубок Украины по футболу.

Долгое время игра носила пассивный характер. Лишь в конце первого тайма спартаковцы активизировались и решительно повели атаки. На 35-й минуте Турко с подачи Овсяна забивает первый гол. Вскоре Альтерович доводит количество за-

битых мячей до трех. Сумские динамовцы смогли забить в ворота львовян только один гол. Первая половина игры закончилась со счетом 3:1.

После перерыва игра проходила при явном преимуществе спартаковцев. Турко и Зубач забивают по одному голу.

Матч закончился победой львовских спартаковцев со счетом 5:1.

С. БОРИН.

Газета «Львовская правда» Львів, 6.10.1948.

«Шахтар» Сталино — «ОБО» Київ — 1-0

«3 жовтня 1948 року почався розиграш кубка України з футболу. Право участі в боротьбі за почесний приз належить 26 найсильнішим футбольним командам республіки — київському «Динамо», командам майстрів другої групи і командам — переможцям зональної першості України.

3 жовтня відбувся перший тур. В м.Сталино команда «Шахтар» приймала команду Київського окружного будинку офіцера (ОБО). Гра обіцяла бути напруженою, бо тільки перемога давала право одній з команд продовжувати участь в розиграші. Проте, «Шахтар» підготувався до цього відповідального матчу дуже слабо. І це зразу ж дало себе знати в неточній і сумбурній грі нападу, який не зміг результативно вивершити жодну з численних навальних атак. Стійкість захисників (особливо Брюшіна і Бікезіна) не раз врятовувала ворота гірників.

Лише в середині другого хавтайма Ермілов, прийнявши подачу зліва, метрів з дванадцяти точно пробиває в лівий верхній куток воріт армійців. Рахунок 1-0 залишається незмінним до кінця матчу. Проте, ця перемога не може задовольнити ні команду, ні глядачів. Уроки минулої гри мають бути враховані тренером команди тов.Наумовим. «Шахтар» повинен провести ігри на кубок на високому рівні! Він має всі дані для цього».

Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 5.10.1948.

«ПОБЕДА «ШАХТЕРА».

Начался розыгрыш кубка Украины по футболу. Почетный приз оспаривают 25 команд республики. Игры проводятся по олимпийской системе: проигравшая команда выбывает из дальнейших игр.

От Сталинской области борются за кубок три команды: «Шахтер» (Сталино), «Сталь» (Константиновка) и «Авангард» (Краматорск).

3 октября на стадионе «Шахтер» хозяева поля принимали команду окружного Дома офицеров (Ки-ев). Игра носила упорный характер. Нападающие «Шахтера» часто выходили на штрафную площадку противника, но их атаки оставались незавершенными. Судьбу встречи решил гол красиво вбитый в ворота киевлян нападающим «Шахтера» Ермиловым.

Плохо судил матч судья республиканской категории Сытников (Днепропетровск). Его пристрастное судейство вызывало законное возмущение зрителей. Республиканский комитет по делам физкультуры и спорта должен обеспечить такие ответственные матчи квалифицированным судейством, к чему явно не подготовлен судья Сытников.

Следующую игру «Шахтер» проводит 10 октября с победителем встречи «Сталь» (Днепропетровск) - «Сталь» (Константиновка)».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 6.10.1948.

03, 04.10. «Торпедо ХТЗ» Харків — «Динамо» Ворошиловград — 2-2 дод. час, — 5-2

«Футбольна команда Харківського тракторного заводу «Торпедо» з великим успіхом виступає в змаганнях на кубок УРСР. Перша зустріч з командою майстрів ворошиловградського «Динамо» закінчилася з рахунком 2-2. В другому матчі з цією ж командою торпедівці домоглися перемоги і закінчили його з результатом 5-2. Вчора команда ХТЗ виїхала до Львова для участі в календарній грі на кубок УРСР».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 8.10.1948.

?.10: «Більшовик» Мукачево — «Локомотив» Вінниця — 6-0

«Авангард» Краматорськ — «Локомотив» Рівне — +:- (або перемога-поразка)

«Дзержинець» Харків – в/ч 25750 Київ – поразка-перемога

2 коло. 10.10.

«Спартак» Херсон – «Сталь» Дніпродзержинськ – 1-0

«Харчовик» – ВЧ 25750 Київ – 2-0

«Шахтар» Кадіївка – «Динамо» Вознесенськ – +:-.

Ст. «Динамо». «Динамо» Київ – «Спартак» Ужгород – 2-1 (1-1). Голи: Вінковатий (35), Фабіян (64) – .?. (пен.).

«Динамо»: .?. І.Фабіян, П.Вінковатий (кап.), Г.Пономарьов, .?., тренер Іван Натаров.

«Спартак»: .?., Д.Товт, Е.Юст, З.Сенгетовський, З.Дерфій, М.Коман, тренер Федір Куруць.

«У неділю в Києві відбувся матч на «Кубок України» з футболу. Київські динамовці зустрілися з ужгородськими спартаківцями і перемогли з рахунком 2-1. Таким чином одна з кращих команд України, якою є ужгородський «Спартак», вже вибула з розіграшу «Кубка України»».

Газета «Київська правда» Київ, 12.10.1948.

«10 жовтня на київському стадіоні «Динамо» відбувся черговий матч на «Кубок УРСР» з футболу. Зустрілися – переможець розіграшу «Кубка УРСР» 1947 року київська команда «Динамо» і один з кращих футбольних колективів Закарпаття – ужгородський «Спартак».

Матч закінчився перемогою киян з рахунком 2-1. Вигравши цю зустріч, київські динамовці вийшли у чверть-фінал «Кубка УРСР»».

Газета «Молодь України» Київ, 13.10.1948.

«В воскресенье, 10 октября, состоялись очередные матчи второго тура на «Кубок Украины» по футболу 1948 года.

Интересная встреча происходила в Киеве между динамовцами столицы и футболистами ужгородского «Спартака».

Счет открыли закарпатцы. И только за несколько минут до конца первой половины игры капитану команды киевлян Винковатому удалось сравнять счет. Во втором тайме динамовец Фабиян с подачи Пономарева забил второй гол в ворота гостей. Матч закончился со счетом 2-1 в пользу киевлян. ...».

Газета «Правда Украины» Київ, 13.10.1948.

«Спартак» Львів – «Торпедо ХТЗ» – 4-1. Голи: М.Турко (20, .?. пен., 53), В.Гавриленко – .?. (55).

ИНТЕРЕСНЫЙ МАТЧ

Десятого октября львовские спартаковцы встретились с харьковскими торпедовцами в очередном матче на кубок Украины по футболу. Игра с первых же минут приобрела напряженный характер и изобиловала острыми моментами возле ворот обеих команд.

Торпедовцы предложили высокий темп игры, и спартаковцы его приняли. После ряда хорошо проведенных комбинаций, львовянин Турко на 20-й минуте открыл счет.

Открытые первым успехом, спартаковцы усиливают нажим. Один из защитников харьковчан коснулся рукой мяча на штрафной площадке. Судья назначил одиннадцатиметровый штрафной удар. Турко точно послал мяч в правый угол во-

рот. Счет 2:0. Через некоторое время Гавриленко забивает третий гол. Первый тайм закончился со счетом 3:0 в пользу львовян.

После перерыва игра возобновилась в прежнем темпе. На восьмой минуте спартаковцы прорвались к воротам противника, и Турко с подачи Овсика забил четвертый гол.

Торпедовцы перешли в решительное наступление, решив, во что бы то ни стало свистать гола. Они разыгрывают серию стремительных атак и на десятой минуте забивают гол в ворота львовян.

Конец второго тайма прошел в безрезультатных атаках торпедовцев.

Матч закончился победой львовских спартаковцев со счетом 4:1.

С. БОРИН.

Газета «Львовская правда» Львів, 13.10.1948.

«Більшовик»-«Авангард» 6-2.

В неділю на стадіоні «Більшовик» відбулася зустріч на кубок УРСР по футболу між командами «Більшовик» (Мукачеве) і «Авангард» (м. Краматорськ.)

В цьому матчі Мукачівська команда ще раз яскраво проде-

монструвала свою майстерність і організованість. Гра закінчилась рахунком 6:2 на користь «Більшовика».

Таким чином Мукачівська команда одержала право гри в чверть-фіналі.

М. Трайтель.

Газета «Прапор перемоги» Мукачеве, 13.10.1948.

10, 11.10. «Сталь» Дніпропетровськ – «Шахтар» Сталіно – 3-3 дод.час, – 1-3

«Шахтер» вышел в четверть финала.

Вторую игру на «Кубок Украины» по футболу донецкая команда «Шахтер» провела в Днепропетровске. 10 октября она встретила с местными футболистами спортбщества «Сталь».

С первых же минут матча разгорелась упорная борьба. Обе команды настойчиво стремились к выигрышу, так как проигравшая команда выбывает из соревнования. К концу встречи стал заметен перевес «Шахтера», но добиться победы донецким футболистам не удалось.

По правилам олимпийской системы этот матч был переигран 11 октября. На этот раз игроки «Шахтера» более слаженно и напористо атаковали ворота противника и победили днепропетровцев со счетом 3:1. таким образом «Шахтер» вышел в четверть финала розыгрыша «Кубка Украины» по футболу».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 13.10.1948.

«В неділю, 10 жовтня, в Дніпропетровську відбувся черговий матч на кубок УРСР з футболу між командами «Сталь» (Дніпропетровськ) і «Шахтар» (Сталіно). В цей день результат був 3:3. Після додаткової 30-хвилинної гри рахунок не змінився. За правилами розіграшу гра була перенесена на понеділок. В день переігрування перемогли футболісти «Шахтаря» з рахунком 3:1.

Це друга, після гри з командою Київського окружного будинку офіцера, перемога «Шахтаря» в розіграші кубка республіки».

Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 13.10.1948.

Игры на кубок всегда отличаются своей напряженностью. Вот почему встреча футболистов команд Сталино («Шахтер») — Днепропетровск («Сталь») вызвала большой интерес. Характерно отметить, что в прошлом году днепропетровцам довелось трижды встречаться с «Шахтером», чтобы достигнуть победы (два матча закончились ничью).

В первую встречу, состоявшуюся 10 октября, с первых минут игра приняла острый характер. В начале чувствуется преимущество хозяев поля. Их нападение часто прорывается к штрафной площадке «Шахтера», и лишь неточные удары по воротам не принесли днепропетровцам успеха. Счет открыли гости. Но уже через несколько минут правый крайний «Стали» И. Бобошко забивает ответный мяч. Вторая половина игры прошла при усиленных атаках «Шахтера», но счет не изменился.

В дополнительное время (30 минут) обе команды играли с исключительной напористостью. Со счетом 3:3 закончился этот матч. Следует отметить, что судья тов. Пустыльников (Харьков) плохо судил игру.

Вчера состоялась вторая встреча. Победу одержала команда «Шахтер» со счетом 3:1. Таким образом, команда «Сталь» вышла из дальнейших игр на кубок УССР.

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 12.10.1947.

Зустрічі на кубок України між дніпропетровцями і командою «Шахтар» (Сталіно), завжди проходять у впертій спортивній боротьбі. Досить сказати, що минулого року для визначення переможця довелося зіграти три матчі, причому два з них тривали по 120 хвилин кожний.

Не менш вперто проходила боротьба між обома командами і в зустрічі, яка відбулась в неділю на сталіні «Сталь». Обидві команди виставили бойовий склад і весь час демонстрували велику волю до перемоги. Періодично пройшов при повній перевазі «Стали», яка безперервно штурмувала ворота гостей. Однак рахунок відкрили донецькі футболісти, які вдало скористались промахом воротаря «Стали» Голода і послали м'яч в сітку. Перша невдача ніяк не придали більш сили і енергії дніпропетровцям, і вони міцно засіли на штрафному майданчику «Шахтаря». І ось Бобошко влучним ударом зрівняв рахунок.

Зовсім змінилась картина в другому таймі. Перевага стала за гостями. Вся гра велась біля воріт «Стали» і захист дніпропетровців ледве справлявся з швидкими нападниками «Шахтаря».

Нічийний результат залишився до кінця матчу. За правилами розіграшу в таких випадках, з метою визначення переможця, даються додаткові 30 хвилин гри. Обидві команди провели їх на високому спортивному рівні. Протягом півгодини м'яч двічі побував в сітці дніпропетровців і в сітці «Шахтаря». Знову не вдалося визначити переможця. Гра вдруге була призначена на 11 жовтня.

У звітному матчі хорошою грою відзначився молодий і здібний футболіст Бобошко, а також захисник Зегер. У гостей добре грав напад. Жаль лише, що окремі футболісти «Шахтаря» не позбавились грубостей. Особливо це стосується Лейченка. В який вже раз дніпропетровці є свідками його недостойної поведінки на футбольному полі.

Друга зустріч між командами «Сталь» і «Шахтар», яка відбулась учора на сталіні «Сталь», закінчилась перемогою гостей з рахунком 3:1. Футболісти «Шахтаря» показали дружню гру всього колективу і порівняно легко здобули право на дальшу зустріч в розіграші кубка України.

Дуже невдало судив матч Пустыльников (Харків). Своїми частими помилками він приводив до того, що гра в окремі моменти велась занадто грубо.

Газета «Зоря» Дніпро, 12.10.1948.

.?10, «Локомотив» Запоріжжя – «Локомотив» Харків – +:- (або перемога-поразка).

1/4 фіналу. Київ. Ст. «Динамо».

17.10. **«Динамо» – «Спартак» Херсон – 3-2.** Голи: Г.Пономарьов, П.Вінковатий, В.Севастьянов – .?. . «Розыгрыш «Кубка Украины» по футболу близится к концу. Осталось шесть команд, идущих без поражений, которые в спортивной борьбе должны решить, кому достанется хрустальный приз. Отсутствие харьковского «Локомотива» в числе претендентов на обладание кубком несколько снизило спортивный интерес розыгрыша. Все же игры проходят на хорошем спортивно-техническом уровне.

В воскресенье, 17 октября на киевском стадионе «Динамо» хозяева поля встретились с футболистами общества «Спартак» (Херсон). Молодая команда спартаковцев доставила немало хлопот киевлянам. Гости не только хорошо оборонялись, но удачно атаковали и дважды вели счет. Только в конце игры динамовцам удалось забить подряд два мяча (Винковатов и Севастьянов) и закончить матч в свою пользу со счетом 3-2. ...

Газета «Сталинское племя» Київ, 19.10.1948.

18.10. судья: Володимир Шаблинський (Київ), **«Шахтар» Сталіно-«Спартак» Львів 2-1.**

«... Не менее интересно прошла встреча на кубок между командами «Шахтер» (Сталино) и «Спартак» (Львов), состоявшаяся 18 октября. Судья Шаблинский зафиксировал победу более опытной и слаженной команды донбассовцев (счет 2-1)».

Газета «Сталинское племя» Київ, 19.10.1948.

«ШАХТАР» УВІЙШОВ В ПОЛОВИНУ ФІНАЛУ.

18 жовтня в Києві зустрілися на «Кубок УРСР» футбольні команди майстрів «Шахтар» (Сталіно) і «Спартак» (Львів). Вперта боротьба принесла перемогу донбасівцям з рахунком 2-1.

21 жовтня «Шахтар» гратиме в половині фіналу в столиці України з київським «Динамо»».

Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 20.10.1948.

«18 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялся футбольный матч между командами «Шахтер» (Сталино) и «Спартак» (Львов), вышедших в четверть финала в розыгрыше «Кубка УССР» по футболу.

Обе команды настойчиво боролись за победу. Однако нападению «Шахтера» удалось реализовать свое преимущество. Донецкие футболисты выиграли матч со счетом 2-1.

Итак, «Шахтер» вышел в полуфинал розыгрыша, и встретится 21 октября с киевским «Динамо». Матч состоится на стадионе «Динамо» в Киеве».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 20.10.1948.

19, 20, 22.10. **«Харчовик» – «Більшовик» – 2-2 дод. час, – 4-3 (опротестований), – 1-2**

«20 октября переигрывался матч между командами «Пищевик» (Одесса) – «Большевик» (Мукачеве), закончившийся накануне с результатом 2-2.

Начало матча не предвещало ничего хорошего спортсменам Закарпатья: они уже в первом хавтайме проигрывали 0-3. Во втором хавтайме картина резко изменилась, и мукачевцы за короткое время сквитали три мяча, после чего умело атаковали ворота «Пищевика».

Перед концом игры нападающий «Пищевика» Чаплыгин забил в ворота «Большевика» мяч из явно-го положения «вне игры». Плохо проведший весь матч судья Фастовский зафиксировал победу «Пищевика» со счетом 4-3. «Большевик» опротестовал матч».

Газета «Сталинское племя» Київ, 21.10.1948.

«На київському стадіоні «Динамо» 19 жовтня грали команди «Харчовик» (Одеса) і «Більшовик» (Мукачеве). Матч закінчився внічию з рахунком 0-0. Додаткові два тайми по 15 хвилин також не дали ніяких результатів.

Вчора відбувся повторний матч між футболістами «Харчовика» і «Більшовика». Переможцем вийшла одеська команда «Харчовик», яка виграла зустріч з рахунком 4-3. Мукачівці опротестували матч. За рішенням Комітету в справах фізичної культури і спорту при Раді Міністрів УРСР цей матч буде переграватися 22 жовтня. ...».

Газета «Радянська Україна» Київ, 21.10.1948.

«Вчера, 22 октября, в третий раз встретились команды «Большевик» (Мукачеве) – «Пищевик» (Одесса), первые две встречи которых так и не выявили победителя. Игра проходила в быстром темпе и упорной борьбе. На 3 минуте вратарь мукачевцев пропустил сравнительно легкий мяч, а спустя несколько минут вратарь «Пищевика» Близинский повторило ошибку своего коллеги, и мяч со штрафного удара влетел в сетку ворот.

Первый хавтайм закончился со счетом 1-1. После отдыха игра проходила менее интересно. Обе команды заметно устали и играли излишне резко. Используя угловой удар, «Большевик» забил второй мяч. До конца хавтайма счет не изменился, и футболисты Мукачеве ушли с поля, победив опытную команду «Пищевика» со счетом 2-1.

24 октября «Большевик» в полуфинале играет с запорожской командой «Локомотив». Победитель этого матча получит право играть в финале с киевской командой «Динамо», которая 21 октября выиграла у «Шахтера» (Сталино) со счетом 1-0».

Газета «Сталинское племя» Київ, 23.10.1948.

«22 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялась встреча на «Кубок УССР» по футболу между командами «Пищевик» (Одесса) и «Большевик» (Мукачево). Этот матч переигрывался в третий раз.

Матч закончился в пользу мукачевских футболистов со счетом 2-1. Таким образом, команда «Большевик» вышла в полу-финал и встретится с командой «Локомотив» (Запорожье) 24 октября».

Газета «Советское Закарпатье» Ужгород, 24.10.1948.

20.10. «Локомотив» – «Шахтар» Кадіївка – 5-1.

«... Матч команд «Локомотив» (Запорожье)-«Шахтер» (Кадиевка) прошел при явном преимуществе «Локомотива» и закончился со счетом 5-1 в его пользу. ...».

Газета «Сталинское племя» Київ, 21.10.1948.

БОЛЬШОЙ УСПЕХ ЗАПОРОЖСКОГО «ЛОКОМОТИВА»

Как известно, запорожская команда футболистов «Локомотив» (мастера 2-й группы) выехала в Киев для участия в четверть-финальной игре на кубок Украины по футболу.

20 октября на столичном стадионе запорожские футболисты встретились в матче на кубок с командой «Шахтер» (Кадиевка). Игра прошла с большим преимуществом локомотивцев, которые выиграли матч со счетом 5 : 1.

Таким образом запорожские футболисты, в число четырех команд — победителей четверть-финальных игр, вышли в полу-финал кубка.

Газеты «Большевик Запорожья» Запоріжжя та «Молодь України» Київ, обидві 22.10.1948.

Наближається до кінця розіграш «Кубка України» з футболу. Зустріч команд «Локомотив» (Запоріжжя) і «Шахтар» (Кадіївка) виграли залізничники з рахунком 5:1. В зв'язку з тим, що мукачівські футболісти опротестували повторний матч з одеським «Харчовиком» і республіканський Комітет в справах фізичної культури і спорту скасував результат цієї гри, сьогодні команди зустрічаються втретє.

Вчора відбувся перший півфінальний матч між командами «Динамо» (Київ) і «Шахтар» (Сталіно). Вигравши цю зустріч з рахунком 1:0, кияни вийшли у фінал розіграшу «Кубка України» з футболу.

1/2 фіналу. Київ. Ст. «Динамо».

21.10. 15:00. «Динамо» – «Шахтар» – 1-0 (1-0). Гол: Г.Пономарьов (30, пен.).

«Динамо»: Зубрицький, Лерман, Юст, Пономарьов, ... Тренер Натаров.

«Вчора на київському стадіоні «Динамо» відбувся перший півфінальний матч на «Кубок України» з футболу. Зустрілися команди «Динамо» (Київ) і «Шахтар» (Сталіно). На початку першої половини гри київські динамівці з 11-метрового штрафного удару забили гол у ворота «Шахтаря». До кінця матчу жодна з команд не змінила рахунку. Таким чином зустріч виграли футболісти київського «Динамо» з рахунком 1-0».

Газета «Радянська Україна» Київ, 22.10.1948.

«21 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялся матч полуфинала розыгрыша «Кубка Украины» по футболу между командами «Шахтер» (Сталино) и «Динамо» (Киев).

Встреча закончилась со счетом 1:0 в пользу киевских динамовцев. Единственный гол в ворота «Шахтера» был забит в первом тайме с 11-метрового штрафного удара (пенальти). Таким образом «Шахтер» потерял право участвовать в дальнейшей борьбе за кубок».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 24.10.1948.

24.10. «Більшовик» – «Локомотив» – 3-1

«В воскресенье, 24 октября, на киевском стадионе «Динамо» состоялся последний полуфинальный матч. Хорошо зарекомендовавшая себя команда «Большевика» (Мукачево) встретилась с запорожским «Локомотивом».

Вскоре после свистка судьи стало ясно, что железнодорожники уступают своему противнику, как в технике игры, так и в скорости передвижения. Мукачевцы, используя свое преимущество, - хорошую игру головой, - применяют высокую передачу мяча. Защита «Локомотива» с трудом сдерживает натиск нападения «Большевика». Со счетом 1-0 в пользу мукачевцев команды уходят на отдых.

Вторая половина игры проходила при явном превосходстве «Большевика». Матч окончился со счетом 3-1 в пользу футболистов Мукачево, впервые попавших в финал розыгрыша «Кубка Украины» по футболу».

Газета «Сталинское племя» Київ, 26.10.1948.

Фінал.

26.10. 15:00. Київ. Ст. «Динамо». 7000 глядачів. Суддя: Сергій Раздорожнюк (Одеса). «Динамо» – «Більшовик» – 4-1 (2-0). Голи: Жилін (16, 44), Пономарьов (46), Віньковатий (78) – Егерварі (83, з пен.). «Динамо»-стартовий склад: К.Скрипченко, М.Бобков, А.Лерман, А.Жиган, О.Принц, В.Севастьянов, М.Гаврилюк, В.Жилін, О.Жуков, І.Фабіян, П.Віньковатий (кап.), Г.Пономарьов, тренер І.Натаров. «Більшовик»: С.Кривулін (З.Папп, на початку 2-го тайму), В.Годничак, Й.Егерварі, Ю.Поневач (кап.), К.Кадер, Л.Надь, О.Ціцей, В.Брижак, Ю.Грубчак (не відомо, на кого замінений у 1-му таймі), Д.Кул, Е.Кайнц, В.Гайлих, тренер Карел Сабо.

«КУБОК УРСР» З ФУТБОЛА ВИГРАЛА КОМАНДА КИЇВСЬКОГО «ДИНАМО»

24 жовтня на київському стадіоні «Динамо» у півфінальному матчі на «Кубок України» з футболу зустрілися команди мукачівського «Більшовика» і запорізького «Локомотива». Гра закінчилася перемогою мукачівців з рахунком 3:1.

Вчора відбувся фінальний матч на «Кубок України». Грали київські динамівці і мукачівська команда «Більшовик».

На 12 хвилині лівий край киян Пономарьов навішує м'яч на штрафний майданчик мукачівців, і Жилін сильним ударом відкриває рахунок. Незадовго до перерви Жилін посиляє у ворота «Більшовика» другий м'яч.

На початку другого тайму воротар мукачівців Кривулін, приймаючи удар Пономарьова, відби-

ває м'яч у свої ворота. Кривуліна змінює Попп. Він врятує команду від кількох неминучих голів, але на 33 хвилині динамівець Віньковатов забиває у ворота «Більшовика» четвертий м'яч. За 7 хвилин до кінця гри мукачівці з 11-метрового удару відквитали один гол.

Вигравши цю зустріч з рахунком 4:1, команда київського «Динамо» четвертий раз після війни завоювала «Кубок УРСР» з футболу. Після закінчення матчу заступник голови республіканського Комітету в справах фізичної культури та спорту тов. Каленчук вручив киянам кубок. Капітани команд «Динамо» і «Більшовик» П. Віньковатов та Ю. Поппевич опустили прапор змагань.

Газета «Молодь України» Київ, 27.10.1948.

Друга половина гри пройшла у безперервних атаках. Господарям поля вдалося забити ще два м'ячі. Це зробили Пономарьов і Віньковатов. Лише наприкінці гри гості зуміли відквитати один гол. Матч закінчився перемогою київських динамівців з рахунком 4:1.

Таким чином, цією перемогою команда майстрів столичного «Динамо» в 4-й раз завоювала почесну нагороду — «Кубок УРСР». Після матчу заступник голови Комітету в справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. Каленчук вручив капітанові команди «Динамо» Віньковатову кришталевий приз і диплом I ступеня. Команда «Більшовик» нагороджена дипломом II ступеня.

Цим матчем закрився футбольний сезон 1948 року.

Газета «Київська правда» Київ, 27.10.1948.

«Вчера на киевском стадионе «Динамо», в присутствии нескольких тысяч зрителей, состоялся финальный матч на «Кубок Украины» по футболу. Играли обладатель кубка – киевское «Динамо» и мукачевская команда «Большевик». В 15 часов судья Раздорожнюк вызвал игроков на поле. Первые минуты команды прощупывали друг друга, стараясь найти наиболее уязвимые места. Кивляне вели игру левым краем, где рослый защитник «Большевика» Годничак явно не поспевал за

юрким Пономаревым. На 16 минуте игры правый крайний Жилин, переместившись в центр, с хода забил мяч в ворота «Большевика», поданный Пономаревым.

Мукачевцы бросаются в атаку, но их комбинациям не хватает логического конца – удара по воротам. Вследствие грубой игры киевлян, покидает поле поврежденный лучший нападающий «Большевика» Грабчак. Динамовцы усиливают натиск и переводят игру на половину противника. Однако Фабиан и Виньковатов упускают выгоднейшие моменты, оставаясь один на один с вратарем гостей. За минуту до конца тайма Жилин доводит счет до 2-0.

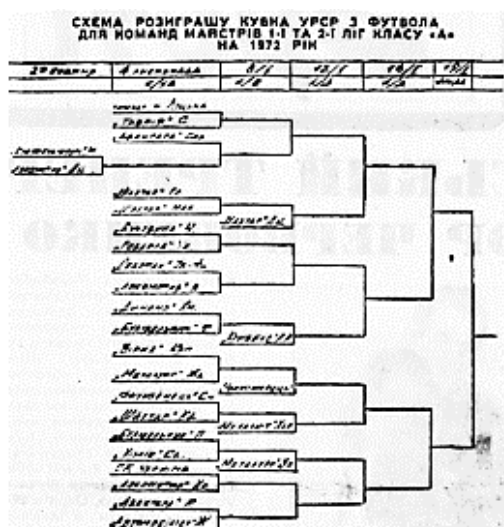
На первой же минуте второго хавтайма Пономарев забил третий мяч, после которого «Динамо» играло уверенней, имея территориальное преимущество, а мукачевцы заметно устали. В дальнейшем команды забили по голу (Виньковатов и Эгервари с 11-метрового удара), и матч закончился победой киевских динамовцев со счетом 4-1.

В торжественной обстановке команде – победительнице был вручен переходящий приз – хрустальный кубок и диплом первой степени Комитета по делам физкультуры и спорта при Совете Министров Украинской ССР.

Под звуки государственного гимна капитаны команд финалистов опустили флаг футбольных соревнований 1948 гола».

Газета «Сталинское племя» Київ, 27.10.1948.

1972

КУБОК ДЕБЮТУЄ ВОСЕНИ

ЗАВТРА бере старт турнір Кубка України з футболу серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг. Ці змагання плоюватимуться вперше. Їхня мета – продовження сезону. Тренери матимуть можливість переслідувати свої реperi, перевірити тактичні новинки.

Особливо приємно, що разом з командами другої ліги в Кубку УРСР братимуть участь і досвідчені колективи – донецький «Шахтар», одеський «Чорноморськ», запорізький «Металург», харківський «Металіст» та криворізький «Крибас». Командам другого ешелону буде дуже корисно зіграти кубкові поєдинки зі своїми більш іменитими суперниками.

Який же регламент турніру? Основна кіл-

кість учасників стартуватиме в 1/16 фіналу. Тут змагатимуться лише команди другої ліги, в якій з 1/4 до них приєднаються клуби першої ліги. Вирішено, що досвідчені колективи дебютуватимуть у гостях.

Перший владар почесного трофея стане відомий 19 листопада. Кубкові баталії тим і відзначаються, що в них дуже важко передбачити переможця. Однак можна сміливо сказати, що це буде команда з білоруськими якостями, справжнім кубковим характером.

Дуже приємно, що змагання, на які давно вже чекали любители футболу республіки, на-решті організовано. Побажано ж їм щасливо-го дебюту.

Газета «Спортивна газета» Київ, 26.10.1972.

Кубок України на приз газети «Радянська Україна» 1972-76.

Вчора футбольні команди майстрів другої групи провели останній тур чемпіонату УРСР. Четвертого листопада завершать змагання майстри першої групи. Листопад на Україні дає змогу футболістам проводити змагання. Ще рано командам майстрів здавати амуніцію на зимове зберігання.

З метою продовження сезону для колективів майстрів Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР вирішив провести розіграш Кубка України для команд першої і другої ліги. Переможець турніру буде нагороджений перехідним призом газети «Радянська Україна».

У першому турі осіннього розіграшу Кубка, який відбудеться 4 листопада, зустрічаються: команда Луцька – «Таврія»

(Сімферополь), «Авангард» (Севастополь) – «Суднобудівник» (Миколаїв), «Шахтар» (Горлівка) – «Шахтар» (Макіївка), «Буковина» (Чернівці) – «Говерла» (Ужгород), «Спартак» (Івано-Франківськ) – «Локомотив» (Вінниця), «Динамо» (Хмельницький) – «Будівельник» (Тернопіль), «Зірка» (Кіровоград) – «Металург» (Жданов), «Фрунзенець» (Суми) – «Шахтар» (Кадіївка), «Будівельник» (Полтава) – «Хімік» (Северодонецьк), СК Чернівці – «Локомотив» (Херсон), «Авангард» (Ровно) – «Автомобіліст» (Житомир).

Наступний ігровий день – 8 листопада. До команд другої групи приєднаються майстри першої ліги. Чвертьфінальні матчі відбудуться 12 листопада, півфінали – 16, фінальний матч – 19 листопада.

Газета «Радянська Україна» Київ, 1.11.1972.

1/16 фіналу

27.10. «Суднобудівник» Миколаїв – «Локомотив» Донецьк – 4-1. Голи: В.Сілецький (два), Ю.Бойко, О.Кімалов – ?.

04.11. «Буковина» Чернівці – «Говерла» Ужгород – 3-1

ПЕРШИЙ БАР'ЄР ПОЗАДУ

У матчі 1/16 фіналу розіграшу кубка УРСР з футболу для команд майстрів першої та другої ліг класу «А» «Буковина» приймала ужгородську «Говерлу». З першої і до останньої хвилини зустрічі команди демонстрували гарний футбол: атакували широким фронтом, цікаво комбінували.

Певну роль зіграло те, що чемпіонат закінчено, психологічне навантаження спало. Гравці прагнули показати усі свої здібності, адже тренери востаннє зважують, кому довірити захищати спортивну честь клубу у наступному сезоні.

Серед чернівчан з найбільшою користю діяли гравці передньої лінії Мельник, Семенов, Воронюк, яким активно допомагав Левіт. У тому, що гра видалась «урожайною» на голи, є їх заслуга. Рахунок з пенальті відкрив на 31 хв. Семенов, покаравши за порушення правил ужгородців, які збили у своєму штрафному майданчику Мельника, що виходив сам на сам з їх воротарем Грушком. Через п'ять хвилин в результаті швидкої, красивої комбінації Пинзар — Левіт — Мельник буковинці забили другий гол.

Наприкінці першого тайму м'яч, вдарившись у ногу Туховського, несподівано влетів у ворота «Буковини». Останнє, так би мовити, слово у цьому матчі сказали чернівчани. На 58 хв. Мельник довів рахунок до 3:1.

Перший бар'єр подолано. Наступний суперник «Буковини» виявився у напруженій зустрічі «золотого» призера цьогорічної першості — івано-франківського «Спартак» з вінницьким «Локомотивом». Основний час першого матчу між ними закінчився нічиєю — 1:1. У двох додаткових таймах по 15 хв. суперники обмінялись голами — 2:2. Повторна гра (3:2) принесла перемогу залізничникам, з якими завтра зустрінуться наші земляки.

М. ПОБЕДИМОВ

Газета «Молодий буковинець» Чернівці, 12.11.1972.

«Спортсмени «Буковини» вдало стартували у розіграшу кубка України з футболу. На своєму полі з рахунком 3-1 вони перемогли ужгородську команду «Говерла». Спочатку чернівчанин Семенов реалізував 11-метровий штрафний удар, потім Мельник подвоїв результат. На 40 хвилині помилка одного з захисників «Буковини», який направив м'яч у власні ворота, привела до зменшення розриву — 2-1. Але після перерви Мельник закріпив перевагу чернівчан, забивши третій гол у ворота ужгородців. Наші земляки продовжуватимуть боротьбу за кубок».

ПОРАЗКА В КУБКОВИХ ІГРАХ.

з місцевою «Буковиною» першу і останню зустріч на кубок республіки.

Після напружених ігор сезону наші футболісти були стомлені, й до складу команди увійшли переважно запасні гравці. Як наслідок, «Говерла» зазнала поразки з рахунком 1-3».

Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 1972.

Ужгородські футболісти провели в Чернівцях

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1972.

СК «Луцьк»-«Таврія» Сімферополь 0-1, гол: А.Майборода.

«... З метою продовження цьогорічного сезону для колективів майстрів Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР, вирішив пронести розіграш Кубка України для команд першої і другої ліг. Переможець турніру буде нагороджений перехідним призом газети «Радянська Україна». У першому турі, що відбувся 4 листопада, футболісти Луцька приймали призера нинішнього чемпіонату — «Таврію». Тільки перед завершенням другого тайму гостям вдалося забити єдиний гол, який і вирішив долю матчу, а з ним і завершення виступу лучан в розіграші кубка».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 7.11.1972.

«Авангард» Севастополь — «Суднобудівник» — 2-1.

«Авангард» (Севастополь) — «Судостроитель» (Николаев) — 2:1 (1:1).
Стадион «Чайка», 4 ноября.
Судьи: Ромашов, Кухтин, Ароновский (все из Одессы).
«Авангард»: Гудзь, Шведюк, Струнин, Черный (Осадчук, 46), Сугак, Солодов, Паховский (Фролов, 46), Фролов, Ващенко, Плутинский, Наумов.
«Судостроитель»: Балан, Киселев, Карлаш, Чунихин, Бойко, Силетский (Горбик, 46), Секеч (Данекер, 46), Ефремов, Сатаев, Кималон, Деревяга.
Голи забил Ващенко (45), Деревяга (45), Плутинский (50).

«В этом году футбольная федерация Украины включила в свой календарь игры на кубок республики. Они состоялись 4 ноября. Севастопольцам попался трудный соперник — николаевский «Судостроитель», занявший в первенстве СССР по своей зоне четвертое место.

На этот раз судья вызвал команды на поле на несколько минут раньше. Дело в том, что редакция газеты «Слава Севастополя» установила по итогам прошедшего сезона премии для двух лучших футболистов — годовые подписки на городскую газету. И перед началом матча состоялась короткая церемония награждения. Для вручения игрокам квитанции на годовую подписку газеты «Слава Севастополя» была приглашена одна из лучших общественных распространителей печати в городе Ольга Алексеевна Попова.

О.А.Попова работает старшей медицинской сестрой стоматологической поликлиники. Вот уже пять лет она проводит подписку на газеты и журналы.

Под аплодисменты зрителей О.А.Попова вручила квитанции защитнику Виктору Струнину и нападающему Евгению Наумову. Тут же, на поле, вручается памятный подарок редакции и самой Ольге Алексеевне.

А теперь о самом матче. Несмотря на то, что авангардовцы повели в счете, первый тайм был полностью за командой «Судостроитель». Гости играли широко, на большой скорости, умело использовали для атаки фланги. А у наших футболистов никак не ладится игра в нападении. Владимир Ващенко и Александр Плутницкий (он перешел в нашу команду из ровенского «Авангарда») должны были составлять сдвоенный центр, но общего языка они не нашли. Видя это, николеевские защитники смелее стали подключаться к атаке. И на последней минуте Деревяга сумел реализовать игровое преимущество своей команды, забив с ближнего расстояния гол.

Во втором тайме обе команды произвели по две замены. И как оказалось, пошли они на пользу хозяевам поля. С выходом Фролкина полузащита сумела отвоевать центр поля, и игра перешла на половину гостей. Голевые моменты у их ворот стали возникать один за другим. С глазу на глаз остается с вратарем Ващенко, но обмануть Балана ему не удается. Из выгоднейшего положения не забивает гол Наумов. Не используют прямо-таки стопроцентных голевых ситуаций Фролов и Плутницкий.

И все-таки мяч побывал в сетке ворот «Судостроителя». Красивый проход Наумова заканчивается точной передачей Плутницкому, а тот забил победный гол. А через три минуты отличился Валерий Гудзь, отразивший сильнейший удар Ефремова....».

Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 7.11.1972.

«Шахтар» Горлівка – «Шахтар» Макіївка – 0-0, по пен. 5-3

«Динамо» Хмельницький – «Будівельник» Тернопіль – 1-3

В розыгрыше кубка Украины, в котором принимают участие футбольные коллективы первой и второй лиг, футболисты макеевского «Шахтера», выступая в Горловке, проиграли (3:5) своим одноклубникам. Основное время не выявило победителя. В первой же серии пенальти удары Ю. Мишина и А. Дегтярева оказались неточными. Успешно в этих соревнованиях выступает донецкий «Шахтер», завоевавший, как известно, путевку в высшую лигу. После победы над горловским «Шахтером» (4:3), где играл дублирующий состав горняков, в 1/4 финала кубка СССР соперником дончан была симферопольская «Таврия». Со счетом 5:2 победил «Шахтер». Финал кубка СССР — 19 ноября.

Перший крок до кубка

У першому турі розіграшу кубка України з футболу тернопільський «Будівельник» переграв у Хмельницькому місцевих динамівців — 3:1. Голи в нашої команді забили

М. Завальнюк, А. Філатченков і В. Кузьминський.

Завтра, 8 листопада, тернопільчани прийматимуть на своєму полі футболістів «Кривбасу». Початок матчу о 12-й год.

Газети «Макеевский рабочий» Макеевка, 17.11.1972
та «Ровесник» Тернопіль, 1972.

«Зірка» Кіровоград – «Металург» Жданов – 1-2. Голи: А.Маляров – В.Дзіоба, Г.Щербаков. «Металург»: А.Ісаков, М.Самарський, В.Садовников, Г.Щербаков, С.Попов, А.Аношин, Л.Агібалов, П.Глодяніс, В.Полохов (В.Антоненко), В.Дзіоба, А.Помазан, тренер Іван Волков.

Футбол Успешное начало

Начались игры на кубок Украины, посвященные 50-летию образования СССР. В первом матче 1/16 финала розыгрыша кубка ждановский «Металлург» встречался в Ки-

ровограде с местной «Звездой». Игра прошла очень интересно, в острой спортивной борьбе и закончилась победой «Металлурга». На голы, забитые Дзюбой и Щербаковым, хозяева поля сумели ответить

лишь одним. Итак, победил 2:1.

9 ноября наши футболисты в 1/8 розыгрыша кубка будут принимать одну из сильнейших команд Украины — одесскую «Черноморец».

С. РИМАНОВ
внештатный
корреспондент

Газета «Приазовский рабочий» Мариуполь, 1972.

ФУТБОЛ

Якщо скинути з рахунку 1953 рік, коли кіровоградська команда завойовувала Кубок України, то можна сказати, що їй не щастить у кубкових іграх: десь на самому старті вона позбувається права продовжувати боротьбу за почесний трофей.

На жаль, не став винятком і нинішній розиграш. В 1/16 фіналу «Зірка» приймала ждановський «Металург». Коли табло відлічило перші три хвилини, гості пробивали штрафний удар поблизу воріт «Зірки». На штрафному майданчику кіровоградців скупчилися майже всі гравці обох команд. Віктор Чечин не помітив удару Олексія Агібалова і м'яч влетів у сітку воріт. А ще через дві хвилини захисники «Зірки» прогави-

ОСІЧКА НА СТАРТІ

ли рейд правого захисника «Металурга» Івана Шербакова. Ніким не прикритий, він увірвався в штрафний майданчик і «розстріляв» ворота кіровоградців.

Поступово загальний малюнок гри змінився. Кіровоградці частіше атакували, створили чимало загрозливих моментів у районі воріт суперників. Та у вирішальний момент не могли як слід розпорядитися м'ячем: він ішов то над перекладиною, то повз штанги. Лише одного разу було досягнуто мети — гол забив Анатолій Мальяров.

Матч закінчився з рахунком 2:1 на користь ждановських футболістів. Вони продовжать боротьбу за кубок — в 1/8 фіналу прийматимуть на своєму полі одеський «Чорноморець».

М. ДМИТРІЄВ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 7.11.1972.

«Фрунзенець» Суми — «Шахтар» Кадіївка — 3-1. Голи: Є.Белобородов (два), Ю.Панов — ?..

ФУТБОЛ

ТУРНІР КУБКА УКРАЇНИ

Улюбтелів футболу — приємна новина: взяв старт турнір Кубка України, заснований для команд майстрів першої та другої ліг. Змагання за цей почесний трофей відбуватимуться восени, по закінченню чемпіонату, коли команди досягли найкращої форми, що обіцяє високу напругу поєдинків. Крім суто спортивного інтересу, вони мають на меті продовжити сезон, дати тренерам можливість переглянути резерви, на

які можна сподіватися в майбутньому.

Регламентом турніру передбачено, що основна кількість учасників починає боротьбу за Кубок з 1/16 фіналу, в якій змагатимуться лише команди другої ліги, а з 1/8 до них приєднуються клуби першої ліги, що гратимуть у гостях менш іменитих суперників.

Сумський «Фрунзенець» першу зустріч проведе на своєму полі 2 листопада, приймаючи

кадіївського «Шахтаря». До переможця цього матчу має приїхати харківський «Металіст».

Перший володар Кубка стане відомий 19 листопада.

У чемпіонаті республіки відбувся передостанній тур. Сумський «Фрунзенець» грав у Горлівці з місцевим «Шахтарем» і переміг його з рахунком 2:0. Голи забив В. Жилін та В. Пондов.

Газета «Ленінська правда» Суми, 31.10.1972.

Відбулися ігри 1/16 фіналу Кубка України. Сумський «Фрунзенець» приймає у себе кадіївського «Шахтаря». Хоч засніжене поле ускладнювало дії команд, суперники показали цікаву, справжню кубкову гру.

Сумчани вже на початку зустрічі створили кілька слушних моментів для взяття воріт гостей. На шостій хвилині Є. Белобородов використав відмінну передачу з лівого краю В. Гальченка і в падінні головою спрямував м'яч у ворота гірників. Хвилини за тридцять гості провели гол у відповідь — 1:1.

По відпочинку після удару Белобородова фрунзенці знову вийшли вперед. До речі, це був вісімнадцятий гол, забитий Євгеном Белобородовим у

нинішньому сезоні, і тому йому вручено приз як кращому бомбардиру команди. Приз також вручено молодому півзахиснику Віктору Гальченку, якого визначено кращим гравцем матчу. З його подачі Ю. Панов змусив гостей втретє починати з центра. З рахунком 3:1 перемогли сумчани.

Прихильникам «Фрунзенця» цікаво буде дізнатись, що старшим тренером команди призначено заслуженого майстра спорту СРСР Віктора Петровича Серебренникова. У недавньому минулому капітан київського «Динамо», багаторазовий чемпіон країни закінчив інститут фізкультури і тепер перейшов на тренерську роботу. Оголошення про це глядачі зустріли схвально.

Газета «Ленінська правда» Суми, 7.11.1972.

Ст. «Колос». «Будівельник» Полтава — «Хімік» Сєвєродонецьк — 1-0 (1-0). Гол: В.Колодїй (15).

СК «Чернігів» — «Локомотив» Херсон — 4-3

«Перший матч розиграну кубка України з футболу провела команда СК Чернігів. Вона виграла у команди «Локомотив» (Херсон) — 4-3 і здобула право грати в наступному кубковому турі».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 9.11.1972.

Ст. «Авангард». 1000 глядачів. Судді: Володимир Грінберг, Ємелян Урсу, Григорій Антельман (всі Київ). «Авангард» Рівне — «Автомобіліст» Житомир — 1-3. Голи: Остапчук — Васютін (два), Горелов.

«Авангард»: В.Поліщук, В.Возницький, М.Драй, Мозпоухін, В.Штехман, О.Харькін, А.Остапчук, В.Курилов, Б.Кесло, В.Пестов, В.Дьомушкін, тренер Євгеній Пестов.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, В.Горбач, Б.Кравчук, В.Зеленський, В.Пестриков, М.Пінчук, В.Сладковський, Ю.Несміян (О.Горелов, 46), М.Васютін, Ю.Соловійов (Г.Кржечевський, 75).

ФУТБОЛ НА КУБОК «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

На початку листопада розпочався розіграш футбольного Кубка на приз газети «Радянська Україна», в якому беруть участь команди майстрів першої та другої ліг.

У стартовому турі футболісти житомирського «Автомобіліста» зустрічалися в Рівно з місцевою командою «Авангард». Матч закінчився перемогою житомирян з рахунком 3:1. Два голи забив М. Васютін і один — О. Горелов.

У другому турі футболісти «Автомобіліста» приймали на своєму полі команду спортив-

ного клубу міста Чернігова, яка до цього перемогла херсонський «Локомотив» з рахунком 4:3. Основний час закінчився нульовою нічею. Для виявлення переможця було призначено два додаткових тайми по 15 хвилин. На 95 хвилині Ю. Несміян забив перший гол, а ще через десять хвилин М. Васютін подвоїв рахунок. Лише за кілька хвилин до фінального свистка гостям вдалося відквитати один гол.

Отже, зустріч закінчилася перемогою «Автомобіліста» з рахунком 2:1. Це вивело жито-

мирян у чвертьфінал розіграша. Вони мають зустрітися з полтавською командою «Будівельник». У попередньому турі вона перемогла команду першої ліги — запорізький «Металург» з рахунком 2:0.

Матч між командами «Автомобіліст» — «Будівельник» відбудеться в неділю, 12 листопада, на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу.

Б. ЛЕВКОВ.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 11.11.1972.

04, 05.11. «Спартак» Івано-Франківськ — «Локомотив» Вінниця — 2-2 (0-1) в дод. час. Голи: ? — В.Дзюба, П.Богоделов, — 0-1 (0-1). Гол: А.Веретинський або А.Шидловський (15 или 25).

КУБОК УРСР З ФУТБОЛА

ЗНОВУ „СПАРТАК“

4 Листопада відбувся перший тур розіграшу Кубка УРСР з футболу серед команд другої і першої груп класу «А». Волею жеребкування свій перший матч залізничники провели в Івано-Франківську з володарем чемпіонського титула — місцевим «Спартаком», з тією командою, від якої залізничники двічі зазнали поразок у першості. Отож, крім чисто кубкових інтересів, гостями володіло прагнення захистити свій престиж в очах шанувальників команди. Вони вийшли в такому складі: Бабенко, Прозоровський, Бровченко, Ковба, Грушанський, Вознюк, Богоделов, Веретинський, Дзюба, Терешок, Кулініч.

Гра почалася без розвідок, і досить швидко на табло з'явилася одиниця. Це Веретинський раптовим давним пасом вивів вперед Дзюбу, який залишився один на один з воротарем і без вагань пробив у нижній кут.

Другий тайм пройшов в гострих обоюсторонніх атаках, одна з яких закінчилась на користь господарів. У додатковий час перевага була на боці вінничан, і на сьомій хвилині Богоделов знову вивів команду вперед. Врятував спартаківців від поразки пенальті — 2:2.

Оскільки в кубкових змаганнях нічий не визнається, суперникам довелося продовжити поєдинок наступного дня — 5 листопада. Гол, забитий на

25 хвилині Веретинським, виявився переможним для «Локомотива».

А ось як зіграли інші команди в цьому турі: м. Луцьк — «Таврія» — 0:1; «Авангард» (С) — «Суднобудівник» — 2:1; «Шахтар» (Г) — «Шахтар» (М) — 5:3; «Буковина» — «Говерла» — 3:1; «Динамо» — «Будівельник» (Т) — 1:3; «Зірка» — «Металург» — 1:3; «Фрунзенець» — «Шахтар» (К) — 1:0; «Будівельник» (П) — «Хімік» — 1:0; СК Чернівці — «Локомотив» (Х) — 4:3; «Авангард» (Р) — «Автомобіліст» — 1:3.

Наступний тур (1/8 фіналу) відбудеться завтра, 8 листопада. Вінницький «Локомотив» на своєму полі прийматиме чернівецьку «Буковину». Початок гри о 12-й годині дня.

Якщо залізничники виграють — вони ввійдуть в чвертьфінал і 12 листопада зустрінуться на своєму стадіоні з однією з команд першої групи класу «А».

Отже, просимо любителів футболу подивитися завтра наступну зустріч на Кубок УРСР.

Р. КОЕНМАН.

начальник команди «Локомотив».

(Наступний номер газети вийде 9 листопада).

Редактор В. ОРЛИК

В КУБКУ — ПЕРЕМОГА!

Першість команд другої ліги класу «А» з футболу закінчилась 31 жовтня, а 4 листопада вже почались ігри на кубок України. Вінничанам випало першу гру грати з чемпіоном республіки івано-франківським «Спартаком», причому на їхньому полі. Як слід було чекати, гра була напруженою і тривала 210 хвилин 4-го та 5-го листопада.

У перший день, хоча вінничани вели у рахунку 2:1, (голи забили В. Дзюба та П. Богоделов), господарям поля вдалось зрівняти рахунок за 7 хвилин до кінця додаткового часу.

Згідно з положенням довелося перегравати матч наступного дня. Вінничани знову мали перевагу. Єдиний гол, забитий Веретинським на 15 хвилин матчу, вирішив долю поєдинку.

Наші земляки завоювали право продовжувати боротьбу. Отже, 8 листопада о 12 годині дня вінницький «Локомотив» прийматиме на своєму полі команду «Буковина» (Чернівці).

Якщо вінничани переможуть, то в черговій зустрічі зустрінуться з командою класу «А» першої ліги.

К. РОМАНОВ.

м. Вінниця.

Газети «Вінницька правда» та «Комсомольське плем'я»
Вінниця, 7.11.1972.

ЧЕМПІОН ВИБУВАЄ 3 БОРОТЬБИ

Стартовий тур розіграшу футбольного Кубка республіки серед майстрів на приз газети «Радянська Україна» одразу подарував несподіванки: два перші призери чемпіонату УРСР спіткнулись на перших кроках. Чемпіон України Івано-Франківський «Спартак» на своєму стадіоні у перший день не зміг зламати опору вінницького «Локомотива». І додатковий час не

виявив переможця — 2:2. Наступного дня залізничники вирвали перемогу — 0:1. У 1/8 фіналу «Локомотив» прийме чернівецьку «Буковину», яка вибила з Кубка срібного призера чемпіонату УРСР ужгородську «Говерлу» — 3:1.

Результати інших матчів стартового туру такі: команда Луцька — «Таврія» (Сімферополь) — 0:1, «Авангард» (Севастополь) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1, «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Макіївка) — 5:3, «Динамо» (Хмельницький) — «Будівельник» (Тернопіль) — 1:3, «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Жданов) — 1:2, «Фрунзенець» (Суми) — «Шахтар» (Надіївка) — 3:1, «Бу-

дівельник» (Полтава) — «Хімік» (Северодонецьк) — 1:0, СК Чернігів — «Локомотив» (Херсон) — 4:3, «Авангард» (Ровно) — «Автомобіліст» (Житомир) — 1:3.

У наступному турі до розіграшу Кубка приєднуються команди вищої і першої ліги. В 1/4 фіналу зустрічаються: «Таврія» (Сімферополь) — «Авангард» (Севастополь), «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Донецьк), «Будівельник» (Тернопіль) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків), «Будівельник» (Полтава) — «Металург» (Запоріжжя), «Автомобіліст» (Житомир) — СК Чернігів, «Металург» (Жданов) — «Чорноморець» (Одеса).

Газета «Радянська Україна» Київ, 7.11.1972.

1/8 фіналу

08.11. Ст. «Колос». «Будівельник» Полтава — «Металург» Запоріжжя — 2-0 (2-0). Голи: М.Гумінілович (25), В.Колодій (43).

«ДВА КРОКИ ВГОРУ..

Після тривалої перерви Федерація футболу республіки відновила розіграш Кубка УРСР для команд майстрів другої ліги і українських команд, що виступають у першій лізі. Четвертого листопада полтавський «Будівельник» приймає на своєму полі северодонецького «Хіміка». Гра пройшла в гострій боротьбі і закінчилась перемогою полтавців з рахунком 1:0. Переможний гол забив на п'ятнадцятій хвилині матчу Володимир Колодій.

У наступному турі суперником полтавців став запорізький «Металург» — команда першої ліги, досвідчений, високотехнічний колектив. Полтавці виявились гідним суперником «Металурга». Вже на 25 хвилині одна з атак наших земляків закінчилась голом у ворота гостей. Його забив Мар'ян Гуминелович. А за дві хвилини до перерви Олександр Колесник подвоїв рахунок.

Гравці «Металурга» докладали всіх зусиль щоб уникнути поразки, але це їм не вдалось. Отже, 2:0 на користь «Будівельника». Полтавці вийшли в наступний тур розіграшу Кубка УРСР. Суперником наших футболістів буде команда «Автомобіліст» (Житомир). Зустріч між ними відбудеться 12 листопада в Житомирі.

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 10.11.1972.

«ДВІ ПЕРЕМОГИ «БУДІВЕЛЬНИКА».

Два матчі провів полтавський «Будівельник» у себе дома на кубок України з футболу. Спочатку він добився успіху в зустрічі з северодонецьким «Хіміком» — 1:0 (гол забив Колодій), потім завдав поразки запорізькому «Металургу» (автори голів Гумінілович та Колодій). Полтавські футболісти продовжують боротьбу за почесний приз.

Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 11.11.1972.

«Федерация футбола УССР, с целью продления футбольного сезона, решила провести для команд первой и второй групп класса «А» розыгрыш Кубка Украины. Запорожский «Металлург» 8 ноября в Полтаве встречался в матче этого турнира с местным «Строителем» и потерпел поражение — 0-2».

Газета «Индустриальное Запорожье» Запоріжжя, 10.11.1972.

«Таврія» — «Авангард» Севастополь — 2-0

«После победы над николаевским «Судостроителем» в розыгрыше кубка Украины соперником футболистов «Авангарда» стала симферопольская «Таврия». Игра проходила 8 ноября на стадионе «Локомотив». Хозяева поля победили со счетом 2-0. Таким образом, наши футболисты вышли из дальнейшей борьбы за кубок».

Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 10.11.1972.

«Будівельник» Тернопіль — «Кривбас» Кривий Ріг — 0-3. Голи: В.Іщенко (два), А.Зюзь.

«Фрунзенець» — «Металіст» Харків — 5-0

«Вдало провели матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка України з футболу спортсмени сумського «Фрунзенеця». У себе вдома вони приймали команду першої ліги — харківський «Металіст». У першому таймі м'яч двічі побував у воротах гостей після ударів В.Шандора та В.Попова. Після відпочинку сумчани продовжували атакувати, і двічі В.Жилін та один раз Ю.Попов збільшили рахунок до 5-0. Перемога впевнена і красива. «Фрунзенець» здобув право виступати у наступному етапі змагання на Кубок України».

Газета «Ленінська правда» Суми, 11.11.1972.

«Локомотив» Вінниця — «Буковина» — 3-0

«Перемігши на своєму полі в 1/16 фіналу розіграшу кубка УРСР з футболу серед команд майстрів класу «А» першої і другої ліг «Говерлу» з Ужгорода (3-1), гравці «Буковини» провели на виїзді наступну зустріч з вінницьким «Локомотивом», який у двох попередніх матчах (основний і додатковий час першого не виявив сильнішого — 2-2) в Івано-Франківську з нинішньорічним чемпіоном республіки — місцевим «Спартак» — вирвав перемогу (3-2).

Цього разу чернівчанам не пощастило. Забивши у їх ворота три «сухих» м'ячі, залізничники вивели «Буковину» з дальшої боротьби за кубок».

Газета «Молодий буковинець» Чернівці, 12.11.1972.

«З рахунком 3-0 спортсмени вінницького «Локомотива» перемогли у черговому матчі на кубок УРСР футболістів команди «Буковина». Наші земляки вибули з дальшої боротьби за почесний спортивний трофей».

Газета «Радянська Буковина» Чернівці 1972.

◆ На кубок УРСР з футболу ◆ «ЛОКОМОТИВ» — У ЧВЕРТЬФІНАЛІ

Після важкого поєдинку з івано-франківським «Спартак» (до речі, переможний гол забив не Веретинський, як повідомлялось раніше, а Шидловський), вінницькі залізничники одержали можливість реально претендувати на другий по значимості футбольний трофей цього сезону — кубок УРСР. Отож, на чергову зустріч 1/8 фіналу з чернівецькою «Буковиною» вони вийшли з бойовим настроєм.

Не для легкої прогулянки приїхали у Вінницю і буковинці. Команда, яка дуже невдало виступала в першості, несподівано завдала відчутної поразки другому призера — футболістам «Говерли» в кубковому матчі і, повіривши в свої сили, запалилась бажанням подолати і «вінницький рубіж». Та це їм не вдалось зробити тому, що сильнішими у цьому матчі були залізничники.

Перший гол після багатого-

дової комбінації забив Богоделов. За ним кілька разів могли відзначитись Дзюба, Грушанський, Вознюк, але були неточно. Та все ж їх прориви примусили буковинців триматись ближче до своїх воріт. А раз так, то і вінницькі захисники почали залишати свої пости, щоб підключитись до гри. А наприкінці тайму один з «тиловикив» Юрій Ковба подвоїв рахунок, а ще через кілька хвилин його тезка Кулінич, одержавши від Дзюби відмінний пас, з льоту забив третій гол. До речі, Юрій Кулінич, на нашу думку, був у цьому матчі найкращим.

Після перерви в складі вінничан відбулись значні зміни. Тренери, вважаючи, що гра зроблена, дали відпочинок Богоделову, Куліничу і Прозоровському, замінивши їх Шидловським, Цухловим і Гатауліним. В якійсь мірі перекроїли свої ланки і гості. Во-

ни заграли швидше, напівшвидше рвались до воріт Корнієнка, прагнучи уникнути сухої поразки. Та змін на табло не сталося — 3:0.

А ось як закінчились інші матчі цього туру: «Таврія» — «Авангард» (С.) — 2:0, «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Донецьк) — 3:4, «Будівельник» (Т.) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 0:3, «Фрунзенець» — «Металіст» (Харків) — 5:0, «Будівельник» (П.) — «Металург» (Запоріжжя) — 2:0, «Автомобіліст» — СК Чернігів — 2:1. Про результат матчу між командами «Металург» (Жданів) і «Чорноморець» (Одеса), який відбувся вчора, 9 листопада, буде повідомлено згодом.

Таким чином, у чвертьфіналі 12 листопада гратимуть такі пари: «Таврія» — «Шахтар» (Донецьк), «Локомотив» (Вінниця) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Будівельник» (П.) — «Автомобіліст» і переможець пари «Чорноморець» — «Металург» з «Фрунзенцем». Наступну гру вінницький «Локомотив» проведе у Кривому Розі з «Кривбасом».

Л. НОВІНСЬКА.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 10.11.1972.

«Локомотив» (Вінниця) — «Буковина» (Чернівці) — 3:0. Стадіон «Локомотив». Ясно. «Локомотив» — Корнієнко, Цап, Бровченко, Грушанський, Ковба, Вознюк, Веретинський, Кулінич (Цухлов, 62), Дзюба, Прозоровський (Гатаулін, 68), Богоделов (Шидловський, 62).

«Буковина» — Беляєв, Каримов, Шуховський, Березников, Савчук, Борисов (Рсупов, 46), Поляков, Воронюк, Мельник, Семенов, Росс.

Матч обслуговувала бригада арбітрів зі Львова у складі: суддя в полі — суддя республіканської категорії В. Ландюк, суддя на лінії — суддя всесоюзної категорії В. Ханенко та суддя республіканської категорії В. Давиденко.

ПІСЛЯ виснажливих ігор у Івано-Франківську, які тривали два дні підряд, вінничани приймали в одній восьмій фіналу розіграшу Кубка чернівецьку «Буковину». Гості в попередній зустрічі перемогли другого призера першості України ужгородську «Говерлу» з переконливим рахунком 3:1.

Вже з перших хвилин матчу виявилась явна перевага господарів поля. Активні дії нападаючих та півзахисників, серед яких особливо продуктивно діяли Дзюба та Богоделов, дозволили нашим землякам створювати одну за одною гострі ситуації біля воріт гостей.

Відчуваючи загрозу гола, захисники гостей діяли сумбурно, відбиваючи м'яч куди-небудь, аби далі від воріт. І незабаром чернівецькі футболісти поплалились за цю тактику. На 27-ій хвилині після розіграшу кутового Павло Богоделов відкрив рахунок. Гості намагались налаго-

дити контратаки, і спочатку, здавалось, їм це вдається. На 28-ій хвилині Мельник, який безумовно був одним із кращих гравців «Буковини» в цьому матчі, вперше потурбував Корнієнка. Але воротар вінничан впевнено ліквідував загрозу.

Спалах активності у чернівецьких футболістів швидко згас. Наші земляки продовжують штурм воріт Беляєва. На ударні позиції виходять і Веретинський, і Богоделов, і Кулінич, та їм бракує влучності. На допомогу нападаючим часто приходять захисники. Якраз один із ударів, якого завдав Ковба з тридцятиметрової відстані, захопив зненацька во-

ротаря гостей. Через три хвилини Володимир Дзюба швидко пройшов по краю і вивів на удар Юрія Кулініча, який бездоганно завершив м'ячику. Отже, рахунок став 3:0.

На останній хвилині першого тайму Дзюба сам міг забити гола, але м'яч, спрямований під гострим кутом у ворота, влучив у Беляєва.

Другий тайм нагадував перший. Знову «Локомотив» весь час проводить у нападі. На 47-ій хвилині вийшов один на один з воротарем Дзюба, який взагалі дуже вдало провів матч, але його удар пройшовся над перекладиною. На 73-ій та 87-ій хвилинах він по черзі виводив на удари Гатауліна та Шидловського, але збільшити рахунок їм не пощастило.

Кілька можливостей в другому таймі мали й гості. Але Корнієнко діяв бездоганно.

Тепер вінничани в одній чверті фіналу зустрічаються з «Кривбасом» 12 листопада у Кривому Розі.

Ось як закінчились інші матчі однієї восьмої фіналу.

«Таврія» — «Авангард» Сев. — 2:0, «Шахтар» — «Шахтар» Д. — 3:4, «Фрунзенець» — «Металіст» — 5:0, «Будівельник» П. — «Металург» З. — 2:0, «Автомобіліст» — СК Чернігів — 2:1.

В одній чверті фіналу також зустрічаються: «Таврія» — «Шахтар» Д., «Будівельник» П. — «Автомобіліст», переможець матчу «Металург» Ж. — «Чорноморець» О. з «Фрунзенцем».

Б. ВОЛОДІН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 11.11.1972.

Ст. ім.Ленінського комсомолу. 1000 глядачів. Суддя: Ігор Качар (Київ). **«Автомобіліст» – СК «Чернігів» – 2-1 (0-0) в дод. час.** Голи: Ю.Несміян (94), М.Васютін (104)-О.Шакун (110).

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, В.Горбач, Б.Кравчук, В.Зеленський (А.Котов, 79), В.Пестриков (О.Горелов, 73), М.Пінчук, В.Сладковський, Ю.Несміян, М.Васютін, Ю.Соловйов.

СК «Чернігів»: В.Смолін, В.Юрецький, М.Таранов (В.Істомін, 46), Ю.Мармач, В.П'яних, Є.Король, В.Шевлюк, М.Соколовський, О.Шакун, В.Паламарчук, О.Чумак, тренер Анатолій Богданович.

«На різних стадіонах республіки 8 листопада відбулися матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР – Кубок газети «Радянська Україна». У цьому етапі розіграшу брали участь команди майстрів усіх ліг.

Команда СК Чернігів виступала в Житомирі. Тут вона зустрічалася з місцевою командою «Автомобіліст». Перемогу з рахунком 2-1 здобули господарі поля. Таким чином чернігівські футболісти вибули з дальшої боротьби за почесний приз.

Чвертьфінальні зустрічі Кубка відбудуться у неділю, 12 листопада».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 11.11.1972.

ФУТБОЛ НА КУБОК «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

На початку листопада розпочався розіграш футбольного Кубка на приз газети «Радянська Україна», в якому беруть участь команди майстрів першої та другої ліг.

У стартовому турі футболісти житомирського «Автомобіліста» зустрічалися в Ровно з місцевою командою «Авангард». Матч закінчився перемогою житомирян з рахунком 3:1. Два голи забив М.Васютін, один — О.Горелов.

У другому турі футболісти «Автомобіліста» приймали на своєму полі команду спортив-

ного клубу міста Чернігова, яка до цього перемогла херсонський «Локомотив» з рахунком 4:3. Основний час закінчився нульовою нічиєю. Для виявлення переможця було призначено два додаткових тайми по 15 хвилин. На 95 хвилині Ю.Несміян забив перший гол, а ще через десять хвилин М.Васютін подвоїв рахунок. Лише за кілька хвилин до фінального свистка гостям вдалося відквитати один гол.

Отже, зустріч закінчилася перемогою «Автомобіліста» з рахунком 2:1. Це вивело жито-

мирян у чвертьфінал розіграша. Вони мають зустрітися з полтавською командою «Будівельник». У попередньому турі вона перемогла команду першої ліги — запорізький «Металург» з рахунком 2:0.

Матч між командами «Автомобіліст» — «Будівельник» відбудеться в неділю, 12 листопада, на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу.

Б. ЛЕВКОВ.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 11.11.1972.

Ст. «Шахтар». 15000 глядачів. **«Шахтар» Горлівка – «Шахтар» Донецьк – 3-4 в дод. час.** Голи: В.Шевлюк (три) – В.Шевчук (три), ?... .

В праздничные дни футболисты донецкого «Шахтера» имели двойную нагрузку. Первым составом горняки провели во Львове товарищеский матч с «Карпатами». Счет открыл Ю. Дудинский. Ответный гол забил Л. Броварский. Затем он же вывел «Карпаты» вперед — 2:1. Но В. Старухин выравнял положение — 2:2.

Другой состав горняков встречался в Горловке с местным «Шахтером» в рамках нового турнира — Кубка Украины, в котором вы-

ступают коллективы первой и второй лиги. Матч в Горловке прошел в захватывающей борьбе, и лишь в дополнительное время донецкие футболисты вырвали победу — 4:3. Три гола на счету В. Шевчука.

Теперь в 1/4 финала «Шахтер» встретится у себя дома с симферопольской «Таврией». Этот матч состоится 12 ноября в 16 часов на стадионе «Шахтер». Финал кубка намечен на 19 ноября.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 1972.

«Горловский «Шахтер» и команда шахтоуправления «Александр-запад» участвовали в кубковых соревнованиях различного ранга: мастера попробовали свои силы в розыгрыше Кубка УССР, а чемпионы облсовета ДСО «Авангард» встречались в финале кубка облсовета. И тех и других постигла неудача. «Шахтер», выиграв у одноклубников из Макеевки, выбыл из дальнейшей борьбы после поражения от футболистов донецкого «Шахтера». Спортсмены шахтоуправления проиграли в финале со счетом 2-3 команде шахты имени газеты «Социалистический Донбасс»».

Газета «Кочегарка» Горлівка, 14.11.1972.

08 (або 9).11. Ст. «Металург». Судді: Юрій Сергієнко - В.Уваров, М.Олейник (всі - Харків). **«Металург» Жданов – «Чорноморець» Одеса – 0-1 (0-0).** Гол: В.Боровиков (85).

«Металург»: А.Ісаков, В.Садовников, Г.Щербаков, В.Полохов, С.Добрецов (С.Попов), А.Аношин, В.Пашков, Л.Агибалов (В.Антоненко), П.Глодяніс, В.Дзіоба, А.Помазан, тренер Іван Волков.

«Чорноморець»: С.Альтман, В.Нечаєв, В.Зубков, В.Сиромятников, В.Москвичов, В.Маслов, В.Боровиков, Л.Буряк, В.Бутенко, В.Томашевський (С.Звенигородський, 46), А.Шепель, тренер Анатолій Зубрицький.

Футбол ОБИДНОЕ ПОРАЖЕНИЕ

«МЕТАЛЛУРГ» (Жданов) — «ЧЕРНОМОРЕЦ» (Одесса) — 0:1 (0:0).

«МЕТАЛЛУРГ»: Исанов, Щербанов, Саловников, Полохов, Добрецов (Полов), Аношин, Агислов (Антоненко), Пашков (Глоденко), Дзюба, Помазан, Герливанов; «ЧЕРНОМОРЕЦ»: Альтман, Нечаяев, Зубков, Сыромятников, Москвичев, Маслов, Кузьмин, Боровиков, Звенигородский, Бутенко, Шелель.

Судьи: в поле — Ю. Сергисенко, на линии — В. Уваров и Н. Олейник (все — Харьков).

Первый раз между собой соперников свел жребий в 1963 году. Тогда моряки, победив «Металлург» со счетом 1:0, вывели его из дальнейшей борьбы за Кубок СССР. И вот спустя девять лет ждановский «Металлург» принимает одесского «Черноморца» в розыгрыше Кубка Украины по футболу. Это была одна из самых лучших игр «Металлурга» в нынешнем сезоне. Несмотря на поражение, хозяева поля в течение почти всего матча штур-

мовали ворота «Черноморца», в чем не уступая соперникам.

Первый удар по мячу сделали одеситы и сразу же устремились к воротам «Металлурга». «Металлург» отбил эту атаку и сам перешел в наступление. Первую половину тайма игра проходила в основном в центре поля, но, начиная со второй половины, стало заметно преимущество хозяев поля, однако опасных моментов не было.

В этой встрече старший тренер «Металлурга» несколько перестроил его ряды. В защите появился Полохов, который помогал своим нападающим. И надо сказать, что такой план удался, особенно после перерыва.

С первых минут второго тайма хозяева поля предложили соперникам быстрый темп. Они подали на ворота «Черноморца» подряд три угловых уда-

ра. И на 53-й минуте мяч побывал в воротах моряков, но судья усмотрел нарушение правил в пределах штрафной площадки со стороны «Металлурга».

Давление на ворота гостей нарастает. Кажется, что гол нагрянет, но мяч все не идет в ворота. И вот когда до конца основного времени осталось пять минут и зрители приготовились наблюдать за добавочным временем, наступила развязка.

На 85-й минуте следует одна из редких контратак «Черноморца», мяч попадает на штрафную площадку «Металлурга», ошибаются защитники, и лучший бомбардир одеситов Шелель перебрасывает мяч в сетку через выбежавшего вратаря. Счет 1:0 не изменился, и «Черноморец» продолжает выступать в розыгрыше Кубка.

С. РИМАНОВ,
ждановский
корреспондент.

Газета «Приазовский рабочий» Мариуполь, 1972.

8 листопада на різних стадіонах республіки відбулись матчі 1/8 фіналу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». У цьому етапі розіграшу брали участь команди майстрів усіх ліг. І, як це часто трапляється в кубкових турнірах, молодші за рангом клуби успішно протистояли більш іменитим.

Справді сенсаційно закінчився матч у Сумах, де місцевий «Фрунзенець» розгромив харківський «Металіст» — 5:0. Інша команда другої групи — полтавський «Будівельник» перемогла вдома представника першої групи — запорізький «Металург» — 2:0.

Криворізький «Кривбас» на тернопільському полі виграв у «Будівельника» — 3:0. А от донецький «Шахтар», який повернувся до вищої ліги, з чималим напру-

женням зламав опір своїх одноклубників на стадіоні у Горлівці — 4:3. Дві команди Кримської області — «Таврія» (Сімферополь) і «Авангард» (Севастополь) у будь-якому турнірі непримиренні суперники. На цей раз футболісти «Таврії» — бронзові призери чемпіонату республіки — були сильнішими — 2:0. Житомирський «Автомобіліст» виграв у СК Чернігова — 2:1, а вінницький «Локомотив» переграє чернівецьку «Буковину» — 3:0.

Чвертьфінальні зустрічі Кубка відбудуться в наступну неділю, 12 листопада. Донецький «Шахтар» приймає «Таврію», Кривбас — «Локомотив» (Вінниця), «Автомобіліст» — «Будівельник» (Полтава). Сумський «Фрунзенець» вийде до переможця матчу «Металург» (Жданов) — «Черноморець» (Одеса).

Газета «Радянська Україна» Київ, 10.11.1972.

1/4 фіналу.

12.11. Ст. «Шахтар». «Шахтар» Донецьк — «Таврія» — 5-2 (2-0), Голи: Ю.Губич (?., 76), В.Шевчук (два), В.Кашей — В.Прілепський (два).

«Шахтар»: Ю.Дегтярьов (Вяч.Чанов, 45), В.Яремченко, Л.Ключик, В.Белоусов, В.Кашей, О.Васін, Ю.Губич, А.Коньков, В.Прокопенко (В.Шевчук), В.Сафонов, Ю.Дудинський, тренер: Олег Базилевич.

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 12
НОЯБРЯ | ЦЕНТРАЛЬНЫМ
СТАДИОН
«ШАХТЕР»

1/4 ФИНАЛА КУБКА УССР
ПО ФУТБОЛУ

«ШАХТЕР» — «ТАВРИЯ»
(Донецк) (Симферополь)

Начало матча в 16 часов.

Билеты продаются в кассах стадиона «Шахтер» и киосках «Союзпечати» с 10 до 18 часов ежедневно.

„Шахтер“ в полуфинале

Футбольный сезон получил продолжение в виде розыгрыша Кубка УССР, организованного Федерацией футбола республики и газетой «Радянська Україна» в честь 50-летия образования СССР. К воскресенью претендентов оставалось восемь, и среди них донецкий «Шахтер» и симферопольская «Таврия», которых жребий свел в четвертьфинальном поединке.

В этом матче, проходившем в Донецке, было забито семь голов. Было и еще с десяток острейших ситуаций у ворот. Все это свидетельствует об увлекательной, темпированной игре, которая не могла не порадовать зрителей.

Атакующие порядки обеих команд были настроены побоевому, чего не скажешь о защитниках.

Пожалуй, горнякам повезло, когда гости на первых минутах не реализовали три

чистейших голевых ситуации. А затем оказался более высокий класс «Шахтера» в умении завершить комбинации. К перерыву горняки вели — 2:0 (голы забил Ю. Губич и В. Кашей). После отдыха энергичный В. Прилепский отквитал один мяч, но затем после ударов В. Шевчука, Ю. Губича и снова В. Шевчука счет стал 5:1. Гости не сдались, и В. Прилепский установил окончательный счет — 5:2 в пользу «Шахтера».

Результаты остальных четвертьфинальных встреч таковы: «Кривбасс» — «Локомотив» (Винница) — 0:1, «Автомобилист» (Житомир) — «Строитель» (Полтава) — 1:0, «Черноморец» — «Фрунзенец» (Сумы) — 1:1 (предстоит повторный матч).

Полуфинальные матчи пройдут 16 ноября. Донецкий «Шахтер» встречается в Виннице с местным «Локомотивом».

М. ЛЕВИЦКИЙ.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 14.11.1972.

Щорочку українські команди першої і другої ліги класу «А» виборюють Кубок республіки з футболу. У нинішньому сезоні в розіграші цього почесного спортивного трофею бере участь і донецький «Шахтар».

Минулої неділі у Донецьку відбувся матч 1/4 фіналу. Гірники приймали на своєму полі команду «Таврія» з м. Сімферополя.

З перших же хвилин футболісти «Таврії» пішли в атаку і мали кілька можливостей відкрити рахунок. Проте їх нападаючі були не точні, та і воротар гірників Ю. Дегтярьов удало провів весь перший тайм (у другому — його замінив В. Чанов).

Поступово гра вирівнялась, а згодом ініціативу перехопили господарі поля, і не випускали її до кінця зустрічі. Злагоженість у діях всіх ланок дозволила «Шахтарю» виграти матч з рахунком 5:2. Перший гол у ворота гостей забив Ю. Губич. Потім В. Кашей подвоїв рахунок. Після перерви форвард «Таврії» В. Прилепський сквитав один м'яч. На 76-й хвилині після подачі А. Коньковим кутового Ю. Губич забиває другий свій у цьому матчі гол. Двічі уражає ворота гостей і В. Шевчук, який замінив В. Прокопенка. Під кінець матчу той же В. Прилепський влучним ударом скорочує рахунок. Але більшо-

го кримчани так і не змогли добитись. Донецький «Шахтар» вийшов у півфінал і продовжить боротьбу за Кубок УРСР.

П. КОПІСЬ

Газета «Радянська Донецщина» Донецьк, 14.11.1972.

КОМУ ДОСТАНЕТСЯ КУБОК

К многочисленному списку футбольных турниров, проводящихся в нашей стране, прибавилась еще одна строчка: по инициативе газеты «Радянська Україна» учрежден Кубок УССР. В борьбе за него принимают участие украинские команды первой и второй лиг класса «А». Среди соискателей почетного приза находится и донецкий «Шахтер». Хотя наши земляки завоевали право выступать в будущем году в высшей лиге, в этом сезоне они еще имеют возможность «посеять» на новый трофей.

В 1/4 финала горняки победили своих горловских одно-

clubников на их поле — 4:3. В четвертьфинале они принимали на своем стадионе одну из лучших команд второй лиги — симферопольскую «Таврию», которая до этого матча сумела «выбить из седла» команду города Луцка — 1:0 и «Авангард» (Севастополь) — 2:0.

«Шахтер» выставил на игру свой боевой состав — Дегтярев, Яремченко, Ключик, Белосусов, Губич, Кашей, Васин, Коньков, Прокопенко, Дудинский, Сафонов. Позже на поле появились в результате замены Курганов и Шевчук. В составе «Таврии» больши́ми также увидели немало старых знако-

мых — бывших игроков «Шахтера» Орлова, Черемисина, Климова. Впрочем, наиболее грозно в атаках «Таврии» выглядели не они, а нападающий Прилепский. Трижды в течение первых пятнадцати минут матча он выходил один на один с Дегтяревым, но ни разу не использовал стопроцентные возможности открыть счет.

Зато горняки сумели реализовать первый же представившийся шанс, и сделал это после передачи Конькова Губич — на редкость результативный футболист для игрока оборонного амплуа. И еще раз в первом тайме пас Конь-

кова привел к взятию ворот гостей — гол забил Кашей.

Во второй половине матча голы посыпались дождем. Прилепский сквитывает один мяч, Шевчук восстанавливает разрыв в счете, после отличного углового, исполненного Коньковым «в стиле Лобановского», Губич забивает четвертый гол, а до финального свистка Шевчук и Прилепский успевают по одному разу взять ворота соперников.

Выиграв со счетом 5:2, «Шахтер» вышел в полуфинал, где встретится с победителем матча «Кривбасс» — «Локомотив» (Винница). Финал кубка намечено провести 19 ноября.

На снимке: момент игры.

Фото А. Почепцова.

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 14.11.1972.

Ст. ім.Ленінського комсомолу. 1000 глядачів. Судді: Олександр Мугурдумов - Олександр Цаповецкий, Борис Шмигельский (все-Киев). «Автомобіліст» — «Будівельник» Полтава — 1-0 (0-0). Гол: Зеленський (55). Попереджений: Васютін. Уилучений: Найдьонов.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинец, П.Білий, Б.Кравчук, В.Горбач, В.Пестриков, М.Пінчук (А.Котов, 68), В.Сладковський, М.Васютін, Ю.Несміян, Ю.Соловійов (В.Зеленський, 33), тренер Микола Сосюра. «Будівельник»: О.Сіденко, Є.Назарук, Г.Чернявський, В.Романюк, О.Мінін, Ю.Москалець, О.Колесник, М.Штуллер (Ю.Сапухін, 75), В.Діденко, В.Колодій, Ю.Найдьонов, тренер Олександр Алпатов.

У черговому турі розіграшу футбольного Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна» житомирська команда «Автомобіліст» приймала на своєму полі полтавську команду «Будівельник».

Гра пройшла при значній територіальній перевазі господарів поля. Вони майже весь час атаквали, а добились успіху лише один раз. Незадовго до кінця матчу молодий півзахисник, житомирянин

В. Зелінський вдало прийняв прострільну передачу В.Пестрикова і головою спрямував м'яч у ворота.

Вигравши з рахунком 1:0, «Автомобіліст» здобув право продовжувати боротьбу за Кубок у напівфінальних змаганнях.

Напівфінальні матчі призначені на 16 листопада. В цей день донецькі футболісти грають у Вінниці, а житомиряни з «Чорноморцем» в Одесі.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 15.11.1972.

Ст. «Гірник». 15:00. «Кривбас» – «Локомотив» Вінниця – 0-1 (0-0).

«Локомотив»: А.Бабенко, М.Прозоровський (Б.Цап 46), В.Бровченко, О.Грушанський, Ю.Ковба, Г.Вознюк, П.Богоделов, А.Веретинський, В.Дзюба, О.Терешок (Ю.Кулінич 46), М.Цухлов тренер Абрам Лерман.

12 листопада відбулись чвертьфінальні ігри на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна». Вінничани вийшли на матч з «Кривбасом» у такому складі: Бабенко, Розоровський (Цап), Бровченко, Грушанський, Ковба, Вознюк, Богоделов, Веретинський, Дзюба, Терешок (Кулінич), Цухлов.

Обидві команди грали у відкритий, атакуючий футбол. Незважаючи на те, що «Локомотив» виступав на чужому полі, його атаки були гострішими, і наприкінці зустрічі П. Богоделов забив переможний гол — 1:0.

Інші чвертьфінальні ігри закінчились так: «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» — 5:3, «Чорноморець» (Одеса) — «Фрунзенець» — 1:1 (вчора матч перегрався), «Автомобіліст» (Житомир) — «Будівельник» (Полтава) — 1:0.

Таким чином у півфіналі зустрінуться вінницький «Локомотив» і донецький «Шахтар» та житомирський «Автомобіліст» з переможцем матчу «Чорноморець» — «Фрунзенець».

Отже, залізничників чекає поєдинок з грізним і досвідченим суперником високого рангу, якого досяг в цьому сезоні «Шахтар», повернувшись у вищу лігу класу «А».

Рішенням Федерації футболу УРСР матч відбудеться 16 листопада у місті Вінниці.

● Переможні старті наших земляків ●

12 листопада відбулись чвертьфінальні ігри на Кубок УРСР з футболу команд майстрів класу «А» другої та першої ліг. Вінницький «Локомотив» провів свою гру з «Кривбасом» у місті Кривий Ріг.

Вінничани вийшли на поле у такому складі: Бабенко, Розоровський (46 хв. Цап) Бровченко, Грушанський, Ковба, Вознюк, Богоделов, Веретинський, Дзюба, Терешок (46 хв. Кулінич), Цухлов. До цієї гри у 1/4 фіналу вінничани перемогли чернівецьку «Буковину» — 3:0, а «Кривбас» на виїзді — «Будівельника» (Тернопіль) з таким же рахунком.

Обидві команди прагнули до перемоги. Вінничани мов забули, що гра проходить на чужому полі, і господарі поля у цього річного сезону грали у вищій за рангом групі. Девізом вінничан був наступ, атака майже всіма силами. Гра складалась для наших земляків змислово. Вони цікаво комбінували, гостро атаквали і не раз місцеві вболівальники нагороджували їх аплодисментами.

Однак, як відомо, фут-

бол красний голами, а їх довго не було. Гра проходила в обопільних атаках, а завершальні удари не були точними. Однак більш активні вінничани домоглись перемоги. За декілька хвилин до кінця гри чотириходову комбінацією Ковба — Веретинський — Кулінич — Богоделов — останній завершив потужним ударом у ворота «Кривбасу». З рахунком 1:0 перемогли вінничани.

Попереду — 16 листопада — півфінал.

Інші чвертьфінали закінчились так: «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» (Сімферополь) — 5:3, «Чорноморець» (Одеса) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:1, матч переграватиметься. «Автомобіліст» (Житомир) — «Будівельник» (Полтава) — 1:0.

Отже, у півфіналі зустрінуться: «Локомотив» (Вінниця) — «Шахтар» (Донецьк), а «Автомобіліст» (Житомир) з переможцем зустрічі «Чорноморець» — «Фрунзенець». На яких полях відбудуться ці зустрічі, вирішить Федерація футболу УРСР.

К. РОМАНОВ.

м. Вінниця.

Газети «Вінницька правда» та «Комсомольське плем'я» Вінниця, 14.11.1972.

12, 13.11. Ст. ЦС ЧМП. Суддя: Олексій Борисов (Миколаїв). «Чорноморець» — «Фрунзенець» — 1-1 (0-0). Голи: В.Зубков (71) — І.Шандор (48). — 2-1. Голи: В.Бутенко, В.Томашевський — Гайченко.

1-й матч: «Чорноморець»: С.Альтман, В.Кузьмін, В.Зубков (кап.), В.Сиромятников, В.Москвичов, В.Маслов, В.Боровиков, Л.Буряк, В.Бутенко (С.Звенигородський), В.Томашевський, А.Шепель, тренер А.Зубрицький.

2-й матч: «Чорноморець»: С.Альтман, В.Кузьмін, В.Зубков (кап.), В.Сиромятников, В.Москвичов, В.Маслов, В.Боровиков (С.Звенигородський, 61), Л.Буряк, В.Бутенко, В.Томашевський, А.Шепель, тренер А.Зубрицький.

Проведено матч $\frac{1}{8}$ фіналу Кубка України. У змаганнях беруть участь команди першої та другої ліг класу «А». «Чорноморець» зустрічався в Одесі з командою другої ліги «Фрунзенець» з міста Суми. Перший матч тривав 120 хвилин і закінчився унічию — 1:1. У повторній зустрічі переміг «Чорноморець» з рахунком 2:1.

У півфінальному матчі моряки зустрінуться з командою другої ліги — «Автомобілістом» (Житомир).

Газети «Чорноморська комуна» Одеса, 1972
та «Ленінська правда» Суми, 15.11.1972.

«Повторний чвертьфінальний матч розиграв Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» між місцевим «Чорноморцем» і сумським «Фрунзенцем» пройшов досить напружено. Більш досвідчена команда моряків змушена була мобілізувати всі свої сили, щоб вирвати перемогу. Господарі поля виграли з рахунком 2-1. М'ячі забили одесити Бутенко і Томашевський та сумчанин Гайченко. 16 листопада «Чорноморець» у півфінальному матчі грає з житомирським «Автомобілістом».

Газета «Радянська Україна» Київ, 15.11.1972.

$\frac{1}{8}$ ФІНАЛУ: «Таврія» — «Авангард» (Севастополь) — 2:0, «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Донецьк) — 3:4, «Локомотив» (Вінниця) — «Буковина» — 3:0, «Будівельник» (Тернопіль) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 0:3, «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 5:0, «Будівельник» (Полтава) — «Металург» (Запоріжжя) — 2:0, «Автомобіліст» — СК Чернігів — 2:1, «Металург» (Жданов) — «Чорноморець» (Одеса) — 0:1.

$\frac{1}{4}$ ФІНАЛУ: «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» — 5:2, «Кривбас» — «Локомотив» (Вінниця) — 0:1, «Автомобіліст» — «Будівельник» (Полтава) — 1:0, «Чорноморець» — «Фрунзенець» — 1:1.

Таким чином, у півфіналах зустрічаються «Локомотив» (Вінниця) — «Шахтар» (Донецьк) і переможець матчу «Чорноморець» — «Фрунзенець» з «Автомобілістом».

Коментарів вимагає результат гри $\frac{1}{4}$ фіналу «Фрунзенець» — «Металіст» — 5:0. Річ у тім, що харків'яни без належної поваги поставилися до Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Вони надіслали до Сум дублюючий склад навіть без запасних гравців. Читач нашої газети сумчанин В. Велицький цілком слушно пише до редакції: «Цей випадок не робить честі керівництву спортилубу «Металіст» і Харківській обласній федерації футболу». «Спортивна газета» прислухатися до цих справедливих слів і сподівається, що винні в нехтуванні республіканськими гідностями дистантуватимуть належне покарання.

Газета «Спортивна газета» Київ, 14.11.1972.

Д Е В І З: А Т А К А

ТУРНІР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

Минулої неділі в Донецьку, Одесі, Житомирі та Кривому Розі відбулись чвертьфінальні матчі Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу.

Суддя республіканської категорії М. Левицький повідомляє з Донецька: 5:2 — з таким рахунком «Шахтар» переміг сімферопольську «Таврію». Кількість м'ячів повністю відповідає характеру гри — відкритої, темпів, з акцентом на атаку. Обидві команди виставили свої найкращі склади. Гірникам участь в Кубку УРСР дає змогу підтвердити правдивість повернення «Шахтаря» до найвищої ліги. Сімферопольці не сподівалися перемогти, але прагнули показати хорошу, змістовну гру. І це їм удалося. Не минуло і двох хвилин, як гості трічі виходили віч-навіч за воротарем «Шахтаря» Дегтарьовим, але удари були неточні.

Взагалі завдяки необачним діям

захисників — форварди створили чимало небезпечних моментів, але не використали жодного з них. Приклад їм подав захисник гірників Губич. Незабаром Кащей подвоїв результат. Обидва м'ячі були забиті з подачі Конькова.

Після відпочинку сімферопольці зменшують розрив у м'ячах (Прилепський), але промах їх воротаря дає можливість Шевчукові забити гол — 3:1. З подачі Конькова Губич доводить рахунок до 4:1. Потім Шевчук і Прилепський обмінялись голами.

Перший тайм гри на одеському стадіоні між «Чорноморцем» і сумським «Фрунзенцем», повідомляє наш кореспондент М. Хоружевський, пройшов з перемінним успіхом. Другу половину сумчани почали навальною атакою і їх капітан Шандор забив гол. Такі події не влаштовували моряків. Вони різко підвищили активність, але м'яч кожного разу обминав ворота гостей; у ба-

У чвертьфінальному матчі Кубка України з футболу су-перником сумського «Фрунзенеця» був одеський «Чорноморець». Перша зустріч не виявила переможця навіть у додатковий час. Вона закінчилася з рахунком 1:1.

Повторний поєдинок проходив у взаємних атаках, гостро і цікаво. Спортсмени обох команд доклали багато зусиль, щоб вибороти півфінал у півфінал. З перевагою в один м'яч — 2:1 матч виграли одесити, які продовжать боротьбу за почесний трофей.

гатьох випадках їх воротар Страшненко виручає свою команду. Нарешті, одеситові Боровикову вдалося зрівняти рахунок. Більшого «Чорноморець» не добився. Арбітр призначив додаткові два тайми по 15 хвилин. Вони пройшли напружено, та рахунок не змінився. Вчора відбувся повторний матч між «Чорноморцем» і «Фрунзенцем».

Житомирський «Автомобіліст» з усією відповідальністю поставився до прийому полтавського «Будівельника», який у попередньому турі вибив з розиграву запорізький «Металург». Добре знайомі суперники почали матч без будь-якої розвідки і глядачі стали свідками цікавого матчу. Тільки в другому таймі, використавши навісну подачу Пестрикова, Зелінський головою спрямував м'яч у незахищений кут воріт «Будівельника». «Автомобіліст» виграє — 1:0 і чекає результату повторного матчу в Одесі.

На велику радість прихильників вінницького «Локомотива», їх команда у Кривому Розі перемогла «Кривбас» — 1:0 і у півфіналі, який призначено на 16 листопада, приймає донецький «Шахтар».

Газета «Радянська Україна» Київ, 14.11.1972.

1/2 фіналу.

16.11. 18:00. Ст. ЦС ЧМП. 3000 глядачів. Судді: Борис Швецов - Петров, Микола Прийменко (всі - Київ). **«Чорноморець» – «Автомобіліст» – 1-2 (0-2).** Голи: В.Томашевський (75) – Пінчук (24(25)), Ю.Несміян (34(40)).

Чорноморець»: С.Альтман, В.Нечаєв, В.Сиромятников, В.Кузьмін (В.Тернавський, 46), В.Зубков (кап.), В.Маслов, В.Боровиков, Л.Буряк, В.Бутенко (С.Звенигородський, 25), В.Томашевський, А.Шепель, тренер А.Зубрицький.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, П.Білий, Б.Кравчук, В.Горбач, В.Пестриков, М.Пінчук, В.Сладковський, М.Васютін, Ю.Несміян (А.Котов, 68), В.Зеленський, тренер М.Сосюра.

«В Одесі місцевий «Чорноморець» у півфінальному матчі зустрівся з футболістами житомирського «Автомобіліста». В першому таймі гості двічі добилися успіху (Микола Пінчук і Юрій Несміян). Лише наприкінці зустрічі господарі поля організували штурм воріт житомирців. І на 75-й хвилині Віктор Маслов скоротив розрив у рахунку. Але іншого зробити моряки не змогли і програли – 1-2.

«Автомобіліст» вийшов у фінал Кубка України». Газета «Ленінська правда» Суми, 20.11.1972.

«У півфінальному матчі розіграшу Кубка «Радянської України» команда першої ліги класу «А», «Чорноморець» (Одеса) зустрілася на своєму полі з житомирським «Автомобілістом».

З самого початку гри ініціативу захопили гості, які утримували її до перерви. Особливо активно діяли нападники «Автомобіліста» на флангах. Саме дві таких атаки і прострільні передачі в центр принесли успіх житомирцям. На 15-й хвилині гол забив М.Пінчук, а ще через 20 хвилин відзначився Ю.Несміян: 2-0.

У другому таймі одеситу В.Маслову вдалося «розмочити» рахунок.

У фіналі «Автомобіліст» зустрінеється з донецьким «Шахтарем» у Києві на центральному республіканському стадіоні 19 листопада о 15 годині».

Газети «Радянська Житомирщина» Житомир, 18.11.1972.

Ст. «Локомотив». Суддя: Анатолій Васильєв - Б.Самойлов, П.Богатов (всі - Харків). **«Локомотив» Вінниця – «Шахтар» – 0-3 (0-2).** Голи: Прокопенко (10), Кашей (30), Сафонов.

«Локомотив»: В.Корнієнко (А.Бабенко), Б.Цап (А.Шидловський), В.Бровченко, О.Грушанський, Ю.Ковба, Г.Вознюк, А.Веретинський, В.Дзюба, М.Прозоровський, М.Цухлов, П.Богоделов, тренер А.Лерман.

«Шахтар»: Ю.Дегтярьов, В.Яремченко, Л.Ключик, В.Белоусов, Ю.Губич, В.Кашей (В.Шевчук), О.Васін, А.Коньков, В.Прокопенко, В.Сафонов, Ю.Дудинський, тренер: О.Базилевич.

«16 листопада відбулися півфінальні матчі на Кубок УРСР з футболу. Донецький «Шахтар» зустрівся у Вінниці з місцевим «Локомотивом». Стверджуючи репутацію кращої української команди серед колективів першої і другої груп, гірники одержали впевнену перемогу – 3-0.

Одеський «Чорноморець», який пробився у півфінал лише після повторного матчу з «Спартак» (Суми), програв на своєму полі житомирському «Автомобілісту» - 1-2.

Таким чином, 19 листопада у Києві після двобою команд «Шахтар» (Донецьк) і «Автомобіліст» (Житомир) виявиться володар найпочеснішого в республіці футбольного трофею».

Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 18.11.1972.

Вигравши зустріч на кубок України з футболу у команди «Буковина» (Чернівці), вінницький «Локомотив» вийшов в чвертьфінал розіграшу.

12 листопада у чвертьфіналі залізничники зустрілися у Кривому Розі з командою першої ліги класу «А» «Кривбас» і одержали перемогу з рахунком 1:0. Гол у ворота «Кривбасу» забив Павло Богоделов. Вигравши у цій важливій зустрічі, вінницький «Локомотив» одержав путівку у півфінал розіграшу Кубка УРСР з футболу.

Наступним суперником залізничників буде донецький «Шахтар». Ця зустріч відбудеться сьогодні на вінницькому стадіоні «Локомотив».

А ось результати інших зустрічей чвертьфіналу розіграшу Кубка України з футболу: -

«Автомобіліст» (Житомир) — «Будівельник» (Полтава) — 1:0, «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» (Сімферополь) — 5:3, «Чорноморець» (Одеса) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:1.

ЯКЩО сказати, що вінницьких любителів футболу в цьому матчі цікавила тільки гра відомого кубкового бійця, знову грізного донецького «Шахтаря», то це буде маленькою неправдою. Болільник затисається болільником, постійно жадібним на гострі турнірні конфлікти і сенсаційні ситуації. Тим більш, коли на одній стежці сходяться явно нерівні за рангом суперники.

Одне слово, запалились не тільки болільники, а й навіть найінертніші футболісти «Локомотива». Залізничники кинулись в атаку першими — азартно, дружно підтримувані трибунами. І ось уже прошепестів снарядом м'яч мимо донецького воротаря в кількох сантиметрах від штанги. Ще через хвилину Дзюба випередив захисника і по мчав один до воріт, але далеко відпустив м'яч і втратив його.

Та відчайдушний порив «Локомотива» і шумова підтримка його «пасажирів» не вивели з рівноваги досвідчених донечан. Перший гол забив донецький форвард Прокопенко,

який, на відміну від Дзюби, не упустив шансу у подібній ситуації. Десь на тридцятій хвилині м'яч опинився на половині залізничників. Ним легко могли заволодіти захисники або воротар. Але шостий номер «Шахтаря» Кашей вирішив боротися за нього, наздогнав і, скориставшись нерішучістю суперників, забив другий гол. Після третього, автором якого став Сафонов, у господарів залишалась одна надія — хоча б уникнути сухої поразки, та в слушні моменти не влучили в ціль Богоделов і знову Дзюба.

Донецький «шлагбаум», поставлений «Шахтарем», виявився нездоланим для вінницького «Локомотива».

Гості виставили свій найсильніший склад: Дегтярьов, Яремченко, Ключик, Белоусов, Губич, Кашей (Шевчук), Васін, Коньков, Прокопенко, Дудинський, Сафонов.

Другий півфінальний матч, що відбувся у Житомирі, приніс перемогу «Автомобілісту» над «Чорноморцем» (2:1).

Л. НОВІНСЬКИЙ.

Газети «Комсомольське плем'я» 16.11 та «Вінницька правда» Вінниця, 18.11.1972.

В четверг в Виннице состоялся полуфинальный матч Кубка Украины по футболу между местным «Локомотивом» и донецким «Шахтером». Если сказать, что винницких любителей футбола интересовала в этом матче только игра известного кубкового бойца, то это будет не совсем точно. Болельщики всегда жаждут на острые турнирные конфликты и сенсационные результаты, тем более, когда на одной дороге встречаются явно неравные по рангу соперники. А возможность сенсации не исключалась — хотя бы потому, что довольно миролюбивый «Локомотив» неожиданно «поднял пары» и двинулся вверх по кубковой лестнице, нанеся неприятности трем командам. В их числе были прошлогодний чемпион Украины «Кривбасс» (он потерпел поражение от «Локомотива» на своем поле) и победитель первенства республики этого года «Спартак» из Ивано-Франковска. Винничане выигрывали у спартаковцев в двух матчах на поле ивано-франковских футболистов.

Жажда победы над титулованным соперником из Донецка загорелась не только болельщики, но и самые инертные игроки «Локомотива». Они первыми кинулись в атаку — азартно, дружно, подерживаемые трибунами. И вот уже мяч пролетает в опас-

ной близости от ворот Дегтерева, еще через минуту нападающий винничан Дзюба опередил центрального защитника дончан и помчался один к воротам, но слишком далеко отпустил мяч и потерял его.

Отчаянным прорыв «Локомотива» не вывел из равновесия опытных гостей. Они сравнительно быстро навели порядок в своей штрафной площадке и в четком стиле позволили свое наступление.

Первый гол забил в ворота «Локомотива» Прокопенко, который в отличие от Дзюбы не упустил своего шанса в сходной ситуации. А на 30-й минуте гости удвоили счет. Мячом на половине поля хозяев могли овладеть и защитники, и вратарь, но Кащей не поленился и решил побороться за мяч, доткнул его и забил гол.

После третьего гола, автором которого стал Сефонов, у хозяев поля осталась одна лишь надежда — забить гол простижки. Но донецкие футболисты не предоставили им такой возможности. Донецкий шлагбаум, поставленный перед винничан «Локомотивом» футболистами донецкого «Шахтера», остался непреодолимым.

Гости отнеслись с уважением к винничанским любителям футбола и выступили своим сильнейшим составом: Дегтерев, Яремченко, Ключник, Белоусов, Губич, Кащей (Шваб), Василенко, Коныков, Прокопенко, Дудинский, Сефонов.

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 18.11.1972.

ЗАВТРА—ФІНАЛ

ТУРНІР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

Завтра буде дописано останній рядок першої сторінки в літопису нового республіканського футбольного турніру для команд майстрів. Приз нашої газети — кришталевосрібний Кубок з позолоченою фігуркою граюча вперше дістане прописку: Донецьк або Житомир.

Майже протягом трьох тижнів на стадіонах України проходили запеклі бої останні учасників осіннього розіграшу Кубка УРСР. Позачебра в Одесі й Винниці відбулись півфінальні матчі. Відомо, що кубкові зустрічі завжди тягять у собі елементи несподіванки, але, мабуть, і таке рідко трапляється: у двох півфіналах перемогли гості.

З перших хвилин матчу на одеському стадіоні. — повідомляє кореспондент «Радянської України» М. Хоружевський, — житомирський «Автомобіліст» диктував гру «Чорноморцю». Біля воріт моряків часто минали напружені епізоди. В середині тайму житомирський Пінчук відкриває рахунок, а згодом його партнер Несміян посилює у ворота «Чорноморця» другий гол.

Після відпочинку тренери одеситів провели заміни. Це помітно позначило активність «Чорноморця». Його півзахисник Маслов змен-

шив розрив у рахунок. Фінальний свисток зафіксував перемогу «Автомобіліста» — 2:1.

Зрозуміло, що трибуни винницького «Локомотива» поцілювали за своїх земляків. Але глядачі цікавилися, який же він, донецький «Шахтар», що так швидко повернувся до вищої ліги. Адміністрація стадіону подбала про широкую рекламу зустрічі, використавши всі можливі форми.

«Шахтар» вийшов на поле у бойовому складі. Його старший тренер Олег Вазилевич не приховував намірів своїх підопічних, але настроював їх на важку й відповідальну зустріч. Такий психологічний настрій, звичайно, став у пригоді гравцям.

Заїзничники почали агресивно. Їх центральний нападочий Дзюба рветься вперед і «заробляє» кутовий. Після його подачі юний винничанин Веретинський носить мяч над воротами. Через десять хвилин мяч, постійний сильним ударом заїзничника Богделова, пролітає поруч із штангою.

Матч проходить у рівних можливостях. Та гравці не пропускають найменшої нагоди, щоб провести гостру комбінацію. Їх досвід вирішив справу. Вони тричі покаралі винничан за помилки захисників. Спочатку

це зробив центрфорвард Прокопенко, потім півзахисник Кащей, а в другому таймі — нападочий Сафонов. Винничани не перестали боротися, але втратили віру в те, що можна змінити хід поєдинку.

Звичайно, хотілось б побачити «Шахтар» у більш напруженому поєдинку, ніж той, який склався з «Локомотивом». Та все одно впало у вічі, що «Шахтар» зразка 1972 року на відміну від своїх попередників в технічному відношенні краще підготовлений.

Кубкова біографія донецького «Шахтаря» на всесоюзній арені добре відома: двічі команда приносила додому Кубок СРСР, тричі виступала у фіналах. Після тих часів гірничий клуб зазнав певної трансформації. Він швидко повернувся до «найвищого світу» у новій якості, але з тим же волевым запалом, який був характерний для команди в роки її кубкових тріумфів. «Шахтар» спробував на фініші сезону зробити своєрідний дубль.

Але ж нагадаємо, що в кубковому розіграші завтрашні фіналісти вже зустрічались. У 1969 році в 1/8 Кубка СРСР житомирський «Автомобіліст» переміг донецького «Шахтаря» — 1:0. У тому ж році у 1/4 фіналу

ЦСКА на своєму полі лише в повторному матчі вдалося зламати опір «Автомобіліста».

Від тих матчів у складі «Шахтаря» залишились воротар Дегтерев, захисники Губич і Яремченко, півзахисники Коныков і Дудинський. Команду Житомира введе її ветеран калітан Білий, у кубкових матчах разом з ним виступали захисник Горбач, півзахисники Васютих і Сладковський.

Матч між «Шахтарем» і «Автомобілістом», звичайно, буде захоплюючим, Кубок УРСР здобуде, безперечно, достойна команда.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Газета «Радянська Україна» Київ, 18.11.1972.

Фінал.

19.11. Київ. Ст. Республіканський. Судді: Ігорь Качар - Борис Швецов, Володимир Грінберг (всі - Київ). «Автомобіліст» - «Шахтар» - 1-0 (0-0), в дод. час. Гол: Котов (91).

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, П.Білий (кап.), Б.Кравчук, В.Горбач, В.Пестриков, М.Пінчук, В.Сладковський (Ю.Соловйов, 55), М.Васютін, Ю.Несміян (А.Котов, 73), В.Зеленський, тренер М.Сосюра.

«Шахтар»: В'яч.Чанов, В.Яремченко, Г.Курганов (В.Горбунов, 74(64)), В.Белоусов, Ю.Губич, В.Кашей, О.Васін, А.Коньков, В.Прокопенко (В.Шевчук, 68), Ю.Дудинський (Л.Ключик, 70), В.Сафонов, тренер: О.Базилевич.

«Автомобіліст» [Житомир] - «Шахтар» (Донецьк). 1:0 (0:0, 0:0). Фінал розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Київ. Центральний стадіон. 19 листопада. Хмарно. 3 градуси тепла. 5000 глядачів.

Судді: І. Качар, В. Грінберг, Б. Швецов (усі - Київ).

«Автомобіліст»: Журба, Козинець, Білий, Кравчук, Горбач, Пестриков, Пінчук, Сладковський (Соловйов, 56), Несміян (Котов, 78), Васютін, Зеленський.

«Шахтар»: Чанов, Яремченко, Курганов (Горбунов, 64), Белоусов, Губич, Кашей, Васін, Коньков, Прокопенко (Шевчук, 58), Дудинський (Ключик, 70), Сафонов.

Гол: Котов (91).

СПРОБИ проводити змагання на футбольний Кубок України останніми роками вже були; щоправда, ці турніри, які організовувалися після закінчення чемпіонату, мали інші назви і, на жаль, виявилися малоцікавими. І ось ще минулої зими у Федерації футболу УРСР було вирішено закінчити сезон команд другої ліги розіграшем Кубка республіки. Пізніше, для лідавання спортивного рівня розіграшу, до нього запросили ще й колективи першої ліги. Редакція газети «Радянська Україна» встановила коштовний приз, і 28 клубів вступили в боротьбу.

Минулої неділі в Києві пройшов фінал, на шляху до якого «Автомобіліст» подолав горьківський «Авангард» - 3:1, команду СК Чернівці - 2:1, одеський «Чорноморець» -

2:1, а «Шахтар» - горлівських одноклубників - 4:3, «Таврію» - 5:2; вінницький «Локомотив» - 3:0.

Здавалося, що й «Автомобіліст» стане легкою здобичкою більш досвідчених гірників, які завдяки вдалому виступові в першій лізі повернулися до вищої. Але тим і цікаві кубкові турніри, бо щоразу підносять сюрпризи. У матчах, де команда після програву вибуває із змагань, часто долю зустрічі вирішує не титул і клас одного з суперників, а бойовий настрій, нестримне прагнення до перемоги іншого. Ось саме таким і став заключний поєдинок.

Житомирці в дебюті гри поставилися до донецчан дуже шанобливо, всю увагу зосередивши на захисті власних воріт. Важко сказати, на що розраховував «Шахтар», але в його діях не відчувалося потрібного для фінального кубкового матчу запалу. Так, команда, «старша за чиним», мала територіальну перевагу, більше атакувала, та до небезпечних нагод справа не доходила. Бо всі атаки «Шахтаря» закінчувалися на підступах до штрафного майданчика суперників. Справжня голева ситуація виникла тільки на 17-й хвилині, однак Прокопенко довго «приборкував» м'яч і кінець-кінцем пробив поза ворота. На 32-й хвилині небезпечний удар Сафонов відбив ногою Білий. Ось, мабуть, і всі загрози, створені «Шахтарем». А житомирці за весь перший тайм провели лише одну змістовну комбінацію, яка закінчилася ударом Пінчука. Чанов спіймав цей м'яч.

Отже, відверто кажучи, перша половина фінальної зустрі-

чі не викликала емоцій у глядачів. І раптом по перерві почався цікавий і темпераментний футбол, який відразу захопив присутніх на стадіоні. «Порушниками спокою» стали житомирці. Очевидно, гравці «Автомобіліста» зрозуміли, що не такий вже й страшний «Шахтар», грати з ним можна, тому й заходилися штурмувати ворота суперників. Цьому в значній мірі сприяла надійна гра житомирського захисту, де Білий астигав «підчищати» всі рідкі огріхи партнерів. Для атак «Автомобіліста» цілком слушно використовував обидва фланги, що надавало йому діям потрібної широти. З калейдоскопічною швидкістю почали виникати гострі ситуації на штрафному майданчику «Шахтаря». Ось Чанов бере підступний удар Пінчука, ось перекоплює м'яч після небезпечного прострілу Пестрикова, ось донецчан рятую штанга, в яку влучив мотріз з 22-х Соловйов...

А що ж «Шахтар»? Він повністю віддав ініціативу суперникам, окрім спроби Конькова і Кашея якимось розбурхати товаришів, пробудити в них «кубковий вогник» залишалися марними. Тренери донецчан проводять одну за одною три заміни, але й це не приносить бажаних наслідків. У той же час поява в складі житомирців швидкохідних Соловйова і Котова остаточно схилиє терези на бік «Автомобіліста». Протягом 78-ї хвилини Чанову двічі доводиться демонструвати зразки вогняної майстерності. Після ударів Пестрикова він відбивав м'яч на кутові. І хоча житомирці атакують до останньої хвилини другого тайма, причому найактивніше в цей час діють Пін-

чук, Пестриков і Зеленський, рахунок залишається нульовим, і судді призначають додаткову 30-хвилину.

Вона починається з гола у ворота «Шахтаря». Це Котов, діставши на швидкості м'яч з глибини поля, вийшов один на один з Чановим і невідпорно пробив поза ворота, що кинувся йому назустріч.

Тільки після цієї події «Шахтар» схаменився. Вже за хвилину міг відзначитися Ключик, але, перебуваючи на зручній позиції, не влучив у ціль. Деякий час «Автомобіліст» захищається. Трені його гравці створюють штучний острів. Мабуть, найкращий шанс забити гол з'яв'яв Васін. Замість того, щоб самому спробувати взяти ворота, він віддав м'яч партнерам, які його тут же втралили. А потім житомирці згадали, що краща оборона — це наступ, і в свою чергу провели кілька атак. Га. Гол рахунок 1:0 не змінився.

Отже, футболісти житомирського «Автомобіліста» — володарі Кубка республіки, який їм вручив головний редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябоняч. Цю високу нагороду команда завоювала цілком заслужено. Вона показала, як треба боротися за перемогу в кубковій зустрічі.

Заповнюючи протокол гри перед матчем, старший тренер «Шахтаря» О. Базилевич сказав: «Якщо Кубок виграв «Автомобіліст», я не шкодувати му. Адже саме мені довелося готувати цю команду до сезону».

Коли я нагадав йому ці слова після зустрічі, тренер донецчан розвів руками і всміхнувся...

Л. КАНЕВСЬКИЙ.

Газета «Спортивна газета» Київ, 19.11.1972.

КУБОК УКРАЇНИ

ПО ФУТБОЛУ

У КАЖДОЇ команди есть особа трудный соперник, своего рода твердый орешек. Есть также, конечно, и у донецкого «Шахтера». После воскресного финального матча на Кубок Украины по футболу число «твердых орешков» у горняков увеличилось еще на одного — житомирский «Автомобилист».

До воскресного поединка житомирские футболисты уже имели неплохую репутацию кубкового бойца. Вспоминается матч 1969 года из Кубка СССР, когда армейцы Москвы выиграли у житомирцев с минимальным

счетом лишь после 210 минут борьбы. Спустя два года сопротивление «Автомобилиста» с большим трудом преодолели динамовцы столицы. И в этом году футболисты из Житомира доказали, что я ним надо относиться с уважением — они победили «Чорноморець» в Одессе со счетом 2:1.

Однако горняки, вероятно, забыли об уважении к финалисту розыгрыша Кубка Украины. Лишь в первой половине встречи, которая состоялась на центральном стадионе в Киеве, была заметна разница в классе команд.

Донецчане владели инициативой и несколько раз опасно угрожали воротам соперника. Но гол им забить не удалось. Зато во втором тайме тон задавали житомирские футболисты. Недостаток в технической подготовке они с легкой компенсировали большой работоспособностью. Игроки «Автомобилиста» были быстрее, настойчивее, активнее, и это позволило им крепко держать в своих руках нить управления матчем. Особенно неприятные минуты пережили горняки незадолго до окончания основного времени. Сначала один из форвар-

дов «Автомобилиста» вышел один против Чанова, но в самоотверженном броске вратарь парировал сильный удар на угловой. После подачи углового последовал мощный удар низом с линии штрафной площадки, но и на этот раз Чанов сыграл отменно.

Все решилось на первой минуте третьего, дополнительного тайма, в ситуации, когда даже отлично игравший Чанов ничего поделать не мог. Защитники «Шахтера» увлеклись созданием искусственного положения «вне игры» и упустили нападаю-

щего «Автомобилиста» Котова, который недавно вышел на замену и имел еще много сил. Котов остался один на один с Чановым и расчетливо направил мяч мимо выбежавшего вратаря.

Лишь минут десять после пропущенного гола горняки пытались уйти от поражения. Но тактика навала, которую они избрали как средство к успеху, ничего им не принесла. А вскоре после начала четвертого тайма донецчане совсем остановились и не пытались активно угрожать воротам соперника.

Оригинальный свисток судьи зафиксировал победу житомирского «Автомобилиста», который и стал первым владельцем Кубка Украины по футболу.

ОСЕЧКА В ФИНАЛЕ

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 21.11.1972.

ФІНАЛ РОЗІГРАШУ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА». Київ, Центральный стадіон, 19 листопада.
«ШАХТАР» (Донець): В. Чанов, В. Яремченко, Г. Курганов (В. Горбунов), В. Белоусов, Ю. Губич, В. Кащей, А. Васин, А. Коньков, В. Прокопенко (В. Шевчук), Ю. Дудинський (Л. Ключник), В. Сафонов.
 Старший тренер команди майстерів спорту О. Базилевич, тренер — майстер спорту В. Онисенко.
«АВТОМОБІЛІСТ» (Житомир): В. Журба, В. Козинець, П. Бєлий, Б. Кравчук, В. Горбач, В. Пестриков, М. Лінчук, В. Сладковський (Ю. Соловйов), Ю. Несміян (А. Котов), М. Васютін, В. Зелєнський.
 Старший тренер команди майстерів спорту М. Сосюра, тренер — майстер спорту В. Котлярєнко.
 Арбітри: І. Качар, В. Грінберг, Б. Шевцов (усі з Києва).
 Основний час матчу — 0:0. Додатковий час — 0:1. Гол на 91-й хвилині забив А. Котов («Автомобіліст»).

Фінальним матчем цікавився не лише загони вболівальників у Донецьку й Житомирі. Українське телебачення розширило рамки Центрального стадіону столиці республіки. На його трибунах було чимало тренерів команд майстерів усіх ешелонів. Врешті, звичайно, проявляли чисто професійний інтерес до зустрічі. Їх найменше хвилював результат, найбільше ж — ступінь готовності клубів у таку пізню пору до офіційної гри.

Останній календарний матч у сезоні завдав клопоту, насамперед, старшим тренерам команд-фіналістів. Стислу перерву між півфіналом і фіналом (від 16 до 19 листопада) краще спланував «Автомобіліст». Він прийняв з

Одеси до Києва і використовував тут кожну годину для підготовки. «Шахтар» же, повернувшись з Вінниці, тільки зробив зупинку в Києві і збідси взяв курс додому. На фінал гірників приїхали за шість годин до виходу на поле. Прорахунок явний. Самого тільки авторитету представника вищої ліги виявилось не досить, щоб на рівних зіграти з нижчим за рангом клубом.

«Автомобіліст», вивівши з розіграшу «Чорноморця», який ще недавно був головним конкурентом «Шахтаря» у боротьбі за путівку до вищої ліги, на київському Центральному стадіоні одразу дав зрозуміти: на нього слід серйозно зважати.

А «Шахтар» наче підмінили. Своєю кволою манерою гри він не нагадував ансамбль, який так сподобався болівальникам кілька днів тому у Вінниці на півфінальному матчі з «Локомотивом». Після того, як основний час матчу закінчився безрезультатно, я запитав центрфорварда гірників В. Прокопенка, який займав місце на трибуні: «Що ж трапилось?»

— Якщо втримаємось у додатковій 30-хвилині, — відповів гравець, — то завтра «Автомобіліст» буде приборканий...

Житомирські футболісти не збиралися відкладати все до понеділка. До перерви їх команда начебто нічим не поступалась перед представниками вищої ліги. Після відпочинку ініціатива повністю належала «Автомобілістові». Воротар «Шахтаря» В. Чанов безперервно в дії. На 82-й і 83-й хвилині усе могло вирішитись. Та двічі підряд блискуче зіграв Чанов. На думку тренерів гірників він був найкращим в їх складі. Воротар житомирців не мав такої нагоди відзначитися.

Відчувши арітмію в рухах

партнерів, капітан «Шахтаря» А. Коньков спробував спрямувати хід посліду на чисто технічні рейки, на яких його команда помітно прогресує. Натиск «Автомобіліста» не дав розгорітися цьому тактичному маневрові капітана гірників.

На першій хвилині додаткового часу «Шахтар» кидається вперед. Центральний захисник житомирців П. Бєлий опинився в своїй зоні з м'ячем у досить складному становищі: його атакують троє гірників. У критичній ситуації П. Бєлий відпасував м'яч партнерові зліва Б. Кравчуку. Його рейд уперед був несподіваний, а передача м'яча у штрафний майданчик застала зненацька захисників «Шахтаря» Ю. Губича і В. Горбунова. Вони не розібрались, яким чином на ударну позицію вискочив А. Котов. В. Чанов був безсилій щось змінити. Так протягом хвилини виникли два гострих епізоди, один з яких став вирішальним.

Короткочасний штурм «Шахтаря» натрапив на мобільний захист «Автомобіліста», який цементавав ветеран П. Бєлий. А

його партнери при будь-якій нагоді швидко переводили гру на доловину поля суперників.

Після урочистого церемоніалу щасливі футболісти Житомира — переможці першого фіналу з Кубком зробили коло пошани головним стадіоном республіки. «Автомобіліст» багато років стабільно виступає у республіканських і всесоюзних турнірах. Приємно нагадати, що в його рядах проходило вчулку чимало майбутніх чемпіонів Радянського Союзу: В. Банников, А. Пузан, А. Богояк, Р. Журавський, С. Круликовський, М. Форкаш. Мабуть, не багато знайдеться команд другого ешелону, які у своїй біографії мали б такі імена.

Важка доля клубів другої групи віддавати найкращі свої кадри. От і тепер «Автомобіліст» провіджає Ю. Соловйова у «Дніпро». Але робить це з гідністю. «Автомобіліст» любить і підтримують на Житомирщині, де не втрачають надій на те, що їх команда підніметься до вищого рангу.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Газета «Радянська Україна» Київ, 21.11.1972 всі.

«Меньше месяца назад начались соревнования на Кубок УССР — Кубок газеты «Радянська Україна», а к сегодняшнему дню на почетный трофей могут претендовать лишь два коллектива — донецкий «Шахтер» и житомирский «Автомобилист». Ожидавшаяся с большим интересом встреча «Шахтер»-«Черноморец» на этот раз не состоится и отнюдь не по вине горняков. Они уверенно провели полуфинальный матч с винницким «Локомотивом» и, победив 3-0, вышли в финал. А вот «Черноморец» вынужден был уступить у себя на поле команде второй лиге «Автомобилисту» (1-2) и выбыл из борьбы.

Матч в Виннице прошел с большим преимуществом гостей — футболистов донецкого «Шахтера». Горняки провели игру в таком составе: Ю.Дегтерев, В.Яремченко, Ю.Губич, В.Белоусов, Г.Курганов, Ю.Дудинский, А.Коньков, В.Сафонов, А.Васин, В.Прокопенко, В.Кашей (В.Шевчук). с первых же минут горняки захватили инициативу, и на десятой минуте В.Прокопенко открыл счет. Еще до перерыва В.Кашей забил второй гол, а во втором тайме В.Сафонов установил окончательный результат — 3-0.

Финальный матч между «Шахтером» и «Автомобилистом» решено провести в Киеве, на Центральном стадионе 19 ноября. Игра начнется в 15 часов и будет транслироваться по программе Украинского телевидения»

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 18.11.1972

«У Києві відбувся фінальний матч на Кубок УРСР з футболу. Зустрілися донецький «Шахтар» і житомирський «Автомобіліст». Ті, хто вважав перемогу гірників неодмінною, помилилися. Кубок не знає слабких. Принаймні, під час другого тайму зовсім не відчувалася перевага команди вищої ліги — «Шахтаря» над гравцями з другої групи класу «А». Щоправда, 90 хвилин матчу результату не принесли. Було призначено додатковий час, і на 91 хвилині центр нападу житомирців А.Котов (колишній гравець донецького «Локомотива») забив гол у ворота гірників. Зрівняти рахунок «Шахтарю» не вдалося, незважаючи на безперервний штурм воріт «Автомобіліста»».

Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 21.11.1972.

Футбольна команда житомирського «Автомобіліста». На фото (справа наліво): П. БІЛИЙ, В. ЖУРБА, В. ПЕСТРИКОВ, В. ГОРБАЧ, М. ВАСЮТІН, Ю. СОЛОВЬОВ, Б. КРАВЧУК, М. ПІНЧУК, В. КОЗІНЦЬ, А. КОТОВ, В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ. Фото Я. Давидовича.

Кришталевий срібний Кубок з позолоченою фігуркою футболіста! Заснований редакцією газети «Радянська Україна», він віднині стане традиційним. У боротьбі за залізний приз включилися команди першої та другої ліг нашої республіки. І лише дві з них — донецький «Шахтар» і житомирський «Автомобіліст» — дійшли до фіналу. Обидві вони мають неабияку кубкову біографію. Гірники двічі завоювали Кубок СРСР, що тричі виступали у фіналах. У 1969 році «Автомобіліст» в 1/3 фіналу Кубка Радянського Союзу лише в повторному матчі програв у Москві команді ЦСКА, завоювавши симпатії московських болілинів красивою темпівантною грою. Лише один гол приніс перемогу московському «Динамо» над поліською командою в іншому розіграші найпочеснішого приза радянських футболістів.

У кубковому розіграші фіналісти нового республіканського турніру вже зустрічалися. В сезоні 1969 року в 1/16 Кубка СРСР наші земляки перемогли донецького «Шахтаря» з рахунком 1:0.

Минулої неділі суперники знову зустрілися в кубковому матчі. Цього разу на полі Центрального республіканського стадіону в Києві. Підбадьорити свою команду приїхало чимало любителів футболу з Житомира. Перед початком гри футболісти «Автомобіліста» піднесли суперникам вимпел, пам'ятні значки, букети квітів.

За свистком судді всесоюзної категорії І. Качура (Київ) команди вийшли на поле, «Шахтар», який у цьому сезоні здобув право повернутися у вищу лігу, приїхав до столиці України у бойовому складі. Його наставник Олег Базилевич не приховував агресивних намірів своїх підопечних. Але й житомирці не розгубилися перед іменитим суперником. З перших хвилин на полі розгорнулася гостра боротьба, небезпечні моменти раз у раз виникали біля обох воріт. Житомирці більше атакували флангами. До атак часто підключався В. Пестриков.

У першому таймі гра була рівною. Та одразу ж після перерви наші земляки почали діяти більш активно, «Шахтар» майже всією командою захищався. М'яч принаймні тричі міг побувати у сітці його воріт. Після сильного удару В. Пестрикова м'яч потрапив у штангу. Іншого разу воротар В. Чанов, уже лежачи, зумів ногою вибити його з воріт. Залишав свою команду врятував від голу один із захисників «Шахтаря».

Гол не пішов, але м'яч вперто не йшов у ворота. Закінчилися 90 хвилин матчу, а рахунок так і не був відкритим. Як відомо, в кубкових іграх ніхто не буває. Суддя призначив 30 хвилин додаткового часу. Гра тільки-но відновилася, як на світлому табло з'явився напис: 91-а хвилинка, гол забив А. Котов, «Автомобіліст» (Житомир). Сталося це після стрімкого

проходу житомирського форварда. Вийшовши сам на сам з воротарем, він спійняв послів м'яч у сітку воріт левоз В. Чанова.

Деякий час гірники прагнули змінити хід гри, діяти активно й наполегливо. Але не добились успіху, втратили віру в те, що можна змінити хід подій.

— Футболісти «Шахтаря» вже змирнилися з програшем і по суті догравали матч, — сказав нам після матчу суддя І. Качур. — Житомирці ж не перейшли у захист, а до самого кінця гри атакували. Це похвально.

Перемігши з рахунком 1:0, «Автомобіліст» заслужено завоював почесний приз. Це був один з кращих його виступів у нинішньому сезоні, в якому важко будь-кого виділити. Всі футболісти грали старанно, з повною віддачею сил. Не випадково трибуни скандували: «Молодці!».

В урочистій обстановці головний редактор газети «Радянська Україна» А. Рабоклян вручив команді Кубок, який одержав свою першу прописку — в Житомирі. На ньому вигравірувано напис: «Автомобіліст» (Житомир) 1972 рік. Гравцям вручено дипломи республіканського Комітету по фізичній культурі і спорту. Команду і її наставників М. Сосяру та В. Котлярєнка хочеться щиро поздоровити з цим успіхом. А футболістам побажати: так тримати!

П. ПІВНИК

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 21.11.1972.

«Автомобіліст» з кубком УРСР, сидять зліва направо: М.Пінчук, М.Васютін, В.Козинець, В.Горбач, В.Пестриков, В.Журба, П.Білий, , стоять: В.Зеленський, О.Котов, Б.Кравчук, Ю.Несміян, А.Воронцов, Г.Кржечевський, Р.Гордеев, В.Сладковський, О.Горелов, тренер В.Котляренко, старший тренер — М.Сосюра.

ВШАНУВАННЯ ВОЛОДАРІВ КУБКА

Цими днями на стадіоні у Києві після урочистого церемоніалу футболісти Житомира — переможці першого фіналу Кубка України зробили коло пошани з заповітним призом. Команда багатьох років стабільно виступає у республіканських і всесоюзних турнірах. Одразу ж після того, як головний редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рибонюк вручив Кубок переможцям, прихильники команди пригадали, що в Житомирі виховано чимало відомих футболістів.

Тож не дивно, що на зустріч з гравцями «Автомобіліста» в Житомирський гарнізонний Будинок офіцерів прийшло багато прихильників команди. Зустріч відкрив голова обласного комітету по фізичній культурі і спорту С. М. Дмитрієв.

Заступник міністра автомобільного транспорту УРСР Л. М. Гранкін від імені ко-

манди — 3:1. Затим були дні перемоги на своєму полі — над командами Чернігова — 2:1 і полтавського «Будівельника» — 1:0. А коли в розгрізні виключились команди першої ліги, житомирцям випав нелегкий іспит — грати у півфіналі з одеським «Чорноморцем» — однією з кращих команд першої ліги — на його полі. Наші земляки перемогли з рахунком 2:1 і вийшли у фінал. Тут їх чекав суперник, який уже здобув путівку у вищу лігу, визнаний кубковий борець — донецький «Шахтар». У своєму кращому матчі сезону «Автомобіліст» переміг свого іменитого суперника — 1:0.

Від імені Республіканського комітету по фізичній культурі і спорту та федерації футболу України виступив відповідальний секретар федерації В. М. Шмигельський. Він розповів про

юпанням Кубка України.

З привітанням до гравців і тренерів «Автомобіліста» звернулися водій Житомирської автоколонни 2193, Герой Соціалістичної Праці В. Я. Цирюк, футболісти команди Житомирського заводу «Електровимірюнок» — чемпіона і володаря Кубка області, переможці Кубка «Ширяний м'яч» юні футболісти Житомирської житлово-експлуатаційної контори № 9. Голова обласної ради добровільного спортивного товариства «Спартак» т. Белокуров вручив гравцям і наставникам команди Почесні грамоти республіканської ради «Спартак».

Групи гравців «Автомобіліста» — В. Журбі, А. Воронцову, В. Горбачу, Б. Кравчуку, В. Зеленському, В. Сладковському, М. Васютину, Ю. Соловйову, А. Котову, М. Пінчуку було

легії міністерства і Республіканського комітету профспілки працівників автомобільного транспорту та шосейних шляхів тепло привітав гравців і наставників «Автомобіліста» і побажав їм нових успіхів.

Начальник команди «Автомобіліста» М. П. Сосюра, підбивши підсумки Кубкового турніру, нагадав шлях колективу до перемоги. Початок їй поклав виграш у Ровно у місцевого «Аван-

досягнення футболістів України в цьогорічному сезоні, зокрема відзначив, що чемпіоном Радянського Союзу стала ворошиловградська «Зоря», срібні медалі здобули динамівці Києва, почесне шосте місце зайняв дебютант вищої ліги дніпропетровський «Дніпро», а донецький «Шахтар» завоював право повернутися у вищу лігу. Тов. Шмигельський щиро поздоровив футболістів «Автомобіліста» із заво-

вручено значки кандидата в майстри спорту.

Від імені команди виступив її капітан, майстер спорту П. Бєлий.

Гравцям «Автомобіліста» і тренерам було піднесено квіти.

О. ДРОБИК.

Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» — наймолодший турнір для футбольних команд майстрів. Завтра розиграш стартує вдруге. Почесний трофей починають виборювати представники другої ліги, а на наступному етапі до них приєднаються команди першої групи та перший володар Кубка — житомирський «Автомобіліст».

Торік турнір викликав значний інтерес серед гравців, тренерів, вболівальників. Справжнім ризиком кубка зарекомендував себе «Автомобіліст». У півфіналі житомиряни перемогли на одеському стадіоні «Чорноморець» — 2:1 — той

самий «Чорноморець», що весь сезон рвався до вищої ліги. Темпераментні південні вболівальники ще не встигли отямитись від того, що моряки пропустили до вищої ліги гірників, а тут несподіваний удар від футбольної периферії.

Правда, у фіналі «Автомобіліст» нокаутував донецького «Шахтаря», який щойно приміряв мундир найвищої ліги. Основний час головного матчу на Центральному стадіоні столиці України між «Шахтарем» і «Автомобілістом» закінчився нічиєю — 0:0. Після другого відпочинку команди знову появились на полі. Тільки-но житомиряни ввели м'яч у гру,

як їх півзахисник А. Котов, який раніше виступав за «Шахтаря», забив вирішальний гол. Це принесло «Автомобілістові» приз газети «Радянська Україна».

Коло пошани «Автомобіліста» на столичному стадіоні стало добрим трампліном на наступний чемпіонат, який житомиряни завершили призерами. Та й «Шахтар» щедро радував своїх прихильників протягом нинішнього сезону. Отже, фінал Кубка УРСР став щасливим для обох його учасників.

Хто ж нині дійде до нього? Маємо знову претендента з вищої ліги в особі одеського «Чорноморця». Та це зовсім не

означає, що ім'я команди моряків обов'язково pojawiється на посрібленій оправі. Приклад тому — осічка такого бійця, як донецький «Шахтар».

Та не будемо загадувати. Почекаємо до 18 листопада — дня головного матчу. Завтра ж у різних містах України арбітри викличуть на поля стадіонів такі команди (матчі відбуваються на стадіонах колективів, які вказані першими):

«Говерла» (Ужгород) — «Колос» (Полтава), «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь), «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця), «Динамо» (Хмельницький) —

СК Чернівці, «Авангард» (Ровно) — «Фрунзенець» (Суми), СК Луцьк — «Буковина» (Чернівці), «Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв), «Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка), «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік» (Севастополь), «Шахтар» (Макіївка) — «Локомотив» (Донецьк). Матч «Таврія» (Сімферополь) — «Шахтар» (Кадіївка) не відбудеться тому, що кримчани виїхали до Сочі для участі у фінальній пульті за путівку до першої групи. Кадіївський «Шахтар» увійшов у наступний етап розиграшу.

Д. ШАРП.

Газета «Радянська Україна» Київ, 31.10.1973.

1/16 фіналу.

30.10. 18:00. Ст. «Металург». «Кривбас» Кривий Ріг — «Авангард» Севастополь — 2-0

ФУТБОЛ

ПЕРВЫЙ ШАГ

Начались игры Кубка УССР по футболу. В 1/16 розыгрыша жребий свел в одну пару наших земляков — футболистов «Кривбаса» и авангардовцев Севастополя. Соперники уже дважды встречались между собой в этом сезоне, и оба раза по пенальти победили авангардовцы. На сей раз спортивное счастье сопутствовало нашим землякам, победившим со счетом 2:0. Голы забил Ф. Лазарчук и В. Ищенко. В следующей игре соперником кривбассовцев будет победитель пары «Строитель» г. Тернополь — «Локомотив» г. Винница.

В. ДАВИДЕНКО,

дежурный электрик цеха блюминга-2.

Газета «Металлург» Кривий Ріг, 1973.

«А тепер розпочалися ігри на кубок України з футболу, в яких беруть участь команди 1 і 2 ліг. «Кривбас» в 1/16 фіналу зустрівся на своєму полі з авангардівцями Севастополя. Гра закінчилася з рахунком 2-0 на користь «Кривбасу». Голи забили Федір Лазарчук, Владислав Іщенко. Тепер наша команда гратиме в 1/8 фіналу».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1973.

01.11. «Говерла» Ужгород — «Колос» Полтава — 0-0, пен. 5-3.

«Останні акорди.

У розигравші кубка УРСР - призу редакції газети «Радянська Україна» - полтавський «Колос» зустрічався в Ужгороді з місцевою командою «Говерла». Основний і додатковий час не приніс успіху жодній з команд.

Одинадцятиметрові удари точніше били закарпатські футболісти. Рахунок 5-3 на користь господарів, які вийшли в наступний етап розиграшу».

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 13.11.1973.

ГОЛ ВОРОТАРЯ

На ужгородському стадіоні «Авангард» відбулась зустріч на кубок України з футболу. Суперником «Говерли» була команда «Будівельник» Полтава.

Незважаючи на те, що в ужгородців не грали провідні гравці С. Варга, В. Медвідь та М. Русин, територіальна перевага була на їхньому боці, але рахунок так і не вдалося відкрити. І в додатковому часі жодна з команд не змогла добитись успіху. Після 120 хвилин гри долю матчу вирішували пенальті. Тут відмінно зіграв голкіпер господарів І. Ковач, який забив один гол і двічі майстерно парирував удари гостей. З рахунком 5:3 перемогли господарі.

6 листопада «Говерла» приймає на своєму полі одеський «Чорноморець», який наступного року виступатиме у вищій лізі першості СРСР.

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1973.

«Будівельник» Тернопіль — «Локомотив» Вінниця — 1-2

«На Тернопільському стадіоні відбувся футбольний матч на кубок України між командами майстрів класу «А» другої групи: тернопільським «Будівельником» та вінницьким «Локомотивом».

На перших хвилинах команди обмінялися м'ячами.

А далі гра уповільнилась, спала гострота атакуючих ліній. Лише на останній хвилині залізничникам вдалося забити м'яч у ворота господарів поля. Отже, перемогли вінничани з рахунком 2-1, які продовжать боротьбу за кубок України».

Газета «Вільне Життя» Тернопіль, 4.11.1973.

Початок розіграшу Кубка УРСР у цьому році співпав з початком зими. Та засніжене поле і мороз не засмутили тернопільських любителів футболу, які прийшли подивитись матч давніх суперників.

З перших хвилин гри ініціативу захопили гості, однак перший гол, як це часто буває, забили в одній з рідких контратак тернопільчани. Та незабаром після багатоходової комбінації Артюх — Яковлев — Богоделов — Кудя рівновага в рахунку була відновлена — 1:1. А через шість хвилин сольний прохід Яковлева закінчився другим голом у ворота «Будівельника», та суддя не зарахував його.

Після цього на полі розгорілась позиційна боротьба і здавалось, що долю поєдинку вирішить додатковий час чи серія пенальті. Але за 20 секунд до фінального свистка сильним ударом у «дев'ятку» Дзюба забив безпечив залізничникам перемогу.

Тепер у 1/8 фіналу вінничани зустрінуться 5 листопада у себе вдома з «Кривбасом», який переміг севаستопольський «Авангард» з рахунком 2:0.

«Будівельник» (Тернопіль) — Владимирцев, Манді, Устинов, Остапенко, Марочник, Русанюк, Лазурков, Філатченко, Мишихін, Науменко, Павлик.

«Локомотив» (Вінниця) — Бабенко, Артюх, Бровченко, Грушанський, Ковба, Яковлев, Кудя, Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський.

Треба віддати належне тернопільським любителям футболу, які залишилися вірними своїй команді. Й, незважаючи на сніжну і морозну погоду, прийшли на стадіон підтримати своїх земляків. Вони плекали надію, що тернопільські футболісти, які не дуже впевнено виступали у розіграші першості, реабілітують себе у кубковій зустрічі. Однак цього не трапилось.

Вінничани відразу показали, що не мають наміру віддати господарям перемогу. Їх атаки одна за одною підключаються до воріт господарів. Але, як часто буває у футболі, м'яч влетів у сітку воріт команди, яка більше атакувала. На 9-ій хвилині форвард тернопільців Павлик пройшов по краю, нависив м'яча у штрафний майданчик, де Науменко встиг спрямувати його повз воротаря — 1:0.

Залізничники недовго залишались в боргу. На 14-ій хвилині Кудя, знаходячись у незручному становищі, встановлює рівновагу — 1:1. Через шість хвилин Яков-

лев чудово виконав сольний прохід, який завершився влучним ударом по воротах. Але суддя чомусь не зарахував гола.

Потім гра перейшла у більш спокійне русло. Але за 20 секунд до кінця зустрічі Дзюба отримав пас від Богоделова і потужним ударом спрямував м'яча у «дев'ятку». Отже, наші земляки перемогли — 2:1.

Наводимо результати інших кубкових зустрічей. «Говерла» — «Колос» — 0:0 (5:3), «Кривбас» — «Авангард» Св. — 2:0, «Динамо» — СК Чернігів — 7:2, «Авангард» Р. — «Фрунзенець» — 1:0, СК Луцьк — «Буковина» — 3:0, «Локомотив» Х. — «Суднобудівник» — 2:1, «Шахтар» Г. — «Металург» — 2:0, «Зірка» — «Хімік» — 2:1, «Шахтар» М. — «Локомотив» Д. — 2:1.

Тепер 5-го листопада «Локомотив» приймає на своєму полі «Кривбас». Це буде гра 1/8 фіналу.

К. РОМАНОВ.

Газети «Вінницька правда» 4.11 та «Комсомольське плем'я» обидві Вінниця, 6.11.1973.

«Динамо» Хмельницький — СК «Чернігів» — 7-2. Голи: Ю.Касьонкін, В.Крохан (два), В.Клочко (два), Р.Суанов, ? (автогол) — М.Головко, С.Кононенко (або Кононихін).

Другий рік Федерація футболу України після закінчення чемпіонату країни проводить змагання на Кубок УРСР, в яких беруть участь команди другої ліги, а на дальших етапах — і першої. Минулого сезону хмельницькі динамівці виступили невдало. У першій же грі на своєму полі вибули з розіграшу, програвши тернопільському «Будівельнику». Нині жереб звів хмельничан з футболістами Чернігова.

Матч проходив на заспінженому полі, у хуртовину. За таких умов перевага на боці тих, хто зберіг кращі фізичні сили і виявить більше наполегливості та волі до перемоги. Довго рахунок не вдавалося відкрити жодному з суперників, хоч нагод для цього було чимало. Нарешті на 30-й хвилині точний удар здалеку Ю.Касьонкіна досяг мети. Потім м'ячі один за одним полетіли у ворота чернігівців. 4:0 — з таким результатом на користь господарів поля команди пішли на перепочинок.

У другому таймі В.Клочко, В.Крохан та Р.Суанов довели рахунок до 7:0. Після цього динамівці трохи розслабилися, і нападники гостей Головко та Кононенко зуміли сквитати два голи. Отже, 7:2 на користь хмельничан. Чернігівці вибули з розіграшу, а динамівці у наступному турі прийматимуть у себе на полі 6 листопада команду першої ліги — івано-франківський «Спартак».

На початку чемпіонату країни серед майстрів класу «А» другої ліги редакція газети «Радянське Поділля» встановила приз кращому бомбардиру команди «Динамо». Сталося так, що два футболісти — Віктор Клочко і Руслан Суанов забили у ворота суперників по 13 м'ячів. Обом їм під час перерви були вручені призи.

● 1 листопада проведено перший тур розіграшу Кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Команда СК Чернігів грала у Хмельницькому. Зустріч виграла футболісти місцевого «Динамо» — 7:2. Таким чином, чернігівці вибули з дальшої боротьби за почесний приз.

Газети «Радянське Поділля» Хмельницький, 1973 та «Деснянська правда» Чернігів, 3.11.1973.

СК «Луцьк» – «Буковина» Чернівці – 3-0
«ВДАЛИЙ ПОЧАТОК».

Позавчора розпочався розиграш Кубка України з футболу для команд першої і другої ліг команд класу «А». У Луцьку наша команда приймала футболістів чернівецької «Буковини». Вже на третій хвилині господарі відкрили рахунок. Гол забив Мартиненко. Після цього гра проходила рівно, в обох напрямках атаках. На 22-й хвилині лучани вдруге добиваються успіху. Побяржис метрів з двадцяти виконував штрафний, і м'яч влетів у ворота гостей. Через три хвилини Побяржис доводить рахунок до 3:0. У дальшому лучани могли збільшити рахунок, та до фінального свистка він не змінився. Боротьбу за Кубок продовжуватиме СК Луцьк. 6 листопада в 1/8 фіналу лучани прийматимуть футболістів харківського «Металіста»».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 3.11.1973.

«Авангард» Рівне – «Фрунзенець» Суми – 1-0

«Першого листопада розпочався розиграш кубка України серед колективів першої і другої ліг рес-публіки. «Авангард» приймав у цей день футболістів «Фрунзенця» (м.Суми). гра виявилась справді кубковою. Обидва колективи наполегливо боролися за перемогу. Долю поєдинку вирішив єдиний гол, забитий нашим В.Возницьким за 10 хвилин до фінального свистка».

Газета «Червоний прапор» Рівне, 12.11.1973.

Ст. «Авангард ЯХХЗ». 18:00. «Шахтар» Макіївка – «Локомотив» Донецьк – 2-1

«Локомотив» Херсон – «Суднобудівник» Миколаїв – 2-1

«Миколаївський «Суднобудівник» провів у м.Херсоні з місцевим «Локомотивом» матч на кубок України. Поремогли господарі поля з рахунком 2-1. Отже, «Суднобудівник» вибув з дальшої участі у розиграшу кубка».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 3.11.1973.

«Почалися матчі на кубок УРСР по футболу. Суперником Херсонського «Локомотива» був «Суднобудівник». Матч з Миколаївцями пройшов в захоплюючій спортивній боротьбі. «Локомотив» більшість часу атакував в ворота «Суднобудівника». Два м'яча з цих атак завершив А.Райко, а також треба відмітити М.Чернишенка, В.Дровецького, В.Голощапова. Не дуже добре діяли – воротар В.Іванов, який пропустив один гол. «Локомотив» переміг з рахунком 2-1 і продовжить виступ в кубку УРСР».

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 3.11.1973.

«Таврія» Сімферополь – «Шахтар» Кадіївка – -:-.

Ст. «Азовсталь». 18:00. «Металург» Жданов – «Шахтар» Горлівка – 0-2

«Металург»: В.Рогозін, Г.Щербаков, В.Антоненко, В.Піндак, М.Самарський, М.Мурашкін (М.Шляхтич), Л.Агібалов, А.Аношін, В.Полохов, М.Міхеев, Ю.Суховерхов,
«В Жданове состоялся матч 1/16 финала Кубка УССР по футболу. Местный «Металлург» принимал горловскую команду «Шахтер».

Преимущество горловчан выразилось в двух голах, забитых во втором тайме А.Огневим и В.Кильдяковым. счет 2-0. ...».

Газета «Кочегарка» Горловка, 1973.

«Зірка» Кіровоград – «Хімік» Сіверодонецьк – 3-1. Голи: А.Котов (два), В.Ступак – .? .

КУБОК УКРАЇНИ

ПОЧАВСЯ розиграш Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». Найбільш напруженою була зустріч між ужгородською «Говерлою» і полтавським «Колосом». Після основного і додаткового часу рахунок був 0:0. Пенальті краще виконали закарпатці — 5:3. Ось інші результати: «Крибас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь) — 2:0, «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:2, «Динамо» (Хмельницький) — СК-Чернігів — 7:2, «Авангард» (Рівне) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0. СК-Луцьк — «Буковина» (Чернівці) — 3:0, «Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1, «Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка) — 0:2, «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік»

(Сіверодонецьк) — 3:1, «Шахтар» (Макіївка) — «Локомотив» (Донецьк) — 2:1. «Шахтар» (Кадіївка) вийшов у наступне коло без гри, бо його суперник «Таврія» не може виступати в Кубку через те, що вона бере участь у боротьбі за путівку до першої ліги.

6 листопада пройдуть матчі 1/8 фіналу. В них зустрічаються: «Говерла» — «Чорноморець» (Одеса), «Локомотив» (В) — «Крибас», «Динамо» (Хм) — «Спартак» (Івано-Франківськ), «Шахтар» (Кд) — «Авангард» (Р), СК-Луцьк — «Металіст» (Харків), «Шахтар» (Гр) — «Локомотив» (Хс), «Зірка» — «Металург» (Запоріжжя), «Автобіліст» (Житомир) — «Шахтар» (Мак). Ігри проводяться на полях команд, вказаних першими.

Таким чином, чемпіонат закінчився, але ми не розпрощалися з футболом. Після цього стартував розиграш Кубка України. В 1/16 фіналу кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі команду «Хімік» із Сіверодонецька. Нагадаємо, що в іграх чемпіонату в другому колі «Хімік» програв у Кіровограді з рахунком 1:5.

І у кубковій грі кіровоградці мали перевагу. Вони відкрили рахунок, а в другому таймі вже ведуть 3:1. Але незадовго до фінального свистка гості забили ще один гол. Підсумковий результат — 3:2 на користь «Зірки».

Сьогодні «Зірка» прийматиме у кубковій грі команду першої ліги класу «А» — запорізький «Металург».

Газети «Спортивна газета» Київ, 3.11.1973 та «Кіровоградська правда» Кіровоград, 6.11.1973.

Останній осінній місяць складний за погодними умовами, загрожує характер футбольних матчів. Для багатьох клубів кубковий розіграш — добра нагода поліпшити загальні підсумки за сезон, подарувати вболівальникам кращі надії на наступний рік.

Ми сповнені бажання вдріг вигравірувати на срібній пластинці призу назву житомирського «Автомобіліста», — каже начальник команди майстер спорту М. Сосюра. — Торік ми завершили чемпіонат восьмими. Зрозуміло, прихильники команди були трохи засмучені. Перемога в півфіналі Кубка над одеським «Чорноморцем» підняла наші акції, а коли ми виграли фінал у донецького «Шахтаря», то подарували житомир'янам справжнє спортивне свято. Кілька тижнів Кубок, виставлений у вітрині одного з міських університетів, привертав увагу вболівальників.

Фінал розіграшу став для нас добрим фундаментом на наступний чемпіонат. Він вселив у наших гравців надію на те, що вони здатні на більше. Не випадково ж ми піднялись з восьмого на друге місце у чемпіонаті України, хоч відрадили одного з кращих своїх гравців до дніпропетровського «Дніпра». Гадаю, що й «Шахтареві» поразка зробила добру послугу.

Результати стартового туру розіграшу Кубка такі: «Говерла»

(Ужгород) — «Колос» (Полтава) — 0:0 (5:3), «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь) — 2:0, «Вудівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:2, «Динамо» (Хмельницький) — СК Чернівці — 7:2, «Авангард» (Ровно) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0, СК Луцьк — «Буковина» (Чернівці) — 3:0, «Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1, «Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка) — 2:0, «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік» (Северодонецьк) — 3:1, «Шахтар» (Макіївка) — «Локомотив» (Донецьк) — 2:1.

Привертає до себе увагу рекордний рахунок на хмельницькому стадіоні. Дев'ять м'ячів в одному матчі побачили глядачі. Один із матчів не відбувся з поважної причини. Чемпіон республіки — «Таврія» (Сімферополь) відбув до Сочі й кадіївський «Шахтар» без гри пройшов до 1/8 фіналу Кубка.

Наступний етап розіграшу відбувається 6 листопада. До нього підключаються команди першої групи. В 1/8 фіналу зустрічаються (матчі відбуваються на полях команд, указаних першими): «Говерла» (Ужгород) — «Чорноморець» (Одеса), «Локомотив» (Вінниця) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Динамо» (Хмельницький) — «Спартак» (Івано-Франківськ), «Шахтар» (Макіївка) — «Авангард» (Ровно), СК Луцьк — «Металіст» (Харків), «Шахтар» (Горлівка) — «Локомотив» (Херсон), «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Запоріжжя), «Автомобіліст» (Житомир) — «Шахтар» (Макіївка). Отже, відбудеться своєрідний мікроматч представників першої і другої групи.

Газета «Радянська Україна» Київ, 3.11.1973.

1/8 фіналу.

06.11. «Говерла» — «Чорноморець» Одеса — 0-0, пен. 2-3

ВСЕ ВИРІШИЛИ ПЕНАЛЬТІ

Численні болільники з нетерпінням чекали на зустріч «Говерли» з одеським «Чорноморцем», командою, яка стала чемпіоном першої групи країни і в наступному сезоні знову виступатиме у вищій лізі. Для господарів це була друга гра на кубок газети «Радянська Україна». У гостей не виступав кращий бомбардир А. Шепель, в ужгородців — провідні гравці С. Варга, М. Русин та В. Медвідь.

На футбольному полі з перших хвилин гри почалася цікава спортивна боротьба. Ужгородці одразу ж пішли в напад. Лише майстерна гра воротаря гостей та спортивне щастя рятує їх від вірних голів.

Не змінилась картина після 90 хвилин гри і в додатковому періоді. Ужгородці технічно і тактично перегравали гостей, показуючи зрілий футбол. 120 хвилин гри не принесли успіху жодній команді. Долю матчу вирішували пенальті. З рахунком 3:2 перемогли одесити.

В этом году второй раз в нашей республике проводится турнир для футбольных команд мастеров класса «А» — Кубок УССР — Кубок газеты «Радянська Україна». В первом туре розыгрыва ужгородская «Говерла» выиграла у полтавского «Колоса». Во втором туре, который состоялся вчера, наших футболистов экзаменовал серьезный соперник — одесский «Чер-

номорец», обладатель малых золотых медалей первенства страны по футболу, победитель первой группы, который в следующем году снова будет выступать в высшей лиге.

Игра проходила интересно, с переменным успехом. В основное время ни одной из команд не удалось открыть счет. В дополнительное время победил одесский «Черноморец».

Газети «Молодь Закарпаття» 1973 та «Закарпатська правда» 7.11.1973, обидві Ужгород.

СК «Луцьк» – «Металіст» Харків – 1-2

«БЕЗ ВОГНИКА, ІНЕРТНО».

Вчора на луцькому стадіоні „Авангард” відбувся матч 1/8 фіналу Кубка України з футболу. Команда СК Луцьк приймала спортсменів харківського „Металіста”. Слід було сподіватися, що лучани після вдало проведеного першого кубкового матчу з чернівецькою „Буковиною” і в другій зустрічі порадують своїх прихильників. Та цього не сталося. В атаках на ворота „Металіста” господарі діяли незлагоджено, розрізнено, часто поодиночі. Не на рівні грали і захисники, особливо Савчук. З початку гри активнішими були більш досвідчені гості. На 19-й хвилині нападаючий Бордаш з далекої відстані несильно пробив по воротах. Помиляється Майороші – і гості ведуть у рахунку. І другий м'яч, забитий Демченком, також на совісті луцького воротаря. У свою чергу господарі не реалізували пенальті, яке недбало пробив Кіш. І тільки за хвилину до фінального свистка господарі забили єдиний гол. Його автором став Гордієвич. Отже, СК Луцьк вибув з дальшої боротьби за Кубок України».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 7.11.1973.

«ВІДІГРАТИСЬ НЕ ВСТИГЛИ».

Останній матч зіграв у цьому році СК Луцьк, зустрівшись в 1/8 фіналу кубка України з харківським „Металістом”.

З перших хвилин зустрічі територіальна перевага на боці гостей. Особливо активно діють їхні півзахисники – капітан команди Бордаш та Зінченко. Лучани відповідають досить небезпечними контратаками. Спочатку, після розиграшу кутового, міг відкрити рахунок Побяржис, а на 17-й хвилині хорошу комбінацію провели Савчук, Дубровний та Голубцов. Проте удар останнього парирує воротар гостей Сивак. А через дві хвилини м'яч побував у воротах господарів поля. Його забив Бордаш з „допомогою” голкіпера лучан Майороші.

Другий гол теж „на совісті” воротаря. Він відбив сильний удар півзахисника гостей Безпалька прямо на форварда Демченка – і рахунок стає 2-0.

Наприкінці тайму лучани мали реальну можливість змінити рахунок, але Кіш не зумів реалізувати 11-метровий.

У другому таймі в складі лучан появились Бакай і Тихонович, які замінили Савчука та Кіша. Заміни виявились вдалими. Лучани посилили темп і створили ряд голевих моментів. Могли забити гол Дубровний та Голубцов. Так, Голубцов вийшов сам на сам з воротарем гостей, але послав м'яч поруч із штангою. Все ж на останній хвилині матчу Гордієвич, вдало відкрившись у центрі, відквитав один гол. Програвши, наші земляки вибули з подальшої боротьби за почесний приз».

Газета «Молодий ленінець» Луцьк, 10.11.1973.

«Динамо» Хмельницький – «Спартак» Івано-Франківськ – 0-1. Гол: С.Чопей.

Минулого вісторка хмельницькі динамівці закінчили свої виступи в розиграші Кубка республіки, який за традицією проводиться після завершення першості країни з футболу.

Наші земляки провели лише два кубкових матчі. В першому з них, приймаючи на своєму полі спортивний клуб Чернігова, динамівці досить легко перемогли. Незважаючи на те, що тренери команди дали можливість відпочити кільком гравцям основного складу, хмельничани вже до перерви провели у ворота суперників чотири м'ячі. Успіху добились Касьонкін, Крохан, Клочко, а один м'яч зрізав у власні ворота захисник гостей. Після перерви Клочко, Суанов і Крохан доводять рахунок до 7:0. Лише після цього гра надовго перемістилась на половину поля динамівців. І спочатку всьмий номер

чернігівців Головка, а потім лівий крайній Кононихін давічі примушують Юр'єва діставати м'ячі з сітки воріт. Рахунок 7:2 не змінився до фінального свистка.

У другому ж кубковому матчі, коли хмельничани приймали спартаківців Івано-Франківська, динамівці грали якось інертно, лише епізодично атакуючи ворота гостей. І в цьому немає нічого дивного тому, що на цю зустріч на поле вийшло 5 захисників і лише два нападників. А коли врахувати, що з півзахисників лише Касьонкін діяв самовіддано, та інколи спалахував Крохан, то стане зрозумілим, на який результат розраховували наші земляки. Єдиний м'яч, забитий в середині другого тайму нападником гостей Чопем, вирішив долю зустрічі.

У другому турі розиграшу Кубка України хмельницькі динамівці приймали на своєму полі івано-франківський «Спартак» — команду майстрів класу «А» першої ліги. Матч закінчився з рахунком 1:0 на користь гостей. Після поразки динамівці вибули з кубкового розиграшу.

Газети «Корчагінець» та «Радянське Поділля», обидві Хмельницький, 1973.

«Зірка» – «Металург» Запоріжжя – 2-0. Гол: А.Котов, В.Питулін.

«Шахтар» Кадіївка – «Авангард» Рівне – 1-3

«Локомотив» Вінниця – «Кривбас» – 4-0

Численні любителі футболу, які заповнили трибуни стадіону, були свідками дійсно принципового, посправжньому кубкового поєдинку.

У першому таймі точилась обопільна гостра боротьба на всіх ділянках поля, суперники, на перший погляд, мало в чому поступалися один одному. Однак, досвідченому оку було видно, що гірники, не поступаючись вінничанам у майстерності, ведуть атаки занадто академічно, в той час, як залізничники більше імпровізували, діяли швидше, цікавіше.

Численні удари господарів поля по воротах гостей — Богоделова, Шидловського, Огородникова, Дзюби, Грушанського, Бровченка до сорокової хвилини не дали результатів, хоч були зручні моменти для взяття воріт. Та ось здійснює блискучий рейд Яковлев. Його збивають — штрафний. До м'яча підходить Богоделов і сильним ударом через «стінку» відкриває рахунок — 1:0.

У другому таймі гості роблять спробу змінити хід поєдинку і хвилини двадцять наполовину атакують, створюють загрозливі моменти, але... не більше. І ось той же Богоделов знову оволодів м'ячем, обійшов захисників і забив другий гол. Ще через 20 хвилин відзначився Яковлев, який спритно пройшов на штрафний майданчик гостей і збільшив рахунок до 3:0. Крапку у цьому матчі поставив знову Богоделов — 4:0.

«Локомотив» (Вінниця) — Бабенко, Артюх, Бровченко, Грушанський, Ковба, Яковлев, Кудл (65, Прозоровський), Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський (75, Вознюк).

«Кривбас» (Кривий Ріг) — Амосов, Махно, Новіков, Мирошніченко, Беда, Битнік, Пугачов, Колодін, Дзюсь, Лазарчук, Тищенко.

«Кривбас» вже двічі в нинішньому сезоні програв вінничанам, але, незважаючи на це, вийшов на поле з твердим наміром взяти реванш. Гості з перших хвилин почали шукати шлях до воріт залізничників. Але повільна, надто академічна гра, була на руку господарям, які відразу перехопили ініціативу.

На 40-й хвилині під час чергової атаки криворіжці збивають поблизу штрафного майданчика Яковлева. Суддя призначає штрафний. Його майстерно виконав Богоделов, який повз стінку зумів спрямувати м'яч у ворота гостей.

Другий тайм «Кривбас» почав рішучим наступом. Двічі він мав нагоду зрівняти рахунок, але спортивне щастя було на боці вінничан. Але цього запалу гостям вистачило не надовго. На 65-й хвилині Богоделов обійшов двох захисників, вийшов на ударну позицію і подвоїв рахунок.

На 84-й хвилині Яковлев виконав сольний номер. Він обвів кількох гравців «Кривбасу» і довів рахунок до 3:0. Крапку у матчі поставив Богоделов, який, до речі, відмінно провів цю гру. За 4 хвилини до кінця він зумів влучити у ворота. Отже, 4:0.

10 листопада наші земляки зустрілися з «Чорноморцем».

Газети «Вінницька правда» 8.11 та «Комсомольське плем'я» Вінниця, 11.11.1973.

«Автомобіліст» Житомир – «Шахтар» Макіївка – +:-.

У вищій, першій і другій лігах команд майстрів завершено розіграш першості СРСР з футболу. Визначилися переможці, переживають гіркоту невдач переможці. Та футбольний сезон ще не закінчено. Розпочався традиційний розіграш Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна».

У боротьбі за кришталевий кубок, першим володарем якого був житомирський «Авто-

біліст», беруть участь чотири українські команди першої ліги і 22 команди другої ліги. Чемпіон України 1973 року сімферопольська «Таврія» у цих змаганнях не виступає, оскільки вона зайнята у фінальній пульті переможців зон, в якій розігруються путівки до першої ліги.

Переможець торішніх змагань — житомирський «Автомобіліст», як і всі команди пер-

шої ліги, у розіграш Кубка України вступили, починаючи з другого туру. Так, житомирці в одній восьмій фіналу мали зустрітися з макіївською командою «Шахтар», яка в першому турі перемогла донецький «Локомотив» з рахунком 2:1. Та футболісти Макіївки без гри віддали перевагу житомирцям і таким чином вибули зі змагань.

А житомирський «Автомобі-

ліст», так би мовити, без бою опинився в числі восьмих команд, які продовжуватимуть боротьбу за кубок України. У чвертьфінальних змаганнях, що відбудуться 10 листопада, вони зустрінуться із командою «Зірка» (Кіровоград), яка вчора виграла у запорізького «Металурга» з рахунком 2:0. Цей матч відбудеться в Житомирі.

Б. ЛЕРКІВ

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 8.11.1973.

6 НОЯБРЯ

СТАДИОН

КУБОК УССР ПО ФУТБОЛУ
СРЕДИ КОМАНД МАСТЕРОВ
КЛАССА «А» 1-й и 2-й ЛИГ

«АВАНГАРД» ЯКХЗ

Ф У Т Б О Л

„ШАХТЕР“ „АВТОМОБИЛИСТ“
(МАКЕЕВКА) (ЖИТОМИР)

Начало в 17 часов.

Билеты продаются в кассах стадиона.

Газета «Макеевский рабочий» Макіївка, 1973.

«Шахтар» Горлівка – «Локомотив» Херсон – 2-2, пен. 4-5.

«... А вчера в 1/8 финала «Шахтер» встретился с херсонским «Локомотивом». Основное и дополнительное время не выявило победителя — 2-2. А в серии пенальти успех сопутствовал гостям — 5-4».

Газета «Кочегарка» Горлівка, 1973.

Вісім претендентів

ФУТБОЛЬНИЙ КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТ
«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

1/4 фіналу розіграшу: «Говерла» (Ужгород) — «Чорноморець» (Одеса) — 0:0 (2:3), «Локомотив» (Вінниця) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 4:0, «Динамо» (Хмельницький) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 0:1, «Шахтар» (Кадіївка) — «Авангард» (Ровно) — 1:3, СК Луцьк — «Металіст» (Харків) — 1:2, «Шахтар» (Горлівка) — «Локомотив» (Херсон) — 2:2 (4:5), «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Запоріжжя) — 2:0.

ПОВНОВЛАДНИМИ господарями ігрового дня були гості. Вони перемогли на стадіонах п'яти міст. Мабуть це пояснюється тим, що майстри другої групи переважно приймали представників першої. Лише кіровоградське поле не стало побижливим для команди більш високого рангу.

Особливий інтерес викликав матч в Ужгороді. Місцеве «Говорло» рецензувало одеський чемпіонський реванш, який виграли господарі золоті медалі і приїхав до Закарпаття вже у мундирі вищої ліги. Та це зовсім не гарантувало йому успіху. Ужгородці вперто захищалися, атакували, були близькі до успіху. Не вийористали кілька вигідних моментів і мориня. Вдача посміхнулася одеситам.

Найбільший рахунок зафіксовано на вінільному стадіоні. Майже 25 хвилин зустріч між місцевим «Локомотивом» і «Кривбасом»

проходила в рівних умовах. Після того, як залізничник Богодолов відкрив рахунок, криворіжці мали змогу зрівняти результат. Відло зіграв воротар залізничників Забеню, який перевів м'яч на кутовий. Другий тайм починається атаками гостей, але вони знову після удару Богодолова починають з центру. Після цього гості змірились з нещадною. В їх ворота літає третій м'яч. Останній гол забиває все той же Богодолов, який зробив «хет-трік» — забив три м'ячі у матчі.

Наступний етап розиграшу — 1/4 фіналу — 10 листопада. З ним же зустрічаються такі пари (матчі відбудуться на полях команд, вказаних першими): «Чорноморець» (Одеса) — «Локомотив» (Вінниця), «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Рівно), «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон), «Автомобіліст» (Нікополь) — «Зірка» (Кіровоград).

Газета «Радянська Україна» Київ, 8.11.1973.

1/4 фіналу.

10.11. «Автомобіліст» – «Зірка» – 1-2 дод. час. Голи: М.Васютін – А.Котов, О.Дейнега.

Ще ніколи під час перебування в класі «А» кіровоградське «Зірка» не виступала так успішно в іграх на кубок України з футболу. Після перемоги над свердловським «Хіміком», вона в 1/8 фіналу зустрілася на своєму полі з командою першої ліги — запорізьким «Металургом». Гра проходила при відчутній перевазі кіровоградців. Вже на 13-й хвилині їм надається право бити пенальті. Та Олександр Котоп влучив у ворота.

Трохи пізніше той же Котов виправив свою помилку. І заборіжні розпочали з центру поля, Прагмичи стримати натиск «Зірки», гості все частіше вдаються до недозволених прийомів, «Черговий» одинадцятиметро-

вий точно реалізував Валерій Притулін. Господарі поля ще кілька разів мали можливість збільшити рахунок, але він так і залишився незмінним — 2:0.

Черговий фінальний гру «Зірка» провела в Житомирі, де її суперником був володар кубка минулого року — «Автомобіліст». Мало хто чекав, що в ту кіровоградці матимуть перевагу. Але і тут вони відкрили рахунок. Однак наприкінці основного часу житомирці встановили рівновагу. Доля матчу вирішилася на 16-й хвилині додаткового часу.

...а «Зірка» гратиме
і.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 13.11.1973.

ОСІЧКА ВОЛОДАРЯ КУБКА

Закони кубкових змагань невеличкі: команда, яка зазнає поразки, вибуває з дальшої боротьби за почесний приз. Таким чином після кожного туру розиграшу Кубка України кількість претендентів на звання переможця зменшувалася наполовину. Тепер, коли до кінця змагань залишилось провести два тури (півфінал і фінал), право продовжувати боротьбу за приз газети «Радянська Україна» завоювали лише чотири команди. На жаль, серед них немає торішнього володаря кубка — житомирської команди «Автомобіліст». У чвертьфінальному

матчі, який відбувся 10 листопада в Житомирі, господарі поля зазнали поразки від кіровоградської «Зірки» з рахунком 1:2.

...Початок змагання відзначився активним та, на жаль, безплідним наступом господарів поля. Першими рахунок відкрили гості. На сьомій хвилині в ситуації, яку не можна було вважати загрозливою, центральний нападник кіровоградців Котов несподівано пробив по воротах, і житомир'янам довелося розпочинати з центра поля.

гості, зрідка, але дуже небезпечно контратакували. Сім разів їх гравці виходили віч-на-віч з воротарем житомирян Журбою. Три рази м'яч летів мимо пустих воріт, а чотири рази відмінно зіграв воротар, який відчайдушними кидками врятував свою команду від розгрому.

Та все ж житомиряни мали безліч моментів для того, щоб перемогти. Однак їх атаки носили хаотичний характер. До того ж, деякі провідні гравці (Пінчук, Чирва, Котов, Батюта) грали відверто слабо. Лише на останній хвилині основного часу Васютін нарешті зрівняв рахунок.

Для виявлення переможця

було призначено
вих тайми по 15
теж пройшли
перевазі госпо
знову лише од
контратака гост
успіх. На 106 хви
ник кіровоградців
йшов сам на сам
житомирян. Цього
виявився безсилл
помилку захисни
був вирішальним.

Футболісти Кіровограда до цього перемогли в свійський «Суднобудівельний» різький «Металург», ще одну перемогу вступати у півфінал Кубка вибув з дальшоби. Кришталевий Кувшає Житомир. На одержить прописку місті.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 12.11.1973.

«ЗІРКА» — У ПІВФІНАЛІ

За час перебування в класі «А» кіровоградська «Зірка» ще не переступала першої сходинки кубкових ігор. Першої ж гри вона складала зброю перед суперником.

Нинішній розиграв кубка України проходить при інших обставинах. Після перемоги над северодонецьким «Хіміком» кіровоградці в 1/8 фіналу приймали на своєму полі команду першої ліги — запорізький «Металург». Гра проходила при явній перевазі господарів поля. На початку тайму запоріжці вдаються до недозволеного прийому на своєму штрафному майданчику. Однак Олександр Котов не зміг забити пенальті.

Атаки кіровоградців тривають і при одній з них Котов відкриває рахунок. Через деякий час Валерій При тулін, скориставшись передачею Віктора Кашеня, збільшив розрив. До кінця гри футболісти «Зірки» мали ще кілька можливостей збільшити рахунок, але не змогли ними скористатися — 2:0.

Чвертьфінальну гру «Зірка» провела позавчора в Житомирі. Суперники знаходилися в нерівних умовах. В той час, коли кіровоградці відразу ж після напруженого чемпіонату включилися в кубкові ігри і провели дві з них, «Автомобіліст» мав змогу відпочити: 1/16 фіналу він пропускав за розробленою федерацією футболу

УРСР сіткою, а на матч 1/8 фіналу суперник — макіївський «Шахтар» — не з'явився. На користь автомобіліста говорив і той факт, що він — володар Кубка республіки минулого року і що гра проходить на його полі. Нагадаємо, що за п'ять років спільного перебування в класі «А» «Зірка» жодного разу не виграла в Житомирі.

Тож не дивно, що місцеві любители футболу передікали перемогу своїй команді. Але сталося інакше. Гості переважали і вже на 7-й хвилині добились успіху — гол забив Котов. Решта часу пройшла у взаємних атаках, господарі поля все ж встановили рівновагу. У додатковий час вирішальний гол забив Олександр Дейнега з подачі Віктора Кашеня. Отже, володар Кубка України вибув з розиграння, а «Зірка» увійшла у півфінал.

Інші чвертьфінальні матчі пройшли так: «Чорноморець» (Одеса) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:4, «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно) — 1:0, «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон) — 2:1.

Півфінали відбудуться 14 листопада. «Зірка» прийматиме на своєму полі команду першої ліги — харківський «Металіст».

М. ДМИТРИЄВ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 12.11.1973.

«Спартак» — «Авангард» Рівне — 1-0 (0-0, 0-0), дод. час.

«Тривають футбольні поєдинки на кубок Української РСР. Ровенські авангардівці, перемігши на своєму полі сумського «Фрунзенця» з рахунком 1-0, зустрілися з кадіївськими майстрами шкіряного м'яча. Тут було здобуто переконливу перемогу: ровенчани забили у ворота суперників три голи, пропустили один.

І ось черговий матч у Івано-Франківську з місцевими спартаківцями. Іменитим суперникам за 90 хвилин основного часу не вдалось зламати опір гостей. Лише в додатковому часі вони зуміли забити у ворота ровенчан єдиний гол, який і вирішив долю матчу. Авангардівці вибули з дальшої боротьби за почесний трофей. Вони продемонстрували в кубкових матчах непогану гру».

Газета «Зміна» Ровно, 1973.

«Українські команди першої і другої ліги, закінчивши ігри чемпіонату країни, вступили в боротьбу за Кубок республіки з футболу.

Успішно провели попередні матчі спартаківці Івано-Франківська. Вони виграли у хмельницького «Динамо» на їх полі — 1-0 (гол забив Чопей) і позавчора здобули важливу перемогу над ровенським «Авангардом». Ця гра проходила на івано-франківському стадіоні «Спартак» і тривала 120 хвилин, оскільки в основний час рахунок не було відкрито і суддям довелося продовжити матч ще на півгодини. За п'ять хвилин до фінального свистка Рибак з кутового забив гол, який приніс господарям поля перемогу.

14 листопада у півфіналі «Спартак» зустріне з вінницьким «Локомотивом» на його полі. У другому півфінальному поєдинку виступлять харківський «Металіст» і кіровоградська «Зірка». Переможці цих двох матчів і складуть фінальну пару».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1973.

«СЕЗОН ТРИВАЄ».

Українські команди першої та другої ліги, за винятком сімферопольської «Таврії», вже завершили чемпіонат СРСР. Але футбольний сезон для них ще не закінчився. Вдруге вони розіграють Кубок республіки, встановлений редакцією газети «Радянська Україна».

Спартаківці Івано-Франківська позавчора приймали на своєму полі ровенський «Авангард». Цей чвертьфінальний матч тривав 120 хвилин. Лише наприкінці додаткового часу С.Рибак забив єдиний переможний гол.

У півфіналі «Спартак» зустріне з вінницьким «Локомотивом». Цей матч відбудеться 14 листопада у Вінниці».

Газета «Комсомольський прапор» Івано-Франківськ, 1973.

Ст. ЦС ЧМП. «Чорноморець» – «Локомотив» Вінниця – 1-4 (1-1). Голи: А.Дорошенко (20) – А.Шидловський (7, 79), П.Яковлев (47), В.Огородников (82).
«Чорноморець»: О.Нефедов (І.Осташенков), А.Дорошенко, В.Боровиков, В.Федоров (кап.), В.Бутенко, С.Круликовський, М.Асіташвілі, А.Магалін, С.Жарков (Г.Бібергал), Л.Барановський, В.Новаковський.

КУБОК УРСР
З ФУТБОЛА

Важлива перемога

ЧВЕРТЬФІНАЛЬНУ зустріч кубка УРСР вінічанський «Локомотив» провів з командою, яка здобула титул володаря малих золотих медалей чемпіонату СРСР і путівку до вищої ліги радянського футболу — одеським «Чорноморцем».

Господарі поля, їх численні шанувальники та спортивні фанати не сумнівалися в перемозі старшого за рангом суперника. Та футбол частенько дарує сюрпризи. Вінічанські залізничники не тільки вистояли проти грізного суперника, та ще й на його полі, а й завдали йому відчутної поразки.

Спортивна боротьба точилася до останньої хвилини поєдинку. Більше атакувала одесита, вони створювали безліч голевих моментів, були з різних дистанцій, проте домогтися успіху їм так і не вдалося. Часом гостям не вдалося чотирьох разів. Взагалі, всі п'ять го-

лів у цій цікавій зустрічі були виключно красивими. На сьомій хвилині Володимир Дзюба швидко пройшов по правому краю і низом дав точний пас Анатолію Шидловському, який зміг вийти на штрафний майданчик. Форвард з ходу послав м'яч у сітку воріт.

У цьому матчі Анатолій став автором ще одного гола, а два інших були забиті з його подач.

Після пропущеного м'яча господарі поля послали свої атакуючі дії. Міг забити гол Асіташвілі, але не влучив, у вигідній позиції був Барановський, однак йому перешкодив воротар Басенко. Він же виграє поєдинок з одеситом Бутенком. Лише на двадцятій хвилині «Чорноморець» здалось скінтити гол. Це захисник Дорошенко сильним кистевим ударом з двадцяти п'яти метрів послав м'яч у сітку воріт. Воротар вінічанців зафіксував у падінні — 1:1.

У другому таймі знову атакують господарі поля, але знову м'яч потрапляє в їх ворота. Це Яковлев, одержавши пас від Шидловського, привертася до самих воріт «Чорноморця» і сильним ударом послав м'яч під перекладину — 1:2.

Одесити явно засмучені, але ще більш посилюють тиск на ворота вінічан. Ось Круликовський виконує штрафний, але Бабенко парирує постріл. Потім Барановський не влучає у сітку воріт з дуже вигідного положення. Здається, гол наближає, але він зів'язався в протилежних воротах. На 79-й хвилині до контратаки вінічанців підключається Михайло Прозоровський. Він пройшов вперед і віддав м'яч Анатолію Шидловському, який зумів обіграти двох захисників і під гострим кутом забити третій гол.

Останні десять хвилин матчу пройшли з перевагою

вінічан. Господарі поля вже припинили з поразкою. А залізничники тим часом збільшили рахунок. На 82-й хвилині герої матчу Анатолій Шидловський з кутового прапорця пройшов відомою лінію воріт і зробив гострий простріл. Огородников досить було підставити голову — і м'яч опинився у сітці воріт — 1:4.

Любителі футболу Одеси вітали вінічанських залізничників з заслуженою перемогою. «Локомотив» одержав право продовжувати боротьбу за кубок УРСР. 14 листопада він прийматиме на своєму полі у півфінальному матчі команду першої ліги класу «А» івано-франківський «Спартак», який виграє у авангардістів Ровно з рахунком 1:0.

Другою сенсацією чвертьфінального етапу змагань був програш першого володаря кубка УРСР житомирського «Автомобіліста» в матчі з хіровоградською «Зіркою» — 1:2. Харківський «Металіст» переміг херсонський «Локомотив» — 1:0.

К. ГРИГОРЕНКО.

Газети «Вінницька правда» Вінниця, 12.11.1973.

«В Ужгороді в 1/8 фіналу Кубка України одесити обіграли місцеву команду «Говерла» з рахунком 3-2. Проте вже в наступному циклі цього турніру, який проходив в Одесі, моряки зазнали поразки від вінницького «Локомотива» - 1-4. Таким чином «Чорноморець» вибув з дальшої боротьби за цей футбольний трофей республіки».

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 1973.

„ЧОРНОМОРЕЦЬ“ СКЛАДАЄ ЗБРОЮ

«Чорноморець»

(Одеса)

1:4

«Локомотив»

(Вінниця)

«Чорноморець» (Одеса) — Нефедов (51, Остапенко), Дорошенко, Боровиков, Федоров, Круликовський, Бутенко, Асіташвілі, Мочалін, Жарков (51, Бібергал), Барановський, Новаковський.

«Локомотив» (Вінниця) — Бабенко, Агтюх (46, Кудя), Бровченко (72, Пвель), Прозоровський, Ковба, Яковлев, Вознюк, Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський.

То був чвертьфінальний поєдинок кубка УРСР. «Чорноморець» виставив на матч лише вісім гравців основного складу, вважаючи, що це цілком досить для перемоги над командою другої ліги. І потрібно відзначити, що гра проходила за територіальною перевагою господарів поля, які

створили безліч голевих ситуацій. Двічі могли відзначитись Асіташвілі, Барановський і Круликовський. Але пильність захисників і голкіпера гостей змела навівещ їх зусилля.

Гості обрали тактику контратаки, і вона привела їх до успіху. На 7-й хвилині Дзюба пройшов по правому краю, навіс м'яча у штрафний майданчик, і Шидловський потужним ударом спрямував його під перекладину. Вінічанці поведи у рахунок — 1:0.

Перспектива програшу змусила господарів ще більше посилити натиск, і на 20-й хвилині Дорошенко зрівняв рахунок 1:1.

Другий тайм почався бурхливими атаками одеситів. Але тільки м'яч потрапив до він-

ничан, як вони збільшили рахунок. Це Шидловський, який був найкращим у цьому матчі, дав відмінний пас Яковлеву, котрий не гаючись кількома фінтами обвів захисників і з восьмиметрової відстані «розстріляв» ворота.

Господарів поля вистачило лише до 79-ої хвилини. А коли Шидловський біля кутового прапорця обвів двох захисників і влучив у ворота, «Чорноморець» склав зброю. Останні 11 хвилин перевага повністю була на боці залізничників, які довели рахунок до 4:1. Це Огородников використав відмінний простріл Шидловського і головою спрямував м'яча у ворота. Отже, приємна перемога, завдяки якій наші земляки вийшли у півфінал. Тепер, 14 листопада вінічанці прийматимуть івано-франківський «Спартак».

Інші чвертьфінальні ігри закінчилися так: «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно) — 1:0, «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон) — 1:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Зірка» (Кіровоград) — 1:2.

К. РОМАНОВ.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 13.11.1973.

Минулої суботи «Металіст» проводив у себе вдома 1/4 фіналу на Кубок України — Кубок газети «Радянська Україна» — з херсонським «Локомотивом» — командою другої групи класу «А», в якій йому доведеться грати наступного сезону. До цього харків'яни в Луцьку перемогли місцевий СК з рахунком 2:1.

Матч почався з гострих атак гостей. Уже на перших хвилинах поєдинку харків'янам довелося похвилюватися, коли після удару одного з нападаючих «Локомотива» м'яч влучив у штангу. І після цього гості не збавляють темпу гри, атакують гостро, продумано. Їх зусилля могли б завершитися успішно, аби хтось із нападаючих гарматним ударом зблизів по воротах Сивака не послав м'яч мимо них.

Але дещо пізніше гра вирівнюється: харків'яни, відвоювавши центр поля, влаштовують серію навальних атак на ворота «Локомотива». Однак часті втрати м'яча при передачах, неточні удари по воротах нападаючих «Металіста» змушують харків'ян організовувати наступальні дії заново. До того ж прагнення футболістів «Металіста» прориватися до воріт стандартно через центр полегшує завдання напівза-

хисту і захисту гостей. Велика скупченість гравців в районі штрафного майданчика, сумбурні дії нападаючих і напівзахисників господарів поля псує враження від гри. Гості, в основному, тепер лише контратакують, однак їх прориви через захисні лінії харків'ян, простріли вздовж воріт досить небезпечні.

У харків'ян сумлінність і напористість відзначається Бордаш. Атаки їх й будуться на вмінні нападаючого, так би мовити, на ходу обвести захисників, стрімко пройти до воріт, точно ударити по них. Ця тактика себе виправдовує й цього разу, хоча за Бордашем пильно наглядають не менше двох захисників. Однак на 42-й хвилині матчу Бордашу вдається сильно пробити по воротах. Слизький м'яч (поле було досить вологим) висковзнув з рук воротаря, і Зінченко добив його в сітку воріт гостей — 1:0.

В другому таймі ініціатива, в основному, була вже в руках «Металіста». Але атаки його нічого не дали — рахунок так і не змінився до кінця матчу.

Важкий поєдинок закінчився перемогою господарів поля з мінімальним рахунком. Єдиний гол, забитий харків'янами, вивів їх у напівфінал розіграшу Кубка України, де вони 14 листопада зустрінуться із «Зіркою» в Кіровограді. В напівфінал вийшли також вінницький «Локомотив» і «Спартак (І-Ф)», які зустрічаються у Вінниці.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 12.11.1973.

«Триває розіграш кубка республіки з футболу — призу газети «Радянська Україна». До участі в ньому підключилися українські команди, що виступали у першій лізі. Харківський «Металіст» у зустрічі 1/8 фіналу з рахунком 2-1 переміг спортивний клуб м.Луцька. А ось запорізький «Металург», який потерпів поразку — 2-0 у Кіровограді від місцевої «Зірки», вибув з дальшого розіграшу.

У чвертьфінальному поєдинку харків'яни у минулу суботу приймали у себе херсонський «Локомотив» і перемогли з рахунком 1-0. М'яч з подачі Бордаша забив Шопін. Тепер «Металіст» гратиме у напівфінальній зустрічі 14 листопада з переможцем пари: «Автомобіліст» (Житомир)–«Зірка» (Кіровоград)».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 12.11.1973.

Кубкові сюрпризи

Минулої суботи відбувся матч однієї четвертої фіналу розіграшу кубка республіки з футболу, запланованого газетою «Радянська Україна». Як і в іграх однієї восьмої фіналу, не обійшлося без несподіванок. Володар почесного призу — житомирський «Автомобіліст» на своєму полі зазнав поразки від кіровоградської «Зірки» — 1:2 і вибув з дальшої боротьби. В Одесі «Чорноморець» програв з великим рахунком — 1:4 вінницькому «Локомотиву», івано-франківський «Спартак» переміг ровенський «Авангард», а харківський «Металіст» — херсонський «Локомотив» з однаковим результатом — 1:0.

Півфінальні матчі відбудуться 14 листопада у Вінниці і Кіровограді.

Газета «Ленінська правда», Харків. 12.11.1973.

«МЕТАЛІСТ» В ПОЛУФИНАЛЕ

Харківський «Металіст» учасник у розгрішці Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». В 1/8 фінала наші футболісти зустрілися з гостями у спортсменів СК Луцька. Напружена зустріч завершилася перемогою «Металіста» со счетом 2:1.

10 листопада в Харкові відбулася зустріч 1/4 фінала. Хозяева поля приймали футболістів «Локомотива» із Херсона. Гра, котра не викликала особливого інтересу у глядачів, показала інтересну, ізобильную острими ситуаціями. Уже на перших хвилинах гості змогли відкрити рахунок, але після сильного удару голівий відбився штангою.

Вскоре з'ясувалося, що гравці «Локомотива» переграють хозяев поля в боротьбі за верхні передачі. Острівні ситуації у ворот харківчан виникають все частіше і частіше, особливо опановані розгрішкою футболісти «Локомотива» кутові удари. Сиваку не раз приходилося демонструвати своє майстерство, спасаючи ворота від хвильних ударів.

На поступово хозяева поля перехватують ініціативу. Нескільки прицільних ударів Бордаша заставили гостей відтягнути частину додаткових сил на оборону підступів до своїх воріт. І все ж помішати хоча і рідким, але острим атакам самого активного гравця «Металіста» не вдалося. На 42 хвилині Бордаш сильнішим ударом пробив по ворітам. Вратарь не зміг утримати в руках мокрий м'яч. Набегавший Сергей Зинченко молодий полузащитник «Металіста» — відкрив рахунок.

Второю таймою пройшло з подавляючим перевагою «Металіста». Вони багато атакували, але, к сожалению, делали это прямолинейно, без выдумки, и гости успевали создавать оборонительный заслон. Правда, ошибки игроков «Локомотива» не раз открывали путь к воротам гостей. Но пренебрегая «болезнью» давала о себе знать: нападающие харьковчан запаздывали с ударами и били неточно.

Одержав перемогу со счетом 1:0, харківський «Металіст» вийшов в півфінал Кубка республіки.

В. ПЛАТУНОВ.

Газета «Красное знамя» Харків. 12.11.1973.

Газета «Радянська Україна» Київ, 12.11.1973.

1/2 фіналу.

14.11. Судді: Ігорь Качар - Микола Приймєнко, Володимир Грінберг (всі - Київ). «Локомотив» Вінниця — «Спартак» — 0-1.

«Локомотив» [Вінниця] — Бабенко, Прозоровський, Артюх, Грушанський, Ковба, Яковлев, Вознюк [72, Кудя], Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський.

«Спартак» [Івано-Франківськ] — Кириченко, Копитцак, Кобичек, Горнич, Кушлик, Еськін, Рибак, Шулятицький, Чопей, Дирів, Аністратов.

Судді — І. Качар, Н. Приймєнко, Л. Грінблат (всі — Київ).

НЕЛЕГКО далася нашим землякам зустріч з «Чорноморцем». Ряд гравців, особливо це стосується захисту, було травмовано. Та на матч з «Спартак» вінничани вийшли з бойовим настроєм. З перших хвилин вони почали шукати шляхів до воріт, які захищав досвідчений Кириченко, котрий має досвід гри у вищій лізі. Але й гості, які нинішнього року закріпились у першій лізі, теж були настроєні агресивно. Про це вони довели вже на 8-й хвилині, коли два спартаківці вийшли на відмінну передачу свого одноклубника Еськіна. Але м'яч пройшов поруч зі штангою.

Господарі поля, які, до речі, минулого року у кубковій зустрічі завдали поразки івано-франківцям,

відповіли швидкою контратакою. Але Дзюба, знаходячись у зручному становищі, забарився, і захисники гостей ліквідували небезпеку.

Через десять хвилин між відзначитися Огородников, та його удару бракувало влучності.

Кінцівка першого тайму проходила у масованих атаках вінничан, але гості зуміли відстояти свої ворота.

У другому таймі спартаківці активізувались, і на 50-й хвилині Дирів завдав прицільного удару по ворітах. Але й Бабенко, наслідуючи свого івано-франківського колегу, впевнено зреагував на м'яч.

Знову вінничани відповіли масованим наступом. До атак підключились навіть захисники. Але гості не дозволили нашим землякам

1/4 фіналу розгрішку: «Чорноморець» (Одеса) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:1; «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Рівне) — 1:0; «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Харсон) — 1:0; «Автомобіліст» (Житомир) — «Зірка» (Кіровоград) — 1:2.

Чергові матчі кубкового турніру відбулися в переддень Жовтневих свят і всюди доповнювали урочисті торжества. Перший володар почесного трофея житомирський «Автомобіліст» пізніше за інші клуби вступив у розгріш. Тепер можна твердити, що зайвий «спрості» не пішов команді на користь.

Житомирці прагнули одразу приголомшити гостей. Але замість організованої, чіткої гри у них виходило щось схоже на бездумний навал. Одна з рідких контратак закінчилась кутовим білим воріт «Автомобіліста». М'яч потрапив до кіровоградця Котова, який сильним ударом з-за лінії штрафного майданчика відкрив рахунок.

Такого повороту подій володарі кубка не чекали. Пропущений гол напевно вразив їх самолюбство, вони поспішають керуватися. Але територіальна перевага «Автомобіліста» нічого йому не дає. «Зірка» палюче в обороні, контратакуючи малими силами.

Під час перерви тренери запитали своїх підопічних. Після відповіді командам удається налагодити гру. Але суперникам бракує точності в завершальній фазі атак. Замість, проведені «Автомобілістом», не посилили його агресивних намірів.

«Автомобіліст» і далі володів ініціативою, але зрівняти рахунок йому не давала чітка гра в обороні «Зірки». Лише на дев'яностій хвилині житомирський Васюгин в падінні головою забиває гол. Це був красень-гол, нагорода глядачам за 90 хвилин напруженої, але виводящо не дуже красивої гри.

Після другого відпочинку арбітр викликає команди на два додаткових тайми по 15 хвилин. Гол Васюгина додає «Автомобілістові» енергії. Як тільки коман-

да починає атакувати, господарі поля кидаються вперед, кидаються без оглядки і достатньої розсудливості, вагаючись в центрі поля без опіки кіровоградця Кашея і Демченка. Вони скористалися такою необачністю, організували швидку контратаку і Демченка забив вирішальний гол — 2:1. «Автомобіліст» шокуює, і тренер преси вашої газети дістає нову прописку.

Вдруге в чвертьфіналі розгрішку спіткнувся одеський «Чорноморець». Торік він знавав невдачі на своєму полі від житомирського «Автомобіліста», а цього разу — від вінницького «Локомотива». Команда моряків трохи не розраховувала сили, поділивши бойовий склад надвоє. Напередодні одесити провели товариський матч з дніпропетровським «Дніпром», а в офіційній зустрічі з вінничаним зазнали прикрої поразки. Рахунок відкрив правий крайній гостей Шидловський. Пізніше моряків Бутенко зрівняв результат, а згодом Шидловський знову вніс «Локомотиву» упевненість.

Після відпочинку «Чорноморець» намагається відігратися. Напруження зустрічі зростає з кожним хвилиною. Тренери «Локомотива» проводять кілька замінів, даючи відпочити перевтомленим футболістам. Коли «Чорноморець», захопившись атаками, забуває про оборону, залізничники двічі примушують господарів поля почати з центру. Спочатку це зробив Яковлев, а потім Кудя.

У двох інших чвертьфіналах в Івано-Франківську та Харкові представникам першої ліги вдалося перемогти гостей з мінімальною перевагою. Отже, у півфіналі наші вінницький «Локомотив» приймає івано-франківський «Спартак», а кіровоградський «Зірка» — харківський «Металіст». Матчі відбудуться 14 листопада.

вийти на ударну позицію. Це трохи розхолодило залізничників, і на деякий час ігрова ініціатива перейшла до їх суперників. І тут гості показали, що вони не дарма провели рік у першій лізі. Кілька разів добре виконує штрафні удари Рибак. Спартаківці все частіше підходять до воріт Бабенка. І ось настала 68-а хвилинка. Аністратов отримав від своїх товаришів відмінний пас і ввійшов у штрафний майданчик. Перед ним були лише захисник і вратарь. Кількома фінтами форвард гостей зумів обвести Артюха і забити гола.

Загроза поразки примусила вінничан рішуче перейти до атакуючих дій. І тут свою майстерність показав Кириченко, який принаймні тричі врятував ворота від, здавалось, неминучого гола. Матч так і закінчився з рахунком 1:0 на користь спартаківців.

На жаль, враження від матчу було трохи зіпсовано від частих помилок судді всесоюзної категорії І. Качара.

Б. ВОЛОДИН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 17.11.1973.

«ЛОКОМОТИВ» (Вінниця) —
«СПАРТАК»
(Івано-Франківськ) —
0:1

Івано-Франківський «Спартак» вирушив до Вінниці з твердим наміром виграти, підготувавшись до цього матчу по всіх, як кажуть, статтях. Адже саме залізничники в торішньому розигранні кубка УРСР завдали «Спартак» поразки, причому на його полі.

По-бойовому були настроєні і залізничники, яким залишилось зробити один крок до фінального поєдинку за кубок.

Гра була напруженою і гост-

рою. В першому таймі більш наполегливо атакували господарі, які створили 3—4 голевих моменти. Та свою перевагу вони не закріпили голами. А на 21-й хвилині другого тайму в цілком «мирній» обстановці форвард гостей Аністратов майстерно скористався зручним моментом і забив гол. Івано-Франківський «Спартак» вийшов у фінал і зустрінеться в Києві з другим фіналістом — кіровоградською «Зірною», яка на своєму полі перемогла харківський «Металіст» з рахунком 4:0.

К. ГРИГОРЕНКО.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 16.11.1973.

СПОРТ

ТЕПЕР — У ФІНАЛІ!

14 листопада відбулись півфінальні ігри на Кубок України з футболу серед команд майстрів першої та другої ліг.

Спартаківці Івано-Франківська зустрічались у Вінниці з місцевим «Локомотивом». Виграли прикарпатці. Переможний гол у ворота вінницьких залізничників забив Аністратов. Цей гол і вивів наші «Спартак» у фінал.

Ось у якому складі здобули таку важливу перемогу наші земляки: Кириченко, Кушлик, Кобичек, Копитчак, Горничок, Еськін, Рибак.

Шулятицький, Дирів, Аністратов, Чопей.

Як бачимо, у нашій команді дебютували Кириченко і Еськін. Про них, а також про інші зміни в складі «Спартак» ми розповімо пізніше.

У другій півфінальній парі зустрічались кіровоградська «Зірка» і харківський «Металіст». Матч відбувся у Кіровограді і закінчився перемогою господарів поля з рахунком 4:0.

Отже, суперником «Спартак» у фіналі буде «Зірка». Фінальний поєдинок за Кубок України з футболу відбудеться в неділю, 18 листопада, о 14 годині в Києві.

14 листопада відбулись півфінальні зустрічі з футболу на Кубок УРСР серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг. Зустрічались команди: «Локомотив» (Вінниця) — «Спартак» (Івано-Франківськ) та «Зірка» (Кіровоград) — «Металіст» (Харків).

В першій парі перемогли прикарпатці — 1:0. Гол на 63 хвилині забив Віктор Аністратов.

Спартаківці виступали у такому складі: Кириченко, Кушлик, Кобичек, Копитчак, Горничок, Еськін, Рибак, Шулятицький, Дирів, Аністратов, Чопей.

В другій парі перемогу здобули кіровоградці — 4:0. Отже у фіналі, який відбудеться в Києві 18 листопада о 14 годині дня, зустрічаються «Спартак» і «Зірка».

Цей матч буде транслюватися по республіканському телебаченню.

«Зірка» — «Металіст» — 4:0.

Результат півфінального матчу на Кубок України між кіровоградською «Зірною» і харківським «Металістом», певно, не можна віднести до несподіваних. Та все ж передбачити виграш у команди першої групи з рахунком 4:0 могли лише найсміливіші оптимісти.

Матч причис до справжнього задоволення уболівальників футболу. Це була захоплююча безкомпромісна, красива гра. Господарі поля чудово налагодженим ансамблем продемонстрували свої найкращі бійцівські якості. Вийшовши на поле з великим бажанням перемогти, вони з перших хвилин повели швидкі, безперервні атаки на ворота гостей.

І вже на четвертій хвилині м'яч побував у сітці воріт «Металіста». Ного автором став Віктор Кашей, безперечно, один з найкращих гравців матчу. На 26-й хвилині він знову відзначився. Випередивши захисників гостей, Кашей вийшов віч-на-віч з воротарем і під гострим кутом спрямував м'яч у ворота. За дві хвилини до кінця першого тайму в подібній ситуації Кашей у двоборстві з воротарем «Металіста» прострілює м'яча вздовж воріт і Шелест, який замінив травмованого Котова, забиває третій гол.

«Зірка» грає широко, динамічно, технічно, злагоджено. Футболісти самовіддано борються за кожен м'яч. І зачет «Металіста», не витримуючи постійного натиску, час від часу помиляється.

Останній гол забив Родін. Отже, 4:0.

Вперше у своїй історії «Зірка» увійшла у фінал Кубка. Як відомо, подібні матчі випробовують стійкість і майстерність кожного гравця, формують і загартовують команду. Завтра у Києві, в боротьбі за Кубок зустрінуться «Зірка» (Кіровоград) і «Спартак» (Івано-Франківськ). Побажаємо ж кіровоградцям такої красивої і вдалої гри, як і у півфіналі.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград,
17.11.1973.

Півфінальні матчі розіграшу: «Зірка» (Кіровоград) — «Металіст» (Харків) — 4:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 0:1.

РОЗІГРАШ Кубка республіки сягає своєї кульмінації. Після річного перебування у Житомирі кришталесо-срібний трофей тимчасово пропийметься в Івано-Франківську або Кіровограді. Команди майстрів цих міст здобули путівку до фіналу в запланованих матчах передостаннього етапу турніру. Спортивний оглядач «Радянської України» попросив головних арбітрів півфінальних зустрічей поділитися своїми враженнями про матчі.

— Незважаючи на великий рахунок, — почав суддя всесоюзної категорії Б. Швецов, — можу засвідчити: зустріч між «Зіркою» і «Металістом» на не дуже підготовленому полі кіровоградського стадіону з першої до останньої хвилини пройшла у впертій боротьбі. Мені зрозумілий був настрій суперників. Обидва клуби прозели не найкращі свої сезони. Харків'яни розпрошались з першою лігою, кіровоградці — фінішували у чемпіонаті республіки за межею першого десятка.

Склад команд, що їх тренери змотували до протоколу, свідчив про агресивні наміри суперників: на поле виходили найкращі гравці. Використовуючи активних флангових нападників, кіровоградці одразу повели наступ, прагнучи диктувати гостям свої умови. Але ж «Металіст», хоч і опинився у другій лізі, — досвідчений колектив. На десятій хвилині після прострілу з правого краю кіровоградця Родіна ліній крайній «Зірки» Каней відкрив рахунок. Та не міг трохи не обмежити «Металіста». Він шукав найменших шансів зрівняти рахунок. Але сталося так, що до середини тайму Каней удруге примусив харків'ян починати з центру поля.

Несприятливо розгорнулися події для «Металіста», але він пробує відігратися, посилавши вперед все більше гравців. Захист кіровоградців діє майже без помилок. На останній хвилині першого тайму контратака Каней по лівому флангу призводить до гострої ситуації. На передачу стрімкого форварда вискочив центральний нападник Шелест. Рахунок стає — 3:0.

Другий тайм «Металіст» починає так, наче в його воротах і не побував уже тричі м'яч. Харків'яни не втрачають надії відігратися, зламати хід гри на свою користь. Але ж успішно почуває себе «Зірка». Оволодівши м'ячем, вона прагне довести його контролювати. На 75-й хвилині фланговий прохід Родіна завершується четвирим голам у ворота «Металіста». Зрозуміло, що після цього харків'яни нічого вже не могли змінити. Вони

навіть не спромоглися «розмотати» рахунок.

Зустріч проходила напружено, але суперники не порушували правил. Мені дуже приємно відзначити високу спортивну культуру учасників півфіналу. Після матчу в протоколі проти прізвиськ суперників рясніли самі п'ятки. «Зірка» справила сильне враження...

Суддя всесоюзної категорії І. Качар проводив зустріч на вінницькому стадіоні «Локомотив». Він розповів:

— Все сприяло тому, щоб матч пройшов цікаво: гарна погода, чудове поле стадіону, велика кількість глядачів. Вінничани після перемоги над «Чорноморцем» були сповнені бажання продовжити наступ на кубковій дорозі. Гра почалася атаками «Локомотива», який з кожною хвилиною все підвищував темп. Однак минуло твердь години, а залізничники не реалізували територіальну перевагу. Їм заважала поспішність. Кілька моментів не використав центрфорвард команди Дюба.

Поступово гра вирівнювалась, і вже центральний нападник «Спартак» Чорей міг відзначитись після подачі кутового. Атаки команди гасили атаками, і все ж мені не було видно: «Спартак» надійніше організував оборону. Особливо підзначається його капітан Кобитек, який вигравав усі м'ячі на «другому поверсі». У кількох епізодах бездоганно зіграв воротар «Локомотива» Кириченко.

Другий тайм почався наступом «Локомотива» і закінчився його повною територіальною перевагою. Але тактична обмеженість, а бачає, навіть тактична неорганізованість стали непереборною перешкодою перед залізничниками. Вони посиляли м'ячі навислими передачами на ворота «Спартак». Від них, як я вже відзначав, повновладним господарем був капітан гостей.

Захопившись наступальними операціями, захисники «Локомотива» (вони активно підтримували своїх форвардів) в один з моментів «прогавили» спартаківця Аністратова. Він спокійно прийняв м'яч, підправив його, а потім прошив у ворота «Локомотива». Оборона залізничників при цьому наче була «спідком». Сталося це в середині другого тайму. Єдиний гол вивів «Спартак» до фіналу.

Повторюю: хотів би відзначити високий рівень зустрічі. Такий матч приємно було проглядати.

Фінальний матч розіграшу Кубка УРСР відбудеться в неділю на київському стадіоні «Динамо».

Вдалого вам фіналу, хлопці!

Харківський «Металіст» — це вже друга команда першої ліги класу «А», з якою під кінець сезону зустрілася на своєму полі кіровоградська «Зірка» в боротьбі за футбольний Кубок республіки. За значенням останній матч був набагато відповідальнішим. Гра з харків'янами мала виявити, яка з цих команд гратиме з переможцем півфіналу «Локомотива» (Вінниця) — «Спартак» (Івано-Франківськ) у вирішальному кубковому матчі.

Харків'яни знали, що їм буде не легко. Вони враховували те, що на шляху до півфіналу кіровоградці примусили скласти зброю, крім северодонецького «Хіміка», також запорізького «Металурга», який знаходиться вгорі турнірної таблиці команди першої ліги класу «А», і минулорічного володаря Кубка України — житомирського «Автомобіліста» на його полі. Та події, що розгорнулися, були несподіваними не тільки для футболістів «Металіста», а і їхнього наставника заслуженого майстра спорту Ю. Войнова, як він не визнає по закінченні гри.

— Ми розуміли, — сказав він, — що «Зірка» — серйозний суперник. Але побачити таку гру не сподівалися...

Господарі поля почали матч наваленими, але чітко розігруваними атаками. І вже на п'ятій хвилині комбінація Олександр Котов — Віктор Кашей закінчилася голом. Лідер нападів кіровоградців послав м'яч під перекладину так, що воротар «Металіста» Михайло Грушко тільки розвів руками.

І недовго футболісти «Зірки» диктували свої умови. Знову відзначився Кашей. Одержавши м'яч на підступах до штрафного майданчика, він зумів уникнути опіки захисника Миколи Данилюка і примусив гостей удруге почати з центра поля. А коли секундоміри відлічували передостанню хвилину першого тайму, Кашей прорвався до воріт разом з Анатолієм Ше-

лестом, котрий замінив травмованого Котова. Молодий гравець уміло використав подачу сусідів: команда пішла на пенальті, який талон показувало 3:0 на користь «Зірки».

У футболі високо цінують вміння команди, як розставляється спеціалісти, потримати м'яч. Та це раціонально в тому разі, якщо витраєш, бо розитреши м'яч за названим принципом — скороти зброю стримування, а не атаку. Маючи фору в три м'ячі кіровоградці дозволили собі таку розкіш. І робили це майстерно, спокійно, примушуючи суперників відкладатися до останнього, щоб не рехопити ініціативу.

І майже щоразу розитреши у трикутнику або чотирикутнику завершували несподіваною стрілкою передачею з прицілом на ворота «Металіста». Одну з таких передач одержав Микола Руді і забив гол. Остаточний результат — 4:0.

18 листопада кіровоградська «Зірка» гратиме в Києві фінальний матч з івано-франківським «Спартак» (який у півфіналі переміг вінницький «Локомотив» з рахунком 1:0). Незалежно від того, як пройде цей матч, можна поздоровити кіровоградських футболістів з успіхом. І не тільки тому, що вони вперше за останні 20 років стали учасниками фінальної кубкової зустрічі, а в тому, що наприкінці сезону показали своїх прихильників вітальними іграми.

В останніх матчах чемпіонату, в кубкових іграх «Зірка» показала себе бойовим колективом. Дуже важливо, щоб у наступне міжсезоння колектив зберігся, що більше аргументується, крім того, відомо, що свою майстерність, виступав у XXXVI чемпіонат країни у спортивному всеозброєнні.

А поки що побажаємо «Зірці» вдалого фіналу на Кубок республіки.

М. ДМИТРИЄВ

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 16.11.1973.

ФУТБОЛ. ОТЖЕ, СЬОГОДНІ—ФІНАЛ

Так, сьогодні о 14 годині на київському стадіоні «Динамо» івано-франківський «Спартак» і кіровоградська «Зірка» розіграють Кубок УРСР з футболу на приязні газети «Радиська Україна».

Нелегким був шлях команд до фіналу. «Спартак» івано-франківська здобули перемогу над хмельницьким «Динамо» на його полі, виграли матч з ровенським «Авангардом», який приїжджав до нас, і, напевно, завдали поразки на виїзді вінницькому «Локомотиву».

Кіровоградська «Зірка» виступає у другій лізі і за підсумками цього року сезону навіть не увійшла у першу десятку. Однак, як свідчать кубкові матчі, команда зараз знаходиться у хорошій спортивній формі. На шляху до фіналу кірово-

градці перемогли северодонецький «Хімік», запорізький «Металург» і харківський «Металіст». Причому кожний матч «Зірка» вигравала з великим рахунком.

У Києві напередодні матчу вишав сніг, і фінальна зустріч, очевидно, проходитиме на засніженому полі. Ця обставина вирівнює шанси команд, оскільки може статися, що успіх справи вирішуватиме не майстерність футболістів, а витривалість.

У всякому випадку будемо сподіватися, що команди віддадуть всі сили і продемонструють хорошу гру. «Спартаківцям» побажаємо успіху і, звичайно, перемоги.

Телеглядачі зможуть спостерігати за грою на голубих екранах — Українське телебачення вестиме репортаж про фінальний матч.

Газета «Комсомольський прапор» Івано-Франківськ, 1973.

Вперед, за Кубок!

РОЗИГРАШ ФУТБОЛЬНОГО ПРИЗУ
ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА»

Незвичайний вигляд мала вчора головна арена київського стадіону «Динамо», якщо подивитися на неї зверху, з Першотравневого парку. Трибуни припорошено свіжим снігом, замело бігову доріжку, сектори. А посеред цієї пухнастої білої ковдри — зелений прямокутник. Цілу добу динамівці готували футбольне поле для останнього матчу сезону — фіналу Кубка республіки.

Сьогодні головний арбітр, суддя всесоюзної категорії К. Віхров у супроводі своїх асистентів М. Прийменка і С. Щербака викличе учасників фіналу для «заключної розмови». Дебютувавши торік, новий турнір одразу здобув популярність. Він зробив добру послугу майстрам, розширивши рамки футбольного сезону за наших погодних умов. От і тепер, наступної середи новий володар призу проведе зустріч з київським «Динамо», яке готується до ігор із західнонімецьким клубом «Штутгарт» в 1/4 фіналу Кубка УЕФА.

Сьогодні поруч з написом: «Автомобіліст» (Житомир) — 1972 р. на посрібленій кришці призу появиться ще одна. Чиє ім'я надпише гравець другим у літописі розиграння? Послужний список фіналістів різний, хоч вони багато років виступають у турнірах різного рангу. Характеризує суперників те, що в їх рядах починали грати багато футболістів, які зарекомендували себе у вищій лізі. Отже, візитні картки учасників сьогоднішнього матчу.

«Спартак» (Івано-Франківськ). З дня організації постійно висту-

пає під цією назвою. Чемпіон України 1955 року. Це дало путівку

на перехідні матчі з командою Чорноморського флоту за право виступати серед майстрів. Дві зустрічі на севастиопольському стадіоні не виявили переможця. Один матч виграли прикарпатці — 2:0, другий — з таким самим рахунком моряки. Лише третій матч приніс «Спартаківі» паспорт класу «Б» — 2:0.

Вже в 1957 році, коли львівських «Карпат» ще й в помині не було, «Спартак» стояв біля порога найвищої ліги країни. На ташкентському стадіоні він пропустив до неї лєнінградський «Адмірал-теєць». У тому ж році івано-франківці успішно виступають у розигранні Кубка СРСР. Тільки у чвертьфіналі програють у гостях столичним одноклубникам — 2:4.

Тривалий час «Спартак» лихоманило. Торік він стає чемпіоном України серед команд майстрів, піднявшись з 19 місця в попередньому сезоні стрімко вгору. У цьому році прикарпатці непогано дебютували в першій лізі, де зайняли десяте місце.

В різний час тут грали І. Мікулець, М. Думанський, Т. Шулятицький, П. Данилюк, які потім захищали спортивну честь московського «Спартака», донецького «Шахтаря», ЦСКА, «Карпат».

Сьогодні команду тренують майстри спорту О. Кольцов та М. Думанський. Свого часу тут працювали відомі фахівці заслужений тренер УРСР О. Шанов, майстер спорту В. Фомін.

«Зірка» (Кіровоград). Це — команда заводу сільськогосподарського машинобудування «Черво-на зірка». Двадцять років тому під назвою «Торпедо» здобула Кубок УРСР серед команд колективів. Тоді це був найвищий у республіці розиграш такого типу. У фіналі на київському стадіоні кіровоградці подолали полтавський «Колгоспник» — 3:1. У групі майстрів, уже під назвою «Зірка», команда Кіровоградщини виступає з 1958 року. Тоді ж у ній дебютував як тренер нинішній старший тренер збірної СРСР Є. Горянський.

«Зірка» у чемпіонатах республіки жодного разу не здобувала призового місця, але її зникли бачити на верхніх сходинках у підсумкових таблицях. Вона весь час курсує поблизу л'єдесталу пошани. Нинішній сезон команда розпочала не дуже вдало, закінчивши перше коло на 18-му місці. А згодом справи почали виправлятися. «Зірка» після турнірного екватора два місяці не знала поразок і фінішувала на дванадцятій сходинці.

Тепер команду очолюють заслужений тренер УРСР В. Жилін і майстер спорту Б. Петров, який багато років виступав за «Зірку». А відлучившись од неї до столичного «Спартака» на сезон, став чемпіоном країни.

У кіровоградській команді здебільшого «футбольну освіту» такі нічні відомі гравці, як В. Веремєєв, В. Поркуян, С. Євсєєнко, Б. Білоус, Л. Колтун. Сьогодні ворота «Спартака» захищатиме теж колишній вихованець «Зірки» — В. Киряченко.

Фінальний матч завжди має особливий підтекст. Ніякі попередні заслуги не братимуться до уваги. Все вирішить бойовий настрій, ступінь готовності, фізичний гарт футболістів на сьогоднішній день. Хто краще підготується, продемонструє високі волевові якості, той може розраховувати на удачу.

Вперед за Кубок, фіналісти!

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Газета «Радянська Україна» Київ, 18.11.1973.

Фінал.

18.11. 14:00. Київ. Ст. «Динамо». 8000 глядачів. +2 С. Судді: Костянтин Віхров - Микола Прийменко, Сергій Щербак (всі - Київ). «Зірка» — «Спартак» — 1-0 (1-0). Гол: Дейнега (25), Попереджений: Шкаловий. «Зірка»: М.Будчаний, О.Бондаренко, М.Порошин, А.Хропов, Є.Шкаловий, О.Дейнега, Родін, В.Кашей, О.Котов (О.Іщенко, 70), В.Притулін, В.Ступак (А.Шелест, 35). Тренер Віктор Жилін.

«Спартак»: В.Кириченко, Б.Копитчак, П.Кобичек, Б.Горичок, П.Кушлик, Ю.Єськін, С.Рибак, Т.Шулятицький (В.Діфес, 60), С.Чопей, І.Дирів, В.Аністратов (Т.Самуляк, 80). Тренер Віктор Лукашенко.

Позавчора на київському стадіоні «Динамо» відбувся фінальний матч на Кубок України з футболу, встановлений редакцією газети «Радянська Україна» для команд першої та другої ліг класу «А». Зустрілися кіровоградська «Зірка» та івано-франківський «Спартак». Нагадаємо, що на шляху до фіналу «Зірка» вивела з трьох северодонецького «Хіміка», запорізького «Металурга», минулорічного володаря Кубка житомирського «Автомобіліста» та харківського «Металіста». «Спартак», як команда першої ліги, включився в ігри з 1/8 фіналу і провів на один матч менше. В його активі були перемоги над хмельницьким «Динамо», ровенським «Авангардом» та вінницьким «Локомотивом».

КУБОК НАШ!

На фінальний матч «Зірка» вийшла у такому складі: Микола Будчаний, Олег Бондаренко, Михайло Порошин, Анатолій Хропов, Євген Шкаловий, Олександр Дейнега, Микола Родін, Віктор Кашей, Олександр Котов, Валерій Притулін, Віктор Ступак. По ходу матчу травмованих Котова і Ступака замінили Олександр Іщенко та Анатолій Шелест.

Гра почалася взаємними атаками. На 27 хвилини Дейнега відкрив рахунок. У подальшому івано-франківці безуспішно намагалися відігратися. У другому таймі мав змогу збільшити рахунок Шелест. Вийшовши віч-на-віч

з воротарем «Спартака», він не зміг пробити точно.

«Зірка» виграє фінальний матч і стає володарем Кубка України.

Команда нагороджена Кубком редакції газети «Радянська Україна», дипломом першого ступеня Комітету по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів УРСР і вимпелом. Гравці одержали дипломи першого ступеня, вимпели, піяні поларунки.

Всім гравцям «Зірки» включено до збірної команди республіки для проведення товариського матчу з київським «Динамо», який відбудеться 21 листопада.

М. ДМИТІЄВ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 20.11.1973.

ФУТБОЛ СУВОРИЙ ЗАКОН КУБКА

... 27-а хвилинка фінального матчу розіграшу Кубка України була нещасливою для Івано-Франківського «Спартак». Помилка голкіпера Кириченко, який намагався перехопити м'яч, — і нападаючий кіровоградської «Зірки» Дейнега влучив у порожні ворота. 1:0. Результат цей не змінився до кінця зустрічі.

А спартаківці могли відкрити рахунок ще раніше, могли установити бодай рівновагу після цього епізоду, бо весь час володіли територіальною та ігровою перевагою. У першо-

му таймі в їхніх атаках було більше осмисленості. Зручні нагоди втратили Чопей, Аністратов, Дирів. Якби ж ще згадали наші земляки про удари з далекої відстані (зустріч проходила на мокрому, подекуди засніженому полі київського стадіону «Динамо»), то ефективність наступальних дій могла б стати значно вищою. Особливо бракувало таких ударів після перерви, коли всі події розгорталися на підступах до штрафного майданчика «Зірки», що захищалася дружно, самовіддано.

Отже, тепер Кубок республіки має свого другого і нового володаря.

Газета «Комсомольський прапор» Івано-Франківськ, 1973.

Капітан команди Віктор СТУПАК з кубком

Зійшла

ФІНАЛ РОЗИГРАШУ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» Київ, стадіон «Динамо», 18 листопада.

«СПАРТАК» (Івано-Франківськ): В. Кириченко, В. Колитчак, П. Ковачук, В. Геричко, П. Кушлін, Ю. Басин, С. Рибак, Т. Шульцманський (М. Діріс), С. Чопей, І. Дирів, В. Аністратов (Т. Самуїл).

Старший тренер — майстер спорту О. Коліцов, тренер — майстер спорту М. Думанський.

«ЗІРКА» (Кіровоград): М. Будчанний, О. Бондаренко, М. Поршнін, А. Хропов, Е. Шмаловей, А. Дейнега, М. Родін, В. Кашей, О. Котов (А. Іщенко), В. Притулін, В. Ступан, А. Шелест.

Старший тренер — заслужений тренер УРСР В. Жилин, тренер — майстер спорту Б. Петров.

Бригада арбітрів: суддя всесоюзної категорії М. Віхров, суддя республіканської категорії М. Приймченко і С. Щербак.

Рахунок — 1:0. Гол на 25-й хвилині забив Дейнега («Зірка»).

Заключний матч розіграшу викликав великий інтерес не тільки серед легіону прихильників фіналістів. Програма Українського телебачення, наче задовольняючи їх бажання, транслювала повністю гру. Особливий інтерес проявляли до неї фахівці. Експеримент продовження сезону проводиться вдруге і тому, зрозуміло, в ньому чимало нез'ясованих питань. Серед спеціалістів можна було побачити старішину вітчизняного футболу 80-річного заслуженого майстра спорту Степана Дмитровича Романенка. На свій стадіон прийшли представники різних поколінь футбольного «Динамо». На чолі з новим старшим тренером В. Лобановським завітав і сьогоденний бойовий склад команди, який завтра тут же проведе товарись-

кий матч із збірною командою фіналістів кубка.

Ті, хто заповнили трибуни стадіону, хто вмоєтився зручно біля екранів телевізорів, не уявляють собі, скільки тривожних годин перерив напередодні матчу одиниць найкращих радянських спеціалістів по спортивних спорудах Леоніда Михайловича Кривошеєва. Потрібно було не тільки очистити поле від снігу, а зробити це так, щоб не пошкодити жодного кущика. Соковитий зелений прямокутник, оперезаний сніговою пеленою, був підготовлений до гри, наче це було не в другій половині листопада, а в серпні. Не випадково ж після фіналу щиро дякували Леонідові Михайловичу представники федерації, тренери, футболісти.

Різкий ранг клубів загострив характер зустрічі. Відомо, що у куб-

зоря «Зірки»

ка не існує авторитетів. Найменша переоцінка власних сил, неповага до суперника і... шухай вітра в полі. Наздоганяй втрачене. Це не завжди вдається, коли часу для гри залишається все менше, коли суперник не дає тобі це зробити.

Рік стажування у вищій лізі пішов на користь прикарпатській команді. Але ж «Спартак» став жертвою того самого, що й торік підстергло у фінальному матчі донецького «Шахтаря», який вже виступав у ньому як представник вищої ліги. Гринки дозволили собі розслабитись тоді перед матчем, і кубок поїхав до Житомира.

«Зірка» одразу показала свій агресивний намір випадом танцю форвардів Кашей—Котов. «Спартак» відповів двома кутовими під'їздами, рейдом Диріва у штрафну. Такий засів матч сподобався глядачам.

Спартаківці мусили підвищити пильність після стрімкої, розіграної в один дотик комбінації кіровоградців по лівому флангу, яка мало не привела до гола. На деякий час команди «застряли» на середній полі. Та коли «Зірка» прагнула вирватись з цього «платандарму» колективними діями, то спартаківці грали розрізнено, особливо хвилював на це Чопей. Правління Диріва об'єднати зусилля не знаходили підтримки у партнерів.

Перший тайм пройшов під знаком переваги «Зірки». Кілька разів небезпечно зйрав воротар «Спартак» Кириченко. А коли він затримався вийти на навісну передачу захисника кіровоградців Бондаренка, на м'яч вискочив, зро-

бивши рейд з ганцювими темпами, забив Дейнега і змусив м'яч зійти. Цей гол став вирішальним у володарі кубка.

Під часу тайму «Зірка» самовіддано відстоювала свої ворота, по-хотейному приймаючи м'ячі як осе. Запам'ятав епізод, коли захисники намагалися будь-що зупинити Чопей. А він зробивши все, щоб вийти на ударну позицію, стріляє мимо воріт.

Другий тайм — тайм «Спартак». «Зірка» дуже рідко появлялась на його половині. Але один стопроцентний момент не використав Шелест. Замість в рядках спартаківців не принесли бажаного 12-й кутовий біля воріт «Зірки» на останній секундах Чопей мало не «перетворює» в гол. Хотів і цього футболіста згадується частіше за інші, але з часів стажування в дублі київського «Динамо» він не змінив манери гри і повністю не розкрив свого спортивного таланту. А шкода.

Зрозуміло, що після фінального матчу бадьорий настрій панував у роздягальні клубу Кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування. На посрібленій кришці призу з'явився новий напис: «Зірка», Кіровоград. 1973.

Кубок можна випадково програти, але його не можна випадково виграти. «Зірка» йшла до нього, перемігши запорізького «Металурга», житомирського «Автомобіліста», харківського «Металіста» і, врешті, Івано-Франківського «Спартак». Пройти таких суперників у короткому турнірі може команда, гідна кубкового титулу.

О. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Газета «Радянська Україна» Київ, 20.11.1973

«НЕВЕЗІННЯ І ЩЕ ДЕЩО.

І в суботу, і в неділю у Києві падав сніг, дув холодний пронизливий вітер. Та за годину до фінального матчу розіграшу Кубка УРСР з футболу сніг припинився, віщух вітер, і над зеленим полем стадіону «Динамо» засвітило сонце. Поле справді було зеленим, в чому неабияка заслуга працівників стадіону.

Команди-фіналісти прибули на стадіон задовго до матчу і весь цей час готувалися до нелегкої гри. Роздагальню спартаківців відвідав голова футбольної федерації України О. Ошенков. Він поздоровив дебютантів першої ліги з почесним десятим місцем у цьогорічній першості країни і побажав їм успіхів у розіграші Кубка УРСР — футбольного призу газети «Радянська Україна».

Кришталевий Кубок з фігуркою футболіста на посрібленій кришці був виставлений тут же, біля виходу на поле. Це один з «наймолодших» призів, розіграш його проводиться тільки другий рік.

Як ви бачили на екранах телевізорів, початок матчу був за спартаківцями, які відбивши першу ж атаку кіровоградців, пішли вперед і примусили воротаря Будчаного вступити в гру. Як завжди, на вістрі атак у нас були Аністратов і Чопей, місце в центрі було довірено Диріву. Саме Дирів мав кі-

лька нагод відкрити рахунок, особливо на шостій хвилині, але з вигідного становища пробив мимо цілі. Тут же аналогічну помилку допустив восьмий номер «Зірки» Кащей.

Поступово гра вирівнюється, і тепер вже небезпека виникає біля воріт Кириченка. Ось кіровоградці б'ють штрафний, і м'яч майже з лінії воріт підхоплює Горичок і посилає далеко в поле. Не минає і двох хвилин, як подібна ситуація повторюється, цього разу футболісти «Зірки» виходять вперед. Це Дейнега випередив Кириченка і головою сильно послав м'яч у сітку.

Сталось це на 26-й хвилині першого тайму, отже ще був час відігратися. Однак спортивне щастя цього разу відвернулося від спартаківців. Повторювалось те, що ми звикли бачити на своєму стадіоні: створюючи на штрафному майданчику суперників один за одним голеві моменти, вони не зуміли вдало використати жодного.

Не знімаючи вини за це з футболістів передньої лінії, не можемо змовчати про дії судді в полі К.Вихрова. На 57-й хвилині матчу захисники «Зірки» збили на воротарському майданчику Чопея. Однак суддівський свисток мовчав.

На останній хвилині матчу івано-франківці все-таки могли вирівняти становище коли Рибак подавав кутовий, в штрафному майданчику «Зірки» м'яч підхопив Діфес і пробив. І знову мимо. Це означало, що ніщо вже не допоможе, що Кубок дістанеться кіровоградцям.

Після матчу ми розмовляли із спортивним оглядачем газети «Радянська Україна» О.Черкаським. Він відзначив, що матч вийшов цікавим, обидві команди показали хорошу і змістовну гру. Однак у першому таймі спартаківці недооцінили суперників, за що й були покарані. У другому таймі івано-франківці мали повну перевагу, але не зуміли реалізувати її. До того ж всього грішили індивідуальною грою.

Ось у якому складі виступав у матчі «Спартак»: Кириченко, Копитчак, Кобичек, Горичок, Кушлик, Єськін, Рибак, Шулятицький (Діфес, 63), Чопей, Дирів, Аністратов (Самуляк, 80)».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1973.

«Зірка» з кубком України, стоять 1-й ряд, зліва направо: М.Родін, Є.Шкаловой, В.Ступак (кап.), А.Шелест, А.Хропов, адміністратор В.Харченко, 2-й ряд: тренер Ю.Горожанкін, лікар Ю.Шубор, О.Іщенко, М.Будчаний, М.Порошин, О.Бондаренко, начальник команди В.Жилін, О.Котов, В.Двуреченський, старший тренер Б.Петров, О.Дейнега, В.Притулін, В.Кашей.

Газета «Радянська Україна» Київ, 20.11.1973.

ЛЮБИТЕЛІ футболу певне пам'ятають півфінальний і фінальний матчі на кубок України, що проходили в 1953 році. Тоді кубок вперше побував у Кіровограді. І ось через 20 років він знову у нас! Щоб сповна оцінити цю блискучу перемогу, необхідно зробити невеличкий екскурс у минуле.

Отже, 20 років тому в півфіналі «Зірка» зустрічалась з однією з найсильніших команд УРСР — ужгородським «Спартак». Початок зустрічі для нашої команди склався добре. На 30-й хвилині «Зірка» вже вела гру з рахунком 2:0. Обидва м'ячі забив Віктор Третяков. Але основний час закінчився внічию: 3:3. В додатковий час, за п'ять хвилин до кінця гри, переможний гол забив Віктор Заходзякін.

У фіналі наші суперниками були футболісти Полтави. У них наша команда вперше з рахунком 4:1. Увійти собі бітком набитий київський стадіон «Динамо» — десятки тисяч болілиників дружно аплодували злагодженим, наполегливій і високотехнічній грі наших футболістів.

В наступні роки «Зірка» виступала з перемінним успіхом.

Нинішній сезон, що приніс нам велику перемогу, почався не зо-

КУБОК УКРАЇНИ НАШ!

всім вдало. У першості СРСР серед команд 2-ї групи класу «А» «Зірка» зайняла лише 12 місце. Але до кінця сезону склад команди стабілізувався. Завдяки великій працьовитості тренерського складу В. С. Жиліна, Б. М. Петрова, Ю. І. Горожанкіна наша команда до розіграшу кубка 1973 року була підготовлена добре. Першими суперниками її були футболісти северодонецького «Хіміка», у них наша команда виграла з рахунком 3:2.

Наступну гру «Зірка» проводила з однією з найсильніших команд нашої республіки — запорізьким «Металургом». Перевага нашої команди була очевидною, результат — 2:0 в нашу користь.

У чверть-фіналі «Зірка» зустрічалась з володарями кубка УРСР 1972 року — житомирським «Автомобілістом» на їхньому полі. На 65-й хвилині прекрасна комбінація Олександра Дейнеги — Анатолія Котова — Віктора Кашея і останній виводить нашу команду вперед. Але прикра помилка наших захисників на останній хвилині — і рахунок стає 1:1. В

додатковий час перевагу нашої команди закріпив Анатолій Котов, який сильним ударом з 25-метрової дистанції забив переможний гол.

14 листопада цього року в півфіналі наша команда приймала харківського «Металіста», який брав участь у першості СРСР по першій групі. Це був, безумовно, найкращий матч нашої команди. Уже на 5-й хвилині блискуча комбінація Анатолія Котова — Віктора Кашея — і м'яч в сітку гостей. На 25-й хвилині сильний прохід Віктора Кашея — примусив гостей знову лонжати гру з центру поля. Слід відзначити, що всі гравці нашої команди з повною відповідальністю поставились до цієї зустрічі. На 44-й хвилині в результаті вдало проведеної комбінації Віктора Кашея і Анатолія Шелеста рахунок стає 3:0.

У другій половині матчу господарі поля стаять і господарями становища. Лише чудова гра воротаря гостей врятувала їх від розгрому. Заключну частину матчу «Зірка» проводить на високому технічному рівні і Микола Родін

забиває 4-й гол. Цим матчем «Зірка» пробилась у фінал.

Щоб правильніше оцінити заслугу наших футболістів, слід згадати хоча б те, що в розіграші кубка брало 30 команд республіки. Після гри з харківським «Металістом» старший тренер гостей Юрій Войнов дуже високо оцінив гру нашої команди.

В фіналі нашим суперником була команда першої групи класу «А» — івано-франківський «Спартак». І знову, як 20 років тому, нарядний, засніжений стадіон київського «Динамо» став аренною боротьби двох найсильніших команд. Навіть чотириградусний мороз не зміг охолодити гаряче прагнення футболістів показати красивий і змістовний футбол. Обидва суперники добили добре знають одне одного. Дуже вдало керує лінією захисту Анатолій

Хропов. Піззахисник Олександр Дейнега встигає скрізь: то він умілою грою позбавляє нападочого суперників нанести удар по наших воротах, то через хвилину його удар з 30-метрової дистанції з трудом парює воротар спортсменів.

На 20-й хвилині захист гостей похитнувся. Блискуча, багатогодова комбінація — і Дейнега в красивому стрибку головою посилає м'яч у ворота суперників. Численні телеглядачі України мали змогу бачити цей чудовий матч, в якому наша команда показала всі свої кращі якості: витримку і натиск, взаємодію і дружність, високу техніку і блискучі мислення.

Цією перемогою наша команда веселила в серія багатьох болілиників наліво, що і в цьому сезоні вона буде радувати їх красною грою.

З великим успіхом нас, футболісти «Зірки» Нових нам удач, нових тріумфів!

О. ГАХ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1973.

«Зірка» (Кіровоград) — «Спартак» (Івано-Франківськ). 1:0 (1:0). Київ. Стадіон «Динамо». 18 листопада. Ясно. 2 градуси. 8000 глядачів.

Судді: К. Вихров, С. Шербак, М. Приймєнко (усі — Київ).

«Зірка»: Будчаний, Бондаренко, Порошин, Хромов, Шкалов, Дейнега, Родін, Кашей, Котов (Іщенко, 70), Притулін, Ступак (Шелест, 35).

«Спартак»: Кириченко, Копитчак, Кобичев, Горичок, Кушлик, Сєв'їн, Рябак, Шулятицький (Діфес, 60), Чопей, Дирів, Аністратов (Сомулик, 80).

Гол: Дейнега (25).

Попереджено Шкалового.

НА ПЕРШИХ хвиликах здавалося, що «Зірці» доведеться важко. Спартаківці повним складом перейшли на половину поля кіровоградців і заходились розігрувати м'яч, наче довели, що дістали цисельну перевагу. Час минав, але якихось реаль-

них загроз на штрафному майданчику «Зірки» не виникло, бо Івано-Франківці, захопившись плетінням мережива середніх і коротких передач, не йшли на загострення.

В той же час уже перша контратака кіровоградців ледве не скінчилась голом, м'яч після удару Кашей — одного з найкращих гравців зустрічі — пролетів у кількох сантиметрах від стійки. За янусь хвилину не використав зручного моменту Притулін. А потім під час гострої сутички біля воріт «Спартак» м'яч чудом не опинився в них.

Ці події мали послужити спартаківцям серйозним сигналом. Однак вони навіть не прагнули зміняти малюнок гри, продовжували захоплюватися то численними передачами, то індивідуальними діями.

Шлях, який обрала «Зірка», був і привабливим, і змістовнішим. Заволодавши м'ячем, захисники кіровоградської команди миттєво переадресовували його в середину поля, звідки він без «тяганини» потрапляв до нападників. Якщо «Спартак» досягав штрафного майданчика суперників за 6—8 передач, то «Зірка» робила те ж саме 3—4-ма пасами. Причому, слід зауважити, Івано-Франківці намагались віддати м'яч прямо в ноги партнеру, а кіровоградці віддавали

його на вільне місце з таким розрахунком, щоб форвард, не «гасячи» швидкості, заводив м'ячем і йшов з ним далі.

Доля зустрічі виявилась вирішеною на 25-й хвилині. Правий захисник «Зірки» Бондаренко, викинувши штрафний удар приблизно з 35-метрової відстані, спрямував верхову подачу на дальній кут воротарського майданчика. Високо аністрибувши, Дейнега головою пробив у нижній дальній кут воріт, і м'яч затріпотів у сітці. Це був красивий хрестоматійний гол, який міг би послужити ілюстрацією для футбольного підручника.

Зрозумівши, що «Зірку», як говориться, голіми руками не візьмеш, спартаківці заграли жвавіше. І невдовзі чудову нагоду відкритися дістав Чопей. Він вийшов один на один з кіровоградським воротарем, але явно поклався — м'яч різався у центфорварда з ноги і вкоївся за лінію воріт. Незабаром помилка Будчаній, відбивши м'яч прямо на ногу Диріву. Спартаківський нападочий без роздумів пробив по цілі, але Бондаренко сміливо кинувся під удар.

Очевидно, саме так гостро спартаківцям треба було продовжувати діяти і після перерви. Але вони знову, як і на початку фіналу, стали зловживати індивідуальною

грою. Ось, приміром. Рябак чомусь взагалі позабув про існування партнерів. Виходячи вперед по правому флангу, він раз у раз намагався обвести двох захисників кіровоградців, хоча за такої ситуації в крайньому разі йому треба було розіграти елементарну «стіжку». Тоді б атака продовжилась. А так вона захлинулась, не встигнувши розвинути.

Протягом другого тайма «Спартак» створив не більше двох загрозливих моментів, які послідували один за одним. Спочатку добре пробив по воротах «Зірки» Дирів — м'яч, торкнувшись когось з захисників, відлетів на кут воріт. Під час його подачі в допомогу нападаючим в штрафний майданчик кіровоградців прибіг Копитчак. Він і пробив по воротах головою — м'яч скочив над перекладиною.

Реальну нагоду збільшити рахунок мали й кіровоградці, коли вчла-вч з Кириченком опинився Шелест. Але нападаючий, очевидно, сам не повірив у своє щастя. Тому й пробив якось боляко. Воротар врятував м'яч. Оже, рахунок 1:0 на користь «Зірки» не змінявся. Вона й стала володарем кубка України — кубка, газети «Радянська Україна», який кіровоградцям вручив редактор газети А. К. Рябколяч.

Л. КАНЕВСЬКИЙ.

● Кіровоградська «Зірка» — володар Кубка України з футболу.

Поздоровляємо переможців фінального матчу: Миколу Будчаного, Олега Бондаренка, Михайла Порошина, Анатолія Хропова, Євгена Шкалового, Олександра Дейнегу, Миколу Родіна, Віктора Кашея, Олександра Котова, Валерія Притуліна, Віктора Ступака, Анатолія Шелеста, Олександра Іщенка. Їх наставників — заслуженого тренера УРСР В. С. Жиліна, тренерів — майстра спорту Б. М. Петрова, Ю. І. Горюжанкіна.

Футболісти «Зірки» залишали стадіон «Динамо» в Києві щасливими. Капітан Віктор Ступак високо тримав над головою кришталевий приз газети «Радянська Україна». Кубок України дістається нашим землякам в нелегкій, впертій боротьбі з командою першої ліги івано-франківським «Спартак».

Більшість уболівальників «Зірки» кубковий матч спостерігали по телебаченню, то й, певно, не варто переповідати його хід.

«Зірка» витримала штурм закарпатців, і єдиний гол, забитий на 27-й хвилині Олександром Дейнегою, привів команду до перемоги.

Що ж, гарної, винахідливої, атакуючої гри давно чекали прихильники «Зірки». І хочеться вірити, що кубкові матчі, які виявили найкращі якості футболістів, стануть початком народження команди справжніх майстрів високого класу. Адже тепер команду супроводжуватиме почесний титул — володар Кубка України. Це звання треба виправдати, воно зобов'язує.

Капітан «Зірки» Віктор СТУПАК з почесним кришталевим призом.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 20.11.1973.

...Отже — кіровоградська «Зірка» володар Кубка України з футболу. На другий день після фінального матчу з іванофранківським «Спартак» газета «Радянська Україна» відзначила: «Кубок можна випадково програти, але його не можна випадково виграти. «Зірка» йшла до нього, перемігши закорізького «Металурга», житомирського «Автомобіліста», харківського «Металіста», і, нарешті, іванофранківського «Спартак». Пройти таких суперників у короткому турнірі може команда, гідна кубкового титулу».

І на вечорі спортивної слави, який відбувся минулої п'ятниці в міському Будинку культури імені Компанієця, уболівальники висловлювали таку ж думку: наші земляки здобули нашу почесну нагороду не випадково.

Вечір відкрив заступник голови міськвиконкому В. І. Агафінець. Він привітав футболістів «Зірки» з успішним завершенням фінального турніру і висловив впевненість, що вони й надалі будуть в числі провідних футбольних команд республіки.

Старший тренер «Зірки», заслужений тренер УРСР В. С. Жилін, виступаючи на вечорі, розповів про становлення команди на заключному етапі чемпіонату країни. В колективі проведено чималу виховну роботу з молодими спортсменами. За цю справу взялися не лише тренери, а й комсомольські активісти заводу «Червона зірка». Спортсмени не раз зустрічалися з своїми уболівальниками в цехах, прислуховувались до їх зауважень після кожного матчу. І ось перемінні: кращою стала лінія захисту, зросла активність молодих футболістів, які прийшли в команду з колективу фізкультури. І тренер адресує слова похвали саме їм, наймолодшим — Михайлу Прошину, Олегу Бондаренку, Євгену

Шкаловому, відзначає зрослу майстерність Віктора Кашея, Анатолія Хропова, Віктора Ступака, Олександра Дейнеги.

Про піднесення «Зірки» свідчить і результативність кубкових матчів: наші земляки забили у ворота суперників 7 м'ячів, пропустивши лише один.

Через двадцять років Кубок України з футболу знову в кіровоградській «Зірці».

Володарі цього почесного трофею на вечорі привітали заступник секретаря парткому заводу «Червона зірка» М. О. Ковіка, перший секретар міськкому ЛКСМУ Микола Складніченко, представник юних футболістів міста Віктор Стеценко, заступник голови обласного спорткомітету В. І. Галенко. Секретар облпрофради Л. О. Руголь вручив футболістам і наставникам команди почесні грамоти облпрофради та цінні подарунки. Призи також вручені від міськкому ЛКСМУ, заводу «Червона зірка», взуттєвої фабрики, олійжиркомбінату, ремзаводу «Укрсільгосптехніка». Капітан команди Віктор Ступак, приймаючи нагороду, від імені своїх друзів запевнив присутніх на вечорі, що «Зірка» виправдає надії своїх прихильників і в наступному році намагатиметься взяти ще кращий розгін. Адже кубкові матчі були свідченням того, що команда спроможна перемагати досить сильних суперників.

На вечорі спортивної слави були присутні завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака, керівники спортивних товариств і представники провідних фізкультурних колективів обласного центру.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 27.11.1973.

«Зірка» з кубком України, стоять зліва направо: тренер Ю.Горожанкін, лікар Ю.Шубор, О.Іщенко, М.Будчаний, М.Порошин, О.Бондаренко, начальник команди В.Жилін, О.Котов, В.Двуреченський, старший тренер Б.Петров, О.Дейнега, В.Притулін, В.Кашей, сидять: М.Родін, Є.Школовой, В.Ступак, А.Шелест, А.Хропов, адміністратор В.Харченко.

СЬОГОДНІ в різних містах нашої республіки розпочинається розіграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» для колективів майстрів першої і другої ліг. Цей тур проводиться втретє. Першим володарем почесного трофею був житомирський «Автомобіліст», а тепер він зберігається у кіровоградській «Зірці».

Раніше кубковий турнір починався після фінішу чемпіонату. Команди зустрічались між собою на всіх етапах один раз. Обидва фінали були поведені в столиці республіки.

Зараз же, враховуючи побажання учасників турніру, змінено статут розіграшу. Тепер команди зустрічатимуться двічі — на своєму й чужому полях. Розіграш проводитиметься протягом усього сезону. Так само відбудуться й фінальні змагання — 13 і 17 листопада.

Переможець фіналу визначиться за кращою сумою очок, набраних у двох

Сьогодні

Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна»

матчах. При нинішньому рахунку братиметься до уваги різниця м'ячів, а далі рахуватимуться голи, забиті на чужому полі. Матчі 1/16 фіналу Кубка УРСР призначено на 24 травня і 16 червня.

Отже, сьогодні в 1/16 фіналу зустрічаються: «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Херсон); «Лексмотив» (Вінниця) — «Авангард» (Севастополь); «Буковина» (Чернівці) — «Колос» (Полтава); «Автомобіліст» (Житомир) — «Фрунзенець» (Суми); «Динамо» (Хмельницький) — «Суднобудівник» (Миколаїв); «Іскри» (Черкаси) — «Авангард» (Ровно); «Говерла» (Ужгород) — «Металіст» (Харків); «Зірка» (Кіровоград) — СК (Луцьк); СК (Чернівці) — «Кришак» (Кривий Ріг).

А. КУЗНЕЦОВ

КУБОК УРСР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ „РАДЯНСЬКА УКРАЇНА“

Нинішнього футбольного сезону Кубок УРСР розігруватиметься втретє. У боротьбу за цей почесний приз вступають команди майстрів першої і другої ліг.

Умови змагань на кубок дещо змінені. Тепер на всіх стадіях розіграшу — від 1/16 фіналу до фіналу — команди зустрічатимуться між собою двічі на своєму і чужому полях, тобто діятиме принцип Кубка УЄФА.

На всіх стадіях турніру команда-переможниця визначається за найбільшою кількістю набраних очок. Якщо цей показник буде однаковим, то перевагу дістає клуб, який матиме в двох зустрічах найкращу різницю м'ячів. Коли і тут суперники зрівняються результатом, перемога присуджується команді, яка забила більше м'ячів на чужому полі. При умові, коли й тоді всі показники будуть однаковими, після закінчення основного часу другої зустрічі суддя має призначити два додаткових тайми по 15 хвилин. Якщо і додатковий час не виявить найсильнішого, то команди обмінюються пенальті.

Однак і тут суперники можуть досягти однакового рахунку. Тоді після п'яти ударів клуби почнуть виконувати додаткові 11-метрові удари.

Це триватиме доти, поки одна з команд при однаковій кількості пробитих ударів не заб'є на гол більше.

Газети «Вечірній Харків» Харків, 24.05.1974 та «Комсомольське плем'я» Вінниця, 1974.

1/16 фіналу.

24.05. 12.06. «Металіст» Харків — «Говерла» Ужгород — 0-2, — 0-1. Гол: Русин.

І М'ЯЧ БУВАЄ СЛУХНЯНИМ

Минулий тиждень для любителів футболу був насичений — зустріч на кубок УРСР з харківським «Металістом» і товариський матч з командою недавніх збірників СРСР, відомим майстрами шкіряного м'яча.

Почнемо з кубкової зустрічі. «Говерла» з перших же хвилин почала атакувати цілеспрямовано, обдуманно. Любо було дивитися на таку гру — чіткі передачі, гарні фінти. Суперник одразу відчув тактичну і технічну перевагу господарів і почав, було, грубити. Неодвіж Коновалов збивав Варгу з ніг, який був без м'яча. Він же через хвилину отримує від дніпропетровського судді Анатолія Долгих жовту карточку. Однак головний арбітр строга і вміло припиняє намагання гостей засобами фізичної сили вирівняти спортивні — далі матч проходить у коректній спортивній боротьбі.

На 6 хвилини Мелеш отримує після штрафного удару точний м'яч, але промахається. Через кілька хвилин Кіш робить гарний прохід, пробиває — верхня штанга рятуює харків'ян. Ужгородці, проте, продовжують настирливо нападати, грають розсудливо, обдуманно. Уся затримка за Русиним і Мелешом, яким не вдалося відповідно завершити атаки.

На 14 хвилини Черков дав передачу точно на

ногу Варзі, який з лету посилає м'яч у дальній верхній кут воріт — 1:0. І після гола господарі продовжують планомірно наступати, часто висувають на ударні позиції Русина і Мелеша. Однак Мелеш на фоні гри цієї команди виглядає вкрай погано — губить більшість м'ячів, адресованих йому.

Варга в цьому поєдинку добре грав — коли не з'являвся на штрафному майданчику, завжди були в небезпеці ворота гостей. Так на 28 хвилини гарно пробив у нижній кут воріт — голкіпер з великими труднощами виставив м'яч на кутозий.

Після перерви ужгородці й надалі володіють ініціативою, обдуманно готують атаки. Присутні неодноразово аплодують гарним комбінаціям господарів. Назріває гол. На 65 хвилини Варга, обманувши кількох захисників, наче на тарілці, подає м'яч Мелешу, який з двох метрів міг і заслоти його тільки в сітку воріт.

Отже, кубкова зустріч закінчилася з рахунком 2:0. Треба сказати, що в нинішньому сезоні ще не бачили «Говерлу» у такій технічно і тактично грамотній грі.

В недільному товариському матчі із командою недавніх збірників СРСР не йшлося про очок, перемогу або вибуття з розіграшу. Та поєдинок все одно виявився цікавим. На перших хвилинах зустрічі ніхто не сумнівався у

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1974.

«Состоялись матчи 1/16 розыгрыша Кубка УССР по футболу, в котором принимают участие команды мастеров второй лиги класса «А».

Ужгородская «Говерла» на своем поле встречалась с харьковским «Металлистом». Игра проходила с преимуществом хозяев поля и закончилась их победой (2-0). Голы забил: Варга и Мелеш».

Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 26.05.1974.

«Ужгородская «Говерла» провела в Харькове очередную встречу на кубок Украины по футболу. Она встретила тут в ответном матче с местным «Металлистом» и выиграла со счетом 1-0. В первом матче на своем поле ужгородцы также победили 2-0».

Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 14.06.1974.

Харківський «Металіст» провів в Ужгороді перший матч на Кубок України з місцевою командою «Говерла». Наші земляки виступали у складі: Сивак, Беспалько (Тимошеніч), Лаптев, Коновалов (Борисенко), Данилюк, Бордаш, Харчук, Покора,

Демченко (Зінченко), Шподарунок, Цимбалюк. Зустріч виграли господарі поля з рахунком 2:0.

16 червня у Харкові відбудеться повторний матч на Кубок України між «Металістом» і «Говерлою».

Г. ШУБ.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 29.05.1974.

«Вчора футболісти харківського «Металіста» провели матч 1/16 фіналу розіграшу Кубка УРСР – Кубка газети «Радянська Україна» в Ужгороді з місцевою командою «Говерла».

Перемогу з рахунком 2-0 здобули господарі поля.

Матч-відповідь ужгородські футболісти тепер проведуть в Харкові 16 червня».

Газета «Вечірній Харків» Харків, 25.05.1974.

«12 червня на стадіоні «Металіст» відбулася повторна зустріч на Кубок республіки – приз газети «Радянська Україна» між ужгородською «Говерлою» та харківським «Металістом». Першу гру, як відомо, харків'яни програли з рахунком 0-2. Сподівання на те, що вони візьмуть у себе вдома реванш за поразку, не справдилися: з рахунком 1-0 виграли гості».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 15.06.1974.

В боротьбі за кубок України свою першу зустріч харківський «Металіст» провів в Ужгороді з місцевою «Говерлою» і проиграв со счетом 0:2. И вот ответная встреча 1/16 финала на своем поле. Для дальнейшего продолжения борьбы за кубок республики харьковчанам надо было выиграть со счетом 3:0. Задача эта оказалась им явно не по плечу.

Если в самом начале встречи хозяева поля играли широко, с большим желанием выполнить стоящую перед ними задачу, то после двух-трех неудач, когда не были использованы явные голевые возможности, они сплели и уступили инициативу гостям.

Закарпатские футболисты и на сей раз показали отличный футбол. Особенно следует отметить игру Лобанова и Русина, которые то и дело обстреливали ворота Сивака. И сыграв вратарь менее удачно, чем провел он весь матч, голов в ворота «Металлиста» было бы забито немало. Но лишь однажды Русину удалось поразить ворота, когда вратарь уже был бессилён помешать ему.

Во втором тайме обе команды произвели ряд замен. Но для хозяев поля они так ничего и не дали. Пожалуй, лишь Цимбалюк всю встречу провел в настоящих поисках пути к воротам. Он много и старательно выполнял «черновую» работу, создавая центральному нападающему и полузащитникам хорошие возможности для завершения атак. Но медлительность и прямолинейность игроков этих звеньев сводили все усилия активного крайнего нападающего на нет.

Хорошо сыграл в новом амплуа защитника Харчук, порадовал активностью в первом тайме Зинченко. Однако их игру можно сравнить лишь с отдаленными вспышками молнии на пасмурном небосводе. Ожидаемого грома так и не грянуло. На поле было спокойно. «Металлист» в самом начале розыгрыша выбыл из дальнейшей борьбы за кубок Украины.

ПЕРШИЙ матч на кубок України харківський «Металіст» провів в Ужгороді з місцевою «Говерлою». Наші земляки вийшли на поле у такому складі: Сивак, Беспалько (Тимошеніч), Лаптев, Коновалов (Борисенко), Данилюк, Бордаш, Харчук, Покора, Демченко

(Зінченко), Шподарунок, Цимбалюк.

Гра проходила з перевагою господарів поля, які і здобули перемогу з рахунком 2:0.

16 червня на стадіоні «Металіст» відбудеться матч-відповідь на кубок УРСР.

Газети «Красное знамя»
14.06.1974 та «Ленінська
зімня» 28.05.1974,
обидві Харків

КОЖЕН МАТЧ ВІДПОВІДАЛЬНИЙ

«Говерла» — І. Ковач, О. Рудай, В. Грубчук, П. Андрейчик, В. Медвідь, В. Пилипчук (С. Гаджа), Ю. Чирков, І. Фляшко, М. Русин, М. Тимченко (С. Варга), К. Лебанов (К. Кіш), «Металіст» — О. Сивак, В. Харчук, В. Конозалов, В. Медведь, О. Косолапов, А. Майборода (В. Беспалко), О. Борисенко (В. Торопов), С. Шпектор (А. Демченко), Р. Шподарунок, Р. Борлаш, Ю. Цимбалюк.

ТАК, кожен матч відповідальний: кубковий чи календарний. І в будь-якому з них треба достойно захищати свою спортивну честь. Звичайно, гра може, як кажуть, не вдатися — жоден з колективів групи не застрахований від поразок, та однак непомітним є те явище, що харківський «Металіст» в цьому сезоні вже тричі програв одній і тій же команді — ужгородській «Говерлі». Програти з рахунком 1:2 календарний матч в Ужгороді, там же і перший кубковий — 0:2, і на завершення всього — повторний кубковий у себе вдома — 0:1. У вчорашньому матчі харків'яни лано зрадили спортивну гордість.

На перших же хвилинах поєдику ініціативу відрізав ж перекоплюють гості, котрі грають гостро, з патентом. Лише з 4-ої хвилини харків'янам вдається влашту-

вати кілька небезпечних контратак на ворота «Говерли». Цимбалюк, проймаючи лінійну оборону, віддав м'яч Борлашу, той склався біля воріт, воротар «Говерли» він пускає м'яч з рук — добити його нікому. Через мить до воріт б'є вже Цимбалюк, який часом грає досить випадливо, але м'яч ковзає по перекладині.

Вдахо маневрує полем Борлаш, прагнучи до одного, то іншого харків'янина лавести на зручну позицію, його навіси на ворота Ковача досить небезпечні, однак воротареві гостей через заганяння, нерішучість нападальних «Металіста» найчастіше дуже легко властяться заволодіти м'ячем. Старанно грає в захисті, — на новому для себе місці. Харчук. Одяг з його рейфах красяч поля, кожні віп, обіграти трьох захисників, наблизити до кута штрафного майданчика й взяти навісний м'яч на ворота, викликає захоплення уболівальників. На жаль, в подальшому він прагнув триматися захисних ліній.

ТА ось з середини першого тайму гості знову перекоплюють ініціативу і, можна сказати, утримують її до кінця матчу. Правда, до цього у харків'ян на 18-й хвилині була ще одна блискавка можливості домогтися успіху: Борисенко навісив м'яч не далекою штангу, але і Цимбалюк і Шподарунок не поцілюють по м'ячу.

Наточні передачі м'яча, безініціативність більшості гравців «Металіста» дають гостям повну можливість вільно розгуповувати на полі, продумувати, не поспішаючи, свої комбінації і часто завершувати їх. Сиваку доводилося трудитися на повну силу, а на 42-й хвилині лише завдяки його майстерності гості не відкрили рахунок. Хтось з центральних захисників випустив нападального гостя — капітана команди Чиркова, той сильно з близької відстані пробив по воротах, але Сивак зміг парировати його удар: голкіперу «Металіста» вдалося не лише уболівальники, в й виконавці удару — Чирков.

В другому таймі становище змінилося в гірший бік. Гості заграли ще енергійніше і на 49-й хвилині відкрили рахунок. Косолапов пропустив свого підопічного, той не пробив по воротах, а віддав м'яч наліво Русіну, якого лишили без нагляду Конозалов і Медведь, очевидно вважаючи його в положенні поза грою. Сивак спробував перешкодити Русіну в оволодінні м'ячем, та нападальний «Говерли» пробив сильно і точно поза ворітара — 1:0.

Щоб боротися хай і за потеску нагороду республіки, харків'яни мали виграти зноа з рахунком 3:0. Однак по їх грі не бачилось, що таке бажання у них було. Цей матч дуже схожий на той, котрий вони провели на цьому полі з «Автомобілістом». Особливо пасивно діяли харків'яни в другому таймі, залишави своїх партнерів без підтримки, позбави стовпи, чекаючи, коли ж гості помиляться і м'яч потрапить до кого-небудь з них.

Боротися за кубок — справа добровільна. Та коли вже згодилися на цю боротьбу, то треба вести її з честю.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 13.06.1974.

«Суднобудівник» Миколаїв — «Динамо» Хмельницький — 0-0, — 3-0.

«24 травня миколаївський «Суднобудівник» провів перший матч на кубок УРСР у Хмельницькому з місцевою командою «Динамо».

90 хвилин гри не виявили переможця. Матч закінчився внічию — 0-0.

Повторна гра відбудеться в Миколаєві 12 червня».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 26.05.1974.

«Триває розиграш кубка з футболу між командами 1 та 2 ліг України. Як відомо, під час першої зустрічі в Хмельницькому між місцевими динамівцями та миколаївським «Суднобудівником» рахунку не було відкрито. Повторний матч відбувся 12 червня в місті корабелів.

Здавалося, що в першому таймі сильний вітер буде союзником «Суднобудівника» в його безперервних атаках. Але територіальна перевага не дала результату. Команди пішли на відпочинок з рахунком 0-0.

Після перерви миколаївські футболісти грали набагато точніше і цікавіше. Під час однієї з численних атак О.Горбик сильно пробив по воротах гостей. Воратар випустив м'яч. Цим скористався Р.Суанов і відкрив рахунок. Другий гол у ... свої ворота послав захисник гостей В.Сурза. А через деякий час, діставши добру передачу від Є.Даннекера, Р.Суанов забиває третій м'яч у ворота динамівців.

Ця перемога виводить «Суднобудівник» в 1/8 розиграшу кубка України».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 14.06.1974.

Перед початком матчу на Кубок України між «Суднобудівником» і хмельницьким «Динамо» болільники тепло провели на тренерську роботу Валерія Силецького. Цього підзахисника добре знають в усіх містах республіки, його грою завжди захоплювались глядачі. Силецький вів лагомий виклад у стаціонарному «Суднобудівника». За це йому подякували керівники спортивного клубу «Суднобудівник» і капітан команди майстрів В. Булгаков.

Це була третя у цьому сезоні зустріч миколаївців з дніпровцями Хмельницького. Знаючи агресивність падаючих лідера, гості у першу чергу потурбувалися про оборону. Захисникам «Динамо» у першому таймі вдалося стримати атаки господарів. Капітан навіть загрозив воротам Турпака. У дру-

гому таймі «Суднобудівник» підвищив темп, і захисники почали допускати помилку за помилкою. Після сильного удару Горбика воротар Іонов не втримав м'яча, і Суапов добив його у сітку. 1:0. Потім захисник «Динамо» Мурза, не порозумівшись із воротарем, забив гол у власні ворота. 2:0. Коли болільники почали покидати трибуни, «Суднобудівник» провів красиву, балансову комбінацію, пізніше завершив Суапов. 3:0.

З таким рахунком «Суднобудівник» перемагає третій раз підряд. Добре, якщо це нова традиція лідера.

«Суднобудівник» вийшов у 1/8 фіналу розіграшу кубка. 20 липня і 21 серпня він зустріне із «Автомобілістом».

Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 1974.

«Фрунзенець» Суми — «Автомобіліст» Житомир — 0-2, — 1-0.

Команди другої і першої ліги розпочали боротьбу за кубок України. На відміну від минулих років, ігри другого за популярністю в нашій республіці турніру розпочались навесні і проходять, включаючи й фінальні, на полях обох суперників.

Сумському «Фрунзенцю» волею жереба на перший поєдинок дістався у суперники житомирський «Автомобіліст», який був господарем поля і виграв з рахунком 2:0. У решті кубкових матчів команди зіграли так: «Будівельник» (Т) — «Локомотив» (Х) — 2:1, «Локомотив» (В) — «Авангард» (С) — 1:0, «Буковина» — «Колос» (П) — 0:0, «Динамо» (Хм) — «Суднобудівник» (М) — 0:0, «Граніт» (Ч) — «Авангард» (Р) — 3:1, «Говерла» (У) — «Металіст» (Хар.) — 2:0, «Зірка» (К) — СК Луцьк — 0:0, СК Чернігів — «Кривбас» — 2:0.

Повторні зустрічі однієї шістнадцятої фіналу відбудуться 12 червня.

Команди майстрів другої ліги провели повторні зустрічі на кубок України. Перед сумським «Фрунзенцем», який приймав житомирського «Автомобіліста», стояло досить складне завдання: спочатку відіграти два м'ячі, пропущені в гостях, а потім забити переможний гол. Лише за цієї умови він міг продовжити боротьбу за почесний трофей.

Вже початок матчу засвідчив, що господарям поля це під силу. Протягом першого тайму сумчани могли неодноразово взяти ворота житомирців. Проте гості винесли м'яч з своєї сітки тільки на 32-й хвилині. Відмінну комбінацію завершив красивим ударом Валерій Жилін.

Щоб утримати вигідний для себе рахунок, гості всіляко уповільнювали темп, вдавалися до порушень правил. І будь сумчани в цьому матчі більш удачливими, житомирці були б покарані за подібну тактику не одним голом. Та м'яч обминув сітку гостей, якимось навіть котився, як той колобок, по перекладні воріт, а в ворота не потрапив.

Сумчани виграли з рахунком 1:0, але кубкові ігри продовжать автомобілісти, які в сумі двох матчів забивли на гол більше.

Крім них, до 1/8 фіналу потрапили херсонський «Локомотив», севастопольський «Авангард», полтавський «Колос», миколаївський «Суднобудівник», ровенський «Авангард», ужгородська «Говерла», СК Луцьк та СК Чернігів.

Газети «Ленінська правда» Суми 28.05 та 14.06.1974.

«У цьогорічному розіграші Кубка УРСР з футболу серед команд першої і другої ліги колективи зустрічаються двічі: на своєму і полі суперника. Перший кубковий матч сумський «Фрунзенець» програв з рахунком 0-2 у Житомирі «Автомобілісту».

Другий поєдинок сумчани провели в атакуючому стилі. На 37 хвилині після чіткої передачі правого краю капітан «Фрунзенця» В. Жилін відкрив рахунок. Наші футболісти хоч і перемогли, проте вибули з боротьби за кубок республіки».

Газета «Червоний промінь» Суми, 15.06.1974.

«З сумським «Фрунзенцем» житомирці зустрілися вдруге. Цього разу - на кубок України з футболу. І перші володарі цього почесного призу добре провели матч. Перший тайм не приніс переваги жодній з команд, хоча можливостей було чимало. Після перерви більш гостріше діють господарі поля, серед яких особливо виділявся Володимир Чирва. Він став автором першого голу і співавтором другого. На 55-й хвилині Чирва чітко реалізував пенальті, призначене за гру рукою у межах штрафного майданчика. А ще через п'ять хвилин його чудову передачу використав Микола Васютін.

Перемога завжди вселяє у серце болільників надії. Ця ж довела, що «Автомобіліст» може грати впевнено, демонструвати атакуючий і технічний футбол.

Гру відповідь на кубок житомирці проведуть в Сумах 12 червня».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 26.06.1974.

«Відбулися чергові змагання розіграшу Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна». У повторному матчі житомирський «Автомобіліст» зустрівся в Сумах з місцевою командою «Фрунзенець».

Гра закінчилася перемогою господарів поля з рахунком 1-0. Але від такої перемоги більше раділи гості. Справа в тому, що по результатах двох зустрічей обидві команди набрали по два очка. В цьому випадку перевага надається тій команді, яка має кращу різницю забитих і пропущених м'ячів. Як відомо, в першому матчі житомиряни виграли з рахунком 2-0. Таким чином краща різниця у «Автомобіліста», який здобув право продовжувати боротьбу за Кубок республіки.

Суперником житомирян в одній восьмій фіналу буде лідер шостої зони – миколаївська команда «Суднобудівник». На попередньому етапі змагань вона двічі зустрілася з хмельницькою командою «Динамо». Перша гра закінчилася нулевою нічиєю, друга – перемогою миколаївців – 3-0.

Перший матч з «Суднобудівником» житомирський «Автомобіліст» проведе на своєму полі 20 липня, а другий в Миколаєві 21 серпня».

Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1974.

«Розпочався традиційний розиграш кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна». В ньому беруть участь всі українські команди майстрів першої і другої ліг. На відміну від попередніх років, коли ці змагання проводилися глибокої осені після розиграшу першості СРСР з футболу, нинішнього року вони розпочалися навесні. Пояснюється це тими змінами, які відбулися в положенні про проведення кубкових матчів. Віднині на всіх етапах розіграшу, включаючи і фінальні змагання, команди зустрічаються між собою двічі - на своєму полі і на полі суперника. Право продовжувати боротьбу за Кубок одержує та команда, яка набере найбільшу кількість очок по результатах двох зустрічей. В разі, коли цей показник буде однаковий, переможець визначається за різницею забитих і пропущених м'ячів, причому гол, забитий на чужому полі, в цьому випадку має подвійну ціну. Коли ж після двох матчів по всіх показниках буде рівновага, призначається додатковий матч з 30 хвилин, а в разі, що й він закінчиться внічию, переможцем буде визнана та команда, яка краще виконає серію одинадцятиметрових ударів.

У 1972 році почесний приз газети «Радянська Україна» - Кубок УРСР з футболу завоювала житомирська команда «Автомобіліст». Причому в напівфінальному і фінальному матчах вона перемогла такі сильні команди, як одеський «Чорноморець» і донецький «Шахтар».

Торік житомиряни в чвертьфінальних змаганнях програли кіровоградській команді «Зірка», яка зрештою стала володарем почесного призу.

В цьогорічному розиграші «Автомобіліст» зустрівся на своєму полі з сумською командою «Фрунзенець». До речі, з цією командою житомиряни вже зустрічалися в розиграші першості країни, де завоювали одне очко (після нулевої нічиєї вони перемогли по пенальті з рахунком 3-2).

У звітному матчі майже весь час переважали господарі поля. Та чудова гра воротаря гостей, вихованця київського «Динамо» Сергія Страшенка зводила нанівець численні атаки житомирян.

Успіх пройшов до «Автомобіліста» після перерви. На 55 хвилині В.Чирва чітко реалізував одинадцятиметровий удар, який суддя всесоюзнаї категорії О.Качар призначив у ворота сумчан за гру рукою на штрафному майданчику. Через п'ять хвилин після цього В.Чирва прорвався по правому краю, вміло відпасував м'яч М.Васютину і той невідпорним ударом подвоїв рахунок. Він не змінився до кінця гри.

Другий матч з командою «Фрунзенець» житомиряни проведуть 12 червня в Сумах. У разі перемоги або нічиї «Автомобіліст» продовжить змагання. Його суперником в одній восьмій фіналу буде переможець зустрічей «Динамо» (Хмельницький) – «Суднобудівник» (Миколаїв). Перший матч між ними закінчився нічийним рахунком 0-0.».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 28.05.1974.

Чернівці/Кременчук. Ст. «Буковина»/«Дніпро». «Колос» Полтава – «Буковина» Чернівці – 0-0, – 4-2.

«НА КУБОК – КРАЩЕ. Два матчі провели цими днями футболісти полтавського «Колоса». У Кременчуку вони зустрічалися з чернівецькою «Буковиною» у повторному матчі однієї шістнадцятої фіналу розиграшу Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна». У Чернівцях, як відомо, гра закінчилася нульовою нічиєю, у Кременчуку – перемогою «Колоса». Полтавці забили у ворота суперників 4 голи, пропустили в свої 2. У одній восьмій фіналу наші футболісти зустрічаються з севастопольським «Авангардом». Ігри відбудуться 20 липня і 21 серпня.

У неділю «Колос» програв у Сумах місцевому «Фрунзенцю» - 0-1».

Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 18.06.1974.

«Локомотив» Херсон – «Будівельник» Тернопіль – 1-2, – 2-0.

«Після декількох перемог в чемпіонаті СРСР херсонці програли в Тернополі 1-2 місцевій команді «Будівельник» на кубок України».

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 30.05.1974.

«12 липня херсонський «Локомотив» провів повторну гру на кубок України по футболу з командою «Будівельник» (Тернопіль). Як відомо в першому матчі перемогли тернопільчани. А тепер перемогли херсонці 2-0 (обидва гола забив С.Звенигородський. По підсумку двох матчів херсонці отримали право продовжити боротьбу за почесний приз».

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 14.06.1974.

«Матч першого туру 1/16 розиграшу Кубка УРСР між херсонським «Локомотивом» і тернопільським «Будівельником», який відбувся на стадіоні нашого обласного центру, проходив гостро і цікаво.

З перших хвилин гри залізничники йдуть в атаку і добиваються успіху.

І тут надзбручанські футболісти починають демонструвати справжній футбол. Вони постійно біля воріт суперника. А на 25-й хвилині сильний удар Юрія Науменка завершується голом.

Друга половина матчу — знову за тернопільчанами. М'яч ось-ось затріпотить у сітці воріт херсонців. І за 17 хвилин до фінального свистка судді комбінацію своїх друзів майстерно закінчує Ю.Науменко. 2-1 — переміг «Будівельник». Матч другого туру відбудеться 12 червня в Херсоні».

Газета «Ровесник» Тернопіль, 1974.

«Авангард» Севастополь — «Локомотив» Вінниця — 0-1, — 3-1. Голи: Ш.Хафізов (два), В.Бурлаков — А.Кудя.

«ЛОКОМОТИВ»: Корнієнко, Прозоровський, Артюх, Грушанський (Корчевний), Луценко, Вознюк (Кудя), Гатаулін, Верещак, Кулініч, Богоделов (Шидловський), Снітько.

Втретє взяв старт розиграш Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна». В 1/16 фіналу залізничники Вінниці зустрілись з своїми сусідами по турнірній таблиці першості СРСР — командою «Авангард» (Севастополь).

Однакові показники у першості (по 11 очок) і традиційна безкомпромісність кубкової гри викликали інтерес у любителів футболу.

Гра була насичена цікавими комбінаціями, швидкими рейдами по тилах суперни-

ків і... неточними ударами по воротах.

Тільки на 43-й хвилині після сольного проходу по лівому краю, Павло Богоделов віддав нас дебютанту команди Олександру Снітьку, який швидко відкинув м'яч назад на вільного Григорія Вознюка. Сильний удар — гол!

Повторний матч 1/16 фіналу відбудеться 12 червня в Севастополі.

Інші команди зіграли так: «Будівельник» — «Локомотив» (Х.) — 2:1, «Буковина» — «Колос» — 0:0, «Автомобіліст» — «Фрунзенець» — 2:0, «Динамо» — «Суднобудівник» — 0:0, «Траніт» — «Авангард» (Р.) — 3:1, «Говерла» — «Металіст» — 2:0, «Зірка» — СК Луцьк — 0:0, СК Чернігів — «Кривбас» — 2:0.

К. ГРИГОРЕНКО.

У ПОВТОРНОМУ матчі 1/16 фіналу Кубка України, який відбувся 12 червня в Севастополі, вінницькі залізничники з рахунком 1:3 зазнали поразки від місцевого «Авангарду».

Отже, за результатами двох поєдинків (у першій зустрічі переміг «Локомотив» — 1:0) наші футболісти вибули з дальшої боротьби за почесний трофей.

Газети «Вінницька правда»
Вінниця, 28.05 та 14.06.1974.

«Локомотив» (Вінниця) — Корнієнко, Прозоровський, Артюх, Грушанський (46, Корчевний), Луценко, Вознюк (46, Кудя), Гатаулін, Верещак, Кулініч, Богоделов (46, Шидловський), Снітько.

«Авангард» (Севастополь) — Лейнер, Бутченко, Струнін, Ахвлідіані (46, Орлов), Червенний, Качкуров, Назаров, Севастьянов, Муха, Тищенко, Сакадинський.

Судді — судді республіканської категорії С. Неверкович (Харків), А. Шултет і П. Теллігер (Мукачеве).

Нинішній розиграш Кубка УРСР, встановленого редакцією газети «Радянська Україна», як відомо, має характерну відміну від попередніх — команди зустрічаються між собою двічі — у себе вдома і на полі суперника. І починається він не по завершенню першості, як раніше, а в розпалі її.

Складні завдання доводилось вирішувати наставникам вінницького «Локомотива». Вже кілька матчів підряд наші земляки виступають одним і тим же складом. Потрібно дати перепочинок провідним гравцям, тим більше, що у одного є незаліковані травми. Але рівноцінної заміни їм по-

ки що немає.

І все ж тренери вінничан ризикнули. На поле вийшли ті гравці, які досі з тих чи інших причин майже не виступали в основному складі у нинішньому році.

Суперник вінничан севастопольський «Авангард» — команда прогресуюча, з 21-го місця, яке вона посіла у рік свого дебюту в 1971 році у другій лізі, зуміла піднятися до сьомого в минулому сезоні.

Звітна гра склалась для залізничників вдало. Вони проявили більше волі до перемоги. Вже на першій хвилині виникла реальна загроза для воріт суперника. Потім наші земляки провели ще кілька гострих атак. Севастопольці наприкінці першого тайму трохи вирівняли становище, тим більше, що у завершувальній стадії вінничани, як правило, поспішали. Але все ж на 42-й хвилині під час чергової атаки ветеран залізничників Вознюк красивим ударом зумів відкрити рахунок.

Матч завершився з рахунком 1:0 на користь залізничників. Сьогодні вони приймають у себе на полі своїх одноклубників із Херсона.

Б. ВОЛОДИН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 28.05.1974.

«Украинские команды второй лиги провели в минувшую пятницу первые кубковые матчи. Началась борьба за Кубок Украины.

Соперниками севастопольских авангардовцев в 1/16 финала были футболисты винницкого «Локомотива». Этот матч состоялся в Виннице и проходил в упорной борьбе. Исход поединка решил единственный гол, забитый в ворота авангардовцев.

Какая же из двух команд продолжит борьбу в 1/8 финала? Это определится после матча в Севастополе, который состоится 12 июня».

Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 29.05.1974.

СК «Луцьк» – «Зірка» Кіровоград – 0-0, – 2-0.

«Позавчора почався розиграш Кубка України з футболу для команд першої і другої ліг класу «А». Він проводиться втретє. У першому, позаминулорічному, володарем почесного трофея став житомирський «Автомобіліст». Торік Кубок завоювала кіровоградська «Зірка».

Перший матч наші земляки провели позавчора вдома. Вони приймали команду спортивного клубу м.Луцька. Гра проходила на полі, розмоклому після дощу. За таких умов красивої гри не вийшло. Гравці обох команд допускали чимало помилок. Боротьба була рівною. Зустріч закінчилася нульовою нічиєю.

Повторний матч між цими командами відбудеться в Луцьку 12 червня. Для того, щоб «Зірці» вийти в 1/8 фіналу, їй влаштує навіть нічия, але не нульова».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1974.

«Як відомо, нині команди – учасниці розиграшу Кубка республіки до фінального матчу зустрічаються між собою двічі: на своєму і чужому полях. У першій зустрічі 1/16 фіналу володар Кубка 1973 року кіровоградська «Зірка» приймала команду спортивного клубу міста Луцька. Матч закінчився нульовою нічиєю.

12 червня в Луцьку відбувся повторний матч. Господарі поля забили у ворота кіровоградців два «сухих» м'ячі. Отже, «Зірка» позбавилася права боротися за почесний трофей».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1974.

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“—СК ЛУЦЬК—0:0

Відбувся перший тур Кубка України з футболу. Кіровоградська «Зірка» на своєму полі приймала команду спортивного клубу з міста Луцька.

Переможці ігор на кубок визначаються за результатами двох матчів. Тож кіровоградці активно грають і нападні намагалися забезпечити собі більш менш спокійну гру в гостях. На перших хвилинах

матчу м'яч перебував в основному в небезпечній близькості від воріт команди міста Луцька. Кіровоградці діяли спокійно, грали широко, використовуючи фланги. Та

гості відповідали швидкими контратаками, і захисні лівії «Зірки» не завжди встигали «обеззброїти» форвардів суперників. На 15-й хвилині першого тайму воротар «Зірки» Ясенюк лише дивом до-

тигується до м'яча, що йшов у пороту. І таких моментів, коли воротар господарів демонстрував всю свою майстерність, а глядачам доводилося похвалюватися — було кілька.

Нападаючі ж «Зірки» біля воріт суперника діяли нерішуче, зловживаючи передачами і, як враніло, втрачали м'яч.

Свої стінги кіровоградцям не допомогли. 90 хвилин гри так і не вилили переможця — 0:0.

М. СОМОВ.

м. Кіровоград.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 28.05.1974.

«ПЕРШИЙ РУБІЖ ПРОЙДЕНО. У першому матчі 1/16 фіналу Кубка України з футболу СК Луцьк, виступаючи в Кіровограді, зрівняв матч унічию з володарем почесного призу — місцевою „Зіркою“. Позавчора відбулися повторні матчі. Дощ і мокре поле — в таких умовах проходила гра лучан і кіровоградців. Наставники господарів поля у цьому матчі дали відпочити Дарвіну, Голубцову, Мартиненку, Тихоновичу. Вперше у складі СК Луцьк виступав нападник Станку нас, який до цього грав за вільнюський „Жальгіріс“ Можливо непогода була причиною того, що матч видовишно вийшов нецікавим. Команди грали скупчено, не використовуючи всю площину поля. Матч проходив з перевагою господарів поля. На 21-й хвилині воротар „Зірки“ Ясенюк відбив м'яч на Іщак, який відкрив рахунок. За дев'ятнадцять хвилин до фінального свистка Никитюк, метрів з 20-ти сильно пробив штрафний. Мимо стінки м'яч влетів у лівий від воротаря кут. Перемігши з рахунком 2:0, лучани вийшли в 1/8 фіналу, де зустрінуться з СК Чернігів, який в свою чергу залишив поза розиграшем Кубка футболістів „Кривбасу“».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 14.06.1974.

«... Вдало провела команда волинських футболістів ігри на Кубок України, де її суперником була кіровоградська „Зірка“ — минулорічний володар почесного призу. У першій зустрічі на виїзді лучани добилися нульової нічиєї, зате в повторній, що проходила минулої середи, впевнено перемогли з рахунком 2:0. Спочатку Іщак, скориставшись помилкою воротаря гостей, послав м'яч у сітку, а після перерви досягнув цілі далекий удар захисника Никитюка. Тепер у наступному колі розиграшу кубка лучани проведуть два поєдинки з командою СК Чернігів».

Газета «Молодий лєнінець» Луцьк, 15.06.1974.

Ст. ???/ім.Лєнінського комсомола. ??/19:00. «Авангард» Рівне — «Граніт» Черкаси — 1-3 (0-2). Голи: ??? — Ю.Бондарєв (16, 29), В.Кільдяков (72), — 2-0 (Є.Іоничев і А.Остапчук).

«Позавчора на Черкаському стадіоні імені Ленінського комсомолу відбулась зустріч 1/16 фіналу Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». Команда «Граніт» приймала авангардівців з м.Ровно. Гра проходила при перевазі господарів поля і закінчилась перемогою «Граніту» - 3-1».

Газета «Черкаська правда» Черкаси, 1974.

У нинішньому сезоні втретє проходиме розіграш Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». У ньому виступають команди майстрів першої і другої ліги. Формула змагань, які вже встигли завоювати популярність серед футболістів і болельників, дещо змінена. Тепер на всіх стадіях розіграшу — від 1/16 фіналу до фіналу — команди зустрічатимуться між собою двічі: на своєму і чужому полях.

Сьогодні черкаський «Граніт» прийматиме на своєму по-

лі ровенський «Авангард». Ця команда успішно розпочала спортивний сезон, боротьба передбачається гострою. Зустріч-відповідь відбудеться 12 червня. У випадку успішного виступу черкасців чекає переможець зустрічі між ужгородською «Говерлою» і харківським «Металістом».

Команда - переможниця визнається за найбільшою кількістю набраних очок, а також за різницею м'ячів, забитих на чужих полях.

Сьогоднішня зустріч почнеться о 19 годині.

Газета «Черкаська правда» Черкаси, 1974.

«У першій грі на кубок України з футболу ровенський «Авангард» зазнав поразки в Черкасах від місцевого «Граніта» з рахунком 1-3. На своєму полі ровенчани взяли реванш, забивши у ворота гостей два «сухі» голи (відзначилися Є.Іоничев і А.Остапчук).

Авангардівці продовжать боротьбу за почесний трофей, оскільки при однаковій кількості забитих і пропущених голів перевага надається команді, котра забила гол на чужому полі».

Газета «Зміна» Чернігів, 1974.

У середу в Ровно відбувся матч-відповідь на кубок України з футболу між нашим «Авангардом» і черкаським «Гранітом». Перед ровенчанами стояло нелегке завдання — відіграти втрату в два м'ячі (1:3), яку вони зазнали у Черкасах. Тому,

природно, що воїни з першої хвилини пішли у наступ.

Незважаючи на безперервні атаки, нашим спортсменам довго не вдавалося добитися успіху. Лише перед перервою Євген Поничев відкрив рахунок. На початку другого тайму Андрій

Остапчук закріпив успіх свого колективу — 2:0. За сумою двох матчів результат виявився нічийним — 3:3. Проте гол, забитий гостях, вивів наших спортсменів у наступний етап розіграшу, який відбудеться 20 липня і 21 серпня.

Газета «Червоний прапор» Ровно, 14.06.1974.

ДИКТУЄ НОВИЙ РЕГЛАМЕНТ

Розіграш Кубка
УРСР—Кубка газети
«Радянська Україна»

Позавчора на стадіонах республіки стартував третій розіграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу серед команд майстрів першої і другої ліги. Перші матчі 1/16 фіналу коментує суддя всесоюзної категорії І. Качар:

— З нинішнього року кубковий турнір проводиться за новою формулою: на всіх етапах, включаючи фінал, команди зустрічаються двічі. Зрозуміло, що це загострює суперництво, адже клуби дістають рівні умови. При однаковій кількості очок, набраних у

двох матчах, вирішальне значення може мати гол, забитий в гостях. Тому не дивуйтеся, що десять з вісімнадцяти команд у стартових іграх утримали ворота «сухими»:

Гостям не вдалося виграти жодної зустрічі. Лише у трьох містах вони задовольнились рахунком — 0:0 і тільки двічі у дев'яти матчах примушували господарів поля починати з центру.

На рідних стадіонах переважали їх володарі. Атакуючи, вони одночасно дбали про недоторканість власних воріт, щоб перед повторними матчами, які вже доведеться проводити в гостях, мати кращі шанси. Повторні матчі цього етапу розіграшу відбудуться 12 червня.

Наводимо результати перших ігор 1/16 фіналу розіграшу: «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Херсон) — 2:1, «Локомотив» (Вінниця) — «Авангард» (Севастополь) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — «Колос» (Полтава) — 0:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:0, «Гінамо» (Хмельницький) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 0:0, «Граніт» (Черкаси) — «Авангард» (Ровно) — 3:1, «Говерла» (Ужгород) — «Металіст» (Харків) — 2:0, «Зірка» (Ніровоград) — СК Луцьк — 0:0, СК Чернігів — «Крибас» (Кривий Ріг) — 2:0.

Газета «Радянська Україна» Київ, 26.05.1974.

«Кривбас» Кривий Ріг – СК «Чернігів» – 0-2, – 1-0.

«24 травня команда СК Чернігів в матчі 1/16 розиграну Кубка України з футболу приймала на своєму полі гостей з Кривого Рогу – команду «Кривбас».

Відбивши перші атаки гостей, чернігівці міцно заволоділи ініціативою. На 14-й хвилині А.Мельников відкриває рахунок. Згодом В.Ключко подвоює його.

В другому таймі рахунок не змінився. Перемогли спорт-клубівці – 2-0.

Матч-відповідь відбудеться 12 червня в Кривому Розі».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 26.05.1974.

«На стадіоні «Металург» відбулася зустріч однієї шістнадцятої фіналу кубка УРСР з футболу між командами «Кривбас» і СК (Чернігів). Вона закінчилася з рахунком 1-0 на користь «Кривбасу». Гол забив Усов після стрімкого проходу по лівому краю Паламарчука.

По сумі забитих і пропущених м'ячів двох ігор в одну восьму фіналу ввійшла команда Чернігова».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1974.

Зіграно матчі-відповіді за право виходу в одну восьму фіналу розиграну Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна». Зустрічі пройшли при значній перевазі господарів поля, які у більшості випадків і продовжували боротьбу за Кубок на наступному етапі. Та справа, мабуть, не стільки в допомозі рідних стін. Результати свідчать, що остаточну перемогу здобули команди, які і в першості республіки демонструють кращу гру і перебувають на вищих сходинках турнірної таблиці.

Ось результати матчів: «Локомотив» (Херсон) — «Будівельник» (Тернопіль) — 2:0 (перша зустріч — 1:2); «Авангард» (Севастополь) — «Локомотив» (Вінниця) — 3:1 (0:1); «Колос» (Полтава) —

«Буковина» (Чернівці) — 4:2 (0:0); «Фрунзенець» (Суми) — «Автомобіліст» (Житомир) — 1:0 (0:2); «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Динамо» (Хмельницький) — 3:0 (0:0); «Авангард» (Ровно) — «Граніт» (Чернаси) — 2:0 (1:3); «Металіст» (Харків) — «Говерла» (Ужгород) — 0:1 (0:2); СК Луцьк — «Зірка» (Кіровоград) — 2:0 (0:0); «Кривбас» (Кривий Ріг) — СК Чернігів — 1:0 (0:2).

Тепер 20 липня і 21 серпня в матчах однієї восьмої фіналу зустрінуться севастопольський «Авангард» з «Колосом», «Автомобіліст» із «Суднобудівником», «Авангард» (Ровно) з «Говерлою» і спортивні клуби Чернігова й Луцька. Херсонський «Локомотив» зразу ввійшов до чвертьфіналу, де змагатиметься із «Спартак» (Івано-Франківськ).

Газета «Радянська Україна» Київ, 14.06.1974.

1/8 фіналу (20.07, 21.08).

ЗА КРИШТАЛЕВИЙ ТРОФЕЙ

РОЗИГРАШ ФУТБОЛЬНОГО КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА»

У футбольному чемпіонаті республіки серед команд майстрів другої групи триває перерва між першим і другим колами. Однак вона дещо зкорочена для тих клубів, які продовжують боротьбу за Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна». Відповідальний секретар федерації футболу України, суддя всесоюзнаї категорії Б. Шмигельський розповідає:

— Кришталевий Кубок поки що зберігається в спортивному клубі Кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування, але його команда — «Зірка» — вже вибула з турніру, і почесний трофей глибокої осені змінить адресу.

Завтра відбудуться перші матчі 1/8 розиграну: Севастопольський «Авангард» приймає полтавський «Колос», житомирський «Автомобіліст» — миколаївський «Суднобудівник», ровенський «Авангард» — ужгородську «Говерлу», футболісти СК Луцька — СК з Чернігова. Ігри відбудуться на полях команд, вказаних першими.

А 21 серпня завтрашні суперники поміняються обов'язками господарів і гостей. Відомий уже перший чвертьфіналіст турніру з команд другої ліги. До цього етапу змагань потрапив херсонський «Локомотив», який обіграв тернопільського «Будівельника». В 1/4 фіналу херсонці гратимуть з івано-франківським «Спартак».

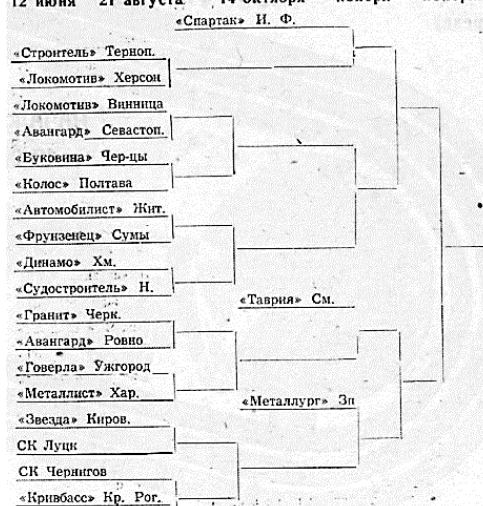
Думаю, на мене не образяться

учасники кубкових матчів у різних містах, якщо я віддам перевагу тій парі, яка вийде на поле в Житомирі. Насамперед тому, що вони — лідери сезону. Недавно в останньому матчі першого кола «Суднобудівник» удомо переміг «Автомобіліста». Отже, житомирці мають «відплатити» борг. До того ж «Автомобіліст» був першим володарем Кубка газети «Радянська Україна» і не забув, як його вшановували вдома за турнірний успіх.

Обидві команди мають у своїх біографіях досить яскраві рядки виступів у розигранні Кубка СРСР. «Автомобіліст» завдавав чимало клопоту іменитим столичним клубам «Динамо» і ЦСКА, а «Суднобудівник» навіть «вибив» Кубок з рук московського «Торпедо». У наступному сезоні миколаївці незмінно очолюють таблицю чемпіонату республіки, і я не бачу підстав, чому б їм не спробувати зробити перший «золотий дубль» в історії українського футболу. Вперед, за Кубок!

КАЛЕНДАРЬ І СЕТКА РОЗИГРАННЯ КУБКА УРСР ПО ФУТБОЛУ ДЛЯ КОМАНД МАЙСТРОВ 1-І І 2-І ЛІГ В 1974 РОКУ

1/16	1/8	1/4	1/2	Фінал
24 мая и 12 июня	20 июля и 21 августа	23 сентября и 14 октября	5 и 9 ноября	13 и 17 ноября

Примечание: Первая игра проводится на поле команды, находящейся по сетке-верху.

Газета «Радянська Україна» Київ, 19.07.1974.

ЗА КУБОК УКРАЇНИ

Відбулися чергові матчі розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». В одній восьмій фіналу жереб звів двох лідерів шостої зони команд майстрів другої ліги — миколаївський «Суднобудівник» і житомирський «Автомобіліст».

Цей матч, який проходив у Житомирі на стадіоні імені Ленінського комсомолу, викликав великий інтерес у любителів футболу. Миколаївські спортсмени виступають в нижньому сезоні особливо вдало.

На жаль, кубковий матч у

Житомирі не виправдав сподівань уболівальників «Автомобіліста». У першому таймі гості вміло скористалися грубими помилками захисників житомирської команди і забili два голи. Після перерви більш активними були житомиряни, але взяти ворота гостей їм так і не вдалося.

Отже, у другому матчі який має відбутися в Миколаєві 21 серпня, житомирянам дасться не так легко, щоб продовжувати боротьбу за Кубок, слід обов'язково перемогти та ще як мінімум з рахунком 3:0. Як бачимо, завдання у наших земляків дуже і дуже складне. Тим більше, що останні матчі вони проводять нерівно, без спортивного вогника.

Б. ЛЕВКІВ

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.07.1974.

ЗА КУБОК УКРАЇНИ

Закони кубкових змагань неможливі: команда, яка зазнає поразку — вибуває з розіграшу. В боротьбі за Кубок республіки на приз газети «Радянська Україна» переможець визначається за результатами двох зустрічей, причому при рівній кількості очок перевага надається команді, яка заб'є найбільше голів на чужому полі.

Застосувати це правило довелося у зустрічах однієї восьмої фіналу між командами «Автомобіліст» (Житомир) — «Суднобудівник» (Миколаїв).

У першому матчі, який відбувся в Житомирі, футболісти Миколаєва, які, до речі, є лідерами шостої зони, перемогли з рахунком 2:0. Це значно ускладнило становище житомирян, бо для того, щоб у повторному матчі перемогти своїх суперників, їм треба було в Миколаєві забити не менше трьох голів. Якщо врахувати, що в нижньому сезоні миколаївці ще не зазнали жодної поразки, то шанси на перемогу житомирян були мінімальні.

І все ж «Автомобіліст» переміг. Переміг красиво, переконливо.

А почалося з того, що господарі поля зразу ж захопили ініціативу і закінчили перший тайм з рахунком 1:0 на свою користь. Після перерви Євген Наумов зрівняв рахунок. Потім миколаївці знову добилися успіху. Та Наумов вдало встановлює рівновагу. Коли до кінця матчу залишилося десять хвилин, господарі поля вже вели з рахунком 3:2. Та житомиряни не склали зброю. Особливо варто відзначити новобранця команди — сімнадцятирічного бердичівлянина Володимира Шишкова. Його дебют у команді майстрів виявився досить вдалим: у заключній частині матчу він забив два голи. Ще один провів у ворота господарів поля Василь Зелінський.

Отже, загальний рахунок 5:3 на користь житомирян. Таким чином, обидві команди набрали по два очки, при однаковій різниці забитих і пропущених м'ячів — 5:5. Однак, якщо врахувати, що гол, забитий на чужому полі, вважається за два, то загальний рахунок становить 10:7 на користь «Автомобіліста».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.08.1974.

«В антракті чемпіонату «Суднобудівник» провів у Житомирі матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР з його першим володарем — «Автомобілістом». Наші футболісти перемогли - 2-0. Отже, заспів перед початком другого кола зроблено відмінний. Тепер «Суднобудівнику», треба тримати впевнений курс на дубль».

Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 1974.

«ПРОЩАЙ КУБОК»

У повторному матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України «Суднобудівник» приймав на своєму полі житомирський «Автомобіліст».

Насичена несподіваними поворотами і драматизмом гра закінчилася з великим рахунком — 5-3 на користь «Автомобіліста». Як відомо, перший матч виграли миколаївці — 2-0. Але цього виявилось замало, бо футболісти «Автомобіліста» більше забili м'ячів, виступаючи на чужому полі. Отже, «Суднобудівник» вибув з дальшого розіграшу Кубка республіки».

Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 1974.

«Минулої суботи миколаївський «Суднобудівник» провів матч на кубок України у місті Житомирі з місцевою командою «Автомобіліст». Гра закінчилась з рахунком 2-0, на користь миколаївців. М'ячі забили Є.Даннекер і Р.Суанов.

Повторна гра відбудеться у Миколаєві 21 серпня ц.р.».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 23.07.1974.

««Суднобудівник» провів свою повторну гру однієї восьмої фіналу Кубка УРСР з футболу з житомирською командою «Автомобіліст». Як відомо, перший матч, що відбувся 20 липня в Житомирі, приніс перемогу миколаївським футболістам з рахунком 2-0.

Цього разу матч з рахунком 5-3 виграла команда «Автомобіліста», які завоювали право грати в одній четвертій фіналу Кубка».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 23.08.1974.

Ст.«Колос»?/???. **«Колос» – «Авангард» Севастополь – 1-1.** Голи: І.Петров (75) – В.Качкуров, – 1-1, пен.4-3. Голи: В.Курилов (10) – ????

«КУБКОВА ЗУСТРІЧ. Футбольний матч на Кубок України провів полтавський «Колос» у Севастополі, де він зустрівся із місцевим «Авангардом». Гра закінчилась з рахунком 1-1. Гол у полтавців забив Іраклій Петров».

Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 23.07.1974.

«ПЕРЕМОЖЕЦЬ ВИЗНАЧИТЬСЯ В ПОЛТАВІ. У Севастополі відбулася гра між місцевим «Авангардом» і полтавським «Колосом». Обидві команди, що виступають також і в розигранні Кубка України з футболу, виборювали право взяти участь в чвертьфінальних матчах.

Зустріч закінчилась внічию – 1-1. Отже, «перепустка» в чвертьфінал одна з цих команд одержить в другому матчі, який відбудеться між ними в серпні на полтавському стадіоні «Колос»».

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 25.07.1974.

«ЩЕ ОДИН КРОК ДО КУБКА. Полтавський «Колос» зробив ще один крок вперед у розигранні Кубка УРСР, встановленого редакцією газети «Радянська Україна».

Як відомо, першим суперником «Колоса» була команда «Буковина». Матч у Чернівцях закінчився внічию — 0:0, а наступний — у Кременчуці, в липні, був багатий на голи — 4:2 на користь полтавців.

Набравши 3 очка в двох матчах, «Колос» продовжив боротьбу за Кубок. Наступним суперником наших футболістів був «Авангард» з Севастополя. І знову матч у гостях полтавці закінчили внічию — 1:1.

Повторна зустріч відбулась минулої середи на стадіоні «Колос». Господарі поля вже на 10-й хвилині відкрили рахунок (це зробив Василь Курилов), після чого полтавці мали ще кілька моментів збільшити рахунок, але не змогли. Гостям вдалося зрівняти результат у другому таймі. Основний час закінчився, як і в Севастополі, 1:1. Для виявлення переможця суддя призначив додатковий час — 30 хвилин. Але й він не приніс переваги жодній з команд. Все вирішили 11-метрові штрафні удари. Більш точними були господарі поля, які забили чотири пенальті, а гості — тільки три.

Тепер суперниками «Колоса» в чвертьфіналі розиграння Кубка УРСР буде, напевно, «Суднобудівник» (Миколаїв), який в Житомирі переграв місцеву команду «Автомобіліст» з рахунком 2:0.

Матчі чвертьфіналу призначені на 23 вересня і 14 жовтня».

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 23.08.1974.

«ВИЙШЛИ У ЧВЕРТЬФІНАЛ. У 1/8 фіналу розиграння Кубка України з футболу полтавський «Колос» зустрічався із севастопольським «Авангардом». Гра, яка відбулася на стадіоні «Колос», проходила напружено. Основний час закінчився з рахунком 1:1. Гол у «Колоса» забив Василь Курилов. Додаткові 30 хвилин не змінили становища, тому призначили пенальті. З рахунком 4:3 перемогли полтавці».

Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 24.08.1974.

«Говерла» – «Авангард» Рівне – 1-2, – 6-1.

«В минувшую субботу спортсмены ужгородской «Говерлы» провели в Ровно 1/8 кубка Украины по футболу. Их соперниками были мастера второй лиги класса «А» - местные авангардовцы. Победу со счетом 2-1 одержали хозяева поля.

Повторный матч «Говерлы» с ровенским «Авангардом» на кубок республики состоится в Ужгороде 21 августа с.г.».

Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 23.07.1974.

ПОДОЛАНО ЩЕ ОДИН БАР'ЄР

У середу нечисленні уболівальники, які були на стадіоні «Авангард», стали свідками цікавого подвигу — повторної зустрічі 1/8 кубка України з футболу між ужгородською «Говерлою» і ровенським «Авангардом». Як відомо, у Ровно матч закінчився з рахунком

2:1 на користь господарів.

Ясна річ, що дома ужгородські футболісти вирішили відігратися. І це їм вдалося. Вже під кінець першого тайму на табло було 3:0 на користь «Говерли».

У другому таймі ужгородці провели у ворота суперників ще три м'ячі. Гості

відповіли на це лише одним голом. Отже, перемогла команда — 6:1. Чотири м'ячі забив М. Русин, по одному — М. Тимчак і В. Грабчан.

Попереду — зустріч з сімферопольською «Таврією» в 1/4 кубка України з футболу. Перший матч відбудеться в Сімферополі 23 вересня, повторний — 14 жовтня в Ужгороді.

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1974.

Головним суперником обох команд, які зустрілися в суботу в Ровно в 1/8 розіграшу кубка України, виявилось... мокре і важке поле. Проте зустріч між «Авангардом» і ужгородською «Говерлою» пройшла досить цікаво.

Основні події у цьому матчі розгорнулися після відпочинку. Вже на перших хвилинах другого тайму наш Микола Дударенко ви-

йшов один на один із воротарем закарпатців, але його збили з ніг. Борис Малахов реалізує пенальті. Через десять хвилин Василь Грубчак відновив рівновагу. Цей результат не влаштовує ровенчан, і вони посилюють натиск. Олександр Беляєв, який замінив Малахова, виводить «Авангард» вперед. Кінцівка матчу пройшла в обопільних гострих атаках, проте рахунок 2:1 не змінився.

У КУБКА СВОЇ ЗАКОНИ

Відбулися повторні матчі однієї восьмої розіграшу футбольного кубка республіки, заснованого газетою «Радянська Україна». Миколаївський «Суднобудівник», який протягом 25 турів не знав поразок у першості СРСР, приймав на своєму полі житомирського «Автомобіліста». В першій грі корабелі перемогли з рахунком 2:0 і вдома сподівалися повторити успіх. Та житомирців не злякали «чужі стіни», вони виграли зустріч з результатом 5:3 і завдяки м'ячам, забитим у гостях, вийшли в чвертьфінал, залишивши «Суднобудівника» за бортом.

Гостро проходила зустріч у Полтаві, де місцевий «Колос» приймав севастопольського «Авангарда». Як і в

першій грі, в основний час ніхто не добився переваги — 1:1. Не змінився результат і в додаткові 30 хвилин. Одинадцятиметрові точніше пробили полтавці — 4:3. В Ужгороді «Говерла» взяла переконливий реванш у ровенського «Авангарду» — 6:1 (1:2). В матчі СК Чернігів — СК Луцьк перемогли чернігівські футболісти — 3:1 (2:3).

Тепер у матчах однієї четвертої фіналу кубка України, які відбудуться у вересні, зустрічаються пари: «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Локомотив» (Херсон), «Колос» — «Автомобіліст», «Таврія» — «Говерла» і «Металург» Запоріжжя — СК Чернігів.

(РАТАУ).

Газети «Червоний прапор» Ровно, 23.07 та 24.08.1974.

СК «Чернігів» — СК «Луцьк» — 2-3, — 3-1. Голи: В.Клочко, А.Мельников, М.Самойленко — О.Мартиненко.

«НА КУБОК РЕСПУБЛІКИ.

Дев'ять команд другої ліги класу „А“ продовжують жвавий спір за володіння футбольним Кубком України — Кубком газети „Радянська Україна“. Як відомо, залізничники Херсона ввійшли вже в четверть фінал, де зустрінуться з івано-франківським „Спартаком“. А минулої суботи на стадіонах Севастополя, Житомира, Ровно і Луцька відбулися перші матчі 1/8 фіналу Кубка республіки. У цих цікавих поєдинках при двосерійній системі ігор на кожному етапі турніру великого значення набуває не тільки очко, здобуте в гостях, а навіть гол, забитий на чужому полі.

Драматично складався матч для лучан, які приймали футболістів СК Чернігів. Відразу після свистка судді всесоюзної категорії Ю.Пономарьова (Кишинів) господарі перевели гру на половину поля гостей. Однак у завершальній стадії їм бракувало вірних рішень. Вигідні моменти не використовують Гівель, Дубровний, Мартиненко.

На 25-й хвилині перша ж контратака гостей завершилася взяттям воріт Луцька.

Початок другого тайму був схожим на перший: атакували господарі поля, а успіху знову добилися гості. Лише після цього у футболістів СК Луцьк ніби відкрилося друге дихання. Спочатку відзначився Гівель, а через десять хвилин Мартиненко зрівнює рахунок. Остаточну крапку в матчі поставив захисник Бойко.

З рахунком 3:2 перемогли лучани.

Фактор „чужих стін“ не завадив миколаївському „Суднобудівнику“ диктувати свої умови житомирському „Автомобілісту“. Дві помилки захисників Житомира дозволили „Суднобудівнику“ забити два гол, на які „Автомобіліст“ нічим не відповів.

У Севастополі місцеві авангардівці з рахунком 1:1 зіграли з полтавським „Колосом“. Ровенський „Авангард“ на своєму полі приймав футболістів ужгородської „Говерли“. З рахунком 2:1 перемогли ровенчани.

Повторні матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубку України відбудуться 21 серпня».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 22.07.1974.

«ЗАЛИШИЛАСЬ НАДІЯ.

В Луцьку місцевий СК приймав чернігівських одноклубників у першому матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубку України — кубка газети «Радянська Україна».

Ведучи в рахунку 2-0 до середини другого тайму, чернігівці програли цей матч — 2-3. Але перед другою зустріччю у себе вдома в серпні вони мають непоганий запас м'ячів, забитих на чужому полі».

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 1974.

«Минулої неділі проведено перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубку України — Кубку газети «Радянська Україна».

Команда СК Чернігів цього дня зустрічалася в Луцьку з своїми одноклубниками.

Чернігівці першими відкрили рахунок. Це зробив В.Самійленко. на початку другого тайму В.Дзіоба подвоює рахунок. Господарі поля доклали багато зусиль, щоб відігратися. І це їм вдалося. Лучани встановили рівновагу — 2-2. А коли до фінального свистка залишалося менше двох хвилин, захисник команди СК Луцьк сильним ударом з далекої відстані вивів свою команду вперед — 3-2. ...».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 23.07.1974.

СК Чернігів — СК
Луцьк — 3:1

Залишилися повторні матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України — Кубка газети «Радянська Україна».

На своєму полі команда СК Чернігів 21 серпня приймала одноклубників з Луцька.

Нагадаємо, що в першому матчі в Луцьку перемогли господарі поля — 3:2. Отже, перед спортклубівцями стояло завдання — виграти на своєму полі. Це давало перспективу до чвертьфіналу. Наші футболісти успішно справилися з цим завданням.

Матч почався атаками гостей. Однак чернігівці перехопили ініціативу і першими добилися успіху.

На 13-й хвилині чернігівець В. Ключко, одержавши передачу з лівого флангу, головою спрямував м'яч у ворота лучан, 1:0. Цей рахунок цілком відповідало спортклубівцям. Однак вони не припиняли атак. Гості у свою чергу прагнули відігратися, контратакували великими силами. Треба відмітити впевнену гру воротаря команди СК Чернігів В. Юр'єва. Він ліквідував кілька небезпечних моментів.

Після перерви спортклубівці перевели гру в спокійне річище. Та втім атак не припиняли.

На 7-й хвилині другого тайму гості порушили правила у своєму штрафному майданчику. Пенальті чітко реалізував А. Мельников. А десь перед закінченням матчу М. Самойленко вийшов один на один з воротарем

ФУТБОЛ

О

команди СК Луцьк. Рахунок став — 3:0.

Дукально на останніх секундах матчу гості все ж зміogli відкрити один м'яч.

Добре, справді по-кубковому провели зустріч чернігівці. І заслужено перемогли — 3:1. За підсумками двох матчів вони здобули право виступати в 1/4 фіналу розіграшу Кубка.

Як відомо, на цьому етапі в боротьбу за кубок вступають українські команди, які виступають в першій лізі класу «А». Отже, команда СК Чернігів проведе два чвертьфінальні матчі з командою «Металург» (Запоріжжя).

Побажаємо спортклубівцям успіху у кубкових поєдинках!
С. ФЕД.

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 23.08.1974.

СК ЧЕРНІГІВ — СК ЛУЦЬК — 3:1

Недавно здогадалися, з яким настроєм місяць тому чернігівські футболісти залишали поле луцького стадіону. Гірота поразки у першій кубковій зустрічі зі своїми одноклубниками посилювалася тим, що тривалий час події складалася на користь наших земляків. Але кінцівка поєдинку несподівано усе переіменувала. Програючи з рахунком 0:2, воляючи все ж таки щасливо вийшли із сиротного становища, забивши три м'ячі, останній з яких влетів у ворота супротивника за дві хвилини до фінального свистка. Втім, коли уляглися пристрасті і настав час спокійно проаналізувати зіграний матч, наші спортклубівці

але боротися за неї вони мусили в чужині пенатах, що у значній мірі ускладнювало завдання.

У двох попередніх поєдинках — кубковому і на першість — воляючи мали нагоду манеру гри чернігівців, їхні сильні і слабкі місця виявити предметно. В усякому разі, настільки, щоб тактику вибрати найбільш підходящу. Знаючи про те, що наші команди легше забити гол, ніж зберегти недоторканість власних воріт, гості в обороні були уважними, але водночас і можливостями для

А ось наступальні дії чернігівців уже на тринадцятій хвилині дали бажаний результат. Малюнок гри обох колективів не відзначався розмаїстим почерком, на полі явно домінував дрібний пас, але варто було порушити цю монотонність і м'яч затріпотів у сітці. На відмінну протривалість передачу стрімко вийшов Ключко, і уже третій матч поспіль саме з його волі, на табло стадіону імені Гагаріна заспітилася «одинашка».

Призначений на 52-й хвилині у ворота лучан пенальті, який перетворив у гол Мельников, остаточно, мабуть, розп'яв їхні кубкові надії. Щоправда, гості не припинили боротьби, однак повернути її на свою користь не змогли. На 87-й хвилині, пийшовши один на один з голкіпером Майороші, Самойленко покарав супротивників за ще одну помилку. А те, що за лічені секунди до кінця матчу наші воротар Юр'єв вчасно не зреагував на дальній удар і дозволив «розмочити» рахунок, стало для воляючи уже слабкою втіхою.

Для чернігівців кубкова дорога простелялася далі. Суперники тепер уже будуть іменитіші — з чвертьфіналу у суперечку за почесний приз включаються команди першої ліги. Спортклубівці мають зустрітися із запорізьким «Металургом».

М. ВІКТОРОВ.

О

На фото: В. Ключко (у темній футболці) відкриває рахунок.

Фото Ю. Олійника.

могли утішити себе тим, що перед повторною дуеллю їхні шанси пробитися у чвертьфінал залишалися більш вагомими. Положенням про кубкові змагання голам, забитим на виїзді, надається подвійна ціна, і нашу команду тепер цілком влаштовувала навіть така скромна перемога, як 1:0, чи 2:1. Лучанам же досить було нічий,

конструювання атак користувалися охоче. Інша справа, що їхні форварди не виявилися удачливими і впродовж першого тайму щонайменш у двох ситуаціях не довели справу до такого ймовірного успіху.

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 24.08.1974.

Повторні матчі 1/8 фіналу розиграну футбольного Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна».

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ (У ДУЖКАХ РАХУНКИ ПЕРШИХ МАТЧІВ): «КОЛОС» (ПОЛТАВА) — «АВАНГАРД» (СЕВАСТОПОЛЬ) — 1:1 (1:1), ПЕНАЛЬТІ — 4:3, «СУДНОБУДІВНИК» (МИКОЛАЇВ) — «АВТОМОБІЛІСТ» (ЖИТОМИР) — 3:5 (2:0), «ГОВЕРЛА» (УЖГОРОД) — «АВАНГАРД» (РОВНО) — 6:1 (1:2), СК ЧЕРНІГІВ — СК ЛУЦЬК — 3:1 (2:3).

Минулої суботи на стадіонах Севастополя, Житомира, Ровно і Луцька зіграно перші матчі 1/8 фіналу Кубка республіки з футболу. Різні погодні умови, різні команди виходили на поле, але всі зустрічі мали один спільний підтекст: усією гості продемонстрували бойовий кубковий настрій. А вже при більшій давсерійній системі на кожному етапі турніру великого значення набуває не тільки очко, здобуте в гостях, а навіть гол, забитий на чужому полі.

Про безпеку власних воріт господарі поля дбають навіть тоді, коли впевнено ведуть у рахунок. А коли ж цього немає, то вважається, що ініціатива належала гостям. Так було минулої суботи в усіх матчах. Фактор «чужих стін» не завадив гостям здобути три очка і забити шість м'ячів, тобто половину тих, які було проведено за цей кубковий день.

Саме про такий характер подій на футбольних полях повідомляють: тренер житомирського «Автомобіліста» В. Котляренко, арбітр всесоюзної категорії Б. Шмигельський, кореспондент «Радянської України» С. Закусило і журналіст М. Шар'єр з Луцька.

«Автомобіліст» (Житомир) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 0:2. Перший тайм пройшов гостро і напружено. Обидві команди продемонстрували швидкий, комбінаційний футбол. Дві помилки захисників господарів поля дозволили миколаївцям забити один за одним два м'ячі. Після відпочинку «Автомобіліст» прагнув відігратися, але оборона «Суднобудівника», якою вміло керував голкіпер Турлак, відстояла порога.

Після матчу тренер переможців Лемешко сказав, що це була чи не найкраща зустріч команди в цьому сезоні. Справді, лідер чемпіонату проявив гру досить мобільно. Активними були його півзахисники Авер'янов і Булаков, нападаючі Сузнов і Шона. «Автомобілістові» ж бракувало вірних рішень у завершальній фазі атаки.

«Авангард» (Севастополь) — «Колос» (Полтава) — 1:1. На перших хвилинах севастиопольців Камкуроя з інфрафіного удару підкрив рахунок. Потім матч проходив з перемінним успіхом, але все

ж краще зіграність демонстрували полтавці, яких вів уперед до свідчення півзахисник Бардешин. Це його зусиллями команді вдалося надовго заволодівати ініціативою. За 15 хвилин до фінального свистка нападаючий «Колоса» Петров зрівняв рахунок. **«Авангард» (Ровно) — «Говерла» (Ужгород) — 2:1.** Команди вийшли на поле після зливи, але гравці швидко пристосувались до важкого ґрунту, і матч пройшов цікаво. Атакуючі зусилля суперників в цілому нейтралізували захисники. Вдало діяли в цьому матчі й воротарі — ровненець Костюк і закарпатець Ковач.

Відразу після перерви авангардівцеві Дударенко врізається у штрафний майданчик «Говерли», встигає обвести воротаря, але в останню мить «опиняється» на землі. Однадцятиметровий реалізує Малахов. Гості відповідають натиском. Одну з їх атак завершує Губак. «Авангард» проводить заміну, яка виявилась досить вдалою. Біляев, який вийшов на поле замість Малахова, за чверть години до фінального свистка виводить свою команду вперед. «Говерла» знову досить гостро атакує, але рахунок так і не змінився.

СК Луцьк — СК Чернігів — 3:2. Місцеві футболісти повели «тотальний» наступ, але ніхт не могли взяти ворота гостей. Чернігівці відповідали швидкими контратаками. На 25-й хвилині їх нападаючий Самойленко примусив полиняк почати з центру. Господарі поля продовжують наступати, але їх форварди Магніченко і Гівель не використали вигідні моменти. У такому ж ключі проходив і другий тайм: футболісти Луцька атакують, а гості після контратаки вдруге добиваються успіху.

Лише після цього у господарів стадіону наче відкрилося друге дихання. Вони зменшують розрив. Тут же Мартиненко обійшов трьох захисників і встановив рівновагу в рахунок — 2:2. А коли до фінального свистка залишилось менше двох хвилин, захисник Бойко сильним ударом з 20—25 метрів півнів свою команду вперед.

Повторні матчі 1/8 фіналу розиграну Кубка відбудуться 21 серпня.

У трьох з чотирьох випадків повторні матчі принесли путівки до наступного етапу господарям поля. А там, де цього не сталося, — найбільша несподіванка розиграну. Про неї розповідає арбітр матчу «Суднобудівник» — «Автомобіліст» суддя всесоюзної категорії Б. Швечов:

— П'ять місяців переможно прямує стадіонами республіки лідер чемпіонату — «Суднобудівник». Просунувся він далеко й у кубковому розигранні, заклавши на житомирському стадіоні надійний фундамент для продовження боротьби за приз. Однак перший його володар — «Автомобіліст» — виявився справжнім кубковим бійцем.

Обидві команди вийшли на поле в бойових складах. Гра проходила досить швидко і гостро. Миколаївець Авер'янов забив гол. У першому таймі рахунок більше не мінявся. Під час перерви обидві команди провели по три заміни. Для житомирян вони виявились корисними, а миколаївці вже не могли замінити воротаря Балана, який провів другий тайм слабо. Гостям удається зрівняти рахунок. Господарі поля двічі ви-

ходять вперед і двічі він стає нечійним. За якихось шість хвилин до фінального свистка дві атаки «Автомобіліста» приносять йому успіх. Два м'ячі забив молодий житомирський Шинков, який по'явився у другому таймі, а ще два м'ячі — на активі захисника гостей Наумова.

Команди набрали по два очка, але ж «Автомобіліст» більше забив м'ячів на чужому полі, і це падало йому путівку до наступного етапу розиграну. «Суднобудівник» зазнав першої поразки в сезоні.

На стадіонах Чернігова й Ужгорода господарі поля легко довели свою перевагу. Полтавцям це не вдалося зробити навіть у додатковий час. Лише краще виконавши серію одинадцятиметрових, футболісти «Колоса» здобули право продовжувати боротьбу за почесний приз. В 1/4 фіналу вони прийматимуть «Автомобіліста», СК Чернігів вийде до «Металурга» (Запоріжжя), «Говерла» — до «Таврії» (Сімферополь). Згідно сітки розиграну, ще раніше було відомо, що «Локомотив» (Херсон) виступатиме проти івано-франківського «Спартак»,

Газета «Радянська Україна» Київ, 22.07.1974

Газета «Радянська Україна» Київ, 23.08.1974.

1/4 фіналу.

23.09. 14.10. «Локомотив» Херсон — «Спартак» Івано-Франківськ — 1-3, — 5-1.

«Позавчора на івано-франківському стадіоні «Спартак» відбулась зустріч на Кубок України з футболу. Господарі поля приймали команду другої ліги класу «А» - херсонський «Локомотив».

У першому таймі спартаківці грали досить пасивно, що дозволило залізничникам відкрити рахунок. Після перерви прикарпатці активізувались. Спочатку відзначився Степан Рибак. Який зі штрафного встановив на табло рівновагу. Потім вивів свою команду вперед півзахисник Ігор Дирів. Він же став автором і третього гола. Отже, з рахунком 3-1 перемогли футболісти Івано-Франківська. Гру-відповідь «Спартак» проведе в жовтні на полі херсонського «Локомотива»».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1974.
«Спартаківці Івано-Франківська вибули з боротьби за кубок газети «Радянська Україна». Перший матч, як відомо, прикарпатці на своєму полі виграли (3-1). А от у повторному матчі в Херсоні зазнали поразки від місцевого «Локомотива» з рахунком 1-5». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1974.

«23 вересня відбувся чвертьфінальний матч на кубок УРСР по футболу. Херсонський «Локомотив» зустрічався в Івано-Франківську з місцевим «Спартак», який виступає в 1 лізі. Матч закінчився перемогою «Спартак» з рахунком 3-1».

Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 26.09.1974.
«Натхнення – саме воно було тим 12 гравцем, який в кубковому матчі між херсонським «Локомотивом» та Івано-Франківським «Спартак». В цьому матчі футболісти «Локомотива» мчали, ніби то на крилах.

Як відомо в першому матчі херсонський «Локомотив» в Івано-Франківську програв 1-3. Тепер або треба було вигравати 2-0 або 4-1, що казалось неймовірним. Але неймовірне стало реальним. Вже на перших хвилинах матчу С.Звенигородський, отримав передачу справа від В.Журавко і відкрив рахунок. Правда, гості зуміли зразу зрівняти рахунок. Це був їх перший і останній успіх. Після перерви господарі поля грали активно і О.Сапельняк, забив другий гол. Третій гол – красень, забив все той же С.Звенигородський, який провів чудовий сольний прохід з середини поля в штрафну площадку суперника і воротарь іванофранківців І.Кириченко, грубо порушив правила. Арбітр зустрічі суддя всесоюзної категорії В.Васильєв (Харків) призначив 11-метровий штрафний удар. Його чітко реалізував, в верхній угол воріт той самий С.Звенигородський – 4-1. Мета досягнута, трибуни дружно скандували: «мо-лод-ці!». Херсонці знову йдуть в перед і на останній хвилині забивають п'ятий гол. Після цієї красивої та переконливої перемоги «Локомотив» вийшов в півфінал кубка Республіки».

Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 16.10.1974.

«Автомобіліст» – «Колос» – 0-0, – 2-0 (1-0). Голи: М.Васютін (23), Я.Кугайкевич (87).

Відбулися другі матчі чвертьфінальних змагань розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». Житомирський «Автомобіліст» приймав на своєму полі полтавську команду «Колос».

Оскільки перша зустріч цих команд у Полтаві закінчилася нулевою нічиєю, питання про те, кому продовжувати боротьбу за Кубок, мав вирішити матч у Житомирі. Причому, більше шансів було у гостей. Враховуючи, що гол, забитий на чужому полі в кубкових змаганнях має подвійну ціну, полтавчан для загальної перемоги влаштуувала навіть будь-яка нічия (крім нулевої).

Все це зумовило гостроту зустрічі, бо обидві команди

нагло прагнули здобути право продовжувати боротьбу за приз газети «Радянська Україна».

Забігаючи наперед, зауважимо, що гості весь матч провели у швидкому темпі, досить активно. Господарі поля, хоча і допускали багато тактичних і технічних помилок, грали раціональніше, наступаючи широким фронтом за участю гравців усіх ланок.

Першого успіху житомир'яни добились на 24 хвилині матчу. Гол забив М. Васютін. Та й після цього аж до заключних хвилин змагання гості не припиняли боротьби. Адже варто було їм зрівняти рахунок, як загальна перемога була б на їхньому боці. Але те, чого не вдалося, зробити полтавчанам, зробили житомир'яни. Коли на

фінального свистка судії всесоюзної категорії (Київ) залишилось трьох хвилин, Е. Науменко бив м'яч у пусті ворота.

Отже, після перемоги з рахунком 2:0 «Автомобіліст» здобув право продовжувати боротьбу за Кубок України з футболу. Суперником житомир'яни у півфінальних змаганнях будуть херсонські залізничники. Хоча в першій зустрічі Івано-Франківську «Спартак» з рахунком 1:5 програві місцевій команді. Другій зустрічі на своєму полі вдалося взяти реванш з результатом 5:1.

Півфінальні змагання будуть проведені 5 і 9 листопада в Херсоні і Житомирі.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 16.10.1974.

«ВСЕ ВИРІШИТЬСЯ У ЖИТОМИРІ. Паралельно з чемпіонатом СРСР команди майстрів класу «А» другої ліги шостої зони проводять розіграш Кубка УРСР, встановленого редакцією газети «Радянська Україна». Як і слід було чекати, усі матчі проходять в напруженій кубковій боротьбі.

Позавчора, в день, 31-ї річниці визволення міста Полтави від німецько-фашистських загарбників, команда «Колос» приймала в чвертьфінальному матчі команду «Автомобіліст» (Житомир), яка вже володіла цим почесним трофеем два роки тому.

Перед цим обидва колективи вивели з боротьби по дві команди. Полтавці виграли в «Буковині» (Чернівці). «Колос» у двох матчах набрав три очка. Один звів у внічю (0:0), а в іншому — переміг з рахунком 4:2. Потім він виграв по пенальті в повторному матчі з рахунком 4:3 у севастопольського «Авангарду», позаяк обидва матчі закінчились з однаковим рахунком.

Житомирські футболісти завдали поразки «Фрунзенцю» (Суми) — 2:0 і 0:1, а потім зупинили переможну ходу лідера чемпіонату країни — команду «Суднобудівник» з Миколаєва. До речі, тут не обійшло без сенсації. На своєму полі житомирці програли (0:2), а в Миколаєві перемогли з рахунком 5:3. При однаковій різниці забитих і пропущених м'ячів перевагу одержує той колектив, який забив на чужому полі більше м'ячів, отже, «Автомобіліст» і продовжить боротьбу за Кубок республіки.

У звітному матчі суперники не витрачали часу па розвідку. Правда, футболісти діяли на низьких швидкостях, допускали помилки, особливо в завершальній стадії атак.

Полтавці, на жаль, не скористалися кількома моментами, щоб відкрити рахунок. Не залишилися в борзі і гості. Їм теж не щастило, хоч вони були ближчі до цілі — був випадок, коли м'яч потрапив у перекидину, а ще у двох випадках нападаючі «Автомобіліста» не попали в пусті ворота.

Отже, нульова нічия. Матч-відповідь відбудеться в Житомирі 14 жовтня. Саме тоді і визначиться колектив, який продовжить боротьбу за кубок».

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 25.09.1974.

«Говерла» – «Таврія» Сімферополь – 1-3. – 0-1.

«Таврія» (Сімферополь) – «Говерла» (Ужгород) – 3-1 (2-1). Судья В.Гринберг (Київ). Голи: Н.Климов (1, 27), В.Прилепський (25), Н.Русин (35).

Крымчане вступившие в розыгрыш Кубка Украины для клубов первой и второй лиг класса «А» с четвертьфинала, получили соперника в лице ужгородской «Говерлы», клуба который в последние годы зарекомендовал себя с самой лучшей стороны в чемпионатах республики.

Но сезон, проведенный «Таврией» в группе сильнейших команд страны, на много отдалил их даже от ведущих коллективов хорошо знакомой лиги. В этом могли зримо убедиться любители футбола в первые полчаса матча. Симферопольцы не только забили три гола, но еще, как минимум, могли забить столько же. Ну, а затем сказалась старая болезнь коллектива: подстраиваться под игру соперников – медленную, индивидуальную, рассчитанную на ошибки противника. Что из этого вышло, хорошо иллюстрирует итоговый счет поединка. Хватит ли запаса в два мяча в ответном матче 14 октября в Ужгороде?».

Газета «Крымский комсомолец» Симферополь, 1974.

ПЕРШИЙ РАУНД ЗА «ТАВРІЄЮ»

Секундна стрілка тільки-но закінчила своє друге коло, а у воротах ужгородської «Говерли» після удару М. Климова уже побував м'яч. Так позавчора «Таврія» на сімферопольському стадіоні «Локомотив» почала свій перший чвертьфінальний матч на Кубок України — приз газети «Радянська Україна».

Нинішній сезон для ужгородців склався не зовсім адало. Якщо в попередні роки закарпатські футболісти демонстрували стабільну, надійну гру, то зараз вони не можуть похвалитися ні високою результативністю, ні гучними перемогами над сильними суперниками.

29 матчів провела нині «Говерла» в першості країни серед колективів другої групи (6-а зона), з яких 11 виграла, 8 звела внічию і в 10 зазнала поразки. Набравши 30 очок, ужгородці посідають скромне, незвичне для себе, 13 місце (співвідношення забитих і пропущених м'ячів 34—35). Все ж,

виступаючи проти «Таврії», закарпатці часом грали просто-таки добре, як у минулі роки, а в другому таймі нерідко володіли територіальною та ігровою перевагою, завдавали немало клопоту захисту кримчан.

Що сімферопольці так швидко доб'ються успіху, мало хто, напевне, розраховував. Пропущений гол відразу виіс розлад у бойові порядки гостей, вони якось прийшли в замішання, а кримчани дружно ринули вперед, намагаючись збільшити результат. На 10-й і 17-й хвилинах міг відзначитися М. Климов, але в першому випадку, коли був на вигідній позиції, забарнився з ударом, а в другому, вийшовши сам на сам з І. Ковачем, послав м'яч мимо воріт.

У середині тайму зробив сольний прохід В. Прилепський, і вдруге примусив воротаря суперників відняти м'яч з сітки воріт, а через п'ять хвилин М. Климов довів рахунок до 3:0. Після цього І. Ковач протягом кількох секунд двічі

успішно відбивав м'яч, посланий з близької відстані: то В. Прилепським, то М. Климовим. За десять хвилин до перерви нападаючий «Говерли» М. Русин, одержавши відмінну передачу від В. Мелеша, забив у відповідь один гол у ворота В. Заніна.

У другому таймі гості заграли активніше і наполегливіше, однак захист «Таврії» діяв збірано і надійно, а нападаючи, оволодівши м'ячем, не стомлювалися атакувати. Остаточний рахунок матчу на користь господарів міг бути більшим, якби після ударів Є. Короля та А. Морозова м'яч не відбила штанга.

Матч-відповідь в Ужгороді відбудеться 14 жовтня.

«Таврія» виступила у складі: В. Занін, О. Жилин (В. Гаршня), В. Туховський, Г. Гусев, В. Луценко, А. Кванін, Є. Король, М. Климов, В. Орлов, І. Авдеев (А. Морозов), В. Прилепський.

К. ЛИТВИНЕНКО.

Газета «Кримська правда» Сімферополь, 25.09.1974.

«Позавчора відбулися повторні ігри 1/4 фіналу Кубка України з футболу — призу редакції газети «Радянська Україна». Сімферопольська «Таврія» проводила матч в Ужгороді з «Говерлою». Нагадаємо, що вдома кримчани перемогли з рахунком 3-1. І цього разу наші земляки виявились сильнішими. Вони багато атакували, грали дружно і наполегливо, однак домоглися успіху тільки в другому таймі. Це В.Прилепський на 70-й хвилині забив гол у ворота закарпатських футболістів, який виявився і єдиним у матчі, і переможним для «Таврії».

Отже, сімферопольці вийшли у півфінал, де зустрінуться з командою СК Чернігова, яка 14 жовтня виграла (3-1) у запорізького «Металурга»».

Газета «Кримська правда» Сімферополь, 16.10.1974.

Судді: Ярослав Баликін - Володимир Рибаків (обое Дніпропетровськ), Борис Швецов (Київ)/????, СК «Чернігів» – «Металург» Запоріжжя – 2-4, – 3-1. Голи: Козлов, Мельников, Курінний – ????.

«Футбольна команда СК Чернігів перший матч 1/4 фіналу розигравшу Кубка України провели 23 вересня в Запоріжжі. Тут вона зустрічалася з місцевою командою «Металург», яка виступає в першій лізі.

Як нам повідомили в Запоріжжя, кубковий поєдинок закінчився з рахунком 4-2 на користь господарів поля.

Повторні матчі 1/4 фіналу відбудуться 14 жовтня».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 25.09.1974.

«Як відомо в першому матчі 1/4 фіналу розигравшу Кубка України – Кубка газети «Радянська Україна» в Запоріжжі спортклубівці зазнали поразки від команди «Металург» - 2-4. Отже, в повторному матчі на своєму полі їм потрібна була перемога.

Матч виявився бойовим, справді кубковим. Перемогли спортклубівці – 3-1. В підсумку двох матчів співвідношення м'ячів стало рівним – 5-5. Але правилами при рівності м'ячів, гол, забитий на чужому полі, має подвійну ціну. Це схилило терези на користь чернігівців. Отже, команда СК Чернігів здобула право виступати в півфіналі».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 16.10.1974.

Відбулися перші матчі 1/4 фіналу розигравшу Кубка України для команд майстрів на приз газети «Радянська Україна».

«Металург» (Запоріжжя) — СК «Чернігів», 4:2 (1:2). Запоріжжя, 23 вересня. Стадіон «Металург». Ясно. 17 градусів. 1000 глядачів.

Судді: Я. Баликін, В. Рибаків (обидва — Дніпропетровськ), В. Шевцов (Київ).

«Металург»: Семихоненко — 4, Томах — 3, Денеш — 3, Прохорин — 3, Таранов — 3, Амосов — 3 (Валюнов 78—4), Ушаков — 3 (Кашей, 46—3), Пензін — 3, Кутін — 3 (Петров, — 45—4), Спартак — 3, Іщенко — 3.

СК «Чернігів»: Шарій — 4, Шенкун — 4, Абрамов — 4, Янубий — 4, Козлов — 4, Ігнатенко — 4 (Пановський, 45—4), Реаннін — 4.

Марченко — 4, Мельников — 4, Курінний — 4, Самойленко — 4.

Голи: Мельников (11, в 11-метрового), Резнік (28), Іщенко (37, 72), Пензін (50, 90).

Пензін і Томах не реалізували пенальті.

Результати решти зустрічей першого туру чвертьфіналу: «Спартак» (Ів.—Фр.) — «Локомотив» (Херсон) — 3:1; «Колос» (Полтава) — «Автомобіліст» (Житомир) — 0:0; «Таврія» — «Говерла» (Ужгород) — 3:1.

Матчі - відновді відбудуться 14 жовтня.

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1974.

ЧИЙ ФУНДАМЕНТ НАДІЙНІШИЙ?

КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

ПЕРШІ ЧВЕРТЬФІНАЛЬНІ МАТЧІ: «СПАРТАК» (ІВАНО-ФРАНКІВСЬК) — «ЛОКОМОТИВ» (ХЕРСОН) — 3:1, «КОЛОС» (ПОЛТАВА) — «АВТОМОБІЛІСТ» (ЖИТОМИР) — 0:0, «ТАВРІЯ» (СІМФЕРОПОЛЬ) — «ГОВЕРЛА» (УЖГОРОД) — 3:1, «МЕТАЛУРГ» (ЗАПОРІЖЖЯ) — СК ЧЕРНІГІВ — 4:2

Республіканський кубковий турнір набрав нових відтінків: у боротьбі за почесний трофей включилися клуби першої ліги. Сімферопольська «Таврія», запорізький «Металург» та івано-франківський «Спартак» у різний час здобували путівки до злету на всесоюзну орбіту, вигравши спочатку звання чемпіона УРСР. У нинішньому сезоні вони займають різні сходинки в таблиці першої групи. Але ж з ними добре знайомі наші команди другої групи, і тому нема нічого дивного, що, виступаючи в гостях, молодші за рангом колективи, не вигравши жодного матчу, все ж не лишили «сухими» ворота господарів поля. При двосерійній формулі розигравшу м'яч, забитий у гостях, багато важить. Не скажеш, яка команда заклала надійніший фундамент перед повторною грою.

Наші кореспонденти із Сімферополя, Запоріжжя, Івано-Франківська та Полтави повідомили:

«Таврія», дебютуючи у першій лізі, впевнено змагається з клубами, які виборюють дві путівки до

«вищого світу». А ще торік у республіканському турнірі з нею на рівних боролась за призове місце ужгородська «Говерла». Кубковий матч між ними на сімферопольському стадіоні в присутності 12 тисяч глядачів розпочався невдало для гостей. Стрілки хронометра ще не зробили повний оберт, як один з головних бомбардирів «Таврії» — Климов, скориставшись з промаху воротаря «Говерли», відкрив рахунок.

Бойовий склад «Таврії» продовжував нападати. Швидкий форвард Прилепський обминув кількох захисників, увірвався до штрафного майданчика і подвоїв рахунок. А ще через кілька хвилин Климов у високому стрибку головою спрямував за адресою третій м'яч.

Після цього футболісти «Таврії» заспокоїлися. З цього негайно скористався ужгородці. Шкаву комбінацію в один дотик красиво завершив Русин — 3:1. З таким рахунком команди пішли на відпочинок. Після перерви він так і не змінився.

Запорізький «Металург» і не збагнув, як до 20-ї хвилини гри вже програвав 2:0. Господарі поля сподівалися легко переграти гостей і надали місця у стартовому складі дублерам. Рахунок чернігівці відкрили з 11-метрового штрафного, призначеного за грубість проти їх форварда Мельникова. Він же реалізував пенальті. На 20-й хвилині його одноклубник Резнік після «сольного» проходу подвоїв результат.

Тільки після цього гравці «Металурга» спохватилися і почали наполегливо боротися за м'яч. Незадовго до перерви Іщенко зменшив розрив — 2:1. Під час відпочинку господарі провели одразу три заміни, посиливши напад. В його складі появляється досвідчений Кашей. Другий тайм проходить під знаком переграти «Металурга». Часто помилляється захист гостей. Незабаром Пензін зрівнює рахунок — 2:2. Він же дістає можливість вивести свою команду вперед. Але з пенальті посилає м'яч у штангу. Промак партнера поправляє Іщенко, який забив свій другий гол у матчі.

«Металург» дістає право пробити ще одне пенальті. Але не реалізували його. Тільки за 15 секунд до фінального світла в метушні на штрафному майданчику Пензіну вдається проштовхнути м'яч у сітку — 4:2.

Торішній фіналіст Кубка — івано-франківський «Спартак» — досить легко переграв херсонський «Локомотив». Матч у Полтаві пройшов при перевазі першого володаря Кубка — «Автомобіліста», але ворота так і лишилися неторканими.

Повторні матчі чвертьфіналу призначено на 14 жовтня.

Газета «Радянська Україна» Київ, 25.09.1974.

Матч, що проходив у Житомирі на стадіоні імені Ленінського Комсомолу, за перебігом подій і напруженням нагадував поєдинок київських динамівців з дніпропетровцями. Тут також кульмінаційними стали останні хвилини. Але за майстерністю гравці «Автомобіліста» й «Колоса» ще значно поступаються перед колегами з вищої ліги.

Перша зустріч закінчилася нульовою нічиєю. Тож полтавцям досить було забити гол, який на чужому полі має подвійну цінну, і хтозна, кому б усміхнулося щастя. І гості з перших хвилин сміливо йдуть вперед, ударами здаєтьку перевіряючи пильність стража воріт «Автомобіліста» Валентина Журби.

Господарі ж спочатку не можуть протистояти натискові полтавців, котрі борються за кожен клаптик поля. Та на 23 хвилині контратака приносить успіх житомирцям. Гол забив Микола Васютін.

Цей рахунок тримався аж до 87 хвилин. Полтавські футболісти мали ще одну нагоду встановити рівновагу, та неточні завершальні паси зводили нанівець їхні зусилля. Під завісу Ярослав Кугайкевич, який вийшов на заміну Вячеславу Ногіну, забив другий гол.

Після фінального свистка я підійшов до старшого тренера «Автомобіліста» В. С. Жилина.

— Що тут сказати? — прокоментував він. — Самі бачили, що поєдинок тримав у напрузі всі 90 хвилин. Ішов справжній кубковий

Завершальний чвертьфінальний кубковий поєдинок на приз «Радянської України»

двобій. Полтавський «Колос» — гідний суперник, наполегливий і технічний. Особливо впевнено грає півзахист — Курилов, Бардешин, Євдокимов. Серед своїх відзначити когось не берусь.

Старший тренер «Колоса» В. В. Носов найлаконічніший:

— Хоч і програли, грою команди задоволений.

Арбітр матчу В. Швецов

— Гра, безперечно, вийшла цікавою, на рівні кращих зразків першої ліги. Обидва суперники мали однакові шанси, але поталанило «Автомобілісту» — першому володареві приза «Радянської України».

Д. ГЕРАСИМЕНКО.

м. Житомир.

* * *

Інші повторні поєдинки (в дужках подаємо результати перших матчів): «Локомотив» (Херсон) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 5:1 (1:3), «Говерла» — «Таврія» — 0:1 (1:3), СК Чернігів — «Металург» (Запоріжжя) — 3:1 (2:4).

Отже, в півфіналах гратимуть «Локомотив» Х — «Автомобіліст», «Таврія» — СК Чернігів.

Газета «Радянська Україна» Київ, 16.10.1974.

1/2 фіналу.

4, 10.11: «Автомобіліст» — «Локомотив» Херсон — 1-4. Голи: М.Васютін — В.Дровецький (два), С.Звенигородський, О.Сапельняк. — 4-0. Голи: М.Пінчук, В.Чирва, Я.Кугайкевич (два).

Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» з футболу
Перші півфінальні матчі: «ТАВРІЯ» (Сімферополь) — СК Чернігів — 0:1, «ЛОКОМОТИВ» (Херсон) — «АВТОМОБІЛІСТ» (Житомир) — 4:1.

Вчора погляди уболівальників були спрямовані до Центрального стадіону столиці України: флагоман вітчизняного футболу — київське «Динамо» в повторному матчі 1/2 Кубка володарів кубків приймав клуб «Ейнтрахт» з ФРН. Різні загоони шанувальників шкіряного м'яча вчора об'єднали свої симпатії навколо лідера сезону, бажаючи йому успіху в нелёгкому поєдинку. Кияни прощалися з великим футболом до наступного року, хоч його справи ще хвилюватимуть їх, доки не буде поставлено вирішальну крапку у чемпіонаті країни.

Найближчі тили лідера — команди майстрів другої ліги України, завершивши чемпіонат республіки, з'ясовують свої стосунки в кубковому турнірі на приз газети «Радянська Україна». Минулого поєдинку на стадіонах Сімферополя і Херсона відбулися перші півфінальні зустрічі розіграшу Кубка УРСР.

Сімферопольська «Таврія», дебютуючи в першій лізі, успішно виступила в цьому році, завершивши всесоюзний турнір на шостій сходинці, після клубів, яким відомі дороги вищої ліги. Кримська команда найрезультативніша в турнірі претендентів. Футболісти чернігівського СК теж закінчили сезон на шостій сходинці, але ж серед команд другої ліги. Та ав-

торитет господарів сімферопольського поля антропо не збентежив гостей з Полісся. Вони на рівних провели матч з клубом вищого рангу. На 30-й хвилині стрімкий прохід по краю чернігівця Шоліна закінчився прострілом уздовж воріт, який замкнув його партнер Дзюба.

Спроби «Таврії» відігратися в другому таймі закінчилися безрезультатно. Гості спокійно оборонялися, стримуючи штурм господарів поля. Добре провела матч бригада арбітрів з Миколаєва на чолі з А. Паливотом.

Херсонський «Локомотив» і житомирський «Автомобіліст» замикають першу десятку в підсумковій таблиці чемпіонату республіки. Зрозуміло, що обидва клуби прагнуть поліпшити свої справи в кубковому розіграші. Перший тайм між ними закінчився нічиєю — 0:0. Після перерви житомирянин Васютін з штрафного посилав м'яч у ворота «Локомотива». Досвідчений форвард залізничників Дровецький відповідає двома голами, один за одним у ворота житомирця. «Автомобіліст» — перший володар Кубка «Радянської України» не примирився з невдачею і прагне змінити рахунок. Але ж дві контратаки херсонців уміло завершують. Звенигородський і Сапельняк, «Локомотив» виграє — 4:1.

Газета «Радянська Україна» Київ, 6.11.1974.

ФІНАЛУ

«Радянська Україна» з футболу

У двосерійному фіналі республіканського кубкового турніру на приз нашої газети схрестять зброєю перший володар почесного трофея «Автомобіліст» і торішній чемпіон України, який гідно представив український футбол у нинішньому році в першій лізі — «Таврія». Обидва претенденти на почесний Кубок здобули путівки до головного матчу розіграшу лише у повторних півфінальних іграх: «Автомобіліст» — на своєму полі, «Таврія» — в гостях. Як проходили повторні півфі-

нальні матчі, розповідають їх головні арбітри: Микола Кірсанов, суддя всесоюзної категорії.

— Перед «Автомобілістом» стояло складне завдання — як мінімум переграти «Локомотив» з рахунком 3:0. Готуючись до гри, я сподівався, що залізничники обериуть тактику глухого захисту, вдаючись до контратак. Але ж вони вийшли на поле без будь-якого плану, і «Автомобіліст» легко оволодів ініціативою. Правда, після кожного з перших двох голів у їх ворота херсонці відповідали бурхливими атаками. Сильний удар їх форварда Журавки відбила штанга, але це був єдиний момент, коли гості були близькі до мети.

Після перерви тренери житомирян замінили захисника на півзахисника. Появившись на полі, новачок «Автомобіліста» Кугайневич на 53-й і 57-й хвилині дефічно примушував капітулювати воротаря гостей. «Локомотив», у складі якого виступало кілька досвідчених футболістів, яким відомі турнірні обрії вищої ліги, примирився з невдачею. Житомир'яни могли збільшити рахунок, але Пінчук не реалізував пенальті.

Ігор Качар, суддя всесоюзної категорії:

— Повторний матч у Чернігові між СК і «Таврією» пройшов по-бойовому, завзято. Обидві команди послали на поле свої найкращі сили. Рахунок відкрили господарі стадіону. Їх захисник Чабайда... зрізав м'яч у власні ворота. Потім головний бомбардир сімферопольців Клімов випередив захисників у боротьбі за простірний передачу Прилепського.

Вдалу заміну провели тренери чернігівського клубу. Появившись у лінії нападу, Самойленко зменшує розрив — 2:1. Та за 3—4 хвилини до фінального свистка за порушення правил гри проти сімферопольця Кваніна поблизу штрафного майданчика чернігівців було призначено штрафний. Вишиновується «стінка», але майстерним ударом Клімов «обходить» її. М'яч вривається в нижній кут воріт — 3:1.

...Перший фінальний матч буде зіграно сьогодні в Житомирі. «Автомобіліст» прийматиме «Таврію». 16-го листопада «Таврія» в Сімферополі прийматиме «Автомобіліста».

Газета «Радянська Україна» Київ, 12.11.1974.

4, 8.11. СК «Чернігів» — «Таврія» — 1-0, — 1-3. Голи: Ю.Резнік (або М.Самойленко) — М.Чабайда (автор гол), М.Клімов (два).

У чернігівських болілишників теплилась надія, що цей матч для спортклубівців не буде останнім у сезоні. За це говорила як футбольна статистика попередніх зустрічей з «Таврією» в минулі роки, що була на користь чернігівців, так і результати нинішніх кубкових матчів.

Судить самі. Кримські футболісти вихід у півфінал розіграшу Кубка України відвоювали в єдиного претендента — «Говерли». Спортклубівці пройшли довший і небезпечніший шлях. На попередніх кубкових сходинках вони неодмінно «спотикалися» в гостях програли «Крибасу»; — 0:1, луцькій команді — 2:3 і запорізькому «Металургу» — 2:4. Зате у себе вдома вони послідовно їх пе-

ремогли — 2:0, 3:1, 3:1. Цього разу все вийшло навпаки. Вигравши перший раунд в Сімферополі з перевагою в один м'яч, чернігівці на своєму полі розгубили фору і втратили надії на перемогу.

Перший гол був дещо несподіваним для всіх: Абрамов зрізав м'яча у свої ворота на початку гри. Але спортклубівці намагалися відквитатися. І слушні моменти були. А десь перед перервою гостей від гола врятувала перекладина.

Ігрова перевага «Таврії», майстерність її футболістів відчулася на перших хвилинах другого тайму. Другий гол влетів у ворота чернігівців після удару М. Клімова — кращого бомбардира першої ліги.

Якусь надію вселив гол, забитий у відповідь Самойленком. Шопін навісив м'яча на центр поля, Резнік перевів його ліворуч і наш півзахисник, який щойно вийшов на поле, під гострим кутом послав його в сітку — 1:2.

Тепер атаки як господарів, так і гостей чергувалися майже до самого кінця матчу. Але Клімов знову підтвердив свій авторитет: після розіграшу «стінки» забив гол — 3:1.

В цей же час житомирський «Автомобіліст», який програв першу півфінальну зустріч у Херсоні з рахунком 1:4, взяв не менш переконливий реванш. Вигравши у «Локомотива» матч-відповідь у чотири «сухі» м'ячі, він з «Таврією» потрапив до фіналу Кубка України...

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 12.11.1974.

«Надійшла приємна звістка з Сімферополя. Там в першому півфінальному матчі на Кубок України місцева «Таврія» - команда першої ліги — приймала чернігівський СК. Спортклубівці виграли поєдинок з рахунком 1-0.

Завтра о 15-й годині на стадіоні імені Ю.О.Гагаріна відбудеться повторна зустріч між цими командами».

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 1974.

4 листопада проведено перші півфінальні матчі на Кубок України з футболу — Кубок газети «Радянська Україна».

Команда СК Чернігів виступала в Сімферополі. Тут вона зустрічалася з командою першої ліги класу «А» «Таврія».

Матч закінчився з рахунком 1:0 на користь чернігівців. М'яч на 30-й хвилині з

подачі О. Шопіна забив В. Дзіоба.

Повторний матч відбудеться 8 листопада в Чернігові на стадіоні імені Ю. О. Гагаріна.

В Херсоні місцевий «Локомотив» приймав футболістів житомирського «Автомобіліста». Зустріч закінчилася з рахунком 4:1 на користь господарів поля.

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 6.11.1974.

«8 листопада в Чернігові на стадіоні імені Ю.О.Гагаріна відбувся повторний півфінальний матч розіграшу Кубка України з футболу. Команда СК Чернігів зустрічалася з сімферопольськими футболістами — командою «Таврія».

Як відомо, в першому матчі у Сімферополі перемогли спортклубівці — 1-0. Цього разу перемогу здобули гості — 3-1.

За підсумками двох матчів команда «Таврія» вийшла у фінал. Чернігівські футболісти вибули з дальшої боротьби за почесний приз.

Після матчу було вручено приз найрезультативнішому гравцеві команди СК Чернігів. Його здобув капітан команди Валентин Дзіоба, на рахунку якого 16 м'ячів».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 12.11.1974.

«ОСЕЧКА В ПЕРВОМ ПОЛУФИНАЛЬНОМ.

Позавчера симферопольская «Таврия», которая завершила игры чемпионата страны по футболу среди команд первой лиги, провела на своем поле первый полуфинальный матч на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна». Ее соперником был коллектив второй группы — СК Чернигова.

Симферопольцы и черниговцы — старые знакомые. Потому-то матч начался без взаимной разведки, остро и в быстром темпе. На 3-й минуте вблизи штрафной площадки гостей крымчане разыграли штрафной удар. Н.Климов вышел один на один с В.Юрьевым, гол, казалось, неминуем, но в последнее мгновение симферополец пробил неточно.

Первый тайм прошел с некоторым преимуществом хозяев, которые тем не менее позволили соперникам забить мяч в свои ворота. Случилось это на 30-й минуте, когда Н.Куриной сделал прострел с левого края вдоль ворот «Таврии», защитники которой в этой ситуации сыграли не лучшим образом, и никем не прикрытый В.Дзиоба с близкого расстояния спокойно и точно пробил мимо В.Занина. Незадолго до перерыва мог отличиться Ю.Резник, но посланный им головой мяч попал прямо в В.Занина.

Во второй половине встречи крымчане подолгу и настойчиво атаковали, пытались поразить цель Н.Климов (на 82-й минуте его, сильнейший удар издалека пришелся в перекладину), В.Прилепский, В.Туховский и другие симферопольцы. Однако гости сумели устоять и удержать минимальный счет в свою пользу.

Повторный поединок состоится 8 ноября в Чернигове.

Команды выступали в составах:

«ТАВРИЯ»: В.Занин, О.Жилин, В.Туховский, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванин, А.Коробочка, Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин (И.Авдеев), В.Прилепский.

СК ЧЕРНИГОВ: В.Юрьев, А.Шакун, В.Абрамов, В.Якубик, А.Козлов, А.Игнатенко, А.Шопин, В.Марченко, Ю.Резник, Н.Куриной, В.Дзиоба».

Газета «Крымская правда» Симферополь, 4.11.1974.

Фінал.

12, 16.11. Ст. Ленінського комсомолу/«Локомотив». 4000/8000 глядачів. +8/+18. Судді: Юрій Сергієнко (Харків) - Борис Швецов, Сергій Щербак (обоє - Київ)/ Костянтин Вихров - Володимир Грінберг, Микола Хохуленко (всі - Київ). **«Таврія» — «Автомобіліст» — 2-1 (0-0)**. Голи: Климов (52), Черемисін (55) — Шишков (60). Попереджені: Чирва, Сладковський — Кванін, Коробочка. — **2-0(1-0)**. Голи: Климов (4, 70). Вилучені: Жилін — Васютін.

1-й матч: «Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, В.Шишков, В.Паламарчук, Б.Кравчук (Є.Наумов, 46), В.Зеленський (Л.Ширнін, 70), В.Чирва, В.Сладковський, М.Васютін, Я.Кугайкевич, М.Пінчук. Тренер Валерій Стародубов.

«Таврія»: В.Занін, О.Жилін, В.Туховський, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванін, А.Коробочка, М.Климов, А.Орлов, А.Черемисін, В.Прилепський (І.Авдіїв, 70). Тренер Сергій Шапошников.

2-й матч: «Таврія»: В.Юрковський (В.Занін, 74), Г.Гусев, В.Туховський, О.Жилін, В.Луценко, А.Кванін, І.Авдіїв (А.Коробочка, 46), М.Климов, В.Орлов, А.Черемисін (А.Морозов, 57), В.Прилепський. Тренер С.Шапошников.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, Є.Наумов (В.Нагін, 76), Б.Кравчук, Л.Ширнін, В.Зеленський, В.Чирва (М.Годованюк, 46), В.Сладковський, М.Васютін, В.Паламарчук, М.Пінчук. Тренер В.Стародубов.

Інша версія: В.Журба, В.Козинець, Є.Наумов, Б.Кравчук, Л.Ширнін, В.Зеленський, В.Чирва (В.Нагін, 76), В.Сладковський, М.Васютін, В.Паламарчук, М.Пінчук (М.Годованюк, 46). Тренер Віктор Жилін.

«СУМНЕ ПРОЩАННЯ». Остання зустріч з футболу на стадіоні імені Ленінського комсомолу закінчилася поразкою господарів. «Автомобіліст» програв перший фінальний матч на кубок УРСР «Таврії» з рахунком 1-2.

Всі голи були забиті у другому таймі. Спочатку М.Климов і А.Черемісін, скориставшись нерішучістю захисту і помилками В.Журби, добилися успіху. Через чотири хвилини після цього В.Шишков відквитав один м'яч. Більшого житомир'яни зробити не змогли.

«Автомобіліст» ще до матчу перегорів. Осмислено на полі діяло лише кілька гравців. До того ж, гра відзначалася надмірною жорсткістю. П'ять жовтих карток підняв суддя всесоюзної категорії Ю.Сергієнко. Травму одержав один з кращих нападаючих «Таврії» В.Прилепський.

Зрозуміло, важко боротися з найрезультативнішою командою першої ліги класу «А». Але господарі не проявили притаманних їм бійцівських якостей кубкової команди. Може у Сімферополі наші земляки продемонструють справжній футбол, гідний фіналу».

Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1974.

«Автомобіліст» (Житомир) — «Таврія» (Сімферополь). 1:2 (0:0). Перший фінальний матч Кубка України на приз газети «Радянська Україна», Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 12 листопада. Мінлива хмарність, 8 градусів. 1000 глядачів.

Судді: Ю. Сергієнко (Харків), Б. Шлецько, С. Щербак (обидва — Київ).

«Автомобіліст»: Журба, Козинець, Шишков, Паламарчук, Кравчук (Наумов, 46), Зеленський (Ширнін, 70), Чирва, Сладковський, Васютін, Кугайкевич, Пінчук.

«Таврія»: Занін, Жилін, Туховський, Гусєв, Луценко, Кав'юнін, Коробочка, Климов, Орлов, Черемісін, Прилепський (Аведєв, 70).

Голи: Климов (52), Черемісін (55), Шишков (60).

Попереджено Кав'юніна, Коробочку, Кугайкевича, Сладковського, Чирву.

ЯК І СЛІД було чекати, зустріч почалася атаками господарів поля. Двічі на хорошій позиції для завершального удару виходив Кугайкевич, але в обох випадках м'яч пролітав далеко від цілі. Не добившись у дебюті результату, житомир'яни віддали ініціативу гостям. Однак і кримчани тривалий час грали вхолосту. До перерви глядачі голів не побачили. По-перше, непогано діяли обидва воротарі, а, по-друге, форвардам і «Таврії», і «Автомобіліста» не вистачало бойовитості.

Після перерви гості змінили малюнок гри, почали діяти широкі, використовуючи для розгортання атак весь оперативний простір. І вже невдовзі Климову вдалося відкрити рахунок. Причому в цьому епізоді захисники господарів виявили незрозумілу байдужість, дозволивши форварду вийти віч-на-віч з воротарем. Щоправда, Журба парнував перший удар Климова, але проти повторного нічого не зміг вдіяти.

Пропущений гол явно вплинув на бойовий дух житомир'ян. Через дві хвилини вони дозволили Черемісину спокійно спрямувати головою в сітку другий м'яч. Це певною мірою надихнуло «Автомобіліст» на рішучі дії. Але господарі відіграли тільки один гол. У цьому їм допоміг Занін. Він прийняв нависний м'яч, але випустив його з рук, і Шишков скористався з помилки голкіпера.

На жаль, зустріч відзначалася різкістю. Судді майже щохвилини доводилося втручатися в гру. П'ятьох футболістів він попередив. Усе ж Прилепський зазнав важкої травми.

Повторний матч — 16 листопада в Сімферополі.

Газета «Спортивна газета» Київ, 14.11.1974.

ПЕРШИЙ РАУНД ЗА ГОСТЯМИ КУБОК УКРАЇНИ З ФУТБОЛА

Матч у Житомирі між «Автомобілістом» і сімферопольською «Таврією» розпочався атаками господарів. Двічі на ударну позицію виходив герой минулої зустрічі з херсонцями (яку житомир'яни виграли з рахунком 4:0) Я. Кутайкевич, але м'яч йшов далеко від воріт. Не добившись результату, наші земляки віддали ініціативу гостям. Проте і тим не таланить. Перший тайм так і не приніс голів. І в цьому заслуга не тільки воротарів В. Журби і В. Заніна — беззубо діяли нападники обох команд.

Після перерви «Таврія» заграла широко. На діагональній передачі в штрафний майданчик виходять М. Климов, В. Орлов, А. Черемісін. Перший з них на 52-й хвилині при байдужому спостереганні захисників вийшов сам на сам із В. Журбою. Його гарматний удар воротар відбив, але проти повторного вже нічого не зміг вдіяти.

Пропущений гол знітив житомир'ян. Вже через дві хвилини гості подали кутовий. В. Журба не вийшов з воріт, і А. Черемісін спокійно спрямував го-

ловою м'яч у кут. Тільки після цього господарі перейшли до рішучих дій. На жаль, їх атаки були більше схожі на навальний штурм. І все ж саме така тактика принесла успіх. Щоправда, в цьому винен В. Занін. Він спочатку прийняв нависний м'яч, але випустив його, і В. Шишков забив гол. «Автомобіліст» вів наступ до фінального свистка. Однак форварди так і не знайшли можливості врятувати матч.

Отже, перший раунд фіналу за гостями. Вдома, зрозуміло, їм буде діяти легше. Проте віриться, що «Автомобіліст» зуміє продемонструвати притаманні йому бійцівські якості кубкової команди.

В. КИРИЛАНСЬКИЙ

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 15.11.1974.

«Таврія» [Сімферополь] — «Автомобіліст» [Житомир]. 2:0 [1:0]. Другий фінальний матч Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Сімферополь. Стадіон «Локомотив». 16 листопада. Сонячно. 18 градусів. 8000 глядачів.

Судді: К. Вихров, В. Грінберг, М. Хохуленко (всі — Київ).

«Таврія»: Юрковський (Занин, 74), Жилин, Туховський, Гусев, Луценко, Кванін, Авдеев (Коробочка, 46), Климов, Орлов, Черемисін (Морозов, 57), Прилепський.

«Автомобіліст»: Журба, Козинець, Наумов, Кравчук, Ширнін, Зеленський, Чирва (Нагін, 76), Сладковський, Васютін, Паламарчук, Пінчук (Годовалюк, 46).

Вилучено з поля Васютіна («Автомобіліст») та Жилина («Таврія»).

Голи: Климов (4, 69).

...ЙШЛА 69-а хвилина матчу. Наймолодший гравець «Таврії» — 19-річний Коробочка одержав м'яч на правому фланзі, стрімко пройшов до лицевої лінії. Воротар гостей Журба, відчувачи, що через секунду слід чекати прострілу, був уже готовий перехопити м'яч, але голкіпера на мить випередив Климов, який дуже ефектно подвоїв рахунок.

Нинішнього сезону Микола Климов — один з найкращих бомбардирів першої ліги, де він провів 25 матчів. Успішно

він зіграв і у матчах Кубка України. На його рахунок 7 м'ячів у шести зустрічах. У звітному матчі Климов вже на 4-й хвилині підтвердив свої снайперські здібності: Орлов з центра поля зробив передачу Прилепському. Той, позбувшись опіки Ширніна, адресував м'яч у штрафний майданчик. Климов алучним ударом голови спрямував м'яч у нижній кут воріт Журби.

Сімферопольці, перемігши в першому фінальному матчі та ведучи вже у дебюті повторної зустрічі, грали досить спокійно. Гостям лише одного разу вдалося опинитися на зручній позиції. На початку другого тайму Чирва прослизнув між Туховським та Луценком, але не зміг вірно розпорядитися м'ячем.

Редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябокляч вручив футболістам «Таврії» Кубок УРСР, а відповідальний секретар газети «Гудок» А. П. Воробйов передав команді кришталевий приз, встановлений редакцією для найрезультативнішої команди першої ліги.

Колом пошани завершив дебютант першої ліги важкий, але радісний для себе сезон. Шосте місце, здобуття почесного призу українського футболу — великий успіх «Таврії»!

Г. НЕМИРОВСЬКИЙ.
Сімферополь (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 19.11.1974.

«... Позавчера в Житомире была проведена первая финальная встреча. Основные события в ней развернулись после перерыва: на гол, забитый хозяевами поля, крымчане ответили двумя мячами — 2-1. Теперь в субботу на своем поле симферопольцы проведут ответную встречу с житомирцами, после которой Кубок УССР получит новую прописку».

Газета «Крымский комсомолец» Симферополь, 1974.

«На перерыв участники первого финального матча на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» житомирский «Автомобилист» и симферопольская «Таврия» ушли, так и не порадовав зрителей забитыми голами. Зато во втором тайме соперники постарались. Уже на 50-й минуте Н.Климов забил красивый гол в ворота хозяев поля. Спустя пять минут отличился А.Черемисин. Сделав весомую заявку на получение почетного трофея, крымчане продолжали дружно атаковать ворота «Автомобилиста».

На 65-й минуте им удалось сквитать один мяч (В.Шишков). Когда до финального свистка оставалось пять минут, вперед рванулся Н.Климов, однако в последнее мгновение он не смог удачно распорядиться мячом, и его удар отразила штанга. В итоге — 2-1 в пользу «Таврии», выступавшей в составе: В.Занин, О.Жилин, В.Туховский, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванин, А.Коробочка, Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин, В.Прилепский (И.Авдеев).

Ответный матч, который даст окончательный ответ на вопрос, кому владеть Кубком Украины, состоится в Симферополе на стадионе «Локомотив» 16 ноября».

Газета «Крымская правда» Симферополь, 1974.

«Вчера на симферопольском стадионе «Локомотив» состоялся последний, решающий матч на кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна». Хозяева поля — футболисты «Таврии» в повторном поединке встречались с командой второй группы (6-я зона) — житомирским «Автомобилистом».

Вот в каком составе крымчане провели матч: В.Юрковський (В.Занин), О.Жилин, В.Туховський, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванин, И.Авдеев (А.Коробочка), Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин (А.Морозов), В.Прилепський.

Хозяева, как и подобает настоящим спортивным бойцам, играли широко и изобретательно, все время поддерживали высокий темп. Тон в атакующих действиях симферопольцев задавали нападающие В.Орлов, Н.Климов и В.Прилепский. Им активно помогали полузащитники и защитники О.Жилин, В.Туховський, Г.Гусев.

Житомирці на протязі всього поединка пытались перехватити ініціативу, однак їх зусилля не досягли цілі. «Таврія» закономірно і заслужено перемогла со счетом 2-0. Оба м'яча у кримчани забив Н.Климов.

Після фінального свистка редактор газети «Радянська Україна» А.К.Рябокляч вручив капітану «Таврії» В.Орлову почетний трофей — хрустальний кубок. Як самої результативної команді першої ліги відповідний секретар редакції газети «Гудок» А.П.Вороб'єв вручив симферопольцям спеціальний приз. Футболістам були поднесені квіти. Многочисленні глядачі гарячо привітали любиму команду, яка в нинішньому сезоні успішно дебютувала в першій лізі, заняв високе для новачка шосте місце в загальній турнірній таблиці».

Газета «Кримська правда» Симферополь, 1974.

ПЕРШИЙ ФІНАЛЬНИЙ МАТЧ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ: «АВТОМОБІЛІСТ» (ЖИТОМИР) — «ТАВРІЯ» (СИМФЕРОПОЛЬ) — 1 : 2 (0 : 0). СТАДІОН ІМЕНІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ, 12 ЛИСТОПАДА.

Бригада арбітрів: суддя всесоюзної категорії Ю. Сергієнко (Харків), суддя всесоюзної категорії Б. Швецов і республіканської категорії С. Щербак (обидва — Київ).

«АВТОМОБІЛІСТ»: В. Журба, В. Козинець, В. Шишков, В. Паламарчук, Б. Кравчук (С. Наумов), В. Зеленський (Л. Ширнін), В. Чирва, В. Сладковський, М. Васютін, Я. Кугайкевич, М. Пінчук.

«ТАВРІЯ»: В. Занін, О. Жилін, В. Туховський, Г. Гусєв, В. Луценко, А. Каанін, А. Коробочка, М. Климов, В. Орлов, А. Черемисін, В. Прилепський (І. Авдєєв).

Голи забивали: Климов (52 хвилина), Черемисін (55 хвилина) і Шишков (60).

На посріблений кришні футбольного призу «Радянської України» першим вигравав такий рядок: «Автомобіліст», Житомир, 1972 рік.

Тоді у фіналі щойно запланованого республіканського кубкового турніру для майстрів «Автомобіліст» здолав не когось, а донецького «Шахтаря». Того самого «Шахтаря», який двічі робив коло пошани з Кубком СРСР на головній спортивній арені країни — стадіоні імені Леніна в Лужниках.

Тієї осені «Шахтар» повернувся до вищої ліги. Його старший тренер О. Базилевич та гравці були сповнені бажання порадувати палких шанувальників ще однією перемогою. Шанси «Автомобіліста» оцінювались як один проти десяти. І житомирці не упустили тієї мінімальної можливості. На першій хвилині додаткового часу їх півзахисник Котов забив вирішальний гол.

«Таврія» і «Автомобіліст» багато років перебувають серед провідних українських команд майстрів, гостро суперничали у змаганнях. У нинішньому році їх дороги розійшлися. Торік, ставши чемпіоном УРСР, «Таврія» здобула право виступати в турнірі претендентів, а там вона виграла путівку до першої ліги. Проте, як симферопольці себе по-

чувають у ній, красномовно свідчить позиція дебютанта у підсумковій таблиці. Вона за тими клубами, яким добре знайомі шляхи вищої ліги. «Таврія» — найрезультативніший клуб серед усіх майстрів.

За «Автомобілістом» укоренилась репутація кубкової команди. Але нинішньої осені вона переживає не найкращі часи. Недавно змінилось керівництво клубу. Його знову прийняв заслужений тренер УРСР В. Жилін, який заклопотаний справами вже наступного сезону і найменше — сьогоднішніми.

Рік перебування у першій лізі пішов на користь «Таврії». Вона стала поважнішою і впевненішою у своїх маневрах. Команда навчилася розігрувати комбінації з нарощенням темпу. На вістрі атак добре розуміють один одного швидкі Климов і Прилепський. Трохи позаду них спрямовує агресивні дії партнерів урівноважений Орлов. Досить часто в авангардних рядах з'являється стоєр Луценко. Одне слово, «Таврія» — модель сучасного футболу в рамках першої ліги.

Організований грі гостей «Автомобіліст» протиставив рішучість і наполегливість, самовідданість у боротьбі за м'яч на будь-якій ділянці поля. Житомирці перевели чет-

вертого захисника в позицію півзахисника.

Десь у середині першого тайму двічі підряд не скористався вигідними моментами центрфорвард житомирян Шишков, який чомусь був у футболці з третім номером. Усі м'ячі були забиті протягом першої чверть години другого тайму. Климов скористався з помилки захисника у центральній зоні, вискочив віч-на-віч з воротарем. Журба відпаривав сильний удар. Климов встиг раніше до м'яча і відкрив рахунок. Потім Черемисін після кутового головою подвоєє результат. Кутовий біля воріт «Таврії». Занін втрачає орієнтацію. Сильний удар Шишкова зменшує розрив у м'ячах. «Таврія» виграє — 2:1. Але остаточно все вирішиться у повторному фінальному матчі 16 листопада в Симферополі.

Цікавий матч пройшов безкомпромісно, але часом виходив за рамки правил. Арбітр не скупився на «жовті картки». У протоколі записано попередження п'ятьом футболістам, що, звичайно, зайве для будь-якого матчу, не кажучи вже про такий відповідальний, яким є фінал Кубка республіки.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ,
сектор «Радянської України».

Газета «Радянська Україна» Київ, 14.11.1974.

КУБОК У СИМФЕРОПОЛІ, ВИМПЕЛ — У ЖИТОМИРІ

У Симферополі на стадіоні «Локомотив» відбувся другий фінальний матч розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». Як відомо, в першій зустрічі, проведеної у Житомирі між місцевою командою «Автомобіліст» і симферопольською «Таврією», перемогли гості з рахунком 2:1. Повторна зустріч також принесла перемогу кримським футболістам, які виграли з результатом 2:0. Обидва голи забив один з найкращих бомбардирів команд першої ліги М. Климов.

Отже, переможцем кубкових змагань 1974 року стала симферопольська команда «Таврія». «Автомобіліст» на шляху до фіналу переміг такі сильні команди, як «Фрунзенець» (Суми), «Суднобудівник» (Мико-

лаїв), «Колос» (Полтава), «Локомотив» (Херсон). До того ж, варто відзначити, що саме «Автомобіліст» був першим володарем приза газети «Радянська Україна» в 1972 році, а ще через рік виявився фіналістом змагань за Кубок України.

...Після фінального матчу редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябокляч вручив команді «Таврії» перехідний приз газети — Кубок Української РСР з футболу. Гравці команди-переможниці нагороджені дипломами і вимпелами.

Житомирська команда «Автомобіліст» нагороджена вимпелом федерації футболу УРСР, а її гравці — дипломами Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР і вимпелами.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 19.11.1974.

ДРУГИЙ ФІНАЛЬНИЙ МАТЧ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ: «ТАВРІЯ» (СІМФЕРОПЛЬ) — «АВТОМОБІЛІСТ» (ЖИТОМИР) — 2:0 (2:1). СТАДІОН «ЛОКОМОТИВ», 16 Листопада.

Бригада арбітрів: судді всесоюзної категорії К. Вихров і В. Грінберг, суддя республіканської категорії М. Хохуланко (всі — Київ).
«ТАВРІЯ»: В. Юрковський (В. Занін), Г. Гусса, В. Туховський, О. Жидін, В. Лушанко, А. Каанін, І. Авдєєв (А. Коробочка), М. Клімов, В. Орлов, А. Черемисін (А. Морозов), В. Прилепський.

«АВТОМОБІЛІСТ»: В. Журба, В. Козинець, Е. Наумов (В. Нагін), Б. Кравчук, Л. Ширин, В. Зелєнський, В. Чирва (М. Годованюк), В. Сладковський, М. Васютін, В. Паламарчук, М. Пінчук.
Голи забив Клімов (на 4-й та 70-й хвилині).

Надзвичайно шедрий на сонячні дні листопад. А в спортивному календарі один за одним фінішують футбольні турніри різного рангу. Важко розлучатися з шкільним м'ячем до наступної весни, коли стоїть ще справжня футбольна погода.

Повторний фінальний матч Кубка республіки на соковитому зеленому прямокутнику сімферопольського «Локомотива» викликав великий інтерес. Місцевих уболівальників цікавило, чи зможе «Таврія» здйснити своє найвище сходження в кубковому турнірі. Два роки тому в розіграші призу «Радянської України» кримський клуб у чвертьфіналі програв донецькому «Шахтареві» — 2:5. Тоді він «пропустив» розіграш, бо був зайнятий у «змаганні претендентів», де виборював путівку до першої ліги.

Другу спробу в кубковому турнірі сімферопольці почали перемогою над ужгородською «Говерлою» — 3:1 і 1:0. Потім удомови програли чернігівському СК — 0:1, а в гостях виграли 3:1. Перший фінальний матч закінчився на користь «Таврії» — 2:1.

У порівнянні з зустріччю на житомирському стадіоні, виходячи на рідне поле, «Таврія» майже не провела ніяких змін. «Автомобіліст» же перекроїв свої ряди.

Стабільність складу, його краща зіграність стали тими бойовими ноздрями, які зрештою визначили зміст матчу і принесли перевагу технічній «Таврії» над фізично лужим «Автомобілістом».

Гості активно почали другий фінальний матч. Чирва і Наумов з лівого флангу один за одним створюють кілька небезпечних моментів. Та перша ж відповідь сімферопольців приносить їм бажаний успіх. Прилепський, прорвав-

шись по краю, м'яко передає м'яч на середину штрафного майданчика. Клімов у високому стрибку випереджає захисника і головою встигає перевести м'яч у протидежний кут воріт. Це був його шостий гол у кубковому турнірі. Забігаючи наперед, скажемо, що після перерви він уже з подачі Коробочки встановить остаточний рахунок другого фінального матчу.

Пропущений гол на початку гри не збентежив загартованого в кубкових баталіях «Автомобіліста». Житомирці продовжують серією гострих комбінацій по всьому фронту. На полі встановлюється приблизно рівновага сил. Але ж стало зрозуміло, що мужності і стійкості гостей не досить, щоб змістити хід подій. Інших рис житомирців в цьому матчі не проявили.

«Таврія» діє продуманіше, раціональніше, завдяки вищій технічній підготовці. З позиції середньої ланки Черемисін дозгими й середніми передачами партнерам «розтягує» оборону гостей. Вільно почуває себе головний конструктор «Таврії» Орлов. Він точним пасами за спину захисників «Автомобіліста» створює партнерам вигідні позиції для розвитку комбінацій.

Атаки «Автомобіліста» прості, але кожна з них «пахне порохом». Зелєнський кидає в прорив Пінчука, та арбітр не помічає, як з ним неслухняно обійшлися захисники.

Під кінець першого тайму темп зустрічі децю знижується. Обидві команди, які діяли за принципом: «всі в атаці, всі в обороні», помітно втомілися. Зрозуміло, що проявляється і більше технічного браку, помилок. Після перерви у складі «Таврії» на поле виходить молодий Коробочка. Він приємно

залиував кількома оригінальними тактичними рішеннями.

Відчувається, що під час перерви обидві команди частково відновили фізичні сили, і другий тайм проходить у напруженій боротьбі за кожен м'яч. Суперники наче свідомо люють на грати дозволеного кодексоом правил гри.

«Автомобіліст», програвши — 2:0, не примирився з невдачею, але ж «Таврія» диятувала свої умови до фінального свистка. Високий злет «Таврії» в кінціньому сезоні пасамперед базується на розвитку масового футболу в Кримській області, де практично можна тренуватись і грати десять місяців на рік. Під час перерви кубкового матчу на стадіоні було вручено нагороди чемпіонам Криму серед дорослих і юнаків, і це доповнило спортивне свято.

Безперечно, винісний злет «Таврії» — творча заслуга старшого тренера заслуженого тренера УРСР Сергія Шапошикова, який багато років плідотворно працював у республіці з командами майстрів Одеси і Львова.

Під бурхливій оплески тисячних трибун переможці турніру на чолі з капітаном Орловим, який піз призу «Радянської України», зробили коло пошани на рідному стадіоні. На срібній кришці Кубку з'явився третій рядок: «Таврія», Сімферополь, 1974 рік».

**Л. КИСІЛЬ,
О. ЧЕРКАСЬКИЙ,
спецкори «Радянської
України».**
м. Сімферополь.

На знімку: візиту — футбольна команда «Таврія» — володар Кубка УРСР з футболу 1974 року: вгорі — капітан «Таврії» Віктор ОРЛОВ з призом «Радянської України».

Фото В. Дрозда.

Газета «Радянська Україна» Київ, 19.11.1974.

«Таврія» з кубком України.

Тепер команди майстрів візьмуть перерву у чемпіонаті республіки. У наступний вікторок — стартує розіграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». Заснований чотири роки тому, цей турнір користується популярністю серед вболівальників, гравців, фахівців. Зрозуміло, що новий турнір формує свої традиції. Продовжуються пошук формули розіграшу, зручного часу для кубкових матчів.

На першому і другому етапах подвійні серії зустрічей (вдома і у гостях) проведуть команди другої ліги. З чвертьфіналу до них приєднаються клуби першої ліги.

10 червня на полі команд, вказаних першими, відбудуться

стартові матчі 1/16 фіналу: СК Луцьк — «Авангард» (Ровно), «Зірка» (Кіровоград) — «Локомотив» (Жданов), «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Буковина» (Чернівці), «Говерла» (Ужгород) — «Локомотив» (Вінниця), «Локомотив» (Херсон) — «Хвиля» (Севастополь), «Кривбас» (Кривий Ріг) — СК Чернігів, «Автомобіліст» (Житомир) — «Фрунзенець» (Суми), «Колос» (Полтава) — «Динамо» (Хмельницький). Повторні матчі — 25 червня.

На кожному етапі переможець визначається за найбільшою кількістю набраних очок. Якщо команди їх поділять, то перевагу дістане той, хто має кращу різницю м'ячів. Якщо і цей показник буде однаковим, то доведеться рахувати м'ячі, забиті в гостях. Вони у такому випадку мають подвійний коефіцієнт.

Газета «Радянська Україна» Київ, 8.06.1975.

1/16 фіналу.

10, 25.06. «Хвиля» Севастополь — «Локомотив» Херсон — 0-4. — 2-1. Голи: В.Пишков, О.Муха — О.Кравець.

«Авангард» Рівне — СК «Луцьк» — 1-2. Голи: В.Фігель, С.Хвесик — С.Сельменський. — 2-0.

«З МІНІМАЛЬНОЮ ПЕРЕВАГОЮ.

Волею жереба футболістам СК Луцьк та авангардівцям Ровно належить у нинішньому сезоні зустрітись чотири рази. Перші два раунди принесли успіх волинянам. Щоправда, результат зустрічі, яка відбулась минулого вівторка, не буде внесений у турнірну таблицю. Позавчора проходив матч 1/16 розіграшу Кубка УРСР.

Вже перша атака лучан принесла успіх господарям поля. Віктор Кушков стрімко пройшов по правому краю і прострілив уздовж ліцевої лінії. Удар Володимира Фігеля головою був точним. Та пропущений м'яч пішов на користь... ровенчанам. Гості перейшли у наступ, і одна з атак призвела до голу у ворота молодого голкіпера Володимира Нікітіна. До речі, у звітному матчі лучани ввели у бій новачків — І.Шангіна, М.Дударенка, М.Сарабіна, В.Кушкова, В.Шишкова, й слід відзначити, що молодь в цілому непогано провела матч.

Особливо помітною стала перевага лучан у другому таймі. Та реалізувати її вдалось лише під кінець гри. Сергій Хвесик після розіграшу штрафного першим встиг до м'яча, що відскочив від штанги, і під гострим кутом послав його у ворота ровенчан.

Повторну зустріч на Кубок УРСР наші футболісти проведуть 25 червня на полі суперників. Переможець пари визначиться за кількістю набраних очок, при їх рівності: за різницею забитих і пропущених м'ячів. Коли ж і цей показник буде однаковим, то гол, забитий у гостях, набуває подвійну вагу».

Газета «Молодий ленинець» Луцьк, 12.06.1975.

«ЧЕТВЕРТИЙ СТАРТ КУБКА.

Футболісти другої ліги класу „А“ взяли своєрідний таймаут у чемпіонаті і включились у розіграш Кубка УРСР — Кубка газети „Радянська Україна“. Минулого вівторка в 1/16 фіналу СК Луцьк приймає авангардівців Ровно.

Коротко про формулу змагань. У цих популярних іграх беруть участь 16 команд другої ліги і чотири клуби першої ліги. Останні почнуть виступати з 1/4 фіналу. На всіх етапах, включаючи фінал, суперники міряються силами двічі (на своєму і чужому полях). На кожному етапі переможець визначається за найбільшою кількістю набраних очок.

Змагання на приз „Радянської України“ проводяться вчетверте. У 1972 р. Кубок виграв житомирський „Автомобіліст“, у 1973-му — кіровоградська „Зірка“, в 1974-му — сімферопольська „Таверія“. Четвертого володаря трофея ми знатимемо на початку листопада.

Тепер про матч у Луцьку.

Перед грою я зустрівся з наставником СК Луцьк Е.Кеслером. Старший тренер був далекий від оптимізму. До цього, були вагомі причини, бо на гру команда виходила без ряду провідних гравців, які одержали травми.

— Та грати ж треба, до того ж, прагнути виграти, — невесело закінчив своє коротке інтерв'ю Е.Кеслер.

...Ще не встигла секундна стрілка зробити повний оберт, як на табло один з нулів змінився одиницею. Сталося це так. М'яч у гру ввели лучани і швидко повели атаку правим флангом. Навішений на воротарський майданчик м'яч Фігель спрямував у сітку.

Та ось гості почали діяти швидше і на 19-й хвилині вже Никітін вимушений був виняти м'яч із сітки.

У дальшому події розгорталися так: частіше атакували господарі, та їх гра не була позбавлена хиб. Перебуваючи в штрафному майданчику, лучани перетримували м'яч або били неточно. Під час атак вони захоплювалися індивідуальною грою. І все ж другий гол влетів у ворота ровенчан. З відмінної подачі В.Дударенка Хвесик поставив остаточну крапку — 2:1. Це сталося на 84-й хвилині. Матч-відповідь відбудеться 25 червня».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 13.06.1975.

«ПЕРЕД КУБКОМ УСІ РІВНІ.

Вже стало істиною, що перед кришталевим трофеєм усі команди рівні. Наша розповідь — про розиграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». Лідери чемпіонату серед команд другої ліги у кубкових баталіях прагнуть довести, що їх успіх закономірний. Той, хто розташувався у нижній частині турнірної таблиці, зрозуміло, намагається реабілітувати себе на кубковій дорозі.

До минулої середи СК Луцьк двічі у цьому сезоні зустрічався з авангардівцями Ровно (у чемпіонаті і розиграші Кубка УРСР) і виходив переможцем. Повторний матч 1/16 Кубка УРСР лучани провели позавчора в Ровно.

На гру СК Луцьк вийшов без форвардів В.Дударенка і Пристая та воротаря Швойницького, які були травмовані. Перший тайм пройшов з перевагою лучан і закінчився нульовою нічиєю. Після відпочинку господарі перехопили ініціативу і забили два голи.

Таким чином, в 1/8 фіналу вийшли ровенчани.

Наступний тур чемпіонату країни для команд другої ліги відбудеться 1 липня. Свій матч СК Луцьк проведе 29 червня у себе вдома. Його суперником буде севастопольська «Хвиля»».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 27.06.1975.

«У черговому матчі на Кубок УРСР з футболу ровенський «Авангард» добився перемоги з рахунком 2-0 над командою міста Луцька. Успіх ровенчанам принесли комбінаційні атакуючі дії всієї команди. Спершу В.Аністратов, а потім Б.Малахов послали м'яч у ворота противника».

Газета «Зміна» Рівне, 28.06.1975.

«Розпочався розиграш кубка України з футболу серед команд 2 і 1 ліг республіки. Як і торік, на кожному етапі, включаючи і фінал, спортсмени зустрічаються між собою двічі — на своєму і чужому полях. У наступний етап виходить колектив, який заб'є більше м'ячів у двох матчах. При рівності цього показника перевага віддається команді, яка забила більше голів в гостях.

У першому двобої ровенський «Авангард» зустрівся з волинянами. Стартовий матч відбувся у Луцьку. Рахунок відкрили господарі, але ще до перерви ровенчани відквитали пропущений м'яч. Усе ж лучани виграли, забивши вирішальний м'яч — 2-1.

Матч-відповідь відбудеться 25 червня в Ровно».

Газети «Червоний прапор» Рівне, 13.06.1975.

У кубковому двобої при програві в гостях із мінімальним рахунком результат вважається сприятливим для гостей. Першу зустріч на кубок України з футболу ровенський «Авангард» програв у Луцьку — 1:2. Тому сподівався на успіх у повторному матчі. Воно так і вийшло. Але, снажимо прямо, перший тайм цього поєдинку задоволення глядачам не приніс. Наші спортсмени діяли надто спокійно, без справжньої кубкової спритності. Гості, які в основному дбали про захист своїх воріт, провели ряд швидких і небезпечних контратак. У деяких епізодах тільки хороша гра нашого воротаря Валерія Бакуленка врятувала «Авангард» від неприємності.

Після відпочинку картина на полі радикально змінилася. Волиняни чи то втомлювалися, чи вирішили утримати нульову нічию — у другому таймі повністю віддали ініціативу. Атаки ж ровенчан тепер мали зовсім інший характер. Вони були чітко продумані і винахідливі. Вже через десять хвилин Віктор Аністратов не сильним, але точним ударом у самий нижній кут відкрив рахунок. А хвилину через 15 Борис Малахов головою спрямував м'яч повторно у сітку воріт волинян — 2:0. Ровенчани здобули право грати у наступному етапі.

Газети «Червоний прапор» Рівне, 29.06.1975.

Суддя: Дудко/????? «Фрунзенець» Суми — «Автомобіліст» Житомир — 0-1, — 2-0.

«Розпочалися ігри на Кубок України з футболу серед команд другої і першої ліги. На старті в боротьбу вступили клуби другої групи. Як і торік, сумський «Фрунзенець» зустрівся з сильною командою «Автомобіліст» (Житомир). За кілька днів до цього сумчани зазнали поразки від житомирян у

чемпіонаті країни. Кубковий поєдинок також пройшов при перевазі автомобілістів і приніс їм перемогу з рахунком 1-0. 25 червня відбудеться повторна кубкова гра, тепер вже в Сумах».

Газета «Червоний промінь» Суми, 14.06.1975.

«В повторному матчі 1/16 розиграшу Кубка України з футболу проти житомирського «Автомобіліста» сумські футболісти грали з вогником, комбінаційно, творчо.

З перших хвилин зустрічі сумчани захоплюють ініціативу. Одна з атак завершилась взяттям воріт. Віктор Полешиков одержав передачу в середині поля, обіграв воротаря і м'яч затріпотів в сітці воріт житомир'ян. Забивши перший м'яч не заспокоїлись. Виходить ряд небезпечних атак. Сергій Павлова та В.Полешиков виходять на позицію і останній забив.

Перемога сумчан з рахунком 2-0 дала право продовжувати боротьбу за почесний трофей».

Газета «Червоний промінь» Суми, 1975.

Відбулися повторні ігри однієї шістнадцятої кубка України з футболу серед команд майстрів. Сумський «Фрунзенець» приймав житомирського «Автомобіліста», який уже двічі був непереборним бар'єром для сумчан на шляху до почесного трофею і в цьому році в першій зустрічі перемогли житомир'ян з рахунком 1:0. Щоб продовжити боротьбу, фрунзенцям треба було виграти з переважаючою в два м'ячі і не дати при цьому гостям забити гола.

Господарі поля відкрили рахунок вже на першій хвилині. Це Віктор Полешиков ви-

грав єдиноборство з воротарем А. Журбою і проштовхнув м'яч у сітку. В подальшому сумчани тривалий час не могли завершити численні атаки влучним ударом. І не тому, що дуже сильно протидіяв суперник. Вони ніби розгублювались перед штрафним майданчиком автомобілістів. Лише з виходом Олександра Довбія напад заграв гостріше. На 75 хвилині Сергій Павленко відмінним пасом вивів на удар В. Полешикова, який і встановив бажаний результат — 2:0.

В одній восьмій сумчани зустрінулись з хмельницьким «Динамо» 9 липня.

Газета «Ленінська правда» Суми, 27.06.1975.

ФУТБОЛ

НА КУБОК УКРАЇНИ

Сталося так, що протягом одного тижня житомирський «Автомобіліст» двічі зустрічався з командою «Фрунзенець» в міста Суми. Перший раз у розигранні першості СРСР, друга зустріч відбулась у традиційних змаганнях розиграння Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна».

У цих змаганнях, які проводяться вже четвертий рік, житомирський «Автомобіліст» виступає досить успішно 1972 року він став першим володарем почесного призу. Торік житомир'яни дійшли до фіналу й лише в останніх матчах поступилися першістю перед

сімферопольською «Таврією», яка виступає в першій лізі.

Згідно з положенням, на всіх етапах кубкових змагань команди зустрічаються між собою двічі—на своєму і чужому полях. Причому переможець визначається за найбільшою кількістю очок, набраних у двох матчах.

Перший у цьому сезоні кубковий матч між «Автомобілістом» і «Фрунзенцем», який відбувся на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу, пройшов у гострій спортивній боротьбі. Обидві команди активно наступали,

самовіддано захищались, а добитись результату вдалось господарям поля, і до того ж лише один раз. На 25 хвилині першого тайму житомир'яни здобули право на штрафний удар на відстані більше 20 метрів від воріт гостей. М. Батюта пробив м'яч так, що він обіграв «стінку» сумських футболістів і опинився у воротах, які захищав В. Шатохін.

Чи буде цей результат достатнім для загальної перемоги, покаже повторний матч між цими командами, який відбудеться 25 червня в Сумах. А за п'ять днів до цього житомир'яни зустрінуться в Чернігові з місцевою командою в черговому турі розиграння першості СРСР з футболу.

Б. ЛЕВКІВ.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 13.06.1975.

Автомобіліст» — «Фрунзенець» (1/16 фіналу Кубка УРСР) — 1-0 (1-0). Суддя — суддя республіканської категорії О.Дудко (Львів). Гол забив М.Батюта (25).

Ігри на кубок завжди не схожі на ігри першості — більш напруженіші, гостріші. А тут ще сталося, що суперники зустрічались вразі з інтервалом у чотири доби. Активніші знову були господарі. Про це свідчить хоча б той факт, що житомир'яни нанесли 18 ударів, гості — тільки дев'ять. Частіше за інших — з дальніх дистанцій — бив по воротах Микола Батюта. Він і забив єдиний гол.

На 25-й хвилині сумчани грубо збили в 25 метрах від воріт Ярослава Кукайкевича, Микола Васютін зробив розбіг і ... перескочив через м'яч, примусивши воротаря В.Шатохіна зміститися. Не сильний удар М.Батюти був для нього несподіваним. Житомир'яни протягом матчу мали ще кілька слушних нагод збільшити рахунок — їх створювали М.Васютін і кращий гравець зустрічі Л.Ткаченко, але «Фрунзенець» відстояв ворота.

Отже, зроблено перший крок до кубка. Повторна гра відбудеться на полі гостей 24 червня».

Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1975.

«Закон кубкових змагань – невмолимий. Команда, яка зазнає поразки, втрачає право брати участь у дальших змаганнях. Така неприємність, зокрема, спіткала житомирську футбольну команду «Автомобіліст».

Виступаючи в цьогорічному розигранні Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна», житомиряни в одній шістнадцятій фіналу зустрілися в двотуровому змаганні з футболістами сумської команди «Фрунзенець». Перша зустріч закінчилася перемогою «Автомобіліста» з рахунком 1-0. А в другій зустрічі, яка відбулася в Сумах, «Автомобіліст» зазнав поразки з рахунком 0-2. Таким чином, за результатами двох матчів переможцями визнані футболісти «Фрунзенця», які й здобули право продовжувати змагання в 1/8 фіналу».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 28.06.1975.

Судді: Борис Швецов (Київ) - Антон Яцюк, А.Белоцький (обоє - Луцьк)/Володимир Сліпак - Володимир Ландюк, Р.Книченко (всі - Львів). **«Буковина» Чернівці – «Суднобудівник» Миколаїв – 1-2 (0-2).** Голи: Я.Левіт – А.Оленев, Є.Дерев'яга. – 1-0.

«БУКОВИНА» — «СУДНОБУДІВНИК». (Миколаїв).
1:0.

«Буковина»: Пронін, Рос, Пташник, І. Качур, Рибич, Г. Качур, Максимчук (Смерчанський, 66 хв.), Ленестов, Володько, Лазенко, Кулинич (Поляков, 46 хв.).

Суднобудівник: Кисельов (Балаєв, 46 хв.), Яковлев, Ларкін, Патраніко, Бойко (Барков, 46 хв.), Булганов, Науменко, Дерев'яга, Ніколаєв (Шона, 46 хв.), Вутенко, Горбик.

Судді: В. Сліпак, В. Ландюк, Р. Книченко. (У Львів).

Гол: І. Качур (35 хв.).

Позавчора «Буковина» провела на своєму полі матч-відповідь 1/16 фіналу кубка УРСР з футболу, заснованого редакцією республіканської газети «Радянська Україна». Суперником наших земляків була команда «Суднобудівник» з міста Миколаєва. Глядачі, на жаль, не побачили гострої, безкомпромісної гри, якою завжди характеризуються кубкові зустрічі. І винні в цьому, перш за все, гості, у плані яких, мабуть, не входить боротьба за почесний футбольний трофей, адже були вони дещо пасивнішими.

З першої і до останньої секунди матч проходив в середньому темпі, без помітних спалахів активності, несподіваних і швидких комбінацій. Переважно атакували господарі поля, що були набагато наголоєливішими миколаївських футболістів.

Чи не найкраще провів усею зустріч захисник Іван Качур. Досить часто він «обстрілював» ворота суперників з далекої відстані, і голкіперу гостей Кисельову доводилось важко, адже поле розмокло від різкого літнього дощу, що пройшов перед зустріччю. Першу спробу відкрити рахунок чернівчанин зробив при виконанні штрафного удару, призначеного арбітром на 14-й хвилині за збиття захисниками «Суднобудівника» нападничого «Буковини» Кулиничча.

Цього разу І. Качуру не вдалось добитись успіху: переможцем у своєрідній дуелі вийшов Кисельов. Але на 35-й хвилині миколаєвчани не зуміли притримати свою команду від гола: при виконанні кутового Кулинич відкинув м'яч трохи праворуч, І. Качуру, який метрів з 25-ти пробив сильно і точно.

Після перерви у складі «Суднобудівника» змінилися на поле три «свіжі» гравці. Один з них — досвідчений Шона — висунувся на містря атак. Але амін, злам у матчі не стався. Буковинці не впустили ініціативу з своїх рук: вони атакували гостріше і небезпечніше. Прицільно і сильно по воротам бив по лотках суперників Поляков, двічі — Ленестов. Рахунок матчу не змінився. Виграш чернівчан — 1:0. За підсумком двох матчів зустрічі в Миколаєві 10 червня було зафіксовано результат 1:2) «Буковина» вийшла в 1/8 фіналу розиграння кубка УРСР з футболу. Суперником наших земляків буде переможець матчу «Говерла» (Ужгород) — «Локомотив» (Вінниця). Ного прийматимуть чернівчани на своєму полі 9 липня.

Позавчора «Буковина» приймала на своєму полі команду «Суднобудівник» з Миколаєва у повторному матчі на кубок України з футболу. Як відомо, перша зустріч, проведена у Миколаєві, закінчилася з ра-

хунком 2:1 на користь суперників чернівчан. Цього разу наші земляки добились перемоги — 1:0. Гол забив сильним і точним ударом захисник І. Качур на 35 хвилині. Загальний результат двох ігор — 2:2. Та оскільки буковинці про-

вели один м'яч на чужому полі, вони одержали перевагу і вийшли в 1/8 фіналу. 9 липня вони гратимуть у Чернівцях з переможцем пари «Говерла» — «Локомотив» (Вінниця).

М. ХОЛОДНИЙ

Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 1975.

СТАДІОН «СУДНОБУДІВНИК»

10 червня відбудеться 1/16 фіналу кубка УРСР з футболу між командами майстрів класу «А» другої ліги

«Суднобудівник» — «Буковина» (Чернівці)

Початок о 19.00. Дієвий абонементний талон № 7. Клас працюють з 11.00.

Дирекція.

Газети «Молодий буковинець» Чернівці та «Південна правда» Миколаїв, обидві 1975

Гостросюжетної кубкової гри між «Суднобудівником» і «Буковинкою» не вийшло. В пам'яті багатьох боліливіше це були живі спогади про турнірний матч цих команд, в якому вони вели безкомпромісну боротьбу. Цього разу лише дебют матчу пройшов у жвавих атаках «Суднобудівника». Двічі був по воротах Олешюк, мав чудову нагоду відкрити рахунок Ніколаєс. Але воротар гостей завжди правильно обирає місце у воротах і м'яч потрапляє немовби на замовлення прямо йому в руки. Лише за третім ударом Олешюк застукан значацьки воротаря і на табло з'явилася одиниця. І відразу гра перейшла

у спокійне русло. Футболісти обох команд надто довго розігрували м'яч у середині поля, а господарі часто зловживали насами у глибину своєї оборони. І варто було лише одного разу миколаївцям додати обертів, як Дерев'яга з Наумевком розіграли блискучу, красиву комбінацію. Півзахисник опинився сам на сам з воротарем, сильно пробив по воротах, але Пронін виграв і цю дуель.

Не змінився малюнок гри і в другому таймі: команди намагалися добитися результату, доклавши мінімуму сил. Спочатку це

вдалося «Суднобудівникові». Дерев'яга легко обіграв захисників, обвів воротаря і вкотив м'яч у порожні ворота: 2:0.

А потім центральний нападковий «Буковини» Левіт двома фінтами «поклав» на траву Іщенко та Балана і встановив остаточний рахунок матчу. — 2:1.

До речі, цей гол у першому матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка УРСР, який відбудеться 25 червня у Чернівцях, може відіграти вирішальну роль. У разі однакової різниці забитих і пропущених м'ячів він набуде подвійної сили.

Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 12.06.1975.

В цьому році «Суднобудівник» уже зустрічався в Миколаєві з чернівецькою «Буковинкою» у матчі на першість СРСР з футболу і зіграв внічию з рахунком 1:1. 10 червня жеребков звів суперників в 1/16 фіналу кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна».

З перших хвилин матчу господарі поля стають і господарями ігрового становища. Вони володіють центром поля і великими силами атакують ворота суперників. «Суднобудівник» створює багато голевих моментів. Нікому було замкнути хороший прострільний удар Павла Ніколаєса. А вихід Владлена Наумєнка один на один з воротарем закінчився на користь стража воріт.

Гості добре захищаються, зрідка контратакують. Їх удари з далеких дистанцій не дають бажаного результату.

Передомний момент у грі настав на 37-й хвилині. Кутовий подас Володимир Бутенко, і Анатолій Олешев без підготовки спрямовує м'яч у сітку воріт гостей.

Другий тайм почався також успішно для «Суднобудівника». Вже на третій хвилині після сольного проходу Євгена Дерев'яги м'яч знову опинився у воротах «Буковини». Але невдовзі, господарі поля, певно, вважаючи, що гра вже зроблена, почали небало поводитися з м'ячем. З цього негайно скористалися гості. Вони захопили ініціативу і пелюбаром скоротили розрив у рахунку.

2:1 — остаточний результат зустрічі. Матч у відповідь «Суднобудівник» проведе 25 червня в Чернівцях.

**Редактор
М. ШАРАФАНОВ.**

Газета «Південна правда» Миколаїв, 12.06.1975.

СК «Чернігів» — «Кривбас» Кривий Ріг — 2-4. Голи: ?-В.Дзюба (три), О.Чумак — Самойленко (два). — 1-1. Голи: Пелипенко — Мішин.

НА СТАДІОНІ «МЕГАЛУРГ»
10 червня відбудеться

футбольна гра на кубок УРСР

між командами
«КРИВБАС» (Кривий Ріг) СК (Чернігів)
Початок о 19 год.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

«10 червня футболісти місцевого «Кривбасу» вступили в боротьбу за кубок України з футболу серед команд майстрів першої та другої ліги 1975 року. В одній шістнадцятій фіналу наші футболісти зустрілися з командою СК Чернігова на своєму полі.

Свисток судді республіканської категорії Станіслава Неверкевича — і команди розпочали кубкову боротьбу.

Кубкові ігри завжди відрізнялися безкомпромісністю, бо переможена команда залишалася за бортом. Матч обіцяв бути цікавим ще й тому, що зустрічалися сусіди по турнірній таблиці. Правда, «Кривбас» перемагав чернігівців у цьому сезоні та ще й на їхньому полі, але то була зустріч чемпіонату країни.

Гра почалася у повільному темпі, навіть занадто повільному. Не вистачало того вогника, який так відчують і люблять болільники. Та поступово швидкості наростають. Команди обмінюються кутовими. До речі, їх у першому таймі гості подали на ворота «Кривбасу» шість, а наші футболісти — два.

У першій половині тайму трапився випадок, який нагадав футболістам, що тільки суддя може зупинити гру. Гості почали атаку на наші ворота пасом за спину захисників «Кривбасу». Ті зупинилися, чекаючи свистка, але положення поза грою у нападаючого гостей Пилипенка не було. Він пройшов по лівому краю і вдарив по воротах. Врятувала штанга.

Через кілька хвилин воротареві наших футболістів Ісакову вперше у цьому сезоні на стадіоні «Металург» довелося діставати м'яч із сітки. 1-0 повели гості. Гол забив Самійленко. Так була покарана захисна ланка «Кривбасу», а з нею і вся команда за невпевнені дії, до яких був причетний навіть капітан Биткін.

Зрівняв рахунок на 30-й хвилині Олег Чумак. На цей раз уже капітан гостей зробив помилку у своєму штрафному майданчику. Чумак обіграв його, наблизився до воротаря гостей і послав м'яч у сітку — 1-1. Було ще кілька гострих моментів біля обох воріт, але футболісти мабуть берегли сили для другого тайму.

Другий тайм «Кривбас» почав стрімкими атаками. Все частіше воротар гостей вступає в гру. На 62-й хвилині у штрафному майданчику збивають Дзіобу, і суддя призначає одинадцятиметровий. Сам потерпілий підходить до м'яча, і рахунок стає 2-1 на користь «Кривбасу».

І знову атакує «Кривбас». Захисник чернігівців зіграв рукою і другий одинадцятиметровий, забитий Дзіобою, вдалося реалізувати нашій команді.

Команди ведуть широкі, швидкі атаки. На полі — красивий, різноманітний футбол. Зусиллями Чумака створюється ще одна ситуація для нового гола. Олег подає у штрафний майданчик, а Валентин Дзіоба посилає свій третій у цій зустрічі м'яч у ворота гостей. На табло — 4-1 на користь «Кривбасу».

Треба сказати, що й гості не відсиджувались у глухій обороні. Команди грали у відкритий, атакуючий футбол. Кілька разів м'яч міг побувати у воротах Ворсуляка, який замінив на 46-й хвилині матчу Ісакова. Лише на останній хвилині зустрічі гості зуміли реалізувати ще один м'яч. Матч на кубок України закінчився з рахунком 4-2 на користь «Кривбасу».

Команди грали у таких складах:

«Кривбас»: Ісаков (Ворсуляк, 46), Сапко, Биткін, Цаплюк, Теннак, Плигун (Кузьмінок, 46), Захаров, Морозов, Чумак, Мішин (Басов, 75), Дзіоба.

СК ЧЕРНІГІВ: Юр'єв, Мельниченко, Абрамов, Шакун, Єгурнов, Гальченко, Шопін, Зінченко, Пилипенко, Павлов, Самійленко».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

«Матчем в Чернигове с футболистами местного спортивного клуба кривбассовці завершили первый этап борьбы на кубок УССР, утвержденный редакцией газеты «Радянська Україна». Встреча в Кривом Роге, как известно, завершилась победой наших земляков — 4-2. В Чернигове зафиксирована ничья — 1-1. Гол у кривбассовцев забил Ю.Мишин.

Теперь в одной восьмой финала футболисты «Кривбасса» встретятся с херсонским «Локомотивом»».

Газета «Металлург» Кривий Ріг, 1975.

Учетверте українські команди розпочали боротьбу за Кубок республіки з футболу, встановлений газетою «Радянська Україна». На перших етапах кожен колектив проводить по дві гри — у себе і на полі суперника. Цікаво, що в перших матчах 1/16 фіналу на виїзді не вдалося нікому уникнути поразки. В Кривому Розі лідер першості другої ліги класу «А» — команда «Кривбас» приймала спортклубівців з Чернігова. Першими рахунок відкрили гості. Це зробив Самійленко. Потім Чумак зрівняв результат, а згодом Дзіоба довів його до 4:1. На закінчення матчу знову Самійленко скоротив розрив — 2:4.

З однаковим рахунком 2:1 СК Луцьк виграв у «Авангарда» (Ровно), чемпіон України — миколаївський «Суднобудівник» — у чернівецької «Букови-

ни», полтавський «Колос» — у хмельницького «Динамо». Результат 4:0 було зафіксовано двічі: кіровоградська «Зірка» перемогла ждановський «Локомотив», херсонські залізничники — севастопольську «Хвилю». Ужгородська «Говерла» завдала поразки вінницькому «Локомотиву» — 2:0, житомирський «Автомобіліст» переграв «Фрунзенця» (Суми) — 1:0.

Повторні матчі відбудуться 25 червня. Цього дня спортклубівці Чернігова прийматимуть вдома команду «Кривбас».

Українські колективи першої ліги класу «А» виборюватимуть кубок з 1/4 фіналу. Нагадаємо, що почесним призом володіли житомирський «Автомобіліст», кіровоградська «Зірка» і сімферопольська «Таврія».

Минулої середи в повторному матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка газети «Радянська Україна» спортклубівці Чернігова приймали лідерів першості — команду «Кривбас» з Кривого Рога. Нагадаємо, що в гостях чернігівці повели в рахунку, але потім господарі не лише зрівняли його, а й вийшли вперед — 4:2.

То ж гра в Чернігові мала бути гострою і цікавою. Рахунок відкрили спортклубівці, але зазначимо, що це був перший і останній успіх наших земляків. В другому таймі футболісти «Кривбасу» зрівняли результат — 1:1. Він так і не змінився до кінця матчу. Команда «Кривбас» увійшла до 1/8 фіналу розіграшу Кубка газети «Радянська Україна».

Газети «Деснянська правда» Чернігів, 13.06 та 27.06.1975.

«Локомотив» Жданов – «Зірка» Кіровоград – 0-4, – 2-2 (1-0).

1 матч: «Локомотив»: А.Тодор (В.Литвиненко), О.Токарев, В.Піндак, М.Саков, О.Мінін, М.Мурашкін (А.Халізев), Є.Ліхачов, Д.Горбачов, В.Шевчук, М.Силютін, Ф.Матюшевський. Тренер Олександр Алпатов.

2 матч: «Локомотив»: В.Золочевський, О.Токарев, В.Піндак, М.Саков, О.Мінін, А.Халізев, Є.Ліхачов, Д.Горбачов, В.Шевчук, М.Силютін, Ф.Матюшевський (М.Мурашкін). Тренер О.Алпатов.

«Позавчора футбольні команди другої ліги класу «А» вступили в боротьбу за Кубок України, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Кіровоградська «Зірка» в цей день приймала команду «Локомотив» з міста Жданова.

Гра пройшла при повній перевазі господарів поля. Перший тайм закінчився з рахунком 1-0 на користь кіровоградців. Гол забив О.Алексєєв.

У другій половині матчу футболісти «Зірки» ще більше активізували свої дії. Чудовий гол забив з подачі М.Латиша, О.Кацман, а потім він же, маневруючи на полі, пройшов по правому краю і видав м'яч на удар О.Алексєєву – «Зірка» повела в рахунку – 3-0.

За дві хвилини до кінця захисник М.Порошин поставив крапку в цьому матчі – 4-0.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 12.06.1975.

ФУТБОЛ. КУБОК УРСР.

«Локомотив» — «Зірка» — 2:2

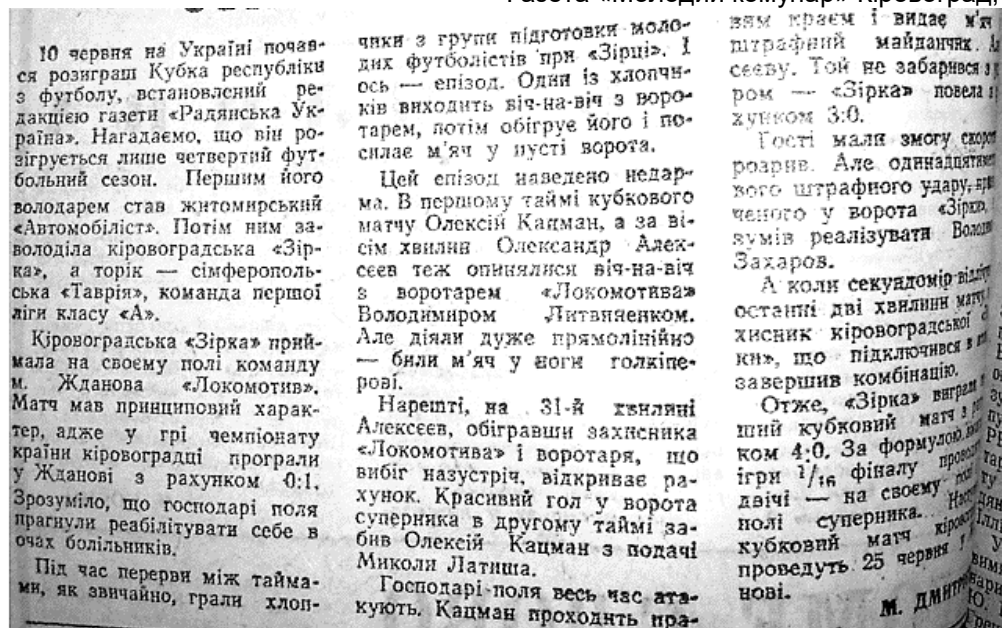
Повторний матч розіграшу Кубка республіки з футболу кіровоградська «Зірка» провела у Жданові з місцевим «Локомотивом». Як ми вже повідомляли, у першій зустрічі сильнішими були наші земляки. Вони забили у ворота залізничників чотири «сухих» м'ячі.

Господарі поля намагалися взяти реванш за поразку. Перший тайм закінчився з рахунком 1:0 на їх користь.

Після відпочинку кіровоградці проводять серію атак, які завершуються взяттям воріт суперників. Спочатку Сергій Вибиванцев, а згодом Андрій Карп'юк доводять рахунок до 2:1. За десять хвилин до кінця поединку у ворота гостей було призначено одинадцятиметровий штрафний удар. Його чітко реалізували ждановці.

Згідно положення, за підсумками двох ігор кіровоградці продовжуватимуть боротьбу за почесний трофей. Наступний кубковий матч відбудеться 9 липня. А завтра, 29 червня, кіровоградці проведуть на своєму полі черговий тур чемпіонату країни з командою міста Чернігова.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 28.06.1975.

10 червня на Україні почався розіграш Кубка республіки з футболу, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Нагадаємо, що він розігрується лише четвертий футбольний сезон. Першим його володарем став житомирський «Автомобіліст». Потім ним завладіла кіровоградська «Зірка», а торік — сімферопольська «Таврія», команда першої ліги класу «А».

Кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі команду м. Жданова «Локомотив». Матч мав принциповий характер, адже у грі чемпіонату країни кіровоградці програли у Жданові з рахунком 0:1.

Зрозуміло, що господарі поля прагнули реабілітувати себе в очах болілихників. Під час перерви між таймами, як завжди, грали хлопчачки з групи підготовки молодих футболістів при «Зірці». І ось — епізод. Один із хлопчиків виходить віч-на-віч з воротарем, потім обіграє його і посилає м'яч у пусті ворота.

Цей епізод наведено не дарма. В першому таймі кубкового матчу Олексій Кацман, а за вісім хвилин Олександр Алексєєв теж опинилися віч-на-віч з воротарем «Локомотива» Володимиром Литвиненком. Але діями дуже прямолінійно — били м'яч у ноги голкіперові.

Нарешті, на 31-й хвилині Алексєєв, обігравши захисника «Локомотива» і воротаря, що вибіг назустріч, відкриває рахунок. Красивий гол у ворота суперника в другому таймі забив Олексій Кацман з подачі Миколи Латиша.

Господарі поля весь час атакують. Кацман проходять правим краєм і видає м'яч штрафний майданчик. Алексєєву. Той не забарився з м'ячем — «Зірка» повела в рахунку 3:0.

Гості мали змогу скоротити розрив. Але одинадцятиметровий штрафний удар, призначений у ворота «Зірки», зумів реалізувати Володимир Захаров.

А коли секундомір відлічує останні дві хвилини матчу, захисник кіровоградської команди, що підключився в кінці, завершив комбінацію.

Отже, «Зірка» виграла перший кубковий матч з рахунком 4:0. За формулою, що діє в грі 1/16 фіналу, команди повинні зустрітися на своєму полі суперника. Наступний кубковий матч кіровоградці проведуть 25 червня у Жданові.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

Кубок УССР по футболу в нашей республике разыгрывается в четвертый раз. В борьбу за почетный трофей вступили команды второй и первой групп класса «А». В 1/16 финала футболисты «Локомотива» дважды встретились с кировоградской «Звездой» и по итогам двух встреч вышли из дальнейшей борьбы. Проиграв в Кировограде со счетом 0:4 не оставлял железнодорожникам никаких шансов, и, тем не менее, встреча получилась интересной. Особенно старались хозяева поля, которые боролись за каждый мяч и не упускали моментов для атаки ворот соперника.

Первый гол был забит на 10-й минуте, когда Шевчук, находясь на штрафной площадке «Звезды», без обработки послал мяч в ворота Музычука. Добавившись преимущества в счете, железнодорожники продолжают атаковать, создают много опасных моментов, но увеличить счет им не удалось.

После перерыва первые же атаки гостей принесли им успех. Сначала Выбиванцев забил ответный гол, а затем Карпюк вывел свою команду вперед. И все же удержать победу они не смогли. Во время одной из атак Шевчук очень хорошо обыграл несколько защитников и вышел один на один с вратарем. Но голкипер нарушил правила. Владимир четко реализовал пенальти.

Несмотря на то, что «Локомотив» выбыл из дальнейшей борьбы, команда оставила хорошее впечатление. Появились игроки, постоянно нацеленные на ворота соперников, и вот уже в последних трех встречах они не уходят без забитого мяча.

5 июля «Локомотив» примет команду СК — Тирасполь. Игра состоится на стадионе «Азовсталь».

Газета «Приазовский рабочий» Мариуполь, 29.06.1975.

Ст. «Колос»/?????. Судья: Віктор Петров (Київ)/?????. **«Динамо» Хмельницький – «Колос» Полтава – 1-2.** Голи: І.Іваненко (з пен.) – І.Іванченко (16), В.Климчук (58). – **3-1.** Голи: К.Шульга, В.Кузміньський (два, один з пен.) – В.Діденко.

«ПЕРШИЙ КРОК. Четвертий раз розігрується Кубок республіки, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Першим володарем цього почесного призу в 1972 році була команда «Автомобіліст» (Житомир), у 1973 - «Зірка» (Кіровоград), а торік, — сімферопольська «Таврія». Хто ж буде четвертим переможцем і здобуде Кубок республіки? Про це ми довідаємось лише в листопаді...

У нинішньому сезоні Кубок виборюють шістнадцять колективів другої та чотири команди першої ліги класу «А»: «Металург» (Запоріжжя), «Спартак» (Івано-Франківськ), «Металіст» (Харків) і «Таврія» (Сімферополь), які почнуть змагання з чвертьфіналу.

Полтавський «Колос» вступив у боротьбу за Кубок позавчора. На своєму стадіоні він зустрівся з досвідченим суперником — командою «Динамо» з Хмельницького. Вже з самого початку гри відчувалось, що тренери і гравці «Динамо» обрали захисний варіант, їх атаки були рідкими, гості відбивались короткими пасами, не завдаючи клопотів воротарю полтавців Олександру Сіденку.

Переважа полтавців була помітною. Вони першими і відкрили рахунок. Гол із штрафного удару, метрів з двадцяти, красиво забив Іван Іванченко. Після перерви, на п'ятдесят сьомій хвилині, Віктор Климчук подвоїв рахунок — 2:0.

Лише тоді динамівці стали грати активніше. В одній з контратак вони здобули право на одинадцятиметровий штрафний удар, який реалізували.

Згодом темп гри знову спав. Очевидно, гостей влаштовував результат, адже їм все-таки вдалося забити гол на чужому полі. А цей гол може бути вирішальним при визначенні переможця, який продовжить боротьбу за кубок по сумі двох зустрічей.

Матч-відповідь відбудеться 25 червня в Хмельницькому. Полтавців там влаштовуватиме і нічия, але добитися її буде не легко».

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 12.06.1975.

«ПЕРШИЙ КРОК ДО КУБКА. 10 червня вчетверте розпочався розіграш Кубка республіки з футболу — Кубка газети «Радянська Україна». В цьому популярному змаганні беруть участь всі українські команди першої та другої ліг.

Перший кубковий матч полтавський «Колос» провів на своєму полі з хмельницьким «Динамо». Гра пройшла в цікавій спортивній боротьбі.

Спочатку господарі поля випробували надійність оборони гостей. На 4-й хвилині зустрічі, використавши помилку захисників «Динамо», Іван Шарій дотепно віддав пас на Анатолія Куліша. Удар останнього з близької відстані був неточним. Рейд захисника Бориса Карпенка до воріт гостей теж не вдався, в останню мить воротар Віктор Глушко парировав м'яч на кутовий. І все ж агресивні атаки полтавців закінчилися успіхом на 16-й хвилині. Рахунок відкрив Іван Іванченко. Після забитого м'яча «Колос» продовжував наступ, але поспішність нападаючих і півзахисників у завершальних стадіях атак не дали змоги збільшити рахунок. Гості діяли на контратаках, де виділявся Ігор Іваненко.

Головні події розгорнулися після перерви. Тренери «Колоса» роблять кілька заміन, давши змогу відпочити провідним футболістам і подивитися, чого варті їх молоді вихованці в такому випробуванні, як кубковий поєдинок. І молодь не підвела своїх наставників. Швидкість, точність в передачах, вмілий контроль м'яча, гра на випередження — принесло перевагу господарям

поля. Іван Шарій ривком випередив опікунів, вийшов на ударну позицію і, одержавши м'яч від Юрія Найдьонова, з ходу пробив по воротах. Голкіпер гостей не втримав м'яч відбивши його в поле, а набігаючий Віктор Климчук подвоїв рахунок. Маючи перевагу в два м'ячі, «Колос» дещо знизив темп. Цим скористалися динамівці. Стрімкий ривок Ігоря Іваненка в штрафний майданчик господарів був зупинений захисником Юрієм Мармачем. Нападаючий динамівців упав, а суддя зустрічі В. Петров з Києва рішуче показав на одинадцятиметрову позначку. Пенальті чітко реалізував сам потерпілий. Полтавці послали натиск на ворота гостей, але збільшити рахунок зустрічі не змогли. Удари Ю. Найдьонова та А. Куліша були неточні. Добре грав з воротар гостей. Перемігши «Динамо» з рахунком 2:1, «Колос» зробив перший крок до кубка. Матч-відповідь полтавці проведуть у Хмельницькому 25 червня.

Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 12.06.1975.

«НА ПРИЗ «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ».

10 червня команди майстрів другої групи класу «А» вступили у змагання за кубок, установлений редакцією газети «Радянська Україна». Пізніше у розіграш вступлять команди першої групи класу «А» нашої республіки. На всіх етапах змагань, включаючи фінал, суперники мірятимуться силами двічі (на своєму і чужому полях).

В 1/16 фіналу жереб звів динамівців Хмельницького з полтавським «Колосом». Перша гра відбулася у Полтаві. Виграли господарі поля з рахунком 2:1. Щоб вийти у наступний етап розіграшу, нашим землякам досить виграти повторний матч з мінімальним рахунком 1:0. Матч-відповідь відбудеться у Хмельницькому 25 червня».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 13.06.1975.

«Динамівці Хмельницького у себе на полі провели повторний матч на Кубок УРСР з полтавським «Колосом». Першу зустріч виграли полтавці з рахунком 2-1. Наші футболісти на цей раз забили у ворота гостей три м'ячі, а пропустили один.

Матч проходив у дощ. Це, зрозуміло, стримувало дії обох команд. Проте хмельничани зуміли вже в першому таймі провести два м'ячі. Це зробили Костянтин Шульга і Василь Кузьминський. Наприкінці тайму полтавцям вдалося сквитати один м'яч.

Після перерви перевага була на боці динамівців. Третій м'яч вони забили з пенальті. Це зробив Василь Кузьминський.

У 1/8 фіналу динамівці зустрічатимуться у Сумах з місцевим «Фрунзенцем»».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1975.

10, 27.06. Судді: ???/Віль Суліма - Віктор Соколовський, Олександр Ароненко (всі - Одеса). **«Локомотив» Вінниця – «Говерла» Ужгород – 0-2 (0-0).** Голи: В.Тулейбич, І.Ковач (пен.). – **4-1.** Голи: В.Дзюба (два), М.Прозоровський (два) – Ю.Бенедек.

«Ужгородська «Говерла» провела повторну зустріч 1/16 кубка УРСР у Вінниці з місцевим «Локомотивом». Після перемоги в Ужгороді наших футболістів задовольнила б і нічия. Однак на чотирі м'ячі залізничників вони відповіли лише одним і вибули з боротьби за кубок».

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1975.

Після двох поразок в календарних матчах першості країни ужгородська «Говерла» позавчора приймала в розіграві Кубка на приз газети «Радянська Україна» залізничників Вінниці.

У складі господарів поруч з ветеранами на цей раз глядачі побачили і здібну молодь: це О. Руай у захисті та В. Тулейбич у півзахисті, І. Цицика, Ф. Розгоні та С. Лазорчик у нападі. Ці гравці замінили відрахованих із команди М. Русина та М. Тимчака, а також Ю. Грубчака, який не міг вийти на поле через травму.

Незважаючи на ігрову перевагу, до перерви «Говерла» не змогла зламати опору залізничників.

Після відпочинку ужгородці послали натиск і під час одної з атак гості грубо порушили правила в межах штрафного майданчика, 11-метровий штрафний реалізував І. Ковач — 1:0 повела «Говерла».

Невдовзі В. Тулейбич красивим ударом у нижній кут воріт гостей подвоїв рахунок і фінальний свисток судді зафіксував перемогу ужгородців з рахунком 2:0. **П. КРАЙНЯНИЦЯ.**

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 12.06.1975.

ВІДБУЛИСЯ ігри 1/16 Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». На всіх етапах змагань, включаючи фінал, команди зустрічатимуться двічі.

Першу пробу сил в цьому розіграві залізничники Вінниці провели в Ужгороді, зустрівшись з «Говерлою». Якщо в попередньому поєдинку на першість країни господарі поля нічого не змогли зробити, щоб перемогти гостей, то цього разу їх перевага була очевидною, і вони виграли з рахунком 2:0.

У повторному матчі, який відбудеться у Вінниці 25 червня, залізничникам доведеться докласти максимум зусиль, щоб продовжити боротьбу за почесний приз.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 13.06.1975.

КУБОВІ поєдинки не терплять послаблень, не дають можливості, як в розигранні першості, надолужити упущене. Програв в сумі двох ігор (на своєму і чужому полях) — вибув зі змагань.

На стадіоні в Ужгороді «Говерла» перемогла вінницьких залізничників з рахунком 2:0. Отже, перед другою зустріччю з «Локомотивом» вони мали солідну фору. Чи зможуть вінничани виграти у довідчених закарпатців з таким рахунком, який би в сумі двох матчів вивів їх вперед по кількості забитих голів? У звітній грі залізничники показали, що таке завдання їм під силу.

Не відразу прийшов успіх.

4 : 1

Господарі поля багато комбінували, «вманиювали» суперників «на себе», а коли відкривався вільний простір, туди швидко переміщалися Володимир Дзюба, Ірек Гатаулін, підтримані Павлом Богоделовим і іншими півзахисниками. Створювалося чимало загрозливих моментів. Але в першому таймі був використаний лише один — на 24 хвилині — після комбінації, початої Богоделовим і завершеної Дзюбою. Він же забив другий, а Прозоровський — третій гол.

Здавалося, гру зроблено, і залізничники послабили пильність, за що негайно поплати-

лися голом. Рахунок став 3:1 на користь вінничан. Але за результатами двох матчів ця користь була безрадісною і позбавляла їх можливості продовжувати боротьбу за почесний трофей. А секундомір відраховував останню хвилину. І господарі поля, прагнучи до перемоги, використали мізерний шанс — за 10 секунд до фінального свистка Михайло Прозоровський одержав пас від Мирослава Павла і забив вирішальний гол — 4:1.

9 липня в 1/4 фіналу Кубка України — Кубка газети «Радянська Україна» залізничники зустрінуться з «Буковиною» в Чернівцях, а 24 липня — в повторному матчі на своєму полі.

К. ГРИГОРЕНКО.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 29.06.1975.

ПЕРЕМОГА!

КУБОК УРСР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА».

«ЛОКОМОТИВ»: Бортюль, Артюх, Бровченко, Грушанський, Кобленко (46 хв. — Прозоровський), Кудя, Корчевний, Єрмаков, Богоделов, Гатаулін (60 хв. — Павлін).

«ГОВЕРЛА»: Сівак, Кіш, Чірнов, Ваган, Рудай, Пінковський, Цицника, Тулейбіч, Дендек, Разгоні, Лазарчин.

СУДДІ: В. Сулима, В. Соколовський, О. Арошенко (Одеса).

ГОЛИ: В. Дзюба (24 і 63 хв.), М. Прозоровський (79 і 90 хв.), Ю. Дендек (87 хв.).

Відбувся п'ятюрний тур ігор 1/16 розиграння Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна», в якому беруть участь 16 команд другої ліги і 4 клуби першої. Останні почнуть виступати з 1/4 фіналу.

На всіх етапах, включаючи фінал, суперники м'яються силами двічі (на своєму і чужому полях).

Складне завдання стояло перед «Локомотивом» у звітній грі. Після програшу «Говерли» з рахунком 2:0 у повторному матчі потрібна була переконлива перемога.

Планомірно, наполегливо йшли вінничани до своєї цілі. Ударною силою у першому таймі були В. Дзюба і І. Гатаулін. Їх активно підтримували П. Богоделов, А. Кудя, В. Бровченко, В. Корчевний, М. Артюх і інші.

На 24 хвилині П. Богоделов виводить на простір по лівому краю І. Гатауліна, який здійснив прохід вперед і віддав точний пас у центр В. Дзюбі — удар з ходу і м'яч у сітку воріт — 1:0. Другий гол був заби-

тий на 63 хвилині після комбінації Богоделова — Кудя — Дзюба — 2:0. Третій гол залізничники здійснили з участю Богоделова, Павліна і Прозоровського — 3:0.

Вінничани, певно, вирішили, що гру зроблено, потрібна перемога здобута... і дещо втратили пильність, стали інертними у нападі і байдужими у захисті, за що були покарані. На 87-й хвилині матчу Дендек (№ 9) забив гол у ворота господарів поля. Результат двох матчів став 3:3, але перемога при такому рахунку була за гостями, бо вони забили гол на чужому полі. Шансів у залізничників було обмаль, але вони за останні дві хвилини проявили волю до перемоги і за 10 секунд до кінця матчу забили четвертий, переможний гол.

К. РОМАНОВ.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 1.07.1975.

ПЕРШИЙ РАУНД

СТАРТУВАВ РОЗИГРАШ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

Зіграно перші матчі 1/16 фіналу кубкового турніру республіки. Їх коментує старший тренер відділу футболу Республіканського спорткомітету майстер спорту В. Богданович:

— Здавна відомо, що перед кришталевою трофеем усі команди рівні. Лідери сезону прагнуть довести, що їх успіх закономірний. Той, кому чемпіонат республіки у цьому році нічого не обіцяє, зрозуміло, пробує реабілітувати себе на кубковій дорозі. Мабуть, цим пояснюється той факт, що нинішні матчі на приз «Радянської України» викликали підвищену увагу. До того ж та обставина, що на всіх етапах розиграння зберігаються двосерійні побачення (матч удома і в гостях), спонукає команди діяти активно протягом усієї гри.

У стартових матчах господарі поля виявили «негостинність». Але ж у багатьох зустрічах їм доводилося відіграватися. Гості навіть у тих випадках, коли вже не могли змінити результату, прагнули не залишати поле без гола.

Одним з центральних був матч у Кривому Розі. Лідер сезону — «Кривбас» — приймав СК Чернігів. Рахунок відкрили чернігівці. Це зробив їх нападаючий Самойленко. Кривбасівцеві Чумаку вдалося зрівняти рахунок. Після відпочинку його одноклубник Дзюба тричі примушує гостей починати з центру поля, а той же

Самойленко переводить ще один гол у ворота «Кривбасу» — 4:2.

У трьох матчах зафіксовано однаковий рахунок — 2:1. З таким результатом полтавський «Колос» переграє хмельницьке «Динамо», СК Луцьк — розенський «Авангард», миколаївський «Суднобудівник» — чернівецьку «Буковину». Гостям полтавців і миколаївців пощастило на останніх хвилинах зменшити різницю в м'ячах. Футболісти Луцька лише незадовго до фінального свистка вирвали перемогу. Вирішальний гол у ворота «Авангарду» постав молодий футболіст Хвесик.

З трьох попередніх володарів Кубка УРСР розпочали змагання житомирський «Автомобіліст» і кіровоградська «Зірка». Третій, нинішній володар

Кубка — сімферопольська «Таврія» — вступить у розиграння у серпні. Зараз кримська команда задає тон у боротьбі за путівки до вищої ліги.

Випало так, що житомирський «Автомобіліст» двічі під'їждив приймач на своєму полі сумський «Фрунзенець»: у попередньому турі чемпіонату і в стартовому матчі Кубка. Звичайно, що матч через три доби з одним і тим самим суперником виявився складним для обох команд. Єдиний гол приніс перемогу «Автомобілістові».

Кіровоградська «Зірка», яка мажорно розпочала сезон, пізніше знизилася темп. А от кубковий матч кіровоградці з футболістами ждановського «Локомотива» провели старанно — 4:0.

Торішній півфіналіст Кубка херсонський «Локомотив» — переграє севастопольську «Ханлю» — 4:0, ужгородська «Говерла» виграла у вінницького «Локомотива» — 2:0.

Повторні матчі 1/4 фіналу відбудуться 25 червня.

Газета «Радянська Україна» Київ, 12.06.1975.

У трьох попередніх турнірах на приз газети «Радянська Україна» житомирський «Автомобіліст» відіграв важливу роль. Його ім'я першим було вигравірувано на срібній кращій трофея, коли житомирці перетрали таку кубкову команду, якою є донецький «Шахтар», що тоді під керівництвом О. Базилевича повернувся до вищої ліги. Торішньої осені «Автомобіліст» у двох фінальних зустрічах на стадіонах Житомира й Сімферополя мужньо протистояв «Таврії». Але ж кримська команда була сильнішою і заслужено перемогла.

За «Автомобілістом» давно вкоренилась репутація клубу, який систематично поспішає кваліфіковані кадри майстрам вищої ліги. От і в нинішньому сезоні успішно дебютує в основному складі «Дніпрі» захисник Б. Кравчук, який ще торік захищав «Автомобіліст». У тому ж «Дніпрі» виступає Ю. Соловійов, а в московському «Динамо» — А. Шепель, що в різні роки проходили курс «футбольних наук» у житомирській команді. Як згадав лише тих футболістів, які продовжують виступати.

Повторний кубковий матч «Автомобіліст» провів у Сумах. Там місцевий «Фрунзенець» не такий іменитий, як його гість. Проте вже другий сезон підряд сумчани своєю енергійною грою привертають увагу спеціалістів і уболівальників.

Зустріч розпочалася активним наступом господарів поля. Уже на першій хвилині їх

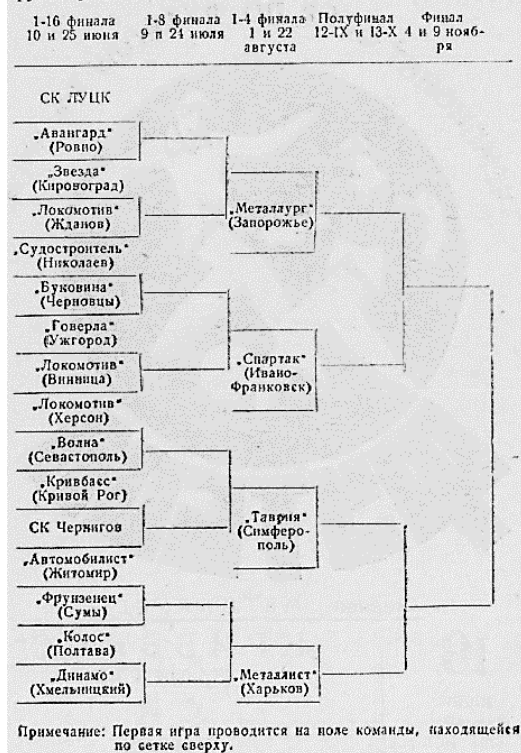
форвард Полевичков відкрив рахунок. Він же в другому таймі забив ще один гол. Пропустивши м'яч, житомирці не розгубилися. Останні чверть години першого тайму вони притиснули «Фрунзенець» до його воріт. Вигідний момент не використав Васютін. А коли вже «Фрунзенець» вів 2:0, Наумов міг зменшити розрив, але зіграв не найкраще. «Автомобіліст» вибув з розіграшу.

Наводимо результати матчів 1/8 фіналу розіграшу (в дужках — результати перших ігор): «Авангард» (Ровно) — СК Луцьк — 2:0 (1:2), «Локомотив» (Жданов) — «Зірка» (Кіровоград) — 2:2 (0:4), «Буковина» (Чернівці) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:0 (1:2), «Хвиля» (Севастополь) — «Локомотив» (Херсон) — 2:1 (0:4), СК Чернігів — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 1:1 (2:4), «Фрунзенець» (Суми) — «Автомобіліст» (Житомир) — 2:0 (0:1), «Динамо» (Хмельницький) — «Колос» (Полтава) — 3:1 (1:2). Повторний матч «Локомотив» (Вінниця) — «Говерла» (Ужгород) відбувся вчора.

Отже, в багатьох парах переможця визначав гол, забитий на чужому полі. Така часом ціна успіху в кубковому змаганні.

Наступний етап розіграшу призначено на 9 і 24 липня. У матчах 1/8 фіналу зустрічаються: «Авангард» (Ровно) — «Зірка» (Кіровоград), «Буковина» (Чернівці) — переможець пари «Локомотив» (Вінниця) — «Говерла» (Ужгород), «Локомотив» (Херсон) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Фрунзенець» (Суми) — «Динамо» (Хмельницький).

Календарь и сетка розыгрыша кубка УССР по футболу для команд мастеров 1-й и 2-й лиг на 1975 г.

Газета «Радянська Україна» Київ, 28.06.1975.

1/8 фіналу.

9, 24.07. «Зірка» — «Авангард» — 0-0, — 2-0.

«У 1/8 фіналу розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна» ровенський «Авангард» приймав одного з лідерів шостої зони другої ліги класу «А» команду «Зірка» (Кіровоград). Зустріч була цікавою і багатою на гострі моменти, але жодній з команд не вдалося добитись успіху. Матч закінчився внічию — 0-0. Повторна зустріч відбудеться 24 липня». Газета «Зміна» Рівне, 12.07.1975.

«Коли матч закінчується нульовою нічиєю, про нього, як правило, говорять, що захист був сильнішим від нападу. Та зустріч ровенського «Авангарду» з кіровоградською «Зіркою» таку думку спростовує. Футболісти провели 1/8 фіналу кубка України. І матч мав яскраво виражений кубковий характер. Він був азартним, темпераментним і безкомпромісним, з великою кількістю гострих голових ситуацій біля воріт обох сторін.

До середини другого тайму ровенчани атакували частіше і більшими силами. Гості захищалися активно застосовували пресінг на всій половині свого поля і гостро контратакували. Особливо небезпечними були їх наступальні дії наприкінці матчу, коли вони заволоділи ініціативою.

Незважаючи на агресивність нападаючих, ворота обох команд так і залишилися на замку — 0-0. Матч відповідь цих колективів відбудеться 24 липня у Кіровограді».

Газета «Червоний прапор» Рівне, 12.07.1975.

«У Кіровограді відбувся матч-відповідь 1/8 фіналу на кубок України з футболу. Ровенський «Авангард» зустрівся з місцевою «Зіркою». Як відомо матч у Ровно завершився нульовою нічиєю. У Кіровограді перемогли господарі — 2-0. Наші спортсмени з дальшої боротьби вибули».

Газета «Червоний прапор» Рівне, 27.07.1975.

«Боротьба за кубок УРСР на приз газети «Радянська Україна» вступила в нову фазу. Перемігши позавчора в повторному матчі ровенський «Авангард» з рахунком 2-0 (перший матч — 0-0), «Зірка» вийшла в чверть фіналу і 1 серпня на своєму стадіоні зустрінеється з командою «Металург» (Запоріжжя), яка грає в першій лізі.

Матч був напружений, мав гострі моменти. На 25 хвилині рахунок відкрив О. Кацман, а в другому таймі його подвоїв М. Журавльов. До кінця матчу рахунок 2-0 не змінився».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

1 серпня на стадіоні спортклубу «Зірка» в одній четвортій фіналу розіграшу Кубка України кіровоградські футболісти прийматимуть гостей — команду 1 ліги класу «А» «Металург» з міста Запоріжжя.

А в матчі 1/8 фіналу наші земляки перемогли авангардівців з Ровно — 2:0. В першому матчі, який відбувся у Ровно, команди залишили поле так і не відкривши рахунку — 0:0.

Протягом всіх 90 хвилин перевага була на боці «Зірки». На вістрі атак діяли в центрі — Кацман, на флангах — Алексєєв і Карп'юк, коли м'яч переходив на половину гостей, атакуюча напруга команди збільшувалася за рахунок підзахисту. Всі атаки виконували тренерське завдання чітко і старанно, але, здається, не в повну силу, про що свідчать і деяка одноманітність тактичних ходів, і чисто технічні помилки. Що ж, певно, госпо-

дарів поля заспокоювала деяка інертність гостей, які поступалися майстерністю футболістам «Зірки», хоча після першого голу (25 хвилини, О. Кацман) і, особливо, в другому таймі розвечанні, провівши дві заміни, посиляли наступ і провели кілька широких, гострих контратак. В одній з них відмінно зіграв воротар «Зірки» Валерій Музичук, в останню мить перевівши небезпечний удар на кутовий.

Та рахунок перед згаданим моментом був уже 2:0 на користь господарів. Автор другого голу — М. Журавльов.

А закінчення матчу пройшло в спокійній неспішливій грі господарів поля, і в контратаках гостей, які так і не змогли змінити остаточний результат матчу.

У одній восьмій розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна», серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг, кіровоградська «Зірка» у Ровно зустрілася з місцевим «Авангардом». Обидва колективи розпочали поєдинок з розвідок захисних ліній, які, як показав матч, на цей раз були на висоті. Деякі хвилини боротьби не виявили переможця. Судівська бригада зафіксувала нічию — 0:0.

Повторний матч між цими клубами відбудеться на стадіоні спортклубу «Зірка» 24 липня.

Газети «Молодий комунар» Кіровоград, 12, 26.07.1975.

«Динамо» — «Фрунзенець» — 0-1, — 1-1.

«Футболісти сумського «Фрунзенця» провели перший матч 1/8 фіналу Кубка УРСР з динамівцями Хмельницького. Всі 90 хвилин гри проходили при помітній перевазі сумчан. Та лише одного разу господарям вдалося забити гол, який виявився вирішальним.

Через два тижні суперники зустрінуться у повторному поєдинку, тепер вже на полі «Динамо»».

Газета «Червоний промінь» Суми, 12.07.1975.

У повторному матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України хмельницькі динамівці, приймаючи на своєму полі сумський «Фрунзенець», зіграли внічию з рахунком 1:1. На перших хвилинах зустрічі хмельничани двічі мали нагоду відкрити рахунок, але не зуміли цього зробити. Потім їх атакуючий заппал спав, гра пішла у спокійному руслі.

Це було вигідно гостям, оскільки у першому матчі вони перемогли динамівців 1:0. Сумчани ж першими добилися успіху і в позавчорашньому поєдинку. На 70-й хвилині Лаври-

ненко із штрафного удару точно пробив у верхній кут воріт. За п'ять хвилин до кінця матчу Михайло Завальнюк вирівняв рахунок, але більшого добитися динамівці не змогли. Отже, за результатами двох зустрічей право продовжити боротьбу за почесний трофей завоювали футболісти «Фрунзенця».

Федерація футболу України перенесла початок ігор другого кола. Хмельничани 2 серпня зустрінуться з кіровоградською «Зіркою», а 7 серпня — із миколаївським «Суднобудівником» на полі суперників.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1975.

«Повторна кубкова зустріч одної восьмої фіналу між хмельницькими динамівцями і сумським «Фрунзенцем» відзначалася неабиякою напруженістю і великим бажанням гравців обох команд добитися успіху.

Треба сказати, суперник динамівців був сильним. В команді є ряд гравців, що вміють «робити» погоду. Це М.Литвиненко, С.Павленко, В.Жилін.

Ситуація в цьому кубковому матчі для динамівців була не з легких. Щоб пробитися у наступне коло змагань, їм потрібна була тільки перемога. Саме це й надавало гостроти їх діям. Та у футболі не завжди наміри призводять до бажаного.

Зустріч закінчилася з рахунком 1-1. В результаті наші гості виходять у чвертьфінал кубка республіки. Динамівцям децю не повезло. Хоча й варто відзначити, що в цьому сезоні домоглися певних успіхів. Команда щільно наблизилась до лідерів зони, посідає п'яте місце і, головне, - входить у групу провідних команд».

Газета «Корчагінець» Хмельницький, 1975.

Хмельницькі динамівці приїхали до Сум на 1/8 фіналу кубка України в доброму настрої. В двох останніх матчах на своєму полі вони обіграли сумчан і полтавців і посіли п'яте місце в чемпіонаті республіки. Природно, «Фрунзенець» прагнув реваншу і також був націлений на перемогу. Така передматчова розкладка обставин й зумовлювала додаткову гостроту кубкового поєдинку.

Перші чверть години гості почувалися досить впевнено. Своєю манерою гри вони належать до так званих «силови-ків». Як для команд такого рангу, й техніка володіння м'ячем у них непогана. Щоб захопити ініціативу, господарям поля довелося виявити свій торішній фрунзенський характер, якого, до речі, в нинішньому сезоні бракувало в цілому ряді матчів. Зрештою вони затиснули динамівців в їх штрафному майданчику. Підтримані півзахисниками настирливо грали в нападі Ігор Терновий, Олександр Довбій. Як завжди, двох «опікунів», та ще й не дуже чемних, відтягнув на себе Віктор Полевщиков. Якби останній позбувся метушливості у вирішальний момент,

то він міг би не раз послати м'яч у сітку суперників.

Гол назрівав і таки назрів на 25-й хвилині. Завершив зусилля товаришів Олександр Довбій. Динамівці спробували відігратися, але не змогли пересилити надійної гри четверки сумських захисників, хоча одного разу потужний удар випробував міцність перекладини воріт Страшенка.

Перевага сумчан була помітною і в другому таймі. Гості робили все, щоб не дати господарям поля збільшити рахунок, а наприкінці матчу не гребували навіть брудною грою — підніжками, підсічками тощо.

Мінімальний рахунок 1:0 на користь «Фрунзенця» не змінився до фінального свистка. 24 липня поєдинок продовжиться у Хмельницькому. Чи вистачить сумчанам одного м'яча? В усякому разі їм треба забити і другий, і третій голи...

«Фрунзенець» виступав у складі: С. Страшенко (В. Ша-тохін), В. Катков, Л. Ніколенко, К. Герчинов, В. Данилевський, В. Ногін, Л. Сугирій, І. Терновий (В. Хохлов), О. Довбій, В. Полевщиков (В. Жилін), С. Павленко.
Ол. ЛУКАШ.

У повторному матчі однієї восьмої фіналу Кубка УРСР з футболу сумський «Фрунзенець» зустрівся у Хмельницьку з місцевим «Динамо». Рахунок на 18-й хвилині відкрив зі штрафного сумчанин Микола Литвиненко. І тільки на 87-й хвилині господарі зуміли його сквитати. Отже, 1:1. Нічия для сумчан виявилася переможною, бо вдома, нагадуємо, виграли з рахунком 1:0.

Наступний, чвертьфінальний матч «Фрунзенець» проведе 1 серпня, прийматиме команду 1-ої ліги — харківський «Металіст».

Газета «Ленінська правда» Суми,
11.07 та 26.07.1975.

Ст. ???/«Металург». ??/19:00. «Кривбас» — «Локомотив» Херсон — 0-1, — 3-1. Голи: В.Дзіоба, О.Чумак, В.Захаров — А.Райко.

«Ігри на кубок України з футболу серед команд майстрів першої та другої ліг складаються як відомо, з двох серій. Починаючи з однієї шістнадцятої фіналу та закінчуючи фіналом, команди проводять по дві зустрічі — на своєму полі і на полі суперника. А оскільки в кубкових зустрічах потрібна лише перемога, то болільники 20 міст України мали змогу подивитися цілий ряд хороших футбольних матчів.

Болільникам «Кривбасу» повезло. Першого серпня вони матимуть змогу подивитися чи не найкращий футбольний спектакль року. У першій грі чверті фіналу кубка України на стадіоні «Металург» зустрінуться «Кривбас» і володар кубка 1974 року «Таврія» з Сімферополя.

Слід сказати, що цій зустрічі передувала напружена боротьба футболістів нашої команди з сусідами по турнірній таблиці. В останній зустрічі суперником нашої команди в одній восьмій фіналу розиграшу кубка був «Локомотив» з Херсона. Попередню зустріч на полі «Локомотиву» «Кривбас» програв з рахунком 0-1.

Початок гри нагадував зустріч у Херсоні. «Кривбас» атакує, а гості відповідають гострими контратаками. На 12-й хвилині Захаров з подачі Чумака головою направляє м'яч у сітку воріт суперників. А через три хвилини такий же удар головою у лівий кут воріт забиває нападаючий гостей Райко — 1-1. Боротьба загострюється. Щоб продовжити кубкові зустрічі нашої команди треба забити ще два м'ячі.

На 35 хвилині захисники гостей відправляють м'яч назад, своєму воротареві.

Воротар помиляється — кутовий. Після подачі м'яча у штрафний майданчик Олег Чумак збільшує рахунок на користь «Кривбасу».

Кінець першого тайму наші футболісти проводять у невпинних атаках на ворота гостей. Одна з них після удару Дзіоби завершується третім голом у ворота херсонців.

У другому таймі рахунок 3-1 не змінився. Змінився лише склад «Кривбасу». Під номером 12 болільники побачили нового гравця Віктора Анташевського на правому крилі захисту. Випускник відомої у минулому київської футбольної школи-інтернату, Віктор проходив практику в «Уралмаші», і зараз перейшов у склад «Кривбасу». Якщо конкретно говорити про зміни в команді, то з «Кривбасу» вилучено Курінного за порушення спортивного режиму.

Рахунок 3-1 дозволив нашим футболістам вийти в одну четверту фіналу й приймати, як ми вже говорили, 1 серпня досвідченого суперника — сімферопольську «Таврію». Попередні матчі показали, що сімферопольці вміють і люблять забивати м'ячі, та й «Кривбас» в останніх іграх знайшов дорогу до воріт суперників. Тож у зустрічі з «Таврією» болільників чекає цікавий футбольний матч.

Команди грали у таких складах: «Локомотив» Херсон: Попов, Чунікін, Сипко, Вініченко, Черненко, Гришин, Черняк, Росляков, Рисман, Варавенко, Райко.

«Кривбас»: Ісаков, Махно, Биткін, Ушаков (Анташевський, 46), Сапко, Плигун, Захаров (Павлюк, 46), Морозов, Чумак, Басов, Дзіоба (Кузьминок, 46)».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

КУБКОВЫЕ соревнования отличаются от обычных игр первенства страны своей остротой. Это уже ни для кого не ново. Именно такой была игра между кривбассовцами и херсонским «Локомотивом». В первом матче (а розыгрыш кубка СССР проходит в два этапа) «Кривбас» проиграл — 0:1, и теперь перед ним стояла задача добиться победы с преимуществом в два мяча.

Острое начало встречи обусловило и интересное продолжение игры. Хочется отметить, что железнодорожники не собирались отсиживаться в защите, а шли вперед, стремясь к успеху через атаку. Возможно эта тактика и принесла бы им успех, ведь после того как Владимир Захаров на восемнадцатой минуте открыл счет, херсонцы буквально тут же сравняли его, проведя блестящую атаку с подключением почти всех игроков.

А потом... Потом кривбассовцы дважды четко использовали, так называемые, стандартные положения. Сначала Олег Чумак, приняв мяч после розыгрыша углового, отличным ударом с угла штрафной площадки послал его в сетку. А на 36-й минуте Валентин Дзюба, кстати лучший бомбардир «Кривбасса» и в кубковых соревнованиях (в четырех матчах 4 мяча), также после отличного паса доводит счет до 3:1.

После перерыва у наших

земляков вместо ведущих игроков на поле вышла молодежь: С. Чаплиук, В. Кузьминок, В. Анташевский. Игра у «Кривбасса», особенно в нападении несколько ослабла, и лишь стопперы — опытный Анатолий Быткин и молодой Александр Сапко демонстрировали самоотверженную и решительную игру. Несколько раз отличился и Анатолий Исаков. На 70-й минуте он парировал на угловой очень сильный и коварный удар с близкого расстояния одного из лучших нападающих гостей В. Райко, а чуть позже сумел буквально выхватить мяч, летевший в нижний угол ворот.

Концовка встречи вновь прошла при большом игровом преимуществе хозяев. Херсонцы или же устали, или утратили надежду сократить счет встречи, и практически прекратили борьбу. По меньшей мере еще трижды в последние пятнадцать минут кривбассовцы могли добиться успеха. Однако счет встречи так и не изменился — 3:1.

Таким образом, пройдено еще одно препятствие, (напомним, что первыми соперниками «Кривбасса» были черниговцы, поединок с которыми закончился с общим счетом 5:3 — 4:2 дома и 1:1 в гостях). Теперь футболистов Кривого Рога ожидает серьезное испытание в лице обладателя Кубка СССР 1974 года, одного из ведущих коллективов первой лиги симферопольской «Таврии». Первую встречу четвертьфинала соперники проведут на стадионе «Металлург» 1 августа.

На экране Центрального телевидения фильмы с участием Ч. Чаплина. «Работа», «Катание на роликах». 21.00

Газета «Металлург» Кривий Ріг, 1974.

«Небагато надії вселили футболісти Херсонського «Локомотива» в серце вболівальників під час кубкового матчу з командою «Кривбас» (Кривий Ріг), який відбувся на херсонському стадіоні. В цій грі команди грали на рівних. В другому таймі новачок команди «Локомотив» Гришин, який відмінно зіграв цю гру, під час однієї з контратак, підключив Варавенку, який і забив гол в ворота гостей. Через деякий час міг ще забити гол, але з хорошої позиції не попав в пусті ворота. Дуже жалко, але гості грали дуже грубо, внаслідок чого серйозну травму отримав захисник херсонців Кравченко».

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 11.07.1975.

ПЕРЕВАГА СТРАТЕГІЇ ГОСТЕЙ

КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ
«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

ПЕРШІ МАТЧІ 1/8 ФІНАЛУ: «АВАНГАРД» (РОВНО) — «ЗІРКА» (КІРОВОГРАД) — 0:0, «БУКОВИНА» (ЧЕРНІВЦІ) — «ЛОКОМОТИВ» (ВІННИЦЯ) — 0:0, «ЛОКОМОТИВ» (ХЕРСОН) — «КРИВБАС» (КРИВИЙ РІГ) — 1:0, «ФРУНЗЕНЕЦЬ» (СУМИ) — «ДИНАМО» (ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ) — 1:0.

На стадіонах Ровно, Чернівців, Херсона і Сум зіграно перші матчі чергового етапу республіканського кубкового турніру. Його коментує ЗАСЛУЖЕНИЙ ТРЕНЕР УРСР О. ЩА-НОВ:

— Підвищений інтерес до ігор за кришталевий приз виявили вболівальники і самі футболісти. Адаже переможці 1/8 фіналу вийдуть на побачення першого серпня з командами першої ліги. Ця обставина неначе стала додатковим стимулом. Кому не хочеться помірцяти силами з клубом більш високого рангу?

Голів глядачі побачили небагато. Впертий характер поєдинків пройшов під знаком стратегії гостей: у двох випадках вони добились нічийного ре-

зультату, зберігши ворота сухими, а ще у двох — програли з мінімальним рахунком. Отже, тепер усе визначиться у повторних матчах. Нікому не вдалося створити більш-менш надійний запас міцності.

Волею календаря херсонський «Локомотив» і криворізький «Кривбас» за два тижні тричі схрестять зброю: спочатку — кубковий матч, потім «Кривбас» поїде до Севастополя на гру чемпіонату, повернеться до Херсона, де проведе останню зустріч календаря, а перед першим поєдинком прийматиме херсонців у повторному матчі Кубка.

Давненько трибуни херсонського стадіону не збирали стільки глядачів. Лідер чемпіонату — «Кривбас» — не вда-

вався до нічийної тактики, але в багатьох епізодах блисуче зіграв голкіпер залізничників Іванов. Після перерви херсонцямдесь у середині другого тайму вдалося забити гол. Гості силувалися відігратися, але це їм не вдалося.

Сумчани, приймаючи хмельницьких футболістів, прагнули одразу приголомшити гостей. На двадцятій хвилині форвард Довбій, перебуваючи в оточенні захисників «Динамо», відкриває рахунок. «Фрунзенець» намагається розвинути успіх, але метушиться, поспішає, а це не найкращий союзник. «Динамо» спокійно і врівноважено захищається, пильно чатує на воротах Стрижевський.

Після відпочинку поспішність знов таки заважає сумським футболістам. На простір з правого краю Тернового встигає захисник Павленко, але голкіпер динамівців переводить м'яч на кутовий. Сильний удар нападаючого гостей Зана потрапляє в перекладину. Кінець матчу проходить у сумбурних атаках сумчан, а гості прагнуть якомога довше контролювати м'яч, збити темп, і це їм вдається.

Відзначилися воротарі «Буковини» і «Локомотива» на чернівецькому стадіоні. Капітан місцевої команди Кобиченко використав одинадцятиметровий штрафний удар. Матч проходив у рівних можливостях. Незначна територіальна перевага не принесла успіху буковинцям. Такий самий характер мала зустріч на ровенському полі.

Повторні матчі 1/8 фіналу відбудуться 24 липня.

Газета «Радянська Україна» Київ, 11.07.1975.

ВИРІШАЛЬНИЙ ЕТАП

КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ
«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

Розиграв Кубок республіки та приз газети «Радянська Україна» вступив у вирішальну фазу. Визначилися четверо найсильніших кубкових бійців другої ліги, які разом з чотирма представниками нашої республіки в першій лізі складуть пари чвертьфіналістів.

Перед повторними поєдинками 1/8 фіналу ситуація була така, що кожний колектив не втрачав надії вийти в наступний етап. Скажімо, динамівці Хмельницького приймали на своєму полі сумського «Фрунзенець», якому в першому матчі програли з мінімальним рахунком — 0:1. Подільські фут-

болісти, як сказав їхній старший тренер М. Кузнецов, серйозно готувалися до повторного поєдинку, сподіваючись ліквідувати дефіцит і прийняти у чвертьфіналі харківський «Металіст». Та цим сподіванням не судилося збутися. Сумська команда з піднесенням провела гру в Хмельницькому й добилася потрібної нічиєї — 1:1.

З таким же рахунком — 1:1 закінчився матч у Вінниці, де місцеві залізничники приймали «Буковину». Оскільки перша зустріч завершилася нульовою нічиєю, за рахунок гола, забитого на чужому полі,

буковинці вийшли у чвертьфінал.

Підтвердили закономірність своїх успіхів у чемпіонаті кіровоградська «Зірка» та криворізький «Кривбас».

«Зірка» без особливих ускладнень обіграла ровенський «Авангард» — 2:0 (перший матч нічия — 0:0).

А ось лідерів другої ліги в матчі з херсонським «Локомотивом», який цього сезону виступає незадовільно, довелося похвилюватися. Програвши перший матч у Херсоні — 0:1, криворізькі почали повторний поєдинок шквалом атак, і з подачі Дзьоби Захаров відкрив рахунок. Але гості тут же зрівняли його після точного удару Райка. Тепер для виходу у чвертьфінал «Кривбас» мав забити два м'ячі, не пропустивши у свої ворота жодного. Зрештою, господарі свого добились (голи забили Чумак та Дзьоба) і перемогли — 3:1, але тільки ціною граничних зусиль.

Після кубкових поєдинків з «Кривбасом», у яких херсонський «Локомотив» показав себе з найкращого боку, мямолі постає питання: а що заважає залізничникам з таким піднесенням виступати в чемпіонаті?

Газета «Радянська Україна» Київ, 26.07.1975.

Судді: Костянтин Вихров (Київ) - Здіслав Орловський, В.Оклець (обоє - Івано-Франківськ)/????.
«Локомотив» Вінниця — «Буковина» — 0-0, — 1-1.

«Перший матч 1/8 Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» вінницькі залізничники провели з одним із лідерів другої ліги класу «А» чернівецькою «Буковиною» і зуміли в гостях відстояти недоторканість своїх воріт, хоч і самі не забили гола — 0-0.

24 липня відбудеться повторна зустріч уже у Вінниці і, якщо залізничники здобудуть перевагу хоча б на один гол, їм відкриється дорога у чвертьфінал, до якого підключаються команди першої ліги».

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 15.07.1975.

«НІЧІЯ, ЯКА ОБЕРНУЛАСЬ ПРОГРАШЕМ.

Позавчора на вінницькому стадіоні «Локомотив» відбувся повторна зустріч однієї восьмої фіналу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» між місцевими залізничниками і чернівецькою «Буковиною». Як відомо, перший поєдинок закінчився нульовою нічиєю.

Атакуючі дії почали господарі поля. Богоделов, Грушанський, Веретинський своїми точними пасами не раз виводили до воріт гостей Прозоровського, але йому бракувало швидкості. Лиш з появою в другому таймі Гатауліна гра вінничан в нападі пожвавилася. Після його швидкого проходу і точного пасу Дзюба відкрив рахунок. Та незабаром захисники «прогавили» чернівецького нападаючого Ю.Кулінича і дозволили йому забити гол у відповідь, який позбавив вінничан можливості вийти у чверть фіналу».

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 26.07.1975.

І пенальті не допомогло

«Буковина» (Чернівці) — «Локомотив» (Вінниця) — 0:0

До однієї восьмої Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу суперники звітної гри прийшли однаковими шляхами. «Буковина» поступилася у першому поєдинку «Суднобудівників» на полі останнього з рахунком 1:2, а вдома виграла у повторному матчі — 1:0. Відповідно «Локомотив» програв у першій зустрічі «Говерлі» — 0:2 і у повторній зустрічі виграв з рахунком 4:1. Перемігши по результатах двох поєдинків першого етапу, суперники зустрілись 9 липня у Чернівцях у одній восьмій розіграшу між собою.

Враховуючи те, що у повторному поєдинку на своєму полі вінничани матимуть більший шанс на перемогу, то нічию з одним із лідерів зони, та ще й на його полі, слід віднести до адалого виступу «Локомотива». І не тільки з цього рід. Залізничники провели одну з кращих своїх ігор на виїзді.

Вінничанам особливо вдавалися багатогодові комбінації, які виводили швидких нападаючих на завершальні удари. Так на 15 хвилині Павлик опинився перед воротарем господарів поля і послав м'яча вище воріт. На 19 хвили-

ні Гатаулін, замість того, щоб бити по воротах, прагнув обвести воротаря і не зумів зробити цього. На 24 хвилині у сутичці опинилися на штрафному майданчику гостей Бровченко і Габовда, і рефері Вихров (Київ) призначив одиннадцятиметровий удар. Виконавеш пенальті влучив у стійку воріт.

Другий тайм пройшов у відчайдушних спробах господарів поля добитись результатів. Але вінничани у відповідь самі створили чимало голевих моментів. На жаль, Богоделов і Гатаулін були неточними у завершальних ударах, а Прозоровський за 5 хвилин до кінця матчу з трьох метрів не влучив у ворота.

24 липня, у повторному кубковому матчі, вінничани приймають «Буковину» на своєму полі.

К. РОМАНОВ.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 12.07.1975.

«БУКОВИНА» — «ЛОКОМОТИВ» (І ТИМЦЯ) — 0:0.

«Буковина»: Пронін, Гумінілович, Кобичек, Рос, Рабич (Лазенко, 44 хв.), Іташник, Шмундяк (Смеречанський, 62 хв.), Левіт, Володько, Габовда, Кулінич.

«Локомотив» (Вінниця): Бортюваль, Артюх, Бровченко, Грушанський, Карчевний (Прозоровський, 25 хв.), Гребеножко, Кудя, Кришталь (Кобленко, 25 хв.), Павлик (Руденко, 57 хв.), Богоделов, Гатаулін.

Судді: К. Вихров (Київ), З. Орловський, В. Оклець (Івано - Франківськ).

Це був матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР з футболу, встановленого редакцією республіканської газети «Радянська Україна». На попередньому етапі чернівчани подолали опір миколаївського «Суднобудівника» (1:2 і 1:0), а вінничани — ужгородської «Говерлі» (0:2 і 4:1).

Звітна зустріч показала, що обидві команди настроєні далі продовжувати боротьбу за потесний футбольний трофей. Гра почалася у швидкому темпі. У дебюті гостріше діяли чернівчани. Вони мали значно більше нагод відкрити рахунок, ніж їх суперники. І лише недостатня технічна підготовка завадила їм добитись успіху.

Першу дотепну комбінацію господарі поля розіграли поблизу штрафного майданчика гостей на 9-й хвилині, вивівши на завершальний удар Кулінича. Він пробив точно і сильно: Бортю-

валь ледве встиг зреагувати і відбити м'яч в поле.

На 16-й хвилині сам на сам з воротарем залізничників вийшов Габовда, але відкрити рахунок не зумів. На 24-й хвилині втратив нагоду вивести свою команду вперед Шмундяк, який, обігравши двох захисників «Локомотива», вийшов на зручну ударну позицію.

Гол, як мовиться, назрів. На 35-й хвилині арбітр матчу, суддя всесоюзної категорії К. Вихров призначив 11-метровий штрафний удар у ворота вінничан, які недозволенним прийомом зупинили Габовду. Пенальті виконав капітан чернівчан Кобичек. Досвідчений футболіст на цей раз помилився: його сильний удар відбила штанга.

Усі гострі моменти, зручні нагоди для взяття воріт не злічити. Мали їх і гості. Віч-на-віч з Проніним виходив Павлик, потім — Гатаулін, у другому таймі — Гребеножко.

Нульовий рахунок не змінився і після перерви. Героями зустрічі стали воротарі обох команд: вони завжди виходили переможцями у двелях з форвардами. Не забивши жодного гола на своєму полі, «Буковина» значно ускладнила своє завдання в боротьбі за кубок. У матчі - відповіді, що пройде 24 липня у Вінниці, «Локомотив», безперечно, робитиме все можливе, щоб вийти в наступну стадію розіграшу кубка.

М. ПОБЕРЕШНИК

Газета «Молодий Буковинець» Чернівці, 11.07.1975.

«Локомотив» [Вінниця]: Бортуаль, Артюх, Єрмаков, Грушанський, Ковба, Прозоровський, Кудя [65, Кобленко], Веретинський [53, Гатаулін], Гребеножко, Богдослов, Дзюба.

«Буковина» [Чернівці]: Пронін, Смерчанський, Кобичек, Качур Г., Рабич, Поляков [70, Лозенко], Пташник, Лепестов, Володько [12, Шмундяк], Качур І., Кулінч.

Судді — судді республіканської категорії В. Соколовський, О. Колесников, М. Чапалов [всі — Одеса].

Завершилось перше коло. На незвичному місці у турнірній таблиці побачили вболівальники вінницький «Локомотив», який ще до недавня міг вести рівну боротьбу з будь-яким колективом другої ліги. Але пасивність і байдужість окремих гравців, відсутність старшого тренера погано прислужились йому. Лише в останніх іграх з приходом у колектив Ю. Аванесова команда показала змістовну, хоч і не без помилок, гру. Особливе занепокоєння викликає лінія захисту.

В історії залізничників ще не було такого, щоб наші земляки пропустили стільки м'ячів, як у нинішньому чемпіонаті. «Локомотив» завжди славився надійними захисними порядками. І раптом ця лінія, що не без підстав вважалась однією із найсильніших, раптом почала під-

водити команду. Особливо дивне це тому, що в захисті виступають нині гравці досвідчені. У декого навіть за плечима досвід виступів у вищій лізі. Але недбалість, часті помилки захисників приводять до того, що команда втрачає дорогі очки.

Думалось, що, зваживши на невдачу у першому колі чемпіонату, команда прагнучим реабілітувати себе перед вболівальниками в іграх на Кубок УРСР. Початок був багатообіцяючим. «Локомотив» зміг обіграти «Говерлу», а нещодавно, виступаючи у Чернівцях проти місцевої «Буковини», завів матч внічию з рахунком 0:0.

І ось матч-відповідь. Він був багатообіцяючим для вінничан. Раз по раз атаки залізничників доходили до підступів штрафного майданчика гостей. Але лише з виходом Гатауліна вони набули гостроти. На 57-й хвилині рейд молодого вінницького форварда завершився відмінною передачею у район штрафного майданчика, яку негайно використав Дзюба. Вінничани повели у рахунку.

Та пройшло небагато часу, і прироста помилка захисників, які віддали м'яч Кулінчу, коштувала залізничникам пропущеного голу. Рахунок став 1:1. За підсумками двох ігор до чвертьфіналу увійшли буковинські футболісти.

Б. ВОЛОДІН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 26.07.1975.

1/4 фіналу.

1, 22.08. «Спартак» Івано-Франківськ — «Буковина» — 1-2, — 5-1.

«БУКОВИНА» — «СПАРТАК» (ІВАНО-ФРАНКІВСЬК) — 2:1

«БУКОВИНА»: Пронін, Смерчанський, Кобичек, Г. Качур, Рабич, Поляков, І. Качур, Шмундяк, Левіт (Пташник, 46 хв., Рос, 70 хв.), Гумінілович, Кулінч.

«СПАРТАК»: Белей, Копитчак, Куркін, Іванов, Гарштя, Рибак (Глюз, 46 хв.), Мукомелов, Чопей, Мартиненко, Журавський, Самуляк.

СУДДІ: Б. Швецов (з Києва), А. Яцюк, А. Белоцький (обидва з Луцька).

ГОЛИ: Шмундяк (5, 37 хв.), Мартиненко (55 хв.). Вперше пробившись в чвертьфінал кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна», «Буковина» показала найкращу гру в нинішньому сезоні. Чернівчани діяли швидко, часто мінялися місцями нападаючі, що не раз ставило в скрутне становище суперника. А він був авторитетним і сильним. Досить сказати, що «Спартак» грає в першій

лізі й посідає нині 10-те місце серед 20-ти колективів.

«Буковина» з перших хвилин посидинку повела атаки на ворота гостей, оволоділа ініціативою і, по суті, домінувала на полі весь матч. Можливостей забити гол спартаківцям було багато. Тричі Юрій Кулінч не влучив у пусті ворота, один на один з воротарем «Спартак» виходив Володимир Поляков...

Особливо відзначився в цьому посидинку дебютант «Буковини» молодий спортсмен Сергій Шмундяк. Перший гол він забив, вийшовши сам на сам з Тарасом Белесом, а другий — головою з відмінної подачі Мар'яна Гумініловича. Спартаківець Мартиненко успішно домігся зі штрафного удару: м'яч, вдарившись об штангу влетів у ворота.

П. ШВАБ.

1 серпня
на стадіоні
«Буковина»

відбудеться зустріч
з футболу 1/4 кубка УРСР

на приз газети
«Радянська Україна».

Зустрічаються команди
«БУКОВИНА» (Чернівці) —
«СПАРТАК» (Івано-Франківськ).

Початок гри о 7 год.
вечора.

Газета «Молодий Буковинець»
Чернівці, 1975

Чернівецька «Буковина» виграла перший чвертьфінальний матч Кубка УРСР з футболу — кубка «Радянської України», перемігши на своєму полі з рахунком 2:1 івано-франківський «Спартак». Наші футболісти з перших же хвилин гри запропонували гостям висоний темп. У середині першого тайму Шмундяк з близької відстані забив перший гол. Тільки після перерви спартаківцям вдалося встановити рівновагу — 1:1.

Допомогли їм це зробити захисники «Буковини», які не встигли створити стінку перед пробиттям штрафного.

Після цієї прикрої помилки чернівецькі гравці ще рішучіше пішли в атаку. І їхні зусилля незабаром увінчалися успіхом. Знову відзначився Шмундяк, який у високому стрибку виграв повітряну дуель із захисниками.

Повторна гра відбудеться 22 серпня в Івано-Франківську.

Проведено зустрічі 1/4 фіналу Кубка Української РСР, в якому беруть участь команди майстрів класу «А» другої та першої ліг. Спартаківці Прикарпаття зустрічалися в Чернівцях з «Буковиною». Рахунок відкрили господарі. Після відпочинку Олександр Мартиненко вста-

новив рівновагу. Здавалось, що поєдинок закінчиться мирним рахунком, але за п'ять хвилин до фінального свистка чернівчани припустили Тараса Белея витягати другий м'яч із сітки воріт — 2:1.

Результати інших зустрічей такі: «Крибас» (Кривий Ріг) — «Таврія»

(Сімферополь) — 1:2; «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 4:1.

Повторні зустрічі відбудуться 22 серпня. Спартаківці прийматимуть «Буковину». Ця зустріч обіцяє бути напруженою; адже переможець гратиме в півфіналі.

Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 1975 обидві.

ФУТБОЛ КУБКОВІ ПОЄДИНКИ

22 серпня відбулись повторні матчі на Кубок УРСР — приз газети «Радянська Україна». Спартаківці Прикарпаття приймали буковинських футболістів. Як відомо, в першому матчі 1/4 фіналу спартаківці в гостях зазнали поразки 1:2.

І, щоб продовжувати боротьбу, мусли взяти реванш. Суперники без розвідки почали атакувати воротарів. Особливо багато роботи припало голкіперові гостей. Уже на 10-й хвилині Степан Чопей відкрив рахунок, але буковинці не розгубились, пішли в на-

пад всією командою і зрівняли рахунок. На 11-й хвилині це зробив лівий крайній гостей Юрій Кулінич. Спартаківці стали грати уважніше. Подано п'ять кутових. На 35-й хвилині Степан Чопей знову вивів свою команду вперед.

Після відпочинку чернівчани ще тричі починали з центра поля. Голи забивали Олександр Мартиненко, Борис Стрельцов і Володимир Мукомелов. Отже, 5:1. Спартаківці виступили з таким складом: Чернега, Копитчак (Гарштя), Куш-лик, Козін (Стрельцов), Дирів, Іванов, Рибак (Саму-ляк), Чопей, Мартиненко, Журавський, Мукомелов.

Результати інших матчів: (в дужках узазані результати перших зустрічей) «Таврія» — «Крибас» — 3:2 (2:1); «Металіст» — «Фрунзенець» — 1:0 (1:4); «Металург» — «Зірка» — 2:3 (2:3).

Танім чином, до півфіналу потрапили команди: «Зірка» — «Спартак» та «Таврія» — «Фрунзенець». Матчі відбудуться 12 вересня та 13 жовтня. Фінальні зустрічі 4 та 9 листопада.

О. ГЕТЬМАН.

Газета «Комсомольський прапор» Івано-Франківськ, 1975 обое.

22 серпня відбулись повторні чвертьфінальні матчі на приз газети «Радянська Україна». Спартаківці Івано-Франківська приймали на своєму стадіоні чернівецьку «Буковину».

У першому таймі двічі відзначився Степан Чопей. Гости зуміли свистати лише один гол. Це зробив Юрій Кулінич. А от після перерви перевага господарів поля була відчутною. Спартаківці ще тричі домагались успіху (Олександр Мартиненко, Борис Стрельцов і Володимир Мукомелов). Отже, футболісти Івано-Франківська здобули переконливу перемогу. І за підсумками двох матчів (перший поєдинок в Чернів-

цях спартаківці програли з рахунком 1:2) продовжать боротьбу за Кубок УРСР.

Інші зустрічі закінчились так: «Таврія» (Сімферополь) — «Крибас» (Кривий Ріг) — 3:2 (результат першого матчу — 2:1). «Металіст» (Харків) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0 (1:4). «Металург» (Запоріжжя) — «Зірка» (Кіровоград) — 2:3 (2:3).

Півфінальні поєдинки «Зірка» — «Спартак» і «Таврія» — «Фрунзенець» відбудуться 12 вересня і 13 жовтня, а володар почесного приза визначиться в іграх, які призначено на 4 і 9 листопада.

О. ГЕТЬМАН.

Футбол. У першому матчі чвертьфіналу розиграв Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» футболісти харківського «Металіста», за яких виступали молоді футболісти, програли у Сумах місцевому «Фрунзенцю» — 1:4. Матч-відповідь відбудеться у нашому місті 15 серпня.

Газети «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1975 та «Вечірній Харків» Харків, 5.08.1975.

«Металіст» Харків — «Фрунзенець» — 1-4. Голи: ??? — Л.Сугирій, С.Павленко, М.Литвиненко, В.Жилін. — 1-0.

«У чвертьфіналі Кубка України з футболу сумський «Фрунзенець» зустрівся з командою першої ліги «Металіст» (Харків).

Відразу після початку гри господарі повели масований штурм воріт «Металіста». Досвідчені гравці захисту гостей ледь устигали відправляти м'яч подаль від штрафного майданчика. Так тривало майже 45 хвилин.

Та за кілька секунд до перерви харків'яни збили В.Жиліна, і наш півзахисник Л.Сугирій чітко реалізував пенальті.

Другий тайм був ще цікавішим. У воротах харків'ян виявилось ще 3 м'ячі, хоча могло бути і більше. Спочатку за грубу гру пенальті реалізував С.Павленко, а потім сумчани М.Литвиненко та В.Данилевський довершили розгром «Металіста». Харківським футболістам все ж вдалося забити гол престижу. Отже, 4-1 на користь «Фрунзенця».

Газета «Червоний промінь» Суми, 1975

В ЧОРА на стадіоні «Металіст» відбулося спортивне свято, присвячене відкриттю 25-ї літньої спартакіади заводу імені Малишева і Дню визволення Харкова від німецько-фашистських загарбників.

Заступник секретаря парткому заводу З. М. Хотянецька палко вітала учасників параду, ветеранів війни. Після того, як було піднято прапор і запалено вогонь спартакіади заводу, спортсмени малишевіцї проголосили клятву на вірність нашій Комуністичній партії.

Численні глядачі, що зібрались на стадіоні, з інтересом слідували за показовими виступами кращих спортсменів клубу. Потім на футбольне поле вийшли команди «Металіст» і сумський «Фрунзенець». Вони провели повторну чвертьфінальну гру на Кубок газети «Радянська Україна». Як відомо, на виїзді першу зустріч наші земляки програли з рахунком 1:4.

Перша половина матчу, яка пройшла з перевагою харків'ян, закінчилась з результатом 1:0 на їх користь. Цей м'яч на 33-хвилині головою забив Крамаренко. А відзначився він завдяки сольному проходу Лисенка.

Многочисленные зрители, заполнившие трибуны стадиона «Металлист», с интересом следили за показательными выступлениями лучших спортсменов спортклуба.

Вчера здесь проходил спортивный праздник, посвященный 32-й годовщине освобождения Харькова от фашистских захватчиков и открытию 25 летней Спартакиады завода имени Малышева.

В заключение праздника состоялся футбольный матч между харьковским «Металлистом» и сумским «Фрунзенцем». Они провели повторную четвертьфинальную игру на Кубок газеты «Радянська Україна».

Первая половина игры прошла с преимуществом харьковчан и закончилась 1:0 в их пользу. После удач-

«ФРУНЗЕНЕЦЬ» У ПІВФІНАЛІ.

Сумський «Фрунзенець» провів повторний чвертьфінальний матч розрашу Кубка України у Харкові з місцевим «Металістом».

Матч пройшов у напруженій боротьбі і закінчився перемогою господарів поля з рахунком 1-0. Але боротьбу за Кубок продовжать сумчани — за підсумками двох матчів у них краща різниця забитих і пропущених м'ячів.

У півфіналі суперником сумчан будуть футболісти команди першої ліги «Таврія» (Сімферополь). Матчі відбудуться 12 вересня і 13 жовтня».

Після перерви гості могли вирівняти становище, але гарматні удари з дальньої відстані Литвиненка і Павленка блискував парував Удовенко. Більшу загрозливість моментів біля воріт «Металіста» сумчанам створити так і не вдалось.

Хоч харків'яни і здобули перемогу, але за підсумками двох зустрічей вони вибули з подальшої боротьби за Кубок «Радянська Україна». «Фрунзенець» тепер у півфіналі зустрічатиметься з переможцем пари «Кривбас» — «Таврія».

Ось склади, в яких виступали команди:

«Металіст» — В. Удовенко, О. Лисенко, О. Базикін, Ю. Нестеренко, П. Бахуринський, М. Альошин, В. Шаленко (В. Крячко), В. Булгаков, О. Крамаренко, О. Довбій, С. Малько.
«Фрунзенець» — С. Страшненко, В. Данилевський, С. Павленко, В. Деріпаскін, К. Герчинов, І. Терновий, С. Гончаров (Л. Сугій), Л. Ніколенко (В. Катков), В. Полєвщиков, М. Литвиненко, В. Жилін (В. Натан).

ного прохода Лисенко красивую комбинацию завершил Крамаренко, на 33-й минуте он забил единственный мяч в ворота сумчан.

После перерыва гости могли выравнять положение, но хорошая игра голкипера Удовенко не позволила добиться успеха гостям.

Хотя этот матч и закончился победой наших земляков, борьбу за кубок продолжат футболисты «Фрунзенца». Как известно, первую встречу на выезде харьковский «Металлист» проиграл со счетом 1:4. По сумме двух встреч они выбыли из дальнейшей борьбы за кубок.

«Фрунзенец» в полуфинале встретится с победителем пары «Кривбас» — «Таврия».

А. ЖАРКОВ.

Сумський «Фрунзенець» провів повторний чвертьфінальний матч розрашу Кубка України у Харкові з місцевим «Металістом».

НА СТАДІОНІ «Металіст» в урочистій обстановці була відкрита XXV літня спартакіада колективу заводу імені Малишева. Любителі спорту з великим інтересом спостерігали за захоплюючими показовими виступами кращих спортсменів спортклубу «Металіст». Потім відбувся футбольний матч на кубок газети «Радянська Україна». Господарі поля — футболісти «Металіста» приймали команду «Фрунзенець» з Сум. Єдиний гол у цьому поєдинку забив нападаючий харків'ян Олег Крамаренко. Але боротьбу за кубок продовжать сумчани, які у першому матчі завдали поразки нашим землякам з рахунком 4:1.

«Металіст» виступав у такому складі: В. Удовенко, О. Лисенко, О. Базикін, Ю. Нестеренко, П. Бахуринський, М. Альошин, В. Шаленко (В. Крячко), В. Булгаков, О. Крамаренко, О. Довбій, С. Малько.

Газети «Вечірній Харків» Харків, 23.08.1975

та «Ленінська зміна» Харків, 26.08.1975

ФУТБОЛ

1 серпня

на стадіоні

«СПАРТАК»

ВІДБУДЕТЬСЯ

гра на кубок УРСР з футболу серед команд майстрів «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків).

Початок гри о 19.00.

Абонементи недійсні.

Газети «Красное знамя» Харків, 24.08.1975 та «Ленінська правда» Суми, 30.07.1975.

Газета «Червоний промінь» Суми, 1975.

У чвертьфіналі кубка України команди другої ліги зішлись віч-на-віч з командами першої ліги. Сумський «Фрунзенець» зустрічався на своєму полі з харківським «Металістом», який у останній час під керівництвом відомого футболіста О. А. Ошенкова показує добру гру.

Зустрічі між сумчанами й харків'янами завжди проходили гостро й цікаво. Не стала винятком і кубкова зустріч. Фрунзенці без вагань приступили до виконання обов'язків господарів поля — повели рішучі атаки на ворота гостей. Розрізнені зусилля харків'ян перехопити ініціативу виявилися марними, сумські захисники не дали розігратися їхнім форвардам. Останні були змушені відтягуватись на захист своїх воріт.

У фрунзенців, як на диво, майже не було похибок у грі. І лише масований захист металістів вони довго не могли подолати. М'ячеві буквально не залишалося навіть шпарки в штрафному майданчику, щоб пролетіти до воріт крізь частоті ніг. Щоб вплинути на течію гри, харків'яни замінили одного, потім другого гравця. Але їх становище не поліпшилось.

Злам стався за хвилину до свистка на перерву. Гості вклали на траву Валерія Жиліна, що прорвався до воріт. Пенальті реалізував Леонід Сугирій. Після перепочинку атаки

сумчан тривали. Ось Віктор Полівшиков вийшов один на один проти воротаря, і захисник не знайшов нічого кращого, як притримати його за руку — другий пенальті. Сергій Павленко збільшив рахунок. На 70-й хвилині Микола Литвиненко, який не раз завдавав сильних ударів по воротах, втретє змусив воротаря Турпака вийняти м'яча з сітки. Після цього з штрафного удару гостям вдалося провести гол у відповідь. Але тут же Валерій Жилін встановив остаточний рахунок — 4:1.

Сумчани грали легко, невимушено. На трибунах навіть жартома казали з цього приводу: «Та це ж переодягнені князів». Жарти жартами, але у фрунзенців добре виходило багато з того, чого вони хотіли. Важко сказати, чим наставник металістів пояснить крупну поразку своєї команди. В усякому разі йому доведеться відзначити і відмінну гру сумчан.

«Фрунзенець» виступав у складі: В. Шатохін (С. Страшенко), К. Герчинов (В. Катков), Л. Ніколенко, В. Дерипаскін, В. Данилевський, С. Павленко, І. Терновий, Л. Сугирій (В. Хохлов), В. Полівшиков, В. Жилін, М. Литвиненко.

Ол. ЛУКАШ.

Заступник редактора
О. КУШКО.

Повторну гру у чвертьфіналі Кубка України з футболу сумський «Фрунзенець» провів у Харкові з місцевим «Металістом», який виступав у першій лізі.

На своєму полі наші футболісти перемогли харків'ян з рахунком 4:1. Цього разу сумчани програли — 0:1. Однак за кількістю забитих і пропущених м'ячів на своєму і чужому полі «Фрунзенець» вийшов уперед. Він продовжить боротьбу за почесний трофей у півфіналі.

Газета «Ленінська правда» Суми, 3 та 24.08.1975.

Ст. «Металург»?/???. 19:00/???. «Таврія» Сімферополь — «Кривбас» — 2-1. Голи: К.Лобанов, М.Климов — В.Морозов, — 3-2.

«Місцевий «Кривбас» у минулу п'ятницю приймав у себе футболістів сімферопольської «Таврії». Це була перша гра однієї чверті фіналу кубка України з футболу. Минулорічні володарі кубка і цього разу довели, що вони не мають бажання розлучатися з ним і в нинішньому сезоні.

Вже з перших хвилин гості повели різноманітні атаки на ворота «Кривбасу» і на п'ятій хвилині Лобанов направляє м'яч у ворота «Кривбасу».

Наприкінці першого тайму Климов збільшив рахунок до 2-0 на користь «Таврії».

Другий тайм наші футболісти провели організованіше, але змогли зквитати лише один м'яч. Тож рахунок у зустрічі 2-1 на користь «Таврії», а попереду другий матч однієї чверті фіналу на полі наших гостей, який відбудеться 22 серпня».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

«Повторний матч на Кубок України — приз газети «Радянська Україна симферопольские футболисты начали не спеша, излишне уверенно, словно давали понять соперникам, что победа никуда от них не уйдет и за забитыми голами дело также не станет. Именно поэтому, владея игровым и территориальным преимуществом, крымчане небрежно действовали в заключительной стадии атак, допускали много неточностей при завершающих ударах по воротам криворожского «Кривбасса». Хорошие возможности добиться успеха упускали А.Черемисин, В.Орлов и Н.Климов, которые уже до прорыва могли вывести свою команду вперед.

В нынешнем сезоне «Кривбасс» (его тренирует А.П.Гулевский) показывает хорошую игру, является одним из ведущих коллективов второй группы и длительное время единолично возглавлял турнирную таблицу. Его нападающие любят и умеют забивать голы, что к слову, они продемонстрировали и в позавчерашней встрече с «Таврией». Стояло хозяевам незадолго до перерыва сбавить обороты, откровенно расслабиться, как на их ворота криворожцы тут же провели несколько стремительных контратак, две из которых закончились взятием ворот. Сначала отличился В.Кузьминок, а затем после мощного удара Ю.Мишина вратарь симферопольцев Г.Лисенчук не

смог выручить свою команду. Это обстоятельство лишний раз подтвердило хорошо известную истину, что в кубковых поединках за победу надо бороться до конца, отдавая ей все силы и умение, а не надеяться на везение, легкий успех.

И, будто вспомнив об этом, второй тайм крымчане провели более собранно и организованно, подтвердили и свое мастерство и то, что они по праву владеют Кубком республики. Немногом более чем за четверть часа нападающие «Таврии» трижды заставляли соперников начинать с центра поля после точных ударов А.Коробочки, Н.Климова и В.Прилепского. Счет матча в пользу симферопольцев мог быть большим, будь удачливее Ю.Аджем и В.Прилепский, удары которых отразила штанга.

Итак, в обоих кубковых встречах «Таврия» оказалась сильнее «Кривбасса». В полуфинальном матче ей будет противостоять победитель поединка «Металлист» (Харьков) – «Фрунзенец» (Сумы). Напомним, что первая игра между ними закончилась убедительной победой «Фрунзенца» - 4-1.

«Таврия» выступала в составе: Г.Лисенчук, Е.Король, В.Туховский, В.Сугак, В.Лущенко, А.Кванин (А.Коробочка), Ю.Аджем, Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин (К.Лобанов, А.Муха), В.Прилепский».

Газета «Крымская правда» Симферополь, 1975.

11, 22.08. Судді: ???/Костянтин Вихров (Київ) - Юрій Бердінських (Дніпропетровськ), Борис Темченко (Запоріжжя). **«Металург» Запоріжжя – «Зірка» – 2-3.** Голи: ??? – О.Алексеев, А.Карпюк, О.Кацман. – 2-3.

«Запорізький «Металург» провів першу зустріч 1/4 фіналу розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». У Кіровограді суперником нашої команди була місцева «Зірка».

«Металург» виступав у такому складі: Семикопенко, Томах, Денеж, Гончаров, Аношин, Ключик, Марченко, Чилібі (Колодін, 80), Педзін, Петров (Шидловський, 70), Куличенков.

Рахунок відкрив на 15-й хвилині Куличенков. Та невдовзі Кацман встановив рівновагу, а згодом господарі, епізодично контратакуючи, довели рахунок до 3-1 на свою користь. Лише за 5 хвилин до кінця зустрічі Денеж скоротив розрив».

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1975.

Кубок УРСР з футболу

„Зірка“ – „Металург“ (Запоріжжя) – 3:2

11 серпня, коли інші команди розпочали чергові матчі другого кола чемпіонату, «Зірка» і «Металург» вийшли на поле, щоб повести боротьбу за Кубок УРСР, встановлений газетою «Радянська Україна». Господарі поля вже на першій хвилині небезпечно атакували ворога «Металурга». У вигідній позиції був С. Вибиваєв. А потім гості довше контролювали м'яч, їх передачі були більш точнішими. В одній з атак кіровоградці неподалік від своїх воріт порушують правила, і з штрафного удару одинадцятій номер «Металурга» Микола Куличенков виводить свою команду вперед. 1:0.

«Зірка» намагається налагодити комбінаційну гру, та велика кількість

технічного браку гальмує наступальні дії команди. Часто саме пас впісали чи занадто сильні простріли, без урахування дійсної відстані до партнера звели нанівець кілька голевих ситуацій. «Металург» свої атаки побудував досить своєрідно, притискаючись до воріт суперника майже всією командою. Це утруднювало гру біля свого штрафного майданчика, але звільняло простір біля воріт гостей. Після того, як О. Кацман зрівняв рахунок, кірово-

градці скористалися такою манерою гри гостей. Сильним ударом надіславши м'яча на передній лінії, вони таким чином давали можливість нападаючим швидкісним ривком випереджати захисників гостей. Саме так і були забиті другий і третій голи у ворота «Металурга».

За хвилину до фінального свистка гості скоротили розрив. Перший чвертьфінальний матч закінчився з рахунком 3:2 на користь «Зірки». Матч відповів 22 серпня у Запоріжжі.

М. СОМОВ.

На фото: через мить А. КАРП'ЮК заб'є другий гол у ворота «Металурга».

В.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 14.08.1975.

«Металург» знову засмутив своїх прихильників. Після відмінного виступу у Свердловську, де запоріжці домоглися важкої, але цілком заслуженої перемоги у матчі першості країни, ми стали свідками поразки у кубковому двобої з представником другої ліги, що не робить честі металургівцям.

Звісна річ, можна було б пригадати деякі моменти цієї гри і висловити думку, що, якби не прикрі помилки захисників, результат матчу міг бути й іншим.

Але, якщо аналізувати гру «Металурга» в цілому, то поразку від кіровоградців навряд чи можна назвати випадковою. Зважте самі: у Кіровограді наші земляки програли першу зустріч і тому повинні були прагнути реваншу. Але саме такого прагнення і не спостерігалось в діях запоріжців.

Ось тут і пригадується обіцянка навесні наставником команди завоювати почесний приз. Сьогодні ж доводиться констатувати, що це вже четвертий невдалий виступ «Металурга» у розіграшах Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна».

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1975.

«Металург» (Запоріжжя) — «Зірка» (Кіровоград). 2:3 (1:2). Запоріжжя, 22 серпня. Центральний стадіон «Металург». Ясно. 20 градусів. 3000 глядачів.

Судді: К. Вихров (Київ), Ю. Бердінських (Дніпропетровськ), Б. Темченко (Запоріжжя).

«Металург»: Гудзь — 2, Томах — 2, Денеш — 2, Гончаров — 2, Таранов — (Колодін, 56 — 2), Ключик — 2, Марченко — 2, Аношин — 2, Пензін — 2 (Петров, 46 — 2), Кащей — 3, Куличенков — 3.

«Зірка»: Іонов — 4, В. Хропов — 4, Смищенко — 4, Іщенко — 4 (А. Хропов, 46 — 6-о), Порошин — 4, Вибиванцев — 4, Головко — 4 (Алексєв, 70 — 6-о), Мороз — 5 (Стеценко, 84 — 6-о), Касьянкін — 5, Кацман — 5, Карп'юк — 4.

Голи: Кацман (11), Аношин (40), В. Хропов (44), Мороз (67), Кащей (76).

Два етапи розіграшу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» линули позаду. Нагадаємо, що кіровоградська «Зірка» провела їх успішно. В 1/16 фіналу вона завдала відчутної поразки (4:0) ждановському «Локомотиву», а повторний матч у Жданові звелася вничю (2:2). Перша зустріч 1/8 фіналу в Ровно між «Авангардом» і кіровоградцями закінчилася нульовою нічиєю, а на

них: п'ять років тому разом були в другій лізі. Позаторки «Металург» у цьому ж етапі розіграшу Кубка зазнав поразки від кіровоградців (0:2) і вибув із змагаль (тоді не проводились повторні зустрічі).

Цього разу гості діяли настороженіше, зібраніше. Вони відзначалися вищим класом гри, ніж місцеві спортсмени, помітною була їхня перевага в тактичній, технічній, особливо в умінні обробити м'яч, вчасно й

О. Кацман.

А. Карп'юк.

О. Алексєєв.

Ф У Т Б О Л ШЛЯХ ДО КУБКА

своєму полі наші земляки виграли в авангардівців (2:0).

З 1/4 фіналу в боротьбу за Кубок вступили команди першої ліги класу «А». Три матчі відбулося 1 серпня. Ось їх результати:

«Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 4:1, «Буковина» (Чернівці) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 2:1, «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Таврія» (Сімферополь) — 1:2.

«Зірка» грала позавчора. Вона приймала футболістів запорізького «Металурга». Прокментувати цей матч редакція попросила голову обласної колегії суддів з футболу, суддю республіканської категорії Ю. А. Буруньського.

— Хоча гравці цих двох команд виступають у різних лігах, вони добре знають одні од-

точно, переадресувати його партнерові. І коли захисники «Зірки» метрів за 20—22 від своїх воріт порушили правила гри, нападаючий «Металурга» Микола Куличенков майстерно виконав штрафний удар, ввівши свою команду вперед.

Але ця невдача не збентежила кіровоградців. Стійко захищаючись, вони часто й небезпечно контратакували. Ще до перерви встановилася рівновага. Гол у відповідаль з подачі Миколи Журавльова забив Олексій Кацман.

Після відпочинку запорізькі футболісти, захопившись атакою, ослабили свої тили. Цим скористалися їхні суперники. Вже на другій хвилині другого тайму Андрій Карп'юк, одержавши м'яч майже в центрі поля, на великій швидкості прор-

вався вперед. Далеко назустріч йому, аж за межі штрафного майданчика, вибіг воротар Анастолій Семикопенко. Карп'юк обвів його і спрямував м'яч у пусті ворота.

Невдовзі після цього майже подібний рейд здійснив Олександр Алексєєв, пробивши м'яч краєм ноги Семикопенка, що біг йому назустріч.

До кінця матчу лишалася одна хвилинка, а на табло світилися цифри. 3:1. Здавалося, зроблено солідний запас міцності перед повторним матчем, який відбудеться 22 серпня в Запоріжжі. І саме в цей час пікім не прикритий Віталій Денеш красивим ударом з льоту скоротив розрив до 3:2 на користь «Зірки». Тепер перед кі-

ровоградцями стоїть складне завдання: зіграти в Запоріжжі хоч би вничю. Бо за положенням розіграшу при рівності набраних очок і різниці забитих і пропущених м'ячів у двох матчах переможця визначають за найбільшою кількістю м'ячів, забитих на чужому полі.

Команди виступали в таких складах: «Зірка» — В. Музичук, В. Хропов, О. Смищенко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, О. Алексєєв, (В. Стеценко), М. Журавльов (М. Головко), Ю. Касьянкін, О. Кацман, А. Карп'юк; «Металург» — А. Семикопенко, О. Томах, В. Денеш, М. Гончаров, Л. Ключик, В. Марченко, В. Алашин, Ю. Петров, М. Пензін, П. Чилибі (В. Колодін), М. Куличенков. Судді: В. Темченко, М. Веронів і С. Бердін. Усі судді республіканської категорії, в Харкові.

Як відомо, Кубок республіки виборюють колективи першої та другої ліг, причому команди першої ліги виступають у боротьбу з чвертьфіналу.

Матчі, проведені на цьому етапі розіграшу, ще раз підтвердили давню істину: Кубок авторитетів не визнає, він посміхається, несамоперед, вольовим і наполегливим. Харківський «Металіст» взяв

реванш за поразку у першому матчі, вигравши у сумського «Фрунзенця», але цього виявилось замало, бо в Сумах господарі завдали харків'янам відчутнішої поразки — 4:1.

Нелегким випробуванням для обох команд стали два матчі «Таврії» і «Кривбасу». І хоча криворізькі зазнали двох поразок (вдома 1:2, в гостях — 2:3), вони ні в чому не

поступалися перед івано-франківським клубом, одним із лідерів першої ліги.

Кіровоградська «Зірка» у 1973 році уже володіла Кубком нашої газети. І зараз кіровоградці настроєні рішуче — вони двічі вигравали у запорізького «Металурга» з однаковим рахунком 3:2.

Виступити у півфіналі івано-франківський «Спартак». Прикарпатці, програвши перший матч чернівецькій «Буковині» — 1:2, вдома взяли переконливий реванш — 5:1.

Отже, у півфіналі (12 вересня та 13 жовтня) грають «Зірка» — «Спартак» і «Таврія» — «Фрунзенець».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

Газети «Радянська Україна» Київ, 6.08.1975.

Повторний матч однієї четвертої фінали розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна» кіровоградська «Зірка» провела у Запоріжжі з командою першої ліги класу «А» місцевим «Металургом». Перший поєдинок цих клубів закінчився перемогою кіровоградців — 3:2.

Як у себе вдома, стримавши натиск господарів поля, у яких найсильнішою ланкою був півзахист, «Зірка» розпочала штурм воріт запоріжців. Вже перший небезпечний момент був створений гостями на шістнадцятій хвилині, і Олексій Кацман примушує запоріжців розпочинати з центра поля. На сорок першій хвилині нападаючий «Металурга» Віталій Аношин встановлює рівновагу — 1:1. А коли йшла остання хвилина першого тайму, Володимир Хропов ввірвався у штрафний майданчик, і на табло з'явився результат 2:1 на користь «Зірки».

Після перерви наші земляки створили безліч голевих моментів біля воріт Анатолія Гудзя, який

самовіддано діяв протягом усього поєдинку. На сімдесят п'ятій хвилині капітан «Зірки» Юрій Касьонкін робить рейд по лівому флангу. Його передачу добре приймає Олександр Мороз, який вперше виступав за «Зірку». Він виграв поєдинок з центральним захисником Віталієм Денежем і красивим ударом метрів за двадцять забиває третій гол. За п'ять хвилин до кінця колишній гравець «Зірки» майстер спорту Віктор Кашей примушує Олексія Іоффа вийняти м'яч із сітки воріт. Остаточний рахунок — 3:2 на користь «Зірки». Дві перемоги над іменитим суперником дозволили кіровоградцям продовжувати боротьбу за почесний трофей. У півфіналі, який відбудеться 12 вересня, «Зірка» приймає «Спартак» з Івано-Франківська, який у повторному матчі з рахунком 5:2 завдав поразки чернівецькій «Буковині». Другий матч півфіналу кіровоградці проведуть 13 жовтня у Івано-Франківську.

В. ШАБАЛІН.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 26.08.1975.

Позавчора кіровоградська «Зірка» провела повторний матч 1/4 фіналу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Вона зустрілася в Запоріжжі з командою «Металурга», яка виступає в першій лізі класу «А».

Наш кореспондент попросив начальника «Зірки» Ю. І. Махна розповісти про цей матч.

— У запоріжців найсильнішою ланкою є півзахист. Вони грають без крайніх нападаючих, будують свої атаки по центру поля. Відповідно до цього ми і зробили незвичну для нас розстановку гравців, застосувавши персональну оліку суперників по всьому полю. Це дозволило нам розладнати дії спортсменів «Металурга», вести гру в потрібному нам ключі.

Правда, на початку матчу наші футболісти доклали немало зусиль, щоб стримати натиск господарів поля. Але скоро вони освоїлися з їхньою манерою гри і самі перейшли в наступ. Уже на п'ятнадцятій хвилині Олексій Кацман відкрив рахунок. За п'ять хвилин до кінця першого тайму нападаючий «Металурга» В. Антошин встановив рівновагу. Та перед самою перервою захисник Володимир Хропов знову вивів свою команду вперед.

І в другому таймі запоріжські футболісти діяли розрізано, нецілеспрямовано. Це дозволило нашим гравцям збільшити розрив у рахунку. Третій м'яч з прострільної передачі Юрія Касьонкіна забив Олександр Мороз, який вперше виступав за «Зірку».

Ціною великих зусиль «Металургу» вдалося відквитати ще один гол. Його провів колишній гравець «Зірки» майстер спорту Віктор Кашей.

Отже, вигравши, як і в першому матчі, з рахунком 3:2, кіровоградці продовжать боротьбу за Кубок. Вони проведуть два півфінальні матчі з переможцем зустрічі між івано-франківським «Спартак» і чернівецькою «Буковиною». Перший з них відбудеться 12 вересня, другий — 13 жовтня.

«Зірка» виступала в такому складі: О. Іонов, В. Хропов, О. Сміченко, М. Порошин, О. Іщенко (А. Хропов, 46), М. Головка (О. Алексєєв, 60), С. Вибиванцев, Ю. Касьонкін, А. Карпюк, О. Кацман, О. Мороз (В. Стеценко, 82).

Арбітром матчу був суддя всесоюзної категорії К. Л. Вихров.

ПЕРШІ ЧВЕРТЬФІНАЛЬНІ МАТЧІ КУБКА УРСР З ФУТБОЛУ — КУБКА «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»:
«Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 4:1, «Буковина» (Чернівці) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 2:1, «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Таврія» (Сімферополь) — 1:2. Зустріч «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Запоріжжя) — перенесено.

Ці поєдинки викликали особливий інтерес. Адже у кубковому розіграші на даному етапі зустрічалися представники двох футбольних ліг. І якщо на боці першого ешелону перевага в класі та досвіді, то у команд другої ліги з'явився додатковий стимул: довести суперникам вищого рангу, що не святі горшки ліплять, що і вони прагнуть сучасного футболу, що у них бо-

йовий характер. А не теж небезпечні аргументи. І тому зустрічі проходили у напруженій і безкомпромісній боротьбі.

«Фрунзенець» зустрічався із знайомим суперником — «Металістом», з котрим лише торік змагалися за призове місце. Тоді спортивне шастя виявилось на боці харків'ян. У нинішньому поєдинку наче 6 продовжувалася попередня суперечка. І тут сумські футболісти перепершили самих себе, приголомшивши гостей феєрверком атак і, зрештою, зливою голів — 4:1. Це вагома заявка «Фрунзенця» на перемогу в двобої.

Зустріч між лідером другої ліги «Кривбасом» і «Таврією» коментує начальник команди криворізький Анатолій Григорич Сакович.

— Клас гравців сімферопольської «Таврії» не потребує коментарів. Ми ретельно готувалися до поєдинку з ними, настроювали хлопців на перемогу. Гра пройшла у рівній

боротьбі, хоча у видовищному плані спектакль не вдався. Футболісти обох команд дуже хвилювалися, нерували, розуміючи, наскільки це принциповий матч. І саме це велике психологічне навантаження позначилося на чистоті технічних прийомів. Певний час ініціатива була на нашому боці — територіальна й ігрова. Але дві вірні нагоди провести гол не використали Дзіоба та Басов. Близькує в цих ситуаціях і впродовж усього матчу зіграв воротар «Таврії» Лисенчук. А його товаришеві по команді Лобанову поталанило вже на початку провести два м'ячі. Нам довелося відіграватися. М'яч надовго «пропикався» у штрафному майданчику гостей: сильний удар парировав Лисенчук, потім — штанга, знову Лисенчук... М'яч відскочив до Морозова, який набігав, і той нарешті передресував його в нижній кут воріт. Гострі моменти повторювалися ще і ще, але володар Кубка «Радянської Ук-

раїни» — «Таврія» витримала натиск.

Зустріч у Чернівцях проходила за іншим сценарієм. Місцева «Буковина», яка приймала на своєму полі спартаківців Івано-Франківська, запропонувала гостям високий темп, переважаючи їх у рухливості та фізичній підготовці. В середині першого тайму Швидяк з близької відстані забив перший гол. Тільки після перерви спартаківцям вдалося встановити рівновагу — 1:1. Допомогли їм це зробити захисники «Буковини», які не встигли побудувати стінку перед пробиттям штрафного, програвив момент удару і воротар Пронкін.

Після цієї приккої помилки чернівецькі гравці ще рішучіше пішли в атаку. І їхні зусилля незабаром увінчалися успіхом. Знову відзначився Швидяк, який у високому стрибку виграв повітряну думель із захисниками, забивши головою переможний м'яч.

Д. ГЕРАСИМЕНКО.

Газети «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975
та «Радянська Україна» Київ, 3.08.1975.

● ФУТБОЛ

ПЕРШИЙ КРОК ДО ФІНАЛУ

«СПАРТАК» — «ЗІРКА» — 0:1

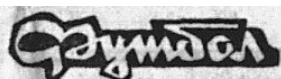
Ризиграш Кубка України наближається до кінця. До завершення боротьби за цей почесний трофей залишиться провести чотири зустрічі. Матчі, що пройшли, ще раз підтвердили давню істину: кубок авторитетів не визнає. Про це свідчить перший поєдинок півфіналу між кіровоградською «Зіркою» та командою першої ліги класу «А» спартаківцями Івано-Франківська. Матч цей проходив на полі «Спартак». Перед

цим івано-франківським футболісти в чемпіонаті країни набрали чотири очка з чотирьох можливих, вигравши з великим рахунком в «Алги» (5:1) та «Кубані» (4:1) і вийшли на восьме місце. Тепер же господарі поля настроїлись теж на бойовий лад. Вони з самого початку розпочали натиск на ворота гостей.

Перший тайм закінчився безрезультатно — 0:0. Але в другій половині гри «Зірка» зуміла зробити масо-

вий натиск на всіх флангах, на всіх лініях наступу. І ось на 65-й хвилині, використавши добре розіграну комбінацію, Олександр Мороз послав м'яч у ворота Якова Чернеги, але воротар, як кажуть, був на місці. Та в цю мить капітан «Зірки» Юрій Касьонкін скористався помилкою спартаківців. Сильний удар — м'яч в сітці. З рахунком 1:0 наші земляки завершили свій перший півфінальний матч на Кубок України з футболу. Повторна гра відбудеться 13 жовтня в Кіровограді. А сьогодні «Зірка» зустрінеється на своєму полі з ветеранами київського «Динамо».

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 16.09.1975.

ПЕРШИЙ ПІВФІНАЛ — ЗА «ЗІРКОЮ»

Як уже повідомлялося, футболісти кіровоградської «Зірки», успішно провівши шість матчів на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна», завоювали право участі у півфіналі. Їх суперниками виявилися спартаківці Івано-Франківська, які виступають у першій лізі класу «А». Перший матч між цими двома командами мав відбутися в Кіровограді, але оскільки наші земляки за три дні до цього були поблизу Івано-Франківська (виступали в Чернівцях і Ужгороді в матчах чемпіонату країни), Федерація футболу України дозволила провести першу півфінальну зустріч на полі спартаківців.

Хоч «Зірка» і «Спартак» виступають у різних лігах, вони — старі знайомі: чимало років разом грали у класі «Б», а потім — у другій лізі класу «А». Ставши чемпіонами України і вигравши два перехідні матчі в ризькій «Даугаві», івано-франківці з 1973 року — в першій лізі. В тому ж році «Зірка» і «Спартак» зустрілися в Києві у фіналі за цей же спортивний трофей. Кіровоградці перемогли тоді з мінімальною перевагою — 1:0.

І позавчора поєдинок був напруженим. Про його подробиці наш кореспондент попросив роз-

повісти старшого тренера «Зірки» заслуженого тренера УРСР О. І. Расторгуєва. Ось що він сказав:

— Ми знаємо, що являє собою «Спартак». Це — один з провідних українських колективів першої ліги. Він перебував у верхній половині турнірної таблиці, з особливим піднесенням провадив останні матчі чемпіонату. Перед півфіналом завдав відчутних поразок своїм одноклубникам з Нальчика (5:1) і краснадарській «Кубані» (4:1). У двох чвертьфінальних кубкових матчах зіграв у Чернівцях з Буковиною 1:2, а вдома — 5:1. Спартаківці за результативністю займають третє місце.

Виступали ми проти івано-франківців у трохи ослабленому складі. Не вийшов на поле центральний захисник Олександр Смиченко, який дістав травму в Ужгороді. Не повністю видужали правий захисник Володимир Хропов, півзахисники Юрій Касьонкін і Сергій Вибиванцев. Тільки-но почали грати в Івано-Франківську — і через травму змушений був залишити поле провідний нападочий Олександр Світко.

Цілком зрозуміло, що ми вибрали захисний варіант. Та це не значить, що повністю віддали ініціативу господарям поля. Природно, що за таких умов, вони мали територіальну перевагу. Територіальну, а не ігрову.

Застосували персональну опіку. Зокрема, Олександру Іщенко вдалося майже повністю виключити з гри найкращого бомбардира «Спартак» Степана Чопен, на рахунку якого 17 забитих голів. Добре впорався зі своїми «опікунськими» обов'язками і Сергій Вибиванцев, якого було приставлено до іншого провідного нападочого — Бориса Стрельцова.

Не зважаючи на міцний заслін, спартаківці все ж мали кілька можливостей вийти вперед. Та заслугове похвали, як і всі інші, воротар Олексій Іонов.

Тривалий час на табло світилися нулі. Це, безумовно, не влаштувало місцевих футболістів. Вони застосували навал на наші ворота. А це, як відомо, рідко коли приводить до успіху. Захочинись атаками, спартаківці лишили без нагляду Олександра Моро-

за, який «нудьгував» у центрі поля. Одержавши м'яч із свого тилу десь в середині другого тайму, він обвів єдиного захисника, який був перед ним, і стрімко пройшов уперед. Навзустріч вибіг воротар Яків Чернига. В сутичці з ним Мороз заволодів м'ячем, передресував його Юрію Касьонкіну, який встиг на підмогу. Останньому довелося тільки пробити м'яч у незахищені ворота.

Прагнучи зрештуй стати новим, спартаківці ще більше захопилися атакою, діючи при цьому не зовсім продумано. Це полегшило становище наших спортсменів. Вони холоднокрівно захищалися і не принаймні чотирьох разів створили біля воріт «Спартак» загрозливі моменти, схожі на той, коли було забито гол. Та збільшити рахунок не змогли.

Таким чином, перший півфінал — за «Зіркою», яка перемогла з рахунком 1:0.

Кіровоградці виступали в такому складі: О. Іонов, В. Хропов, О. Іщенко, А. Хропов, М. Перошкин, С. Вибиванцев, М. Голубов, О. Мороз (В. Стеценко, 87), Ю. Касьонкін, О. Фасма, О. Світко (О. Алексєєв, 3).

Матч судили: К. Віхров, суддя всесоюзної категорії, голова республіканської комісії суддів (Київ), В. Салнак і В. Ландюк, судді республіканської категорії (Львів).

Повторний півфінал —

Ю. КАСЬОНКІН.

ний матч відбудеться 13 жовтня в Кіровограді.

Черговий тур чемпіонату країни серед команд шостої зони другої ліги класу «А» — 16 вересня. Оскільки «Зірка» в цей день буде вільною від гри, вона проведе товариський матч з ветеранами київського «Динамо». В числі гостей мають бути заслужені майстри спорту В. Банников, Й. Сабо, В. Щегольков, майстер спорту міжнародного класу А. Бишовець, майстри спорту О. Макаров, В. Єрокін, Ю. Сорокін, С. Дашенко, В. Левченко, В. Трояновський, І. Балакін, А. Мирошин, І. Зайцев, А. Богданович, учасник матчу смерті з німецькими окупантами М. Гончаренко.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 14.09.1975.

«Позавчора у Кіровограді відбувся повторний півфінальний матч розиграну Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу між місцевою «Зіркою» та івано-франківським «Спартак-ом». Нічия — 0-0.

Як відомо, зустріч в Івано-Франківську завершилася перемогою «Зірки» з рахунком 1-0. За підсумком двох матчів у фінал вийшла кіровоградська команда».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1975.

«ЗІРКА»—У ФІНАЛІ

Повторний півфінальний матч на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» кіровоградська «Зірка» провела позавчора на своєму полі. Вони приймали івано-франківський «Спартак», який виступав у першій лізі. Прокоментувати цю гру наш кореспондент попросив суддю матчу — суддю республіканської категорії з Хмельницького О. П. Байнберга.

Завершальні етапи розіграшу Кубка України проходять наприкінці футбольного сезону, коли команди другої ліги майже не поступаються майстерністю перед своїми колегами з першої ліги. Крім цього, незначна різниця в класі гри вирівнюється за рахунок настрою, емоційного піднесення, які часто впручають нижчого рангом суперника.

З прикладами далеко ходити не треба: за три роки проведення розіграшу Кубка України за новим положенням двічі його завойовували представники другої ліги (житомирський «Автомобіліст» і кіровоградська «Зірка»), торік ним заволоділа команда першої ліги — сімферопольська «Таврія». І нині у числі чотирьох півфіналістів — по два колективи з обох ліг. Особливо різниці в класі гри спартаківців Івано-Франківська і «Зірки» не бачу. Та й самі результати зустрічей між ними свідчать про це. Адже в 1973 році «Зір-

ка» у фінальному матчі в Києві (тоді проводився один фінал) перемогла спартаківців — 1:0. І місяць тому у першому півфіналі в Івано-Франківську наші земляки з таким же рахунком виграли у них.

Виходячи позавчора на судівство, я думаю, що футболісти «Спартак» одразу намагалися захопити ініціативу. Адже їм для виходу у фінал потрібна була тільки перемога і не менше як з рахунком 2:1. Але цього не сталося. Нічим особливим на початку матчу не відзначалися і господарі поля. Та їх і не важко було зрозуміти: кіровоградців влаштувала нічия. Все ж вони згодом задали тон: заграли широко, впевнено, подовгу контролюючи м'яч. Поступово почав включатися в боротьбу воротар «Спартак» Василь Кириченко, який, до речі, перші кроки у великий футбол зробив у Кіровограді, звідки його запросили до киявського «Динамо».

Справжні ж білізівські якості продемонстрували обидві команди в другому таймі. І знову ж господарі поля були і господарями становища. Одразу після перерви вони перейшли в рішучий наступ. Капітан «Зірки» Юрій Касюк вдало вивів на ударну позицію Олександра Мороза, а той злюто пробив м'яч так сильно

і точно, що здавалося. Іншого шляху як у ворота йому не було. Та в останню мить Кириченко перевів м'яч через перекладину на кутовий. І після цього він не раз виручав свою команду від поразки.

Час йшов, а на табло світилися ті ж нулі, які нічого втішного не передрікали гостям. Десь у середині другого тайму вони значно активізувалися. Почали діяти енергійніше, агресивніше. Шоразу їхні краї бомбардири Степан Чопей (на його рахунок близько двадцяти голів), Борис Стрельцов і Олександр Мартиненко створювали загрозливі моменти, але в цих поєдинках переможцями виходили захисники «Зірки» та їх воротар Валерій Музичук.

В цілому ж матч, який закінчився нульовою нічиєю, пройшов при явній перевазі місцевих спортсменів.

За результатами двох півфінальних матчів «Зірка» вийшла у фінал. 4 і 9 листопада кіровоградці зустрінуться із сімферопольською «Таврією». Перший поєдинок проходитиме в Кіровограді.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, В. Хронов, О. Смиченко, А. Хронов, М. Порошин, С. Вибиванцев, О. Смітько, О. Мороз (О. Алексєєв, 75), Ю. Касюк (М. Головако, 75), О. Качман, А. Кар'юк.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 15.10.1975.

«Спартак» (Івано-Франківськ) — «Зірка» (Кіровоград) — 0:1 (0:0). Суддя К. Вихров (Київ).

«Спартак»: Чернига, Копитчак, Кушлик (Іванов, 46), Гарбат, Журавський, Козин (Голубов, 63), Дирів, Рибак, 29, Стрельцов, Мукомелов, Чопей, Мартиненко.

«Зірка»: Іонов, В. Хронов, Іщенко, А. Хронов, Порошин, Вибиванцев, Головако, Мороз (Степенко, 90), Касюк (М. Качман, Смітько (Алексєєв, 10), Журавльов, 86).

Гол забив Касюк (75).
Попередньо Копитчак і Вибиванцев.

У кубковому турнірі всі суперники різні. Якщо, крім того, врахувати ще успішний виступ «Зірки» в чемпіонаті серед українських команд другої ліги, то її перемога над «Спартак» — не така вже й велика несподіванка.

...Протягом першого тайму на полі панував відносний спокій. Суперники обмінювалися кількома гострими «уколами», які сміливо приймали на себе обидва воротарі.

Відпочивши, спартаківці зробили спробу посилити натиск. І навіть був момент, коли захисники «Зірки» трохи розгубилися: відбиваючи м'яч, А. Хронов підризав його просто в ноги Чопею. Але нападаючий «Спартак», напевно, не чекав такого подарунка і пробив неточно.

Підтвердження старої істини

Поступово наступальний порив господарів поля вгас. До того ж, кіровоградці застосували активну протидію. Скориставшись тим, що захисники «Спартак» в окремих епізодах понад міру захоплювалися рейдами вперед, а півзахисники також часто забували про свої функції в обороні, футболісти «Зірки» провели ряд дуже небезпечних контратак. Причому були моменти, коли двоє, а то й троє кіровоградців залишалися проти одного спартаківця. І на 56-й хвилині Касюк уміло реалізував цю чисельну перевагу.

Івано-франківці могли встановити рівновагу в рахунку. Після розіграшу кутового м'яч отримав Копитчак, однак його сильний удар з кута воротарського майданчика не досяг цілі. Зручну нагоду упустив і Мартиненко.

Тепер у повторному матчі, що відбудеться в Кіровограді, «Спартак» повинен вирішити нелегке завдання. Але воно під силу команді. Звичайно, якщо івано-франківці зуміють посправжньому настроїтися на боротьбу.

О. РУСЛАНОВ.

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1975.

Сумський «Фрунзенець» провів другий півфінальний матч на Кубок України з сімферопольською «Таврією». Програш у гостях з крупним рахунком 1:5 залишив йому мізерні шанси на вихід у фінал. До честі господарів поля вони намагалися використати їх і з п'ятої хвилини повели у рахунку після влучного удару Ігоря Тернового.

Невдовзі гості зрівняли рахунок. Після цього для обох команд гра набрала лише тренувального значення. А болільники «Фрунзенця» ще й хотіли з'ясувати питання: чи збереглися у нього сили для фінішного ривка, чи спад, який, до речі, почався після поразки від сімферопольців, триватиме до кінця сезону.

У діях сумчан не було вогнику, колишнього взаєморозуміння між ланками і окремими гравцями. Якщо гості показали

кілька награних комбінацій, то господарі поля відзначилися тими ж вадами, що й в останніх матчах: запізнілою реакцією на маневр партнера, примітивними навесами м'яча на ворота суперників, більшим числом неточних передач. Форварди часом скупчувалися у центрі штрафного майданчика, заважаючи один одному, а півзахисники явно поступалися у боротьбі за центр поля.

Все це й завадило фрунзенцям добитися більш почесного рахунку, ніж нічийний. Вони вибули з подальшого змагання за Кубок.

* * *

10 жовтня відбувся черговий тур чемпіонату України, в якому «Фрунзенець» у Миколаєві зустрічався з місцевим «Суднобудівником». Виграли господарі поля з рахунком 1:0.

О. ЛУКАШ.

ФУТБОЛ

12 жовтня

на стадіоні

«СПАРТАК»

ВІДБУДЕТЬСЯ

матч півфіналу Кубка УРСР з футболу серед команд майстрів класу «А» другої ліги «Фрунзенець» (Суми) — «Таврія» (Сімферополь).

Початок матчу о 15.00.

Газета «Ленінська правда» Суми, 14.10.1975.

Кілька років тому ми бачили сімферопольську «Таврію» в матчах команд другої ліги. Вже тоді цей колектив виділявся своєю організованістю, завжди був націлений на атаку. Нині кримські футболісти виступають у першій лізі, досить успішно змагаються з такими відомими командами, як «Крила Рад» (Куйбишев), «Кайрат» (Алма-Ата), «Динамо» (Мінськ) та іншими. Жереб звів сумський «Фрунзенець» з сімферопольцями у зустрічах на Кубок республіки, встановлений газетою «Радянська Україна». Наші футболісти успішно подолали попередні бар'єри і дійшли до півфіналу. Тут їхнім суперником стала «Таврія». Перший

матч сумчан провели у Сімферополі і зазнали поразки — 1:5.

Шансів на перемогу у повторному матчі з крупним рахунком, відверто кажучи, наші хлопці не мали. Бо клас гри клубів першої ліги помітно вищий, тим більше, що «Таврія» постійно знаходиться у лідируючій групі.

І все ж «Фрунзенець» доклав чимало старань, щоб якнайкраще зіграти з іменитим суперником. Кінцевий результат поєдинку — 1:1 визначився ще в першому таймі. Потім обидві команди ще багато атакували, але воротарі не дали змоги жодному з колективів вийти вперед. Кримські футболісти завоювали право виступати у фіналі Кубка УРСР.

Поки команди вищої ліги «з'ясовують відносини» в боротьбі за медалі чемпіонату країни, гострі поєдинки проходять у республіці за кубок УРСР, заснований газетою «Радянська Україна». Як відомо, цей приз виборюють українські колективи першої і другої ліг класу «А». І слід сказати, що другий ешелон не спав: разом з сімферопольською «Таврією» та івано-франківським «Спартак» до півфіналу пробилася кіровоградська «Зірка» і сумський «Фрунзенець». Квартет солідний: «Зірка» вигравала почесний приз у 1973 році, «Таврія» — в 1974-му, а івано-франківці були фіналістами два роки тому і програли тоді кіровоградцям.

Цього разу «Спартак» і «Зірка» волею жеребика зустрілися в півфіналі. Сильний удар півзахисника «Зірки» Юрія Касьонкіна приніс перемогу кіровоградцям.

Газети «Червоний промінь» Суми, 1975 та 16.09.1975.

«У півфінальному матчі на Кубок республіки, встановлений газетою «Радянська Україна», сімферопольська «Таврія» приймала «Фрунзенець» (Суми). Гості повели в рахунку але потім ініціативу перехопили кримчани. Героєм зустрічі був їх нападаючий Валентин Прилепський, який ще в першому таймі тричі вразив ворота сумчан. В результаті — велика перемога торішнього володаря Кубка — 5-1».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 1975.

«Пожалуй, никто не ожидал, что в первом полуфинальном матче на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» симферопольцы первыми пропустили мяч. Но именно так случилось на 19-й минуте когда нападающий сумского «Фрунзенца» В.Полевщиков после передачи углового овладел мячом и точно послал его в сетку ворот «Таврии». Это, к слову, был первый и последний успех гостей, которых кримчане на голову превосходили по многим компонентам футбольного мастерства».

Игру хозяева начали уверенно, не торопясь, старательно готовя атаки. Уже на 7-й минуте капитан наших земляков В. Орлов пытался поразить це, но вратарь соперников В. Шатохин отвел угроз, парировал мяч на угловой.

Сразу же после пропущенного гола крымчане дружно устремились вперед, их быстрый форвард К. Лобанов, завершая атаку, сильно пробил по воротам, но мяч отразила штанга. Наступление «Таврии» не ослабевает, и на 27-й минуте гости вынуждены были начать с центра. Это лучший бомбардир симферопольцев Н. Климов совершил сольный проход почти от середины поля и, оказавшись один на один с В. Шатохиным, забил красивый гол в ворота «Фрунзенца».

А затем пришло время настойчивого В. Прилепского, который менее чем за десять минут трижды выводит свою команду вперед, уже в первом тайме, таким образом, сделал отличную заявку на победу. Он перемещался почти по всему полю в поисках мяча, и его целеустремленность была достойно вознаграждена забитыми голами.

Вторая половина поединка изобиловала острыми эпизодами у обоих ворот. Дважды защитники «Фрунзенца» неправильно действовали против нападающих «Таврии» в своей штрафной площадке, однако арбитр из Одессы В. Сулима не осмелился назначить пенальти в ворота провинившихся. К тому же на табло счет уже был 5-1 в пользу хозяев (мяч на 47-й минуте забил К. Лобанов).

Сумские футболисты, пытались уйти от поражения с крупным результатом, настойчиво контратаковали, посылая вперед И. Тернового, В. Жулина, В. Полевщикова, Н. Литвиненко и других игроков, однако в завершающей стадии атак им явно недоставало мастерства. Будь оно хотя бы у Н. Литвиненко, который ближе других своих товарищей был в достижению цели, мяч мог не один раз побывать в воротах «Таврии». Но этого не случилось, и крымчане записали в свой актив убедительную победу. Повторная встреча состоится на поле «Фрунзенца».

«Таврия» выступала в составе: В. Юрковский, Е. Король, А. Коробочка, В. Сугак (А. Савченко), В. Лущенко, А. Кванин (О. Жилин), Ю. Аджем, Н. Климов (А. Муха), В. Орлов, К. Лобанов, В. Прилепский».

Газета «Крымская правда» Симферополь, 1975.

У першому півфінальному матчі зустрілися давні суперники — «Спартак» (Івано-Франківськ) і кіровоградська «Зірка», які 1973 року мірялися силами у фіналі. Тоді перемогли футболісти «Зірки», завоювавши приз нашої газети. Господарі поля, спартаківці, безперечно сподівалися взяти реванш. На їх боці «кріпні стіни», воїни—представники першої ліги, де клас команд, звичайно ж, вищий. Але вже за традицією у кубкових поєдинках діє фактор настрою, емоційного піднесення, який часто вирішує нижчого рангом суперника.

Так сталося і цього разу. Кіровоградці не знітилися, не пішли в глухий захист, хоч господарі зробили спробу затиснути їх у штрафному майданчику. При нагоді гості гостро контратакували. Перший тайм пройшов, по суті, у рівній боротьбі. По-справжньому вступили в гру воротар «Зірки» пали в гру воротар «Зірки» Іонов і спартаківець Чернега, двічі-тричі виручаючи свої команди.

Після перерви господарі пішли в рішучий наступ, силкуючись відразу добитися злам у ході поєдинку, повести в рахунок. До нападу сміливо підключаються й захисники. Однак, захопившись грою на передній лінії, вони не встигають вчасно повернутися, і швидкі нападники кіровоградців кілька разів виходять по двос — по трос на одного стопера спартаківців. Лише непорозуміння між собою перешкодило їм добитися успіху. Здавалося б, господарям слід було після цих загроз бути обережнішими. Та, видно, бажання забити мяч притуплювало почуття небезпек. А вона дедалі назрівала. І от знову Журавський сам намагався спинити прорив двох нападників «Зірки». Але марно. Увійшовши в штрафний майданчик, Касьонкін віддав точний пас Морозу, який з близької відстані забиває гол.

Спартаківці, «обурені» такою нелюбов'язністю гостей, атакують ще азартніше. Вони мають дві-три вірні можливості встановити рівновагу, але надто поспішають з завершальними ударами і припускаються помилок. Кіровоградці теж не найкращим чином діють при завершенні контратак. Цей напружений престижний поєдинок так і закінчився з рахунком 1:0 на користь «Зірки», яка в повторній зустрічі 13 жовтня прийматиме «Спартак» на своєму полі.

Тут, мабуть, доречно нагадати, що і в чвертьфіналі «Зірки», команди другого ешелону, вийшло нелегке випробування. Їй протистояв досвідчений «Металург» (Запоріжжя). Та кіровоградці проявили справжній кубковий характер і в обох матчах взяли гору з однаковим рахунком — 3:2.

Інший півфінальний поєдинок «Таврія» — «Фрунзенець» перенесено на 16 вересня.

Володар приза нашої газети — симферопольська «Таврія», приймаючи на своєму полі сумський «Фрунзенець», з великим піднесенням провела півфінальний матч і зробила серйозну заявку на вихід у фінал. Початок гри проходив в обопільних атаках. «Фрунзенець», хоча і мав справу із суперником вищого рангу, не збирався відсиджуватися в обороні. Уболівальники побачили красивий відкритий футбол. І що цікаво, першими успіху добилися гості. М'яч провів сумчанин Полевщикова. Але саме після цього гола ігрова рівновага порушилась. Шальні терези схилилися на бік сильнішого — футболістів «Таврії», які незабаром провели серію гострих комбінацій і одну з них зуміли реалізувати. Зрівняти рахунок поталанило кращому бомбардирові симферопольців — Климову.

Клас «Таврії» став позначатися дедалі виразніше. Ще тричі вони зуміли «матеріалізувати» свою майстерність. Відзначився Прилепський. Перший тайм закінчився з результатом 4:1 на користь «Таврії». Другий теж почався з прикостей для гостей. Вже на 47-й хвилині п'ятий і останній гол у цій зустрічі провів Лобанов.

Слід віддати належне сумчанам. Програвши з розгромним рахунком, вони, як і личить справжнім спортсменам, самопіддано боролися до фінального свистка. Повторний матч відбудеться у Сумах 13 жовтня.

Газети «Радянська Україна» Київ, 14 та 18.09.1975.

Фінал, 4, 9.11. Ст. «Зірка»/«Локомотив». 3000/3000 глядачів. +5 С/+10. Судді: Володимир Пурцхванідзе - Ю. Бердников, О. Мишкін (всі Дніпропетровськ)/Ігорь Качар - Микола Дробот, Ігорь Вертоградов (всі Київ), «Таврія» — «Зірка» — 0-2 (0-2). Голи: Журавльов (6), Снітко (12). — 2-1 (2-1). Голи: Прилепський (12), Черемисін (17) — Мороз (41). Аджем не забив пенальті (65). Попереджений: А. Хропов..

1-й матч. «Зірка»: В. Музичук, В. Хропов, О. Смищенко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, М. Журавльов (М. Латиш, 67), О. Алексєєв, Ю. Касьонкін, О. Кацман (В. Стеценко, 87), О. Снітко (М. Головка, 88). Тренер Олексій Расторгуєв

«Таврія»: Г.Лисенчук, О.Жилін, В.Туховський, Є.Король, В.Луценко, А.Кванін (О.Савченко, 25; О.Муха, 68), А.Коробочка, К.Лобанов, В.Орлов, А.Черемисін, В.Сугак. Тренер Сергій Шапошников. 2-й матч. «Таврія»: Г.Лисенчук, О.Жилін, В.Туховський, Є.Король, В.Луценко, О.Муха (А.Коробочка, 24), Ю.Аджем, М.Климов (К.Лобанов, 60), В.Орлов, А.Черемисін (В.Сугак, 46), В.Прилепський. Тренер С.Шапошников.

«Зірка»: В.Музичук (О.Іонов, 24), В.Хропов, О.Смиченко, А.Хропов, М.Порошин, С.Вибиванцев, М.Журавльов (М.Латиш, 76), О.Мороз, Ю.Касьонкін, О.Кацман, О.Снітко. Тренер О.Расторгуев.

КУБОК УРСР

«ЗІРКА»—«ТАВРІЯ»—2:0

«Зірка» (Кіровоград) — «Таврія» (Сімферополь). 2:0 (2:0). Перший фінальний матч розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Кіровоград. Стадіон СК «Зірка». 4 листопада. Хмарно. 5 градусів. 3000 глядачів.

Судді: В. Пурхвєдзє, Ю. Бердников, О. Мишкінє (усі — Дніпропетровськ).

«Зірка»: Музичук, В. Хропов, Смиченко, Порошин, А. Хропов, Вибиванцев, Журавльов (Латиш, 67), Алексєєв, Касьонкін, Кацман (Стеценко, 87), Снітько (Головко, 88).

«Таврія»: Лисенчук, Жилін, Туховський, Сугак, Луценко, Кванін (Савченко, 25, Муха, 68), Король, Коробочка, Орлов, Черемисін, Лобанов.

Голи: Журавльов (6), Снітько (13).

НИНІШНЬОГО року до фіналу Кубка України вийшли команди, які вже володіли цим почесним призом. У 1973 році його здобули кіровоградські футболісти, а торік — сімферопольські. Технічнішим і досвідченішим гостям господарі поля в першому матчі протиставили самовіддані і енергійні дії. Не минуло й чверті години, а рахунок був уже 2:0 на користь «Зірки».

Красивим був другий м'яч. Вибиванцев дав точну передачу, і Снітько у падінні головою пробив по воротах. Кіровоградці повністю володіли ініціативою до перерви. Хороші моменти для збільшення

рахунку були у Касьонкіна, Снітька, Алексєєва, Кацмана. Але безпомилково зіграв Лисенчук, який не дав «Зірці» розвинути успіх.

Відмінно провела зустріч ліній оборони господарів. Вона надійно прикрила Черемисіна, Орлова, Коробочку, не дозволяючи їм опинитися на зручних для завершення комбінацій позиціях. За весь матч, по суті, «Таврія» загромувала воротам «Зірки» три або чотири рази. Заради справедливості слід сказати, що другий тайм гості провели значно активніше, вони ледо отримали від «нокауту», до якого потрапили в дебюті зустрічі. І все ж якихось конструктивних ходів, щоб виправити становище, не знайшли. Втім, тут заслуговують на похвалу переможці, які показали, що здатні перевершити команду першої ліги.

Повторний матч відбудеться в Сімферополі 9 листопада.

Л. ФАЙНШТЕЙН.
Кіровоград (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 7.11.1975.

«Таврія» (Сімферополь) — «Зірка» (Кіровоград). 2:1 (2:1). Другий фінальний матч розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Сімферополь. Стадіон «Локомотив». 9 листопада. 10 градусів. Сильний вітер. 3000 глядачів.

Судді: І. Качар, М. Дробот, І. Вертоградов (усі — Київ).

«Таврія»: Лисенчук, Жилін, Туховський, Король, Луценко, Муха (Коробочка, 24), Аджем, Климов (Лобанов, 60), Орлов, Черемисін (Сугак, 46), Прилепський.

«Зірка»: Музичук (Іонов, 24), В. Хропов, Смиченко, А. Хропов, Порошин, Вибиванцев, Журавльов (Латиш, 78), Мороз (Головко, 84), Касьонкін, Кацман, Снітько.

Голи: Прилепський (12), Че-

ремисін (17), Мороз (41).

Аджем на 65-й хвилині не реалізував 11-метровий штрафний.

Попереджено А. Хропова.

«ТАВРІЯ», яка програла перший фінальний матч у Кіровограді (0:2), перед відповідальним поединком була у важкому становищі. Аби залишити в собі ще на один рік. Кубок республіки, кримчанам необхідна була перемога з перевагою в три м'ячі.

Перші хвилини зустрічі, здавалося, примусили болільників повірити в успіх. Сімферопольці повели масовані атаки на ворота гостей. Почав помилятися й воротар «Зірки». Він дозволив Прилепському поруч із собою проштовхнути м'яч у ворота. А через п'ять хвилин Музичук не встиг зреагувати на

удар метрів з тридцяти Черемисіна.

Усі сподівалися, що господарі наділі спробують розвинути успіх. Але сталося не так. Більше атакували гості. Під завісу першого тайму Мороз перекинув м'яч у порожні ворота через Лисенчука, який необачно залишив своє місце...

Після дворічної перерви Кубок України знову повернувся до Кіровограда. Це великий успіх вихованців заслуженого тренера УРСР Олексія Росторгуєва, які на шляху до почесного трофея подолали три клуби першої ліги — «Металург» (Запоріжжя) — 3:2, 3:2, «Спартак» (Івано-Франківськ) — 1:0, 0:0, «Таврію» (2:0, 1:2).

Г. НЕМИРОВСЬКИЙ.

Сімферополь (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 11.11.1975.

Змагання на Кубок України з футболу серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг розігруються з 1972 року. Першим володарем цього почесного трофею був житомирський «Автомобіліст», наступного року його виборола кіровоградська «Зірка». У 1973 році він мав прописку у сімферопольській «Таврії». Цього сезону право брати участь у фінальних поєдинках здобули два клуби, що вже мають досвід кубкової боротьби — «Зірка» і «Таврія».

Перший фінальний матч відбувся на кіровоградському стадіоні. Зустрічалися два суперники, які по закінченні чемпіонату країни у турнірних таблицях своїх ліг займали майже однакові місця: «Зірка» — п'яте, а кримча-

ни — шосте. Сімферопольська «Таврія» має певний досвід виступів у першому ешелоні. Гра розпочалася навальними атаками господарів поля. Одну з них на шостій хвилині завершує красивим ударом Микола Журавльов. Окрилені успіхом місцеві спортсмени знову штурмують ворота кримчан. На тринадцятій хвилині Олександр Снітько ударом головою подвоює результат. Всі намагання сімферопольців змінити рахунок не приносять їм бажаного. Добре діють захисні лінії «Зірки».

У другому таймі наші земляки мали ще декілька голевих моментів, але не скористалися ними. Отже, зроблено перший крок до завоювання вдруге Кубка республіки.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 7.11..1975.

Кубок України з футболу розігрується з 1937 року. Першим його володарем було київське «Динамо». Система розіграшу неодноразово зазнавала змін. Наймасовіший кубковий турнір у республіці — змагання команд колективів фізкультури. 1972 року газета «Радянська Україна» встановила приз для розіграшу Кубка серед майстрів першої та другої ліг. Першими його володарями були футболісти житомирського «Автомобіліста». У фіналі, що відбувався на київському Центральному стадіоні, ця команда зустрілася з донецьким «Шахтарем», який щойно повернувся до вищої ліги. Дев'яносто хвилин гри закінчилися внічию — 0:0. На першій хвилині додаткового часу житомиряни забили гол, який став вирішальним. Наступного року у фіналі знову зустрілися команди різного рангу — івано-франківський «Спартак» (перша ліга) і кіровоградська «Зірка» (друга ліга). Й цього разу взяв гору клуб нижчої ліги, провівши у ворота суперників єдиний переможний м'яч.

Починаючи з 1974 року, фінал розіграшу складається з двох матчів (удомі і на полі гостей). Переможцем першого такого фіналу з чотирьох таймів стала сімферопольська «Таврія», яка обидві зустрічі виграла в «Автомобіліста».

Торік рішуче повели боротьбу за приз футболісти кіровоградської «Зірки». У першому матчі, на своєму полі, вони здобули перемогу (2:0) над «Таврією» — колективом, який добре зарекомендував себе в чемпіонаті країни першої ліги. Сімферопольці сподівалися, що вдома легко візьмуть реванш. Вони були близькі до цієї мети, забивши у повторному матчі два голи. Та кіровоградці не розгубилися і створили чимало гострих моментів біля воріт суперників. Один з них закінчився взяттям воріт. Рахунок 2:1 аж ніяк не влаштував

«Таврію», і кримські футболісти почали планомірну облогу воріт кіровоградців, під час якої останні припустилися порушення. Суддя призначив 11-метровий штрафний. Дуель півзахисника сімферопольців Ю. Аджема і воротаря гостей О. Іонова завершується на користь кіровоградця. Команди здобули по два очка. Краща різниця м'ячів визначила переможця. «Зірка» вдруге здобула Кубок УРСР.

У вирішальному матчі «Зірка», яку привів до перемоги старший тренер О. Расторгуєв, виступала в такому складі: В. Музичук (О. Іонов), В. Хропов, О. Смищенко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, М. Журавльов (М. Латиш), О. Мороз, Ю. Касьонкін, О. Кацман, О. Снітко

ФІНАЛ КУБКА УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ — КУБКА «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

Футболісти кіровоградського заводу «Червона зірка» — старожити другого ешелону нашого футболу. Це колектив з давніми традиціями. Досить сказати, що звідси почався шлях у великий футбол таких відомих гравців, як Борис Петров, Валерій Поркуян, Василь Кириченко, Володимир Веремєєв. Кіровоградські футболісти в 1953 році здобули Кубок республіки і через двадцять років повторили це досягнення, вигравши Кубок України для команд другої та першої ліг і приз нашої газети.

Кубковий характер кіровоградців сповна проявився і внішнього року.

Впевнено просуvalася до фіналу і сімферопольська «Таврія» — торішній володар Кубка «Радянської України».

Першу фінальну зустріч суперники провели 4 жовтня в Кіровограді. Господарі зіграли чи не найкращий свій матч у сезоні, за всіма статтями перевищивши «старшого брата». Вже на шостій хвилині Журавльов відкрив рахунок, а на дванадцятій після удару Снітка м'яч вдруге влетів у ворота сімферопольців. Перемігши з рахунком 2:0, «Зірка» зробила серйозну заяву на кінцевий успіх.

Ось що сказав нашому кореспондентові начальник «Таврії» Анатолій Миколайович Заяєв:

— «Зірка» відмінно провела зустріч і виграла цілком заслужено. Щоправда, ми виступали без трьох гравців основного складу — Климова, Прилепського та Аджема, але це аж ніяк не применшує успіху суперника, який проявив і білоруський характер, і наполегливість, і зрілу майстерність.

Рахунок 2:0 залишає нам надії на успіх у повторному поєдинку, хоча виграти «на замовлення» з більшою перевагою (як мінімум 3:0) надзвичайно важко.

Втім, доживемо до неділі, коли у Сімферополі відбудеться повторний матч між «Таврією» і «Зіркою». Він і визначить володаря Кубка «Радянської України».

К/д. Київ 1976 («Здоров'я»).

Газета «Радянська Україна» Київ, 6.11.1975.

Кіровоградська «Зірка» — володар Кубка України з футболу — Кубок газети «Радянська Україна».

Це стало відомо після другого фінального матчу, який відбувся 9 листопада на сімферопольському стадіоні «Локомотив». Заключний матч перетворився на яскраве спортивне свято, хоч певні корективи у його проведення і внесла погода. Зранку над Сімферополем знявся шквалистий вітер. Але він не злякав болісників, які прийшли на стадіон. Во-

ни сподівалися побачити справжній великий футбол. І не помилилися у своїх сподіваннях. Хоч дехто на трибунах і змерз, зате на полі від початку матчу і до останньої хвилини гри було жарко. Точилася безкомпромісна, кубкова боротьба. Чи не найдраматичнішим став момент, коли в другому таймі у ворота «Зірки» було призначено одинадцятиметро-

вий штрафний удар. Напружена дуель півзахисника «Таврії» Ю. Аджема і воротаря «Зірки» О. Іонова! Нерви підводять молодого кримчанина, і він не длуцає у ворота. Можливо, саме цей момент міг стати переломним, бо рахунок був 2:1 на користь «Таврії». Голи забили в першому таймі В. Прилепський, А. Черемісін («Таврія») та О. Мороз («Зірка»). Однак... Втім, усе по порядку.

По-різному будували свою тактику в заключній грі команди-фіналісти. Як відомо, перший матч у Кіровограді закінчився з рахунком 2:0 на користь «Зірки». Це примусило «Таврію» атакувати з самого початку. Кримчани це робили солідно, майстерно, як належить команді першої ліги. Кожен гравець знав свій маневр. І коли господарі повели в рахунок — 2:0, уболівальники «Таврії», мабуть, остаточно повірили в успіх своєї улюбленої команди.

Проте «Зірка», яка, скажемо, забігаючи наперед, надзвичайно грамотно побудувала гру, не збиралася відсиджуватися у глухому захисті. Її гострі контратаки не раз ставили в скрутне становище кримчан, а воротареві Г. Лисенчуку довелося демонструвати все своє вміння, щоб відвести загрозу. Власне і гол кіровоградці провели в результаті майстерно проведеної контратаки.

СПІХ!

Одним словом, це була зустріч гідних суперників. Тим більшої пошани заслуговують футболісти «Зірки», які грали з повною віддачею сил, витримали тривалий штурм в другому таймі і довели, що їх успіх у попередніх іграх на Кубок «Радянської України» — не випадковий. Адже на шляху до фіналу «Зірка» пододала і таких грізних суперників, як запорізький «Металург» та івано-франківський «Спартак», які також виступають у першій лізі класу «А».

Отже, остаточний рахунок — 2:1 дав право на одержання Кубка України 1975 року кіровоградським футболістам. Нагадаємо, що вони володіли призом і в 1973 році.

Володар Кубка — «Зірка» — представляє спортивний колектив одного з провідних підприємств сільськогосподарського машинобудування — заводу «Червона Зірка». Свого часу кіровоградські футболісти успішно виступали в першості виробничих колективів, у першості серед команд класу «Б». Останні десять років вони виступають у другій лізі класу «А». Найбільшого успіху тут «Зірка» добивається в 1968 і 1969 роках, коли займає 4 і 5 місця.

Потім настав період спаду. Команда опустилася на 17—18 місця. В лютому цього року в колектив прийшов новий старший тренер О. В. Расторгуєв,

який зумів не тільки перебудувати всю роботу по фізичній, тактичній і технічній підготовці, а й вселити в гравців упевненість. Вдало провели ігри першості і кубкові ігри ветерани команди Олексій Кацман, Юрій Касьонкін, Анатолій Храпов, Олексій Іонов, Олександр Снітко, молоді футболісти Олександр Алексєєв, Микола Журавльов, Сергій Вибиванцев, Володимир Храпов, Микола Латиш. «Зірка» протягом усього сезону 1975 року була серед провідних команд республіки і вела успішну боротьбу на два фронти. В українській зоні вона зайняла почесне 5 місце.

Читачі «Радянської України» щиро вітають переможців Кубка України з їх заслуженим успіхом!

В день заключного матчу на Кубок УРСР — Кубок «Радянської України» наші кореспонденти зустрілися з старшим тренером команди-переможинці О. В. Расторгуєвим і попросили поділитися своїми враженнями.

— Ми пишаємося тим, — сказав він, — що колективу вдалося вдруге виграти почесний приз газети «Радянська Україна». На сезон 1975 року ми ставили собі мету зміцнити склад колективу за рахунок місцевих футболістів, здібної молоді, рішуче поліпшити фізичну й технічну підготовку, переглянути тактику. Посилена робота дала помітні результати. Принаймні в першому колі «Зірка» лідирувала в боротьбі за вихід у першу лігу, здобула кілька значних перемог. Добре

пройшли матчі з житомирцями, криворіжцями, миколаївцями. Але пізніше ми, на жаль, не змогли закріпити цей успіх.

Більш сталими і результативними були ігри на Кубок УРСР. Сімферопольський колектив, з яким ми зустрілися у фіналі, справедливо звуть командою на піднесенні. Провідний клуб першої ліги демонструє цікавий, високотехнічний, атакуючий футбол. Фінальні зустрічі стали справжнім святом для тисяч болісників. Ми радіємо, що не підвели своїх прихильників.

А ось що сказав старший тренер «Таврії», заслужений тренер УРСР С. І. Шапошников:

— Ми не чекали від команди другої ліги такої агресивної, грамотної гри. Вона нас заслужено перемогла. «Зірка» — одна з кращих команд нашої республіки і їй по плечу боротися за вихід у першу лігу. В чому ми і бажаємо їй успіху!

Команди виступали в заключному матчі у таких складах: «Зірка»: Музичук (Іонов), В. Храпов, Смищенко, А. Храпов, Порошин, Вибиванцев, Журавльов (Латиш), Мороз, Касьонкін, Кацман, Снітко. «Таврія»: Лисенчук, Жилін, Туховський, Король, Луценко, Муха (Коробочка), Аджем, Клімов (Лобанов), Орлов, Черемісін (Сугак), Прилепський.

**Е. ДУБОВИК,
В. ПРАВЛЮК.**

м. Сімферополь.

На фотомомент зустрічі.

І ВДРУГЕ ВОЛОДАР КУБКА!

Другий фінальний матч на Кубок України з футболу кіровоградська «Зірка» провела у Сімферополі з «Таврією». Як ми вже повідомляли, перший поєдинок цих клубів закінчився перемогою кіровоградців —

2:0. Звітна гра проходила теж напружено. Сильнішими виявилися кримчани. Вони забили у ворота гостей два м'ячі, а в свої пропустили один. Згідно з положенням про розіграш, забитий гол на чужому полі лічиться

за два. Отже, за підсумками двох ігор результат 4:2 на користь «Зірки». Вона вдруге завоювала почесний трофей. Це значний успіх молодого, здібного колективу, який зумів успішно витримати великий футбольний марафон нинішнього спортивного сезону.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 11.11.1975.

«Свой первый финальный матч на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» симферопольская «Таврия» провела 4 ноября в Кировограде с местной «Звездой» и, как известно, потерпели поражение со счетом 0-2. В том, что наши земляки уступили хозяевам поля, не было ничего удивительного, ведь они встречались с одним из опытных и признанных футбольных коллективов республики, успешно выступающих во второй группе. И вот позавчера в Симферополе на стадионе «Локомотив» состоялся второй финальный поединок, на который оба соперника вышли с желанием победить: кримчане хотели оставить у себя почетный трофей, который они завоевали в прошлом году, а кировоградцы намеревались повторить успех 1973 года — тогда они впервые стали обладателями Кубка.

Первые минуты матча создали впечатление, что игроки «Таврии» извлекли уроки из поражения в Кировограде: они действовали напористо и дружно, сразу захватили инициативу, и будь удар В.Прилепского точнее, они уже на 8-й минуте могли бы повести в счете. Затем последовал новый натиск хозяев поля, и на протяжении пяти минут (12-я и 17-я) они дважды заставили вратаря «Звезды» В.Музычука доставать мяч из сетки ворот. Это отличились В.Прилепский и А.Черемисин.

Добившись успеха, симферопольцы снизили активность, перевели игру в спокойное русло, видимо, надеясь одержать победу без особых усилий, «малой кровью». Гости, наоборот, видя, что терять им нечего, все чаще начали посылать вперед быстрых А.Мороза и А.Снитко. Им вовремя спешили на помощь А.Кацман и Н.Журавльов. Настойчивость кировоградцев была вознаграждена — за четыре минуты до перерыва А.Мороз воспользовался ошибкой защитника «Таврии» и нерасчетливостью Г.Лисенчука и послал мяч в пустые ворота.

После перерыва нападающие «Звезды» пытались увеличить счет, а игроки обороны вниательно и надежно следили за действиями крымских форвардов, у которых игра все больше и больше не ладилась. На 65-й минуте, правда, у кримчан был реальный шанс вновь выйти вперед, когда в ворота соперников судьи в поле И.Качар (всесоюзная категория, Киев) назначил одиннадцатиметровый штрафной удар. Пробить его взялся Ю.Аджем, но сделал это далеко не точно: сильно посланный им мяч пролетел намного выше перекладины.

Хотя «Таврия» и выиграла (2-1) второй финальный матч, но по сумме двух заключительных поединков победа досталась «Звезде», капитану которой Ю.Касенкину и был вручен приз газеты «Радянська Україна».

«Таврия» выступала в составе: Г.Лисенчук, О.Жилин, В.Туховский, Е.Король, В.Луценко, А.Муха (А.Коробочка), Ю.Аджем, Н.Климов (К.Лобанов), В.Орлов, А.Черемисин (В.Сугак), В.Прилепский».

Газета «Крымская правда» Симферополь, 1975.

«КУБОК ПОВЕРНУВСЯ ДО КІРОВОГРАДА.

Історія Кубка УРСР — Кубок газети

«Радянська Україна» в розіграші якого беруть участь команди першої і другої ліг класу «А», зовсім молода. Вперше його почали виборювати 1972 року. Тоді ним заволодів житомирський «Автомобіліст». Наступного року Кубок завоювали кировоградці, а торік — симферопольська «Таврія».

І ось нині на фініші змагань за почесний приз доля звелала дві кубкові команди: «Зірку» і «Таврію». Наші земляки на шляху до фіналу вивели з гри ждановський «Локомотив» (4-0, 2-2), ровенський «Авангард» (0-0, 2-0) і дві команди першої ліги — запорізький «Металург» (3-2 і 3-2) та івано-франківський «Спартак» (1-0, 0-0). У симферопольців шлях до фіналу був коротшим, бо команди першої ліги включилися в розіграш з 1/4 фіналу. Вони виграли у криворізького «Кривбасу», що став переможцем зони і в ці дні виборює путівку до першої ліги (2-1, 3-2), і сумського «Фрунзенця» (5-1, 1-1).

Як уже повідомлялося, перший фінальний матч, що відбувся 4 листопада в нашому місті, виграла «Зірка» з рахунком 2-0. Позавчора в повторній зустрічі «Таврія» приймала кировоградців на своєму полі. Наш кореспондент попросив старшого тренера команди заслуженого тренера УРСР О.І.Расторгуєва розповісти про хід гри в Сімферополі. Ось, що він сказав:

- Хоча ми і їхали до Сімферополя з певним «запасом міцності», все ж знали, що утримати перевагу буде нелегко. Адже на другий фінальний матч «Таврія» вийшла на поле у своєму бойовому складі на чолі з кращими бомбардирами — членом олімпійської збірної команди країни Юрієм Аджемом, Миколою Климовим і Валентином Прилепським, які в першому матчі не грали. Знали, що суперник одразу прагнутиме захопити ініціативу, приголомшити навальними атаками.

Так воно й сталося. Але кировоградські футболісти були готові до цього. Та довго витримати натиск однієї з найрезультативніших команд першої ліги не змогли. Спочатку Валентин Прилепський добився успіху, а потім його товариш по нападу Андрій Черемисин подвоїв рахунок.

Такий поворот справи нас не влаштував. Довелося відповісти сімферопольцям на їхні атаки своїми контратаками. Наші нападаючі все частіше почали турбувати воротаря «Таврії» Геннадія Лисенчука. Незадовго до перерви на відпочинок Сергій Вибиванцев вдало вивів на ударну позицію Олександра Мороза. Той випередив двох захисників сімферопольської команди і перекинув м'яч через Лисенчука, що вибіг йому назустріч.

Цей гол вселив у гостей віру у свої сили. В другому таймі вони помінялися ролями з господарями поля: в ролі атакуючих виступали кіровоградці, а сімферопольці захищалися. Зрівняти рахунок або навіть вийти вперед мали можливість той же Мороз, Вибиванцев, Олександр Снітько.

А на 66-й хвилині у кримчан був вірний шанс забити третій гол. Та Юрій Аджем не зміг реалізувати 11-метровий штрафний удар.

Так рахунок 2-1 на користь «Таврії» не змінився до кінця матчу. Але за підсумками двох зустрічей Кубок дістався «Зірці». Таким чином, на посрібленій кришці призу вдруге з'явився напис цієї команди. Крім того, колективові вручено вимпел Комітету по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів УРСР, гравцям – дипломи першого ступеня і пам'ятні вимпели.

«Зірка» виступала в такому складі: В.Музичук (О.Іонов, 18), В.Хропов, О.Смиченко, А.Хропов, М.Порошин, С.Вибиванцев, М.Журавльов (М.Латиш, 70), Ю.Касьонкін, О.Мороз (М.Головко), О.Кацман, О.Снітько.

Вчора вранці володарі Кубка повернулися додому. Зустріти їх і поздоровити з перемогою на площі імені С.М.Кірова прийшли прихильники футболу. Вони піднесли їм квіти, та побажали добре підготуватися до наступного сезону й успішно провести його».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

Кіровоградські любителі футболу мали змогу цього року тричі побачити на своєму полі матчі з участю команд першої ліги. За класом гри вони небагато чим відрізняються від провідних клубів другої ліги, зокрема кіровоградської «Зірки». Перевага їх гравців помітна у виконанні технічних прийомів, особливо в обробці м'яча, у швидкості орієнтування.

Ці риси характерні для всіх суперників, з якими кіровоградцям довелося зустрітися в матчах на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна»: футболістів запорізького «Металурга», івано-франківського «Спартак» і сімферопольської «Таврії». За підсумками сезону «Металург» і «Спартак» перебувають у середині турнірної таблиці, а «Таврія» — на сьомому місці.

Сімферопольці, з якими «Зірка» зустрілася позавчора на своєму полі в першому фінальному матчі на Кубок України, відзначаються високою результативністю. Цим вони поступилися тільки перед куйбишевським «Крилами Рад», які до цього завоювали путівку до вищої ліги. А ось за кількістю

пропущених у свої ворота м'ячів «Таврії» нічим похвалитися.

Виходячи з сильних і слабких сторін суперників, господарі поля й побудували свою гру. За кращими бомбардирами «Таврії» А. Черемисіним, Є. Корольом, В. Орловим і А. Коробочкою було встановлено неослабний контроль. Наші захисники і воротар зуміли звести нанівець їхні намагання добитися успіху. Недарма тренери всім їм виставили «п'ятірки». Такі ж оцінки дістали ще чотирі гравці стартового складу з шести. Решті кіровоградців виставлено «четвірки».

Тренери ж «Таврії» оцінили гру всіх своїх вихованців «двійками». Справді, вони зіграли не кращим чином. Наші ж футболісти деяке відставання в класі гри з перебільшенням компенсували самовідданістю, зібраністю, ігровою дисципліною, волею до перемоги.

Цей матч відноситься до числа кращих у сезоні. Захопивши ініціативу, кіровоградці заграли широко, вільно. Все їм уда-

валося. Притиснуті до свого штрафного майданчика, сімферопольці відчайдушно захищалися великими силами. Але вже на шостій хвилині Микола Журавльов відкриває рахунок. Минуло ще стільки ж часу, і на табло з'явилася цифра «2». Це Олександр Снітько, одержавши передачу від Сергія Вибиванцева, у високому стрибку головою спрямував м'яч у сітку воріт.

Намагання кримчан уникнути поразки не дали результату. Так з рахунком 2:0 на користь кіровоградців і закінчилася ця зустріч.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, В. Хропов, О. Смиченко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, М. Журавльов (М. Латиш, 67), О. Алексєєв, Ю. Касьонкін, О. Кацман (В. Стеценко, 87), О. Снітько (М. Головко, 88).

Повторний фінальний матч між «Зіркою» і «Таврією» відбудеться 9 листопада в Сімферополі.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 6.11.1975.

1/16 фіналу:

27.05. 18:00. Ст. «Авангард». 7000 глядачів. Судді: Анзор Пейкрішвілі - В.Тихомиров, М.Лошак (всі - Донецьк). **«Кривбас» Кривий Ріг – «Говерла» Ужгород – 0-2 (0-1)**. Голи: Гаджега, Грубчак.

«Кривбас»: С.Ворсуляк, В.Папчук, І.Теннак, П.Басов, І.Хакін (О.Федько, 46), В.Кузьменок, С.Плигун, Ю.Коротий, М.Шаповалов, В.Шек, В.Чуваєв. Тренер Олександр Гулевський.

«Говерла»: С.Страшенко, О.Рудай, В.Грубчак, В.Якубик, О.Свергун, А.Зан (І.Улинець, 50), Ю.Чирков, В.Гаджега, П.Токарев, В.Грачов (О.Пахомов, 70), К.Лобанов (В.Щербей, 46). Тренер Іштван Шандор.

«Відбулися матчі 1/16 фіналу розіграша кубка УРСР по футболу. Ужгородська «Говерла» грала в гостях з криворізьким «Кривбасом» який займає в чемпіонаті другої ліги класу «А» друге місце.

Закарпатські футболісти провели матч з великим натхненням і завоювали заслужену перемогу з рахунком 2-0. ...».

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 1976.

«Повторили успіх футболісти ужгородської «Говерли» і в кубковому матчі з криворізьким «Кривбасом» - на два голи гостей господарі поля не змогли відповісти нічим. Відповідно «Говерла» продовжує дивувати як своїх, так і вболівальників першої десятки турнірної таблиці.

І, причому, на чужому полі, думається, треба притримуватися взятого курсу».

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1976.

28.05. 18:45. Ст. «Динамо». 3000 глядачів. Судді: Ігорь Дутко - Анатолій Гринкевич, Будинчук (всі - Львів). **«Хвиля» Хмельницький – «Кристал» Херсон – +:- (результат 0-2 (0-1) - анульовано - за «Кристал» грав незаявлений гравець. Голи: Черненко, Сапетко.**

«Хвиля»: В.Грушко, В.Козеренко, М.Гриневиц, В.Дьомкін, С.Сьомушкін, В.Бурмич, О.Крякунов, М.Сех (В.Костін, 70), О.Мокшак, М.Завальнюк, К.Шульга (М.Середюк, 80), В.Чумак.

«Кристал»: В.Степанов, А.Добри́вечер, О.Черненко, В.Кравченко, В.Антонов, В.Барчук, А.Сапетко, Л.Салабуда (С.Черкасов, 80), Ф.Варавенко, С.Шевченко (С.Веремієв, 12), А.Зарванський. Тренер Євгеній Лемешко.

Матч кубкового розіграшу між хмельницькою «Хвилею» і херсонським «Кристалом» був опротестований керівництвом нашої команди. Федерація

футболу України зарахувала херсонцям поразку. 19 липня наші футболісти у черговому турі зустрінуться у Чернівцях з місцевою «Буковиною».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1976.

19:00. Ст. «Спартак». 5300 глядачів. Судді: Юрій Сергієнко (Харків) - Євгеній Могільний, О.Єфремов (обоє - Ворошиловград). **«Фрунзенець» Суми – «Локомотив» Вінниця – 2-1 (1-1)**. Голи: Сугірей (29), Шуршин (71) – Шидловський (14). Не реалізований пенальті Сугірей (29)-відбив воротар - добив Сугірей). Вилучення Грушанський (12).

«Фрунзенець»: В.Хайдаров (В.Шатохін), В.Нагін, В.Деріпаскін, В.Жовтенко, В.Тюпа (О.Мироненко, 75), І.Терновий, В.Данилевський, Л.Сугірей, А.Помазан, Є.Чижик (Б.Шуршин, 55), В.Жилін.

«Локомотив»: С.Тимофеев, М.Прозоровський, М.Артюх, О.Грушанський, О.Трошкін, Є.Павлов, О.Петраков, В.Корчевний, А.Шидловський (С.Руденко, 80), І.Гребеножко, М.Павлик. Тренер Юрій Аванесов.

Минулої п'ятниці відбулися ігри 1/16 Кубка України з футболу, встановленого для команд майстрів другої ліги газетою «Радянська Україна». Сумський «Фрунзенець» перший матч у цих змаганнях провів на своєму полі з вінницьким «Локомотивом».

Суперник для сумчан добре знайомий, і вони почали зустріч без розвідки. Вже на шостій хвилині біля воріт гостей створилася гостросюжетна ситуація: нависний м'яч без обробки сильно пробив по ворітах капітан «Фрунзенця» Валерій Жилін, але влучив у перехрестя. А в середині першого тайму наш молодий воротар Віктор Хайдаров несподівано випустив м'яча з рук, і він потрапив у сітку — 0:1.

Прикра невдача додала нашим гравцям спортивної злості. Їх атаки слідували одна за одною. На 29-й хвилині поединку Фрунзенці розіграли триходову комбінацію, і м'яч летить у порожні ворота. Захисник гостей змушений зупинити його руками. Пенальті. Голкіпер в акробатичному стрибку парирує удар Л. Сугірея, та Леонід повторним ударом встановлює гольову рівновагу — 1:1.

В останні півгодини до кінця основного часу гра загострилася, адже нічий в кубкових зустрічах не буває. Вирішальною стала 71 хвилина. Молодий нападаючий сумчан Борис Шуршин з лету гарматним ударом послав м'яч у дев'ятку. Воротар гостей лише провів його поглядом. Красивий гол приніс перемогу «Фрунзенцю» — 2:1.

Після матчу старший тренер «Фрунзенця» В. В. Бузинін сказав:

— Грою команди задоволений. Програвши, хлопці показали волю до перемоги. Добре проявили себе також дебютанти Борис Шуршин, Євген Чижик, Олександр Мироненко. В 1/2 фіналу нашим суперником буде ужгородська «Говерла», яка завдала поразки «Кривбасу» на його полі з рахунком 2:0. Постараємося порадувати сумчан і в наступній зустрічі.

У першому матчі в боротьбі за Кубок України з футболу серед майстрів другої ліги сумський «Фрунзенець» зустрівся на своєму полі з командою «Локомотив» з Вінниці.

Енергійніше почали господарі поля. Однак в простій ситуації воротар В. Хайдаров не втримав м'яча — 0:1. Незабаром за гру рукою в штрафному майданчику суддя призначає в воротах гостей пенальті. Його реалізував Леонід Сугирій — 1:1.

Наприкінці другого тайму гра загострилася. Вів за собою команду, не раз небезпечно атакував капітан «Фрунзенця» В. Жилін. На 71-й хвилині відмінним ударом з лету послав м'яч у «дев'ятку» наш молодий нападаючий Б. Шуршин. З рахунком 2:1 перемогли наші земляки.

Враженнями від матчу ми попросили поділитися В. Жиліна:

— Несподіваний гол лише додав нам бажання перемогти. Поряд з ветеранами добре грала молодь — Є. Чижик, О. Мироненко, Б. Шуршин.

В одній восьмій розіграшу Кубка України сумчани зустрінуться 19 липня з «Говерлою».

Газети «Ленінська правда» Суми, 30.05.1976 та «Червоний промінь» Суми, 1976.

Кубок України

Нинішній розиграш Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна» відрізняється від минулорічного тим, що в ньому беруть участь тільки команди другої ліги класу «А» (торік виступали і клуби першої ліги). На кожному етапі суперники зустрічаються один раз.

Всі ці обставини зумовили гостроту боротьби за почесний спортивний трофей. В 1/16 фіналу зазнали поразок такі сильні команди, як криворізький «Кривбас», миколаївський «Суднобудівник», вінницький «Локомотив». А ось результати матчів 1/8 фіналу: «Металіст» (Харків) — «Колос» (Полтава) — 4:1 (у додатковий час), «Колос» (Нікополь) — «Шахтар» (Горлівка) — 1:2, «Говарла» (Ужгород) — «Фрунзе-

нськ» (Суми) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — «Хвиля» (Хмельницький) — 2:0, «Автомобіліст» (Житомир) — СКА (Одеса) — 1:0, «Атлантика» (Севастополь) — «Новатор» (Жданов) — 2:1. Матч між гравцями Києва і командою спортивного клубу Луцька перенесено на 17 серпня.

Дворазові володарі Кубка України — футболісти кіровоградської «Зірки» включаться в розиграш з 1/4 фіналу, ігра якого відбудеться 29 вересня. Їх суперником буде «Металіст». В інших матчах цього етапу зустрінуться: «Шахтар» — «Говарла», «Буковина» — «Автомобіліст», «Атлантика», грати з переможцями зустрічі між київськими і луцькими футболістами.

Газета «Кіровоградська правда» Кропивницький, 1976.

Ст. «Металург». 4000 глядачів. Судді: Віктор Соколовський - Володимир Макаренко, Олександр Кухтін (всі Одеса). «Колос» Нікополь — «Суднобудівник» Миколаїв — 1-1 (0-1), дод. час 0-0, по пен. 5-3. Голи: Кузьмінський — Крупін. Пенальті реалізували: Дмитрошенко, Кузьмінський, Головка, Єгорович, Казанцев — Іщенко, Крупін, Єремєєв; Пенальті не реалізовані: Черняк, Ніколаєс.

«Колос»: В.Кисельов, В.Бульба, М.Остапенко, В.Кузьмінський, М.Пелипенко, В.Чумак (Є.Дмитрошенко, 46), О.Казанцев, М.Головка, В.Єгорович, В.Кучер, Г.Колядюк; на заміну вийшов Г.Горшков. Тренер Володимир Ємець.

«Суднобудівник»: І.Балан, О.Патрашко, О.Черняк, М.Жуков, Г.Іщенко, П.Ніколаєс, А.Єремєєв, В.Ларкін, Г.Крупін, В.Столяр, І.Шопа (П.Касанов, 50). Тренер Валентин Веретенніков.

«Суднобудівник» провів два матчі на виїзді. Один — у Нікополі на кубок УРСР. В основний час тут було зафіксовано нічию. Пенальті точніше пробив господарі поля (5:3). «Суднобудівник» вибув з дальшого розиграшу кубка УРСР. В Одесі миколаївські футбо-

лісти провели календарний матч з командою СКА. Результат матчу вирішив єдиний гол, забитий у ворота «Суднобудівника».

Отже, команда повертається додому, маючи в активі лише одне очко. Дуже тривож-

ний результат. Чи не час керівникам спортклубу «Суднобудівник» серйозно розібратися з тим, що відбувається в команді. Навряд чи цю серію невдач можна пояснити тим, що з команди пішли в колектив вищої ліги Авер'янов і Горбик.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 3.06.1976.

«... У п'ятницю вони (вболівальники — прим.автора) прийшли на стадіон, щоб побачити команду у кубковій грі з миколаївським «Суднобудівником».

Перші хвилини розчарували присутніх на стадіоні. Досить швидко гості зуміли реалізувати свою перевагу.

І весь перший тайм пройшов під знаком їх переваги. Нікопольці лише іноді відповідали атаками, часто не підготовленими, і вони гасли десь у штрафному майданчику. Було видно, що напад нікопольців якимось непевно почуває себе, кволо діє, не йде на загострення гри.

У другому таймі картина різко змінилася. На поле вийшли Дмитрошенко і Горшков. Вони внесли свіжий струмінь, запалили товаришів своєю енергією, команда почала шукати шляхи до воріт суперника.

Незабаром вдалося встановити рівновагу. Але до останніх хвилин основного часу нікопольці так й не змогли реалізувати своєї переваги. Хоч кілька разів мали, як кажуть, стопроцентні можливості. І тут цілком справедливого докору, заслуговують нападаючі. Зрозуміло, що кожен одержав перед грою якісь вказівки тренера, але їм ще надається право на ініціативу і творчість у тих чи інших ситуаціях. На жаль, Єгорович і Колядюк у цьому матчі діяли занадто прямолінійно, а це не дало особливої користі команді.

Матч так і закінчився з рахунком 0-0.

Додаткові два тайми по 15 хвилин теж закінчилися безрезультатно. І лише одинадцятиметрові штрафні удари вирішили долю матчу. Нікопольці пробили їх точніше. З загальним рахунком переміг 6-4 переміг «Колос».

Газета «Нікопольская правда» Нікополь, 1976.

18:30. Ст. «Авангард». 2000 глядачів. Судді: Володимир Ландюк (Львів) - Здіслав Орловський, М.Мачун (обоє Івано-Франківськ). «Буковина» Чернівці — «Авангард» Рівне — 4-0 (1-0). Голи: Мельник (13), Стоян (52, 54), Простимкін (82).

«Буковина»: О.Пронін, В.Богуславський, П.Кобичек, Г.Качур, А.Рабіч, Т.Самуляк (С.Шмундяк, 70), І.Гакман, С.Простімкін, В.Мельник (Я.Левіт, 70), В.Стоян (І.Кодряну, 70), В.Сакадинський.

«Авангард»: С.Новиков, В.Слепков (В.Ползунов, 46), Ю.Бордаков, Є.Шкаловий, П.Андрійчик, О.Яковичин (В.Аністратов, 46), Г.Шаламай (І.Волік, 46), Г.Яковичин, В.Дмитрієв, Л.Аксьонов, Л.Ємелін. Тренер Віктор Лукашенко.

В п'ятницю, 28 травня, «Буковина» приймала на своєму полі футболістів ровенського «Авангарду». Це був матч 1/16 фіналу розіграшу Кубка України — призу газети «Радянська Україна». Кілька слів про цей турнір. Зустрічатимуться в ньому лише колективи другої ліги, причому на кожному етапі — по одному разу. Володар Кубка України отримає право наступного року змагатися за Кубок СРСР. Стимул, як бачимо, великий.

А тепер — про зустріч. Вона була жвавою, цікавою, результативною.

Перший тайм розпочався з частих і впевнених атак гостей. Добре виконують удари їхні форварди Аксьонов, Шоломай, але впевнено грає і наш воротар Пронін. Та раптом грубо помиляються захисники «Авангарду». Ніхто з них не завадив спокійно прицільитися і вдарили Володимиру Мельнику — м'яч низом влетів у ворота. 1:0 — поведе «Буковина». ІІ гравці Гакман, Сакадинський, Стоян мали ще не одну нагоду добитися успіху.

Вдало розпочався для наших земляків і другий тайм: той же Мельник дав добрий пас Володимиру Стояну, якому нічого не залишалося, як «розстріляти» в упор голкіпера ровенчан Новикова. Сталося це вже на 52-й хвилині. А ще через три знову Стоян, гра в якого, треба сказати, того дня не йшла, забиває третій гол.

Четвертий «сухий» гол у ворота «Авангарду» влетів на 82-й хвилині. Це Сергій Простимкін, який і цього разу відмінно діяв на полі, пройшов через «частокіл» ніг ровенчан і встановив остаточний рахунок — 4:0 на користь чернівчан.

У поєдинку 1/8 фіналу «Буковина» зустріне 19 липня з переможцем пари «Хвиля» (Хмельницький) — «Кристал» (Херсон). А на першість країни вона зіграє 1-го червня в Чернівцях з вінницьким «Локомотивом».

Позавчора в 1/16 фіналу кубка УРСР з футболу на чернівецькому стадіоні «Буковина» господарі поля зустрілися з ровенською командою «Авангард». Матч, принаймні у першому таймі, проходив справді у кубковому стилі, обидва суперники грали з акцентом на атаку. На 13 хвилині чернівчанин Мельник відкрив рахунок. Після перерви гості провели одразу всі дозволені заміни у своєму складі і, коли невдовзі їх центральний захисник одержав травму, вони залишилися удесятьох. Це, звичайно, полегшило завдання наших земляків. На 52 і 54 хвилинах добивається успіху Стоян, а на 82 хвилині ставить останню крапку Простимкін, який добре провів весь матч. «Буковина» перемогла з рахунком 4:0. Це не лише вперше зареєстрований у цьому сезоні великий рахунок на користь чернівчан, а й взагалі перша їх перемога в офіційних зустрічах. Будемо сподіватись, що не остання.

Газети «Молодий буковинець» Чернівці та «Радянська Буковина» обидві Чернівці, 1976.

Відбулись ігри 1/16 фіналу розіграшу Кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Два матчі завершилися з однаковим рахунком — 2:0. І в обох переможцями виходили гості. У Кривому Розі ужгородська «Говерла» взяла гору над «Кривбасом», а херсонський «Кристал» переіграв у Хмельницькому футболістів команди «Хвиля». Втім, цю зустріч було опротестовано.

Два тайми поєдинку нікопольського «Колоса» з мино-

лаївським «Суднобудівником» не принесли переваги в голах жодній з команд — 1:1. Довелося вдатися до серії пенальті. Щасливішим виявився «Колос» — 5:3.

Чернівецька «Буковина» по всіх статтях переважала суперників з ровенського «Авангарду» і заслужено перемогла — 4:0. В матчі сумського «Фрунзенця» і вінницького «Локомотива» зафіксовано результат 2:1 на користь сумчан.

Газета «Радянська Україна» Київ, 3.06.1976.

1/8 фіналу.

12.07. 19:00. Ст. «Авангард». 2000 глядачів. Судді: Гергій Ільяков - Володимир Тульчинський (обоє - Сімферополь), Олексій Челишев (Севастополь). «Говерла» — «Фрунзенець» — 1-0 (0-0). Гол: Пахомов. «Говерла»: С.Страшенко, О.Рудай, В.Грубчак, В.Якубик, О.Свергун, І.Цицика, Ю.Чирков, І.Улинець, П.Токарев (В.Грачов, 46 (В.Гаджега, 75)), І.Квак (В.Щербей, 87), О.Пахомов. Тренер І.Шандор.

«Фрунзенець»: В.Хайдаров, М.Гірко, О.Мироненко, Л.Ніколенко, В.Нагін, В.Деріпаскін, Ю.Бойко, В.Тюпа, А.Помазан, Є.Чижик, Б.Шуршин.

«Сумський «Фрунзенець» провів в Ужгороді з місцевою «Говерлою» матч на Кубок України з футболу. Гра проходила в рівній, наполегливій боротьбі. Все ж господарям поля вдалося провести один м'яч. Ужгородці перемогли з мінімальним рахунком і продовжать боротьбу за футбольний приз».

Газета «Ленінська правда» Суми, 23.07.1976.

«В понеділок, 12 липня, на ужгородському стадіоні «Авангард» відбулася зустріч 1/8 фіналу на Кубок УРСР по футболу. «Говерла» приймала команду сумського «Фрунзенця» та виграла матч з рахунком 1-0.

Початок гри не відмічався швидким темпом. Тільки іноді виникали хвилюючі моменти. На перших хвилинах матчу Чирков вдалою передачею виводить центрального нападника Пахомов на удар, і останній перекидає м'яч через воротаря гостей в сітку воріт.

Обидві команди ще мали не одну можливість змінити рахунок, але їм це не вдалося».

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 1976.

19.07: 18:30, ст. «Металіст», 6000 глядачів, судді: Давид Городецький - Микола Дробот, Віктор Тимофеев (всі Київ). «Металіст» Харків – «Колос» Полтава – 4-1 (0-1, 1-0), дод. час. Голи: Животиков (15, ?.), Альошин (102), Цимбалюк (115) – Іванченко (37). Попереджені: Войтенко (40), Карпенко (65), Діденко (87), Куліш (103).

«Металіст»: О.Житник, В.Животников, А.Косолапов, О.Поллак, О.Лисенко, П.Бахуринський, М.Альошин, Ю.Цимбалюк, С.Балтача, В.Лябик, В.Лінке, тренер: Андрій Поскотін.

«Колос»: О.Сіденко, Б.Карпенко, В.Діденко, Ю.Мармач, О.Карпман, В.Неудачин, І.Іванченко, А.Куліш, В.Чепіжний, Ю.Москалець, В.Войтенко. Тренер Василь Сальков.

ФУТБОЛ

ПЕРЕКОНЛИВА ПЕРЕМОГА

Нагадаємо, що змагання на Кубок УРСР з футболу мають важливе значення ще й тому, що команді-переможниці надається право на участь в іграх

на Кубок СРСР 1977 року.

В 1/8 фіналу на стадіоні «Металіст» господарі приймали полтавський «Колос». Перший тайм пройшов у обопільних атаках. На 15 хвилині гості не правильно заблокували Животикова, який підключився до нападу, і був призначений вільний удар. Цимбалюк дотепно відпасував м'яч Животикову, і той сильним і точним ударом у дальній кут воріт відкрив рахунок.

На 37-й хвилині нападаючий гостей Іванченко з 25-ти метрів направляє м'яч у штангу, і він рикошетом влітає у ворота. Перший тайм закінчився з рахунком 1:1.

У другому таймі рахунок не змінився. Гості грали дуже грубо, за що заробили чотири попередження.

Призначається додатковий час. З перших хвилин харків'яни атакують. На 102-й хвилині Альошин головою направляє м'яч у сітку воріт гостей — 2:1. Закінчується третій тайм. На початку четвертого Цимбалюк здійснює «сольний» прохід по лівому краю, вривається у штрафний майданчик, обіграє двох захисників і, коли до нього наближається третій, відпасовує м'яч вільному від опіки Животикову. Той забиває третій гол.

Наприкінці матчу на 115-й хвилині Цимбалюк зі штрафного удару забиває дуже красивий гол — 4:1.

Ю. СЕРГІЄНКО.

НА ЗНІМКУ: гол у ворота гостей.

Футболісти харківського «Металіста» в 1/8 фіналу розиграли кубок УРСР — приз газети «Радянська Україна» — зустрічалися з полтавським «Колосом». І треба одразу сказати, що матч був цікавим і змістовним. Господарі поля грамотно діяли як у захисті, так і в нападі. Гості ж більше уваги приділяли обороні, а їх контратаки мали епізодичний характер. На 18-й хвилині полтавці поблизу свого штрафного майданчика порушили правила, і Животиков сильним ударом у нижній кут воріт відкрив рахунок. А за 10 хвилин до закінчення першої половини гри «Колос» зумів вирівняти становище.

У другому таймі жодний з команд так і не вдалося забити — переможний гол. Тоді згідно положення були призначені два додаткових тайми по 15 хвилин. Спочатку відзначився Альошин, потім сольний прохід Цимбалюка увінчався успіхом. Обігравши кількох гравців, наш нападаючий відмінно віддав м'яч Животикову, і той доводить рахунок до 3:1. І нарешті, Цимбалюк гарматним ударом з дальньої відстані посилав четвертий м'яч у ворота «Колоса».

Чвертьфінальні ігри — 29 вересня, півфінальні — 31 жовтня. Фінал — 6 листопада.

А тепер про склад «Металіста»: Житник, Животиков, Косолапов, Поллак (Шаленко), Лисенко, Бахуринський, Альошин, Цимбалюк, Балтача (Шопін), Лябик (Корякін), Лінке.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 21.07.1976.

В 1/8 фіналу Кубка України жребий свел харківський «Металіст» з полтавським «Колосом». Команди хорошо знали друг друга, а тому матч почався без розведки. Первіє же атаки показали, що «Металісту» придется иметь дело з масированной обороной гостей. «Колос» сосредоточил у своих ворот семь футболистов, которые выступали главным образом в роли защитников.

Очень активным на левом фланге был Вячеслав Животиков. Его индивидуальные проходы вносили разлад в действия обороны соперника. На 17-й минуте после розыгрыша штрафного он хладнокровно отправил мяч в сетку ворот.

На пропущенный мяч гости ответили серией быстрых атак. Харьковчане едва успевали прикрывать подступы к своей штрафной площадке. На какое-то мгновение они оставили без присмотра полузащитника Ивана Иванченко, и тот неожиданно и сильно пробил по воротам. Мяч угодил в штангу и рикошетом влетел в сетку ворот — 1:1.

До конца первого тайма и во второй 45-минутке обе команды имели возможность увеличить счет. «Металіст» атаковал чаще. Но футболистам явно не хватало индивидуального мастерства, скорости и маневра. Основное время матча так и не выявило победителя.

В дополнительное время хозяева поля взвинтили темп. Разительно стала видна разница в запасе сил. Защиты «Колоса» потеряла стройность. В одной из атак Николай Алешин получил наезд, передчу и головой перебросил мяч через вратаря — 2:1.

У «Металіста» словно открылось второе дыхание. Атаки следовали одна за другой, как будто не было позади двух изнурительных таймов. Вскоре Вячеслав Животиков и Юрий Цимбалюк довели счет до 4:1.

Четвертьфинальные игры Кубка Украины на приз газеты «Радянська Україна» состоятся 29 сентября.

Газети «Вечірній Харків» та «Красное знамя» обидві Харків, 21.07.1976.

17:45. Ст. «Чайка». 4500 глядачів. Судді: Б.Беляк - Віль Цуркан, В.Хаперський (всі - Миколаїв), **«Атлантика» Севастополь – «Новатор» Жданов – 2-1 (2-1)**. Голи: Кошечкін (15), Чалий (44) – Мурашкін (35).

«Атлантика»: Г.Колосов, С.Шаферов, Ш.Магомедов, Г.Мурський, В.Місіньов, О.Соколенко, В.Чалий, А.Солодовников, В.Зайцев, О.Мінаєв, Є.Кошечкін.

«Новатор»: А.Тодор (Л.Скрильніков), М.Саков, М.Силютін, Г.Жига, О.Халізов, О.Гришин (О.Токарев, 55), С.Морозов, Ю.Моїсєєв (Г.Дудинський, 50), О.Васютіч, В.Дзіюба, М.Мурашкін. Тренер Олександр Малакуцький.

«Наступившая перед началом игр второго круга пауза не такая уж и каникулярная: многие команды продолжили спор за кубок республики. Однако и эта короткая передышка дает возможность подвести итоги пройденной половины пути. извлечь из них уроки и по-боевому подготовиться к продолжению чемпионата.

Для нашей «Атлантики» эти итоги неутешительны: 18-е место из двадцати. Однако позавчерашня кубковая встреча её со ждановским «Новатором» показала, что команда начинает преображаться.

Севастопольцы повели в счете на 15-й минуте, когда Е. Кошечкин послал неотразимый мяч в ворота гостей. Игровое и территориальное преимущество хозяев поля установилось сразу, и этому способствовала старательность всего коллектива, проявлявшего бойцовские качества.

Однако, почувствовав игровой перевес, команда стала обольщаться инициативой, начала грешить медлительностью, вялыми контратаками. Неточен был в передачах А. Минаев, не всегда мог разумно распорядиться мячом в выгодных ситуациях В. Зайцев, начали допускать брак защитники, что позволило гостям отквитать гол на 35-й минуте.

После этого «Атлантика» заиграла енергичней, и на 44-й минуте Валерий Чалий - дебютант команды, воспитанник группы подготовки — забивает второй гол. Счет 2:1 сохранился до конца встречи. В целом игра «Атлантики» породила у болельщиков веру в нее, надежду, что она сумеет реабилитировать себя за неудачу в первом круге».

Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 1976.

«Зірка» Кіровоград – «Блюмінг» Краматорськ – +:-.

Ст. «Металург». **«Колос» Нікополь – «Шахтар» Горлівка – 1-2.**

18:00. Ст. «Буковина». 3600 глядачів. Судді: Володимир Грінберг (Київ) - Віктор Соколовський, Олександр Ароненко (обоє - Одеса), **«Буковина»-«Хвиля» 2-0 (0-0)**, голи: Стоян (65), Шмундяк (80).

«Буковина»: О.Пронін, В.Богуславський, П.Кобичек, Г.Качур, А.Рабіч, Т.Самуляк (С.Шмундяк, 65), І.Гакман, С.Простімкін, В.Мельник (І.Кодряну, 80), В.Стоян, Я.Левіт (О.Кожушко, 65).

«Хвиля»: В.Грушко (М.Вільховий, 80), В.Бестужев, В.Козеренко, М.Гриневич, В.Дьомкін, С.Сьомушкін, Л.Грабовський (В.Кушков, 73), О.Мокшак, К.Шульга, М.Сех, В.Чумак (В.Стрельцов, 70).

«БУКОВИНА» — «ХВИЛЯ»
«БУКОВИНА»: Пронін, Богуславський, Кобичек, Качур, Рабіч, Самуляк [Кодряну, 85 хв.], Гакман, Простімкін, Мельник [Шмундяк, 68 хв.], Стоян, Левіт [Кожушко, 68 хв.].

«ХВИЛЯ» [Хмельницький]: Грушко, Бестужев, Гриневич, Дьомкін, Сьомушкін, Козеренко, Грабовський [Кушко, 80 хв.], Мокшак, Шульга, Сех, Чумак [Стрельцов, 65 хв.].

СУДДІ: В. Грінберг (Київ), В. Соколовський, О. Ароненко (Одеса).

ГОЛИ: Стоян (65 хв.), Шмундяк (80 хв.).

Це був матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка України — призу республіканської газети «Радянська Україна». Попередній етап суперники подолали по-різному. Так, «Буковина» 28 травня з пе-

реконливим рахунком 4:0 перемогла ровенський «Авангард». В цей же день хмельничани на своєму полі програли футболістам херсонського «Кристала» — 0:2. Однак результат зустрічі господарі опротестували (за «Кристал» виступив незаявлений гравець), республіканська федерація футболу протест прийняла і херсонцям записала поразку. Ось таким чином і був виявлений суперник «Буковини» в 1/8 фіналу.

Посидинок, особливо його перший тайм, мало чим порадував досить багаточисленних аматорів футболу, що прийшли того дня на стадіон. Вже в дебюті зустрічі хмельничани подали два кутових підряд, що явно засвідчувало їх намір не відсиджуватись в обороні, а здобути перемогою довести несподівано-

«Хмельницький» — 2:0
вість своїх «претензій» на Кубок.

Агресивно були настроєні й буковинці. Прогресо скоро стала малоцікавою, сумбурною. За перші 45 хвилин запам'яталася хіба що ситуація, коли В. Мельник вийшов на ударну позицію, але пробив вище воріт.

Другий тайм видовишно був набагато привабливішим, ініціатива повністю належала господарям поля. Нечасті контратаки гостей успішно руйнував захист «Буковини», особливо чітко і надійно у відборі м'яча грав А. Рабіч.

Першим м'яг відзначитись нападливий В. Мельник, але з лінії воротарського майданчика потрапив у Грушко. Потім швидко конт-

бінацію Мельник—Гакман ледве не завершив В. Стоян. Та невдовзі другу нагоду він уже не упустив. А було це так. Буковинці подавали кутовий. Захисники «Хвилі» відбили м'яч на Богуславського, що стояв на підступах до штрафного майданчика. Він пробив по воротах гостей, м'яч перехопив В. Стоян і без обробки з напівоберту забив красивий гол.

За десять хвилин до кінця зустрічі остаточний рахунок 2:0 встановив С. Шмундяк. Гол він забив з двох метрів від воріт Грушка.

Перший календарний матч другого кола «Буковина» проводить на своєму полі післязавтра, 23-го липня, проти херсонського «Кристала».

П. ШВАБ

Газета «Молодий буковинець» Чернівці, 1976.

19:00. Ст. Ленінського комсомолу. 3000 глядачів. Судді: Володимир Пурцхванідзе (Дніпропетровськ) - Валерій Абрамов, Володимир Антонюк (всі - Ровно). **«Автомобіліст» Житомир – «СКА» Одеса – 1-0 (1-0)**. Гол: Чорнявський (16). Попереджений Ніколайшвілі (52).

«Автомобіліст»: В.Журба, Л.Ширнін, О.Чернявський (Е.Карінаускас, 46), М.Погорелко, В.Горбач, Л.Ткаченко, Я.Кугайкевич, В.Притулин (О.Репутацький, 75), В.Устименко, М.Батюта, Є.Наумов. Тренер Віктор Жилін.

«СКА»: О.Нефєдов, А.Джінгарадзе, М.Ніколайшвілі, Л.Ніколаєнко, С.Павленко, С.Брітченко, Л.Барановський (О.Муха, 46), О.Шиманович, В.Богданов, С.Волкобой, Р.Сидоров.

Глядачі побачили в цьому матчі в складі своєї команди одразу кілька дебютантів. Перший з них В. Притулін, колишній гравець «Автомобіліста», згодом донецького «Шахтаря». І ось тепер — повернення. Технічний півзахисник, який добре бачить поле, робить відмінні передачі, проте як і раніше на загострення не йде. Другий дебютант — центральний нападаючий Е. Карнаускас, який до цього виступав за один з колективів фізкультури області. Це — швидкий гравець, постійно націлений на ворота суперника. Діє він на полі упевнено, відтягуючи на себе одразу двох захисників, знаходився на вістрі атаки. У ролі другого тренера команди дебютував колишній гравець київського «Динамо» О. Й. Кашей.

Ось такі зміни сталися в «Ав-

Кубок УРСР — Кубок «Радянської України». 1/8 фіналу. «Автомобіліст» — СКА Одеса — 1:0 (1:0). Гол забив О. Чернявський [17].

томобілісті». Але не змінилася його манера гри. І якщо напад у цьому матчі діяв загалом непогано, то захисні лінії аж ніяк не нагадували монолітної оборони. Коли з-за травми поле покинув О. Чернявський, його місце в центрі зайняв Л. Ширнін. На правий фланг перейшов В. Устименко, зліва діяв М. Погорелко. У другому таймі подібний варіант захисту ледь стримував атаки гостей і тільки упевнена гра В. Журби дозволила господарям втримати переможний рахунок.

Житомиряни створили чимало голевих ситуацій. Двічі м'яч влучав у верхню перекладину воріт, двічі нікому було

добити його у порожні ворота. Запам'яталися несподівані та сильні удари з середньої дистанції Л. Ткаченка. Гол же був забитий після розйграшу штрафного, призначеного за знос М. Погорелка. До речі, одесити протягом усього матчу діяли занадто жорстко. Високу подачу прийняв О. Чернявський і спрямував м'яч у ворота. Таким чином житомиряни вийшли до чвертьфіналу.

«Автомобіліст»: В. Журба, Л. Ширнін, О. Чернявський (Е. Карнаускас, 46), М. Погорелко, В. Горбач, Л. Ткаченко, Я. Кугайкевич, В. Притулін (О. Репутатський, 72), В. Устименко, М. Батюта, Е. Наумов.
В. ДИМЧУК.

Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1976.

Традиційний розіграш Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна» користується великою популярністю.

Нинішнього року цей турнір проводиться за дещо зміненою формулою. На відміну від попередніх років в боротьбі за почесний трофей беруть участь лише команди другої ліги. Крім цього, на кожному етапі змагань суперники зустрічаються між собою тільки один раз, а не два, як було раніше. Нарешті, це повна команда, яка завоює Кубок республіки, здобуде право в 1977 році брати участь у розіграші Кубка СРСР.

Перший тур кубкових змагань (1/16 фіналу) відбувся наприкінці травня. Деякі його результати виявлялися несподіваними. Програли зустрічі такі сильні команди, як криворізький «Кривбас», миколаївський «Суднобудівник», вінницький «Локомотив», рівненський «Авангард», херсонський «Кристал».

Волею жеребу житомирський «Автомобіліст» вступив у змагання з однієї восьмої фіналу. Його суперником виявився армійці Одеси. Нагадаємо, що зустріч цих команд у розіграші першості країни закінчилася переконливою перемогою житомирян з рахунком 3:0. Переважали футболісти «Авто-

біліста» і в кубковому матчі, який відбувся 19 липня на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу. Однак цього разу гості грали краще, ніж у попередній зустрічі. Вони мали багато можливостей добитися успіху, але кожного разу виручав свою команду воротар житомирян В. Журба.

Забігаючи наперед, слід відзначити також і добру гру досвідченого воротаря одеситів О. Нефедова. Він кілька разів рятував свої ворота від, здавалося б, неминучих голів. Цю правду, один раз він виявився безсилым. На 16 хвилині першого тайму В. Притулін (він повернувся з донецького «Шахтаря» в «Автомобіліст») чітко виконав кутовий удар, і центральний захисник житомирян О. Чернявський головою забив гол. Він був єдиним у цьому матчі. Житомиряни виступають у чвертьфінальних змаганнях, які відбудуться 29 вересня. Їх суперником буде команда «Буковина» (Чернівці), яка перемогла команду «Хвиля» (Хмельницький).

А чергове змагання розіграшу першості країни з футболу «Автомобіліст» проведе на своєму полі 23 липня з лідером шостої зони — кіровоградською «Зіркою». Це буде перший матч другого кола змагань.

Б. ЛЕВКІВ.

Газета «Радянська житомирщина» Житомир, 1976.

01.09. 18:30. Ст. «КВО». «СКА» Київ — СК «Луцьк» — 3-1 (2-1). Голи: Пінчук (40, пен., 41), Смирнов (55) — Пристай (43).

«СКА»: Л.Шмуц, А.Павлов, В.Григорєв, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якімцев, В.Казаков, О.Пряжников, М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій.

«Луцьк»: В.Нікітін, В.Сергєєв, Я.Лялек, Р.Рифяк, В.Демидов, В.Фігель, С.Юрчишин, І.Гатаулін, М.Пристай, М.Дударенко, В.Дударенко. Тренер Ернест Кеслер.

«НА КУБОК УКРАЇНИ.

Армійці Києва завоювали право грати в чвертьфіналі Кубка «Радянської України» з футболу. Це стало відомо минулого вівторка, коли СКА на своєму стадіоні зустрічався з СК Луцьк. Матч закінчився перемогою армійців 3:1».

Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 4.09.1976.

«На стадионе КВО состоялся матч на Кубок Украины, в котором встретились футболисты киевского СКА и СК Луцка. В нынешнем сезоне система розыгрыша Кубка снова изменена. Во-первых, он проводится только для команд второй лиги; во-вторых, соперники встречаются между собой один раз (в отличие от прошлогоднего розыгрыша); в-третьих, победитель турнира получит путевку для участия в Кубке СССР 1977 года.

Розыгрыш Кубка УССР стартовал еще в мае. По воле жребия киевский СКА и СК Луцка начинают турнир с 1/8 финала, игры которого состоялись ещё 19 июля. Но в то время обе команды выступали в чемпионате Вооружённых Сил. В этом сезоне соперники встречались дважды. На финише первого круга киевляне дома победили 1:0. С таким же счетом прикарпатцы взяли реванш в игре всеармейского первенства. Напомним нашим читателям, что футболисты СК Луцка представляют Прикарпатский военный округ.

Киевляне начали матч в следующем составе: Шмуц, Павлов, Григорьев, Калешин, Смирнов, Якимцев, Казаков, Пряжников, Пинчук, Кудя, Довбий. Прикарпатцы ответили следующим составом: Никитин, Сергеев, Лялек, Рыфяк, Демидов, Фигель, Юрчишин, Гатаулин, Пристай, Н.Дударенко и В.Дударенко.

В начале матча на поле царило исключительное равновесие сил, хотя при розыгрыше штрафного Пинчуком, будь Довбий поудачливее, гостям пришлось бы начинать с центра. На десятой минуте, в свою очередь, могли отличиться гости, но тоже не воспользовались благоприятной ситуацией. Дважды подряд Шмуц вступает в игру. Его присутствие на поле придавало действиям армейцев большую уверенность, особенно в защите. В этом поединке защитники киевлян действовали свободнее, нежели в предыдущем матче с «Атлантикой». На тридцать пятой минуте, у наших футболистов опять была реальнейшая возможность для взятия ворот Никитина, но... через четыре минуты защитники гостей сыграли в своей штрафной не по правилам против Пинчука. Арбитр в поле И. Хаткевич показал на одиннадцатиметровую отметку. К мячу подошел пострадавший. Удар Пинчука в правый от вратаря угол был неотразим. А еще через минуту Рыфяк вблизи своей штрафной сбил с ног Казакова, Казаков пробил, и выскочивший из-за спин защитников Пинчук переправил мяч в сетку ворот.

Таким образом, активность этого форварда в матчах с соперниками, наконец-то была вознаграждена двумя голами в поединке с прикарпатцами. За две минуты до окончания первого тайма действия гостей Пристай сильнейшим ударом послал мяч в ворота Шмуца. В этом эпизоде, приведшем к взятию наших ворот, в равной степени виноваты и защитники, и вратарь.

Второй тайм тоже прошел при преимуществе армейцев Киева. Они создали ряд голевых ситуаций, но забили лишь один гол. И произошло это так: киевляне подали угловой, и прибежавший в штрафную гостей на помощь нападающим центральный защитник киевлян Смирнов в высоком прыжке головой послал мяч в ворота Никитина. В дальнейшем счет не изменился. Победив прикарпатцев, киевские армейцы вышли в четвертьфинал Кубка УССР, где им предстоит встретиться с севастопольской «Атлантикой». Матч состоится 29 сентября. В других четвертьфиналах Кубка выступают: «Металлист» (Харьков) - «Звезда» (Кировоград), «Шахтер» (Горловка) - «Говерла» (Ужгород), «Буковина» (Черновцы) - «Автомобилист» (Житомир).

Теперь киевляне выезжают на игры чемпионата с командами городов Черновцы, Ужгорода и Хмельницкого».

Газета «Ленинское знамя» Київ, 1976.

Результати 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна» з футболу: «Металіст» (Харків) — «Колос» (Полтава) — 4:1, «Зірка» (Кіровоград) — «Блюмінг» (Краматорськ) — відмова «Блюмінг», «Колос» (Нікополь) —

«Шахтар» (Горлівка) — 1:2, «Говерла» (Ужгород) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — «Хвиля» (Хмельницький) — 2:0, «Автомобіліст» (Житомир) — СКА (Одеса) — 1:0, «Атлантика» (Севастополь) — «Новатор» (Жданов) — 2:1. Матч СКА

(Київ) — СК Луцьк відбудеться 17 серпня. Результат зустрічі 1/16 фіналу «Хвиля» (Хмельницький) — «Кристал» (Херсон) опротестовано. Херсонцям зараховано поразку за те, що в їх складі виступав незаявлений гравець.

Газета «Радянська Україна» Київ, 1976.

«Кубок України з футболу в наступному році святкуватиме своє 40-річчя. Найпершими його володарями були футболісти київського «Динамо». Починаючи з 1972 року змагання проходять на приз нашої газети. Переможець цього річного турніру, який стартував ще у травні, візьме участь у змаганнях на Кубок СРСР в 1977 році.

У нинішньому розіграші беруть участь команди нашої республіки, що виступають на першість Радянського Союзу в шостій зоні другої ліги.

У столиці України на стадіоні Київського військового округу відбувся останній матч 1/8 фіналу Кубка. Армійські футболісти зустрілися із спортивним клубом з Луцька. СКА (Київ) — досить відома команда. Хороший послужний список і у луцького клубу. В цьому колективі виросли такі відомі майстри, як В.Турянчик, А.Пузач, І.Беца, О.Копаєв, В.Капличний та інші.

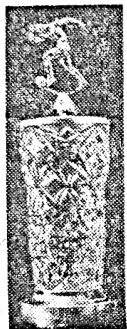
Матч пройшов цікаво, в безкомпромісній боротьбі. Команди діяли на високих швидкостях, продемонструвавши технічний футбол. Бойовий, посправжньому кубковий поєдинок закінчився з рахунком — 3-1 на користь київських армійців. Авторами голів у переможців були: Микола Пінчук (40-а хвилина —

з пенальті та 41-а хвилина) і Юрій Смирнов (55-а хвилина). В команді гостей на 43-й хвилині відзначився Микола Пристай.

Отже, 29 вересня в 1/4 фіналу на Кубок України – Кубок газети «Радянська Україна» київські арміїці зустрінуться із севастопольською «Атлантикою». ...».

Газета «Радянська Україна» Київ, 3.09.1976.

1/4 фіналу.

ГАРЯЧИЙ ПОДИХ ФІНІШУ

КУБОК УРСР — КУБОК
«РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»
З ФУТБОЛУ

Розиграш Кубка УРСР наступного року відзначатиме своє 40-річчя. Починаючи з 1972 року, футболісти виборю-

ють приз, установлений газетою «Радянська Україна». Його володарями були «Автомобіліст» (Житомир), «Таврія

(Сімферополь) і кіровоградська «Зірка» (двічі).

Цими днями відбулися матчі 1/4 фіналу. Цікаво, що серед претендентів на Кубок є клуби, що лідирують у чемпіонаті СРСР серед команд другої ліги, і аутсайдери першості. В Києві місцеві арміїці приймали севастопольську «Атлантику». Обидва суперники — невдахи чемпіонату. Але кубковий поєдинок вийшов по-справжньому бойовим, і воротарям турбот вистачало.

В другому таймі ініціативою поступово заволоділи арміїці, і на 80-й хвилині Калешин метрів з 15-ти забиває гол. А невдовзі капітан киян Кудя подвоює результат — 2:0. З таким

рахунком і виграли футболісти СКА. Вони виступатимуть у півфіналі: 31 жовтня зіграють з «Автомобілістом». Спортсмени Житомира перемогли чернівецьку «Буковину» — 2:0. Харківський «Металіст» виграє у торішнього володаря Кубка — кіровоградської «Зірки» — 3:2, горлівський «Шахтар» завдав поразки ужгородській «Говерлі» — 2:0.

Найсильнішим командам лишилося два кроки до призу «Радянської України» 1976 року. Нагадаємо, що переможця цього турніру наступного сезону виступатиме в розиграші Кубка СРСР.

О. ЯРЕМЕНКО.

Газета «Радянська Україна» Київ, 2.10.1976.

28.09. 16:00. Ст. «Шахтар». 5000 глядачів. Судді: Станіслав Неверкевич - Воронов, Олейник (всі - Харків), «Шахтар» — «Говерла» — 2-0 (2-0). Голи: Мороз, Кільдяков.

«Шахтар»: В.Саутін, О.Грегян, В.Медведев, В.Горелов, В.Верещак, Б.Симонов (В.Герус, 70), С.Подласний, В.Істомін (А.Довбня, 75), В.Кільдяков, Є.Коваленко, О.Мороз. Тренер Олександр Алпатов.

«Говерла»: С.Страшненко, О.Рудай, В.Грубчак, В.Якубик (Й.Мікуланінець, 13), О.Свергун, В.Щербей, Ю.Чирков, І.Улинець, В.Грачов, М.Волощук, О.Пахомов. Тренер І.Шандор.

«Прикра невдача спіткала ужгородську «Говерлу» в розиграші призу газети «Радянська Україна» Кубка УРСР. В 1/4 фіналу наші футболісти мали суперника горловський «Шахтар». Господарі поля продемонстрували наступальну, технічну гру і двома влучними ударами в ворота гостей забезпечили собі вихід в півфінал розиграшу Кубка України — 2-0».

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1976.

18:00. Ст. «Металіст». Судді: Ігор Качар - Микола Дробот, Микола Прийменко (всі - Київ), «Металіст» — «Зірка» — 3-2 (3-1). Голи: Порошин (7, в свої ворота), Животіков (12), Цимбалюк (30) — Карп'юк (3), Касьонкін (74).

«Металіст»: О.Житник, В.Крячко, В.Шаленко, О.Лисенко, В.Животніков (С.Балтача, 80), А.Косолапов, О.Шопін (В.Каплун, 75), П.Бахуринський, М.Альошин (Ю.Рогалін, 89), Ю.Цимбалюк, В.Лябик. Тренер А.Поскотін.

«Зірка»: В.Музичук (О.Іонов, 20), В.Хропов, О.Смиченко, О.Алексєєв, М.Порошин, С.Вибиванцев, А.Карп'юк, В.Стеценко, Ю.Касьонкін, О.Кацман, О.Снітько (В.Самофалов, 68). Тренер Олексій Росторгуєв.

28 вересня на стадіоні «Металіст» відбулася зустріч 1/4 фіналу Кубка України з футболу. Господарі поля приймали команду «Зірка» з Кіровограда.

Вже на третій хвилині гості відкрили рахунок, а через п'ять хвилин вони ж і... зрівняли його. Захисник гостей, намагаючись випередити Лябика, прошив м'яч повз воротаря у свої ворота.

Харків'яни продовжують атакувати. Через кілька хвилин Животіков з подачі Альошина вивів команду вперед. А на 30-й хвилині Цимбалюк з подачі Шаленка доводить рахунок до 3:1. На 74-й хвилині півзахисник гостей Касьонкін сквитав ще один гол. Гра закінчилася з рахунком 3:2 на користь харків'ян.

«Металіст» грав у такому складі: Житник, Крячко, Косолапов, Шаленко, Лисенко, Бахуринський, Шопін (Каплун), Цимбалюк, Животіков (Балтача), Лябик, Альошин (Рогалін).

В інших зустрічах зафіксовано такі результати: СКА (Київ) — «Атлантика» (Севастополь) — 2:0, «Шахтар» (Горлівка) — «Говерла» (Ужгород) — 2:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Буковина» (Чернівці) — 2:0. Таким чином, у півфіналі гратимуть «Металіст» — «Шахтар», СКА — «Автомобіліст». Місця зустрічей будуть визначені жеребкуванням.

Ю. СЕРГІЄНКО.

Суддя всесоюзної категорії.

НА ЗНІМКУ: момент гри.

Черговий матч розиграшу Кубка УРСР з футболу кіровоградці провели в Харкові з «Металістом». Уже на другій хвилині гри було відкрито рахунок — 1:0 на користь «Зірки». А ще через хвилину захисник «Зірки» Михайло Порошин забив м'яч у свої ворота (1:1). На відпочинок команди пішли, коли рахунок був 3:1 (наперед — харків'яни).

Другий тайм проходив при ігровій і територіальній перевазі наших земляків. Та в окремі моменти спортивна форма відверталася від них. А коли до кінця другої половини гри залишалося нісім хвилин, Юрій Касьонкін змінив розрив (3:2).

Газети «Соціалістична Харківщина» Харків, 1.10.1976 та «Молодий комунар» Кіровоград, 30.09.1976.

„ЗІРКА“ ВИБУЛА З РОЗИГРАШУ

Позавчора відбулися ігри 1/4 фіналу розиграння Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна». Кіровоградська «Зірка», яка двічі (в 1973 і 1975 роках) володіла цим почесним спортивним трофеем, зустрілася в Харкові з «Металістом».

Рахунок відкрили гості. Це зробив на другій хвилині матчу Андрій Карлюк. Та скоро після цього Михайло Порошин забиває м'яч у власні ворота. До перерви господарі поля доводять рахунок до 3:1 на свою користь.

Другий тайм пройшов перевазі кіровоградців. Юр Касьонкін скоротив розрив рахунку до 2:3. Уникнути ж поразки «Зірці» не вдалося. Вона вибула з розиграння Кубка.

4 жовтня в черговому турі чемпіонату кіровоградської футбольної ліги «Зірка» зустрілася з «Хвилю».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 30.09.1976.

ФУТБОЛ

ТЕПЕРЬ — ПОЛУФИНАЛ

В ПОЕДИНКЕ 1/4 фіналу на приз газети «Радянська Україна» зустрілися «Металіст» і кіровоградська «Зірка». Обидві команди почали гру неуверенно, і лише через п'ять минут, коли Н. Алешин, пройшов лівим краєм з ліній штрафної, робить небезпечний навіс на дальню штангу: В. Животиков головою забиває в ворота — 1:0. А чотири минути спустя тоже в дальнюю штангу забивает второй гол — 2:1.

Счет 1:1 хотя пока и устраи-

вает зрителей, но чувство неуверенности за игру своей команды остается. Душевное равновесие у болельщиков наступило лишь через пять минут, когда Н. Алешин, пройдя левым краем с линии штрафной, делает опасный навес на дальнюю штангу: В. Животиков головою забивает второй гол — 2:1.

Наставники гостей немедленно меняют несобранно игравшего вратаря В. Музычука на А. Ионову. Как показали последующие события, эта замена

спасла «Звезду» от поражения с крупным счетом. После второго гола харьковчане заиграли в высоком темпе, изобретательно, выматывая соперников быстрыми многоходовыми комбинациями, что предоставляло им возможность близко к нежданно появляться у ворот «Звезды» и наносить с ходу сильные удары. А. Ионову буквально избивали мячом, но он проявил и стойкость и умение защищать ворота, несколько раз спасая их от верных голов. Лишь на 30-й минуте, по-

сле прострела вдоль ворот В. Шаленко, Ю. Цымбалюк удаётся «распечатать» А. Ионову.

Нужно сказать, что в последних матчах «Металлиста» наблюдается уже довольно стойкая тенденция: они играют один тайм — интересно, по-спортивному азартно, а во втором — успокоенные успехом, равнодушно перебарываются мячом. Так было и на этот раз. Во втором тайме гости повели игру всерьез, грамотно и на 74-й минуте сократили разрыв.

Победив «Звезду» со счетом 3:2, «Металлист» получил право на борьбу за приз в полуфинале.

М. ВОЛОДИН.

Газета «Красное знамя» Харків, 30.09.1976.

ТЕПЕРЬ — ПІВФІНАЛ

«МЕТАЛІСТ»: О. Житник, В. Кричак, О. Кослапов, В. Шаленко, О. Лещенко, П. Вахурицький, О. Шойн (В. Капалун), Ю. Цимбалюк, В. Животиков (С. Балтача), В. Лябик, М. Альошин (Ю. Роголин).

«ЗІРКА»: В. Музычук (О. Іонов); В. Хролов, О. Смирченко, О. Алексеев, М. Порошин, О. Вибиванцев, А. Карлюк, В. Стеценко, Ю. Касьонкін, О. Кацман, О. Снітько (В. Сажофалов).

СУДДІ: І. Качар, М. Дробот, М. Приймєнко (усі — Київ).

ЧЕТВЕРТЬФИНАЛЬНИЙ матч на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» між «Металістом» і «Зіркою» — викликав чималий інтерес у любителів футболу. Тим паче, що кіровоградці двічі (в 1973 і 1975 роках) володіли цим почесним трофеем. Тільки-но розпочалася гра, як послідувала контратака гостей — А. Карлюк відкриває рахунок. Гості зайвий раз довели, що з ними треба грати уважно. На 5-й хвилині кіровоградці могли подвоїти рахунок, коли О. Кацман і О. Снітько вийшли проти одного захисника харків'ян. Та гостям у завершальній стадії заважала поспішність. Пропущений м'яч для господарів поля став начебто «еліксиром бадьорості». Вони заграли широко й розмахисто. Організувавши контратаку в центрі поля, В. Лябик хотів наздогнати м'яч, що котився у напрямку воріт гостей, та захисник В. Хролов, злякавшись нашого форварда, несподівано переадресував його в

свої ворота — 1:1. А на 12-й хвилині напад команди «Металіста» М. Альошин зробив прострілю передачу з лівого флангу, і В. Животиков виводить свою команду вперед. Відчувши, очевидно, деяку нервовість і невпевненість у грі В. Музычука, старший тренер «Зірки» О. Расторгуев робить заміну — у ворота стає О. Іонов. Ігровий тричі в першому таймі врятував команду від небезпечних ударів з близької відстані Ю. Цимбалюка (двічі) і В. Шаленка.

Харків'яни за рахунок гри по всьому полю, в переджанно суперника у відборі м'яча, грамотні й технічні гри, безперечно, виглядали набагато краще, ніж кіровоградці. І наслідком цього був третій м'яч, забитий

господарями поля на 30-й хвилині. А сталося це так. До нападу підключився В. Шаленко, який з правого краю навісив м'яч у центр штрафного майданчика гостей, Ю. Цимбалюк, перехопивши нарисовану йому, передачу, під верхню перекладину забиває м'яч у ворота «Зірки».

Те, що футболісти Кіровограда — кубкова команда, проявилось після перерви. На 57-й хвилині сильний удар О. Снітька голкіпер харків'ян переводить на кутовий. Додавши у швидкості, гості все частіше атакують ворота харків'ян, які вимушені деякий час оборонятися. Двічі підряд кіровоградці подують кутові, і після розиграння одного з них неузгодженість захисників і О. Житника призвела до взяття

наших воріт: Ю. Касьонкіну вдається скоротити розрив у рахунок — 3:2. Після 74-й хвилини матчу «Зірка», відчувши, що вона може відігратися, посилює натиск на ворота «Металіста». Майже всією командою кіровоградці йдуть на штурм воріт господарів поля, але останні хвилини матчу «Металіст» проводить впевнено і не залишає гостям ніяких надій на врятування гри. Фінальний свисток І. Качара, який, до речі, чітко провів зустріч, фіксує заслужену перемогу харків'ян.

Хто буде суперником харків'ян у півфіналі, ігри якого відбудуться 31 жовтня, вирішить жеребкування.

А. КУЗНЕЦОВ.

НА ЗНІМКУ: другий гол у ворота «Зірки».

Фото С. Пасєліна.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 29.09.1976.

18:30. Ст. Ленінського комсомолу. 3000 глядачів. Судді: Володимир Грінберг - Борис Ліпський, Анатолій Белецький (всі - Київ). «Автомобіліст» - «Буковина» - 2-0 (1-0). Голи: Ширнін (34), Кашей (62). Попереджені: Ширнін (87) - Пасічний (24), Кожушко (48).

«Автомобіліст»: Ю.Тимофєєв, Л.Ширнін, О.Іщенко, М.Погорєлко, В.Горбач, Л.Ткаченко, Я.Кугайкевич (С.Матухно, 60), В.Кашей, В.Притулін (О.Чернявський, 60), В.Устименко, Є.Наумов. Тренер В.Жилін.

«Буковина»: О.Пронін, В.Богуславський, П.Кобичек, С.Пасічний, А.Рабіч, Т.Самуляк (Я.Левіт, 70), І.Гакман, І.Кодряну, В.Смерчанський, В.Сакалов (О.Кожушко, 46), С.Шмундяк.

Чвертьфінал Кубка України. «Автомобіліст» - «Буковина» - 2:0 (1:0). Голи забивли: Л. Ширнін [35], В. Кашей [71].

Суперники почали матч без розвідки. Адже вони нешто добре знають один одного, двічі зустрічалися тільки цього сезону. Частіше атакують чернівецькани. Здається, що вони повністю володіють ініціативою, але житомирці діють

гостріше. Тільки спортивне щастя рятує «Буковину» після ударів В. Кашей, Я. Кугайкевича, Є. Наумова, В. Устименка, Л. Ткаченка. І все ж на 35-й хвилині, скориставшись подачею з кутового, Л. Ширнін головою посилав м'яч у сітку ворот.

Другий тайм гості починають з атак. Втрачати їм вже нічого. Захист «Автомобіліста» працює з повним невантаженням, відмінно діє воротар Ю. Тимофєєв.

В цей час тренер господарів В. С. Жилін переходить з лави запасних гравців на трибуну, звідки добре видно м'ячюнок гри, дії його підопічних. Проаналізувавши їх помилки, В. С. Жилін вводить у захист свіжі сили, міняє гравців місцями. Все інше, як кажуть, було справою техніки. Ще до заміни В. Кашей забив свій черговий гол. 2:0 — цілком заслужена перемога команди та її тренера. Тепер 31 жовтня житомирці виступлять у півфіналі, а 3 жовтня в останньому коледарному турі на своєму полі вони зустрінуться з сумським «Фрунзенцем».

Склад «Автомобіліста»: Ю. Тимофєєв, Л. Ширнін, О. Іщенко, М. Погорєлко, В. Горбач, Л. Ткаченко, Я. Кугайкевич (О. Чернявський 73), В. Кашей, В. Устименко, В. Притулін (С. Матухно, 81), Є. Наумов.

Газета «Комсомольська зірка»
Житомир, 1976.

Ф у т б о л

„АВТОМОБІЛІСТ“, ПРОДОВЖУЄ БОРотьбу ЗА КУБОК

28 вересня в Житомирі на стадіоні імені Ленінського комсомолу відбувся один з чотирьох чвертьфінальних матчів розіграшу Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна». Господарі поля — футболісти «Автомобіліста» приймали команду «Буковина» з Чернівців.

Ці команди успішно дебютували в розіграші Кубка України. По дорозі до чвертьфіналу «Буковина» обіграла ровенський «Авангард» (4:0), а з тим херсонський «Кристал» (2:0). Житомирці ж перемогли одеських армійців з мінімальним рахунком 1:0.

Початок кубкового матчу в Житомирі склався на користь гостей. З перших хвилин змагання вони провели енергійний наступ на ворота «Автомобіліста». Принаймні до п'ятнадцятої хвилини вони володіли ініціативою, примушуючи господарів поля захищатись. Але поступово гра вирівнялася, жи-

томирці все частіше проводять гострі контратаки. Тричі вони мали реальну можливість відкрити рахунок. Та добре зіграв воротар «Буковини» О. Пронін. Проте одного разу й він не зміг врятувати свою команду. Це сталося на 34-й хвилині, коли півзахисник житомирці В. Притулін виконав кутовий удар і захисник «Автомобіліста» Л. Ширнін, підключившись до атаки, спрямував м'яч у ворота гостей.

Так з рахунком 1:0 закінчився перший тайм. Після перерви знову ініціатива в гостей. Та на 17-й хвилині другого тайму нападнику житомирці В. Кашею вдалося відірватися від своїх олікунів. Він вривається у штрафний майданчик, обводить воротаря і забиває м'яч у порожні ворота.

Гостра боротьба тривала до фінального свистка судді й закінчилася перемогою господарів поля з рахунком 2:0.

Житомирці потрапили в число чотирьох команд, які братимуть участь у півфінальних змаганнях. Їх суперниками будуть київські армійці (у чвертьфіналі вони також з рахунком 2:0 перемогли севастопольську «Атлантику»).

Цей матч відбудеться 31 жовтня. А де саме — визначить додаткове жеребкування.

Газета «Радянська житомирщина»
Житомир, 1976.

ВИБУЛИ З БОРОТЬБИ

Вперше за історію розіграшу Кубка України з футболу, який нині є призом республіканської газети «Радянська Україна», чернівецька «Буковина» пробилася в чвертьфінал. Це значне досягнення молодого команди та її тренера О. Г. Павленка. Кубкові успіхи буковинців радували ще й тому, що в чемпіонаті справи їхні явно бажають бути кращими.

І ось в чвертьфінальному поєдинку, який проходив у Житомирі, «Буковина» зустрілася з місцевим «Автомобілістом». Сили були явно нерівними. І не тому, що житомирці перебувають на четвертому місці в турнірній таблиці, а чернівчани — лише на чотирнадцятому. Головне в тому, що «Буковина» вийшла на поле без двох

основних нападаючих — серйозно травмованого В. Столна і не зовсім здорового В. Мельника. В другому таймі Мельник, правда,

вийшов на поле, але діяти на повну силу він не міг.

Рахунок житомирці відкрили на 17-й хвилині. І надалі ініціативою володіли господарі поля, але захист гостей діяв тактично грамотно і самовіддано. Тільки в середині другого тайму «Автомобіліст» вдруге домогся успіху. Вигравши з рахунком 2:0, він вийшов у півфінал Кубка України.

«Буковина» ж тепер основну увагу повинна сконцентрувати на чемпіонаті. В найближчому матчі — 4 жовтня вона прийматиме на своєму полі полтавський «Голос». До речі, це єдина з дев'ятнадцяти команд, в якій буковинці виграли на виїзді з рахунком 2:0. Сталося це ще 17 червня, і обидва голи провів В. Мельник.

Газета «Молодий буковинець»
Чернівці, 1976.

18:30. Ст. «КВО». «СКА» — «Атлантика» — 2-0 (0-0). Голи: Калешин (80), Кудя.

«СКА»: Л.Шмуц, А.Павлов, В.Григорев, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якімцев, В.Казаков, О.Пряжников, М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій. Тренер Юрій Войнов.

«Во вторник в матче 1/4 финала Кубка УССР киевский СКА принимал севастопольскую «Атлантику». В других парах встречались: «Металлист», (Харьков) — «Звезда» (Кировоград), «Шахтер» (Горловка) — «Говерла» (Ужгород), «Буковина» (Черновцы) — «Автомобилист» (Житомир).

Розыгрыш Кубка УССР имеет почти сорокалетнюю историю. Система его розыгрыша неоднократно менялась. Сначала в нем принимали участие рядовые коллективы и мастера. Первым обладателем приза в 1937 году стало киевское «Динамо». В послевоенные годы Кубок республики разыгрывают команды коллективов.

Команды мастеров всех рангов оспаривали Кубок СССР. Затем список его соискателей ограничили клубами высшей и первой лиги. Чтобы заполнить брешь в турнирной практике мастеров второго эшелона, газета «Радянська Україна» в 1972 году учредила приз для команд первой и второй лиг республики. Вот кто был его обладателем: 1972 г. — «Автомобилист» (Житомир), года, 1974 г. — «Таврия» (Симферополь), 1973 и 1975 гг. — «Звезда» (Кировоград).

В первых двух розыгрышах соперники на всех этапах встречались один раз, а в 1974—75 гг. — дважды (на своем и чужом поле). В нынешнем сезоне система турнира снова изменена. Во-первых, он проводится только для клубов второй лиги; во-вторых, соперники встречаются между собой один раз; в-третьих, победитель турнира получит путевку для участия в Кубке СССР 1977 года.

Киевский СКА и «Атлантика» в этом сезоне дважды встречались в играх чемпионата. Каждый из них одержал победу на своем поле с одним и тем же счетом — 1:0.

Киевляне начали игру тем же составом, что и в поединке с «Новатором» в первенстве УССР. На этот раз игра была истинно кубковой — с бескомпромиссными поединками на всех участках поля, даже трудно было выделить кого-либо из игроков. Все действовали с полным напряжением сил, являя собой единое целое - коллектив. Да в этом матче армейцы были настоящим коллективом единомышленников, нацеленным тренером на одно — победу. Он, как и все коллективы, состоял из отдельных игроков, из индивидуальностей. Как гранит, который состоит из кварца полевого шпата и слюды. Разные минералы, а какой монолит получается! Таким монолитом в этой игре и были киевские армейцы.

Севастопольцы играли в «закрытый футбол». Благодаря этому им удалось продержаться первый тайм. Как только они во втором тайме «раскрылись» и пошли вперед, сразу же наступила расплата - два гола побывали в их воротах. Первый, забил Калешин, а второй — капитан армейцев Кудя. Теперь СКА предстоит полуфинальный поединок. Соперника определит жеребьевка. ...».

Газета «Ленинское знамя» Киев, 1976.

1/2 фіналу.

31.10. 15:00. Ст. «Шахтар». «Шахтар» — «Металіст» — 2-2 (0-2, 2-0), пен. 3-2. Голи: Якут (75), Верещак (90, пнн.) — Ю.Роголін (20), Косолапов (41), пенальті. Не реалізований Цимбалюк. Пенальті реалізували: ????, Грегян — ????, ????, пенальті не реалізовані: ??? — Лисенко, Альошин, Цимбалюк, Косолапов.

«Шахтар»: В.Рогозін, В.Верещак, В.Якут, О.Греган, ?., тренер О.Алпатов.

«Металіст»: Ю.Сивуха, В.Животніков, А.Косолапов, О.Лисенко, П.Бахуринський, В.Каплун, С.Корякін, М.Альошин, О.Шопін (С.Балтача), Ю.Цимбалюк, Ю.Роголін (О.Нікішкін), тренер: А.Поскотін.

ВИГРАВ

«ШАХТАР»

МИНУЛОЇ неділі футболісти харківського «Металіста» провели в Горлівці з місцевим «Шахтарем» півфінальний матч на Кубок газети «Радянська Україна».

Гре розпочалася атаками гостей, які створили чимало небезпечних моментів біля воріт господарів поля. Вже на 8-й хвилині В. Животиков, обіграв кількох гравців суперника, увійшов у штрафний майданчик. В останню мить захисники «Шахтаря» грубо порушують правила. Суддя призначає пенальті. До м'яча підходить Ю. Цимбалюк. Удар — і голкіпер гірників забирає м'яч у нижньому куті воріт. А на 20-й хвилині до нападу підключився захисник О. Лисенко, який, пройшовши лівим краєм, навісив м'яч точно на голову Ю. Роголіна. Удар останнього був невідпорним — 1:0. Футболісти Горлівки намагаються переломити хід поєдинку, збити його темп. При цьому вони частенько припускають грубощі. В одному з таких випадків захисники «Шахтаря» поблизьку штрафного майданчика порушили правила. М'яч, посланий гарматним ударом О. Косолапова через стінку, яку виставили господарі поля, влетів у сітку воріт — 2:0. З таким рахунком команди пішли на перерву.

У другому таймі гірники посилюють натиск на ворота харків'ян. Вони весь час шукують будь-яку можливість для нанесення удару. Воротареві Ю. Сивусі доводиться все частіше вступати у гру. Наші земляки почали більше піклуватися не про атаку, а про оборону. На 72-й хвилині П. Бахуринський дав можливість нападючому «Шахтаря» нанести прицільний удар по воротах «Металіста» — і рахунок матчу став 2:1. А за хвилину до закінчення другого тайму, коли здавалося, що воротам харків'ян нічого не

загрожує, О. Косолапов замість того, щоб відбити м'яч із свого штрафного майданчика, несподівано ловить його руками. Після пенальті результат поєдинку став нічийним — 2:2.

Тоді, згідно з Положенням, футболістам обох команд були надані два додаткові тайми по 15 хвилин. Ігрова перевага харків'ян в них була очевидною, та Ю. Цимбалюк двічі з близької відстані і з вигідного становища не влучав у ворота. За хвилину до закінчення гри В. Каплун посилав м'яч у штангу. Можна було б ще навести приклади. Але досить. Якщо молодому В. Каплуну в якійсь мірі ще можна виправдатися, то досвідченому Ю. Цимбалюку — ні.

Щоб потрапити у фінал, команди тепер мали здобути перевагу в 11-метрових ударах. Перший удар С. Балтачі був точним — 1:0. Гірники б'ють мимо. Потім в подібному становищі опинився наш капітан М. Альошин. Знову б'є «Шахтар» — і Ю. Сивуха на висоті. Черга за «Металістом»: удар О. Лисенка прийшовся поза воріт. Нарешті гірники забивають гол — 1:1. В. Животиков знову виводить свою команду вперед — 2:1, але господарям поля не вдається встановити рівновагу. Крапку над кім у харків'ян повинен був поставити Ю. Цимбалюк, але його удар, на жаль, прийшовся в штангу. Зате гірники пробили точно — 2:2.

Суддя І. Качар пояснив капітанам обох команд, що тепер гравці б'ють пенальті до першого переможного гола. Черга за гостями: удар О. Косолапова був прямо у воротаря. Зате «Шахтар» показав приклад «Металістові», як не треба втрачати перемогу — 3:2. Отже, «Шахтар» вийшов у фінал, вигравши у харків'ян з рахунком 3:1.

«Металіст» виступав у такому складі: Ю. Сивуха, О. Лисенко, П. Бахуринський, В. Каплун, С. Корякін, М. Альошин, О. Косолапов, О. Шопін (С. Балтача), В. Животиков, Ю. Цимбалюк, Ю. Роголін (О. Нікішкін).

Інший півфінальний матч між армійцями Києва і житомирським «Автомобілістом» закінчився перемогою футболістів столиці України — 1:0.

Тепер 6 листопада в Горлівці у фінальному матчі гратимуть «Шахтар» — СКА [Київ].

К. АНАТОЛЬЄВ.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 2.11.1976.

«2-0 — при таком счете ушли на перерыв участники полуфинального матча на Кубок УССР по футболу «Шахтер» и «Металлист». Харьковчане, занявшие в шестой зоне второе место, доказали свое преимущество и, забив два безответных гола в ворота «Шахтера», не сомневались в победе. Большую часть второго тайма гости провели инертно и позволили горнякам перехватить инициативу. Однако счет долго не изменялся, отдельные болельщики даже покинули стадион, разочарованные предполагаемым исходом встречи.

Но кубок всегда награждает настойчивых. На 75-й минуте острый проход вышедшего на замену С. Покидина завершился прострельной передачей, и В. Якут сократил разрыв в счете. Воодушевленные успехом, горловчане пошли в атаку. Харьковчане занервничали. И когда арбитр уже посматривал на секундомер, защитники «Металлиста» прерывают очередную атаку «Шахтера» недопустимым приемом в пределах штрафной площадки. Бесспорный пенальти четко реализует В. Верещак. Назначается дополнительное время. Счет 2-2 остался без изменения. Теперь победителя может определить серия 11-метровых. Однако и после десяти пенальти счет, оказался равным — 4-4. Очередной удар харьковчан парирует В. Рагозин. Наш А. Грегян четким исполнением пенальти подводит итог встречи. «Шахтер» победил со счетом 5-4 и вышел в финал Кубка ССР на приз газеты «Радянська Україна». Его соперником будет победитель встречи «Автомобилист» Житомир - СКА Киев».

Газета «Кочегарка» Горловка, 1976.

«31 жовтня харківський «Металіст» провів півфінальну зістріч з футболу на Кубок України в Горлівці з місцевим «Шахтарем». Основний і додатковий час матчу закінчився нульовим результатом, а по пенальті влучнішими були удари гірників. «Металіст» вибув з розіграшу Кубка».

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 1976.

Ст. «КВО». Суддя: Анатолий Гладкий (Днепропетровск). «СКА» Київ — «Автомобіліст» — 1-0 (0-0). Гол: Пінчук (80).

«СКА»: Л.Шмуц, В.Иващенко, В.Григорьев, И.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якимцев, В.Казаков, О.Пряжников, М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій (О.Варнавський). Тренер Ю.Войнов.

Газета «Радянська житомирщина» Житомир, 1976.

«... В воскресенье в полуфинальном матче Кубка УССР они принимали на стадионе КВО житомирский «Автомобилист». Истинные поклонники СКА помнят, что в прощальном матче первенства в начале октября на этом же поле наши футболисты подарили своим почитателям красивую победу над тем же «Автомобилистом» - одним из лидеров турнира.

Надо отметить, что команда из Житомира весьма авторитетна. Два десятилетия клуб занимает авангардные позиции в республиканских соревнованиях.

«Автомобилист» дал путёвки в большой футбол многим известным мастерам. В его рядах выступали В. Банников, А. Пузач, С. Круликовский, А. Боговик, А. Шепель.

За последнее десятилетие «Автомобилист» пять раз был призером чемпионатов республики: в 1967 г. — чемпион Украины, в 1972 и 1975 гг. — серебряный призер, в 1970 и 1971 гг. — бронзовый призер. И вот с таким противником пришлось скрестить шпаги нашим армейцам.

Киевляне начали игру таким составом: Шмуц, Иващенко, Григорьев, Якимцев, Смирнов, Пряжников, Казаков, Калешин, Пинчук, Кудя, Довбій. Матч обслуживала судейская бригада из Днепропетровска, возглавляемая А. Гладким.

Кубковые матчи всегда отличаются особой бескомпромиссностью. Не исключением стал и этот поединок. Борьба острая, порою резкая, велась на всех участках поля.

Армейцы сразу же начали штурм ворот, которые защищал Журба. Однако стремление добиться

успеха уже в дебюте не подкреплялось обдуманностью действий. Игроки грешили неточными передачами, чрезмерной суетливостью. Соперник тоже действовал не лучшим образом, и первый тайм закончился безрезультатно.

Во втором тайме тренеры армейцев заменили Довбю Варнавским. Замена оказалась удачной. Нападение заиграло острее. Все чаще сгущались тучи над воротами «Автомобилиста». Минут за десять до окончания второго тайма Варнавский переадресовал мяч головой Пинчуку, и тот в прыжке (тоже головой) переправил его в сетку ворот «Автомобилиста».

Буквально через минуту-две гости получили право на штрафной. Последовал сильнейший удар, и ... мяч угодил в штангу. «Автомобилист», естественно, предпринял еще одну попытку сравнять счет, но было поздно: свисток Гладкого извещал о том, что киевский СКА вышел в финал розыгрыша Кубка Украины».

Газета «Ленинское знамя» Киев, 1976.

«Відбулися півфінальні матчі розиграшу Кубка УРСР – Кубка газети «Радянська Україна». Футболісти київського СКА перемогли на своєму полі житомирський «Автомобіліст» - 1-0 (Пинчук) і вийшли у фінал. Суперником армійців будуть спортсмени горлівського «Шахтаря», які виграли у харківського «Металіста» (основний час – 2-2, по пенальті перемогли гірники – 5-4)».

Газета «Радянська Україна» Київ, 2.11.1976.

Фінал.

6.11. 14:00. Горлівка. Ст. «Шахтар». 6000 глядачів. +3 С. Судді: Михайло Кусень - Володимир Ландюк, Ігорь Дутко (всі - Львів), «Шахтар» – «СКА» Київ – 0-2 (0-1). Голи: Кудя (38), Пинчук (88).

«Шахтар»: В.Рогозін, О.Греган, В.Медведев, В.Горелов (С.Покидін, 60), В.Верещак, В.Черних (А.Довбня, 70), В.Істомін, В.Якут, Є.Коваленко, В.Шевлюк, О.Мороз. Тренер О.Алпатов.

«СКА» Київ: Л.Шмуц, В.Іващенко, В.Григорев, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якимцев, В.Казаков, О.Пряжников (В.Булгаков, 75), М.Пинчук, А.Кудя, О.Довбій (О.Варнавський, 60). Тренер Ю.Войнов.

Розиграш Кубка УРСР у цьому сезоні відзначає своє 40-річчя. Першим володарем призу 1937 року було київське «Динамо». Система турніру неодноразово змінювалась. У повоєнні роки трофей виборюють команди виробничих колективів.

Майстри всіх рангів змагалися за Кубок СРСР. Згодом коло його претендентів обмежили командами вищої та першої ліг. Щоб заповнити прогалину в турнірній практиці майстрів другого ешелону, газета «Радянська Україна» 1972 року встановила приз для українських команд першої та другої ліг. Новий турнір одразу викликав значний інтерес серед футболістів і вболівальників. Фінальні матчі розиграшу відбуваються після завершення чемпіонату республіки.

Новий володар Кубка УРСР одержав путівку до змагань на Кубок СРСР. У фіналі останнього розиграшу київські армійці на стадіоні горлівського «Авангарду» перемогли місцевий «Шахтар» — 2 : 0.

Володарі Кубка республіки київські армійці виступали у такому складі: Л. Шмуц, А. Павлов, В. Григор'єв, Ю. Смирнов, В. Якимцев, А. Пряжников, В. Казаков, І. Калешин, М. Пинчук, О. Кудя, А. Довбій. Старший тренер — заслужений тренер УРСР, заслужений майстер спорту Ю. Войнов, начальник команди — заслужений тренер УРСР, майстер спорту В. Отт, тренер — заслужений тренер УРСР А. Молотай.

Переможцями змагань на приз «Радянської України» були: 1972 р. — «Автомобіліст» (Житомир); 1973 — «Зірка» (Кіровоград); 1974 — «Таврія» (Сімферополь); 1975 — «Зірка» (Кіровоград); 1976 — СКА (Київ).

К/д. Київ 1977 («Здоров'я»).

**АРМІЙСЬКИЙ
ХАРАКТЕР**

**ФУТБОЛІСТИ КИЇВСЬКОГО СКА —
ВОЛОДАРИ КУБКА УРСР — ПРИЗУ
ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА»**

У місті революційної, бойової і трудової слави — шахтарській Горлівці — відбувся фінальний поєдинок на Кубок УРСР з футболу — приз газети «Радянська Україна». Наступного року цей турнір відзначатиме свій 40-річний ювілей. І символічно, що першим його лауреатом був удостоєний київський клуб «Динамо». Система розиграшу не раз змінювалась. У повоєнні роки почесний трофей виборюють команди другого ешелону.

З 1972-го року газета «Радянська Україна» встановила приз для переможців. Першим його володарем був неодноразовий чемпіон республіки —

житомирський «Автомобіліст». У 1973-му і 1975 роках приз виборювали кіровоградська «Зірка». У 1974-му — сімферопольська «Таврія». Розиграш Кубка УРСР набув всеосяжного визнання. Ного цього річного володаря братиме участь у боротьбі за Кубок СРСР 1977 року.

У фінальному поєдинку в Горлівці футболісти київського СКА зустрілися з місцевим командою «Шахтар», Обидві команди — провідні в республіці. Так, армійські футболісти свого часу завоювали звання чемпіонів України, а також виступали в розигранні Кубка СРСР. Команда «Шахтар» представляє одну з найстаріших у Донбасі й нашої країни шкільну «Кочегарку».

Пройшовши успішним попереднім змаганням, обігравши у півфіналі харківський «Металіст», який цього року завою-

вав срібні медалі в чемпіонаті республіки, горлівські футболісти вийшли у кубковий півфінал. Це, безсумнісно, великий успіх спортсменів і їхнього тренера, ветерана донецького й українського футболу О. Алімтоза.

Поєдинок на стадіоні «Шахтар» між київськими армійцями та господарями віл першої й до останньої хвилини прагнув у цікавій боротьбі.

Максимум полі до перемогти несли київці, що позначилось на результаті гри. На 38-й хвилині Анатолій Кудя одержав точний пас в штрафному майданчику гірників. Капітан гостей чітко послан м'яч у ворота. 1:0 — вперед київцям.

Та все ж перший гол не змінив напруження боротьби. Після стрімкого проходу правим флангом форварда київ Олександр Пряжнікова «проєхали» м'яч удвоєм ворот, і

Микола Пинчук завдав невідворотного удару — 2:0. Київські армійці завоювали Кубок УРСР 1976-го року — приз газети «Радянська Україна».

Кращими гравцями фінальної зустрічі визнані: у гостей — Анатолій Кудя, у господарів — Віктор Істомін. Приз болельників вручено капітану Олександр Пряжнікову.

Чудово завершили футбольний сезон 1976-го року київські армійці — виконавці заслужених тренерів УРСР, заслуженого майстра спорту Юрія Войнола і майстра спорту Володимира Отта. У 1977 році футболісти київського СКА захищатимуть спортивну честь України в розигранні Кубка СРСР. Успіхів вам, земляки!

О. ЯРЕМЕНКО.
спенкор. «Радянської
України».

Газета «Радянська Україна» Київ, 11.11.1976.

«Шахтар» (Горлівка) — СКА (Київ). 0:2 (0:1). Фінальний матч Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». Горлівка. Стадіон «Шахтар». 6 листопада. Хмарно. 3 градуси. 6000 глядачів.

Судді: М. Кусєв, В. Ландюк, І. Бутко (усі — Львів).

«Шахтар»: Рогозін, Грегян, Медведєв, Горєлов, Берещак, Коваленко, Черних, Істомін, Якут, Шевлюк, Мороз (Пакідін, 75).

СКА: Шмуц, Івашенко, Григор'єв, Якимцев, Смирнов, Пряхніков, Козаков, Калешин, Пінчук, Кудя, Довбій.

Голи: Кудя (38), Пінчук (88).

СУПЕРНИКИ — команди другої ліги — в іграх чемпіонату країни виступили не досить вдало. Зате в боротьбі за Кубок республіки вони виявили

справжній бійцівський характер. На шляху до фіналу «Шахтар» подолав нікопольський «Колос», ужгородську «Говорулу» і харківський «Металіст», а СКА взяв гору над футболістами Луцька, севастопольської «Атлантики» і житомирського «Автомобіліста».

Заключний поєдинок пройшов у гострій і безкомпромісній спортивній боротьбі. Треба віддати належне армійським гравцям, їх не лякало те, що вони були змушені виступати на полі суперників, яких гаряче підтримували болільники. Глядачі побачили так званий відкритий футбол, в якому гострі моменти виникали біля обох воріт.

Напевно, технічна і тактична майстерність обох команд перебуває на приблизно однаковому рівні. Так чому ж гірником не допомогли «рідні

стінки», чому виграш відсвяткували їхні суперники? Бо фінал є фінал і перемогу в ньому приносить не тільки хороша технічна озброєність гравців і змістовна тактика, а ще й нестримне прагнення команди перевершити саму себе, іншими словами, багато що залежить від волевих якостей футболістів. Ось у цьому арміїці і переважали господарів поля.

Ще до того, як рахунок було відкрито, обидва клуби могли забити гол. Однак воротарі Рогозін і Шмуц зводили нанівець усі спроби нападаючих добитися результату. Лише наприкінці першого тайму капітан арміїців Кудя, одержавши м'яч у штрафному майданчику «Шахтаря», надіслав його у ворота суперників.

Змістовною і багатою цікавими моментами була друга половина зустрічі. «Шахтар» прагнув відігратися, СКА — розвинути успіх. І за дві хвилини до фінального свистка сольний прохід Пряхнікова закінчився передачею Пінчуку, який і поставив крапку над «і».

Найкращими гравцями зустрічі були визнані арміїєць Кудя і гравець «Шахтаря» Істомін. А спеціальний «приз болільників» дістався Пряхнікову (СКА).

Здобуття Кубка України є безперечним успіхом київських арміїців. І їхнього тренера заслуженого майстра спорту Ю. Войнова, який наприкінці сезону зумів створити хорошу команду. Думається, що в наступному році вона краще виступатиме і в чемпіонаті.

О. ЗАПОРОЖЕЦЬ.

Газета «Спортивна газета» Київ, 11.11.1976.

Футбол

Матчем в Горлівці завершився спор в одному із популярних футбольних змагань республіки: місцевий «Шахтар» і київська команда СКА розіграли кубок УССР — кубок газети «Радянська Україна».

В БУДУЩЕМ году кубок України буде отримувати своє 40-літє. Першим його обладателем в 1937 году было київське «Динамо». Система розіграшу неодноразово мєнялась, а с 1972 года в нем участвуют лишь команди первой и второй лиг. Дважды кубок получал кировоградскую про-

писку, по одному разу пребывав в Житомирє и Сынфєрополе. И вот в пятом розыгрыше финал впервые свєт горляков Горловки и армєйцев Києва. Побєдил со счєтом 2:0 (голы забил Анатолій Кудя и Николай Пінчук), почетный приз газети «Радянська Україна» увєзла в столицу армєйская команда.

Уже с первых минут встречи чувствовалось превосходство гостей в тактическом построении игры. Киевские футболисты, применив прєссинг по всему полю, буквально не давали хозяевам ни минуты покоя. До финального свистка горлячане так и не смогли ос-

вободиться от плотной опеки соперников. А отсюда и многочисленные ошибки в передаче мяча, который в свою очередь доставался команде с большим трудом. Первоначально в действиях горляков. Потому, несмотря на большое желание и старание наших ребят, счет 2:0 вполне закономерен. Команда пораждена дипломом второй степени и памятным вымпелом Спорткомитета республики. Награды вручали специальный корреспондент газеты «Радянська Україна» А. Яременко и ответственный секретарь Федерации футбола УССР В. Шмительский.

Отлично провела финальный матч судейская бригада из Львова во главе с судьей всесоюзной категории Михаилом Кусєвым.

После матча тренер команды — победительницы, заслуженный тренер УССР, заслуженный мастер спорта Ю. Н. Войнов сказал:

— Наша команда, оказавшись в начале чемпионата мастеров второй лиги в незавидном положении аутсайдера, по второму кругу сумела наперстать упущенное и занять место в середине таблицы розыгрыша. Но

максимальную роль, на мой взгляд, здесь сыграло участие в кубковых соревнованиях. Армєйцы не просто побеждали своих соперников, а в каждом очередном матче закалялись морально и физически, проявляли большую волевую подготовку. Не случайно нам удалось в полуфинале выиграть у двухкратного финалиста кубка и его обладателя житомирского «Автомобіліста», а сегодня добиться успеха на поле «Шахтера». Именно в кубковых встречах в полной мере проявили свои возможности вратарь Леонид Шмуц, защитники Юрий Смирнов, полузащитник Владимир Казанов, нападающий Анатолий Кудя.

Еще одна закономерность розыгрыша кубка — здесь нет сильных соперников. Пример тому — большой успех горляков Горловки, которые в этом году после долгого перерыва только дебютировали в классе «А». Ведь команда сумела победить харьковский «Металлист» — опытного турнирного бойца.

Э. КАШТАНОВСКИЙ.

На снимке: момент игры.

Фото В. Князєва.

Газета «Кочегарка» Горловка, 1976.

«СКА» Київ з кубком УРСР, 1-й ряд, зліва направо: С.Середенко, І.Калешин, А.Кудя, О.Пряжников, 2-й ряд: О.Варнавський, В.Казаков, С.Зінченко, В.Іващенко, 3-й ряд: О.Довбій, В.Булгаков, В.Григорев, 4-й ряд: Ю.Смирнов, В.Скоб, В.Якімцев, М.Пінчук, Л.Миронов (лікар), 5-й ряд: Ю.Войнов (старший тренер), В.Отт (начальник команди), Л.Шмуц, А.Молотай (тренер).

1990

1/16 фіналу.

«Кристал» (Херсон) — «Торпедо» (Запоріжжя), 1:2 (0:1). Херсон, 11 мая, Ясно, 22 градуси. Стадіон «Кристал», 3000 глядачів.

Судді: А. Тютюн (Фастов), В. Сугак, Н. Лиховоз (обидва — Сімферополь).

«Кристал»: Черкасов, Дюльдин, Тупчієнко, Вороніжський, Гайдаржі, А. Валенко (Каратаєв, 18), Журавленко, Сидоркін (Гущин, 46), Григорович, Жосан, Грозов (Балашов, 46).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Волков (Маркін, 46), Товкач (Іріюглу, 39), Ледней, Трегубов, Меньшиков (Бурхан, 23), Дягель, (Пореяденко, 55), Бакалов, Федоренко, Булгаков.

Голи: Трегубов (14, з пенальті), Булгаков (56), Гущин (82).

Кубок УРСР — це найвище досягнення в останній десятиліття не розширювалося. Не стоїть просто відомості про перемогу в Кубку. Успіх в ній — це саме досягнення в Кубку СРСР в 1991—1992 роках.

Отримавши можливість поїхати херсонським стадіоном дозволило торпедовцям продемонструвати все, на що вони спо-

собили. Уже на виступах першої чверті часу автозаводці показали в числі. Це произошло после того, как Федоренко точной передачей вывел по центру Дягеля. Нападающий уже обыгрывал вратаря и тому ничего другого не осталось делать, как «забить» соперника. Явный одиннадцатиметровый.

После перерыва отличился Булгаков, но он своим успехом облаил Ириюглу, который заставил ошибиться голкипера «Кристалла». По-существу, Булгаков добивал соинкоштинский мяч.

Хозяевам удалось «размочить» стет после розыгрыша стандартной ситуации Каратаева, пробивая штрафной нашел шель в «стенке». Тимченко отдал направление удара, но не удержал мяч в руках и немим к нему поволил Гущин еще в прошлом году адопированный пета «Черноморна».

Несколько автозаводцев, в первых матчах 1/16 финала победы одержали «Ириюглы» обыграли на своем поле «Азовмарт» (1:0) и «Ириюглы» успешно выступивший в «Ириюглы» (1:0). Победив «Ириюглы» «Ириюглы» на своем поле обыграли «Ириюглы» (1:0).

КУБОК УРСР. 1/16 ФИНАЛУ
«Кристал» (Херсон) — «Торпедо» (Запоріжжя), 1:2 (0:1). Херсон, 11 травня. Ясно. 22 градуси. Стадіон «Кристал». 3000 глядачів.

Судді: А. Тютюн (Фастов), В. Сугак, Лиховоз (обидва — Сімферополь).

«Кристал»: Черкасов, Дюльдин, Тупчієнко, Вороніжський, Гайдаржі, А. Валенко (Каратаєв, 18), Журавленко, Сидоркін (Гущин, 46), Григорович, Жосан, Грозов (Балашов, 46).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Волков (Маркін, 46), Товкач (Іріюглу, 39), Ледней, Трегубов, Меньшиков (Бурхан, 23), Дягель (Пореяденко, 55), Бакалов, Федоренко, Булгаков.

Голи: Трегубов (14, з пенальті), Булгаков (56), Гущин (82).

Газети «Індустріальное Запоріжжє» та «Комсомолец Запоріжжя», обидві Запоріжжя, 1990

11, 22.05. «Океан» Керч – «Чайка» Севастополь – 0-0, – 1-0. Гол: С. Попов.

11 мая

18.30

СТАДИОН «ЧАЙКА»

ФУТБОЛ

1/16 финала Кубка Украины команд мастеров второй лиги

«ЧАЙКА»
(Севастополь)

«ОКЕАН»
(Керчь)

Касса работает ежедневно с 14 до 17 часов,
в день игры с 14 часов.

КУБОК УКРАИНЫ, 1/16 ФИНАЛА, ОТВЕТНЫЙ МАТЧ
Стадион имени 50-летия Октября
ФУТБОЛ

«Океан» (Керчь) — «Чайка» (Севастополь).

Начало встречи в 19 часов.

Билеты продаются за два часа до начала матча.

Первая игра завершилась со счетом 0:0.

Газета «Керченский рабочий» Керч, 20.05.1990.

«Океан» (Керчь) — «Чайка» (Севастополь) — 1:0 (0:0, 0:0, добав. вр — 1:0). 1/16 финала розыгрыша Кубка Украины. Керчь. Стадион имени 50-летия Октября. 22 мая. Солнечно. 20 градусов. 1500 зрителей.

Судьи: А. Алешин (Запорожье), Ю. Петров (Мелитополь), В. Марьенко (Запорожье).

«Океан»: Лосев, С. Гончаров, Волков, Назименко (Млти, 112), Вишюра, Шмедюк (Романенко, 115), Лежанин, Рыжиков, Ю. Лобанов, Черных, Попов, Захарьев (Провидия, 38).

«Чайка»: Синельников (Тарахтий, 88), Скорик, Коваленко, Шалковой (Бабич, 46), Шамако (Сивуха, 41), Авернов, Гречев, Захаров, Герасимчук, Штыров (Блейник, 60), Лапчинский (Щетинин, 48).

Гол: Попов (101 — с пенальти).

Предупрежден Скорик.

Больше месяца наши футболисты не знали радости победы, хотя и провели за этот период 9 матчей. Можно понять психологическое состояние футболистов Ставукотел, выкладывающиеся на поле до конца, а удовлетворения от полученного результата никакого. То кичья то порижение. Конечно, нелегко идти силы, переломить себя морально. А вернуть уверенность, безусловно, футболистам может только радость победы.

Наконец-то и к нашим игрокам она пришла, пуская пока не в чемпионате стрлны, а в розыгрыше Кубка Украины. Победив севастопольцев «Океан» вышел в 1/8 финала где встретится с одним из лидеров зоны запорожским «Торпедо».

Конструктивно, созидательно сыграл «Океан» в добавочное время, после того, как истекли отведенные 90 минут. Единственный забол значался нули, тот же самый счет, который был зафиксирован в Севастополе в первой встрече. Очевидно, у керчан больше сохранилось сил. Опасные моменты стали довольно частыми, в конце второго тайма начал Тарахтий. И вот одна из атак гости прервали с на-

рушением правил, точнее, защитник при отборе мяча в своей штрафной площади сыграл рукой. Пенальти, четко реализовал Сергей Попов.

В дополнительные тридцать минут и севастопольцы имели хорошие шансы забить гол. Трижды в упор они наносили удары по нашим воротам, но на пути мяча, продемонстрировав прекрасную реакцию, встал Лосев. Запомнился я удар капитана «Чайки» Авернова, но мяч цели не достиг.

В основное же игровое время матч проходил в медленном темпе. Футболисты обеих команд больше грешили индивидуальной игрой, допускали много брака при передаче мяча, особенно на подступах и воротам соперника. Правда, чуть оживленнее действовали на поле козлева. Немалый объем работ проделали опытные наши игроки: Черных, Попов, С. Гончаров, Волков да, пожалуй, еще и Лобанов. Блеснул простотными действиями в первом матче сезона Сергей Захарьев, но вот уже несколько игр выглядит на зеленом газоне тяжеловато, как-то не находит взаимопонимания с партнерами. Из молодых футболистов уверенно отыграл Вишюра и Александр Гончаров. Не хватало в «Океане» его капитана Сергея Рудченко. К сожалению, он получил травму в предыдущей встрече и не смог выйти на игру с севастопольцами. Его отсутствие несомненно сказывалось на атакующих действиях керчан.

— В нынешней игре у нас уже кое-что получалось в комбинационных действиях. Думаю, коллективная игра станет налаживаться, и забивать больше станем. Главное, уверенность почувствовать, поверить в себя — сигнал после матча Геннадий Черных.

Что ж, нам остается только с оптимизмом воспринять слова одного из ведущих футболистов «Океана» да с надеждой ждать, когда керчане будут выигрывать и уверенно подниматься с низших ступеней турнирной таблицы. Проще, завтрашний матч с николаевским «Колосом», может, что-то прояснит.

А. ГРИШИН.

Судді: Олександр Тютюн (Фастов) - Віктор Суган, Іван Лиховоз (всі - Севастополь)/Віктор Звягінцев - В.Чорний, Віктор Гайворонський (всі - Донецьк). «Торпедо» Запоріжжя – «Кристал» Херсон – 2-1, – 2-0.

«Авангард» Рівне – «Прикарпаття» Івано-Франківськ – 0-1, – 2-0.

«Вчора стартував розіграш Кубка України. Футболісти «Прикарпаття» перший матч 1/16 фіналу проводили на своєму полі. Суперником івано-франківців був ровенський «Авангард». Господарі виграли – 1-0».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1990.

«Торпедо» (Запоріжжя) — «Кристал» (Херсон). 2:0 (2:0). Запоріжжя, 22 травня. Ясно. 20 градусів. Стадіон автозаводу «Комунар», 1300 глядачів. Судді: В. Звягінцев, В. Чорний, В. Гайворонський (усі — Донецьк). «Торпедо»: Тимченко, Козлов (Марин, 46), Антюхін, Товкач

(Перепаденко, 46), Ледієв, Трегубов, Варнавський, Дягель, Бакалов, Федоренко (Булгаков, 46), Бондаренко (Іриглу, 46).

«Кристал»: Черкасов, Панчик (Гайдаржі, 46), Бредихін (Селезньов, 62), Воронєвський (Сасунович, 21), Тупчієнко, Дюльдієв, Е. Валєнко, Полоз, Грозов, Сидоркін, Балашов. Голи: Федоренко (12), Бакалов (19).

В інших зустрічах 1/16 фіналу зафіксовані такі результати: «Океан» — «Чайка» — 1:0 (0:0, 0:0, у додатковий час на 102-й хвилині точний удар Попова приніс перемогу керчанам, а заодно, оскільки у Севастополі було зафіксовано нульову нічию, дав право продовжити боротьбу). «Авангард» — «Прикарпаття» — 2:0 (перший матч — 0:1). «Нафтовик» — «Суднобудівник» — 1:0 (перший матч — 2:0).

Тепер 11 і 15 червня в 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР зустрічаються: «Поділля» — «Кривбас», «Динамо» — «Колос», «Торпедо» — «Океан», «Авангард» — «Нафтовик», «Дніпро» — «Шахтар», СКА — «Маяк», «Зірка» — «Десна».

Газети «Керченский рабочий» Керч, 25.05.1990 та «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1990

«Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно) — 1:0 (0:0). Суддя В. Попович (Іршав).
«Прикарпаття». Чумака, Хомин, Ватаманюк, Бакланов, Сушко (Карібов, 65), Лахмай, Зайцев (Винник, 85), Толочко, М. Юрченко, Ковтанюк, Золотницький.
«Авангард». Кубишкін, Вороняк (Фенішин), Баль, Козак (Дем'янчук, 68), Ушмаєв, Бердовський (Красій, 65), Козак, Петрик, Самардак (Бондар, 46), Різник (Кабанець, 46), Боніцький.

Гол забив Хомин (68).
Важко прогнозувати, чи здобуде собі авторитет відроджений після кількарічної перерви кубковий турнір з участю українських команд другої ліги, але звітна зустріч залишила чимало підстав для сумніву. Суперники, за винятком лічених ігрових епізодів, поводитися на полі так, ніби «суха» нічия цілком влаштовує їх.

Зрештою, надмірний споній ровенчан ще янесь можна виправдати — через півтора тижня вони будуть господарями повторного поєдинку 1/16 фіналу. А чим же тоді пояснити безбарвну гру «Прикарпаття»? Звичайно, частково далася знани відсутність нинішнього диспетчера командних дій І. Юрченка, який після двох попередніх пропусків поєдинків. Старшого брата у цій ролі замінив Микола і впорався з нею непогано. Але партнери дуже рідко доводили комбінації до логічного завершення. За весь перший тайм, наприклад, біля во-

ріт «Авангарду» виникла тільки одна реальна загроза, та Сушко з близької відстані не влучив у ціль.

Переможний гол Івано-Франківці забивили не без допомоги ровенських захисників, які в останній час розиграли кутового в центрі штрафного майданчика дружно промахнулися, з чимини у цій ситуації був найсприятливішим.

Не думайте, що гості відразу ж кинулися в атаку з наміром відігратися. Навіть численні заміни, проведені тренерами «Авангарду», швидко всього робилися з прицілком на затримати на полі виходили переважно юні, необстріляні футболісти.

І можна лише поспівчувати кільком тисячам глядачів, яких розвеселили хіба що короткі музичні заставки, що лунали над стадіоном (якщо не помилуюся, Івано-Франківці першими перехопили естафету з хоминих арен, де подібне запровадження ігрових пауз стало звичайним явищем). З одного боку, ця виника виявилася ніби й доречною. Але ж люди приходять на стадіон, щоб, у першу чергу, подивитися змістовний футбол...

Втім, прикарпатці у найближчих днях будуть мати шанс для реабілітації перед своїми шанувальниками. Ані чергові матчі першості вони грають удома: 15 травня з криворізьким «Кривбасом», а 19 травня — з черкаським «Дніпром».

О. ОЛЕКСИШИН

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 13.05.1990.

«Цієї весни футболісти «Прикарпаття» уже втретє зустрілися з ровенським «Авангардом». Стартовий матч першості вони програли (0-2), в першому кубковому поєдинку на своєму полі добились успіху (1-0). Повторний матч суперників у Ровно мав дати відповідь на питання, хто з них продовжить боротьбу за почесний приз.

Як виявилось, поразка з мінімальним рахунком цілком влаштовувала авангардівців. Цього разу вони були значно активнішими, ніж півтора тижня тому, коли, по суті, без опору поступилися ініціативою. Зрештою, прикарпатці, витримавши стартовий натиск суперника, в середині першого тайму перевели гру в вигідне для себе русло. Вони мали не менше шансів на успіх, ніж господарі поля. Однак спортивна фортуна розпорядилася по своєму: на 43-й хвилині півзахисник «Авангарду» Бондар відкрив рахунок.

Після перерви події на футбольному полі розвивалися неоднозначно. Не втрачаючи надії відігратися, наші земляки посилювали натиск на ворота ровенчан. Але для того, щоб ускладнити завдання суперника, треба було забити гол. А в «Прикарпатті» сьогодні, на жаль, немає футболіста, який у заключній фазі атаки міг би зіграти гостро й нестандартно.

І знову наочний урок подали гостям авангардівці. Діставши мінімальний шанс, вони не упустили його, Гринишин поставив останню крапку в цій зустрічі, 2-0 — переміг «Авангард» і вийшов у наступне коло кубкового турніру.

Івано-Франківці звітний матч провели у такому складі: Чумака, Хомин, Ватаманюк, Бакланов, Золотницький, Лахмай, Сушко, Винник, Гусак, Карібов, Ковтанюк».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1990.

«АВАНГАРД (Ровно) — «ПРИКАРПАТТЯ» (Івано-Франківськ) — 2:0 (1:0). Ровно, Стадіон «Авангард». 22 травня. Сонячно. 23 градуси. Майже 13 тисяч глядачів.

«АВАНГАРД»: Кубишин, Скницький, Баль, Сарнавський, Ушмаєв (Гринишин, 46), Бердовський (Козак, 60), Петрик, Новак, Самардан (Дем'янчук, 75), Різник (Боніцький, 46), Бондар (Кабанець, 46).

«ПРИКАРПАТТЯ»: Чумак, Хомиш, Ватаманюк, Байланов, Золотницький, Ляхмай, Вітнік, Гусак, Карібов, Ковтанюк, Серик.

СУДДІ: І. Шаламов, М. Бойко, В. Фастовський (усі — Київ).

ГОЛИ: Бондар (44), Гринишин (61).

У «Червоному прапорі» вже повідомлялося про результат першої зустрічі на Кубок УРСР між футболістами команд «Авангард» і «Прикарпаття» в Івано-Франківську, де ровенчани поступилися з мінімальним рахунком 1:0. У газетному звіті висловлювалась думка, що авангардівці ще не все втратили в боротьбі за почесний футбольний трофей. Забігаючи наперед, відзначимо, що свого шансу ровенчани не упустили, хоч перемога далася не так легко.

Зважаючи на особливості кубкових матчів, ровенські наставники подбали насамперед про надійність оборони, адже пропущений на своєму полі м'яч зараховується гостям подвійним еквівалентом. Тому, скажімо, перемога ровенчан з рахунком 2:1 вибивала їх з подальшої боротьби. Однак і захисний варіант не гарантував успіху, бо для загальної перемоги треба було забити як мінімум два м'ячі, не пропустивши жодного. Але як досягти такого результату? На це запитання відповідь дала сама зустріч.

Футболісти обох команд, незважаючи на те, що в нинішньому році зустрічаються втретє, матч розпочали досить обережно, бо ніхто

не хотів, як мовиться, розкривати свої карти. Тому й не дивно, що до 25-ї хвилини гра проходила в основному в центрі поля, де за задумом наставників «Авангарду» вимотувались сили суперників. З повною самовіддачею діяв нападаючий ровенчан Різник, хоч захисники прикарпатців обходились з ним не завжди коректно.

Пік атакуючих дій господарів прийшовся на 33—34 хвилини. В цей час вони обложили ворота гостей, тричі подавали кутовий, але м'яч «не йшов». Згодом темп гри спав. Здавалось, що перший тайм, до закінчення якого залишалось півтори хвилини, буде безрезультатним. Окремі уболівальники вже виходили на перерву. Та саме в цей момент чаша стадіону наповнилась потужним: «Гол!». Ровенчани, організувавши атаку лівим флангом, майже усією командою пішли вперед. Кілька точних передач, і Різник б'є по воротах. Голкіпер відбиває м'яч. Та його перехоплює Бондар, який і вивів «Авангард» вперед.

На другу половину зустрічі наставники команди виводять свіжі сили, що, безперечно, зміцнило атакуючі дії ровенчан. Підтвердженням цього — другий гол у ворота гостей, автором якого став Гринишин, котрий вийшов на заміну. А допоміг йому Козак, який хвилину тому вийшов на поле і відразу підключився до атаки.

Матч-відповідь, що до останньої хвилини проходив напружено, так і закінчився з рахунком 2:0 на користь «Авангарду». За підсумками двох послідовних ровенчан вийшли в наступний етап боротьби за Кубок УРСР, де зустрінуться з футболістами охтирського «Нафтохіміка».

С. РОДИЧ

«Авангард» (Ровно) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — 2:0 (1:0). Ровно, 22 травня, стадіон «Авангард». 10000 глядачів.

Суддя у полі: суддя республіканської категорії І. Шеланов (Київ).

«Авангард»: Кубишкін, Синицький, Баль, Сарнавський, Ушмаєв (Гринишин — 46), Бердовський (Козак — 59), Петрик, Новак, Самардак (Дем'янух — 75), Різник (Кабанець — 46), Бондар (Бонецький — 46).
«Прикарпаття»: Чумак, Хомин, Ватаманюк, Бакланов, Золотницький, Лахмай, Вінник, Гусак, Карібов, Коатнюк, Сущков.

Голи забивли: Бондар — 43, Гринишин — 61.

Розіграш Кубка республіки бере свій початок з 1937 року. Система проведення турніру змінювалася неодноразово. До 1959 року у ньому виступали і команди майстрів, і колективи фізкультури. Далі — лише українські команди першої та другої ліги, а згодом тільки команди колективів фізичної культури. І ось з нинішнього року знову вирішено проводити розіграш Кубка республіки серед команд другої ліги.

Вдаєрто кажучи, суперник у 1/16 фіналу розіграшу ровенчанам випав не з легких. І це показав перший матч у Івано-Франківську, де ровенчани поступилися 0:1. А тому всіх цікавило, чи зуміють ровенчани виконати суперників по кількості забитих м'ячів.

Ще до початку змагань спеціалісти дізналися, що у складі прикарпатців відсутні всі основні гравці — боїти

і хоча диктор, називаючи їх прізвища, сказав, що вони знаходяться у резерві, це був лише тактичний хід тренерів гостей. Юрченки до Ровно не прибули, бо один травмований, а другий складає іспити. До шістнадцятої хвилини зустрічі на полі точилася позиційна боротьба, ровенчани весь час відшували слабкі місця у захисті прикарпатців.

А пізніше Самардак вийшов один на один з воротарем і лише його нерозпорядливість завадила відкрити рахунок у зустрічі. На 25 хвилині Різник, пройшовши по правому краю нападу, вийшов на ударну позицію. Ще у кращій позиції були його партнери по нападу, та вирішивши пробити по воротах сам, нападаючий скибав. Через чотири хвилини воротар гостей ліквідував небезпеку після виходу один на один з Бердовським. На 34 хвилині ровенчани Бердовський, Різник та Баль знову нерозпорядливо об'яшались з м'ячем, хоча пере-

пон у них ніхких не було. Розв'язка наступила на 43 хвилині. У миттєвій білх воріт Синицький зумів прицільно пробити по воротах гостей, воротар не втримав м'яча, і Бондар дослав його у сітку воріт — 1:0.

Відразу ж після перерви тренери ровенчан провели заміну трьох футболістів.

Запам'ятався неточний удар з лінії воротарської площадки Сарнавського та удар Самардака на 57-й хвилині, який зумів відбити воротар гостей.

Очікуваний другий гол ровенчани провели на 61 хвилині. Вдало зіграв Бонецький, який у найпотрібніший момент скинув м'яч вправо, і Гринишин поставив крапку у цьому матчі — 2:0.

У подальшому боротьба перейшла у спокійне русло, ровенчани не загострювали гру, ділаи спокійно, розсудливо. А гості за весь матч лише раз посправжньому потурбували воротаря ровенчан. На 28 хвилині першого тайму він проявив майстерність після удару півзахисника гостей Вінника.

Перемога у цій зустрічі дала право ровенчанам потрапити у число команд, що увійшли до 1/8 фіналу розіграшу Кубка республіки. Перша гра між суперниками відбудеться у Ровно 11 червня.

Т. ОМЕЛЬЧУК

Газета «Зміна» Рівне, 29.05.1990.

22 мая состоятся ответные матчи 1/16 розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины». И хотя игры 1/8 финала пройдут 11 и 15 июня, уже известен один участник четвертьфинала, это — команда «Полесье». Дело в том, что предполагаемый соперник житомирских футболистов в 1/8 финала — команда «Закарпатье» — уже после жеребьевки была переведена в «промежуточную» зону. И, таким образом, «Полесье» без борьбы вышло в 1/4 финала.

Теперь назовем участников 1/8 финала: «Подолье» — «Крибасс», «Динамо» — «Колос», «Днепр» — «Шахтер», СКА — «Маяк», «Звезда» — «Десна», а также победители пар «Кристалл» — «Торпедо», «Чайка» — «Океан», «Прикарпатье» — «Авангард» и «Судостроитель» — «Нефтяник». Четвертьфинальные поединки состоятся 6 и 28 июля, полуфиналы — 2 и 26 сентября. Финалы — 10 и 17 ноября.

Газета «Правда Украины» Київ, 13.05.1990.

«Нафтовик» Охтирка — «Суднобудівник» Миколаїв — 2-0. Голи: А.Панков, В.Колесник. — 1-0.

Гол: В.Попович.

«Проведено змагання 1/16 фіналу розіграшу кубка України (друга ліга). Охтирський «Нафтовик» зіграв матч у Миколаєві з місцевим «Суднобудівником». Напружений поєдинок закінчився з рахунком 2-0 на користь «Нафтовик». Газета «Ленінська правда» Суми, 18.05.1990.

«Відбулися повторні матчі 1/16 розіграшу Кубка України. Футболісти охтирського «Нафтовика», перемігши миколаївський «Суднобудівник» - 1-0, за підсумками двох зустрічей (у першому також наші земляки були сильнішими — 2-0) вийшли у наступне коло змагань. Суперником охтирців у 1/8 фіналу будуть футболісти ровенського «Авангарду», з якими вони зустрінуться 11 і 15 червня».

Газета «Ленінська правда» Суми, 26.05.1990.

*11 мая состоялись
первые четыре матча
1/16 финала розыгрыша
Кубка УССР по
футболу на призы
газеты «Правда
Украины»*

У кубковых игр своя логика, свои законы. Только успех, только победа приближают коллектив к цели. И в каждой последующей встрече следует быть еще сильнее, еще настойчивей и искуснее, чем прежде.

Повышенный интерес к кубковым единоборствам обусловлен еще и тем, что им подвластно опрокидывать привычные представления о тех или иных футбольных истинах. Например, о некоем преимуществе, которое при всех прочих равных достоинствах соперничающих сторон, приобретает фактор своего поля. Не стал исключением и старт нынешнего турнира.

В условиях проведения соревнований розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы «Правды Украины» Федерация футбола УССР предусмотрела, что если команда не явится на игру без уважительной причины, то она снимается с розыгрыша и обязана возместить расходы, связанные с организацией игры. Возможно, это обстоятельство сыграло свою роль, но игры стартового этапа обошлись без неявок, в отличие от всесоюзного кубкового соревнования, в котором не состоялось сразу несколько поединков.

На первом этапе Кубка УССР неожиданностью можно назвать поражение «Судостроителя» от ахтырского «Нефтяника». Николаевцы уступили сначала на своем поле 0:2, а повторный матч в Ахтырке в присутствии пяти тысяч зрителей принес еще одну победу «Нефтянику» — 1:0. Отличился на 69-й минуте Попович.

Еще больший интерес вызвала встреча в Ровно, где местный «Авангард» принимал «Прикарпатье» из Ивано-Франковска. Свидетелями острой борьбы стали пятнадцать тысяч болельщиков. В первом матче «Авангард» уступил 0:1. Этот гол хозяева отыграли на 42-й минуте усилиями Бондаря. Ну, а исход борьбы в этой паре определил меткий удар Грицишина за двадцать минут до финального свистка.

«Судостроитель» принимал «Нефтяник» из Ахтырки и справедливо считался фаворитом. Но желание гостей победить стимулировало их боевой дух. Уже на шестой минуте они открыли счет, а за 20 минут до финального свистка удвоили результат. «Нефтяник» победил со счетом 2:0 и сделал хорошую заявку на выход в 1/8 финала.

Не воспользовался преимуществами своего поля и херсонский «Кристалл», у которого гостило запорожское «Торпедо». Наставник автозаводцев Е. Лемешко в свое время привел харьковский «Металлист» к победе в розыгрыше Кубка СССР. Судя по всему, известный тренер настраивает совершить круг почета и новых своих воспитанников, на этот раз — с Кубком, учрежденным Федерацией футбола УССР и газетой «Правда Украины».

Автозаводцы сравнительно быстро открыли счет (15 мин., Трегубов), а во втором тайме закрепили успех (62 мин., Булчаков). Футболистам «Кристалла» удалось свести разницу в счете до минимума (81 мин., Хусейнов), но не больше.

В Севастополе, где встречались местная «Чайка» и керченский «Океан», зафиксировано равенство сил — 0:0. И только в Ивано-Франковске футболисты «Прикарпатья» поддержали репутацию хозяев поля, победив со счетом 1:0.

Согласитесь, по настоящему кубковым выдалось начало розыгрыша.

Газета «Правда Украины» Київ,
13.05.1990.

Еще меньше зрителей пришло на игру в Керчи — 1500. А тем временем поединок местного «Океана» с севастопольской «Чайкой» получился суперострым. Напомним, что в Севастополе команды завершили игру нулевой ничьей. Такой же счет был зафиксирован в основное время и в повторной встрече. На исходе первого дополнительного тайма отличился Попов. Этот гол вывел «Океан» в следующий этап.

Таким образом, определился полный комплект команд, которые примут участие в матчах 1/8 финала. Это «Полесье» (Житомир) — «Закарпатье» (Ужгород), «Подолье» (Хмельницкий) — «Кривбасс» (Кривой Рог), «Динамо» (Белая Церковь) — «Колос» (Никополь), «Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь), «Авангард» (Ровно) — «Нефтяник» (Ахтырка), «Днепр» (Черкассы) — «Шахтер» (Павлоград), СКА (Киев) — «Маяк» (Харьков), «Звезда» (Кировоград) — «Десна» (Чернигов). Встречи на этом этапе состоятся 11 и 15 июня. Напомним, что владелец приза «Правды Украины» и финалист розыгрыша будут допущены к играм следующего розыгрыша Кубка СССР.

Серьезную борьбу предполагала встреча херсонского «Кристалла» и запорожского «Торпедо». Обе команды в числе лидеров первенства республики во второй лиге. Но очевидно сказались разный подход к делу. Торпедовцы, возглавляемые известным специалистом Евгением Лемешко, стремятся самоутвердиться в каждом матче. Они и выиграли повторную встречу 2:0 (в первой — 2:1 в их пользу). В отчетном матче мячи забили уже в дебюте опытный Федоренко и Бакалов. К сожалению, на матче присутствовали лишь две с половиной тысячи зрителей. Понятно, что главной командой города является «Металлург», который выступает в первой лиге. Но стоит ли болельщикам так прохладно относиться к «Торпедо», которое настойчиво желает побороться с тем же «Металлургом» за право быть не менее уважаемой командой.

Газета «Правда Украины» Київ, 24.05.1990.

ПОЄДНАННЯ НЕСУМІСНОГО

Футбол

«МАЯК» — СКА «КИЇВ» 1:0

«МАЯК»: Рогожкін, Дичко, Краснокутський, Богатир, Збарзкий (Кравець, 46), Супрун, Лунін, Бахметєв, Грунь, Страндко (Пахомов, 85), Павлєнко (Корощенко, 46).

ГОЛ: В. Супрун [60].

Це був матч-відповідь однієї восьмої фіналу розіграшу Кубка УРСР на приз «Правди України». У першому поєдинку рахунок був ні-

чий — 1:1, причому, В. Грунь забив важливий, так званий виїзний гол, коли його команда поступалася.

Перед повторною зустріччю у болільників виникло цілком резонне запитання, а чи знеє адміністрація «Маяка» про те, що зараз проходить світова першість з футболу? Інше чим можна пояснити перенесення початку гри саме на час трансляції з Італії? Я запитав про причину такого прикрого збігу з головним тренером М. М. Тимошенка і у відповідь почу: «Ми намагалися уникнути спеки (!)». І це саме тоді, коли харків'яни всі останні дні не знали, куди їм подітися від холодних злив... Трибуни ж недорахувалися багатьох своїх постійних відвідувачів.

Зустрічі на Кубок наша команда, схоже, вирішила присвятити черговому перегляду найближчого резерву. До складу було введено одразу п'ять 17–18-річних вихованців Харківського спортінтернату. Між тим, у своєму травневому інтерв'ю наставник «Маяка» запевняв усю спортивну громадськість республіки про найсерйозніше ставлення до змагань за почесний приз. Цього разу все обійшлося, а от що буде далі — у чвертьфіналі проти досвідченіших і амбіційніших суперників.

Вдалий крок уперед шевченківцям вдалося зробити головним чином завдяки великій роботі кожного з новачків. Приміром, колективний відбір

у трактуванні інтерпретації виглядав як блокування одного атакуючого гравця одразу трьома-чотирма нашими футболістами. А про надзвичайну їхню самовідданість взагалі й говорити не треба...

Щодо голу, то тут прямо-таки віртуозно зіграв 19-річний В. Супрун. Одержавши подовжний пас, він здійснив рейд по центру поля. А на межі штрафного майданчика Вячеслав буквально проредся між двома захисниками, котрі будь-за що намагалися його зупинити. Та наш правий хазбек, затиснутий немов у щелепи, не став імітувати падіння, а зийшов віч-на-віч з голкіпером арміїців і незмущено обіграв його.

Приємно відзначити й виключно самовіддані дії молодого вільного захисника І. Краснокутського. Протягом всієї гри він вдало цементував оборону господарів на найгострішому — останньому рубежі.

Ю. ЗВОНКОВ.

БАТАЛІЇ

У РОЗПАЛІ

Газета «Вечірній Харків» Харків, 18.06.1990.

«Кривбас» Кривий Ріг — «Поділля» Хмельницький — 1-1, — 2-2.

Перший матч на кубок України з футболу між «Поділлям» і «Кривбасом» завершився в Хмельницькому нічию — 1:1. Спочатку відзначився криворіжець Юрій Селіхов, а потім Олег Рудько поновив рівновагу.

Матч-відповідь у Кривому Розі проходив драматично. Хмельничани одразу ж пішли вперед. Вже на першій хвилині герой цього матчу Віталій Косовський відкривав рахунок.

Гості диктують свої умови на полі. За рахунок вмілих дій півзахисників хмельничани швидко доставляють м'яч у лінію атаки. Чергова комбінація завершується влучним ударом Степана Ни-

ча — 2:0. До перерви наші футболісти мали ще кілька нагод відзначитися, але не скористалися їх.

У другому таймі хмельничани виглядали втомлено, поступалися криворіжцям у відборі м'яча. На 60-й хвилині господарі забили перший гол. А потім з пенальті — другий. Наприкінці зустрічі суддя призначив у наші ворота ще один сумнівний одинадцятиметровий. Однак голкіпер Олександр Сабадаш зіграв відмінно.

Нічия — 2:2. За підсумками двох матчів наші футболісти вийшли в чвертьфінал, де зустрінуться з житомирським «Поліссям».

Газета «Футбольний вісник» Хмельницький, 21.06.1990.

Відбулися матч-відповіді кубка України з футболу.

Виступаючи в Кривому Розі проти місцевого «Кривбасу», хмельничани одразу ж пішли в атаку. Вже на першій хвилині герой цього матчу Косовський відкриває рахунок.

Відтак «Поділля» диктує свої умови на полі. За рахунок вмілих дій півзахисників швидко доставляє м'яч у лінію атаки. Чергова комбінація завершується влучним ударом Степана Ни-

У другому таймі наші фут-

болісти виглядали втомленими, поступалися криворіжцям у відборі м'яча. На 60-й хвилині господарі забили перший гол. А потім з пенальті — другий. Наприкінці зустрічі суддя призначив у наші ворота ще один сумнівний одинадцятиметровий. Однак голкіпер Олександр Сабадаш зіграв відмінно.

Нічия — 2:2. За підсумками двох матчів подоляни вийшли в чвертьфінал, де зустрінуться з житомирським «Поліссям».

К. ВІКТОРОВ.

«Поділля» — «Кривбас» — 1:1 (1:1). 11 червня. Стадіон «Поділля». Дощ. 13 градусів. 450 глядачів.

Судді: Борисов (Житомир) Дутко, Бусько (обидва — Львів).

«Поділля»: Сабадаш, Карімов, Кісера, Снігур, Буняк, Яременко, Ніч (Ядлось, 80), Єськов (Косовський, 90), Косовський, Кудлюк, Рудько.

«Кривбас»: Самсоненко, Давиденко, Партоменко (Вобликов, 32), Делі, Таран, Гармашук, Усатий, Дубко, Шевченко, Софілкавич, Селіхов.

Голи — Селіхов (29) у «Кривбас», Рудько (36) у «Поділля».

Попереджені: Давиденко, Таран.

Матч кубка УРСР з футболу між «Поділлям» і «Кривбасом» пройшов при порожніх трибунах, під безперервним дощем. Слизьке поле утруднювало дії спортсменів. Отож гра йшла в повільному темпі, в основному на підступах до штрафних майданчиків.

У наших футболістів було значно більше нагод для взяття воріт, ніж у їх суперників. Але останні першими добилися успіху. Юрій Селіхов вміло перекинув м'яч

через голкіпера Олександра Сабадаша, що вийшов далеко з воріт.

Господарі одразу кинулися відіграватися. Захисник Володимир Кісера пройшов правим краєм і сильно пробив здалеку. Голкіпер криворіжців Олег Самсоненко невдало прийняв м'яч, і той відскочив на Олега Рудька, котрий і встановив рівновагу.

Після перерви хмельничани мали територіальну перевагу. Багато били по воротах, особливо — здалеку. Однак реалізувати не змогли жодного шансу. Нічия — 1:1.

У Кривому Розі 15 червня відбудеться матч-відповідь. Інші кубкові поєдинки завершилися так: «Динамо» — «Колос» — 2:1, «Торпедо» — «Океан» — 2:0, «Авангард» — «Нафтовик» — 4:3, «Дніпро» — «Шахтар» — 5:1, СКА — «Маяк» — 1:1, «Зірка» — «Десна» — 2:1.

К. ВІКТОРОВ.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1990 обидві.

«КРИВБАС» (Кривий Ріг) : «ПОДІЛЛЯ» (Хмельницький).
2:2 (0:2)

Суддя в полі: О. Кожаренко (Миколаїв).

«КРИВБАС»: Самсоненко (Хіманіч, 12), Давиденко, Партоменко, Делі, Таран, Дубко (Ключовський, 70), Усатий, Вобликов, Дибченко, Софілканич, Шесченко.

«ПОДІЛЛЯ»: Сабадаш, Карімов, Кісера, Снігур, Сорочін, Буняк (Полар, 51), Ніч, Яременко, Косовський (Антонів, 80), Кудлюк, Рудько.

ГОЛИ: «Поділля» — Косовський (2), Ніч (4), «Кривбас» — Вобликов (57, 67 з пенальті). Він же на 90 хвилині не реалізував одинадцятиметровий.

Інтрига, що «закрутилася» на чемпіонаті світу в Італії, не залишається поза увагою справжніх любителів футболу. І хоча цього дня транслювалася багатосбійюча зустріч Аестрія — Чехо-Словаччина, чимало криворіжців все ж вибрали замість телевізорів рідний стадіон, де проводився кубковий матч.

«Кривбас» приймав вдома хмельницьке «Поділля». Нагадаємо, що в гостях наші футболісти зіграли внічию — 1:1. Сьогоднішня зустріч дала переможцю перепустку до 1/4 фіналу Кубка УРСР. Тут мабуть доречно сказати, що за умови проведення змагань на Кубок України кінцішнього сезону, криворіжці-фіналісти допускаються до ігор розіграшу Кубка країни 1991—1992 років. Як бачимо, непоганий шанс для будь-якої команди другої ліги.

Дещо несподівано розпочався матч. За чотири хвилини гості збили два голи. Причому, провівши лише кілька атак, Ворай надбало. Зіграв голкіпер криворіжців Самсоненко, котрий був не готовий до несильних ударів суперників. А під час відступу здалекої відстані нападаючого Ніч навіть не поворується.

Грубої помилки припустилися у цьому епізоді і новобранець «Кривбасу» Дубко, котрий у штрафному майданчику промахнувся і не відбив із штрафного майданчика м'яч. І той став легкою здобичкою нападаючого гостей.

Протягом першого тайму господарі поля небезпечно атакували і стало ясно: голи ще будуть. На 44 хвилині м'яг відзначитися Давиденко, який красиво у падінні низом пробив по воротах «Поділля».

Але на місці був Сабадаш.

Друга половина зустрічі теж розпочалася рейдами криворіжців до воріт «Поділля». Але ось на 57 хвилині хмельничани порушують правила. Штрафний. Сильно б'є Усатий, але влучає у воротаря. Вобликов добиває м'яч, 1:2 — такий рахунок протримався недовго. Через десять хвилин знову порушення і Вобликов реалізує пенальті. Він же м'яг зробити й хет-трик, але на останній хвилині не реалізував ще один одинадцятиметровий, який за грубу гру справедливо призначив суддя.

Ціна незабитого пенальті виявилася високою. Адже у першій зустрічі була зафіксована нічия, тому у наступному етапі боротьбу за головний кришталевий приз наші республіки продовжать футболісти хмельницького «Поділля». А шкода, бо «Кривбас» у цьому матчі (особливо у другому таймі) явно переважав своїх суперників.

В. ПКАЧУК.

Ст. «Трудові резерви»/«Електрометалург». 500/300 глядачів. Судді: Володимир Володин (Херсон) - Микола Брынза (Ніжин), Олександр Вінник (Чернігів)/Іван Волик - Володимир Попельницький, Валерій Вакуленко (всі - Ровно). **«Колос» Нікополь – «Динамо» Біла Церква – 1-2 (0-0)**. Голи: Катеруша (81) – Черніков (59), Лазаренко (88), – **4-1 (1-0)**. Голи: Стрижаков (1, 61). Топчієв (78), Сафроненко (80) – Лобас (83).

1-й матч: «Колос»: С.Буканов, В.Шмелькін, С.Ященко, С.Стародубець, А.Ділай, І.Литвиненко (А.Гузенко, 68), Ю.Катеруша, В.Сафроненко, І.Плотко, С.Зірченко (В.Стрижаков, 46), Д.Топчієв. Тренер Володимир Нечаєв.

«Динамо»: І.Фельде, В.Пономаренко, М.Олефіренко, О.Федорчук (В.Черніков, 16), В.Лазаренко, В.Лобас, О.Хоружий, А.Зав'ялов (Г.Приходько, 85), О.Гайдук, В.Литвиненко, В.Побегаєв (А.Нікітін, 65). Тренер Володимир Онищенко.

2-й матч: «Колос»: С.Кириєнко (С.Буканов, 67), О.Сандул, В.Шмелькін, С.Стародубець, А.Ділай, І.Литвиненко (С.Ященко, 46), В.Кузнецов (Ю.Катеруша, 46), В.Сафроненко (С.Зірченко, 88), О.Альошин, І.Плотко (Д.Топчієв, 46), В.Стрижаков. Тренер В.Нечаєв.

«Динамо»: І.Фельде (І.Маріандрюк, 46), В.Пономаренко, В.Герасимець, В.Черніков, В.Лазаренко (Р.Русановський, 55), В.Лобас, О.Хоружий, А.Зав'ялов, А.Нікітін (М.Приймак, 64), В.Литвиненко, О.Гайдук (Г.Приходько, 74). Тренер В.Онищенко.

Взяли реванш

500 глядачів, незважаючи на затишний дощ, прийшли позавчора на міський стадіон «Трудові резерви». де в матчі однієї восьмої фіналу Кубка України зустрічалися білоцерківське «Динамо» і нікопольський «Колос». Сире поле і опади не дозволили командам повністю розкритися. Їхні форварди часто потрапляли під жорсткий контроль захисників, тому, напевне, і втрачали нитку комбінаційної гри, більше ділячи купою. В таких випадках вирішити долю зустрічі міг навіть несиловий удар.

Що стосується динамівців, то удари в них були, шкода тільки, що неточні. Найчастіше били по воротах нікопольців Зав'ялов і Побегаєв. Під час однієї з атак останнього було збито у штрафному майданчику гостей, але арбітр не показав на одинадцятиметрову позначку. Тож можна зрозуміти почуття боліливців.

Та господарі поля не впали у відчай, вони продовжували атакувати і першим добилися успіху. На 59-й хвилині гол з далекої відстані провів майстер спорту Черніков, який у середині першого тайму замінив Федорчу-

ка. А перед цим підступні удари динамівців двічі відбивала перекладина і одного разу воротар «Колоса».

Не слід думати, що після забитого м'яча білоцерківці, як мовиться, «загнуздали свого коня». За рахунок того, що у потрібний момент нікопольці зуміли зіграти нестандартно, вони за 9 хвилин до кінця зустрічі зрівняли рахунок — це зробив Катеруша. Та ось на 88-й хвилині ризикнув захисник господарів Лазаренко, взяв на себе ініціативу і «розстріляв» ворота «Колоса». Динамівці взяли гору — 2:1. І це, думаю, тому, що трохи більше за гостей хотіли перемогти і зуміли так взяти реванш за поразку у матчі чемпіонату СРСР. 15 червня «Динамо» і «Колос» поміряються силами ще раз у повторному матчі, але вже в Нікополі. Щоб вийти у чвертьфінал, їх влаштовує навіть нічия.

За динамівців не виступали Нестеровський, Миколаєнко і Макаров — вони травмовані. У другому таймі Нікітін замінив Побегаєва. В передній лінії грали також Литвиненко і Гайдук.

В. ОВАРЕНКО

Невдало. Це був перший матч 1/8 фіналу 45-го розіграшу Кубка України. Він відбувся у Білій Церкві 11 червня. Господарі першими відкрили рахунок на 60-й хвилині матчу. Несподіваний удар захисника В. Чернікова, мокре поле і дощ збили нанівець добру до цього дня гру нашого голкіпера С. Буканова.

Через 20 хвилин нікопольські футболісти зрівняли рахунок зустрічі (відзначився Ю. Катеруша). І все було б непогано перед відповідним матчем, який відбудеться завтра у Нікополі на стадіоні «Електрометалург» о 19.30, якби не досадний гол захисника «Динамо» В. Лазаренка за дві хвилини до кінця гри.

Додам, що два фіналісти Кубка УРСР візьмуть участь у розіграші Кубка СРСР 1991 року. Ожче, в сенс поборотися.

Газети «Ленінський шлях»
Біла Церква, 13.06.1990
та «Південна зоря» Нікополь,
1990.

На повторну зустріч однієї восьмої фінали Кубка УРСР з футболу у Нікополі білоцерківські динамівці виставили по суті резервний склад. Грали Гайдук, Прийман, Русановський, Маріандюк, Рой. Останній, між іншим, запрошений у команду з білоцерківського спортивного клубу «Рось». З основного складу на полі хоч і були Фельде, Зав'ялов, Лазаренко, Черников, Пономаренко, Хоружий, однак не всі з них провели 90 хвилин матчу.

Судячи по першому тайму (він закінчився в рахунок 1:0 на користь нікопольців), білоцерківці ще могли розраховувати на загальний успіх — звести матч унічию. Та все вийшло по-іншому. Господарі поля після перерви провели три голи, а гості лише один (Лобас). Отже, поразка динамівців — 1:4, а з нею — і вибуття з подальшого розіграшу Кубка України.

Як зазначив начальник команди В. В. Краснощок, перед нею ставилось завдання не стільки обіграти досвідчений «Колос», як випробувати на ділі молодих футболістів. До речі, діями окремих з них керівництво «Динамо» залишилось задоволеним.

Тепер динамівці проводитимуть календарні матчі на першість СРСР. 26 і 29 червня їх прийматимуть команди «Кривбас» (Кривий Ріг) і «Дніпро» (Черкаси).

Газети «Ленінський шлях» Біла Церква, 1990.

Первый из двух кубковых матчей на стадии 1/8 финала «Колос» проводил в Белой Церкви против местного «Динамо», которое всего месяц назад победил здесь со счетом 2:0. Теперь же динамовцы взяли реванш — 2:1. Казалось, библейское «разверзлись хляби небесные» родился именно 11 июня на местном стадионе «Трудовые резервы». Мокрое поле не причислишь к союзнику футболистов, и все же преимущество осталось на стороне хозяев.

Настоящим бойцом показал себя голкипер Буканов, спасший «Колос» от многих неприятностей. Во втором тайме натиск динамовцев усилился, и на 59 минуте Черников дальним ударом открыл счет. Похожий гол за восемь минут до финального свистка забил в ответ Ю. Катеруша. Ничья? Увы... Всего шесть минут понадобилось хозяевам для победы — мастерски сыграл соло Лазаренко. Завтра, 15 июня, в 19.30 «Колос» постарается взять реванш. Цена победы — всего один гол. Забьют? Надеемся.

Поражение в первом матче 1/8 финала Кубка Украины в Белой Церкви (1:2) стало для футболистов «Колоса» хорошим раздражителем. Во всяком случае, уже в самом начале ответной встречи хозяева дали понять гостям, что намерения выйти в четвертьфинал у них более чем серьезные: гол на счету Стрижакова.

На достигнутом — весьма шатком — перевесе «Колос» не остановился, и во втором тайме попросту смял оборону динамовцев. На 61-й минуте вновь отличился Стрижаков, спустя четверть часа Толчиев делает счет 3:0, а за 10 минут до конца игры Сафроненко, мастерски выполнив штрафной, забивает четвертый гол. Затем команда попросту решила «доиграть» встречу и тут же поплатилась пропущенным мячом: горькую пилюлю своим одноклубникам динамовцам подсластил Лобас — 4:1.

Вот бы в первенстве такую результативность!

Кстати, очередные два календарных матча «Колос» проведет на чужих полях.

Матч - відповідь 1/8 фінали Кубка України, який відбувся 15 червня у Нікополі, проходив під диктовку нашої команди. «Колос» мав повну тери-

торіальну та ігрову перевагу. Вже на перших хвилинах зустрічі наші футболісти забили м'яча (Стрижаков) у ворота динамівців Білої Церкви. Цей гол став попередженням гостям про те, що нікопольці мають намір вийти у 1/4 фіналу Кубка УРСР.

Другий тайм матчу розставив усе на свої місця. Ось як це було. На 61-й хвилині Стрижаков забив другий м'яч, на 78-й хвилині Толчиев — 3:0 і Сафроненко на 80-й — 4:0. М'яч престижу забив півзахисник гостей Лобас, встановивши остаточний рахунок гри — 4:1.

Боліливши, яких було небагато на стадіоні у зв'язку з тим, що по телебаченню у цей час транслювався матч чемпіонату світу Австрія — Чехо-Словаччина, залишилися задоволені доброю грою «Колоса».

Газети «Нікопольська правда» Нікополь, 14.06.1990 та 1990, «Південна зоря» Нікополь, 1990.

«Океан» — «Торпедо» — 0-2, — 3-2.

Кубок УРСР. Перший матч 1/8 фіналу

«Торпедо» (Запоріжжя) — «Океан» (Керч). 2:0 (2:0). Запоріжжя. 11 червня. Ясно. 29

градусів. Стадіон автозаводу «Комунар». 1000 глядачів.

Судді: В. Старовойт, Ю. Корбут, Ю. Власенко (усі — Київ).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Волков (Маркін, 46), Булгаков (Максименко, 71), Ледней, Трегубов, Варнавський (Товкач, 46), Дягель, Бакалов (Перепаденко, 57), Федоренко (Іріоглу, 46), Бондаренко.

«Океан»: Лосев, Гончаров, Волков, Лежінцев (Рижиков, 46), Р. Панков (Дементьев, 35), Шведюк, А. Панков, Романенко, Черних, Попов, Лобанов (Попучієв, 75).

Голи: Булгаков (32), Бакалов (45).

Результати інших матчів 1/8 фіналу: «Поділля» — «Крибас» — 1:1. «Динамо» — «Колос» — 2:1. «Авангард» — «Нафтовик» — 4:3. «Дніпро» — «Шахтар» — 5:1. СКА — «Маяк» — 1:1. «Зірка» — «Десна» — 2:1. Учора відбулися матч-відповіді.

Мало в кого викликав побоювання матч-відповідь запорізьких автозаводців в 1/8 розіграшу Кубка республіки у Керчі проти тамтешнього «Океану». І хоча наші земляки після домашніх 2:0 поступилися в гостях — 2:3, за підсумками двох зустрічей вони вийшли до чвертьфіналу. Для статистиків повідомимо, що «Торпедо» виступало в Керчі таким складом: Тимченко, Козлов (Максименко, 46), Волков, Булгаков, Ледней (Маркін, 23), Трегубов, Варнавський, Дягель, Бакалов (Перепаденко, 46), Федоренко (Антюхін, 46), Іріоглу. Голи в автозаводців забили Ледней (на 8-й хв.) та Перепаденко (59), а в «Океана» відзначилися Родченков (40, 81 — з пенальті) та Попов (72). Останній на 70-й хвилині не зумів реалізувати одинадцятиметровий.

Газета «Комсомолец Запоріжжя»
Запоріжжя, 1990.

«Океан» (Керч) — «Торпедо» (Запоріжжя). 3:2 (1:1). Керч, 15 люня. Сонечно. 26 градусів. Стадіон імени 50-ліття Октябрю. 800 глядачів.

Судді: С. Дзюба, А. Осадчий, В. Лапін (усі — Київ).

«Океан»: Петров, Гончаров, Волков, Назименко, Р. Панков, Шведюк (Леженцев, 70), Родченков, Лобанов (Романенко, 79), Черних (Дементьев, 23), Попов (Рижиков, 84), А. Панков.

«Торпедо»: Тимченко, Козлов (Максименко, 46), Волков, Булгаков, Ледней (Маркін, 23), Трегубов, Варнавський, Дягель, Бакалов (Перепаденко, 46), Федоренко (Антюхін, 46), Іріоглу.

Голи: Ледней (8), Родченков (40, 81 — з пенальті), Перепаденко (59), Попов (72).

На 70-й минуті Попов не реалізував пенальті.

Предупрежден Гончаров.

По-разному восприняли очевидцы ответный матч 1/8 финала Кубка УССР между «Океаном» и «Торпедо». Одни уходили со стадиона, восхищаясь игрой хозяев поля, другие — с ухмылкой. Если судить по счету, то он вполне соответствует кубковому поединку. А вот по содержанию, накалу страстей — да простят мне болельщики такое сравнение — игра напоминала футбольное шоу, в котором ведущие роли исполняли заповоржцы.

«Шоу» по-заповоржски

Имея в запасе два мяча, забитых в первой встрече, автозаводцы очень миролюбиво были настроены в ответном матче. Гости, пожалуй, минут двадцать поиграли в футбол, а затем предоставили керчанам возможность делить на зеленом газоне все, что хотелось. И хозяева старались, но... не все получалось. И вот здесь «помогали» заповоржцы. Особенно преуспел в таких эпизодах торпедовец Варнавський, который легко давал себя обыгрывать, выкладывая мяч керчанам, словно яблочко на блюдечке. Не отставали в «помощи» и другие опытные футболисты «Торпедо».

Исключение составили молодые ребята, появившиеся в составе автозаводской команды во втором тайме. Они редко, но «зубасто» вели атаки на ворота «Океана». Запомнился стремительный слалом юного Перепаденко, который лихо оставил за спиной двух защитников и вколотил мяч под перекладину.

Это произошло при счете 1:1, а в первой половине игры гола были забиты издалека. Сначала заповоржец Ледней метров с двадцати послал мяч в «девятку», а затем примерно с такого же расстояния керчанин Родченков, выполняя штрафной удар, отправил мяч в нижний угол ворот...

На 70-й минуте гости в своей штрафной сбивают Попова. Сам пострадавший пробил пенальти, но сделал это несильно и прямо по центру ворот. Мяч легко парировал Тимченко. Правда, через две минуты форвард исправил свою ошибку. Прострельная передача вдоль ворот — и Попов головой переправляет мяч в сетку. Голкипер заповоржцев даже не попытался перехватить мяч.

За 9 минут до финального свиста автозаводцы вновь нарушили правила в своей штрафной. И опять, как подкошенный упал Попов. 11-метровый четко исполнил Родченков.

По итогам двух встреч заповоржцы вышли в четвертьфинал. Кроме них, борьбу за Кубок Украины продолжают «Подолье», «Колос», «Нефтяник», черкасский «Днепр», «Маяк», «Десна» и «Полесье».

А. ГРИШИН.
г. Керч (по телефону).

Газета «Индустриальное Заповоржжя» Заповоржжя, 19.06.1990.

«Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь) — 2:0 (2:0). Розыгрыш кубка Украины. 1/8 финала. Первый матч. Запорожье. Стадион автозавода Коммунаров. 11 июня. Ясно. 29 градусов. 1000 зрителей.

Судьи В. Старовойт, Ю. Коруит, Ю. Власенко (все — Киев).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Ал. Волков (Ириоглу, 46), Булгаков (Максименко, 71), Ледней, Трегубов, Варнавский (Товкач, 46), Дягель, Бакалов (Перепаденко, 57), Федоренко (Маркин, 46), Бондаренко.

«Океан»: Лосев, Гончаров, А. Волков, Леженцев (Рыжиков, 46), Р. Панков (Дементьев, 35), Шведюк, А. Панков, Ромашенко, Черных, Попов, Лобанов (Попучиев, 74).

Голы: Булгаков (32), Бакалов (45).

Совсем недавно автозаводцы в двух кубковых матчах переиграли херсонский «Кристалл», а вот теперь в первом матче 1/8 финала и керченский «Океан». Победа была достигнута благодаря соиздательным действиям опытных Варнавского и Федоренко, без участия которых не обошлась почти ни одна атака ворот соперников. Вот таких опытных игроков, на мой взгляд, не достает нынешнему «Океану». Правда, по словам очевидцев, роль лидера в недавнем матче на первенство страны между этими командами взял на себя в «Океане» А. Панков, однако на сей раз он выступал на непривычном для себя месте — в защите.

Пожалуй, у гостей только Черных и Попов пытались каким-то образом расшевелить своих партнеров, но, как говорится, и у них дело до ударов по воротам не доходило.

Как же были забиты голы? На 32 минуте Варнавский, завладев мячом в центре поля, совершил сольный проход в штрафную площадку и выдал своевременный пас Булгакову, тот сыграл в «стенку» с Бондаренко и неотразимым ударом послал мяч в ворота керчан. Игра, как говорится, была сделана на последней минуте первого тайма. Федоренко точным пасом вывел на ударную позицию подключившегося к атаке защитника Бакалова, тот хотел было переадресовать мяч партнерам, но заметил, что голкипер «Океана» Лосев неосмотрительно

покинул ворота, и молниеносно сориентировался — 2:0.

После перерыва хозяева всем своим видом демонстрировали, что их вполне устраивает достигнутый результат. В составе «Торпедо» появились три юных воспитанника местного футбола. Они сразу внесли коррективы в игру. Атакующий потенциал автозаводцев снизился, тем не менее, они сумели довести игру до победного конца.

Итак, в пятницу, 15 июня, запорожцы играют ответный матч в Керчи.

А. КОПЕЛНОВИЧ, заведующий отделом физкультуры и спорта газеты «Индустриальное Запорожье» (по телефону).

Газета «Керченский рабочий» Керч, 13.06.1990.

«Океан» (Керчь) — «Торпедо» (Запорожье) — 3:2 (1:1). Керчь. Стадион имени 50-летия Октября. 15 июня. Ответный матч розыгрыша Кубка Украины. 1/8 финала. Солнечно. 26 градусов. 800 зрителей.

Судьи С. Дзюба, А. Освеченный, В. Лапин (все — Киев).

«Океан»: Петров, С. Гончаров, А. Волков, Назименко, Р. Панков, Шведюк (Леженцев, 70), Родченков, Лобанов (Ромашенко, 79), Черных (Дементьев, 23), Попов (Рыжиков, 84), А. Панков.

«Торпедо»: Тимченко, Козлов (Максименко, 46), А. Волков, Булгаков, Ледней (Маркин, 23), Трегубов, Варнавский, Дягель, Бакалов (Перепаденко, 46), Федоренко (Антюхин, 46), Ириоглу.

Голы: Родченков (40, 81 — с пенальти), Попов (72) — у «Океана»; Ледней (8), Перепаденко (59) — у «Торпедо».

По-разному восприняли болельщики ответный матч 1/8 финала Кубка Украины между «Океаном» и «Торпедо». Одни уходили со стадиона, восхищаясь игрой хозяев поля, другие — с удивлением. Конечно, если судить по счету, то он вполне соответствовал кубковому матчу, а вот по содержанию, накалу страстей, да простит меня болельщик за такое сравнение, игра напомнила футбольное шоу, где ведущие роли исполнили запорожцы.

Имел в запасе два мяча, забитых в первой встрече, автозаводцы очень миролюбиво были настроены в ответном матче. Гости представили керчанам возможность делать на зеленом газоне все, что хотелось. И хозяева старались, но не все получалось, а иногда не выходило, помогали запорожцы. Особенно преуспевал в таких эпизодах торпедовец Варнавский, который легко давал себя обигрывать, выкладывал мяч керчанам, словно на блюдечке. Не отставали в «помощи» и другие опытные футболисты «Торпедо». Исключение составили молодые ребята, вышедшие в составе автозаводцев во втором тайме. Они редко, но «зубасто» вели контратаки на ворота «Океана». Запомнился в начале второго тайма стремительный слалом юного Перепаденко, который лихо оставил за спиной двух защитников и вколотил мяч под перекладину. «Торпедо» повело в счете 2:1, а в первой половине игры голы были забиты издалека. Сначала запорожец Ледней метров с двадцати послал мяч в «девятку», а затем примерно с такого же расстояния керчанин Родченков, выполняя штрафной удар, отправил мяч в нижний угол ворот.

Пропустив второй гол, керчане заспешили. Им не терпелось восстановить равновесие в счете, благо соперник всем видом давал понять — забивайте. В одной из атак Попова сбивают в штрафной площадке. Сам пострадавший пробил пенальти, но сделал это не сильно и прямо по центру ворот. Мяч легко парировал Тимченко. Кстати, это первый не забитый Поповым пенальти за два года выступления в «Океане». Правда, через две минуты Сергей исправился в глазах зрителей. Последовала простреленная передача вдоль ворот и Попов головой отправил мяч в сетку. За несколько минут до финального свистка гости нарушают правила в своей штрафной площадке, опять «подкосив» Попова. Родченков выполнил пенальти четко.

Хотя наши футболисты выиграли ответный матч с минимальным преимуществом, однако с надеждой подержать в руках Кубок Украины расстались. По итогам двух встреч в 1/4 финала вышли запорожцы.

Газета «Керченский рабочий» Керч, 19.06.1990.

«Десна» Чернігів — «Зірка» Кіровоград — 1-2. Голи: І.Четверик — В.Самофалов, Е. Денисенко, — 1-0. Гол: Ю.Яковенко.

«Минулого понеділка українські команди 1 зони другої ліги зіграли матчі 1/8 фіналу розіграшу кубка України з футболу. Чернігівська «Десна», виступаючи у Кіровограді молодіжним складом, поступилась у першому матчі місцевій «Зірці» з рахунком 1-2. Гол у гостей забив І.Четверик. ... Матч відповідь із «Зіркою» відбудеться у Чернігові 15 червня».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 13.06.1990.

«Чернігівська «Десна» стартувала недосить впевнено, програвши у Кіровограді в першому матчі місцевій «Зірці» з рахунком 1-2. Гості після першого тайму поступалися, пропустивши два м'ячі. Тренери в цьому матчі довірили місце в основному складі молодим гравцям, які, на жаль, не зуміли

стримати атак суперника. У ході матчу було зроблено кілька замінів, і Ігор Четверик зумів на 70-й хвилині забити гол. Саме завдяки цьому м'ячу на полі суперника «Десна» за підсумками двох матчів і вийшла у наступний етап розиграння кубка. Граючи в повторному поєдинку на своєму полі, деснянці вже в дебюті захопили ініціативу, і новачок команди Ю.Яковенко вдало завершив ефектну комбінацію своїх товаришів. У подальшому рахунок не змінився, що, звичайно, влаштувало господарів. Тепер чернігівці в 1/4 фіналу зустрінуться 6 і 28 липня з харківським «Маяком».

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 17.06.1990.

«Проїшли ігри 1/8 фіналу кубка України з футболу. Першу гру кіровоградська «Зірка» провела на своєму полі, де зустрілась з чернігівською «Десною». Ціною неабияких зусиль нашим землякам вдалося домогтись перемоги — 2-1. Але той єдиний м'яч, який забили гості у ворота «Зірки», значив багато (на чужому ж полі). Отож для того, щоб продовжити боротьбу, за кубок, кіровоградцям у Чернігові треба було зіграти хоча б внічию. Але тут поразка — 1-0. Все, шанси втрачені».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 20.06.1990.

«Нафтовик» — «Авангард» — 3-4, — 2-0.

СПОРТ

Суперником буде «Дніпро»

Футболісти охтирського «Нафтовика» успішно виступають з розиграння Кубка України. Наші земляки вийшли до чвертьфіналу, подолавши в 1/8 фіналу ровенський «Авангард». Про хід цих матчів розповідає головний тренер «Нафтовика» В. О. Душков.

— Першу зустріч ми провели в гостях. Пройшла вона цікаво. Вже на початку зустрічі нам вдалося захопити ініціативу і швидко добитися успіху. Впродовж п'яти хвилин В. Тим-

ченко і В. Колесник змусили господарів розпочати з центра поля. Господарі не змирилися з таким перебігом і до перерви зуміли відкрити обидва м'ячі, а ми забили ще один (В. Колесник).

У другому таймі ровенці зрівняли рахунок, а за шість хвилин до фінального свистка господарям вдалося забити гол, який і приніс їм перемогу з рахунком 4:3.

Повторна зустріч теж пройшла не менш напружено. Спочатку активніше діяли гос-

ті, а потім наші футболісти перехопили ініціативу і втримували її до фінального свистка. Наприкінці першого тайму гості порушили правила в своєму штрафному майданчику і В. Сарасєв з пенальті відкрив рахунок. Відразу після перерви П. Матвейченко забив другий м'яч. «Нафтовик» переміг — 2:0 і за сумою двох матчів вийшов до 1/4 фіналу.

Суперником наших футболістів на цьому етапі буде черкаське «Дніпро», з яким вони зустрінуться 6 і 28 липня.

Г. РЕВА.

Газета «Ленінська правда» Суми, 22.06.1990.

Охтирка, 15 червня Стадіон «Нафтовик». Ясно, 18 градусів. 2000 глядачів.

Суддя у полі: суддя републіканської категорії В. Ярмчук (Київ).

«Нафтовик»: Остапов, А. Єрмак, Тимченко, В. Єрмак, Мартинюк, Фімін, Попович, Шурдин (Склярський — 75), Сарасєв, Колесник (Ячник — 66), Цисар.

«Авангард»: Кубишкін (Сироквашко — 69), Кабанець, Бонівський (Покора-80), Каліщук, Ушмасєв, Красій, Петрик, Ворожяк, Бондар, Рішник (Дем'янчук — 50), Козак (Корніцький — 75).

Голи: Шурдин (41 — з пенальті), Колесник (52). Охтирський «Нафтовик» — суперник не з іменитих, але для ровенського «Авангарду» гра з ним виявилась важкою. Можливо, це сталося тому, що ровенчани сподівалися на легку перемогу, не готувалися до справжньої боротьби. Мабуть, тому на полі з'явився достатньо оновлений склад.

Гра проходила напружено у відносно швидкому темпі. Наші футболісти частіше атакували, непогано комбінували, наполегливо прагну-

ли виправдати сподівання болельщиків, котрі вже звикли до успіхів команди у минулому сезоні.

Чому програли? Передусім тому, що у команди був відсутній тактичний план дій. Крайні захисники, приміром, пройшовши по флангу, рідко знаходили партнерів для продовження атаки. В центрі нападу Бондар ніяк не міг налагодити зв'язки з півзахисниками. Це значно полегшило гру захисників «Нафтовика», який в цьому матчі майже не допускав помилок. Зате про оборону гостей цього не скажеш. На 41-й хвилині матчу з 11-метрової позначки гол забивав Шурдин — 1:0.

Приніс перемогу своїй команді Колесник, який взяв ініціативу на себе і, обійшовши двох гравців, сильним ударом змусив капітулювати Кубишкіна вдруге. 2:0.

Ця поразка вивела ровенський «Авангард» з подальшої боротьби за Кубок УРСР.

М. ЛАСКАВИЙ.

Газета «Зміна» Рівне, 19.06.1990.

Ровно 11 червня. Стадіон «Авангард». Доц. 15 градусів тепла. 700 глядачів.

Суддя у полі: суддя республіканської категорії В. Засуха (Київ).

«Авангард»: Сироквашко, Синицький (Гринишин — 79), Бал, Сарнавський, Ушмаєв, Боніцький, Патрик. Новак (Храстий — 46), Самардак (Бондар — 6), Кабанець (Воротеляк — 6), Козак.

«Нафтовика»: Остапов, А. Єрмак, Тимченко, В. Єрмак (Наумчук — 46), Мартинюк (Матвійченко — 46), Фомін (Склярський — 46), Попович, Шурша, Сараєв, Колесник, Цисар, Тимчик — 70).

Голи забили: Тимченко (12), Колесник (16, 43), Бал (36), Самардак (44), Синицький (59), Сарнавський (82 — з пенальті).

Попереджений Наумчук (79).

У цей день ніщо не споняло футболу у нашому місті: дощ моросив майже цілий день, по телебаченню в цей же час йшло трансляція матчу чемпіонату світу з Італії. Та вірні прихильники «Авангарду» все ж таки прибули на стадіон.

Гості проводили розминку у досить інтенсивному темпі, а ровенчани розминалися м'яко, неохоче. І це, безумовно, відразу ж далося взнаки у зустрічі. Вже перша хвилина педь не завершилася взяттям воріт гостей, відмінну нагоду зробити це мав капітан «Авангарду» Новак, та, пробивши ніжною ногою, він не влучив у ворота.

А далі вже гості весь час нарощували темп матчу. І на 12 хвилині зустрічі їхній прохід по правому флангу завершився вивіреним пасом у центр штрафної площадки. Захисник Тимченко голосом спрямував м'яч до сітки воріт господарів 1:0.

Не пройшло і п'яти хвилин, як вже нападаючий гостей Колесник, пройшовши майже весь захист ровенчан, подвоїв рахунок 2:0.

Захвилювалися глядачі на трибунах, захоплювалися гравці «Авангарду» та його наставники, адже на власному стадіоні у нічийному сезоні євренчани ще так не поступалися.

І ось на 20 хвилині суддя не фіксує положення поза грою Самардака. Це дає гравцю можливість вийти один на один з воротарем гостей, та удар прийшовся у

голкипера гостей. Ще через дві хвилини вже Боніцький, обігравши всіх захисників гостей і лежачого воротаря, прорвався до воріт. А за хвилину від удару Ушмаєва м'яч проходить повз чорота.

Дивлячись на безрезультатні атаки своїх нападаючих, вирішили підключитися захисники «Авангарду». І на 36 хвилині Бал головою послав м'яч до сітки. 2:1.

Продовжуючи атаки, ровенчани дощ втралили лильність, чим відразу ж скористався гості і провели швидку атаку. М'яч попав до досвідченого Шуршина, він передав Колеснику, а той відправив його до воріт господарів. 3:1.

Ровенчани розгрізли м'яч з центру поля, його підхопив Самардак, пройшов сам до воріт гостей і забив другий гол: 3:2.

Після перерви у командах було проведено велику кількість замін, та гра не змінилася. Вона проходила у безперервних атаках господарів.

Вже на 49 хвилині рахунок міг бути нічийний. За гробу гру проти Боніцького суддя у полі назначив пенальті біля воріт гостей, та Бондар пробив невадало, і воротар пелірував одиннадцятиметровий удар.

Через десять хвилин рахунок все ж таки було змінене. Бал пройшов захисні редуті сумчан, віддав м'яч Синицькому і рахунок став 3:3.

А далі був постійний штурм воріт «Нафтовика». М'ячі у їх ворота могли забити Синицький, Бондар, Гринишин, Бал, Боніцький, та у завершальній стадії атаки їм не вистачало зосередженості, щоб влучними були удари.

Крапку поставив Сарнавський. Знову ж таки гості порушили правила у штрафній площадці проти Боніцького. Довго господарі вирішували, кому ж пробити пенальті. Зважився знову ж таки захисник, і м'яч влетів у сітку воріт — 4:3.

У повторному матчі в Охтирці ровенчанам буде не легко. Чи допоможе їм ця перемога у матчі, час покаже.

Т. ОМЕЛЬЧУК.

Газети «Зміна» Рівне, 16.06.1990.

«Шахтар» Павлоград — «Дніпро» Черкаси — 1-5. Голи: В.Цокур — Коляда (два), Васильченко, Чулак, К.Боженар (автогол), — 4-1. Голи: Г.Поляков, В.Громов, В.Червоний, В.Цокур — Васильченко.

1-й матч: «Дніпро»: В.Пилипенко (А.Дейнеко, 79), І.Малишев, О.Осташов, О.Кирилюк, В.Перепелиця, А.Прохоренков, В.Мазараті, Н.Брунджадзе, І.Чулак (О.Суховей, 75), І.Коляда, М.Ліпинський (В.Васильченко, 64). Тренер Рудольф Козенков.

2-й матч: «Дніпро»: В.Пилипенко, І.Малишев, О.Суховей, О.Кирилюк, С.Лихотворик, В.Мазараті, І.Єршов, О.Осташов, І.Коляда, М.Ліпинський, В.Васильченко. Тренер Р.Козенков.

ХВАЛА БОЛЕЛЬЩИКУ

11 июня сыграны первые матчи 1/8 финала розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины».

Сначала сообщим результаты встреч: «Подолье» (Хмельницкий) — «Кривбасс» (Кривой Рог) — 1:1, «Динамо» (Белая Церковь) — «Колос» (Никополь) — 2:1, «Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь) — 2:0, «Авангард» (Ровно) — «Нефтяник» (Ахтырка) — 4:3, «Днепр» (Черкассы) — «Шахтер» (Павлоград) — 5:1, СКА (Киев) — «Маяк» (Харьков) — 1:1, «Звезда» (Кировоград) — «Десна» (Чернигов) — 2:1.

— Лишь в двух случаях хозяева поля не смогли сломить сопротивление соперников, — сказал в своем комментарии нашему корреспонденту заслуженный мастер спорта В. Матвиенко. — В Киеве, например, армейцы открыли счет уже на 16 минуте (Шинкарев), но спустя 14 минут харьковчане (Грунь) восстановили равновесие. Первый тайм прошел с преимуществом киевлян, создавших две хорошие возможности для взятия ворот. Но в решающий момент оказался недостаток класса. После перерыва игра выровнялась и проходила преимущественно в центре поля.

Пять тысяч зрителей пришли в Черкассах поддержать свою команду. И «Днепр» щедро вознаграждал их за это, забив пять мячей в ворота горняков.

В условиях непогоды, когда на нас буквально обрушились проливные дожди, а телевидение транслирует матчи чемпионата мира из Италии, нужно быть истинным патриотом команды, чтобы на ветру, спрятавшись под зонтик, воодушевлять своих земляков, в то время, когда есть возможность, с комфортом, попивая чаек в кресле, смотреть телерепортаж о матче Шотландия — Коста-Рика.

И тысячи преданных болельщиков пришли на стадионы не только в Черкассах, но и в Запорожье, Кировограде, Белой Церкви...

Хвала настоящим болельщикам!

Кубок УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины». Ответные матчи 1/8 финала: «Кривбасс» (Кривой Рог) — «Подолье» (Хмельницкий) — 2:2 (1:1), «Колос» (Никополь) — «Динамо» (Белая Церковь) — 4:1 (1:2), «Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь) — 3:2 (2:0), «Нефтяник» (Ахтырка) — «Авангард» (Ровно) — 2:0 (3:4), «Шахтер» (Павлоград) — «Днепр» (Черкассы) — 4:1 (1:5), «Маяк» (Харьков) — СКА (Киев) — 1:0 (1:1), «Десна» (Чернигов) — «Звезда» (Кировоград) — 1:0 (1:2).

Комментарий ответственного секретаря Федерации футбола УССР Е. П. КОТЕЛЬНИКОВА:

— Определелись участники четвертьфинальных поединков.

Борьбу за почетный приз продолжают действительно сильнейшие на сегодняшний день коллективы. Отрадно отметить, что, несмотря на трансляцию игр чемпионата мира, «бои местного значения» вызывают у болельщиков большой интерес. Так, в Кривом Роге и Никополе на стадионах собралось по 5 тысяч зрителей, немногим меньше — в Чернигове и Ахтырке.

Вчера в СТК Федерации футбола УССР была проведена жеребьевка четвертьфинальных пар. Вот ее результаты: «Полесье» — «Подолье», «Колос» — «Торпедо», «Днепр» — «Нефтяник», «Десна» — «Маяк». Команды, указанные первыми, 6 июля сыграют на своем поле, а ответная игра состоится 28 июля.

Газета «Правда Украины» Київ,
14 та 19.06.1990.

Ми вже звикли співчувати учасникам чемпіонату світу з футболу, яким доводилося виходити на поле, коли термометр показував 30–35 градусів. Саме в таку ж спеку вийшли на поле стадіону імені Ленінського комсомолу учасники чвертьфінального матчу на Кубок України – житомирське «Полісся» і хмельницьке «Поділля». За жеребом наші футболісти повинні були грати в одній восьмій фіналу із «Закарпаттям», яке несподівано навіть для себе перейшло до західної зони другої ліги. Тому матч не відбувся, а житомир'яни одразу потрапили до чвертьфіналу. Подільняни у двобої з «Кривбасом» добилися цього права. Обидва матчі завершилися нічиєю – 1:1 та 2:2, але за рахунок голів, забитих на чужому полі, перевагу було віддано хмельничанам.

Спека спекою, але ось свисток судді республіканської категорії І. Горожанкіна з Кіровограда покликав команди до боротьби. І вона почалася.

Перша атака гостей принесла їм успіх. М'яч, пробитий В. Дудником, влучив у ногу захисника, змінив напрям і влетів у ворота. Наш голкіпер І. Рутковський був безсилим. Проте через дві хвилини Ю. Леонов стрімко втік від захисників, обіграв у штрафному майданчику воротаря О. Сабодаша і був ним збитий. Пенальті чітко реалізував сам потерпілий.

А потім темп різко впав. Повільна гра влаштувала гостей, адже висока ціна гола на чужому полі. Після перерви тренери вдалися до заміни. Серед нових гравців вийшов і В. Шишков, який вже залікував травму. Саме він активі-

зував дії партнерів. Господарі повністю заволоділи ініціативою і повели планомірний штурм воріт гостей. На 73-й хвилині П. Касанов без перешкод пробив головою у «девятку». Після цього подільняни зробили спробу перехопити ініціативу, але це ні до чого не призвело. На 80-й хвилині В. Шишков обіграв двох захисників і виклав м'яч на ногу Ю. Леснова. Юрій спокійно обіграв воротаря і захисника, що кинувся на допомогу, і потроїв рахунок. А ще через дві хвилини знову В. Шишков на лівому фланзі обіграв опікуна, передресував м'яча П. Касанову, а той в один дотик Ю. Леонову. Останній потужно пробив з лінії штрафного майданчика і довів рахунок до 4:1.

Час, що залишився, пройшов в обопільних атаках, але ближчими до успіху були житомир'яни. Отже, переконлива перемога.

Хочеться зробити кілька зауважень. Неспортивно повівся на полі наш капітан команди Ю. Стріхарчук, надто грубо зігравши проти нападника хмельничан. Це тим більш дивно, що Юрій прихильник «чистої» гри.

В матчі було багато заміни. За положенням позинен бути арбітра, який проводить заміни. Цього разу адміністрація стадіону його не забезпечила. І щодо стадіону. На очах руїнуються трибуни. Знову без належної реклами проводився продаж білетів спортивно-речової лотереї. Зрозуміло, що тираж не проводився. Коли ж ми почнемо працювати людськи?

В. ДИМЧУК

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 8.07.1990.

«Поділля» – «Полісся» – 1:1 (9:1). 28 липня. Стадіон «Поділля». 31 градус. 1990 – літній.

Судді – В. Безрук, В. Гладко, О. Шест (асі – Дуганськ). «Поділля»: Федорченко (Сабодаш, 46), Михайлов (Косовський, 35), Кісера, Снігур, Сорочкін, Нич, Аргудасев, Яременко, Карачук, Повар, Рудько (Матанчук, 65).

«Полісся»: Страшненко, Баран, Ховсєв, Анисков, Стріхарчук, Ракитенко (Ільонін, 83), Касанов, Жовтосєв, Галко, Леонов (Шишков, 80), Лукашенко (Прияжний, 90).

Голи – Лукашенко (41), Аргудасев (34).

Житомирці приїхали на чвертьфінальний матч-відповідь розіграшу кубка України з хорошим настроєм. Ще б, відома вони перемогли хмельничан з рахунком 4:1. Їхні шанси на вихід у наступний етап, звичайно, були значно більші.

Це розуміли і тренери господарів, які продовжують доукомплектовувати команду і шукати оптимальний варіант складу. Отож вони випробували сили нових та деяких молодих гравців, що рідко виходять

на поле в стартовому складі. Забігаючи наперед, скажемо, що нелогане враження справив голкіпер Юрій Федорченко. Добре відіграв другий тайм Сергій Аргудасєв, який попервах дещо випадав з ансамблю. Господарі могли відкрити рахунок вже на п'ятій хвилині. Захисник житомирців помилився в кількох метрах від воріт, і Степан Нич миттєво завдав удару. Голкіпер Сергій Страшненко не втримав м'яча в руках, але в повторному кидку взяв його майже на лінії воріт.

Тут же стрімку контратаку провели гості, і вже голкіпер хмельничан продемонстрував майстерність. Починаючи з десятої хвилини і майже до кінця тайму, житомирці володіли ініціативою. Їхні півзахисники домінували в центрі поля, вміло підключалися до флангових атак. Правда, наші захисники, особливо Ігор Снігур, надійно нейтра-

лізували нападаючих, і ті рідко проникли в штрафний майданчик. Та й гол гості забili не через помилку оборони. В епізоді, що виник на 44-й хвилині, Анатолій Лукашенко в жорсткій боротьбі із захисником господарів порушив правила. Однак суддя не дав свисток, і форвард спокійно послав м'яч у нижній кут воріт.

Після перерви хмельничани додали в русі. Аргудасєв продемонстрував чудовий дриблінг і, обвівши двох захисників, послав м'яч повз голкіпера в сітку. Згодом господарі розіграли ідентичну комбінацію, однак воротар розгадав намір Аргудасєва.

Далі матч проходив у невисокому темпі, коректно. Нічия – закономірний результат. Таким чином, «Полісся» за підсумками двох матчів вийшло в наступний етап розіграшу кубка.

Головний тренер житомир-

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1990.

Ст. «Нафтовик»/ім.Ленінського комсомолу. ???/400 глядачів. Судді: Володимир Борзило - Юрій Сергієнко, Володимир Воргуль (всі - Харків)/Дмитро Мартинюк (Дніпропетровськ) - Сергій Волкобой (Кривий Ріг), Олег Белкін (Дніпродзержинськ). **«Дніпро» – «Нафтовик» – 1-5 (0-3)**. Голи: Коляда (80) – Фомін, Колесник, Сараєв (два), Матвійченко. – **1-1**. Голи: Ліпинський (57) – Колесник. Попереджений Журавленко.

1-й матч. «Дніпро»: В.Пилипенко, І.Малишев, О.Суховей, О.Кирилюк, С.Лихотворик, О.Журавленко, І.Єршов (А.Прохоренков, 46), Н.Брунджадзе, І.Чулак, І.Коляда, О.Осташов. Тренер Р.Козенков.

2-й матч: «Дніпро»: Р.Новиков, О.Осташов, І.Єршов (С.Гура, 69), В.Перепелтця, С.Лихотворик, О.Журавленко, В.Мазараті, Н.Брунджадзе, І.Чулак, І.Коляда (А.Прохоренков, 73), М.Ліпинський. Тренер Р.Козенков.

«3 перших хвилин господарі захопили ініціативу, раз у раз створюючи небезпечні моменти біля воріт гостей. Гості епізодично контратакували, але надійно грав голкіпер охтирчан Юрій Прохоров. Болільники вперше побачили його у воротах і дали високу оцінку.

Рахунок на 18-й хвилині відкрив Фомін. Через чотири хвилини Колесник у падінні красиво пробив, але трохи неточно. Згодом не раз турбували воротаря «Дніпра» Шуршин, В.Єрмак, Цисар.

Двічі підряд відзначився Сараєв. Спочатку він використав передачу Шуршина, а потім суддя призначив пенальті за те, що гості збили в своєму штрафному майданчику Поповича.

Другий тайм тільки розпочався, а господарі вже поздоровляли Колесника, котрий відмінно використав передачу капітана команди Василя Єрмака і послав четвертий м'яч у ворота «Дніпра». Гості прагнули вирівняти становище, але охтирчан важко було зупинити. Одна за одною йшли атаки, ніби накочувалися хвилі на ворота «Дніпра». Нафтовики вміло використовували фланги. Глядачі підтримували свою команду, просили ще голу, і діждались його. На 78-й хвилині Шуршин подав кутовий, і Матвійченко замкнув передачу.

Правда, гості не роззубилися і прагнули забити хоча б гол престижу. На 80-й хвилині Коляда забив гол у ворота «Нафтовика». В цей час їх захищав вже Астапов, який замінив Прохорова».

Газета «Прапор перемоги» Охтирка, 1990.

Внезвнену і змістовну гру демонструють у розіграші Кубка України футболісти охтирського «Нафтовика». У першому чвертьфінальному матчі, який наші земляки провели вдома, вони здобули переконливу перемогу над черкаським «Дніпром» з рахунком 5:1.

Напередодні цієї зустрічі головний тренер «Нафтовика» В. О. Душков дав своїм вихованцям тиждень відпочинку. У розмові зі мною наставник зізнався, що побоювався за хлопців, їх функціональну готовність до кубкового матчу. Але, як показала зустріч, тривога тренера була даремною: охтирці на високому рівні провели цей поєдинок.

Перший тайм пройшов з явною перевагою футболістів «Нафтовика», які забили у ворота «Дніпра» три м'ячі. Відзначилися С. Фомін і двічі В. Сараєв. Після перерви тренер випустив на поле молодих гравців. І загального

малюнка гри вони не зіпсували, і допомогли своїм колегам забити ще два м'ячі, які записали на свій рахунок В. Колесник і В. Сараєв.

А що ж гості? На їх прохання ця зустріч відбулася в Охтирці, і вони, схоже, розраховували на поразку з мінімальним рахунком, щоб потім вдома відігратися. Але їх сподівання не збулися. Дніпряни нічого не змогли протиставити змістовній грі охтирців. Єдиною втіхою для черкашан став гол престижу, забитий ними наприкінці зустрічі.

Охтирці практично забезпечили собі вихід у півфінал, де зустрінуться з переможцем матчу «Десна» (Чернігів) – «Маяк» (Харків). У першій зустрічі сильнішими були чернігівці – 1:0. Повторні поєдинки мають відбутися 28 липня.

Газета «Ленінська правда» Суми, 11.07.1990.

«Минулої суботи відбулися повторні матчі 1/4 розіграшу Кубка України з футболу. Спортсмени охтирського «Нафтовика» провели цю зустріч у Черкасах з місцевим «Дніпром».

У першому матчі вдома наші земляки здобули впевнену перемогу з рахунком 5-1, що ускладнило завдання виходу до наступного етапу гравцям «Дніпра».

І все ж господарі прагнули взяти реванш. Але наші футболісти в цьому матчі зіграли добре. Першими рахунок відкрили черкаські, а через кілька хвилин В.Колеснику вдалося зрівняти його.

«Нафтовик» вийшов до півфіналу, де двічі зустрінеться з чернігівською «Десною». Ці матчі відбудуться 2 і 26 вересня».

Газета «Ленінська правда» Суми, 31.07.1990.

«Маяк» Харків – «Десна» – 0-1. Гол: Ю.Яковенко, – **1-1**.

«І команди майстрів другої ліги змагаються в розіграші Кубка України на стадії 1/4 фіналу. Перший матч команда заводу імені Т.Г.Шевченка у Чернігові програла «Десні» з рахунком 0-1. Матч-відповідь 28 липня».

Газета «Ленінська зміна» Харків, 18.07.1990.

«МАЯК» — «ДЕСНА» [Чернігів] — 1:1.

«МАЯК»: Шеховцов [Рогожкін, 66], Дичко [Корощенко, 66], Бік, Бахметєв, Плотников, Петренчук, Лунін, Задорожний, Рудинський, Процішин, Стрападко [Рахасєв, 46].

«ДЕСНА»: Тяпушкін, Постовой, Пахар, Гриценко, Сапронов, Дмитренко, Рудой, Буглак, Буловчак [Москалець, 89], Кривенюк [Шуман, 89], Лихоблицький [Яковенко, 71].

ГОЛИ: І. Лунін [28], І. Буловчак [51].

У травневому інтерв'ю республіканській газеті «Правда України», котра не тільки запропонувала відродити розиграш Кубка УРСР у його новій якості — серед клубів другого ешелону першої (Української) зони, а й заснувала цінний приз для переможця, головний тренер «Маяка» М. М. Тимошенко запевнив спортнаву громадськість у тому, що боротьбі за авторитетний приз команда надаватиме чи не першочергове значення. Йшлося про те, що у чемпіонаті країни шевченківці виступають вкрай незадовільно і тимчасова зміна акценту з успішним фінішем може допомогти у суттєвому поліпшенні морального клімату в колективі.

Перший бар'єр на кубковому шляху — київський СКА — був подоланий без особливих ускладнень: «Маяк» взяв гору у себе вдома — 1:0 і зіграв вні-

чию в гостях — 1:1. А от в одній четвертій розиграшу чернігівська «Десна» вдома перемогла наших земляків — 1:0. Тож у звітному матчі-відповіді шевченківцям був потрібен тільки впевнений реванш.

І спочатку здавалося, що таке завдання їм цілком під силу. Після подачі кутового внахідливо, а головне, несподівано для гостей у їхньому штрафному майданчику зіграв наш опорний півзахисник І. Лунін, який невідпороно пробив по цілі — 1:0. Але у подальшому досвідченіші гості нагадали своїм опонентам, що вміле поводження з м'ячем дає найбільший ефект у швидкісному русі, а не при повільному пересуванні пішки. Майже кожній передачі у виконанні наших футболістів передувало тривале приборкання м'яча. Тож і не дивно, що чернігівцям у більшості таких випадків вдавалося зіграти на випередження і раз у раз зривати комбінаційні задумки «Маяка». Так само стрімко відгукнувся на подачу шквального й центрфорвард «Десни» І. Буловчак. Його удар головою був настільки сильним, що наш голкіпер не утримав м'яча, який і влетів у сітку воріт.

Нічия — 1:1 відкрила гостям подальшу дорогу до Кубка. «Маяк» же, услід за своїм «старшим братом» — «Металістом» також опинився на узбіччі престижних змагань.

Ю. ЗВОНКОВ.

Успішно продовжують виступати у розиграші кубка України футболісти чернігівської «Десни». В першому матчі чвертьфіналу наші земляки, як відомо, перемогли на своєму полі харківський «Маяк» з мінімальним рахунком 1:0. А тому шаєси деснянців у матчі-відповіді розігравались не надто високо. Та прогнози у спорті заняття досить невдачливі... А втім, про перебіг подій у Харкові розповідає начальник команди І. М. Ринський:

— На початку зустрічі наші гравці мали значну перевагу, але, як і на своєму стадіоні, не зуміли втілювати її у голи. А ось харків'янам вдалося спочатку вирівняти гру, а потім, скориставшись помилкою захисників, забити гол. До честі чернігівців, ця невдача не знітила їх, вони продовжували наполегливо шукати шляхи до воріт суперників. І знайшли. Під час однієї з атак з подачі В. Буглака м'яч у ворота «Маяка» забив І. Буловчак. Ця нічия стала для нас перемогою. Відзначу суддівство цього матчу, яке було об'єктивним і кваліфікованим.

Завдяки цій нічній «Десна» вперше вийшла у півфінал, матчі якого відбудуться 2 і 26 вересня. А ось де має відбутися перший матч, визначить жеребкування у Федерації футболу УРСР.

Газети «Вечірній Харків» Харків та «Деснянська правда» Чернігів, обидві 31.07.1990.

Ст. «Електрометалург»/«Комунар»/ 300/1000 глядачів/ Судді: Сергій Дзюба - Валерій Ніколаєнко, А.Назаренко (всі - Київ)/Валерій Авдиш - Фелікс Будаєв, Олександр Тищенко (всі - Сімферополь), «Торпедо» — «Колос» — 3-1 (1-0). Голи: Бондаренко (30), Товкач (48), Антюхін (75) — Стародубець (90). — 2-0 (0-0). Голи: Бондаренко (55), Федоренко (59).

1-й матч: «Колос»: С.Кириєнко, О.Сандул (В.Шмелькін,35), В.Лумпов, І.Плотко, А.Ділай, Ю.Катеруша, В.Кузнецов (С.Стародубець,54), О.Альошин, В.Стрижаков, С.Зірченко (В.Сафроненко,40), Д.Топчієв. Тренер В.Нечаєв.

«Торпедо»: П.Тимченко, В.Козлов, О.Волков (С.Іріюглу,77), І.Товкач (І.Булгаков,81), І.Ледней, В.Трегубов, О.Варнавський (О.Антюхін,73), С.Дягель, Ю.Бакалов, М.Федоренко (Ю.Маркін,81), Р.Бондаренко. Тренер Євгеній Лемешко.

2-й матч: «Колос»: С.Кириєнко, В.Лумпов, Д.Топчієв, С.Стародубець, А.Ділай (А.Гузенко,76), О.Альошин (В.Кузнецов,64), Ю.Катеруша (В.Шмелькін,64), В.Сафроненко (І.Литвиненко,46), І.Плотко, С.Зірченко, В.Стрижаков. Тренер В.Нечаєв.

«Торпедо»: В.Марчук, В.Козлов, О.Волков (С.Іріюглу,62), І.Товкач (І.Булгаков,65), І.Ледней, В.Трегубов (Ю.Маркін,22), О.Варнавський (О.Антюхін,62), С.Дягель, Ю.Бакалов, М.Федоренко (А.Максименко,76), Р.Бондаренко. Тренер Є.Лемешко.

«Чвертьфінал Кубка України, в котором запорожские автозаводцы играли в Никополе против местного «Колоса», подтвердил силу, амбиции первых и показал безволие и покорность далеко не благосклонной футбольной фортуны вторых. Лишь первую треть матча хозяева поля тревожили девятнадцатилетнего голкипера запорожцев П.Тимченко, а потом ... потом торпедовцы учинили никопольчанам настоящее Ватерлоо. Р.Бондаренко, И.Товкач и О.Антюхин точными ударами полностью деморализовали соперника. И гол престижа за мгновение до финального свистка выглядел не более чем случайностью.

И если «Колос» забьет 28 июля в Запорожье три «сухих» мяча, случай этот перевернет все представления о логике и здравом смысле, которых, кстати, так не хватает формуле первенства во второй лиге».

Газета «Никопольская правда» Нікополь, 1990.

«Це був матч матч-відповідь 1/4 фіналу Кубка України. Наш «Колос» грав у Запоріжжі з місцевим «Торпедо». Як і в першій зустрічі, яка проходила 6 липня у Нікополі, торпедівці першими домоглися успіху. І знову, як і в попередньому матчі, рахунок відкрив нападаючий автозаводців Роман Бондаренко (на 54-й хвилині). Ще через чотири хвилини господарі вдруге оволоділи воротами голкіпера ні-

копальців Сергія Кирієнка. Автором цього м'яча став гравець добре відомий нікопольським шанувальникам футболу, колишній капітан «Колоса», а зараз нападаючий «Торпедо» - Микола Федоренко. З рахунком – 2-0 перемогли господарі. Як пам'ятають читачі, у першому матчі заборіжці також святкували перемогу (3-1). Таким чином, автозаводці вийшли у наступне коло змагань на Кубок УРСР. Наші футболісти грали на стадіоні «Комунар» у такому складі: Кирієнко, Лумпов, Топчієв, Стародубець, Ділай (Гузієнко, 74), Альошін (Кузнецов, 62), Катеруша (Шмелькін, 56), Сафроненко (Литвиненко, 46), Плотко, Зірченко, Стрижаков».

«Колос» (Нікополь) — «Торпедо» (Запоріжжя). 1:3 (0:1). Нікополь. 6 липня. Ясно. 20 градусів. Стадіон «Спартак». 1500 глядачів.

Судді: С. Дзюба, В. Ніколаєнко, Л. Назаренко (всі — Київ).
«Колос»: Кирієнко, Сандул (Шмелькін, 32), Лумпов, Плотко, Ділай, Катеруша, Кузнецов (Стародубець, 54), Альошін, Стрижаков, Зірченко (Сафроненко, 40), Топчієв.

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Трегубов, Ледней, Товкач (Булгаков, 80), Волков (Ірiogлу, 78), Федоренко (Маркін, 80), Бакалов, Варнавський (Антюхін, 75), Дятель, Бондаренко.

Голи: Бондаренко (29), Товкач (48), Антюхін (76), Стародубець (86).

КУБОК УРСР.
МАТЧІ-ВІДПОВІДІ 1/4 ФІНАЛУ
«Торпедо» (Запоріжжя) —
«Колос» (Нікополь). 2:0 (0:0).
Запоріжжя. 28 липня. Сонячно.
25 градусів Стадіон автозаво-
ду «Комунар». 1000 глядачів.

Газета «Південна зоря» Нікополь, 1990.

Судді: В. Авдінш, Ф. Булаєв, О. Тищенко (всі — Сімферополь).

«Торпедо»: Марчук, Козлов, Волков (Ірiogлу, 62), Товкач (Булгаков, 66), Ледней, Трегубов (Маркін, 22), Варнавський (Антюхін, 62), Дятель, Бакалов, Федоренко (Максименко, 76), Бондаренко.

«Колос»: Кирієнко, Лумпов, Топчієв, Стародубець, Ділай (Гузієнко, 85), Альошін (Кузнецов, 65), Катеруша (Шмелькін, 58), Сафроненко (Литвиненко, 46), Плотко, Зірченко, Стрижаков.

Голи: Бондаренко (54), Федоренко (60).

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1990.

«Колос» — «Торпедо» (Запорожье) — 1-3 (0-1). 1/4 финала кубка УССР.

«Колос»: Кириенко, Сандул (Шмелькин, 35), Лумпов, Плотко, Дилай, Катеруша, Кузнецов (Стародубец, 54), Алешин, Стрижаков, Зирченко (Сафроненко, 40), Топчиев.

Трудно даже предположить, на что рассчитывали футболисты «Колоса», выходя на поле в кубковом матче с запорожским «Торпедо». Наши соседи в отличие от никопольчан занимают вторую строчку турнирной таблицы и, как видно, не оставляют надежду завоевать Кубок Украины. Во всяком случае, если судить по игре, которую они продемонстрировали немногочисленным зрителям, пришедшим на стадион, это им вполне по силам.

Матч начался атаками никопольчан и на первых минутах встречи казалось, что гол назревает. Хотя на самом деле произошло обратное. Уже на тридцатой минуте после дальнего удара наш голкипер С.Кириенко неудачно отбивает мяч и набежавший Р.Бондаренко открывает счет. Во второй половине матча еще дважды мяч оказывался в воротах нашей команды, что оказалось подтверждением слабой игры вратаря и следствием слаженности в защите.

Ну, а что же хозяева. В который раз создали массу голевых ситуаций игроки «Колоса» практически не в состоянии реализовать их в голы прежде всего сказывается отсутствие игроков способных взять меру на себя и в нужный момент нанести удар по воротам.

Подтверждением этого явилась и вторая половина встречи. Только удара в створ ворот произвели никопольчане, из которых завершились голом, но, к сожалению голом престижа. Команда ушла от крупного поражения благодаря вышедшему на замену С.Стародубцу. И заставляет обратить на себя внимание тот факт, что комбинация закончившаяся взятием ворот на последней минуте встречи, явилась не логическим завершением атаки, а скорее случайностью, которой могло и не произойти».

Газета «Трубник» Нікополь, 1990.

Розыграли Кубок УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины». 1/4 финала «Днепр» (Черкассы) — «Нефтяники» (Ахтырка) — 1:1 (1:0). «Маяк» (Харьков) — «Десна» (Чернигов) — 1:1 (0:1). «Торпедо» (Запорожье) — «Колос» (Нікополь) — 2:0 (3:1). «Подольск» (Хмельницький) — «Полесье» (Житомир) — 1:1 (1:4).

...Ход поединка в Черкассах определил результат первой встречи, которая практически решила судьбу одной из сторон. Поэтому гости, подолгу контролируя мяч, перевели игру в спокойное русло. Хозяева же сделали ставку на контратаки, и две-три из них, особенно на левом фланге, выглядели весьма опасно. Немногочисленные зрители пытались «расшевелить» футболистов, но те не являли голоса трибун.

После перерыва с «Днепром» словно слетела пелена робости, он начал атаковать крупными силами смелей и напо-

ристей. Словом, рискнул. На 59-й минуте капитан хозяев Липинский предпринял рывок едва ли не с центра поля и забил эффектный гол. Вскоре он мог удвоить счет, но «Нефтяник» выручил вратаря. Спустя 5 минут, в шутолке у ворот «Днепра» Колесник протолкнул мяч в сетку. В дальнейшем игра шла уже на встречных курсах, но счет остался прежним, поскольку вязкая комбинация рвалась, как привило, уже на третьей передаче.

— Мы рады выходу в полуфинал, — не скрывал хорошего настроения тренер «Нефтяника» В. Душков. — Когда на старте розыгрыша мы последовательно обыграли «Судостроитель» и «Авангард», то, откровенно говоря, не думали о конечной цели. Нам было близко, приложим все силы, чтобы стать обладателями Кубка и приза «Правды Украины».

— Уверен, этот турнир может стать очень популярным. Для этого, на наш взгляд, нужно привлечь спонсоров и дать возможность обладателю приза «Правды Украины» участвовать в международном турнире.

— Я поддерживаю это предложение, — вступает в разговор наставник «Днепра» Р. Козенков. — «Рабочая газета», например, проводит подобный турнир среди коллективов физкультуры. Его победитель встречается с болгарской командой. Почему бы и «Правде Украины» не пойти по этому пути?

Ну что же, примем это предложение к сведению и постараемся его реализовать в очередном турнире.

А. МЕЛЬНИК.
Спец. корр. «Правды Украины».
Черкассы (по телефону).

Газета «Правда Украины» Київ, 1.08.1990.

Формат Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины» выходит на новый виток борьбы — 28 матчей станут известны участники полуфинальных встреч. На этот раз читателям результаты первых игр 1/4 финала: «Полесье» (Житомир) — «Подолье» (Хмельницкий) — 4:1, «Колос» (Никополь) — «Торпедо» (Запорожье) — 1:3, «Нефтяник» (Ахтырка) — «Днепр» (Черкассы) — 5:1, «Десна» (Чернигов) — «Маяк» (Харьков) — 1:0.

— Итог стартовых четвертьфинальных поединков в трех случаях из четырех в общем-то позволяет назвать будущих участников 1/2 финала, — сказал нашему корреспонденту ответственный секретарь Федерации футбола УССР Е. П. Котельников. — Но уверен, что в ответных матчах хозяева поля постараются приложить все усилия, чтобы опровергнуть мой прогноз. Борьба ожидается острой, и с учетом этого мы отрядили на поединки наших наиболее квалифицированных арбитров и, пожалуй,

самых опытных инспекторов. К матчу в Хмельницком готовится В. Безрук из Луганска, в Запорожье — симферопольец В. Авадыш, в Черкассах — днепропетровец Д. Мартынюк, в Харькове — С. Михайлов из Бердянска. Все они — арбитры республиканской категории, имеющие опыт судейства в высшей и первой лигах. Инспектировать матчи будут заслуженный мастер спорта СССР А. Гулевский, председатель Николаевской областной коллегии судей Ю. Мазарокордато, судья всесоюзной категории Ф. Тюрников и судья рес-

публиканской категории О. Лоевский. Болельщикам нашей республики эти имена, конечно же, хорошо знакомы.

Хотелось бы отметить высокий соревновательный уровень на этой стадии борьбы. Полагаю, что лучшие шансы стать обладателем Кубка УССР и почетного приза «Правды Украины» у футболистов «Торпедо», «Полесья» и «Нефтяника», которые свои притязания на победу подтверждают стабильной игрой в чемпионате республики и высоким местом в турнирной таблице. Жаль, конечно, что из борьбы выбыли

задающие тон в чемпионате «Судостроитель» и «Кристалл», но тут уж ничего не поделаешь — законы Кубка нужно уважать всем, а тем, кто их забывает, напоминание следует незамедлительно.

Ответные игры 1/4 финала станут своеобразным водоразделом между первым и вторым кругами чемпионата УССР — 1 августа начинается вторая половина турнира. 2 и 26 сентября состоятся полуфинальные кубковые матчи, а два финальных поединка — 10 и 17 ноября.

Газета «Правда Украины»
Київ, 26.07.1990.

1/2 фіналу.

2, 26.09. «Полісся» — «Торпедо» — 0-0, — 0-0, по пен. 3-1.

Не відпочиваючи після виснажливих матчів чемпіонату, гравці «Полісся» змушені були 2 вересня вийти на поле в Запоріжжі, де відбувся перший півфінальний матч Кубка України серед команд майстрів другої ліги.

Гості все ще мали проблеми зі складом, а господарі — торпедівці — виставили кращих, до того ж команда пропускала останній тур чемпіонату й мала свіжий вигляд. Та кубок є кубком, у нього свої закони. Житомиряни виявили характер і ні в чому не поступилися торпедівцям. Матч закінчився нульовою нічиєю, щоб більше на користь цієї команди, адже другий матч, який відбудеться 26 вересня, вона проведе на своєму полі. Є шанс не лише вийти до фіналу, а й одержати право поєдинку боротьбу за Кубок СРСР.

А поки триватиме чемпіонат. 7 вересня «Полісся» гратиме у Чернігові з «Десною», 10-го — в Києві з місцевими арміями. На поле вже вийде Ю. Стріхарчук. Залікували травми й інші провідні гравці.

Футбол

Ігри на Кубок (європейські, союзні, республіканські, обласні) зазвичай відрізняються від ігор чемпіонатів. Якщо в останньому результат матчу більш-менш можна передбачити, виходячи з місць в турнірній таблиці, рівня майстерності футболістів, то в кубковому поєдинку найчастіше характер б'є клас.

Не можна було передбачити й результат другого півфіналу між житомирським «Поліссям» і запорізьким «Торпедо». До всього зустрілися сусіди по турнірній таблиці, команди, які ведуть виснажливу боротьбу за дві путівки, які дають право підвищити свій футбольний ранг.

Перший поєдинок суперників на полі гостей приніс нульову нічию. Запоріжці мали відмінну нагоду поїхати до Житомира із запасом в один гол, але не забили пенальті.

СПАСИБИ, «ПОЛІССЯ»!

Тож усе починалося спочатку, Торпедівці влаштували й нічию, але результативна, з будь-яким рахунком (вступало в силу правило про забиті голи на чужому полі).

Та всі прогнози відступили на другий план, коли суддя всесоюзної категорії з Донецька В. П'яних дав сигнал про початок матчу. Пройшов він дуже напружено. Ігрову перевагу мали господарі. І якби не симпатії арбітра до гостей, долю поєдинку було б вирішено в основний час. В. П'яних чомусь не помічав постійних порушень проти Ю. Леонова, найкращого гравця матчу, не помітив і порушення проти А. Лукашенка у штрафному майданчику. Не призначив пенальті й за гру рукою.

30 хвилин додаткового часу пройшли у безперервних атаках «Полісся», але торпедівці відстояли ворота. Тож дове-

лося пробивати післяматчові пенальті. І тут героєм дня став наш воротар І. Рутковский. Він двічі виграв дуель із запорізькими нападаючими, одного разу вони поцілили у ворота. Іншого — пробили вище. Наші ж нападаючі тричі досягли успіху. Отже, 3:1 на користь житомирян. «Полісся» у фіналі, де зустрінеється з охтирським «Нафтовиком», який хоча й поступився у Чернігові (0:2) «Десні», але виграв перший матч — 3:0.

Вже давно не було такого на стадіоні імені Ленінського комсомолу, як цього разу. Люди раділи, обнімалися, цілувалися, пробачивши своїй команді всі попередні прорахунки. Як сказав один з уболівальників: «Після такого матчу забуваєш і про порожні полиці магазинів».

Спасибі тобі, «Полісся»!

В. ДИМЧУК.

Газети «Радянська Житомирщина» Житомир, 4 та 29.09.1990.

«Торпедо» (Запоріжжя) — «Полісся» (Житомир): 0:0. Запоріжжя, 2 вересня. Хвилов, 23 градусів. Стадіон автозаводу «Комунар», 1000 глядачів. Судді: І. Велик, В. Вакулєнко, В. Попельницький (всі — Рівно).

«Торпедо»: Марчук, Козлов, Черкун, Товкач, Ладней, Трегубов, Варназський (Волков, 46), Дягель, Бакалов, Федоренко (Ірлюгу, 48), Бондаренко.

«Полісся»: Рутковський, Баран, Лалін, Аппанков, Ракетєнєць, Ілюхін, Касанов, Присяжнюк, Талько, Леонов, Лукашенко (Домосел, 90).

На 31-й хвилині Трегубов не реалізував пенальті.

Якщо відповісти на запитання, яке випенєно в заголовку, то найлегше сказати — фортуна. Але той, хто був на матчі, не міг не помітити, як під час розбігу для пробиття пенальті кавітан автозаводів Віктор Трегубов «по-дружньому» перекинувся парою слів з кимось із житомирян. Удар — м'яч пролітає поруч зі штангою.

Зрозуміти запорізьких любителів футболу можна: перед грою вони бачили свою команду якби не в фіналі, то «майже в фіналі». Та самі футболісти, судячи во грі, не настрійлися відповідним чином на кубкову боротьбу. А через не їх важко було пізнати. Тепер же доведеться чекати до матчу-відповіді 26 вересня в Житомирі. Ось тільки вдома «Полісся» програвати не любить.

В іншому півфінальному матчі зустрічалися охтирський «Нафтовик» та чернігівська «Десна». Матч видався також напруженим. У підсумку — 3:0 на користь сумчан.

Учора команди першої зони другої ліги провели матч 27-го туру першості. Суперником «Торпедо» була севастопольська «Чайка». У понеділок черговий тур. Автозаводці прийматимуть керченський «Океан».

«Полісся» (Житомир) — «Торпедо» (Запоріжжя): 3:1 [0:0, 0:0, 0:0, пен. — 3:1]. Повторний матч півфіналу. Житомир, 26 вересня. Ясно, 14 градусів. Стадіон імені Ленінського комсомолу, 4000 глядачів.

Суддя В. П'яних (Донець).

«Полісся»: Рутковський, Баран, Хрусьов, Анненков, Стрихарчук, Ракетєнєць, Касанов (Ілюхін, 18; Кукса, 62; Желтонос, 91), Присяжнюк, Талько, Леонов, Лукашенко.

«Торпедо»: Марчук, Козлов, Черкун (Товкач), Черенков, Бакалов, Трегубов, Марєєв (Варназський), Дягель, Якубовський, Федоренко, Бондаренко (Ірлюгу).

Голи забили: у «Полісся» — Леонов, Талько, Стрихарчук, у «Торпедо» — Трегубов. Не забили торпедівці Варназський, Якубовський, Федоренко.

Попереджені Марчук, Товкач, Козлов.

Це була справжня кубкова гра, у якій ніхто із суперників не збирався програвати. Як кажуть, найшла коса на камінь. Для господарів важливо було не пропустити гол. М'яч переважно мотався у районі центрального кола і майже не докочувався до штрафних майданчиків суперників. У воротарів серйозної роботи не було. За 90 хвилин основного часу запам'яталися лише три небезпечні постріли. У двох випадках відмінно зіграв Рутковський, відбивши удар з близької відстані Бондаренка і Федоренка. Врятував свої ворота і воротар автозаводів Марчук після удару Леонова.

У додатковий час ініціативою безроздільно володіли житомирські футболісти, але фортуна відвернула від них.

По два рази загрожували воротам гостей Хрусьов і Ракетєнєць.

Не візьмусь стверджувати, що торпедівці вже після додаткового часу відчули себе переможцями, але, по-моєму, Віктор Трегубов перед ударом з одинадцятиметрової позначки згадав кубкову гру з «Поліссям» у Запоріжжі, коли він не забив пенальті. Цього разу він не схибив. Але...

Справжнім героєм матчу став їхній голкіпер Ігор Рутковський. Він продемонстрував блискучу реакцію після ударів Якубовського і Федоренка. Варназський пробив вище воріт.

Олександр ВЕКСЕЛЬМАН, м. Житомир (телефоном).

Газети «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1990 обидві.

«Десна» — «Нафтовик» — 0-3. Голи: В.Попович (два), В.Єрмак. — 2-0. Голи: І.Четверик, В.Рудой. «Невдало зіграла у першому півфінальному матчі розигравшу кубка України з футболу чернігівська «Десна». Матч в Охтирці проти місцевого «Нафтовика» завершився відчутною поразкою гостей — 0-3. Хто ж стане учасником фіналу? На це запитання дасть відповідь поєдинок у Чернігові між цими суперниками 26 вересня».

Перед другим півфінальним матчем розигравшу кубка УРСР з охтирським «Нафтовиком» «Десна», як стверджували гравці, програвши першу зустріч 0:3, практично не мала шансів обіграти суперників для виходу у фінал з рахунком 4:0. У свою чергу й гості аважали свою перевагу значною, а вихід у фінал практично ви-

рішенням. Отже, настрої команд був зрозумілий, і, здавалось, цікавої боротьби не передбачалося. Проте події на полі аж ніяк не вписалися у спокійне русло. Господарі розпочали поєдинок якомсь легко, невимушено, і вже на початку зустрічі повели у рахунку. М'яч забив І. Четверик. Цей гол аж ніяк не знітив охтирців, вони спокійно продовжували вести гру, а ось деснянці навпаки — прагнули зіграти нестандартно, з зідумкою і створили чимало гострих момен-

тів. Два з них принаймні могли б завершитись результативно.

В другому таймі малюнок матчу не змінився. Врешті-решт «Десні» вдалося забити другий гол. Відзначився В. Рудой на 78-й хвилині.

І тут чернігівці зрозуміли, що не все втрачено, і кинули у відчайдушний наступ. Щоправда, він був більше схожий на звичайнісінький навал. На останніх секундах поєдинку м'яч мало не побував у воротах. Гравці переконували суд-

дів, що гол був, а арбітри стверджували, що ні, і воротар відбив м'яч на кутовий. Запасні гравці «Десни», які стояли за воротами суперників, підтвердили, що м'яч не пересік лінію воріт.

Після матчу головний тренер Ю. М. Грузнов невесело промовив: «Перемога, яка не порадувала». Дійсно, шанси у господарів були, але вони лишилися невикористаними, і «Десна» вибула із боротьби за почесний приз.

С. ГАЙДУК.

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 28.09.1990.

«Позавчора охтирці ровели першу півфінальну зустріч розиграшу Кубка України з чернігівською «Десною». Наші земляки перемогли – 3-0. Матч-відповідь – 26 вересня у Чернігові».

Газета «Ленінська правда» Суми, 4.09.1990.

«Вперше в історії сумського футболу команда області гратиме у фіналі Кубка України. Цього права добився охтирський «Нафтовик» за підсумками двох півфінальних матчів з чернігівською «Десною». І хоча у повторній зустрічі наші земляки програли – 0-2, але перемога в першому матчі – 3-0 дала право охтирцям виступити в заключному етапі змагань.

У фіналі «Нафтовик» зустрінеться з житомирським «Поліссям». Матчі мають відбутися 10 і 17 листопада.

Обидві команди візьмуть участь у розигранні Кубка СРСР наступного року».

Газета «Ленінська правда» Суми, 28.09.1990.

В минувшее воскресенье состоялись первые полуфинальные матчи Кубка Украины среди команд мастеров второй лиги (первая зона) на приз газеты «Правда Украины».

В Ахтырке местный «Нефтяник» с сухим счетом — 3:0 — обыграл черниговскую «Десну». Мячи забили Ермак и Попович (два). Вторая пара полуфиналистов встречалась в Запорожье, где «Торпедо» принимало «Полесье» из Житомира. Упорный поединок не принес успеха ни одному из соперников — 0:0.

Второй тур полуфинала — 26 сентября. В этот день определится пара команд, которая в двух матчах (10 и 17 ноября) и разыграет Кубок УССР и приз газеты «Правда Украины».

По мнению заместителя председателя республиканской федерации футбола, заслуженного тренера УССР Е. П. Котельникова, в полуфинал розыгрыша вышли сильнейшие команды, которые и в чемпионате Украины задают тон. К примеру, запорожские автозаводцы занимают по потерянному очкам первую строчку в таблице, житомиряне — пятую, ахтырцы — шестую. И только «Десна» — в стане «среднячков». Зато черниговцы зарексмендовали себя кубковыми бойцами, и если во второй встрече с «Нефтяником» им удастся выиграть со счетом 4:0, мы сможем увидеть их в финале. В. КОСТЕНКО.

Газета «Правда Украины» Київ, 4.09.1990.

В финальных поединках розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы «Правды Украины» встретятся «Нефтяник» (Ахтырка) и «Полесье» (Житомир)

Ответные игры 1/2 финала: «Десна» (Чернигов) — «Нефтяник» (Ахтырка) — 2:0 (0:3), «Полесье» (Житомир) — «Торпедо» (Запорожье) — 0:0 (0:0), по пенальти — 3:1.

На исходе весны — 11 мая — команды мастеров второй лиги (первая зона) начали поход за Кубком. Их было 19 — соискателей почетного приза. Теперь, после матчей, сыгранных в минувшую среду, круг претендентов сузился до двух команд. Кому же достанется почетный приз? На этот вопрос должны ответить два поединка, которые состоятся 10 и 17 ноября. Жеребьевка будет проведена на будущей неделе, она и определит, какая из сторон проведет первую встречу на своем поле.

Итоги полуфинальных игр по просьбе нашего корреспондента комментирует заместитель председателя Федерации футбола УССР заслуженный тренер республики Е. П. КОТЕЛЬНИКОВ:

— Уверен, многие участники объявленного газетой конкурса не угадали состав финальных пар. Но тем и славен Кубок, что он неподвластен строгим законам логики. Прогнозы тех, кто отдавал предпочтение, как свидетельствует редакционная почта, футболистам запорожского «Торпедо», не оправдались. Увы, автозаводцы до финала не добрались.

Матч в Житомире стал для болельщиков праздничным событием и прошел при полных трибунах, разыгрывалась потеря. Полагаю, что немалая заслуга в победе хозяев поля принадлежит болельщикам, которые активно поддерживали своих любимцев в течение почти трех часов.

Заметьте, что в двухраундовом поединке, составившем в общей сложности 210 минут, форвардам ни разу не удалось поразить цель. И когда пришел черед бить пенальти, у гостей сдали нервы, лишь один Трегубов сумел обыграть вратаря, остальные попросту сплосхвали. Удары же Леонова, Талько и Стрихарчука были точны.

Всего один мяч решил исход борьбы в Чернигове, где «Десна» принимала футболистов из Ахтырки. Положение команд в турнирной таблице различно. «Нефтяник» занимает шестое место, «Десна» — тринадцатое. Тем не менее, хозяева поля полностью диктовали условия игры. Уже на 6-й минуте Четверик открыл счет, а за 12 минут до окончания основного времени Рудой удвоил результат. Вот тут-то у хозяев поля появился реальный шанс на дополнительные два тайма по 15 минут. Но к чести гостей, они сумели нейтрализовать атаки «Десны» и сохранить желанный для себя результат.

Итак, грядет финал.

Газета «Правда Украины» Київ, 28.09.1990.

Фінал

18, 28.10. 8000/8600 глядачів. Суддя: В.П'яних/М.Ступар. «Полісся» — «Нафтовик» — 1-3 (1-2). Голи: Леонов (5) — Колесник (30, 78), Попович (35). — 4-0 (1-0). Голи: Желтоносов (42), Лапін (52), Лукашенко (53, 76). Попередження: Ракетенець, Леонов/Желтоносов — Колесник, А.Єрмак, Тимченко. Вилучений В.Єрмак (38).

1 матч: «Нафтовик»: Ю.Прохоров, А.Єрмак, В.Яїчник (В.Наумчук, 82), В.Єрмак, С.Сухарев, С.Фомін, В.Попович, Б.Шуршин, В.Сараєв, В.Колесник, В.Тимченко (П.Матвейченко, 68). Тренер Валерій Душков.

«Полісся»: І.Рутковський, С.Баран, В.Хруслов, М.Анненков, І.Ракетенець (Ю.Стріхарчук, 80), І.Талько, В.Присяжнюк, П.Касанов (А.Лапін, 40), А.Желтоносов (А.Ілюхін, 65), Ю.Леонов, А.Лукашенко. Тренер Сергій Стародубов.

2 матч: «Полісся»: І.Рутковський (С.Страшенко, 87), І.Ракетенець, В.Хруслов (О.Огородник, 86), М.Анненков, Ю.Стріхарчук, В.Присяжнюк (С.Баран, 54), А.Лапін, А.Желтоносов (А.Ілюхін, 85), І.Талько, Ю.Леонов, А.Лукашенко (Р.Соболевський, 86). Тренер С.Стародубов.

«Нафтовик»: Ю.Прохоров, А.Єрмак, В.Ячник, В.Єрмак, С.Сухарев, С.Фомін, В.Попович, Б.Шуршин, В.Сараєв, В.Колесник, В.Тимченко (П.Матвейченко, 46 (С.Горох, 75). Тренер В.Душков.

Завтра в Ахтырке состоится первый финальный матч розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины»: «НЕФТЯНИК» — «ПОЛЕСЬЕ»

Ахтырка в ожидании футбольного праздника. Интерес к финальному поединку без всякого преувеличения огромен. Игру хотят посмотреть не только местные поклонники «Нефтяника», но и болельщики из Сум, Лебедина, Краснополья и других городов области, о чем свидетельствуют многочисленные коллективные заявки.

Особенный фон этому событию придает то обстоятельство, что нынешний сезон юбилейный — десятый в истории клуба «Нефтяник». Навысшее достижение ахтырских футболистов — шестое место в чемпионате республики. И вот теперь появился шанс стать обладателем Кубка Украины. Словом, болельщики в предвкушении красивого, интригующего футбольного действия.

В городе позаботились об удобствах для тех, кто будет наблюдать за матчем с трибун стадиона-десяти тысячника. Составлен специальный график движения автобусов по обслуживанию болельщиков, лотки и буфеты общепита предложат всем желающим накануне и в перерыве матча легкие закуски, прохладительные напитки. Футбольным эрудитам наверняка понравится программка. В ней содержится подробный рассказ об участниках финала, изложен обширный справочный материал. Не забыты, разумеется, и главные действующие

лица праздника — футболисты. Ряд трудовых коллективов Ахтырки учредил для них памятные призы. Будут отмечены лучший вратарь, защитник, нападающий, а также футболист, забивший первый мяч.

— В чемпионате мы дважды встречались с житомирским клубом, — сказал одному из нас главный тренер «Нефтяника» В. А. Душков. — И оба раза поединки прошли в упорной и примерно равной борьбе. Поэтому предугадывать исход матча не берусь. Убежден только в одном: первая встреча будет иметь решающее значение для итогового результата. Отсюда и задача, которую мы ставим перед ребятами, — атаковать и забивать как можно больше.

— А я бы начал с того, что само участие в финале розыгрыша Кубка УССР престижно, — считает начальник команды «Полесье» (Житомир) З. З. Авдыш. — Готовимся к поединку с «Нефтяником» со всей ответственностью, сознавая, что победа в розыгрыше Кубка станет мощным стимулом для дальнейшего роста мастерства, будет способствовать авторитету клуба. Накануне мы выиграли матч чемпионата республики у кировоградской «Звезды» и теперь вместе с «Судостроителем» делим в турнирной таблице третье-четвертое места. Эта встреча ста-

ла как бы генеральной репетицией перед свиданием с «Нефтяником». Состав у нас боевой, но, к сожалению, П. Касанов и А. Лапин получили микротравмы, которые, надеюсь, удастся залечить. Полагаю, что с жребием нам повезло, ибо первый матч мы проводим в гостях, что, как известно, сулит известную выгоду. Не буду предугадывать результат в Ахтырке, скажу только, что в гости едем не проигрывать.

Откровенно говоря, «Полесье» не считали фаворитом ни в первенстве, ни в розыгрыше Кубка. Ведь Кубок прочили запорожскому «Торпедо», но мы выбрали автозаводцев в полуфинале. Сейчас коллектив на подъеме, и я верю в его возможности.

К сказанному остается добавить, что часть средств от реализации билетов на матч руководство футбольного клуба «Нефтяник» (Ахтырка) решило перечислить «Правде Украины», чтобы оказать посильную помощь в подписке на газету наименее социально защищенным категориям населения, прежде всего пенсионерам, ветеранам партии и труда, студентам.

В. МАКСЮТЕНКО.
А. МЕЛЬНИК.

Специальные корреспонденты «Правды Украины».
Ахтырка (по телефону).

В ПЯТИДЕСЯТЫЙ, КАК В ПЕРВЫЙ РАЗ!

ЗАВТРА В ЖИТОМИРЕ СОСТОИТСЯ ОТВЕТНАЯ ФИНАЛЬНАЯ ИГРА РОЗЫГРЫША КУБКА УССР ПО ФУТБОЛУ НА ПРИЗЫ ГАЗЕТЫ «ПРАВДА УКРАИНЫ» МЕЖДУ КОМАНДАМИ «ПОЛЕСЬЕ» И «НЕФТЯНИК»

Десять дней разделяют два финальных поединка. Первый матч в Ахтырке, состоявшийся 18 октября, выиграла команда «Полесье» — 3:1. Но ответ на вопрос, кому достанется почетный приз, мы узнаем только в Житомире.

Сегодня уместно вспомнить историю Кубка Украины, который нынче отмечает юбилей, ибо размышляется в 50-й раз. Свое летоисчисление Кубок ведет с 1937 года. Тогда турнир был весьма демократичен, в нем могла выступить любая команда,

вплоть до коллектива физкультуры. В том памятном году, 18 мая, Киевские динамовцы победили одноклубников из Одессы, решив исход борьбы в дополнительное время — 4:2. Впоследствии Киевские еще четырежды — в 1938, 1946, 1947 и 1948 годах — владели почетным трофеем.

С 1959 года было принято решение проводить розыгрыш Кубка УССР только среди коллективов физкультуры. При этом его организаторы как бы стремились

привлечь массовому футболу новый импульс. Но вышло так, что престиж Кубка резко упал. И только в 1972 году ошибка была «исправлена»: под флагом газеты «Радысьна Україна» за приз повели спор команды первой и второй лиги. Примечательно, что в том году на кубковую вершину поднялся не кто иной, как житомирский «Автомобилист» — предшественник «Полесья». В 1/2 финала житомирские выиграли у бориспольского «Черноморца» (2:1), а в решающем

матче — в Киеве, 19 ноября — одолели и дошедший «Шахтер» (1:0). Назовем имена тех, кто совершил тогда на главном стадионе республики круг почета: В. Журба, В. Козинец, В. Кравчук, В. Горбач, В. Пестриков, Н. Пинчук, В. Сладковський, Ю. Соловьев, Ю. Несмелый, А. Котов, Н. Васютин, В. Зенонич. Привел команду к успеху тренер Н. Соколов.

Но, как говорится, недолго футбольная музика играла. Вскоре Кубку был дан новый статус, вернее вернули преж-

ний и в последние 13 лет его вновь оспаривали команды коллективов физкультуры.

В феврале 1990 года Федерация футбола Украины приняла решение проводить с нынешнего сезона розыгрыш Кубка УССР среди команд мастеров второй лиги. Патронаж над этими соревнованиями возлагал на себя газета «Правда Украины».

11 и 22 мая состоялись игры 1/16 финала. Они не обошлись без сенсаций и самая громкая из них — победа «Нефтяника» (Ахтырка) над «Судостроителем» — 2:0 в гостях и 1:0 дома. Затем воспитанники молодого тренера Валерия Душкова — поочередно выйдя из розыгрыша ровненский «Авангард», черкаский «Днепр» и черниговскую «Десну».

«Полесье», ведомое опытным наставником Ю. Стародубовым, включилось в борьбу с 1/4 финала, последовательно обыграло «Подолье» и фаворита розыгрыша — запорожское «Торпедо».

И тут в самую пору обратить внимание на заголовок

публикации и задаться вопросом: действительно, почему турнир проводится как в первый раз, коль скоро Кубку «ступенюло» 50. А дело в том, что редакция готовила обладателей Кубка спортивной и втайне от футбольных любителей переговоры со Словакией о футбольном союзе, основанном на взаимовыгодных условиях. Но, к сожалению, эти переговоры не привели к желаемому результату.

И вот спешу сообщить, что в издании между финальными поединками розыгрыша Кубка УССР в Братиславе побывали представители Федерации футбола УССР Н. Фоминих и автор этих строк.

В перерывах с первыми местными председателями

Чехословацкой футбольной ассоциации, председателем Словацкого футбольного союза Милоном Скужанцем, генеральным секретарем этого союза Петером Нидовским и техническим директором Франтишком Ураем было принято наше предложение о традиционном проведении встречи между обладателями Кубка УССР и чемпионом народной лиги — Словакией. Сроки матчей — в гостях и дома — определяются в первых числах ноября.

Разговор, к общему удивлению, вышел за рамки намеченной темы. Гости-приниматели хозяева подтвердили наше предложение рассылать контакты и на уровне сборных команд Украины и Словакии. Но это, хотя и в блага, но все же будущее. А пока на очереди второй финальный матч розыгрыша Кубка Украины, который назовет первого обладателя приза газеты «Правда Украины».

А. МЕЛЬНИК.
Братислава — Киев.

Газета «Правда Украины» Київ, 27.10.1990.

«Полісся» з кубком УРСР.

В первом финальном матче розыгрыша Кубка УССР на призы газеты «Правда Украины» ахтырский «НЕФТЯНИК» выиграл на своем поле у житомирского «ПОЛЕСЬЯ» — 3 : 1 (2 : 1)

В небольшой старинный городок на Сумщине пришел большой футбол. Имеется в виду не столько ранг турнира, хотя и это чрезвычайно важно, сколько уровень самой игры, в равной мере продемонстрированной участниками финала. Этому способствовали и немалые усилия организаторов матча, чтобы он вылился для болельщиков, заполнивших уютный районный стадион-десятилетиячник, в настоящий праздник.

...Матч начался без разведки, и хозяева поля всеми своими действиями дали понять, что сегодня их девиз — атака и только атака. Но на пятой минуте гости получили право на угловой удар, и Леонов, выпрыгнув выше защитников, ловко срезал мяч в самый угол.

Забив «быстрый гол», футболисты «Полесья» отошли на свою половину поля и активным прессингом постарались отвести угрозу от ворот еще на дальних подступах к штрафной площадке. Такой тактический ход на какое-то время смутил футболистов «Нефтяника», но не надолго. Они провели несколько массивных атак, которые могли закончиться голом, будь активный Сараев чуточку попроворней. Впрочем, силовое давление хозяев поля нарастало, их яростные атаки сдерживались «Полесьем» с боль-

шим трудом, и ответный гол не заставил себя долго ждать: на 31-й минуте Попович, опередив защитников, сильно направил мяч в цель — 1:1.

Нашулав слабость на правом фланге обороны гостей, «Нефтяник» продолжал методично расшатывать их оборонительные порядки. Незадолго до перерыва напористый Попович буквально прорвался через плотный заслон защитников и своевременной передачей вывел Колесника на завершающий удар — 2:1.

В перерыве паузу заполнили юные футболисты местной ДЮСШ. Любо-дорого было смотреть, как дети, экипированные нарядной яркой формой — предмет зависти всех ахтырских мальчишек, технично и азартно гоняли мяч по изумрудной зелени ухоженного газона. И специалисту было видно, что у «Нефтяника» подрастает хороший резерв. Впрочем, только ли для одного «Нефтяника»? Двое местных ребят уже приглашались селекционерами из Днепропетровска и Харькова, которые пригласили юных футболистов совершенствовать мастерство в областных спортинтернатах.

После отдыха «Нефтяник» не намерен был отказываться от целеустремленной атакующей игры, хотя две опасные контратаки «Полесья» должны были сделать хозяев более осматрительными. Но этого, к счастью для них, не произошло: команда не удовлетворилась достигнутым перевесом и продолжала искать счастье в чужих воротах. Иной раз, правда, по всему было видно, что у хозяев поля азарта было больше, нежели мастерства. Тем не менее, эмоциональная окраска игры, бескомпромиссность единоборства придавали поединку специфический хорошо знакомый кубковый колорит.

На 73-й минуте «Нефтяник» провел на левом фланге фирменную комбинацию, которую Колесник завершил сильным и точным ударом — 3:1.

Страсти на поле разгорелись с новой силой и готовы были выплеснуться через край, но стараниями отлично судившей бригады из Донецка во главе с одним из лучших на сегодня в стране арбитром Владимиром Пьяных, игра быстро вошла в нормальное русло.

Буквально за несколько секунд до финальной сирены Леонов, выйдя один на один с вратарем «Нефтяника», мог решить судьбу эпизода в свою пользу. Забей он этот гол, и тогда проблем у «Полесья» в ответном матче заметно побавилось бы. Но удача на этот раз отвернулась от форварда.

В итоговом протоколе тренеры «Нефтяника» выставили своим подопечным девять «пятерок» против четырех «двоек» у «Полесья». Да, футболисты из Житомира были явно огорчены неудачей. Тем не менее это не помешало начальнику команды З. Авдышу прилюдно обнять главного тренера «Нефтяника» В. Душкова и поздравить коллегу с заслуженной победой. Даже В. Пьяных, много повидавший на своем футбольном веку, назвал эту сцену нестандартной.

Ответный матч состоится в Житомире 28 октября. По мнению специалистов, у «Полесья» есть шансы отыграться.

Звездный час «Полесья»

По результатам двух финальных поединков — 4:0 и 1:3 — футболисты житомирского «ПОЛЕСЬЯ» победили ахтырский «НЕФТЯНИК» и стали первыми обладателями приза «Правды Украины» и Кубка Федерации футбола УССР

Действительно, это был звездный час «Полесья»: Игорь Таликов, капитан команды с золотыми футболками Федерации футбола УССР и ажурной эмблемой — призом газеты «Правда Украины» — смущенно позировал фотокорреспондентам на фоне электронного табло, которое высвечивало выразительные цифры — 4:0 — свидетельство крупной победы хозяев поля. А какой энтузиазм царил на стадионе! Зрители мощным скандированием «Мо-ло-д-цы!» приветствовали победителей, не отпуская их с поля, пока те не совершили традиционный круг почета.

Такие волнения были завершением интересного и во многом непредсказуемого единоборства двух достойных соперников, которое развивалось по всем законам кубкового финала. А в самом начале под звуки духового оркестра гостям были преподнесены хлеб-соль, алая гвоздика, и после столь приятной церемонии арбитр матча Мирослав Ступар включил секундомер...

Дебют поединка, как и ожидалось, выдался нервным, напряженным, сотканным из жестких единоборств. Откидки мяча вратарю, мелкий фол, частые остановки игры. Все это не позволяло мячу подолгу задерживаться у одной из сторон. Но постепенно давление на ворота гостей становилось все мощнее.

На 31-й минуте соперники обменялись голами, но каждый раз судьи на линии мгновенно раньше фиксировали положение «вне игры».

Об этом эпизоде, пожалуй, можно было бы и не упоминать, если бы «Нефтяники» не применял искусственное положение «вне игры» — этот сложный тактический прием, как одно из средств при защите собственных ворот.

Так вот, на 42-й минуте хозяева поймали соперника на контратаке, и центральный защитник подножкой остановил прорыв форварда, выходившего один на один с вратарем. Ступар решительно показал красную карточку Василию Ермаку и тут же желтую его брату Анатолию, пытавшемуся оспорить решение арбитра. Этот инцидент выбил игроков «Нефтяников» из равновесия, и спустя минуту Желтоносов открыл счет.

В начале второго тайма Лепин мощным дальним ударом удвоил результат, а затем дважды отличился Лувшенко.

Пусть крупный счет никого не вводит в заблуждение, победа далась «Полесью» ценой огромного напряжения и полной мобилизации всех духовных и физических сил. Во всяком случае, болельщики не

припомнят второго такого матча по накалу.

— По нашим радостным лицам видно, насколько мы счастливы, став первыми обладателями Кубка Федерации футбола УССР и приза «Правды Украины», — сказал после матча наставник «Полесья» Зав Авадх, — сегодня большой праздник для житомирян, для болельщиков, которых мы вернули на трибуны. Зритель был нашим двенадцатым игроком и в этом тоже секрет победы.

— Воскресенье было не нашим днем, — считает главный тренер «Нефтяников» Валерий Душков, — У меня есть замечания по судейству, и я это высказал Ступару. Но главные претензии мы должны адресовать себе. Считаю выход в финал розыгрыша достижением для нашей молодой команды.

— Для судейства это был матч высшей категории сложности, особенно его первая половина, — говорит арбитр ФИФА М. Ступар. — В первом тайме я показал одну красную и три желтые карточки, все они были «по делу». В перерыве я провел профилактическую беседу с тренерами, и после отдыха мне уже не приходилось применять санкции. Хочу поздравить «Правду Украины» с отличным начинанием: турнир, над которым газета взяла шефство, удался. Сужу хотя бы по такой детали: кубковые поединки, не говоря уже о двух финальных, собирали значительно больше зрителей, чем иные ключевые матчи чемпионов Украины.

За ходом поединка наблюдало немало известных специалистов. Вот что сказали они после матча.

В. Трошин, заслуженный мастер спорта СССР: «Нефтяники» выбрал рискованный план на игру. Нужно было по крайней мере бельгийцами, чтобы рискнуть защищаться в финале и на поле соперника с помощью искусственного положения «вне игры». Ведь стоит сбиться только одному игроку и нарушить синхронность, как расплата последует незамедлительно. Так оно и случилось.

И. Сенеч, заслуженный тренер УССР: Получил большое удовольствие от игры двух команд. Я понял, что нам под силу проводить кубковый турнир на высоком уровне. Футболистам очень не хватало именно таких соревнований, индикатором которых выступили республиканская федерация и «Правда Украины». Надеюсь, а следующем году борьба в розыгрыше Кубка будет проходить напряженной и интересней. Впрочем, куда еще напряженной, чем теперь!

Е. Котельников, заместитель председателя Федерации футбола УССР:

Финал удался: и это заслуга обеих команд. Но я бы хотел подчеркнуть, что уже с 1/4 финала интерес к Кубку резко возрос. Ясно, что такой турнир был просто необходим. Будет он проводиться и в 1991-м году, вопрос только в том, останется ли он прерогативой команд второй лиги или в борьбе включатся все сильнейшие клубы Украины.

Словом, кубки обрели своих владельцев. От имени читателей газеты мы горячо поздравляем подопечных З. Авадха и В. Мудрого, всех болельщиков «Полесья» с большой и заслуженной победой.

А. МЕЛЬНИК
Специальный корреспондент «Правды Украины».

НА СНИМКЕ: Футболисты «Полесья» — обладатели Кубка УССР и приза газеты «Правда Украины».

Фото В. Приходько.

Газета «Правда Украины» Київ, 30.10.1990.

«Нафтовик» (Охтирка) — «Полісся» (Житомир). 3:1 (2:1). Охтирка. Стадіон «Нафтовик». 18 жовтня. 8000 глядачів.

Судді: В. П'яних, В. Штундер, В. Положенцев (усі — Донецьк). «Нафтовик»: Прохоров, А. Ермак, Ячник (Наумчук, 82), В. Ермак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 68).

«Полісся»: Рутковський, Баран, Хрусьов, Анненков, Ракетенець (Стрихарчук, 80), Присяжнюк, Касанов (Ланін, 40), Желтоносов (Ілюхін, 65), Талько, Леонов, Лукашенко.

Голи: Леонов (5), Колесник (30, 78), Попович (35).

Попереджені Ракетенець, Леонов.

ВИХІД у фінал поновленого Кубка республіки вже забезпечив обом командам право участі у наступному всесоюзному розіграші. Але кожен із суперників не проти того, щоб заволодіти почесним призом, який заснувала редакція газети «Правда України». Тому в першому фінальному матчі на полі точилася вперта боротьба.

Два м'ячі переваги, які відкривають перед «Нафтовиком» непогані перспективи, не свідчать про реальне співвідношення сил. Більше того, початок зустрічі пройшов під диктовку гостей, які швидко маневрами виводили в прорив стрімкого Леонова.

Той і мав відкрити рахунок в епізоді, який передував голу. Та Шуршин вибив м'яч на кутовий. У високому стрибку Леонов засвідчив, що вміє не лише швидко бігати.

За інерцією житомир'яни ще трохи володіли ініціативою, однак поступово кермо гри прибирали до своїх рук господарі. Зусиллями Сухарева, Поповича, Колесника «Нафтовик» заволодів серединою поля, вміло використовував фланги, і ця перевага досить швидко втілювалася в голи.

Другий тайм проходив за аналогічним сценарієм. Крайній гол потужним ударом у верхній кут забив Колесник. Після цього гравці «Полісся» активізувалися ще більше, але м'ячів глядачі більше не побачили.

Варто зауважити, що в Охтирці чудово підготувалися до матчу. Суперники святковий настрій підтримали яскравою грою. А кращими на полі були Колесник і Талько. Добре впоралася з обов'язками бригада арбітрів.

А. РОМАНЕНКО,
член президії Федерації футболу УССР.
Сумська область.

Газета «Спортивна газета» Київ, 23.10.1990.

«Полісся» (Житомир) — «Нафтовик» (Охтирка). 4:0 (1:0). Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 28 жовтня. Повторний фінальний матч розіграшу Кубка України. 8 градусів, 8 600 глядачів.

Судді: М. Ступар, В. Сушко, М. Овчар (усі — Івано-Франківськ).

«Полісся»: Рутковський (Страшненко, 87), Ракетинець, Хрусьов (Огородник, 86), Анненков, Стрихарчук, Присяжнюк (Баран, 54), Лапін, Желтоносов (Ілюхін, 85), Талько, Леонов, Лукашенко (Соболевський, 86).

«Нафтовик»: Прохоров, А. Єрмак, Ячник, В. Єрмак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 46, Горох, 75).

Голи: Желтоносов (42), Лапін (52), Лукашенко (53, 76).

Попереджені: Желтоносов, Колесник, А. Єрмак, Тимченко.

Вилучений з поля В. Єрмак.

ПОРАЗКА житомирян у

першому матчі в Охтирці — 1:3 зобов'язувала їх до активних дій. І господарі з перших хвилин повели планомірний наступ на ворота Прохорова. Але «Нафтовик» не тільки успішно захищався, а й устигав небезпечно контр-наступати. Щоправда, гра-в-цям обох команд попервах бракувало влучності. Здавалося, перший тайм так і закінчиться нульовою нічиєю, коли сталася примітна подія. Леонов утік від захисників і вийшов сам на сам з воротарем. В. Єрмак, рятуючи становище, ударом по ногах ззаду збив форварда. Суддя, не вагаючись, показав порушнику червону картку. Майже після цього Желтоносов доб-

ре зорієнтувався у штрафному майданчику гостей і головою спрямував м'яч у дев'ятку.

Після перерви оборона охтирців почала давати збої. «Полісся» ж наполегливо продовжувало шукати шляхи до воріт гостей. Потужний удар Лапіна метрів з тридцяти застукав зненацька Прохорова. Господарі не відмовилися від атак, хоча рахунок — 2:0 їх цілком влаштовував. Зрештою, Лукашенко, показавши себе майстром дриблінгу, забив ще два голи.

Отже, через 18 років житомирська команда вдруге заволоділа призом.

О. ВЕКСЕЛЬМАН.
Житомир (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 30.10.1990.

КУБОК УКРАЇНИ ДЛЯ МАЙСТРІВ

Система розіграшу Кубка республіки неодноразово змінювалася. В різні роки за приз боролися в основному команди колективів фізкультури. І тільки п'ять сезонів (з 1972 по 1976 р.) в змаганнях на Кубок України, які, до речі, проходять під егідою газети «Радянська Україна», взяли участь команди майстрів.

У 1972 р. володарями почесного призу стали футболісти житомирського «Автомобіліста». У фіналі, що відбувся на київському Центральному стадіоні, поліська команда перемогла донецький «Шахтар», який тільки-но повернувся до вищої ліги, — 1:0.

Наступного 1973 р. у фіналі знову зустрілися команди різного рангу: івано-франківський «Спартак» (перша ліга) і кіровоградська «Зірка» (друга ліга). І знову переміг клуб другої ліги — 1:0.

У 1974 і 1975 рр. фінали розіграшів Кубка складалися з двох матчів. Сімферопольська «Таврія» стала переможцем першого такого фіналу, перемігши житомирський «Автомобіліст» в обох матчах — 2:1 і 2:0.

У 1975 р. в напружених матчах «Таврія» по сумі двох матчів поступилася кіровоградській «Зірці» — 0:2, 2:1.

У 1976 р. за Кубок республіки повели боротьбу тільки команди другої ліги. До фіналу пробився горлівський «Шахтар» та київський СКА. 6 листопада у Горлівці, де фаворитами вважалися господарі поля, перемогу одержали все ж київці — 2:0.

У 1990 р. боротьбу за Кубок України знову повели колективи другої ліги.

18 жовтня. Перший фінальний матч «Нафтовик» — «Полісся» — 3:1 (2:1) (Охтирка. Стадіон «Нафтовик». 8000 глядачів).

Судді: В. П'яних, В. Штундер, В. Положенцев (усі — Донецьк). «Нафтовик»: Прохоров, А. Єрмак, Ячник (Наумчук, 82), В. Єрмак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 68).

«Полісся»: Рутковський, Баран, Хрусьов, Анненков, Ракетинець (Стрихарчук, 80), Присяжнюк, Касанов (Лапін, 40), Желтоносов (Ілюхін, 65), Талько, Леонов, Лукашенко.

Голи: Леонов (5), Колесник (30, 78), Попович (35).

Попереджені: Ракетинець, Леонов.

28 жовтня. Повторний фінальний матч

«Полісся» — «Нафтовик» — 4:0 (1:0) (Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 8600 глядачів).

Судді: М. Ступар, В. Сушко, М. Овчар (усі — Івано-Франківськ).

«Полісся»: Рутковський (Страшненко, 87), Ракетинець, Хрусьов (Огородник, 86), Анненков, Стрихарчук, Присяжнюк (Баран, 54), Лапін, Желтоносов (Ілюхін, 85), Талько, Леонов, Лукашенко (Соболевський, 86).

«Нафтовик»: Прохоров, А. Єрмак, Ячник, В. Єрмак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 46, Горох, 75).

Голи: Желтоносов (42), Лапін (52), Лукашенко (53, 76).

Попереджені: Желтоносов, Колесник, А. Єрмак, Тимченко.

Вилучений з поля В. Єрмак.

«Полісся», володар Кубка України-90 провів у турнірі шість матчів. Ось хто грав за команду у цих матчах: С. Баран (6 матчів), М. Анненков (6), І. Ракетинець (6), А. Ілюхін (6), Ю. Леонов (6, забив 4 м'ячі), А. Лукашенко (6, 3), І. Рутковський (5), В. Хрусьов (5), Ю. Стрихарчук, П. Касанов (5, 1), А. Желтоносов (5, 1), І. Талько (5), В. Присяжнюк (5), А. Лапін (4, 1), С. Страшненко (2), Е. Домасев (2), В. Шишков (2), К. Вихорнов (1), Р. Соболевський (1), О. Кукса (1).

Кращим бомбардиром кубкового турніру став Вадим Колесник («Нафтовик») — 7 м'ячів.

К/д. Київ 1991 («Здоров'я»).

«ПЕРШИЙ БАР'ЄР ПОДОЛАНО»

Футболісти охтирського «Нафтовика» успішно провели першу фінальну зустріч розіграшу Кубка України, вигравши вдома у житомирського «Полісся» - 3-1.

З цього року організацію популярних змагань, які проводяться в 50-й раз, взяла на себе редакція газети «Правда України». За минулі роки володарями почесного призу ставали команди майстрів і колективів фізичної культури. Нам приємно, що у вирішальних матчах свого часу грали і команди нашої області. У 1960 році шостський «Авангард» тільки у фіналі поступився, чугуївському «Старту» - 1-3, а через два роки ще одна шостська команда не змогла подолати опору дніпропетровського «Авангарда». Невдалими були спроби багатьох наших команд, які брали участь у кубкових змаганнях.

Ось цього року в охтирського «Нафтовика» з'явилась чудова нагода вперше в історії сумського футболу бути володарем Кубка України.

Суперник нашим спортсменам дістався сильний. Житомирці добре виступають у чемпіонаті країни серед команд другої ліги. Про це також свідчать і дві попередні зустрічі «Нафтовика» з «Поліссям», які пройшли в наполегливій боротьбі. Житомирці вже раз здобували кубок, тож прагнуть повторити свій успіх і в цьогорічному розіграші.

Про це сказав перед зустріччю головний тренер «Нафтовика» В.О.Душков, передбачити підсумок її дуже важко, і у вирішальному матчі зустрічаються гідні суперники. Але Валерій Олексійович впевнений в одному: цей рахунок матиме вирішальне значення для підсумкового результату, а, отже, і завдання перед футболістами – тримати і зробити якомога більший запас м'ячів перед данною зустріччю.

Вісім тисяч болільників, що прийшли на цей матч, стали свідками захоплюючого поєдинку. Вже на п'ятій хвилині гості повели в рахунок. У цій ситуації помилки допустилися наші захисники, які зробили «подарунок» суперникам у своєму штрафному майданчику, не завадивши їм при розігравші кутового. Після пропущеного м'яча охтирці не розгубилися, а розпочали планомірно і ґрунтовно розгортати свій наступ, притискуючи гостей до їх воріт. Майже з кожною атакою охтирців біля воріт суперників виникали небезпечні моменти. С.Фомін, В.Колесник, В.Сараєв мали чудові нагоди відзначитися, але не використали їх. Незадовго до перерви чергова атака господарів завершилася взяттям воріт гостей. Цей важливий м'яч забив В.Попович. через кілька хвилин приймав вітання В.Колесник. До речі, Вадим – кращий бомбардир «Нафтовика» у кубкових матчах, і в першому фінальному він став героєм, забивши після перерви ще один м'яч. Не випадково йому було вручено приз як кращому бомбардиру зустрічі.

Здобувши перемогу з рахунком 3-1, наші футболісти зробили хорошу заявку на перемогу за підсумками двох фінальних матчів. Повторна зустріч 28 жовтня у Житомирі і назве володаря Кубка України.

Як сказав після зустрічі інспектор матчу держтренажер Держкомспорту України А.М.Романенко, цей поєдинок справив на нього приємне враження, рівень гри був високий і шанс «Нафтовика» на здобуття призу цілком реальний.

Свідченням цього й те, що майже всі призи встановлені підприємствами і організаціями міста, вручено нашим футболістам.

Сподіваємося, що і в повторній зустрічі охтирці продемонструють такий же високий рівень гри і повернуться додому з почесним призом. Побажаймо їм успіху і в зустрічі на полі суперників».

Газета «Ленінська правда» Суми, 21.09.1990.

У повторному фінальному матчі Кубка України, який футболісти охтирського «Нафтовика» провели у Житомирі з місцевим «Поліссям», наші земляки пропустили у свої ворота чотири м'ячі. За підсумками двох зустрічей володарем почесного призу стали житомирці. Але нехай у болільників не складеться враження, що охтирці здалися, як то кажуть, без бою, відмовилися від боротьби або зважали, що справу вже зроблено (адже вдома вони перемогли — 3:1).

Наші футболісти були сповнені намірів поборотися за цей красивий приз і заволодіти ним. Вихід «Нафтовика» до фіналу — це вже велике досягнення команди, яка в цьогорічному сезоні радує і грою, і результатами. Але у повторному, вирішальному матчі спортивне щастя відвернулося від охтирців, вони програли. Програти можна порівняно. В цій зустрічі «об'єктивне» суддівство продемонструвала бригада на чолі з арбітром міжнародної категорії М. Ступарем, служителі Феміди виявилися далеко не на висоті.

Те, що господарі будуть безперервно атакувати, аби відіграти два м'ячі, було зрозуміло після першої зустрічі. Тож з перших хвилин повторного матчу вони вдалися до силового тиску, безперервних атак. Відмінну гру показав воротар «Нафтовика» Ю. Прохоров, який чотири рази ря-

тував команду від голу. І його колезі з «Полісся» теж довелося в кількох епізодах продемонструвати свою майстерність після ударів В.Тимченка і В.Колесника. М'яч, як то кажуть, не затримувався біля воріт, футболісти ні на хвилину не знижували свого атакуючого пориву і щоразу у штрафному майданчику суперника намагалися створити голюву ситуацію.

На 30-й хвилині охтирці першими відкрили рахунок, але радість їх була передчасною — боковий суддя відразу зафіксував положення поза грою. Як сказав після матчу футбольний фахівець П. І. Безносенко порушення не було, м'яч охтирці забив чистю. Помилку свого колеги миттєво виправив М. Ступар, який анулював і гол у ворота «Нафтовика», (а він дійсно був забитий з положення поза грою). Хто знає, з яким рахунком закінчилася б зустріч, зарахуй суддя гол охтирських футболістів? Та подальший перебіг подій показав, що дії суддівської бригади носили упереджений характер. А в матчі, котрий потребує позної напруги духовних і моральних сил, найменша помилка судді відразу вибиває з колії одну команду і окрилює іншу. Так сталося і з «Нафтовиком».

Незадовго до перерви (при рахунку 0:0) гравець «Полісся», який за мить до того, як отримати м'яч перебував «поза грою», виходить на зручну позицію до воріт. Наш капітан В. Єрмак у підкаті зупи-

няє форварда, за що суддя, не задумуючись, показує Василю червону картку і змушує його залишити поле. А А. Єрмак відразу нагороджує жовтою картою за те, що він намагався (як віце-капітан) з'ясувати причини такого суворого вердикту свого брата. Схоже, цей інцидент морально надломив наших футболістів, але вони продовжували наполегливо боротися з не завжди об'єктивними діями суддів, які вісім разів не помічали явного офсайду з боку господарів, і суперником, який наполегливо атакував ворота «Нафтовика». А відсидівши, та ще в такому напруженому матчі, стримати порив житомирців вимагало значних фізичних сил. Господарям вдалося скористатися з кількісної переваги, і цього вечора тисячі болільників вітали полісців з перемогою.

Як відзначив заслужений майстер спорту В. Трошкін, фінальний матч вийшов цікавим, і в цьому заслуга гравців обох команд. А про суддівство цього сказати не можна, воно мало бути об'єктивним і чесним. Це підтвердив і головний тренер «Нафтовика» В. О. Душков, який після зустрічі висловив свої зауваження головному арбітру. Але від цього гравцям нашої команди не легше. Єдиною втіхою для них буде участь у розігравші Кубка СРСР наступного року.

Г. РЕВА,
спецкор. «Ленінської правди».

Газета «Ленінська правда» Суми, 2.11.1990.

Якою бути адресі Кубка України 1990 року серед команд майстрів другої ліги, ми дізнаємося у неділю, 28 жовтня, коли на стадіоні імені Ленінського комсомолу відбудеться другий фінальний матч між житомирським «Поліссям» і охтирським «Нафтовиком».

«Полісся» називають кубковою командою. І не дарма. У 1969 році житомир'яни в 1/16 фіналу Кубка СРСР перемогли донецький «Шахтар» — 1:0, а в 1/8 в Москві поступилися у двох поєдинках ЦСКА — 0:0 та 0:1. Наступного року «Полісся» лаячи гідний опір московським динамівцям — 0:0 та 0:1.

Наша команда була першим володарем Кубка України (1972 рік), коли у фіналі в додатковий час перемогла той же донецький «Шахтар» — 1:0. Через рік житомир'яни дійшли до фіналу, але поступилися в ньому сімферопольській «Таврії», а в 1976 році «Полісся»

грало в півфіналі. І, як бачимо, цього року воно у фіналі.

Можна зрозуміти настрій уболівальників перед вирішальним поєдинком, адже наші земляки в першому матчі в Охтирці поступилися «Нафтовіку» 1:3, хоча й відкрили рахунок. Та потім, не забувши два стопроцентні м'ячі, почали пропускати самі. Чи все втрачено? Ні! Нічого не втрачено. По-перше, забитий на чужому полі гол, який при рівності дає певну перевагу (скажімо, «Полісся» виграє 2:0 і при рахунку двох матчів — 3:3 матиме перевагу, бо гол на чужому полі оцінюється у два голи). По-друге, наша ж команда — кубкова! Згадаємо хоча б кубко-

ві поєдинки з миколаївським «Суднобудівником» і херсонським «Кристалом» у 1974 році. Вдома житомир'яни поступилися суднобудівникам — 0:2. Все втрачено? «Такі» — вважав багато хто. А в Миколаєві «Полісся» виграє — 5:3! Нічийний результат по забитих голах (5:5) дав перевагу поліщукам — 10:7 (гол на чужому полі — два голи). У Херсоні нищівна поразка (1:4), а вдома виграє — 4:0!

Зрозуміло, важко вести боротьбу на два фронти: кубок і чемпіонат. І якщо друге місце в чемпіонаті, на яке націлилася наша команда, — журавель у небі, то кубок — синиця в руці. Тож ставка, на мою думку, буде робитися на виграш кубка. До всього доля наступного чемпіонату зовсім невідома. Догі потрібно було посісти 1—2 місця, аби перейти до так званої перехідної зони другої

ліги (трохи підвищиться у ранзі). Нині ж чланиється створення вищої (чи першої) ліги національного чемпіонату України. Щоб потрапити туди, досить посісти восьме місце, а воно вже забезпечене. Власне, забезпечене й четверте місце, а за третє можна й поборотися, вигравши два останніх домашніх поєдинки.

Отже, «Полісся» серйозно націлене на Кубок України і буде боротися за нього. Уболівальники, які прийдуть на стадіон недільного дня, не помиляться: їх чекає напружений і цікавий футбол. Наша команда вийде на поле в найсильнішому складі. Всі прагнуть повторити успіх вісімнадцятирічної давності й довести, що «Полісся» сьогодні — класна команда. А як вона готувалася до фіналу, можна побачити на знімках.

В. ДИМЧУК.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 24.10.1990.

Кубок України — наш!

«ПОЛІССЯ» ПІДТРИМАЛО КУБКОВІ ТРАДИЦІЇ ЖИТОМИРСЬКОГО ФУТБОЛУ

Спочатку — трохи історії. Вважається, що нинішнього року республіканський футбольний Кубок розігрувався в 50-й раз. З 1937-го року, відколи ці змагання було започатковано, мінявся їхній статус, то спалахував, то пригасав інтерес до них. Були роки, коли боролися за почесний трофей могли команди будь-якого рівня, були періоди, коли кубок призначався лише для колективів фізкультури.

Уболівальники зі стажем згадували позавчора на трибунах житомирського стадіону імені Ленінського комсомолу 1972-й рік. Тоді було вирішено, що змагатися за Кубок мають право команди першої і другої ліг під егідою газети «Радянська Україна».

Житомир'яни згадували багато. Наш «Автомобіліст», перемігши у півфіналі одеський «Чорноморець», у вирішальному матчі, що проходив у Києві, взяв гору над донецьким «Шахтарем».

Після того республіканський Кубок виборювали тільки команди колективів фізкультури. І ось нинішнього року Федерація футболу України вирішила відродити розіграш Кубка УРСР серед команд майстрів другої ліги під егідою газети «Правда України».

Житомирське «Полісся» почало змагання за цю нагороду з чвертьфіналу, перемігши «Прайда», а потім і сильну команду — запорізьке «Тернезю». Але перший фінальний

поєдинок в Охтирці Сумської області 18 жовтня наші земляки програли, пропустивши три голи і відповівши тільки одним. Що ж, ми, уболівальники, не могли зупинячувати хлопців, які ведуть нелегку боротьбу за призове місце у фіналі чемпіонату. Участь у фіналі Кубка — і то добре.

Але коли начальник «Полісся» З. Авазіш (старший тренер В. Стародубов, за інформацією з облспорткомітету, заохорів) виявив минулої неділі нових гравців на заключний матч розіграшу Кубка, команда, виявляється, була настрояна інакше. Навіть поразка в Охтирці з великим рахунком, зрозуміле бажання приберегти сили перед відповідальним за-

ключним матчем чемпіонату, не вплинула.

Фінальна кубкова гра потяглася досить незграпно. «Нафтовік» потягувався успішно, з перших хвилин пішов вперед, підтримуваний своїми уболівальниками, які прибули до Житомира. Здалося, що «Полісся» трохи розгубилося. Але в ході матчу поступово почало опановувати ситуацію, раз по раз серйозно загрожуючи зачисту гостей. Останній, на жаль, не знайшов інших аргументів, ніж грубощі. Судді міжнародної категорії В. Стулару довелося показати гравцям «Нафтовіка» одну жовту картку, другу, третю. Нарешті, коли капітан гостей В. Ермач збив нашого форварда Ю. Леоніда, який проривався сам на сам з воротарем, арбітр дістав і червону картку. Сталося це наприкінці першого тайму.

А на 43-й хвилині одну з навалених атак житомир'яни результативно завершив А. Желонков. Шоправда, першим м'яч уже встиг побувати у воротах обох команд, але голи не були зараховані (забиті з положення поза грою).

Незловзі по червоні А. Лапіна потужним ударом з далекої відстані подвоїв рахунок. Цей красень-гол кинув го-стей у відчайдушні атаки. Важливо, що житомир'яни не стали відсидажуватися в обороні, а продовжили свою наступальну гру. Підіслана атакуючі потужності команди С. Баран, котрий вийшов на заміну в другому таймі. А «Нафтовіку», відчувалося, дужо бракувало удаленого з поля центрального захисника. Згодом зліт відзначився А. Ле-

кашенко, довідавши рахунок цього напруженого матчу до 4:0 на користь «Полісся».

Отже, привітаємо житомир'яни з почесним спортивним трофеем. Кубок УРСР друга команда після фінального святкового заслужений майстрів спорту СРСР В. Трошкін. Вона одержала також диплом і ступінь Федерації футболу республіки і відзнаки газети «Правда України». Прізвисько спортивних організації області нагороджений кращі гравці фінального зустріч, заслуживши «Полісся» — воротар І. Рутковський, захисник В. Хруслів, нападальний Ю. Леонід. Були урочисті вітання, квіти, обійми радості, коло пошани. Що ж, наші хлопці на все це заслужили.

До речі, з нинішнього року Кубок України набуває міжнародного статусу. Є демократичність, що його володар, тобто «Полісся», зустрічатиметься з чемпіоном Словаччини народної ліги. Строків зустрічей злама і в гостях буде визначено на початку листопада.

Фінішує й чемпіонат. «Полісся», як відомо, перемогло в Івано-Франківську «Прикарпаття», забивши два «сухих» голи. Наступного четверга, 1 листопада, житомир'яни приймають черкаський «Океан».

Г. ЛЕОНІДОВ.

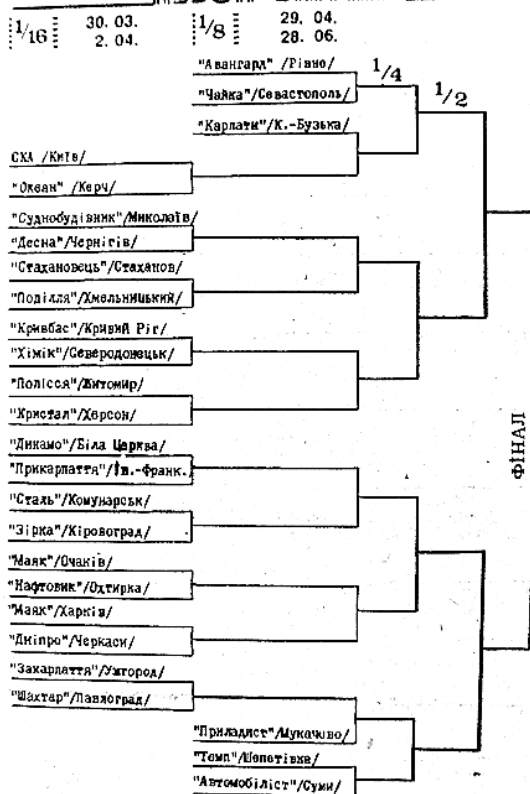
НА ЗНІМКАХ: житомирське «Полісся» — володар Кубка УРСР з футболу серед команд майстрів другої ліги 1990 року. Ви бачите також цей почесний трофей та момент фінального гри.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 30.10.1990.

1991

КУБОК УКРАЇНИ

Газета «Ленінська правда» Суми, 27.03.1991.

1/16 фіналу.

30.03, 2.04. «Прикарпаття» Івано-Франківськ – «Динамо» Біла Церква – 2-0, – 4-2.

● Минулої суботи фут. болісти «Прикарпаття» стартували у Білій Церкві в розіграші Кубка України. Першими гравцями суперниками були спортсмени місцевого «Динамо».

Наші земляки відмінно підготувались до цього поєдинку. Уже на 20-й хвилині Михайло Савна сильним ударом з далекої відстані відкрив рахунок. На початку другого тайму після подачі м'яча з кутового першим до нього виступив колишній одноклубник «Прикарпаття» Роман Русанівський, який і забив другий гол. Отже, перша перемога в сезоні (2:0) повинна вселити впевненість у наших спортсменів перед матчем-відповіддю у Надвірній.

Склад «Прикарпаття» у цьому поєдинку був таким: Сташко, Ватаманюк, Мельничук, Хомин, Шулятицький (Стахів), Русанівський, Ляхмай (Романчук), Карбас (Сувко), Савна, Григорчук (Пташник), Русак.

● Матч-відповідь. 1413 розіграшу Кубка України футболісти «Прикарпаття» проводили в Надвірній. Господарі місцевого стадіону «Нафтовик» напогано підготувались до цієї зустрічі.

За світлом арбітра реєстраційної категорії Василя Вербича з Ужгорода розпочалася гра. Уже на перших хвилинах м'яч розпочав ворота динамівців з Білої Церкви нападничий прикарпатієць Петро Русак. Незабаром гості кеподалик від свого штрафного майданчика порушили правило, і Валерій Карбас точним ударом спрямував м'яч у ворота.

Поступово гра врівнювалася. Динамівці частіше почали проводити свої контратаки. Під час однієї з них зумів добитися успіху півзахисник Роман Заса. Здалось, що перша перемога на поєдинку так і завершиться вничью, але на останніх хвилинах несподівано м'яч у свої ворота послав капітан динамівців досвідчений Валентин Лазаренко.

Після перерви гра набула нових підтінків. Маючи у запасі два забитих м'ячі у Білій Церкві, прикарпатці не заспокоїлись на досягнутому. Маневруючи по всьому полю, вони заставляли похилитись своїх суперників. І хоча Андрій Зав'ялов на 48-й хвилині зрівняв рахунок, було помітно, що запасу сил у наших земляків більше. Перебуваючи в оточенні кількох захисників «Динамо», новобранець нашої команди Андрій Романчук завдав принципового удару у верхній кут воріт. Реабілітувавши себе за невикористану можливість у першому таймі і Петро Русак. Цей молодий нападничий досвід більше заявив про себе, і наставник «Прикарпаття» покладають на нього певні надії. Саме він і поставив останню крапку в цьому поєдинку. Красива перемога з рахунком 4:2 принесла задоволення абсолютній більшості нашої команди. Отак би грали наші земляки і в матчах першої ліги, яка розпочнеться в неділю на стадіоні «Електро» поєдинком «Прикарпаття» із стаханівським «Варшавським».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1991 обидві.

Перемога при ігровій рівновазі

Перший офіційний матч сезону, та що й у рідних стінах — завжди нелегкий іспит для команди. А динамівці Білої Церкви, які минулої суботи в кубковому поєдинку приймали футбольний «Прикарпаття», буквально напередодні назвали відчуженої вітати до Києва, на роботу в основний динамівський клуб відликило заслуженого майстра спорту Володимира Онницького і господарем

поля довелося стартувати без головного тренера.

Звичайно, це обставина не могла не позначитися на настрої його учасників підопити. І хоча пам'ять футболістів Білої Церкви є кілька індивідуально сильних виконавців, із колективної дії цього разу не відзначилися задоволеністю.

Не можна сказати, що й в ігровому механізмі «Прикарпаття» не було перебоїв. Але,

перше, гості надійніше захищались. А крім того, при відносній рівності сил їм вдавалося ефектніше реалізувати свій шанс у кількох зручних епізодах.

Спочатку провадитимом півзахисником іванофранківців Савці, який у середині першого тайму потужним ударом метрів з 22-х відкрив рахунок. Такі голкирські забиваються раз на рік.

І ще одна результативна атака вдалася прикарпатцям на

62-й хвилині. Після розіграшу кутового дебютант команди Русанівський головою спрямував м'яч у сітку воріт.

7-й перемоги гості, які перед учорашнім, позгорним поєдинком у Надвірній, мали достатній запас міцності. Хоча...

— Ми не маємо права переоцінити цієї перемоги, — підкреслює головний тренер «Прикарпаття» Іван Красницький. — Так само, як не можна недооцінювати високотного

ігрового потенціалу суперника. Без сумніву, успіх за підсумком двох кубкових матчів лише додала нашої команді впевненості. Шкода, що у нас на терені не обійшлося без травм, які після зіткнення з динамівцем завдав Шустаренко.

Суботній матч «Прикарпаття» зіграв у такому складі: Сташко, Хомин, Ватаманюк, Русанівський, Мельничук, Шулятицький (Стахів, 76), Ляхмай (Романчук, 75), Карбас (Григорчук, 81), Савка, Григорчук (Пташник, 70), Русак.

Степан ОЛЕЖКО

Газета «Галичина» Івано-Франківськ, 3.04.1991.

Шкода, що повторний матч на Кубок України між «Прикарпаттям» і динамівцями з Білої Церкви вийшов у Надвірній на будень, та ще й почався в робочий час. Через це на трибунах затишеного і сьогодні практично найкращого в області стадіону «Нафтовик» залишилося немало порожніх місць.

А гра, незважаючи на ранню для футбольної весни пору, була цікавою. Підтвердився прогноз тренерів івано-франківської команди, що «Динамо» навіть після поразки у рідних стінах битиметься до останнього за перепустку до 1/8 фіналу.

Цього разу футболісти з Києва знову програли — 2:4. Але ще за чверть години до фінального свистка ніхто не зміг би передбачити, як завершиться поєдинок. Тим паче, що динамівці двічі зрівнювали рахунок. У першому таймі на гарний різаний удар Карібова, який виконував штрафний, відповів влучним «пострілом» Засв. Невдовзі гості ефектно провели ще один м'яч, але... у власні ворота: «відзначився» Лазаренко. Правда, після перерви у динамівців знову спалахнула іскра надії: скориставшись однією з небагатьох помилок захисників «Прикарпаття», між якими не було Ватаманюка, що захворів, Зав'ялов поновив рівновагу.

Це питання минулої п'ятниці цікавило, напевно, багатьох шанувальників команди. Адже в першому поєдинку 1/8 фіналу іванофранківці у Кіровограді поступилися «Зірці» — 1:3 і для виходу до наступного кола кубкового турніру українських клубів другої ліги треба було їм удомі забивати щонайменше два «сухі» м'ячі. А тим часом тверезіші голови пропонували оптимальний варіант: основну ставку зробити на чемпіонат, де суперництво за призове місце вимагатиме від претендентів максимуму фізичних і моральних сил.

Правда, швидко забитий гол (на восьмій хвилині наполегливість виявив Ляхмай, який з другої спроби спрямував м'яч у ворота «Зірки») трохи розвія сумніви. Але згодом господарі поля ніби влаштували собі перепочинок. Двічі в скрутних ситуаціях рятував свою команду Сташко, а на 33-й хвилині черговий провал захисників «Прикарпаття» дозволив гостям зрівняти рахунок: відзначився їх форвард Гасанов.

Звичайно, ситуація ще не виглядала безнадійною. Тим паче, що через дев'ять хвилин по перерві іванофранківці знову

В цій ситуації віддамо належне іванофранківцям. Нічия їх цілком влаштувала, і могли вони не лізти на рожен. Однак в омолодженого «Прикарпаття», здається, «прорізаються зуби» честолюбства (не хотілося б лише наврочити!). В усякому разі, на кінцівку зустрічі у господарів поля знайшовся запас сил, і два дебютанти команди — Романчук та Русак відкрили особистий рахунок забитих м'ячів. А вже після цього тренери дозволили собі маленьку розкіш, представивши публіці ще одного новачка — воротаря Руслана Депеня, який тільки напередодні з'явився у «Прикарпатті».

Розгін у новий сезон нашим землякам вдався. Якщо не помиляюся, за останні роки таким упевненим і багатобачним був старт у 1987-му, коли іванофранківці тривалий час зберігали шанс на чемпіонське звання. Думаю, шанувальники команди, які відверто знедогувалися за її змістовною грою, не проти того, щоб ситуація повторилася...

Повторний кубковий матч «Прикарпаття» провело у такому складі: Сташко (Депеня), Хомин, Романчук, Русанівський, Мельничук, Ляхмай (Сушко), Шулятицький (Пашник), Карібов, Григорчук, Савка, Русак.

Орест ОЛЕКСИШИН,

Газети «Галичина» Івано-Франківськ, 1991.

вийшли уперед — уже вкотре цього сезону завидне уміння вигравати боротьбу за м'яч на «другому поверсі» продемонстрував Савка.

Надійно заволодівши ініціативою, господарі поля змусили суперника наділі думати лише про оборону власних воріт. Але у більшості випадків їх масовані атаки нагадували звичайнісіньку навалу, що було тільки на руку кіровоградцям, які відверто — численними зупинками і маленькими хитрощами — руйнували спроби прикарпатців загострити гру в штрафному майданчику.

Бажаної мети гравці «Зірки» досягли. Зазнавши поразки з рахунком 1:2, вони за підсумком двох раундів пробилися у чвертьфінал Кубка України.

Звітний матч «Прикарпаття» провело у такому складі: Сташко, Хомин (Клебен, 46), Ватаманюк, Русанівський, Винник, Ляхмай, Шулятицький, Романчук, Григорчук, Савка, Ковальчук.

Сьогодні івано-франківські футболісти знову вийдуть на поле стадіону «Електрон». Їх суперником у черговому поєдинку першості буде павлоградський «Шахтар».

Степан ОЛЕЖКО.

Газета «Галичина» Івано-Франківськ, 1991.

«Хімік» Северодонецьк — «Кривбас» Кривий Ріг — 2-1, — 0-2.

«КРИБВАС» (Кривий Ріг) — «ХІМІК» (Северодонецьк) — 1:2 (1:0). Кривий Ріг. Стадіон «Металург». Кубок УРСР, 1/16 фінала. 30 марта. Пасмурно. +7 градусів. 300 глядачів.

СУДІЯ: А. Косоланов, В. Воргуль і Н. Полупан (всі — Харків). Інспектор зустрічі В. Н. Шмигельський (Київ).

«КРИБВАС»: Жук, Давиденко, Кошкин, Соболь, Мазур (Селихов, 67), Трегубов, Коновальчук, Тарал (Михайленко, 56), Зубчук, Коляда (Олейник, 84), Лютий (Данильченко, 56).

«ХІМІК»: Аврамов, Серіков, Василевський, Нікітченко, Мамаєв, Усаковський, Кольченко, Вольський (Чесних, 58), Федорко (Поспелов, 89), Новиков, Губаренков.

ГОЛЫ: Трегубов (27 — с одинадцятиметрового), Губаренков (46), Федорко (82).

«ХІМІК» (Северодонецьк) — «КРИБВАС» (Кривий Ріг) — 0:2 (0:1). Северодонецьк. Стадіон «Хімік». 2 апреля. Кубок УРСР, 1/16 фінала (ответний матч).

СУДІЯ: Л. Бавыкин, А. Сергеев і А. Мороз (всі — Харків).

«ХІМІК»: Аврамов, Серіков, Нікітченко, Василевський, Мамаєв, Усаковський, Кольченко, Чесних, Федорко, Новиков (Долгополов, 69), Губаренков.

«КРИБВАС»: Жук, Давиденко, Кошкин (Соболь, 46), Олейник, Мазур, Трегубов, Коновальчук, Данильченко (Цюра, 46), Зубчук (Тарал, 87), Коляда (Лютий, 77), Селихов (Лисковець, 84).

ГОЛЫ: Селихов (30), Коновальчук (68).

Предупреждены Трегубов, Зубчук, Новиков, Василевський.

ИТАК РАУНД ПЕРВЫЙ — 1/16 ФИНАЛА КУБКА УССР.

Северодонецький «Хімік» «заехав» на гру в Кривий Ріг по дорозі додому, повертаючись з навчально-тренувального збору в Криму. Тем не менше гості суміли поймати «Кривбас» на контратаках і добыти сенсаційну перемогу. Хозяева поля старались уйти від поразки до останніх секунд зустрічі, але, на жаль... М'яч упорно не шав в ворота. К тому ж дуже надійно зіграв голкіпер «Хіміка» Олег Аврамов.

РАУНД ВТОРОЙ — 1/16 ФИНАЛА КУБКА УССР (ОТВЕТНЫЙ МАТЧ).

На цей раз «Кривбас» не став іскушати долю і з перших же хвилин повністю заволодів ініціативою. Але тільки через деякий час криворізьким футболістам удалася результативна атака. Ігорь Коляда навесив м'яч в штрафну площу хозяев, де В. Коновальчук поборолся на «второму етапі» з захисником, а вже Ю. Селихов филигранно перебросив м'яч головою через воротаря.

Во второму таймі «Кривбас» провів блискучу багатоходову комбінацію Мазур — Селихов — Зубчук — Коновальчук і останніми метрами з п'ятинадцяти «расстрелял» голкіпера «Хіміка».

Нелепою оказалась кубковая дуэль с «Химиком», как и 16-часовой автобусный пробог по маршруту Кривой Рог — Северодонецк — Кривой Рог. Родной город только просыпался, когда около четырех утра автобус с табличкой «Кривбас» привез победу с луганской землей.

Газети «Тайм-аут» Кривий Ріг, 18.04.1991.

«Хімік» (Северодонецьк) — «Кривбас» (Кривий Ріг) 0:2 (0:1). Северодонецьк. Стадіон «Хімік» 2 квітня. Судді: А. Бовикін, А. Сергєєв, О. Мороз (всі — Харків).

«Хімік»: Аврамов, Серіков, Нікітченко, Василевський, Мамаєв, Усаковський, Кольченко, Чесних, Федорко, Новиков (Долгополов, 69), Губаренков.

«Кривбас»: Жук, Давиденко, Кошкин (Соболь, 46), Олейник, Мазур, Трегубов, Коновальчук, Данильченко, (Цюра, 46), Зубчук (Тарал, 87), Коляда (Лютий, 77), Селихов (Лисковець, 84).

Голи: Селихов (30), Коновальчук (68).

Попереджено: Трегубов, Зубчук, Новиков, Василевський.

Як відомо, криворізький «Кривбас» програв 30 березня на своєму полі першу кубкову зустріч северодонецькому «Хіміку» — 1:2, хоча мав перевагу над

суперником. Лише помилки у захисті звели нанівець зусилля всієї команди.

Через два дні у Северодонецьку відбулась повторна зустріч 1/16 фіналу Кубка УРСР. На цей раз несподіванок не трапилось. Наші земляки з першої хвилини гри притиснули господарів до воріт і протягом всієї зустрічі мали повну ігрову і територіальну перевагу.

«Кривбас» відкрив рахунок на 30 хвилині. Це Коляда зробив нависну передачу у штрафний майданчик господарів, де Коновальчук виграв двоборство у захисника на «другому поверсі», а вже Селихов головою майстерно, по-баскетбольному, перекинув м'яч через воротаря.

Не менш красивим був другий гол «Кривбасу». Чотирьохходовка Мазур — Селихов — Зубчук — Коновальчук завершилась влучним ударом остан-

нього. Криворізькі мали ще безліч можливостей для взяття воріт суперника, але надійно зіграв голкіпер «Хіміка» Аврамов.

Отже, по сумі двох ігор «Кривбас» вийшов у наступну (1/8 фінала) фазу Кубка УРСР. Сьогодні квітня криворізькі любители футболу матимуть змогу знову спостерігати за двобоєм «Кривбасу» з «Хіміком». Цього разу на стадіоні «Металург» відбудеться офіційне відкриття чергового Чемпіонату СРСР серед команд другої ліги і волею календаря суперники зустрінуться втретє.

А. ГОРДІЄНКО.

м. Северодонецьк.

Отож, шановні криворізькі! Запрошуємо всіх у неділю на відкриття 54-го Чемпіонату СРСР з футболу! Початок футбольного спектаклю о 16-30.

Газета «Комуністичний шлях» Северодонецьк, 1991.

«Поділля» Хмельницький — «Вагонобудівник» Стаханов — 0-0, — 0-1.

«Відбулися ігри 1/16 фіналу кубка України «Поділля» зустрічалося в Стаханові з місцевим «Вагонобудівником». Матч проходив у рівній боротьбі.

Хмельничани мали дві стопроцентні нагоди для взяття воріт. Але Дмитро Матанчук влучив у штангу, а Віктор Карачун зблизька промахнувся. Господарі своїх шансів теж не використали. Нічия — 0-0. Жереб посміхнувся шепетівському «Темпу», який почне ігри лише з 1/8 фіналу, де його суперником буде сумський «Автомобіліст».

Сьогодні — матчі — відповіді. Отже, на хмельницькому стадіоні «Поділля» відкриття сезону».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 2.04.1991.

«Поділля» — «Вагонобудівник» — 0:1 (0:0). 2 квітня. 14 градусів. Стадіон «Поділля». 3200 глядачів.

Судді — С. Сильменський (Ужгород), Ю. Шелковський (Вінниця), О. Вискер (Ужгород).

«Поділля»: Баталов, Шаріппо, Кондак, Снігур, Сорокін, Машковський (Бутківчус, 46), Яременко, Воблаков, Карачун, Дубко, Бугай (Матанчук, 71).

«Вагонобудівник»: Листопадов, Самодуров, Болдирев, Костиркін, Капустін, Марченко, Бондар, Петриченко (Циганков, 70), Деминдюк, Плотніков, Клячков, Гол — Деминдюк (49).

Позавчора відбулися матчі - відповіді 1/16 фіналу кубка України з футболу. Для хмельницьких болільників це було перше побачення з «Поділлям» у цьому сезоні. Господарі приймали дебютанта другої ліги — стахановський «Вагонобудівник». Як відомо, перша гра завершилася нульовою нічиєю. Отже, наші земляки мали кращі шанси на вихід у наступну стадію кубкових змагань.

Матч почався у невисокому темпі. Гості побудували гру від оборони, зосередивши на підступах до воріт щонайменше шість футболістів. Але досить часто хмельничани знаходили щілини в цих ре-

дутах. А з п'ятнадцятої хвилини їх перевага була незаперечною. Спочатку красиву комбінацію розіграли Карачун і Снігур, але м'яч після удару останнього пролетів біля самісінької штанги. Потім Яременко влучив у перекладину.

Наприкінці тайму господарі посилили натиск. М'яч майже не виходив за межі штрафного майданчика «Вагонобудівника». Однак гола глядачі до перерви так і не побачили. Після перепочинку одна з рідкісних контратак гостей завершилася голом. Як господарі не старалися, все ж відігратися не змогли.

Звичайно, прикра поразка, але особливих підстав для засмучення немає. Перше враження від гри команди непогане. Добре зарекомендували себе нові гравці Бутківчус, Шаріппо. В хорошій формі Карачун, Яременко. Після одужання Лapidу-са, який одержав травму напередодні сезону, атакуюча міць команди посилиться. Одне слово, є впевненість, що «Поділля» радуватиме нас.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

• Спорт

Так сталося, що в цьому сезоні футбольні змагання в другій лізі почалися не з чемпіонату країни, а з ігор на Кубок УРСР. Суперником хмельницького «Поділля» в 1/16 фіналу став «Стахановець» з м. Стаханова. Було проведено дві зустрічі на полях суперників.

Перша гра, що відбулась у Стаханові, пройшла в упертій, і безкомпромісній боротьбі. Але коли обидві команди повинні були забивати м'ячі, ніхто з їхніх гравців, на жаль, не зміг цього зробити. Тому матч закінчився нічиєю 0:0. Все повинна була вирішити зустріч в Хмельницькому 2 квітня.

З самого початку гра проходила при явній територіальній та ігровій перевазі хмельничан. Вони надого замикали суперників на їх половині поля, подали за гру дванадцять кутових (гості лише три).

Міг відзначитись капітан хмельничан Снігур: одержавши чудовий пас від Карачука, він пробив м'яч поруч із штангою. А потім могутній удар Яременка прийняла на себе перекладина.

Контратаки «Стахановця» були небезпечними.

На четвертій хвилині після перерви сталася несподіванка. Грубо помилилися захисники «Поділля», і Деминдюк відкрив рахунок.

Потім перевага хмельничан була безперечною. Особливо подобався глядачам Бутківчус, який вийшов на заміну. Він раз по раз обігрував на правому фланзі своїх опіку-правому фланзі своїх опіку-ників і робив націлені передачі в штрафний майданчик, але на жаль, партнери не зуміли їх використати. Більше того, груба помилка центрального захисника «Поділля» на останніх хвилинах могла привести до другого гола, але врятувала перекладина.

Отже, переміг «Стахановець» — 1:0, а «Поділля» вийшло з розиграння Кубка УРСР.

Так хмельничани познайомились зі своєю командою, оновленою більш як наполовину.

Ось в якому складі виступали подоляни: Баталов, Шаріппо, Кондак, Снігур, Сорокін, Машковський (Бутківчус, 46), Яременко, Воблаков, Карачун, Дубко, Бугай (Матанчук, 72).

Вчора «Поділля» провело в Павлограді перший матч чемпіонату країни проти «Шахтаря».

Шепетівський «Темп» виступить в 1/8 фіналу Кубка.

Ф. АКСЕЛЬРУД.

• Футбол—91

Газета «Корчагінець» Хмельницький, 1991.

Чкалово/село Михайло-Коцюбинське. Ст. «СК «Колос»/?????. 500/500 глядачів. Судді: Олег Перушкін - В.Лапин, Анатолій Осадчий (всі - Київ)/І.Куриленко (Харків) - В.Корбут, А.Чемезов (обоє - Київ). «Десна» Чернігів — «Колос» Нікополь — 1-1 (0-1). Голи: Овчаренко (65) — Литвиненко (15). Попереджені: Шуман, Гриценко. — 1-0 (1-0). Гол: Овчаренко (22). Попереджений: Пантилов.

1-й матч: «Десна»: Ю.Мелашенко, І.Пахарь, В.Шуман, В.Гриценко, С.Сапронов, І.Четвирик, І.Надточій, А.Кривенко, В.Буглак, В.Гусев (О.Ільїн, 77), Ю.Овчаренко. Тренер Юрій Грузнов.

«Колос»: С.Кириєнко, В.Лумпов, О.Костіков (Ю.Катеруша, 83), О.Сандул, І.Луцьянчук, І.Литвиненко, С.Художілов, О.Омельчук, В.Пантілов, О.Альошін (І.Плотко, 65), М.Зайцев. Тренер В.Нечаєв.

2-й матч: «Десна»: Ю.Мелашенко, І.Пахарь, В.Шуман, В.Гриценко, С.Сапронов, І.Четвирик, І.Надточій,

А.Кривенок, В.Буглак, Ю.Бондаренко, Ю.Овчаренко. Тренер Ю.Грузнов.

«Колос»: С.Кириєнко, В.Лумпов, О.Костіков (Ю.Катеруша, 46), О.Сандул, А.Ділай, І.Литвиненко, С.Художілов (І.Плотко, 65), О.Омельчук, В.Пантілов, О.Альошін, М.Зайцев. Тренер В.Нечаєв.

«Первый официальный матч в этом сезоне никопольский «Колос» проводит сегодня на футбольном поле своей спортивной базы в селе Чкалово. В матче 1/16 розыгрыша Кубка Украины никопольчане принимают черниговскую «Десну». Незадолго до этого команда сыграла два тренировочных матча и в обоих потерпела поражение: от «Буковины» - 0-3 и от тернопольской «Нивы» - 0-1».

Газета «Никопольская правда» Нікополь, 1991.

«КОЛОС» КУБОК НЕ ПРЕЛЬСТИЛ.

Кубок Украины – пожалуй, единственный турнир, в котором никопольский «Колос» никогда не добивался особых успехов. Достаточно сказать, что в восьми проведенных кубковых матчах одержано всего две победы при пяти поражениях. Видимо, сказывается отсутствие должных стимулов для более успешной игры.

Вот и в этом году «Колос» распрощался с возможностью получить республиканский футбольный Кубок уже на первом этапе его розыгрыша. В ответной встрече 1/16 финала черниговская «Десна» выиграла 2-0 и по сумме двух встреч вышла в следующий круг».

Газета «Никопольская правда» Нікополь, 1991.

Газета «Південна зоря» Нікополь, 1991.

Очаків/Лебедин. Ст. «Салют»/«Авангард». Суддя: А.Алейнік (Сімферополь)/Олександр Науменко (Полтава). «Нафтовик» Охтирка – «Маяк» Очаків – 1-1 (1-0). Голи: Тимченко – Бугай. Не реалізував пенальті Шуршин (63). – 5-0.

1-й матч, «Нафтовик»: Ю.Прохоров, А.Єрмак, В.Яічник (С.Горох, 46), В.Єрмак, С.Сухарєв, С.Фомін, В.Попович, Б.Шуршин (П.Матвійченко, 78), І.Задорожний (І.Юданов, 70), В.Тимченко, М.Липинський (І.Єрмохін, 46). Тренер Валерій Душков.

Впевнену перемогу здобули у повторному матчі 1/16 розіграшу Кубка України футболісти охтирського «Нафтовика», які зустрілися з очаківським «Маяком».

Болільники Лебедин, а саме тут відбулася зустріч, стали свідками змістовної гри і впевненої перемоги наших земляків. Упродовж усього матчу охтирці впевнено володіли ігровою і територіальною ініціативою, позбавивши суперника можливостей для організації атак. В.Тимченко, І.Задорожний, М.Липинський та двічі С.Фомін забивали п'ять м'ячів у ворота «Маяка». Охтирці вийшли до 1/8 фіналу, де зустрінуться з переможцем пари «Маяк» (Харків) – «Дніпро» (Черкаси). Матчі цього етапу мають відбутися 29 квітня і 28 червня.

У зустрічі з очаківцями «Нафтовик» виступав у такому складі: Ю.Прохоров (В.Симакович), А.Єрмак, В.Яічник, В.Єрмак, В.Попович, С.Горох (С.Сухарєв), С.Фомін, Б.Шуршин, І.Задорожний (І.Юданов), В.Тимченко (І.Єрмохін), М.Липинський (І.Матвійченко).

Оновленому клубу другої ліги, що зберіг, правда, старий «фірмовий знак» – «Маяк», починати свій перший сезон довелося матчем за Кубок України. На полі простенького холодногірського стадіону «Зміна», що добре протряхло, він приймав досвідчених футболістів черкаського «Дніпра», з якими, до речі, працює добре знайомий харків'янам майстер спорту В.Жилін. Я подікався думкою про гру своїх підопічних – тренера обласного училища олімпійського резерву №1 М.Мачули – і почув досить оптимістичну оцінку.

— Головне, що хлопці не завагалися, — говорить Микола Якович, — на рівних грали з більш досвідченими черкашанами і в кінцевому підсумку перемогли, хоча і з мінімальним рахунком 1:0. Гол у другому таймі забив

Олег Іванов. Особливо вдало, на мій погляд, діяли усі четверо гравців нашої задньої лінії. Відразу ж успішно знайшли спільну мову наші учні і студенти інституту фізкультури, в основному, наші випускники. До речі, четверо наших колишніх учнів були і в складі «Дніпра», їх позиції в команді досить міцні.

З усіх 16-ти хлопців, які виходили на поле, я б виділив Бахметьєва і Ашурбекова. Без помилок провела зустріч суддівська бригада з Києва. Перший матч сезону ми провели у такому складі: Савченко, Саказли, Корольов, Безуглий (Піцаков), Тичко, Яценко, Полтавець (Супрун), Мазепа (Прудіус), Бахметьєв, Ашурбеков (Зайцев), Іванов (Шпоренко). Матч у відповідь — в Черкасах 3 квітня.

Наш коп

Газети «Ленінська правда» Суми, 4.04.1991 та «Вечірній Харків» Харків, 2.04.1991.

ФУТБОЛІСТИ ОХТИРСЬКОГО «НАФТОВИКА» ПРОВЕЛИ ПЕРШИЙ МАТЧ 1/16 РОЗИГРАШУ КУБКА УКРАЇНИ З ОЧАКІВСЬКИМ «МАЯ- КОМ» НА ЙОГО ПОЛІ.

Як повідомив головний тренер нашої команди В. О. Душков, зустріч пройшла при ініціативі охтирців, які помітно переважали своїх суперників.

На 28 хвилині вдалося відкрити рахунок. Чергову атаку результативно завершив В. Тимченко. У другому таймі могли б його подвоїти, але Б. Шуршин не зміг реалізувати пенальті. Після цього господарі активізувалися і незадовго до фінального свистка зрівняли рахунок. Отже, нічия — 1 : 1.

Сьогодні охтирці проводять повторну кубкову зустріч з «Маяком». Вона відбудеться у Лебедині.

Газета «Ленінська правда» Суми, 2.04.1991.

«Дніпро» Черкаси – «Маяк» Харків – 0-1(0-0), – 3-0, в дод. час.

«Обновленный харьковский «Маяк» в первом матче розыгрыша Кубка УССР на призы газеты «Правда Украины» дома победили черкасский «Днепр» - 1-0».

Газета «Красное знамя» Харків, 2.04.1991.

«Харьковский «Маяк» в Черкассах в повторном матче розыгрыша Кубка УССР в дополнительное время проиграл местному «Днепру» - 0-3 и выбыл из борьбы за приз газеты «Правда Украины»».

Газета «Красное знамя» Харків, 6.04.1991.

Повторний матч розіграшу Кубка УРСР серед команд II ліги. 2.04. м. Сміла, стадіон «Авангард». 400 глядачів.

Суддя: О. Комаренко (Миколаїв).

«Дніпро» — «Маяк» (Харків) — 3:0.

«Дніпро»: Рябуха, Лихотворник, Остапов, Кирилюк, Дем'янець (Калина, 94), Крайнюк (Кулаковський, 46), Демченко, Школьников, Полторац, Журавленко (Мордань, 46, Логінов, 67), Матвій (Габа, 105).

«Маяк»: Михалко, Супрун, Сметанський, Ключик, Зайцев, Степанов (Рахася,

107), Пруднус, Демченко, Шапоренко, Дев'ятов (Орлов, 46), Піцаков (Безуглий, 46).

Голи: Демченко (14, 99), Кулаковський (104).

Попереджені: Остапов, Ключик.

Пам'ятаючи про поразку 0:1 в першому матчі, дніпринці вже з перших хвилин повели атаки на ворота гостей. І гол не забарився. Демченко дальнім безвідторним ударом «зняв навутигну» з «дев'ятки» воріт харків'ян. Та до другого голу довелося чекати досить таки довго. Хоча

моментів у черкасців для взяття воріт суперника було вдосталь. Після основного часу — додатковий. На щастя, справа до пробиття одинадцятиметрових не дійшла (а це підступна лотерея). «Дніпро» двічі брав ворота «Маяка» і вийшов до наступного кола змагань, де його чекас добре відомий по кубковим баталіям минулого сезону охтирський «Нафтовик». Саме він тоді вивів наших земляків з подальшого розіграшу. Як то буде тепер?

Ю. ЗІМЕНКОВ.

Газета «Спортарена» Черкаси, № 6, квітень, 1991.

«Океан» Керч – «СКА» Київ – 4-2. Голи: І.Оберемченко, Ю.Саввін, С.Попов (два) – В.Гашин, О.Надуда. – 0-1. Гол: О.Механошин.

«Зірка» Кіровоград – «Сталь» Альчевськ – 2-0. Голи: С.Казаков, В.Скунц. – 1-2. Голи: В.Скунц – І.Гнезділов, С.Сердюков.

«Шахтар» Павлоград – «Закарпаття» Ужгород – 0-0. – 0-2. Голи: Т.Гумеров, С.Циганков.

«Кристал» Херсон – «Полісся» Житомир – 1-5. Голи: Ю.Максимов – І.Талько, Ю.Леонов (два), В.Шишков, А.Лукашенко. – 3-1. Голи: О.Меньшиков, Ю.Максимов, Г.Роткович – А.Лукашенко.

ЗА КУБОК УКРАЇНИ

30 марта проведены стартовые матчи розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины»: «Динамо» (Белая Церковь) — «Прикарпатье» — 0:2, СКА (Киев) — «Океан» — 2:4, «Колос» — «Десна» — 1:1, «Стахановец» — «Подолье» — 0:0, «Кривбасс» — «Химик» (Северодонецк) — 1:2, «Сталь» (Коммунарск) — «Звезда» — 0:2, «Маяк» (Очаков) — «Нефтяник» — 1:1, «Закарпатье» — «Шахтер» — 0:0, «Полесье» — «Кристалл» — 5:1, «Маяк» (Харьков) — «Десна» — 1:0.

Комментарий заслуженного мастера спорта В. Трошкина: первое, что обращает на себя внимание, это уверенная игра гостей и крупная победа нынешних обладателей Кубка УССР футболистов «Полесья» над сильной командой херсонского «Кристалла». Увы, первые матчи прошли при малом стечении зрителей, больше всего болельщиков — 3500 — собрал матч в Житомире. Это объясняется еще и тем, что некоторые игры проходили не на главных стадионах, где поля еще не готовы к сезону, а на запасных, горевых. В Очакове же вообще встреча состоялась... на вертолетной площадке.

Сегодня — ответные игры

Газета «Правда Украины» Київ, 2.04.1991.

ХОРОШО ВСЕ, ЧТО ХОРОШО КОНЧАЕТСЯ

2 апреля состоялись ответные матчи четвертого этапа розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы «Правды Украины». Сразу же сообщаем результаты: СКА (Николаев) — «Океан» — 1:0 (0:0). «Прикарпатье» — «Динамо» (Белая Церковь) — 4:2 (2:0). «Десна» — «Колос» — 1:0 (1:1). «Полесье» — «Стахановец» — 0:1 (0:0). «Химки» (Северодонецк) — «Прибасс» — 0:2 (2:1). «Звезда» (Кировоград) — «Скала» (Коммунарск) — 1:2 (2:0). «Нефтяники» — «Маяк» (Одесса) — 5:0 (1:1). «Шахтер» (Павлоград) — «Закарпатье» — 0:2 (0:0). «Днепр»

(Черкассы) — «Маяк» (Харьков) — 3:0 (0:1). «Кристалл» — «Полесье» — 3:1 (1:1). Итого, в следующий круг вышли: «Океан», «Прикарпатье», «Десна», «Стахановец», «Крибасс», «Звезда», «Нефтяники», «Закарпатье», «Днепр» и «Полесье». Остальные 16 команд вступят в спор 29 апреля. А теперь о приятной информации, которая пришла из Федерации футбола СССР, касающаяся двух финалистов розыгрыша Кубка УССР на призы «Правды Украины» — киевского «Полесья» и днепро-

петровского «Нефтяника». Им разрешено участвовать в розыгрыше Кубка СССР, хотя это «добро» пришлось ожидать добрых три месяца. Дело в том, что в условиях проведения соревнований на Кубок УССР по футболу 1990 года среди команд мастеров второй лиги (1-я зона) записаны «Нефтяники» — участники Кубка УССР 1990 года допускаются к играм розыгрыша Кубка СССР 1991/1992 года. Однако произошло неслучайное. Когда в начале года были опубликованы списки участников 1/64 финала, то оказалось, что в них нет ни «Полесья», ни «Нефтяника». Ситуацию прояснил ответственный работник Федерации футбола СССР А. Печеткин, сказавший нашему корреспонденту, что председатель (уже бывший) республиканской Федерации футбола Н. Фоменко своевременно не поставил их в известность о нововведении, на основании которых исполком имел бы основания внести изменения в полномочия о ро-

зыгрыше Кубка СССР. Ведь на начальном его этапе участвуют только коллективы первой лиги и так называемой буферной зоны. Словом, как бы подвел итог А. Печеткин: в этом году у нас все утверждено, можно говорить лишь об очередном розыгрыше. На этом, собственно, можно было бы и поставить и точку. Скорее всего, при прежнем руководстве республиканской Федерации так бы оно и произошло. Однако обновленный Федерация футбола УССР на первом же заседании исполкома 11 марта 1991 года вернулась к этому вопросу и настояла на своем. На днях из Москвы пришло то самое сообщение, о котором шла речь выше. Из него вытекает, что 2 мая в 1/16 розыгрыша Кубка СССР «Динамо» (Брест) будет принимать «Полесье», «Нефтяник» (Днепропетровск) — римское «Динамо». Таким образом, созданный прецедент: впервые команды второй лиги стали участниками розыгрыша Кубка СССР. Так что поменя-

ем нашим финалистами — «Полесье» и «Нефтянику» — счастливого старта. К этому уместно добавить, что победитель пары «Динамо» (Брест) — «Полесье» встретится в 1/32 финала с победителем матча «Химки» (Гродно) — «Буковина» (Черновцы). А в 1/8 финала лучший клуб из этого квартета будет сражаться с командой «Динамо». С этой стадией турнира соперники проведут уже по два матча — дома и в гостях. Если же «Нефтяник» обыграет в Ахтырне рижан, чего мы ему искренне желаем, он отправится в гости к победителю пары «Днепр» (Могилев) — «Жимбрул» (Кишинев). В 1/8 финала победителя этой четвертинки ожидает киевское «Динамо». Так что справедливость восстановлена, хотя это стоило нашим финалистам и их поклонникам немало испорченных нервов. Но недаром говорят: хорошо все, что хорошо кончается. А. КОНСТАНТИНОВ.

Газета «Правда Украины» Київ, 5.04.1991.

1/8 фіналу.

29.04, 28.06: «Прикарпаття» — «Зірка» — 1-3. Голи: А.Романчук — О.Рябоконь, В.Скунц, Е.Денисенко. — 2-1.

Це питання минулої п'ятниці цікавило, напевно, багатьох шанувальників команди. Адже в першому поєдинку 1/8 фіналу ізванофранківці у Кіровограді поступилися «Зірці» — 1:3 і для виходу до наступного кола кубкового турніру українських клубів другої ліги треба було їм удомо забити щонайменше два «сухи» м'ячі. А тим часом тверезіші голови пропонували оптимальний варіант: основну ставку зробити на чемпіонат, де суперництво за претендентів максимуму фізичних і моральних сил.

Правда, швидко забитий гол (на восьмій хвилині) наполегливість виявив Ляхмай, який з другої спроби спрямував м'яч у ворота «Зірки» трохи розвіяв сумніви. Але згодом господарі поля ніби влаштували собі перепочинок. Дівчі в скрутних ситуаціях ратував свою команду Сташко, а на 33-й хвилині черговий провал захисників «Прикарпаття» дозволив гостям зрівняти рахунок: відзначився їх форвард Гасанов.

Звичайно, ситуація ще не виглядала безнадійною. Тим паче, що через дев'ять хвилин по перерві іванофранківці знову

вийшли уперед — уже вкотре цього сезону завидно уміння вигравати боротьбу за м'яч на «другому поверсі» продемонстрував Савка.

Надійно заволодівши ініціативою, господарі поля змусили суперника надалі думати лише про оборону власних воріт. Але у більшості випадків їх масовані атаки нагадували звичайнісіньку навалу, що було тільки на руку кіровоградцям, які відверто — численними зупинками і маленькими хитроцями — руйнували спроби прикарпатців загострити гру в штрафному майданчику.

Бажаної мети гравці «Зірки» досягли. Зазнавши поразки з рахунком 1:2, вони за підсумком двох раундів пробилися у чвертьфінал Кубка України.

Звітний матч «Прикарпаття» провів у такому складі: Сташко, Хомин (Клебан, 46), Ватаманюк, Русанівський, Винник, Ляхмай, Шулятицький, Романчук, Григорчук, Савка, Ковальчук.

Сьогодні івано-франківські футболісти знову вийдуть на поле стадіону «Електрон». Їх суперником у черговому поєдинку першості буде павлоградський «Шахтар».

Степан ОДЕРКО.

Газета «Галичина» Івано-Франківськ, 1991.

Кубок УРСР

Друга ліга

«Зірка» крокує далі

«Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Зірка» (Кіровоград) — 2:1 (1:1). Суддя П. Бендарчук (Чернівці).

«Прикарпаття»: Сташко, Хомин (Клебан, 46), Ватаманюк, Русанівський, Винник, Ляхмай, Шулятицький, Романчук, Григорчук, Савка, Ковальчук.

«Зірка»: Діброва, Паторак, Паламарчук, Шеремко, Рябоконь, Хоменич, Денисенко, Семенов, Таран (Скунц, 72), Колосов, Гасанов (Ковтун, 89). Голи забивали: Ляхмай (16), Гасанов (11), Савка (50). Попереджено Гасанова.

У важкому становищі опинилися тренери «Прикарпаття» майже до п'ятниці перед повторним поєдинком розіграшу 1/8 фіналу Кубка України з кіровоградською «Зіркою». Через травми не змогли взяти участі у цій грі Мельничук і Русак. Довелось в терміновому порядку випустити на поле двох молодих гравців, які

посилювали Київський спортінтернат Ковальчука і Клебану. Щоправда, останні з них з'явилися лише на початку другого тайму.

Футболісти обох команд намагалися, передусім, активно грати в обороні. Наприклад, крайній захисник «Прикарпаття» Хомин, який часто і охоче допомагає партнерам при розіграші стандартних положень, на чужому штрафному майданчику, цього разу навіть не покидав своєї зони.

Відомо належне прикарпатцям: вдесято змінному складі вони знайшли сили, щоб внести перелом у хід поєдинку. Уже на 8-й хвилині гри відзначився Ляхмай. Ного несподіваний удар голкіпер Діброва не зміг парувати.

Кінцівку першого тайму краще зіграли гості. Міг зрів-

няти рахунок Таран, але врозбитий ним м'яч пройшов у кількох сантиметрах від бокової сітки воріт. Більше поспішав Гасанов, який зумів різким ударом точно спрямувати м'яч у цілю.

І все-таки намоленість футболістів «Прикарпаття», які впродовж гри проводили свій четвертий поєдинок, була винагороджена. На 83-й хвилині гри Савка ударом головою кинув своїх товаришів по команді вперед.

Здавалось, що господарі поля зможуть забити ще один м'яч у ворота «Зірки» і тоді переможець дворадлового поєдинку визначатиметься у додатковий час або в серії післяматчевих пенальті. Але на завершальній стурі у гравців «Прикарпаття» не вистачило ні сил, ні часу.

Звичайно, критикувати наших спортсменів рука не піднімається. Вести боротьбу на два фронти, мабуть, немає сенсу. Основну увагу слід зосередити на наступних чемпіонатах, де в прикарпатців є непогані шанси після багатьох років нещадно посередитися за високої місця в турнірній таблиці. До завершення першого кола наших земляків зазвичай зиграє три адона і два на виїзд з своїми основними суперниками — кіровоградським «Колосом» і херсонським «Кристалом».

У вівторок, 2 липня, «Прикарпаття» на своєму полі прийматиме павлоградський «Шахтар».

Петро БЕЛЕН.

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1991.

«Темп» Шепетівка – «Автомобіліст» Суми – 0-1, – 2-0.

«На відміну від попередніх зустрічей тренери на кубковий поєдинок випустили молодіх футболістів. Командна гра дивилася набагато краще і змістовніше, вирізнялася вона і в тактичному плані. Вдавалися хлопцям і красиві комбінації, а от при їх завершенні бракувало ще вміння оптимально вправно розпорядитися м'ячем.

Єдиний гол, який красиво забив у першому таймі В.Кислюк, і приніс сумчанам перемогу. А чи вистачить одного м'яча нашим землякам для виходу в наступне коло? – покаже повторна зустріч».

Газета «Ленінська правда» Суми, 1.05 та 2.07.1991

«Після серій невдач у календарних матчах чемпіонату СРСР шепетівський «Темп» нарешті здобув перемогу на стадіоні «Енергетик» у Нетішині. Наші футболісти зустрілися у матчі 1/8 фіналу кубка України з сумським «Автомобілістом».

Як відомо, в кубкових змаганнях команди проводять по дві зустрічі на власному полі і в гостях. У Сумах наші спортсмени поступилися з рахунком 0-1. Минулої ж п'ятниці темпівці взяли реванш – 2-0 (голи забивали Зарудський і Бабій).

Отже. «Темп» вийшов у чвертьфінал кубка України. Тепер його суперником буде ужгородська команда «Закарпаття»».

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991..

Охтирка/Сміла. Ст. «Нафтовик»/«Локомотив». 3000/300 глядачів. Судді: Михайло Овчар (Івано-Франківськ) - Володимир Борзіло, Ігор Терехов (обое - Харків)/Володимир Гришко - Григорій Кравченко, В.Рябчук (обое - Миргород). **«Дніпро» – «Нафтовик» – 1-3 (1-3).** Голи: Калина (34) – І.Задорожний (6), І.Єрмохін (26), П.Матвійченко (37). – **1-2 (1-1).** Голи: Саницький (40) – П.Матвійченко (16, 55).

1-й матч. «Дніпро»: В.Дубіно, Кушнір (С.Борисенко, 46), О.Осташов, О.Журавленко, С.Логінов, І.Крайнюк, Р.Трофименко, А.Прохоренков, Ю.Полторах, В.Калина, Ю.Криштоп. Тренер Віктор Жилін.

«Нафтовик»: В.Сімакович (Ю.Прохоров, 82), А.Єрмак (В.Єрмак, 46), С.Стариков, І.Юданов, С.Сухарев (В.Ячник, 46), С.Фомін (Б.Шуршин, 46), В.Попович, І.Задорожний, С.Горох (В.Тимченко, 82), І.Єрмохін, 46), П.Матвійченко. Тренер В.Душков.

2-й матч. «Дніпро»: В.Богоделов (І.Власенко, 46), С.Лихотворик, В.Петрунець, О.Журавленко, І.Моїсєнков (Корольов, 46), І.Крайнюк (О.Железний, 46), В.Саницький, Ю.Ющук, В.Калина, Г.Фощій (Городов, 46), Кравченко (Іваненко, 16). Тренер В.Жилін.

«Нафтовик»: В.Сімакович, І.Єрмохін, В.Ячник, В.Єрмак, С.Сухарев, П.Матвійченко, В.Попович, І.Задорожний, С.Горох, В.Тимченко, М.Липинський. Тренер В.Душков.

«Тренери «Нафтовика» дали змогу відпочити п'ятьом провідним гравцям і перевірили молодих футболістів. І новачки зіграли добре, з великим бажанням та ентузіазмом. Підсумком їх впевнених дій стали м'ячі, забиті після організованих атак. Гості не виявляли особливої наполегливості, дбали про захист воріт і, схоже, великі надії покладали на повторну зустріч. Навіть після того як вони скоротили рахунок, вони не змогли активізуватися і змінити малюнок гри».

Газета «Прапор перемоги» Охтирка, 1991.

Позавчора футболісти охтирського «Нафтовика» і сумського «Автомобіліста» провели перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України.

«Нафтовик» — «Дніпро» (Черкаси) — 3:1. Торік ці команди вже зустрічалися на одному з етапів розіграшу. І охтирці без особливих зусиль довели свою перевагу. Схоже, що і цього разу буде так. Результат першого матчу дає підстави для оптимізму.

Тренери «Нафтовика» дали змогу відпочити п'ятьом провідним гравцям, а перевірили молодих футболістів. І новачки зіграли добре, з

великим бажанням і ентузіазмом. Підсумком їх впевнених дій стали м'ячі, забиті після вправно організованих атак. І. Задорожний, І. Єрмохін та П. Матвейченко влучними ударами завершили зусилля своїх товаришів. Гості не виявляли особливої наполегливості, більше дбали про захист воріт і, схоже, великі надії покладали на повторну зустріч. Навіть після того, як вони скоротили рахунок, вони не змогли активізуватися і змінити малюнок гри.

А. БАСОВ.

(Охтирка (телефоном)).

Газета «Ленінська правда» Суми, 1.05.1991.

«Відбулися повторні зустрічі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України з футболу серед команд другої ліги. Впевнено провели другий матч з черкаським «Дніпром» спортсмени охтирського «Нафтовика». Перемогу охтирцям забезпечили два м'ячі, забиті П.Матвейченком, на які господарі відповіли одним.

«Нафтовик» вийшов у наступне коло змагань. В 1/4 розіграшу він зустріне з кіровоградською «Зіркою».

А от футболісти сумського «Автомобіліста» вибули із змагань. Бо одного м'яча, який вони забили у ворота шепетівського «Темпу» вдома, їм не вистачило. У повторній зустрічі сумчани програли – 2-0».

Газета «Ленінська правда» Суми, 2.07.1991.

«Десна» – «Вагонобудівник» – 5-1. Голи: Ю.Яковенко, В.Шуман, Ю.Овчаренко, І.Четверик (два) – С.Пахачев. – 2-0. Голи: Ю.Овчаренко, Ю.Яковенко.

«Закарпаття» – «Приладист» Мукачево – 2-2. Голи: С.Циганков, А.Тіводор – В.Кухлевський, М.Решко. – 4-1. Голи: І.Курильцо, І.Лукач (два), О.Губані – В.Лінников.

«Верес» Рівне – «Чайка» Севастополь – 1-2. Голи: Г.Аверков (автогол) – В.Герасимчук, Д.Григор'єв, – 4-1.

«У минулому сезоні Федерація футболу України відновила змагання на кубок республіки серед команд 2-ої ліги. Лідери першості розглядали ці матчі як тренувальні, і тому ще на ранніх стадіях вибули із турніру. Володарем призу стала команда «Полісся» із Житомира, перегравши за сумою двох фінальних зустрічей охтирський «Нафтовик». Фіналісти отримали право виступати в змаганнях на Кубок СРСР. Та організатори «забули» внести їх у список всесоюзного турніру. Пізніше намагалися повернути борг. Через отакі негаразди престижу кубковий турнір не набув.

Перший матч із севастопольською «Чайкою» спочатку планувався провести у нашому місті, та в останній момент надійшла телеграма з Києва про перенесення зустрічі до Криму. Результат поєдинку 2-1 на користь «Чайки», причому господарі забили гол у власні ворота».

Газета «Зміна» Рівне, 1991.

«Верес» (Рівне) – «Чайка» (Севастополь) – 4-1 (1-0). Рівне. 28 червня. Стадіон «Авангард». Ясно. 23 градуси. 500 глядачів. Суддя: П.Токарев (м.Ужгород).

«Верес»: Кубишкін, Вільчинський, Лень, Сарнавський, Ушмаєв, Грицаюк (Вознюк – 55), Петрик, Новак, Кабанець (Голуб – 50), Різник, Бондар (Дем'янчук – 50).

«Чайка»: Баліцький, Олійник, Коваленко, Авернев, Сивуха, Герасимчук, Дзюбенко (Лениш – 70), Шишко, Пономарьов, Григор'єв, Нефьодов.

Голи: Ушмаєв – 37, Лень – 48, 53, Грицаюк – 50 – Григор'єв – 65.

Команди зустрічалися після майже п'ятиденної перерви в турнірі і розпочали гру з розвідки. Певний час загострень на полі не виникало, хоча поступово господарі нарощували активність і провели кілька швидких атак.

Рівненчани вийшли на поле бойовим складом. Тактично, досить грамотно побудували гру, віддавши пріоритет надійній обороні і гострим контрвипадам. Найактивнішим у їхньому складі був Грицаюк. Надійно діяли Ушмаєв, Лень, Петрик, Новак, а потужний удар Ушмаєва на 37 хвилині міг би прикрасити поєдинок і вищого рангу. З рахунком 1-0 закінчився перший тайм.

Момент з 48-ї хвилини по 53-ю матчу на Кубок України з севастопольцями, безперечно запам'ятається рівненським болільникам. Саме протягом цього відрізка ігрового часу у ворота «Чайки» влетіло три м'ячі, які й визначили долю поєдинку – 4-0.

Добившись солідної переваги, рівненчани помітно зменшили темп. Надалі гості почали діяти ще сміливіше, мали кілька нагод розвинути успіх, але «Верес» виручили захисники і воротар Кубишкін. І все ж на 65 хвилині Григор'єв уміло вийшов на зручну позицію і замкнув передачу партнера з флангу. З рахунком 4-1 закінчився поєдинок, і по сумі двох матчів рівненчани продовжать боротьбу за Кубок України з футболу в чверть фіналі».

Газета «Зміна» Рівне, 1991.

«Карпати» Кам'янка-Бузька – «Океан» – -:-+ («Карпати» - відмовився від участі).
29.04, 7.07. **«Кривбас» – «Полісся» – 1-2, – 2-0.**

«ПОЛЕСЬЕ» (Житомир) – «КРИВБАС» – 2:1 (0:0). Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 29 апреля. Кубок УССР. 1/8 финала (первый матч).

Судьи: В. Бабич, П. Токарев, и М. Митровский (все — Ужгород).

«ПОЛЕСЬЕ»: Рутковский, Баран, Ткачук, Анненков, Стрихарчук, Ракетенец, Пилецкий, Желтоносов (Груницкий, 63), Лукашенко, Леонов, Шишков (Литвин, 46; Соболевский, 67).

«КРИВБАС»: Жук, Давиденко, Соболев, Олейник, Мазур, Трегубов, Коновальчук (Лисковец, 81), Цюра, Зубчук (Растегасев, 84), Таран (Данильченко, 58), Лютий (Селихов, 69).

ГОЛЫ: Стрихарчук (50, 87), Зубчук (60).

В первом тайме преимущество было за хозяевами, но завершающие удары нападающих «Полесья» были неточны. Основные события развернулись во второй половине игры. На 50-й минуте двухходовка Желтоносов — Стрихарчук закончилась точным ударом последнего.

Через десять минут М. Зубчук воспользовался ошибкой защитников, в красном прыжке головой послал мяч в ворота. Длительный штурм житомирской команды увенчался успехом перед самым финальным свистком судьи...

Газета «Тайм-аут» Кривий Ріг, 30.05.1991.

1/8 фіналу Кубка України. Перший матч. «Полісся» — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 2:1. Голи забили: Ю. Стріхарчук (50, 86), М. Зубчук (59). Арбітр — суддя республіканської категорії В. Бабич (Ужгород). «Полісся»: І. Рутковський, С. Баран, І. Ткачук, В. Пілецький, М. Анненков, Ю. Стріхарчук, І. Ракетенець, А. Желтоносов (С. Груницький, 70), А. Лукашенко, Ю. Леонов, В. Шишков (В. Литвин, 46, Р. Соболевський, 75).

Важко було уявити, як «Полісся», маючи стільки травмованих гравців і відмовившись від послуг ще двох футболістів (В. Писакова і О. Самсоненка), здобуде перемогу. Саме травми завадили нашій команді успішно зіграти на виїзді. В Мухачевому поразка — 0:1, в Івано-Франківську — 1:3 (гол забив В. Шишков). Втрата чотирьох очок відкинула «Полісся» на сьоме місце в турнірній таблиці.

Та кубок є кубком. Перемагає той, в кого більше характеру. «Кривбас» весь час вводив свіжі сили, намагаючись переграти вкрай втомлених господарів, а вони взяли, та й виграли.

В першому таймі певна перевага була на боці житомир'ян, вони мали кілька нагод відкрити рахунок, але в А. Лукашенка, якого частіше виводили на ударні позиції, гра не йшла. Тренери, щоб поборотися з В. Шишкова для матчу в Бресті (Кубок СРСР), який відбудеться 2 травня, замінили його на В. Литвина. Він загострив гру, проте захисники «Кривбасу» досить швидко

двічі травмували його й вивели з ладу. Довелося замінити по ходу гри і втомленого А. Желтоносова.

Атака на 49—50 хвилинах була масованою. Гості розгубилися. М'яч метався над воротарським майданчиком із флангу на фланг. Нарешті А. Желтоносов через воротаря В. Жука перекинув м'яча у центр, де Ю. Стріхарчук у високому стрибку зумів дотягнутися до нього і влучно пробити.

Розвинути успіх «Полісся» не вдалося, а от гостям пощастило. Захист на чолі з М. Анненковим помилився один раз, і це коштувало гола. М. Зубчук в падінні пробив головою з близької відстані. І. Рутковський, який провів зустріч бездоганно, відіяти нічого не зміг...

Часу лишалося обмаль, і, ризикуючи, господарі пішли вперед значними силами. Суддя В. Бабич сумлінно фіксував усі порушення, але часто-густо на користь винних, призначав черговий штрафний. Всі наші футболісти пішли до воріт «Кривбасу». І. Ракетенець сильно пробив. М'яч ніби завис над воротарським майданчиком. Ю. Стріхарчук вистрибнув з-за спин захисників і головою точно пробив у правий від В. Жука кут.

Важка перемога, яка, слід сподіватися, додасть сил нашим хлопцям, зніме напругу, поліпшить настрій перед відплатним матчем у Бресті.

Вдома «Полісся», пропускаючи календарний матч з охтирським «Нафтовиком», зіграє 7 травня з футболістами із міста Стеханова.

В. ДИМЧУК

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 1991.

«КРИВБАС» (Кривой Рог) — «ПОЛЕСЬЕ» (Житомир) — 2:0 (2:0). Кривой Рог. Стадион «Металлург». Кубок УССР, 1/8 фінала (ответный матч). 7 июля. Солнечно. 31 градус. 200 зрителей.

СУДЬИ: В. ПОПОВИЧ (Прип'ять), А. МАЛАХОВСКИЙ и О. ИШМАКОВ (оба — Запорожье).

«КРИВБАС»: ЖУК, ДАВИДЕНКО, НЕФЕДОВ (ЦЮРА, 46), ОЛЕИНИК, С. МАЗУР, ТРЕГУБОВ, СЕЛИХОВ (РАСТЕГАЕВ, 61), СОВОЛЬ, ЗУБЧУК (ИВАНОВ, 82), ДАНИЛЬЧЕНКО (МИХАЙЛЕНКО, 75), ЛЮТЫЙ.

«ПОЛЕСЬЕ»: РУТОВСКИЙ, БАРАН, ПОВХ, СТРИХАРЧУК, ТКАЧУК (А. МАЗУР, 71), ГРУНИЦКИЙ (ЛАПИН, 46), ПРИСЯЖНИК, 60), ЛУКАШЕНКО, ЖЕЛТОНОВ, ТАЛКО, ЛЕОНОВ, КРИВОВ (ИЛЬЮХИН, 31).

ГОЛЫ: ОЛЕИНИК (10), ДАВИДЕНКО (45).

Предупрежден Стрихарчук.

Криворожане отыгрались уже на десятой минуте (как известно, в первом матче выиграло «Полесье» со счетом — 2:1), уравнивав шансы по сумме двух встреч.

Футболисты «Полесья» выглядели в той встрече несколько уставшими (особенно это ощущалось в начале матча). Однако после перерыва гости подтвердили репутацию кубковой команды, изрядно потрепав нервы защитным порядкам криворожан. Но изменить счет командам все же не удалось и обладатель Кубка республики 1990 года сложил свои полномочия.

А «Кривбас» вышел в 1/4 финала, где его соперником будет черниговская «Десна» (игры этих команд состоятся 24 июля и 17 сентября).

Газета «Тайм-аут»
Кривий Ріг, № 5,
липень. 1991.

Состоялись ответные матчи 1/8 финала Кубка Украины по футболу на призы «Правды Украины». Результаты встреч комментирует заслуженный мастер спорта Владимир Трошкин.

— Главная неожиданность этого этапа — выбыл из розыгрыша лидер украинского чемпионата «Прикарпатье». То, что у кубковых матчей свои законы, в очередной раз подтвердили футболисты кировоградской «Звезды», одолевшие ивано-франковцев, считавшихся в этой паре фаворитами, и на своем, и на чужом поле — 3:1 и 2:1.

Приятной неожиданностью для болельщиков Шепетовки стал выход в четвертьфинал их команды, дебютанта республиканского чемпионата. На своем поле шепетовский «Темп» взял реванш — 2:0 за

ПЕРЕД КУБКОМ ВСЕ РАВНЫ

поражение в первом матче (0:1) у сумского «Автомобилиста».

Без игры вышел в следующий этап «Океан». Их соперники — «Карпаты» (Каменка Бугская) не явились на первую встречу в Керчь.

А наибольший интерес у болельщиков вызвали встречи земляков — футболистов «Закарпатья» и мукачевского «Прибориста». На сей раз спор старых соперников завершился победой ужгородцев — 4:1 (2:2).

В четвертьфинале, матчи которого начнутся 24 июля, борьбу за Кубок продолжат: «Авангард» (Ровно) — «Океан», «Звезда» — «Нефтяник» (Ахтырка), «Закарпатье» — «Темп», «Десна» (Чернигов) — и победитель пары «Кривбас» — «Полесье» (Житомир) (в первом матче победу со счетом 2:1 одержали футболисты «Полесья»).

Приводим результаты остальных встреч 1/8 финала: «Авангард» — «Чайка» — 4:1 (1:2), «Десна» — «Стахановец» — 2:0 (5:1), «Днепр» — «Нефтяник» — 1:2 (1:3).

В. УСАЧИЙ.

Газета «Правда Украины» Київ, 2.07.1991.

У МИНУЛОМУ номері ми навели результати стартових матчів нового розіграшу все-союзного Кубка. А майже паралельним курсом проходять ігри поновленого торік розіграшу Кубка України. Відбулися перші матчі 1/8 фіналу. Ось результати: «Верес» — «Чайка» — 2:1, «Стахановець» — «Десна» — 1:5, «Полісся» — «Кривбас» — 2:1, «Зірка» — «Прикарпаття» — 3:1, «Нафтовик» — «Дніпро» — 3:1, «Приладист» — «Закарпаття» — 2:2, «Автомобіліст» — «Темп» — 1:0.

Нагадаємо, що переможець розіграшу виступатиме наступного року в союзних кубкових змаганнях. Торік такого права заслуговував і фіналіст. Щоправда, не обійшлося без накладок. «Полісся» і «Нафтовик» ледь не постраждали. Зрештою справедливості було встановлено і обидві команди успішно подолали стартовий бар'єр. «Нафтовик», повторимо, виграв у «Пардаугаві» — 1:0. «Полісся» ж, а не «Галичина», як помилково було вказано, по пенальті в гостях вирвало перемогу в динамівців Бреста — 7:6. Тепер 2 липня в матчах 1/32 фіналу «Нафтовик» гратиме з моголівським

«Дніпром», а «Полісся» — з «Хіміком» з Гродно. Наступного дня тернопільська «Нива» прийматиме вінницьку, а 4 липня гратимуть «Тілігул» і «Карпати». Повторні ж матчі 1/8 фіналу республіканського Кубка відбудуться 28 червня.

Через зайнятість у кубкових змаганнях «Полісся» і «Нафтовик» свій матч сьомого туру чемпіонату республіки провели на день пізніше за інших учасників. Гості здобули перемогу — 1:0 і піднялися на дев'яте місце. «Полісся» займає одинадцятий рядок таблиці розіграшу.

Газета «Спортивна газета» Київ, 7.05.1991.

Проведені повторні матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка республіки. Семеро чвертьфіналістів уже відомі, зачекаємо останнього, який має визначитися в парі «Кривбас» — «Полісся».

У СТАРТОВІЙ зустрічі в Житомирі перемогу святкували господарі — 2:1. Паралельно футболисти «Полісся» беруть участь у всесоюзному кубковому розіграші. Днями вони провели матч 1/32 фіналу проти гродненського «Хімі-

ка», впевнено подолали суперника — 4:1 і тепер на наступному етапі зустрічатимуться з представником вищої ліги — мінським «Динамо». А повторний матч республіканського турніру з «Кривбасом» відбудеться сьомого липня.

Наведемо результати решти поєдинків: «Верес» — «Чайка» — 4:1 (у першому матчі зафіксовано рахунок — 1:2), «Десна» — «Стахановець» — 2:0 (5:1). «Прикар-

паття» — «Зірка» — 2:1 (1:3), «Дніпро» — «Нафтовик» — 1:2 (1:3), «Закарпаття» — «Приладист» — 4:1 (2:2), «Темп» — «Автомобіліст» — 2:0 (0:1). у стартових поєдинках визначаться сьогодні з допомогою жеребкування. Нагадаємо, що переможець кубкового розіграшу наступного сезону одержить можливість взяти участь у всесоюзних змаганнях.

Вл Інф.

Газета «Спортивна газета» Київ, 2.07.1991.

1/4 фіналу.

30.08, 14.10. Ст. «Зірка»/«Нафтовик». Суддя: Вадим Шевченко (Київ)/Кутовий (Куп'янськ). «Нафтовик» — «Зірка» — 3-2. Голи: П.Матвійченко (29), І.Задорожний (65), С.Фомін (82) — Е.Денисенко (55), М.Паламарчук (80). — 1-0 (1-0). Гол: П.Матвійченко (14).

1-й матч. «Нафтовик»: Ю.Прохоров, С.Листопадов, В.Яічник, П.Матвійченко, С.Сухарев, С.Фомін, В.Попович, І.Задорожний, С.Горох, В.Тимченко, М.Липинський. Тренер В.Душков.

2-й матч. «Нафтовик»: В.Сімакович, А.Єрмак, В.Яічник, В.Єрмак, С.Сухарев, С.Фомін, С.Листопадов, В.Попович, С.Горох, П.Матвійченко, В.Тимченко. Тренер В.Душков.

«30 серпня відбувся чвертьфінальний матч розигришу кубка України з футболу між «Зіркою» та охтирським «Нафтовиком». Кіровоградці програли у цій зустрічі з мінімальним рахунком 2-3 (нагадаємо, що перша зустріч цих клубів закінчилася внічию 1-1). Голи у кіровоградців забили Едуард Денисенко та Михайло Паламарчук».

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 7.09.1991.

Відбулися матчі першого туру 1/4 фіналу розигришу Кубка України. Характерною ознакою чвертьфіналів стало те, що матчі відзначались напрочуд рівною і впертою боротьбою — прогулянкових ігор не було.

В УЖГОРОДІ «Закарпаття» обіграло шепетівський «Темп» з рахунком 1:0. Гол на 71-й хвилині забив Курильцо. Чернігівська «Десна» зустрічаючись на своєму по-

лі з криворізьким «Кривбасом», змушена була відіграватись після пропущеного на 7-й хвилині м'яча (Делі). Тільки в другому таймі Гриценко з 11-метрового відновив рівновагу — 1:1. Але тепер шанси «Кривбасу» кращі. Нарешті, керченський «Океан» поступився на своєму полі рівненському «Вересу» — 0:1 (на 60-й хвилині відзначився Деменчук).

Ще один чвертьфінал від-

будеться 30 серпня, коли зустрінуться «Зірка» (Кіровоград) — «Нафтовик» (Охтирка). До речі, торішні фіналісти розигришу Кубка України «Полісся» і «Нафтовик» успішно грають у союзному кубковому турнірі, де дочекалися вже ігор з командами вищої ліги. Житомир'яни поміряються силами з мінським «Динамо», а охтирці — з київським.

Вл. Інф.

Газета «Спортивна газета» Київ, 26.07.1991.

22.07, 17.09. «Кривбас» — «Десна» — 1-1, — 0-0.

«ДЕСНА» (Чернігов) — «КРИББАС» — 1:1 (0:1). Чернігов. Стадіон ім. Ю. Гагарина. 22 юли. 1/4 фінала Кубка УССР (перший матч).

СУДЬЯ: А. Литвиненко, В. Засуха і В. Баглай (все — Київ).

«ДЕСНА»: Овчаров, Шуман, Надточій (Буглак, 28), Гриценко, Сапронов, Четверик, Гусев (Ільич, 64), Кривенко, Соколов, Яковенко, Бондаренко.

«КРИББАС»: Чоповський, Давиденко, Нефедов (Данильченко, 20), Цюра, Соболев, Михайленко, Коновальчук, Лисковец, Растегаєв, Коляда, Селихов.

ГОЛИ: Селихов (7), Гриценко (70, с пенальті).

Перший матч 1/4 фінала Кубка УССР должен был состояться в Кривом Роге 24 юли. Но совершенно неожиданно для болельщиков Федерация футбола республики изменила сроки его проведения. Обусловлено это бы-

ло, как выяснилось, «горячей» поездкой «Десны» в Польшу. Через день после календарной игры чемпионата соперники вынуждены были вновь выйти на футбольное поле в Чернигове.

У «Кривбаса» не смогли принять участие в игре Трегубов и Олейник, получившие накануне в Сумах очередные желтые карточки.

«Быстрый» гол Селихова выбил из колеи хозяев поля. «Кривбас» два тайма прочно владел инициативой. Хорошие возможности для взятия ворот не использовали Селихов и Коновальчук.

«Десна» сумела уйти от поражения, реализовав пенальти, но ее шансы на успех в повторной игре 17 сентября в Кривом Роге весьма призрачны. Криворожские же футболисты наверняка уже мечтают о финале.

«КРИББАС» (Кривой Рог) — «ДЕСНА» (Чернігов) — 0:0. Кривой Рог. Стадіон «Металлург». Кубок УССР, 1/4 фінала (ответный матч). 17 сентября. Солнечно, с 30-й минуты — освещение. 22 градуса. 300 зрителей.

СУДЬЯ: В. Пьяных, М. Хапченков и А. Журба (все — Донецк).

«КРИББАС»: Жук, Давиденко, Соболев, Михайленко, Мазур, Растегаєв, Коновальчук, Лисковец, Зубчук (Корж, 88), Коляда, Кисель (Шевченко, 82).

«ДЕСНА»: Мелашен-

ко, Пахарь, Шуман, Белоусов, Соколов, Четверик (Дробот, 87), Буглак (Ільич, 67), Кривенко, Бондаренко, Яковенко (Арнин, 88), Овчаренко.

На 37-й минуте Давиденко не реализовал пенальти.

Обе команды были полны решимости закончить эту встречу с положительным для себя результатом и по сумме двух встреч выйти в полуфинал. «Кривбас» на протяжении всего матча доминировал на поле, но мяч упорно не шел в ворота.

На 37-й минуте игры за грубую атаку соперника был назначен 11-метровый в ворота «Десны». Увы, удар был неточен и криворожане упустили реальную возможность выйти вперед.

Игра так и закончилась вничью — 0:0, но эта ничья была равносильна победе для «Кривбаса». В связи с тем, что в первом матче тоже была зафиксирована ничья со счетом — 1:1 — в полуфинал розыгрыша Кубка УССР впервые в своей истории вышли криворожане!

Газеты «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 6, серпень та № 8, жовтень, 1991.

24.07, 14.09. «Верес» — «Океан» — 1-0. Гол: М.Дем'янчук, — 3-0.

«Верес» (Рівне) — «Океан» (Керч) 3:0

Рівне. Міський стадіон. 14 вересня. Сонячно. +20 °С. 800 глядачів.

Суддя в полі: П.Кобичек в/к (Чернівці).

Суддя-інспектор: Б.Шмигельський в/к (Київ)

«Верес»: Сирокваніко, Сарнавський (Вілочинський, 65 хв), Леня (Скіш, 36 хв), Павлючук, Ушмаєв, Грицайок (Дем'янчук, 63 хв), Лобас, Поляк, Кабанець (Кучер, 59 хв), Різник (Петрик, 20 хв), Бондар.

«Океан»: Петров, Вихорнов, Дементьев, Лежанцев, Ніконов, П'ятенко, Радченко, Обернченко, Пшоніков, Понов, Сфімов (Савін, 29 хв).

Голи забивали: Скіш (49 хв), Бондар (два 55 хв, 72 хв).

У першому чвертьфінальному матчі у Керчі перемогли святкували річницю з рахунком 1:0. Матч-відповідь проблем перед «вересівцями» не поставив. Патрістичі першого тайму господарі могли тричі відзначитись. Та А.Грицайок, який вийшов віч-на-віч з воротарем, А.Петрик та О.Бондар із зручних позицій не змогли відкрити рахунок. На 49-й хвилині В.Скіш низовим ударом забив перший м'яч у ворота суперників, а потім ділі О.Бондар заставили гостей розпочати з центра поля.

«Верес» у півфіналі Кубка України.

Газета «Зміна» Рівне, 1991.

«Верес» — «Океан» — 3:0

«Верес» (Рівне) — «Океан» (Керч) — 3:0 (0:0). Рівне, 14 вересня, міський стадіон, 500 глядачів, 17 градусів.

Суддя: суддя всесоюзної категорії П. Кобичек (Чернівці).

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський (Вільчинецький, 63), Лень (Сіш, 32), Павлючук, Ушмев, Грицаюк, Дем'янчук, 61), Добо, Новак, Кабанець (Кучер, 57), Різник (Петрик, 17), Бондар.

«Океан»: Петров, Вихорнов, Дементьєв, Лежанинцев, Ніконов, П'ятецько, Ролченков, Оберенченко, Пшаннінчиков, Попов, Єфимов (Салів, 25).

Голи: Сіш (40), Бондар (54, 71).

Матч кубка республіки не викликав особливої зацікавленості у прихильників футболу нашого міста. Проте ця зустріч пройшла у напруженій боротьбі з великою кількістю голевих моментів.

«Верес» відразу ж приступив до наступних атак воротаря «Океану». І на восьмій хвилині Бондар, вийшовши від м'яча з голкіпером гостей, міг відзначитися, та пробив повз ворота. На 17-й хвилині прохід Новака по лівому флангу завершився передачею у воротарську площинку гостей, та юний Грицаюк не зміг впоратися з м'ячем.

Безліч цікавих моментів побачили болільники у першому таймі за чотири хвилини. Спочатку Грицаюк, відібравши м'яч у захисника гостей у центрі поля, вийшов один на один з голкіпером і пробив повз ворота. У той же час він мав можливість віддати м'яч вправо, де у значно ліпшій позиції знахо-

дився Бондар. Але Грицаюк не зробив цього, очевидно, сподіваючись на свої сили. Гості ж відразу відповіли гострою контратакою, і вже Салів з лінії воротарської площинки пробивав по воротах господарів, та на шляху м'яча став воротар «Вересу» Сироквашко. Ще через хвилину сам на сам з воротарем кримчан виходить Петрик і знову удар прийшовся повз ворота. І хоча голи не були забиті за ці декілька хвилин, проте такі моменти прихрестили гру.

Другий тайм почався атакою господарів. Сіш зміг відірватися від захисників і пройшов у штрафну площинку гостей. Воротар не зміг зорієнтуватися і визначити напрям м'яча, а той про-

шмигнув повз нього до сітки. 1:0.

Ще через п'ять хвилин Петрик пройшов по правому флангу і зробив простріл до воротарської площинки гостей. Голкіпер «Океану» не зміг втримати м'яча. Це одразу використав Бондар, який підоспіл до м'яча і помістив його до сітки воротаря — 2:0.

Гості дещо активізувались, навіть ділі небезпечно пробивали по воротах «Вересу», та Сироквашко у цей день був на висоті. Закріпив успіх рівненчан у цій зустрічі знову ж таки Бондар на 71-й хвилині гри. Він зміг обіграти в центрі поля захисників і метрів з 30 пройшов з м'ячем, обіграв воротаря і послав м'яч до сітки. — 3:0. Отже, зроблено ще один крок вперед у розграві кубка республіки.

В. КРИЖАНІВСЬКИЙ.

Газета «Зміна» Рівне, 17.09.1991.

24.07, 17.09. «Темп» — «Закарпаття» — 0-1. Гол: І.Курильцо, — 4-2.

Цим кубковим поєдинком завершився своєрідний міні-турнір між шепетівськими і закарпатськими футболістами. Волею календаря першості і ходом боротьби за кришталевий приз, їм належало зіграти чотири матчі. Баланс — порівну: два поєдинки виграли темпівці, стільки ж суперники. І все ж чаша терезів на боці шепетівчан: остання перемога над футболістами з Ужгорода дозволила їм вийти до півфіналу розграву кубка. Це помітний успіх дебютантів.

А що стосується чвертьфінальної зустрічі, то вона пройшла за сценарієм господарів поля. У складах обох команд виступало чимало молодих гравців, отже, технічний, зрілий футбол поступився молодечому, енергійному. І глядачі не сумували на трибунах. Раз у раз ставали свідками цікавих ситуацій, які по черзі виникали то біля одних, то біля інших воріт.

Темпівці одразу кинулись в атаку. Їх започаткував Козлов, який на швидкості увійшов у штрафний майданчик і був збитий захисниками «Закарпаття». Арбітр в полі Бавикін з Харкова рішуче показав на одиннадцятиметрову позначку. Зарудський пробив точно — 1:0. Це сталося на п'ятій хвилині. А

на десятій цей же нападочий зумів одразу примусити гостей розпочати з центру, еквівалентом першості воротаря Ситала.

Після цього на полі настало порівняне затишшя. М'яч головним чином перебував у центрі поля. А на сороковій хвилині спалах активності засвітили шепетівчани, і третій м'яч після удару Чепиника побував у воротах закарпатців. Попри це вони окульовано через три хвилини розмочили рахунок. Відзначився Гумаров, який також реалізував пенальті.

Після перевиїт гра проходила з перемінним успіхом, що й випадалося у двох голах. Спочатку узгогодець Корчун далішим принципом ударом ура з нівці, а через дві хвилини Пархомчук встановив остаточний результат 4:2 на користь «Темпу».

Отже, наші земляки у півфіналі. Попереду два матчі з охтирським «Нафтовиком», який у юнішній першості виступає досить мобільно.

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

У чвертьфіналі розіграшу Кубка України з футболу шепетівчанам випав досить сильний суперник — «Закарпаття». Перший матч відбувся в Ужгороді. Наші земляки грали достойно. Лише за 19 хвилин до фінального свистка господарі зуміли забити гол. Поразка з мінімальним рахунком 0:1 дає шанс «Темпу» вийти в наступний етап розіграшу. Звичайно, якщо шепетівчани переможуть вдома з різницею в два м'ячі.

Напружено проходив поєдинок у Чернігові між місцевою «Десною» та «Кривбасом». Тут нічия — 1:1. А от рівненський «Верес» зумів обіграти в Керчі «Океан» з рахунком 1:0. Ще одна чвертьфінальна гра відбудеться 30 серпня між кировоградською «Зіркою» і охтирським «Нафтовиком».

Матчі відповіді пройдуть 17 вересня. Отож, зачекаємо до вересня.

«Темп» — «Закарпаття» — 4:2 (3:1). Негішин. Стайков «Енергетик» 990 глядачів.

Судді — Л. Боняк (Харків), О. Очерчук, Ю. Дерев'яко (Обидва — Львів).

«Темп»: Троян, Бахук, Романов, Черняк (Бабіа, 85), Пархомчук, Сечин, Тимощук, Козлов, Будзіна, Кальян (Паласюк, 48), Заруцький.

«Закарпаття»: Ситало, Губані, Мойсак, Язубик (Мищенко, 48), Гундуров, Долгош, Меланія, Когутич, Коляра, Яворік, Присташ.

Голи — Заруцький (5 — з однадцятиметрового, 15), Черняк (40), Пархомчук (78) — у «Темпа», Гундуров (43 — з пенальті), Когутич (78).

Перший кубковий поєдинок в Ужгороді шепетівчани програв з рахунком 0:1. Отож, аби пробитися у півфінал, нашим землякам треба було витратити вдома з різницею в два м'ячі.

Тренери «Темпа» випустили на поле в стартовому складі багато молоді. І вона, як мовиться, насі не зіпсувала. Діяла енергійно, самовіддано. На п'ятій хвилині Козлов увірвався у штрафний майданчик гостей. Суперники зупинили його недозволе-

ним прийомом. Заруцький чітко реалізував пенальті.

Господарі продовжували атакувати. Ось лівим флангом стрімко пройшов Черняк. М'ячем заволодів наш футболіст Кальян. Удар у нього не вийшов. Але і воротар помилився, і в цій ситуації Заруцький подвоїв рахунок.

Після цього гра перемістилася в центр поля і проходила в спокійному руслі. Наприкінці тайму знову був спалах активності. Черняк забивав гол. Здавалося, шепетівчани здобудуть легку перемогу. Але не так сталося, як гадалося. Ще до перерви гості відквитали один гол з пенальті. Потім Когутич зі штрафного скоротив розрив до мінімуму.

І тут наші футболісти заквапилися, почали відчайдушний штурм воріт суперників. І жаданий гол прийшов. Його забив Пархомчук. Таким чином, «Темп» вийшов у півфінал розіграшу Кубка України.

В. ЛІННИК.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991 обидві.

17 сентября состоятся ответные матчи 1/4 финала розыгрыша Кубка Украины по футболу на призы газеты «Правда Украины». Напомним составы играющих пар и результаты первого матча: «Верес» — «Океан» (1:0), «Десна» — «Кривбасс» (0:1), «Темп» — «Закарпатье» (0:1), «Нефтяники» — «Звезда» — (3:2).

В минувшую среду состоялись первые поединки 1/4 финала розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы «Правды Украины». Их итоги комментирует заместитель председателя Федерации футбола УССР заслуженный тренер республики Е. П. КОТЕЛЬНИКОВ:

— Хочу начать с банальной истины, которую наглядно подтвердил нынешний четвертьфинал: борьба на финише турнира становится острее и упорней, а зрительский интерес — выше.

2500 зрителей собрал матч в Керчи, где местный «Океан» принимал ровенский «Верес». Конечно, болельщики надеялись на успех хозяев поля. Но, увы, им пришлось разочароваться. На 60-й минуте гости забили гол, который и определил конечный результат.

С таким же счетом — 1:0, но в пользу хозяев, завершился поединок в Ужгороде. Там футболисты «Закарпатья» встречались с шепетовским «Темпом». Помните, в прошлом году в день финала «Полесье» — «Нефтяники» в Житомир приехало руководство шепетовского «Темпа». Тогда команда выступала в чемпионате республики среди коллективов физкультуры. Наблюдая за тем, как торже-

ственно было обставлено вручение Кубка хозяевам поля, глядя на ликовавшие трибуны, наставник «Темпа» заслуженный тренер УССР И. Сечек доверительно сказал: вот посмотрите, в следующем сезоне и мы постараемся доставить подобную радость нашим болельщикам. Тогда, признаться, я не принял эти слова всерьез. Но теперь, похоже, «Темп» близок к цели.

Единственный гол на 71-й минуте у хозяев забил Курмыльцо. Но проигрыш с минимальным счетом дает «Темпу» хороший шанс взять реванш в ответном поединке.

В Чернигове «Десна» довольствовалась ничьей с футболистами «Кривбасса» — 1:1. Гости открыли счет в дебюте поединка (Дели), а за 20 минут до финального свистка Грищенко забил ответный гол.

Еще один четвертьфинальный матч «Звезда» — «Нефтяники» отложен на 30 августа, а ответные игры состоятся 17 сентября.

Что еще можно добавить к сказанному? Наверное, то, что обладатель Кубка-90 житомирское «Полесье» выбыл из борьбы, не сумев преодолеть сопротивление «Кривбасса» (2:1 и 0:2). Так что кубковый трон опустел и ожидает нового хозяина. Кто им будет? Не хотелось бы брать на себя роль пророка по той простой причине, что примерно у шести команд шансы в общем-то равны.

Газеты «Правда Украины» Київ, 26.07 та .?.1991.

17 сентября состоялись три четвертьфинальных поединка розыгрыша Кубка Украины по футболу на призы газеты «Правда Украины».

Эти игры комментирует заслуженный мастер спорта В. Н. Трошкин:

— Из четырех поединков, как и положено на данном этапе, сыграно три. Матч «Нефтяники» (Ахтырка) — «Звезда» (Кировоград) перенесен не более поздний срок по весьма уважительной причине — «Нефтяники» из-за занятости в розыгрыше Кубка страны вынуждены возвращать своим соперникам «долг» во внутреннем чемпионате Украины. И, кстати, делает это весьма успешно.

В Шепетовке местный «Темп» нанес поражение футболистам «Закарпатья» — 4:2. Напомним, что первая встреча в Ужгороде принесла успех хозяевам поля — 1:0. Теперь же к 30-й минуте шепетовцы вели со счетом 3:0. На 3-й минуте Заруцкий с пенальти, а на 16-й он же, но уже с игры, заставил соперников начать с центра поля. А затем цели достиг и удар Черняка. Казалось, судьба матча решена, но перед переворотом гости сократили разрыв в счете, реализовав пенальти. На 75-й минуте еще один мяч побывал в воротах хозяев. Этот результат вполне устраивает футболистов «Закарпатья», но отнюдь не шепетовцев. И тут

«Темп» сыграл что называется в темпе — спустя две минуты Пархомчук забил победный гол.

«Верес» выиграл первый матч в Керчи у «Океана» — 1:0. И в Ровно «Верес» добился успеха — 3:0, забив все мячи во втором тайме.

«Кривбасс» принимал футболистов «Десны» и довольствовался ничьей — 0:0. Но криворожцам хватило и этого, поскольку в Чернигове они сыграли вничью — 1:1, и чашу весов перевесил гол, забитый «Кривбассом» на поле соперника.

Итак, в полуфинал вышли «Темп», «Верес» и «Кривбасс».

А. КОНСТАНТИНОВ.

Газета «Правда Украины» Київ, 19.09.1991.

1/2 фіналу.

16. 20.11. Ст. «Нафтовик»?/???. Судді: Володимир Туховський (Сімферопіль)/???. «Темп» — «Нафтовик» — 1-2 (1-0). Голи: О.Бондаренко (13) — П.Матвійченко (48, 85). — 3-1. Голи: О.Бондаренко, А.Черняк, В.Козлов — П.Матвійченко.

1-й матч, «Нафтовик»: Ю.Прохоров, В.Єрмак, В.Ячник, М.Липинський, С.Сухарев, С.Фомін (П.Матвійченко, 46), В.Попович, І.Задорожний (С.Листопадов, 65), С.Горох, Б.Шуршин, В.Тимченко. Тренер В.Душков.

На долю нашої команди випали нелегкі випробування в сезоні нинішнього року: вести боротьбу, як кажуть, на два фронти. Завершивши чемпіонат серед майстрів другої ліги, вони тепер зосередили всю увагу на кубкові України. А до почесного призу все ближче і ближче... І дуже важливий крок до нього зробили шепетівчани в Охтирці, в зустрічі проти місцевого «Нафтовика», чемпіона України нинішнього року.

— Півфінальний поєдинок, — розповідає начальник команди «Темп» Ш. Нішніанідзе, — викликав посилений інтерес. Місцеві болільники прийшли на зустріч з твердим переконанням у перемозі своєї команди. Футболістам та їхнім прихильникам так хочеться мати «дубль»: і медалі чемпіонів, і кубок. Якщо говорити про поєдинок, то команда «Темп» виглядала свіжішою. Видно, на діях чемпіонів України позначився їхній поєдинок з київськими динамівцями на кубок СРСР, який вони провели напередодні. Та як би там не було, а ми розраховуємо на щасливий кінець у боротьбі за приз.

А розпочався цей півфінальний матч на стадіоні Охтирки з того, що наші футболісти піднесли супер-

никам квіти, привітавши їх з чемпіонським званням. Такий лицарський жест гостей не залишився не поміченим: усі присутні на матчі подарували їм оплески.

Після квітів — боротьба. Мало-помалу шепетівчани почали завоювати ініціативу. Нашим нападаючим активно допомагали захисники Сечин та Романов. У дебюті матчу вирізнявся Бондаренко. Він першим здійснив своєрідну пристрілку до воріт суперників і мав нагоду відкрити рахунок. Жаль, що м'яч влучив у штангу. І все ж свого шансу Олександр не упустив. Приблизно на дванадцятій хвилині Бондаренко зробив потужний ривок від середини поля до штрафного охтирців, відтак наніс несподіваний удар: м'яч просвітив мимо воротаря у самісіньку «дев'ятку».

На початку другого тайму господарі сквитали гол, і коли до фінального свистка залишилося кілька хвилин, забили ще один.

Отже, «Темп» програв, але як співається у пісні, «ще не вечір...». Завтра матч-відповідь удома. У ньому наші футболістам достатньо й одного гола, щоб продовжити боротьбу.

В. ЛІННИК.

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

«Відбулися перші півфінальні матчі розіграшу Кубка України з футболу. Шепетівський «Темп» зустрічався в Охтирці з місцевим «Нафтовиком», що завоював звання чемпіона республіки. Господарі перемогли з мінімальним рахунком — 2-1. Отже, у «Темпа» є шанси вийти в фінал. Впевнений крок до нього зробив «Кривбас», який розгромив вдома «Верес» — 3-0. Матчі — відповіді відбудуться 20 листопада».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

«Відбулися матчі — відповіді півфіналу розіграшу Кубка України. Як ми вже повідомляли, шепетівчани прогнали в Охтирці місцевому «Нафтовику» — 1-2. Вдома ж «Темп» подолав чемпіона першої зони 3-1 і вийшов у фінал.

Його суперником буде рівненський «Верес», який після поразки в гостях від «Кривбасу» (0-3) зумів забити криворіжцям вдома п'ять «сухих» м'ячів».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

«Верес» — «Кривбас» — 0-3, — 5-0.

«КРИВБАС» — «ВЕРЕС» (Рівне) — 3:0 (1:0). Кривий Ріг. Стадіон «Металлург». Кубок України. 1/2 фінала (перший матч). 16 листопада. Пасмурно. 5 градусів. 400 глядачів.

СУДЬЯ: Л. Бавикін, В. Воргуль і В. Шевченко (все — Харьков).

«КРИВБАС»: Бурлака, Давиденко, Соболь, Олейник (Михайленко, 77), Мазур (Кисель, 89), Трегубов, Коновальчук, Растегаєв, Лисковец (Корж, 87), Коляда, Попович (Зубчук, 74).

«ВЕРЕС»: Сырковашко, Сарнавський, Лень (Кучер, 72), Павлючук (Бондарь, 55), Урмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанец, Ризнык (Петрик, 64), Манькута.

ГОЛЫ: Коляда (41, 79), Зубчук (84).

Накануне поединка обе

КУБОК УКРАИНЫ

ФИНАЛ БЕЗ НАС

команды одновременно проводили на стадионе «Металлург» свои предигровые тренировки. По продолжительности и интенсивности криворіжская явно уступала ровенской.

Однако уже в ходе матча оказалось, что хозяева поля имеют более высокий функциональный и игровой потенциал. Все мячи в ворота гостей были забиты в концовках каждого из таймов.

Дважды отличился Игорь Коляда. На 41-ой минуте он ювелирным ударом со штрафного над «стенкой» открыл

счет, а во втором тайме с паса Александра Лисковца удвоил результат. Технически переиграв перед воротами защитника ровенчан.

Окончательный счет за шесть минут до финального свистка установил Михаил Зубчук, забив великолепный гол в падении через себя с передачи Сергея Мазура.

«Кривбас» имел еще несколько моментов для взятия ворот. Так, после удара Геннадия Поповича в первом тайме мяч угодила в перекладину, а во второй половине сильный «выстрел» Сергея Мазура со штрафного от-

разила стойку ворот. Кстати, игра Сергея привлекла внимание присутствовавшего на матче главного тренера днепропетровского «Днепра» Евгения Кучеревского.

Итак, кривбасовцы сделали убедительный шаг на пути к финалу, который открывает пока загадочные, но довольно заманчивые перспективы. Ведь один из вариантов проведения национального чемпионата предполагает включение в лигу сильнейших обладателя Кубка Украины.

В ответном матче 20 ноября в Ровно наших земляков, увы, подстерегла неудача.

«Верес» взял реванш с разгромным счетом 5:0 и вышел в финал.

Газета «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 9, листопад, 1991.

«Кривбас» (Кривий Ріг) — «Верес» (Рівне) — 3:0 (1:0). 16 листопада. Місцевий стадіон. Ясно. 11 градусів. 1000 глядачів.

Судья: А. Бавикін (м. Харків).

«Кривбас»: Бурлака, Давиденко, Соболь, Олейник, Мазур, Трегубов, Коновальчук, Растегаєв (Зубчук — 70 хв.), Коляда, Попович.

«Верес»: Сырковашко, Сарнавський, Лень, Павлючук, Урмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанец, Ризнык, Манькута.

Голи: Коляда — 40, 65 хв. Зубчук — 80 хв.

Рівненчани вийшли на поле бойовим складом. Тактично, досить грамотно побудували гру, віддавши пріоритет надійній обороні і гострим контратакам.

Перший тайм проходив у рівній боротьбі. Обидві

команди мали деякі можливості відкрити рахунок, але рівненчани цим не скористалися, а господарі на 40-ій хвилині забили гол — 1:0.

Друга половина гри почалася з масових атак господарів. Уже на 65-й хвилині Коляда забив другий гол. А на 80-й хвилині відзначився Зубчук. Його удар метрів з 20-ти був настільки сильним і влучним, що воротарю гостей залишилося лише вибити м'яч з сітки — 3:0. З таким рахунком і закінчилася ця гра. Повторний матч відбудеться 20 листопада в Рівному, де «Вересу» доведеться дуже важко. Щоб продовжити рівненчанам виступ на кубок України, «Вересу» потрібно перемогти «Кривбас» з рахунком 4:0, а це зробити не зовсім просто.

М. ЛАСКАВИЙ.

Газети «Зміна» Рівне, 19.11.1991.

«ВЕРЕС» (Ровно) — «КРИВБАС» (Кривий Ріг) — 5:0 (3:0). Ровно. Стадіон «Авангард».

Полуфінал розіграша Кубка України (ответная встреча).

20 ноября. 2000 зрителей.

СУДЬЯ: М. Ступар, М. Юрійчук и И. Лавров (все — Ивано-Франковск).

«ВЕРЕС»: Сырковашко, Сарнавський, Лень (Демьянчук, 55), Павлючук (Кучер, 65), Урмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанец, Ризнык (Пет-

рик, 80), Манькута (Бондарь, 72).

«КРИВБАС»: Бурлака (Кулаженков, 46), Давиденко (Кисель, 8; Зубчук, 60), Соболь, Олейник, Мазур, Трегубов (Михайленко, 80), Коновальчук, Растегаєв, Лисковец, Коляда, Попович.

ГОЛЫ: Грицаюк — 2, Кабанец, Новак — с одиннадцатиметрового, Демьянчук.

Предупреждены Бурлака, Соболь, Попович.

★ ★ ★

Писать отчеты о встречах, в которых любимая команда проиграла с разгромным счетом — занятие неблагоприятное. Но когда команда в ответственной игре уступает без боя, и получается поражение с «душком» — писать об этом не хочется тем более.

Однако, как говорится, не пойман — не вор. Поэтому оставим этот результат, а с ним и оптимистические надежды на финал, на совети наших футболистов.

Газета «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 10-11, грудень, 1991.

**«Верес» (Рівне) — «Кри-
бас» (Кривий Ріг) — 5:0
(3:0). Рівне. 20 листопада.
Міський стадіон. 8 градусів,
1000 глядачів.**

Головний суддя: суддя між-
народної категорії М. Ступар
(Івано-Франківськ).

«Верес»: Сироквашко, Сар-
навський, Лень (Дем'янчук,
56), Павлючук (Кучер, 70),
Ушмаєв, Грицаюк, Лобас,
Новак, Кабанець, Різник
(Петрик, 85), Манькута (Бон-
дар, 74).

«Крибас»: Бурлака (Ку-
лаченко, 46), Давиденко (Ки-
сіль, 8, Зубчук, 64), Собо-
ль, Олійник, Мазур, Трегубов
(Михайленко, 79), Коноваль-
чук, Розтягася, Лісковець,
Коляда, Попович.

Голи забили: Грицаюк
(1,74), Новак (4 — з пеналь-
ті), Кабанець (26), Дем'ян-
чук (62).

Попереджені: Бурлака, Со-
боль, Попович.

Напередодні гри суперни-
ки вже знали, що один з
фіналістів Кубка республіки
вже відомий. Після перемоги
3:1 над охтирським «Нафто-
виком» ним стала команда
«Темп» з Шелетівки. Тому
наставники «Темпу», не гаю-
чи часу, відразу ж прибули
до Рівного, щоб дізнатися,
хто ж буде їхнім суперником
у фіналі. І разом з тим вив-
чити можливості суперника.
А він у цій грі не був ли-
ком шитий.

Під час зустрічі був заби-
тий найшвидший гол у се-
зоні на нашому стадіоні,
який, думаємо, статисти фут-
болу внесуть до своїх запи-
сів. Вже на 20 секунд гри
Грицаюк, перехопивши м'яч
у суперників, майже від
центру поля пройшов через
захисні редуті гостей прав
воротаря і послав м'яч до
сітки — 1:0.

Не минуло і трьох хвилин,
коли капітан команди Новак
неординарно зіграв на лівому
фланзі атаки, але в районі
воротарської площадки гос-
тій обійшлися з ним нече-
м. Суддя назначив пенальті.
Але капітан не піддав
удар був потужний! м'яч
затріпотів у сітці «Криба-
су» — 2:0.

Гості вперше потурбували
воротаря рівненчан на 17
хвилин, і він з честю вий-
шов зі скрутного станови-
ща, ліквідувавши небезпеку
після удару Поповича.

Красень-гол було забито на
26 хвилин. Швидкий Мань-
кута, пройшовши по краю
поля, зробив передачу на
лінію воротарської площадки,
ще вище всіх вистрибнув Ка-
банець і у стилі Чиркова пос-
лав м'яч головою у «девят-
ку» — 3:0. Господарі ще не
раз у першому таймі стави-
ли гостей у скрутне станови-
ще, та до завершального уда-
ру справи не дійшли.

Після перерви гості на-
гались змінити стиль
проекти декілька заміни, у то-
му числі і голкіпера, проте
стримати атакуючого пори-
ву рівненчан вони не змогли.

На 62 хвилині гри Різник
робить простріл до воріт гос-
тей і у метушні Дем'янчук,
який тільки що вийшов на
заміну, послав м'яч до сітки
— 4:0. Це вже була перемо-
га, та господарі не вгамува-
лись. Відмінно зіграв Гри-
цаюк. Відправившись від за-
хисників, він вийшов один на
один з воротарем і збільшив
рахунок — 5:0.

Впевнена перемога і вихід
до фіналу. До зародження
почесної нагороди лишився
один крок.

І. ГЕСС.

Газети «Зміна» Рівне, 23.11.1991.

Фінал.

24, 28.11. Рівне/Хмельницький. 0 С/0 С. Ст. «Авангард»/«Поділля». 4277/4500 глядачів. Суддя: Валерій Шевченко - Олександр Литвиненко, Віталій Яремчук (всі - Київ)/Валерій Онуфер - Василь Бабиш, Степан Сельменський (всі - Ужгород). **«Темп» — «Верес» — 2-1 (1-1).** Голи: Довгалець (31), Бондаренко (81) — Сарнавський (22). Попередження: Черняк — Сарнавський. — **1-1 (0-1).** Голи: Бондаренко (57) — Манькута (29). Попереджені: Довгалець, Соловйов — Лобас, Кабанець, Грицаюк.

1 матч. «Верес»: О.Сироквашко, І.Сарнавський, Ю.Лень (М.Дем'янчук, 60), С.Павлючук, Ю.Ушмаєв, А.Грицаюк, В.Лобас (О.Кучер, 20), В.Новак, І.Кабанець, В.Різник (О.Бондар, 55), В.Манькута. Тренер Віктор Носов.

«Темп»: О.Морозов, С.Соловйов, Ю.Романов, О.Бондаренко, І.Пархомчук (Ю.Панасюк, 83), С.Сечін, І.Тимошук, А.Черняк, О.Бабій (В.Балюк, 84), О.Довгалець, О.Заруцький. Тренер Іштван Секеч.

2 матч. «Темп»: О.Морозов, С.Соловйов, Ю.Романов, О.Бондаренко, І.Пархомчук, С.Сечін, І.Тимошук, В.Козлов (В.Балюк, 72), О.Бабій, О.Довгалець, О.Заруцький. Тренер І.Секеч.

«Верес»: О.Сироквашко, В.Вільчинський, Ю.Лень (М.Дем'янчук, 60), С.Павлючук, Ю.Ушмаєв, А.Грицаюк, В.Лобас, В.Новак, І.Кабанець (А.Петрик, 75), В.Різник, В.Манькута (О.Бондар, 70). Тренер В.Носов.

«ДО КУБКА ЗАЛИШИЛОСЯ ПІВКРОКУ.

ФІНАЛ. «ВЕРЕС» - «ТЕМП» 1-2.

Навряд чи хто, навіть з найіменитіших футбольних провидців, зміг би передбачити, що новачок — шепетівський «Темп» — зуміє дійти до фіналу кубка України серед команд майстрів. Як до речі, й рівненський «Верес». Та, власне, рівненцям не подивувати: команда багато років виступає у чемпіонаті другої ліги, має чималий досвід боротьби, не раз добивалася високих результатів. Що ж сто-

сується наших футболістів, то для них багато що нове в нинішньому сезоні, пройти дистанцію кубкових баталій без зриву – безперечний успіх.

Отже, фінал. Лише дві команди не зазнали гіркоти поразок дебютант ліги і її «старожил». Нагадаємо нашим читачам, що обидва суперники блискуче зіграли у півфіналі. Шепетівчани, поступившись в Охтирці «Нафтовику» (1-2), вдома зуміли реабілітуватися – 3-1. Голи на рахунку Черняка, Довгалець та Козлова. «Верес», спіткнувшись у Кривому Розі (0-3), на своєму полі вчинив справжнє диво, розгромив гостей – 5-0. Тут відзначилися Грицаюк (двічі), Кабанець, Новак і Різник. Все це й підігрівало настрої і самих спортсменів та їхніх прихильників: як же зіграють суперники між собою? У Рівне для підтримки своєї команди прибула велика група болільників. Шепетівчан було чути частіше, а це тому, що темпівці розпочали атаки у звичайному для себе ключі, вони першими, як і кожного разу, вдалися до активних дій. Так, на четвертій хвилині атаку по лівому краю, розпочату Черняком, продовжив Бондарчук, і лише на останній стадії розвитку Бабій зіграв не найкращим чином. Через дві хвилини він ще знову не зумів нанести прицільний удар. Тут же рівненчанин Різник дав зрозуміти гостям, що в захисті потрібно бути уважним. Добре, що м'яч просвітив трохи вище воріт. Потім Павлючук примусив похвилюватися з наших футболістів, коли на тринадцятій хвилині влучив у поперечину.

І господарям таки вдалося першими добитися успіху. На двадцятій хвилині всюдисущий Різник самотужки затіяв боротьбу з кількома нашими футболістами і переміг – здобув право на штрафний. Рівненці досить просто розіграли «домашню заготовку», і гарматний удар Сарнавського застав зненацька нашого воротаря Морозова. У подібній ситуації господарі поля відсвяткували взяття воріт у матчі на першість країни, який проходив недавно тут же.

До речі, порівнюючи той поєдинок з фінальним, варто сказати, що шепетівчани зробили з нього більше висновків, ніж рівненчани. А тому повторно зіграли краще. Відмінно діяла команда в цілому, та з особливим завзяттям боролися Черняк, Сечин, Романов, Соловійов, Бабій, Тимошук. Досить ефектно діяли Довгалець і Бондаренко. Ці два футболісти по праву зіпсували настрої того вечора і футболістам «Вереса», і їхнім уболівальникам. Бо наша команда, саме завдяки їм не лише відігралася, а й здобула перемогу.

Через дев'ять хвилин після того, як Сарнавський «розстріляв» наші ворота, на правому краю уже біля штрафного майданчика господарів Довгалець і Заруцький затіяли цілу низьку фінтів. Усе закінчилося тим, що нашу «десятку» захисники «Вереса» зупинили недозволеним прийомом. Бабій відмінно виконав штрафний, і сам потерпілий з близької відстані послав м'яч у сітку воріт, які захищав Сироквашко.

Темпівці, зрівнявши рахунок, не замкнулися на обороні власних воріт, продовжували атакувати. У другому таймі господарі здійснюють ряд заміन, але це не дало відчутних результатів. Наші футболісти грамотно захищаються і при будь-якій можливості гостро атакують. Впевнено почуватися у воротах Морозов. За сім хвилин до фінального свистка під час чергової контратаки Бондаренко, випередивши свого опікуна, головою спрямовує м'яч у сітку воріт «Вереса».

Шепетівські футболісти отримали досить важку і важливу перемогу. І що приємно, на чужому полі зуміли забити два м'ячі. До того, щоб здобути право називатися володарем кубка України, варто зробити всього лише півкроку».

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

«Верес» (Рівне) — «Темп» (Шепетівка). 1:2 (1:1). Рівне. Стадіон «Авангард». 24 листопада. Перший фінальний матч розіграшу Кубка України. 0 градусів. 4 277 глядачів.

Судді: В. Шевченко, О. Литвиненко, В. Яремчук (усі — Київ).

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський, Лень (Дем'янчук, 60), Павлючук, Урмаєв, Грицюк, Лобас (Кучер, 20), Новак, Кабанець, Різник (Бондар, 55), Манюта.

«Темп»: Морозов, Соловійов, Романов, Бондаренко, Пархомчук (Панасюк, 83), Сечин, Тимошук, Черняк, Бабій, Валюк, 84), Довгалець, Заруцький.

Голи: Сарнавський (22), Довгалець (31), Бондаренко (81).

Попереджені: Сарнавський, Черняк.

СУПЕРНИКИ розпочали гру без розвідки, відразу ввімкнувши високі швидкості.

відчайдушно борючись за кожен м'яч. У складі господарів вирізнявся Різник. Саме в двобої з ним і порушив правила Довгалець, після чого Сарнавський потужним ударом зі штрафного пробив стінку і відкрив рахунок.

Та невдовзі Довгалець реабілітувався за скоєне, показавши Сироквашка за необачний вихід з воріт. Цей досить несподіваний гол вибив з колії гравців «Вереса». До того ж не пішли на користь команді проведені заміни. Відтак господарі стали помилятися, а «Темп» продовжував підтримувати темп, запропонований у дебюті. В

кожній лінії команди гостей були лідери — Сечин, Бондаренко, Довгалець, чий зусилля об'єднували партнерів. Не дивно, що наприкінці зустрічі шепетівці зуміли забити ще один гол.

Підопічні І. Секеча зробили чудову заявку на сумарну перемогу, однак остаточно долю призу буде вирішено в повторній зустрічі, яка відбудеться 28 листопада в Хмельницькому. Справа в тому, що стадіон у Шепетівці реконструюється. Відзначимо вдале суддівство київської бригади.

Наш кор.

Рівне.

Газета «Спортивна газета» Київ, 26.11.1991.

«КУБКОВА ВЕРШИНА «ТЕМПУ».

Отримавши за підсумками двох матчів перемогу над рівненським «Вересом» (2-1 та 1-1), футболісти шепетівського «Темпу» здобули у 1991 році кубок України, встановлений для команд другої ліги.

Це справді сенсація! Подібного чогось не можна пригадати: володарем кубка України серед колективів другої ліги стала команда-дебютант. Саме та команда, якій від роду всього тільки два роки, яка минулого сезону, включившись у боротьбу за чемпіонське звання серед КФК, скуштувала спра-

вжні смак перемоги: здобула право виступати поруч з майстрами шкіряного м'яча. І ось знову світла і незабутня мить: шепетівський «Темп» - черговий володар почесного приза.

Треба було бачити, з якою радістю робили наші хлопці коло пошани на Хмельницькому стадіоні «Поділля», як променіли очі капітана команди Ігоря Тимощука, який стискав у руках вручену нагороду, таку дорожчійну і йому, і його товаришам, здобуту у неймовірно важкому і виснажливому двобойі з досвідченим рівненським «Вересом», четвертою командою в нинішньому чемпіонаті.

... Учасники повторного фінального поєдинку, який проходив у Хмельницькому, завершивши змагання, направилися до роздягалень. Але зробити цього шепетівчанам не вдалося. До них кинулися болільники, щоб привітати, розділити радість великого успіху. В руках воротаря кооперативної команди Сашка Морозова запломеніли квіти - подарунок з трибун. Слова, потиски рук, підкидання вгору і гравців, і голову клубу Нішніанідзе. Навіть спантеличений тяжким футбольним нокаутом, наставник рівненської команди Носов, який, було, роздратовано покинув тренерську лавку, оббіг поле, повернувся і обняв Джумбера Григоровича:

-Від душі вітаю. Ви заслужено перемогли.

Потрібно віддати належне зізнання такого відомого фахівця.

А стадіон вирував. Юрба прихильників шепетівського «Темпу» ніяк не хотіла випускати зі своїх обіймів творців перемоги, тих, хто цього вечора, термінологією гірських мандрівників, зійшов на кубкову вершину. Хтозна чи повториться ще коли подібне, але той вечір уже не повториться він був перший, а тому все сприймається у незвичних барвах.

Давайте «прокрутимо» в пам'яті плівку кубкових баталій за участю шепетівського «Темпу» в сезоні 1991 року.

Одна восьма фіналу. Чемпіон України серед КФК минулого року сумський «Автомобіліст» приймає шепетівчан на своєму полі і виграв з мінімальним рахунком 1-0. Після поєдинку головний тренер нашої команди Іштвач Секеч скаже:

- А могло бути й більше! ... Це ми постараємося зробити вдома.

Так воно й сталося: два удари Заруцького і Бабія відкрили темпівцям шлях до чвертьфіналу. А там на них чекав ще грізніший суперник - команда ужгородського «Закарпаття». Гра проходила майже за сценарієм попереднього поєдинку. В Ужгороді шепетівчани поступилися (0-1), вдома - перемога (4-2). Її забезпечили Заруцький (двічі), Черняк і Пархомчук. Відтак «склав зброю» і новонароджений чемпіон серед команд другої ліги-охтирський «Нафтовик» (2-1) та (3-1). І нарешті не витримав «Верес».

Двораундовий поєдинок у Рівному та Хмельницькому нагадував справжню битву на футбольному газоні. Особливою напруженістю відзначалася хмельницька зустріч. Про це свідчили в три жовті картки, які показав арбітр у нолі-ужгородець Онуфер.. Ніхто не хотів відступати. Надзвичайно високою була ціна останньої перемоги. Особливо для темпівців. Адже на поєдинок вони вийшли маючи у запасі два голи, забиті на чужому полі. Щоправда, гості, було, замахнулися на кубок, коли повели в рахунок, але витримавши потужний натиск вересевців у першому таймі, наші земляки після перерви зуміли продемонструвати риси справжнього спортсмена-бійця. неабияку волю до перемоги.

Ось як вона кувалась. Друга хвилина: Козлову не вистачило метра, щоб замкнути передачу з правого флангу. П'ята хвилина: Пархомчук майже виходить один-на-один з воротарем гостей та в останню мить загаявся. Це ж саме робить Заруцький через три хвилини. Десята хвилина: стрімкий ривок Бондаренка завершується небезпечним ударом Тридцять шоста хвилина: Заруцькому, який вийшов віч-на-віч з воротарем, нічого не лишилося, як забивати гол. Двобій виграв рівненчанин. П'ятдесят п'ята хвилина: чудовий прохід лівим краєм Козлова. П'ятдесят шоста хвилина: Бондаренко забиває гол. Шістдесят перша хвилина: чудову нагоду забити ще один гол втрачає Довгалець. Шістдесят восьма хвилина: небезпечно атакує Заруцький. Сімдесят п'ята хвилина: Балюк, який замінив Козлова не зумів розпорядитися м'ячем. Вісімдесята хвилина: на вістрі атаки «Темпу» знову Бондаренко. Вісімдесята п'ята хвилина: прицільний удар Довгальця...

Слід віддати належне й суперникам. Рівненці надзвичайно небезпечно атакували ворота нашої команди, а починаючи з п'ятнадцятої хвилини і до кінця першого тайму володіли ініціативою, мали кілька нагод для взяття воріт, які захищав Морозов. Особливо небезпечно атакували Лень, Павлічук, Лобас. З великими труднощами стримували наші захисники небезпечні проходи Кабанця, Різника, Новака. На тридцятій хвилині поєдинку Різнику вдалося відкрити рахунок...

Після матчу почесний кришталевий приз футболістам шепетівського «Темпу» вручив голова федерації футболу України, відомий в минулому гравець київського «Динамо» Віктор Банников, а представники облспорткомітету - вазу.

Отже, в кубка України нова прописка: Шепетівка. Ось учасники двох кубкових баталій, ось вони, володарі почесного призу: Морозов, Троян, Глуценко, Бабій, Романов Тимошук, Сечин, Балюк, Соловейов, Хвїтія, Пархомчук, Бондаренко, Заруцький, Черняк, Довгалець, Козлов, Панасюк.

З кубкової висоти хочеться озирнутися назад, до витоків команди. Ініціатором створення став голова шепетівського виробничо-будівельного кооперативу Джумбер Нішніанідзе, першим тренером - Віктор Кушко. Саме він, вихованець шепетівського футболу, гравець команд «Локомотив» і «Корчагінець», повів «Темп» важким шляхом боротьби. Потім біля керма команди став прославлений в минулому футболіст України, нині конструктивний тренер Іштван Секеч. Йому допомагає його брат Васід.

Останній матч сезону завершився для шепетівських футболістів блискучою перемогою, справжнім футбольним триумфом. Віряться, що подібні хвилини радості прихильники «Темпу» переживатимуть і наступного року. Так тримати!».

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

«Темп» (Шепетівка) — «Верес» (Рівне). 1:1 (0:1). Хмельницький. Стадіон «Поділля». 28 листопада. Повторний фінальний матч. 0 градусів, 4 500 глядачів.

Судді: В. Онуфер, В. Бабич, С. Сельменський (усі — Ужгород).

«Темп»: Морозов, Соловійов, Романов, Бондаренко, Пархомчук, Сечин, Тимошук, Козлов (Балок, 72), Бабій, Довгалець, Заруцький.

«Верес»: Сироквашко, Вільчинський, Лень (Дем'ячук, 60), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанець (Петрик, 75), Різник, Манькута (Бондар, 70).

Голи: Манькута (29), Бондаренко (57).

Попереджені: Довгалець, Соловійов, Лобас, Кабанець, Грицаюк.

У ПОРІВНЯННІ з першим матчем, який «Верес» програв на своєму полі, його тренер В. Носов вніс значні корективи в дії команди. Ключо-

воюю стала та, що з диспетчером «Темпа» Довгальцем персонально став грати Вільчинський. Вміло діючи на випередження, у першому таймі він повністю нейтралізував свого візаві.

Як наслідок, шепетівцям бракувало злагоженості, кожен намагався пробитися до воріт самотужки, що значно полегшувало завдання ровенчан. У свою чергу вони налагодили гру в середині поля, і гол Манькути став логічним наслідком цієї переваги.

Рахунок — 0:1 влаштував «Темп», однак надто ризикувати його гравцям і тренерам, звичайно ж, не хотілося. Вихід було знайдено в тому, що диригентські функції взяв на себе Бондаренко. Помітно ожили й партнери.

Важко передбачити, чим би все скінчилося, але вирішальною стала помилка Сироквашка на виході з воріт. Бондаренку залишалося скористатися цим подарунком.

Відтак «Темпу», який було створено лише два роки тому, за цей час вдалося не тільки здобути майстрівський статус, а й виграти Кубок України, який команді вручив голова республіканської федерації В. Банников. Залишається привітати дружну команду, її головного тренера І. Секеча і президента ФК Д. Нішніанідзе, а також подякувати суддям — обидва фінали вони провели на належному рівні.

В. МИХАЙЛОВ.

Хмельницький.

Газета «Спортивна газета» Київ, 3.12.1991.

Кубок їде у Шепетівку

● Ф у т б о л

ХОЛОДНИЙ осінній туман з дощукливим вітерцем не злякав справжніх любителів футболу, які вчора прийшли на стадіон «Поділля» подивитися другий фінальний матч на Кубок України з футболу між шепетівським «Темпом» і рівненським «Вересом». Як відомо, у першому матчі в Рівному перемогу святкували наші земляки — 2:1. Отож рівненчанам будь-що потрібно було лишень вигравати. І вони, відбивши перші атаки «Темпу», надовго заволоділи ініціативою. Потім гра вирівнялася аж до 30 хвилини, коли нападник «Вереса» Різник відкрив рахунок. Ситуація для шепетівчан ускладнилася. По перерві вони послали натиск на ворота суперників. І на 57-й хвилині гучноголосе «Гол!» потрясло стадіон. Відзначився напад-

ник «Темпу» Бондаренко. До речі, він і в Рівному забив вирішальний гол. Кінцівка матчу пройшла за сценарієм шепетівської команди, яка, підтримувана сотнями уболівальників в основному з Шепетівки (вони прибули в обласний центр на десятках автобусів), мала ще кілька нагод забити гол. Фінальний свисток застав шепетівчан в черговій атаці. 1:1. Але цього було досить, щоб з рук голови Федерації футболу України Віктора Банникова, в минулому прославленого голкіпера київського «Динамо» і збірної СРСР, отримати Кубок.

А потім були неймовірно щасливі миті святкування перемоги для шепетівських уболівальників, які буквально на руках винесли з поля своїх улюбленців. Що ж, привітаємо їх з цією важливою для всієї нашої області перемогою і побажаємо команді подальших злетів на футбольному полі, а тренерам І. Секечу та В. Секечу — творчої роботи і такої ж, як цього року, зацікавленості спонсорам, — будівельно-виробничому кооперативу, який очолює Д. Г. Нішніанідзе. Мо-ло-ді!

В. ЗОЛОТАРЬОВ.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

Перший склад шепетівської футбольної команди «Темп».

В минувший четверг в Хмельницком состоялась повторная встреча на Кубок Украины по футболу между шепетовским «Темпом» и ровенским «Вересом».

Игра получилась достаточно интересной. Напомним, что в первой встрече в Ровно победу со счетом 2:1 одержали шепетовцы. Счет, как и в предыдущем матче открыли футболисты «Вереса». На 29-й минуте во время сутолоки в штрафной «Темпа» Владислав Манькута сумел точно пробить по воротам. С этого момента гости полностью завладели инициативой на поле и не раз могли удвоить результат, что и устроивало. Но завершить удачно атаки им не удавалось. Во втором тайме шепетовский «Темп» сумел переломить игру, и на 57-й минуте Александр Бондаренко проводит ответный мяч. Кстати, Александр забил второй гол в первой игре. Он оказался решающим в итоге двух поединков.

Несмотря на напряженную и жесткую игру, которую уверенно провела бригада арбитров из Ужгорода — судьи республиканской категории Валерий Онуфер, Степан Сельменский и Василий Бабич, футболисты показали неплохое мастерство, настойчивость и волю к победе. Удача улыбнулась «Темпу».

Кубок Украины победителю вручил председатель Федерации футбола республики, бывший знаменитый вратарь киевского «Динамо», один из самых техничных футбольных голкиперов прошлого Виктор Банников. Шепетовский «Темп» получил и приз газеты «Правда Украины».

— Победа команды из районного центра, — сказал после игры Виктор Максимович, — говорит о возросшем уровне этой популярной игры. Федерация футбола Украины старается создать все условия для низовых коллективов, чтобы они смогли как можно лучше раскрыть свои возможности, показать грамотную игру, под стать командам областных центров. Возросло и качество судейства, и инспекции игр.

Необходимо отметить, что «Темп» (Шепетовка) — новичок второй лиги. В итоговой таблице футбольного чемпионата нынешнего года команда заняла 9-е место.

Поздравляем обладателя Кубка Украины с заслуженной победой.

Евгений ГУЖВА.

«Темп» (Шепетівка) — «Верес» (Рівне) — 1:1 (0:1). Хмельницький. Міський стадіон. 1500 глядачів. Суддя: В. Онуфер (Ужгород).

«Темп»: Морозов, Соловйов, Романов, Бондаренко, Пархомчук, Сечин, Тимошук, Козлов, Бабій (Балюх, 75).

«Верес»: Сироквашко, Вильчинецький, Леня (Дем'яничук, 55), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанець (Петрик, 80), Різник, Манькута (Бондар, 60).

Голи: Манькута (29), Козлов (56).

Це була остання гра, яка мала визначити володаря Кубка України. У двобої з рівненським «Вересом» ним став все-таки шепетівський «Темп». Не зважаючи на те, що «Верес» і тут. Хоча у першому таймі гості діяли спочатку активно і вже на 29 хвилині Манькута відкрив рахунок. Потрібно було у такому темпі продовжувати й далі, але використати головні моменти рівненцям не вдалося. А більш наполегливі господарі зуміли у другому таймі зрівняти рахунок на

56 хвилині і посилено тримати оборону. Тому й не дивно, що матч закінчився з рахунком 1:1.

Газети «Правда Украины» Київ, 3.12.1991 та «Зміна» Рівне, 30.11.1991.

«Верес» (Рівне) — «Темп» (Шепетівка) — 1:2 (1:1). Рівне, 24 листопада, міський стадіон, 2400 глядачів, 6 градусів.

Суддя у полі: суддя републіканської категорії В. Шевченко (Київ).

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський, Леня (Дем'яничук, 55), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас (Кучер, 29), Новак, Кабанець, Різник (Бондар, 59), Манькута.

«Темп»: Морозов, Соловйов, Романов, Бондаренко, Пархомчук (Панасюк, 86), Сечин, Тимошук, Черняк, Бабій (Балюх, 89), Довгалець, Заруцький.

Голи забивали: Сарнавський (13), Довгалець (28), Бондаренко (85).

Попереджені: Черняк, Сарнавський.

Матч розпочався з активних дій «Вереса», і

вже на 10 хвилині Леня посилас м'яча до сітки воріт суперників, та лише перекладина вберегла гостей від неприємностей. А на 18 хвилині гості порушили правила гри. Метрів за 30 від воріт Новак відкидає м'яча Сарнавському, а той влучно пробиває по воротах суперників — 1:0. Правда, цей результат протримався лише дев'ять хвилин. Гості і не думали поступатися.

Суддя вирішив, що біля штрафної площадки «Вереса» гості порушили правила гри. Це рішення було помилковим. Та ним не скористались господарі. Після передачі у воротарську площадку на виході

з воріт неточно посилас м'яч Сироквашко, і кращий гравець матчу, вихованець рівненського футболу, який виступав за «Темп», Довгалець ударом головою зрівняв рахунок — 1:1. Так завершився перший тайм.

Другий тайм розчарував болільників «Вереса». Господарі ніяк зібратися не могли з силами, безпомічно перекидали один до одного м'яч. Складалось таке враження, що для них гра закінчилась. А гості відразу цим скористались. На 85 хвилині Бондаренко посилас до воріт «Вереса» м'яч і рахунок змінився на користь «Темпа» — 1:2. Гості поїхали додому з перемогою, а рівненцям спіймали облизня.

Відповідна зустріч відбудеться 28 листопада у Хмельницькому. І. ГЕСС.

Газети «Зміна» Рівне, 26.11.1991.

УКРАЇНСЬКІ ЛЕГІОНЕРИ ДО 1955 РОКУ.

АВСТРАЛІЯ

Майже від перших днів поселення українців в Австралії почали організуватися українські спортивні товариства й клуби, а саме: в Новому Південному Уельсі - УСТ (Українське Спортове Товариство) «Лев» (1950-57), УСТ «Сокил» (1961-69), УСТ «Київ» Кабраматта (1963-93), «Пласт» Сідней (1970-81), «СУМ» Сідней; у Канберрі УСТ «Дніпро» (1952-68), УСТ «Леви» (1983-87); у Вікторії УСК (Український Спортовий Клуб) «Україна» (1952-75), УСК «Тризуб» Саншайн, УСТ «Леви» Мельборн (1979-87), УСТ «Лев» Джилонг (1978-87); у Південній Австралії УСК «Лев» (від 1951), «СУМ»; у Брізбані УСК «Україна» (1951-55), УСТ «Дніпро» (1953-75); у Західній Австралії УСТ «Київ» Перт (від 1951), УСТ «Січ» Нортгем і УСТ «Дніпро» Нортгем; у Тасманії УСТ «Дніпро» Гобарт (1962-87). Деякі товариства змінювали назви. З тих товариств, які постали в 1950-их роках, тепер існують тільки два: УСТ «Київ» у Перті й УСК «Лев» в Аделаїді.

Перешкодами для задовільного розвитку нашого спорту були нестача грошей, відсутність власних спортивних приміщень, недостатня зацікавленість ширшого громадянства й преси.

Найпопулярнішою ділянкою з усіх був футбол. Не було в Австралії українського спортивного товариства, яке б не мало секції копаного м'яча.

До 1960-их років членами українських спортивних товариств змагунами й провідниками були тільки українці, сьогодні буває так, що в управах є українці, а більшість змагунів не українці.

Від'ємною рисою в діяльності спортивних товариств була незрозуміла байдужість до нашої преси. Керівники товариств дуже рідко дбали про те, щоб через пресу інформувати спільноту про свою діяльність. Тому дуже мало людей знало, що робили ці товариства, які були їхні успіхи чи клопоти. Також товариства недостатньо розуміли пропагандивне значення спорту. В інших країнах українські спортивні товариства чітко підкреслювали, що вони українські, наприклад, «Чорноморська січ» (Ньюарк), «Україна» (Торонто). А «Тризуб» (Філадельфія) англійською мовою називається навіть «Ukrainian Nationals». Наші спортивні товариства, як правило, себе так не називали (виняток: УСК «Україна» Мельборн), а назви «УСТ» або «Леви» англійською мовою важко пов'язати з Україною. Натомість, хорвати називали свої клуби «Хорватією», поляки «Полонією».

ШТАТ ВІКТОРІЯ

УСК «Україна» Мельбурн 12.10.1952-74. Українська спортова спільнота у Вікторії організувала футбольний клуб, який іменувався «УСК» 1952-?, УСК «Україна» 19?-55, УСТ «Леви» з 1955 року. Організаторами були: С.Місько, В.Вірт, В.Сліпко, Р.Капко, В.Буштедт і О.Данилович.

Найбільшого успіху «Леви» здобули в 1961 році під проводом капітана й тренера Евстахія Плекана, вигравши чемпіонат першої дивізії та перейшовши до штатової ліги Вікторії. Тоді почалися проблеми: треба було утриматися на цьому рівні, змагаючися з сильнішими клубами. «Леви» мали юнацькі команди, але їм не вистачало досвідчених змагунів, яких треба було купувати за високі ціни. Майже кожного року клуб проводив змагання з українськими клубами Аделаїди й Сіднею. УСТ «Леви» закінчило своє існування 1974 року. В 1978 році клуб відновився під назвою «Есендон Леви Сокер Клуб» Есендон, потім об'єднався з «Кроатія» Есендон та став виступати під цією назвою.

УСТ «Леви» Джилонг. На початку 1953 за допомогою філії УГВ в Джилонгу було засноване товариство «Леви». Головою був Петро Корнійчук, тренером Віктор Бекер, а всі гравці - українці, які до приїзду в Австралію грали в товариствах в таборах утікачів. Початки були важкі. Відчувався брак фінансів та моральної підтримки громадянства, мало хто відвідував змагання.

Товариство «Лев» у 1956 розпалося, гравці розійшлися, дехто почав грати в інших, не українських, клубах.

Також існували товариства **УСК «Тризуб» Саншайн** та в **Мельбурні**.

Кубок штату Вікторія (проводиться з 1909 року):

1953

Кубок Докерті (штата Вікторія). 1-й раунд: «Гілон» – «Україна» – 3-0.

1954

Кубок Докерті. 1/32 фіналу: «Мое Юнайтед» – «Україна» – 1-4.

1/16 фіналу: 26.06. «Джордж Крос» – «Україна» – 1-0.

ЗАХІДНА АВСТРАЛІЯ

УСТ «Київ» Перт. Засноване у березні 1951 року і є одним із лише двох українських спортивних товариств, які існують від 1950-их років і донині.

Кольори жовто-блакитні. Іменувалось: «Інглевуд Київ», «Інглевуд Сокіл», а з 1978 року «Інглевуд Юнайтед» СК.

Футболісти почали грати в нижчій лізі Асоціації футболу Західної Австралії, але швидко перейшли в найвищу. Спочатку членами були тільки українці, але при вході до вищих дивізіїв довелось наймати неукраїнських гравців і тренерів. Серед перших українських змагунів були: П.Мохонь, В.Пономаренко, А.Дудник, М.Думітра, В.Черговий. С.Конюхівський, Ю.Темник і тренер М.Барановський.

У 1962 році УСТ «Київ» перейшло до Федерації футболу і там змагається до сьогодні, майже постійно в найвищому класі. Це найбільше українське спортивне товариство в Австралії.

У 1980-их роках УСТ «Київ» мало в секції футболу одну команду в першій дивізії, дві в другій аматорській дивізії, вісім команд молоді у різних класах.

Від самого початку УСТ «Київ» мало великі успіхи в змаганнях Федерації футболу. Перша команда в 1968 і 1977 роках зайняла друге місце, виграла «Кубок переможців» 1977 і 1983, а в 1976 і 1979 роках була фіналістом. Резервна команда між 1977 і 1983 роками чотири рази була першуним у своєму класі. Три гравці «Київа» вигравали золоті медалі найкращих змагунів штату, а В.Ленюшенко був найуспішнішим гравцем ліги в 1973 і 1974 роках. Найбільш успішним сезоном клубу був 1977 рік, коли футболісти виграли Кубок Марльборо та мали результативні зустрічі в Сінгапурі й Малайзії. В 1980 році УСТ «Київ» змагалося в Новій Зеландії.

Стадіон був побудований 1976 року великою кількістю добровільної робочої сили з українського суспільства.

УСТ «Січ» Нортгем засноване в 1959 році, в 1961 перейменоване на УСТ «Дніпро».

УСТ «Дніпро» Квінсленд засноване в 1953 році. Перша футбольна команда «Дніпра» перейшла в 1965 році до другої дивізії штатів змагань, а в 1979 до першої.

Коли 1976 року федерація футболу Квінсленду відмовилася визнавати членство товариств з етнічними назвами, «Дніпро» прийняло нову назву - «Тризуб». Із зростанням неукраїнської частини членства, товариство стало називатися в 1984 році - «Тризуб Веллі» (за назвою дільниці Брисбену), а 1988 цілком втратило свій первісний характер і назву. У 1981 «Тризуб» виграв чемпіонат першої дивізії, перейшов до штатової ліги й того ж року здобув престижний кубок Ампол, що трапилось тільки один раз в історії штатової федерації футболу.

НОВИЙ ПІВДЕННИЙ УЕЛЬС

УСТ «Київ» Кабраматта 1963-90. Був заснований зразу після того, як перестала існувати секція футболу УСТ «Сокіл», група ентузіастів футболу - Л. Ігнатів, Я. Роде, Я. Батуринський, О. Гулик, П. Гузій, Л. Назар, В. Москаль, М. Гураль, В. Хіцяк, М. Гошовський, Т. Суховерський заклали при громаді Кабраматти-Ферфілду спортивне товариство, яке назвали УСТ «Київ». 1963 році його зголошено до першої дивізії Південної асоціації футболу з трьома командами: першою, другою й молодіжною. Всі склалися тільки з українців.

Першого року УСТ «Київ» утрималося в першій дивізії. Товариство кілька років перебувало в асоціації й отримало там в 1966 році найвище визнання - Чашу Пітера Міллера.

1968 року УСТ «Київ» зареєструвалося у Федерації футболу, де рівень був набагато вищий, і «Київ» був зарахований до третьої аматорської дивізії. Тоді довелось доповнювати ряди футболістів неукраїнцями, а потім бували роки, коли в першій команді грали тільки два або три українці..

Кілька років пізніше виклопотано ліцензію на продаж алкоголю та на ігрові апарати, що мало полегшити матеріальний стан товариства та громади.

Підставою для отримання ліцензії була спортова діяльність УСТ «Київ». Але, незважаючи на поліпшений фінансовий стан, УСТ «Київ» ніколи не добилося таких успіхів, яких хотілося. Найбільшим успіхом футболістів УСТ «Київ» була перемога в 1985 в змаганні за «Чашу народів». У змаганні, окрім українців, яких представляло УСТ «Київ», грали австралійці, американці, англійці, сирійці, турки, югослави, малтійці, в'єтнамці, ливанці, корейці, іспанці з португальцями й чилійці. У фіналі «Україна» перемогла «Туреччину» 2-1 і дістала 5000 \$ нагороди.

УСТ «Лев» Сідней 15.10.1950-57. Перша команда змагалася повних сім років у першій дивізії Сіднейської ліги, вони ніколи не займала нижче четвертого місця й часто перебували в першій трійці (серед 12 команд). 1957 року УСТ «Лев» спільно з шести іншими спортивними товариствами було співзасновником Федерації футболу. На жаль, через нестачу фінансів, того самого року УСТ «Лев» мусило закрити свою футбольну секцію, хоч зайняло друге місце. Сума коштів у розмірі 750 фунтів, яку треба було сплатити до федерації і якої не можна було тоді зібрати, вирішила долю товариства.

УСТ «Лев» було ініціатором перших міжміських зустрічей українських спортивних товариств, відвідавши 1954 року Мельборн, де у футбольному змаганні з тамтешнім УСК «Україна» результат був 1-1. Того ж року товариство їздило до Канберрі, де перемогло «Дніпро» 2-1.

УСТ «Сокіл» Сідней 1961-69. УСТ «Сокіл», власне, було продовженням УСТ «Лев». 1961 року створено нове товариство УСТ «Сокіл», яке на початку також мало секцію футболу. Секція футболу перейшла до новоствореного УСТ «Київ» у Кабраматті.

«СУМ» (Союз Української Молоді) **Сідней** 1967, також існували товариства в місті Канберрі **УСТ «Дніпро»** (1952-68), **УСТ «Леви»** (1983-87);

ПІВДЕННА АВСТРАЛІЯ

УСК «Лев» Аделаїда заснований 17.07.1951. В 1992 році УСК «Лев» об'єднався з клубом «Порт Аделаїда Соккер Клуб» та з 1993 року іменується - «Порт Аделаїда Лев» СК. Хоча з 1999 року аматорська команда цього клубу повернула собі назву УСК «Лев».

Почавши грати в третій дивізії, гравці «Лева» здобули першість у цій дивізії, потім у другій, і 1955 року опинилися в найвищій.

З кожним роком доводилось збирати все більше грошей, а також зміцнювати команду неукраїнськими членами. Тоді «Лев» започаткував практику, невідому до того часу в Південній Австралії - купування змагунів. Перешкодою роботи клубу була відсутність власної площі, але «Лев» належав до найкращих команд футболу в Аделаїді.

До 1960 року УСК «Лев» змагався в Асоціації футболу, а тоді перейшов до Федерації футболу.

В 1965 році «Лев» виграв і кубок Ампол, і першість першої дивізії Південної Австралії. УСК «Лев» був тоді на вершині своєї слави. З українців тоді грали: В.Федчишин, М. і С.Музики, В.Піріг, П.Дацьків, І.Захарко, М.Попович, В.Ціхановський.

У 1970 році Федерація футболу Південної Австралії нагородила В.Ткачука почесним пожиттєвим членством, а Богдан Нискогуз був нагороджений медаллю найкращого футболіста в Південній Австралії.

У 1976 році, коли створено Національну лігу футболу, до неї потрапили тільки багаті клуби з власними стадіонами. До такої категорії УСК «Лев» Аделаїда не належав. Того ж року «Лев» зміцнив свою першу команду новими гравцями, серед яких були два українці з Великобританії П.Тимчишин і В.Бойчук.

1979 року, продавши 18 гравців, «Лев» опинився в другій дивізії, де перебував до 1985 року, коли повернувся до першої. В 1988 році медаль Ротмана за найкращу й найчеснішу гру в південно австралійській штатовій лізі виграв Берні Бріджіс. Раніше цю нагороду отримали Богдан Нискогуз і Алан Спротс, 1992 року УСК «Лев» з'єднався з клубом «Порту» Аделаїди. Назва нового утворення - «Лев» Порту Аделаїди. Поєднання було необхідним для того, щоб мати впродовж цілого року стадіон. Це було передумовою допущення до нової «суперліги», яку створила Федерація футболу. Федерація теж зобов'язала всі європейські клуби позбутися етнічних ознак, через що з назви довелось зняти «УСК». Все ж таки, клуб далі плекає свої українські традиції. В управі та серед членів багато українців, а блакитний і жовтий кольори увійшли до нової форми. У першому році існування з'єднаного клубу капітаном команди «Порт Лев» був українець Іван Худоба. Клуб грав у другій дивізії, де зайняв друге місце. 1994 року клуб прийнято до нової суперліги.

УСТ «Лев» Аделаїда 1957.

УСК «Леви» Брисбені, заснований в 1950 році, іменувався: УСК «Україна» 1951-55, УСТ «Дніпро» 1953-75.

Чемпіонат та кубок штату 1952 року. 3 дивізіон.

10.05 УСТ «Леви» Аделаїда – «Брітіш Уондерерс» – поразка-перемога.

УСТ «Леви» – «Фінсбург» – 2-1. Голи: Кунько (32), Кизима.

УСТ «Леви» Аделаїда: Кунько, Кизима, Стамбул 1, Стамбул 2, Головченко.

ТАСМАНІЯ

УСТ «Дніпро» Гобарт 1962-81 січень (через фінансові проблеми).

Було засноване в листопаді 1962 з ініціативи Л.Лагерецького. Від 1963 року товариство брало участь у другій дивізії штатових змагання з футболу. 1968 року, підбравши добрих гравців з інших клубів і перемігши в усіх 26-ти зустрічах, «Дніпро» виграло першість другої дивізії і в наступному році грало вже в першій дивізії. На цьому етапі товариство мало чотири команди: першу, резервну та дві молодіжні. Товариство стало напівпрофесійним, з чим були пов'язані значні кошти, 1971 року товариство виграло першість у першій дивізії.

Крім змагань за першість штату, товариство брало участь у турнірах за кубок. У 1968 році завоювало кубок Фавлькіндера й кубок Леза Сміта, в 1970 і 1975 роках кубок Віка Тютінка, кубок «Нокавт» - другої дивізії 1964 та першої дивізії у 1975 роках.

Серед гравців «Дніпра» на згадку заслуговують: брати Леон, Павло, Володимир, Анатолій, Ігор та Віктор Лагерецькі, Юрій Чиж та Роман Запотоцький.

АВСТРІЯ

В 1923 році заснований **Український Спортивний Академічний Кружок** в Леобені. В гуртку було дві футбольні дружини.

В Австрію після Словаччини в лютому 1945 року прибув **Олександр Скоцень**. Спочатку в місто Радштат, у травні в Зальцбург, де і перебував до початку 1946 року.

«УСК» Ландек існував в 1945-46 роках.

«УСК» Ландек. Зліва направо: М.Звонк, Б.Бутковський, П.Скальчук, Р.Білик, Р.Максимович, В.Бибик, В.Воловчук, В.Пискір, І.Притула, О.Чайківський, В.Микитюк.

Заснований 1945 року **«УСК» Лексенфельд**, що біля Зальцбурга, де знаходився табір українських переселенців. 3 липня 1945 року іменується «Україна».

«...Маючи на увазі спортивно-пропагандивні зустрічі з серйозними чужими командами, провід футбольної організації УСК змінив назву клубу на традиційну - Спортове Товариство «Україна». Ця назва повинна була краще віддзеркалювати самотність клубу і краще нас між чужинцями утотожнювати.....».

Книга О.Скоцень «З футболем у світ». Торонто, Канада. 1985.

В березні 1946 року футболісти переїхали з ланковим Ярославом Чолієм і організаційним референтом Богданом Прудіусом до американської зони Німеччини, і оселилися в таборі Ульм.

«Україна» Зальцбург, 1945. Зліва направо: І.Павлічка, Б.Паладій, І.Скоцень, А.Лапичак, В.Терлецький, Р.Ленчицький, В.Ліпарт, О.Скоцень, Р.Бадан, С.Лютак, В.Костюк.

Рівно рік тому група ініціативних українців у Зальцбурзі, майстрів і любителів спорту, що волею тяжкої долі опинилися на чужині, ривши продовжити славу традицію спортовців краю і заснувати спортивне Товариство з іменем нашої батьківщини. Одним із головних завдань була підняти репрезентативність по цей бік демаркаційної лінії, в Західній Європі. Завдання, що й казати, було тяжке і відповідальне. Тяжким воно було не лише тому, що всі ми перебували у досить непевному становищі, позбавлені будь-яких матеріальних засобів і умов для свого духовного розвитку, що на всіх нас тяжіла, як прокляття, презирлива назва «ауслендерін», — тяжким воно було й тому, що, перш ніж взяти ворожі ворота, треба було здобути ворота якоїсь частини своїх людей, непоправних скептиків, інколи мізерних і здобних людей, що й понині час від часу нагадують про себе із сторінок нашої преси.

Минув один рік. Рік впертої праці, рік настиршого змагання за сповнення того почесного добровільного обов'язку. 250 порожніх воріт здобула слава одиннадцятки українців, 35 вігнаних змагань з кращими і сильнішими дружинами Австрії, Баварії, Вюртембергу та з дружинами окупаційних військ і глибоко депортованих чужинців — такий почесний наслідок року праці, що красномовно говорить сам за себе. В активі виграних ми налічуємо назви таких дружин, з якими було б особливою честю змагатися кращій дружині першого-ліпшого народу. «Salzburger Sportclub 1919», «Sp. V. Südbahn» Graz, Ulm 1846, «F. C. Bayern» München, «Victoria 1901» Aschaffenburg, репрезентативній дружині французьких окупаційних військ і дружини чужинців, в першу чергу поляків та югослав'ян, відчували майстерність і дисципліну наших змагунів.

Ось що говорила про деякі змагання чужоземна преса:

Графський часопис «Neue Steirische Zeitung» в числі 127 від 23 жовтня 1942 року надрукувала окрему замітку під назвою: «Українські гості подобалися». В ній, між іншим, читаємо:

«Симпатична дружина гостей мала до диспозиції знаменитий нападний квінтер, що був технічно добре зіграний. Великий напад та його правий бічний показали першокласну гру. Невгомоні поміч стояла прикритті, оборона була певна і упорі».

З приводу інших змагань цей самий часопис пише:

«Südbahn» виступала як фаворит, була дею більше в ударі, але мусіла все ж рапіти, що зібрала з грища тільки мало переможною. Українська дружина мислила найкраще прикриття.

Зальцбурзький «Demokratisches Volksblatt» в числі від 17 листопада 1945 р. повідомляючи про великий спортивний турнір відомою атестував змагунів:

«Проти зальцбуржців виступає найсильніший противник у турнірі — українці. Гості являють собою одиннадцятку класу, яка не пускється ні на які штучки, але пробивається технікою, завзяттям, скорістю і багатством стрілів. Після внутрішніх змагань з однією югослав'янською дружиною, що їх українці виграли кількома днями тому з вислідом 16:2, вони мусітимуть знову поставити проти спортового клубу своє вміння на пробу».

Подібний захоплюючий підгук читаємо в числі від 21 листопада цього ж часопису:

«Про українців відомо, що вони виграли декілька разів з першокласними содіками... У вчорашній грі, перший раз в Зальцбурзі, команда «Україна» показала чудову гру... Скоцень П. провідник нападу, є брильянтовий футболіст, який у кожній команді може показати гру...»

«Приятельська гра „Birrmoss I“ проти української одиннадцятки», — писав «Salzburger Nachrichten» — закінчилася заслуженою перемогою гостей. «Birrmoss» — не міг дорівняти темпові гри українських гостей».

Так високо оцінює австрійська преса перші здобутки нашої репрезентативної дружини в зальцбурзький період її діяльності. Та наша репрезентативна гідно показувала себе не лише на грищах австрійських спортивних клубів. Життя наших вигнанців на чужині, задоволення їх духовних потреб, піклування про піднесення культурного рівня еміграції завжди були на оці керівників і спортсменів Т-ва. Досить, приміром, згадати, що більше 30 тисяч швінгінгів внесло Т-во в касу українських громадських установ лише в зальцбурзький період свого продуктивного творчого життя.

Шукаючи більших і ширших можливостей виповнити своє почесне завдання, провід Т-ва рішуче переїхав до американської зони Німеччини.

17-березня 1946 р. товаришескими змаганнями в Ульмі з УСТ «Чорногора» (Ашгафбург) відкрито було новий спортивний сезон.

«Запрошення нас на відкриття спортивного сезону в Ульмі, — записали ашгафбуржці в ропаж'яній книзі Т-ва, — і на розпочаття наших виступів в американській зоні після гризду з Австрії, швидко за окреме відзначення для нашого Т-ва. Вислід змагань є почесним для нас, бо безумовно, ні одна українська дружина на чужині не може мати претензій рівнятися до УСТ «Україна»».

Уже від перших змагань на новому місці дружина заповнювала серця не лише 4-тисячної української громади в Ульмі, а й українців та чужинців інших міст.

«Сильна технічна перевага, гарні перебіги та добре використання ситуації під брамкою із сторони гравців «Україна» понесла їм заслужену перемогу», — відзначили у своїх записках поляки.

«Schwäbische Donau-Zeitung», що виходить в Ульмі регулярно від матчу до матчу з винятковим зацікавленням слідкує за грою українців. В ч. 46 від 8 червня ми читаємо:

«Другу неприємну несподіванку мусіли пережити мюнхенці в Ульмі. Перед близько чотирма тисячами гляачів вони мусіли віддати першість команді «Україна». Ліній штурмовий показався в «Україні» дуже небезпечним».

З міста до міста з гордістю, проносять свої переможні червоно-чорні стиги наші змагуні. Їхні зустрічі очікують, за ними тільки стежать:

«Неділяна гра одиннадцятки «Victoria» проти репрезентативної добірної одиннадцятки СТ «Україна» викликає якнайбільше зацікавлення», — пише «Main-Echo» — Ашафенбург. «Одиннадцятка гостей здолає із шайкранців гріців колись відомих клубів із Львова, Перемишля та інших міст. «Вікторія» матиме перед собою безумовно дуже сильного у грі противника, якого підтримуватимуть його земляки (3000 квитків взяли вони в перепродажі для себе)».

Ніхто не помилявся ні в одному слові. Матчі, розіграні в Ашафенбурзі, пройшли блискуче, вони притягли і прикували до себе усього тисяч наших земляків і чужинців, а подарована спортклубові срібна чаша була виразом захоплення, ентузіазму і підтримки українських емігрантів.

«Французи шалють і, охлюкаючи, підбоджують нашу дружину», — звітував кореспондент «Неділ» із змагань у Фрайбурзі.

Газета «Українські вісті»
Ульм, Німеччина,
22.07.1946.

«... У Зальцбурзі засновано УСК (Український Спортивний Клуб). Його головою вибрано колишнього директора в українській галицькій кооперації М. Капусту, секретарем Р. Лапичака. Як футболісти беруть участь Ковальський, Фаринич, Ю. Кусий, В. Терлецький («Довбуш» — Коломия), Р. Ленчицький («Дністер» — Самбір), І. Павлічка «Україна» — Львів. Провід товариства намагається всіма силами включити в УСК футболістів-львів'ян братів О. і О. Скоценів. ...».

Книга О.Скоценя «З футболем у світ». Торонто, Канада. 1985.

Увійшло в традицію і стало простою звичкою піднімати юнацькі історії подій і осіб нашої історії. Досить характерно при цьому зауважити, що ми, як правило, пишемо увагу прихильно особам і фактам недалекого минулого і часів сивої давнини, забувши, краще й багаті, говоримо про наші втрати і поразки і, заспокоюючи власну гордість, кажемося по-жеститися, не загасати, «підняти», «не забути» і т. д. і т. ін. Такі ювілеї, натурально, супроводжуються великими й малими статтями, що підпорядковані належать перу великих і малих людей.

Однак з неприхованою прихильністю доводиться констатувати, що ювілейних днів інакше значення і значення не маємо. Сьогодні так само гірко не маємо значення громадянства, а це в прихильності нехтуванням, що їх годі знати десь в минуло, навіть недержавної нації. Виглядає так, ніби мусить обожнювати, скільки, жайди, діти померли, або витримати, так сказати, «спит часу», жити серед недружньої до краю атмосфери, в злизах і голоді, гинти в концетраціях, щоб, власне, неможливою надією очинили добродіє діло, припинили до його — і за життя світлого — імені армію чужинців чи серця, Франко, Липинський, Сіборський, Мітінга — не одні лише в дозволу через не раз відвідали, об'єднали, незалежно об'єднали.

Сьогодні країна несподіваною такою способом мислення, ми найвище порушуємо традицію. Але цього разу ми будемо говорити про одного з перу — рівноцінного жового і славного репрезентативного колективу, про ПЕРШУ РІЧНИЦЮ існування на емігрантському континенті «Україна».

Рішмо рік тому група біженців українців у Зальцбурзі, майстрів і любителів спорту, що вважали тяжко далі опинилися на чужині, рішили продовжити славу традицій спортивної країни і заснувати своє Товариство з іменем нашої батьківщини. Одним із головних завдань була йти репрезентативна українців по цей бік демаркаційної лінії, в Західній Європі. Завдання, що й казати, було тяжке і

неповодиме. Тяжким воно було не лише тому, що всі ми перебували у досить невеликому стаціонарі, позбавлені будь-яких матеріальних засобів і уможливити духовного розвитку, що на всіх нас тяжіло, як прокляття, презирлива назва «аускелтерін» — тяжким воно було й тому, що, перш ніж мати порожні втрати, треба було здобути широкі якості частини своїх людей, неспроможних скептики, інколи мізерних і злобних людей, що й понині час від часу нападають на себе із сторінок нашої преси.

Минув один рік. Рік впершої праці, рік напруженого змагання за сповнення того логічного добровільного обов'язку. 350 порожніх воріт здобула слава одиннадцяти українців, 35 виграшних змагань з країнами і силами наших друзів Англії, Баварії, Вюртемберга та з дружніми організаціями військ і таборів депортованих чужинців — такі ж почесні наслідки року праці, що красномовно говорять сам за себе. В активі виграшних матчів напратилося назви таких дружин, з якими було б особливим честю змагатися країні дружині першого літнього року. «Salzburger Sportclub 1919», «Sp. V. Südbahn» Graz, Ulm 1846, «F. C. Bayern» München, «Victoria 1901» Aschaffenburg, репрезентативні дружини французьких організацій військ і дружини чужинців, в першу чергу поляків та югославів, відчували майстерність і дисципліну наших змагань.

Ось що говорив про легкі змагання чужоземців преса: «Графський часопис „Neue Südbayerische Zeitung“ в числі 127 від 23 жовтня 1942 року надріжувала окрему замітку під назвою: „Українські гості подобалися“. Пий, між іншим, читася:

„Сильна дружина гостей надала до диспозиції знаменитий капітанський кінтер, що був технічно добре зіграваний. Безупинний напад та його правий бокс показав першолінійну гру. Непомітна пам'ятка стояла в прикритті, оборона була лезом в ударі.“

З приводу інших змагань цей самий часопис писав:

„Südbahn“ виступала як фаворит, була дещо більше в ударі, але мусила все ж рахувати, що зібрала з гриди тільки мало переможень. Українська дружина показала найкраще враження. Зальцбурзький „Demokratisches Volksblatt“ в числі від 17 листопада 1945 р., повідомляючи про великий спортивний турнір підписав атестувати змагання:

„Проти зальцбурзької виступає найсильніший противник у турнірі — українці. Гості являють собою організовану команду, яка не пускається ні на які виступи, але пробивається технікою, швидкістю і багатством стилів. Після штурмових змагань

з однією югославською дружиною, що їх українці виграли кількістю днів тому з наслідком 16:2, вони муситимуть знову поставити проти спортивного клубу своє ім'я на пробу“.

Подібний захоплюючий відгук читася в числі від 21 листопада цього ж часопису:

„Про українців відомо, що вони виграли декілька разів з першолінійними силами... У вчорашній грі, перший раз в Зальцбурзі, команда „Україна“ показала чудову гру... Скоцень П., лівий напад, є блискучим футболістом, який у кожній команді може показати гру...“

„Україна“ захищала по собі дуже добре враження через свою дисципліну і добру гру“.

„Привітальна гра „Birnoss“ проти української одиннадцятки, „Salzburger Nachrichten“ — закінчилася заслуженою перемогою гостей. „Birnoss“ — не міг доінняти темпів гри українських гостей“.

Так високо оцінює австрійська преса перші здобутки нашої репрезентативної дружини в зальцбурзький період її діяльності. Та наша репрезентативна група показувала себе не лише на гридах австрійських спортивних клубів. Матчі наших виступів на чужині, задоволення їх духовних потреб, лікування про віднесення культурного рівня емігрантських змагань були на оці в керівників і спортсменів Т-на. Досить, прикро, згадати, що більше 30 тисяч шліфінгів втратило в жасу українських громадських установ лише в зальцбурзький період свого існування творчого життя.

Шукаючи більшого і ширшого можливості виконати своє почесне завдання, провіл Т-на рішуче переїхав до американської зони Німеччини.

17-березня 1946 р. товаришам змаганнями в Ульмі з УСТ „Чорногогор“ (Аусбург) відкрито було новий спортивний сезон.

Запрошення нас на відкритий спортивний сезон в Ульмі, — записали зальцбурзькі впроваджені кінці Т-на, — і на розпочаті наших виступів в американській зоні після приїзду з Австрії, пажасмо за окреме відзначення для нашого Т-на. Висла змагань є почасним для нас, бо безумовно, ні одна українська дружина на чужині не може мати претензій рівнятися до УСТ „Україна“.

Уже від перших змагань на новому місці дружина запалювала серця не лише 4-тисячної української громади в Ульмі, а й українців та чужинців інших міст.

Сильна технічна перевага, гарні передові та добре використані ситуації під брамою із сторони гравців „Україна“ при-

несли їй заслужену перемогу“, — відзначили у своїх записках поляки.

„Schwäbische Donau-Zeitung“, що виходить в Ульмі регулярно від матчу до матчу з винятковою зацікавленістю слідує за грою українців. В ч. 46 від 8 червня ми читася:

„Другу перемогу несподіванку мусіли пережити місцеві в Ульмі. Через близько чотирьох тисяч глядачів вони мусіли піддати перемісту команди „Україна“. Ділові історичні показання в „Україні“ дуже беззастенливо“.

З міста до міста з гордістю, проносять свої переможні червоно-жовті стиги наші змагання, їхніх зустрічей очікують, за ними пильно стежать:

„Недільна гра одиннадцятки „Victoria“ проти репрезентативної добірної одиннадцятки СТ „Україна“ викликає якнайбільше зацікавлення“, — писав „Main-Echo“ — „Aschaffenburg“. — Одинадцятка гостей змагання в майкраніх грацій колись відомих клубів із Липови. Перемогли та інших міст. „Victoria“ матиме перелом безумовно дуже сильний у грі противника, якого підтримуватимуть його земляки (3000 кінцівка звали новий в передпродаж для себе)“.

Німі не помилилися ні в одному слові. Матчі, розіграні в Ашаффенбурзі, пройшли блискуче, вони притягли і привадили до себе усього тисяч наших земляків і чужинців, а подарована спортклубній срібна чаша була виразом захоплення, признання і відчуження українських емігрантів.

Французькі виступи і, однією з них, підбадьорили нашу дружину, — згадує кореспондент „Neue“ із змагань у Фрайбурзі.

Австрійські і німеччини „подобаються“, українці, й інші чужинці, депортовані до Німеччини, „полюбляють“ їх і бачать у них своїх репрезентантів, „Французів шаліють“, з деякої мірою і злобні думки з нашої середовища випадають, і цікавлять, і намагаються безупинно статися їх із п'єстету. Не дивно, очевидно, згадувати такі речі в розмовних спортклубах, не лічати і безсміслю поведінку не лише з дріб'язковими рецензентами провінційних газеток, а й з поважними „вульканами“, що, будучи повнісерйозно керувати українським спортом на чужині, як чужинці професіоналізму і, потонувши в азбучному „спорт в масі“, не бачать фактів, якіми захоплюються і горяться чужинці.

Ми хочемо і надалі підтримувати одного: прийшов час звернути серйозну увагу на наше спортивне життя, унормувати його, створити потрібні і можливі умови для його розвитку, зробити його дією репрезентативним в усіх випадках і віддати належне тим, що на це заслу- жили.

Газета „Українські вісті“ Ульм, Німеччина, 22.08.1946.

В розмові з нашим кореспондентом керівник спортивного клубу „Україна“ сказав таке:

— Спортивний клуб „Україна“ був заснований в Зальцбурзі в липні м.р. з метою продовжувати гідні традиції колишнього спортивного клубу „Україна“ в Львові. В березні ц.р. клуб переїхав до Ульму. В рядах нашої футбольної дружини, крім старих гравців, є також гравці майже з усіх чільних спортивних клубів України. На протязі піврічного існування клубу провів велику пропаганду ірано, популяризуючи рівень українського спорту серед чужинців.

Футбольна секція провела цілий ряд матчів з чільними австрійськими дружинами, емігрантськими дружинами югославів, поляків та дружиною французьких військ. Всього

проведено 19 матчів, з яких 11 виграшних, 2 вніч і 6 програвих. Загальне сповнення матчів, 99:55 на користь „України“.

До Ульму футбольна дружина приїхала не в повному складі, бо деякі змагання були змушені лишитися в Зальцбурзі. Це впливає на рівень зграюсти, бо на місце вибулих гравців прийшли нові. Не зважаючи на це, матч з австрійським товариством „Чорногогор“ ми зіграли вничю, а гру з ульмською дружиною „Польонія“ скінчили з рахунком 9:0 на нашу користь. Відбулося два матчі з німецькими футбольними дружинами. Перший матч мав наслідки 1:1. Другий, що відбувся в неділю, 7 квітня дав наслідки 8:0 (в нашу користь). Передбачається далі зустрічі з іншими німецькими та чужонаціональними дружинами.

Газета „Українські вісті“ Ульм, Німеччина, 11.04.1946.

1945

Товариські матчі: СТ «Україна» Зальцбург – «1.ШК» Зальцбург – 4-1, – «Аустрія» Зальцбург – 0-1, – «ГАК» Грац (всі – Австрія) – 6-6.

1946

Товариські матчі: СТ «Україна» Зальцбург – «ГСФ» Відень – 1-2, 2-4. Голи: Павлічка, Ріда, – «Уніон» Зальцбург – 3-6, 4-2, – «Аустрія» Зальцбург (всі – Австрія) – 3-4, 3-0, «Вашуташ» Будапешт (Угорщина) – 4-5.

1947

Після заборони австрійським командам грати з українцями, які не є членами ФІФА, українці увійшли в склад спортивного товариства «Аустрія» Зальцбург, як автономна секція і назва була змінена на «УСК» Зальцбург.

Східно-Зальцбургський турнір (6-7.04).

1/2 фіналу: «УСК» Зальцбург – «Аустрія» Зальцбург – 0-1.

за 3-місце: «УСК» – «1.ШК» Зальцбург – 5-1.

Товариська гра: «УСК» – «Тіроль» ШК Інсбрук (Австрія) – 3-2.

Чемпіонат Австрії 1947/48

2-й дивізіон (Landesklasse), клас «Зальцбург». За ФК «Аустрія» Зальцбург грали українці, а саме: **Андрій Лапичак** ?-2, **Іван Павлічка** ?-2, **Роман Панчишин** ?-2, **Федак** ?-0.

1.Union FC Salzburg	18	14	1	3	69-24	29
2.Salzbürger AK 1914	18	11	4	3	58-26	26
3.1.Salzbürger SK 1919	18	9	7	2	49-28	25
4.SV Austria Salzburg	18	9	6	3	59-23	24
5.SV Bürmoos	18	8	6	4	55-37	22
6.1.Halleiner SK	18	9	1	7	49-49	19
7.SK Bischofshofen	18	7	3	8	28-45	17
8.Polizei SV Salzburg	18	4	1	13	24-63	9
9.ATSV Maxglan	18	1	4	13	19-59	6
10.ATSV Itzling	18	1	1	16	27-83	3

1948/49

ФК «Аустрія» Зальцбург: І. Павлічка ?-3, Федак ?-0, Ріда ?-6.

1.Union FC Salzburg	18	15	2	1	67-21	32
2.Salzbürger AK 1914	18	13	1	4	60-18	27
3.SV Austria Salzburg	18	9	4	5	61-32	22
4.1.Halleiner SK	18	9	4	5	48-37	22
5.SV Bürmoos	18	9	3	6	56-51	21
6.1.Salzbürger SK 1919	18	8	4	6	44-43	20
7.ASV Zell/See	18	3	4	11	24-45	10
8.SK Bischofshofen	18	3	3	12	22-55	9
9.Polizei SV Salzburg	18	3	3	12	22-68	9
10.ATSV Mattighofen	18	2	4	12	21-55	8

1949

Товариські матчі: «УСК» Зальцбург – «1.ШК» Зальцбург – 4-0, – ФЦ «Вергль» Інсбрук (обоє - Австрія) – 3-2.

1949/50

1.Villacher SV	18	11	4	3	62-36	26
2.ASK Klagenfurt	18	11	1	6	38-37	23
3.Union FC Salzburg	18	10	2	6	50-30	22
4.Austria Klagenfurt	18	10	2	6	42-36	22
5.Klagenfurter AC	18	8	4	6	47-35	20
6.Salzbürger AK 1914	18	8	3	7	53-44	19
7.SV Austria Salzburg	18	7	4	7	47-41	18
8.1.Halleiner SK	18	4	4	10	41-62	12
9.SV Bürmoos	18	5	1	12	40-68	11
10.SV Spittal	18	1	5	12	25-56	7

ФК «Аустрія» Зальцбург: Ріда ?-?.

АНГЛІЯ

Найкраща українська футбольна дружина в Англії, що складається з українських полонених.

Українська футбольна дружина в Англії

По приїзді до Англії, ми відразу вирішили зорганізувати футбольну дружину. Маючи нові спортивні спорядження і гравців, ми почали завзято вправлятися. Погода, що була винятково гарною цього року в Англії, уможливила нам працю і додала охоти. З огляду на працю у фермерів, нам не було легко після 8-годинної праці потім бігати по площі. Та охота показати англійцям, що і ми вміємо грати, перемогла всілякі труднощі, і так постала найкраща українська футбольна дружина в Англії.

Англіїні дуже радо ливляться на наші змагання. Перших противників ми мали англійців, військових з нашого табору. Перемогли ми їх „на пішки“ 13:1. Це був наш перший успіх і доказ, що ми вміємо грати. Дальші змагання відбувалися на зміну з німцями і англійцями. Близькі табори мають дуже сильні дружини, в яких грають деякі досвідчені гравці німецьких передових літ.

Загалом ми розіграли 17 репрезентативних змагань (1— з українцями з другого табору, 4— з англійцями, і 12 з німцями). З цього ми перемогли 10, не рishли 3 і програли 4 змагання. До найкращих належать: матч проти 51 нм. табору (мистець німців на повіт) і з репрезентатією англійських легушів-професіоналів).

З причини візду до Німеччини наших двох найкращих гравців, середнього напасника Душинського і правого оборонця Арната, дружина дещо ослабла.

Під цю пору склад нашої дружини творять: Семенюк, Баланчин, Мелюєдчук, Маслакевич, Романів, Хонтик, Федорко, Маслій, Душковський І, Душковський ІІ і Федчун.

Газета «Українські вісті» Ульм, Німеччина, 28.01.1948.

Місто Горблінг, 15.06.1947-51:

«...Багато енергії й запалу виявив п. М.Німилович, колишній член спортивних дружин «Ватра» та «Підгір'я» у Дрогобичі. Справді гріхом було б не використати вже витренованих і талановитих футболістів. Біля табору був гарно впорядкований футбольний майдан, який за порадою п. Грегорі місцевий фермер Ллойд згодився безкорисно віддати футбольному клубові. Роздобуто м'ячі, скомплектовано футбольний виряд. Дичковський - сеньйор почав тренінг футбольної команди. Тепер виринуло одне з найважливіших завдань - вступити в члени футбольної асоціації, до якої належать усі англійські й валійські футбольні команди. Але першою передумовою прийняття у членство цієї асоціації є британське громадянство, тож допомога місцевих впливових англійців - це наша запорука успіху. По якомусь часі п. М.Німиловичеві вдається нав'язати дружні контакти зі секретарем місцевої «Ruskington Football League», яка ділилася на I-шу і 2-гу дивізії. Хлопці, працюючи в поблизьких селах, знайомляться з місцевими футболістами й на випадок виникнення труднощів шукають у них допомоги. Підготовча робота йде справно. Скликані Загальні Збори з метою популяризувати завжди і всюди назви «українець», «український» установили назву клубу - «Ukrainian United Football Club». До Управи клубу ввійшли: п. М.Німилович - голова, п. М.Матчак - секретар, п. Г.Букела - скарбник, п. Дичковський - сеньйор - капітан і тренер футбольної дружини. На заклик Загальних Зборів усі хлопці вписалися у члени клубу, а членські вкладки стали його фінансовою базою. За порадою секретаря «Ruskington Football League» було внесене прохання про прийняття до членства цієї ліги нашого клубу на сезон 1949/1950 років. Щоб надати нашій делегації більшого авторитету, її очолили віцепрезиденти пп. Беррі й майор Ваттс.. Секретар ліги відчитує прохання «Ukrainian United Football Club» про вступ у членство ліги й одразу радить, щоб присутні секретарі футбольних клубів голосували за прийняття нашого клубу. В нашу користь висловлюється спортивний референт летунської школи у Кранвеллі, його підтримують кілька секретарів, а після заключного слова п. Беррі й майора Ваттса «Ukrainian United Football Club» одноголосно приймають до I-шої дивізії футбольної ліги. Видруковано у формі книжечок програми розигравів, замовлено металеві жетони проекту п. В.Мігалья, які нашвидкоруч розкуплено. В обіжнику й адресарі англійської Football Association на 1949/1950 рр. були вміщені назва й адреса нашого клубу. Подія, хоч, може, на перший погляд, і маленька, але історична. Нав'язано дружні контакти з місцевою пресою — «Sleaford Gazette», «Sleaford Standard» та суботньою лінколнширською футбольною газетою. На успіху довго ждати не довелося. Написаний двоцалевими літерами заголовок у «Sleaford Gazette» - «Ukrainians beat Hecklington's Champions» - був найкращою нагородою за пророблену працю й ентузіазм наших футболістів.

Чиста спортивна поведінка популяризувала ім'я «українець — український». Гарні спомини залишилися зі змагань з футбольними одинадцятками летунської школи із Кранвеллу, Бостон Юнайтед, Доннінгтону, Геклінгтону й іншими. Бажаючи ще більше затіснити наші дружні взаємини з місцевим населенням та здобути фонди на новий футбольний виряд, клуб улаштував осінню забаву з танцями. Успіх забави добрий, а дохід показний. Футболісти одержали новісінький виряд барв славного англійського клубу - «Арсеналу».

Нашим клубом зацікавився «Lincoln Football Club», який був тоді у III-тій державній лізі, й запросив на змагання з його резервою. Вони покінчилися ремісом, що було великим успіхом для наших змагунів. Змагаючись за перехідну чашу й мистецтво I-шої дивізії «Ruskington League», сезон 1949/1950

рр. наш клуб закінчив віцемитцем ліги. В нагороду футболісти одержали медалі, а з Football Association були переслані два квитки на фінальні змагання за переходову чашу футбольної асоціації, які відбувалися на стадіоні Вемблі в Лондоні. Наші футболісти, а це лише декілька прізвищ - Семенюк, Романів, Божовський, Лесюк, Дичковський - старший, Дичковський - молодший, Хоптяк, Маслій, Федорко - виправдали вповні сподівання членів клубу.

Влітку 1950 року ІМКА рішила ліквідувати табір у Горблінгу. Деяку частину хлопців перенесено до табору в Біллінборо, а решта переїхала до табору при Бостон Роуд у м. Сліфорді. Стараючись задержати хоч іще на один сезон існування футбольного клубу, за допомогою п. Грегорі футболісти переносяться до табору у Сліфорді. Це табір ДіПі - для нас новина. Живуть тут поляки, литовці, латиші, естонці й українці - назагал нецікавий конгломерат. Біля табору немає жодної спортивної площі, а це справжнє горе, бо без неї існування футбольного клубу неможливе. І знову пішли хлопці в розшуки. Але Сліфорд містечко мале, тож і надії слабенькі. Та от поновно прийшов із допомогою п. Грегорі. Біля табору було просторе пасовисько, доволі рівне й цілком придатне для футбольної площі. Які переконуючі аргументи вжив п. Грегорі в розмові з фермером - годі вгадати, але за номінальною винагородою цей фермер винайняв нам своє пасовисько на футбольну площу. Через декілька днів уже стояли вкопані футбольні ворота, а вечорами Дичковський тренував футболістів. Раз у місяць відбувалися сходи секретарів «Ruslington League», на яких обговорювалися всякого роду внутрішні проблеми. Часами були зажалення на гостру гру наших змагунів, але вони зроджувалися в більшості із професійної заздрости, бо наш клуб рідко коли програвав змагання. Коментарі преси на гру наших футболістів були прихильні й речеві.

Тим часом дійсність указувала на те, що це буде останній сезон існування клубу. Хлопці один по одному покидали табір і «пливли» до «бабської гавані» в Ланкашір. Щоб залишилося хоч що небудь на спомин зі спільно прожитих днів, клуб улаштував зустріч Нового Року (1951) в одному з найкращих готелів Сліфорду – «White Horse Hotel». Поважне число запрошених гостей із місцевих міських, рільничих, спортивних, летунських й інших установ було вперше на того роду українській традиційній імпрезі.

Сезон 1950/1951 рр. «Ukrainian United Club» закінчує чемпіоном «Ruslington League».

Шкода, що такого вдячного почину не вдалося продовжити. Хлопці розбрелися по світі, щоб «доганяти свої літа молодії», але спомин про українських футболістів живе в окрузі Сліфорду досьогодні..».

УСК «Богун» Брадфорд 1954.

Журнал «Сурмач» Лондон, Англія, № 1-4, 1969.

АРГЕНТИНА

«Просвіта» Буенос-Айрес 1948.

CHILE	4
ARGENTINA	2

Día 18 de noviembre de 1959. Nocturno. Estadio Nacional de Chile. Recaudación: 35.432.300 pesos chilenos (pagados por 36.581 personas). Asistencia real: 46.000 personas. Arbitro: Carlos Robles (chileno), de perfecto comportamiento.

Chile: Coloma; Eyzaguirre, Raúl Sánchez, Navarro; Lucco (Contreras), Rodríguez; Moreno, Tovar (Ríos), Meléndez (Soto), Leonel Sánchez, Bello.

Argentina: Negri (Tarnawsky) y otra vez Negri; Lombardo, Anido, Murúa; Rattin (Cap), Varacka; Facundo (Boggio), Ruiz (Pizzutti), O. H. García (Menéndez), Sanfilippo, Boggio (Belén).

Goles: Primer tiempo: 27' Ruiz. Segundo tiempo: 1' Sanfilippo, 10' Bello, 12' Leonel Sánchez (penal), 23' Bello y 44' Ríos.

Вальтер (Володимир) Тарнавський на обкладинці журналу «Ель Графіко» Буенос-Айрес, та звіт матчу збірної Аргентини, у якому він брав участь.

LOS MEJORES PROMEDIOS

La estadística de penales atajados consagra a un arquero de campaña no muy extensa, y al que sólo le tiraron 23 tiros desde los 12 pasos. Sin embargo, ello le bastó para estar entre los diez primeros y con el mejor promedio.

Vladimiro Tarnawsky, que defendiera los colores de N. O. Boys y San Lorenzo, tiene el mejor promedio al haber contenido el 34 % de los penales que le ejecutaron. Seguidamente se ofrece un detalle de las penas máximas que les fueron ejecutadas a los 10 guardavallas que atajaron mayor cantidad en la era profesional y los correspondientes promedios de convertidos, desviados y atajados:

ARQUERO	Ejec.	Conv.	Des.	At.	P. Conv.	P. Desv.	P. At.
Tarnawsky	23	12	3	8	52%	13%	34%
Segundo Diaz	36	20	5	11	55%	14%	30%
Cozzi	44	27	5	12	61%	11%	27%
Rugilo	56	32	11	13	57%	19%	23%
Carrizo	76	50	8	18	65%	10%	23%
Musimessi	48	32	6	10	66%	12%	20%
I. López	81	51	14	16	63%	17%	20%
Gerónimo	50	33	9	8	66%	18%	16%
Marrapodi	62	45	7	10	72%	11%	16%
Ogando	70	51	11	8	72%	15%	11%

Тарнавський в складі «Сан Лоренсо» 1960 рік.

БЕЛЬГІЯ

«Стандарт» Льеж, Бельгія 1919/20. Сидить другий зліва **Remy Robert**, народився 3.03.1901 у с.Вирівка, це село Конотопського району, Сумської області. Грав за «Стандарт» 2-й дивізіон 1919/20 5-0 та 1920/21 1-0.

В Бельгію **Олександр Скоцень** прибув з Німеччини в кінці 1947 року і перебував до літа 1948 року. Разом з ним приїхав брат Йосип та Остап Стецьків. За «Спортінг Клуб» Шарлеруа 1947 та «Олімпік» Шарлеруа в 1948 році вони грали тільки в товариських матчах та за дублюючі команди.

Dimanche prochain, au Stade Communal de Charleroi le Grand Derby Carolorégien! **SPORTING - OLYMPIC**

C'est donc dimanche prochain que se jouera au Sporting, la première manche du grand derby carolorégien. L'engouement provoqué par ce match est extraordinaire, il n'a rien d'étonnant, d'ailleurs, car outre l'attrait normal de ce genre de match opposant des équipes rivales d'une même ville, le match de ce dimanche sera le premier derby, joué depuis 11 ans.

Ce sera donc un nouvel intérêt à porter à cette partie qui promet énormément. Faut-il rappeler que l'an dernier l'Olympic termina second en division d'honneur tandis que le Sporting remporta magistralement le championnat de Belgique de division I? En ce qui concerne les Zébrés, ils ont assurément comblé leurs milliers de partisans d'aise, depuis début septembre car leurs deux premiers matches joués en honneur ont mis en lumière, à nouveau, les superbes

qualités des joueurs du great-old club carolorégien.

Le match de dimanche prochain sera d'autre part une fort belle occasion pour tout le Pays Noir sportif de venir témoigner au populaire et talentueux capitaine du Sporting Juloz Henriet, toute sa reconnaissance pour la splendide exhibition dans le mémorable « Belgique-Angleterre », dans lequel René Thirifays prouva également sa toute bonne condition.

Lo public sportif carolorégien et hennuyer ne regrettera pas son déplacement car ce match qui mettra aux prises deux des meilleures équipes du Pays vaudra assurément la peine d'être vécu.

Rappelons qu'il débutera à 15 h. mais que les portes du Stade seront ouvertes dès 12 h. 30. De manière à éviter l'embouteillage aux guichets, il est à conseiller au public de se munir à l'avance de tickets dans les divers locaux

du Sporting, et notamment, au Stade Communal. Seuls, des « populaires » et « gradins centraux » restent en vente.

Voici les équipes sélectionnées du Sporting :

Première : Bernacki, Mordant, Van Overschelde, Wouters, Henriet, Sassoie, Gorsky, Teenaerts, Gillaux, Toegaert, Thirifays.

Rés. : Neerincx.

Réserves : (également contre l'Olympic) : Verheyden, Skocen I., Michaux, Spiron, Steckiw, Verstraeten, Massart, Michel, Skocen I., Jovanvik, Dewincq.

Rés. : Durvaux et Frère.

Ces formations subiront peut-être des changements après un dernier entraînement. Quoi qu'il en soit, notre réserve, sérieusement renforcée, aura également grande valeur. Avec des éléments tels que le trio de Russes, Verheyden, Michel, Massart, Soiron, etc. etc., elle aurait une large place en division supérieure.

Газета «Journal De Charleroi» Шарлеруа, Бельгія, 25.09.1947.

Le Grand Derby carolorégien SPORTING-OLYMPIC

C'est donc dimanche prochain que se jouera au Sporting, la première manche du grand derby carolorégien. L'engouement provoqué par ce match est extraordinaire. Il n'a rien d'étonnant, d'ailleurs, car outre l'attrait normal de ce genre de match opposant des équipes rivales d'une même ville, le match de ce dimanche sera le premier derby, joué depuis 11 ans. Ce sera donc un nouvel intérêt à porter à cette partie qui promet énormément. Faut-il rappeler que l'an dernier l'Olympic termina second en division d'honneur tandis que le Sporting remporta magistralement le championnat de Belgique de Division I ? En ce qui concerne les Zèbres, ils ont assurément comblé leurs milliers de partisans d'aise, depuis début septembre car leurs deux premiers matches joués en honneur ont mis en lumière, à nouveau les superbes qualités des joueurs du graet-old club carolorégien. Le match de dimanche prochain sera d'autre part une fort belle occasion pour tous le Pays Noir sportif de venir témoigner au populaire et talentueux capitaine du Sporting Jules Henriet, toute sa reconnaissance pour la splendide exhibition dans la mémorable « Belgique - Angleterre », dans lequel René Thirifays prouva également sa toute bonne condition en s'avérant meilleur que Lemberechts.

Le public sportif carolorégien et hennuyer ne regrettera pas son déplacement car ce match qui mettra aux prises deux des meilleures équipes du Pays vaudra assurément la peine d'être vécu.

Rappelons qu'il débutera à 15 h. mais que les portes du Stade seront ouvertes dès 12 h. 30. De manière à éviter l'embouteillage aux guichets, il est à conseiller au public de

se munir à l'avance de tickets dans les divers locaux du Sporting, et notamment, au Stade communal. Seuls des « populaires » et « gradins centraux » restent en vente.

Voici les équipes sélectionnées du Sporting

PREMIERE : Bernacki, Mordant, Van Overschelde, Wouters, Hen, Sassoys, Gorsky, Teenaert, Gillau, Toegaert, Thirifays. Rés. : Neyrinck.

RESERVE : (également contre l'Olympic) : Verheyen, Skocen I., Michaux, Spirou, Stecki, Verstraeten, Massart, Michel, Skocen I., Jovanovik, Dewince, Réser. : Durvaux et Frère. Ces formations subiront peut-être des changements après un dernier entraînement. Quoiqu'il en soit, notre réserve, sérieusement renforcée, aura également grande valeur. Avec des éléments tels que le trio de Russes, Verheyen, Michel, Massart, Soiron, etc., etc., elle aurait une large place en division supérieure.

J. G.

Dimanche prochain, à 10 h., au stade de l'Olympic OLYMPIC II — SPORTING II

Le derby Olympic-Sporting se jouera dimanche en deux manches. L'une d'elle dont personne ne parle et qui opposera l'équipe réserve de l'Olympic à celle du Sporting se jouera au Stade de l'Olympic à 10 h. et son déroulement de même que son résultat auront vraisemblablement une influence décisive sur le comportement ultérieur des deux clubs de la présent championnat. Les équipes I et II de l'Olympic seront formées ce jour.

Ce dimanche, à 15 h., au Stade Communal de Charleroi :

SPORTING II - BOOM II

Dimanche prochain, notre équipe réserve de division d'honneur recevra au Stade Communal de Charleroi, l'équipe similaire de Boom. Nos supporters, qui ne pourront se rendre à Boom, ne manqueront pas de venir encourager nos réservistes. Ceux-ci forment une équipe de valeur qui succomba souvent par manque de shot. Mais le jeu de nos Bernacki-Michel, Wouters, Skocen, Jussiant et autres réservistes vaut la peine d'être suivi.

S. C. Charleroi-First Vienna 2-3

De Walen die natuurlijk een heel stuk onderlagen bij de Oostenrijkers, wat de techniek betrof, hebben met hun gewone wapens, snelheid en geestdrift, deze laatste heel wat last bezorgd.

Het zag er zelfs op een bepaald moment naar uit dat de thuisspelers de lakens naar hun kant zouden trekken, maar Thirifays, die doorlopend gevaarlijk geweest was, werd beter gemarkeerd zodat de zwart-witte voorhoede praktisch lam gelegd werd.

Henriet die de eerste helft, als ook tijdens het begin van de tweede op het voorplan gestaan had, kreeg toen moeilijker vat op de ingewikkelde combinaties van de Wiener die toen eerst voor goed 's kwamen en met een gestyleerd spel, korte, snoeperige voorzetten, die steeds de man op de plaats vonden, de achterhoede der thuisploeg stuk trok.

In dit kwartiertje dat First Vienna werkelijk «doorspeelde» werd het achterstel ingelopen om kort daarop het winnende punt aan te tekenen. Daarna vergenoegden ze zich met «show» al moet er bijgevoegd dat ze in de eerste plaats de Carolo-links buiten, die weer opportunistisch en schotvaardig was, in het oog te houden.

Hij was dan, samen met Henriet, de uitblikker bij Sporting. Bij de bezoekers vielen vooral Stritich, Engelmeyer en Schaeffer op. Samenstellingen. — Sp. Charleroi: Verheyen, Michel, Mordant, Van Overschelde, Henriet, Stokiz, Gorski, Tenaerts, Toegaerts, Skocen en Thirifays.

(Na de rust werden Verheyden, Michel, Skocen en Gorski vervaangen door : Bernacki, Massart, Neyrinck en Sassoys).

First Vienna : Engelmeyer, Fischer, Bortoly, Schaefer, Sabeditosh, Ravak, Szidz, Stritich, Tratch, Donhausen en Mollner.

Doelpunten : Rond het kwartier ontsnapte Stritich en Verheyen was geklopt. De tweede helft was enkele minuten oud wanneer Thirifays, die door was, gehaakt werd. Tenaerts zette de penalty om. (1-1).

Na 55 minuten : Henriet lanceerde Thirifays, die twee man dribbelde en raak schoot.

Geen minuut later ritste Mollner weg en het was gebeurd. (2-2) Op de 70e min. : Stritich.

Ce dimanche au Stade Communal de Charleroi Sporting II - Gantoise II

La réserve d'honneur du Sporting qui a fait bonne impression malgré sa défaite à l'Antwerp, recevra dimanche prochain au Stade Communal l'équipe correspondante de la Gantoise. L'équipe des Zèbres a été de nouveau et fort heureusement rajeunie, par l'adjonction de plusieurs espoirs juniors. Le Sporting alignera : Bernacki, Bedoret, Michaux, Wouters, Stecki, Jusseant, Kucterman, Skocen II, Houbron, Yavanovick, Swientezak.

First Vienna sterker dan S.C. Charleroi (2-3)

De ploegen

S. C. CHARLEROI. — Verheyen; Michel en Mordant; Van Overschelde, Henriet en Stekiz; Gorski, Tenaerts, Toegaerts, Skocen en Thirifays.

FIRST VIENNA. — Engelmaier; Fischer en Bortoll; Schaffer, Sabeditsch en Mrazek; Fitz, Strittich, Tratsch, Donnhauser en Mullner.

De doelen

Met de 13de min. : Strittich, 0—1.

Met de 47ste min. : Tenaerts op strafschop, 1—1.

Met de 55ste min. : Thirifays, 2—1.

Met de 56ste min. : Mullner, 2—2.

Met de 72ste min. : Donnhauser, 2—3.

DIMANCHE PROCHAIN

à 10 h. au Stade Communal,

Sporting - Anderlecht

EN RESERVE D'HONNEUR

Tandis que notre équipe fanion se déplacera à Anderlecht, notre équipe réserve d'honneur qui reste sur un très beau succès acquis à Uccle par 3-0 recevra à 10 h., au Stade Communal, l'équipe similaire d'Anderlecht. Celle-ci est de toute première valeur et tous ses éléments ont déjà évolué à maintes reprises en division d'honneur. Ce match vaudra la peine d'être suivi.

Le Sporting alignera: Bernacki; Skocen; Michaux; Michel; Wouters; Sassoye; Jussiant; Steckim; Skocen; Jovanovik; Dewincq. Réserves: Durvaux et Frère.

Газети «Het Laatste Nieuws» Брюссель 26.12.1947 та «Journal De Charleroi» Шарлеруа (обидві - Бельгія), 8.01.1948.

Sp. Charleroi 2 First Vienna 3

Onder de leiding van scheidsrechter Lellaerts traden volgende ploegen in lijn:

SPORTING: Verheyen; Michel en Mordant; Van Overschelde, Henriet en Stogim; Gorski, Tenaerts, Toegaerts, Skocen en Thirifayt.

FIRST VIENNA: Engelmaier; Fischer en Bortoll; Schaffer, Sabeditsch en Mrazek; Fitz, Strittich, Schats, Damhauser en Mullner.

Deze partij verliep van bij de aanvang tot het einde in een zeer snel tempo, met Sporting in één zijner beste dagen.

Beide elftallen gaven van in de beginne de volle maat en Sporting nestelde zich onmiddellijk voor het doel van First Vienna. De partij verliep zeer aantrekkelijk met Sporting meestal in de aanval.

Op de 13e min. ontsnapt Strittich en zijn schot kent geen genade (0—1). Sporting domineert voortdurend en Henriet, flink geholpen door zijn kanthalfs, stuwt gedurig de voorwaarts vooruit. Hij bekomt menige open doekjes. Vienna herstelt het evenwicht en verontrust op haar beurt Ver-

heyen, die al zijn kwaliteiten moet ten toon spreiden om zijn doel van doorboring te vrijwaren.

Aan de overzijde weet Engelmaier zich op schot van Tenaerts te onderscheiden. Rust komt met 0—1.

Onmiddellijk na de hervatting kent Sporting succes, want wanneer Thirifayt Fischer voorbijgaat, wordt hij in de fatale zone gehaakt. De scheidsrechter staat strafschop toe, die door Tenaerts wordt omgezet (1—1).

Men stelt vast dat de lokale spelers Verheyen, Stogim, Michel en Gorski zijn vervangen door Bernacki, Massart, Nerinck en Sassoye.

Op de 54e min. lanceert Henriet Thirifayt, die de Oostenrijkse portier geen schijn van kans laat (2—1).

Een minuut later weet Mullner terug de ploegen gelijk te stellen (2—2) en aan de 67e min. zal Strittich de stand op 2—3 brengen. Deze stand zal geen wijzigingen meer ondergaan en het einde wordt met juiste 2—3 stand gefloten.

Ce dimanche à 10 h., au stade communal :

Sporting II-Anderlecht II

Tandis que notre équipe fanion se déplacera, dimanche, à Anderlecht, notre équipe de réserve d'honneur, qui reste sur un très beau succès acquis à Uccle par 3-0 recevra, à 10 h., au Stade Communal, l'équipe similaire d'Anderlecht. Celle-ci est de toute première valeur et tous ses éléments ont déjà évolué à maintes reprises en division d'honneur. Ce match vaudra la peine d'être suivi.

Le Sporting alignera: Bernacki, Skocen, Michaux, Michel, Wouters, Sassoye, Jussiant, Steckiw, Skocen, Jovanovik, Dewincq. Réserve: Durvaux et Frère.

Газети «Het Volk» Брюссель 26.12.1947 та «Indépendance - Quotidien de Charleroi» Шарлеруа (обидві - Бельгія), 8.01.1948.

Ce dimanche, à 15 h., au Stade Communal de Charleroi

SPORTING — STANDARD C. L. en réserve d'honneur

Tandis que notre équipe fanion s'en ira matcher le Standard en la Cité Ardente, nos réservistes seront opposés, à 15 h., au Stade Communal de Charleroi, à la formation similaire du club liégeois. Les vrais supporters des «Zèbres» seront dimanche, aux côtés de nos vaillants réservistes (ceux qui ne peuvent évidemment se déplacer). L'équipe du great-oid s'alignera comme suit: Bernacki, Wouters, Desomberg, Jussiant, Steckiw, Pulinckx, Michaux, Poffé, Skocen, Chantraine, Crappe.

Deux de nos autres équipes joueront également à Charleroi, mais au terrain n. 2, rue-Jonot: les Juniors A (Provinciale), à 15 h., contre Houdeng et les Cadets B, contre A.F.C. Roux, à 13 h.

LES ZEBRES défendront chèrement leur chance

Est-il besoin de présenter l'Union St Gilloise? Ce n'est pas nécessaire, croyons-nous, car, quiconque s'intéresse quelque peu au foot-ball connaît la part prépondérante prise par ce club dans l'histoire du foot-ball belge.

Cette saison, le club de la Butte semble vouloir reprendre ce prestige des cercles lancés à la poursuite d'Anderlecht et Malines.

L'équipe St Gilloise est des plus homogènes dotée d'une défense relativement nouvelle avec Bonnevie au keeper et la paire de backs: Puttaert-De-

Equipes du Sporting: première: Bernacki, Van Overschelde et Sassoye, Neerinckx, Henriet, Verstraeten, Massart, Tenaerts, Gillau, Toegaert et Thirifays, réserve: Wouters.

Réserve d'honneur à l'Union: Verheyen, Jussiant, Mordant, Michel, Steckiw, Pulinckx, Poffé, Dewincq, A. Skocen, Chantraine, Crappe. Réserve: Skocen O. et Desomberg.

D'accorder
Leur PREFERENCE à

Газети «Indépendance - Quotidien de Charleroi», 14.02.1948 та «Journal De Charleroi» 27.02.1948 (обидві - Шарлеруа, Бельгія).

Le dimanche, au Stade Communal de Charleroi

Face à l'Union, les ZEBRES défendront chèrement leurs chances

Est-il besoin de présenter l'Union St-Gilloise ? Ce n'est pas nécessaire, croyons-nous, car quiconque s'intéresse quelque peu au football connaît la part prépondérante prise par ce club dans l'histoire du football belge.

Cette saison le club de la Butte St-Gilloise semble vouloir reprendre ce prestige qui fut si souvent sien et son équipe tient actuellement la tête de la meute des équipes lancées à la poursuite d'Anderlecht et Malines. L'équipe St-Gilloise est des plus homogènes : dotée d'une défense relativement nouvelle avec Bonnevie au keeper et la paire de backs : Puttaert-Debae, essayée dans l'équipe nationale B., récemment, à Charleroi, elle compte encore des individualités de premier plan tel Van Bree comme stopper et l'inter Mathot, venu du C.S. Andennais.

Au match aller, les Zèbres succombèrent honorablement et de toute justesse par 1-2 non sans s'être vaillamment comportés malgré le désavantage du terrain. Cette fois, ce sont les nôtres qui joueront en leurs installations, et devant leurs supporters ; avec l'appoint de tous les amis du Sporting, notre équipe est de taille à inverser le résultat du match aller.

Les pronostics de la presse laissent d'ailleurs prévoir un match animé entre deux équipes ardentes et volontaires.

Le Sporting a quelque peu remanié son équipe, en vue de cette importante rencontre : au keeper, Bernacki remplace Verheyen ; à l'arrière, rentrée de Van Overschelde et maintien de Sassoye qui livra un match remarquable au Standard. Et le vaillant Massart, prendra place à l'extérieur droit où son punch doit donner encore plus d'allant à notre ligne d'attaque conduite par Gillau et Thirifays. On peut en être certain : il y aura du sport, dimanche au Stade Communal.

Equipes du Sporting : Première, contre l'Union, à Charleroi : Bernacki, Van Overschelde, Sassoye, Neerincx, Henriët, Verstraeten, Massart, Teenaerts, Gillau, Toegaert, Thirifays, Rés. : Vauters. Réserve d'honneur (qui reste sur une victoire sur le Standard), à l'Union : Verheyen, Jussiant, Mordant, Michel, Steckiw, Pulincx, Poffé, Dewincq, A. Skocen, Chantaine, Crappe, Rés. : Skocen, O. et Desomberg.

LES EQUIPES POUR DIMANCHE

SPORTING II : Bernacki ; Skocen ; Michaux ; Michel ; Wouters ; Sassoye ; Jussiant ; Steckiw ; Skocen ; Juvanovik ; Dewincq. Réserves : Durvaux et Frère.

Газета «Індépendance - Quotidien de Charleroi» Шарлеруа, Бельгія, 27.02 та 10.01.1948.

Dimanche, au Stade Communal Le grand choc "Sporting - Racing"

Le Stade Communal de Charleroi sera le théâtre d'un choc fort important puisque mettant aux prises, à sept journées de la fin du championnat, les deux équipes actuellement dernières du classement. Mais il est bien évident que les deux teams valent mieux que leur classement actuel. Le Racing, l'an dernier, termina dans le haut du classement. L'équipe bruxelloise est peu changée mais lutte maintenant pour son maintien. Il est inutile de redire que le Sporting mérite beaucoup mieux que de naviguer en queue de peloton.

mettre tout en œuvre pour vaincre.

L'équipe des Zèbres s'alignera comme suit :

Bernacki, Massart, Sassoye, Neerincx, Henriët, Verstraeten, Gorski, Teenaerts, Gillau, Toegaert, Thirifays, Rés. : Michel, Van Overschelde.

Notre réserve sera la suivante au Racing :

Verheyen, Jussiant, Mordant, Wouters J., Steckiw, Wouters A., Pulincx, Poffé, Skocen A., Dewincq, Crappe, Rés. : Michaux, Frère, Juvanovik.

merite beaucoup mieux que de naviguer en queue de peloton. Jamais, notre équipe, malgré de durs coups du sort, ne s'est abandonnée au découragement ; toujours elle a lutté avec un cran admirable, juste reflet de sa véritable classe. Et cette volonté inflexible a fini par trouver sa récompense. En glanant un point au Standard, puis en écrasant l'Union St-Gilloise, les Zèbres ont amorcé une remontée qui doit se poursuivre, dimanche prochain. Leur moyenne de goal pour les 4 derniers matches est de 11-11 alors qu'elle n'est que de 5-12 pour le Racing et pis encore : 2-19 pour le Liersche. Ces chiffres ne sont-ils pas éloquents. Avec ses 41 buts, l'attaque zébrée vient en 9e position.

Mais si la condition du Sporting est excellente et si le moral de l'équipe reste au zénith, il conviendra, pour tous joueurs et supporters de ne pas s'endormir sur les lauriers récents. Le vieux club du Racing sait qu'il jouera, dimanche, tout comme les Carolos une carte importante et il est certain que sous l'impulsion d'un Ceuleers, qui l'an dernier encore fut sélectionné pour le Heysel, d'un Lœkx, d'un Debruyne, les rats Ucclois vont

Газета «Journal De Charleroi» Шарлеруа, Бельгія 18.03.1948.

Le grand choc "Sporting-Racing"

Les Zèbres sont en bonne condition ; leur moral est au zénith.

Le Stade Communal de Charleroi sera, dimanche, le théâtre d'un choc fort important puisque mettant aux prises, à sept journées de la fin du championnat, les deux équipes actuellement dernières du classement. Mais il est bien évident que les deux teams qui évolueront dimanche, à Charleroi, valent mieux que leur classement actuel.

Le Racing, l'an dernier, termina — si nos souvenirs sont bons — 4e ou 5e du classement. L'équipe bruxelloise est peu changée mais lutte maintenant pour son maintien.

Il est inutile de redire que le Sporting mérite beaucoup mieux que de naviguer en queue de peloton. Jamais, notre équipe, malgré de durs coups du sort, ne s'est abandonnée au découragement ; toujours, elle a lutté avec un cran admirable, juste reflet de sa véritable classe.

Et cette volonté inflexible a fini par trouver sa récompense.

En glanant un point au Standard, puis en écrasant l'Union St-Gilloise, les Zèbres ont amorcé une remontée qui doit se poursuivre, dimanche prochain. Leur moyenne de goal pour les 4 derniers matches est de 2-2 alors qu'elle n'est que de 5-12 pour le Racing et puis encore, 2-19 pour le Liégeois. Ces chiffres ne sont-ils pas éloquentes ?

Avec ses 41 buts, l'attaque zébrée vient en 9e position.

Mais si la condition du Sporting est excellente et si le moral de l'équipe reste au zénith, il conviendra, pour

tous — joueurs et supporters — de ne pas s'endormir sur les lauriers récents.

Le vieux club bruxellois du Racing sait qu'il jouera dimanche — tout comme les Zèbres — une carte importante, et il est certain que sous l'impulsion d'un Ceuliers, qui l'an dernier encore fut sélectionné pour le Heysel, d'un Loeckx, d'un Debruyne, les « Rats » bruxellois vont mettre tout en œuvre pour vaincre.

Tous les Sportingmen certes, mais également tous les sportifs du Pays Noir auront, dimanche, un grand rôle à jouer : car tous doivent soutenir notre équipe par leurs encouragements.

L'équipe du Sporting est au point ; mais il faut absolument que tous soient conscients de leur devoir d'encouragement.

Il faut que, dimanche, au Stade Communal, résonne sans cesse, le cri bien scandé par la masse des sportifs hennuyers : « Spor-ting, Spor-ting ».

L'équipe des Zèbres s'alignera comme suit : Bernacki, Massart, Sasse, Neerincx, Henrjel, Verstraeten, Gorski, Teenaerts, Gillau, Toegaert, Thirifays.

Rés. : Michel, Van Overschelde.

La réserve, qui se rendra au Racing, sera formée comme suit : Verheyen, Jussiant, Mordant, Wouters J., Stecki, Wouters A., Pulinckx, Poffé, Skocen A., Devincq, Crape. — Rés. : Michaux, Frère, Yovanovik.

(Communiqué.)

Les Russes de l'Olympic de Charleroi joueront avec Nice la saison prochaine

M. Edgard Lambeau, secrétaire de l'Olympic Club de Charleroi, nous annonce officiellement que les joueurs russes affiliés à l'Olympic de Charleroi, Skocen I et II ainsi que Stekiw, ont été transférés officiellement à l'Olympic Gymnase Club de Nice, à la date du 8 juin. Ces transferts se sont faits dans de bonne condition pour les dirigeants de la Neuville qui toucheront pour cette opération plus d'un million de francs français.

Газети «Інdependence - Quotidien de Charleroi» Шарлеруа, Бельгія, 18.03.1948 та 11.06.1948.

БОЛГАРИЯ

Иван Афанасиевич Булгаков - Ваня

(1900 г., Киев - 1969 г., Париж)

позиция: ляв халфбек

СК „Тича“ 1922 - 923 СК „Владислав“

1924 - 1927 г.

Иван Афанасійович Булгаков (1900 Київ-1969 Париж) - брат російського письменника Михайла Булгакова. Народився в 1900 році в Києві в родині А.І. та В.М.Булгакових. Навчався в 1-й Олександрівській гімназії, проте через революцію 1917 року та громадянську війну не зміг закінчити повного курсу.

У січні 1919 служив у білій Астраханській армії. Восени 1919 вступив до лав Добровольчої армії в Києві. На початку 1920 року в складі корпусу генерала Н.Е.Бредова інтернований до Польщі. У 1920 року із загону Бредова прибув до Криму, звідки в листопаді 1920 разом з Російською армією генерала П.І.Врангеля евакуювався в Галліполі.

В 1921 році разом з армією переселився в Болгарію, де осів у Варні. Там організував російський оркестр. Тут Булгаков розкриває свій талант як спортсмен і музикант. Иван Булгаков 2-кратний чемпіон Болгарії з ФК «Владислав», де він грав півзахисником вісім років. Фізично сильний, впертий і жорсткий в єдиноборствах, Булгаков добре вписується в гру команди.

У вересні 1930 року із сім'єю за викликом брата Н.А.Булгакова поїхав в Париж, де до кінця своїх днів працював в оркестрі російського ресторану. Через нестачу освіти на більш престижну роботу влаштуватися не зміг.

Грав за команди: збірну Російської армії в Галліполі 1921-22, ФК «Владислав» Варна, Болгарія 1922-30, 104 гри - 26 голів, півзахисник, чемпіон Болгарії 1924, 25 років.

По-малкият брат на известния писател Михаил Булгаков е роден в Киев. Като ученик се записва в I-ва Александровска гимназия, но поради избухналата революция през 1917 г. и последвалата гражданска война не успява да завърши гимназиалния курс. През януари 1919 г. се записва в Бялата Астраханска армия, но през март се разболява от коремен тиф и след лечение, през есента на същата година постъпва в Доброволческата армия в Киев. В началото на 1920 г., Ваня е стациониран с корпуса на генерал Н.Е. Бредов в Полша, а през юли в Крим откъдето заедно с Руската армия на ген. П. Н. Врангел е изпратен в Галиполи. През 1921 г. армията е евакуирана в България и Ваня се заселва във Варна. Тук показва футболните си умения и заема титулярно място в халфовата линия на СК „Тича“. През 1924 г., Булгаков преминава във „Владислав“ и е част от шампионския отбор в 2 последователни години. Ваня е известен и с музикалните си умения, пее добре и свири на балалайка. През 1924 г. той се жени за Наталия К. Минко, дъщеря на героя от Руско-турската война ген. К.В. Минко и на 25 февруари 1925 г. във Варна им се ражда дъщеря, Ирина (починала на 10 март 2000 г. в Париж). През септември 1930 г. Иван Булгаков се премества със семейството си в Париж по покана на един от по-големите си братя, Николай,

където остава до края на живота си. Там Ваня работи като музикант в оркестър в руски ресторант, за да изхранва семейството си и по тази причина, той не успява да се сдобри с по-добро образование и по-престижна и доходоносна работа. По думите на дъщеря му Ирина, Ваня е пишел нотни партитури и е съчинявал музика със собствени стихове за представленията в ресторанта. През 1934 г. Ваня се развежда с жена си, след като е започнал да злоупотребява с алкохола. Той поддържа сърдечна връзка с брат си Михаил, който му е помагал в трудният емигрантски живот. В писмо с дата 26 януари 1926 г. по-младият брат пише: „Беше ми изпратил писмо с критика относно моята вещица (бел. вероятно съпругата му Наталия), но вярвам че нямаш нищо против да си пишем. Моля те за отговор. Изпращам ти няколко вещи. Искам да ги прочетеш и оцениш. Брат ти, Ваня Б.“ В писмото се намират 8 стихотворения и в крайна сметка едно от тях, „Страшният съд“ е повлияло върху замисъла на „Майстора и Маргарита“. Иван А. Булгаков умира в Париж през 1969 г. (според други източници – 1968 г.), споменато е „в следствие на рани получени в Гражданската война“. (източник: Булгаковская энциклопедия)

Булгаков в складі «Владислава» третій справа.

Богемский (внизу справа) в составе команды Софии (1921-1922)

Фрідріх Клюд, ? . Київ-?, Гамбург, Німеччина, півзахисник, збірна Російської армії в Галліполі 1920-21, «ФК 13» Софія, Болгарія 1921-2?, збірна Болгарії 1-0 1927. Народився в сім'ї поволжських німців.

Валерій Рибак, півзахисник, збірна Російської армії в Галліполі 1921-22, «Сава» Русе 1923. Можливо, саме він виступав потім у Франції.

На 8 април т. г. и гр. Русе с сметон футболени мач между пжрните тимове на Русенски с. к. „Sawa“ — най-силния клуб и Русе и Варненски с. к. „Шипка“ — клон на с. к. „Тича“ — Варна. Играта започна с удар от „Sawa“. През пжрното полувреме инициативата беше в „Шипка“, по поради насрещния пжжр и добрата отбрана на „Sawa“ свърши безрезултатно. Почувствува се обаче локостта, свързаната игра и надмощието на шипчанци. През втория хавтайм инициативата бе всецело в „Шипка“, чинто систематични и стремителни нападения се увисаха с два гола. Играта свърши при резултат 2:0 и полза на „Шипка“ Реферира г. Асен Варбанов. Требна да се отбележи, че „Sawa“ игра доста грубо през втория хавтайм. Тима ѝ бе добре съставен и екипиран. Личаха: центжр форварда Кузнецов (от известния у нас руски тим „Галиполи“) центжр хавбега Рибак (ляв хавбек от тима „Галиполи“) и гол кипжра Марченко (сжщо от „Галиполи“). Вжиреки едномесечната си тренировка, здравостта, едростта и внушителността на русенци, шипчанци победиха, макар и в сравнение с тях по фигури, сила и възраст да стояха по-долу.

РУССКИЙ ФУТБОЛЪ

Въ воскресенье, 16 с. м. 1-ая команда РФК проиграла свой первый матч въ сезонѣ С. А. Вожирарѣ. Счетъ 4:5 не отражаетъ физиономию матча. Русские въ общемъ забияли 6 головъ, но арбитръ, безъ всякаго основанія, не посчиталъ двухъ и кромѣ того присудилъ въ пользу французовъ мнимый пеналти от казавъ русскимъ въ исполнѣ заслужениомъ штрафномъ ударѣ. Отмѣтимъ, что въ рядахъ ея впервые въ Парижѣ игралъ сдѣлавшій себѣ въ Болгаріи большое спортивное имя Будлаковъ, замѣнившій подбитаго Мельника, а также и гру Львовскаго, Морозова и Козина.

Команда 1-ая Б. Русскаго Ф. Клуба от личилась на открытіи стада въ Видье ле Бэлъ, разгромивъ первую команду мѣстнаго клуба со счетомъ 4:0; голы были забиты Рудовскимъ, Склабинскимъ, Бенигсеномъ въ первомъ хавтаймѣ. Во второмъ Склабинский вновь увеличилъ счетъ.

Въ среду 13 на полѣ РФК въ 2 часа 30 мин. дня тренировка, а вечеромъ собраніе въ помѣщеніи клуба.

Газета «Возрождение» Франция, 1934.

ФУТБОЛЪ

„РУСЪ“

„Русъ“, това е името на руския футболенъ тимъ, чийто гостуване въ България, по-специално въ София даде първия и най-голямъ тласък на нашия футболъ. Соф. спортни срѣди сж забравили вече за гостуванятия на руския футболенъ тимъ, който подъ името „Галиполи“ за пръвъ пжтъ игра международенъ мачъ съ „Левски“. Това бѣше есенята 1921 г. Въ състава на този тимъ играше известния играчъ Фр. Клюдъ. Малко по-късно презъ 1922 год. „Галиполи“ се яви въ новъ съставъ, кждето личеа голѣмитѣ футболисти Бохемски, Борисовъ, Мартиновъ, Кучумовъ, Рибакъ. За први пжтъ соф. спортни срѣди можаха да видятъ постановката на модерния футболъ. Ц. нападателъ Бохемски бѣ образецъ на съвършена техника, умѣло използвана отъ единъ отличенъ тактичъ. Ц. хавбекътъ Борисовъ бѣ феноменалния еталъ на тима, който въ последствие влѣзе въ състава на „Левски“. Миша Борисовъ стана треньоръ на „Левски“ и създаде единъ модеренъ тимъ въ София, който послужи за образецъ на соф. футболисти.

Тимътъ на „Левски“ показа голѣми дарби и изнасяше единъ футболъ, който по качество доста превисава този, който се играе днесъ у насъ, въпрѣки че измина толкова време отъ тогава.

Усилията на скромния Миша се увѣнчаха съ успѣхъ и „Левски“ стана истинския водачъ на българския футболъ. Презъ 1922 год. „Левски“ въ най-блѣскавата си форма гостува въ Варна. Игра два мача срещу „Тича“ и „Владиславъ“. Най-силно впечатление ми направи Миша Борисовъ на втория мачъ срещу „Владиславъ“, когато всички нападения на варненци се разбиваха отъ гранитния ц. хавбекъ — Миша съ ожървавена глава отстояваше героически името и честта на своя тимъ. Не зная, дали „Левски“ оцени заслугитѣ на своя учител Борисовъ и можа да се отплати по нѣкакъвъ начинъ на този славянинъ, който направи толкова много кенто за „Левски“ така и за българския футболъ.

Мартиновъ бѣ първиятъ вратаръ, който плени съ своя похватъ нашитѣ спортисти. Съ пъргавината на тигъра Мартиновъ правѣше плоднотни и спасяваше трудни положения. Следъ Мартиновъ се появиа голѣмитѣ вратари на София.

Пъргавината на лѣвия илсантъ Кучумовъ и силния ударъ на дѣсним илсантъ Балдинъ изпъкваха винаги между 22 играчи на игрището. Рибакъ бѣ странниенъ х. бекъ, който имаше отличителна игра съ глана и поразяваща еластичностъ. Отъ него нашитѣ х. бекове се научаха да хвърлятъ добре

тъчъ.

Презъ лѣтото 1923 год. рускиятъ тимъ подъ името „Русъ“, образуванъ въ Прага, гостува на соф. футболисти. Съставътъ на тима с попълненъ съ известния лранки играчъ Ваникъ. Впечатлението отъ този играчъ бѣ толкова силно, че мнозина наши спортисти признаватъ неговия дриблингъ за една рѣдкостъ между всички чужди футболисти, които сж гостували впоследствие у насъ. Първиятъ дебютъ на „Русъ“ срещу „Ф. К. 13“ му донесе победа съ 13 гола, отъ които осемъ бѣха въ сѣтка на Ваникъ.

Единственъ „Левски“ има успѣхъ срещу „Русъ“, като изнесе трудна победа съ 3:2.

Следъ „Русъ“ българскиятъ футболъ бѣ представенъ следната година съ голѣмъ успѣхъ на VIII Олимпиада въ Парижъ.

Б. Цв. Василевъ

„ТЪЛЕСНА КУЛТУРА“ съ удоволствие ще помѣства дописки на своитѣ читатели, отнасящи се за спортния имъ животъ.

Читателю, станете редовенъ сътрудникъ.

Газета «Тѣлесна култура», Болгарія, Софія, 1937 лютій.

Мачовете Рус — Футбол клуб, Левски и Славия

В началото на този месец спортниста имаха щастието да се любуют на три пазени мача, играни от една страна, от най-добрите наши играчи, от друга — от един отличен тим — този на руския празник футбол клуб „Рус“. Не само много удоволствие доставиха тези турнири и на стои, публиката, която този път мислено се бе на стекла. Това бе доказателство, че спорта почна да добива и у нас онзи гражданственост, с която с право се ползва на запад.

Първият мач, игран на 4 т. м. с Футбол клуб, биле предимстван от едно поздравление, отправено от чехите спортисти на българските такива чрез представител на г. Сергей Никол, пътуващ с „Рус“. От вието на всички български отговори председателят на С. С. Лига — г. Д-р Ив. Славов, който пожела единно обличение между чехите и българските спортисти чрез по-чести състезания.

Тимовите в състав: Рус — голкипер Мартинков, бегове десен В. Кюнинг, лев Ив. Добжински; хафбега десен А. Гайдак, център Борисов, лев Рибак; форварди дес: Ал. Гиндям, л. инсайд Н. Кушмов, център Бохемски, лев инсайд Ретивов и лево крило В. Ваня; Футбол клуб — голкипер Ян. Коричнев, дес. бег Ст. Цончев, лев Ст. Войников, десен хафбег Ва. Камели, център Вас. Данков, лев П. Ботуларов, форварди десно крило К. Рибомовски, лев инсайд Кюл, център Ник. Николов, лев инсайд Дим. Шолов и лево крило К. Дзинтрон — беа в едно неприяно съотношение. Колкото русите беа едни и заради, както и тренирани и по-голямо оздравление, толкова Футбол клуб беа слаби физически, сже слаба комбинирана игра и техника. Наблюдението на Рус днес през всичкото време. Това обаче не попречи на българските форварди да атакуват успешно и да спечелат два гола. Резултата бе 11:2 и полза на Рус; повечето от голоните бяха направени от левото крило на Рус — В. Ваня — един майстор играч, имаше изключително точен и силен път. Реферта г. С. Никол С. начиня на дирижирането си и такуването правилта постави в изключително изгодна. Присъждащите останаха с убеждението, че това бе вследствие неопознание правилата, или пак, което е по-малко извършване, пристрастие в полза на русите.

Вторият мач, игран и полза на Б. тог, бе мач с Левски. Тимът на Рус претърпя едно изменение, като на мястото на Ретивов мина предимното крило Ваня, а лево крило игра за пръв път Балани. Тима на Левски бе в съ-

став: голкипер — П. Иванков, десен бег Алекс. Христов, лев — Симеон Янков, десен хафбег Генчо Матеев, център Ив. Радов, лев Дино Дрижев, десен форвард Дим. Мутафчиев, дес. инсайд Ник. Мутафчиев, център Цв. Генев, лев инсайд Коста Мазнев и лево крило Кир. Иованч. В този мач русите почувствуваха много по-голяма смелост, но по-малко — бидежте победени. С тази си победа Левски нанесе, наред с положителните качества на тима си, на показ успехите и прогреса на българския футбол. Наред с всички проявени успехи в играта, трябва да се отбележи в случая нависирената пжравост и стриктност на форвардите на Левски. Мачът ни показа игра допринесе много за победата; проявиха даже признаци, че започват да поправят един свой недостатък — бяха доста шутове и гола на противника. Хафбега през този мач развиха по-голяма и целесъобразна пжравост, идирири че има още много да се желае. Десният бег, както винаги, изпълни блестящо задачите си. Единствен тог от дефика може да служи като преграда и винаги споделила прежда за бързин и опасен форвард на Рус — В. Ваня.

Тимът на Рус, физически по-здрав, биле нахит само в пжравостта си. Правените постоянно усмив, даже разместванията на играчите, не можаха да спечелат победата. Рус биле бит с 3:2 от Левски.

Реферта М. Добрев дирижираше този път играта по-правилно и зорко, като не се взимат рид винаги неизбежните изпускания на по-младованите грешки. Наблюденията от последните — офсайди — тог забелязваше правилно и точно. Една спно слабост прояви, че даваше обяснения и липсваше в спорове с недоволните играчи на Рус, които проявиха голяма некоректност и недисциплинирано джржние спрямо рефера. Вместо обяснения и спорове, заслужено трябва да наказва виновните, за наказание и поука на всички ония наши спортисти, които беа зрители на мача и се нуждаят от добър пример.

Третият мач, сже Славия, бе игран в среда — 8 тог. Тима на Рус в състав: десен бег Георгий; десен бег К. Крапанков, лев Ал. Диников; лев хафбег П. Мамиков, център Н. Чавклов и десен Ем. Гешев; десен форвард Гр. Стоянов, дес. инсайд Г. Увунов, център Т. Владимиров, лев инсайд М. Калканджиев и лево крило Ал. Филипович. Този мач даде резултат и ефект сжжршено неочакван и сжжршен с победата

на Рус 2:1. Недостатъците и грешките на Славия беа много очевидни, за да дават победата на противника и да послужат за добра поука на победения. Особено пжрния хафтайн форвардите на Славия беа така пасивни и неподвижни, че предоставиха на противника си инициативата за да може да атакува и спечели два си гола. Хафбега и беговете достойно бранеха това, при това успешно, срещу нападения и сжжржмата игра на руските форварди. Този път В. Ваня почти не се прояви, защото бе задржан добре от десния хафбег Гешев. Всички старания през втория хафтайн, при все че играта се водеше почти на гола на Рус, не дадоха резултат, освен направения гол от пеналтистик. Добрите атаки на Славия беа все безуспешни, било отбавни от беговете, било от голкипера. Тука русини Мартинков изпълни пак като отличен играч и сжжржен голкипер, който даваше голяма поука.

Реферта г. Ралик, член на С. К. Атлетик, много сполучно се умело.

На 9 т. м. Рус замина обратно за Прага, където играт втория мач.

Така, през течение на два три мача, спортниста имаха случай да наблюдават силен и интересен играч, а всички играчи да кукуят нещо или да сжжржат някои свои грешки.

Мед. Макс.

БЕЛОГВАРДЕЙЦИ СА ЗВЕЗДИТЕ НИ В ЗОРАТА НА ФУТБОЛА

На 11 ноември 1920 г. в степите на Южна Русия се разиграват финалните акорди на Гражданската война в страната. С ключовата помощ на анархистите си съюзници Червената армия успява да пробие фронта на „белите“ войски в Крим. Два дни по-късно главнокомандващият на белите барон Врангел нарежда пълна евакуация. Над 146 000 хиляди души са натоварени на кораби. Около 35 000 от тях на първо време се установяват в България. Един от страничните ефекти на подобен огромен социален трус дава сериозен импулс в развитието на нашия футбол. Стъпвайки на новизнените от Владислав Симеонов факти по време на втората конференция на тема „Към корените на българския спорт“ „Меридиан Мач“ сумира резултата от тази история.

ният халф Виталий Семьонович Макаренко. Преди войната той е учител в Украйна. Брат му Антон Семьонович Макаренко пък е не друг, а

ЛЕГЕНДАРНИЯТ
ОСНОВАТЕЛ
НА СЪВЕТСКАТА
ПЕДАГОГИЧЕСКА
ШКОЛА

Той често е цитиран

та обаче се разделят необратимо по време на Гражданската война. В нея Виталий се сражава на страната на „белите“, а след това се установява трайно във Франция.

За разлика от него съотборникът му в Галиполи Фридрих Клюд предпочита да остане в България. Той се превръща в значима фигура за нашия футбол. Играе за ФК 13 почти до 40-годишна възраст, има мачове и за националния ни отбор, а освен това е авторитетен съдия. Роденият през 1902 г. Михаил Борисов е най-младият в състава на Галиполи. Той става

ПЪРВИЯТ ШТОП
ТРЕЙНЪР В
БЪЛГАРСКИЯ
ФУТБОЛ

- в продължение на около година води Левски и паралелно с това играе за „сините“ като централен защитник.

Левият халф Валия Рибак също има сериозен организационен принос за развитието на най-великата игра у нас. След като се премества в Русе той влиза в спортната комисия на местния клуб Савва, а през 1923 г. е избран за завеждащ спорта на Русенския спортен съюз. Същата година Рибак е с основна заслуга за победата на Савва с 3:2 в решителния мач за областното първенство с Напредък, а след края на двубоя е понесен на ръце от триумфиращите запалняковци.

Подобно на Рибак и Борисов повечето им съотборници от Галиполи минават през български клубове. Титулярният вратар Мартин и централният нападател Бохемски играят за ФК 13, резервният вратар Юрий Сурин и Василий Смирнов отиват в Слава, бекът Дубейтис е в Перник, вратарят Марченко и лявото крило Всеволод Кузнецов - в Напредък Русе. Престоят им страната обаче е относително кратък и единствено Клюд ще остане верен на ФК 13 почти десетилетие и половина.

7 руски
национали играят
у нас в началото
на 20-те години
на XX век

Първият международен мач на Левски е именно срещу белоокеански тим - Кубан. Спомените на „сините“ ветерани от онова време датират срещата от 1919 г., но най-вероятно тя се отнася за периода от края на 1921 г. или началото на 1922 г. Резултатът е 6:0 за Левски, но той не е показателен за нивото на руснаците. Реално най-добрите от тях са събрани в отбора Галиполи. Името е заимствано от едноименния турски град в провинция Чанаккале, където първоначално е базирана основната маса евакуирани от Крим войски. През ноември 1920 г. там се разполага I армейски корпус на генерал Кутепов в състав от 25 868 души. Футболът очевидно е бил доста популярен в него, тъй като през пролетта на 1921 г. е организиран

домакин и лекар.

Благодарение на архива на изтъкнатия български журналист Климент Симеонов до нас са достигнали доста подробности за футболните на Галиполи. Свидетелството е на един от тях - Василий Смирнов, когото Симеонов интервюира през 1974 г. Смирнов подробно представя титулярите в тима и някои от резервите. За разлика от Кубан, чието ниво на истината е крайно посредствено Галиполи се оказва истинска

ФУТБОЛНА
АКАДЕМИЯ
ЗА НАШИТЕ
КЛУБОВЕ

от онова време. Тър-

ГАЛИПОЛИ РАЗБИВА
С 11:0 ПЪРВИТЕ
НИ ШАМПИОНИ

Показателен за класата на състезателите на Галиполи е резултатът в първия им мач срещу сборен тим на варненските Тича и Владислав. Белогвардейците разбиват с 11:0 футболисти, които след време ще спечелят първите две шампионски титли на България с Владислав. Впоследствие Галиполи среща и Левски, побеждавайки „сините“ с 1:0.

срещу Швеция в Стокхолм (1:1) и два срещу Норвегия в Осло (1:1 и 1:2).

Според изследванията на Кантарджиев в състава на Галиполи има общо 7 бивши руски национали. Един от тях е Григорий Григориевич Бохемски - шампион през 1913 г. със Спортинг клуб Одеса. От висока класа е Николай Кучумов, който преди войната играе за петербургския Коломоя - отборът, дал основата на първия национален тим на СССР. Интересна фигура е и дес-

Михаил Борисов още не е свалил армейската си униформа, когато позира на тази снимка по време на тренировка на Левски

у нас през социализма, когато става въпрос за желана дисциплина при възпитанието на подрастващите.

Птицата на братя-

ТУРНИР ЗА КУПАТА
НА КОРПУСА С
УЧАСТИЕТО НА
ЦЕЛИ 23 ОТБОРА

В края на лятото и началото на есента на същата година части от I армейски корпус започват да се прехвърлят в България, съгласно ангажиментите, поети от властите в София пред Съюзната комисия на Антантата и Обществото на народите. Щабът на корпуса се разполага във Велико Търново и именно там се формира тимът на Галиполи. Той вече притежава чертите на чисто спортен, а не военен отбор. Състезателите са без паго̀ни, избран е председател на клуба, касиер,

Първите шампиони на България от Владислав нямат добър спомен от срещата си с Галиполи

БРАЗИЛІЯ

Евгеній Кемп

CHEMP

ATACANTE (1936/1937 E 1941)

19J (8V, 6E, 5D), 14G

Eugênio Chemp era um artilheiro nato, com passagens, entre outros

clubes, pela Portuguesa e pelo Botafogo carioca. No São Paulo, porém, não disputou tantas partidas. Em 1941, sua melhor temporada, foram apenas sete partidas, com seis gols marcados.

HUMBERTO I 4 x JARDIM AMÉRICA 0

Local: Campo da Portuguesa, Rua Cesário Ramalho, 25 (preliminar do jogo 2.520)

Humberto I: Arlindo, Ernesto e Domingos; Pedrinho, Chemp e Barolo; Soncini, Theóphilo, Dempsey, Vicente e Caetano. **Jd. América:** Ary, Jácomo e Waldomiro; Ramona, Damasco e Duílio; Nenê, Mingú, Negrola, China e Joane. **Marcadores:** Dempsey (2, sendo um de pênalti), Chemp e Theóphilo. **Árbitro:** Romeu Verbo.

PAULISTA 4 x ALBION 4

Local: Campo do Paulista, Estádio "Antonio Alonso" da rua da Moóca.

Paulista: Nascimento, Marcondes e Oliveira; Nenê, Damasco e Bruno; Paulo, Mingú, Nallo, Sabiá e Jayme. **Albion:** Braga, Celso e Passerini; França, Grasseffi e Del Popolo; Réis, Danilo, Chemp, Carlito e Ulysses. **Marcadores:** Chemp(3-1), Nallo (12-1), Ulysses (23-1), Paulo (25-1), Mingú(28-1) e Carlito(18-2), Mingú (20-2) e Chemp (36-2). **Árbitro:** Arthur Cidrin.

JOGO 24 13/12/1936

SÃO PAULO 4 x 1 LUSITANO

Campeonato Paulista; 13/dezembro; E: Ponte Grande (São Paulo); J: Arthur Cidrin

SÃO PAULO: King, José e Garcia; Cozinheiro, Sidnei e Felipelli; Barbosa, Gabardo, Chemp, Tino e Adolpho;

T: Del Debbio; **G:** Chemp (8), Tino (31), Chemp (32), Andó (64) e Adolpho (74)

ВЕНЕСУЕЛА

УСТ «Чорноморці» Каракас заснований в січні 1949 року. В чемпіонатах Венесуели 1949-5? років приймали участь в 2-му дивізіоні.

«Під кінець січня 1949 року група молодих українських спортсменів заснувала спортивне товариство ім. Чорноморців. Тяжкий був початок при дуже поганій фінансовій ситуації, байдужості старшого громадянства (за винятком одиниць) та серед тяжких умов праці, але тепер ці труднощі частинно переможені й товариство почало ставати на ноги.

Розвиток товариства почався з копаного м'яча, і недавно створеної відбивання для мужчин та жінок. Сьогодні тов. Чорноморців є зареєстроване у міністерстві фізичної культури та є членом венесуельської державної Ліги.

Більшість гравців дружини грало по другорядних українських та поодинокі по німецьких клубках в Німеччині. Пеші зустрічі Чорноморців з третьорядними венесуельськими дружинами, принесли українцям блискучі перемоги 5:0; 1:0; 3:0 2:1; 3:1, однак у зустрічі з дружиною першої категорії «Loyola S.C.» програли Чорноморці у відношенні 2:7.

22 травня цього року Чорноморці піchnуть розгрівки за мистецтво в другій категорії державної Ліги».

Газета «Свобода» США, Нью-Джерсі, 21.05.1949.

ІТАЛІЯ

Після Другої світової війни в окрузі Ріміні були розташовані табори полонених, куди прибули також вояки Української Дивізії Української-Національної Армії (дивізія «Галичина») кількістю понад 10000, що здали зброю британцям в Австрії у травні 1945 року. Після Ріміні солдатів дивізії «Галичина» від весни 1947 року англійці перемістили до Великої Британії (*дивіться розділ по Ангелії – від автора*) де використовували на роботах у сільському господарстві. А від 1948 року вояків почали звільняти з полону і більшість їх роз'їхалася по різних країнах світу.

3 вересня 1945 року вояки дивізії «Галичина» у таборі для військово-полонених в Ріміні брали участь в першості табору у двох лігах. В лізі «А» серед 12 учасників українці зайняли 2-ге місце. В складі українців були: С.Гумінілович, І.Голяш, В.Ковальчук, І.Медведчук, О.Стецьків, В. Лесюк, Л.Дичковський, Р.Бойко, Б.Кутний, Р.Маркевич. В лізі «Б» серед 8 учасників українці зайняли 3-є місце. В складі українців були: Т.Семенюк, Є.Арндт, Є.Габа, О.Вомпель, З.Миськів, О.Гірка, В.Дичковський, Б.Романів, Б.Согор, В.Божовський. За поляків грали відомі гравці, а саме: Антон Боровський, Болеслав Габовський, Владислав Шевчик, Мечіслав Круппа, Антон Галецький.

«СПОРТОВЕ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ДИВІЗІЇ.

У 1945 році, після закінчення війни, в атмосфері братання Заходу зі Сходом, існувала загроза видачі Дивізії своїм східним партнерам. У половині червня 1945 року, під охороною англійських збройних сил, перевезли автоколони дивізіонні-

ків на тимчасову площу до Белярії в Італії. На початку вересня табір перенесено на площу коло летовища біля м. Ріміні. В короткому часі тут збудовано руками таборовиків шатрове містечко з головними вулицями: Київська і Львівська, дві церкви, театр пошту, школи, лікарню; організовано пресу, мистецькі й спортові гуртки.

При кінці Київської вулиці, праворуч, наче подалі від рухливого життя табору, збудовано улюблений центр розваги - спортивний стадіон з трибуною, з біговими доріжками, площею для гри у відбиванку, а найголовніше - футбольну площу. Тут наші футбольні дружини, заохочувані таборовими глядачами, розігравали внутрішні й зовнішні таборові турніри. Біля площі вибудовано дерев'яний барак в якому приміщувались спортова домівка, де внутрі стояли столи до настільного тенісу, зберігалося спортове обладнання для збірних дружин, дві кімнати були призначені для тренерів і опікунів збірних дружин. Офіційне відкриття стадіону відбулося 22 листопада 1945 року, з футбольними змаганнями збірної нашого табору проти англійської військової частини.

У святковому відкритті взяли участь коменданти табору капітан О'Доннел, капітан Гетелсон й інші старшини англійських частин, а від нашого табору - майор Савелій Яськевич із своїм штабом. Вже чотири години перед змаганнями стадіон був переповнений 11 тисячами глядачів. Залишилися тільки місця на трибуні для офіційних і запрошених осіб та старшин з інших таборів.

Це був справді небувалий день в історії українського футболу, бо це вперше військовополонені українці з Дивізії змагалися проти англійців і тим репрезентували український футбол з якнайкращого боку.

Ця перша міжнародна зустріч принесла для нас, полонених, піднесення і почуття національної гордості. Після зразкової гри ми програли 2-3, але глядачі покидали стадіон з почуттям футбольної насолоди. Відкриття футбольного сезону почалося змаганнями нашої збірної проти німецької дружини з табору 2 та 27 листопада 1945 року. У присутності 10 тис. глядачів вислід був 4-3 в нашу користь. ...

Крім найпопулярнішого футболу, в таборі були діяльні ланки боксу, шахів, настільного тенісу, відбиванки, кошиківки й легкоатлетики. ...».

Матеріал Остап Стецьків.

СПОРТОВА ХРОНІКА ДИВІЗІЇ "ТАЛИЧИНА"

1944 р.

Червень - Перші футбольні змагання розіграні в Німеччині проти військової частини з перемогою 4 - 2. 1945 р.

Січень - 6-го: Стадіон, Жіліна, Словаччина - змагання проти німецької військової частини Вермахту. Вислід 4 - 1 в нашу користь.

Червень - 29-го: Перші внутрішні футбольні змагання відбулися на площі збудованій на полі виноградарників Белярії.

Серпень - Побудовано в таборі спортову площу.

Вересень - 16-го: Відкриття спортової площі. Імпреди: футбол, відбиванка, легка атлетика, кошиківка, шахи.

Жовтень - Переїзд до новозбудованого табору ч. 1 біля м. Ріміні.

Листопад - 22-го: Відкриття новозбудованого стадіону футбольними змаганнями - збірна табору проти англійської військової дружини. Вислід 2 - 3 для англійців. Глядачів 11 тисяч.

27-го: Початок футбольного сезону міжтаборової ліги "А", до якої входило 11 дружин; змагання: збірна табору проти німецької дружини табору "Форлі" з вислідом 4-3; глядачів 10 тис.

Перші міжтаборові боксерські змагання проти німців табору ч. 2 з вислідом 8 - 4 в нашу користь.

Грудень - 15-го: початок футбольного сезону, "змагання навесело" - змагання "Олд Бойв".

1946 р.

Січень - 20-го: Турнір за першість в настільному тенісі. Учасників 48.

Лютий - 9-го: Перші міжтаборові змагання в шахи: "Український табір" - "Табір ч. 2". Вислід 13:2 для нашого табору.

Травень - 1-го: Під час змагань збірної проти німецької дружини "Мірамаре" 5:0. Італійські комуністи демонстрували з червоними прапорами біля нашого табору, але глядачі змагань (7 тисяч) скоро їх розігнали каміннями.

20-го: Перші таборові змагання в настільному тенісі проти табору ч. 2.

Червень - 5-го: Великий шаховий турнір. 160 учасників.

6-го - 9-го: Початок всетаборових легкоатлетичних змагань за Відзнаку Фізичної Справності.

Липень - 27-го: до табору загостив д-р Н. Герман з Австрії і забрав "добровільно" 3-ох змагунів збірної табору: Д. Поритька, О. Стецькова і О. Гірка.

При кінці 1946 року і на початку 1947 рр. багато змагунів "добровільно" звільняються з табору: Гумінілович, Бибик, Дуда, Опалевич, Бойко й інші.

1947 р.

Квітень - Останні спортові змагання на площі в Ріміні перед від'їздом до Великої Британії.

Травень - Перший транспорт залишив табір Ріміні.

15-го: Перші транспортери дивізійників вступили на англійську землю. Їх розміщено по різних таборах.

Червень - 15-го: Перші футбольні змагання розіграли в Гоблінгу, проти місцевої німецької дружини полонених з вислідом 7 - 4 в нашу користь.

1949 р.

Січень - 17-го: Звільнення з полону.

1949-1950 рр.

Засновано першу футбольну дружину Ukrainian United Football Club Horbling, яка змагалася в Раслінгтон Лізі і здобула друге місце.

1950-1951 рр.

Після переїзду з Горблінгу до Сліфурду, в другому футбольному сезоні українська дружина здобула чемпіонат, випереджаючи 10 англійських команд. Для англійців, які не чули про українців, це була велика сенсація, що такі колишні воєняки Дивізії, здобули перше місце в їхньому популярному спорті перший раз в історії англійського футболу. В короткому часі свого існування дружина Ukrainian United Football Club розіграла 32 змагань, виграла 23, розіграла внічию 2, програла 7.

Журнал «Вісті комбатанта» Торонто, Канада, № 1, 1996.

Українці в таборі для полонених (Ріміні, 1946 рік). Зліва направо, 1-й ряд: І.Медведчук, М.Збудовський, В.Голяш; 2-й ряд: О.Стецьків, Р.Бойко, В.Лесюк, Д.Поритко, В.Душинський, Л.Дичковський, Б.Кутний, Р.Федишин.

► 27/44 Marcello Grabar (n. 14 maggio 1921), mezzala destra, figurina appartenente alla raccolta "Grande concorso Caramelle Sport", prodotta dalla Fidass per il campionato 1945-46.

„Ватра” — „Україна” 2:1 (0:0)

Львів, 10 липня.

Перед кількатисячною публікою відбулись у неділю, 9-го липня, змагання за першестство між дрогобицькою „Ватрою” та львівською „Україною”. Змагання були на дуже високому рівні. Дрогобицька „Ватра”, в якій виступав знаменитий Грабар, запрезентувала першорядну гру, ведену в повному темпі, фері в опануванні фотболової техніки. „Україна” у змінливому складі не змогла протиставитись сильному конкурентові. Від

Газета Газета «Рідна земля» Львів, 11.07.1944.

Грабарев в складі «Венеції» та «Спартак».

З 1949 року в Італії розпочнеться кар'єра етнічного німця (є версія, що поляк) з Чернівців **Норберта Хеффлінга**.

«Коли мені було 12 років, я почав грати у футбол у Чернівцях, де я народився. Я зіграв там чимало чудових матчів. Я пробрався з Києва до Бухареста, де став гравцем Чіоканула. Я багато чому навчився під керівництвом Бели Гутманна, і поки дядько Бела був там, гра пройшла для команди чудово» - інтерв'ю Норберта Хеффлінга

«Képes Sportlap» Будапешт, Угорщина.

OMAGGIO
caffè **LAVAZZA** Torino

N. 452. **NORBERT HÖFLING**
(Lazio - Calcio).

Höfling è nato a Budapest il 20 giugno 1924 ed è un prodotto d'allevamento del famoso M.T.K., meglio conosciuto in Italia come il famoso squadrone dell'Ungheria, dai colori bianco-celesti, che diede al calcio internazionale famosi giocatori quali Foldmann, Orth, Berkessy, ecc. Attaccante (e preferibilmente al centro della prima linea) Höfling possiede una notevole facilità di palleggio. Nel 1948 lasciava l'Ungheria, emigrando in Italia per vestire un'altra maglia dai colori bianco-celesti: quella della Lazio. Dopo un certo periodo di affiatamento, il centravanti magiaro riusciva ad assuefarsi al gioco italiano in modo più che soddisfacente, e nel Campionato dello scorso anno si faceva notare segnando complessivamente 13 gol.

1951.

(Bruno Slawitz).

NORBERT HÖFLING
Cornăuți (Romania)
20-6-1924 - attaccante
1940-51 Lazio, partite 72, reti 15
1951-55 P. Patria, p. 118, reti 32
1955-56 L.R. Vicenza, p. 9, r. 1

«MTK» Будапешт 1948. Хеффлінг стоїть справа перший.

«Лацио» Рим 1950/51. Хеффлинг стоить справа перший.

КИТАЙ

«НОВАЯ ФУТБОЛЬНАЯ КОМАНДА.

Наряду с существующими в Харбине футбольными командами, **Союз украинской молодежи** организует свою команду для участия в розыгрыше первенства гор. Харбина.

Интерес молодежи к футбольному спорту в прошлом году, заставил футболистов уже теперь позаботиться о составе команды, о форме и прочем. В первую очередь, уделяется внимание 1-ой команды. СУМа в состав которой вошли лучшие футболисты – украинцы.

В ближайшее воскресенье будет устроена «чашка чая» во время которой будут разработаны детали организации футбольной команды.»

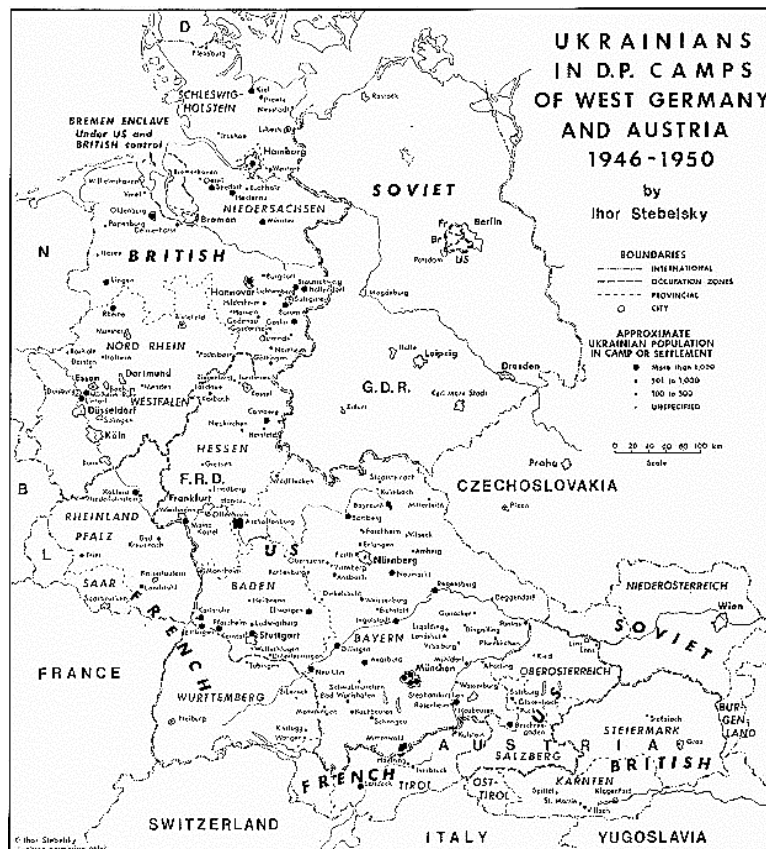
Газета «Наш путь» Харбин, 4.04.1934.

Организатор команды «СУМ» - Яковцев.

19.06. «СУМ» Харбин – «Альбион» Харбин – 4-2.

22.06. «СУМ» Харбин – «.?.» Харбин – 1-1.

НИМЕЦЧИНА

Друга масова хвиля еміграції українців пов'язана з 2-ю світовою війною. В битві двох тоталітарних режимів люди, родини й народи були розкидані по всій Європі. По закінченню війни в окупованій Німеччині опинилася велика кількість українців. З радянської зони окупації майже всі вони були повернуті (часто примусово) до Радянського союзу й багатьох з них чекала доля «ворогів народу». В зонах окупації західними державами були створені табори переміщених осіб або табори Ді-Пі (з англ. Displaced Persons, скорочено: D.P (ДП)). У таких таборах реквізованих військових казармах, військових робітничих оселях, школах, тощо, в 1947 перебувало сотні тисяч українців.

В Мюнхені була створена **Рада Фізичної Культури (РФК)**, яка займалася спортивним життям депортованих переселенців.

Після 1948 року ДП почали розселятися в багатьох кутках світу і спортивне життя в таборах ДП Німеччини завмерло, а в 1950 році РФК припинила своє існування.

РФК проводила змагання по десяти видах спорту, в тому числі і футбол - чемпіонат серед українських табірних команд. Одним із заходів РФК була в 1948 році Олімпіада серед народів ДП в Німеччині.

Український спорт на еміграції

Проминули три роки еміграції. Чи пішли ми вперед із розвитком спорту на еміграції за цей час? Не один поставив собі це питання нині, на порозі нового року. І от сьогодні мені пригадується виникнення спортивних товариств у 1945 р.

Першим найдіяльнішим спортивним товариством було УРСТ «Лев» — Карльсфельд. Майже всі діялки спорту були в ньому заступлені у відповідних секціях. Велика кількість спортсменів дала йому можливість розвинутися у поважне спортивне товариство.

Вслід за Карльсфельдом виникли спортивні товариства: «Чорногора» в Автсбурзі, УССК у Мюнхені, «Калина» у Фюссені, «Дніпро» в Байройті. Трохи згодом до них приєдналися «Беркут» у Новому Ульмі, «Дніпро» у Бамберзі, «Буревій» у Ноймарк-ті й багато інших. Рівнобіжно із заснуванням спортивних товариств у американській зоні Німеччини, виникають також спортивні товариства в Австрії.

Старі футболісти — Скоцені, Босні, Лалічак, зберігаючи традиції львівської «України», засновують спортивне товариство тієї самої назви в Зальцбурзі. В таборі Ляндск спортсмени також заснують спортивне товариство. Не спить і англійська зона.

Провідну роль в спорті, як і в інших ділянках нашого еміграційного громадського життя, відразу ж відіграла американська зона Німеччини. Це було пов'язано з тим, що саме в ній скупчувалася (відбиванка, кошівка тощо). Переможцем найбільша кількість емігрантів та таборів, у цих змаганнях завжди було товариство а значить і спортсменів, у тому числі й тих, УРСТ «Лев» — Карльсфельд, яке згуртувало були відомі ще й в Україні.

Навесні 1946 р. твориться футбольна «кляса першунів», до якої автоматично входять: УРСТ «Лев» — Карльсфельд, УСТ «Чорногора» — Автсбург, «Дніпро» — Байройт і «Дніпро» — Бамберг. Мистцем лишається «Лев» — Карльсфельд.

Рада Фізичної Культури організує змагання з відбиванки, кошівки, а також шахові турніри. У цих змаганнях перемогу стають «Лев», УССК і «Січ» — Регенсбург. мають карльсфельдські «льви», а в шахах Остання здобуває першість серед українців здобуває першість дружина мюнхенського ських дружин у 1947 р. В тому ж році К. Л. К. Босені відбуваються футбольні РФК організує легко-атлетичні змагання змагання за вступ до числа першунів між за нагороду «Української Трибуни». У тодішніми першуними обласних кляс: цьому змаганні перемогу, після завзятого УССК — Мюнхен та «Дніпро» — Н. Ульм. змагання з КЛК — Мюнхен, здобуває «Залоріжжя». — Ашафенбург, «Дніпро» — «Лев».

Новий Ульм. До числа першунів увійшли. Плавацькі змагання в Новому Ульмі до УССК — Мюнхен та «Дніпро» — Н. Ульм. водять всесторонній розвиток українського змагання з чужинцями, українські дру-еміграційного спорту. Першість з них здо-жнини здобувають все нові й нові успіхи. буває КЛК — Мюнхен. Взимку РФК ор-ганізує лецетарські змагання в Берхтес-зувала УНРРА, УССК здобуває золоту ме-гадені й Миттенвальді. Точками поділя-дало і друге місце серед ДП-дружин у 5-му ються «Лев», «КЛК», «Орлик» — Берхтес-дистрикті американської зони. гаден та «Степ» — Діллінген.

Для оформлення українського еміграційного спорту заснували в Автсбурзі Раду фізичної Культури (РФК). Найпопулярнішою ділянкою нашого спорту на еміграції був тоді й лишається дотепер, без сумніву, футбол. Перше місце в ньому протягом 2-ох років належало товариству «Лев». Більшість змагунів цього товариства були знані ще з українських клубів спортсменів. Футбольна дружина «Лев» здобувала в той час успіхи не тільки у змаганнях з українськими, але також і з чужинецькими, дружинами.

В Австрії в той час роллю першунів відіграла зальцбурзька «Україна», що успішно змагалася з найсильнішими австрійськими дружинами. Брати Скоцені, Лалічак, др. Павлічка — це змагуни, які творили ґрунт тодішньої «України» і в найбільшій мірі зумовлювали її успіхи.

З початком зимового сезону розпочався розвиток відбиванки, столової сітківки (пінг-понг), та кошівки. Найповажнішими конкурентами в американській зоні Німеччини стають: «Лев» — Карльсфельд, «Калина» — Фюссен і «УССК» — Мюнхен. А згодом ще й «Сокіл» — Вад-Верістофен та «Чорногора» — Автсбург.

Сприятливі умови в таборі Карльсфельд біля Мюнхену уможливають проведення численних турнірів з різних видів спорту. УРСТ «Лев» — Карльсфельд, яке згуртувало довкола себе найкращих спортсменів.

Футбол розвивається щораз більше. Дружини стають гідними УРСТ «Лев», який до цього часу посідав безконкурентне становище. Він надалі зустрічається вже з противниками, які не раз виходять переможцями у змаганнях з ним. Одночасно підвищується рівень і дружин відбиванки. З'являється регенсбурзька «Січ». Претендентами на першунів з відбиванки стають «Лев», УССК і «Січ» — Регенсбург. Остання здобуває першість серед українців здобуває першість дружина мюнхенського ських дружин у 1947 р. В тому ж році К. Л. К. Босені відбуваються футбольні РФК організує легко-атлетичні змагання змагання за вступ до числа першунів між за нагороду «Української Трибуни». У тодішніми першуними обласних кляс: цьому змаганні перемогу, після завзятого УССК — Мюнхен та «Дніпро» — Н. Ульм. змагання з КЛК — Мюнхен, здобуває «Залоріжжя». — Ашафенбург, «Дніпро» — «Лев».

Новий Ульм. До числа першунів увійшли. Плавацькі змагання в Новому Ульмі до УССК — Мюнхен та «Дніпро» — Н. Ульм. водять всесторонній розвиток українського змагання з чужинцями, українські дру-еміграційного спорту. Першість з них здо-жнини здобувають все нові й нові успіхи. буває КЛК — Мюнхен. Взимку РФК ор-ганізує лецетарські змагання в Берхтес-зувала УНРРА, УССК здобуває золоту ме-гадені й Миттенвальді. Точками поділя-дало і друге місце серед ДП-дружин у 5-му ються «Лев», «КЛК», «Орлик» — Берхтес-дистрикті американської зони. гаден та «Степ» — Діллінген.

Газета «Промінь» Зальцбург, Австрія 28.01.1949 обидві фотографії.

Українські команди в таборах для переміщених осіб:

Українське Руханково-Спортове Товариство «Лев» Міттенвальд 19.09.1945-51, засноване в таборі в Карлсфельді біля Мюнхена 19.09.1945 року. У травні 1946 карлсфельдський табір поділено до Міттенвальду, Берхтесгадену та Мюнхену-Фрайману. УРСТ «Лев» переїхало до Міттенвальду й надалі вело там свою діяльність.

«Лев». Зліва направо: стоять: Володимир Гарасим, Євгеній Голюка, Володимир Світенко, Ярослав Мочерняк, Роман Шостак, Володимир Гузар, сидять: Степан Романяк, Станіслав Ходань, Олександр Желтвай, Олександр Ліщев, Володимир Хижак.

УСК «Орлик» Берхтезгаден 21.05.1946-48.

УСТ «Беркут» Новий Ульм. Засноване як УСТ «Дніпро» 3.03.46 року в українському таборі Райнгардт Касерне в Новому Ульмі, потім перейменовано на УСТ "Беркут".

УСТ «Довбуш» Фрайман, 26.06.1946-1948

Від грудня 1948 р. футбольна ланка „Довбуша” є членом Баварського футбольного союзу і буде, згідно з німецькими приписами, розігравати змагання за першенство класи „Ц” мюнхенської крайсліги в футбольному сезоні 1949-1950. Рішенням проводу цього Союзу „Довбуш” приділено до 9 групи, в якій грають такі противники: Пазінг 03, Гартек, Ам Гарт, Алеманія, Норд, ТСГ, Спортбунд, Вайс-Бляу, ФФБ Унтерменцінг, Карльсфельд і Вальдек. Крім цього

Дня 1. вересня 1949 р. почався новий футбольний сезон. У цьому сезоні „Довбуш” грає о мистецтво „Ц” класи мюнхенської крайсліги. Юніори і учні грають свої това-

Книга «УРСТ Довбуш 1946-51» Мюнхен, 1951.

УСТ «Чорногора» Аугсбург 1945-48, УСТ «Січ» Регенсбург березень 1946-48, «УССК» (Український Студентський Спортивний Клуб) 15.11.1945-48.

УСТ «Запоріжжя» Ашафенбург 6.06.1946-48, заснований при об'єднанні з «Січ» Ашафенбург.

«Січ» Регенсбург. Зліва направо, стоять: Гарасим, .?. (тренер, чех), Коханюк, Кутний, Закалужний, Медведчук, Савка, Камат, Лютак, .?., сидять: Арндт, Касіян, Ходань, Федишин.

«Січ» Регенсбург. Зліва направо, стоять: Босенко, Кобзар, Дейчаківський, Закалужний, Медведчук, Коханюк. сидять: Гарасим, Ходань, Касіян, Арндт, Лютак.

1946

Чемпіонат серед українських таборних команд (вперше).

Спочатку в 4-х регіонах Німеччини, а саме: Мюнхен, Аугсбург, Регенсбург, Ашафенбург відбулися регіональні чемпіонати українських ДП, кращі команди яких формують 1-й клас.

1-й клас.

1	«Лев» Карльсфельд-Міттенвальд	4			13-10	7
2	«Дніпро» Байройт	5			12-10	6
3	«Дніпро» Бамберг	5			11- 8	6
4	«Чорногора» Аугсбург	5			8-17	1

Регіональні класи (те, що відомо):

Аугсбург: 1 місце «Чорногора» Аугсбург, 2 м. «Беркут» Ульм.

Мюнхен: 1 м. «Лев» Карльсфельд-Міттенвальд, 2 м. «УССК» Мюнхен.

Регенсбург: 1 м. «Дніпро» Байройт.

Товариські матчі:

«Україна»—«Ульм»

Весняне, хоч і німецьке трохи дівчаче, прогнуче сонце, а припек.

Футбольне поле залите сонячним промінням. Тисячі глядачів, українців та німців, перемішалося разом, а між ними видніються американські односторі.

Сюртук.

М'яч тиндним темпом переходить від одної дружини до другої. Не пройшло й хвилини, як ініціативу забиває «Україна» і сильною навалюю атакує воротаря «Ульму». Для німців ситуація, бо м'яч ввесь час «висить» на їх воротах.

Добре розіграна комбінація, — і м'яч у Макарова, який проривається вперед і без промаху чітким ударом всаджує м'яч в сітку.

Бура оплесків.

Післяворона першим успіхом, «Україна» продовжує нападати. М'яч ввесь час біля воріт «Ульму». Ще два-три скрутних становлення, але, як видно, щастило німцям, бо скоро запал в «Україні» проходить, раптом, з невідомих причин, вона стає млявою, «Ульм» розвиває темп і м'яч біля воріт «України».

«Ульм» штурмує завзято, але оборона «Скопи» та воротар Дублянська рятують не один раз «Україну». За це глядачі глядачі нагороджують воротаря кожний раз гучними оплесками.

Сюртук. Перерва.

На цей раз «Ульм» атакує, а «Україна» являє мляву повертається, не ваче боки розвиває після відпочинку. М'яч стрілою летить, але тільки, на жаль, просто в руки воротареві.

Вся надія на воротаря, бо Скопини ІІ якось байдує, грає.

трохи дівчаче, прогнуче сонце, а припек. й час від часу, але майстерно подає м'яча своєму сусідові.

М'яч літає горяка, або, як кажуть факієлі, «Україна» ставить «світляк».

— Коротким м'ячем! Вражі дітяні! — туго біля себе, як шмиче стара бабуса, учасниця змагань, це за часів цесаря Йосифа II, і мала вода рацію, бо дружини «Україна» треба більше тренуватися дома, а тут подавати м'яч не через хмари, а по землі.

«Ситки», може тому що українці люблять простір і розмах, розвинулися українці і ініціатива переходять до їх рук. Сиритий грач, захопивши м'яча, гонить прямо в сітку, але раптом суддя (до речі шкудливий), дає сюртук — вернути назад! Несправедливість судді в глядачів викликала обурення.

Ввесь стадіон затюкав, засвистів.

Невеличке замішення, й раптом «Україна» штурмує. Макарові спритним маневром вириває м'яч, передає Горському, а той, сім раз перехитрили німців, віддав м'яч Лютакові, Лютаков «сім» на м'яч і, як стріла, полетів вперед.

Глядачі, в кого верк міцніші, в одні голос: «Гоні! Гоні!»

Ну, а той спочатку гнав, а потім і ввігнав.

Наслідок — 2:0 на користь «України».

Хоча «Україна» виграла, але це не та ще гра, якої ми сподіваємося від неї. Вона може грати куди краще, як захоче, бо грати є кому, але бракує вправності та зіграності. Я. Яровий.

Перша в краю Вюртемберг дружина «Спортклуб» запросила «Україну» на футбольні змагання 28 квітня. Тисячі глядачів прибули на стадіон.

Сигнал. Гра відразу набирає темпу. Ініціатива в руках німців. Вмало розігрують вони одну за другою комбінації — і м'яч в сітці «України». Це був виклик до змагу, на темі німці «Україна» відповіла контртемпом. З спортивним запалом розігрує вона складні футбольні етюди. М'яч тільки миготить. Ініціатива в руках «України». Гарно розіграна комбінація — й Горський з м'ячем виривається вперед і без промаху б'є в сітку.

Німці беруться дружиніше, але це їх не рятує. Не пройшло й декілька хвилин, як Солтис сильним стрілом б'є другий гол. Одна й друга дружина хочуть показати спос милетство гри: німці — поперечними

комбінаціями, українці — короткою пасовкою та розгністою атакою. Тактика «України» має перевагу.

Перший тайм закінчився — 4:1 на користь «України».

Після перерви грали теж добре. Це перша зустріч з поважним противником. Гра показала, що «Україна» є кращою футбольною дружиною на еміграції.

Рахунок гри — 6:2 на користь «України» — цілком заслужений.

Я. Д-ко.

23 квітня на великій добре впорядкованій спортівні полі українського табору в Аугсбурзі відбулися футбольні змагання Аугсбурзької дружини «Чорногора» грали з приїждженими гостями з Фюссена.

Гра відбулася трохи мляво; помітно, що сили обох дружин майже зрівноважені. Змагання закінчилися на користь «Чорногори» з рахунком 1:0.

Газета «Українські вісті» Ульм, Німеччина, 21.04 та 2.05.1946.

З великим нетерпінням і зацікавленістю очікували ми футбольної зустрічі поміж майстрами С. К. «Україна» і німецькою дружиною «Шпортфройнде» з Штутгарту — однією з найсильніших в німецько-німецькій Лізі. З найвіддаленіших осередків прибули до Ульму численні гості. Дійсно, матч обіцяв бути дуже цікавим — адже, дружини грали в своєму найкращому складі.

Безперервний дощ не зупинив наплив численних глядачів.

Але... з перших хвилин гри української дружини відчувся повний розлад. Відсутність зіграності й безперервне стріляння м'яча в повітря. На полі чути було постійний галас та лайку, в ході яких гравці нарікали один на одного. Німці відповіли на це відмінною передачею м'яча, дезорієнтувавши наші захист і півзахист.

Безперервний «лазак» робить лівий півзахисник, що з цілком незрозумілих причин опинився на «продавочному» місці Лютака. Останній же чомусь потрапив на ліве крило, не маючи для цього ніяких даних — німецькі «вартони» безпастанно випереджали й відбирали м'яч. Ще дивнішою була перестановка Горського на місце Макарова, що є впливовою відсутності здорового глузду в тренерів. Куди своєю незрозумілою грою робить враження, що вдруге викинув на поле. Один лише захист в особі Скопини й Мільо-

ша грає з пасовкою і зашлом, рятуючи не раз ворота від вірних «голів».

Така безвідповідальна гра приходить спочатку до 1:0 на користь німців, а пізніше аж трьох голів у ворота українців. З великою жертвовністю граючий воротар Дублянська не в силі сам захищатися. Лише одним гол Скопини рятує «Україну» від «сухої» поразки. Наслідок 3:1 на користь німців лишається до кінця гри.

Поразка українців аж ніяк не може бути виправдана. Головною її причиною є брак відповідальності не тільки у гравців, а й у керівництві дружини. Дуже часті зустрічі, відсутність систематичного тренажу й досвідченого тренера-професіонала, безперервні зміни амплуа гравців і непотрібне амбіціонерство — головні причини, що в разі їх неусуєнення будуть завжди виною поразок.

Треба нашим майстрам зрозуміти, що вони, називаючи свій клуб «Інтернаціональним», беруть на себе великий і почесний обов'язок — як наші кращі хори й музики з мистецтв, так і вони в спорті, гідно репрезентувати високий рівень українського футболу.

Така могола всієї української громадськості, що чекає від них перемог над цим сильнішим дружинами.

Футбольний матч поміж збірною Ульму і С.К. «Україною», що відбувся минулої неділі, викликав велике зацікавлення серед аматорів спорту. Тисячі глядачів з напруженою увагою слідували за ходом гри, раз—у—раз виявляючи довготривалими оплесками та вигуками симпатію до українських майстрів.

Гра, що виявила значну перевагу наших футболістів над німцями, принесла нам блискучу перемогу з рахунком 1:8. Всі лінії дружини виявили у грі рівність та зіграність. Добре грали: Горський, брати Скопини, Купан, Лютаков та Митринга.

Газета «Українські вісті» Ульм, Німеччина, 16.05 та 30.05.1946.

5.06. Ульм. 15000 глядачів. СТ«Україна» Ульм – ФК «Баварія» Мюнхен – 5-0. Голи: один забив О.Скоцень.

«Україна»: Р.Дубляниця (С.Мисакович), І.Мікльош, С.Лютак, М.Гошовський, О.Скоцень, Р.Ленчицький, А.Горський, Б.Куцан, Й.Скоцень, Цібах, П.Макар.

«Баварія»: Рудольф Фінк («Баварія» 1934-48), Карл Копп (ТСВ «1860 Мюнхен» 1940-41, «Баварія» 1945-49, «Ваккер» Мюнхен 1949-50), Вільгельм, Герберт Молль («Баварія» 1931-51, УОІ 1936), Якоб Штрейтл («Баварія» 1936-54, УЧС 1938, збірна 15/0 (1935-52)), Ганс Майер («Баварія» 1945-52, «Штуттгартер Кіккерс» 1952-55), Фріц Зідль («Баварія» 1943-47), Отто Швайцер («Баварія» 1945-53), Хольмюллер, Еммеріх, Вільгельм Зіметшрейтер («Баварія» 1934-47, УОІ 1936, збірна 8/8 (1935-37)), тренер Йозеф Петтінгер («Баварія» 1912-31, збірна 14/9 (1926-30), УОІ 1928).

Фото перед початком матчу.

3.07.1946. «Мюнхен 1860» Мюнхен – «Довбуш» Фрайман – 1-2.

Минулої середи футболісти С. К. «Україна» склали блискучий іспит й засвідчили свої високі спроможності в популяризації доброго імені українського спорту.

Зустріч з відомою європейською дружиною «Байєрн» — двома разовим чемпіоном Німеччини — принесла нашим майстрам заслужену перемогу з рахунком 0:5.

Увесь склад України виявив у цьому відповідальному матчі зразкову зіграність і волю до перемоги.

Майстерну спритність виявив воротар Дубляниця. Непохитну стійкість показав захист в особі Мікльоша і Скоцєна. Чудовий Горський на позиції центрхавбека. Напад — Макаров, Вайнерт, Скоцєн, Цібах, Куцан — виявив блискучу гру і невтомність. Майстерну гру показав Макаров, що викликав захоплення у всіх глядачів.

Бажаємо перемогам даліших успіхів на футбольному полі.

4 : 2 на користь «України»

Німецька дружина «1846» (Ульм), що зустрілася з «Україною», вважається чи не найкращою дружиною в місті. «Україна» виступила в повнім основнім складі. З перших хвилин гри виявилось, що боротьба буде напружена й цікава. Вже п'ять хвилин матчу викликають радісні оплески глядачів. З короткої подачі Макара Скоцєн II забиває перший гол. 1 : 0 веде «Україна». Гра набирає різкого характеру. Темп посилюється. Скоцєн II виходить вперед. Сильний технічний удар. Воротар не в стані затримати цього «мертвого м'яча», Німці знову починають гру з центру. Вони не можуть пристосуватися до енергійного темпу українців. Однак, німці опановують становище. М'яч починає бавати вже й на українському боці. Але захист «України» грає чітко — і ініціатива знову в руках українців. Вдало розіграну комбінацію закінчує Скоцєн II 3 : 0 для «України». Нервовість німців переходить в одверту грубість і неадекватність. Гра йде напружено. Один із захисників порушує правила гри. Карний удар для «України». Воротар не в змозі затримати м'яч. 3 : 1. Німецький напад атакує. Складні ситуації біля воріт розв'язує захисник Мікльошич. Кінчається перший тайм.

У другому таймі помітно, що німці мають намір відквитатись. В одному із складних моментів їм щастить забити другий гол. Рахунок 3 : 2. Далі гра йде з переїмливим успіхом. Невдовзі перед кінцем Макарові вдається забити четвертий і останній гол.

„УКРАЇНА“ — „ВІКТОРИЯ“ 4 : 1 (1 : 1)

Ашафенбург, 21. 7. 1946. — До змагання з німецькою дружиною „Вікторією“, miestцем Гесії, виступила „Україна“ в нормальному складі.

В першій половині гри „Україна“ атакує безуспішно. Скоцєн з найближчої віддалі стріляє в поперечку, або воротареві в руки. В 20-тій хвилині, з легкого стрілу німці добувають перші ворота. В 44-тій хвилині з подачі Макара, Скоцєн, гоетрим стрілом добуває ворота і рахунок вирівнює. По перерві німці накидують гри гостре темно, та вже в 10-тій хвилині заломлюються, завдяки добрій гри поміч „України“, де відзначилися Мицавка і Скоцєн I.

Офензивну ініціативу перебирає „Україна“ і в 65-тій хвилині, зі стрілу Куцана, переймає провадження. Кілька хвилин пізніше той самий змагун з 20-ти метр. пільного кону добуває „бомбою“ треті ворота.

Шість хвилин перед кінцем змагання, Скоцєн II, з подачі Цібаха, стріляє четверті ворота, устійноючи вислід 4 : 1.

Глядачів понад шість тисяч.

Газети «Українські вісті» Ульм, 6.06 та 18.07.1946, «Гарт» Бад-Верісгофен, 11.08.1946 (всі — Німеччина).

Один день з „Україною“

— Ульм! Гауптбанюгі! — викрикує «шафнер» — і юрба людей понесла мене до виходу. Чекаю коло правого входу зупинки. По протилежній стороні вулиці великий арбін звертає мою увагу. Відмічаю великими буквами: С. К. Україна (Львів-Ульм) — Ф. Ц. «Баєрн» (Мюнхен). Щасливо сьогодні потрапив! «Україна» змагається з одним з німецьких першунів Баварії!

Сідаю до «чвиркі» і їду до українського табору Бельке-Касерне, де має свій осідок Спортивне Товариство «Україна». Вправа ще раз перепечена на великому папері «С.К. Україна» (Львів-Ульм).

Мене оточує норов враження, що я у нашому Львові, їду на трици «Полюні», де за кілька хвилин вибіжить наша слава одинадцятка до змагань з традиційним суперником «Гасмоней». Мене полого нетерпляче вичікування, таке знане для кожної глядача перед емоційними змаганнями.

Входжу на велике таборове подвір'я і зустрічаю доктора К., бувшого провідника «Сяну» з Перемішля. Він тепер клубовим лікарем «України». Витасює щиро, я запитую про сьогоднішній настрій. «Сьогодні ми в найсильнішому складі і повинні виграш...»

Заходимо до спортової домівки. Витасює зі змаганнями, пізнаю невідступних симпатиків і прикладаю цікавий ірі в столову ситніку. Напроти себе стоять два теперішні футболісти „аси“: Ско-

ценя ІІ і Горський. Останній виходить переможно, всі збираються в зурт.

До нас зближається провідник ланки копаного мяча мр. Ч, що своєю постанню і смалявим запалом лицем нападає асента.

По середині стоїть Скоценя І, зничий зі Львова „Мачула“. Серед спортової братії він має не яке буть становище. Він є радним, а це неабияк! Йому повинується ціла «братія». Складає братію на «бетон» і «тримає балаж», відтак Мачула наказує відпочинок... Всі розходяться. Обидва юсподарі домівки розносять по кімнатах для змагунів випраний і вичищений одяг.

Вже їдучи перед змаганням довгий синій автобус возить мешканців табору на трици. Останніми виїжджають змагуни.

Входжу до майже порожнього вазу і сідаю при вікні. Поволі сходяться вже в одностроях змагуни.

Крізь вікно бачу Скоценя ІІ з жінкою. Іде повільним, немов літчим кроком, але на трици — це найнебезпечніший пробовик і стрілець, а в останньому часі, як середуцій напасник. За малу хвилину надходить молодий, виглядом поставово панянки, воротар бувшого «Сяну» — Дублянчик. Скорим рішучим кроком іде Горський. Недавно ще ірізний правий лучник, а тепер це кращий помічник.

Ось із голосним: Дай Боже! з'являється, славний цит з лівського трища, лівий оборонець Мікльош.

Цей люблений публікою «Ясьо» має свою тактику в ірі. «Не штука грати ногами, але розумом!» — і показує притім рукою на чоло.

Мр. Ленчицький, крайній помічник розглядається, де знайти собі приємне товариство. Зараз коло нього приміщується Куцан. Цей правий криловий бувшого «Дністра» — Самбір є завжди небезпечний своїм білом, стрілом і точним застранням.

Низький ростом, але з випробуваною рутинною, витривалістю, доброю тактикою та офензивною грою є крайній помічник Гошовський.

«Рейбонка» нема! — хтось викрикує. Висилають скоро на розіграти, та Макар уже біжить у доволу сірому плащі. Легко похилена поспату, непоказний ростом і блідим обличчям, на лівому крилі це один з найірізніших напасників. Працює інтензивно і має за собою найбільш стрілені воріт.

За хвилину автобус рушає. Хтось командує «таборово!» і несеться:

«Булава це провід наш
Булава для юнаків...»

Атмосфера на трици напружена. Це одні з найважливіших досі змагань. Противник — бувший віце-містеч Німеччини.

Свистюк! Гра почалася. Нервозна, завзята іра, іостре, скоре темпо... Публіка живо реагує на всі емоційні застрання, підбадьорює своїх любимців. Саме Куцан проредеря крізь ворожу оборону, скорим біом зблизився до воріт, легко віддав до середини і мяч задержався перед лівом ною Скоценя ІІ. Хвилину напруження... Хтось крикнув з пуб-

блики: «Леник, шайба!» — і в тій же секунді в правому розі затріпалася сітка воріт. Це доволі не втихали огітески, а «Україна» перепроводжувала одну атаку за другою. Це був переломовий момент. Кінцевий вислід 5:0 для «України»...

Вечором у доміці товариства чути настріву музику... Це „братія“ розважається.

Ще кілька їдучи тому змагались твердо і завзято, а тепер вони м'яко посуваються під звуки настрівового танца. Ось Горський зі своєю буйною чуприною, званий через те „Львом“, з ірацією, немов пливе з високою стрункою партнеркою, там знову Ленчицький у кутку, щось шепче на вухо синьоакій білявці... Музика змолкає, а на середині залі з'являється Скоценя ІІ, побіж ною Мікльош. Сходяться співаки, за хвилину сильний, милий баритон Мікльоша розходиться по залі... „Будь здорова...“

Старе львівське танцю. Щось ворухнеться в душі, нападає щось таке близьке, рідне...

....Прощай кохана ти моя,
Ти будь щаслива,
А я... сам їду в життя...
Неодін зітхнув, задав...
Та за хвилину зальний спів рознісся іріжко по залі. Боевий тон, міцні слова...

„Ми їдем вперед,
Над нами вітер віє...“

І вони їдуть, і іордо несуть стяг української спортової культури, та ідно захищають назву: Спортивне Товариство „Україна“.

Мр. Славич

Газета «Гарт» Бад-Верісгофен, Німеччина, 28.07.1946.

31.07. УСТ «Сокіл» Бад-Верісгоіен – ФЦ «Міндельгайм» – 1-3 (1-1).

5.08. «Лев» Міттенвальд – ТСФ «Берхтесгаден» – 3-1 (1-0).

7.08. «УСТ «Дніпро» – «Айнтрахт» Новий Ульм – 4-4 (0-2).

8.08. «Лев» Міттенвальд – «ФЦГ 1928» Гарміш Партенкірхен – 5-1 (2-0).

10.08. 2000 глядачів. СТ «Україна» Ульм-ФК «Мемінген» – 11-0 (5-0). Голи: Макар (чотири), Куцан (три), Мицавка (два), Банах (два). Дебютний матч за команду Босого та Банаха.

11.08. СТ «Україна» Ульм – ТСГ «Геттінген»

«Дня 11.8. ц. р. розіграла «Україна» змагання копаного м'яча з ТСГ Геттіш'еп.

Дружина німців належить до вюртемберської «ляндес-ліг» в якій займає 3. місце. Кондиційно добра одинадцятка, швидка, з добрими дефензивними формаціями, де воротар є клясою для себе. Напад в полі працює тактично, під воротами брак стрілового вікінчення.

Змагання ті заграла «Україна» чеською системою, (приземна, плоска, комбінаційна гра в «трикутники»).

Спеціально напад заграє концертно, де Банах, Куцан і Макар вибивалися понад рівень. Вареха і Мицавка вирізнилися працюватістю, притім перший може записати свій уділ в 4 здобутих воротах.

Поміч досить добра. Гошовський і Скоценя І. перевищували під оглядом тактики слабого Лютаса. Гошовський грає за гостро, і навіть придержує деколи противника руками. Скоценеві 1. пригадаємо, що крім дефепзивної оборони своїх воріт, має грати також офензивно.

З оборонців кращий Мікльош, але й Гаврилів грав твердо і жертвенно. Куцан грав лиш 43 хвилини і був без закиду. Заступник Мисаков не мав роботи. Небола надто повільний і нездецидований.

Суддя Вотлер, добре суддював, але допустив до гострої гри. Публіки 3000».

Газета «Гарт» Бад-Верісгофен, Німеччина, 4.09.1946.

11, 15.08. УСТ «Сокіл» Бад – Верісгоіен-ФЦ «Дірлєванг» – 2-0 (1-0), 1-1 (0-1).

17.08. 3000 глядачів. «Україна» Ульм – ФФ «Кіккерс» Верінген – 5-0 (4-0).

1.09. «Дністер» Людвігсбург – СГФ «Геглінген» – 4-3. Голи: Хитра, Борецький, Григорул, Суховерський.

4.09. УСТ «Дніпро» Ульм – ШК «Ульм» – 2-1 (0-0).

5.09. «Дністер» Людвігсбург – СКФ «Людвігсбург» – 1-1 (1-0).

8.09. УСТ «Зоря» Герренберг – «ФФЛ-2» Герренберг – 5-1 (3-1).

«Дністер» Людбвігсбург – СК «Освальд» – 1-3.

10.09. УСТ «Дніпро-2» Ульм – «Оффенхаузен» – 0-3 (0-2).

15.09. «Дністер» Людвігсбург – «ШФГ» Гайтінген – 5-1(1-1). Голи: Борецький (три), Лютак, Хитра.

22.09. «Богун» Розенгайм – «Гросскаролінненфелд» – 3-0 (3-0). Голи: Дичаківський, Дехнич, Гарасим.

28.09. УСТ «Дніпро» Ульм – ШК «Ульм» – 2-0 (1-0).

В неділю 25. 8. 46. розіграла в Мюнхені „Україна“ відплатні змагання з ФК „Басри“.

До змагань виступила вона в складі: Босий, Мікльош, Скодєнь І., Лютак, Горський, Мицавка, Куцан, Банах, Скодєнь ІІ., Вареха, Макар.

Ворота для ФК „Басри“ здобув Гольцмільдер, для „України“ Скодєнь ІІ. з карного. В „Україні“ найкращий Горський.

Перших 15 хвилин було доказом опанованої гри. Оба нападники переводять ряд гарних комбінацій, які завжди рвуться завдяки добрій грі оборони. „Україна“ граючи системою „W“, веде цілий час отверту гру, а Макар і Вареха здобуваючи ефективно терен, створюють раз-у-раз грізні ситуації під воротами противника. Напад ФК „Басри“ переводить ряд складних акцій та часто загрожуює воротам „України“. „Україна“ дивує усіх жертвенністю, працьовитістю та незвичайно амбітною і завзятою боротьбою за кожний м'яч, швидкістю перевищують противника, який старається надробити недостачі гострою, часто доволі брутальною грою, якою відзначається головню

Гольцмільдер. Помітна була нервозність гравців, яка зумовила те, що рівень був відносно невисокий. У 27 хв. здобуває Гольцмільдер з пробною ворота для ФК „Басри“.

Друга половина приносить бравурні атаки „України“. Темпо гри загострюється. У 12. хв. суддя усуває з грица Вареху за небезпечну гру. У 27. хв. проривається Скодєнь ІІ. на ворота, та ворожі оборонці „фавлюють“ його в поганий спосіб. Карний коп замінює він у ворота. За 10 хв. приходить до прикрого інциденту. Куцан виборює м'яч від Гольцмільдера, який стараючись його надігнати, в брутальний спосіб контузує Куцана в ногу. Куцан не опанувавшись нервово зневажив Гольцмільдера чинно, зате суддя обидвох усуває з грица. Кінцеві хвилини не можуть уже змінити вислід. Суддя дуже добрий. Глядачів 12.000.

Газета «Гарт» Бад-Верісгофен, Німеччина, 4.09.1946.

BS Augsburg — Ukraina 8 : 1

Ce wze czetwertyj raz rozhromlono naszu odynadciatku... reprezentaciju! Kazut do trioch raziw sztuka, a za czetwertym sportowci „Ukraina“ powynni zrobity hromadianstwu pryjemnist i perestaty reprezentuwaty nasz sport. Ce wze skandal. Ne dosyt toho, szczo prohrajut hanchno, ale i pobuwajut partneriw.

My, zylci Aschaffenburga majemo szcze pretensii do p. Skocenja i хочемо pryhadaty jomu tu klatwu jakoju win zapewnyw, szczo F. K. „Ukraina“ ne zabude szczyroho pryjniattia w Aschaffenburgi i powede druzynu do dalszydi peremoh ta szczo ne prynese soromu ukraïnskomu sportowi. Ale nowydy szladiw. Na swoju oboronu, szczo szwydko zabuw p. Skocen swoi slova. Zaraz ne doderzaw klatwy. p. Skocen moze maty wydno, p. Skocenewi ne oplaczujutsia zmadne uprawdanni, a same: „Niezoho sobi ne hanniia w ukraïnskych klubach i win szukaє pryhaduju, ce bulo pry czarci“.

Газета «Неділя» Ашафенбург, Німеччина, 13.10.1946.

1946/47

Чемпіонат серед українських табірних команд. 1-й клас:

1	«Лев» Карльсфельд-Міттенвальд	10			20- 9	13
2	«Чорногора» Аугсбург	10			18-11	13
3	«Дніпро» Байройт	10			15-14	11
4	«Беркут» Ульм	10			16-18	10
5	«УССК» Мюнхен	10			14-20	8
6	«Дніпро» Бамберг	10			11-23	5

Регіональні класи.

Аугсбург.

1	«Дністер» Людвігсбург	8			24- 6	13
2	«Зоря» Карлсруе	8			11-19	8
3	«Степ» Діплінген	5			8-10	6
4	«Скала» Цуфенхаузен	5			13-16	6
5	«Чорногора» Аугсбург	8			12-13	6
6	«Беркут» Ульм	8			9-26	4

Ансбах.

1	«Сокіл» Ельванген	12			34-11	19
2	«Тризуб» Ротенбург	13			25-17	16
3	«Пролом» Ансбах	13			29-25	14
4	«Гомін» Дінкельсбіль	13			23-18	12
5	«Дністер» Обернцен	12			21-23	12
6	«Хортиця» Райтерсайх	13			21-45	9
7	«Скала» Вайсенбург	13			21-35	7

Ашафенбург.

1	«Дніпро» Корнберг	4			7-1	16
2	«Запоріжжя» Ашафенбург	4			3-5	13
3	«Чорноморя» М. Кастель	4			0-8	9

Мюнхен.

1	«Лев» Карльсфельд-Міттенвальд	9			28-11	14
2	«Орлик» Берхтесгаден	9			14- 8	12
3	«Довбуш» Фрайман	9			16-11	8
4	«Богун» Розенхайм	9			11-19	7
5	«Прометей» Карльсфельд-Міттенвальд	5			10-17	4
6	«УССК» Мюнхен	9			7-26	3

Регенсбург.

1	«Січ» Регенсбург	9			43-11	15
2	«Сян» Пфаркірхен	6			10- 9	10
3	«Буревій» Ноймаркт	8			26-16	9
4	«Дніпро» Байройт	9			15-17	9
5	«Степ» Ерлянген	5			14-16	4
6	«Буйтур» Пфорцгайм	9			11-37	4
7	«Чайка» Нюрнберг	6			6-25	1

Кубок Володимира Буцка серед українських табірних команд (вперше)

Літо-переможець - «Лев» Карльсфельд-Міттенвальд. Осінь - «Беркут» Ульм (граючий тренер - П.Макар.

Чемпіонат Німеччини (Oberliga Süd).

Pos.	Club	Games	W	D	L	Goals	GD	Points
1	1. FC Nürnberg	38	28	6	4	108:31	77	62:14
2	SV Waldhof Mannheim	38	22	5	11	74:54	20	49:27
3	Eintracht Frankfurt	38	16	14	8	72:50	22	46:30
4	TSV 1860 München	38	18	8	12	67:50	17	44:32
5	Kickers Offenbach	38	16	11	11	76:58	18	43:33
6	VfB Stuttgart	38	17	9	12	64:58	6	43:33
7	Stuttgarter Kickers	38	18	6	14	90:56	34	42:34
8	Schwaben Augsburg	38	17	7	14	75:51	24	41:35
9	FC Schweinfurt 05	38	14	12	12	56:46	10	40:36
10	SpVgg Fürth	38	14	10	14	56:57	-1	38:38
11	FC Bayern München	38	12	12	14	75:56	19	36:40
12	VfR Mannheim	38	16	3	19	50:62	-12	35:41
13	TSG Ulm 1846	38	13	8	17	56:80	-24	34:42
14	FSV Frankfurt	38	9	15	14	35:50	-15	33:43
15	Viktoria Aschaffenburg	38	14	5	19	68:111	-43	33:43
16	VfL Neckarau	38	12	8	18	74:83	-9	32:44
17	BC Augsburg	38	14	2	22	62:89	-27	30:46 rel.
18	1. FC Bamberg	38	12	4	22	44:75	-31	28:48 rel.
19	Karlsruher FV	38	10	7	21	48:84	-36	27:49 rel.
20	Phönix Karlsruhe	38	9	6	23	46:95	-49	24:52 rel.

За ШВ «Штутгартер Кікерс» Штутгарт грав **Павло (Пауль) Макаров (Макар).**

У серпні 1942 року політрук 2-ї стрілецької роти 1013-го стрілецького полку 285-ї стрілецької дивізії П.К.Макаров був поранений. Згодом потрапив у полон. Добровільно почав співпрацювати з німцями. Служив у каральному загоні СД, який розташовувався у Васильковичах під Оредежем Ленінградської області, де був начальником в'язниці. Наприкінці війни служив в команді «цейт Норд» розвідувального органу німців «Цепелін». Займався допитами військовополонених.

«...В «Красных казармах» немцы вербовали из числа узников концлагеря своих агентов, которые помогали выявлять среди пленных командиров, политработников, евреев, коммунистов, «склонных» к побегу и т.д. Все выявленные расстреливались немцами без суда и следствия.

Фашистские агенты затем вливались оккупантами в карательные отряды СД, ГФП и активно боролись с партизанами, разведчиками.

В частности, при расследовании уголовных дел на членов карательного отряда СД, располагавшегося в местечке Васильковичи под поселком Оредеж, следователи обнаружили в этом отряде таких немецких агентов, как Долин, Ивохин, Гильдебранд и других, часть которых в 1944 году бежали вместе с «хозяевами» и оказались на территории ФРГ, Бельгии, Франции, Великобритании.

Например, в Англии оказался каратель, участник расстрелов Макаров Павел, бывший футболист ленинградского «Спартака», который уцелел, неплохо устроился, женился (хотя в Ленинграде до недавнего времени проживали его жена и дочь, считавшие его «пропавшим без вести»). Он даже после войны играл в футбол в английской команде. Однако на обращение советских властей с требованием выдать немецкого карателя для предания его суду английские власти ответили отказом. ...».

Книга «Все верили, что война ненадолго...», К.В.Голубков.

«...был на Лужском рубеже... О нем говорили, что он пропал без вести....Погиб.... В ленинградском городском совете «Спартак» на видном месте многие годы были выставлены портреты погибших в войне спортсменов общества... Макаров (по просьбе В.И. Семенова - спортивного журналиста) был среди них...

В 1965-66 в Оредеже (ранее - Оредежский район, ныне- Лужский район, Ленинградской области) проходил процесс над изменниками Родины...

Писал материал в «Ленинградской правде» журналист Игорь Лисочкин.... Весной 1942 году на бывшей барской усадьбе Васильковичи (под Оредежем) появились первые 12 человек зондеркоманды СД.... Уголовники, всякий сброд и бывшие военнопленные... Одним из этих военнопленных был и Павел Макаров... К весне 1943 года (после прорыва Блокады) переместились в Псков... Перед тем как бежать оттуда в Ригу, решили на память сфотографироваться в местном фотоателье в полной немецкой форме.... Павел обосновался в первом ряду, в центре... Все в зондеркоманде называли его футболистом... Наши пришли и псковский фотограф сразу же передал в органы это фото.... Начался первичный поиск... А Павел (сразу после Риги) слинял в Англию, в Манчестер... В 1945 году имел лавку, жену и двух крох-детей... Играл за мелкий местный клуб... Наши в то время распространяли в странах антигитлеровской коалиции газету «Голос Родины» (на русском языке), в которой на последней полосе публиковали портреты изменников Родины....Попала она и в Манчестер... Пришлось бежать в Германию.....»

Мемориал: запрос на поиск сына матерью Макаров Павел Константинович стрелок, б/п, красноармеец. 1919г.р., родился в Ростове-на-Дону, призывался Смоле РВК города Ленинград. 15.07.1941г. Пропал без вести 28.09.1941г. Мать Макарова Григорьевна проживала город Ростов-на-Дону, пр.Подбельского 35. Списки в Андреевского райвоенкомата Ростова-на-Дону 24.07.1946г. Еще один документ мемориала: красноармеец Макаров Павел (без отчества) попал в плен, принял при немцев, татарин, служит у немцев 24.08.1943г., дальнейшая судьба неизвестна. Док от 11.07.1947г.

Von links stehend: Schaleitzki (Zivil), Frey, K. Kronenbitter, S. Kronenbitter, Sing, Warzecha, Oswald, Förschler, Makar, Rath; knieend: Vosseler, Jahn, Vetter.

«Штутгартен Кікерс» 1946/47, Макаров стоить второй справа.

За ФК «Фенікс» Карлсруе грали: **Омел'ян Банах, Володимир (Вальтер) Закалужний, Богдан Куцан, П.Макаров, Іван Мікльош, Олександр Скоцень, Йосип Скоцень, Остап Стецків, Ервін Таховський.**

Waldemar Zakaluzny

WALDEMAR ZAKALUZY, Automechaniker, geb. am 2. 5. 1925 in Lemberg (Ukraine), Halbstürmer und Außenläufer. Jugend in Lemberg, dann Jahn Regensburg, in dieser Saison von TSV Schwaben als Vertragsspieler verpflichtet.

В.Закалужний ув формі ТСВ «Швабен» Аугсбург.

Sp.	Datum	Gegner	Ergebnis	Phönix-Torschützen	Zuschauer
1.	29.09.46	H. VfL Neckar	0:2 (0:0)	-	-
2.	05.10.46	A. TSG Ulm 48	0:4 (0:0)	-	-
3.	12.10.46	H. VfR Stuttgart	2:0 (0:0)	Wilpert 2	-
4.	19.10.46	A. VfR Mannheim	0:1 (0:0)	-	-
5.	27.10.46	H. FC Schwaben 05	0:1 (0:0)	-	-
6.	03.11.46	A. Bayern München	3:0 (0:0)	Bayard Wilpert 2	12.000
7.	10.11.46	H. SpVgg Fürth	1:0 (0:0)	Auer	8.000
8.	17.11.46	A. FSV Frankfurt	0:2 (0:0)	-	4.000
9.	24.11.46	A. FC Bamberg	1:2 (0:0)	Auer	8.000
10.	16.12.46	H. SC Augsburg	5:0 (0:0)	Skozen 8 28 Auer 21 Sommerlat	11.000
11.	08.12.46	A. 1. FC Nürnberg	0:0 (0:0)	-	15.000
12.	15.12.46	H. Waldhof Mannheim	2:4 (0:0)	Kucan 1 Schmidt	3.000
13.	22.12.46	H. Eintracht Frankfurt	3:2 (0:0)	Kucan 21 Auer	4.000
14.	29.12.46	A. Karlsruher FV	0:0 (0:0)	-	6.000
15.	06.01.47	H. Stuttgarter Kickers	3:2 (0:0)	Skozen 8 3	5.000
16.	13.01.47	A. V. Aachenerburg	1:2 (0:0)	Gast	8.000
17.	19.01.47	H. Schw. Augsburg	0:1 (0:0)	-	9.000
18.	26.01.47	A. Waldhof Mannheim	0:2 (0:0)	-	5.000
19.	02.02.47	A. 1860 München	0:2 (0:0)	-	8.000
20.	09.02.47	H. Kickers Offenbach	0:2 (0:0)	-	6.000
21.	09.03.47	A. VfR Stuttgart	2:1 (1:1)	Skozen 8 2	10.000
22.	16.03.47	H. VfR Mannheim	1:1 (0:0)	Sommerlat	6.000
23.	23.03.47	A. FC Schwaben 05	1:2 (0:0)	Auer	4.000
24.	30.03.47	H. Bayern München	1:2 (0:0)	Sommerlat	3.000
25.	13.04.47	A. SpVgg Fürth	4:2 (1:0)	Barnack (Skozen 8 21) Egg	8.000
26.	21.04.47	H. FSV Frankfurt	0:0 (0:0)	-	10.000
27.	27.04.47	A. FC Bamberg	2:2 (1:0)	Kucan 1 Makar	10.000
28.	04.05.47	H. VfL Neckar	0:2 (0:0)	-	4.000
29.	11.05.47	A. SC Augsburg	1:2 (0:0)	Auer	10.000
30.	18.05.47	H. 1. FC Nürnberg	0:2 (0:0)	-	12.000
31.	15.06.47	H. TSG Ulm 48	2:1 (0:0)	Skozen 8 1 Sommerlat	6.000
32.	22.06.47	A. Eintracht Frankfurt	1:1 (0:0)	Loße	8.000
33.	01.07.47	H. Karlsruher FV	0:1 (0:0)	-	9.000
34.	08.07.47	A. Stuttgarter Kickers	0:1 (0:0)	-	9.000
35.	15.07.47	H. V. Aachenerburg	2:0 (0:0)	Skozen 8 1 Stocker	3.000
36.	22.07.47	A. Schw. Augsburg	3:3 (0:0)	Skozen 8 3	4.000
37.	29.07.47	A. Kickers Offenbach	3:3 (0:0)	Sommerlat (Skozen 8 2)	4.000
38.	05.08.47	H. 1860 München	2:1 (0:0)	Stockler Auer	3.000
Saisonabstufung: Platz: 20					9 Siege / 6 Unentschieden / 23 Niederlagen
					46 - 95 Tore; Tor Differenz: - 49
					24 : 52 Punkte

Sp.	Datum	Gegner	Ergebnis	Phönix-Torschützen	Zuschauer
1.	29.09.46	H. VfL Neckar	0:2 (0:0)	-	-
2.	05.10.46	A. TSG Ulm 48	0:4 (0:0)	-	-
3.	12.10.46	H. VfR Stuttgart	2:0 (0:0)	Wilpert 2	-
4.	19.10.46	A. VfR Mannheim	0:1 (0:0)	-	-
5.	27.10.46	H. FC Schwaben 05	0:1 (0:0)	-	-
6.	03.11.46	A. Bayern München	3:0 (0:0)	Bayard Wilpert 2	12.000
7.	10.11.46	H. SpVgg Fürth	1:0 (0:0)	Auer	8.000
8.	17.11.46	A. FSV Frankfurt	0:2 (0:0)	-	4.000
9.	24.11.46	A. FC Bamberg	1:2 (0:0)	Auer	8.000
10.	16.12.46	H. SC Augsburg	5:0 (0:0)	Skozen 8 28 Auer 21 Sommerlat	11.000
11.	08.12.46	A. 1. FC Nürnberg	0:0 (0:0)	-	15.000
12.	15.12.46	H. Waldhof Mannheim	2:4 (0:0)	Kucan 1 Schmidt	3.000
13.	22.12.46	H. Eintracht Frankfurt	3:2 (0:0)	Kucan 21 Auer	4.000
14.	29.12.46	A. Karlsruher FV	0:0 (0:0)	-	6.000
15.	06.01.47	H. Stuttgarter Kickers	3:2 (0:0)	Skozen 8 3	5.000
16.	13.01.47	A. V. Aachenerburg	1:2 (0:0)	Gast	8.000
17.	19.01.47	H. Schw. Augsburg	0:1 (0:0)	-	9.000
18.	26.01.47	A. Waldhof Mannheim	0:2 (0:0)	-	5.000
19.	02.02.47	A. 1860 München	0:2 (0:0)	-	8.000
20.	09.02.47	H. Kickers Offenbach	0:2 (0:0)	-	6.000
21.	09.03.47	A. VfR Stuttgart	2:1 (1:1)	Skozen 8 2	10.000
22.	16.03.47	H. VfR Mannheim	1:1 (0:0)	Sommerlat	6.000
23.	23.03.47	A. FC Schwaben 05	1:2 (0:0)	Auer	4.000
24.	30.03.47	H. Bayern München	1:2 (0:0)	Sommerlat	3.000
25.	13.04.47	A. SpVgg Fürth	4:2 (1:0)	Barnack (Skozen 8 21) Egg	8.000
26.	21.04.47	H. FSV Frankfurt	0:0 (0:0)	-	10.000
27.	27.04.47	A. FC Bamberg	2:2 (1:0)	Kucan 1 Makar	10.000
28.	04.05.47	H. VfL Neckar	0:2 (0:0)	-	4.000
29.	11.05.47	A. SC Augsburg	1:2 (0:0)	Auer	10.000
30.	18.05.47	H. 1. FC Nürnberg	0:2 (0:0)	-	12.000
31.	15.06.47	H. TSG Ulm 48	2:1 (0:0)	Skozen 8 1 Sommerlat	6.000
32.	22.06.47	A. Eintracht Frankfurt	1:1 (0:0)	Loße	8.000
33.	01.07.47	H. Karlsruher FV	0:1 (0:0)	-	9.000
34.	08.07.47	A. Stuttgarter Kickers	0:1 (0:0)	-	9.000
35.	15.07.47	H. V. Aachenerburg	2:0 (0:0)	Skozen 8 1 Stocker	3.000
36.	22.07.47	A. Schw. Augsburg	3:3 (0:0)	Skozen 8 3	4.000
37.	29.07.47	A. Kickers Offenbach	3:3 (0:0)	Sommerlat (Skozen 8 2)	4.000
38.	05.08.47	H. 1860 München	2:1 (0:0)	Stockler Auer	3.000

fürer spielen: Zakaluczny: 5 Spiele (34., 35., 36., 37., 38. Spieltag)
 Bergmann: 1 Sp. (32.)
 Leonard: 1 Sp. (37.); Loße: 1 Sp. (32.); Kooz: 1 Sp. (35.); Reeb: 1 Sp. (38.)
 Gogol: 3 Sp. (18., 31., 32.); Klingler: 6 Sp. (18., 32., 33., 34., 35., 36.)

Süddeutscher Fußballverband

Spielbericht für Spiel Nr. ...

Meisterschaftsspiel der Verbandsliga - Landesliga - Bezirksliga - Kreisliga
 Pokalspiel
 zwischen der 1. Mannschaft des Vereins **FC Phönix**
 und der 1. Mannschaft des Vereins **Eintracht Frankfurt**
 auf dem **Phönix** Platz in **Karlsruhe** am **22.12.1946**

Bauender Verein:	Gastverein:
Vereinsname: FC Phönix	Vereinsname: Eintracht
1. Torw.: Bartelmeß Heinrich	1. Torw.: Turck, Anton
2. v. V.: Nied, Oscar	2. v. V.: Bechtold, Adolf
3. v. V.: Finkbeiner, Gottlieb	3. v. V.: Wesem, Hans
4. v. V.: Schmitt, Erich	4. v. V.: Farnham, Rudi
5. v. V.: Nied, Erwin	5. v. V.: Gastner, Toni
6. v. V.: Cunz, Otto	6. v. V.: Hall, Werner
7. v. V.: Auer, Manfred	7. v. V.: Muth, Georg
8. v. V.: Kucan, Robert	8. v. V.: Wirsching, Albert
9. v. V.: Gizzi, Hans	9. v. V.: Adamkiewicz, Edm.
10. v. V.: Skozen, Alex	10. v. V.: Schmitt, Adam
11. v. V.: Bayer, Karl	11. v. V.: Czakany, Eugen
Mechl.: Nied	Mechl.: Wirsching
L.-R.: Friedr. Häberer	L.-R.: K. Müller
Anschrift des Linienrichters:	Anschrift des Linienrichters:
	Bödingen
Angesetzte Anfangszeit: 14.00 Uhr	Spielbeginn: 14.00 Uhr, Ende: 14.30 Uhr
Pause von: 14.55 Uhr bis: 15.05 Uhr	Sieger: Phönix mit 3 : 0 Toren
Unkosten des Schiedsrichters:	Halbzeit mit: 3 : 0 Toren
Fahrt: 3 Klasse 88 RM	Der Schiedsrichter:
Auslagen: 2 Tag 20 RM	Name: Fritz Ritzmann
Übernachtung: 2 Tag 158 RM	Anschrift: Regensburg, Regensburger
Verbandlicher Verein erhalten:	Verein: John Regensberg
	Bitte wenden!

Schiedsrichter-Bericht über Vorfälle anlässlich des Spiels:

Gehten alle mit dem Bus zum Spiel. Der Torwart Schmitt war sehr nervös und hat einen Schuss aus dem Strafraum geschossen, der auf das Torwartensymbol traf. Der Schiedsrichter hat darauf hingewiesen, dass das nicht geht. Der Torwart hat sich entschuldigt und hat den Schuss nicht mehr geschossen. Der Schiedsrichter hat das Spiel fortgesetzt.

2. Weihnachtsfeiertag, den 26. Dezember 1946, 14.00 Uhr

Phönix-Stadion

Zum 110. Male

KfV gegen FC PHÖNIX

Mannschafts-Aufstellung:

KfV

Stephan	Becker	Schmitt	Schön	Ehrmann
Herberger	Biedenbach	Fritsch	Janda	
Benz	Scherer	Fritsch	Janda	
Föry	Skozen	Gizzi	Kucan	Auer
Cunz	Nied	Kühn	Bayer (Neßmann)	
Finkbeiner	Rohrer			

FC Phönix

Протокол матчу «Фенікс» Карлсруе-«Айнтрахт»
 Франкфурт- на – Майні, 22.12.1946.

„Беркут“ здобув чашу! — „Лев“ покидає змагання!

Сімковий бітскапичний турнір за єрби чашу магістра Бушика Володимира, розіграний в Аугсбурзі п суботу 8. XI. 1947 р. закінчився після шістого ряду несподіванок, повною спортивною сенсацією: „Беркут“ забрав чашу до Нового Ульму.

Турнір організувала „Чорногора“. Це другий турнір за перехідну паторозу (чашу) м-ра Бушика. Перший турнір було розіграно в Аугсбурзі Весною 1947 р., чашу тоді здобув „Лев“.

Провід „Чорногора“ запросив до участі листом з 24. 10. 47 р. всі всім дружини і їхні першуні. З'явилось лише п'ять дружин: „Лев“ — Миттенвальд, „Дніпро“ — Байройт, „Беркут“ — Новий Ульм, „Дніпро“ — Корнберг та „Чорногора“ — Аугсбург. Львовці перепелено 8. XI. 1947, в 8.30 год. і по шому залишено для дружини „Дністра“ — Цуффенгаузен число „6“, бо провід клубу повідомив, що не зможе вчасно прибути. Остаточно „Дністер“ взагалі на змагання не прибув. Також не приїхала дружина „Січ“ — Регенсбург, без попередження про те організаційного комітету. Дружина УССК — Мюнхен повідомила завчасно, що з технічних причин не зможе взяти участі в змаганнях за чашу. Чергу ігор встановлено за таблицею.

Дружина, що грала безпосередньо по собі, мала 10 хвилин перерви. Грала кожна дружина з командою по одному разі 2×15 хв., одна хвилина перерви. Склад кожної дружини 7 осіб. Судювала пп. Андрухович, Кравец, Ступницький.

Гри відбулися в годині 9,15; 12,35; 13,40; 16,25. Розіграно 10 змагань.

О год. 15,30 батача, що до чаші так далеко, як до місяця, після поворота дощовий, „Лев“ згосив свій підріз і кінчав з Аугсбургу, не зігравши своєї останньої гри з „Чорногорою“.

Провід турніру пп. Хорстіль, Дачинши, Андрухович після недовгої наради вирішили цілком правильно, зарахувати цю гру „Чорногорі“ як виграну повопером (тобто з рахунком 3:0).

На жаль, провід не перепірно, чи всі гравці, що грали, є зареєстровані в Р'ФК та чи мають право грати (це реєстрування є умовою правильного змагання).

Відомо, що за дружину „Лева“ грав Гарасим Володимир, який був 2. 11. 47 р. при грі „Січ“ — „Лев“ у Регенсбурзі усуневий з гриша суддею і не мав права приймати участі у дальшій грі.

Аугсбурзька публіка перша зрозуміла, звідки пітер піс, і тому особливо гостро реагувала на неспортову поведінку „Лева“. Не титупа й майстри вигравати в спорті, а тренінг, тренінг і ще раз тренінг. Найліпший доказ цьому твердженню була перемога „Беркута“, що під проводом свого тренера п. Мазара і здобув перемогу.

В першому змаганні забити голи: Махар (Беркут) 8, Банах (Беркут) 2, Товпаш (Байройт) 3, Маленюк (Корнберг) 2, Савка (Чорногора) 2, Камал 2, Луценко (Корнберг) 2, Шмігел (Чор-

ногора), Гарасим (Лев), Готтсх (Лев), Шапка (Корнберг) по одному.

До того ще Холзів і Дерешинський забити по одному голу у власні ворота. Не відбулося на змаганнях і без брутальності, так що суддя Кравец був змушений владити з гриша „Чорногора“ Андрумакенича. В загальному Р'ФК відмічає гарне поводження дружини „Дніпро“ (Корнберг), „Беркут“ (Новий Ульм) та „Дніпро“ (Байройт).

Чашу переможної дружини зр Копалік — голова „Чорногора“.

Склад дружини переможки: Касин, Олександр, Володиський, Лютак, Банах, Махар, Дмитренко.

Резерва: Яровий, Солот.

Побажасмо дружині „Беркут“ і далі старанно тренуватися під проводом свого тренера.

„Довбуш I“ — литовці (Фрайман) — 0:1 (0:1)

Товариська зустріч з литовцями принесла Довбушені заслужену поразку. Доки гравці „Довбуша“ не будуть тренувати гру дружиною, лоти не буде перемог.

Глядачів біля 300. Суддя судив дуже погано.

Таблиця змагань

Назва дружини	„Лев“	„Дніпро“	„Беркут“	„Дніпро“	„Чорногора“	Голи	Ворота	Місце
„Лев“ Миттенвальд	1:0	0:1	2:1	1:2	0:3	3	4:7	5
„Дніпро“ Байройт	2:1	1:0	0:1	0:2	2:1	4	4:5	3
„Беркут“ Нов. Ульм	0:1	2:1	1:0	2:1	2:1	6	10:6	1
„Дніпро“ Корнберг	1:2	2:0	0:2	1:1	1:1	4	7:6	2
„Чорногора“ Аугсбг.	2:0	0:1	0:1	1:1	1:1	3	6:7	4

Газета «Українські вісті» Ульм, Німеччина, 15.11.1947.

Товариські матчі.

В середу 1 січня 1947 року Ф. К. „Україна“ переможно розпочав сезон Нового Року високою виграною з Фенікс (Карлсруе), що грав в Південнонімецькій Оберлізі.

Широко розрекламований німцями, цей матч зібрав до 6000 глядачів, хоч погода рішуче не сприяла ні змагунам, ні зацікавленім.

„Україна“ виступала в такому складі: Куц, Мікльоні, Скоцень 1, Лицавка, Стецьків, Мотак, Куцан, Вареха, Скоцень II, Банах, Махар.

Перша половина гри була відзначена обосторонньою пробою сил, при чому перевага нашої одинадцятки була цілком очевидною і принесла два голи, заслужених жертвою грою. В другій половині німці за всяку ціну пробували прорвати до наших воріт. Підтримувані

співчутливими і часто вимогливими вигуками з трибун, що захоочу вали забити, хоч один гоноровий, противники докладали великих зусиль, щоб бодай перевалитися на наше поле. Добре злагодженою спідією всіх наших одиниць, з яких тяжко відрізнити кращу і жертвищу гру будь-кого, всі ті спроби зведено на нівець. Давній змагун „України“ ОСТАП СТЕЦЬКІВ, що вперше на еміграції виступив у кольорах свого клубу, показав солідну підготовленість, виразно позначену рисами майстерності, яка в недалекому майбутньому жде цього молодого роками, але солідного футболіста.

Ворота здобули: Скоцень II-2, Махар 1, Банах 1.

Газета «Наше життя» Аугсбург, Німеччина, 2.02.1947.

СК «Україна» — ФК Реннінген

5 : 0

Як ми вже повідомляли, 7-го травня на гринці табору в Цуффенгаузені відбулися футбольні змагання між СК «Україною» і німецькою дружиною ФК Реннінген.

Перші хвилини гри аж ніяк не проєкували так високо опрацьованих змагань: дружина Реннінгену, солідно підготовлена до змагань, безпастанно загрожувє воротам «України». Заді Реннінгену раз-у-раз пописувалися при атакі нашої одинадцятки майстерним виконанням офсайду. Одна з атак «України» після гарної комбінації середньої трійки нападів увінчалася успіхом: Скодєнь переймає м'яч під Банаха і стріляє перші ворота, які стали вислідом першої півгри.

СК «Україна» — ФК Реннінген

5 : 0

7 квітня, вдруге в цьому році, після чисельних тренінгів наших змагунів у складі кращих німецьких футбольних дружин та після поповнення своїх рядів молодими й надійними змагунами (дехто вибув з дружини в наслідок переїздів і скринінгу) славна одинадцятка «України» успішно провела змагання з ФК Реннінген.

Ці, можна сказати б, тренінгові змагання, що ними розпочато весняно-літній сезон, виразно засвідчили, як потрібно і корисно навіть таким майстрам, якими є змагуни «України», дечому повчитись у чужинських футболістів, а разом і показати чужинцям свою майстерність. Про це останнє переконливо говорять захоплені відгуки хочби німецької спортової преси. Ось один з них, надрукований у часописі «Ду унд дер спорт» від 28. 4. 47 (Карльсруе): «Скодєнь — це ім'я, що від якогось

Початок другого тайму був ознаменований різдучою грою червоно-чорних. Макар, випушений з «ауличку» Скодєнем, стріляє другі ворота. Реннінген лише легко переважає «Україну», але оборонна трійка — Мікльош, Стецьків, Скодєнь І — є на місці і всякі позиви, випереді Реннінгеном, успішно ліквідуються. М'ячик іде до Скодєня, три драблінги, стріля і — 3:0. За хвилину цей самий змагун піднішує стан до 4:0. Реннінген починає боронитись. «Україна» розвиває технічну гру і своєю старою гру трікутників. Чисельно присутня публіка допомагається високого вислідку. Однак видно, що «Україні» не залежить на

висліді, а на тренінгу, що є підготовкою до сезону. Ще одна атака, стріля Банаха, оборонець халве м'яч руками, і суддя дає харний удар. Препизно стріляє Стецьків і усталює вислід для — 5:0.

Ці тренінгові змагання «України» виразно ствердили солідну підготовку до наступного літнього сезону, який очекливо принесе славний одинадцяті нові успіхи і закріпить її місце в українському спортовому житті на чужині.

«Україна» грає в такому складі: Босий, Мікльош, Стецьків, Скодєнь І, Мицавка, Лютак, Купан, Вареха, Банах, Скодєнь ІІ, Макар.

Чистий дохід в сумі 1000 НМ призначено на користь студентів. М. Т.

Газета «Українські вісті» Ульм, Німеччина, 25.05.1947.

часу має доорин відгук у німецькому футболі. Симпатичний, завжди з поважними на це поглядами українець, що має нині 28 років, жив у Львові і вже 12-літнім хлопцем був завзятим футболістом, членом «України».

Перший тайм зустрічі з Реннінгеном був позначений безнастанними атаками наших воріт одинадцяткою противника. Після довгих оборонних боїв наша середуща трійка підводить м'яч під браму Реннінгену і Скодєнь з подачі Банаха здобуває перемогу.

Друга половина гри показала дальші можливості червоно-чорних і їх неабияку виравність. Щораз більше і більше стають дошкульними атаки «України». Реннінген переходить в оборону, але добре розвинена технічна гра українців принесла до кінця гри ще чотири голи.

Ворота здобули: Скодєнь ІІ — 3, Макар — І, Стецьків — І.

Дружина виступала у такому складі: Босий, Мікльош, Стецьків, Скодєнь — І, Мицавка, Лютак, Купан, Вареха, Банах, Скодєнь — ІІ, Макар.

Чистий прибуток в сумі 1.000 НМ передано на користь студентів. О. Мелін

Газета «Наше життя» Аугсбург, 26.05.1947.

3.07.1947. «Мюнхен 1860 молодіжна» — «Довбуш» Мюнхен, — 1-2.

2.11.1947. «Мюнхен 1860» Мюнхен — «Довбуш» Фрайман — 2-2.

21.11.1947. «Січ» Регенсбург — «СФ» Карет — 8-1 (5-0).

28.12.1947. «Січ» Регенсбург — «Ф.ТУС» Регенсбург — 7-2 (5-0).

УСТ «Січ» Регенсбург — «ТУС 1927» Регенсбург — 3-2 (2-1).

«Чергові змагання за мистецтво окружної класи у футболі вирішила одинадцятка «Січі» знов у свою користь. Сам хід змагань був цим разом досить драматичний. Злегковаживши хсобі противника на початку змагань, мусіли «січовики» опісля докласти зусиль, щоб вирішити ті змагання в свою користь і здобути цінні дві точки. Вже у першій хвилині при німці здобули перші ворота. В тому часі німці проводять гру на половині «січовиків», однак без наслідку. По 15-ти хвилинах гри «Січ» починає щораз частіше атакувати святиню німецькою волотаря. На 20-тій хвилині паде вирівнання з гарного стрілу Закалужного. який з подачі Савки, волеєм вбиває м'яча до сітки противника. Кілька хвилин пізніше він здобуває другі ворота. У другій половині гра рівнорядна з поодинокими випадками по обох сторонах. Один з таких випадків увінчується успіхом противника. Волотар «Січі» Касіян вибігає запізно, м'яч відбивається від оборонця, а лівий криловий німців спрямовує м'яч в сітку. Вислід вплинув на гру. яка позначається щораз більшою нервозністю На 70-й хвилині Закалужний подає м'яча Маркевичеві, який минає оборону і гарним стрілом здобуває рішальні ворота. Останні 20 хвилин проходять під знаком легкої переваги «Січі», хоч вислід остається незмінний».

Газета «Промінь» Зальцбург, Австрія, 17.12.1947.

«Січ» Регенсбург — ТСГ «Ульм-46» — 6-4 (4-2), — 1.ФК «Бамберг» — 1-0, — ФЦ «Байройт» (всі - Німеччина) 3-3.

Кубок Баварського футбольного союзу.

«Січ» Регенсбург — «Вайден» — 2-1, — ФК «Бамберг» — 1-0, — ФЦ «Гайдгоф» — 5-2.

В 1/2 фіналу «Інгольштат» переміг «Січ»

СТ «Україна» Ульм. Внизу зліва: Б.Куцан, А.Горський, Р.Дубляниця, О.Скоцень, С.Лютак. Стоять зліва: М.Мітрінга, Я.Мицавка, І.Мікльош, П.Макар, Й.Скоцень, Р.Ленчицький.

1947/48

Чемпіонат серед українських табірних команд. 1-й клас.

1	«Січ» Регенсбург	13			33-18	19
2	«Лев» Карльсфельд-Міттенвальд	13			33-16	18
3	«Чорногора» Аугсбург	13			24-20	15
4	«УССК» Мюнхен	13			18-24	12
5	«Дністер» Цуфенгаузен	7			17-14	10
6	«Беркут» Ульм	12			15-40	10
7	«Дніпро» Корнберг	12			19-29	8
	«Дніпро» Байройт	13			20-33	6

«Січ»: В.Король, П.Міриків, М.Мотузенко, М.Ковальчук, Д.Палайба, Е.Мотоліч, В.Шевченко, М.Зихарків, Б.Хомин, Д.Вульчин, Н.Хиндра.

Чемпіонат Німеччини (Oberliga Süd)

Pos.	Club	Games	W	D	L	Goals	GD	Points
1	1. FC Nürnberg	38	28	4	6	88:37	51	60:16
2	TSV 1860 München	38	23	6	9	77:63	14	52:24
3	Stuttgarter Kickers	38	23	4	11	113:58	55	50:26
4	FC Bayern München	38	21	8	9	72:38	34	50:26
5	VfB Stuttgart	38	21	3	14	96:60	36	45:31
6	SV Waldhof Mannheim	38	19	7	12	77:59	18	45:31
7	FSV Frankfurt	38	17	9	12	66:50	16	43:33
8	VfR Mannheim	38	17	9	12	66:55	11	43:33
9	Kickers Offenbach	38	15	12	11	75:55	20	42:34
10	Eintracht Frankfurt	38	16	9	13	64:56	8	41:35
11	Schwaben Augsburg	38	15	11	12	66:59	7	41:35
12	TSG Ulm 1846	38	14	10	14	60:60	0	38:38
13	FC Schweinfurt 05	38	13	8	17	49:53	-4	34:42
14	VfB Mühlburg	38	13	7	18	53:59	-6	33:43
15	SpVgg Fürth	38	15	1	22	68:86	-18	31:45 rel.
16	VfL Neckarau	38	11	8	19	48:81	-33	30:46 rel.
17	Viktoria Aschaffenburg	38	8	9	21	46:88	-42	25:51 rel.
18	Rot-Weiß Frankfurt	38	9	4	25	50:99	-49	22:54 rel.
19	FC Wacker München	38	7	7	24	41:89	-48	21:55 rel.
20	Sportfreunde Stuttgart	38	4	6	28	30:100	-70	14:62 rel.

ТШГ «Ульм 1846» Ульм: П.Макаров.

1948

Чемпіонат серед українських табірних команд 1948 (осінь). 1-й клас.

1	«УССК» Мюнхен	3			7-2	4
2	«УСТ» Ашафенбург	3			7-2	4
3	«Чорногора» Аугсбург	3			5-6	3
4	«Лев» Карльсфельд-Міттенвальд	3			3-8	1

Кубок Володимира Буцка серед українських табірних команд.

1948 рік. Володар - «Чорногора» Аугсбург.

В 1948 році в Лондоні відбулися Олімпійські ігри і паралельно з цим в спортивній секції Міжнародного комітету політичних біженців виникла ідея провести **Олімпіаду серед народів депортованих переселенців** в Німеччині.

В синьо-жовтій формі приймала участь і збірна України серед ДП (доречі, всього золотих медалей Україна виборила в боксі, волейболі, футболі та у чоловічій естафеті):

27.06. Ландсхут. **Україна – Югославія – 5-1 (3-1)**. Голи: Горський (два), Гарасим, Закалужний, Медведчук.

Україна: Бойцун, І.Мікльош, Ходань, Лютак, Медведчук, Кутний, Гарасим, Закалужний, Горський, Куцан, Савка.

Серед відомих гравців за Югославію грали: Секуліч («Єдинство» Белград 1937-38), Воїслав Рістіч («БАСК» Белград 1936-37).

4.07. Регенсбург. **Україна – Угорщина – 5-1 (2-0)**. Голи: Куцан (23, ??), Закалужний (40), ???????, Горський (70).

Україна: Касіян, Ходань, І.Мікльош, Дейчаківський, Лютак, Медведчук, Савка, Куцан, Горський, Закалужний, Гарасим.

Серед відомих гравців за Угорщину грали: Рудольф Деметровіч (1914 Пакс, Угорщина-93 Австралія, півзахисник, «Хінезул» Тімішоара 1933-38, «Венус» Бухарест обоє Румунія 1938-40, «Надьваради» АК Орадя, Угорщина 1940-44, МТВ «Інгольштадт» 1946-48, 49-50, СпВгг«Фюрт» Німеччина 1948-49, «.?.» Австралія 1949, збірна Румунії 8-0 1935-40).

18.07. Аугсбург. **Україна – Польща – 1-1 (1-1)**. Гол: Савка.

Україна: Касіян, Ходань, І.Мікльош, Кравченко, Медведчук, Лютак, Гарасим, Савка, Закалужний, Куцан, Банах.

25.07. Аугсбург. **Україна – Литва – 4-4 (3-1)**. Голи: Савка (2, .?.), Закалужний (два).

Україна: Касіян, Арндт, Ходань, Медведчук, Лютак, Кметь, Гарасим, Закалужний, Савка, Куцан, Голука.

Серед відомих гравців за Литву грали: Василіус Єршовас («ЦЯСО», «ЛФЛС» обоє Каунас, збірна Литви 3-0 1938-40,), В.Якубайтіс («Таурас» Каунас, 1942-43).

Однакову кількістю очок здобули Литва, Польща, Україна, і тому було вирішено провести додатковий турнір за вихід у фінал.

Додатковий матч за вихід у фінал:

12.11. Мюнхен. **Україна – Польща – 5-1 (2-1)**. Голи: Кобзар (1, 44), Маркевич (82), Закалужний (50, .?.).

Україна: Касіян, Стасюк, Ходань, Дейчаківський, Медведчук, Лютак, Маркевич, Закалужний, Кобзар, Гарасим, Савка.

Фінал:

13.11. 1000 глядачів. Мюнхен. **Україна – Литва – 5-1 (3-0)**. Голи: Лютак (29), Закалужний (39), Маркевич (45, 47, 49).

Україна: Касіян, Стасюк, Ходань, Кутний, Медведчук, Лютак, Маркевич, Закалужний, Кобзар, Гарасим, Савка.

Також участь приймали команди Естонії (відомими гравцями були голкіпер Едгард Блоссфелдт, чемпіон Естонії 1937/38, 38/39, Арнольд Ласнер грав за збірну Естонії 28-2 (1930-36), Річард Валдов 1-1 (1932), кращий бомбардир чемпіонату Естонії 1933, Ерік Малс та Борис Рііскі чемпіони Естонії 1939/40) та Латвії (Вацлавс Бордушко 3.10.1914 Рига-14.10.1999 Торонто, Канада, «Редута» Рига 192?-32, «РФК» Рига 1933, «ССС» Рига 1933, «Уондерер» Рига 1934, «АСК» Рига 1935-40, 42-43, «РДКА» Рига 1940, «РГК» Рига 1941, сборная Латвии 25-8 (1934-39).

Велика перемога України над Югославією

Для 27. VI 48 в Ландсхуті, в рамках олімпіади для ДП, відбулася ця зустріч з наслідком (5:1) для України. В Україні грали: Бойцун, Мікльош, Ходань, Лютак, Медведчук, Кутний; Гарасим, Закалужний, Горський, Куцан, Савка. Ворота здобув Горський, із подачі Савки; Гарасим (з подачі Горського), Закалужний (з акції Савка—Горський), Медведчук.

Для югославин ворота здобув Рістіч з вини Бойцуна. Перебіг гри на високому рівні. Атака України чудова, оборона і поміч на висоті завдань. Югославія в другій половині грали загалом. Судилова німесь Ахман. Глядачів—1500 осіб.

Інші наслідки футболу: лотиські—полські 2:3 (1:2). У лотиські міцний напад; у лотиські—оборона і воротар. Про футбольне змагання Україна—Мадарщина подано в наступному числі.

Ця зустріч відбулася в Регенсбурзі в рамках олімпіади для ДП. Тисячі глядачів, затамувавши подих, очікує наслідку. В точно визначеному часі відбулась обидві дружини. Присітання, вручення квітів мадарської команди. Таборова оркестра грає мадарський і український національні гімни.

Свісток — і гру починають мадари. Українці грають проти сонця. Хоча мадари комбінують краще, атаки українців багато небезпечніші. Трійка: Горський, Куцан, Закалужний, які визначаються швидкістю подачі, знаменита стрільова диспозиція з різної відстані і позиції, доповнена скорими кризовими — Савкою і Гарасимом, — творять небезпечні ситуації. Лютак на середній допомозі з своєю працьовитістю, Мікльош, Ходань — не оборонний вал України. Дією стабільні бічні помічники. В першій половині гри з ударів Куцана і Закалужного українці добувають ворота, а велика публіка не грає під розгоном. Друга половина гри належить нашої команді. Удар Горського (2) і Куцана вирішують наслідок — 5:1. Для мадарів цю точку добуває який дучник. Таким чином, українці ведуть перед 4 голами при відношенні воріт 10:2. Віримо, що проти лотиські наша збірна одразу доведе до кінця всієї зустрічі і виграти ці виграє. Я Ч.

Газета «Українські вісті» Ульм, Німеччина, 10 та 14.07.1948.

Тижнем пізніше ми вже в Регенсбурзі. Дош, який падав вже кілька тижнів, перестав на цю неділю і дозволив використати плоди праці місцевого комітету, який присвятив нашим копунам дуже багато зусиль. Змагання були оформлені справді гарно, чим відрізнялися від змагань в Ляндсгуті. Мадарський прапор з гербом, виконання гімну, стан грища, тощо, все свідчило про дбайливість організаторів. Великим пропагандивним успіхом була присутність високих американських старшин, та офіційних представників від ІРО.

Угорщина: Шамсон, Баятон, Сейц, Мароші, Деметровіч, Ляндле, Тома, Медве, Нодь, Нодь-Варга, Кішле, Пальфі.

Україна: Касіян, Ходань, Микльош, Дейчаківський, Лютак, Медведчук, Савка, Куцан, Горський, Закалужний, Гарасим.

Наші в синіх сорочках з тризубом і чорних штанях. Гучномовець передає гімни, що їх виконує оркестра під керівництвом проф. Барничча. Американські старшини салютують. За хвилину входять на грище представники армії і ІРО, яких супроводять посадник табору п. Сербин і дир. Блавацький. Промови, квіти, привітання, оклики дружин — і на площі залишаються змагуни і суддя п. Граблер. Наші провадять на зміну з гостями кілька акцій, але не уміють їх закінчити. Лише на 23-й хвилині після акції Савка-Горський-Куцан, останній б'є в правий долішній ріг угорських воріт і маємо — 1:0!

В неділю, 18 липня 1943 в українському таборі Сохте-Казерне відбулося чергове футбольне змагання в рамках олімпіади для народів ДІІ між Польщею і Україною, при рекордній участі понад 3000 глядачів. Склад дружин був такий — **Польща:** Молдінські, Черквєч, Кубіж, Лекі, Мруз, Грібік, Грабовські, Човєтські, Свєтлоу, Сокуз, Пітєрські. **Україна:** Касіян, Ходань, Микльош, Баньх, Куцан, Закалужний, Савка, Гарасим, Лютак, Кралєчєнок, Медведчук.

На початку Польща веде 1:0, для України вирізняє Савка за співпрацю Куцана. Україна поставлена відсутністю Горського була рішорядним противником для Польщі.

Змагання могло було б закінчитися

3:1 для України, але вважасмо, що 1:1 за цих умови є справедливим результатом.

Таких чотирьох Україна і Польща з трьох ігор здобули по п'ять точок і обоєді є претендентами на золоту медаль. Відношення воріт корисніше для України і в такій разі тому, що Литви відмовилась від участі в футбольних змаганнях — остаточно вирішилося, хто дістане золоту медаль в найближчу неділю під час змагання Литва-Україна, яке відбудеться в Ангсбурзі на гриші литовського табору.

Докладніші відомості із змагання Україна-Польща подамо в наступному числі. М. Зєч.

Знову кілька наших акцій: 40 хвилина: після гострого удару Куцана, Закалужний поправляє, 1 є 2:0! За хвилину сходить Дейчаківський, у якого відновлюється стара контузія.

Наші добувають ще один гол, а вкортці публіка має змогу подивляти чудовий біг Куцана з середини площі аж до воріт противника, де він зводить воротаря і ударом в лівий ріг здобуває 4-ті ворота!

Але 24 хв. дає успіх угорцям: замішання під нашими воротами, Касіян не влучає м'яча, і Микльош вибиває його з порожніх воріт, але суддя вже дає знак: 4:1! На 25 хв. чи не найцікавіший момент змагань, коли Касіян вдало відбиває удар з волея угорського напасника. Хвилиною пізніше показова акція Савка-Куцан, подача до Горського — який б'є з найближчої віддалі і м'яч у сітку: 5:1!

Матч Україна — Литва, що відбувся 25.7.1943, в Ангсбурзі, ставив велику кількість глядачів. Крім українців, не бракувало і інших національностей. В складі України також брали Горського і Микльоша, при наявності сильного складу Литви.

Склад дружини нашої репрезентативної одиниці такий: Касіян, Ходань, Архат, Лютак, Медведчук, Кметь, Гарасим, Закалужний, Савка, Куцан, Гозюха. Склад Литви: Перкунас, Базилюкєс, Кітас I, Кітас II, Сідабрас, Ержовас, Ленгерішис, Грібалєвас, Якубайтіс, Кітас III, Ступеніс.

Поява німецького судді, вибір гри і швидко заповняє початок гри. В перших трьох м'яч котиться від ноги до ноги і в другій хвилині Гозюха з подачі Куцана заграв м'яч до сітки. Литовці намагались вирівняти. Касіян на місці. В четвертій хвилині напружена ситуація під воротами. Литви в п'ятій — сильній, розгрітій хвилині гарні не використовували українських моментів. В десятій хвилині не використано рога. В дванадцятій хвилині загроза для українських воріт — Касіян зовні м'яч, який переходить напад України. Закалужний перестріває. До дванадцятих хвилин гра на стороні Литви. В тринадцятій хвилині м'яч коло воріт України. Лютак кілька разів ругає небезпечність ситуації. В 25-й хвилині Гарасим, Гозюха з догінних позицій перестріжують. Лютак виріває м'яч з-під ніг противників і пересилає його своєю. До 36-ї хвилини м'яч котиться, перебігаючи великі простори, аж в 37-й хвилині Закалужний заграв його в сітку. Литви і Україна веде 2:0. Знову боротьба під воротами Литви. В 40-й хвилині Савка перестріває, але вже в 41-й хвилині з розбігом стріляє в ворота Литви, найкращий гол дні. Україна веде 3:0. Литовці переловлять рід небезпечних акцій і таки в 44-й хвилині м'яч опиняється в сітці Касіяна. Половина гри зінчається станом 3:1 для України.

Друга половина гри напруженіша і гостріша.

Литовці перепахують і стає за 4 хвилини — 3:2. Касіян має багато праці, а те більше підзахист і оборона. Рід складних моментів то під одніми воротами то під другими воротами. 21-а хвилина привносить вирівнявши 3:3. Литовці поміють. Наші заломлюються через брак співпраці. В 23-й хвилині

Закалужний б'є карного і стає 4:3. Проти литовців вирізняється Україна гратати бойовий дух і до кінця гри литовці мають бітніші м'ячі.

Шасує: Змагання велось на високому рівні. Техно гри впаде. В голи не відкриті на репрезентативних виступах. Дружини рішорядні. Литовці грали рогу, змущуючи українців до цієї системи гри. Литовський напад швидко, зграйний, небезпечний, сильний, направлений з підкажестю. Дружина вирізняла. У всіх змаганнях дотримували ударів. Велика пробоєність, добрий старт. Часом команда грає без потреби гостро. Воротар грили слабкий. В Україні Лютак, Куцан, Савка, Медведчук, Гозюха дуже добрі. Кметь інколи без потреби затримував м'яч. Касіян інколи заслабав: але на сивіти для останніх рід. Доволює недостатньо. Лютак бойовий наступу, тому грає позад, відсиджуючи власну оборону. Суддя добрий. М. Зєч.

УКРАЇНА — ПОЛЬЩА 5:1 (2:1)

12, 13 і 14 листопада ц. р. в Мюнхені відбулися вирішальні футбольні змагання ДП Олімпіади. Відсутність наших футбольних «асів» викликала побоювання перед змаганнями щодо перемоги української дружини, яка претендувала на золоту медаль для українського еміграційного спорту.

Але вже в першій половині гри проти польської дружини наша одинадцятка (в складі — Касіяна, Ходаня, Стасюка, Лютака, Медведчука, Дейчаківського, Савки, Герасима, Кобзаря, Закалюжного, Маркевича) показала рішучий наступ і здобула двос воріт (Кобзар), проти одних польських.

У перші хвилини другої половини гри Закалюжний здобуває для українців треті ворота. Помічається заміщення серед поляків. Наша одинадцятка, захоплена оплесками глядачів, починає щораз частіші атаки на ворога противника. В 37 хвилині Маркевич підвищує вислід до 4:1. Наприкінці змагань Закалюжний здобуває ще одні ворота і усталює тим самим вислід 5:1. Гра, взагалі, була цікава і швидка.

Проти литовців було у висліді так само: ще раз 5:1, хоч Дейчаківський, який вчора був одним з найкращих в дружині, не грав. У висліді ніхто з наших противників з „Олімпіади ДП“ не може похвалитися, що дістав менше за 5:1. Тільки естонці вийшли краще: воковер і 3:0 притували їх від „п'ятірної порції“.

Склад дружин: Литва: Багдонас, Балтруманіс, Базіліявскас, Амільонайтис, Бачіньскас, Ершовас, Мартінкас, Грібавскас, Якубайтис, Ляв'явичюс, Ступіс.

Наші грають в такому складі, як вчора, тільки за Дейчаківського грає Кутний. Публіки бл. 1000.

Перших воріт напасник не здобуває: далекий удар Лютака, дає нам в 29 хв. першу точку. Лівий оборонець литовців тут був не без вини. За хвилину ріг для нас, і знову Лютак пробує щастя. Наші нападають далі і здобувають два роги. На 39 хв. — найкращий момент змагань: Закалюжний, обернений плечима до литовських воріт, акробатичним ударом спрямовує м'яч в сітку! 2:0! Такі голи бачимо, справді раз на кілька років! За кілька секунд перед кінцем півгри показова акція Маркевич-Кобзар-Маркевич дає плоский стріл і 3:0!

УКРАЇНА — ЛИТВА 5:1 (3:0)

Другого дня противником нашої дружини були литовці. Змагання мало бути досить цікаве, бо всі знали вже литовців з попередніх змагань, як дуже швидких і сильних противників.

Перші хвилини гри дали для литовців перевагу, але вже на 29 хв. перші ворота здобуває Лютак. 10 хвилин пізніше Закалюжний здобуває найкращі ворота змагань, вбиваючи м'яч, обернений плечима до воріт противника. Остання хвилина першої півгри підвищує вислід до 3:0.

Вже в другій хвилині після перерви Маркевич здобуває четверті, а за деякий час і п'яті ворота для нашої одинадцятки. Литовцям пощастило лише з карного вдяру здобути собі одні ворота.

Газета «Промінь» Зальцбург, Австрія, 26.11.1948.

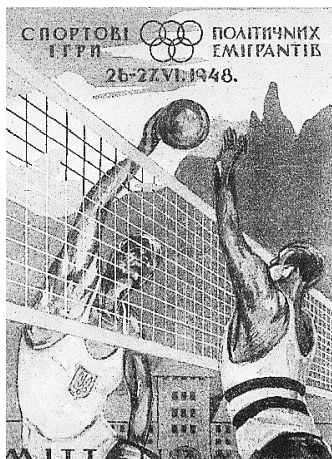
29 липня в Ав'сбурзі було 3:1 до павзи, проти тих самих противників, а кінець був 4:4. Що буде сьогодні по павзі? Відповідь дає на дві хв. пізніше Маркевич. Його сольова акція на крилі ще раз закінчується м'ячем в сітці литовців; 4:0. На цей раз литовський правий оборонець може записати цього голя на свій рахунок. Але Маркевич сьогодні ще не закінчив свого „робочого дня“. Двома хвилинами пізніше він здобуває справжній нефальшований „гет трік“: він посилає м'яч головою на ворота і добиває його з близька. Троє воріт здобутих одним гравцем, на одних змаганнях поряд! Масмо 5:0.

Та прихильником „традиції“ виявляється Медведчук, що упродовж всієї гри цілковито „заткав“ литовських напасників. За його руку на карному полі суддя диктує „11“-тку, яку литовці змінюють на ворота. 5:1. Не масмо за це претенсій до Медведчука, адже хтось мусить дбати про традицію, коли всі про неї забули.

Останній сюрчок судді, гравці прощаються, публіка заливає гриме, а серед натовпу з'являються сині і жовті квіти кольорів наших змагунів — переможців „Олімпіади ДП“, яких глядачі зносять тріумфально з майдану!

Збірна України серед ДП, 30.07.1948. Зліва направо: сидять: Мікльош, Лютак, Ходань, Касіян, стоять: Савка, Куцан, Медведчук, Горський, Закалюжний, Дейчаківський, Герасим.

Золота медаль переможців Олімпіади ДП.

«Відомий львівський журналіст і письменник Олег Лисяк, який теж перебував на вигнанні, писав тоді в «Українській Трибуні»: «Нас бракуватиме на старті в Лондоні і міжнародна публіка нашої відсутності, мабуть, і не помітить. Не помітить, хоч наші спортові досягнення, здобуті у твердих умовах таборових буднів, мають – хто зна, чи не більшу питому вагу, ніж рекорди справжніх змагунів. Ці змагання будуть ще одним доказом солідарності вигнаних з батьківщини членів поневолених націй, вони будуть доказом їхньої моральної і фізичної вартості»

Субота, 26 червня, ранок. Спортивний зал табору у Міттенвальді урочисто прикрашений прапорами країн-учасників, з гардеробу виходять команди з хорунжими попереду, що несуть прапори, і шикуються перед членами оргкомітету. Представник ІНКОПФ українець магістр Ярослав Рак закликає учасників змагатися в дусі великої олімпійської ідеї барона П'єра де Кубертена. Тоді тишу переривають звуки гімну кожної країни, а завершує цю церемонію «Ще не вмерла...» Команди під оплески глядачів сходять з арени, щоб через деякий час знову тут з'явитися для волейбольних боїв чоловічих дружин. У цьому турнірі взяло участь три учасники – Україна, Латвія, Польща. Першими переможцями Олімпіади ДП стали українці, що виступали у такому складі: Микола Гнатів, Теодор Ступницький, Мирослав Барановський, Євген Обухівський, Орест Левицький, Юрій Пащук, Леонід Вербицький і Володимир Лемберський. Зате у змаганнях з баскетболу кращими виявилися представники Прибалтики, де цей спорт мав давні традиції та успіхи – Литва, Латвія, Естонія, Україна стала четвертою (Бучацький, Трухлий, Шостак, Гладкий, Микитин, Павлюк, Білінський, Плюйко, Кульчицький, Роговський). Досить непомітно пройшли змагання з настільного тенісу серед жінок, які зібрали тільки дві команди, і Литва легко перемогла Україну (Дубас, Строкон, Корсунь). Змагання з легкої атлетики зібрали найбільшу кількість учасників і проходили на монументальному стадіоні в Нюрнбергу, прикрашеному прапорами усіх країн, що брали участь в Олімпіаді ДП. У цьому виді спорту перемагали переважно литовці, латиші, угорці. Перше місце для України здобуває лише чоловіча естафета 4х100 м у складі Петрівський, Бойко, Купчинський, Микитович. У боксерських змаганнях, що проходили у Вюрцбургу, зібралося тільки 15 учасників з чотирьох країн, а серед них аж семеро українців. На жаль, не кожен мав суперника у своїй ваговій категорії, тому відбулося кілька боїв і нагороди переможців здобули для України Зварич, Барчук та у важкій вазі двометровий Осип Хома.

Найцікавіше проходили змагання футбольних команд – України, Польщі, Литви, Югославії та Угорщини. І тут варто звернути увагу, що кожного суперника українці перемагали з однаковим рахунком – 5:1, що свідчить про безперечну перевагу футболістів у синьо-жовтих кольорах з тризубом на грудях. Залишилися імена тих чемпіонів – воротарі Касіян та Бойцун, польові гравці – Ходань, Іван Мікльош, Лютак, Медведчук, Кутний, Гарасим, Закалужний, Горський, Куцан, Савка, Дейчаківський, Стасюк, Маркевич, Кобзар, Банах, Кравченко, Кметь, Голюка. Кращим бомбардиром став півзахисник Володимир Закалужний – 5 голів. ...

Взагалі, Олімпіада ДП 1948 року була найбільшою спортивною імпрезою для вигнанців із своїх країн. До того вони обмежувалися локальними зустрічами з різних видів спорту між собою або з місцевими німецькими командами чи американськими вояками. Відзначалося, що українці були найкраще організовані і найбільш активні. Через рік, 7-12 липня 1949 року, відбулися ще одні ігри, які зібрали майже триста змагунів – білорусів, росіян, словаків, чехів, литовців, поляків, угорців та українців. Протягом тижня на стадіоні, майданчиках, кортах та в залі Міттенвальду тривали зустрічі з футболу, волейболу, баскетболу, тенісу боксу, легкої атлетики та шахів. І знову українські команди були кращими у футболі, волейболі (чоловіки та жінки), а особистий турнір з настільного тенісу виграв Гайдай, шахісти теж були першими попереду росіян. Змагання закінчилися роздачею нагород (були спеціальні медалі) і підтвердили організаційну спроможність вигнаних людей займатися улюбленою справою навіть на чужині. А потім вони всі розлетілися по світі у різні країни, де створили свої спортивні товариства та клуби».

Автор Іван Яремко (Львів).

Не забути це свято спорту

Микола Касія

Минає 65 років від незабутнього спортивного свята – Олімпіади-Ді-Пі в Німеччині.

Після Другої світової війни в переселених таборах у Німеччині та Австрії опинилося близько 1.2 млн. осіб, серед них – понад 200 тис. українців. Більшість з них жила там з 1945-го до 1949 року.

У травні 1948 року Українська Рада Фізичної Культури, осідок якої знаходився у переселенному таборі в західнонімецькому місті Аугсбурзі, в порозумінні зі спортивними організаціями інших національностей, влаштувала Олімпіаду-Ді-Пі.

У футбольному турнірі взяли участь команди вихідців з України, Польщі, Угорщини, Югославії та Литви. Рада Фізичної Культури, яку очолював тоді Іван Красник, поклала на збір найкращих наших футболістів. Тренером збірної став Володимир Кобзар, котрий в минулому уславився своїми виступами за клуби „Русь“ (Ужгород), „Україна“ (Львів), „Січ“ (Регенсбург) та „УСК“ (Нью-Йорк). Згадую з великим жалем: він загинув 15 серпня 1977 року внаслідок автокатастрофи поблизу своєї оселі „Кобзарівки“ в Гантерських горах, штат Нью-Йорк.

Тренувальною базою був табір Гангоферцдінг в Регенсбурзі. По кількох тренувальних змаганнях відбулися олімпійські змагання з вислідом: „Україна“ - „Югославія“ (5:1); „Україна“ - „Угорщина“ (5:1); „Україна“ - „Польща“ (1:1); „Україна“ - Литва (4:4).

Оскільки українська, польська і литовська дружини втратили по два очки, то турнірний комітет Олімпіади-Ді-Пі призначив додаткові ігри, що мали остаточно вирішити долю золотих медалей. Зустрічі в цій додатковій серії ігор відбулися 12 і 13 листопада на мюнхен-

ському стадіоні „Гохшюльцляц“. У тих важливих змаганнях „Україна“ з однаковим вислідом (5:1) перемогла своїх суперників з Польщі та Литви і здобула звання чемпіона.

У складі репрезентативної України виступали: Микола Касія, Любомир Стасюк, Станіслав Ходань, Микола Дейчаківський, Іван Медведчук, Степан Лютак, Ростислав Маркевич, Володимир Закалужний, В. Кобзар, Володимир Гарасим, Богдан Савка. В зустрічі з литовцями пораненого М. Дейчаківського заступив Богдан Кутний.

Так, то був справжній триумф українського футболу на чужині! В тих двох вирішальних змаганнях Р. Маркевич забив чотири голи, В. Закалужний – три, В. Кобзар – два, і С. Лютак – один.

Після змагань преса писала: „Нашим футболістам, що перемогли югославів, угорців, поляків і литовців, що в шістьох важких змаганнях здобули для нас золоту медаль Олімпіади-Ді-Пі, складаємо від імені всієї української спортової громади нашу подяку. Вони виконали своє завдання“.

Кожний з нас, змагунів, здавав собі справу, що він репрезентує Україну на чужині і захищає добре ім'я спортсмена під блакитно-жовтим прапором. Не забуду, як перед змаганням з Польщею, в момент урочистої церемонії, лунали мелодії гімнів України й Польщі. Ми стояли струнко, але в очах пробивалися слюзи і в думці жевріло: „Ному саме тут, а не в Києві?“

На закінчення цього короткого спомину хочу від нас, вже тільки трьох з тієї славної одинадцятки – В. Закалужного, Р. Маркевича і від мене, М. Касіяна, воротаря збірної команди „Україна“ – побажати футболістам у тепер вже незалежній Україні, щоб і вони так гордо несли прапор українського спорту, як ми 65 років тому на чужині. Нехай помагає вам Бог!

На весні 1948 р. з ініціативи „Ради Фізичної Культури“ в Німеччині, якої головою був проф. Іван Красник, створено футбольну репрезентативу „УКРАЇНА“, яка мала змагатися в рамках так званої „Олімпіади ДіПі“. У складі цих репрезентатив входили: „Україна“, „Мадярщина“, „Югославія“, „Литва“ і „Естонія“.

Пояснено найкращих під ту пору українських футболістів. За їхнім хатнім наказом назначено м-ра Крачичина, а тренером Володимира Кобзаря. Осідок репрезентатив „України“ був у таборі Гангоферцдінг — Регенсбург. Після цього табору Я. Сербин і також ціла таборова управа поставилися до змагунів дуже прихильно. Всі змагуни дістали житлові приміщення. Почалися тренінги і спарингові змагання, а офіційні олімпійські змагання:

УКРАЇНА — ЮГОСЛАВІЯ 5:1	(Людсгут)
УКРАЇНА — МАДЯРСЬКА 5:1	(Регенсбург)
УКРАЇНА — ПОЛЬША 1:1	(Авсбург)
УКРАЇНА — ЛИТВА 4:4	(Авсбург)
УКРАЇНА — ЕСТОНІЯ 3:0	(воксер)

Україна втратила дві точки. На шістьма Польща і Литва також утратили по дві точки. Олімпійський комітет велів розіграти всім трьом дружинам рішальні змагання за перше місце. Речення змагань назначено на п'ятницю 12 і суботу 13 листопада 1948 р. в Мюнхені, на площі Гохшюльцляц при Унгерерштрассе. В четвер 11 листопада в популювання години приїжджало до Мюнхену і розмішувалося в „Українському Червоному Хресті“ на нічліг. Вечорі мали ще приїхати: Б. Кушан, І. Горський, Я. Мільшо і В. Закалужний. На жаль, прибув тільки В. Закалужний. Наше керівництво було припинено зробити зміни в складі дружини. Прийшлося ще В. Кобзареві натягати футболівки. Настрой серед змагунів не був оптимістичний (брах таких змагунів зростає сумнів). Кобзар казав усім змагунам йти в кіно, щоб себе відпружити перед такими відповісальними змаганнями.

Це був чудовий музичний фільм, назва якого була „Дер унбасанте Зенгер“. Головною роллю грав італійський співак Джіно Россі. Вертаючись, всі ми підспівували італійській мелодії. На другий день, у п'ятницю 12 листопада по полюди стали на площі перед суддею, вимом Цітсом, виступили під мовознав українського і польського гомів збірні „України“ і „Польщі“. Санток судді і почалися ці називаючи важливі змагання в складі: М. Касія, Л. Стасюк, С. Ходань, М. Дейчаківський, І. Медведчук, С. Лютак, Р. Маркевич, В. Закалужний, В. Кобзар, В. Гарасим, Б. Савка. Змагання почалися дуже нервово, одначе скоро прийшло до зрівноваженості, підчас якої було багато чудових акцій. Суддя закінчив змагання 5:1 в користь „України“. Традіай з Людсгуту і Регенсбургу додержано. Ворота в цих змаганнях здобули: Кобзар — 2, Закалужний — 2, Маркевич — 1.

На другий день 13 листопада змагання „Україна“ — „Литва“. До цих змагань „Україна“ виступила в тому самому складі, що проти „Польщі“, тільки за контуженого Дейчаківського грав Кутний. Змагання були гострі. Литовці час від часу вживали дуже гострої гри. Змагання добилися до кінця, а на показнику виднів вислід 5:0 для „України“. Це гарний вислід, але поє традицій наших перемог 5:1. Прихильником традиції викається Медведчук, який протігом цих змагань підживити „заткан“ литовських напасників. За його руку на карному полі суддя даєту 11-ку, яку литовці замінюють на гол. Не маємо за це претензій до Медведчука, адже хтось мусить дбати за традицію, коли всі за неї забули. Чути останній свисток судді, змагуни прощаються, публіка затинає гріше а серед натовпу з'являються сині й жовті кольори костюмів змагунів, переможців „Олімпіади ДіПі“, які гадать вносять у триюні з площі. Ворота в цих змаганнях здобули: Маркевич — 3, Закалужний — 1, Лютак — 1.

У висліді ніхто з наших протинників „Олімпіади ДіПі“ не може похвалитися, що дістав менше за 5:1. Тільки естонці вишли краще, воковер 3:0 врятував їх від „п'ятірної“ порції.

Прощаємося з болівниками футболу і від'їжджало до Регенсбургу, де нас чекають змагання „Січ“ проти „Готенфельс“ (поліак). Поліак, довідавшись, що майже всі змагуни „Січі“ грають у збірній „Україна“, будуть втомлені по двох змаганнях і ледки чи зможуть погати рухати, не хотіли перекласти змагання на інший речення.

Ми приїхали до Регенсбургу пізно вечір. Ентузіастично вітали нас мешканці табору з посадником на чолі. На другий день шість заповнила площу, щоб, побачити, як ми справимося в третій під ряд змаганнях. Ми, змагуни, зробили своїм болівникам футболу велику приємність. Вислід змагань не інший, а 5:1! Три дні пірля 5:1!

Під час змагань я зачу, як один з польських змагунів загворив до свого товариша, показуючи на Медведчука: „Попачен, колето, як тон гайламака гра“. Відповідь була така: „Паче колето, та ту зебраласи ціла еС еС дівайні“.

По закінченні олімпійських змагань преса писала про збірку „Україна“ так: „Чи може бути краща похвала за цю почесну назву? Нашим футболістам, що перемогли югославів, угорців, поляків і литовців, нашим змагунам, що в шістьох важких матчах здобули для нас золоту медаль „Олімпіади ДіПі“, складаємо від імені всієї української спортової громади нашу подяку. Вони виконали своє завдання“.

Так, це був триумф українського футболу на еміграції, тільки насувалася думка, чому цей переможний приїзд до Регенсбургу не був в Києві, Львові або Ужгороді, з вислідом 5:1?

Після закінчення олімпійських футбольних ігор провід „Січі“ постановив звернутися до наших репрезентативів з пропозицією залишитися як цілість у Регенсбурзі і розіграти змагання з сильнішими чужинцями клубами. Майже всі змагуни (з винятком Кушана та Горського) зобов'язалися брати участь. „Січ“ стала членом німецького футбольного зв'язку. Всі змагання, які офіційно відбувалися, мали міжнародний характер.

В липні 1948 р. поліаків зацікавила можливість залучити членом німецького футбольного зв'язку.

Газета «Свобода» Нью-Джерсі, США, 26.04.2013.

Кубок Регенсбургу. 19.12. УСТ «Січ» Регенсбург – СК «Тойблиц» – 6-0 (4-0).

Товариський матч.

10.04. 400 глядачів. УСТ «Пролом» Ашафенбург – СпВгг «1924 Нидернберг» – 3-2 (0-0). Голи: З.Хрущ (два), Тимченко.

10.04. УСТ «Запоріжжя» Ашафенбург – «ТФ» Ашафенбург – 0-0.

26.05. «Баварія» ??. – «Довбуш» Фрайман – 4-2.

2.11. «Мюнхен 1860 молодіжна» – «Довбуш» Мюнхен – 2-2.

11.12. УСТ «Січ» Регенсбург – ФК «Доннерставф» – 8-3 (6-1).

19.12. «Прометей» Карльсфельд-Міттенвальд – «МТСФ» Міттенвальд – 2-1 (1-1). Голи: Сміцкевич, Завводович.

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА «СІЧІ»
ТСГ УЛЬМ 1846 — «СІЧ» — РЕГЕНСБУРГ
4:6 (4:2)

У неділю, 26 грудня, «Січ» в Ульмі змагалася з окружною німецькою футбольною дружиною ТСГ — Ульм 1846. Ці змагання мали визначити сили нашої дружини, у порівнянні з німецькою дружиною вищої класи. Прихильники українського футболу ставилися до цих змагань досить песимістично. Вони не вірили, що «Січ» може перемогти її противника, який у попередніх змаганнях здобув одне з перших місць серед найкращих німецьких дружин.

«Січ» виступила в складі: Касіян, Ходань, Аридт, Стасюк, Герасим, Медведчук, Дейчаківський, Савка, Кобзар, Камат, Закалужний і Маркевич.

Дружина ТСГ Ульм виступила у повному складі із Туриком, репрезентантом південної Німеччини.

Гра розпочалася о год. 14.30. Характер її напочатку був досить нервовий і німці здобувають легку територіальну перевагу, яка на 15 хвилин закінчується їхнім успіхом. Січовики не задовольняються й розпочинають рішучий протинаступ. Камат здобуває ворота. На 23 хвилині він же здобуває ще одні ворота і підвищує наш вислід до 2:1.

Гра вирівнюється. На 35 хв. німці, в свою чергу, здобувають ворота. Стан 2:2. Німці використовують хвиливе заміщення серед нашої одинадятки та здобувають у 44 і 45 хвилинні періоди півгри ще двох воріт. Стан 4:2 на користь німців.

У другій півгрі на місце Аридта приходить Стасюк. Вже в перших хвилинах «Січ» здобуває перевагу. Первинні намагання нашого нападу хоч би тільки вирівняти вислід три закінчуються нарешті успіхом. Наступні двох воріт здобувають Камат і Кобзар. Стан 4:4. Після того, як на 75 хв. Маркевич здобуває ще одні ворота, німці розпочинають брутальну гру, але це їм не допомагає. Камат знову влучає м'яч у німецькі ворота і устанює остаточний вислід 4:6.

З нашої дружини всі грали добре, намагаючись всіма силами здобути успіх. Під час змагань було до 2 тис. глядачів.

Газета «Промінь» Зальцбург,
 Австрія, 7.01.1949.

Репрезентація мюнхенської області проти репрез. авігсбурської області в 1946 р. (вислід 1:1). На фото (зліва направо): Романяк („Лев“ Міттенвальд), Лішев, Герасим, Дзвачек („УССК“ Мюнхен), Могерняк („Лев“), Хишак, Голлока, Дейчаківський, („УССК“), Стасюк, Желтвак („Лев“), Ходань, Бардин суддя.

Чемпіонат Німеччини (Oberliga Süd)

1948/49

Pos.	Club	Games	W	D	L	Goals	GD	Points
1	Kickers Offenbach	30	21	7	2	79:29	50	49:11
2	VfR Mannheim	30	15	8	7	51:42	9	38:22
3	FC Bayern München	30	14	7	9	61:42	19	35:25
4	TSV 1860 München	30	13	8	9	61:41	20	34:26
5	SV Waldhof Mannheim	30	12	10	8	54:45	9	34:26
6	VfB Stuttgart	30	13	5	12	56:51	5	31:29
7	Schwaben Augsburg	30	12	6	12	49:50	-1	30:30
8	Stuttgarter Kickers	30	11	8	11	53:65	-12	30:30
9	VfB Mühlburg	30	10	9	11	51:45	6	29:31
10	FC Schweinfurt 05	30	12	5	13	46:56	-10	29:31
11	1. FC Nürnberg	30	11	5	14	49:55	-6	27:33
12	FSV Frankfurt	30	11	5	14	40:53	-13	27:33
13	Eintracht Frankfurt	30	9	8	13	28:41	-13	26:34
14	TSV Ulm 1846	30	9	4	17	43:53	-10	22:38
15	BC Augsburg	30	9	4	17	46:66	-20	22:38
16	Rödelheimer FC	30	7	3	20	40:73	-33	17:43

Сезон 1948/49 років ВфБ «Штутгарт»: Б.Куцан,

1949/50

Pos.	Club	Games	W	D	L	Goals	GD	Points
1	SpVgg Fürth	30	18	7	5	77:39	38	43:17
2	VfB Stuttgart	30	15	8	7	50:39	11	38:22
3	Kickers Offenbach	30	15	7	8	62:48	14	37:23
4	VfR Mannheim	30	14	6	10	57:41	16	34:26
5	FSV Frankfurt	30	13	8	9	45:38	7	34:26
6	SV Waldhof Mannheim	30	11	11	8	51:53	-2	33:27
7	VfB Mühlburg	30	11	10	9	44:42	2	32:28
8	1. FC Nürnberg	30	12	7	11	52:40	12	31:29
9	TSV 1860 München	30	14	3	13	46:42	4	31:29
10	BC Augsburg	30	10	6	14	50:74	-24	26:34
11	Schwaben Augsburg	30	10	6	14	39:60	-21	26:34
12	FC Schweinfurt 05	30	8	9	13	38:38	0	25:35
13	FC Bayern München	30	11	3	16	56:70	-14	25:35
14	Eintracht Frankfurt	30	8	8	14	45:52	-7	24:36
15	Jahn Regensburg	30	8	6	16	49:66	-17	22:38
16	Stuttgarter Kickers	30	5	9	16	45:64	-19	19:41

1949/50 ШШВ «Ян» Регенсбург: В.Закалужний та Іван Медведчук.

Відомі зіграні матчі у вересні 1949 року:

«Довбуш» Фрайман 5.09. — «ТСГ» Мюнхен — 2-5, 18.09. — «Алеманія» — 6-0, 11.09. — «Пасінг» — 2-1.

1950/51										1952/53									
Pos.	Club	Games	W	D	L	Goals	GD	Points											
1	1. FC Nürnberg	34	20	7	7	93:46	47	47:21		1. Eintracht Frankfurt	30	16	7	7	39-21	62:49			
2	SpVgg Fürth	34	19	7	8	86:43	43	45:23		2. VfB Stuttgart	30	15	8	7	38-22	69:33			
3	VfB Mühlburg	34	20	4	10	94:55	39	44:24		3. SpVgg Fürth	30	12	11	7	35-25	65:45			
4	VfB Stuttgart	34	19	5	10	82:55	27	43:25		4. VfB Mühlburg	30	15	4	11	34-26	68:52			
5	FSV Frankfurt	34	18	7	9	71:52	19	43:25		5. FC Schweinfurt 05	30	12	8	10	32-28	40:51			
6	TSV 1860 München	34	19	4	11	97:67	30	42:26		6. Kickers Offenbach	30	11	8	11	30-30	61:53			
7	FC Schweinfurt 05	34	16	4	14	69:57	12	36:32		7. Bayern München	30	12	6	12	30-30	59:56			
8	Eintracht Frankfurt	34	12	10	12	56:64	-8	34:34		8. 1. FC Nürnberg	30	11	7	12	29-31	67:60			
9	FC Bayern München	34	14	5	15	64:53	11	33:35		9. SV Waldhof Mannheim	30	13	3	14	29-31	56:62			
10	Kickers Offenbach	34	14	4	16	69:64	5	32:36		10. BC Augsburg	30	13	2	15	28-32	59:61			
11	VfL Neckarau	34	14	4	16	74:94	-20	32:36		11. FSV Frankfurt	30	9	10	11	28-32	38:44			
12	VfR Mannheim	34	14	3	17	72:72	0	31:37		12. Viktoria Aschaffenburg	30	11	6	13	28-32	59:74			
13	Schwaben Augsburg	34	10	9	15	46:67	-21	29:39		13. VfR Mannheim	30	9	9	12	27-33	46:59			
14	SV Waldhof Mannheim	34	10	8	16	54:67	-13	28:40		14. Kickers Stuttgart	30	10	6	14	26-34	65:68			
15	SV Darmstadt 98	34	9	7	18	54:86	-32	25:43		15. 1860 München	30	6	12	12	24-36	46:58			
16	BC Augsburg	34	10	4	20	59:82	-23	24:44		16. Ulm 1846	30	7	7	16	21-39	41:74			
17	FC Singen 04	34	9	4	21	56:112	-56	22:46											
18	SSV Reutlingen	34	8	6	20	49:109	-60	22:46											

Сезон 1950/51 років ТШВ «Швабен» Аугсбург: В.Закалужний.

1952/53 ТШГ «Ульм 1846»: І.Медведчук.

СЛОВАЧЧИНА

В дивізії «Галичина» ще в квітні 1944 року була створена футбольна команда. Після передислокації дивізії в Словаччину в січні 1945 року провели ряд матчів в Жилині. 6.01 з командою вермахта 4-2 (4-0) та з місцевою командою СК «Жилина» 3-2. В складі команди були: О.Стецьків та О.Банах (обоє «Україна» Львів), Володимир Лесюк («Пролом» Станіславів), Зенон Дмитришин, Ярослав Турко, Т. Замирський, М. Федорович (всі «Сян» Перемишль), Б. Шило («Скала» Стрий), Р. Клос, брати Олесь і Володимир Світлики (всі «Судова Вишня»).

В місто Жилина (Словаччина) зі Львова **Олександр Скоцень** прибув в липні 1944 року, а в лютому 1945 року відбув у Австрію.

СК «Жилина», Скоцень стоїть четвертим зліва.

I. kolo dňa 20. augusta 1944:

SK Bratislava—AC Svit.
SK Ružomberok—OAP Bratislava.
TSS Trnava—ZTK Zvolen.
SK Kabel—HG Simonovany.
AC Považská Bystrica—TTS Trenčín.
SK Slávia Prešov—SK Žilina.

II. kolo dňa 27. augusta 1944:

AC Svit—SK Žilina.
OAP Bratislava—SK Slávia Prešov.
SK Bratislava—TSS Trnava.
HG Simonovany—AC Považská Bystrica.
ZTK Zvolen—SK Kabel Bratislava.
TTS Trenčín—SK Ružomberok.

III. kolo dňa 3. septembra 1944:

TSS Trnava—AC Svit.
SK Kabel—SK Bratislava.
AC Považská Bystrica—ZTK Zvolen.
SK Ružomberok—HG Simonovany.
SK Slávia Prešov—TTS Trenčín.
SK Žilina—OAP Bratislava.

IV. kolo dňa 10. septembra 1944:

AC Svit—OAP Bratislava.
TTS Trenčín—SK Žilina.
HG Simonovany—SK Slávia Prešov.
ZTK Zvolen—SK Ružomberok.
SK Bratislava—AC Považská Bystrica.
TSS Trnava—SK Kabel.

V. kolo dňa 17. septembra 1944:

SK Kabel—AC Svit.
AC Považská Bystrica—TSS Trnava.
SK Ružomberok—SK Bratislava.
SK Slávia Prešov—ZTK Zvolen.
SK Žilina—HG Simonovany.
OAP Bratislava—TTS Trenčín.

VI. kolo dňa 24. septembra 1944:

AC Svit—TTS Trenčín.
HG Simonovany—OAP Bratislava.
ZTK Zvolen—SK Žilina.
SK Bratislava—SK Slávia Prešov.

1944 SLOVAKIA (championship abandoned)

1. OAP Bratislava	2	2	0	0	9-1	4
2. TTS Trenčín	2	2	0	0	7-3	4
3. SK Bratislava	2	1	1	0	8-2	3
4. AC Svit Batizovce	2	1	1	0	4-3	3
5. SK Žilina	2	1	0	1	6-3	2
6. ZTK Zvolen	2	1	0	1	10-5	2
7. AC Považska Bystrica	2	1	0	1	7-6	2
8. HG Simonovany	2	1	0	1	7-8	2
9. TSS Trnava	2	1	0	1	4-8	2
10. SK Ružomberok	2	0	0	2	3-7	0
11. SK Kabel Bratislava	2	0	0	2	3-12	0
12. SK Slavia Presov	2	0	0	2	1-11	0

Календар чемпіонату Словаччини, але було зіграно лише два тури (в своїй книзі Скоцень багато наплутав. І про багато турів чемпіонату Словаччини, і про завершення першості 1944 року восени, тощо:

«Надійшли осінні дні. Футбольний сезон закінчився. СК «Жіліна» зайняла третє місце в таблиці ігор ліги. Перше місце посіла СК «Братіслава», друге військовий клуб ОАП СК «Братіслава». Мрії футболістів «Жіліни» здобути першість довелося відкласти на весну.».

ŠK ŽILINA—ŠK DUBNICA 5:2 (2:2)

Toto bol druhý zápas dvojzápasu, ku ktorému nastúpili mužstvá v zostavách:

ŠK Žilina: Sanca, Sterbák, Riedl, Bielek, Zimen, Čelko, Racko, P. Beniač, Skočeň, Skach a Golian.

ŠK Dubnica: Poliačik, Barón, Karpišek, Havran, Kubinec, Kamas, Kováč, Richvais, Hlubocký, Neupaver, Gažo.

Dubnica hrala v prvom polčase s veľkým elánom, kým ŠKŽ hral technickejším dôrazom. Prvý gól dali hostia Skachom, ktorý uplatnil prizemný center Racka. Vyrovnanie však prišlo za minútu: Richvais z diaľky poslal pred bránku ŠKŽ padák a šancu lopta preskočila. Zelenožltí sa však znova ujali vedenia efektným gólom Paľa Beniača v 35. minúte, no v 39. min. po kope z rohu Neupaver za ŠKD vyrovnal na 2—2. Po prestávke bola neúčasť Čichého v zálohe ŠKD veľmi citeľná. Tento raz po-

stupne odpádal a ŠKŽ začal lepšie uplatňovať MW systém. Vedúci gól zaznamenal v 8. min. po peknej akcii vnútorného tria Skočeň. ŠKŽ zvýšil stav zápasu na 4—2 Skachom, keď tento prehodil loptu vedľa nepozorného Poliačika a stav zápasu na 5—2 zaklúčil v 40. min. Golian, ktorý vrátil Poliačikom vyrazenú loptu s konečnou platnosťou do siete.

Žilinské mužstvo sa rozohralo až po prestávke. Páčili sa Riedl v obrane, Zimen a Bielek v zálohe a útoku. Skach s Beniačom. U ŠKD Barón v obrane, Kubinec v zálohe a v útoku Richvais a Hlubocký.

Rozhodca Vyskoč nedával dobrý pozor na ofsajd pozície.

Dvojzápasu sa prízeralo asi 3000 ľudí.

Газета «Гардіста» Братіслава, Словаччина, 15.08.1944.

1-й тур чемпіоната Словаччини:

Slávia Prešov—ŠK Žilina 1:5

Mužstvo ŠK Žiliny v prvom ligovom zápase príjemne prekvapilo, keď na cudzej pôde vedelo pomerne vysokým pomerom bránok zdolat dobré mužstvo prešovskej Slávie. Mužstvá nastúpili na zápas v týchto zostavách: domáci: Tomašovič, Kušnir I., Šitar, Kovalčík, Steiner I., Steiner II., Šimanský, Senderský, Kalapoš, Kuchár a Danko.

Hostia: Sanca, Sterbák, Riedl, Bielek, Gajdoš, Čelko, Zvara, Skach, Skočeň, P. Beniač a Zimen.

Zápas začína náporom Slávie, ale výborná obrana Žiliny zneškodňuje všetky útoky. Potom sa hostia rozohrávajú a Tomašovič musí kryť niekoľko ostrých striel Zvaru, Bielka a Zimena. Po striedavých útokoch, v ktorých žilínčania sú nebezpečnejší, končí sa prvý polčas. Po zmene strán hostia majú krásny

nástup a dosahujú už v druhej minúte dve horné žrde. V protiútoky Kuchar strieľa z piatich krokov vedľa. V piatej minúte dáva Zimen hlavičkou pred vybehnuvším Tomašovičom prvý úspech hostí. O dve minúty neskôršie z náhleho úniku dáva Zvara druhý, a v 12. min. Zimen tretí gól zelenožltých. V 15. minúte scoruje prudkou strelou z blízka Skočeň a ten istý hráč zvyšuje v 26. min. na 5:0. O minútu neskôršie vylúčil rozhodca pre surovú hru Kušnira a na jeho miesto zaskočil Kuchár. V 20. min. dosahujú domáci svoj jediný čestný úspech Steinerom II. z trestného kopu z 20 m.

U žilinského mužstva vynikol Riedl, Bielek, a v útoku Zvara, Zimen a Skach. U Slávie v prvom polčase dobre chytal Tomašovič; dobrí boli ešte Kuchár a bratia Steinerovci.

Газета «Slovak pondelnik» Братіслава, Словаччина, 21.08.1944.

2-й тур:

AC Svit — ŠK Žilina 2:1 (0:0)

Vo Svite bol zaujímavý ligový zápas, v ktorom nováčik ligy mal ukázať svoje umenie proti výbornému mužstvu hostí. Svit v tomto zápase potvrdil, že je dobrým mužstvom a po rušnej hre podarilo sa mu zvíťaziť, i keď tesne. Pred návštevou 2300 ľudí nastúpili mužstvá v týchto zostavách:

ŠK Žilina: Sanca, Riedl, Mazúr, Čelko, Gajdoš, Bielek, Zvara, Skach, Skočeň, Beniač a Zimen.

AC Svit: Rajman, Kochan, Ražo, Pažický, Kreibich, Trenčanský, Jurčák II., Bíro, Knapp a Šváby.

Prvý polčas začína útokmi Svit, ktorý hrá so smerom slnka. Už v 3. min. naskytá sa Bírovi príležitosť ku scorevaniu, ale zblízka strelil slabo do rúk brankára. V 7. min. získava Svit roh, ktorý veľmi pekne zahrá Pažický, ale pred bránkou hostí niet nikoho, kto by loptu dopravil do siete. Nato domáci pekne kombinujú, vidieť peknú súhru a prihrávku Bíra Pažickému, ktorý však z dosť dobrej pozície strieľa nad bránku. Žilina sa pekne rozohráva, získava si i miernu prevahu. Prichádza k nepeknej scéne, keď Bíro

stie, keď voľný Zvara na ľavom krídle prestreľuje. V 24. min. prikloní sa šťastie na chvíľu k hostom, keď Jurčák strieľa do brvna. Ten istý hráč o 4 min. neskôr z peknej pozície zahadzuje. Opäť vidíme útoky Žiliny, ktorá v 36. min. získava roh, ale Zvara ho zbrkle zahodil. Za striedavých útokov končí sa prvý polčas.

V druhom polčase sa tempo hry ešte viac zvyšuje. Obe mužstvá vkladajú do hry elán a bojovnosť. Už v prvej minúte mohol Beniač získať Žiline vedenie, keď sa ocitol sám pred bránkou, ale nemohol trafiť do bránky. Z rýchlych akcií vidieť, že góly nedajú na seba dlho čakať a tak v 5. min. Jurčák II. otvára score prvým gólom Svit, ktorý podnikol pekny útok pred bránku hostí. V 16. min. dáva Knapp druhý gól, avšak rozhodca ho neuznáva pre ofsaid. O 4 minúty na to Šváby strieľa vedľa. Z výkopu dostáva loptu Zimen a podarilo sa mu loptu dopraviť do siete a vyrovnať na 1:1. V tejto fáze hry je Žilina lepšia, má prevahu, ale Rajman v bránke domácich je stále na mieste. V 28. min. prichádza k nepeknej scéne, keď Bíro

Газета «Slovak pondelnik» Братіслава, Словаччина, 28.08.1944.

ŠK Žilina—ŠK Slov. V. Bytča 4:1 (0:1)

—m) Po dosť dobrej hre ŠK Žilina v Po-
važskej Bystrici všeobecne sa predpokla-
dalo, že nedeľný jeho súper, ŠK Slovan Veľ-
ká Bytča, odíde zo žilinského štádia aspoň
s poluctovou prehrou. No, aké bolo rozča-
rovanie, keď Žilincania až do 75. min. zá-
pasu prehrávali 0:1 a vedeli zvíťaziť iba s
vypádním všetkých síl a dobrým finišom v
pomere 4:1. Zápas samotný nemal nijako
zvláštnu úroveň, zato však bol príliš ostrý.
Žilincania skúšali v tomto boji nové akvi-
zie, Pažického a Nového, ktorí sa veľmi
dobré osvedčili. Prvý tvoril pilier obrany a
stroskotali na ňom mnohé útoky Bytčanov,
druhý bol hybnou pákou útoku. Okrem
nich v žilinskom mužstve uspokoili Zimen-
čeka a Skach. Hostia mali svoj najlepši
rad v obrane, ktorej tieňom boli ich sú-
stavné nedovolené zákroky Samka. V zálo-
he bol dobrý Šichman, v útoku sa páčilo
vnútorné trio Morvay—Šukala—Ypser.

Zápas začal út-kmi hostí, ktoré však
stroskotajú na žilinskej obrane. Naopak,
sú to Žilincania, ktorí majú možnosť
skórovať, ale Skoček z dvoch dobrých po-
ziícií strieľa vedľa. V 22. min. centroval
z ľavého krídla Dubnicay, jeho vysokú
prihrávku chcel Šanca zachytiť, ale sa
srazil so Šukalom a spadol i s loptou do
brány — Bytča vedie 1:0. Po tomto góle
sa hra priestrla. Obe strany hrajú s ná-
dom a majú i možnosti zvýšiť, rešpektíve
vyrovnať, ale stav zostáva do prestávky
nezmenený.

Po prestávke má domáce mužstvo mier-
nu prevahu, ale Bytčania sa stačia brá-
niť, ba miestami prechádzajú i do proti-
útokov. V 17. min. srazil sa Kvasnica s
brankárom hostí a zranený odstúpil zo
hry. Nato sa domáci zlepšili a vyrovnali
Novým. Onedlho ujali sa i vedenia krás-
nou strelou Skočekovou (priamo zo
vzduchu). Skóre na 3:1 upravil svojim
gólom v 39. min. Skach. Posledný gól
vstrelil Nový.

Rozhodoval Prihoj. Nakoniec ešte sota-
vy: ŠK Žilina: Šanca—Pažický, Zimen-
čeka, Nový, Čelko—Kvasnica, Tímkanč,
Skoček, Skach a Galian.

ŠK Slovan V. Bytča: Smolka—Samek,
Tiso—Hatala, Nádašký, Šichman—Janček,
Ypser, Šukala, Morvay a Dubnicay.

HG Oratorium Žilina—ŠK Rožný 6:1 (4:1)

Priateľský futbalový zápas v Žiline prinie-
sol pomerne pekný šport. Oratórium nastúpilo
posilnené dvoma hráčmi ŠK Žilina, Čelkom a
P. Beniačom, ktorí sa zaslúžili o jeho víta-
stvo. Udalosťou zápasu bola hra štyroch
bratov Beniačovecov v útoku Oratória. Títo sa
aj rozdelili o všetky góly víťazného mužstva.
Paľo, ktorý bol najlepším hráčom na ihrisku,
dal 3 a Tóno s Lacom po 1; za porazených je-
diný gól dal Vyšňovský. Rozhodoval objektiv-
ne, ale s chybami Skoček. Návšteva slušná.

Газета «Гардиста» Братислава,
Словащина, 31.10 та 7.11.1944.

ФРАНЦИЯ

В 1922 році було створено «PCO» (Російське спортивне об'єднання) (AS Russe).

Помогите инвалидамъ — это вашъ долгъ.

Въ пользу Инвалидовъ

МАТЧЪ

На Кубокъ «Иллюстрированной Россіи»

Во воскресенье, 23-го мая 1926 г., въ День Русскаго Инвалида, на одномъ изъ лучшихъ парижскихъ станцій «Элизабетъ» (въ 100 шагахъ отъ Портъ д'Орлеанъ) состоится большое футбольное состязаніе между 4 лучшими иностранными командами г. Парижа:

- 1) РУССКОЙ («Клубъ Русскихъ Спортсменовъ»)
- 2) ГРЕЧЕСКОЙ («Унионъ»)
- 3) ЧЕШСКОЙ («Спортингъ Клубъ»)
- 4) АРМЯНСКОЙ («Женераль»)

Состязаніе будетъ происходить подъ высокимъ покровительствомъ французскихъ генераловъ ПО (презид. Франц. Кр. Кр.), ГУРО (военный губернаторъ г. Парижа и членъ Верховн. Воен. Совѣта) и МАРИО (Директоръ музея Инвалидовъ) и подъ почетнымъ председательствомъ генерала БАРАТОВА Н. Н. — председателя Зарубежнаго Союза Русскихъ Военныхъ Инвалидовъ.

Побѣдитель этого интереснаго турнира получитъ цѣнный кубокъ, пожертвованный «Иллюстрированной Россіей».

По вытянутому жребію играть будутъ въ слѣдующемъ порядкѣ:

- 1) ЧЕХИ противъ АРМЯНЪ,
- 2) РУССКІЕ противъ ГРЕКОВЪ,
- 3) ФИНАЛЬ МЕЖДУ ПОБѢДИТЕЛЯМИ

Арбитровать матчи будутъ официальные рефери парижской футбольной лиги. Во время состязанія будутъ играть военный оркестръ духовой музыки. Во время перерыва игры, перерывъ фанальнымъ матчемъ, состоится выступленіе хора и танцоровъ казаковъ «Кубанскаго Сокола», подъ управленіемъ А. ЧАХОВСКОГО.

Взводъ армянскихъ бойскаутовъ представитъ нѣсколько упражненій.

Форма командъ: РУССКОЙ — все черное съ бѣлымъ медведемъ на груди; ГРЕЧЕСКОЙ — бѣлая фуфайка, черные трусы; ЧЕШСКОЙ — красная фуфайка, бѣлые трусы; АРМЯНСКОЙ — бѣлая фуфайка, синіе трусы. Команды выйдутъ на поле въ слѣдующемъ составѣ:

- 1) РУССКАЯ: голкиперъ — Е. Потаповъ (сборная Туниса), бѣжи: Галкинъ, Коконовъ, хавбеки: Амраковъ, Страшевскій, Добрынинъ, форварда: Фишеръ, Шубертъ, Органовскій, Вешке (капитанъ команды) и Соколовскій С.
- 2) ГРЕЧЕСКАЯ: Мереметидисъ, Лимнидисъ, Атионасидисъ, Орфанидисъ, Какавасъ (капитанъ), Негро, Омиракисъ, Гужидисъ, Папастратидисъ, Димовъ и Ламбукасъ.
- 3) ЧЕШСКАЯ: Бартошъ, Иванъ Фальдина, Бозалець, Сафаръ, Альтманъ, В. Фальдина, Сидя (капитанъ), Тужба, Сименекъ, Крама и Бухаль.
- 4) АРМЯНСКАЯ: Деведжянъ, Мегиръ, Рубенъ (капитанъ), Гайлазъ, Камеръ, Шаго, Сарико, Асатурянъ, Карапетянъ I, Карапетянъ II и Девлекянъ.

Начало состязаній въ 2 часа дня.

Входная плата 3, 5, 10 и 20 франковъ. Стандіи имѣютъ 1500 крытыхъ мѣстъ. Матчъ ни въ коемъ случаѣ не отменяется. Средства передвиженія: метро «Портъ д'Орлеанъ», трамваи 8, 28, 86, 87, 88 и 125. Автобусы АЕ и АЛ.

Помогите инвалидамъ — это Вашъ долгъ.

Soc. Anon. Impr. de Navarre, 5, rue des Gobelins, Paris

Le Gérant: A. GINESTE.

РУССКИЙ СПОРТЪ

Первое официальное выступление русских футболистовъ Парижа въ текущемъ сезонѣ имѣетъ мѣсто сегодня, 30 августа. Россійское Спортивное Общество имѣетъ честь первымъ открыть сезонъ дружескимъ составишемъ съ Вильгельмъ-Спортомъ, пользующимся славой класснаго клуба Парижской Лиги. Члены Р.С.О. будутъ представлены двумя лучшими командами, гдѣ присутствіе новыхъ игроковъ придастъ особое значеніе и интересъ этой встрѣчѣ.

Будемъ надѣяться, что предстоящій первый серьезный экзаменъ будетъ имъ данъ удачно и представители русскаго футбола уйдутъ съ поля побѣдителями.

Сборъ игроковъ — въ 12 ч. 15 м., на Портъ де Венсенъ.

Для русскихъ футболистовъ, не входящихъ въ составъ членовъ общества, футбольная коммиссія организуетъ матчъ съ резервной командой «Клиши». Сборъ въ 3 час., у остановки Норъ-Сюдъ Портъ де Клиши. Дальше троллей пом. 39 и 41 до Сены. Приглашаются всѣ желающие серьезно потренироваться.

ВЪ КЛУБѢ РУССКИХЪ СПОРТСМЕНОВЪ ВЪ ПАРИЖѢ

Въ прошлое воскресенье 1 и 2 команды Клуба Русскихъ Спортсменовъ, не взирая на дурную погоду, сыграли матчъ противъ соответствующихъ командъ Клуба Булоня. На матчъ прибыло много друзей Клуба, любителей футбола, наблюдавшихъ матчъ подъ проливнымъ дождемъ. 2 команда, сыгравъ только одинъ хвостыи со счетомъ 1 на 0 въ пользу Булоня, уступила мѣсто 1-й.

1 команда играла въ составѣ: голкиперъ, новый членъ клуба Крашчичъ, (игравшій за Спарту), беки Галкинъ, Чубъ; хавбеки Задвининъ, Страшевичъ (кинжаль); Соловьевъ, Форварда Кемановъ, Оболенскъ, Слѣповъ, Андреевъ и Пушкаревъ. Бѣлые медведи выиграли матчъ со счетомъ 4 на 2. Этотъ результатъ весьма неудовлетворителенъ, но онъ оправдывается тѣмъ, что матчъ почти начался въ дождь. Несмотря на игроковъ пострадавшихъ голкиперъ, который, спасая голъ, кинулъ наъ дождя ногой мячъ и вывихнулъ себѣ ногу.

Настоящій составъ команды, игравшій въ прошлое воскресенье противъ команды Тонсонъ - Устонъ, выигралъ матчъ со счетомъ 5 на 0.

Въ четвергъ имѣетъ быть общее собраніе членовъ футбольной секціи на 39, бульваръ Портъ, Рояль въ 8 ч. вечера.

Футболъ. 1-ая команда Росс. Спорт. Об-ва въ воскресенье 11-го октября, играетъ противъ 1-ой ком. Ф. Е. К. Левалуа, очень именитого клуба дивизионъ д-омьеръ. Составъ команды: Мотинскій, Плавскій, Рыбакъ, Алексѣевъ, Федоровъ, Максимовъ, Ульке, Саломъ Ветке, Пулятинъ, Бѣликовъ, и Черепановъ. Начало матча въ 3 часа дня. Сборъ игроковъ въ 1 ч. 30 мин., у метро Вилларъ. Оттуда на трамваѣ ном. 45 до поля Левалуа, что на улицѣ Викторъ Гюго въ Анверъ.

Резервная команда Р. С. О. играетъ противъ резервной «Стадъ Франсезъ» въ Сентъ-Клу. Сборъ игроковъ на вокзалѣ С. Анверъ, около буфета, въ 11 ч. 45 мин. утра.

Вторая команда Р.С.О. выступаетъ противъ 2-ой «Стадъ - Франсезъ» въ Бабиньи. Сборъ игроковъ въ 12 ч. дня у выхода изъ метро Портъ де Венсенъ.

Газета «Возрожденіе» Франція, 1924 всі.

Entente Russe : Toumanoff, Misersky, Grodonitcheko, Répinsky, Rybach, Grunberg, Orlovsky, Genieeff, Bénédicowitch, Zarondueff, Gravtchenko.

Газета «Le Petit journal» Франція, 21.04.1930.

2) Въ *Эстоніи, Латвіи, Литвѣ и Польшѣ* самостоятельныхъ русскихъ организаций нѣтъ, кромѣ кружковъ при учебныхъ заведеніяхъ (въ Юрьевѣ, Ревелѣ, Ригѣ, Ковно, Вильно и Варшавѣ). Изъ старыхъ спортсменовъ упоминаемъ: въ Ревелѣ Гарри Винтера (Одесса - Харьковъ), въ Ригѣ москвича Мванта и петербуржцевъ Келина и Макферсона. Въ Польшѣ разсѣялось много бывшихъ Москвичей и Кіевлянъ. Понятно, мы не называемъ именъ безчисленныхъ мѣстныхъ спортсменовъ когда то рекордсменовъ Россіи: Виллемсонъ, Кузь, Бауманъ, Краусе, Альселебергъ, Охака; новые чемпионы свои рекорды ставятъ сейчасъ во имя своихъ двуглазъ и ихъ клубы, сейчасъ клубы не русскіе. Недавно образовалось въ Ригѣ русское Спортивное Общество «Богатырь», во главѣ котораго стоитъ Г. А. Цвановъ. Но мы почти не знаемъ деталей о жизни этой организаціи.

3) Въ *Берлинѣ* уже нѣсколько лѣтъ существуетъ Русскій Спортивный клубъ,

но много русскихъ, особенно русско-поданныхъ нѣмцевъ, состоятъ членами другихъ Обществъ. Во главѣ русскаго Общества работаетъ одинъ изъ славнѣйшихъ москвичей Р. Ф. Фульда. Изъ петербургскихъ именъ мы встрѣчали Стендаля, Сауля, Кіевлянъ бр. Вешке, М. Часовникова. Тенисты бр. Давыдовы, Родзянко и др. играли въ лучшихъ берлинскихъ клубахъ. Футболъ, теннисъ, легкая и тяжелая атлетика, боксъ имѣютъ много адептовъ и классныхъ представителей.

4) Одной изъ самыхъ интересныхъ чѣсто национальныхъ организацій, надо считать *пражскую «Русь»*. Этотъ клубъ въ настоящее время насчитывающій нѣсколько сотъ членовъ, почти исключительно студентовъ, зародился въ Галицко-Полѣ. Если можно говорить о старшинствѣ клубовъ, то «Русь», рожденная на скалахъ и подъ знойнымъ солнцемъ, старѣйшій клубъ за рубежомъ. Создался онъ изъ сборной команды футболистовъ Русской Арміи. Въ рядахъ этой команды было много «звѣздъ» прежняго времени: Мартыновъ (Москва), Богемскій (Одесса), Ретивовъ (Харьковъ), Борисовъ (Новороссійскъ), Кучумовъ (Петроградъ), были и футболисты, создавшие себѣ имя и технику уже въ послѣдующіе годы: Рыбакъ, Балдинъ, Ганжа, Макаренко, Боголюбскій и др. Изъ Галицко-Полѣ эта команда съ Арміей ушла въ Болгарію, затѣмъ перебравшись въ Прагу и ставъ студентами. Но учась, не бросали игры, и «Спортъ Клубъ Русь», при поддержкѣ отличнаго чешскаго клуба «Викторія Жижковъ», самъ сталъ отличнымъ клубомъ. Побѣда за побѣдой въ разныхъ мѣстахъ Чехіи, Галиціи и Подкарпатя, турна по Балканамъ, блестящіе результаты въ самой Прагѣ все это триумфъ русскаго имени.

Прагѣ все это триумфъ русскаго имени и русскихъ способностей. Нѣкоторые изъ игроковъ «Руси», не покидая своего клуба, стали играть за 1-ую команду лучшихъ чешскихъ (и мировыхъ) клубовъ, какъ напр. Балдинъ въ Спартѣ, Борисовъ, Ганжа, Богемскій въ Викторіи и др.

Газета «Возрожденіе» Франція, 1.03.1926.

В 1927 році було створено нове «ОРФ» (Об'єднання російських футболістів) (AF Russe).

В Парижі образовалось новое спортивное общество, под названием — «О. Р. Ф.» (Объединение русских футболистов) с целью объединения всех русских спортсменов вообще и футболистов в частности, для спортивных выступлений в разных странах Европы. Наша фотография изображает футбольную команду нового общества. (Слева направо): Аракелянц (основатель и секретарь О-ва), Радных, Чинганели, Соловьев, Ваврашевский, Садроль, Бизини, Потапов, Дымов, Чубь, Козинь, Вешке и Вайнтрауб (б. председатель одесской футбольной Лиги — ныне менеджер команды).

Журнал «Иллюстрированная Россия» Париж, Франция, № 2, сичень 1927.

Въ Росс. Спорт. Общ.

Въ виду объявленнаго противникомъ «форфа», первая команда Р.С.О. въ воскресенье, 19 сентября, будетъ играть товарищескій матчъ противъ К. А. Монтрей, на полѣ послѣдняго, въ Монтрей (194, авеню Галлиени, Баньола).

Резервная команда Общества на томъ же полѣ встрѣчается съ резервной того же противника.

Сборъ командъ у метро Портъ де Венсенъ къ 13 и 14 часамъ.

Первая «Б», сыгравшая въ прошлое воскресенье со счетомъ 1—1 противъ У. С. Бонди, въ это воскресенье выступаетъ противъ К. А. Франса 1. Сборъ слѣдующихъ игроковъ:

Власиченко, Галкинъ, Кононовъ, Страшевскій, Соловьевъ, Марчеровъ, Шерманъ С., Слѣпцовъ, Вешке М. П., Абалдуевъ и Германъ — около метро : Портъ де Венсенъ, къ 13 ч. 30 м.

Вторая команда въ составѣ господъ:

Морозова, Амирова, Крачковскаго, Нечаева, Спильниченко, бр. Бернштейнъ, Кнаца, Кисилева, Пузенко, Кравченко и Скобелева, и вторая «НС», въ составѣ гг.: Желибабка, Буховцева, Айканова, Стопани, Ленца, Дотеля, Бондарева, Зубарева, Елчанинова, Перлица, Кютима и Сукачева играютъ противъ А. С. Аблонзъ первой и резервной.

Сборъ вышеперечисленныхъ футболистовъ къ 12 ч. 30 м. возлѣ входа на ст. ж.-д. С.-Мишель (метро: С.-Мишель).

Le tournoi de football du Stade Olympique de l'Est

Aujourd'hui et demain, au stade municipal de Charenton (1 bis, quai de Beroy), le Stade Olympique de l'Est organise un tournoi de football, doté d'une coupe offerte par le *Petit Parisien*.

Deux matches sont au programme :

A 14 h. 30, l'A. F. Russe, renforcée par Organovski (C. A. S. G.), Ryback (sélection de Paris), Mizersky (Ol. Marseille), Mochinsky (sélection de la mer Noire), Zaroudneff (de Prague), contre le Southern Railway, actuellement deuxième, à 4 points, du premier de la division d'honneur de Middlesex Country Amateur F. L., détenteurs de la Coupe des chemins de fer londoniens, de la Coupe Demulder d'Ostende, etc.

A 16 h. 15, Sporting Club Tchecoslovaque, également renforcé avec Sramek, Huber, Rehak, Prochazka, contre le Stade Olympique de l'Est, de la division d'honneur de Paris, avec les internationaux Gosselin, Rebut, Joyaut, Audin et les hommes sélectionnés : Reiss, Peythieu, Delmer, Falcon, Lambert, etc.

Les finales se joueront demain.

Газети «Возрождение» 19.09.1926 та
«Le Petit Parisien» Париж 17.04.1927
обидві Франція.

РУССКІЕ ВЪ ПАРИЖѢ ФУТБОЛЪ

Команда Студенческаго Кружка, выступавшая въ ослабленномъ составѣ противъ сильнаго клуба А. Ф. Гареннъ - Коломбъ, проиграла товарищескій матчъ со счетомъ 3 : 1.

Клубъ «Атлетикъ де Спортъ Женеро», выигравъ со счетомъ 3 : 2 послѣдній матчъ изъ серии игръ, которыми опредѣляются два клуба имѣющие право перейти въ старшую группу (Дивизионъ д-Ониеръ) парижской Футбольной Лиги, выигралъ это право и съ будущаго сезона будетъ играть вмѣстѣ съ «Стадъ Франсэ», «Редъ Старъ» и другими «сильнѣйшими» французской столицы.

Мы особо отмѣчаемъ этотъ успѣхъ «Женеро», часто именуемого кличкой «банкиры», потому что въ его рядахъ, въ теченіе года, играли и были лучшими его игроками трое русскихъ спортсменовъ: В. В. Клименко, С. С. Органовскій и В. К. Рыбакъ. Въ отчетахъ о календарныхъ матчахъ «банкировъ», въ французскихъ специальныхъ спортивныхъ органахъ, почти не было дня, когда не отмѣчалась бы одна изъ этихъ фамилій.

Но любители русскаго футбола тѣхъ же игроковъ которые будутъ играть 5 мая, могутъ увидѣть и завтра, на стадионѣ «Елизабетъ», въ благотворительномъ матчѣ противъ хорошей команды «Клубъ Франсэ». Въ русской командѣ обѣщали играть футболисты Рос. Спорт. О-ва: Тумановъ, бр. Грюнберги, Долгополовъ, Козинъ, Абалдуевъ, Бенедиктовичъ, Репинскій, игроки французскихъ клубовъ — Рыбакъ, И. Мошинскій, Органовскій, Геневъ и другіе.

Газета «Возрождение» Франція,
24.04.1928 та 2.03.1929.

LES ÉPREUVES SPORTIVES DU " PETIT PARISIEN "

L'A. S. Russe a été victorieuse dans le tournoi international de football organisé par le Stade Olympique de l'Est

Le tournoi international de football, organisé par le Stade Olympique de l'Est et doté d'une coupe par le *Petit Parisien*, s'est disputé sur le stade municipal de Charenton et a remporté un très beau succès.

La victoire a été remportée par l'Association Sportive Russe de Paris qui, dans la finale, a battu le S. O. Est. Notre cliché représente l'équipe de l'A. S. Russe avec.

Газета «Le Petit Parisien» Париж, Франція, 19.04.1927.

Къ матчъ русской команды въ понедѣльникъ: группа извѣстныхъ русскихъ футболистовъ — голкиперъ Тумановъ, хавъ - бэкъ Рыбакъ и форвардъ Зарудневъ

Вешке Максим (Макс), 6.09.1894-27.11.1963, Касабланка, Марокко, нападающий, «Спорт» Київ, збірна Київ 1913, «PCO» Париж 1923-26. В 1918 році виїхав з Києва, в 40-х роках минулого століття переїхав в Марокко. Один з чотирьох братів Вешке.

Димов Микола, «Російський Атлетичний Клуб» Кан 1922, «PCO» Париж 1923-25, CA «Vitry» Вітрі-сюр-Сен 1926-27, US «Quevillaise» Ле-Петі-Кевії 1927-28, CO «Billancourt», US «Helenique de Paris» Париж, «Excelcior Club Tourcoing» Туркуен 1928, «Arr.XIV Paris» Париж, «Sporting Club de Nimes» Нім, FC «Armenien de Paris» Париж, «Excelcior» АС Нубе, всі Франція 1929-30. В 1936 році переїхав в Грецію.

Калашников ?., «РСТ» Париж 1923-24.

Мізерський Борис 1.06.1896-8.08.1973 Санта-Барбара, Каліфорнія, США, захисник, «Спортінг-клуб» Одеса, збірна Одеси, «PCO» Париж 1927, 30, «Club Athletique de Marseille» 1920-23, «CASG» («Club Athletique des Generaux») 1922-26, «L*Electric-Sport» (команда університету), «Олімпік» всі Марсель, Франція 1926-28.

Південно-східний чемпіонат: 26/27 1-0 (20.03.1927 з «Сете»), 27/28 1-0 (23.10.1927 з «Сете»); аматорський чемпіонат: 26/27 1-0 (19.06.1927 з «Руаном»). В середині 30-х років переїхав до США.

MIZERSKY
le brillant arrière du C. A. S. G.

LE CHAMPIONNAT DE FRANCE UNIVERSITAIRE

NIMES. — Aujourd'hui, à 2 h. 30, l'Electric-Sport de Marseille, champion de la Ligue du Sud-Est, rencontrera à Nîmes, le Clermont-Ferrand Universitaire, champion du Plateau-Central, en match comptant pour le Championnat de France Universitaire. L'Electric-Sport possède des unités de valeur, telles que Durbec, l'arrière bien connu du R.C. Toulonnais; **Mizersky** et Sirot, de la Générale; Calre, du C.A.M.; Bouvier, du S.V.H.; Souvareff, du Sporting; Pinaud, Agnely, etc.

Nous ne connaissons pas la composition de l'é-

Газета «Le Petit Provençal» Марсель, Франція, 6.01.1923 та 1.03.1923.

Le Stade Olympique de l'Est, aussi, organisera un tournoi sur les deux journées, qui sera doté d'une coupe offerte par le *Petit Parisien*.

Les quatre clubs qui le disputeront seront les suivants: l'A.F. Russe, dans l'équipe duquel figureront entre autres Organowski, Rybak (sél. de Paris), **Mizersky** (Ol. Marseille), Mochinsky, Zaroundneff, etc.; le S.S. Tchecoslovaque renforcé par les Sramek, Huber, Rebak, Prochodka; les Anglais du Southern Railway S.C., actuellement seconds, à 4 points du premier de la division d'Honneur du Middlesex Country Amateur F.L., détenteurs de la Coupe des Chemins de fer londoniens, de la Coupe Demuleder, d'Ostende, etc., avec la participation de joueurs sélectionnés comme Mills et Wills.

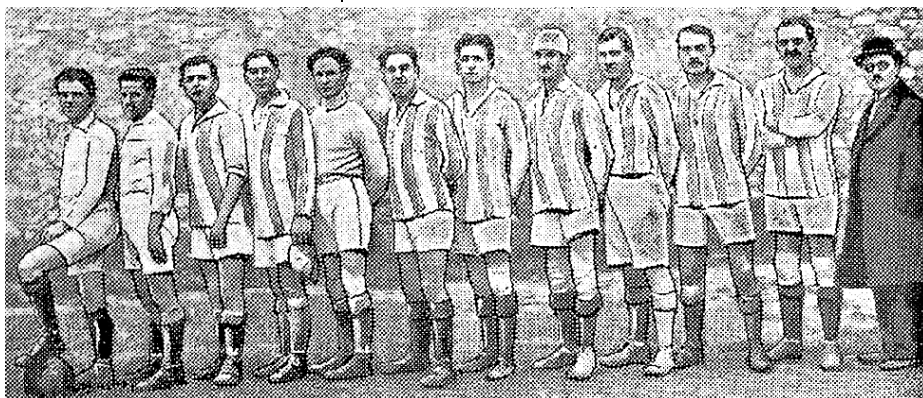
Le Stade Olympique de l'Est, aussi, organisera un tournoi sur les deux journées, qui sera doté d'une coupe offerte par le *Petit Parisien*.

Les quatre clubs qui le disputeront seront les suivants: l'A.F. Russe, dans l'équipe duquel figureront entre autres Organowski, Rybak (sél. de Paris), **Mizersky** (Ol. Marseille), Mochinsky, Zaroundneff, etc.; le S.S. Tchecoslovaque renforcé par les Sramek, Huber, Rebak, Prochodka; les Anglais du Southern Railway S.C., actuellement seconds, à 4 points du premier de la division d'Honneur du Middlesex Country Amateur F.L., détenteurs de la Coupe des Chemins de fer londoniens, de la Coupe Demuleder, d'Ostende, etc., avec la participation de joueurs sélectionnés comme Mills et Wills.

Enfin, le Stade Olympique de l'Est jouera avec son équipe au grand complet, c'est-à-dire avec ses internationaux Gosselin, Rebut, Jayaut, Audin et de nombreux sélectionnés: Reiss, Peythieu, Delmer, Flacon, Lambert.

Газета «Le Siècle» Париж, Франція, 18.04.1927.

Газета «Le Siècle» Франція, 18.04.1927.

Club Athlétique des Sports Généraux (Marseille), champion Provence (Ire série 1922-23)
De gauche à droite: RAOUL, VIDAL, ROUX, MOUREU, RICHAUD, LORAIN, SIROT, NÉRI, MIZERSKY, P. BARNIER, HAETTEUSCHWYLLER; ABBAL (manager).

Газета «L'Éclair du dimanche» Франція, 21.10.1923.

Généraux contre Céamistes

Le C. A. M. recevra dimanche, sur son terrain de la place Bastopol, en amical, l'excellent team premier de la Générale. Après leur belle performance de dimanche dernier à Cette, les «mauve et rouge» auront à cœur de tenir en échec les poulains de M. Abba. Etant donné le match de coupe de l'Après-midi, les dirigeants des deux clubs se sont mis d'accord pour faire disputer cette rencontre le matin.

Les équipes auront la formation suivante:
C. A. S. G.: Richaud ou Brunel, Perrier, Campana, Figols, Mouren, Ulysse, Landez, Calre, Toulon, Merle, **Mizersky**.

C. A. M.: Palmero, Grava, Versini, Henri, Peretti, Lapeyre, Boyer, Versini Louis, Pignelli, Mahoux Fayet, Pagnon.

Cette partie promet d'être fort intéressante et nombreux seront les sportifs qui viendront encourager la jeune équipe céamiste.

C.A.S.G. — Sont priés de se trouver demain soir samedi, à 6 heures 50, devant l'horloge de la gare Saint-Charles, pour aller à Agde: Richaud, Roux, **Mizersky**, Néri, L. Barnier, Léger, Vidal, Mouren, Roul, Toulon, Lassagne, Estublier.

Газета «Le Petit» Марсель, Франція, 4.02.1926 та 11.04.1924.

Збірна Одеси 1913, зліва направо: Дихно, Гізер, Джекобс, Тауненд, Богемський, Мізерський, Каждан, Карр, Караджі, Овен, Злочевський.

Рибак Валер'ян, півзахисник, СК «Русь» Прага, Чехія 1923, «PCO» Париж 1924-27, 29-30, СА «du XIV» Париж 1926-27, СА «Generaux» Париж 1927-28, «Lorient-Sports» Лор'ян, всі Франція 1928-34.

**CLUB ATHLETIQUE 14e ARRONDISSEMENT
contre STADE RENNAIS U.C.**

**A 14 h. 30 précises,
au Parc des Sports du S.R.U.C.**

C'est aujourd'hui que doit se disputer, entre les deux clubs précités, la rencontre que tous les sportsmen attendent avec impatience et qui doit faire suite à la partie. S. R. U. C.-C. A. P. dont tout le monde se souvient avec plaisir.

Disons, tout de suite, qu'au S. R. U. C. c'est la même équipe que celle qui joua le 1er janvier, qui évoluera cet après-midi, au Parc des Sports. Voici d'ailleurs dans quelles formations se présenteront les adversaires :

C. A. XIV :

Dequeker
Rybak Malicet
Miramond Guy (cap.) Angot
Gensat P. Duval Guérin, Santamaria
[Heinrich]

Remplaçant Duchena.

Vaillant M. Gastiger Lohtka Mouzy
[Leprince]
Heslot P. Gastiger Cormier
Gervot Le Quinio
Szabo

S. R. U. C. :

Фото українського футбольного клубу в **Везін-Шалеті, Франція** 1927-28 роки. Зліва направо стоять: .?., Степан Кошун, Антон Олійник, Григорій Хоменко, .?., сидит посередині воротар М.Грушецький.

Друге фото - газета «L'Ouest-Éclair» Рен, Франція 9.01.1927.

Чемпіонат Франції 1948/49

ОГК «Ніцца» 1948, верхній ряд, перший зліва **Остап Стецьків**, нижній ряд третій зліва **Олександр Скоць**.

Матч «Ювентус» Італія - ОГК «Ніцца» Франція, третій зліва внизу О.Скоцень.

7. NICE				Midi-Ouest		Pyrénées		Toulouse		Pyrénées		22.05		23.05		5.00		5.00		12.00		13.00		23.00		25.00		5.10		7.10		10.10		24.10		31.10		7.11		14.11		21.11		28.11		5.12		12.12		20.12		2.01		10.01		23.01		6.02		13.02		20.02		6.03		13.03		27.03		14.04		17.04		1.05		15.05		20.05																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
				Midi-Ouest		Pyrénées		Toulouse		Pyrénées		STADE DE FRANCE		METZ		TOULOUSE		STRASBOURG		CANES		MARSEILLE		MONTPELLIER		SOCHAUX		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN		NANTES		REIMS		ANGERS		CAEN	

SKOCEN AVAIT OUBLIE DE « MARQUER »

Le populaire avant centre de football de l'O. G. C. Nice, Alexander Skocen, a connu les rigueurs du Tribunal correctionnel. Non pour avoir levé le pied, mais pour n'avoir pas respecté vis-à-vis de l'Administration les règles du score familial.

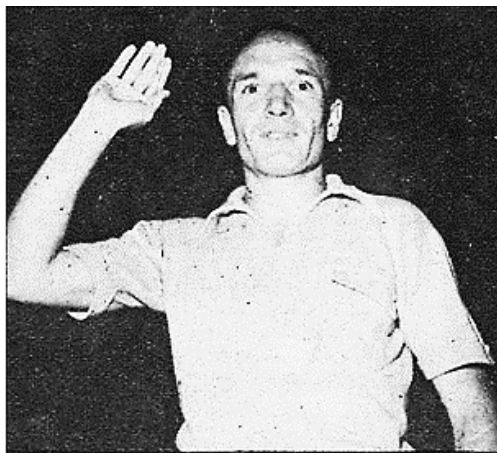
En effet, le 30 avril 1949, naissait son fils Lohomir. Skocen en fit part naturellement à tous ses amis, mais oublia d'en informer l'officier d'état civil. Il crut que le docteur de la clinique avait fait le nécessaire.

— D'ailleurs, dit-il, chez nous, en Ukraine, il suffit d'avertir le pope.

Son défenseur, Mr Capponi, joue les remplaçants : il plaide la bonne foi qui a mis hors-jeu son client. Le tribunal le pénalise de 5.000 francs d'amende.

Skocen a pris la chose avec philosophie :

— Que voulez-vous, a-t-il conclu, il faut respecter les décisions de l'arbitre ; mais, la prochaine fois, je n'oublierai pas d'officier le score.

Газети «Detective» Франція, 17.02.1951

A Sète

GORENSTEIN reprend du service

SETE (de notre corr. part., par téléphone). — Cousin, mal remis de son ancienne blessure, et Fontaine, touché sérieusement au genou devant Bordeaux, seront indisponibles pour rencontrer Lens dimanche.

Par ailleurs Gorenstein remplacera dans les bois Pons, actuellement en baisse de forme et les Dauphins se présenteront ainsi : Gardien de but : Gorenstein ; arrière : Renko Mihoubi ; demis : Manberta, Foix, Martin ; avants : Favre, Antonio, Pironti, Laborde, Arribi.

GORENSTEIN et PILLETTE au Lyon Olympique Universitaire

Gorenstein, qui défendit les filets du Football Club de Sète la saison passée, a été prêté par les dirigeants sétois au L.O.U. pour la saison 1949-50. En accord avec ses dirigeants, le racingman Pillette renforcera également les rangs du club lyonnais.

Газета «Ce soir» Париж, Франція, 17.02.1951 та 13.09.1949.

Повний склад київського «Динамо» 1941 року. Зліва направо, сидять: А.Садовський, О.Лаєвський, А.Лерман, А.Ідзковський, М.Балакін, Л.Гундарев, М.Трусович, **Абрам Горенштейн**, М.Голімбаєвський, В.Глазков, М.Махія, Б.Афанасьєв, О.Клименко; стоять: М.Матіас, Т.Єдинак, П.Комаров, А.Габер, І.Качкин, Т.Газда, М.Гурський, В.Гребер, В.Онищенко, К.Щегоцький, В.Шіловський, П.Виньковатий, П.Лайко, Я.Борисов, О.Скоцень.

SÈTE a redonné la jeunesse à son attaque...

■ Entraîneur : Marcel Thomazover.

■ A réallié « son affaire » annuelle. La vente de P. Foix lui a permis d'acquérir Broccolichi, Desrousseau, Singier. Présentera une attaque rajeunie avec Singier (24 ans), Antonio (23 ans), Fontaine (26 ans), Curyl (22 ans), Desrousseau (24 ans).

■ EFFECTIF :

Golas : Pons, Cluzel (amateur du club).

Arrières : Ranko, Mihoubi, Man-

berta, Capelle (am.), Deruelle (à l'essai).

Demis : Pironi, Martin, Broccolichi, Lisch, Armengol... et (peut-être), Arribi.

Avants : Singier, Antonio, Cousin, Fontaine, Laborde, Curyl, Desrousseau, Masson (am.).

■ GAINS : Broccolichi et Lisch (Nice), Desrousseau (Toulouse), Singier (Roubaix), Armengol (Valence).

■ PERTES : P. Foix (Lille), Gorenstein (Colombes), Bonnet (Béziers), Favre (Stade).

Газета «Ce soir» Париж, Франція, 18.08.1951.

FÉDÉRATION FRANÇAISE DE FOOTBALL
GROUPEMENT DES CLUBS AUTORISÉS
22, Rue de Londres, 22 - PARIS (9.)

CONTRAT DE JOUEUR
PROFESSIONNEL (4) — SEMI-PROFESSIONNEL (1)

Entre les soussignés :
Monsieur **P. DELAVILLE**, président du **FOOTBALL CLUB DE SÈTE**, accrédité auprès du Groupement pour représenter le Club.

Et
Monsieur **GORENSTEIN**, né le **28 décembre 1920** à **BOUJA JULIEN**, domicilié à **18 Rue Honoré Bazet à SÈTE (Hérault)**.

Il a été convenu ce qui suit :

Le joueur (nom et prénom) **GORENSTEIN Abraham** s'engage à pratiquer le football en qualité de joueur professionnel ou semi-professionnel (1) au sein du club **FOOTBALL CLUB DE SÈTE** à dater du **1er juillet 1951** jusqu'au **30 juin 1952**, conformément aux stipulations du Statut de Joueur professionnel et sous les conditions prévues audit Statut.

Il déclare occulter et s'engager à respecter les Statuts et règlements du Groupement et de la Fédération, en particulier le Statut dont un exemplaire lui a été remis.

Le (nom du Club) **FOOTBALL CLUB DE SÈTE** s'engage à verser audit joueur :

1° Un salaire fixe mensuel de **DEUX MILLE FRANCS** ;

2° Une prime directe d'entraînement de **TROIS CENTS** par séance ;

3° Une prime de résultat, savoir :

de TROIS CENTS par match de Championnat gagné ;	— nul ;
de QUINZE CENTS par match gagné ;	— nul ;
de SEPT CENTS par match gagné ;	— nul ;
de QUINZE CENTS par match gagné ;	— nul ;

4° Une prime de présence : prévue à l'article 15 du Statut ;

5° Une prime de classement conformément à l'article 15 du Statut.

Le présent contrat est conclu le **5 juillet 1951** à **SÈTE**.

Signature du Club : **Le Directeur Sportif**

Signature du joueur : **GORENSTEIN**

Signature et bon pour autorisation du représentant légal du joueur et mineur : **Le Directeur Sportif**

14. SÈTE			22.05		23.05		5.06		9.06		12.06		19.06		23.06		25.06		3.10		7.10		10.10		24.10		31.10		7.11		11.11		14.11		25.11		5.12		12.12		25.12		2.01		15.01		22.01		6.02		13.02		20.02		6.03		13.03		27.03		10.04		17.04		1.05		15.05		1.06																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
			LILLE		STADE FRANÇAIS		METZ		TOULOUSE		STRASBOURG		MONTPELLIER		CANNES		MARSEILLE		ROUBAIX		NICE		COLMAR		FC NANCY		RACING		REIMS		SAINT-ETIENNE		SOCHAUX		REIMS		LILLE		STADE FRANÇAIS		METZ		TOULOUSE		STRASBOURG		CANNES		MONTPELLIER		MARSEILLE		ROUBAIX		RACING		FC NANCY		SOCHAUX		REIMS		NICE		COLMAR		SAINT-ETIENNE		REIMS																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
1	Gorenstein	32	-32	53	-53	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1</

Володимир (Владимир).

● A Saint-Ouen, Lille, qui alignera Nuevo à l'arrière, sera opposé au C.A.P. renforcé par le Russe **Vladimir** Launé, Badin, Brajon. — G. de FERRIER.

ADMIRA SAINT-OUEN
dimanche, 15 h. 30
Alec Kowantz
Gerbhard Schuller Klac Meierhoffer
Habitz Hansy
Cejka Weissenboeck Probst
●
Badin **Vladimir** Brajon
Amejot Renard
Laune Boulenger Toris
Stanchina Bakor
et Viscardi
Mattioni
C. A. P.

Газети «Paris-presse, L'Intransigeant» 7.08.1948 та
«Paris-presse, L'Intransigeant» обидві Париж, Франція, 15.08.1948

Le C. A. P. présentera sa toute première équipe, avec ses nouvelles recrues, en tête le Russe Wladimir, le centre avant hobémien de Dynamo, Backor, l'ancien international de Bratislava (Tchécoslovaquie), Launé, du S. O. Montpellier, Brajon et **Vladimir** que les Parisiens connaissent bien. A Lille, neuf internationaux seront là et en plus de l'équipe annoncée, Germain, Somerlinck, Garcia, Strappe et Cornet seront incorporés dans l'équipe au cours du match.

A SAINT-OUEN, 15 h. 30
LILLE O.S.C.

Witkowski
Jadrecka Nuevo
Dubreucq Prévost Bigot
Tempowski Carré
Vandooren Baratte Lechantre
O
Badin **Vladimir** Brajon
Renard Amejot
et Roulie
Laune Boulenger Toris
Stanchina Backor
ou Viscardi
Mattioni
C. A. P.

Газети «Combat» Франція 8.08.1948.

Club	Pts	J	G	N	P	Bp	Bc
1 Stade de Reims	48	34	22	4	8	90	54
2 LOSC	47	34	21	5	8	102	40
3 Olympique Marseille	42	34	18	6	10	95	58
4 Stade Rennais	41	34	16	9	9	61	49
5 FC Sochaux	38	34	16	6	12	74	52
6 Racing CF	36	34	14	8	12	71	56
7 OGC Nice	36	34	13	10	11	60	58
8 AS Saint-Etienne	35	34	13	9	12	68	72
9 Toulouse FC 1937-67	34	34	16	2	16	56	53
10 Stade Français	32	34	10	12	12	59	72
11 SR Colmar	31	34	12	7	15	61	78
12 Montpellier HSC	29	34	12	5	17	57	71
13 CO Roubaix	29	34	11	7	16	55	89
14 FC Sète	29	34	10	9	15	34	58
15 FC Nancy	28	34	11	6	17	53	69
16 FC Metz	26	34	10	6	18	60	79
17 RC Strasbourg	26	34	10	6	18	40	68
18 AS Cannes	25	34	10	5	19	42	62

1 ДИВІЗІОН								
	Club	Pts	J	G	N	P	Bp	Bc
1	Girondins Bordeaux	51	34	21	9	4	88	40
2	LOSC	45	34	20	5	9	79	44
3	Stade de Reims	44	34	18	8	8	62	47
4	Toulouse FC 1937-67	42	34	16	10	8	65	41
5	OGC Nice	39	34	16	7	11	67	52
6	FC Sochaux	38	34	16	6	12	65	51
7	Racing CF	36	34	14	8	12	67	56
8	Olympique Marseille	35	34	13	9	12	56	60
9	Stade Rennais	34	34	12	10	12	64	58
10	CO Roubaix	33	34	9	15	10	49	46
11	AS Saint-Etienne	32	34	12	8	14	60	58
12	FC Nancy	31	34	12	7	15	52	58
13	RC Strasbourg	31	34	11	9	14	46	73
14	FC Sète	29	34	12	5	17	59	72
15	RC Lens	26	34	9	8	17	49	68
16	Stade Français	26	34	9	8	17	51	71
17	Montpellier HSC	23	34	10	3	21	50	87
18	FC Metz	17	34	5	7	22	53	100

2 дивізіон						
1. Olympique Nîmes	34-57	(87-28)	25	7	2	
2. AC Le Havre	34-53	(85-25)	24	5	5	
<hr/>						
3. AS Cannes	34-41	(65-40)	17	7	10	
4. AS Beziers	34-37	(57-53)	12	13	9	
5. FC Rouen	34-36	(56-45)	13	10	11	
6. US Valenciennes	34-36	(52-64)	15	6	13	
7. OU Lyon	34-35	(48-51)	14	7	13	
8. Olympique Ales	34-34	(52-52)	13	8	13	
9. AC Amiens	34-33	(55-54)	13	7	14	
10. SC Toulon	34-33	(52-60)	11	11	12	
11. GSC Marseille	34-31	(47-61)	12	7	15	
12. US Le Mans	34-30	(48-53)	11	8	15	
13. RCFC Besancon	34-30	(46-53)	13	4	17	
14. AS Troyes	34-30	(38-62)	9	12	13	
15. SC Angers	34-29	(46-57)	11	7	16	
16. AS Monaco	34-29	(40-53)	11	7	16	
17. FC Nantes	34-27	(44-57)	9	9	16	
18. CA Paris	34-11	(36-86)	3	5	26	

Стецьків Остап:

Після приїзду до Ніцци зайшли зміни в складі команди. Усіх Футболістів просівали через сито. Деяких з них переведено до запасу, в тому й Остапа Стецькова, щоб за деякий час відпустити його

команді другої ліги, ген аж на півночі, клубові «Валенсієн». Таким чином в команді «Ніцца» залишився я один українець. Щоправда брат Осип жив зі мною, однак на тренування і матчі своєї команди доїжджав далі автобусом. ... Після моїх наполегливих старань нашого Павла прийняли до друголігового професійного футбольного клубу в місті Німмес до команди із ідентичною назвою «Німм». Через пару днів Павло попрощав нас і виїхав у більш сприятливу місцевість здобувати собі становище. ...».

(з книги О.Скоцня «З футболом у світ», Торонто, Канада, 1985).

JOUEUR ÉTRANGER

Date de qualification : 5.8.48

FÉDÉRATION FRANÇAISE DE FOOTBALL
GROUPEMENT DES CLUBS AUTORISÉS
Siège Social : 22, Rue de Londres, PARIS

Saison 1948-49
N° 1332

OLYMPIQUE GYMNASTE CLUB DE NICE

CARTE D'IDENTITÉ
de JOUEUR PROFESSIONNEL ou SEMI-PROFESSIONNEL

Nom **STECKI W**
Prénoms **Ostap**
Né le **13-3-1924** à **LWOW (Pologne)**
Nationalité **Apatride**
Domicile **5 Promenade Anglais NICE**

Le Titulaire, *Ostap Steckiw*
Le Secrétaire du Club, *[Signature]*

«Олімпік» Ліон 1950/51. Стецьків в середньому ряду крайній справа.

LE FLORISDORF A NICE

NICE. — Demain, au stade Léo-Lagrange, l'O.G.C. Nice jouera son dernier match amical contre le Florisdorf de Vienne. Il est intéressant de noter qu'à cette occasion Tony Marek alignera, à une unité près, l'équipe qui, samedi prochain, sera opposée au Stade à Paris, c'est-à-dire :

Favre ; Nagy, Gaillard ; ~~Skoczen~~ Min-donnet, Belver ; Rolland, Luciano, Skoczen, Ben Tifour (remplaçant Carré), Gilly.

Homologations de contrats chez les footballeurs

La Commission juridique du Groupement professionnel a homologué les transferts suivants : Laune du S.O. Montpellier au C.A. Paris ; Musial de Lyon à Troyes ; Henri Cezanne d'Antibes à Monaco ; Bruzzone du Mans à Nantes ; Skoczen et Steckiw du R.O.C. Charleroi à Nice ; Chaniel

Газети «Ce soir» Франція, 15.08.1948 та «Combat» Париж, Франція, 18.06.1948.

«Олімпік» Ліон 1950/51. Стецьків стоїть крайнім справа.

Макаров Павло:

«Олімпік» Нім 1949-50. П.Макаров сидить другий справа.

ФК «Гренобль». Макаров перший справа внизу.

FC «Vauverdois» Vauvert 1961. П.Макаров стоїть перший зліва.

1950/51

1 дивізіон

1	OGC Nice	41	34	18	5	11	73	46
2	LOSC	41	34	17	7	10	57	43
3	Le Havre AC	40	34	18	4	12	59	43
4	Stade de Reims	40	34	15	10	9	61	50
5	Nîmes Olympique	40	34	16	8	10	64	53
6	Girondins Bordeaux	37	34	14	9	11	58	49
7	AS Saint-Etienne	37	34	15	7	12	63	59
8	Olympique Marseille	36	34	11	14	9	60	46
9	RC Strasbourg	34	34	14	6	14	49	58
10	CO Roubaix	32	34	12	8	14	55	53
11	FC Nancy	32	34	13	6	15	66	66
12	FC Sochaux	32	34	13	6	15	52	56
13	Racing CF	32	34	12	8	14	53	59
14	Stade Rennais	31	34	13	5	16	63	69
15	FC Sète	30	34	12	6	16	47	53
16	RC Lens	29	34	10	9	15	59	77
17	Toulouse FC 1937-67	27	34	10	7	17	39	64
18	Stade Français	21	34	7	7	20	38	72

2 дивізіон

1.	Olympique Lyon	32-50	(75-41)	23	4	5
2.	FC Metz	32-46	(74-32)	20	6	6

3.	FC Rouen	32-40	(51-43)	18	4	10
4.	RCFC Besancon	32-38	(66-49)	17	4	11
5.	AS Monaco	32-37	(56-42)	13	11	8
6.	AS Cannes	32-35	(76-47)	13	9	10
7.	AC Amiens	32-32	(53-42)	10	12	10
8.	Stade Montpellier	32-32	(46-40)	13	6	13
9.	AS Troyes	32-31	(42-54)	14	3	15
10.	FC Nantes	32-29	(54-56)	11	7	14
11.	SC Toulon	32-29	(52-59)	11	7	14
12.	US Valenciennes	32-28	(41-55)	10	8	14
13.	Olympique Ales	32-28	(34-56)	10	8	14
14.	SC Angers	32-23	(47-67)	7	9	16
15.	AS Beziers	32-22	(39-60)	7	8	17
16.	US Le Mans	32-22	(39-72)	8	6	18
17.	CA Paris	32-22	(31-61)	9	4	19

18.	GSC Marseille	0-0	(0-0)	0	0	0

1951/52

П'єр (Петро) Пшеничний зіграв за «Олімпік» Марсель один матч 30.09.1951 року в 7-му турі з «Гавром» та пропустив 2 м'ячі. «Гавр» переміг 2-0. В липні 1951 року був на перегляді в «Олімпік» Нім.

	Club	Pts	J	G	N	P	Bp	Bc
1	OGC Nice	41	34	18	5	11	73	46
2	LOSC	41	34	17	7	10	57	43
3	Le Havre AC	40	34	18	4	12	59	43
4	Stade de Reims	40	34	15	10	9	61	50
5	Nîmes Olympique	40	34	16	8	10	64	53
6	Girondins Bordeaux	37	34	14	9	11	58	49
7	AS Saint-Etienne	37	34	15	7	12	63	59
8	Olympique Marseille	36	34	11	14	9	60	46
9	RC Strasbourg	34	34	14	6	14	49	58
10	CO Roubaix	32	34	12	8	14	55	53
11	FC Nancy	32	34	13	6	15	66	66
12	FC Sochaux	32	34	13	6	15	52	56
13	Racing CF	32	34	12	8	14	53	59
14	Stade Rennais	31	34	13	5	16	63	69
15	FC Sète	30	34	12	6	16	47	53
16	RC Lens	29	34	10	9	15	59	77
17	Toulouse FC 1937-67	27	34	10	7	17	39	64
18	Stade Français	21	34	7	7	20	38	72

Pierre Pchenitchny essayé par Nîmes

NÎMES. — Pibarot, l'entraîneur du Nîmes Olympique, essaiera en équipe amateur le jeune goal et capitaine de l'A.S. Barasse, Pierre Pchenitchny.

Dernièrement, un dirigeant de Nîmes Olympique, de passage à Marseille, avait été enthousiasmé par les qualités de ce bel athlète de vingt-trois ans.

Des pourparlers eurent lieu et dimanche Pchenitchny sera essayé avec l'équipe de Nîmes Olympique.

Si les résultats sont satisfaisants, il n'est pas impossible que ce joueur signe une licence au Nîmes Olympique pour suppléer Germelo, devenu goal titulaire par suite de l'ablation du ménisque de l'international Dakowski.

Газета «Paris-Presse» Париж, Франція, 12.07.1951.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА

В Чехословаччині створюються українські вищі школи, до яких зголошуються сотнями недавні вояки, що вже зазнали досить злиденного таборового життя. Центрами українського студентського руху стають Прага та Подебради. В цих й інших чеських містах було відкрито для української молоді: Український Вільний Університет, переведений у жовтні 1921 року із Відня до Праги; Українську Господарську Академію (УГА) в Подебрадах (1922) та Український високий педагогічний інститут ім. Драгоманова у Празі (1925). Саме у цих навчальних закладах утворюються перші українські спортивні товариства, в їх стінах отримали вищу освіту майбутні лідери українського спорту Галичини 30-х років.

В 1921 році празькі студенти-українці заснували «Український Студентський Спортивний Кружок (УССК)». У цьому гуртку крім занять легкою атлетикою, плаванням, футболом та тенісом, проводились теоретичні заняття, організовувались змагання з чеськими командами. Крім УССК існувало ще одне студентське спортивне об'єднання, яке виникло влітку 1923 року силами наддніпрянських студентів Праги - «Українське Спортивне Брацтво «ТУР». Це братство мало у своїй структурі 6 відділів, серед яких: відділ «чистого спорту» із секціями важкої атлетики, легкої атлетики, фехтування та «вільних рухів»; відділ спортивних ігор із секціями футболу, хокею, ситківки, крокету і «скраглів»; відділ культурно-просвітній; відділ туристичний із секціями верхової їзди, велосипедного спорту, стрільби, лижного спорту та мисливства; шаховий відділ та відділ скаутінгу.

Поступово спортивні товариства українських студентів виникають і у інших містах Чехії: Подебрадах, Пршібрамі, Брно, Йозефові, а також і за межами Чехії у Відні, Берліні, Данцігу. Цьому сприяли керівники організації українського студентства.

У 1923 році виникає «Український Спортивний Клуб» у Подебрадах, який згодом отримав назву «Дніпро». Серед його членів було близько 100 студентів, які займалися в секціях футболу, волейболу, легкої атлетики, плавання і фехтування.

Утворення декількох українських спортивних клубів викликало потребу в координації їх діяльності. Спочатку в січні 1923 року при Союзі Українського Студентства була сформована «спортова референтура», а вже у 1924 році почав свою діяльність Союз українських спортивних товариств Праги, Подебрад, Брно, Пршібраму і Йозефова. Тобто було створено логічну структуру українського еміграційного спорту - клуби на місцях та орган їх управління. Це дозволило значно ефективніше проводити спортивну роботу. В травні 1924 року в Празі відбулися Українські Спортивні Ігрища за участю членів студентських товариств Праги, Подебрад, Пршібрама та Йозефова.

УКР. СТУД. СПОРТИВНИЙ КЛУБ В ПРАЗІ.

На шк. рік 1925-26 вибраний слід. виділ: гол. Зражеський В., містогол. Кульчицький Е., секр. та скарбник Бурчинський Ю., госп. Лобода М., начальник Пилипюк Г.

Клуб розділений на 5 секцій:

- 1) Футбалева. Реф. Бачинський А. Члени секції саразом членами «Нусельского С. К.», де і вправляють. Зорганізовано 1-у дружину, яка розіграє сезони змаганням з Подебрадською студ. дружиною 2 травня ц. р. На дружину складається.
- 2) Ситківкова. Реф. Липницький Ю. Члени 18. Грається на двох кортах «Високошкольського Спорту».
- 3) Туристична. Реф. Кульчицький Е. До тепер 4 прогулянки цілоденні до пражських околиць, одна трьохденна до т. зв. Чесько-Саської Швайцарії.
- 4) Волейбалева. Реф. Лобода В. Дві дружини. До тепер 4 змагання, 3 прогр., 1 вигра. Бере участь в грах о шемпіонат Ч. С. Р.
- Члени в клубі є 46.

Журнал «Спорт» Львів, 23.05.1926.

СК «Русь» Прага, Чехословакия:

Rusové do Bulharska. Ruský vysokoškolský tým (S. K. Rus), letošní mistr pražských vysokých škol odjel 31. července do Bulharska v sestavě Martynov—Sergějev, Dobžickij I.—Dobžickij II., Borisov, Rybak—Ganža, Kucemov, Bohemský, Retirov L., Baldin. První zápas sehraje v Sofii. Výborní ruští fotbalisté, kteří vynikají pěknou souhrou a chutí do hry, připojí si ke svým letošním úspěchům nová vítězství.

Sportovní klub „Rus“ Praha.

SK Rus Praha slaví na podzim tohoto roku první pátiletí. Byl v říjnu 1921 založen ruskými vysokoškolskými v Libni a může se pochlubit skvělými výsledky za tak krátkou dobu. Členové vesměs emigranti, vysokoškoláci ruské národnosti, věnovali mu svůj volný čas a energii, takže už na podzim r. 1922 klub byl znám v Praze a okolí jak dobrým sportem, tak i vystoupením. Na jaře 1923 SK Rus byl už počítán mezi prvotřídní soupeře a hodně vyhledávaný domácími, ba i cizími kluby. V podzimní sezoně tohoto roku klub podnikl zájezd na Balkán, kde překvapil pozoruhodnými výsledky. V Sofii porazil mistra Bulharska, SK Slavii 2:1 a FK. Sofii rekordním skóre 11:2, v Jugoslavii pak FC. Concordii (Záhřeb) 7:2 a j. Po tomto zájezdu počínají velké úspěchy Rusů na pražských hřištích, na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Sluší uvést, že ze 19 sehraných zápasů 14 bylo hráno s prvotřídními kluby. Z nich 10 rozhodli Rusové ve svůj prospěch a dvakrát remisovali. Rok 1924 byl pokračováním vzestupu klubu: nejen Praha, nýbrž i větší města ČSR byla navštěvována dvěma mužstvy klubu: Brno, Bratislava, Plzeň, Olomouc, Přerov, Košice, Kladno, Úžhorod, Karlovy Vary, Rakovník, Ústí n. L., Svitavy, Beroun, Slaný, Jičín, Nymburk, Poděbrady, Ústí n. O. Na podzim byl opakován zájezd na Balkán. Nejlepšími výsledky byla vítězství nad Beogradským SK. 4:1 a AC. Sofia 5:2. Rok 1925 přinesl opět úspěchy a byl rokem založení druhé, mladé garnitury a naděje klub „Kalmucké XI.“ Složena je z mladých středoškolských studentů, Kalmuků. Toto mužstvo dokázalo, že je hodno há-

Rusové v Sofii. 9. srpna porazil S. K. Rossijs z Prahy mistra Bulharska, Slavii 2:1. Oba góly střelil Baldin, brankář Slavie z penalty, Rusové bez Bogenského.

Газета «Lidove noviny» Прага, Чехословакия, 5
та 11.08.1923.

jiti barvy klubu a svůj první rok trvání označilo řadou úspěchů. Rusové mají tedy náhradu v mladých talentovaných hráčích.

V jarní sezoně 1926 bylo vzhledem k státním zkouškám většiny členů hráno jenom 5 zápasů la mužstva; z těchto nejvýznamnější je match s ligovým mužstvem SK. Čechii Karlín. Rusové porazili profesionály 4:2.

Kalmucki dobyli krásných úspěchů v Praze, na Moravě a Slovensku; poslední proti mistru Podkarpatské župy, Čes. Lvu Beroun, který porazili 2:1.

Nejvíce zápasů v Praze bylo sehraáno se sympatickým klubem Viktorii Žižkov a totiž osm. Dvakrát Rusové vyhráli, jednou remisovali, ostatní prohráli. Dále se známým Čechoslovanelem Košicemi hráno zápasů sedm: tři vítězství a čtyři porážky; s DFC šest: tři vítězství a tři porážky; s Čechii Karlín čtyři: 3 vítězství, 1 por.; Meteor VIII. tři: 1 nerozh., 2 por.; ČAFC tři: 1 vít., 1 nerozh., 1 por.; Sparta Košice tři: 2 vít., 1 por.; SK. Libeň dva: 2 vít. a d. Největší číselné vítězství FK. Sofia (Bulharsko) 11:2, UTK 8:2, FC. Concordia 7:2, SK. Libeň 7:2, SK. Slavia Košice 7:2, SV. Zvitkau 6:0, Repr. XI. Úžhorod 5:0, SK. Sparta Košice 6:3 a 6:1 a m. j.

Rusové začínají podzimní sezonu 1926. Náhlky zdejších i venkovských klubů přijímá: Ing. C. Sergěj John, Praha XIX., Vokovice 103. Všem přátelským klubům zdar!

Газета «Narodni listy» Прага, Чехословакия,
27.07.1926.

Representační mužstva středoškolská sestavena

Středoškolská, ve snaze, aby ukázali pražskému sportovnímu publiku skutečnou třídu středoškolské kopané, jednak však také, aby se postarali o kolegy, postižené v zahajovacích letošních zápasech různými nehodami (úrazy a pod.), uspořádají příští středu 2. října reprezentační utkání vybrané XI. akademiků s XI. středních škol. K zápasu dojde na hřišti AFK. Waldes. Akademici sestavili po zralé úvaze toto mužstvo: Horáček (O. A. Resslova), Král (O. A. Karlín), Spaček, Moravec (oba O. A. Resslova), Khýn, Velický, Kratochvíl (všichni O. A. Smíchov), Kofínek (O. A. Karlín), Vojtíšek (O. A. Resslova), Peternek, Gafrón (oba O. A. Karlín). Náhradníci: Jandík, Somol (O. A. Smíchov), Klouda, Houška (O. A. Karlín), Matoušek (O. A. Resslova). Střední školy stavi team: Kučera, Toman (oba RG. Vršovice), Martinek (RG. Smíchov), Limarev, Cucukov, Mandák (všichni ruské r. g.), Mrázek Novotný, Kobák (všichni RG. Vršovice), Čančinov, Ulanov (Ruské r. g.). Náhradníci: Kolesnikov, Bohemský (R. r. g.), Novotný Lub. Friedländer (RG. Vršovice). Předzápas sehraji komb. mužstva R. g. Vršovice a O. A. Resslova.

Finale Středoškolského poháru Staroslavistů

Zítřka v prvním před zápase na Slavii

Letošní soutěž poháru Staroslavistů vyvrcholí zítřka ve středu na hřišti Slavie finálovým zápasem, který mezi sebou vybojují Ruské reálné gymnasium, trojnásobný držitel poháru, a Obchodní akademie Smíchov, nejlepší odborná škola Prahy. Utkání hraje se jako první předzápas a začíná přesně o 14.30 hod. Obě mužstva nastoupí v těchto kompletních sestavách (v závorce příslušnost klubová): Ruské r. r. g.: Lisenko (Union Žižkov), Nikitin (Rapid Vlna), Koroukov (Dynamo Moskva), Kolesnikov, Cucukov, Limarev (všichni Rapid V.), Bělohorský (Slavoj VIII.), Bohemský (Rapid Bratislava), Ulanov (Rapid), Čančinov (Viktoria Žižkov), Jemiljanov (Rapid). Obchodní akademie Smíchov: Jandík (ČAFC. Vinohrady), Brádka (SK. Dejvice), Nohel (A. C. Sparta), Velický (ČAFC. Vinohrady), Khýn (Sparta Michle), Maršálek (Viktoria Žižkov), Kratochvíl (AFK. H. Mokropsy), Somol (SK. Slavia), Vanžura (AC. Sparta), Erdinka (Ua.

Газета «Polední list» Прага, Чехословакия,
28.09.1935 та 28.09.1935.

Богемський Григорій Григорович 1895 Одеса-1957 Прага, «Вега» 1909-11, «Спортінг-клуб» 1912-16, «РОС» всі Одеса 1917-19, збірна Російської імперії 1-0, 1913, збірна Російської армії в Галліполі 1921, «ФК 13» Софія, Болгарія 1921, збірна Софії 1921-22, СК «Русь» 1923, «Вікторія-Жижков - друга команда» обидві Прага, Чехословаччина 1924-27. Під час Першої світової війни він був на фронті і паралельно грав за армійський клуб «РОС». У 1920 році емігрував до Османської імперії в складі першого армійського корпусу генерала Кутепова. Грав за білогвардійську команду ФК «Галліполі», що розмістилася в Велико Тирново в 1921 році.

Після свого перебування в Болгарії Богемський емігрував спочатку до Франції, а в 1923 році він оселився в Чехословаччині, де деякий час грав за емігрантську «Русь» Прага та за другу команду «Вікторії-Жижков».

**** Z Brna: Židenice poraženi Viktorií 2. 6:1. Překvapující dobrá hra Viktorie proti Židenicům, kteří až zeslabení o své „opory“ Nováky, Carvana, Miku a Plamenika, bránili se statečně. Branky vstřelil: Rull, Bohémský 2, Baldin a Novák 1. Hráno v sobotu.**

Газета «Národní listy» Прага, Чехословаччина, 24.09.1923.

Slavia v. Viktorie ž. 5:2 (0:1).

Dobrá hra Viktorie v prvním čase, výborná hra Slavia v druhém čase. — Štápl 3, Vaník a Čapek 1 za Slavii. — Hojer a Bohémský za Viktorii. — Viktorie dohrává s 10 hráči.

Včerejší mistrovský zápas, hraný na Ohradě, hrán byl celkem fair a nebyl zbytečného rekontru hráče Koučka (V. Z.) se soudcem p. Zadákem, byl by i jeho průběh velmi klidný. Viktorie měla v prvním čase velmi pěkný nástup, ale hra její není klidná a přesná. Slavia naopak v druhé čase nabyla klidu a zvítězila jistě a nebyl toho, že hrála se zraněným Jakubcem v brance, jistě by vyšla s nulou ze zápasu. U Viktorie vynikl v backu Hojer, který jest nejlepší mužem Viktorie. Obávaný Rulle jistě byl držán „nováčkem“ Hlíňákem. Celkem Viktorie, až první čas vyhrála 1:0, nehrála tak, aby zápas mohla vyhrát a hlavně v druhém čase, kdy Slavia hrála přízemní hru, které halva Viktorie podlehl. Klapka v brance zachránil někdy jisté branky. U Slavia hrála dobře obrana i záloha. Útok v prvním čase málo střílel, Vaník, který laboruje ještě po zranění z pohárového zápasu, nemohl, Čapek nehrál dobře a proto zůstala úloha střelce na Štáplovi, který dnes hrál velmi dobře a vstřelil 3 pěkné branky. Soudce p. Zádák soudcoval přesně přes protesty „mladého“ publika.

Газета «Národní listy» Прага, Чехословаччина, 29.09.1923.

Балдін Вадим Ємельянович 1901 Одеса-1944 Прага, розстріляний СМЕРШом, нападаючий, «?.» Туреччина, збірна Софії, СК «Русь» Прага 1922-23, збірна студентів вузів Праги 1924, DFC «Brunn», АК «Спарта» Прага 1925-1929/30, 1927 1-1, «DFC» Прага 1928-1931, «Русь» Ужгород 1931, «DFC» Чеське Будейовице. 1932-33. Виступав в Празькому театрі опери та балету 1926-41.

«...Вадим Балдин родился в Одессе. Вадим Балдин после эвакуации из Крыма в 1920-м недолго жил в Турции и даже выступал за футбольную сборную Турции, где его называли Балдин-бей. В 1926 году он становится членом балетной труппы пражского Национального театра, где выступал до 1944 года. ...». («Вся Одесса очень велика» Е.Деменок, 2016). В 1941-44 роках служив перекладчем в особовій команді 7-б та оперативній команді 9-ї поліції безпеки німецьких військ в Білорусії.

Bilance A. C. Sparty v roce 1925.

Sehrán celkem 71 zápas, z těchto 56 vyhraných, 10 nerozhodných a jen 5 prohraných. Celkové score 269—82. V jarní sezoně hráno na hřišti první ligové mistrovství následujícími 9 ligovými zápasy: A. F. K. Vršovice 7—1, Viktorie Žižkov 0—1, S. K. Libeň 7—2, Meteor VII. 2—2, S. K. Slavia 2—0, D. F. C. 1—0, Čechie Karlín 4—1, Nuselský 8—0, Č. A. F. C. 1—0. O mistrovství není dosud rozhodnuto, jelikož není dosud vyřízen protest proti střelci mužstva: Dvořáček 59, Poláček 45, Hajný 26, Šíma 25, Schaffer 22, Hojer 15, Meduna 15, Červený 9, Horejs 7, Šimonek 6, Rektorys 6, Hrubý 5, Staněk 5, Baldin 4, Sedláček 3, Mašat 3, Perner 2, Steiner 2, Novák 2, Mika 2, Kolenatý, Káda, Mycílek, Pečenka a Jelínek po 1.

Nejvíce zápasů sehráli: Červený Jar. 65, Kolenatý a Hochman 56, Šimonek a Hojer 55, Káda 53, Dvořáček a Hajný 44, Schaffer 42, Perner a Poláček 40, Steiner 36, Rektorys 30, Horejs 24, Mika 18, Meduna a Šíma 14, Sedláček 13, Šíma 11, Staněk 8, Hrubý 7, Peyr 6, Kopřiva 6, Mašat 5, Klopner 3, Ecker 3, Kudrna 3, Baldin 2, Pečenka 2, Šafer 2, Pilát, Mycílek, Špacír, Klouda, Stodola a Moudrý po 1.

KOPANÁ.

D. F. C.—Bohemians 3—2 (1—0).

Sestavy: D. F. C.: Taussig, Jimmy, Kuchynka, Mahrer, Stehl, dr. Schillinger, Brexany (Baldin), Stoy, Kannhäuser, Trantschka, Sokolarz. — Bohemians: Tloušť, Krejčí, Tyrpekl, Holmann, Pinc, Madelon, Slichta, Wimmer (Knížek), Bejbl, Havlík, Sedivý.

Hra oboustranně střídavá, s lelkou převahou, zvláště v I. poločase D. F. C., u kterého vynikl zvláště na křídle Sokolarz svými rychlými a nejvýše nebezpečnými úniky a přesnými přihrávkami. Stoy byl dobře kryt, Kannhäuser byl klidným a rozmyslným vůdcem útoku. Baldin ve 20 minutě II. poločasu vyloučen vlastním kapitánem pro sabotáž hry. Záložníci D. F. C. velmi dobří, rovněž obrana spolehlivá. Bohemians hráli většinou rozhraně a spolehlivý výkon podali pouze jednotlivci, zvláště Tyrpekl a Bejbl. Hráli většinou vysokou, málo účelnou hru, takže většina jejich útoků tříštila se o spolehlivou obranu D. F. C. První branku vstřelil Kannhäuser, který dorazil míč vyražený slabě Tlouštěm. Druhou branku v II. poločase Stoy volnou ranou po nedorozumění obrany Bohemians. Třetí branku vstřelil nádhernou ranou z dálky Kannhäuser. Poté Bohemians docílili i branky z 10m kopu Sedivým a 2. po krásném úniku Bejblem, který obešel zálohu i obranu D. F. C. a prudkou ranou vstřelil. Soudcoval p. Klier se střídavým štěstím, nařazené jim penalty proti D. F. C. bylo příliš přísným rozhodnutím. Značným handicapem pro D. F. C. byla nepřítomnost Baldinova skoro po celý II. poločas, za kterého nebyl připuštěn náhradník. D. F. C. potvrdil svou skvělou formu a výsledek daleko neodpovídá jeho převaze. Návštěva 3660 osob.

Газета «Venkov» Прага, Чехословаччина, 28.01.1926 та 16.09.1928.

Sparta—Slavia. 3 : 4. Pohárový zápas, hraný na hřišti Sparty. Mužstva nastoupila následovně: Slavia: Pláňka, Seifert, Hojer, Pleticha, Šindelář, Vodička, Silný, Svoboda, Podrazil, Páček, Šimonek. Sparta: Kaliba, Perner, Steiner, Carvan, Kolenatý, Červený, Dvořáček, Hajný, Horejs, **Baldin**, Maloun. Utkání toto soudcoval p. Chrdle st., první polovinu odpískal dobře, zato však druhá půle byla soudcována bidně. Ruce zásadně nepískal. Slavii vyloženě poškodil, jedna penalty měla být místo proti Slavii, diktována jako trestný kop proti Spartě. Na konci matche byl pan Chrdle tak nervosní, že již ani nevěděl, co dělá. Vítězství Slavia bylo zasloužené a výsledek 4 : 2 byl by odpovídal průběhu hry. Kombinace a přesné přihrávání bylo předností Slavia. Pleticha byl nejlepším mužem, hrál vzorný football a jeho protějšek Carvan zůstal mnoho dlužen, ač se snažil vší silou prospěti útoku Sparty. Slavia získala ve Svobodovi výborného střelce, doufejme, že z tohoto mladého, nadějného hochy vyroste výborný borec s ranami bývalého Koška. Slavia dřela, nedala se deprimovatí první brankou a zahájila ihned prudké útoky na svatyni Kalibovu, poločas byl 3 : 1 pro Slavii. Dávno již jsem prohlásil, že Dvořáček není centrem, a ve čtvrtek tento hráč můj výrok plně potvrdil. Nej slaběji v útoku hrál **Baldin** ale nejen svojí vinou, Dvořáček má na tom velký podíl, neboť mu přihrával nemožné míče. Nejlepším hráčem v útoku byl Maloun, jeho centr byl bezvadný. Z hráčů stál jediný Kolenatý na výši situace a nebýt jeho, mohlo to dopadnouti mnohem hůře. Kaliba několikrát se štěstím kryl vyložené branky, ale jedné brance mohl lehce zabránit. Útok Slavia byl o 30 procent lepší útoku Sparty. halvové se vyrovná-

Finale mistrovství německých amateůvů ČSR. bude sehráno tuto neděli v Českých Budějovicích mezi D. F. C. Praha a D. F. C. Budweis. Pražský D. F. C. hlásí k matchi tuto oficiální sestavu: Taussig — Jimmy, Ebhart — Dr. Schillinger, Steffel, Ostermann — **Baldin**, Stoj, Kannhäuser, Truntschka, Sokolář. Náhr. Wawra a Bresany. Sestavu budějovického DFC. jsme již oznámili.

**** Dr. Baldin,** jenž hrál nyní za SK. Rusj v Užhorodě, vrací se do Prahy k DFC., v jehož barvách před i po odchodu ze Sparty hrával v útoku.

Газета «Narodni listy» Прага, Чехословачина, 16.12.1931 та 28.07.1926.

Populární pražský footballista na divadelní scéně.

St.- V historii naší kopané vyskytlo se již několik případů, že bývalí vynikající footballisté se po skončení sportovní kariéry stali stejně slavnými herci resp. zpěváky. V poslední době přišel na řadu talentovaný footballista Baldin, který hrál s úspěchem za AC. Sparta a DFC. Praha a posledních několik měsíců za DFC. Budweis. Nastoupil kariéru operetního tenora a Praha ho uslyší po prvé v premiéře nové operety Járy Beneše „Paříž a n k a“ (na libreto dra Tobise, Špilara, Mirovského a Rohana). Vytvoří v ní spolu s Hugo Krausem hlavní pánské role. Ti, kteří obdivovali Baldinovu bojovnost na zeleném trávníku, jistě si jej přijdou poslechnout na divadelních prknech. Přejeme Baldinovi na jeho nové dráze mnoho zdarů!

Kopaná.

Reprezentání XI. praž. vysokoškoláků v. Sparta Košice 6:1 (3:0). Zápas měl být slavnostním ukončením podzimní sezony vysokoškoláků, že tomu tak nebylo, o to se přičinili hráči Sparty, kteří neuslálým protestováním proti soudci hru rušili. Zlepšení nastalo, když ke konci první půle byl vyloučen střed. zál. Sparty Hrom. Když pak na začátku II. půle musil Bogemský (V. S.) pro zranění opustit hřiště, takže obě strany dohrávají o 10 lidech, hra značně pozbyla na zajímavosti. Sparta byla překvapena výkonem Akademiků, právě tak jako čelné občanstvo. Soudci p. Klierovi představila se mužstva v těchto sestavách: Sparta Koš.: Vaněk; Novak, Vorlíček; Vondra, Fr. Hrom, Lambert; Vondra V., Vrba, Mašek, Nešvera, Tichý. Vysokoškoláci: Makarenko; Bogoljubský (oba S. K. Rus), Šourek; Štěpánek, Ríha (všichni tři Vysokoškolský 21), Gauža (S. K. Rus); Hoffa (Vysokoškol. 21) Kučumov, Bogemský, Boldin (všichni tři S. K. Rus), Felcman (Vysokoškol. 21). Tímto zápasem dokázali Vysokoškoláci svoji prvotřídnost; zhýřvá jim pouze, aby i v následujících matchích potvrdili. Branky za V. S.: Boldin 4 (jedna z 12 v trestního kopu), Kučumov a Felcman; za Spartu Vondra 1. Poměr lohů 8:3 pro Vysokoškoláky. Návštěva velmi slabá.

Журнал «Rozkvet» 1926 та газета «Народні листы» 24.11.1924 обидві Прага, Чехословачина.

Dr. Baldin, bývalý hráč AC. Sparty a nyní DFC., ohlásil přestup do D. F. Č. Budějovice a byl pražským D. F. C. uvolněn.

Газета «Polední list» Прага, Чехословачина, 24.05.1930 та 15.09.1932.

Posila DFC. Rus Baldin (SK. Rus, Viktoria Ž. a potom Sparta) přihlásil se k DFC. kde z něho zkušený Less jistě vycepuje dokonalého hráče, využiv jeho čilosti. Patek, jak jsme předpokládali, vrátil se korektně z italské dovolené do Prahy ke svému klubu, který si ho bude hledět udržet.

ŠK Žilina—ŠK Užhorod 3:2 (2:1). V sobotu se sehrál poslední zápas o mistrovství Slovenska, jenž se skončil zaslouženým vítězstvím ŠK Žiliny, která podala ve všech řadách velmi dobrý výkon, až na Brendla v útoku a Fera Benjače ve středu zálohy. Brankář Bokšaj z SK Rusj zachránil opět svoje mužstvo od větší porážky. Žilina hraje technicky lepší football a byla v ohromné převaze. Rusíni nahradili to článem. Soudce Melichar z Pardubic snažil se být objektivní. Scorovali Schwarz, Prudovič, Scheinberger za Žilinu, Križ a **Baldin** za Užhorod.

Газета «Expres» 1933 та «Lidove noviny» 17.08.1931 обидві Прага, Чехословачина.

Ruský koncertní a taneční večer v Praze.

Pi Heidlerovský a Václav Baldin.

S trávníku na jeviště.

V. Baldin, který hrával za Spartu a DFC., zpíval při premiéře ve Velké operetě hlavní tenorovou partii v „Pařížance“ od J. Beneše s plným úspěchem. Není to po prvé, co fotbalista nastupuje u nás dráhu divadelní. Třeba připomenout tenoristu Mil. Jeníka (SK. Slavia), barytonistu Václava Nováka (ČAFC.), ozdobu Národního divadla, z nichž však bohužel Novákovu kariéru přervala smrtelná nehoda na automobilu. Dále připomínáme tenoristu Küglera (SK. Slavia), jenž působí v Moravské Ostravě. A co Vlasta Burian, brankář Sparty?

Газета «Narodni listy» Прага, Чехословакия, 28.11.1929 та 7.02.1933.

І.Добжицький, нападник, «Атлетік-клуб» 1912, «Руський сокол» обое - Миколаїв 1917, СК «Русь» Прага 1922-23.

Г.Ретіов, «Фенікс» Харків 1911-17, збірна Харкова 1915, СК «Русь» Прага 1922-23.

С.Ретіов, «Фенікс» Харків 1911-17, збірна Харкова 1915, СК «Русь» Прага 1922-23.

Яворський Микола Петрович, «ШКС» Одеса 1912-15, збірна Одеси 1912-13.

Еміграція для Яворського почалася з Туреччини 1920 року. Потім була Греція і тільки в 1922 році з'явився в столиці Королівства Сербів, Хорватів і Словенців. В 1922-28 роках він працював в трупі Національного театру опери та балету королівства. Робота в балеті має передбачає хорошу фізичну форму. Тому не виключено, що в Белграді він все-таки виходив на футбольне поле в складі «Російського спортивного клубу». Хоча в той час йому вже перевалило за тридцять. У 1928 році на короткий час перебрався в Париж, де виступав в театрі Єлісейських полів, а потім у «Російській приватній опері».

Але паризький період був досить швидкоплинний. У 1929 році Яворський відправився на гастролі на Кубу, де і поселився в Сантьяго де Куба до своєї смерті 9.10.1947 року. На цей момент йому виповнилося п'ятдесят шість з половиною років.

Г.Ретіов

С.Ретіов

Яворський

ЮГОСЛАВІЯ

?.10, «**Русин**» (команда русинів з Закарпаття, створена в 1923 році) Руський Керестур, Югославія – «Слог» Шид, Югославія – «2-3».

КАНАДА

Було три хвилі еміграції в Північну Америку, а саме: перша в 1886-1914 роках, мотивом цієї хвилі були заклики, наприклад, Канадського уряду про забезпечення власності на землю та добробут, друга 1922-29 роки, українці емігрували, в основному, через політичні переслідування, та третя після 2-ї Світової війни.

1910

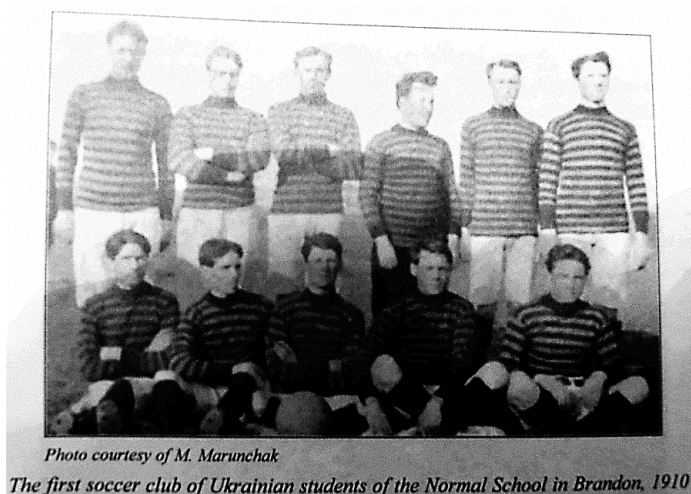

Photo courtesy of M. Marunchak
The first soccer club of Ukrainian students of the Normal School in Brandon, 1910

1948

Засноване **СТ «Україна» Торонто**, 16.05.1948, при товаристві «Просвіта» як гурток СК «Скала». 30.06.1948 року перейменовано на СТ «Україна», кольори червоно-чорні.

Спортове Товариство „Україна“ в Торонто повстало 16 травня 1948, а остаточно оформилося 30 червня 1949. Тепер клуб налічує 250 членів і шість діяльних спортивних секцій: копаний м'яч (три команди) відбиванка (4 ком.) кошівка, шахи, настільний теніс, теніс. 50% членів є активними змагунами. В проводі С.Т., „Україна“ є: М. Велигорський, голова; О. Держко і Е. Спольський, заст. голови; І. Чайківський, секретар; Р. Костюк, скарбник; К. Аубергер, господар; Віра Богдан, орг. жінок; Р. Лапуга, організаційний референт; В. Рибак і Б. Цимбалістий, члени проводу.

Клуб міститься у своїй власній домівці при вул. Бетерст 339. Майно т-ва вносить около 1,000 доларів.

Дружина копаного м'яча (соккер) здобула три чаші (коп): 1. Другої Дивізії і чашу „Дейлі Стар“; 2. Чемпіонат Ліги Сеньйорів на 1949/50 і чашу Соккер Ліг; і 3. в мечу Торонто-Гемілтон — Голловін Коп.

Спортове Т-во „Україна“ — тільки протягом одного року — зробило дуже багато, репрезентуючи гідно українське ім'я в англійському спортовому світі.

Газета «The Ukrainian Weekly» Нью-Джерси, США, 19.12.1949.

1949

Засноване **СТ «Україна» Монреаль**, 20.11.1949 під назвою СК «Дніпро», через рік іменувалось СТ «Україна».

Чемпіонат Канади:

Національна ліга Онтаріо (1-й рівень, існувала 1926-97 роки, змагання проводились як і в НХЛ (хокей), спочатку регулярні матчі, а потім плей-офф):

2-й дивізіон (Торонто енд Дістрікт ассосіейшен, було 16 команд), 6.12-?.?:

1	СТ«Україна» Торонто	22	25	4	4	121-32	54	-	-
2	«Сангамо» Торонто	22	15	2	5	42-28	32	0-7	2-1
3	«Айріш» Торонто	22	13	3	6	41-34	29	0-2	1-1
	«Уондерерс» Торонто							0-12	0-6
	«Олімпія» Торонто							0-7	
	«7000 клуб»							2-3	
	«Роджерс»							1-3	0-6
	«Спарта» Торонто							2-5	0-6
	«Міміко»							1-4	0-6
	«Євро»							2-3	
	«Уайт Іглз» Торонто							1-2	
	«Стюарт»							1-5	
	«Словак» Торонто							0-1	

Кубок Канади:

1/? фіналу, СТ«Україна» Торонто – «Гагіборс» – 2-2, 4-1.

1/? фіналу, СТ«Україна» Торонто – «Канадієнс» Торонто – -2, 0-6.

Перша команда копаного м'яча СТ «Українка» Торонто, 1949. Зліва направо сидять: Кіт, Шкляр, Шапка, Желтвай, Горський, стоять: Гороховякка, Шевчук, Кучкуда, Паичишии, Малайюк, Мочеркяк.
1950

Засноване **СТ «Україна» Едмонтон**, 1950-53 з 1997 року та **УСТ «Січ» Садбері** 1950-57.
провінція Альберта: 1 місце «Норд Санд Ліджен», 2 м. СТ «Україна» Едмонтон.

«Україна» Едмонтон. Вгорі фото О.Скоценя. Зліва направо сидять: І.Андрушак, П.Дежман, В.Белей, другий ряд: М.Лисько, В.Курило, Р.Татчин, стоять: В.Кость, П.Пількін, М.Сеник, М.Івасиків, В.Швець, В.Стебельський.

Провінція Манітоба, брали участь: СТ «Україна», «Вінніпег Скоттіш», «Вестон Бред», «Лакстон Роялс», «Сент-Джеймс Легіон», «Форт Рудж Легіон», «Юнайтед Вестон» всі Вінніпег. міста Монреаль та примісття:

1	«Україна» Монреаль	10	9	0	1	42- 5	18
2	«Сан-Паулі» Монреаль	11	8	1	2	27- 8	17
3	«Полонія» Монреаль	9	8	0	1	36-11	16
4	«Уест Енд» Монреаль	11	6	3	2	28-12	15
5	«Блю Боннетс» Монреаль	9	6	2	1	23- 6	14
6	«Хакоах» Монреаль	9	6	1	2	30- 6	13
7	«Скоттіш» Монреаль	10	4	0	6	17-16	8
8	«Тістл» Монреаль	9	3	2	4	12-19	8
9	«Ньюарк-Спарта» Монреаль	10	3	1	6	30-25	7
10	«МакМастервілл» Монреаль	10	2	1	7	14-30	5
11	«Славія» Монреаль	9	1	1	7	14-31	3
12	«Грінфільд» Монреаль	11	1	1	9	9-62	3
13	«Італія» Монреаль	11	0	2	9	7-49	2

Національна ліга Онтаріо:

1	«Уестінхауз» Гамільтон	14	10	1	3	40-12	21	5-0	1-0
2	«Канадієнс» Торонто	14	9	3	2	29-11	21		
3	«Сент-Ендрюс» Торонто	14	9	3	2	29-14	21	4-1	5-0
4	«Ульстер Юнайтед» Торонто	14	8	1	5	35-16	17	0-1	5-1
5	«Скоттіш» Торонто	14	2	7	5	11-17	11	0-2	0-2
6	СТ «Україна» Торонто	14	5	1	8	18-29	11	-	-
7	«Аквудс» Торонто	14	3	0	11	10-49	6	1-3	2-1
8	«Гамільтон Сіті» Гамільтон	14	1	2	11	15-39	4	3-3	1-3

Ліга міста Торонто та примістя, головний дивізіон, зона .? . :

1	«Уайт Іглз» Торонто	16	14	1	1		29
2	«Фріулі» Торонто	16	12	1	3		25
3	«Національ» Торонто	16	11	0	5		22
4	«Імперіал» Торонто	16	8	2	6		18
5	«Українські біс (бджоли)» Торонто	16	7	3	6		17
6	«Олімпія» Торонто	16	6	2	8		14
7	«Каріббен» Торонто	16	3	2	11		8
8	«Спарта» Торонто	16	3	1	12		7
9	«Росія Ортодокс»	16	1	2	13		4

Міста Садбері та примістя:

1	«Гарсон» Садбері	14	12	1	1		25
2	«Уайт Іглс» Садбері	14	11	2	1		24
3	«Україна» Садбері	14	11	0	3		22
4	«Мейн Хілл» Садбері	14	5	2	7		12
5	«Карузо» Садбері	14	3	4	8		10
6	«Раян» Садбері	14	3	2	9		8
7	«Крейджтон»	14	3	1	10		7
8	«Адрія» Садбері	14	2	0	12		4

1951

Засноване УСТ «Тризуб» Торонто, 18.07.1951 (або 3.02.1952)-60.

Адреса домівки клубу: 297 Каледж Ст., Торонто, Онтаріо, Канада. — Клубові краски: синьо-чорна.

УСК «Тризуб» — Торонто постав 3-го лютого 1952 р. зі злуки двох українських спортивних товариств: УСТ «Тризуб» при філії УНО Торонто — місто і УКСТ «Тризуб», що існувало при Українському Народному Домі в Торонті.

Від початку існування аж до сьогодні УСК «Тризуб» — Торонто проявляє живу діяльність в таких ділянках спорту: стук-ук (пінг-понг), відбиванці, кошик і футболі.

Футбол: В першому році своєї діяльності (1952) «Тризуб» здобув безапеляційно місце в «Метро Ліг», дистансуючи прямо своїх протинників. В цьому ж сезоні чільний змагун «Тризуба» — Александер («Ленно») Скоцень був відзначений перехідним трофеем як найкращий футболіст Канади. В сезоні 1953 р. «Тризуб», м'ямо всяких перепон та інтриг, увійшов до найвищої канадської класи футболу — Національної Ліги, де досягнув 3-тє місце на всіх десятих дружин.

Газета «The Ukrainian Weekly Section» Нью-Йорк, США, 20.03.1954.

Національна ліга Онтаріо.

1	«Сент-Ендрюс» Торонто	24	17	2	5	68-30	36	1-2 3-1	2-1 0-1
2	«Ульстер Юнайтед» Торонто	24	16	3	5	57-24	35	3-0 2-0	0-1 2-0
3	СТ «Україна» Торонто	24	13	3	8	44-30	29	-	-
4	«Канадієнс» Торонто	24	11	7	6	34-29	29	0-0 0-1	1-3 3-2
5	«Уестінхауз» Гамільтон	24	7	7	10	48-43	21	1-0 3-4	2-3 1-1
6	«Скоттіш» Торонто	24	4	4	16	20-55	12	0-2 2-4	1-2 0-1
7	«Остін» Торонто	24	2	2	20	16-76	6	1-5 1-1	0-9 1-0

Плей-офф (кубок ліги). Фінал: СТ «Україна» — «Канадієнс» — 1-0 (команди «Сент-Ендрюс» та «Ульстер Юнайтед» — відмовилися від участі).

1952

Засноване УСТ «Тризуб» Садбері, 1952-79, іменувався: УСК «Леви» 1952-62.

Міста Монреаль та примістя: серед 10-ти учасників «Україна» Монреаль зайняли 5 місце.

Національна ліга Онтаріо:

1	«Канадієнс» Торонто	18	14	2	2	58-18	30	2-1	1-1
2	«Хунгарія» Торонто	18	14	2	2	56-28	30	3-1	2-1
3	«Сент-Ендрюс» Торонто	18	10	2	6	28-22	22	0-1	2-3
4	СТ «Україна» Торонто	18	9	3	6	36-26	21	-	-
5	«Уестінхауз» Гамільтон	18	7	7	4	37-32	21	1-1	1-1
6	«Ульстер Юнайтед» Торонто	18	7	6	5	31-21	20	3-1	2-1
7	«Остін» Торонто	18	4	5	9	27-45	13	0-4	3-2
8	«Уайт Іглз» Торонто	18	3	6	9	32-40	12	0-1	3-4
9	«Олімпія» Торонто	18	3	3	12	30-53	9	1-5	0-2
10	«Скоттіш» Торонто	18	1	2	15	15-65	1	1-4	1-2

Фінальний турнір:

1	«Ульстер Юнайтед»	10	6	2	2	7- 4	14	0-1	1-0
2	«Сент-Ендрюс»	10	4	3	3	19-16	11	1-1	1-0
3	«Канадієнс»	10	3	5	2	12- 9	11	1-1	2-1
4	«Уестінхауз»	10	3	3	4	9-19	9	1-0	0-1
5	СТ «Україна»	10	3	2	5	6-11	8	-	-
6	«Хунгарія»	10	3	1	6	13- 9	7	0-1	4-0

Найкращий бомбардир СТ «Україна»: В.Вртік (чех) 19 голів.

Кубок Арнольда (між етнічними командами), фінал: СТ «Україна» – «Хунгарія» – 3-2.

Трофей «Брітіш Конейл» (чемпіонат міста Торонто):

1/8 фіналу: СТ «Україна» – «Ірлкурт Ліджен» – 4-1.

1/4 фіналу: СТ «Україна» – «Ульстер Юнайтед» – 2-1.

1/2 фіналу: СТ «Україна» – «Маджерс» – 2-2, 2-1.

Фінал: СТ «Україна» – «Канадієнс» – 1-1, 3-3, 0-3.

2-й дивізіон (Торонто енд Дістрікт асосіейшен, було 10 команд):

1	УСТ «Тризуб» Торонто	18	17	1	0		35
	СТ «Україна-2» Торонто						
	«Українські соколи» («Фалконс») Торонто						

Товариський матч:

22.05. Торонто. 11000 глядачів. збірна Онтаріо – «Тоттенхем Хотспур» Лондон, Англія – 0-7.

За збірну Онтаріо грав А.Шапка «Україна» Торонто.

«Тризуб» Торонто, зліва направо, 1-й ряд сидять: В.Дичковський, Л. Дичковський, Я.Комар, І.Олтвай; середній ряд: О.Кучкуда, Я.Коваль, В.Білоус; верхній ряд стоять: Ангелючі, А.Горський, Й.Скоцень, О.Скоцень, Н.Хабурський.

1953

Заснований УСК «Дніпро» Гамільтон.

Ukrainian Sports Club Dnipro, 1953

Міста Монреаль та примісття, приймали участь: «Україна», «Кіккерс», «Полонія», «Стелко», «Кан-талія», «Вікерс», «Швейцарія», «Триколог», «Хунгарія», «Ньюарк-Спарта» всі - Монреаль.

Національна ліга Онтаріо:

1	СТ «Україна» Торонто	16	11	3	2	43-20	25	-	-		
2	«Ульстер Юнайтед» Торонто	16	9	4	3	38-20	22	3-3	1-0		
3	«Канадієнс» Торонто	16	8	1	7	20-28	17	0-2	1-3		
4	УСК «Тризуб» Торонто	16	7	3	6	26-30	17	3-4	1-1	-	-
5	«Італія» ФК Торонто	16	5	4	7	30-33	14	0-3	0-2	5-2	
6	«Уайт Іглз» Торонто	16	6	2	8	28-33	14	3-3	1-4	2-4	
7	«Хунгарія» Торонто	16	4	6	6	26-32	14	0-4	0-3	2-1	4-0
8	«Сент-Ендрюс» Торонто	16	4	3	9	18-27	11	2-4	2-1	2-3	0-1
9	«Уестінхауз» Гамільтон	16	4	2	10	21-27	10	2-3	1-3	2-4	
10	«Остін» Торонто-знявся							0-3			

Кубок Арнольда. Плей-оф:

1/16 фіналу: СТ «Україна» – «Уестінхауз» – 8-0.

1/8 фіналу: СТ «Україна» – «Ульстер Юнайтед» – 2-2, 4-1.

1/4 фіналу: СТ «Україна» – УСК «Тризуб» – 6-0, 3-2.

1/2 фіналу: СТ «Україна» – «Сент-Ендрюс» – 2-0, 8-1.

Фінал: СТ «Україна» – «Канадієнс» – 2-1. Голи: Габа, Білик, – 0-0.

Трофей «Брітіш Конейл».

Фінал. СТ «Україна» (напряму вийшли в фінал, без попередніх матчів) – «Олімпія» – 1-3.

СТ «Україна»: С.Мисаковець, Т.Семенюк; Г.Ригайло, Б.Опалевич, В.Дичковський 4+0 (Голи: чемпіонат +кубок «Арнольда»), В.Вртік (чех) 0+1, А.Шапка, В.Королук; О.Стецьків (граючий тренер) 6+3, В.Закалужний 7+2, Т.Ерцеговіч (хорват) 1+0, І.Мочерняк, Я.Мочерняк; Е.Габа 7+8, Л.Дичковський 10+6, Г.Білик 0+9, М.Берега 0+2, М.Маланюк, Л.Холонюк 2+1, М.Лесюк 6+1, А.Юсип 2+0, В.Ігнатович, Р.Панчишин 1+0.

Товариські матчі.

20.05. Торонто. 10000 глядачів. Збірна Онтаріо –

Збірна Північної Ірландії – 0-2.

ІРЛАНДІЯ — ОНТЕРІО 2 : 0

Торонто. — Футбольна команда Ірландських Туристів програвши, в Нью-Йорку 0:4 проти англійців Ліверпул, ніхала з ЗДА в Канаду. Першим етапом цього турне був Гемілтон, де ірландці перемогли Збірну Міста 4:1. Дальший матч проти Збірної Онтеріо на гроші ЦНЕ дав результат виграної 2:0. Поверх 8,000 глядачів було свідками рівної гри обох команд, при чому Збірна Онтеріо, сподівано сперши склад на змагунах імпортаних з Європи — була гідним співпартнером Ірландії. Обі команди показали гарну гру. В репрезентації Онтеріо виступило 4 українців — заложник Ригаїло, центр піп-залоги Шатка, бічний помічник Стецьків, усі Україна, Торонто, і центр нападу Скоценя П. Тризуб, Торонто, який рівночасно сповняв почесну функцію капітана канадської репрезентації. Ворота добули для Ірландії —

Джам Д-Арк і Сем Гоуджес. Найліпшу шансу для нападу неденого, Олександром Скоценем, мав крайник Ісвіріс, Кенедісис.

Усі українці зареєстрували себе якнайкраще, а виставлений склад був одним з найліпших, на який коли-небудь спромоглась Збірна Онтеріо. Найкращою лінією Онтеріо була поміч в складі Стецьків — Шатка — Свейм, Кенедісис. Воратар Збірної — Джамі Гальмур, Ст. Ендріос, боронив бравурно і певно. Напад Онтеріо мав найкращих змагунів в особах Скоценя П і Оплох, Олімпія. Господарі були кращими в 1. півгрі та 30 хвилин мали перевагу. При кінці матчу два змагуни збилися головами так сильно, що Остап Стецьків, Україна, був забраний амбулянсом до шпиталю.

Ірландія переважала витривалістю та індивідуальною прецизністю змагунів. Воратар Упрічард, Портсмут мусів спробувати свої рутини, захоронюючи свої ворота без втрати точки, перед грізними стрілами Онтеріо. Клясу й добру захорону виказали — Джам МекКеб, Лідс Юнайтед і Алф МекМічел, Ньюкастл. Крайник Менчестер Ситі — Френк МекКорт і Бленхфловвер, Астон Вілл, були моторами офензиви.

Газета «Свобода» Нью-Джерсі, США,
29.05.1953

1954

Засноване СУМ «Стріла» Ошава.

Провінція Манітоба:

1/2 фіналу: УФК «Інститут Просвіти» Вінніпег — «Скоттіш» ФК Вінніпег — 3-1. Голи: Боржер, Довгун, Даскій —

«Просвіта»: Інгерсолд, Симчин, Гилдерман, Москаль, Куссий, Боб Гайндел, Боржер, Даскій-1, Даскій-2, Довгун, Столяр, Вагнер.

Фінал: УФК «Інститут Просвіти» Вінніпег — «Окюм інн Бред» — 1-1, 6-0. Голи: Боржер (три), Довгун-1, Москаль, Даскій, — ?-?.

Міста Монреаль та примісття: 1. «Італія» Монреаль, 3. СТ «Україна» Монреаль. «Україна» — «Стелко» — 4-0, 5-2, — «Триколог» (всі Монреаль) — 3-1.

Першенські змагання Монреальської Футбольної Ліги вже закінчені. Подібно, як і у двох попередніх роках «Італія» тріумфально здобула чемпіонат, не втрачаючи ані одної точки. СТ «Україна» вже другий рік підряд зайняла тільки (на жаль) третє місце. Останні виследи першенських змагань «України» — Стелко 4:0, Тріколог 3:1, Кікерс 3:2, Стелко 5:2, Італія 0:1. Чотири цілі перемогли одинадцятки червоно-чорних в останніх п'ятьох змаганнях, треба завдячувати головню недавноприбулому змагуну з Англії — Стефкові Шило, що змагався в Англії у одній з найкращих українських футбольних дружин — УСК «БО-ГУН» в Брэдфордї.

За свій короткий побут в Монреалї симпатичний змагун Шило здобув собі признання своїх, чужих і відзначення місцевої англійської преси. Монреальські українці сподіваються, що в наступному сезонї футболїст С. Шило, а з ним і ціла команда здобуде ще кращі успіхи.

В останніх п'ятьох матчах «Україна» виступала в складї: Младенович—Коромос, Гринин, Гоцалівський — Полонський, Бачинський, Палінський — Вратон, Плат, Шило, Краточніл, Веспалюк (Козар, Мураріш, Лівак і Куліш). В тому ж складї «Україна» перемогла в товариській зустрічі місцеву «Гунгарію» 5:3. В сезонї 1954 «Україна» відбула всїх 27 футбольних змагань, з яких 14 виграла, 2 ремісувала і 11 програла. Із 70 здобутих воріт найбільше здобули такі поодинокі змагуни: Федір Веспалюк 13, Мирон Гринин 12 та Іван Вратон 10. Стефко Шило в 5-ох матчах здобув 4 ворота, а другий новий змагун «України» Отто Краточніл (чех) здобув за той час 5 воріт. Рештою воріт поділилися: Палінський, Плат, Полонський і Юрій Бачинський. Воратар «України» Драга Младенович пропустив 48 воріт.

Газета «The Ukrainian Weekly»
Нью-Джерсі, США, 20.11.1954.

Національна ліга Онтаріо:

1	СТ «Україна» Торонто	20	13	4	3	51-28	30	-	-	4-2	5-4
2	«Ульстер Юнайтед» Торонто	20	11	5	4	48-27	27	1-2	5-4	3-0	2-3
3	«Італія» ФК Торонто	20	11	4	5	43-29	26	1-1	0-2	0-1	
4	«Хунгарія» Торонто	20	9	5	6	31-32	23	2-4	1-1	1-1	2-0
5	«Хакоах» Монреаль	20	10	2	8	43-33	22	0-1	0-1		1-4
6	УСК «Тризуб» Торонто	20	7	6	7	52-46	20	2-4	4-5	-	-
7	«Олімпія» Торонто	20	6	6	8	40-44	18	1-3	1-4	3-3	0-1
8	«Сент-Ендрюс» Торонто	20	6	5	9	31-42	17	0-3	1-4	0-2	2-4
9	«Уестінхауз» Гамільтон	20	5	3	12	35-54	13	0-3	3-2	0-2	1-3
10	«Канадієнс» Торонто	20	4	5	11	22-39	13	3-0	1-1	0-5	2-5
11	«Уайт Іглз» Торонто	20	3	5	12	29-51	11	1-1	1-5	1-5	5-2

Найкращий бомбардир СТ «Україна»: Л.Дичковський 26 (14 в лізі+12 кубок Арнольда) голів.

Кубок Арнольда (плей-офф): СТ «Україна» – «Сент-Андрюс» Торонто – 8-2, 1-5. – «Уестінхауз» Гамільтон – 0-5, 2-1, – «Ульстер Юнайтед» Торонто – 2-2, 3-5.

1000/1000 глядачів. СТ «Україна» – УСК «Тризуб» Торонто – 1-4. Голи: Габа – Тріскан (два), Дмитрук, В.Білоус, – 3-3 (1-2). Голи: Закалужний, Габа, Лесюк – Здріліч (два), Дмитрук

ПІВ-ФІНАЛ ГОР ПЛЕЙ-ОФУ Н. ЛІГИ ОНТЕРІО.					„УКРАЇНА“, МОНТРЕАЛ – ВІЩЕЧЕМПІОН НАНАДІ!	
Стан з дня 28. вересня 1954.					У півфінальній зустрічі за чемпіонат Канади, „Роялс“ Нью Вестмінстер вилетіли в „Просвіту“, Вінніпег 4:1, 7:0. У фіналі „Роялс“ Нью Вестмінстер зустрів грізного противника в „Україні“. Монреаль; по першій виграє 3:1 (0:1) „Роялс“ зрештував дві наступні зустрічі 1:1 і 2:2. У висліді — „Україна“ Монреаль добула віщечемпіонат Канади, що є великим успіхом нашої дружини та цілого українського спорту в Канаді!	
Секція „БРОДВІУ“						
1. Вестмінггауз	Гор 4	Точок 6	Воріт 11:5			
2. УСК Тризуб	4	6	10:7			
3. Олстер Юнайтед	4	5	14:6			
4. Ст. Україна	3	1	3:11			
5. Ст. Ендрюс	3	0	3:12			
Секція „ГАМІЛТОН“						
1. Вайт-Іголе	Гор 4	Точок 8	Воріт 6:1			
2. Італія	4	6	10:5			
3. Олімпія	5	4	2:6			
4. Кенедієнс	4	2	7:8			
5. Гунгарія	3	0	4:9			

СТ «Україна» Торонто. Зліва направо, сидять: М.Холонюк, З.Снилик, М.Дичковський, М.Берега; стоять: М.Валер, Б.Опалевич, В.Вртік, Г.Ригайло, В.Закалужний, С.Мисаковець, В.Дичковський, Т.Семенюк, О.Сороківський, О.Стецьків.

Міста Ошава та примісття, приймали участь: УСК «Стріла», «Голандія», «Інтер», «Порт Юніон», «Дуплет», «Хунгарія», «Полонія», «Довті», «Клермонт».

Товариські матчі:

Ст. «Варсіті». Збірна провінції Онтаріо – Збірна штату Нью-Йорк – 4-1.

Онтаріо: Стецьків, Л.Дичківський (забив 4-й гол), Білик всі - «Україна».

Торонто: Шапка «Спарта».

22.05. Торонто. Ст. «Ворсіті». 10000 глядачів. Збірна Онтаріо – «Глазго Рейндерс» Шотландія – 1-4.

За збірну Онтаріо грали: В.Закалужний, Л. та В.Дичківські, О.Стецьків.

Ukrainian Sports Association Strila soccer team, 1954 Oshawa Champions

1955

Національна ліга Квебека: 2-е місце СТ «Україна» Монреаль.

У півфінальній зустрічі за чемпіонат Канади, «Рояле» Нью Вестмінстер вилетів у вівторок, 17 червня, в «Просвіту», Вінніпег 4:1, 7:0. У фіналі «Рояле» Нью Вестмінстер зустрів грізного противника в «Україні». Монреаль, по першій виграшній 3:1 (0:1) «Рояле» зрештою дві наступні зустрічі 1:1 і 2:2. У висліді — «Україна» Монреаль добула віце-чемпіонат Канади, що є великим успіхом нашої дружини та цілого українського спорту в Канаді!

Монреаль		
Україна — Полонія	4:3	
Україна — Вікере	3:0	
Україна — Триколер	5:3	

Торонто. — Футбольний фінал Канади між командами СТ Україна — Монреаль та Рояле ФІЦ Нью Вестмінстер (Бритійська Колумбія) закінчився в серії трьох змагань вислідами — 1:3, 1:1, 2:2 воріт. Цьогорічний фінал під оглядом якості, був найкращим в історії канадського Футболу. СТ Україна, Монреаль — добула віце-містечтво Канади, що треба ширше привітати — як найкращий український успіх на терені Канади, за останні роки. Поверх 11,000 глядачів було присутніми на Стадіонах Фред Гамільтон і Бродвю на 270-хвилинній всеканадській футбольній прем'єрі. Завдяки першому виграшній 1:3 (психічно заломивши Монреаль), Роялс стали футбольним чемпіоном Канади на 1955 рік. Україна, Монреаль — виказала велику жертвенність команди і фізично-духовний гарт окремих змагунів. Чашу Канади ім. Карлінга передав переможцям делегат ФА Канади — Т. Кеттрілл.

Сумарично СТ Україна, Монреаль добула 2 реміси і 1 програ — відношенням воріт 4:6. Ворота для України добули: Васильків — 3 і Палінський — 1.

Український репрезентант Квібеку виступив в складі: Мек Аюлей, Голіш, Корлюс, Мартін, Палінський, Дрейк, Полонський, Тедеско, Шило, Васильків, Гринци, Вучанан, Безпалюк, Вачинський Ю., Пилат.

Газета «Свобода» Нью-Джерсі, США, 29.09.1955.

Національна ліга Онтаріо:

1	СТ «Україна» Торонто	18	11	5	2	43-16	27	-	-	2-0	6-2
2	«Ульстер Юнайтед» Торонто	18	10	4	4	38-31	24	0-5	3-4	1-3	
3	«Уайт Іглз» Торонто	18	9	2	7	42-30	20	1-5	1-1	5-2	3-0
4	«Олімпія» Торонто	18	8	4	6	38-32	20	3-5	2-1	3-2	5-2
5	«Італія» ФК Торонто	18	5	8	5	25-25	18	0-0	0-0	0-1	
6	«Хунгарія» Торонто						18	0-3	1-1	2-0	
7	УСК «Тризуб» Торонто	18	7	2	9	35-39	16	0-2	0-3	-	-
8	«Уестінхауз» Гамільтон						14	0-1	1-1		
9	«Канадієнс» Торонто						14	0-1	2-1	2-5	
10	«Сент-Ендрюс» Торонто						10	2-6	0-3	3-3	2-2

Кубок Карлінга (плей-офф чемпіонату).

1/2 фіналу: СТ «Україна» — «Уайт Іглз» — 1-0.

фінал: СТ «Україна» — «Ульстер Юнайтед» — 1-1, 3-2, 1-2, 0-4.

Кубок Арнольда: СТ «Україна» — «Сент-Ендрюс» — 0-3, — «Хунгарія» — 5-0, — «Тризуб» — 3-5, — «Італія» ФК — 1-1, — «Ульстер Юнайтед» — 3-2, — «Олімпія» — 2-1, — «Уайт Іглз» — 3-1.

Трофей «Брітіш Конейл»:

1/2 фіналу: СТ «Україна» — УСК «Тризуб» Торонто — 6-2.

Фінал: СТ «Україна» — «Ульстер Юнайтед» — 3-2.

Міста Ошава та примістя:

До змагань проти свого найгіршого противника минулого сезону — «Полонії» виступила «Стріла» у своєму найкращому складі. Вже після кількох хвилин гри наша одинадятка бере ініціативу повністю у свої руки, переводячи перших 45 хв. на половині противника. Але по силі атаки «Стріли» не увінчувалися стрілами на ворота, що й не дало можливості відкрити рахунок вже в першій півгрі.

У другій півгрі «Стріла» переводить атаку за атакою та легко здобуває друге воріт (стріли: Доновський та Мартес). Кінцевий вислід — 2:0 для «Стріли». Глядачів коло 600 осіб.

28 травня наша одинадятка перемогла «Дуплейт» та цим закріпила перше місце в таблиці. Змагання відбулися на розмоклому ґрунті. Це вплинуло на хід змагань, які відзначилися кількістю та безкомбінаційністю. У

20 хв. Саранчук здобуває одне з воріт дня, чим запевнює перемогу нашої дружини. Оборона «Стріли» легко давала собі раду із частими проривами противника, не допускаючи його до віддання стрілу на наші ворота. Але напад «Стріли» так і не спромігся на більше воріт. Щоправда, м'яч був двічі у сітці «Дуплейт», але суддя не зачислив ані одних воріт. Змагання закінчилися з вислідом 1:0 для «Стріли».

Табеля Ошавської Ліги

	В	Р	П	В	Т
Стріла	4	0	1	19:7	8
Голандія	3	2	0	18:11	8
Порт Юніон	3	1	1	9:7	7
Гунгарія	2	1	1	21:6	5
Інтер	2	1	1	13:8	5
Дуплейт	2	1	1	9:6	5
Полонія	1	0	2	6:5	2
Довті	0	0	5	3:18	0
Клермонт	0	0	5	5:35	0

І. Перун

Товариський матч:

21.05, Торонто, ст. «Ворсіті», 5000 глядачів, збірна Онтаріо-«Хаддерсфілд Таун» Англія 3-1.
За збірну Онтаріо грали А.Шапка, О.Стецьків.

США

«Початок українського організованого спорту в Америці сягає до 1907 року, коли то в Томпкінс Сквер Голл при 134 7-ій вулиці в Нью Йорку було засноване гімнастичне Т-во «Гайдамаки». Ініціаторами цього Т-ва були: М. Угорчак, М. Хандога і І. Драган. На жаль, діячі «Гайдамаків» не залишили для своїх нащадків детальних даних про свою працю і досяги. З випадкових джерел можна було встановити, що після трирічної активності в спортивно-гімнастичній ділянці з приходом інших людей в ряди Т-ва в 1910 році його перетворили на допомогово-політичну організацію і в 1918 році перенесли осідок до м. Трентону в Нью Джерсі, де воно і занедало. Не зважаючи на такий збіг обставин гін української молоді до фізичного виховання і спорту не припинився. Ентузіясти спорту почали в Нью Йорку, Нью Джерсі, Чикаго, Дітроїті, творити різні спортові гуртки і дружини.

Особливо пожевавлені заходи до створення справжніх спортових Товариств і клубів спричинив приїзд до Америки з Львова делегата «Рідної Школи» - д-ра С. Демидчука. Ціллю його приїзду було прибирати фонди на закуп спортового майдану у Львові. Цей приїзд заохотив Мирона Сурмача та його однодумців в Нью Йорку до створення нового спортового осередку, що й здійснили в 1913 році, якому дали назву - руханкове Т-во «Сокил». А тим часом, по вже згаданих містах Америки, українські ентузіясти фізичної культури і спорту при різних молодечих організаціях, парафіях і громадах поширювали спортову активність між українською молоддю. Наші спортові піонери вміли організувати українські спортові осередки, але через важкі емігрантські обставини і різні браки вони не зуміли залити собі слідів, описів про методи своєї важкої праці і спортові досяги.

СІЧОВІ ОСЕРЕДКИ.

Справжнє пожевлення серед української еміграції в Америці, на полі фізичної культури і спорту в чергових декадах, внесли численні «Січові» осередки, що постали між Нью Йорком і Чикаго. Перший такий «Січовий» осередок, чи як тоді називали «сотня», був заснований 27 липня 1915 року в Нью Йорку, тоді йому надали назву «1-ий Відділ Українських Січових Стрільців». Швидко після цього були засновані чергові в околицях Нью Йорку. Перший «Січовий» зїзд відбувся 11 листопада 1916 року в Нью Йорку. Тут був затверджений Статут, назва «Січова організація в ЗСА», блакитно-жовтий прапор (малиновий мали вживати відділи), Галицький Лев (пізніше Тризуб). Головним Отаманом був вибраний Петро Задорецький. В 1920 році на теренах Америки в різних містах існувала мережа понад 60 «Січових» відділів, які охоплювали понад 3.000 членів. Окремі відділи мали сильні активні дружини, в цьому часі переважно бейсболу і кошиківки, як теж відбиванки, круглі, ланки легкої атлетики, борців і гімнастики. Ряд «Січових» дружин бейсболу виступали в стейтових і міських лігах, в яких часто здобували чемпіонати, віце-чемпіони.

Поодинокі «Січові» бейсболові дружини, особливо «Чорноморська Січ» в Ньюарку, Нью Джерсі (в Скрентоні під назвою «Юкреїнян Атлетік Клуб») виступали в півпрофесійних американських бейсболових лігах, на змагання яких приходило 5 і більше тисяч глядачів.

«Січові» осередки теж брали участь у великих здвигах з нагод національних свят (1918, 1923 роках), в часі яких влаштовували масові гімнастичні вправи та спортові турніри з різних ділянок спорту.

На VIII Олімпіаді в збірній футболу Америки змагалися вихованці українського спорту ВАСИЛЬ ДЕМКО і АНДРІЙ СТРАДАНЬ. В 1936 році на XI-их Олімпійських Іграх в Берліні в збірній Америки змагався ЮРІЙ НІМЧУК в збірній футболу.

НОВЕ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ В ЗСА

Застій через воєнне лихоліття в українському спорті в Америці, продовжився до 1946 року, коли почали демобілізувати тих військовиків, які щасливо пережили воєнні баталії, в тому числі й бувші «Січовики» і спортовці інших наших осередків. На жаль, не усім пощастило, сотні загинули на фронтах Європи, Африки і Азії (тільки з одного «Січового» осередку в Ньюарку ок. 30 активістів не повернулися назад). Відродження почалося, але воно проходило повільно аж до 1949-50 років, які виявилися переломовими в новому пожевленні українського організованого спорту на цьому континенті. Саме в тих і

пізніших роках, масово приїхала нова, 3-тя хвиля української еміграції, з якою прибувало все більше число досвідчених ще з України, пізніше в країнах Західної Європи, спортсменів і спортивних діячів. Неначе гриби по дощі почали рости в різних містах Америки нові українські спортивні осередки з новими назвами і ділянками спорту: в Нью-Йорку - УСК, в Елізабеті, Н.Дж. - "Січ", у Філадельфії - "Тризуб", в Чикаго - УАСТ "Леві", пізніше СК СУМ "Крила", в Дітройті - УСТ "Черник", в Клівленді - УАСТ "Львів", в Рочестері - УАСТ, в Перт Амбой, Н.Дж. - "Беркут", в Трентоні, Н.Дж. - "Стріла" і ряд інших. Значно підкріпилося і реорганізувалося УСВТ "Чорноморська Січ", що між мережею численних українських спортивних осередків залишилося найстаршим в Америці спортивним осередком, що був заснований в грудні 1924 року.

Основними ділянками спорту, що ними займалися ці українські спортивні Товариства були: футбол (копаний м'яч), відбиванка, теніс, плавання, хокей, настільний теніс, шахи, рідше коши-квіка, бейсбол, круглі, софтбоул, лежцятарство. Майже усі наші спортивні осередки мали активні футбольні дружини, деякі по кілька доросту і юнацьких, що змагалися в міських або стейтових лігах. Значне число мали відбиванкові дружини, що теж виступали в місцевих американських лігах. Окремі спортивні осередки мали шахові ланки, шахові майстри яких дуже успішно виступали на американській і міжнародній шахових аренах.

Ряд українських футболістів були вибрані до збірних Америки: ЗЕНОН СНИЛИК - трикратно до Олімпійської збірної, в якій був капітаном; ВОЛОДИМИР ЧИЖОВИЧ - до збірної за Чашу світу, в якій пізніше виконував обов'язки тренера і остаточно був вибраний директором тренерських кадрів країни. До збірних ЗСА були вибрані в різних роках: ДЖІМІ СТАХРОВСЬКИЙ, МИКОЛА КРАТ і ОРЕСТ БАНАХ з Чикагівських "Левів", ВОЛОДИМИР КАЗДОБА, МИРОН ВОРОБЕЦЬ, МИКОЛА ПАВЛИШИН і ЮРІЙ ЧАПЛЯ з УСВТ "Чорноморська Січ", МИРОН КРАСІЙ з УСК Гартфорд, ВОЛОДИМИР ШМОТОЛОХА з УСК в Нью-Йорку. Український футбол видав для американського футболу ряд тренерів, між якими найбільш визначними стали, поруч В. ЧИЖОВИЧА і Е. ЧИЖОВИЧА, д-р ОСТАП СТРОМЕЦЬКИЙ в стейті Алабама, д-р ЛЕОНІД ЛУЦЕНКО в коледжі Монтоклер, АНАТОЛІЙ ОХРИМЕНКО в Університеті Кейн в Нью-Джерсі та ряд інших на середньо-шкільних рівнях». Матеріал Омеляна Твардовського.

1911

Hafford Soccer Team — 1910

Українська команда міста Хаффорд, Канада.

1924

Олімпійські ігри. 25.05-9.06. Париж, Франція. За збірну США провів 2 матчі та забив 1 гол **Ендрю (Андрій) Страдаль**, 24.11.1897-???.06.1967. Філадельфія, США. Нападник. «Флейшер Ярн» Філадельфія 1924-25, 34-20, «Шаушін Індіанс» Ендовер 1925-26, 5-5, «Джентс» Нью-Йорк 1925-26, 18-6, збірна США 4-3 1924.

Також був заявлений, але не провів жодної гри **Уільям Якоб (Василь Якович) Демко**. Народився 20.12.1895 в Філадельфії, США в сім'ї вихідців з України. Грав за «Флейшер Ярн» Філадельфія, збірну США 2-0 1924.

21.12.1924 засноване **УСВТ** (Українське Спортивно-Виховне Товариство) «**Чорноморська січ**» **Ньюарк**, іменувався: УАТ «Чорноморська січ» 1924-35. Перший виступ футбольна дружина провела 19.08.1956.

UKRAINIAN-AMERICAN SOCCER TEAM OF PHILADELPHIA

For the last half year, the appearance of write-ups in the sport columns of Philadelphia papers about a Ukrainian-American Soccer Team has been quite a mystery. No one seemed to know which Ukrainian community this team came from; a check-up of those possible sections that could only undertake such a project revealed no information. To make it more interesting, this team has been always on the winning side of the score and at the top of their league.

The honors of organizing such an impressive team go to the Ukrainian American Athletic Club, in one of the smallest colonies in this city. This team has been making everyone take notice and in spite of their limitations, handicaps, and lack of facilities (something which the more resourceful Ukrainian communities in this city do not have to contend with) they have been doing fine work in putting Ukrainians before the Philadelphia sport fans. The officers of this club are: M. Roman, Pres.; M. Hallowich, Vice Pres.; M. Zmutyn, Treas.; and J. Barna, Sect.; much credit going to them in carrying out their program. It is a significant fact that Polish teams are now organizing soccer teams also; it shows that this outfit is making the city conscious of Ukrainians.

Mike Roman has been telling me that the fellows have been playing since boyhood days, always with the ambition of some day having a real soccer team. At present, they have a string of nine victories and with the coaching of Mr. Wilson, an old time player, they hope to keep their record clean.

The Ukrainian-Americans are the leaders in the Third Division of the North Phila. League. In their last game they gave a 4-3 drubbing to Sterling, a team of the First Division which includes only veteran teams.

This coming Sunday, Feb. 11th the team plays the Kensington Blue Bells in a match for the Allied Cup Championship. The kick-off will be at 3 P. M. at the Diston Ball Park, Unruh & State Road, a mile above the Frankford Arsenal. The line-up: Bob Dixon, Goal; John Willuski, R. F. B.; Chas. Roman, L. F. B.; Pete Kutehner, R. H. B.; Tom Blaney, C. H. B.; Tony Patgorski, L. H. B.; John Hudsonitch, O. L.; Geo.

Hallowich, I. L.; Ray Worrell, C. F.; Ed. Blaney, I. R.; Mike Hallowich, O. R.; Pete Kurceba, Mike Roman, Geo. Buchter and Steve Roman are Subs.

The team will be glad to have all the support you young Ukrainian Americans of Phila. can give them. Come out and root for them. A team always can use backing, so let's have some real Ukrainian cheers at this game. Remember, this is the first real Ukrainian Championship of this district; we should do our bit in helping the team to win.

WALTER N. NACHONEY,
Philadelphia, Pa.

PHILADELPHIA SOCCER TEAM VICTORIES

Two more wins were added to the list of victories for the Ukrainian-American Soccer Team of Phila., when they defeated Phoenix 3-1, and Fairhill Reserves 6-0 in recent week-end matches. The boys are still carrying through their games even though the whole schedule was disrupted by the heavy snowfalls of February and March. At that time, in the middle of the soccer season, all Cup Matches were postponed, and hopes for a championship had to be given up. For information on the club's further activities, please write Michael Zmutyn, 439 W. Ontario St., Philadelphia, Pa.

Газета «The Ukrainian Weekly»
Нью-Джерси, США, 9.02 та
18.05.1934.

1935

UKRAINIAN SOCCER PLAYER

It may interest the readers of the *Ukrainian Weekly* to know that William Sancho, Ukrainian, 18 years of age, of 3114 West 53rd St., Chicago, Ill., has signed up with a championship soccer team, the "Calumets." His position is center forward. In his first game he scored 3 goals; the last one being a hard shot from 18 yards out.

Last year Bill received an offer to play with the Sparta Aces, a professional team, but had to quit because the Illinois Athletic Commission ruled him too young to play professional ball. Bill also has played soccer on the Tilden Technical High School team for two years.

Газета «The Ukrainian Weekly» Нью-Джерси, США, 25.10.1935.

1936

Олімпійські ігри, 3-15.08, Берлін, Німеччина. На 1-му етапі збірна США програла збірній Італії 0-1. За збірну США провів один матч **Джордж (Юрій) Німчук**, він народився в штаті Пенсільванія, США в сім'ї вихідців з України 14.03.1915- 11.07.88, нападник, «Темпл університет», «Герман-Америка» 1934-41, «Націонал» (обоє – Філадельфія) 1941-42, «Селтік» Керні 1942-43, «Америкенс» 1943-44, «Брукхетен» (обоє - Нью-Йорк) 1944-45 18/18, «Вікінг» Чикаго 1946-?, збірна США 3-1 (1936-37), чемпіон США 1934/35, 44/45 та володар кубка 1936, 45, 46.

Юрій Німчук був учасником фіналів **кубка США** (відкритий кубок США, проводиться з 1914 року), а саме: 1936 рік. Фінал: «Герман-Америка» ФК Філадельфія – «Шемрок» СК Сент-Луїс – 2-2, 3-0. Два м'ячі забив Джордж (Юрій) Німчук (25, 34).

1945. Фінал: «Брукхеттен» ФК Нью-Йорк – «Американс» Клівленд – 4-1, 2-1. За переможців грав Німчук.
1946. Фінал: «Вікінг» АА Чикаго – «Понта Дельгада» Фел Рівер – 1-1, 2-1. За переможців грав Німчук.
1947

20.12.1947, заснований «УСК» Нью-Йорк.
1948/49

«УСК» Нью-Йорк, зліва направо стоять: І.Галик, Р.Кузів, О.Стороженко, В.Гук, О.Голюка, В.Баранецький, Ю.Тарашук, М.Бойчук, сидять: М.Стахів, Рошанський, М.Суський.

В 1949 році засноване **УАСТ «Львів» Клівленд**, іменувалися: УАСТ «Орлик» 1949-54, 11.04.1953 року УСК «Орлик» об'єднався з «СУМА» (Спілка Української Молоді Америки) в СК «СУМА».

В жовтні 1949 року заснований **СК СУМА** (Спортивний Клуб Спілки Української Молоді Америки) «Крила» Чикаго.

«СПОРТОВІ КОМАНДИ СУМ «КРИЛА» ПРИ ОСЕРЕДКУ ІМ. МИКОЛИ ПАВЛУШКОВА

Спортова діяльність Осередку датується від 1949 р. Першою спортивною ланкою була відбиванкова дружина хлопців, однак праця в ній на початках була доривочна. Організованого змісту надав спортивній діяльності щойно в 1950 р. інж. Володимир Левицький, який впровадив регулярні та систематичні тренінги.

На 1952 р. припадає створення першої дружини копаного м'яча під назвою СК СУМ "Крила". Цю назву запозичено від сумієвського журналу "Крила", що його тоді видавала головна управа СУМ в Нью-Йорку. Ця назва була прийнята всіма спортовими ланками Осередку і під нею почали виступати і до юпі виступають усі дружини Осередку СУМ ім. Павлушкова.

На початку 1950-их рр. була створена спортова установа Союз Українсько-Американських Спортових Товариств - Північ (СУАСГ-П), яка почала організувати та спонзорувати зустрічі між дружинами українських спортових товариств та клубів. Від тоді дружини СК СУМ "Крила" почали брати участь у всіх турнірах, що їх організував СУАСГ-П." В 1955 р. була створена на американському континенті найвища українська спортова центральна Укр. Спортова Центральна Америки і Канади (УСЦАК), якої СК СУМ "Крила" стали членом-основником;

В рамках усієї спортової праці Осередку, дружини копаного м'яча були найбільш популярні і тому, як колись так і сьогодні, їм присвячується найбільше уваги. Вони виграли першість СУАСГ-П в 1958 р. і в 1963 р. увійшли до Чикагської екстра класи "Мейджер Дивижин", до якої знову входять в 1983 р. і там змагаються до 1986 р. Вони, однак, добровільно покидають Чикагську Національну Футбольну Лігу, яка "златинізувалася", і переходять до Метрополітальної Футбольної Ліги, в якій домінують дружини зі змагунами європейського походження. З переходом до другої Ліги «Крила» мусіли починати з низу. Однак вже в першому сезоні в закритій залі "Крила" здобувають чемпіонат і входять до вищої класи, а в літньому сезоні на великій площі вони зайняли друге місце, тільки на одну точку нижче від першуна.

Під кінець 1950-их рр. Осередок нараховував п'ять команд копаного м'яча: перша дружина, резерва, юніори та дві дружини доросту. В той час всі ці дружини мали разом пересічно 90 змагань на рік. В 1985 р. існують чотири дружини копаного м'яча: перша дружина, друга дружина "Б", сеньйори та дружина юніорів».

23.10.1949 засноване УАСТ «Леви» Чикаго, іменувався: УАСТ «Січ» 1949-50.

«УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО «ЛЕВИ».

За ініціативою спортових діячів, дир. Г.Масника, мгр. І.Красника та д-р В.Вірщука відбулися 23 жовтня 1949 р. основуючі збори Спортового Товариства „Січ”. Першим головою став І.Красник, секр. - В.Вірщук. В 1951 р. назву товариства із технічних причин змінено на „Леви”. В скорому часі завдяки приїздові молодих спортсменів із Європи, товариство розвинуло багатогранну спортову діяльність. Діяльними стали ланки копаного м'яча, відбиванки, лещатарства і гольфу.

Товариство брало участь у різних ділянках спорту в різних американських та українських змаганнях, добуваючи ряд перемог. Найбільш діяльною була ланка копаного м'яча зі своїми чотирьома дружинами (1-ша дружина, 2-га дружина, юньйори, доріст). Всі дружини змагались у національній футбольній лізі та в українських турнірах УСЦАК-Української Спортової Централі.

Президентами УАСТ „Леви” були: І.Красник (1949-1951, 1953, 1962), інж. Ярослав Яримович (1952,1954), Петро Гріщай (1955, 1957.1959), В.Вірщук (1956), З.Косачевич (1958, 1966), З.Шведах (1961), Володимир Голойда (1963, 1967), мгр. Євген Дачишин (1964), Р.Припхав (1965, 1969, 1970, 1972), І.Печенюк (1968), В.Голойда і Карло Матий (1971). С.Винниченко (1973), А.Еліашевський (1974, 1975), З.Форовкч (1976), Р.Загорозний (1977. 1978). В.Воловчук (1979, 1980, 1981), І.Полухович (1982-84, 1987), П.Стецько (1985, 1986).

Рік 1949. Від половини січня почали прибувати до Америки кораблі, заповнені „переміщеними особами” різних національностей, яким тоді за новим законом відкрито можливість поселення в цій країні. Скінулася воєнна хуртовина, лишилось позаду повоєнне таборове скитауна, почалось творення нового життя.

Негайно після приїзду я почав цікавитися станом копаного м'яча в Чикаго. Розпитуючи за змаганнями та людьми, зацікавленими спортом взагалі, а зокрема футболом, я зустрів на „далекому півдні” міста п.Ленчицького, а згодом панів В. Кашубу, В. Шлапака, братів Желтваїв та О. Маркевича, які запевняли мене про можливість оснування команди копаного м'яча. Спирали вони свої твердження на сподіванні, що скоро приїдуть такі змагуни, як Р. Маркевич, О. Пундур — їх візи були вже в стані остаточного полагоджування. У травні 1949. р. в домів ці Українського Народного Союзу відбулися перші організаційні сходи.

Ще перед виїздом до Америки я обговорював з відповідними людьми в Регенсбурзі (Німеччина) можливість перевезення одинадцятки „Січ” в цілості до Чикаго. По установчих сходинах я налагодив відповідні зв'язки з місцевим комітетом переселенців при Лізі Американців Українського Походження та з проводом Т-ва „Січ”. Брак відповідного заінтересування з одного боку і нереально високі вимоги проводу з другого розбили ці початкові плани. Не зважаючи на труднощі, які стрічають кожного нового імігранта, що мусить шукати праці, помешкання і т. п., я вирішив спроваджувати селективно окремих змагунів. Відповідні формальності в виді підписування „ашурансів” полагоджував п. С. Куропась. І так сподівався я приїзду В. Кобзяра, А. Арндта, С. Лютака, М. Насіяна, В. Зарицького, Я. Коханюка. Три перші рішили залишитися в Нью Йорку та записалися до УСК-у.

По прибутті до Чикаго пп. І.Красника та В.Вірщука організація спортивного товариства пішла жвавіше. Вже в жовтні 1949. р. в Українсько-Американському Клубі відбулися перші Установчі Загальні Збори.

Спершу Товариство прийняло назву У.А.С.Т. «Січ» - Чикаго. З хвилиною вступлення до Футбольної Ліги в Чикаго, з огляду на інтервенцію проводу Ліги, назву товариства перемінено на У.А.С.Т. «Леви» (Lions). Формальне прийняття наступило по пропозиції представника жидівської дружини «Накоа», підддержаної представником польської дружини «EAGLES». Перші змагання товариського характеру з резервою «Гакоаг» «Леви» вирішили на свою користь 4-2. Склад дружини: М. Касіян, Р. Ленчицький, Я. Дикий, Р. Павліш, Р. Андрушко, Б. Цурковський, М. Дахнівський, І. Дахнівський, О. Маркевич, Р. Маркевич, В. Шлапак, І. Масник, В. Зарицький, Б. Белей.

Такі були наші початки, як звичайно, важкі, але без них ми ніколи не дійшли б до цього світлого ювілею».

Г.Масник (перший тренер футбольної команди).

1950 р. Перший офіційний виступ футбольної команди УСТ "Черник" на зеленийиураві. Стоять зліва: М. Томин, ланковий, Р. Кахій, В. Кахній, І. Горечко, І. Цуда, Б. Федак, М. Кахній, Р. Полатайко і останній С. Кравчишин — голова т-ва. Клячуть: В. Ошудляк, І. Горечко, Я. Дужий. Сидять: Л. Кіналь, Л. Липецький, і В. Кізіма.

20.11.1949 засноване **УАСТ** (Українсько-Американське Спортивне Товариство) **«Черник» Детройт**, іменувався: УСТ «Вовки» 20.11.1949-19.11.1950. Названий в честь Федора Черника, який загинув від рук червоноармійців в 1918 році, він був січовим стрільцем УНР.

Чемпіонат США.

Східна міська ліга Нью-Йорка, головний дивізіон «А» («Істерн Дістрікт ліга» (ліга східного дистрикту, вперше): 1 м. - «Варшава» ФК, 2 м. - «Мілан» ФК, 3 м. - «Колумбія», 4 м. - **«УСК» Нью-Йорк**. Також приймав участь: «Карібієн» СК Бруклін та інші команди.

Кубок Маннінга (штату Нью-Йорк):

1/2 фіналу: «УСК» Нью-Йорк – «Геппі Квад» – 6-0.

Фінал: 5.06. «УСК» – «Герман-Хунгарія» СК Бруклін – ?-?.

1949/50

Мічиган національна соккер ліга: 1 місце - **УАСТ «Черник» Детройт**.

Східна міська ліга Нью-Йорка, головний дивізіон. 9.10.1949-??: 1 м. - **«УСК» Нью-Йорк** – «Варшава» ФК Бруклін – 4-0 (1-0), – «Версателі Спортсмен» ФК Бронкс – 6-1 (3-1), також брали участь: «Маккабі» АК, «Френч» ЯК, «Фуррієс» ЯСК, «Мілан» ФК, «Нью Уорлд Клуб», «Худсон» ФК всі Нью-Йорк, «Італія» СК Йонкерс.

Стан першенств Табеля		А. Дивізія:		
		гор.	точок	відг. воріт
1 УСК — Нью-Йорк	-----	3	6	17:5
2 Warsaw F.C. Brooklyn	-----	2	4	5:1
3 Maccabi A.C. New York	-----	1	2	2:1
4 Hudson F.C. Bronx	-----	3	2	3:3
5 Italian J.C. Yonkers	-----	3	2	6:10
6 Versatiles Sportsmen, Bronx	-----	3	2	6:10
7 French J.C. New York	-----	3	0	2:10
8 Furriers J.S.C., New York	-----	без гри		
9 Milan F.C. Hoboken, N. J.	-----	без гри		
10 New World Club, New York	-----	без гри		

Табеля (стан 24. квітня)

	гор	точок	воріт
1. Milan F.C. Hoboken	13	23-3	48-20
2. Warsaw F.C. Bklyn	12	22-2	62-10
3. Y.C.K. — Нью-Йорк	12	21-3	53-12
4. Hudson F.C. Bronx	14	12-16	31-31
5. Maccabi A.C. N. Y.	13	10-16	27-47
6. Italian S.C. Yonkers	13	8-18	24-45
7. French S. C. N. Y.	13	7-19	28-51
8. Versalite Sp. Bklyn.	14	1-27	7-72

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 28.10.1949 та 29.04.1950.

Кубок Маннінга (штату Нью-Йорк):

1/? фіналу: 19.03.1950. «УСК» Нью-Йорк – «Сада» ФК – 4-0 (1-0). Голи: Павлюк (два), Лапичак, Гірка. Іващук, Шмігель, Палій, Лапичак, Олинець, Серант, Павлічка, Лютак, Павлюк, Голюка, Гірка.

1/? фіналу: 26.03.1950. 1000 глядачів. «УСК» – «Американен» ФК Йонкерс – 1-3 (0-0). Гол: Голюка (74).

Кубок США:

1/? Фіналу: 6.11.1949. «УСК» Нью-Йорк – «Прага» АК Нью-Йорк – ?-?.

УАСТ «Леви» Чикаго, 1950. Зліва направо, стоять: керівник Г.Масник, І.Масник, Р.Ленчицький, Ю.Кузик, Р.Андрушко, Я.Батерфальве, Я.Мицавка, М.Дахнівський, голова товариства І.Красник, сидять: В.Шлапак, Р.Маркевич, М.Касіян, Я.Дикий, В.Зарицький.

1950

24-16.07 чемпіонат світу в Бразилії, за збірну США виступали Адам Волянін 1-0 та Вальтер Бар 3-0 (4-1 в відбірковому турнірі).

MODELO S.C. 199

REPÚBLICA DOS ESTADOS UNIDOS DO BRASIL
FICHA CONSULAR DE QUALIFICAÇÃO **1ª VIA**

Esta ficha, expedida em duas vias, será entregue à Polícia Marítima e à Imigração no porto de destino

Nome por extenso Adam Stanislaw Wolanin
Admitido em território nacional em caráter Temporario
(temporário ou permanente)
Nos termos do art. 7º letra D do dec. n. 7967, de 1945
Lugar e data de nascimento Polonia, 13 11 / 1919
Nacionalidade apátrida Estado civil casado
Filiação (nome do Pai e da Mãe) Ludwig e Karolina Wolanin
Profissão foot-ball
Residência no país de origem Chicago, Illinois

NOME IDADE SEXO
Car

FILHOS MENORES DE 18 ANOS Visado de acordo com o telegrama
Nº 5/11.14, de 18 - 5 - 1950
do Ministério das Relações Exteriores.

~~Exatidão~~ Affidavit redigido pelas autoridades de Notario
Publico em Chicago, na data 15 junho 1950
visado sob n. - 2170 -

ASSINATURA DO PORTADOR:
Adam S. Wolanin

SELO CONSUL

Consulado Geral do Brasil
em Nova York
17 de junho de 1950
O CONSUL
Wilson Alves de Fosses
Vice Consul

NOTA—Esta ficha deve ser preenchida e assinada pela autoridade consular, sendo as duas vias em original.

Збірна США 1950 року, після перемоги над збірною Англії. Нижній ряд перший справа В.Бар, третій зліва А.Волянін.

ПАСК «Уайт Іглз» Чикаго. Сидить третій зліва А.Волянін.

Заснований «УАСТ» Рочестер та УСК (Український Спортивний Клуб) «Київ» Міннеаполіс. В березні 1950 року заснований УСЦ (Український Спортивний Центр) «Тризуб» Філадельфія, до 90-х років іменувався УСТ «Тризуб», кольори чорно-червоні.

Національна соккер ліга штату Іллінойс, 1-й дивізіон північ (другий дивізіон штату, всі команди з Чикаго):

1	УАСТ «Леви»	12	11	1	0		23
2	«Некакса»	12	9	2	1		20
3	ПАСТ «Вісла»	12	7	0	5		14
4	НАСК «Фіхт Ромс»	12	3	4	5		10
5	«Норвегія-Америка»	12	3	2	7		8
6	«Рокфорд» Рокфорд	12	2	1	9		5
7	«Мілуокі Бреверс»	12	1	2	9		4

Перехідний матч за право грати в головному дивізіоні: «Леви» – «Хакоах» (переможець півдня) – 3-2.

УАСТ „Леви” мистецтв І-шої Дивізії

Футбольні розгри за /першість І-шої Дивізії міста Шікаго на рік 1950, що відбувались упродовж літа минулого року, не були остаточно закінчені внаслідок наближення зими, а саме не дійшло до розгрівок двох груп, півдня і півночі. Рішальні змагання між першуніом півдня Жидівсько - Американським Спортівим Т-вом „Гакоаг” і першуніом півночі УАСТ „Леви” відбулись на початку нового футбольного сезону, в неділю 25 березня 1951.

Показавши початково добру гру „Леви” вже в 3-тій хвилині здобули провадження з гарного стрілу Б. Куцана.

В другій половині В. Зарицький (що виступив уперше на грищі після зломання руки), в 57 хв. і Р. Маркевич в 63 хв. підвищують вислід до стану 3:0, але під кінець гри „Гакоаг” здобув двос воріт, в тім одні з карного копу. Остаточна перемога 3:2 (1:0), дала „Левам” право до титулу: першуна І-шої дивізії міста Шікаго за 1950 рік.

Після змагань відбулась на грищі церемонія вручення провідникові Команди Копунів, Яр. Мицавці, перехідної чаші з рук секретаря Футбольної Ліги.

Того ж дня, на тому самому грищі, як передзмаг, відбулась зустріч запасів, УАСТ „Леви” ІІ. і ЖАСТ „Гакоаг” ІІ., з метою виелімінування першуна запасних команд І-шої дивізії.

В інтересній грі, що показала добру комбінаційну диспозицію наших запасних гравців, але недостачу викінчень перед воротами противника, „Леви” ІІ здобули перемогу 3:1 (1:0) і враз із тим також титул першуна.

Ворота стрілили: в 9 хв. Фостяк В., в 50 хв. І. Дахнівський, в 54 хв. Я. Дикий.

Змагуни переможної Команди одержать як нагороду, кожний золоту спортову відзнаку.

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 5.04.1951.

Національна соккер ліга штату Огайо, 2-й дивізіон (другий дивізіон штату):

1	«Янгстаун» Янгстаун	6	5	0	1		10
2	«Грінхат Євелерс» Клівленд	6	3	0	3		6
3	«Лорейн Германо-Америка» Лорейн	6	2	0	4		4
4	«УСК» Клівленд	6	1	1	4		3

Національна соккер ліга штату Пенсильванія (схід), 1-й дивізіон:

1	«Томас Селтік» Філадельфія	16	16	0	0		32
2	«Кенсингтон Блюбеллс» Ф.	16	14	0	2		28
3	«Лайтхауз» БК Філадельфія	16	10	0	6		20
4	«Кардінгтон» СК Уппер Дарбі	16	9	1	6		19
5	«Арменія» СК Філадельфія	16	7	2	7		16
6	«Ювентус» Філадельфія	16	5	2	9		12
7	«Депарк»АК Філадельфія	16	2	3	11		7
8	«Германія-Угорщина» СК Ф.	16	3	1	12		7
9	«Україна» Філадельфія	16	2	0	14		4

В чемпіонаті молодіжних команд «Україна» зайняла третє місце серед семи команд.

1950/51

Інтер-сіті соккер ліга, брали участь «Україна» та «Італія-Америка», «Рочестер» СК, «Рочестер Тістл» (всі - Рочестер), «Лакаванна Іспано» Лакаванна, «Джеймстаун Вікінгс» Джеймстаун, «Беккс Америка» Баффало.

Мічган національна соккер ліга: переможець УАСТ «Черник» Детройт.

Національна соккер ліга Нью-Йорка:

1	«Патерсон Доверс» Патерсон	14	9	5	0		23	2-2	+:-
2	«УСК» Нью-Йорк	14	8	3	3		19	-	-
3	«Сведіш» СК Бруклін, Нью-Йорк	14	6	4	4		16	0-2	4-2
4	«Варшава» ФК Нью-Йорк	14	6	4	4		16	2-2	1-3
5	«Прага» АФК Бронкс, Нью-Йорк	14	7	1	6		15	2-8	0-2
6	«Гйоя» СК Бруклін, Нью-Йорк	14	6	2	6		14	2-3	2-7
7	«Йонкерс Америкен» Йонкерс	14	1	3	10		5	1-4	3-3
8	«Даніш» АК Бруклін, Нью-Йорк	14	2	0	12		4	2-5	

Східна міська ліга Нью-Йорка, головний дивізіон:

1	«Нью-Йорк Клуб» Нью-Йорк	16	15	0	1		30
2	«Маккабі»	16	12	1	3		25
3	«Морнін стар»	16	11	2	3		24
4	«Френч» ЯК Нью-Йорк	16	8	2	6		18
5	«Колумбія»	16	8	0	8		16
6	«Україна»	16	5	1	10		11
7	«Каріби»	16	4	1	11		9
8	«Бронкс Євіш»	16	3	1	12		7
9	«Мілан» ФК Нью-Йорк	16	3	0	12		6

В чемпіонаті резервних команд «Україна» зайняла останнє місце.

Кубок Маннінга (штату Нью-Йорк):

25.02.1951. 700 глядачів. «Грек-Американ» – «УСК» Нью-Йорк – 2-1 (2-1). Гол: Павлюк (12).

«УСК»: Древницький; Шмігель, Палій; Голюка, Гарасим, Серант; Хижак, Банах, Павлюк, Лютак, Гірка.

Кубок США:

1/? фіналу: 12.11.1950. «Тризуб» Філадельфія – «Кардінгтон» СК Уппер Дарбі – 5-1 (3-0). Голи: Конопасевич (три), Павлічка (два).

1/? фіналу: 19.11.1950. «Тризуб» Філадельфія – «Блю Беллс» СК – ?-?.

1951

У.А.С.Т., «ЛЕВИ» В ОСІННІХ ФУТБОЛЕВИХ РОЗГРАХ

Осіня рунда міжжуринних розгровок за першість у копаному м'ячі в т. зв. «Мейджер Дивіжен» застала Команду У.А.С.Т. «ЛЕВИ» в послабленому складі і в положенні, на яке помітно вплинули невдачі з попередньої, весняної рунди. Не можна сказати, що всі неспіхи нашої симпатичної Дружини сталися її вини; причинився до того від-

хід 4-ох найкращих змагунів до війська, а також тенденційні несправедливі рішення суддів на грищі. Крім того, не треба пригадувати, що всі змагуні працюють фізично і то тяжко.

Як би не було, формальну позицію «Левів» цифрово ілюструє така таблиця змагань «Мейджер Дивіжен», зладжена на закінчення весняної рунди:

	вигр.	ремі	прогр.	віднош. воріт	пунктів
СЛОВАК	6	1	—	17: 5	13: 1
ІГЕЛС	5	—	2	18:12	10: 4
ШВАБЕН	4	—	3	13:12	8: 6
СПАРТА	3	2	2	14:13	8: 6
ЛЕВИ	2	2	3	18:17	6: 8
ГАНСА	2	1	4	13:19	5: 9
ГАКОАГ	—	4	3	16:21	4:10
ВАЙКІНГС	—	2	5	6:15	2:12

Підчас вакаційної перерви У.А.С.С. «Левів» стрінулися на зеленій мурані з шіказькими поляками «ІГЕЛС», за чашу міста Шікаго (програв 1:5 (1:2) та гостювали в Дітроїті, де виграли з У.С.Т. «Черник» 7:0 (4:0).

На початку осінньої рунди наші «Левів» стоять перед нелегким завданням, що вимагає від них, якщо не виправити наслідки попередніх невдач, то хоч вдержати свої теперішні позиції, в найвищій футбольній класі!!!

Спіраючись на дотеперішній до-

свід, до змагунів треба звернутись з побажанням, щоб на грищі справді грали, а не грались, а, передовсім, щоб воля перемогти була в них міцніша від вольового заломання, що з'являється часом як наслідок невдач.

А Українській Громаді і Симпатикам слід ще раз пригадати обов'язок дати своїм Спортсменам моральну й матеріальну підтримку (включно з відвідуванням змагань), бо на такий популярний ділянку, як американський спорт, добре українське ім'я може також ба-

гато виграти!

КАЛЕНДАР

футбольних розгровок У.А.С.Т. «ЛЕВИ» в осінньому сезоні

16. 9.51.	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»	—	Н.А.С.К. «ШВАБЕН»
23. 9.51.	Ч.А.С.Т. «СПАРТА»	—	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»
7.10.51.	С.А.С.Т. «СЛОВАК»	—	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»
14.10.51.	Ш.А.С.К. «ВАЙКІНГС»	—	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»
21.10.51.	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»	—	Ж.А.С.К. «ГАКОАГ»
4.11.51.	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»	—	Н.А.С.К. «ГАНЗА»
11.11.51.	У.А.С.Т. «ЛЕВИ»	—	П.А.С.К. «ІГЕЛС»

Господарі змагань на першому місці.

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 29.09.1951.

Заснований **УСК «Січ» Елізабет.**

22.09.1951 засноване **УСТ «Україна» Лос-Анджелес.**

Національна соккер ліга Чикаго:

1	САСТ «Словаки»	13	11	1	1	41-15	23	
2	ПАСК «Уайт Іглз»	14	9	1	4	45-29	19	
3	ЧАСТ «Спарта»	14	6	3	5	29-36	15	
4	УАСТ «Леві»	14	6	2	6	34-30	14	-
5	НАСК «Ханза»	14	6	1	7	30-33	13	
6	НАСК «Швабен»	14	6	1	7	27-31	13	1-3
7	ШАСК «Вікінг»	14	3	3	8	26-29	9	1-4
8	ЖАСК «Хакоах»	13	0	4	9	25-54	4	

У.С.Т. „УКРАЇНА” В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

22 вересня 1953 р. минуло два роки від заснування Спортивного Товариства „Україна” в Лос Енджелесі. Заснувала його мала горстка людей з метою об'єднати українську молодість Лос Енджелесу докрити цієї молодечої організації, як рівно ж повести пропаганду українського спорту між чужинцями, спортивні організації яких вже давно тут існують.

На терені Лос Енджелесу існує Ліга копаного м'яча яка об'єднує 20 команд, ще з них 10 творять першу дивізію, а 10 — другу дивізію. Наприкінці кожного сезону дві останні команди першої дивізії спадають до другої дивізії на місце двох перших команд другої дивізії, які переходять до першої. Рівень гри копаного м'яча в Лос Енджелесі стоїть досить високо. На це безперечно впливає сусідство з Мехіко, де копаній м'яч є національним спортом і з якого безперервно напливають нові гравці — професіонали до Лос Енджелесу. Сезон копаного м'яча починається тут у місяці вересні, а кінчається в травні. Починається він величавим „Soccer Jamboogie” на головному стадіоні, в якому беруть

участь всі 20 команд, граючи між собою по пів години.

СТ „Україна” зараз після того зорганізування вступила в члени Ліги. Тому, ще сезон вже почався, нам довелося чекати майже цілий рік до наступного сезону. Цей час використано на тренінги та на організаційну роботу з товариства. В ряди т-ва вписалось 30 членів, команди розіграла декілька товариських змагань, придбала потрібну суму грошей на ввіз та на інші біжучі видатки. Після цього наступав перший сезон лігових розгрівок.

З перспективи цих двох років існування можна сказати, що цей перший рік був роком тяжкого досвіду та наполегливої праці. Ні часті програші, ні брак грошей не знеохотили нас в примуванні до наміченої мети, а ще більше загартували молоде т-во та зробили з нього справжню спортову організацію. Заслуга з цього того малого гуртка людей, який стояв у провіді т-ва, спортсменів-змагунів і наразі всього членства, яке завжди радо поспішало з матеріальною чи моральною допомогою. Після деякого часу наша наполеглива праця увінчалася успіхами. Коман-

да копаного м'яча добила перемоги в першому сезоні цього міста, полишивши за собою вже давно існуючі команди італійців, німців та жидів, а виробивши собі між чужинцями олімпію найкраще зорганізованого спортивного

клубу. Мдюючи за собою однієї перемоги, діяльність СТ „Україна” в другому сезоні поживалася і поплила бистрішою течією. Вже товариські змагання, розіграні перед сезоном, показали, що рівень гри нашої одинадцятки

стоїть багато вище. Перші лігові розгрівки СТ „Україна” перерішила на свою користь і так перемогла над Данубією 2:1, Польонією 5:3, Макаді 3:2, а вкінці над першочислом П дивізії Вірменами 5:4 запевнили нашої команді 4-те місце в таблиці вкінці цього річного півсезону. В одинадцятці СТ „Україна” змагаються: М. Гнатейко (капітан), В. Провіц (воротар), П. Зересипко, Ю. Воднар, Е. Б'зави, В. Вергелес, В. Кавецький, Р. Лонгінювич, Д. МекШеррі, М. Младенович, Н. Павленко, М. Райлда, А. Раллі, В. Шалавін.

Крім команди копаного м'яча, СТ „Україна” об'єднує таї данні: шахів, стук-пук та сітківки, праця яких г майбутньому напевно почвляється з напливом українського населення до Каліфорнії (Лос Енджелес).

Хоч ми ще не досягнули на спортовому полі того, про що мріє кожний український спортовець у Каліфорнії, та все ж такі ми горді тим, що числом малеяка група, віддалена тисячами миль від великих українських осередків Америки, зуміла й на далекому саході зареєструвати український спорт перед чужинцями.

Управа УСТ „Україна”
Лос Енджелес, Каліф.

УСТ „УКРАЇНА” в Лос Енджелесі. Стоять зліва: М. Гнатейко (капітан), Т. Гузар, В. Провіц, В. Вергелес, В. Кавецький, М. Младенович, М. Райлда. Сидять зліва: А. Раллі, Н. Павленко, Д. МекШеррі, В. Шалавін, Е. Браун.

Soccer team of the UKRAINIAN Sports Club „UKRAINA” in Los Angeles, California. Standing from left to right: M. Hnatejko (captain), T. Huzar, W. Prociw, W. Verheles, W. Kavecky, M. Mladenovich, M. Rajkiv. Sitting from left to right: A. Ralji, N. Pawlenko, D. McSherry, W. Schalavin, E. Brown.

Газета «The Ukrainian Weekly Section» Нью-Йорк, США, 23.01.1954.

Товариські матчі:

Три українці в репрезентації ЗБІРНА НІМЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ФУТБОЛЬНОГО СОЮЗУ (ДАФБ) — ЗБІРНА СТЕЙТУ НЬЮ ЙОРК 2:4 (0:1)

ДАФБ: Бекурс — Рамзден, Персі — Шварц, Шепель, Шерер — Антретер, Гілі, Каласінеас, Чекуріс, Гразіц (Кльом, Стургеєс, Галлагер).

Н. П. СТЕПТ: Ганскі — ШМІГЕЛЬ, Фоллер — Ольсен, Білсцкі, ГАРАСИМ — Вілле, Гранічка, ПАВЛЮК, Сефцовіч, ван Ір. (Свенсон, Вінер, Кановіц).

Ворота здобули: 44 хв. 0:1 Гранічка, 50 хв. 0:2 Гранічка, 55 хв. 0:3 Свенсон, 66 хв. 0:4 Гранічка, 78 хв. 1:4 Кльом, 82 хв. 2:4 Стургеєс.

Відношення кутів 6:3 для ДАФБ.

Суддя: Август Шмітт.

Публики біля 1500.

Асторія, Л. Ай. — Цьогоріч на зустріч обох збірних приїхала несподівану перемогу збірний ньюйорського стейту, в якій виступав отрос змагунів УАСТ. Одного із них — Гарасима — всі беззастережно назвали найкращим змагуном на планці. У пресі та приватних розмовах представники ДАФБ, найсильнішої і найкраще зорганізованої футбольної ліги, вирізняли ще Шміглю. Павлюк, непересічний футбольний талант, із оправданих причин не показав себе вповні. Після цієї виграної збірна стейту Нью Йорк напевно захоче поміряти свої сили із оберліговою дружиною Айнтрахт Франкфурт, що приїдуть в травні цього року на гостинні виступи до Америки з Німеччини. Айнтрахт Франкфурт займає під цю пору 9 місце в оберлізі Зюд і числиться до добрих представників гри копаного м'яча.

Ясна погода із дощувальним вітром в день народин Вашингтона в однаковій мірі допомогла як і перешкоджала грі. Допомогла — висушила площу, пошкодила — вітер самовільно носив м'ячем проти явного небажання змагунів. В загальному ці змагання принесли два, протилежних значення, розчарування. Дуже, а дуже мило була публіка розчарована дружиною стейту, яка в другій половині, показала помімо того, що всі змагуни „перший раз” себе бачать, прекрасну дружинову гру. Цього бракувало ДАФБ, поодинокі змагуни якої мають заслужене футбольне ім'я. Після цих змагань Національна Ліга, яка була заступлена в збірний 9-ма змагунами, може конкурувати з ДАФБ.

В першій половині Стейт грав з вітром, але проти сонця. В перших 15-тих хвиликах

ДАФБ натискає, Стейт трохи розпучливо борониться, але з кожною секундою щораз більше знаходить себе. Прекрасна гра польського воротаря Ганського і нашого Гарасима, ноти якого знаходяться завше там, де їх потрібно. До кінця першої половини ДАФБ задержує легку перевагу в полі. Це однак не перешкоджає Стейтові здобути в 44 хв. провадження. Свенсон центрує, Беккур вибігає, а чех Гранічка притомно добиває. В другій половині образ цілком змінюється. Збірна Стейту так грас, як би вона була від довшого часу одною дружиною. До тепер мляві змагання набирають шквалости. Комбінації нападу Стейту з Сефцовічом і Павлюком в центрі уваги тсе частіше змушують заді ДАФБ до радикальної оборони, в якій англієць Рамзден показав класу англійського футболу. У висліді майже безперервного просиджування під воротами противника Стейт здобуває ще трое воріт. Після цього стейтовці зменшують свої зусилля. Це вміло використовує ДАФБ і досить щасливо здобутими воротами захищає скандальну програму, яка могла звучати навіть 6:0! Суддя А. Шмітт добрий.

Володимир Пилипчук

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 2.03.1951

1951/52

Інтер-сіті соккер ліга: «УАСТ» Рочестер.

національна соккер ліга Каліфорнії: «Дня 15 вересня 1952 року прийнято СТ «Україна» Лос-Анджелес до Каліфорнійської ліги копаного м'яча, яка об'єднує 18 дружин копаного м'яча різних національностей. СТ «Україна» розіграла 8 змагань за мистецтво і 4 товариських.

Перемоги над непобитими Арменіян СК – 2-1, Австрією СА – 2-1, як також ніч'я з німцями Швабен АС – 0-0. звернули увагу спортових кіл Каліфорнії на нашу дружину, яка репрезентує укр. футбол в Каліфорнії.

В склад дружини С.Т. Україна входять: В.Проців, В.Кавецький. П.Бересибко, III.Домбадзе. М.Гнатенко, Е.Маланчук, В.Бойко. Ю.Івашко, І.Дутка, М.Біланіч. М.Павленко, І.Басістий, С.Жук. Головою (Manager) дружини є В.Сіак».

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 1951.

Мічиган національна соккер ліга: переможець УАСТ «Черник» Детройт.

У. С. Т. „Черник“ здобув мистецтво копаного м'яча в Мішіген

Спортове Т-во „Черник“ в Дітроїті, Міш., закінчило переможно сезон в копаному м'ячі, здобуваючи в другій дивізії американської Ліги І місце і звання мистця. Здобувши мистецтво, ланка копаного м'яча автоматично ввійшла до І дивізії Мішігену, в якій треба буде доложити всіх старань так з боку змагунів, як і управи, щоб гідно репрезентувати український спорт між американцями, з якими стрічасмось в спортових розгрівках. До цього часу наша дружина здобула собі опінію амбітної та безпретенсійної команди, цілю якої є не лише виграти, але спорт на здорових засадах „фейр“. Останні змагання копаного м'яча цього сезону відбулися в неділю,

2 грудня. Зі сильною дружиною Мальтійців, які закінчилися вислідом 3:0/2:0 в користь „Черника“. Змагання ці були децидуючі бо коли б ми програли, то ще один сезон залишилися би в другій дивізії, але наші змагуні взяли собі те „до серця“ та дуже гарно і жертвенно заграли, чим здобули собі симпатію публіки. Вирізняти когонебудь зі змагунів було б нечесно, бо всі однаково без виїмку причинилися до перемоги. Ворота для „Черника“ добули: Б. Кручак 2, Л. Кіналь 1. Наша дружина грала в слідуєчому складі: Мельник І., Дужий Яр., Присяжнийок Я., Ощудляк Д., Чимчар І., Кахній М., Кахній Р. Кучабський Ю., Івашук М., Кручак Б., Кіналь Л.

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 18.12.1951.

Національна соккер ліга Нью-Йорка:

Зі Спорту

УСК „ОРЛИК“—КЛІВЛЕНД у сезонах 1951-52

„Два рази писалося в „Свободі“, що УСК „Орлик“ — Клівленд (існує, як автономна одиниця, при місцевому відділі ООЧСУ) здобув у мин. році чашу. Щоб ніхто не подумав, що йшлося про „фестивальну“ чашу (таку, за перемогу на фестивалі-пикніку, „Орлик“ здобув 1950 р., в Вермільйон, Огайо) — тут же стверджуємо: цим разом наша дружина здобула чашу стейту Огайо. А що мин. року в стейті не було ніяких інших гор за першенство, то, разом з чашею, українці здобули і звання чемпіона стейту за весняний сезон 1951. Після перемоги над Лорейном 4 : 3 і Грінгатом 3 : 2, „Орлик“, у фіналі здистансував Кентон 2 : 1, 1 : 5 і 3 : 0.

До осінньої рунди за чемпіонат стейту „Орлик“ виступив в ослабленому складі. В

сумі здобуто 7 : 7 пунктів (на грищі 8 : 6, проте вислід 1 : 1, з лідером — Менсфілдом, ліга зарахувала як поразку українців 0 : 1).

На весну цього року, „Орлик“ вислав у бій за першенства дві дружини: старшу („А“) і доріст („Б“). Обидві, очевидно, в тій самій класі, бо є в нас тільки одна. В висліді, юніори здобули тільки три пункти (1 : 1 з Америкен Скру і воковер 3 : 0 з шкотами), що дало їм передостаннє місце в таблиці). Рівнож воковерами жила й перша дружина (суперники часто не з'являлися на грищі). Ось висліди „Орлика А“: Менсфілд 0 : 5, Америкен Скру 1 : 1, Йонгставн 3 : 0, Бартунек 3 : 0, Шкоти 3 : 0, „Орлик „Б“ 4 : 3. Разом, репрезентаційна дружина, в обох рундах, здобула, з 18 пунктами й 30 : 18 воротами, третє місце в стейті Огайо за 1951-52 футб. рік. Першим вийшов Менсфілд, другим — Йонгставн.

А потім прийшла чаша.

Змагуні завзято тренували, доповнено склад — виглядало, що знову „чаша — наша“. Перші змагання, проти першуна стейту, в Менсфілді, подавали найкращі надії: після 90 хвилин (2 : 2), українці, в „овертаймі“ здобули треті ворота. Дослівно в останніх хвиликах нещасна рука Гішинського (з нападу вернувся боронити своїх воріт) перекреслила заслужену українську перемогу.

Так, чи так, перемога мусіла прийти за тиждень, в повторених змаганнях, у Клівленді. Але тоді вийшла інша історія (чи в нас може бути без історії?!): більшість змагунів прогуляла всю ніч — і на грищі не могли на ногах держатись. Очевидно, змагання програно (0 : 2), найкраща дружина стейту відпала від дальших ігор. Тепер, на вакаціях, невсипущі кавалери мають доволі часу застановитися над справою і рішитися: забава (вечорниці) в суботу — або футбольні змагання в неділю. Бо одне з другим не згоджується. Головно тоді, коли хтось береться репрезентувати українське ім'я в Америці.

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 24.07.1952.

1	«Патерсон Доверс» Патерсон	16				30	2-1		1-0	
2	«Прага» АФК Бронкс	18				27- 9	27		1-1	
3	«УСК» Нью-Йорк	18	12	1	5	54-23	25	-	-	4-2
4	«Сведіш» СК Бруклін	17					22	4-3	1-4	2-1
5	«Варшава» ФК Нью-Йорк	18				19-17	19		2-2	
6	«Йонкерс Америкен» Йонкерс	17					14	1-1	4-0	
7	«Гйоя» СК Бруклін	18				13-23	13		3-3	
8	«Бріджпорт Сведіш» АК Нью-Йорк	16					13	1-3	2-1	
9	«Січ» Елізабет	17					6	2-4	-	-
10	«Даніш» АК Бруклін	18				6-30	6		2-1	

Національна соккер ліга штату Огайо: 1 м. - «Менфілд», 2 м. - «Йонгстауи», 3 м. - «Орлик» Клівленд.

Кубок штату Огайо

Фінал: «Орлик» Клівленд – «Менфілд» – 2-2, дод. час 1-1, – перемога-поразка.

Кубок США:

1/? фіналу: «УСК» Нью-Йорк – СК «Кольсман» – 3-2, (на 75 хвилині «Кольсман» покинув поле), – 5-3.

1/? фіналу: «УСК» Нью-Йорк – «Мінерва» – 4-2(2-0).

1/? фіналу: 28.10.1951. «УСК» Нью-Йорк – «Грек-Америкен» СК – 2-4 (1-3). Голи: Олійник, Банах.

«УСК»: Древницький, Серант, Шмігель, Р.Підгородецький, Андрушко, Голюка, Гарасим, Вітюк, Магоцький, Олійник, Банах (Ільчук).

1/? фіналу: 2.12.1951. «УСК» Нью-Йорк – «Мальта Юнайтед» – 1-0 (0-0). Гол: Голюка (80).

«УСК»: Древницький, Гарасим, Шмігель, Серант, Андрушко, Р.Підгородецький, Банах, Голюка, Олійник, ?..

1/? фіналу:

УВАГА! НЬЮ ЙОРК ТА ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
В НЕДІЛЮ, 10. ЛЮТОГО (FEBRUARY 10) 1952
 о год. 2:30 пополудні
 на грині ARCTIC OVAL (бувше гринце УСК-у)
 (Долэд 14 St. Canarsie Line до Morgan Ave., далі'ати до рогу
 Johnson i Porter Aves.)
 : відбудуться :
ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
 ЗА ЧАШУ АМАТОРІВ АМЕРИКИ
У.С.К НЬЮ ЙОРК — ЛИТОВСЬКИЙ С.К.
 Ці змагання рішать про те, котрий із цих клубів братиме даль-
 шу участь у грах за Чашу як представник Нью Йорк Стейту.
 Шановних Симпатиків просять численною участю піддержа-
 ти наших змагунів. Вступ \$1.00, для жінок 75 ц. — Провід У.С.К-у

Нью Йорк. 2. грудня. Треті зма-
 гання за Чашу Америки вирішив
 УСК у свою користь, перемагаючи
 ірландську команду з Метрополи-
 тальної Ліги, Прем'єр Дивізії. Гра
 велась нервово з легкою перевагою
 УСК-івців у першій півгрі, та гніту-
 чою перевагою наших у другій. Не

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США,
 18.12.1951.

1/? фіналу: 7.01.1952. «УСК» Нью-Йорк – «Варшава» ФК Нью-Йорк – 9-3.

«В четвертих змаганнях за Чашу Амасторів Америки УСК-івці розгромили свого партнера з Нац. Ліги. Тільки п'ятнадцять хвилин першої півгрі поляки робили враження рівнорядного противника, та непокоїли непевною долею змагань наших симпатиків. Ціла команда УСК-у вповні вдоволена, на-
 пад стрілово випав дуже добре, коли вчислити жажливо мокре грище. Гарасимові знова не поща-
 стило у підворотних «штуках» і крім стрілених собі воріт, мас на совісті мабуть ще другі.

УСК заграв в складі: Деревницький, Шмігель, Гарасим, Сераит, Андрушко, Підгорецький, Вітюк, Олійник, Банах, Павлюк, Голюка».

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 1952.

Фінал: 1, 17.06.1952. «Хамарвілл» Піттсбург – «Національ» Філадельфія – 3-4, 4-1 в дод. час. За «На-
 ціональ» грав у двох матчах Бар Вальтер (Володимир).

1952

28.12 засноване УСТ «Стріла» Трентон.

Національна соккер ліга Чикаго:

1	САСК «Словаки»	14	8	3	3	57-27	19	5-2	4-3
2	ШАСК «Уайт Іглз»	14	7	4	3	39-17	18	6-2	5-2
3	ЧАСК «Спарта»	14	8	2	4	52-39	18		5-2
4	МАСК «Некакса»	14	5	5	4	45-39	15		0-2
5	НАСК «Ханза»	14	6	2	6	36-31	14		2-1
6	УАСТ «Леви»	14	6	1	7	32-31	13	-	-
7	НАСК «Швабен»	14	6	1	7	39-48	13	2-0	2-0
8	МАСК «Марунс»	14	0	2	12	15-83	2		0-5

1952/53

Інтер-сіті соккер ліга: переможець - «УАСТ» Рочестер.

Національна соккер ліга Каліфорнії: 6 місце зайняла СТ «Україна» Лос-Анджелес.

Меріленд національна соккер ліга: УСТ «Дніпро» Балтимор.

Мічіган національна соккер ліга: переможець - УАСТ «Черник» Детройт.

Нью-Джерсі стейт соккер ліга: 4 місце зайняв УСК «Січ» Елізабет – «Індепендънте» Патерсон – 1-1; – «Бейон» АК – 2-2, 5-0; – «Марітімо» Ньюарк – 4-4; – «Поліш Америкен» Бейон – 5-1; – «ІРІ» Нью-
 арк – 2-2; – «Вісла» Пасейка – 6-3; – «Ентрену» Ньюарк – 3-4; – «Патерсон» СК – 4-1.

Національна соккер ліга Нью-Йорка :

1	«УСК» Нью-Йорк	18	11	5	2	51-24	27	-	-
2	«Полонія» ПААК Нью-Йорк	18						2-2	
3	«Гйоя» СК Бруклін	18						2-5	1-1
4	«Патерсон Доверс» Патерсон	18						1-3	
5	«Йонкерс Америкен» Йонкерс	18	8	5	5	37-35	21	1-1	1-2
6	«Даніш» АК Бруклін	18	6	5	7	38-27	17	1-1	1-2
7	«Прага» АФК Бронкс	18						3-2	
8	«Варшава» ФК Нью-Йорк	18	5	3	10	26-46	13	1-1	0-8
9	«Сведіш» СК Бруклін	18							0-5
10	«Бріджпорт Сведіш» АК Нью-Йорк	18	0	4	14	16-53	4	0-2	

Інша версія підсумкової таблиці:

Сезон 1952/53

Назва	гор	точок		
1. УСК Нью-Йорк	18	27: 9	6. Данці	18 17:19
2. Варшава	18	25:11	7. Прага	18 15:21
3. Гйоя	18	24:12	8. Варшава	18 13:23
4. Патерсон-Доверс	18	23:13	9. Шведи	18 11:25
5. Йонкерс	18	21:15	10. Бріджпорт	18 4:32

«УСК». Сидят зліва направо: Ігорь Маланчук, Юрій Колодій, Корнел Гевко, Юрій Цьолко, Євгеній Голюка, Омелян Банах зі сином, Стефан Кравченко (тренер молодіжної команди), стоять: Михайло Гаврилюк (бухгалтер), Євгеній Хамула (1-й замісник президента), Стефан Лютак, Олександр Білан (тренер), Олег Чайківський, Роман Підгорецький, Юрій Голюка, Вільям Серант, Іван Петраш (президент), Адріан Лапичак, Роман Павлюк, Мирон Вітюк, Ярослав Шмігель (капітан), Федір Кухарчук (2-й замісник президента), Ярослав Возняк (секретар).

ЗМАГУНИ УСК-у

Змагун	Скількисть мист. змаг.	Скількисть зд. воріт у мист. змаг.		
Аридт Е.	8	7	Лапичак А.	10
Банах О.	3	2	Маланчук І.	12 3
Вітюк М.	15	1	Маркевич	1
Гевко К.	1		Очеретко А., Д-р	4
Голюка Е.	18	16	Павлюк В.	10 2
Голюка Ю.	8		Павлюк Р.	8 10
Гринішак Р.	4		Підгорецький Р.	16 3
Драпак	2		Посмітюх О.	5
Клоків М.	2		Поритко	1
Кравченко О., Д-р	12		Сікеринич В.	3
Колодій Ю.	14	6	Серант В.	18
			Цьолко Ю.	17
			Шмігель М.	18
			Чайківський О.	14

Кубок Національної ліги:

1/4 фіналу: «УСК» Нью-Йорк – «Даніш» АК Бруклін – 1-1. Гол: Ю.Голюка, – 3-2. Голи: Банах (два), Чайківський.

1/2 фіналу: 31.05.1953. «УСК» Нью-Йорк – «Сведіш» СК Бруклін – 3-2 (1-1). Голи: Р.Павлюк, О.Банах (два).

Фінал: 7, 21.06.1953. 500/350 глядачів. «УСК» Нью-Йорк – «Йонкерс Америкен» Йонкерс – 1-1 (0-0, 1-1, 1-1). Гол Банах. – 6-1 (3-0). Голи: Банах (два, один с пен.), Лапичак, Ю.Голюка, Р.Павлюк, Арндт.

1-й матч: Цьолко, Шмігель, Р.Подгорецький, Чайковський, Серант, Колодій (Лапичак), Вітюк (Е.Голюка), Арндт, Р.Павлюк, Банах, Ю.Голюка.

2-й матч: Цьолко, Шмігель, Р.Подгорецький, В.Павлюк, Серант, Колодій (Лапичак), С.Голюка, Арндт, Р.Павлюк, Банах, Ю.Голюка.

Національна соккер ліга штату Огайо (10 команд):

УСК «Орлик» (з 11.04.1953 року об'єдналися з СК «СУМА» і тепер виступатимуть як СК СУМА) Клівленд – «Йонгстаун» Й. – 3-1, 3-0 (суперник не з'явився на гру); – «Байерн» – 0-1; – «Менфілд» 1-1 (0-1), поразка-перемога; – «Гангерієн» СК – 0-3; – «Герман» – СК 3-1; – «Клівленд Юнайтед» СК – 0-4 анульований; – «Італія» – 3-1; – «Акрон» СК Акрон – 0-1; – «Лідеркранц» – 1-2.

«ОРЛИК - БАРТУНЕК 0:4

Клівленд. - В останній хвилині Огайська ліга таки рішила відбутися змагання Орлик - БАРТУНЕК у старому році. А деякі наші змагуни таки доказали, що їхня дружина сезону по-людськи не скінчила. Коли в холодне груднєве пополуднє, суддя дав свист до старту, українці мали до диспозиції... 6 змагунів. За 20 хвилин доплило ще двоє - і з тим треба було починати гру.

Для пригадки — висліди Орлика в боях за осінній чемпіонат Огайо: перемоги над Йонгстауном – 3:1. Германом. Менсфілд – 3:1. Ст. Джан Боско (італійці) – 3:1. Клівленд Сакер Клюб – 3:0: нерішена: з Лідеркранцом - Менсфілд (чемпіоном 1952) – 1:1, поразки від: Ст. Стіфенс Гангерієнс – 0:3, Баєрн – 0:1, Акрон – 0:1. Бартунек – 0:4. Разом 9 гор. 4 перемоги, 4 поразки, одна нірішена. Ворота 13:13».

Газета «Свобода» Нью-Йорк, США, 1953.

Національна соккер ліга штату Пенсільванія: УСТ «Тризуб» Філадельфія – «Мідвей» СК – 1-1; – «Екстеншен» Трентон – 2-1; – «Дельпарк» – 1-3.

Кубок США:

1/8 фіналу: СК СУМА «Крила» Чикаго – «Фалконс» Чикаго – 1-4 (0-4), УАСТ «Леви» Чикаго – ШАСК «Уайт Іглз» – 4-2 (2-0). Голи: Р.Маркевич, М.Дахнівський (два), Д.Стаховський.

1/4 фіналу: ?.

Фінал: 19, 23.04.1953. «Фалконс» СК Чикаго – «Хармарвілл» Піттсбург – 2-0, 1-1. В 1-му матчі в складі «Фалконс» грав Адам Волянін.

1953

Засноване «УСТ» Бріджпорт.

Українське Спортове Товариство в Бриджпорті, Конн.

Навесні 1953-го року зорганізувалися в Бриджпорті наша відбиванкова дружина, а після за тим почали одчайдухи голосно гонорити про зорганізування дружини копаного м'яча.

І так 14-го червня 1953-го року відбулися Засновуючі Збори „Українського Спортового Товариства“ при Українському Народному Домі в Бриджпорті. Нововибраний Провід (людина без досвіду в ділянці спорту) старалася, як могла, здобути фонди на спортивний виряд і початок праці. Українські організації на терені Бриджпорту, як різно ж деякі позамісцеві, приїшли з допомогою: Головні Уряд Укр. Робітничого Союзу \$25, підділ У.Р.Союзу ім. Грушевського \$10, підділ Укр. Народного Союзу в 50 „Сін“ \$25.

Укр. Народний Дім \$25 і Укр. Допомогове Т-во в Савтпорт \$10. Також тодішній голова з тут народженої молоді, Джо Сливинський — який вложив багато своєї жертвенної праці в зорганізування УСТ — вложив разом із підприємцями С. Діпенком і В. Вингриковичем суму \$25. Багато праці доложив також Вол. Сумик, едіною ціллю якого було УСТ в Бриджпорті. Зібрано також підпідну суму грошей між членами-засновниками і прихильниками спорту.

Після закупу виряду, почалися тренінги, на які приходило більше емпатиків, а менше змагунів. Але метою цих нечисленних змагунів було грати змагання. І так рішено вступити до Футбольної Ліги Стейту Коннектикат з головною квартирою в Гартфорті.

Від початку сезону 1953-54 р. УСТ розгравало першеческі змагання і після першої поло-

шини (рунди) „Юкреліне“ залишилися на першому місці...а долини.

Слід підмітити, що в Бриджпорті не було, на жаль, потрібної кількості змагунів, бо всього п'ять мали поніти про копаний м'яч. Провід почав розшукувати змагунів довкруги Бриджпорту, і вкінці знайшов жертвених спортсменів пп. Слава і Романа Товпашиш (б. УСТ „Дніпро“—Байройт, Німеччина) і Романа Попеля (УГСТ „Юнік“ і УСТ „Чорногора“—Айгсбург, Німеч.), які поважно зміцнили нашу дружину.

Дня 2-го квітня ц.р. відбулися Загальні Збори, на яких обрано Нову Управу, що забезпечить факове ведення товариства. Склад Управи: О. Байда — голова, В. Сенін — заступник го-

лови, Кость Котило — секретар, М. Макениок — скарбник, Д. Сендзік — його заступник, М. Стахів — менеджер (ланковий), І. Ромах, М. Станішевський і П. Процик — господарі, С. Райовський, В. Макениок і В. Сумик — члени-дорадники. Контрольна Комісія: Р. Стець і В. Пурій.

Новий Провід намітив повести працю в таких ділянках: копаний м'яч, відбиванка, стук-пук, шахи, а також оживити рибальську секцію.

Приміщення в Народному Домі вийшлося замале і тому ви-найдено власну домівку при 708 Галлет Стріт.

Товариство, як таке, зареєстроване в Гартфорд і має свій „чартер“. Серйозне ставлення та поше відчуття обов'язку змагунів кожної ланки є запорукою наших успіхів у майбутності.

Наших спортсменів з околиці Бриджпорту закликаємо вступати в ряди УСТ Бриджпорт.

Газета «The Ukrainian Weekly Section» Нью-Йорк, США, 15.05.1954.

Національна соккер ліга Міннеаполіса 1953.

УСТ „КИЇВ“ МІННЕАПОЛІС — ЧЕМПІОНОМ МІННЕСОТИ

Перші кроки для заснування українського спортивного товариства в Міннеаполісі були зроблені ще в 1951 р. Не зважаючи на всі труднощі, але при добрій волі людей і завдяки п. С. Коцюбі, купили ви-ряд для ланки копаного м'яча, і поволі підбирали гравців і по-чали тренінги. У висліді тої роботи дружина копаного м'яча ще першого року розіграла кілька товариських змагань.

Як нас інформують, в Мінне-соті копаний м'яч був популяр-ний в 30-х роках. Але потім почався його занепад, і на те-рені залишилося кілька мало-активних дружин. З цього при-воду нашим копунам прийшло-ся провадити подвійну роботу: вправлятися самим і заохочу-вати до цього противників.

Ці зусилля не були даремні.

На початку сезону 1953 р. від-новила свою діяльність Мінне-сотська Ліга Копаного М'яча і до змагу за першенство цього стейту стало п'ять дружин.

УСТ „Київ“ виступив до ми-нулорічних розгрівок у складі: З. Островський, М. Павлишин — Ю. Пасічник, Ю. Галишин-ський — В. Лучків, Т. Лі, С. Гринчишин, М. Щербаненко — К. Чухрай, С. Павлишин, Л. Дозовий, Л. Ярмолонч, В. Ми-рошник. Запас: Миколасенко, С. Ярмолонч. Такий склад дав дружині запоруку довготрива-лості, бо вона має більшість молодих, многонадійних змагу-нів, які своєю завзятістю та працею зуміли захистити добре ім'я українського спортсмен-та та назву і краски свого товари-ства.

Міннесотські лігові змагання дали такі висліді:

	Перша рунда	Друга рунда
„Київ“ — Контакт (норвежці)	1:0	5:1
„Київ“ — Вікторія (німці)	5:0	5:0
„Київ“ — Спрен (поляки)	1:0	0:0
„Київ“ — Ст. Пол (німці)	1:1	0:1

Дружина коп. м'яча „Київ“ зайняла перше місце між фут-больними клубами Твін Сіті, здобувши чемпіонат стейту Міннесоти і чашу переможця на 1953 рік. Українська дружи-на тішиться не тільки гарячою симпатією нашого громадян-ства, але й своєю шляхетною поведінкою здобула симпатії чужиницьких клубів і гостей. Це відмічено на святі вруча-ня чаші, коли німецький клуб із Ст. Пол подарував їй м'яч

з підписами на ньому змагунів і проводу цього клубу. Крім того, місцева англійська преса присвячувала багато уваги на-шій дружині.

Крім футболу, УСТ „Київ“ має ланки столової ситківки і шахів.

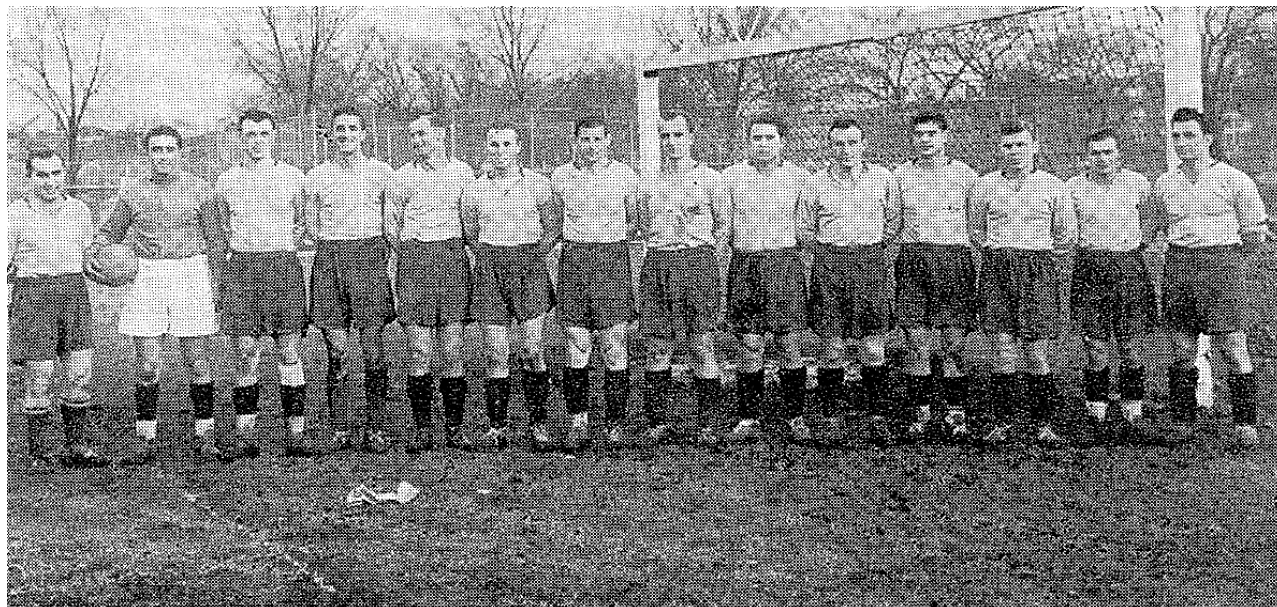
Тепер „Київ“ інтенсивно го-тується до наступного сезону. Для цієї мети воно заангажу-вало тренера в особі п. Бриня і сподівається підсилитися но-вими змагунами, що впововзі повернуться з війська.

Газета «The Ukrainian Weekly Section» Нью-Йорк, США, 20.03.1954.

Національна соккер ліга Чикаго 1953:

1	УАСТ «Леви»	14	11	1	2		23	-	-
2	«Фалконс»	14	10	1	3		21	2-1	1-2
3	ШАСК «Уайт Іглз»	14	8	2	4		18	2-4	1-3
4	САСК «Словаки»	14	7	1	6		15	3-2	2-5
5	НАСК «Ханза»	14	6	1	7		13		1-5
6	МАСК «Некакса»	14	5	3	6		13		1-2
7	«Мілуокі Бреверс»	14	2	1	11		5	2-6	
8	ЧАСК «Спарта»	14	2	0	12		4	1-4	

2 дивізіон: з цього сезону почав виступати СК СУМА «Крила» Чикаго.

Lions soccer team — N. S. L. and Ill. State Champions 1953. From left: B. Kucan cpt., M. Kasian, R. Andrushko, I. Tyshchenko, G. Kochaniuk, M. Dachniwskyj, W. Zaryckyj, G. Kuzyk, W. Meleshko, R. Markewytch, O. Pundur, O. Hladkyj, J. Stachrowskyj, A. Shanassarian.
(Missing: R. Dublanycia mgr., E. Foigt trainer)

„ЛЕВИ" — ШІКАГО ЧЕМПІОНОМ ТЕЖ ІЛЛІНОІ!

У стейтовому фіналі розгрівок за професійну чашу — УАСТ „Леви" перемогли „Ганзу", після дуже швидкої та комбінаційної гри, рахунком 5:1 (2:1), здобуваючи звання чемпіона свого стейту. Це автоматично уповноважнює „Левів" до участі у між-стейтових змаганнях за найбільший футбольний трофей ЗДА: Нешенел Кап. Змагання відбуватимуться на протязі першої половини 1954 р., за винятком зустрічі з представником стейту Висконсин, що є передбаченою на день 13 ц. м. Противник: сербська дружина з Милвокі. Досить цікавим явищем є факт, що попередній мистець цієї

компетиції, знана і сильно фаворизована шікаговська дружина П. А. „Фальконс", несподівано відпала в першій рунді (програючи до „Іглес" 2:3). — подібно як і „Словакс", минулорічний фіналіст за аматорську чашу, зістав вьєлімінуваний „Спартою" (1:2) теж у першій грі. Виглядає, що пословицю (дотепер виключно уживану в боксі): „Дей неверком бек" — можна б (у дещо може зміненому розумінні) з успіхом примітити у футбольному спорті, зокрема тоді, коли мова про змагання за обидві чаші ЗДА.

Роман Дублянця.

● MISCELLANEOUS ●

Газета «Свобода» Нью-Джерсі, США, 16.12.1953.

Зі Спорту

"ТРИЗУБ" ФІЛАДЕЛФІЯ — ЧЕМПІОНОМ ПІВДЕННО-СХІДНИХ СТЕЙТІВ

Щоб остаточно зреалізувати план ігор за футбольне першенство ЗДА, УСТ "Тризуб" піднялося організації турніру за чемпіонат південно-східних стейтів, який мав відбутися 29 та 30 серпня і вирішити, хто має змагатися із чемпіоном півночі — "Левами". На бажання УСК — Нью Йорк пересунуено дати турніру на 22 та 23 серпня, бо 30-го серпня хор "Думка" влаштував прогулянку кораблем, а який УСК більше зацікавлений, ніж у футбольному турнірі. На цю зміну, запропоновану УСК, погодилися всі запрошені учасники турніру, а саме: "Січ" — Елізабет, "Стріла" — Трентон, "Дніпро" — Балтимор та організатори турніру.

В суботу 22 серпня випала чудова погода. Господарі вітали гостей із Елізабету, Трентону та Балтимору, але ніхто не могли дивитися УСКівців з Нью Йорку. Не прибули вони й на другий день турніру. По святковому привітанні, відкриттю промовою голови "Тризуба" п. Савчака та спільним трикратним "слава" всіх змагунів учасників, приступлено до самих змагань, що відбувалися за вильовуванням порядком ігор, кожний з кожним, по 60 хвилин (30—30).

"СІЧ" — "СТРІЛА" 1:0

Змагання, на перший погляд, були досить завзяті. Молода дружина Трентону до кінцевого свистка гідно боронилася, відбиваючи всі намагання "Січ" здобути ворота. В другій півгрі Маркус стріляв одинокі ворота, добиваючи із свого карного удару. З наскоком можна було пригледатися грі задки швидким комбінаціям "січовників" короткими подачами, які все таки під воротами розбивалися на твердій обороні та воротарені "Стріли". Один із найнебезпечніших напасників "Січ" виявився Вітюк, який вирізнявся з-поміж усіх у часі цілого турніру. Дописала теж оборона "Січ" зі змаганнями

Олинцем, Лютаком та Маркусем. Ціла команда "Січ" дуже добре розуміла себе на гришці на протязі цілого турніру.

"ТРИЗУБ" — "ДНІПРО" 0:0

Більша частина глядачів прийшла пригледатися цим змаганням, що відбувалися рівночасно із зустріччю "Січ" — "Стріла". Глядачі захоплювали змагунів "Тризуба" здобути хоч одні ворота, однак, не зважаючи на їх сильну перевагу, це їм не вдалося. Воратар "Дніпра" Михайлів вирятував честь своїх співзмагунів, вдержавши вислід 0:0.

Треба відмітити, що "Дніпро" грав у десятку, а описав із позиченим змагуном від "Тризуба" Гарасимовичем. В "Дніпрі" вирізнявся Михайлів, Дахнівський, та Капавка.

Після півгодинної перерви приступлено до другої пари змагань, що теж відбуваються рівночасно.

"СІЧ" — "ДНІПРО" 3:0

Перша половина при легкій передачі "Січ" не дас їй закріпити цього воротами. В другій півгрі, а головні в останніх 15-ти хвилинах "Січ" докладав всіх зусиль, щоб здобути ворота. Лютак здобував перші ворота з карного копу, і наступні "січовників" прибирають на силі та швидкості. Тоді, як у суєдиному гришці "Тризуб" здобував вже шості ворота, Федисин здобував другі а Сохін підносить вислід 3:0.

"ТРИЗУБ" — "СТРІЛА" 8:0

Господарі дають багато вражень своїм симпатикам по нерішених змаганнях із "Дніпром" і обдаровують представників Трентону вислідом 8:0. Ворота для "Тризуба" здобули: Світенко — 1, Марчук — 2, д-р Павлічка — 1, Кобилянський — 2, Грицуляк — 1, Я. Козак — 1. З-поміж усіх вирізнявся Гарасим та Королик на обороні і криловий Світенко.

На недільні розривки залишаються дві цікаві зустрічі, що рішатимуть перші і третє місце. Дехто із симпатиків футболу ще вірить в прихід УСК — Нью Йорк на неділю, але даремно. Дехто зауважує, що УСК зрезигнував з участі в турнірі тому, що не мав вигляді здобути першества. Але чи це правда? Провід УСК напевно введові дасть вияснення, чому вони не приїхали тоді, коли самі запропонували, і чи справді зайняли

Господарі приготували малу гостину — вечерю для всіх гостей у власній домівці, де при столах світило пусткою місце, призначене для УСК — Нью Йорк. Після вечери промовали п. п. Войцун (Трентон), Квас (Елізабет) та Михайлів (Балтимор), дякуючи організаторам за вірцеву відготовку турніру та їх великий вклад праці і гроша. Коротка забава не перешкодила змагунам у відпочинку, що ждав на них у готелі п. Яремка.

В неділю, після спільного обіду, всі команди виїхали онову на зелену муралу вирішати, кому пощастить зустрінутися із "Левами" з Шикаго.

"СТРІЛА" — "ДНІПРО" 4:3

Змагання надзвичайно цікаві та завзяті. "Стріла" веде в першій половині 1:0. Опислі гра вирівнюється і виглядає, що нерішена 3:3 залишиться до кінця. Але остання хвилина приносить переможні ворота для "Стріли" і третє місце в турнірі. Ворота для "Стріли" здобули: 2, Ю. Головач — 1, Мицака — 1, для "Дніпра": Дахнівський, Ликтей, та Гончак — по одному.

"ТРИЗУБ" — "СІЧ" 2:1

Це рішальні змагання за чемпіонат. Змагання дуже жваві й нервові. Вже в першій хвилині Павлічка здобував провадження для "Тризуба". Після накиненого спокійного темпу гри, "Січ" отрясається з переваги і за всяку ціну старається вирівняти. З карного копу Гарасим здобував другі ворота для "Тризубу", і такий вислід залишається до половини. В другій півгрі "Січ" концертує прекрасними короткими подачами та швидкими комбінаціями. Вітюк, один із найнебезпечніших напасників, пробивається і здобував перші ворота для "Січ". Не зважаючи на всі старання та перевагу над "Тризубом" у другій півгрі "Січ" не пощастило бодай вирівняти вислід. Змагання були переможні для "Тризуба", однак "Січ" залишила дуже приємне враження і здобула собі широкую симпатію у глядачів.

По закінченні турніру п. Р. Савчак довершив у домівці "Тризуба" святкового вручення грамот переможцям та учасникам, що зайняли місця в такому порядку: 1) "Тризуб" — першу східних стейтів, 2) "Січ" — Елізабет, 3) "Стріла" — Трентон, 4) "Дніпро" — Балтимор.

Я. П.

ПРАЦІ ДЛЯ ЖІНОК

при напів хатній білизни у великій пральні. Голоситись:

Mr. Faria
LACKAWANNA LINEN SUPPLY
1208 Summit Avenue
Jersey City, N. J.

ДІВЧАТА

у віці від 18-30 років досвідчені, або ми навчимо шиття на ма-

1953/54

Інтер-сіті соккер ліга (північно-західна ліга штату Нью-Йорк): «УАСТ» Рочестер.

Меріленд національна соккер ліга: УСТ «Дніпро» Балтимор – СК «Спайк» – 0-5; – СК «Морштайн» – 3-4; – СК «Сурф» – 0-2; – «Форт Мід» – 1-2; – «Кікерс» Балтимор – 4-0; – СК «Олімпік» – 2-1.

Мічиган національна соккер ліга: переможець - УАСТ «Черник» Детройт.

Нью-Джерсі стейт соккер ліга: брали участь УСК «Січ» Елізабет – «Полонія» ПААК Елізабет – 1-3, 1-4; – «Карні Скотс» – 1-0, 9-0; – «Іберія» – 0-1. 1-2; – «Депортиво» Ньюарк – 5-3, 1-0; – «Ентрену» – 5-2, – «Марітімо» (обоє – Ньюарк) – 1-2; – ПКС «Вісла» Пессейк – 3-0, 4-1; – «Фалконс» – 6-0; – «Нью-Бронсвік» – 7-3, 3-0; – «Патерсон Інд.» – 7-0, 5-1; – «Ентрен» Ньюарк – 5-2, 1-2; – «Карні Айріш» – 1-0; – «Хунгарі» СК – 7-3, 3-0; – «ІРІ» – 3-2, 5-0.

Національна соккер ліга Нью-Йорка, 27.09.1953-1954:

2	«УСК» Нью-Йорк						-	-
	«Маккабі»						2-5	
	«Патерсон Доверс» Патерсон						0-6	3-1
	«Гйоя» СК Бруклін, Нью-Йорк						1-3	
	«Бронкс Скотс» Нью-Йорк						0-7	
	«Йонкерс Америкен» Йонкерс						3-7	1-0
	«Даніш» АК Бруклін, Нью-Йорк							2-3
	«Прага» АФК Бронкс, Нью-Йорк						0-3	
	«Варшава» ФК Нью-Йорк						0-5	
	«Сведіш» СК Бруклін, Нью-Йорк						1-2	
	«Палермо» Бруклін						2-1	1-5
	«Мальта Юнайтед»						3-4	1-4
	«Везувіанка» ФК						1-2	1-5

Інша версія підсумкової таблиці:

Сезон 1953/54

Назва	гор	точок
1. Гйоя	19	32: 6
2. УСК Нью-Йорк	20	31: 9
3. Патерсон-Доверс	20	24:16
4. Данці	18	23:13
5. Палермо	20	20:20
6. Мальта	18	20:16
7. Йонкерс	20	19:21
8. Везувіяна	19	16:22
9. Шведи	20	13:27
10. Бронкс Шкоти	18	8:28
11. Варшава	20	7:33

● Друга дружина копаного м'яча УСК Нью Йорк, що змагається в ньюйоркській Метрополітальній Лізі, має всі вигляди здобути перше місце в Першій Дивізії. Тепер вона має рівно плюс-точок (22) із Америкою ФК, що посідає перше місце. В неділю, 2-го травня ц. р. УСК „В" переміг Стейтен Айленд — 4:0. Склад УСК „В" Нью Йорк: О. Риштиник, — З. Крамарчук, Д. Стек, — А. Олійник, В. Павлюк, І. Гаврилюк — Р. Гринішак, З. Шпон, Ю. Лектей, Я. Василькевич, Я. Підгорецький, Я. Паливода, В. Олійник, В. Кольський.

Національна соккер ліга штату Огайо (6 команд), приймав участь УСК «СУМА» Клівленд, 3 очки, м'ячі 7-12; -«Бартунек» 0-2; -«Хунгарія» 0-3; -«Менфілд» 1-4; -«Байерн» 2-2.

NEW YORK NATIONAL SOCCER LEAGUE Season 1953—54, May 2nd, 1954

Place	Team	Games	W.	T.	L.	For	Against	+	-
1.	Gjov SC	19	14	4	1	64	33	32	6
2.	Ukrainian SC, N.Y.C	20	13	1	6	67	82	31	9
3.	Paterson Dovers	20	9	6	5	74	53	24	16
4.	Danish AC	18	10	3	5	53	30	23	13
5.	Palermo FC	20	8	4	8	38	54	20	20
6.	Malta Un.	18	8	4	6	49	37	20	16
7.	Yonkers Am.	20	9	1	10	45	48	19	21
8.	Vesuviana FC	19	7	2	10	29	39	16	22
9.	Swedish SC	20	5	3	12	39	65	13	27
10.	Bronx Scots	18	2	4	12	47	62	8	28
11.	Warsaw FC	20	3	1	16	30	51	7	33

Gjov, a Norwegian-American Club, won the league pennant for the Season 1953—54 by defeating Ukrainian SC (6:0) in the deciding game, played on April 25th, 1954. Ukrainian SC, which lost to the Gjov in a very dramatic way, is runner-up.

NEW JERSEY STATE SOCCER LEAGUE Standings May 9th, 1954

Place	Team	Games	W.	T.	L.	Points
1.	Ukrainians (Sich—Eliz.)	20	15	0	5	30:10
2.	Maritimo	17	14	0	3	28: 6
3.	Iberia	18	13	2	3	28: 8
4.	Pollak Falcons "A"	18	12	2	4	26: 4
5.	Entre Nous	19	12	2	5	26:12
6.	Deportivo	17	11	1	5	23:11
7.	Kearny Un.	22	8	2	12	18:26
8.	Eric A.C.	18	7	0	11	15:21
9.	Hungarians	20	6	1	13	13:27
10.	Paterson Indep.	19	4	1	14	11:27
11.	Vistula	21	2	0	19	4:38
12.	Pollak Falcons "B"	18	0	2	16	2:34

NATIONAL SOCCER LEAGUE OF CONNECTICUT									
Season 1953—54, May 1st, 1954									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Against	Points	
1.	Italian-Americans	14	11	2	1	40	17	24	4
2.	Vasco da Gama	12	11	0	1	46	11	22	2
3.	Hartford Ogniva	14	7	5	2	37	14	19	9
4.	Wethersfield	14	8	2	4	46	28	18	10
5.	Glastonbury	16	7	1	8	38	40	15	17
6.	Danbury	14	5	2	7	34	34	12	16
7.	Hartford Scandia	11	5	1	5	21	26	11	11
8.	Bloomfield	10	3	3	10	19	65	9	23
9.	Ukrainian S.C., Br'port	15	1	1	12	23	68	5	25
10.	Htd. Portuguese	12	1	1	10	29	30	3	21

NORTHWESTERN NEW YORK STATE SOCCER LEAGUE									
NSeason 1954									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Against	Points	
1.	Lackawanna (Buff.)	6	5	1	0	10	2	10	2
2.	Ukrainian S.C. (Rochester)	6	4	2	0	8	4	8	4
3.	Becks (Buffalo)	6	3	3	0	6	6	6	6
4.	Italian-Am. (Rochester)	6	2	4	0	4	8	4	8
5.	Sports Club (Rochester)	6	2	4	0	4	8	4	8
6.	Celtics (Rochester)	6	2	4	0	4	8	4	8

GREATER LOS ANGELES SOCCER LEAGUES, 2nd DIVISION									
March 8, 1954									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Against	Points	
1.	Dane	13	11	1	1	57	8	23	3
2.	Armenians	12	8	1	3	60	20	17	7
3.	Yugoslavs	12	8	1	3	38	27	17	7
4.	Austria	12	7	2	3	55	18	16	8
5.	Danubia I	12	6	1	5	24	30	13	11
6.	Polonia	12	5	2	5	35	34	12	12
7.	Nationals	12	5	1	6	40	29	11	13
8.	SC "Ukraine"	11	4	2	5	26	31	10	12
9.	Sons of Italy	12	3	3	6	27	44	9	15
10.	Danubia II	12	1	2	9	20	62	4	20
11.	Maccabees	12	0	0	12	12	87	0	24

NATIONAL SOCCER LEAGUE OF CONN.									
March 1954									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Against	Points	
1.	Hartford Italians	11	9	1	1	19	3	19	3
2.	Hartford Ognivo	12	8	3	1	19	5	19	5
3.	Vasco Da Gama	8	7	0	1	14	2	14	2
4.	Wethersfield	11	6	1	4	13	9	13	9
5.	Hartford Portuguese	11	4	2	5	10	12	10	12
6.	Scandia	10	4	1	5	9	11	9	11
7.	Glastonbury	12	4	1	7	9	15	9	15
8.	Danbury Portuguese	10	3	2	5	8	12	8	12
9.	Bloomfield	12	2	3	7	7	17	7	17
10.	Ukrainian SC, Bridgeport	13	0	1	12	1	25	1	25

CAPITOL (TRENTON, N. J.) SOCCER LEAGUE									
2nd Half of 1953-54 Season, March 7, 1954									
Place	Team	Points							
1.	Extension AC	8							
2.	St. Michaels	8							
3.	Robins Grif	8							
4.	Ukr. SC "SPRILA"	5							
5.	Lakewood	4							
6.	South River	4							
7.	Liederkrantz	3							
8.	Holian Am.	3							
9.	Perth Ambloy	1							

New York Metropolitan Soccer League, 1st Division, February 14, 1954.									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Against	Points	
1.	America FC	12	8	2	2	36	20	18	6
2.	Inter FC	13	7	4	2	40	23	18	8
3.	Staten Island SC	9	7	1	1	24	8	15	3
4.	Ukr. SC "B", NYC	14	3	4	7	19	16	10	10
5.	Silver Rockets	10	3	4	3	22	20	10	10
6.	Ecuador SC	9	5	0	4	16	15	10	8
7.	Warsaw SC "B"	14	2	3	9	19	44	7	21
8.	FRSC Russ	7	2	1	4	14	22	5	9
9.	United Kingdom	12	1	1	10	14	38	3	21

Кубок США:

1/8 фіналу: 13.12.1953. УАСТ «Леви» Чикаго – «Сербія» СК Чикаго – 11-0, голи: Зарицький (три), Кушак (три), Кузик (два), Коханюк (два), Маркевич.

1/4 фіналу: 31.01/14.03.1954, УАСТ «Леви» Чикаго – «Кутіс» СК Сент-Луїс – 0-5, 0-2.

1954

Інтер-сіті соккер ліга (північно-західна ліга штату Нью-Йорк): 2 місце - «УАСТ» Рочестер.

NORTH-WESTERN NEW YORK STATE INTERCITY SOCCER LEAGUE									
Season 1954—Final Standing									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Against	Points	
1.	Lackawanna	10	8	0	2	16	4	16	4
2.	Ukrainian-Am. S.C.—Rochester	10	7	1	2	15	5	15	5
3.	Becks-Buffalo	10	6	1	3	13	7	13	7
4.	S.C. "Italians"	10	3	0	7	6	14	6	14
5.	Sports Club	10	3	0	7	6	14	6	14
6.	Celtics	10	2	0	8	4	16	4	16

1	ШАСК «Уайт Іглз»	14	7	5	2		19	5-3	3-2
2	УАСТ «Леви»	14	9	1	4		19	-	-
3	САСК «Словаки»	14	8	3	3		19	1-0	2-2
4	НАСК «Швабен»	14	5	5	4		15	0-3	
5	«Фалконс»	14	5	2	7		12	0-3	
6	«Рейнджерс»	14	4	3	7		11	0-4	
7	НАСК «Ханза»	14	5	1	8		11		4-4
8	МАСК «Некакса»	14	1	4	9		6		

У А С Т „ЛЕВИ“ ШКАГО

Касіян Микола — воротар. Народився 23. 12. 1924 в Микитинцях на Гуцульщині. Ще в краю був воротарем місцевої дружини. На еміграції (Німеччина) змагався у красках бергсгаденського „Орлика“ та ульмського „Верхута“. В 1948 р. брав участь у т. зв. Д. П. Олімпіаді і був пізніше воротарем „Січі“ — Регенсбург. На Новій Землі — через „УСК Нью Йорк“ перейшов до „Левів“ — Шкаго, де остаточно поселився.

Мелешко Віктор — л. оборона. Молодий, многоналітний змагун, родом з Волині почав свою футбольну кар'єру щойно в Шкаго, вибиваючись у короткому часі на стандартного оборонця І. команди.

Заридський Василь — п. оборона. Нар. 9. 1. 1925 у Бориславі, де молодим хлопцем збагався у юніорах „Ротміка“. Знання ширше загально на еміграції, як криловий „Верхута“ Ульм, а відтак змагун „Січі“ та української олімпійської одиниці — знайшов свою позицію у „Левах“ на правій обороні. Шкаго бачило його двічі в складі репрезентації міста.

Коханок Юрій — л. поміч. Ще допедавши напасник „Левів“ — тепер один з найбільш офензивних помічників, який здається у цьому сезоні переходить свою другу футбольну весну, з Європи знайшов усім, як „Юра“ з регенсбургської „Січі“. Нар. в Луцьку 14. 1. 1923.

Андрішук Роман — с. поміч. Нар. 22. 6. 1928 у Львові. В красках „Левів“ змагався від часу заснування дружини, не міняючи своєї позиції. Футбол почав грати на еміграції в резерві „Січі“, Регенсбург.

Тиченко Іван — п. поміч. Колонійний юніор „Левів“, завдяки непересічному футбольному талантові вибився на одного з кращих помічників м. Шкаго. Він народився в 1933 р. на Великій Україні в Полтаві. Тиченко с змагуном малої минулоріччя — проте великої будуччини.

Маркевич Ростислав — л. крило. Нар. 5. 3. 1927 у Вайники, де й почав свою футбольну кар'єру в тамешній дружині „Дніпро“. В Німеччині був асом регенсбургської „Січі“, а в 1948 р. членом української олімпійської репрезентації. Поруч Куцана — другий кандидат від „Левів“ до амер. національного „тіму“.

Куляс Юліан — л. лучник, що нар. 1933 р. в Ярославі — рекрутується із юніорів „Ле-

вів“, які в 1962 р. здобули чемпіонат Америки.

Даківський Мiron — с. напасник. 28-літній „ол равид“ спортсмен, родом з Дрогобича здобув для „Левів“ в яких змагався від самого початку, найбільшу кількість воріт. Передтим, Даківський (скаж. коб. оборонця „України“ — Левів) грав у студентській команді „УССК“ — Мюнхен.

Кудан Богдан — л. лучник. Поруч Скоценя і Турка — один з найзначніших укр. футболістів нашої доби, нар. 12. 3. 1922 в Самборі. Своєю футбольну кар'єру почав симпатичний „Бодьо“ ще в передвоєнному самбірському „Дністрі“ на рідних землях. Перебуваючи на еміграції, був безжурнаційним криловим незбуттвом „України“ — Ульм, а після її розвалу змагався у красках „Дністра“ з Цуффенгаузену та регенсбургської „Січі“ в різних укр. олімпійських одиницях. Виступи Кудана в німецьких оберлігових дружинах: „Фенікс“ — Карлсруте і „ВФВ“ Штутгарт — треба вважати вершиною його кар'єри. На американському ґрунті „Бодьо“ грав в початках у „Гайзі“, а відтак перейшов до „Левів“, виконуючи функцію тренера, змагуна і капітана дружини.

Стархвський Дмитро — л. крило. Один з найбільш талановитих і люблених „Левів“, переможець футбольного конкурсу юніорів — був першим який знайшов собі місце в І. команді, граючи майже на всіх позиціях нападу. Тепер 22-літній „Джін“ (так зовуть його популярно в Шкаго), походить родом з Вілорусі і під цю пору відбуває військову службу в армії „Дядька Сема“.

Кузак Юрій — стандартний змагун УАСТ „Левів“ (бічна поміч) мав неха через контузію не грати проти УСКУ, хоч так гаряче цього бажав. Нар. у вересні 1929 р. в Рогатині, а футбол почав грати в „Орлику“ — Верхсгаден, що його успішно продовжав у „Левах“.

Гладкий Орест — нар. 1928 р. у Перемислі над срібно-лентич Сяком. Вірний Левач („Лев“, Миттенвальд „Левів“ Шкаго). Своєю скромною особою латас усі можливі діри в дружині. Найменший ростом — проте найбільший серцем.

Лоско Іван — наймолодший змагун команди: 18 літ. Рекрутується із юніорів „Левів“ та має гарні вигляди на будуче.

Р. Д.

Кубок штату:

1/2 фіналу: 28.11.1954. УАСТ «Леви» Чикаго – «Спарта» – 5-3 (1-2). голи: Маркевич (40), М.Дахнівський (50), Куцан (52, 60), Банах (82).

Фінал: 12.12.1954. УАСТ «Леви» Чикаго – ШАСК «Уайт Іглз» Чикаго –?-?, 1-2(0-0).

Шикаго, 12 грудня 1954. — не менш важливого престижу Недільні змагання у Віннемак Парку між „Левами“ та „Іглс“. у приміненні до недавньої афери зі „Словакс“. Одинокі вороги за професійну чашу Америки, принесли сидно послабленим „Левам“ (без Маркевича, Андрушка й Банаха) болочу 2:1 — поразку. Назагал „Леви“ грали не эле, зокрема дуже жертвенно — все ж таки „встоялись не було сили...“ Де-кілька невикористаних догідних позицій у першій півгрі, стало тим фатальним призначенням, яке довело не тільки до втрати звання чемпіона стейту, але й

на локальному ґрунті, зокрема у приміненні до недавньої афери зі „Словакс“. Одинокі вороги за професійну чашу Америки, принесли сидно послабленим „Левам“ (без Маркевича, Андрушка й Банаха) болочу 2:1 — поразку. Назагал „Леви“ грали не эле, зокрема дуже жертвенно — все ж таки „встоялись не було сили...“ Де-кілька невикористаних догідних позицій у першій півгрі, стало тим фатальним призначенням, яке довело не тільки до втрати звання чемпіона стейту, але й

Змаганням приглядалося коло 600 глядачів, у цьому числі голова Ілліной Соккер Комишен, п. Трайнер.

Склад „Левів“: Касіян; Мелешко, Ляхів; Пундор, Тищенко, Коханюк; Куляс, Куцан, Дахнівський І, Дахнівський ІІ, Стахровський; Кузик, Білінський Мицавка.

Газета «Свобода» Нью-Джерсі, США, 17.12.1953.

Кубок українського союзу купців та підприємців США, північ-схід, 19-20.06.1954, Філадельфія:

УВАГА! ФИЛАДЕЛФИЯ І ОКОЛИЦЯ!

Українське Спортове Товариство „ТРИЗУБ“ Філадельфія, Па., запрошує Українське Громадянство на **ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР** ЗА МИСТЕЦТВО ПІВНІЧНОГО СХОДУ, що відбудеться

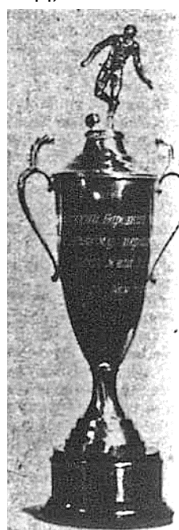
в суботу, 19 і в неділю, 20 червня 1954 р. у ФИЛАДЕЛФИ на ґрунті LIGHTHOUSE при Erie & Front St.,

У ТУРНІРІ братимуть участь такі спортивні Товариства: „УСК“ — Нью Йорк, „СІЧ“ — Елізабет, „УСК“ — Вриджпорт, „СТРІЛА“ — Трентон, „ДНІПРО“ — Балтимор і „ТРИЗУБ“ — Філадельфія.

Переможець одержить чашу уфундовану Союзом Укр. Купців і Підприємців у Філадельфії

В неділю вечером роздача нагород та СПОРТОВА ЗАБАВА з ТАНЦІМИ у Веслярському Клубі.

Початок Турніру о год. 2-й попол. — Вступ \$1.00

1	«УСК» Нью-Йорк	4	3	1	0	9-1	7	-				
2	«Тризуб» Філадельфія	4	2	2	0	10-3	6	1-1	-			
3	«Січ» Елізабет	4	2	0	2	5-3	4	0-1	0-2	-		
4	«Стріла» Трентон	4	1	1	2	7-6	3	0-2	2-2	0-2	-	
5	«Дніпро» Балтимор	4	0	0	4	0-18	0	0-5	-:+	0-3	-:+	-

«Дніпро» через травми гравців провів лише два матчі, а в матчах з «Стрілою» та «Тризубом» йому зарахована поразка 0-5.

«Північ»:

1	УАСТ «Леви» Чикаго	4	3	0	0	10-2	6	-				
2	«УАСТ» Рочестер	4	2	0	1	4-6	4	0-4	-			
3	УСТ «Чернік» Детройт	4	1	0	2	6-7	2	1-4	1-2	-		
4	УСК «Львів» Клівленд	4	0	0	3	3-8	0	1-2	1-2	1-4	-	

Табеля турніру Півночі в Клівленді (29 і 30 травня ц. р.)

Клуб	Г.	Вор.	Точки
1. „Леви“ — Шікаго	3	10:2	6:0
2. УАСТ — Рачестер	3	4:6	4:2
3. „Чернік“ — Дітройт	3	5:7	2:4
4. „Львів“ — Клівленд	3	3:7	0:6

Табеля турніру Північ. Сходу в Філадельфії (19 і 20 червня ц.р.)

Клуб	Г.	Вор.	Точки
1. УСК — Нью Йорк	4	9:1	7:1
2. „Тризуб“ — Філадельфія	4	10:3	6:2
3. „Січ“ — Елізабет	4	5:3	4:4
4. „Стріла“ — Трентон	4	7:6	3:5
5. „Дніпро“ — Балтимор	4	0:18	0:8

Газета «The Ukrainian Weekly Section» Нью-Йорк, США, 20.03.1954.

Фінал Нубка Українського народного союзу 29.08 та 12.09.1954. Чикаго/Нью-Йорк. Ст. «Уіннемарк парк»/«Станвей Орал». «УСК» Нью-Йорк (переможці сходу США) – УАСТ «Леви» Чикаго (переможці півночі США) - 2-6, 2-1 (0-1). Голи: Банах (72), Павлюк-Куцан (24).

УСК: Цюлько; Кутний, Шмід-гель; Наливайко, Підгорецький, Колодій; Аридт, Банах, Павлюк, Копецький, Голюха, Палія.

„Леві“: Касіян (Сокологорський); Мелешко, Шанасаріян; Гладкий, Андрушко, Тищенко; Маркевич, Куляс, Дахнівський, Куцан, Стахровський, Лоско й Коханюк.

Воротя: 32 хв. Куляс 1:0, 47 хв. Дахнівський 1 2:0, 57 хв. Аридт 2:1, 64 хв. Дахнівський 1 3:1.

Наріжники: 6:2 для „Левів“.

Судді: Новаковскі, Полсен.

Глядачі: поверх 1,000

Шікаго, 29 серпня 1954. — Футбольні змагання „Левів“ — УСК Нью-Йорк в Шікаго за перший український чемпіонат ЗДА, а рівночасно перша зу-

УСК Нью-Йорк — УАСТ „Леві“ Шікаго 2:1 (0:1)

Нью-Йорк, 12 вересня. — На-проти себе. УАСТ „Леві“ в складі: Касіян, (Сокологорський), — Тищенко, (Зарицький), Мелешко, — Гладкий, Андрушко, Коханюк, — Стахровський, Куцан, Дахнівський, Куляс, Маркевич, — (Лоско, Фойгт), та УСК Нью-Йорк, якого краски заступали: Цюлько, (Решітнік), — Шмідгель, Сєрант, — Наливайко, Колодій, Підгорецький, (Кутний), — Аридт, Банах, Голюха, Копецький, Павлюк, (Палія). Від Українського Народ-

Газета «The Ukrainian Weekly Section» Нью-Йорк, США, 18.09.1954.

1954/55

Інтер-сіті соккер ліга (північно-західна ліга штату Нью-Йорк): «УАСТ» Рочестер — «Джермен» СК Рочестер — 4-1; — «Лакавана» — 1-1; — «Поліш Америкен» — 11-1; — «Італія» — 2-2; — «Баффало Бек».

Національна соккер ліга штату Коннектикут: «УСК» Бріджпорт.

ТАБЕЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЛІГИ КОННЕКТИКУ
(Стан з дня 4 червня 1955)

	Гор	Точок	Воріт
1. Італієнс Америкенс	18	22	61:12
2. УСК БРІДЖПОРТ	15	22	63:15
3. Огніво, ПКС	12	20	75:18
4. Глестонбурі	14	14	51:43
5. Іскендія АЦ	11	13	39:25
6. Ветерсфілд СЦ	12	13	38:38
8. Троянс	13	2	27:92
7. Денбурі Порт	12	4	12:51
9. Брітші В. Індіес	12	2	20:92

УСК-Бріджпорт правдоподібно здобуде у фініші лігової кампанії 3 місце. Так бо зложилось, що наша команда на початку втратила багато точок. Боротьба за першество в стейті Коннектику йде між італійцями й поляками. ПКС-Огніво, Гартфорд перше викрало точки УСК-Бріджпорт.

Богдан Прудіус

Національна соккер ліга штату Міннесота: переможець - УСТ «Київ».

Мічіган національна соккер ліга: 3-тє місце зайняв УАСТ «Черник» Детройт.

Нью-Джерсі стейт соккер ліга: УСК «Січ» Елізабет — «Польські соколо (Іглз) — 11-0; — «Іберія» Нью-арк — 2-1, 0-1; — «Марітімо» — 2-2, 1-2; — «ІРІ» СК — 3-0, 9-0; — «Карні Юнайтед» — 2-1; — СК «Екстеншен» — 0-0; — «Айріш Америкенс» — 5-1; — «Антр Ну» — 0-1.

національна соккер ліга Нью-Йорка:

1	«УСК» Нью-Йорк	22				36	-	-
2	«Мальта Юнайтед»	22				32	1-1	0-1
3	«Палермо» Бруклін	22				29		0-1
4	«Бруклін Італія»	22				27	1-1	2-2
5	«Гіоя» СК Бруклін	22				22	0-5	0-4
6	«Даніш» АК Бруклін	22				19	0-1	0-2
7	«Йонкерс Америкен» Йонкерс	22				14	0-5	1-3
8	«Маккабі»	22				13	2-5	
9	«Варшава» ФК Нью-Йорк	22				11	2-4	0-5
10	«Сведіш» СК Бруклін, Нью-Йорк	22				6	0-10	0-3

NEW YORK NATIONAL SOCCER LEAGUE STANDINGS
December 12, 1954.

Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Goals Against	Points
1.	Ukrainian SC, N. Y.	10	7	2	1	35	10	16 : 4
2.	Malta Un.	10	8	—	2	21	7	16 : 4
3.	Palermo FC	9	6	1	2	14	14	13 : 5
4.	Paterson Dovers	9	5	2	2	24	18	12 : 6
5.	Brooklyn Italians	12	5	2	5	37	23	12 : 12
6.	Swedish FC	11	4	2	5	23	31	10 : 12
7.	Gjoa FC	10	4	1	5	21	30	9 : 11
8.	Danish AC	10	3	1	6	18	15	7 : 13
9.	Yonkers Am's	9	3	1	5	13	26	7 : 11
10.	Warsaw FC	8	2	2	4	13	15	6 : 10
11.	Maccabi AC	9	1	2	6	12	22	4 : 14
12.	Br. Scots	11	1	2	8	15	35	4 : 18

NEW JERSEY STATE SOCCER LEAGUE, "A" DIVISION Official standings as of December 12th, 1954.									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Goals Against	Points	
1.	Ukrainians (Eliz.)	8	6	1	1	40	5	13	3
2.	Entre Nous	6	5	1	—	25	11	11	1
3.	Erie A.C.	10	4	2	4	16	23	10	10
4.	Kearny United	7	3	1	3	18	12	7	7
5.	Maritimo	4	2	2	—	12	6	6	2
6.	Iberia	5	2	2	1	9	3	6	4
7.	Irish Americans	7	1	1	5	10	19	3	11
8.	Polish Falcons	9	—	—	9	7	58	0	18

EAST PHILADELPHIA SOCCER LEAGUE STANDINGS December 5, 1954									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Goals Against	Points	
1.	Reading	8	29	7	—	14	2	6	2
2.	Erzgebuerge	8	21	8	—	12	4	10	6
3.	Dellpark	8	26	22	—	10	6	9	1
4.	Little Club	5	23	5	—	9	1	7	5
5.	Ukr. SC "Trident"	6	12	13	—	7	7	4	12
6.	Allentown	7	16	19	—	3	9	0	10
7.	Hungarians	8	15	30	—	4	12	3	12
8.	Passon	6	15	18	—	3	9	0	10
9.	Lighthouse	7	7	24	—	3	12	0	10
10.	Blue Bells	5	3	18	—	0	10	0	10

GERMAN-AM. FOOTBALL ASS'N'S PUPIL SOCCER LEAGUE STANDINGS December 5, 1954									
Place	Team	Games	W.	T.	L.	Goals For	Goals Against	Points	
1.	Kollman SC	5	4	1	—	23	1	9	1
2.	Minerva FC	5	3	2	—	8	1	8	2
3.	New York SC	4	2	2	—	10	1	6	2
4.	Elizabeth SC	6	1	2	3	7	6	4	8
5.	Lithuanian AC	5	1	—	4	6	20	2	8
6.	Pfalzer FC	4	—	1	3	1	13	1	7
7.	Ukrainians SC, N. Y.	3	—	—	3	7	18	0	6

* In the future Ukrainian SC will play in GAFA's Little Boys Soccer League as the other teams of Pupil Soccer League have proved to be much more advanced in age and physical superiority than Little Ukrainians.

Нью Йорк, 28 травня 1955. Вигравши два цінні пункти до останньої дружини в таблиці БРУК-ЛИН СКАТС, футболісти УСК НЬО ЙОРК закріпили у передостанньому матчі позицію першину Н. Ліги на рік 1955. УСК переміг після нецікавої гри ска-тів 3:0 (2:0). Усі троє воріт в 21 колі лігових гор записав зно-ву на своє Konto вартісний луч-ник УСК-у АРН/ДТ. На гриці Ред Гук, Бруклін, ведає дуже оспа-ла і переривана частими „фавля-ми“ гра. Форма нашої команди слаба і, хоча червоно-чорні були постійно в перевазі, глядачі з відпруженням прийняли кінце-вий свисток судді. УСК виступив до гри без — Конешки, а з Кут-ним і Памієм. До кращих змагу-нів УСК-у в тій грі слід зачисли-ти Серанта, Арндта, Цюлка і рухливого крайника Олійника. У першій півгрі наші мали силь-ну перевагу, але напад не зумів заговорити цифрами. Д другий доловини скати часто підходман- під ворота УСК-у, але незігра-ний та стрілово слабкий напад не використав навіть найдогідні-ших ситуацій. Глядачів дуже ма-ло — біля 130 осіб.

ТАБЕЛЯ Н. ЛІГИ
з дня 30 травня 1955.

гор	точ.	вор.
2.	Патерзон Доверс	22 32 58:35
1.	УСК НЬО ЙОРК	21 34 66:17
3.	Малта Юнайтед	21 31 41:19
4.	Палермо	21 27 30:26
5.	Бруклін Італ.	21 25 58:32
6.	Гіоа	22 22 57:54
7.	Деніш	22 20 45:35
8.	Йонкерс Амер.	21 15 23:57
9.	Швідін	21 14 37:60
10.	Варшава	19 13 28:42
11.	Маккабі	20 13 26:50
12.	Бруклін Скатс	21 6 22:64

Другий пів-фінал за чашу Н. Ліги на рік 1955 виграв ПАТЕР-ЗОН ДОВЕРС, який внідліміну-вав Йонкерс Амерікенс 3:1. В 1954 р. чашу здобув УСК Неоу Йорк, але в цьому році був елі-мінований через Патерзон До-верс 3:3, 1:2. Цьогорічний фінал: Патерзон Доверс — Бруклін Італієнс. Богдан Пруднус.

Центральна ліга Нью-Йорського штату: УСТ «Сян» Ютіка — СК «Олбані» — 6-0; — ФК «Скенектиді» — 6-2.

Національна соккер ліга штату Огайо (8 команд): УСК «Леви» Клівленд — «Бартунек» — 1-1; — «Менсфілд» — 1-4? — «Польські соколо (Іглз) — 11-0; — «Австрія» Клівленд — 3-1; — «Хунгарія» — 3-2; — «Білоруський» СК — 2-0; — «Акрон Мадьярс» — 1-5.

Національна соккер ліга штату Пенсильванія (10 команд): УСТ «Тризуб» Філадельфія — «Редінг» — 0-1, 2-0; — «Ерцгебірге» — 2-1, 3-1; — «Делпарк» — 0-3, 3-0; — «Літл клуб» Філадельфія — 2-1, 1-2; — «Аллетані» — 2-1, 2-0; — «Блю Белз» — 3-0, 1-0; — «Пассон» 5-2; — «Джермен-Хунгарія» — 3-3, 3-1; — «Лайтгауз» — 4-0, 1-0.

Кубок США:

1/? фіналу: «Тризуб» Філадельфія — «Фенікс» — 2-1 (0-0). Голи: Світенко (76), Чижович (82).

1/? фіналу: 28.11.1954. «Січ» Елізабет — «Костек» СК — 1-0 (1-0). Гол: Маланчук.

1/? фіналу: 12.12.1954. «Марітімо» Ньюарк — «Січ» Елізабет — 2-3. Голи: Ю.Голоюка (3), Федішин (20), Павлюк (78).

1/? фіналу: 20.03.1955. «Літл клуб» Філадельфія-УСК «Січ» Елізабет 2-0.

1955

Національна соккер ліга Чикаго:

1	НАСК «Швабен»	14	9	4	1	48-18	22		3-1
2	ШАСК «Уайт Іглз»	14	9	1	4	40-25	19		
3	УАСТ «Леви»	14	8	1	5	60-21	17	-	-
4	САСК «Словаки»	14	7	1	6	28-31	15		1-4
5	«Фалконс»	14	6	2	6	36-34	14		
6	ЧАСК «Спарта»	14	6	1	7	42-41	13		2-5
7	ШАСК «Вікінг»	14	6	0	8	30-36	12	0-8	3-2
8	«Рейнджерс»	14	0	0	14	6-79	0		0-8

В 2-му дивізіоні приймали участь СУМА «Крила», а 3-му група «північ» - УСК «Тигри» (обоє — Чикаго).

Товариський матч:

ЗБІРНА НІМ. ЛІГІ, НЬО ЙОРК — ЗБІРНА СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ 1:2 (0:1).

Нью Йорк, 2. січня. — Збірна Стейту Нью Джерзі, в складі якої грали три змагуни „Січі“ — Елізабет перемогла репрезентантів Німецької Ліги, що числиться однією з найсильні-ших футбольних груп. Успіх Нью Джерзі був теж успіхом у-країнців, бо це вперше до збір-ної команди зачислено як-трьох українських змагунів: Олінця, Маланчука і Вітюка. В попередньому році тільки О-лінець з красок „Січі“ репре-зентував Нью Джерзі і був тоді найкращим змагуном на гриці.

ГАРАСИМ, ГРИЦУЛЯК — ПРОТИ 1 ФЦ НЮРНБЕРГ!

Філадельфія, 15. 5. 1955 — Збір на Філадельфії зустріла на уні-верситетському стадіоні МекКар-ті в присутності ок. 9,000 гляда-чів німецьких туристів 1 ФЦ Нюрнберг з вислідом 5:8 для гостей. Почесну роль в збірній грав Владьо Гарасим (УСК „Тризуб“) на позиції шопера,

коли на правому крайнику ви-ступив змагун Аллентовну — українець Грицуляк. Перша пів-гра 2:5. Ворота здобули: 1 ФЦ Нюрнберг — Мурльок 4, Шаде 3, Вагнер 1, для Збірної — Фер-ріс 2, МекЛоглін 2, Екерт 1.

Склад Філадельфії: (Вітоле, (Вільзон), Лемей, МакЛюд, Л. Олівер, ГАРАСИМ, Бар, ГРИЦУ-ЛЯК, Шуберт, Ферріс, Екерт, МекЛоглін.

Газети «Свобода» Нью-Джерсі, США, 5.01.1955 та «Спорт» Торонто, Канада, 28.05.1955.

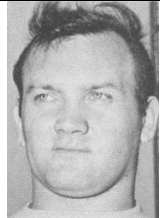

ПЕРСОНАЛІНІ УКРАЇНСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ

Андрушко Роман	22.06.1928 Львів, захисник, «Січ» Регенсбург, Німеччина, ДП, 1948-49, «Леви» Чикаго, США 1949-58.	
Арндт Євгеній	30.06.1928 Калушський район-4.08.1998, США, захисник, команда Ріміні, Італія 1945, «Січ» Регенсбург, Німеччина, ДП, 1948, «УСК» Горблінг, Англія 1948-49, «Леви» Чикаго 1949, «УСК» Нью-Йорк 1950-54, 55-58, 50/51 ?-5, «Січ» Елізабет всі США 1955, служив в дивізії СС «Галичина».	
Банах Омелян (Мільо)	11.06.1922 Вінники-2002 США, нападник, «Дніпро» 1936-39, 41, «Харчовик» обоє Вінники 1940-41, «Україна» Львів 1942-43, команда дивізії «Галичина» 1944-45, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945, «Леви» Карльсфельд, «Україна» Ульм 1946-47, «Беркут» Новий Ульм 1947-48, всі Німеччина, ДП, «Фенікс» Карлсруе, Німеччина, 2 Д, 1946/47, 4-2, «УСК» Нью-Йорк 1948-49, 51-54, 1950/51 ?-8, «Гота» Нью-Йорк 1950, «Ливи» Чикаго, США, 1954-58.	
Баранецький Володимир	«УССК» Львів, «УССК» Мюнхен, Німеччина, ДП, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-52, «Україна» Монреаль, Канада 1951-53. Засновник та перший голова «УСК» Нью-Йорк.	
Батерфальв Ярослав	«Верховина» Старий Самбір, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945, «Січ» Регенсбург, Німеччина, ДП, 1947-48, «Леви» Чикаго, США 1950-51.	
Бачинський Юрій	захисник, «УССК» 1941-44, «Тризуб» обоє Львів 1944, «Україна» Ульм 1946, «Дніпро» Байройт обоє Німеччина, ДП, 1947-49, «Україна» Монреаль, Канада 1949-55.	
Береза Мирон	24.08.1936 Тернопіль, нападник, ФК «Серен» Бельгія юнаки, «Україна» 1950-56, 58-66, 54 ?/13; 55 ?/11; 64 ?/11; 65 ?/10, «Торонто Сити» обоє Торонто, Канада, «УАСТ» Рочестер, США 1956-57, збірна Канади 4-0 1957.	
Бідняк Террі (Тарас)	20.06.1945 Раковець, університет Мічіган, США 1964-66, «Україна» Торонто, Канада 1957-68, «Детройт Кугерс» Детройд, США 1968, НАСЛ 0-0, «Торонто Метрос» Торонто, Канада 1971, НАСЛ 4-0. Тренер шкільних команд Канади, СТ «Україна» Торонто, Канада 1987. Викликався в збірну Канади, але матчів не провів 1968.	
Білан Олександр	«Роксолана» Рогатин, «УСК» Нью-Йорк, США 1950-53 та тренер 1951-54.	
Бобинець Володимир (Вальтер)	«Стріла» Оттава, «Україна», «Тризуб» обоє Торонто 1953-55, ФКІ «Просвіта» Вінніпег всі Канада 1955.	

Богомак Хуан (Іван)	півзахисник, АА «Аргентинос Хуніорс» Буенос Айрес, Аргентина 1948-50, 2 Д, всього 15-1.	
Бойцун Михайло	голкіпер, «Поділля» Тернопіль, «Сян» Пфаркірхен 194?, «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП, «УСК» Нью-Йорк 1948-49, УСК «Січ» Елізабет 1951-?, «Стріла» Трентон всі США 1956-57.	
Борецький Володимир	«Поділля» Тернопіль, «Україна» Ульм, 1946, «Дністер» Цуффенгаузен обоє Німеччина, ДП, 1947, «.?.» Канада. Тренер «Україна» Торонто 1959, 61-66, 69.	
Босий Василь	голкіпер, «УСК» Рудно 1932-33, «Тризуб» 1933-35, «Україна» обоє Львів 1935-39, 41-44, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945-46, «Україна» Ульм, 1946, «Беркут» Новий Ульм обоє Німеччина, ДП, 1945-46 «УСК» Нью-Йорк 1948-52, «Крила» Йонкерс обоє США, «Україна» Монреаль, Канада 1951-52. Тренер «УСК» Нью-Йорк, США.	
Будко Джордж (Георгій)	«Де Спортіво Док Зюйд» Буенос Айрес, Аргентина 1947-59, 2 Д, всього 13-10.	
Варецький Хуан (Іван)	СЕ «Ель-Порвенір» Герлі, 2 Д, 1959-65, всього 13-0, УСТ «Тризуб» Філадельфія обоє США 1957-65 з перервами.	
Васьків Піт (Петро)	«Україна» 1951-53, 55-60, 1956 ?-17, «Ваккер» обоє Монреаль, Канада 1954.	
Віршук Мирослав	голкіпер, «Тризуб», УССК» обоє Львів 1941, «Скала» Стрий 1942-43, «Леви» Чикаго, США граючий тренер 1954-55.	
Вітюк Мирослав	захисник, «УСК» Нью-Йорк 1951-53, 57-58, 52/53 15-1, «Січ» Елізабет обоє США 1953-56. Тренер «Січ» Садбері, Канада.	
Волошин Володимир	нападник, «Русь» Ужгород, КА «Париж» Франція 2 Д, 1948/49 3-0.	
Волянін Адам	13.11.1919 Львів-26.10.1987 Парк Рідж, США, нападник, «Погонь» 1935-39, «Спартак» обоє Львів 1939-40, «Спартак» Москва 1941 1-0, «Марунс» 1946-47, «Поліш Уайт Іглз» АК 1947-53, «Фалконс» всі три Чикаго, США 1953-64, «Хакоах» Нью-Йорк, США 1960-62, збірна США 1-0 (1950), УЧМ 1-0 (1950), тренував команди США. В 1976 році включений в «Зал слави сокера США». Вступив в 1942 році в армію Андерса, воював в Африці та на Близькому сході.	
Габа Євстафій	1930 Судова Вишня, нападник, «Україна» Торонто, Канада 1951-55, 1952 ?-10, 53 ?-7, 54 ?-12, 55 ?-10 та тренер 1976-81, 85-93.	
Гарасим Володимир	нападник, «Ватра» Дрогобич 1934-44, СТ «Україна» Ульм 1946, «Лев» Міттенвальд 1946-48, «Січ» Регенсбург всі Німеччина, ДП 1948-49, «Січ» Садбері, Канада 1950-54, «УСК» 1951-53, 50/51 ?-1, «Айнтрахт» обоє Нью-Йорк, «Тризуб» Філадельфія всі США 1953-59.	
Гнатів М.	півзахисник, УСТ «Лев» Карсфельд-Міттенвальд, Німеччина 1946, «.?.» Франція, нижчі дивізіони Франції, СТ «Україна» Торонто, Канада 1960.	

Голюка Євгеній	нападник, «Лемко» Сянік 1941-42, «УССК» Львів 1943, УСТ «Лев» Міттенвальд 1946-48, «1.АСФ» Розенгайм, обоє Німеччина ЗД, 1946/47, «УСК» Нью-Йорк 1949-55, 50/51 ?-5, 52/53 18-16, УСВТ «Чорноморська січ» обоє США 1956.	
Горенштейн Абрам	28.12.1920 Новоселиця, Буковина-1998 Канада, воротар, «Динамо» Київ 1941 0-0, «Динамо» Чернівці 1945, «Маккабі» 1945, КС «Чіканул» обоє Бухарест, Румунія 1946/47 2/-?., 47/48 4/-?., ФК «Сет» 1948/49 32/-53, 50/51 1/-?., «Олімпік» Ліон, обоє Франція 1949/50 30/-?., «Депортиво Калдас» Манісалес, Колумбія 1951 11/-?, 52 12/-?, КА «Рівер Плейт» Монтевідео, Уругвай 1952.	
Горський Андрій	нападаючий, УСК «Довбуш» Чернівці 1935-37, УСК «Довбуш» Коломия 1943, «Україна» Зальцбург, Австрія, 1945, «Україна» Ульм 1946, УСТ «Луч» Айхштадт, «Січ» Регенсбург, всі Німеччина, ДП, 1947, «Україна» 1949 ?-13, 50-53 граючий тренер, «Тризуб» обоє Торонто, Канада 1953.	
Гошовський Микола	півзахисник, «Скала» Стрий 1935, «Україна» Львів 1933-34, 35-39, 41-44, «Україна» Ульм 1946, «Беркут» Новий Ульм 1945-46, «Січ» Регенсбург всі Німеччина, ДП 1947-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-49 та тренер 1955-56.	
Гумінілович Степан	9.01.1917 Топорівці (Городенківський район)-27.01.1985 Торонто, Канада, голкіпер, «Довбуш» Коломия 1943, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «Україна» Зальцбург 1946-48, «Дніпро» Ошава, Канада. Тренер «Дніпро» Ошава, Канада 1961. 1948-57 роках проживав в Аргентині та Чилі. Служив в дивізії СС «Галичина». Визначний громадянин, музикант, композитор, диригент хорів і старшина Першої Української Дивізії Української Національної Армії.	
Дахнівський Мирон	19? Дрогобич-19? США, нападник, «УССК юнаки» Мюнхен, Німеччина, ДП, «Леви» Чикаго, США 1950-54.	
Дейчаківський Микола	9.12.1921 Ямниця-11.07.2002 Парма, США, захисник, «Вихор» Ямниця 193?-36, 39-42, «Пролом» 1937-39, «Черник» обоє Станіславів 1943, «УССК» Львів 1943-44, «Чорногор» Аугсбург 1947, «УССК» Мюнхен 1947-48, УСТ «Січ» Регенсбург 1948, «1.АСФ» Розенгайм, всі Німеччина, ЗД, 1946/47, 47/48. УСТ «Тризуб» Філадельфія 1950-51, УАСТ «Леви» Чикаго обоє США 1951-54, емігрував в США та став лікарем. Мемуарист, громадський діяч, член ОУН.	
Дичківський Володимир	27.04.1913 Ямниця-11.12.1964, Торонто, Канада, захисник, «Вихор» Ямниця, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «УСК» Горблінг, Англія 1947-51, «Україна» 1952-54, 56-61, «Тризуб» обоє Торонто, Канада 1955, «УАСТ» Рочестер, США 1957. Член ОУН.	
Дичківський Леонід (Лев, Левко)	нападник, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «УСК» Горблінг, Англія 1947-51, «Україна» 1952-57, 53 ?-11, 54 ?-14, 55 ?-9, «Тризуб» обоє Торонто, Канада 1955, «УАСТ» Рочестер, США 1957. Тренер «Україна» Торонто, Канада 1972-79.	

Дицьо Юрій	голкипер, нападник, «Буревісник» 1940, «УССК» обоє Львів 1941-44, грав також в хокей, «Буревій» Ноймаркт, Німеччина, ДП, «Україна» Монреаль, Канада 1951-52, «УСК» Нью-Йорк, США 1951-52.	
Дмитрук Васіліо (Василь)	КА «Таллерес» Ремедіос де Ескалада 1946, 2Д, 10-2, «Аргентина де Кільмес» Кільмес обоє Аргентина 1947, 2 Д, 5-3.	
Дмитрук Естебан Мартін	голкипер, «Кільмес» АК Кільмес 1942-47, «Сан-Лоренсо де Альмагро» Буенос-Айрес обоє Аргентина 1947 2/-?.	
Дмитрук Хуан (Іван)	«Кільмес» АК Кільмес, Аргентина 1942-46, 2 Д, всього 147 матчів.	
Довгалюк Леонід	нападник, «ВАК» Відень, Австрія 1956-60; 1Д, 59/60 2-0, СТ «Україна» Торонто, Канада 1960-65; 61 ?-9, 64 ?-15; 65 ?-9, УСТ «Чорноморська Січ» Ньюарк, США 1962-63. Тренер СТ «Україна» Торонто, Канада 1971-72, 75, 78, 80, 84.	
Древницький Теофіль (Філько)	голкипер, «УССК» Мюнхен, «Чорногора» Аугсбург 1947, УСТ «Січ» Регенсбург всі Німеччина, ДП, «УСК» Нью-Йорк 1949-52, «Леви» Клівленд 1954-55 граючий тренер, «УАСТ» Рочестер всі США 1956-57,	
Дубляниця Роман	4.03.1923 Перемишль-14.04.1988 Чикаго, США, голкіпер, СТ «Сян» Перемишль 193?-44, УСТ «Чорногора» Аугсбург 1945, СТ «Україна» Ульм, 1946-47, «Беркут» Новий Ульм всі Німеччина, ДП, 1946, «Леви» Чикаго, США.	
Закалужний Володимир (Волт)	2.05.1925 Перемишль-1.09.2013, півзахисник, «Сян» Перемишль 194?-44, «Дністер» Цуффенхаузен 1947, «Фенікс» Карлсруе, 2 Д, 1946/47 5-0, «Січ» Регенсбург 1948-49, «Ян» Регенсбург 2 Д, 1949/50 15-5, ТСВ «Швабен» Аугсбург всі Німеччина 2 Д, 1950/51 20-1, «Україна» Торонто, Канада 1 Д, 1951 ?-8, 52 ?-15, 53 ?-8, 54-55, 58-59, «УАСТ» Рочестер, США 1955-57, 61, «Хеллас» Торонто 1956-57, «Україна» Монреаль 1960, збірна Канади 1957 4-0, тренер «Україна» Торонто всі Канада 1951-55, 57- 60, 62, 70.	
Зарицький Василь	9.01.1925, Борислав, захисник, «Ропник молодь» Борислав, «Чорногора» Аугсбург 1947, «Дніпро» Ульм 1946, 47-48, «Беркут» Ульм всі Німеччина, ДП, 1948, «Леви» Чикаго, США 1950-53.	
Звонок Михайло	захисник, «Пролом» Станіславів, «Сян» 1938, «Юнак» обоє Перемишль 1942, «УСК» Ландек, Австрія, ДП, 1945, «УССК» Мюнхен, Німеччина, ДП, «Україна» Монреаль, Канада 195?.	
Ігнатович Володимир	22.12.1930 Старо-Самбірський повіт, нападник, СТ «Орлик» Берхтесгаден, ДП 1945-48, «Орлик» Летбридж 1948-50, «Україна» Торонто, обоє Канада 1951-63.	
Казарновський Ісаак Абрамович	29(17).09.1890 Миколаїв-12.01.1981 Москва, Нападаючий, «Янг Бойз третя команда» Берн 1907-?., «Янг Феллоуз» Цюрих обоє Швейцарія 1908-17, «Зебра» Миколаїв 1910-11. Після смерті батька в 1891 році мати з дітьми переїхала до Одеси, а в 1900 сім'я перебралася до Швейцарії. Влітку 1917 разом з групою політичних емігрантів повернувся в Росію. Хімік, член-кореспондент АН СРСР 1939. Працював на Шлиссельбургському пороховому заводі 1917-18, в міському санітарному бюро в Севастополі 1918-21, в фізико-хімічному інституті ім. Л.Я. Карпова 1922-81. Викладав в Інституті «Мінерва» в Цюриху 1914-17.	

Казьдоба Вальтер (Володимир)	20.11.1942 Україна, півзахисник, УСВТ «Чорноморська Січ» Нью-арк 1956-67, 68-74, «Спартанс» Філадельфія обоє США 1967, НПСЛ 8-1.	
Камат Володимир	захисник, «Дніпро» Корнберг 1947, УСТ «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП, 1948-49, «УАСТ» Рочестер, США 1952-57, «Три-зуб» Торонто, Канада 1957-57.	
Каратницький Богдан	півзахисник, «Пролом» Станіславів 1936, «Україна» Львів 1937-39, 41-44, «Україна» Зальцбург 1945-48, «УСК» Ляндек обоє Австрія 1948, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-52.	
Касіян Микола	23.12.1924 Микулинець, Івано-Франківська область, голкіпер, грав за гімназію міста Снятина, УСТ «Орлик» Берхтесгаден 1946, «Дніпро» Ульм, УСТ «Леви» Карсфельд-Міттенвальд 1946, УСТ «Беркут» Ульм 1947-48, УСТ «Січ» Регенсбург всі Німеччина, ДП, 1948-49, «УСК» Нью-Йорк, УАСТ «Леви» Чикаго обоє США 1950-56, був арбітром. В США переїхав в 1949 році.	
Кемп Євгеній	18.02.1916 Київ-4.02.1995, нападник, СК «Хумберто» Віла Маріана 1935, 2 Д, 14-5, СК «Албіон» 1936, 1 Д, 11-6, ФК «Сан-Пауло» обоє Сан-Пауло 1 Д, 1936 4-4, 37 8-4, 41 7-6, «Ботафого» Ріо-де-Жанейро 1937-39; 1 Д, 1937 ?-2, «Наутіко» Ресіфе всі Бразилія 1940-41, аматорські команди «Ікарія» та «Нітерої». Батьки Євгенія були біженцями після першої світової війни. В Бразилії з 1923 року. Мав уругвайське громадянство. Був активним членом комуністичної партії Бразилії.	
Кобзар Володимир	18.01.1909 Львів-15.08.1977 США, нападник, «Україна» Львів 1923-31, 41-44, «Русь» Ужгород 1931-38, 1936/37 ?-2, «Русь» Хуст 1939, «Спартак» Львів 1939-40, «Сян» Перемишль 1941-42, «Довбуш» Коломия 194?, «Україна» Зальцбург, Австрія 1944-46, «Січ» Регенсбург, Німеччина, ДП, 1946-48, «УСК» Нью-Йорк 1949-52, УАСТ «Леви» Чикаго 1949, тренер «Січ» Елізабет, всі США 1954. Грав також в хокей «Україна» 1927-31. Загинув в автокатастрофі.	
Коваль Наталіо	«Тіро Федерал» Росаріо, Аргентина, 1952, 2 Д 5-0.	
Конарський Фелікс	9.01.1907 Київ-12.09.91 Чикаго, США, нападник, КС «Полонія» 1924-26 0-0, 27 3-0, 28 0-0, 29 10-0, ВКС «Легія» обоє Варшава, Польща 1927 0-0. Відомий польський артист та поет. В США з 1965 року.	
Костюк Роман	4.01.1909-?, півзахисник, «Дніпро» Вінники 1942-44, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945-47, «Україна» Торонто, Канада 1949, «УАСТ» Рочестер, США 1950.	
Коханюк Юрій	14.01.1923 Луцьк, півзахисник, «Січ» Регенсбург, Німеччина, ДП 1947-48, «Леви» Чикаго, США 1950-54.	
Кошук Петро	«Буг» Холм 1942-43, «Чорногора» Аугсбург, Німеччина, ДП 1945-48, «УАСТ» Рочестер, США 1950.	
Кравченко Іосиф	«УССК» Львів, «Поділля» Тернопіль 1943, «УССК» Мюнхен, Німеччина, ДП, «УСК» Нью-Йорк, США 1951-55, 52/53 12-0, став професором коледжу Уілкс-Беррі.	

Кригер Влодзімеж	29.01.1900 Катеринослав (Дніпро)-17.09.1975 Лондон, «Сіріус» 1916, «Стадіон» обоє Катеринослав 1917, «АЗС» 1920-23, «Полонія» обоє Варшава, Польща 1923 0-0, 25 4-0, 26 4-1, 27 19-6, 28 24-8, 29 17-6, збірна Польщі 1928 1-0. Також грав в хокей: «АЗЛ», «Полонія», «ВТЛ» всі Варшава та збірна Польщі 35-4, учасник ОІ 1928, 32, ЧС 1930, 31, ЧС 1927, 29. В Польщі з 1919, в Англії з 1946 року.	
Куденко Вальтер (Володимир)	1936 УРСР, захисник, УСТ «Тризуб» Філадельфія, США 1955-58, 59, збірна США олімпійська 1958. Батько загинув воюючи в складі Червоної армії під час Великої Вітчизняної війни, разом з сестрами та матір'ю потрапив у табір ДП в Німеччині, в 1950 році переїздить до США. В 1958 році потрапив в автокатастрофу, після якої кар'єра футболіста пішла вниз.	
Кузик Юрій	.?.09.1929 Рогатин, нападник, «Орлик» Берхтесгаден, Німеччина, ДП 1946, «Леви» Чикаго, США 1950-54.	
Кулішенко Джордж (Юрій)	19.? Україна, голкіпер, СК «Айнтрахт» Німеччина, «Січ» Елізабет 1955-57, УСТ «Тризуб» Філадельфія, обоє США 1957-60, збірна США олімпійська 1-0 1959. Кращий гравець АСЛіги 1958/59.	
Куляс Юліан	1923 Ярослав, півзахисник, «Крила», «Леви» обоє Чикаго, США 1954.	
Кутний Богдан	півзахисник, «Гарбарнія» Львів 1941-42, 44, «Сила» Стрий 1943, «Україна» Львів 1944, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, УСТ «Січ» Регенсбург, Німеччина, ДП, 1947-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1953-54, служив у дивізії СС «Галичина».	
Куц Іван	голкіпер, УСК «Ватра» Дрогобич 1934-44, «Україна» Ульм 1946, УСТ «Дністер» Цуфенхаузен обоє Німеччина, ДП, 1947-48, УАСТ «Леви» Чикаго, США 1952-53.	
Куцан Богдан	12.03.1922 Самбір-29.03.85 США, нападник, «Дністер» Самбір 1941-43, «Лемко» Сянок 1944, «Україна» Зальцбург, Австрія, 1945, «Україна» Ульм 1946, «Дністер» Цуфенхаузен 1947-48, «Січ» Регенсбург 1947, «Беркут» Ульм 1948 всі ДП, «Фенікс» Карлсруе, 2 Д, 1946/47 19-4, ВфБ «Штутгарт», всі Німеччина, 1 Д, 1948/49 9-2, «Ганза» 1949, УАСТ «Леви» 1950-54, тренер СК СУ-МА «Крилья» всі Чикаго, США.	
Лапичак Андрій (Адріян)	19.?-29.07.1979 Ньюарк (США), півзахисник, «УСК» Краків 1940, «Засяння» Львів 1941, «Сян» Перемишль 1941-44, «Скала» Стрий 1943, «Україна» 1945-47, «Австрія» обоє Зальцбург, Австрія 1947/48, 2 Д, ?-2, УСК «Січ» Елізабет 1951, «УСК» Нью-Йорк 1949-53, 52/53 10-0, граючий тренер УСВТ «Чорноморська січ» Ньюарк всі США 1956 ?-2.	

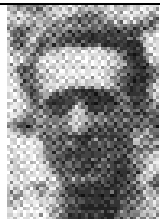
Ленчицький Роман	20.02.1915 Самбір-8.05.1995 США, захисник, УСТ «Дністер» Самбір 1933-38, 41-43, «Україна» Львів 1939, «Україна» 1945, «УСК» обоє Зальцбург, Австрія, ДП, 1945, «Україна» Ульм 1946, «Дністер» Цуфенгаузен 1947-48, «Беркут» Ульм всі Німеччина, ДП, 1948, УСТ «Леви» Чикаго, США 1949-52.	
Лесюк Вальтер (Володимир)	нападник, «Україна» Львів 1928-36, команда дивізії «Галичина» 1944-45, команда лагерь Ріміні, Італія 1945-46, «УСК» Горблінг, Англія 1950, «Січ» Садбері 1950-52, «Україна» Торонто обоє Канада 1952-57, 53 ?-6.	
Літвяк Серхіо (Сергій)	19.?.-19.06.2001, голкіпер, КС «Емелек» Гуаякіль, Еквадор 1947–51, 1 Д, КД «Універсідад Католика» Сантьяго, Чілі 1952-57, 1 Д; 1957 8/-?. Був в запасі збірної Чилі на ОІ 1952 року. Хочу звернути увагу, що в 1936 році за «Більшовик» Київ грав воротар Литвак ?!	
Лютак Стефан	19.?. Буковина, захисник, «Довбуш» Черновці 1938-40, «Степ», «Україна» обоє Львів, «УСК» Лексенфельд 1945, «Україна» Зальцбург обоє Австрія 1945, «Україна» 1946-47, «Беркут» обоє Ульм 1947, «Дністер» Цуфенгаузен 1948, «Січ» Регенсбург всі Німеччина, ДП, 1948, «Леви» Чикаго 1949, «УСК» Нью-Йорк 1949-52, УСК «Січ» Елізабет всі США 1951-57. В 1941-44 роках служив в українській поліції.	
Магоцький Йосип	«Україна» Львів 1941-44, «Дніпро» Байройт, Німеччина, ДП, 1945-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-49.	
Магоцький Степан	1908, «Україна» 1928-39, 41-44, «УССК», «Степ» всі Львів, «Дніпро» Байройт, Німеччина, ДП, 1945-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-52. В 1941-44 роках служив в українській поліції.	
Макаров (Макар) Павло (Пауль) Капітонович	26.01.1919 Ростов-на-Дону- ? .01.1963 Франція, нападник, «Динамо» Ростов-на-Дону 1936-39, 1936 весна, 3 Д, 1-0, 1937 2 Д, 7-2, 1938, 1 Д, 22-4, 1939 2 Д, 21-8, «Динамо» Харків 1940, 2 Д, 9-4, «Спартак» Ленінград 1941, 1 Д, 8-3, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945, «Україна» Ульм 1945-46, «Чорногора» Аугсбург 1946, «Беркут» Ульм, 1947 граючий тренер, «Кіккерс» Штутгарт 1 Д, 1946/47 5-2, «Фенікс» Карлсруе 1 Д, 1946/47 18-1, ТСГ «Ульм 1846» всі Німеччина 1 Д, 1947/48 9-3, «Олімпік» Нім 2 Д, 1948/49 0-0, 49/50 29-3, 1 Д, 50/51 3-0, ФК «Гренобль» 2 Д, 1951/52 7-0, 52/53 3-0, 53/54 1-0, УС «Монтаржи» 3 Д, 1955/56, ФК «Вовердойс» Вовер, всі Франція, граючий тренер 1957-58, «Тризуб» Торонто, Канада 1 Д, 1954-55, тренер ФК «Вовердойс» Вовер, Франція 1958-61.	
Маркевич Ростислав	5.03.1927 Вінники, нападник, «Дніпро» Вінники 1942, команда табору Ріміні, Італія 1945, «Лев» Міттельвальд, «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП, 1947-49, УАСТ «Леви» Чикаго 1950-58, «УСК» Нью-Йорк обоє США 1952-53, служив в дивізії СС «Галичина» 1944.	

Маркус Володимир	16.10.1933 Берестяни-15.06.2008, «УСК» Нью-Йорк 1950-55, 59-?., «Січ» Елізабет 1960, «Чорноморська Січ» Ньюарк всі США.	
Маркус Дов	31.01.1946 Донбас, нападник, «Лонг-Айленд університет» 1965-67, кращий гравець студентської ляги 1967 року, «Нью-Йорк Генералс» Нью-Йорк обоє США 1968, НАСЛ 1-0. Працював викладачем в школах Нью-Йорка.	
Медведчук Іван	20.04.1926- ?. Канада, захисник, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «УФК» Горблінг, Англія ДП, 1947, «Січ» Регенсбург, ДП, 1947-49, «Ян» Регенсбург, 1 Д, 1949/50 13-0, ШФ «Зінген-04» 3 Д, 1951/52 24-0, ТСГ «Ульм-1846» всі Німеччина, 1 Д, 1952/53 4-0, «Тризуб» Філадельфія, США 1953-54, «Тризуб» Торонто 1954, «Україна» Монреаль, обоє Канада граючий тренер 1954, служив в дивізії СС «Галичина» 1944.	
Мельниченко	«Де Спортіво Док Зюйд» Буенос Айрес, Аргентина 1949, 2 Д 1-0.	
Мікльош Іван Владиславович	1917 Львів-30.07.48 Німеччина, півзахисник, «Україна» 1937-39, 41-44, «Спартак» обоє Львів 1940-41, «Україна» Зальцбург, Австрія, 1945, «Україна» Ульм, 1946, «Дністер» Цуфенхаузен, всі ДП, 1947-48, «Фенікс» Карлсруе, всі Німеччина 2 Д, 1946/47 16-0.	
Миколайчук Ніколас	КА «Таллерес» Ремедіос де Ескалада, 2 Д, всього 1958-59 13-0, «Аргентино де Кільмес» Кільмес обоє Аргентина 1965, 2 Д 6-0.	
Мисакович Степан	19?-65, голкіпер, «Україна» Ульм 1946-48, «Дністер» Цуфенхаузен, всі ДП, Німеччина 1947-48, «Україна» Торонто, Канада 1949-54.	
Мицавка Ярослав	півзахисник, «Ватра» 1934-44, «Підгір'я» обоє Дрогобич 1941, «Україна» Зальцбург Австрія 1945-46 граючий тренер, «Україна» Ульм 1946-47, «Дністр» Цуфенхаузен обоє Німеччина, ДП, 1947, «Беркут» Ульм 1948, «Леви» Чикаго, США 1950-54.	
Мочерняк Ярослав	півзахисник, «Прометей», «Лев» обоє Карльсфельд-Міттенвальд, Німеччина, ДП 1946, «Україна» Торонто, Канада 1949-53.	
Муц Олександр	19?-19? США, півзахисник, «УССК» 1941, «УТТ» 1942, «Тризуб» всі Львів 1943, «Буревій» Ноймаркт, «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП, 1947, «Україна» Монреаль, Канада 1951, «СУМА» Клівленд, США 1953.	
Новаківський Сидор	«Україна» Львів 1941-44, «Тризуб» Філадельфія, США 1956.	
Нога Микола	нападник, «?.» Аргентина, «Україна» Торонто, Канада «Леви» Чикаго, «Тризуб» Філадельфія обоє США 1960-64, збірна США 1-0 1964.	

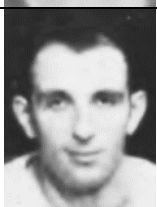

Опалевич Богдан	захисник, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «Беркут» Ульм, Німеччина, ДП 1947-49, «Україна» Торонто, Канада 1949-57.	
Ощудляк Дмитро	«Довбуш» Коломия 1942, «Чорногора» Аугсбург, Німеччина, ДП, 1947, «УСК» Нью-Йорк, США 1949-50.	
Павлічка Іван	півзахисник, «Хортиця» Жидачів 1937, «Скала» Стрий 1937-41, «Україна» Львів 1941-44, «Україна», ДП, 1945-47, «Аустрія» обоє Зальцбург, Австрія, 2 Д, 1947/48, ?-2, 48/49 ?-3, «УСК» Нью-Йорк, 1949-51, 50/51 ?-1, «Тризуб» Філадельфія обоє США 1951-67, працював ветлікарем в Філадельфії.	
Павлюк Роман	19.?., Львів, нападник, гімназія № 2, Львів, «Лев-молодіжна» Карльсфельд 1944, «Орлик» Берхтесгаден обоє ДП, 1945-46, ШК «Берхтесгаден» всі Німеччина 1945-46, «УСК» Нью-Йорк, США 1949-51, 54-58, 50/51 ?-7, 52/53 ?-10, служив в армії США 1952-53.	
Пазуняк Роман	19.?.-19.?. США, півзахисник, «Буревій» 1935, «Україна» 1936-37, 41-44, «Тризуб» всі Львів 1943, «Буревій» Ноймаркт, Німеччина, ДП, клуби Німеччини, США, Канади, «Тризуб» Філадельфія, США 1956.	
Панчишин Роман	нападник, «Гарбарня» 1943, «Сила» обоє Львів, «Україна» Зальцбург 1945-47, «УСК» Ляндек, 1948, «Аустрія» Зальцбург, всі Австрія 1947/48, 2 Д, ?-2, «Україна» Торонто, Канада 1949-53, 49 ?-23, 50 ?-25, 53 ?-1.	
Поритько Богдан	захисник, «УССК» Львів 1942-43, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП, 1946-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1949-53.	
Прудіус Богдан	15.02.1920 Жмеринка-19.?. США, «УССК» Львів 1941-43, «Україна» Ульм, Німеччина, ДП 1946-47, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-51 граючий тренер.	
Пшеничний П'єр (Петро)	28.12.1928 Гамовка, Запорозьська область-10.10.1994 Марсель, Франція, голкіпер, АК «Барасс» 19?..-51, «Олімпік» 1 Д, 51/52 1/-2, 1952-54 дублери, «УС «Сент-Марсель» обоє Марсель всі Франція 3 Д, 1953-5?. Був арбітром.	
Редліх Ришард	20.11.1904 Київ-2.01.1999 Варшава, Польща, захисник, «Сокіл» Київ, «Оркан», КС «Варшав'янка» 1923-29, «АЗС» всі Варшава, Польща 1929-32 граючий тренер.	
Рибак Володимир	4.06.1907 Чернівці, півзахисник, «Довбуш» Чернівці, «Тризуб» Львів 1942-43, «Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП, 1946-48, «Україна» Торонто, Канада 1949 та тренер 1949-53, 58-59, 64-65.	
Ріда Ю. (Юліан)	нападник, «ЯСК» Чернівці, «УСК», 1946-47, «Аустрія» обоє Зальцбург 1948/49, 2 Д, ?-6, 49/50, «ЛАСК» Лінц 1949/50, «Форверт» Штайр всі Австрія, «Тризуб» Філадельфія, США 1953-54.	

Романець Степан	1913 Перемишль-19.?. США, захисник, «Україна» Львів 1937-38, «Сян» Перемишль 1942, «Скала» Стрий 1943, «Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП, 1946-48, «Україна» Торонто, Канада 1949.	
Романович Роман	захисник, «Тризуб» Богданівка, «УССК» 1941, «Тризуб» обоє Львів 1941-44, «Україна» Торонто 1951-5?, «Україна» Монреаль обоє Канада 1959.	
Романяк Степан	нападник, «Ватра» Дрогобич 1941-44, «Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП, 1946-48.	
Савка Богдан	нападник, «РКС» Львів, «Чорногора» Аугсбург 1945-47, «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП, 1948-49, «Орлик» Клівленд 1952, «Черник» Детройт обоє США 1952-56.	
Світенко Володимир	«Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП 1946-48, «Тризуб» Філадельфія, США 1955-56.	
Семенюк Теодор	голкіпер, команда табору Ріміні, Італія 1945-46, «УСК» Горблінг, Англія 1947-50, «Січ» Садбері 1950-53, «Україна» Торонто обоє Канада 1952-56.	
Серант Василь	захисник, «Лев» Міттенвальд 1946, «Довбуш» Фрайман обоє Німеччина, ДП 1947-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-57, 50/51 ?-1 та тренер 1957-58.	
Сідельник Павло (Пауло) «Грінго»	31.12.1927 Лозова, Харківська область- ?. Чикаго, США, голкіпер, «Дніпро» Ганновер, Німеччина, ДП 1946- 47, «.?.» Ноттінгем, Англія, любительська, «Жабакуара» АК Санта - Андре 1951-54, 57-74, 51-52, 1 Д, 0-0, 53-54, 2Д, ФК «Сантос» Сан-Пауло 1954-57, 1 Д, 0-0, «Дженерал Моторс» 1957-74. Технічний директор команди «Дженерал Моторс» всі Бразилія. Засновник та тренер «Ріо Верді» штат Амазонка, команда індіців. На любительському рівні займався боксом. Через розкуркулення радянською владою його батько співпрацював з фашистами.	
Скварчинський Станіслав	13.11.1909 Київ-15.08.1973 Варшава, Польща, голкіпер, «Краковія» Краков 1928 0-0, «Легія» Варшава обоє Польща 1929 23/-32, 30 15/-12, 31 13/-22. В 1923 році переїхав в Польщу.	

Скоробогатий Роман	півзахисник, «Скала» Стрий 1937-39, «Лемко» Сянок 1941, 44, «УССК» Львів 1942-43, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-52 та президент 1949-52.	
Скоцень Йосип Антонович	24.04.1916 Львов-?. Канада, півзахисник, «Тризуб» 1933-35, «Україна» обоє Львов 1935-39, 41-44, «Лемко» Сянок 1944, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945-46, «Україна» Ульм 1946-47, «Фенікс» Карлсруе обоє Німеччина 1947, 2 Д, 46/47 7-0, СК «Шарлеруа дублери» 1947, «Олімпік» обоє Шарлеруа, Бельгія 1948, «ОГК» Ніцца 1948, 1 Д, 48/49 0-0, «Сан-Рафаель» Сан-Рафаель обоє Франція 1948-49, «Україна» Едмонтон 1950-51, «Україна» 1 Д, 1953 ?-3, 54 ?-11, «Тризуб» 1952, 54, «Канадієнс» всі три Торонто, всі Канада 1 Д, 1955 7-0.	
Скоцень Олександр	28.07.1918 Львів-1.09.2003 Торонто, Канада, нападаючий, «Україна» Львів 1941-42, СК «Жиліна» Словаччина, 1 д, 1943/44 2-2, «Україна» Зальцбург, Австрія 1945-46, «Україна» Ульм, Німеччина, ДП, 1946, «Фенікс» Карлсруе, Німеччина, 1947, 2 Д, 46/47 25-16, СК «Шарлеруа дублери» 1947, «Олімпік» обоє Шарлеруа, Бельгія 1948, «ОГК» Ніцца 1948, 1 Д, 48/49 26-13, 49/50 22-10, «Україна» Едмонтон 1 Д, 1950 0-0, 51, 6-0, «Україна» 1951, «Тризуб» обоє Торонто всі Канада 1 Д, 1952 16-?, 53 14-?, 54 13-?, 55 5-0. Тренер «Україна» 1951, 56, 57, 62-64, 67-68, «Тризуб» обоє Торонто 1952-54, 55, 60, «Україна» Едмонтон всі Канада 1950.	
Снилик Зенон	14.11.1933 Путятинці, Рогатинський повіт, Львівська область-21.01.2002 Берклі Хайтс, штат Нью-Джерсі, нападник. В 1945-49 роках сім'я проживала в таборі для ДП в Німеччині, в США з 1949 року. «Лев-молодіжний» Міттенвальд 1946-48, університет Рочестера 1951-54, «УАСТ» обоє Рочестер, США 1950-55, 57, «Україна» Торонто, Канада 1954, 55, 59, «Леви» Чікаго, США 1956, 57, 58, «Україна» Монреаль, Канада 1955-57, «УСК» Нью-Йорк 1958-61, «Чорноморська Січ» Ньюарк обоє США 1962-70, збірна США 5-0 1957-63, олімпійська 3-0 1956-59. Капітан збірної США на ОІ.1956 року, 1-0. Був викладачем в університеті Мак-Гілл, Монреаль, Канада, редактором української газети «Свобода» США 1962-88.	
Стасюк Любомир	півзахисник, «Довбуш» Чернівці, «Поділля» Тернопіль 1943, «УССК» Мюнхен, «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП, 1948-49, «УАСТ» Рочестер, США 1951-56.	
Стахровський Джиммі (Дмитро)	нападник, «Леви» Чікаго, США 1952-60, збірна США 2-0 1959.	
Стебельський Володимир	28.10.1918 Калушський район, нападник, «Дністер» Самбір 1937-39, 42-44, «Орлик» Летбрідж 1950, «Україна» Едмонтон 1950, «Україна» Торонто всі Канада 1950-55, 51 ?-6.	
Стецьків Остап	13.03.1924 Львів-15.04.2001 Торонто, Канада, голкіпер, з 1942 року півзахисник, з 1952 року в Канаді. «Юнак» Дрогобич 1937-39, «Україна» Львів 1939, 41-44, команда дивізії «Галичина» 1944-45, табір військовополонених Ріміні, Італія 1945, «Україна» Зальцбург, Австрія, ДП 1946, «Україна» Ульм, ДП 1946-47, «Фенікс» Карлсруе обоє Німеччина 2 Д, 1946/47 24-2, СК «Шарлеруа дублери» 1947, «Олімпік» обоє Шарлеруа, Бельгія 1948, «ОГК» Ніцца, Франція, 1 Д, 1948/49 8-0; 49/50 2-0, «Валансьєн» УС Валанс, Франція 2 Д, 1949/50 15-5, «Олімпік» Ліон, Франція, 2 Д, 1950/51	

	25-4, «Україна» Торонто 1951-52, 53 ?-3, 54 ?-11, 55, 59-60, «Україна» Монреаль 1955-59, «Тризуб» Торонто всі Канада 1956, «УАСТ» Рочестер 1955-57, «Тризуб» Філадельфія обоє США 1959, збірна Канади 1-1 1957. Тренер «Україна» 1951-55 граючий, 58-60, 65-68, 73-77, «Тризуб» обоє Торонто 1956-57, «Україна» Монреаль граючий 1958, «Інтер-Рома» Торонто всі Канада 1961. Служив в СС «Галичина» та був членом УПА.	
Суський Михайло	нападник, «Сян» Перемишль 1935-42, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-52.	
Суховерський Омел'ян	«Довбуш» Чернівці 1925-40, «Лемко» Сянок 1943, «Орлик» Берхтесгаден, Німеччина, ДП 1946, «УСК» Нью-Йорк, США 1951-52.	
Тарашук Юліан	«Поділля» Тарнополь, «УССК» Львів 1943, «УСК» Нью-Йорк, США 1948-54, «Україна» Монреаль, Канада 1951-5?.	
Тарнавський Вальтер (Володимир)	19.08.1939 Київ, голкіпер, СЕ «Ель-Порвенір» Герлі, 2 Д, 1951, 55, 56, всього 52/-?, 3 Д, 1952-54, КА «Ньюелл Олд Бойз» Росаріо 1957-60, 1 Д; всього 55/-?; 1957 1/-0, 58 27/-44, 59 26/-23, 60 1/-0, КА «Сан-Лоренсо де Альмагро» Буенос-Айрес 1960-62, 1 Д, 60 5/-?, всього, 35/-?, кубок Лібертадореса 5/-6 1960, КА «Естудіантес» Ла-Плата, всі Аргентина, 1 Д, 8/-?, «Тризуб» Філадельфія 1964-67, «Бостон Беконс» Бостон обоє 1968, НАСЛ 17/-26, «Спартанс» Філадельфія всі США 1969, 72-74, збірна Аргентини 1/-0 1959.	
Тімко Петер (Петро) «Петер»	13.02.1928 Ужгород- .?., голкіпер, емігрував в Бразилію 1949, «Палмейрас» Сан-Пауло 1949, 1 Д, 3/-4, «Фламенго» Ріо-де-Жанейро 1950, 1 Д, 2/-4, ФК«Сантос» Сантос 1952, 1 Д, 1/-?. Можливо, грав за «Жабакуара» АК Санта-Андре всі Бразилія в 1955, 1 Д, 6/-9, 56, 1Д, 6/-16/ <div data-bbox="357 1391 778 1447" data-label="Text"> <p>Dia 24 de dezembro Jogo nº 5.168</p> </div> <div data-bbox="357 1451 560 1473" data-label="Text"> <p>SANTOS 2 x JABAQUARA 0</p> </div> <div data-bbox="357 1478 778 1697" data-label="Text"> <p>Local: Estádio "Urbano Caldeira", na Vila Belmiro - Santos: Barbosinha, Helvio e Sarno; Ramiro, Zito e Urubató; Alfreidinho, Álvaro, Del Vecchio, Vasconcelos e Tite - Jabaquara: Peter, Biguá e Getúlio; Nelson, Miguel e Nei; Laercio, Antoninho, Araraquara, Guimarães e Flavio - Marcadores: Álvaro e Del Vecchio (2º tempo) - Árbitro: Carlos de Oliveira Monteiro - Renda: Cr\$ 214.890,00</p> </div> <div data-bbox="799 1491 1023 1697" data-label="Text"> <p>PETER <i>Peter Timko</i> 13/2/1928, Vzrohd, (Checoslováquia) Goleiro (1950) 2 jogos (1V, 1E)</p> </div>	
Урам Міхай	1924 Будапешт- .?., зах. та півзах., «Мукачівська гімназія» 1941-42, «Мункач» ШЕ, «Динамо» 1945-46, «Більшовик» всі Мукачеве 1947-48, СК «Братіслава» Чехо-Словаччина 1 Д, 47/48 6-0, 48 2-0, АК «Луккезе-Лібертас» Лукка 1949, 1 Д, 48/49 7-0, АК«Спеція» Спеція обоє Італія 1949-50, 2 Д 49/50 26-0; 50/51 2-0, ФБК «Хунгарія» 1950, «Атлетіко Хуніорс» Барранкілья, Колумбія 1951-52, 1 Д, 51/52 10-0, «Хунгарія» Нью-Йорк, США 1952-53.	
Федак	захисник, «Україна», ДП 1945-46 «Аустрія» обоє Зальцбург, Австрія 2 Д, 1947/48 ?-0, 48/49 ?-0, «Черник» Детройт, США 1950-?.	

Федерчук Ніколас (Микола)	22.04.1936 Вілла Берте, Аргентина-27.05.1984 Аргентина, нападник, «Рівер Плейт-2» 3 Д, 1951, КА «Сан-Тельмо» обоє Буенос-Айрес, 2 Д, 58 21-7, «Чакаріта Хуніорс» Сан Мартін 1959-62, всього 70-29, 2 Д, 1959 ?-13; 1 Д, 1960 ?-8; 1962 1-0, «Альмагро» Буенос-Айрес, 2 Д, 64 17-6, «Олімпо-де-Байа-Бланка» всі Аргентина, 3Д. Син емігрантів з Галичини.	
Хеффлінг Норберт	20.06.1924, Чернівці-18.04.2005 Брюге, Бельгія, етнічний німець, нападаючий, «Динамо» Чернівці 1939-41, 45-46, КС «Чіоканул» Бухарест, Румунія 1 Д, 1946/47 24-22, 47/48 9-2, «МТК» Будапешт, Угорщина 1 Д, 1947/48 13-14, 48/49 12-12, «Лаціо» Рим 1 Д, 1948/49 10-1, 49/50 29-23, 50/51 33-11, «Про Патрія» Бусто-Арсіціо 1 Д, 1951/52 30-7, 52/53 27-5, 54/55 31-8, 2 Д 53/54 31-11, «Ланероссі» Віченца всі Італія 1 Д, 1955/56 9-1, збірна Румунії-2 1-0 1947. Тренував: «Брюгге» 1957-63, 67-68, «Моленбек» 1964-67, РСК «Андерлехт» 1968-69, «Дарінг» 1969-71, «Остенде» 1972-76, «Гент» всі Бельгія 1977-78, «Феснорд» Роттердам, Нідерланди 1963-64, «Про Патрія» Італія 1980-81. Володар кубку Бельгії 1967.	
Хижак Володимир	нападник, «Буй-Тур» Городок 1944, УСТ «Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП, 1946-48, «УСК» Нью-Йорк, США 1950-51.	
Хитра Володимир	півзахисник, «Сян» Перемишль 1941-44, «Дністер» Цуфенгаузен 1947-48, «Беркут» Ульм обоє Німеччина, ДП, 1948, «Україна» Торонто, Канада 1948-52.	
Ходань Станіслав	півзахисник, «Сян» Перемишль 1940, «Україна» Львів, «Лев» Міттенвальд 1946-48, «Січ» Регенсбург обоє Німеччина, ДП 1948-49, «УАСТ» Рочестер, США 1950-54.	
Чайка Олесь	нападник, «Україна» Торонто, Канада 1958-60, «Тризуб» Філадельфія 1956-63, «Чорноморська Січ» Ньюарк обоє США 1963-67.	
Чайківський О.	півзахисник, «Дністер» Самбір 1941, «УСК» Ландек 1945, «УСК» Нью-Йорк, США 1950-54, 52/53 14-0.	
Чернявський Сільвестр	голкіпер, «Тризуб» Філадельфія, США 1955-58, «Україна» 1958-63, 65-68, «Хакоах» обоє Торонто, Канада 1964.	

Чижевич Вальтер (Володимир)	20.04.1937 село Літовиська Самбірський район-2.09.1994 Ролі Дарем, США, нападник, емігрував в США 1947 році, «Темпл Уолс» Темплський університет 1957-59, «Тризуб» Філадельфія обоє США 1958-65, 66-78, 71-75, 1 Д, 58 ?-6, 58/59 ?-7, 63/64 14-15, «Торонто Сіті» Торонто, Канада 1961-64, «Чорноморська Січ» Ньюарк 1963, 66-70; 66 15-27, 67 ?-11, «Спартанс» Філадельфія обоє США 1967, НАСЛ 15-3, збірна США 3-0 1964-65. Кращий гравець АСЛіги 1965/66, бомбардир 1963/64, 1965/66, кращий тренер США 1975. Тренер: «Текстайл» Філадельфія 1966-75, «Чорноморська Січ» Ньюарк 1966, 67 граючий, збірна США 1976-80, «Інтер» Нью-Йорк 1971-75 граючий, США молодіжна 1981, олімпійська 1976-80, юнацька 1981, «Фівер» Філадельфія 1981-82, «Уейк Форест Демон Деконс» 1986 університетська команда, другий тренер «Тризуб» Філадельфія всі США 1971-75. В 1997 році був зарахований в Зал слави соккеру США	
Чижевич Євгеній	27.01.1935 село Літовиська Самбірський район, півзахисник, «Тризуб» Філадельфія 1955-59, «Січ» Елізабет обоє США 1959-60, «Україна» Монреаль, Канада 1960, УСТ «Чорноморська Січ» Ньюарк, США 1962-63 граючий тренер. Тренер: збірна США 1973, другий тренер збірної США 1972-75, «Аполло» Нью-Йорк 1976, «Колумбійська вища школа» Мейплвуд, Нью-Джерсі обоє США 1964-2009.	
Шапка Тоні (Анатолій)	захисник, «Дніпро» Корнберг, Німеччина, ДП, 1947, «Україна» 1949-55, 49 ?-25, «Спарта» обоє Торонто, Канада 1954, «УАСТ» Рочестер, США 1955-57.	
Шевчук В.	нападник, «Поділля» Тернопіль 1943, «Україна» Торонто, Канада 1949-55, 51 ?-5,	
Шкляр Ярослав	1922 Коломия-25.02.1996, Монреаль, Канада, голкіпер, «Довбуш» Коломия 1943-44, «Дністер» Самбір 1944, «Лев» Карлсфельде-Міттенвальд, Німеччина, ДП, 1946, «Україна» Монреаль, Канада 1949-51.	
Шлапак Володимир	«.?.» Калуш, «Лев» Міттенвальд, Німеччина, ДП, «Леви» Чікаго, США 1950-54.	
Шмігель Мирослав	захисник, «Чорногора» Аугсбург, Німеччина, ДП, 1946-47, «УСК» Нью-Йорк 1949-59, 52/53 18-0, «Леви» Чікаго обоє США.	

Шмотолоха Михайло	27.10.1921 Рогатинський повіт-27.08.1979 Монреаль, Канада, СК «Зелеміль» Сколий, «Дніпро» Байрот, Німеччина ДП 1946, «УСК» Нью-Йорк, США 1949, «Україна» Монреаль, Канада 1954-55.	
Шило Богдан	півзахисник, «Скала» Стрий 1942-44, команда дивізії «Галичина» 1945, табір Ріміні, Італія 1945-47, «Україна» Монреаль, Канада 1954-61	
Ярема Степан	півзахисник, «Ватра» Дрогобич 1934-44, «Дніпро» Корнберг, Німеччина, ДП, 1947, «Україна» Торонто, Канада 1948-49.	

АВСТРАЛІЯ

АНГЛІЯ

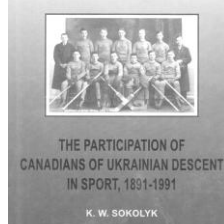
ІТАЛІЯ

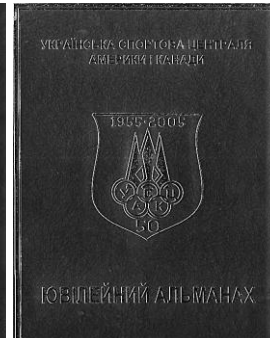
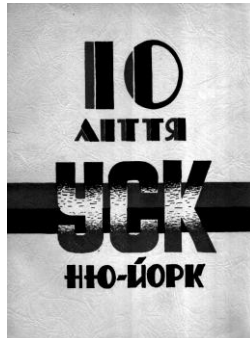
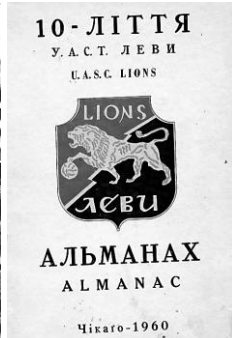

КАНАДА

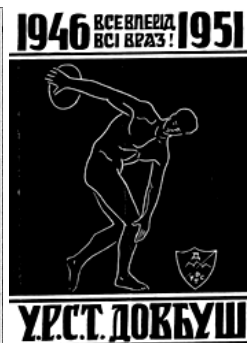
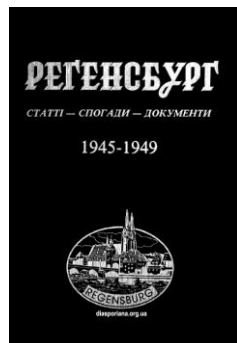
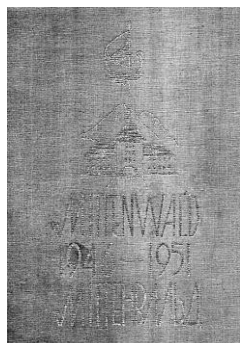

THEIR SPORTING LEGACY

НІМЕЧЧИНА

МІЖРЕСПУБЛІКАНСЬКІ ТА МІЖНАРОДНІ МАТЧІ 1921-35

1921

Товариський матч:

28.06, Миколаївська футбольна ліга – Команда англійського корабля «Мейдоуолес» 8-0.

«...Перед началом матча представитель команды приветствовал русский народ, в ответ чего оркестром был исполнен Интернационал. Матч был разыгран довольно оживленно со стороны английских моряков несмотря на их нетренированность, что дало возможность николаевцам выиграть 8:0, кстати: Футбольная лига не учла возможно этого и выставила самую лучшую сборную команду, которая, из-за слабости англичан, играла очень вяло. Английским гостям публика устроила овации».

Газета «Красный Николаев» Миколаїв, 30.06.1921.

1922

ПЕРШІСТЬ РРФСР

(9-17.09, Москва)

«ВСЕРОССИЙСКИЙ ПРАЗДНИК СПОРТА.

С 3 по 10 сентября

на поле общества любителей лыжного спорта (ОЛЛС) состоялся розыгрыш первенства РСФСР по легкой атлетике. Розыгрыш прошел весьма интересно, изобиловал массой захватывающих моментов, дав первенство РСФСР городу Москве.

С 14 сентября начинается розыгрыш первенства Республики по футболу, в коем принимает участие: Москва, Петроград, Украина, Приволжский и Уральский округа.

14 сентября на поле Замоскворецкого Клуба Спорт в 5 часов дня состоится встреча приволжского округа с Украиной. 15 сентября - Москва играет против Петрограда, на поле СКС, 16 сентября победитель 14 сентября выступит против Уральского округа и в воскресенье 17 сентября на поле ОЛЛС в 4 часа дня финал.

Кроме означенных встреч, приехавшие футболькоманды: Твери, Кронштадта, Казани и Харькова разыгрывают между собой товарищеские матчи.

Москвичам - любителям футбола придется увидеть интересные встречи.

А там, как цель праздника - помощь голодающим, то тем более можно рекомендовать всем посетить эти интересные спортивные игры».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 13.09.1922.

1/2 фіналу.

14.09. Ст. «ЗКС». 3000 глядачів. Суддя: С.Сисоєв (Москва). **Харків – Надволжя (Казань) 2-1 (0-0, 1-1)**, дод.час. Голи: Казаков (86), Бем (119).

Харків: С.Романенко М.Казаков (або А.Вінников), М.Лазуненко; **М.Капустін**, І.Варженінов, Я.Алфьоров, В.Левін, І.Натаров, О.Шпаковський, А.Бем, Бізяєв.

Фінал.

17.09. Ст. «ОЛЛС». 6000 глядачів. Суддя: К.Меліхов (Петроград), **Москва – Харків 8-0 (4-0)**.

Харків: С.Романенко М.Казаков, М.Лазуненко; **М.Капустін**, І.Варженінов, В.Левін, І.Натаров, О.Шпаковський, А.Бем, Бізяєв, А.Вінников.

«Начавшаяся 13 сентября в Москве Всероссийская Олимпиада 17 сентября закончилась. В розыгрыше первенства по футболу участвовали города Москва, Тверь, Поволжье, Кронштадт, Омск, не прибыли города Петроград, Одесса, Николаев.

Победителем Всероссийского первенства вышла сборная Москвы, не встретившаяся из-за не приезда, с серьезным противником - сборной Петрограда (в товарищеском матче с Петроградом команда Москвы потерпела поражение). В общем результаты состязания таковы: Харьков – Поволжье – 2:1, Тверь – Кронштадт – 3:2, Москва – Омск – 17:0, Москва – Харьков – 8:0. Внеконкурсные встречи дали следующие результаты: Харьков – Казань – 2:1, Москва – Калуга – 16:0, ЗКС (Москва) – Харьков – 8:1, Л. Л. С. (Москва) – Пермь – 11:1».

Газета «Красный Николаев» Миколаїв, 1.10.1922.

«Первенство РСФСР по футболу

С субботы 9-го сентября начался розыгрыш

первенства Республики по футболу участвуют 5 городов и 5 округов.

9 сентября – Калуга – Москва, поле СКС, 12 сентября – Харьков – Казань, поле ЗКС,

13 сентября – Тверь – Балтийский флот, поле СКС,

14 сентября – Поволжье – Украина, поле ЗКС, 15 сентября – Москва – Урал, поле СКС,

16 сентября – Матчи проигравших, поле ЗКС.

17 сентября – Финала Победителей 14-го и 15-го, поле ОЛЛС

По всем данным в финале надо ожидать встречу Москвы и Украины, имеющих почти равные силы. Очень жаль, что не участвует Петроград, уменьшая интерес розыгрыша. Реванш москвичам придется ждать до осени 1923 года.

«А счастье было так близко». Харьков – Казань сыграли 2:1 в пользу Харькова. Тверь – Балтийский флот сыграли 3:2 в пользу Твери. Поволжье – Украина 1:2 в пользу Украины. Москва – Урал 17:0, в пользу Москвы. Выстрел (Москва) – Балтфлот 4:1, в пользу Балтфлота. Финал: Москва – Харьков 8:0 в пользу Москвы. Отчеты будут помещены в следующем номере».

Газета «Известия Спорт» Москва, 17.09.1922.

«ХАРЬКОВ – КАЗАНЬ – 2-1.

Во вторник 12-го с. м. на поле ЗКС состоялся очередной междугородний матч в футбол, устраиваемый Помголом.

От этого матча ждали многого, так, Харьков, выигравший Первенство Украины в 1922 г., побил дважды Одессу, а Одесса несколько лет тому назад была Петроград, тогда сильнейший по футболу русский город. Но надежды не оправдались вследствие отсутствия ряда хороших игроков Харькова, замененных запасными.

Обе команды оказались равными по силам и обладающими хорошей техникой. Особенно хороша техника Харькова, великолепно владеющего головой.

На первых минутах Казань делает красивый гол, который долгое время остается без ответа. Но вот вратарь Казани ловит верхний мяч и выпускает его из рук, Харьков бросается вперед, и счет ровный. Через несколько минут Харьков делает хороший удар по воротам противника, вратарь очень небрежно идет на мяч, и он, скользя по боковой штанге, проходит в ворота Казани. До перерыва соотношение забитых мячей не изменилось. Второй хавтайм закончился 0-0. Таким образом, общий результат игры 2-1 в пользу Харькова.

Суммируя впечатления игры, следует признать, что Харьков стоит по классу выше Казани, но у него есть существенный недостаток – растерянность перед воротами противника и отсутствие удара по воротам. Судил Романов.

ХАРЬКОВ-ПОВОЛЖЬЕ – 2-1.

В среду 14-го сентября на поле ЗКС состоялся первый полуфинал розыгрыша Первенства РСФСР по футболу. По жребию должны были играть Украина (сбор, команда Одессы, Харькова и Николаева) и Поволжье (сбор. Самары, Саратова и Казани); по всем данным игра должна была быть интересной и жаркой.

К сожалению, под маркой Украины принужден был выступать Харьков, так как игроки Одессы до матча «не под'ехали», а также не приехали и задержавшиеся игроки Харькова. Поволжье выставило сборную из Саратова, Самары и Казани.

В 5 ч. 45 м. по свистку судьи команды вышли на поле и с места разгорелась борьба. Харьков ослабил свое нападение, переведя Казакова в беки; Поволжье защищается хорошо. Зато в игре Украины чувствуется система и единство, и частые броски Поволжья разбиваются о сильную защиту Украины.

Первый хавтайм заканчивается безрезультатно. Во втором - положение долго не меняется. Крайние нападения Поволжья слабы, а центральной тройке не хватает рывка на мяч.

Временами игра превращалась в охоту за игроком, два раза игроки Украины должны были уносить своих товарищей с поля; впрочем, спустя некоторое время они возвращались. Судья принимает все меры для борьбы с этим. Но вот прорыв Поволжья, суматоха у ворот, и мяч в сетке. До конца 10 м.

Поволжье вместо того, чтобы уйти в защиту, продолжает играть по-старому, Украина начинает рисковать и сжимает противника, часто ставя его ворота в опасное положение. Один из таких моментов заканчивается угловым ударом, с которого левый защитник и забивает мяч. Украина оживает, но свисток заканчивает игру. Счет 1-1. Дается добавочных 1/2 часа. Но команды устали, игра грозит из-за темноты не окончиться. Оставалась минута, и эта минута стала роковой для Поволжья. Прорыв, куча, и мяч в воротах Поволжья. Оставшиеся 20-30 сек. положения не меняют, и Харьков победителем уходит с поля.

В заключение надо отметить хорошую игру беков Харькова, заднего бека и центров Поволжья.

МОСКВА-ХАРЬКОВ – 8-0.

Финальный матч на первенство РСФСР привлек на поле ОЛЛС громадное количество публики. Судя по началу игры, нельзя было ожидать крупного счета в пользу Москвы, и первые двадцать минут не дали никакого результата.

Перевес был даже на стороне Харькова, центральная тройка форвардов которого весьма удачно комбинировала и оттягивала таким образом московских игроков на защиту своих ворот. И только в середине хавтайма Канунникову удается обвести двух неприятельских игроков и вкатить первый мяч в ворота Харькова; спустя несколько времени тот же Канунников хорошим ударом в угол делает второй гол.

Игра определенно переходит на сторону Харькова, и вскоре неожиданно очутившийся с мячом у ворот Канунников проводит еще один гол. Харьковцы, однако, не теряются и в дальнейшем успевают не только защищаться, но и довольно успешно нападать. Вскоре после третьего гола происходит сутолока у харьковских ворот, Канунникову подставляют «ножку», с одиннадцатиметрового штрафного удара Жибоедову удается добиться счета 4-0, на чем и заканчивается первый хавтайм.

После перерыва игра принимает более резкий характер, преимущество москвичей сказывается все заметней, великолепно играет линия хавбеков, принимающих оживленное участие в обстреле харьковских ворот. Один из ударов Ноготкова голкипер Харькова взять не в состоянии, и судья засчитывает пятый гол; москвичи продолжают сильно наседавать, харьковская защита вынуждена отбиваться на корнер, и в результате два хорошо поданных угловых удара удачно принимаются центральными форвардами. Уже ближе к концу центрфорварду Селину удается забить красивый гол, и счет становится 8-0. Вскоре после этого Селин, вполне справедливо, удаляется судьей за грубость; оставшихся несколько минут москвичи не сумели использовать...

Что касается команды Харькова, то безусловно она играла очень хорошо – налицо и богатая техника, и напор, и удары по воротам. Крупный счет пропущенных мячей можно отчасти объяснить сильной усталостью игроков Харькова, а также тем, что некоторые из них сильно пострадали от предыдущих матчей. Голкипер взял много трудных мячей, защита играла прекрасно, несмотря на то, что один из беков – Казаков – был подбит и играл с больной ногой; хорош был левый хавбек, играющий немного резко и горячо, и центральная тройка нападения, обладающая недюжинной техникой; очень слабы оба края. Харьков выступал в том же составе, как и с Поволжьем».

Журнал «Известия спорта» Москва, № 8, 3.10.1922.

«Необходимо прежде всего указать на спешную организацию первенства и связанные с этим обычные административно-технические недочеты, свойственные такого рода начинаниям. Неудивительно поэтому, что первый блин вышел комом, и с чисто спортивной точки зрения московские состязания не могут быть названы первенством Республики, так как в них не участвовали, или не могли участвовать, команды-представительницы всех округов и даже таких городов, как Петроград. Официально в играх принимали участие лишь команды следующих округов: Урала, Украины и Приволжья и команда города Москвы. Пара Москва – Урал не представляла никакого интереса, зато оправдала ожидания другая предварительная встреча, между харьковчанами, представлявшими собой Украину, и сборной командой Поволжья (Самара, Саратов, Казань). Обе команды показали очень хорошую и упорную игру, силы были настолько равны, что результат был достигнут лишь на последних минутах добавочного времени; в конце концов была зафиксирована победа украинцев 2:1. Финал состоялся 17 сентября. Харьков, измученный предшествовавшими матчами, не смог оказать москвичам сильного сопротивления и закончил игру, имея в своей сетке ровно восемь сухих мячей».

Журнал «Физическая культура» Москва, № 6–7, 1922.

Москва—Харьков 8:1.

Итак финал.

Финал, в котором выступила свеженькая Москва, позволившая себе лишь легкую тренировку против Перми, и Харьков, измученный бессонницей и недоеданием, прошедший несколько ответственных игр за предшествовавшую неделю. В течение 20 минут Москва усиленно нападает на Харьков, но ничего не может сделать против харьковской команды, которая не только удачно защищается, но часо переходит и в нападение. Но потом невозможные условия жизни в Москве сказываются, и Харьков начинает выдыхаться: первый мяч забивает Канунников и сейчас же идет и второй мяч от штрафного удара; еще через 10 минут опять Канунников забивает мяч, полученный с края, а перед концом первой половины Селин бьет в ворота чуть ли не с центра прямым, сильным ударом. После перерыва один за другим вбиваются еще 4 мяча, потом Харьков как будто собирается с силами, наседает на Москву, долгое время держится перед московскими воротами, но ничего сделать не может.

Московская команда была в совершенно том же составе, который играл против Перми. У Харькова играли: Романенко, Лазуенко и Казаков, Капустин, Варженинов и Винников, Левин, Бем, Шпаковский, Натаров и Бизяев.

Судил игру петроградец К. В. Мелихов, удаливший с поля за грубые прыжки московского центра Селина.

Публики было около 5000 человек. После игры председатель московской лиги, Д. М. Ребрик в речи высказал радость по поводу того, что первенство Республики «так славно» досталось Москве. Капитан московской команды, Сысоев, значительно сдержаннее ответил, что было бы приятнее встретиться и с более сильным соперником и, выступив с таким составом против Петрограда, побить его.

Еще-бы!

Итак первое первенство Республики кончилось, и, как первый блин, вышло комом.

Этого и нужно было ожидать. Это всегда случается, когда за дело берутся не те, кто должен был бы браться.

Нельзя допускать, чтобы первенство Республики так тесно сплеталось со зрелищем. Достаточно было взглянуть на афиши, расклеенные по Москве, чтобы понять, что ничего путного из состязания выйти не могло. Такая афиша сделала бы несомненную честь Якубе Чеховскому или дяде Ване, но для действительно спортивного состязания все эти 10 оркестров музыки, 3.000 участников (у Москвы это такая фатальная цифра: и участников 3.000 и гребцов в Москве 3.000) и «батальонные» картины, вместо «батальных» как то неудобны.

Если цель была просто сделать сбор с благотворительной целью, то не следовало приплетать к сбору первенство. Для того, чтобы оказать благотворительность, можно и поспать на голых досках, и поголодать, но раз дело идет о «первенстве», да еще о первенстве страны, тогда недопустимо ставить участников в столь неприемлемые условия, а главное в столь различные, для своих и для чужих.

Главная цель была, конечно, достигнута, даже две главные цели: был сделан сбор и Москва почти все выиграла. Но причем же здесь спорт?

Московское первенство имело одну лишь хорошую сторону: все приехавшие на состязание единогласно решили, что в Москву они больше не поедут.

Журнал «Всеобуч и спорт» Петроград, 30.09.1922.

«Закончились Всероссийские состязания по футболу. Фактически в них участвовали только 4 сборных команды Сибири, Украины, Приволжья и Москвы. Благодаря отсутствию Петрограда у Москвы не было сильных противников и заранее можно было сказать, что первенство достанется ей. Легко выйдя в финал, благодаря победе над Пермью (игравшей за Сибирь) со счетом 17:0, она должна была с командой Украины, выигравшей с большим трудом матч с Приволжьем (14 сентября на площадке Замоскворецкого клуба Спорт) со счетом 2:1. Эта встреча произошла в день закрытия легко-атлетического сезона 17 сентября на стадионе Общества Любителей Лыжного спорта (ОЛЛС) в Сокольниках. Конечно, Москва побилла противников с солидным счетом - 8:0. Вне первенства были разыграны следующие товарищеские матчи. 9 сентября на площадке Спорт-Клуба Сокольники (СКС) - Москва - Калуга. Благодаря крайне слабой игре последняя проиграла 14:0. Матч Казань - Харьков окончился поражением первой 2:1. 12 сентября площадка Замоскворецкого Клуба Спорт (ЗКС) и матч Тверь - Кронштадт, поражением Кронштадта (3:2)».

Газета «Рабочая Газета» Москва, 20.09.1922.

«(Москва – Украина).

В воскресенье, 17 сентября, на поле ОЛЛС состоялся финальный футбольный матч Москва - Украина, на первенство республики.

Матч, обещавший быть очень интересным, привлек массу зрителей. Команда Москвы, составленная из лучших игроков, встретила дружный отпор в лице хорошо стоявшей защиты, но в конце концов, "украинцы", у которых некоторые игроки были больны, и не смогли сдержать хорошо направленного нападения Москвы со счетом 8:0.

В финале на первенство Республики очень заметно было отсутствие "петроградцев", с которыми наверно пришлось бы играть Москве, взяв реванш за проигрыш в Петрограде».

Газета «Рабочая газета» Москва, 24.09.1922.

Товариські матчі:

Сильнейшим в уезде и вместе с тем старейшим в Донбассе клубом является спортивная секция Клуба им. Павших Коммунаров при Подрайкоме В.С.Р.М. (бывшее Юзовское Спортивное Общество).

Первая команда ее в прошлом году, как всегда и раньше, не несла поражений от находящихся в уезде команд, а в встречах с иногородними командами имела такие результаты:

25 мая	ССКПК — Дружковка	5:0	в Юзовке,
4 июня	" — "	5:4	" Дружковке,
5 "	" — Краматорская	1:0	" Краматорской,
2 июля	" — Таганрог (сбор.)	1:2	" Таганроге,
8 "	" — Краматорская	3:1	" Юзовке,
9 "	" — "	0:0	" "
5 августа	" — "	1:2	" Таганроге,
6 "	" — Таганрог (сбор.)	0:1	" "
27 "	" — "	0:1	" Юзовке,
28 "	" — "	3:1	" "
17 сентября	" — Ростов н/Д. (сбор.)	3:0	" "
18 "	" — "	0:2	" "
1 октября	" — "	3:1	" Ростово,
22 "	" — Краснодар. (Унион)	4:1	" Краснодаре,

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 6-7, 1923.

18.09. «ЗКС» Москва – Харків – 8-1.

«МЕЖДУГОРОДНИЕ МАТЧ

В течение 17, 18 и 19 сентября Московской

Футбольной Лигой были организованы 5 междугородних матчей, весь сбор с каковых поступил в распоряжение нуждающихся товарищей, приехавших на Всероссийские Первенства по футболу.

17-го Морозовцы – Поволжье 8:0; 18-го ЗКС – Харьков 8:1; ОЛЛС – Саратов 11:1; 19-го СКЗ – Поволжье 1:4; СКЛ – Пермь 4:0.

Игры происходили на полях Московских клубов. Нужно отметить проигрыш СКЗ, вызвавший большие разговоры и громкое заявление представителя Поволжья, ответившего на вопрос: «Чем объясняете Вы проигрыш СКЗ?» - «Тем, что мы играли в должном составе». По нашему мнению, конечно, не составом Поволжья, представляющего посредственную команду, а халатностью игроков СКЗ объясняется проигрыш последнего клуба. ...».

Газета «Известия Спорт» Москва, 3.10.1922.

21.09. Петроград – Харків – 5-3.

22.09. «Меркур» Петроград - Харків – 4-2.

Харьков в Петрограде.

Довольно неожиданно Петроград навестили харьковские футболисты.

Поздно вечером в пятницу 16-го была получена телеграмма с извещением о приезде команды, так что это известие и не могло попасть в очередной № журнала. С организовавшей игру пришлось вообще списать, и афиши могли быть расклеены по городу только в среду утром, накануне первой игры.

В первый день против Харькова играла наша сборная команда, во второй — команда Меркура. Обе игры происходили на поле Петровского кружка; в четверг погода неожиданно прояснилась; стоял почти

летний зной, и поле было в образцовом состоянии; публики было свыше 2.000 человек; к сожалению в пятницу с утра шел дождь, не прекратившийся и к вечеру, почему поле было очень грязно, а публики собралось весьма не много.

Харьков приниз да еще не лучшую свою команду. В Москве предполагалось играть сборной командой Украины, в которую были назначены пять игроков от Харькова, пять от Одессы и один от Николаева, но так как одесские не приехали, пришлось ограничиться только харьковцами с значительным процентом запасных. Такая же команда приехала и к нам и тем не менее харьковская команда произвела у нас своей игрой отличное впечатление, и игра ее, живая, ослепительная, имела большой успех у публики.

С точки зрения техники харьковцы слабее Петрограда и Москвы: игра их довольно однообразна, нападение ведется почти исключительно средней тройкой; сравнительно слаба поддержка полузащиты, может быть потому, что состав этой линии был не лучший; вообще во многих отношениях замечается некоторая примитивность игры; видно, что Харькову не часто приходилось играть с более сильными и технически-составленными командами. Но в некоторых моментах харьковцы достигли большого совершенства, например в остановке мяча, которая делается удивительно аккуратно и целесообразно; недурная временами работа головой; бегут харьковцы очень быстро, но иногда техника не поспевает за скоростью.

В первый день состав харьковской команды был: Романенко, Лазуценко, Казаков, Капустин, Варжеников и Алферов, Левин, Натаров, Шпаковский, Вем и Визяев.

Из них лучший игрок безусловно Капустин, играющий на левом краю полузащиты; он очень удачно обслуживал свое нападение и держал в почтении наш правый край. Вратарь Романенко проявлял большое искусство, но играет не ровно, пропуская иногда непростительные мячи. Сравнительно слаба была защита.

На следующий день Харьков несколько видоизменяет свою команду, ставя Алферова правым защитником, а в полузащиту Винникова; на своем новом месте Алферов играл хорошо и много содействовал успеху своей команды. Меркур выставил такую команду: Данилевич, Окунь и Рузанов, Сергеев, Северов и Дембо, Лобашев, Киселев, Красильников, Иванов и Григорьев.

Игра начинается с натиска Меркура, команда которого сильно надвигается вперед; моментами даже оба защитника стоят на чужой половине поля; когда мяч попадает к харьковцам, вся защита Меркура со всех ног бросается назад: тактика вполне приемлемая при известных условиях, особенно, когда по изкрому полю мяч движется медленнее нормального. Все игроки страшно скользят и скоро делают поскольздки на трубочистом, особенно харьковцы, очевидно привыкшие к более жесткому грунту.

Наша сборная команда была изменена довольно неудачно. Защита осталась прежней: Данилевич, Г. Гостев и Ежов; в полузащите остались Батырев в центре и Г. Филиппов на левом краю; Москвитин заменил П. Филиппова. В нападении средняя тройка осталась старая: М. Бутусов, Карнеев и Антипов, но на краях играли Родионов вместо Григорьева и Стукин вместо Н. Гостева, и надо сознаться, что новые края заставляли часто вспомнить старых игроков; они очевидно были не в ударе, и только в течение недолгого момента Родионов показал действительно хорошую игру. Вообще сборная играла далеко не так, как она могла бы играть, надо полагать потому, что не испытывала достаточно сильного натиска.

С самого начала игра нашей сборной была откровенно слабой и велась как то небрежно, хотя и происходила почти беспрестанно у ворот Харькова; харьковцы изредка прорывались к нашим воротам, но защита спасает. Однако при одном из таких натисков средней тройке удается обойти защиту, Данилевич выхватывает слишком неосторожно, и в результате нам бьет мяч.

Игра возобновляется с центра и не прошло и 15 секунд, как второй мяч бьется по нашим воротам; Данилевич еле-еле задевает мяч, который падает перед его ногами и бивается подоспевшим харьковцем.

Прошло 10 минут, пока нашим удалось отвести гостей от углового удара, поданного Родионовым, Бутусову удается первый мяч.

Вскоре и второй мяч попадает к харьковским воротам; на этот раз полузащита Родионова принимает Карнеева. Через несколько минут Батырев падает на руку, лежит некоторое время на поле, потом уходит за линию, где снова от боли ложится, но минут через три поворачивается в поле. Во время его отсутствия Карнеев от передачи Родионова бивает третий мяч, а скоро и четвертый; это был именно тот момент, когда Родионов играл очень хорошо, что и сказалось на результате; но после перерыва он опять завал.

Игра после перерыва вообще делается скучноватой и долгое время ведется как то парализованно; несколько хороших ударов со стороны харьковского вратаря оживляют игру и вызывают аплодисменты.

Потом мяч подходит к нашим воротам; Батырев поднимает руку, чтобы обратить внимание судьи на какую то ошибку противника; этим умело пользуется нападение Харькова; мяч летит в правый угол, куда бросается Данилевич, но по дороге встречается нога Ежова, мяч теряет прежний направление и оказывается в левом углу; результат 4:3 в нашу пользу. Через некоторое время Карнеев перед самыми воротами дает мяч Антипову; Антипов бьет, но Романенко отбивает мяч вверх; подкакивает Карнеев и бивает последний мяч. Наша сборная уходит победительницей с результатом 5:3.

Почин делает Иванов, который удачно обвел всю защиту и с очень близкого расстояния забил первый мяч; затем Иванов же бивает и второй мяч с передачи от левого края. Третий мяч идет от Григорьева сильным ударом к вратарю, который отбивает, правда, но мяч попадает в ноги Киселева, которому удается бить его в ворота. Раздается свисток к перерыву — Меркур ведет 3:0.

Сейчас же после начального свистка искриунцы бивают и четвертый мяч, но на этом их успех и заканчивается. Харьков как будто преобразается, делается более рельефной передача центральной тройки; полузащита ближе подходит и беспокоит противников; Григорьев бежит не так свободно, как в первой половине, и стоящий перед ним полузащитник обычно обгоняет его и отнимает у него мяч.

Харьковское нападение чаще и чаще подходит к воротам Меркура; вот Натаров подводит мяч, Данилевич выхватывает, но тут же скользит, пропуская тяжкий мяч; Натаров перескакивает через Данилевича, уже почти в воротах догоняет мяч и только-только касается его для того, чтобы завершить успех. Перед концом, все сильнее и сильнее наседавая, Харьков бивает и второй мяч, так что Меркур оказывается победителем 4:2. Об игре Харькова мы уже говорили; у Меркура лучшим игроком был Дембо, игравший по меньшей мере за троих и при всем том умудрявшийся быть в нужную минуту на своем месте. Данилевич играл довольно рискованно, особенно для такой погоды; по обыкновению беззащитен был Красильников; все еще слишком изживался Иванов и лучше последнего времени Киселев. Лобашев, запасной из второй команды, не терялся посреди «чемпионов».

1923

1-Е ЗАГАЛЬНОСОЮЗНЕ СВЯТО ФІЗКУЛЬТУРИ,

(3-9.09, Москва)

Футбольний турнір.

«Вчера в Москву прибыли команды Харькова, Одессы, Киева и Николаева. В виду того, что возможен приезд еще некоторых городов, решено для опоздавших организаций разыграть так называемое «утешительное первенство», которое начинается в 11 час. 6 сентября на поле спортклуба Моссовета».

Газета «Известия» Москва, 6.09.1923.

1/4 фіналу.

05, 06.09. Ст. «Роскабель». 300/500 глядачів. Суддя: В.Гридин (Москва). **ПЗД** (південні залізничні дороги) **Харків – Тула – 0-0**, дод. час; перегравання **3-1 (1-0)**. Голи: В.Бутенко (26), Щербань (63), Пуценко (74).

Харків (в двох матчах склад команди однаковий): Забродін, Гудзенко, Петров, Чумак, Троценко, А.Бутенко, Мясников, Щербань, **В.Бутенко**, Савінок, Пуценко.

1/2 фіналу.

07.09. Ст. сільгоспвиставки. 1500 глядачів. Суддя: Л.Романов (Москва). **ПЗД – Коломна – 5-1 (2-1)**.

Голи: Щербань (22), В.Бутенко (43, 68), Пуценко (65), Троценко (80).

Харків: Забродін, Гудзенко, Петров, Чумак, Троценко, А.Бутенко, Фесенко, Щербань, В.Бутенко, Шматко, Пуценко

На стадионе выставки играли команды «Южной жел. дороги» и Коломны, однако команда Южн. ж. д. добилась победы со счетом 5:1 в свою пользу.

Газета «Известия» Москва, 9.09.1923.

Фінал.

09.09. Ст. сільгоспвиставки. 5000 глядачів. Суддя: П.Бозов (Москва). **Москва – ПЗД – 3-0** (матч не дограли, на 26 хвилині Харків покинув поле).

Харків: Забродін, Гудзенко, Петров, Чумак, Троценко, А.Бутенко, Мясников, Щербань, **В.Бутенко**, Савінок, Пуценко.

«9-го сентября на стадионе выставки в финале на первенство СССР играли сборные команды Москвы и Южных жел.дор. С первых же моментов игры определилось превосходство московской команды, которая уже в середине хавтайма имела за собой 3 очка. К удивлению всех присутствующих команда Южных дорог по знаку своего капитана неожиданно удалилась с поля, мотивируя уход грубостью одного из московских игроков.

Коллегия судей, разобрав этот инцидент, постановила лишить игроков команды права выступать на всесоюзных состязаниях в течение 1923-24 гг. Капитана команды В.Бутенка решено дисквалифицировать на три года, как сознательно нарушившего порядок во время торжественного праздника физкультуры».

Газета «Известия» Москва, 12.09.1923.

«Финальный матч на первенство по футболу имел неожиданный конец – команда Южных дорог, недовольная поведением игрока Москвы Селина и попустительством его прыжкам судьи, покинула поле, не доиграв даже первой половины».

Газета «Правда» Москва, 13.09.1923.

«Общегражданское первенство, утешительные игры и игры на первенство железных дорог.

3 сентября. Закавказье – Юго-Восточные железные дороги – 3:1, Ярославль – Гомель – 2:1, Москва – Иваново-Вознесенск – 7:0, Иркутск – КСМ Башкирской Республики – 15:0.

4 сентября. Тамбов – Нижний Новгород – 3:2, Коломна – Белорусско-Балтийская железная дорога (Ржев) – 6:0, Ковров – Калуга – 3:2.

5 сентября. Иркутск – Ярославль – 1:0, Коломна – Тамбов – 2:0, Тула – Южные железные дороги 0:0, Москва – Закавказье – 6:0; игры на «утешительное» первенство: Юго-Восточные железные дороги (Воронеж) – Гомель – 8:2, Калуга – Иваново-Вознесенск – W:0.

6 сентября. Южные железные дороги – Тула – 3:1, Москва – Ковров – 4:0; утешительные: Нижний Новгород – М.-Белорусско-Балтийская железная дорога (Ржев) – 4:2; игры на первенство железных дорог: Казанская – Курская – 4:0.

7 сентября. Москва – Иркутск 15:0, Южные железные дороги – Коломна – 5:1.

8 сентября. Утешительные: Нижний Новгород – Калуга – 2:1, Юго-Восточные железные дороги (Воронеж) – Тула W:0.

9 сентября. Москва – Южные железные дороги – 3:0 (игра не закончена), Нижний Новгород – Юго-Восточные железные дороги (Воронеж) – 3:2.

10 сентября. Первенство железных дорог: Юго-Западные – Северные – W:0, Казанская – Юго-Восточные – W:0, Донецкие – Пермская – W:0, Белорусско-Балтийская – Южные – W:0.

Розыгрыш первенства СССР не представил такого интереса, на который можно было рассчитывать: ждали Петроград и Харьков, встреча которых между собой, или одного из них с Москвой, дали бы, безусловно, чрезвычайно живую и упорную игру. Но Харьков и Петроград не прислали своих команд и первенство стало легкой добычей Москвы.

Отдельные игры первенства вряд ли заслуживают детального рассмотрения, так как в техническом отношении они были очень слабы и показали в общем почти полное незнакомство провинции с приемами и тактикой игры. Это, может быть, явилось отчасти следствием того обстоятельства, что большинство городов прислали не все, что они имели, а выслали лишь тех игроков, которых было легче и удобней командировать по тем или иным причинам.

Не останавливаясь на отдельных состязаниях, описания которых помещены уже в экстренных выпусках «Известий Спорт», я остановлюсь лишь на последней игре первенства: Москва – Южные железные дороги. Игра происходила на стадионе Выставки при судье Бозове. Сразу инициативу взяла в свои руки Москва и можно было уже на первых минутах видеть, что игра закончится полным разгромом южан. На четвертой минуте Сысоев головой с подачи углового удара забивает мяч, а спустя несколько минут от ноги Селина мяч вторично в воротах железнодорожников. На протяжении следующих десяти-двенадцати минут игра принимает резкий характер, главным образом по вине Селина, позволившего себе несколько грубых и опасных прыжков на противников, за что судьей были даны свободные удары. Железнодорожники начинают волноваться и в свою очередь играть грубо, стараясь поймать Селина, а попутно и С. Троицкого, игравшего самым корректным образом.

На 24 минуте правый край Григорьев прорывается к воротам и забивает несильным земным ударом третий мяч. Почти сейчас же Селин попадает в «коробочку» и крепко летит на землю. Еще через 2 минуты, его ловят в «коробочку» вторично, и только невероятный прыжок через игроков, спасает его из опасного положения. Свисток судьи... и, вдруг, команда Южных ж.д. по хлопку своего капитана стремительно убегает с поля, оставив в полном недоумении и публику, и игроков Москвы и судью.

10 сентября судейской коллегией был рассмотрен этот инцидент, для выяснения которого были заслушаны, как судья, так капитан и представитель команды Южных дорог, причем последние мотивировали уход своей команды с поля чрезвычайно грубой игрой Селина. Капитан, уведший команду с поля, признал свой поступок необдуманным и считал себя виновным в некорректном и неспортивном поступке. Судейской коллегией по футболу было постановлено: 1) Признать победу и выигрыш первенства СССР 1923 по футболу за Москвой; 2) Дисквалифицировать капитана, считаясь с его признанием своей вины, на три года, а команду на 1923 и 1924 годы, доведя о поведении команды до сведения Московского и Харьковского спортивных объединений. О поведении капитана, являвшегося зачинщиком недопустимого поступка команды, довести до сведения профорганизации, членом которой он является.

Из «утешительных» состязаний победительницей вышла команда Нижнего Новгорода, с большим трудом в добавочное время справившаяся с Юго-Восточными железными дорогами.

Из 16 команд, принимавших участие в розыгрыше, наиболее сильной командой была команда Закавказья, «душой» которой является старый наш знакомец по сборным Петрограда и России Хромов, играющий не так быстро и подвижно, но также красиво и умно, как и прежде. Команда играет в общем живо и дружно до самого конца игры. Есть определенная, хотя и примитивная тактика. Слишком много «свечек», а у крайних полузащитников ненужных, «пушечных» ударов. Слаб, видно, еще неопытный вратарь. Из других команд лучше остальных, пожалуй, Коломна, как-то странно, проигравшая в полуфинале слабой команде Южных железных дорог. Очень слабую команду прислала Башкирская Республика: это были младенцы в футболе, которые не знали совершенно, что делать на поле.

Насколько слаба была эта команда можно видеть уже из того, что Иркутск, проигравший Москве 15:0, с таким же счетом побил «башкирцев» в первом кругу.

В общем игры на первенство СССР показали совершенно ясно, что в провинции имеют об игре очень слабое понятие (это не относится, конечно, к отсутствовавшим первоклассным командам Харькова, Одессы, Киева, Казани и Саратова) и провинциальным футболистам надо еще много и много учиться, чтобы быть серьезными участниками Всесоюзных соревнований по футболу. Итак, Москва, хотя и выиграла первенство, но при отсутствии серьезных конкурентов, как Питер и Харьков, что, безусловно, не дает возможности определить действительно сильнейший город СССР по футболу».

Газета «Известия спорта» Москва, № 25-26, вересень, 1923.

«...я остановлюсь лишь на последней игре первенства: Москва-Южные железные дороги. Игра происходила на стадионе Выставки при судье Бозове. Сразу инициативу взяла в свои руки Москва и можно было уже на первых минутах видеть, что игра закончится полным разгромом южан. На четвертой минуте Сысоев головой с подачи углового удара забивает мяч, а спустя несколько минут от ноги Селина мяч вторично в воротах железнодорожников. На протяжении следующих десяти-двенадцати минут игра принимает резкий характер, главным образом по вине Селина, позволившего себе несколько грубых и опасных прыжков на противников, за что судьей были даны

свободные удары. Железнодорожники начинают волноваться и в свою очередь играть грубо, стараясь поймать Селина, а попутно и С.Троицкого, игравшего самым корректным образом.

На 24 минуте правый край Григорьев, прорывается к воротам и забивает несильным земным ударом третий мяч. Почти сейчас же Селин попадает в «коробочку» и крепко летит на землю. Еще через 2 минуты, его ловят в «коробочку» вторично, и только невероятный прыжок через игроков, спасает его из опасного положения. Свисток судьи... и, вдруг, команда Южных ж. д. по хлопку своего капитана стремительно убегает с поля, оставив в полном недоумении и публику, и игроков Москвы и судьбу.

10 сентября судейской коллегией был рассмотрен этот инцидент, для выяснения которого были заслушаны, как судья, так капитан и представитель команды Южных дорог, причем последние мотивировали уход своей команды с поля чрезвычайно грубой игрой Селина. Капитан, уведший команду с поля, признал свой поступок необдуманным и считал себя виновным в некорректном и неспортивном поступке. Судейской коллегией по футболу было постановлено: 1) Признать победу и выигрыш первенства СССР 1923 по футболу за Москвой. 2) Дисквалифицировать капитана, считаясь с его признанием своей вины, на три года, а команду на 1923 и 1924 годы, доведя о поведении команды до сведения Московского и Харьковского спортивных объединений. О поведении капитана, явившегося зачинщиком недопустимого поступка команды, довести до сведения профорганизации, членом которой он является».

Газета «Известия спорта» Москва, № 25-26, вересень 1923.

«Большинство спортсменов интересовались не результатом футбольного первенства, которое можно было заранее отдать Москве, в отсутствие таких конкурентов, как Петроград, Харьков и Киев, приезд которых ожидается после празднеств. Интересовались тем, что из себя представляет команда, вышедшая в финал на первенство СССР - команда "Южных железных дорог" - и с каким результатом она проиграет Москве. Интерес этот усилился, когда на поле вышли игроки. Почти сразу Москва взяла инициативу и спустя 10 минут был вбит гол. За ним следует второй и третий.

Превосходство по технике и силе заметно на стороне Москвы, это видит и команда "южных железных дорог", которая начинает терять присутствие духа и нервничает.

Особенно напряженное и нервное состояние достигло апогея, когда команда Москвы стала злоупотреблять своей техникой и силой, выразившейся в грубых и опасных приемах, применяемых центральным форвардом Москвы Селиным, к защите команды противника. После вторичного случая команда "Южных железных дорог" демонстративно, не доиграв даже первую половину, уходит с поля.

Сегодня на площадке Моссовета, Самарский переулок, 22 (трамвай №№ 8 и 11), в 5 часов вечера, состоится футбольный матч между командой, взявшей первенство СССР и сборной из всех команд, прибывших в Москву».

Газета «Рабочая газета» Москва, 11.09.1923.

«КРАС. ЖЕЛЕЗНОД.» ЗАНЯЛ 2 МЕСТО В СССР.

В мае месяце с. г. при Харьковском уч.-профессе Южн. ж. д. была организована спорт-площадка «Красный железнодорожник», в результате чего сформировалась футбольная команда, которая по вызову на всесоюзное спорт-соединение выехала в г. Москву в следующий состав:

Голкипер т. Забродин, беки т.т. Гудзенко и Петров, хавбеки т.т. Бутенко Д., Чумак, Треденко, форварды т.т. Нуденко, Санин, Бутенко В., Щербань и Мясников.

Команда «Красный Железнодорожник» принимала участие во всероссийском состязании на первенство СССР, и играла с командами:

1) 3-го сентября с. г. со сборной г. Таганрога—2 : 0 в пользу железнодорожников.

2) 5-го сентября с. г. со сборной г. Тулы—играли до результата 2 часа 10 мин., матч окончился 0 : 0.

3) 6-го сентября с. г. со сборной г. Тулы—3 : 1 в пользу железнодорожников, где последний выиграл в полуфинал.

4) 7-го сентября. Полуфинальный матч между сборной г. Коломны, окончившийся в пользу железнодорожников со счетом 5 : 1 и вышедшей в финал на первенство СССР.

и 5-9-го сентября «Красный Железнодорожник» разыгрывал первенство СССР между оставшимися победителями сборной г.г. Москвы и команды «Красный Железнодорожник», окончившийся в пользу Москвы со счетом 3 : 0, но ввиду очень грубой игры, вышедшей в нападении ударов игрокам команды «Красный Железнодорожник» повреждение получили поле и матч остался незавершенным.

Футбольная команда «Красный Железнодорожник» получила похвальные отзывы от комиссии по проведению общесоюзного праздника физкультуры.

В отзывах говорится об отличной дисциплине, хорошем подборе «Красного Железнодорожника», а также о том, что эта команда в будущем даст первоклассных спортсменов—участников международных матчей.

Комиссией по проведению общесоюзного праздника физкультуры при центральном ж. д. отделе всеобщего возбуждено ходатайство перед культотделом Ц. К. ж. д. о награждении «Кр. Железнодорожника» портретами т.т. В. И. Ленина и Л. Д. Троцкого:

ФУТБОЛ У ДОНЦОВ.

О 5 по 16 сентября с. г., в г. Москве состоялись розыгрыши по футболу на первенство дорог СССР, в которых команда Дон. ж. д. приняла активное участие.

5 сентября команда выиграла матч у сборной команды Орлово-Витебской ж. д., 10 сентября выиграла матч у Пермской ж. д. со счетом 2:0, 12 сентября команда играла полуфинальный матч с сборной командой Московско-Белорусско-Балтийской ж. д., в течение 2 1/4 час. до темноты без результата. Вторая встреча с той же командой игроков юга и севера произошла 13 сентября и окончилась со счетом 4:0 в пользу Дон. ж. д.

Таким образом 1 сентября Донецкая команда вошла в финальную игру с сильной выигравшей у киевцев полуфинал московской сборной командой, составленной из трех клубов: их клуб, ОЛПС и сокольников, возглавляемый известным правым инсайдом Чесноковым. Борьба была ожесточенная, первый хавтаим окончился вничью, Донецкая принудила москвичей только защищаться. Во втором хавтаиме игра велась обоими сторонами попеременно.

Газета «Южный гудок» Харків, 14.09.1923.

ОЛІМПІАДА ПІВНІЧНО-КАВКАЗЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ОКРУГУ, (10-16.08, Ростов-на-Дону)

«... состоялись на двух площадках ипподрома 4 футбольных матча, из них самыми интересными были встречи команды гор. **Макеевка** против команды **«Красная звезда»**.

Макеевка в прошлом представлявшая из себя сильную команду, на этот раз вышла со слабым составом и с трудом выиграла в свою пользу 3-1. Этим второй день состязаний заканчивается».

Газета «Трудовой Дон» Ростов-на-Дону, 14.08.1923.

«... в полуфинал из гражданских команд попали 4 команды: Ростова, Краснодара, Макеевки и СКО-ПСа, из военных команд, кто выиграл в полуфинал, пока еще не известно».

Газета «Трудовой Дон» Ростов-на-Дону, 15.08.1923.

«В этот день в **полуфинальных встречах гражданских команд** творилось что-то необычное. ... Во второй встрече **Макеевка выиграла у Краснодара со счетом 7-2**. Таким образом в финал гражданских команд вышли команды Ростова и Макеевки. ... Этим и закончился 4-й день состязаний».

Газета «Трудовой Дон» Ростов-на-Дону, 17.08.1923.

«И наконец на площадке «Красный стадион» состоялся **финальный футбольный матч** между командами победительницами полуфинала гражданских организаций Ростова и Макеевки.

Ростов вышел победителем и должен будет встретиться с командой победительницей финала военных команд.

Этим и закончился 6-й день состязаний».

Газета «Трудовой Дон» Ростов-на-Дону, 18.08.1923.

Товариські матчі:

10.04. Миколаїв — Збірна англійських моряків, судна яких стоять в порту Миколаєва — 1-0.

«10 апреля состоялся товарищеский матч между Сборной командой николаевцев и моряками англичанами стоящих в порту пароходов. Матч привлек массу любителей спорта. Состязание проходило оживленно и закончилось победой николаевцев — 1:0. Такая небольшая победа николаевцев объясняется прекрасной игрой английской защиты (2 бека и центр-хавбек)».

Газета «Красный Николаев» Миколаїв, 12.04.1923.

Матч Местран--- „Геншлифт“.

В субботу на стадионе состоялся товарищеский матч между командой Местрана и командой моряков английского парохода „Геншлифт“.

Матч закончился победой команды местрана, давшей гостям „десяток“ голов.

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 17 та 23.04.1923.

27, 28.05. Юзівка — Ростова-на-Дону — 3-3 (0-1). Голы: Прохоров (48), Єпіфанцев (66, 79). Не забитий пенальті Юзовкой (75); — 4-1 (1-1). Голы: ? (38), Ауерман, Безкровний (80), ? (84).

Ростов — Юзовка.

3 : 3
1 : 4

1-й день 27 мая 1923 г.

До начала матча результат был очень загадочен. И те и другая команды в этом году выступали в первом междугороднем матче. Ростов по обыкновению приехал не в боевом составе, имея довольно слабую линию полузащиты. Юзовка же тоже выставила не особенно удачно составленную команду, в которой слабозаты были крайне хавбеки и оба инсайды. Кроме того, на ход состязания огромное влияние оказал слишком малоопытный судья Бабенко, который или был недолуностро призрастен к Юзовке, или же абсолютно неразбирающийся в правилах игры и делавший иногда такие ошибки и упущения, которые никак несправедливо судье междугороднего матча. Игру начал Ростов, который не сумел с места же пять инициативы в свои руки и дать игре необходимый быстрый темп. Первый период был упущен и игра с самого же начала приняла какой то неопределенно-бессистемный характер. Идея преимущественно перед Юзовкой в тактике игры нападения, заключающейся в малейшей короткой передаче центровой троицы, Ростов не сумел воспользоваться этим с самого начала и потерял от этого много. Быстро вымотавшийся центр-хавбек Рагзев — Дагзев не оказывал во время поддержки своей центральной троицы нападения и сразу же отступал на заднюю. Тут то и дала себя почувствовать слабость ростовской полузащиты. Представленные сами себе форварды не могли твердо и уверенно держать у себя мяч и не имея правильной расстановки своего центр-хавбека должны были для получения мяча отступать на защиту или догонять далекие и неудобные мячи, даваемые своими бе-

ками. Ясно, что такое положение парализовало ростовских форвардов и об определенной тактике и пасовке говорить не приходилось. Вместо цельной игры вся игра началась игра индивидуальная, которая, отличаясь массой сил и энергии, не принесла никакой пользы.

Юзовцы же, играя втрех рядной линией, пасовкой и имея сильных кривых и хороших бегом-легко справлялись с „индивидуальными“ нападениями Ростова и не имея серьезной угрозы в лице ростовской полузащиты за исключением левого хавбека Ишанкина, постепенно заставляли работать ростовских беков, из которых в первом хавбеке очень хорошую игру показал Барриков, не раз спасая свои ворота в трудные минуты. Первое время игра переходила от одного ворот к другим и первая половина хавтайма результата не дала. На 29 минуте с хорошо поданного Грошевым корнера ц. форварда Ростова Серлин забивает Юзовке 1 гол. Хавтайм приближается к концу. Обе команды значительно выдохлись и игра принимает вялый характер. Судья попрежнему судит из рукавов плохо: оспаривал не замечался, и той и другой команде пропущенных несколько явных пенальти. 1-й хавтайм закончился с результатом 1:0 в пользу Ростова.

Во втором хавтайме картина игры не изменилась. Тем же самым попрежнему оставался вялым. По-прежнему центр-хавбек Ростова Дагзев не оказывал поддержки своему нападению, улусная масса удобных мячиков. Так же классически малый бек Ростова Васьков, слабее чем в первой хавтайме, играл Барриков, попрежнему у Юзовки хороши были бек Беллини и оба кривых.

С самого же начала Юзовка прорывалась к воротам Ростова и на

3 минуте правый инсайд Прохоров сравнивает счет, забивая мяч в Ростовские ворота. Игра моментально немного оживилась. Центральная троица Ростова начинает делать попытки более систематической игры. Показывается некоторый наклон на пасовку. Меч мелькает то у одного, то у другого. И вот. На 15 минуте завладевает мячом, ростовские нападение удачно провозит его к Юзовским воротам и левый инсайд Блэккин красным сильным шотом забивает Юзовке 2-й гол. На 21 минуте центрфорвард Юзовки Епифанцев опять сравнивает счет мячом. Игра идет вялая, нервная нет ни на той ни на другой стороне. Через три минуты сильно прорывается левый край Ростова Грошев и великолепно подает мяч. Редким по красоте и силе шотом с налета первый инсайд Опришко забивает Юзовке 3 гол. Поднявшись криком части патристическим настроением публики, судья возмущен, что гол забит с оспарива и отказался его признавать. Такая явная несправедливость вызвала энергичный протест со стороны Ростова. Игра прервалась на 3 минуты. После этого инцидента судья отказался дальше судить матч и был заменен другим г. Бурилко.

Гол был засчитан. Новый судья оказался значительно сильнее своего предшественника и остальную часть матча провел сравнительно хорошо.

Получив 3 гол Юзовка напрягает все усилия для того, чтобы отыгнаться, переводит игру к Ростовским воротам и на 30 мин. Ростову бьет пенальти, который удачно защищая голкипер Юзовки улавливает энергию и на 34 минуте с великолепно поставленным корнером ц. форварда Епифанцев забивает Ростову 3 гол.

После этого напряжение у обеих команд сразу падает, игра становится вялой и результат по концу матча не меняется. У судьи вероятно произошла ошибка во времени и 2-й хавтайм играли 63 м.(1).

Общее впечатление от игры было не совсем благоприятно, отсутствовал темп игры, обе команды не

блистали и сыгранностью и цельностью игры и не показали особой красоты и техники. Близко неопределенного результата следующий матч обещал быть более интересным, который должен показать, которая из команд сильнее.

Состав Ростова: Ананьев, Васьков, Барриков, Ишанкин, Дагзев, Соколов В, Грошев, Блэккин, Серлин, Опришко и Ишанкин.

Юзика: Палоз, Полочов, Беллини, Навольнев, Рагзев, Заварнов, Егоров, Ауерман, Епифанцев, Прохоров и Голанев.

2-й день 28 мая.

Второй матч так и слесовало ожидать — для непредсказуемый результат, который оказался весьма печальным для Ростова. На второй матч Юзовка сделала удачную перестановку игроков и сильной степени усилила полузащиту и выставила нового правого инсайда. В то время как Ростов играл во вчерашнем составе при чем центр-форвард Серлин, получивший в предыдущем матче серьезное повреждение правой руки, не мог совершенно играть и выходя на поле только для „чебуки“. Лучше было, если бы он совсем не играл этого матча.

На этой центра — Ростовские форварды так страдало от отсутствия цельности игры и пасовки, в этот матч совершенно не смогли показать никакой игры, несмотря на сильную и калорийную игру левого края Грошева. Юзовцы же наоборот усилили линию полузащиты и нападения и пользуясь растерянностью ростовских форвардов играли дружно уверенно показав быстрый бег и совместную игру полузащиты с напаждением. В добавление ко всему Ростову еще не повезло. На 8 минуте Дагзев бьет Юзовке пенальти снес нечаянно посылал мяч прямо в руки вратарю. Через 15 минут Ростов уже имея один мяч в своих воротах опять имеет возможность сравнять счет бьет второй пенальти (Опришко) и мяч проходит мимо ворот (1).

Настроение у Юзовцев поднимается. Ростов прилагает все усилия для того чтобы отбить полученный мяч и на 38 минуте с хорошо поданного корнера Новиковичем, левый край Ростова Грошев великолепным шотом с «лета» вбивает Юзовке первый и последний мяч.

Первый хавтайм кончают со счетом 1:1.

Во втором хавтайме картина игры меняется. Ободренные слабостью игры Ростовского нападения Юзовка насеждает и ростовские беки оба игравшие на этот раз хорошо работают во всю. На 6 минуте ш. форвард Юзовки Епифанцев у ворот противника сталкивается с ростовским беком Ваксовым, так неудачно, что его в обмороке уносят с поля. Юзовка продолжает играть 4-мя форвардами. Страсти как у игроков, так и у публики разгорются. Игра принимает резкий и грубый характер, который усиливается к концу.

Жарко становится у Ростовских ворот.

Все чаще и чаще прорывается Юзовская «четверка», на славу работают беки Ростова, плохо помогают защите выматывшийся центр-хавбек Дагаев, который на 19 минуте около штрафной площадки делает непростительный удар рукой по мячу. Свисток.

Ростову бьют свободный удар голкипер отбивает, но налетевший инсайд Юзовки Ауэрман вторым сильным шотом забивает Ростову 2-й гол.

Игра все больше и больше ожесточается. Грубость усиливается. Гости соперничают с хозяевами. На 35 мин. пр. инсайд Юзовки Бескровный забивает Ростову 3-й гол. Через 2 мин. за грубость удаляют с поля ростовского бека Барилова. Дагаев уходит на его место в защиту. Для всех ясно, что Ростов проиграл, так как нападение осталось совершенно беспомощно и принуждено было стягиваться на защиту. На 39 мин. Ростов получает 4-й и последний гол.

У Юзовцев хороши были: центр хавбек Прохоров, попрежнему пр. бек Велкин и правый край Головнев. У Ростова: на этот раз оба бека Бариллов и Ваксов, крайние хавбеки Соколов и Ицкович и левый край Грошев. Слабо играли: Дагаев и Анпилов.

Состав Юзовки: Попов, Поляков, Белкин, Навольнев, Прохоров, Разаренов, Егоров, Ауэрман, Епифанцев, Бескровный и Головнев.

Ростов играл в прежнем составе. Сравнительно хорошо судил т. Буренко.

Гудок.

Журнал «Спортивный журнал» Ростов-на-Дону, № 2-3, 15.06.1923.
15.07. «КФКП» (клуб фізичної культури ім. Г.І.Петровського) Харків – Петроград – 0-6 (0-2).

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 8-9, 1923.
«При огромном стечении публики встретились Харьковцы и Питерцы. Как и следовало ждать, Петроград показал красивую игру. Ярko выделялся красивой игрой Мих.Бутусов. Харьков показал хорошего голкипера – Романенко и бека – Грушина. Матч выиграли Питерцы, дав Харькову 6 голов».

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 27.07.1923

16.07. Харків – Петроград – 1-0.
17.07. «Штурм» Харків – Петроград – 1-1.
18.07. «Спартак» Харків – Петроград – 0-4.

15-го и 16-го июля состоялись матчи между сборными командами Петрограда и Харькова. Тренированность и сыгранность петроградской команды—прекрасные. Среди игроков Петрограда имеются несколько рабочих и красно-армейцев: тов. Гостев—бек сборной РСФСР—грузчик, правый край—Григорьев—рабочий табачной ф-ки, т. Бутусов—правый инсайд, капитан команды и лучший игрок,—оба из сборной РСФСР, тов. Хухтенев—весьмор и тов. Богданов—помкомиссара 31-го полка.

Первый матч на поле ЦК КСМУ между К.Ф.К. и Петроградом привлек многочисленную толпу зрителей. Первый хавтайм закончился со счетом 2:0, выявив прекрасный класс и сыгранность Петрограда. К.Ф.К. играл значительно хуже обычного. Во втором хавтайме, осмотревшись петроградцы повели энергичное нападение и вбили еще 4 гола; только хорошая игра беков т.т. Грушина и

Фомина и голкипера т. Романенко спасла К.Ф.К. от большего поражения.

16-го на матч сборной Харькова против Петрограда явилось до 12.000 чел. С самого начала харьковцы взяли быстрый темп, равно и Петроград. Матч протекал чрезвычайно оживленно. Несмотря на значительно меньшую сыгранность харьковской сборной, по сравнению с Петроградом, с самого начала игры выяснилось, что харьковцы не сдадутся. Прекрасная игра голкипера Норова, беков Фомина и Грушина, хав-беков Призюлова и Кротова служили надежной защитой харьковскому голу, а форварды т.т. Казакон, Бем, Мищенко и Патаров поддерживали энергичное нападение. Матч протекал при напряженном внимании присутствовавших и закончился победой харьковцев.

17 июля Петроград играл последний матч со «Штурмом». Ш.

Газета «Рабочая Украина» Харків, 19.07.1923.

«В середине июля «Сборная Петрограда» на несколько матчей ездила в Харьков. Первая встреча петроградцев состоялась с командой Клуба физической культуры (КФК) и закончилась выигрышем питерцев со счетом 6-0. Матч «Сборной Петрограда» и «Сборной Харькова» собрал небывалое для Харькова количество публики - 16 тысяч человек. Ворота обоих противников попеременно подвергались сильному нападению, но благодаря энергичной защите вратарей, ни петроградцам, ни харьковцам в первой половине игры не удалось вбить ни одного мяча. Во второй половине харьковцы повели очень сильное нападение и сумели забить, несмотря на отличную игру вратаря Петрограда Полежаева, один мяч, который до конца игры не был отквитан. С чемпионом Харькова – «Штурмом» петроградцы сделали ничью – 1-1, а у «Спартак» свободно выиграли – 4-0».

Газета «Известия спорта», Москва, № 20, серпень, 1923.

1 день 15 июля К. Ф. К. П.—Сборная Петрограда 0:6.

В первый день противником Петрограда являлась команда Клуба физической культуры имени т. Г. И. Петровского (К.Ф.К.П.), занимавшая в I весеннем круге 2-е место по классу А.

С первых же минут игры Петроград начинает теснить Харьков и уже на 7-й минуте правый инсайд Петрограда М. Бутусов, хорошо проявившись, забивает первый гол. Петроградское нападение все более и более разлагается и показывает классную игру, превосходную нижнюю передачу мяча, хорошее владение мячом и богатую технико-комбинированную игру каждого в отдельности.

В течение 30 минут Харьковцы, напрягая все силы, упорно сопротивляются и лишь на 35-й минуте все тот же Бутусов забивает второй гол.

Со счетом 2:0 кончается первый хайтайм.

Во втором хайтайме команда К. Ф. К. П. совершенно «выдохлась» и уже на 4-й минуте мяч снова в воротах Харькова.

Харьковцы не выдерживают быстрого темпа игры Петроградцев и уже не могут оказать должного сопротивления. Счет голов все более увеличивается и к концу игры результат 3:0 в пользу Сборной Петрограда.

Состав Сборной Петрограда: Полежаев (Коломяги); Гостев (Коломяги); Ежов (Спорт); Хухтинен (Спорт); Карнеев (Коломяги); Кузьменко (Спорт); Богданов (Спорт); Антипов (Спорт); Киселев (Коломяги); Бутусов (Унитов); Григорьев (Меркур). Состав К.Ф.К.П. Романенко (Спорт); К. Грушин, Проскуриков, Варжеников, Ситцевой, Фокин В., Курбо, Мищенко, Шлаковский и Бандурин.

У Петрограда превосходное впечатление произвел классный вратарь Полежаев, взявший несколько трудных мячей. Отлично играла пара защитников Ежов-Гостев, а в особенности последний.

В линии полузащиты сильнейшим был Карнеев, распределявший хорошо игру. В нападении лучшим игроком был Бутусов, забивший 4 гола и показавший действительно классную игру.

Неудачно выступил на правом краю Григорьев.

Хорошо играл левый край Богданов.

На Харьковцев в нападении лучшими были Мищенко и Шлаковский, а в полузащите Варжеников.

Прилично, но немного резковато играли защитники Грушин и Фокин.

2-й день 16-го июля. Сборная Харькова—Сборная Петрограда 1:0.

Сильное поражение Харькова и предыдущий день резко отразилось на количестве зрителей: их было, приблизительно, в три раза больше первого дня т. е. более 10000 человек. Петроградцы выступают в обычном составе.

Харьков представляет следующую команду: Норов (Штурм); Фокин К., Грушин (оба К.Ф. К. П.); Привалов, Кротов, Канустин, (все Штурм); Казаков (Штурм); Бем (Унитов); Мищенко (К.Ф. К. П.); Натаров (штурм); Бандурин (К.Ф. К. П.).

Начиная игру Петроградцы в зрительном темне и в продолжение первых 15 минут теснят Харьковцев.

В эти 15 минут Петроградцы показали, столько новых комбинаций и так были красива их игра, что зрители были совершенно очарованы ими.

Далее уже Харьковцы оказывают более сильное сопротивление и всеямогу игра принимает перемешанный характер.

В этот хайтайм вратари показали себя с лучшей стороны: мало рад трудных мячей.

С начала второго хайтайма начинается силовая игра, в особенности, со стороны Петроградцев.

Харьков широко основался с тактикой игры Петроградцев и начинает уже энергично обстреливать ворота противника, великодушное защищаемое бесподобным вратарем Полежаевым.

Нападение Харькова начинает приводить одну за другой хорошо комбинации и уже на 25 минуте левому инсайду Бему удается забить мяч в ворота Петрограда.

Петроградцы стараются отыграться, но все их усилия не приводят их к желаемой цели: результат остается до конца хайтайма 1:0 в пользу Харькова.

Харьков победил Петроград вполне по заслугам: такой прекрасной игры Харьковцы не показывали никогда и победа является не случайной.

У Петрограда по прежнему превосходно играет выдающийся вратарь Полежаев, бравший прямо таки «мертвые» мячи и особенно пенальти, пущенные сильным шутером Мищенко в угол. Полежаев одолел одно спас Петроград от 2 или 3 лишних мячей. Классно играет заднего защитника сильный Гостев. Удачным партнером ему является Ежов. Полузащитники Петрограда очень слабы и только благодаря их игре Петроград не мог показать себя с лучшей стороны.

Этот матч лучше играл правый крайний Григорьев, а Бутусов так «держался», что его не было видно.

В левой стороне нападения тоже не ладилось и все комбинации сводились на нет.

Вся команда Харькова играла превосходно и лишь все портил неудачно игравший правый крайний Бандурин.

Вратаря Норов взял ряд трудных мячей и вполне доказал, что он является лучшим Харьковским вратарем. Редкая игра была у обоих защитников Фокина и Грушина.

Из полузащитников превосходно играли Канустин и Привалов, удачно справившийся с сильной правой стороной Петрограда. Хорошо распределял игру центральный полузащитник Кротов.

Четверка нападения играла превосходно, но более удачной была игра левой стороны края Казакова и инсайда Бема. Центр Мищенко и инсайд Натаров показали классную игру. Безукоризненно судил Романенко.

Через минуту задний защитник Гостев, сильно подбитый, уходит с поля и тем самым команда Петрограда остается в составе 9 человек.

На предпоследней минуте игры Казакову удается выбить мяч из рук Полежаева и подбавивший Алферов забивает мяч Петрограду.

Таким образом матч оканчивается вничью.

Штурм играл хорошо, но уже не было той превосходной игры, которую Штурмисты показали в предыдущий день в Сборной.

Наиболее слабой линией Штурма является защита Лазузенко и Колотухин.

Лучшего можно было ожидать от левого инсайда Алферова.

Норов проявил себя опять с лучшей стороны.

У Петрограда опять «чужака» поназал Полежаев.

При прорыве Кротова, когда последний был в нескольких шагах от гола, Полежаев бесстрашно надлет, ему в ноги и берет этот мяч.

Вполне удачно играл на месте Центра полузащиты М. Бутусов, а в нападении центр Карнеев.

Как всегда, превосходно играли бокс Гостев и Ежов.

Вполне удачно играли защитники Варжеников.

В нападении хорошо правый инсайд Варулия и край Григорьев.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 8-9, 1923.

3 день 17-го июля Сборная Петрограда—Штурм 1:1.

Состав Петрограда на этот день немного изменен: взамен левого инсайда Антипова и левого полузащитника Хухтинена поставлены защитники Барулин и Варфаламеев. Правый инсайд Бутусов оттягивается в центр полузащиты, а Карнеев переходит Центром нападения.

У Штурма обычный состав: Норов; Лазузенко, Колотухин; Привалов, Канустин, Винников; Казаков, Алферов, Кротов, Натаров и Левин.

В этот день Петроградцы, пополнив свой состав «свежими» игроками, показывают в первом хайтайме игру первого дня.

Почти всю первую половину Петроградцы играют у ворот Штурма, но лишь на 30 минуте Центру Петрограда Карнееву удается вбить первый гол.

Верный гол «малекет» правый инсайд Барулин, пуская мяч в штангу.

Петрограду определено не везет в первой половине игры.

Во втором хайтайме игра начинает носить перемешанный характер: Штурм основан с Петроградцами и частенько начинает переводить игру к воротам противника.

Во втором хайтайме Петроградцы начинают «выдыхаться», уставая от беспрерывных игр в течение 3 дней подряд.

На 42 минуте правый полузащитник Штурма Винников допускает грубую игру в отношении левого крайнего Богданова и последний в азарте наносит ему удар ногой, за что удаляется с судьи с поля.

Харьков. Футбол.

15, 16 и 17 июля состоялись футбольные матчи между Харьковом и Сборной Петрограда. Первый матч (15 июля) Сборная Петрограда с К. Ф. К. П. окончился полной победой петроградцев и дал результат 6:0. Во второй день Сборная Петрограда играла со

Сборной Харькова, этот день был менее удачным для гостей и принес им, вместо победы, поражение (1:0), не смотря на то, что среди них было 7 человек Сборной Р. С. Ф. С. Р., выступавшей в Финляндии. Третий матч, происходивший между Сборной и харьковской командой «Штурм» окончился вничью (1:1).

Со 23 июля состоялся матч между Сборной Москвы и Харьковским «Штурмом», окончился вничью со счетом (1:1). На следующий день Харьков выставил Сборную против Москвы, но игра принесла поражение Харьковцу с результатом 1:0.

Поражение Петрограда в Харькове.

Петроградская сборная команда 16-го июля потерпела поражение от харьковской сборной команды 1:0. Накануне Петроград побил Клуб К. Ф. К. 6:0; 17-го числа сыграл с лучшей харьковской командой «Штурм» 1:1 и 18-го июля побил команду «Красный Железнодорожник» 6:0. Подробное описание поездки и игр в следующем №.

Журнали «Спортивный журнал» Ростов-на-Дону, 1.09.1923 та «Всеобуч и спорт» Петроград 28.07.1923.

«ОДЕНСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В БАТУМЕ»

На прошлой неделе по приглашению батумской футбольной лиги выехала в г. Батум вторая категория одесской футбольной команды «Вега», для принятия участия в ряде футбольных состязаний. Из ряда футбольных матчей с первыми категориями лучших тамошних спортклубов – вторая категория Веги выходила победительницей. Даже встреча на поле сборной Батум с Вегой – победительницей выходит наша бойкая вторая категория Веги».

Газета «Известия» Одеса, 26.07.1923.

23.07. Ст. «Гельферих Саде». Судья: Левитин. «Штурм» Харків – Москва – 1-1(1-1).

24.07. Ст. «Гельферих Саде». Судья: С. Романенко (Харків), Харків – Москва – 0-1.

25.07. Судья: Гусаров. «КФКП» Харків – Москва – 0-3.

Штурм—Сборная.

В понедельник, 23 июля состоялся первый матч Сборной Москвы с лучшей Харьковской командой Штурм. Почти весь первый хавтайм игра имела плавный характер и совершенно не напоминала красной игры в Петрограде. Московское нападение часто терпело мачи и не доводило своих комбинаций до конца. Центральный московский полузащитник Бухтеев совершенно неудачно раскладывал мячи и они абсолютно не достигали намеченной цели. Оба защитника Кузнецов и Сысоев первую половину игры не показали хорошей игры. Нападение Штурма, основанное с тактикой игры москвичей, начинает переводить игру к воротам Москвы. На 23 минуте Натаров, после удачно проведенной комбинации, остается свободным и сильным штуром впечатывает мяч к сетке Москвы. Этот гол приводит в смущение москвичей и они совершенно теряются и начинают играть еще слабее. Первый хавтайм оканчивается победой Штурма со счетом 1:0. Во втором хавтайме игра становится более оживленной и интересной. Штурм имеет два случая забить голы москвичам, но один сильный штур Натарова «берет» вратарь Соколов, а защитник забивает мяч у провавшегося Привалова.

Правый инсайд нападения москвичей Троицкий дает несколько сильных штуров, но все они попадают в цепкие руки превосходного вратаря Штурма Норова. Один из ударов Троицкого перехватывает защитник Штурма Колотухин и мяч от его ноги резким штуром попадает в угол ворот... Штурма.

Результат становится 1:1. Москвичи начинают разыгрываться, ведя всю игру краями, но все их усилия оканчиваются безрезультатно.

Игра быстро переходит от одних ворот к другим и свисток судьи прекращает ее.

Штурм выступил в своем обычном составе. Вратарь Норов пока несколько трудных мячей и показал свою хорошую игру.

Из защитников лучшим был Лизуенко и не совсем удачно играл Колотухин. И. Линия полузащитников играла превосходно и в особенности выделялся Капустин. В нападении хорошую игру показали центральная тройка Алферов, Кротов и Натаров. Край, имея противниками сильных московских полузащитников Ноготкова и Ратова, не показали своей обычной игры.

У москвичей вполне показал свой класс вратарь Соколов. Защитники разыгрывались во втором хавтайме и особенно надо отметить хорошую игру переднего Кузнецова. Крайний полузащитник играл превосходно, но центр Бухтеев совершенно разочаровал своей игрой.

В нападении сильнейшей стороной является правая в лице хорошего техника Троицкого и быстрого края Чесюкова. Очень хорошо играл во второй половине левый край Шапошников. Неважное впечатление от центра Вязикова и левого инсайда Тюляпанова.

Вполне прилично судил Левитин.

Состав Москвы: Соколов, Сысоев, Кузнецов, Ноготков, Бухтеев, Ратов, Шапошников, Тюляпанов, Вязиков, Троицкий и Чесюков.

В продолжение 5 лет, т. е. с 1918 года Сборная Харькова не имела ни одного поражения от кого либо на территории Украины.

В матче же со Сборной Москвы 24 июля Сборная потерпела первое поражение со счетом 1:0. Нельзя сказать, что Москва в этой игре была сильнее Харькова и бить может даже ворота Москвы были чаще и более опасных положенных, но все же Харьков оказался побежденным.

Сборная Харькова совершенно не напоминала в игре с Москвой той блестящей команды, которая по заслугам выиграла у прекрасной команды Петрограда.

Игра этого дня носила тот же характер, как и матч Москвы с Штурмом, т. е. была вялой, силовой и неактивной.

Первый хавтайм игры носил переменный характер и даже. Харьков играет лучше Москвы. В этой половине игры Натаров, провавшись к голу, ударил опять, как в предыдущий день на вратаря Соколова и верный гол был аннулирован.

Замечается вялость игры у штурмовцев, и они уже играют слабее обычного.

Своем не ладит игра нападения.

Во втором хавтайме тоже не видно какого либо превосходства Москвы, но один из штуров Троицкого был удачно перехвачен «королем воздуха» Селиным и... мяч забился в сетку Харькова.

После гола, в течение последних 7—10 минут нападение Харькова с колоссальной энергией «закрывает» защиту москвичей, но сделать что либо существенное оно не может. Свисток, хорошо судившего Романенко, заканчивает матч со счетом 1:0 в пользу Москвы.

В Москве хорошо играло нападение, основательно подкрепленное превосходным центром Селиным. Как и в первый раз, лучше играла правая сторона нападения, Троицкий и Чесюков. Линия полузащиты играла бесподобно и особенно незаменным центр ее Бухтеев, оказавшийся всегда на месте. Из крайних полузащитников сильнейшим является Ратов.

В защите, редкую по технике игру показал задний защитник Сысоев, являющийся действительно классным игроком.

Вратарь Соколов по праву—лучший в России: он взял два или три совершенно «мертвых» мяча. Гибкость и его броски по углам замечательны.

У Харькова превосходно играли защитники Грушин—Фомин. Задний защитник Фомин на матчах с Москвой и Петроградом нападал давно невиданную у нас игру.

Слабее обычного играла полузащита. Нападение поражало непродуманностью комбинации центральной тройки и отсутствием игры своих крайних—Казакова и Левина.

Харьков играл в следующем составе: Норов (Штурм); Фомин К., Грушин (К. Ф. К. П.); Привалов, Кротов, Капустин (все Штурм); Казакон (Штурм); Вем (Уинор); Мищенко К. Ф. К. П.; Натаров, Левин (оба Штурм).

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 8-9, 1923.

«МЕЖДУГОРОДНЫЕ ФУТБОЛЬНЫЕ СОСТЯЗАНИЯ»

На прошлой неделе московским футбольным комитетом при пролетарском спортивном обществе «Динамо» была организована поездка московских команд в Петроград и Харьков. ...

Более удачной оказалась поездка москвичей в Харьков. В первой встрече со сборной харьковской командой Москва после упорной игры сыграла вничью со счетом 1:1. В матче с сильнейшей харьковской командой спортклуба «Штурм» москвичи добились победы, сыграв со счетом 1:0. Игра с тем же клубом (2-я команда) дала победу Москве со счетом 3:0».

Газета «Известия» Москва, 31.07.1923.

«После поражения, понесенного Петроградом при встрече с Харьковом, игра «Москва-Харьков» ожидалась с особым интересом, но ожидания оправдались лишь частично.

23 июля на поле «Гельферих Саде» Москва встретила с победительницей весеннего харьковского сезона - командой Штурм. Игра сложилась чрезвычайно вялая, особенно в первой половине. Минут через 15 после начала московская защита выпустила правого среднего Штурма-Натарова, который шагов с 8-10 чисто сплассировал мяч в нижний угол. В дальнейшем Москва «садится» на ворота Штурма, но добиться результата не может из-за скверной игры Тюляпанова и Блинкова. Штурм лишь изредка прорывается, но прорывы эти благополучно ликвидируются Сысоевым. Незадолго до конца защитник Штурма перехватывает сильный удар Троицкого и посылает мяч под самую штангу собственных ворот.

До конца счет остается прежним, несмотря на то, что нападение Москвы все время обстреливает ворота Штурма. С технической стороны игра была неинтересной: нападение Москвы, не имея центра, так как Блинков представлял совершенно пустое место, играло крайне безалаборно,

а нападение Штурма показало недурные комбинации лишь на середине поля; полузащита Москвы в лице Ратова и Бухтеева показала крепкую и умную игру, которую портит излишне оттягивавшийся к своим воротам Ноготков. Отлично играла вся полузащита Штурма. В защите Москвы прекрасно работал Сысоев, значительно слабей был Кузнецов, ненашедший себе места. Защита Штурма определенно слаба. Игры вратарей видеть почти по пришлось; оба заметно волновались, а Норов несколько раз выпускал из рук нетрудные мячи. Ряд грубых ошибок наделал судья Левитин, имеющий весьма относительное понятие об «offside» и «fault». Составы команд: Москва: Соколов, Сысоев и Кузнецов, Ратов, Бухтеев и Ноготков, Чесноков, Троицкий, Блинков К, Тюльпанов. Шапошников; Штурм: Норов, Колотухин и Лазуненко, Привалов, Капустин и Винников, Левин, Натаров, Алферов, Кротов и Казаков.

24 июля на том же поле Москва играла со сборной Харькова. Москва, несколько изменив состав нападения, сразу забрала инициативу в свои руки и уже на первых минутах имела несколько хороших случаев сделать мяч. Однако, мазки центральных спасают ворота Харькова. Лишь изредка нападение Харькова прорывается к воротам противника, преимущественно своей правой стороной. В один из таких прорывов Натаров оказывается один на один с вратарем, но пускает мяч мимо. До перерыва игра результата не дает. Вторая половина игры картины не меняет: попрежнему нападает Москва. За 10 минут до конца правое крыло московского нападения проводит удачную комбинацию до штрафной площади, где Селин с ходу принимает передачу Троицкого и забивает мяч в сетку Харькова. Оставшиеся 10 минут Харьков яростно нападает и сидит на воротах Москвы; если бы не великолепная игра Соколова и Сысоева, Харьков, наверное, сумел бы отквитаться, а, может быть, даже и выиграть.

За две минуты до конца Казаков выбил у Соколова мяч руками, - и игра продолжалась некоторое время, несмотря на повторные свистки судьи: настолько были разгорячены игроки.

Из москвичей удачно играл Соколов, прекрасно работал Сысоев в защите и вся полузащита. В нападении хорошо работали края, а в середине Троицкий. Определенно слаб был Блинков. У Харькова на совесть работал вратарь и защита, в полузащите хороши были Капустин и Привалов, слаб; Кротов в нападении трудно кого либо выделить: все играли неважно, а Казаков, на которого возлагались особые надежды, только мешал играть партнерам, все время находясь вне игры.

Прекрасно судил Романенко. Состав команд: Москва - Соколов, Сысоев и Кузнецов, Ратов, Бухтеев и Ноготков, Чесноков, Троицкий, Селин, Блинков и Шапошников; Харьков - Норов, Грушин и Фомин, Привалов, Кротов и Капустин, Левин, Натаров, Мищенко, Бем и Казаков. Прощальная игра с клубом физкультуры имели Петровского не представляла никакого интереса, и москвичи, несмотря на усталость, легко выиграли матч со счетом 3-0. Отвратительно судил Гусаров, совершенно незнакомый с правилами игры».

Газета «Известия спорта», Москва, № 19, серпень, 1923.

04.08. Петроград – «Желдор» Київ – 1-0 (1-0).

05.08. «Петровский» Петроград – «Желдор» Київ – 1-2 (0-1).

09.08. Ст. «ОППВ». «ОППВ» Москва – «Желдор» Київ – 4-0 (3-0).

«МАТЧ МОСКВА – КИЕВ».

Киевская команда железнодорожного клуба, 3-х летняя победительница первенства города Киева, проездом из Петрограда, 9 августа померилась силами с лучшей московской командой опытно-показательной площадки Всеобуч. Москвичи оказались гораздо сильнее гостей и выиграли матч со счетом 4:0».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 12.08.1923.

«ФУТБОЛЬНЫЕ МАТЧИ 9 АВГУСТА

В тот же день команда опытно-пок.

Площадки Всеобуча без особого труда добилась победы у команды Киева (спорт-клуб железнодорожников), сыграв со счетом 4-0 в свою пользу».

Газета «Известия» Москва, 12.08.1923.

ПРАЗДНОВАНИЕ ЮБИЛЕЯ «ПЕТРОВЦЕВ».

Петровский кружок любителей спорта праздновал 4 и 5 августа 15-летний юбилей своего существования.

По этому случаю происходили юбилейные состязания в футбол, причем в них участвовала команда Киева, — спорт-клуб железнодорожников. Первый хавтайм окончился с результатом 1:0 в пользу команды Киева. После перерыва, как петроградцам, так и киевлянам, удается забить по одному мячу и матч заканчивается победой Киева—2:1. Со стороны победителей хорошо играли: вратарь, защита и левый край. Вечером 5 августа состоялось торжественное собрание членов кружка, при участии представителей всех петроградских спортивных организаций. На этом собрании в почетные члены Петровского кружка любителей спорта избраны его основатели Д. А. Лагунов и И. И. Матвеев.

Поздравление юбиляру принесли: Футбол-лига «Спорт», «Меркур», «Юношество», «Уинтас», «Путловский», «Скэб» и мн. др. В речах отмечалась крупная и плодотворная деятельность инициатора торжества за 15 лет его существования.

КИЕВ (СКЖ) — ПЕТРОГРАД («сборная»).

По приглашению Петровского кружка любителей спорта в Петроград приехала из Киева футбольная команда спорт-клуба железнодорожников, которая 4 августа играла со «сборной Петрограда».

Команда гостей является сильнейшей командой Киева, выигравшей первенство Киева 1922 г. и весеннее 1923 г.

Киевляне вышли в составе: Ямковой, Лабковской, Весенев, Курбатов, Фенцель, Ламкин, Костин, Товаровский, Бойко, Пляцов и Крушицкий.

На стороне Петрограда играли: Рябов, Констатинцов, Рузанов, Кузьменко, Орлов, Хухтинен, Родюнов, Иванов, Барулин, Горелкин и Богданов. Все были склонны думать, что игра будет вничью, так как «сборная Петрограда» не показала того класса игры, который она показала 30 июля. Хотя класс игры Киева значительно ниже Петрограда, результат в пользу «сборной Петрограда» получился очень слабый—1:0.

Газета «Известия спорта» Москва, № 21-22, вересень, 1923.

Футбол.

Киевляне в Петрограде.

4-го августа на поле Петровских состоялась встреча чемпиона весеннего сезона Киева, Спорт Клуба „Желдор“, со сборной командой П. Ф. Л. От Петрограда выступал третий состав сборной: Рябов, Рузанов и Константинов, Кузменко, Орлов и Худяков, Родионов, Иванов, Барулин, Горелкин и Богданов. Киевский клуб вышел следующим составом: Ямков, Лабковский, Весенев-Кудряшев, Фенцель, Курбатов, Ломакин, Шацев, Бойко, Товаровский, Бардадым и Крулицкий.

Игра началась нападением Петрограда и хорошей защитой Киева, затем Киевляне освоились с противником и сами перешли в нападение. Игра не отличалась быстрым темпом, но было много интересных моментов. На 40 мин. после многих неудач Петроград забивает мяч, надо сказать не особенно красивый, киевская команда отлично защищается и несколько раз ставит защиту Петрограда в очень тяжелое положение, из которого блестяще выводит команду Рузанов, игравший вместе с Константиновым и Рябовым всю игру очень хорошо. Результат 1:0 зафиксировал победу Петрограда; киевляне, обладая прекрасным задним защитником, Лабковским, отличным центром в полузащите, Курбатовым и хорошим сыгранным нападением могли достичь много результата, но у них слаб центр и крайние в полузащите. Вратарь Ямков хорош и смел, но недостаточно уверенно берет мячи. Общее в команде — неумение останавливать мяч. В сборной выделялись отличной игрой Рузанов и Родионов, а весьма слабой Орлов. Отвратительное впечатление

от игры нападения за исключением Родионова и Богданова, бессильная пасовка, неумение воспользоваться подачами с края и т. д.

5-го августа на том же поле киевляне играли против Петровцев, праздновавших свой 15-летний юбилей, на кубок А. А. Кухрина; этот кубок будет впрямь ежегодно разыгрываться между Петровским КЛС и Киевским „Желдором“.

На эту игру киевляне выставили команду в измененном виде: в центре нападения Бойко и вместо Товаровского играет Костин. У Петровцев в команде два игрока из младших команд, нет Башинского и Лагунова. Ответная игра была очень оживленной и интересной, киевляне показали острое лицо, и было очень интересно: сыгранность, выдержка и корректность, отличная защита и края. У петровцев чувствовалось отсутствие Лагунова и Башинского, а равно и нетренированность И Горелкина. На 20 мин. Киев забивает первый мяч и этим заканчивают первую половину. Вторая половина началась бешеным натиском петровцев и на 12 мин. мяч был в сетке Киева с классного удара Орлова; киевляне не теряются, а довольно быстро отыгрываются, правда не без участия Рябова, выбежавшего из ворот. Несмотря на все усилия Петровцев результат не меняется до конца и кубок венчает победу Киева. У победителей выделились Ямков, Лабковский и Курбатов, у петровцев Штукина, Чернышев, Рябов и Казаринов.

Состав юбиляров: Рябов, Штукин, Чернышев, Суханов, Орлов, Горелкин М., Логачев, Евдокимов, Горелкин И., Вячеславов Н. и Казаринов. Слабее других играли Орлов и Вячеславов.

Киевляне оставляют своей игрой очень хорошее впечатление и безусловно учтут свои ошибки, исп

правая их и следующий год покажут игру еще блестящую; кубок они заработали по заслугам.

В четверг 9-го августа киевляне играют против Московского Клуба ОЛПС (6. В).

Журнал «Всеобуч и спорт» 11.08.1923.

11, 12.08. «Желдор» Катеринослав — Симферополь — 4-2, 2-3.

Восвратились Киев. первая команда желдорклуба, выступавшая в двух состязаниях в г. Симферополе.

Состязание неспригодно для междугородных матчей симферопольское футбольное поле никак не могло показать катеринославцам оной класс игры, к слову сказать, не уступающий по своему качеству лучшим полям Украины.

Непригодность площадки и незначительное число игроков с ней сказались на результате состязания.

В первый день желдоркоманда выступила против сборной г. Симферополя, довольно сильного соперника.

Состязание, несмотря на крайне грубую игру симферопольцев, закончилось ничьей, выведя из строя желдорцев нескольких игроков, окончившись в пользу Киева, со счетом 4:2.

Второй день ознаменовался печальным событием: симферопольцы, огорченные тем, что бы то ни стало отыграться, путем грубейшего толчка вывели из строя центрального полузащитника г. Киев г. Выходило, игравшего в оба дня весьма удачно.

Катеринославцам пришлось, при неравных силах, девяти против одиннадцати, провести оставшуюся часть игры.

Это состязание закончилось бы в ничью, если бы одним из защитников г. Киева не был пущен в свои ворота превращенный гол.

Результат двух состязаний был зафиксирован симферопольской футбольной и прессы: симферополь г. Киев, со счетом 6:5 в пользу Киева.

Со стороны г. Симферополя выступили в оба дня одна и та же оборонная команда.

25 и 26 августа, в Киев состоятся состязания: сборная Киев — сборная Киев.

Газета «Звезда» Дніпро, 18.08.1923.

26.08. «Рекс» Севастополь — «Червоний залізничник» Харків — 5-0.

28.08. Симферополь — «Червоний залізничник» Харків — 3-0.

?. Харків — «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво — 1-1.

В четверг, 23-го августа с. г. 1-я команда «Красный железнодорожник» выехала в г. Севастополь. По прибытии в Севастополь были назначены в субботу, 25 и в воскресенье, 26 августа, два матча с сильной севастопольской командой «РЕКС». Железнодорожники утомленные поездкой играли вяло и победы не добились, а севастопольцами со счетом 4:1. Второй матч так же в пользу Севастополя со счетом 2:0.

Проездом, по просьбе спортивного о-ва Симферополя «Красные железнодорожники» играли со сборной Симферополя. Несмотря на то, что игра симферопольцев была слабее харьковских железнодорожников последние все же потерпели поражение со счетом 3:0.

СБОРНАЯ ХАРЬКОВ—МОСКВА (Морозовцы).

По свистку рефери тов. Романенко Морозовцы начали игру. С первых минут Харьков, несмотря на присутствие ветра начал нажимать на противника, но безуспешно. Морозовцы играли в атаку, частенько переходя к обороне. Харьков, по довольно хорошей игре защитников Фомина, Грушина, Капустина и Привалова сводил на нет нападения Морозовцев и лишь на 44 мин. Морозовцам удалось под громкие аплодисменты публики вставить мяч Харькову. 1 хавтайм закончился в пользу Морозовцев со счетом 1:0.

Во втором хавтайме Морозовцы начали играть оживленнее. На 20 минуте цент-форвард тов. Шпаковский всаживает мяч в ворота Морозовцев под гром аплодисментов публики. Матч прошел при небывало большом стечении публики. У Харькова хорошо играли Грушин, Фомина, Привалов, Кротов, Капустин, Шпаковский и Бем, слабо играл правый край Левин. У Морозовцев хорошо играли центр хавбек, форвард и оба дисайды, край были слабыми.

Газета «Южный гудок» Харків, 4 та 26.09.1923.

07.11. Судья: Гусаров. **Харків-2 – Москва – 0-6 (0-2).**

09.11. Судья: С.Романенко (Харків). **Харків – Москва – 1-4 (1-2).** Гол: Казаков (45).

«7 ноября состоялась футбольная игра сборной команды Москвы с 2-й сборной Харькова. По свистку Гусарова, с первых же минут ясно определяется превосходство москвичей, которые легко и уверенно берут инициативу нападения в свои руки и по существу являются хозяевами положения. На 6 минуте уходит с поля вратарь Соколов, поранивший себе лицо, и его место занимает «король воздуха» Селин. На 10-ой минуте с отличного паса левого крайнего Холина центр нападения Исаков свободно перекидывает мяч в ворота Харькова. После этого понемногу игра оживляется и московское нападение начинает разыгрываться, проведя ряд удачных и строго обдуманных комбинаций.

На 25-ой минуте из-за грубости левого полузащитника, Уса, бьется свободный удар, который хорошо отбивает вратарь Рукавицын, но не прикрытый левый средний Москвы, Троицкий, с близкого расстояния «всаживает» мяч в сетку Харькова.

Первая половина заканчивается со счетом 2-0 в пользу Москвы.

Во второй половине москвичи усиливают темп игры и уже видно, что они начинают «разыгрывать» харьковцев во всю. Наиболее тревожит и беспокоит быстрый Холин, за которым не может уследить Винников. Холина удается прорваться и забить третий мяч. После этого игра уже напоминает тренировку в одни ворота, которую проводит четвертка московского нападения совместно со своей полузащитой. Харьковская защита и полузащита совершенно растерялись и беспомощно бегают по полю, от одного противника к другому. Если уже в первой половине кое-как харьковская полузащита помогала своему нападению, то во второй половине оно было оставлено на произвол Москвы.

Четвертый мяч с прорыва забивает правый крайний, Григорьев, и этот мяч лежит всецело на совести Рукавицына. Далее при подаче с угла центру полузащиты, Бухтееву удается припечатать пятый мяч. А Исаков доканчивает результат еще одним мячом, и конечным итогом игры является поражение 2-й харьковской сборной со счетом 6-0.

Игра москвичей - безусловно игра весьма высокого класса. Прекрасно разработанная техника, тактика, построенная на короткой, меткой пасовке по земле и умелое использование всей командной силы и способностей каждого игрока в отдельности ... ».

Журнал «Спорт» Москва, № 37, 22.12.1923.

«МЕЖДУГОРОДНИЕ МАТЧИ МОСКВА-ХАРЬКОВ.

Для того, чтобы окончательно закрепить за собой почетное звание чемпиона СССР на 1923 год по футболу, сборной команде Москвы, после победы над Петроградом и Казанью, оставалось необходимым встретиться с сильнейшим городом Украины - Харьковом, побившим в финале Всеукраинской Спартакиады Одессу со счетом 1-0.

По распоряжению Высшего Совета Физической Культуры 5 октября на два матча в Харьков была командирована московская команда в нижеследующем составе: Соколов (Яхт-клуб), Андреев (Красное Орехово) и Сысоев (ОППВ), Григорьев (МСПО), Бухтеев и Ноготков (оба Яхт-клуб), Григорьев, Селин (оба Яхт-клуб), Исаков (Красная Пресня), Троицкий О. и Холин (оба Яхт-клуб).

В первый день Москва встретилась со II сборной командой Харькова, Противник оказался абсолютно слабым, но в достаточной степени грубым. Состязание началось быстрым нападением Харькова, но отсутствие какой-либо тактики в игре у нападающих не могло привести к желанному результату.

На 9 минуте центр нападения Москвы Исаков забивает первый мяч в ворота Харькова с самого примитивного случая «offside». Свисток, и мяч засчитывается судьей т.Гусаровым, по видимому, имеющим самые смутные представления о правилах игры. Грубые приемы в игре им совершенно не штрафуются, и игра принимает своеобразный оттенок: команда Харькова, видя, что москвичи несомненно класснее, начинает буквально подбивать отдельных игроков, благо судья на это смотрит снисходительно. На 13 минуте центр нападения Харькова нелепым прыжком выводит из строя голкипера Москвы Соколова; москвичи ставят в ворота Селина, и в дальнейшем играют в составе 10 человек. Воодушевленные уходом Соколова, харьковцы сильно наседают на москвичей; вскоре хороший удар в верхний угол ворот чуть не заканчивается голом, но Селину в диком прыжке удается схватить опасный мяч. Инициатива снова переходит всецело к москвичам; сильно наседая, форварда Москвы забивают второй мяч и заканчивает первую половину 2-0 в свою пользу.

Вторая половина игры проходит в непрерывных нападениях москвичей. «Чудеса техники» показывает Исаков; поразительно по скорости играет Холин; С. Троицкий играет лучше чем когда-либо, очень энергично и со столь несвойственным для него напором. Правый край Григорьев прекрасно прорывается сквозь защиту и довольно точно подает мячи в центр. В общем вся игра после перерыва имеет вид тренировки в одни ворота, и заканчивается 4-0 в пользу Москвы. Общий счет 4-0.

Команда Харькова играла плохо, причем почти все игроки ее отличались невероятной грубостью; даже судья Гусаров при всем своем снисходительном отношении к харьковцам принужден был одного игрока удалить с поля. Состав команды Харькова: Рукавицын, Губарев и Фомин, Винников, Капустин и Усов, Костюков, Зуб, Мищенко, Алферов и Сицевой.

Вторая встреча Москвы с лучшей командой Харькова-1 сборной- представляла значительно большой интерес, но, как и первая, носила слишком грубый характер. Москва выступала в том же составе; вратарь Соколов поправился и защищал честь Москвы с обычным для него успехом. По свистку судьи харьковской коллегии т. Романенко москвичи начинают игру. Быстрой передачей Исаков, Троицкий и Холин подходят к воротам Харькова, но сильный «шутт» Исакова идет мимо гола. Игра до перерыва ведется с переменным успехом, но вес же москвичи чаще подходят к воротам Харькова. На 15 минуте сильный удар Троицкого заканчивается голом; отчасти мяч этот лежит на совести харьковского вратаря. На 25 минуте резаный мяч Исакова снова непросто мажет вратарь Харькова Норов. На 27 минуте Исаков делает чистый гол, но судья считает «offside». Игра по вине харьковцев принимает грубоватый характер; по очереди приходится останавливать игру из-за ушибов, причиненных Селину, Исакову, Троицкому. В конце концов защитник Москвы Андреев вынужден совсем уйти с поля из-за повреждения ноги. В прибавленные за счет остановок игры 3 минуты левому краю харьковцев Казакову удается провести красивый мяч в ворота Москвы. Хавтайм заканчивается счетом 2-1.

Во второй половине на поле появляется хромающий Андреев, кое как забинтовавший ногу. Нападение Харькова пользуясь жалким положением переднего бека Москвы, сильно насаждает, но безрезультатно: вратарь Соколов на деле доказывает, что не даром он защищал честь СССР за рубежом. Энергия нападающих постепенно ослабевает, инициатива постепенно переходит к москвичам. Вскоре Григорьев сильным ударом забивает мяч в ворота Харькова. В дальнейшем все усиливающиеся нападение Москвы встречает упорное сопротивление, но не от защиты Харькова, а со стороны судьи Романенко. Вся тактика игры нападения москвичей-пасс с края назад перед воротами Исакову-регулярно срывается судьей систематически считающим подобные случаи за «offside». Волей неволей москвичи меняют характер игры: обладающие сильными ударами Исаков и Холин начинают бить по воротам издали. Вратарь Харькова Норов с честью выходит с несколько трудных положений, и только в самом конце резаный мяч Исакова в угол ворот заканчивается голом. Счет второй половины 2-0. Общий результат 4-1.

Состав побежденных: Норов, Грушин и Фомин, Капустин, Кротов и Привалов, Костюков, Натаров, Шпаковский, Бэм и Казаков.

В команде Москвы очень хорошо нападение: Исаков, Троицкий и Холин показывали изумительные комбинации, ставившие защиту Харькова в тупик. Центр-хавбек Бухтеев играл прекрасно оба дня: все время поддерживал нападение и быстро перемещался по полю, проводя комбинации и с правым, и левым крылом; крайние хавбеки были слабы. Сысоев и Андреев играли очень спокойно, обдуманно, избегая излишней суетливости у своих ворот, что отлично действовало на психику команды в целом.

В харьковской команде лучшей частью являлись форварды. Быстро, напористо, но беззастенчиво играли края-Казаков и Костюков; хорош расчетливый Бэм. Лучшим форвардом был Шпаковский, прекрасный техник, великолепно ведущий все нападение - игрок, который безусловно может считаться первоклассным. Очень слаб был Натаров. Вот три харьковских хавбека были незаметны, беки играли быстро, удачно выбивали мяч, но удары их оставляли желать лучшего; вратарь Норов играл скверно. Судьи обоих дней-т. т. Гусаров и Романенко - оба очень плохи, но все-таки Гусаров из двух зол меньшее».

Газета «Известия спорта» Москва, № 31-32, грудень, 1923.

7 ноября состоялся матч между сборной командой Москвы и II-й сборной гор. Харькова. По свистку рефери Гусарова начинается игра и с первых же минут ясно определяется превосходство москвичей, которые легко и уверенно берут инициативу нападения в свои руки и по существу являются хозяевами положения. На 6-й минуте уходит с поля вратарь Соколов, поранивший себе лицо, и его место занимает «король воздуха» Селин. На 10-й минуте, с отличного паса левого крайнего Холлина, центр нападения Исаков свободно перекидывает мяч в ворота Харькова. После этого понемногу игра оживляется, и московское нападение начинает разыгрываться, проводя ряд удачных и строго обдуманных комбинаций.

На 25 минуте, из-за грубости левого полузащитника Уса, бьется свободный удар, который хорошо отбивает вратарь Рукавицын, но не прикрытый полулевым Москвитин Троицкий с близкого расстояния «всаживает» мяч в сетку Харькова.

Первый хавтайм заканчивается со счетом 2:0 в пользу Москвы.

Во второй половине москвичи усиливают темп игры и уже видно, что они начинают «разыгрывать» харьковцев во всю. Наиболее «тревожит и беспокоит» быстрый Холлин, за которым не может уследить Винников. Но все же Холлину удается прорваться и забить третий мяч. После этого игра уже напоминает тренировку на один ворота, которую проводит четверка московского нападения совместно со своей полузащитой. Харьковская защита и полузащита совершенно растерялись и беспомощно бегают по полю от одного противника к другому. Если еще в первом хавтайме кое-как Харьковская полузащита помогала своему нападению, то во второй половине нападение было оставлено на «произвол» Москвы.

Четвертый мяч с прорыва забивает правый крайний Григорьев и этот мяч лежит всецело на «совести» вратаря Рукавицына. Далее, при подаче корнера, центру полузащиты Бухтееву удается «припечатать» пятый мяч. А Исаков «доканчивает» результат еще одним голом, и конечным итогом игры является поражение II-й Харьковской сборной со счетом 6:0.

Игра москвичей—безусловно игра весьма высокого класса. Прекрасно разработанная техника, тактика, построенная на короткой меткой пассивке по земле, и умелое использование всей командной силы и способности каждого игрока в отдельности.

«Душой нападения» определенно является центр ее Исаков, распределяющий игру на редкость разумно и являющийся и в то же время выдающимся по технике игроком. Превосходное впечатление произвел быстрый левый крайний Холлин, показавший толковую и расчетливую игру.

В полузащите лучшим надо считать Бухтеева, руководящего всей игрой и парализовавшего все комбинации Харьковского нападения. Медкую игру показал передний полузащитник Андреев, берущий мячи с любого положения и точно распределяющий их своему нападению.

Вторая сборная Харькова играла на этот раз чрезвычайно слабо: нет сыгранности, нет какой-либо тактики, а наоборот, полная растерянность и беспомощность.

Состав Москвы: Соколов (Райкомвод); Сысоев (ОПНВ); Андреев (Орехово); Григорьев (МСНО); Бухтеев, Ноготков; Григорьев, Селин (все Райкомвод); Исаков (Красная Пресня); Троицкий, Холлин (оба Райкомвод).

II-я Харьковская сборная: Рукавицын (ХВРТ); Фомин К. (КФКП); Губарев (Балабановцев); Винников (Штурм); Капустин К. (Юн. Металлист). Ус (Штурм); Костиков (Юн. Металлист); Зуб (Спартак); Мищенко (КФАП); Алферов (Штурм); Ситцевой (КФКП).

9 ноября сборная команда Москвы встретилась с 1-й сборной командой гор. Харькова. 1-й хавтайм прошел без видимого перевеса какой-либо стороны. Однако, обладающие лучшей техникой, лучшей сыгранностью, москвичи несколько раз ставили защиту Харькова в трудные положения.

На 15-й минуте центр полузащиты Москвы Бухтеев с далекого расстояния «забивает» Харькову первый, довольно легкий мяч, который на «красоту» пропускает вратарь Норов. Спустя 10 мин. тот же Норов «забивает» идущий в аут мяч, и «играется» забивает его к себе в ворота. В обоих этих мячах виноват исключительно Норов, и будь на его месте даже средний харьковский вратарь, эти мячи были бы взяты. За три минуты до конца хавтайма левый крайний Харькова Казаков, прорвавшись через всю защиту противника, «сажает» мяч в правый угол ворот Москвы.

1-я половина игры заканчивается с результатом 2:1 в пользу Москвы.

Во втором хавтайме, Харьковское нападение начинает играть более уверенно и понемногу переводит игру к воротам Москвы, превосходно защищаемым бесподобным вратарем Соколовым. Лишь прекрасная игра защиты и своеобразная тактика москвичей свели на нет все комбинации нападения Харькова. В опасные моменты на защиту своих ворот уходила вся команда москвичей; но, вырвав мяч, нападение, при неразрывной связи с полузащитой, переносило игру на половину Харькова.

На 27-й минуте Исаков забивает 3-й мяч, который Норов мог бы взять, но пропустил его каким то диковинным образом между ног. Лишь только четвертый мяч, забитый Григорьевым с нескольких метров, следует считать трудным и невозможным.

Наоборот, Харьковское нападение не может добиться успеха благодаря исключительно игре вратаря Соколова, взявшего целый ряд трудных и «мертвых» мячей, а в особенности резкий и сильный «шут» Бема.

Таким образом, матч заканчивается победой Москвы со счетом 4:1.

Москвичи играли поразительно ровно; вся команда представляла одно крепко-спаянное целое и совершенно отсутствовала индивидуальная игра. Прекрасной техникой блеснул задний защитник Сысоев, уверенно ликвидировавший все прорывы Харьковского нападения. Отлично играл передний защитник Андреев, как бы являющийся четвертым полузащитником.

Центр полузащиты Бухтеев снова удивлял своей классической игрой и редким умением находиться всегда на месте. Изумительно-точную расстановку можно было наблюдать у центра нападения Исакова. Левый крайний Холли играл слабее, чем со второй сборной.

Сборная Харькова сделала все, что могла, и если бы линия нападения сумела бы привязать к себе постоянно оттягивающихся полузащитников—результат мог быть иным. Из нападения можно выделить хорошо игравших Казакова и Шпаковского. Полузащита в целом играла вполне прилично, но все же лучшим в ней был Привалов. Удачно и уверенно играла защита в лице Грушина и Фомина В.

Вратарь Норов пропустил недопустимо легкие мячи и тем самым обрек свою команду на поражение.

Вообще, в этом матче особого превосходства Москва не показала, и не будь уж чересчур «слабой» игра у вратаря Норова, результат безусловно был бы иной.

Не следует отрицать, что поучиться у москвичей надо многому, но все же эту именно игру Харьков легко мог выиграть. Сборная Москвы играла в том же составе, как и 7 ноября. Сборная Харькова: Норов (Штурм); Фокин В., Грушин (оба КФКП); Привалов, Кротов, Капустин (все Штурм); Костилов (Юный Металлист); Натаров (Штурм); Шпаковский (КФКП); Бем (Свет Шахтера) и Казаков (Штурм).

Судил этот матч лучший Харьковский судья Романенко.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 12, 1923.

* Москва—Харьков.

Вчера состоялся матч сборной Москвы с 1-й сборной Харькова, закончившийся плачевным результатом для харьковской к—ды взявшей первенство УССР этого года—4:1 в пользу москвичей.

Несмотря на то, что игра велась, особенно в первом хавтайме, довольно вяло, все-же класс игры москвичей выявился значительно выше харьковского,—и несмотря на то, что во втором хавтайме харьковцы минут 20 «сидели» на воротах у москвичей, благодаря первоклассной защите таковых, результата не удалось отыграть.

Результат этот отчасти объясняется игрой на этом матче не постоянного состава 1-й сборной, благодаря чему были несыгранные моменты в игре.

У москвичей, как всегда, первоклассны все игроки; в особенности же—вратарь Соколов, взявший несколько совершенно «мертвых» мячей и которого публика несла на руках с поля до самой раздевалки.

Харьковцы играли в этом матче значительно слабее обычного; лучший вратарь Харькова, Норов, играл ниже всякой критики, пропустив несколько легких мячей, а один даже сам «загнан» в свои ворота. Выделялись классной и продуманной игрой центр полузащиты Кротов и передний бек Грушин не раз «вывозившие» всю команду.

На матче присутствовало до пятнадцати тысяч человек.

Завтра на той-же площадке состоится последний матч москвичей с лучшей харьковской командой «Штурм» взявшей Харьковское первенство 1923 г. по футболу.

Киев «Желдор»—Ленинград «Сборная»	0:1
« — — — Петров, кружок	2:1 (Киев получил кубок).
« — — — Москва «О. П. П. В.»	0:4
« — — — «Новогорев»	1:1 (неоигран).
Харьков «К. Ф. К. П.»—Ленинград «Сборная»	0:6
« «Сборная» — — —	1:0 (Харьков взял перел. кубок)
« «Штурм» — — —	1:1
« «Спартак» кл. В. — — —	0:4
« «Штурм» — Москва «Сборная»	1:1
« «Сборная» — — —	0:1
« «К. Ф. К. П.» — — —	0:3
« «Сборная 2-ая» — — — Морозовца	2:0
« «Сборная 1-ая» — — —	1:1
« «Янус» — — —	1:2
« «Сборная 2-ая» — — — «Сборная»	0:6
« «Сборная 1-ая» — — —	1:4

Вот перечень московских матчей сезона 1923 года в хронологическом порядке:

7/7. 1. Севастополь (Рекс) — Симферополь (Синитас)	6:2
9/7. 2. — — — (Сборная)	7:3
26/7. 3. Симферополь (Сборная) — Феодосия (Сборная)	8:2
11/8. 4. Екатеринбург (Желдор) — Симферополь (Сборная)	4:2
12/8. 5. Симферополь (Сборная) — Екатеринбург (Желдор)	3:2
15/8. 6. Севастополь (Рекс) — Симферополь (Паллада)	3:0

26/8. 7. Севастополь (Рекс) — Харьков (Красн. Желез.) . . . 5:0.

28/8. 8. Симферополь (Сборная) — Харьков (Красн. Желез.) . . . 3:0.

Сент. 9. Севастополь (Рекс) — Керчь . . . 2:0.

Наполеи, сборная Крыма выезжала на Всукраинскую Спартакиаду, где выиграла у Екатеринославля 2:1 и проиграла Дружковке 2:0.

Состав сборной Крыма:

Солодун (Симферополь), Григорьев (Симферополь), Богоявленский (Севастополь), Москвитин, Тарасов (Севастополь), Малидисов (Симферополь), Малиничко (Симф.), Константинов, Степаненко, Шевченко (Севастоп.), Востянов (Симферополь).

Газета «Вечерние известия» Харків, 10.11.1923
та журнал «Вестник физической культуры» Харків,
№ 5-6 (зверху) та №1 1924 (внизу).

Товариські матчі:

Матч Английск. пароход — Местран.

Вчера на стадионе состоялся товарищеский матч между футбольными командами английско-го парохода местрана.

Матч протекал (за редким исключением) у ворот гостей и закончился победой местрана при счете 12:0.

— Вероятно они приехали за голами.

— Наши экспортируют голы. Такого рода шутки сыла ла довольная публика. А.

ФУТБОЛ. Какой другой вид спорта может быть более сухопутным? А между тем, почти на каждом английском пароходе есть своя футбольная команда: пристали пароход к берегу — и матросы бегут на площадку: тренировка, матч с местной командой — и они снова на борту. И в нашу военную среду проник уже футбол: команды водников — явление далеко не редкое. На снимках — команды английских пароходов „Headcliffe“ и „Japten“ и одесские местрановцы. Англичане на этот раз оказались весьма слабыми противниками местрановцам, и последние выиграли матч со счетом 10 : 0.

Матч этот — незначительный в спортивной жизни Украины; факт; вряд ли он представляет какой-либо технический или осязательный интерес. Но в другом отношении факт этот весьма красноречив; футбол проник всюду, даже на корабль, даже к водникам. И проник в форме организованного спорта с учетом достижений, с быстрым развитием тактики, с постепенным переходом от единичной команды к клубу, к лиге. Никогда еще на Украине не было столько сборных команд, как теперь. И, наконец, в текущем году, впервые за все время существования футбола, мы увидели сборную команду всей Украины.

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 23.04.1924 та журнал «Пламя» Харків, № 5, 1924.

27.04. «Паллада» Симферополь — «ХТІ» Харків — 0-7.

28.04. Симферополь — «ХТІ» Харків — 0-2.

Харьков-Симферополь.

По инициативе клуба «Рабфаковец» при Д. П. С. № 1 была организована поездка сборной команды Х. Т. И. в Симферополь. В состав этой команды вошли исключительно студенты и рабфаковцы, играющие в ряде лучших харьковских команд. Чрезвычайно быстро была проведена подготовка к отъезду, и уже 27 апреля команда Х. Т. И. встретилась в Симферополе с лучшей местной командой «Палладой». С первых же минут Харьковцы показывают свое полное превосходство и выигрывают у «Паллады» со счетом 7:0. На следующий день симферопольцы выставили уже свою сборную команду и надеялись добиться победы. В первой половине игры Симферопольцы сильно прижимают команду Х. Т. И., но защита работает превосходно, а в особенности вратарь Маньковский, изливший несколько трудных мячей. По своему энергия симферополь-

цев падает и харьковцы переводят игру к воротам противника. Чувствуется отсутствие сыгранности и коллективности у симферопольцев. В результате, несмотря на присутствие в их команде индивидуально сильных игроков, харьковцы вторично выходят победителями со счетом 2:0.

Состав команды Х. Т. И.: Маньковский, Хусид, Свида, Редченко, Карый, Точильцев, Родченко, Луговой, Лазько, Гуртовенко, Федоров.

В отношении организации приема следует отметить печальный факт совершенно неподготовленности симферопольцев.

Газета «Коммунист» Харків, 7.05.1924.

Наспех составленная команда из студентов и рабфаковцев Х. Т. И. посетила Симферополь для матчей с лучшими местными командами. 27 апреля Харьковцы с солидным счетом разбивают одну из лучших симферопольских команд «Палладу» 7:0.

На следующий день Крымчане мобилизовали все свои силы, но все же их лучшая команда Сборная Симферополя терпит поражение от Харьковских технологов со счетом 2:0.

Состав команды Х. Т. И.: Маньковский; Хусид, Свида; Родченко, Карый, Точильцев; Родченко, Луговой, Лазько, Гуртовенко, Федоров.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 5-6, 1924.

«Приехавшая из Харькова в Симферополь сборная команда высших учебных заведений выиграла у Симферополя со счетом 9-2».

Газета «Красный черноморец» Севастополь, 10.05.1924.

19.05. Харків — «Райкомвод» Москва — 2-0. Гол: П.Мищенко, Ситцевий.

20.05. «Штурм» Харків — «Райкомвод» Москва — 1-0. Гол: О.Шпаковский.

«МЕЖДУГОРОДНИЕ ФУТБОЛЬНЫЕ ИГРЫ».

В Москву вернулась команда образцовой площадки МСФК (бывший Райкомвод), выступавшая в Харькове два раза - против сборной команды Харькова и против сильнейшего харьковского клуба «Штурм». Игра со сборной командой Харькова выразилась счетом 2:0 в пользу Харькова. Игра с клубом «Штурм» закончилась победой «Штурма», со счетом 1:0. Команда «Штурм» за последние пять лет не имела ни одного поражения ни от Москвы, ни от Ленинграда и выходила непрестанным победителем во всех играх с городами юга России».

Газета «Известия» Москва, 24.05.1924.

«РАЙКОМВОД-ВТОРАЯ СБОРНАЯ ХАРЬКОВА».

Команда Москвы Райкомвода вчера встретилась со второй сборной командой г. Харькова.

Команда Москвы Райком-

Московское нападение отличилось великолепной техникой, проводя массу красивых комбинаций. Харьковская вторая сборная своей игрой лишний раз показала, что она не «случайно» оказалась победительницей сборной Украины. Прекрасная сыгранность и нападение, отсутствие индивидуальной игры – вот основные моменты игры второй сборной, приведшие в итоге к победе над москвичами со счетом 2-0».

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 20 та 22.05.1924.

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ

Москва (Райкомвод) — сборная Харькова.
Матч между Москвой и Харьковом состоялся около 10.000 зрителей. В состав харьковской сборной вошли большинство игроков из второй сборной Харькова: вратарь — Норов, защита — Ромашовский, Фомин И., полузащита — Вишневский, Фомин Н. У., нападение — Вязов, Бем, Мищенко, Ситцевой, Костиков.

Состав Москвы подобран очень удачно. В «Райкомвод» входит 6 игроков из сборной Москвы и СССР.

Вратарь — Соколов (лучший вратарь СССР), защита — Рушешевский, Кузнецов; полузащита — Ногатев, Вутович, Малахов; нападение — Холми, Семин, Трошин, Григорьев.

С самого начала Москва превосходила харьковскую команду и за это платила dearly.

Наоборот, харьковцы со всей серьезностью отнеслись к матчу.

С начала хавтайма Москва несколько раз была у гола Харькова, но прекрасная игра защиты и полузащиты мешала ей что-нибудь сделать. Затем мяч начинает переходить от ворот к воротам. Харьковцы сильно волновались, совершая порой ряд промахов и «мажов». Но до конца хавтайма им удается устоять, и игра заканчивается вничью.

Во втором хавтайме, ободренные успехом харьковцы играют уже лучше и сильнее начинают по воротам Москвы.

На четвертой минуте центр нападения Мищенко сильным шотом вбивает первый гол. Однако дальнейшие попытки часто переходят к воротам Москвы, но безуспешно. К концу хавтайма харьковцы опять проваливаются, и Ситцевой припечатывает к сетке Москвы второй гол при чудном отскоке от штанги.

Игра заканчивается общим счетом голов 2:0 в пользу Харькова.

Успехом харьковцы обязаны в первую очередь своей защите и, главным образом, полузащите.

Хорошо играли и нападение. Недостаток лишь в том, что у нападения порой отсутствовала связь.

У Москвы прекрасная техника. Нападение безукоризненно. Прекрасное впечатление оставил край, в особенности левый, Холми. Вратарь Соколов показал высший класс игры.

Неприятное впечатление оставляет постоянное переключение москвичей во время игры.

Судья матча Митронов, в общем, хорошо, строго, штрафует за грубую игру.

По общему и без ошибок. Так, судья не заметил явного «пепальти» на поле Москвы.

МАТЧ «РАЙКОМВОД» (МОСКВА) — «ШТУРМ» (ХАРЬКОВ).

После поражения, полученного от сборной Харькова, Москва со всей серьезностью отнеслась к матчу со «Штурмом».

В первом хавтайме харьковцам приходится играть против ветра, что сильно затруднило игру.

С самого начала «Райкомвод» нажимает на все силы на ворота Харькова. С трудом, но все же успешно, «Штурм» занимает свой гол и сводит первый хавтайм вничью.

Во втором хавтайме «Штурму» уже значительно легче; самое трудное позади.

Харьковцы начинают вести самостоятельные атаки ворот противника. Теперь уже москвичам приходится туго, несмотря на свои успехи. Под конец игры, на 37-й минуте, правый инсайд, Шпаковский, сильным шотом вбивает первый и единственный гол Москве.

Несмотря на свои успехи, Москва до конца хавтайма не удается справиться с Харьковом, и матч заканчивается вничью 1:0 в пользу «Штурма».

Судья представитель Москвы, хотя и строго.

Победа Харькова, стоящего по технике ниже Москвы, явилась результатом дружной игры, волеизъявления и «чужести» штурмовцев.

Так или иначе, Харьков с честью вышел из трудного испытания, победив одну из сильнейших команд СССР.

Газета «Коммунист» Харків, 22.05.1924.

Вторая встреча москвичей с харьковцами

«РАЙКОМВОД» — «ШТУРМ».

состоявшаяся 2-го мая представляла собой колоссальный интерес, так как сошлись лучшие футбольные команды (не сборные) севера и юга.

Получив перед этим поражение от второй сборной харьковской команды, москвичи на этот раз играли с большей осторожностью и энергичнее, чем в предыдущем матче, показав прекрасную технику и сыгранность нападения сползающей. Однако, прекрасная игра, полузащиты и защиты «Штурма» беспрерывно сводила на нет все попытки «Райкомвода» провести мяч в ворота противника.

Нападение «Штурма» играло также очень хорошо, но и его атаки не привели в первой половине игры ни к чему.

Во втором хавтайме харьковцы значительно увеличили темп игры, стали основательно нажимать на ворота «Райкомвода» и на 25-й минуте правый инсайд Шпаковский вбивает мяч.

Матч закончился со счетом 1:0 в пользу Штурма, Москвичи на этот раз играли грубовато. Прекрасно провел матч рефери.

Из харьковцев, выше всякой похвалы, играла полузащита, особенно Привалов, попавший в сборную команду СССР. Бек Кротов отлично играл в защите, исполняя фактически 4-го хавбека. В нападении хороши были Шпаковский, Натаров и Алферов. Вратарь Норов взял много трудных мячей».

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 22.05.1924.

«19 мая 2 Сборная Харькова принимала гостей из Москвы — команду Райкомвода Яхтклуба, являющуюся лучшей в Москве в 1923 году. Превосходный состав Яхтклуба, казалось, предreshал поражение харьковцев. Но на поле оказалось совершенно иначе: Харьковская команда играла на редкость энергично, сыгранно, и наоборот — москвичи произвели более слабое впечатление, чем в прошлом году. Харьковцы имели преобладающее значение во время всего матча, а в особенности превосходно играла вся полузащита и защита, в которой наиболее выделился Фомин К. Счет матча 2-0 в пользу 2 Сборной Харькова, выступившей в следующем составе: Норов; Роматовский, Фомин К.; Винников, Фомин В., Ус; Костиков, Ситцевой, Мищенко, Бем, Бизяев.

Состав Райкомвода: Соколов; Рущинский, Кузнецов; Малахов, Бухтеев, Ноготков; Григорьев, Сушков, Селин, Троицкий, Ходин.

20 мая встретились чемпионы городов Райкомвод Яхт-Клуба (Москва) и Штурм (Харьков). Благодаря прекрасной игре полузащиты штурмозцы все время теснят москвичей, злоупотребляющих своей грубостью. Шпоковскому удается прорыв и мяч припечатывается в сетку Москвы. Снова победителями оказываются харьковцы со счетом 1-0.

Москвичи играли в составе первого дня. У Штурма было лишь изменение в линии полузащиты: Ус, Капустин, Привалов». Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 7, 1924.

01.06. Ростов-на-Дону — Сталино — 0-0.

03.06. Таганрог — Сталино — 1-2 (1-0).

Междугородний матч Ростов—Юзовка.

1 день.

В воскресенье, 1-го июня, на стадионе обл. бюро «Спартак» состоялся футбольный матч между командой Юзовки и второй сборной Ростова. Команда Ростова, напех подобранная (в виду неопределенности приезда юзовцев, а также предполагавшегося матча Кима с Азовом) играла, не проявляя особого класса, так как она выступала не в обычном составе.

Защита и полузащита Ростова играли на совесть.

Команда Юзовки классная в этот день показала сыгранность, отличную пасовку, мелкую линию нападения, особенно работала центровая тройка, хороши защита и полузащита, игры вратаря не пришлось определить, так как было несколько ударов, но прямо в руки вратаря. В общем Юзовка играла, оставляя силы для следующего матча, не выкладывая их, держа в запасе некоторых хороших игроков.

Первая половина игры началась с большим перевесом Юзовки, передовые их то и дело подходили к воротам Ростова, но играющая хорошо защита и полузащита

Ростова парализовали все их комбинации. Постепенно и передовые Ростова начали время от времени проявлять инициативу, чаще подходили к воротам Юзовки. Игра все время шла с перевесом Юзовки, но все же как та, так и другая команды результата никакого не дали и первая половина закончилась результатом 0—0.

Во второй половине начали нападать ростовцы и первые десять минут игра шла у ворот Юзовки, защите приходилось много работать, но несыгранность передовых Ростова, саставляла не доводить игры до результата. Постепенно Юзовка взяла инициативу в свои руки, часто ставя ворота Ростова в опасные положения; отличная хватка вратаря Чибистарева не дала им возможности дать результат и вторая половина окончилась тем же счетом, что и первая. В общем свисток судьи дал знать об окончании игры в ничью 0—0.

Составы команд Юзовки: Разарепов, Стерников, Дошечкин, Навальнов, Пряхоров, Щербаков, Бескровный, Даар (мл.), Даар (старш.), Ауэрман и Егоров. Судил матч Казаков.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 3.06.1924.

Ростов—Сталин.

1-го июня в 5 с половиной часов вечера на площадке гор. Ростова Сталинцы встретились со сборной командой гор. Ростова и-Д.

В первом хавтайме игра проходит весьма слабо. Ростовцы видимо труслили перед Сталинцами. Затем инициативу игры берут Сталинцы и игра все время ведется у ворот Ростова. Первый хавтайм закончился в ничью.

Несмотря на усиленную атаку Сталинцев во втором хавтайме игра закончилась также безрезультатно.

2 й день.

На второй день Ростовская команда, усиленная новыми игроками вновь встретилась со Сталинцами. С первых же минут игры стало заметно, что противники почти равны силе. Сталинцы, взяв инициативу игры сбили Ростовцев. Энергично, обстреливая противника, Сталинцы все время нажимают на ворота. Ростовцев и правый инсайд Э. Доор вбивает 1-й

голь Ростову, чем и заканчивается первый хавтайм. С первых минут второго хавтайма центр форварда П. Доор сильным шотом вбивает Ростову второй гол. После чего Ростовцы окончательно растерялись и на 35-й минуте получают 3-й гол, вбитый правым инсайдом А. Бескровным.

Таким образом игра закончилась с результатом (3:0) в пользу Сталина.

Гордость спортсменов Донбасса — Сталинцы и здесь оказались на высоте своего положения.

Таганрог—Сталин.

После 2-х таких серьезных матчей в Ростове, Сталинцы встретились с довольно сильной командой Таганрога.

Игра здесь велась с переменным успехом и на 37-й минуте Таганрог вбивает Сталинцам 1-й гол. Энергично взявшись во втором хавтайме Сталинцы вбивают в течение получаса 2 гола.

И здесь Сталинцы выходят победителями.

3-го июня в гор. Таганроге состоялся матч между сборной командой Сталино (Юзовка)—лучшая команда Донбасса и второй сборной Таганрога. Матч привлек массу зрителей и прошел с большим интересом. В первом хавтайме игра велась довольно оживленно и ровно, на 22 минуте, Таганрог вбивает мяч в ворота Сталино. Так заканчивается первый хавтайм со счетом 1:0 в пользу Таганрога.

Во втором хавтайме игра велась более напряженно и до некоторой степени проявлялась грубость с обеих сторон. На 20 минуте Сталино с удара, пональти вбивает мяч в ворота Таганрога, после чего игра Сталино стала более оживленной и заметно теснила ворота Таганрога. На 30 минуте Сталино вторично вбивает мяч в ворота Таганрога. Итак заканчивается матч со счетом 2:1 в пользу Сталино.

Нужно отдать должную справедливость игре сталинцев, показавших лучший класс игры. Особенно хорошо играло нападение, выделялась своей сыгранностью.

Газеты «Диктатура труда» Донецк, 7.06.1924 та «Кочегарка» Бахмут, 15.06.1924.

3 июня в Таганроге встретилась 2 сборная города с лучшей командой Донбасса Сталино (б. Юзовка). Первая половина игры заканчивается со счетом 1:0 в пользу Таганрога. Во втором квартале Сталинцы усиливают натиск и дважды мяч припечатывается в сетку Таганрога. Конечный итог матча 2:1 в пользу Сталино.

Состав победителей: Разоренов; Стерников, Дощечкин; Навальнов; Прохоров, Алексеев; Бескровный, Дар Э., Дар П., Ауерман и Егоров. Таганрог: Лужинский; Соболев, Захаров; Мост, Щербатенко, Лепеса; Калицкий, Калинин, Найденов, Гончаров, Бехер.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 9-10, 1924.

**МЕЖГОРОДНИЙ ФУТБОЛЬНЫЙ
МАТЧ РОСТОВ-ЮЗОВКА.
2-ой день.**

Во второй день, в понедельник, встретилась 1-ая сборная Ростова и Юзовки в своем прежнем составе. Команда Ростова на этот раз, судя по игре Юзовки в первом матче, переоценивает свои качества, выходит на поле с явным самоуверенным. Но классом никакого, по сравнению с Юзовкой, не проявляет, наоборот, нападение Ростова кажется жалким в своей некомбинированной игре, показывая и то же время незаурядную индивидуальную игру. Полузащита играет слабо, мало помогая своему нападению, даже у Муликов порю кажется игра идет слабо, только Ицкович не унывает, показывая свою назойливую цепкость. Защита против обыкновенного играет тоже слабо, перивру вратаря Чеботарева.

В общем в этой игре команда Ростова в целом показала полную несамостоятельность, чувствуется сразу отсутствие какой-либо техники, нужна продолжительная и серьезная тренировка, в то время, когда Юзовка в этот день показывает на редкость удачную технику. Ее передовые в любом направлении комбинируют тройками, ведя пасовку близкими мячами. Полузащита и защита сыграв между собой, берут легко мячи с лету, помогают своему нападению, легко отбирая мячи у передовых Ростова. В вратаре не приходится топорить, так как ему пришлось взять легко без всяких усилий несколько мячей.

Начинают игру быстрым темпом Юзовцы, мяч первое время ведется на середине, затем постепенно переходит к воротам Ростова. Передовые Ростова пробуют прорываться, но их усилия тщетны и разбиваются о защиту Юзовки. Минут за пятнадцать до перерыва Юзовка удается забить первый мяч. Первая половина заканчивается счетом 1—0.

Вторая часть игры проходит все время на половине Ростова. Передовые Юзовки сидят на воротах его, парализовав окончательно игру нападения Ростова. Через некоторое время передовые Юзовки Дарр проводит второй мяч в ворота Ростова, а незадолго до окончания, третий и последний мяч. Ростову так и не удается отбить ни одного мяча и игра заканчивается счетом 3—0 в пользу Юзовки.

Команда Юзовки выиграла матч по заслугам и играла в своем прежнем составе.

Состав команды Ростова: Чеботарев, Варилон, Сафьянпуло, Почиталов, Муликов, Ицкович, Новикович, Сафьянпуло (мл.), Серяин, Георгандуло и Грошев.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 4.06.1924.

15.06. Ст. «ОППВ». «Червона Пресня» Москва — «Містран» Одеса — 3-0 (1-0).

16.06. Москва — Одеса — 5-2 (0-1).

«Вчера Губсовет физкультуры получил из Москвы телеграмму со выезде сборной футбольной команды Одессы в Москву для показательного матча, который состоится 20-го июня в честь открытия V-го конгресса Коминтерна.

В Москву выедет сборная команда Одесской губернии. Предполагаемый состав одесской команды: Вратарь — Войтенко (Николаев). Защита: Жук и Котов (Одесса). Полузащита: Грушин (Николаев), Шнайдер и Чернобыльский (Одесса). Нападение: Р.Коген (Одесса), Ассир Гальперин (Николаев), Зинкевич, Злочевский и Лечков (Одесса)».

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 31.05.1924.

«ОДЕССА — СБОРНАЯ ВЫЕЗЖАЕТ В МОСКВУ.

Завтра в Москву выезжает одесская сборная футбольная команда в следующем составе; Войтенко, Жук, Котов. Чернобыльский, Шнайдер, Кособудский, Прокофьев, Злочевский. Знкевич, Коваль и Коген. Запасные: Осипенко и Садкевич. Представителем Губсовфизкульты выезжает т. Гецман и судья т. Фиш.

В Москве одесская сборная команда встретится с лучшей командой города Москвы и сборной Москвы. Кроме того, в Москве произойдут матчи между московскими командами и командой одесского Местрана. Для этого вместе с сборной Одессы в Москву выезжают игроки Местрана т. Типикин и Мизерский.

После встречи с московскими командами одесские футболисты предполагают посетить Ленинград. где также произойдет матч между Одессой и Ленинградом».

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 11.06.1924.

«МЕСТРАН — ПРЕСНЯ — 0-3.

15 июня прибывшие на товарищеские игры с Москвой одесситы выставили против Пресни своего победителя весеннего первенства — команду Местран. Игра началась в умеренном темпе и шла очень ровно. Игра одесситов не уступала московской, хотя и была несколько отличной по стилю. На 30-й минуте Артемьеву удается провести хороший мяч и с этим отношением 1-0 первая половина игры и кончается.

Во вторую половину центровая тройка Пресни начинает «рвать» и, сильно временами тесня гостей, забивает 2 мяча - один Канунников, другой Исаков. У Одессы энергично играет левое крыло, но добиться результата не может и общий счет 3-0 остается в пользу Пресни.

У Местрана следует отметить игру вратаря, обоих защитников и левое крыло нападения. Его

состав: Дуров; Мизерский, Котов; Чернобыльский, Садкевич, Коссобуцкий; Коген, Оципенко, Зимкевич, Злочевский и Прокофьев.

«СБОРНЫЕ ОДЕССА – МОСКВА – 2-5.

Очень интересно разыгралась на следующий день встреч сборных команд. Одесса выставила состав: Дуров; Жук, Котов; Оципенко, Шнейдер, Коссобуцкий; Коген, Коваль, Зимкевич, Злочевский и Прокофьев. От Москвы играли: Соколов, Сысоев, Андреев; Ноготков, Ратов, Троицкий; Холин, Канунников, Исаков, Селин и Григорьев.

Начинает игру Одесса - и, сразу предлагая очень быстрый темп, энергично теснит Москву, ведет игру определенно, и видно, как москвичи не могут освоиться с рывками гостей, «мажут» и теряются. На 23-й минуте нападение одесситов проводит великолепную комбинацию, заканчивая которую левый средний бьет редкий по красоте мяч. Публика бурно приветствует успех гостей, явно приняв их сторону с первых минут. Первая половина 1-0 в пользу Одессы. Начало второй половины открывается неожиданной картиной. Московское нападение, точно получившее во время перерыва прививку, резко срывает первую комбинацию Одессы и сразу идет к ее воротам. Не проходит 5-ти минут, как мяч бьется в сетке гостей; общее напряжение не столько от сравнения шансов, сколько от перемены характера игры. Одесса не теряет, но всего через минуту Селин с подачи Холина забивает второй мяч. Дух Москвы поднимается; попытки одесситов сквитаться безуспешны. А через 10 минут в их воротах третий мяч. Только минут через 8 Одессе удастся сквитать один мяч с 11-ти метрового удара. Сделав 3-2, она напрягает все силы, но счастье окончательно от нее отвертывается - москвичи, «нашедшие себя», ведут инициативу, и еще два новых мяча судья фиксирует в воротах гостей. Общий счет победы Москвы 5-2.

Своей игрой Одесса определенно показала, что она близкого класса с Москвой и в будущем Москве и Ленинграду предстоят несомненные сюрпризы от Одессы и Харькова.

Особо надлежит отметить в команде одесситов защитника Жук - определенно выдающийся, первоклассный игрок. Очень хорошо все нападение, где отличны левый край и средний и слабее правый край. Вратарь определенно стоит команды».

Журнал «Красный спорт» Москва, № 13-14, 1924.

Одесса—Москва.

Наши своевременно сообщалось о результатах матчей Одесса — Москва. Вчера редакцией были получены из Москвы некоторые подробности матчей.

Местран—Красная Пресня.

По свистку судьи на поле выбегают игроки.

Первые моменты показали красивый класс игры обеих команд.

Игра с центра переходит то к одним воротам, то к другим. Великолепно играет центральная тройка москвичей, но защита Одессы не дает ей прорваться.

На тридцатой минуте Красной Пресни удается забить первый гол одесситам. На этом кончается первый хавтайм.

Во втором хавтайме игра принимает еще более оживленный характер.

Центр форвард Пресни с дальнего расстояния сильным шотом вбивает Местрану второй гол.

Четыре раза Одесса прорывается к голу Пресни и шлует по воротам, но голкипер последней берет все идущие на гол мячи.

Красивый шот левого инсайта с заворотом и Местран получает третий гол.

Матч до конца не дал других результатов и закончился со счетом 3:0.

В этот матч москвичи продемонстрировали некоторые грубые приемы игры, чего со стороны Одессы не замечалось.

Матч Одесса—Москва (Сборная).

Отчетный матч явился еще более интересным чем предыдущий. Площадку, где происходил матч заполнила многотысячная аудитория зрителей.

Первые моменты Одесса взяла инициативу игры и повела усиленное наступление.

На двадцатой минуте одесская пятерка подходит близко к воротам Москвы и после красивой комбинации Злочевский сильным шотом вбивает первый гол Москве. Москва «теряется» и переходит к защите. Дальнейшее наступление Одессы не приводит к новым результатам и первый хавтайм кончается победой Одессы (1:0).

Во втором хавтайме москвичи понемногу развивают наступление и на третьей минуте вбивают одесситам ответный гол, через четыре минуты Москва дает одесситам второй гол и через десять третий.

С пенальти т. Жук сильным шотом в угол вбивает Москве второй гол.

Под конец матча Одесса получает еще 2 гола и счет становится 5:2.

В этом матче, как и в предыдущем, москвичи играли грубо.

На поражение одесситов в значительной мере повлияло травяное поле, на котором протекал этот матч. Одесситы непрерывно падали, что плохо влияло на ход одесского нападения.

Большое количество голов, полученных Одессой, следует отнести за счет отсутствия хорошего голкипера в сборной Одессы.

Москва.

Андрей Садкевич.

Газета «Молодая гвардия»
Одеса, 24.06.1924.

«ФУТБОЛ. МОСКВА – ОДЕСА.

противником Красной Пресни. - Сборная "Москва" победила тактикой. - В команде "Одесса" есть первоклассные игроки.

В воскресенье, 15 июня, на опытно-показательной площадке Всевобуч состоялась встреча лучших команд: Москвы - "Красная Пресня" и Одессы - "Местран". Первая половина игры показала равное соотношение сил обеих команд. Пресненцам, правда, удалось забить один мяч в ворота противника, но по игре можно было ожидать и обратного.

Зато вторая половина сопровождалась полным успехом москвичей над выдохшимися одесситами. 3:0 был конечный результат игры.

16 июня на том же поле встретились сборные команды Москвы и Одессы. Неоднократно доводя расправку до ворот противника, москвичи "мазали", редко давая возможность вратарю Одессы показать свою игру. Сильное нападение Одессы несколько раз ставило в критическое положение Москву. Момент, и одесситы вбивают первый мяч. Половина игры кончается.

Страшно быстрый темп, взятый москвичами во втором хавтайме, озадачивает противника. За первые три минуты Одесса получает первый мяч. Вскоре следуют второй и третий. Оправившись, одесситы пробуют перейти в нападение. Московская защита не представляла очень тесного заслона, но неудачное расположение игроков Одессы вызывало неизбежный свисток судьи и штрафной Одессе за "офсайд" (нахождение, без мяча, игрока за линией защиты) в моменты, когда вот-вот, и москвичи получают мяч в ворота. А нападение Москвы вбивает мяч за мячом. Игра оканчивается с результатом 5:2 в пользу Москвы».

Газета «Рабочая газета» Москва, 21.06.1924.

«15 и 16 июня на опытно-показательной площадке Всевобуча состоялись организованные МСФК встречи лучших московских и одесских футбольных команд.

Встреча команды клуба Красной Пресни с одесским клубом "Местран" закончилась победой москвичей при счете 3:0.

Много интересных моментов дала игра сборных команд Одессы и Москвы. Окончательный результат матча выразился счетом 3:2 в пользу Москвы».

Газета «Известия» Москва, 19.06.1924.

В 4 часа выбегает первая команда николаевского клуба КСМ. Игра сразу же начинается в быстром темпе. Гости показывают себя крепкой стренированной командой, и первые минуты игры проходят ровно. На 8 минуте под воротами Николаева Гурьянов удачно принимает посланный с левого крыла пас и под гром аплодисментов забивает первый мяч Николаеву.

В конце первой половины игры нависла на флэг линии нападения Николаева стая мяча назад Грушину, и тот из-за гущи игроков чисто «кладет мяч» в ворота сборной.

До перерыва счет остается 1:1.

Дальше игра идет ровно, и опасные положения то и дело бывают под обоими воротами.

Кажется, что игра закончится вничью, но за 2 минуты до конца защитник сборной неудачно «подрезает» мяч и подоспевшая из-за нерешительности вратаря линия николаевцев забивает второй мяч флоту.

Игра заканчивается счетом 2:1 в пользу николаевцев. Победа имя несомненно заслужена. Команда гостей прекрасно стренирована и обладает крепкой полузащитой и быстрым нападением.

Газета «Красный черноморец» Севастополь, 18.06.1924.

15, 16.06. Ст. «Саде». Судья: В.Сиромятников (Харків)/Левітін. Харків – «Спартак» Ленинград – 2-0 (1-0). Голи: Алферов (7, 65), – 1-0 (0-0).

«ЛЕНИНГРАД – ХАРЬКОВ»

Встреча оборных команд Ленинграда и

Харькова не состоялась, Ленинградский совет физкультуры командировал в Харьков команду центрального показательного клуба «Спартак» (б. Спорт). Команда «Спартак» была сильно ослаблена отсутствием «души» нападения левого крайнего Богданова. Задержавшись в пути, ленинградцы приехали в Харьков за 1 час до матча и без всякого отдыха вышли на поле.

В первой игре ленинградцы встретились со 2-ой сборной Харькова. Матч начинается сильным «нажимом» Харькова. Заканчивается матч со счетом 2:0 в пользу 2 сборной Харькова, выступавшей в составе: Иоселевич; Бражников, Роматовский; Винников, Ус, Ситцевой; Левин, Алферов, Мищенко, Бем, Бизяев.

От ленинградского Спартака играли: Павлов; Штукин II, Ежов; Кузьменко, Батырев, Гуськов; Родионов, Колотушкин М., Антипов, Систонен, Штукин I.

В этом матче ленинградцы совершенно не показали той игры, которой они удивляли всех в прошлом году. Харьковская команда, наоборот, показала себя с лучшей стороны и явно доминировала во время всего матча.

На следующий день, 16 июня ленинградцы встретились с 1 сборной Харькова. Эта игра является более интересной и оживленной. Матч заканчивается счетом 1:0 в пользу Харькова».

Газета «Коммунист» Харків, 18.06.1924.

Высокая техника игры ленинградских футболистов, соединенная с коррентностью и спортивно-товарищеским отношением к противнику — создали им в Харькове популярность.

И не удивительно, что и в этом сезоне все с нетерпением ждали приезда северных друзей — чтобы снова померяться силами, проверить, кто же сильнее?

Задолго до матча 15 июня тесное кольцо зрителей окружало площадку Саде.

В 6 час. веч. на поле, под гром аплодисментов, входят ленинградцы. На этот раз приехал не сборная Ленинграда, а лучшая команда «Спартак».

Серьезно прома с поезд, усталые, непривычные к жаркой жаре, быстро выматываются и уступают инициативу энергичному напору 2 сборной Харькова.

Усилии Харьковской нападения вскоре дают положительный результат и на 7 мин. в ворота Ленинграда вбивается первый мяч.

Во второй половине игры — картина не меняется. Харьков все время сильно нажимает на северян, совершенно игнорируя 400 зрелищ.

На 20 мин. тот же Алферов снова проводит мяч в ворота «Спартака».

Дальнейшие попытки обеих команд изменить результат не приводят к чему, и хорошо судивший игру т. Сиромятников фиксирует победу Харькова (2:0).

Состав победители: вратарь Иоселевич; защита — Бражников, Роматовский; полузащита — Ситцевой, Ус, Винников; нападающие — Левин, Алферов, Мищенко, Бем, Бизяев. За Ленинград играли: Пав-

лов; Штукин I, Ежов; Кузьменко, Батырев, Гуськов; Родионов, Колотушкин, Антипов, Систонен, Штукин II.

16 июня по решению судьи Левитина на поле выходит 1-я сборная Харькова и Ленинградский Спартак.

Харьков представлял лучшими игроками города: вратарь Норов; защита — Фокин К., Грушин; полузащита — Привалов, Фокин В., Капустин; нападающие — Костиков, Шляковский, Натаров, Кротов, Казаков.

Ленинград слегка изменил состав предыдущего дня: на место Гуськова стал Систонен, левого крайнего играл Горшков, а в центре Казаков.

С начала игры чувствуется, что борьба будет серьезной. Ленинградцы отодвинули, освободились с оборонкой.

Несколько до конца Харьков окончательно забравший инициативу, выигрывает первый и единственный мяч в ленинградские ворота, забивая игру со счетом 1:0.

В последней игре снова выделялся своей умкой игрой и блестящей техникой Батырев. Хорош был вратарь Павлов.

Харьков в целом играл ровно, дружно и спассовано.

Грубость, проявленная гостями, пожалуй, была случайным явлением для ленинградцев, в которых мы привыкли видеть коррентных товарищей, и надеюсь, что отношения между спортивными центрами Севера и Юга останутся попрежнему дружескими.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 9-10, 1924.

Вместо ожидаемой сборной команды Ленинграда, как об этом сообщило за 2 дня ленинградское губ. бюро Ленинграда в Харьков прибыла команда „Спорт“, которая является лучшей командой севера („Спорт“ не имел в этом году ни одного поражения).

Первая встреча ленинградцев произошла в воскресенье 15-го июня со 2-ой Харьковской сборной командой. Следует отметить, что ленинградцы, проведшие двое суток в пути, прибыли лишь в воскресенье в 5 час. дня, а в 6 час. (прямо с поезда) должны были выступать в матче.

В первом хавтайме ленинградцы берут инициативу в свои руки, но ведут игру неуверенно, играя высокими мячами, благодаря чему все их комбинации разбиваются харьковской защитой. Нападение Харькова играет тоже неуверенно, но к концу первого хавтайма разыгрывается и приводит мяч в ворота противника.

Вторая половина игры проходит более оживленно, причем инициатива на этот раз всецело в руках харьковцев. Все же ленинградцы временами прорываются к воротам харьковцев, но, благодаря прекрасной игре вратаря (Иоселевич), ленинградцы ничего не могут сделать.

На 25-й минуте с прекрасной подачей центра нападения, правый инсайд забивает второй мяч и игра заканчивается со счетом 2:0 в пользу Харькова.

Характерной особенностью ленинградцев в этой игре является прекрасная сыгранность хавбеков с беками и спокойная передача мячей. На этот раз ленинградцы играли грубовато. Из харьковцев в нападении хорошо играли Бем, Алферов, Мищенко, хотя последний промазал несколько „верных“ мячей. Хорошо играл левый край—Визнев. Защита харьковцев работала дружно, энергично, не раз спасая ворота от критических положений.

В общем, матч не носил той живости и красоты, которые спортсмены ожидали от игры с ленинградцами.

Второй матч с ленинградцами играла 1-я сборная команда.

Получив накануне поражение, ленинградцы заметно подтянулись, усилили свой состав двумя свежими игроками. Вначале харьковцы берут инициативу в свои руки, играя технически значительно красивее своих противников. Затем, до конца первого хавтайма, игра проходит без перевеса в ту или другую сторону. Среди хавтайма ленинградцы начинают играть очень грубо, делая беспрерывные „фолы“. За один из них (на штрафной площадке), судья санкционирует пенальти и, к стыду такой сонливой команды, как „Спорт“, игроки ее демонстративно уходят со своего поля за центр, оставляя лишь одного вратаря. Харьковцы демонстративно бьют мяч лут. Первый хавтайм заканчивается вничью (0:0).

Во второй половине игры, харьковцы окончательно прижимают к воротам своих противников, которые стали играть до безобразия грубо. Несмотря на предупреждение рефери и предложение его и капитана команды ленинградцев уйти с поля провинившийся игрок отказывается и рефери вынужден прервать матч среди второго хавтайма. Игра возобновилась лишь после того, когда удаленный игрок согласился быть вне игры. Матч затем ведется при 10 харьковских игроках против 9 ленинградских. Харьковцы беспрерывно атакуют ворота противника и, за 10 мин. до конца, забивают первый и единственный гол. Матч закончился со счетом 1:0 в пользу харьковцев.

Недисциплинированность, неэтическое поведение на поле, и до безобразия грубая игра— вот впечатление, оставшееся от игры с командой „Спорт“. Будем надеяться, что это произошло случайно, ибо харьковцы привыкли видеть в ленинградцах корректных партнеров.

Н.

Губбиро сообщает, что встреча ленинградцев с командой „Штурм“—не состоится.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 18.06.1924.

«МОСКВА — ВЕТКА.

На площадке рудника «Ветки» состоялся футбол-матч между 1-ми командами «Ветки» и Москва «Динамо». С первых минут трудно определить кто победит, игра ведется с переменным успехом и только на 21-ой минуте левый инсайд Москвы Жагорев сильным классическим шотом забивает в сетку «Ветки» 1-ый гол. «Ветка» падает духом.

Москвичи овладевают инициативой и до конца 1-го хавтайма обстреливают ворота «Ветки», но безрезультатно. Весь второй хавтайм проходит с переменным успехом. На 20-ой минуте центр-форвард «Ветки» Ролинский с разбитой ногой уходит с поля. «Ветка» еще больше падает духом, но затем, оборонявшись, овладевает инициативой и на 32-ой минуте правый инсайд Мельников красивым сильным шотом забивает в сетку Москвичей 1-ый и последний мяч.

Остальное время игры проходит оживленно, но безрезультатно. Матч заканчивается со счетом (1:1). Рефери гор.Москвы Поспехов судил матч».

Газета «Диктатура труда» Сталин, 18 та 20.06.1924.

«МОСКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В ДОНБАССЕ.

Не могли одолеть сталинцев. -

С шахтерами сыграли один раз вничью.

Первая футбольная команда Московского общества "Динамо" выезжала на прошлой неделе в Донбасс, где имела ряд встреч с местными рабочими командами.

Два матча было в Сталине (Юзовка) с металлистами. Первую игру выиграли сталинцы со счетом 1-0, вторую проиграли с таким же результатом.

Команда рудника - "Ветка", состоявшая исключительно из шахтеров, сыграла с москвичами вничью, со счетом 1-1. Команда шахтеров Макеевки проиграла 2-0.

У металлистов Донбасса хорошая техника игры, но наблюдается некоторое однообразие в технике. Команда Макеевки имеет прекрасное нападение, особенно выделяется левое крыло. Все команды производят хорошее впечатление своей сыгранностью.

Москвичи удивлены дисциплиной в местных командах во время игры. Не слышно даже разговоров на поле, которыми отличаются футболисты в Москве».

Газета «Рабочая газета» Москва, 22.06.1924.

«МОСКВА — СТАЛИН.

Матч 15 и 16 июня привлек около

5000 человек публики и дал около 2500 рублей валового сбора. Около двух третей всех билетов было продано за два дня до матча. Любители держали пари, при чем большинство было уверено в победе Москвы (Динамо) и потому на человека осмелившегося держать пари за Сталин, в лучшем случае смотрели снисходительно, а про себя мыслили: «У парня десятая гайка развинтилась».

Площадка подчищалась, подкрашивалась обзавелась полуторарублевой трибуной и приняв привлекательно-праздничный вид (благодаря инициативе тов. Корниенко, ждала гостей... Гости явились и начался «едакий бой футбольный бой»...

Выход москвичей был встречей тушем оркестра под бурный взрыв аплодистентов публики. Вид игроков внушил многое. Парни рослые, длинноногие с хорошо развитыми бедрами и широкоплечие в обемистые в груди. Лучшие цветы команды Сталина Дар. Ер. Егоров II и Прохоров осматривая свои миниатюрные фигурки виновато улыбались публике, как бы говоря: «Мы ж не виноваты, что они такие, большие»... Екаров тщетно старался отыскать голову московского бека, но... она покоилась в недостижимой высоте...

По свистку московского рефери, матч начался. Момент нерешительности со стороны сталинцев, инициатива в руках москвичей, затем переменный успех и на 6-й минуте центр форвардов Сталина тов. Дар. Вбивает с пенальти гол в ворота Москвы.

Остальное время первого хавтайма проводилось энергично, азартно и с заметной грубостью москвичей как в первом так и во втором хавтайме, при чем во втором хавтайме неизвестно почему рефери многого не замечал.

Матч первого дня окончился со счетом (1:0) в пользу Сталина (к великому неудовольствию державших пари за Москву).

Второй день игра представляла большой интерес. Между публикой появились панические слухи якобы Москва набьет штук восемь сухих Сталину и проч. Игра с первых же минут повелась быстрым темпом. Инициативой овладели москвичи. Сталинцы упорно отстаивали свои позиции и временами прорывались к воротам противника. Между прочим сталинцы промазали два великолепных момента, когда мяч с легкостью птички мог впорзнуть в ворота Москвы. На 40-й минуте москвичи делают превосходный прорыв и левый инсайд головой вбивает гол в ворота Сталина. Матч кончается результатом (1:0) в пользу Москвы.

Москва (Динамо) при превосходной защите имеет слабоватое нападение. Довольно неприятное впечатление производят постоянные переключки и грубость проявленная отдельными игроками. Следует отметить прекрасную игру левого инсайда, центра, хавбеков, бека и левого хавбека. Хорош голкипер.

Из игроков Сталина выделять особенно никого не приходится ибо всем вполне пришлось поработать и надо отдать справедливость, Сталинская команда с честью выдержала испытание.

Результат за два дня (1:1) – это не поражение. В смысле техники игры сталинцы ничего нового от москвичей не почерпнули».

В Москву вернулась команда спортивного общества «Динамо», выезжавшая на прошедшей неделе в Донбасс (Сталино, б. Юзовка), где был устроен ряд игр с местными командами.

Встреча «Динамо» с Юзовкой закончилась в первый раз победой Юзовки со счетом 1:0 и во второй раз победой «Динамо» с тем же счетом 1:0.

Игра между «Динамо» и шахтерской командой рудника «Ветка» закончилась соотношением мячей, равным 1:1. Встреча другой шахтерской команды рудника «Макеевка» дала победу «Динамо» с результатом 2:0.

Последний матч приехавшей в Москву одесской команды с оrehово-зueвским клубом закончился победой Орехова со счетом 9:3.

22-го июня на опытно-показательной площадке Всевобуча состоялась встреча сильнейшей харьковской команды клуба «Штурм» и сборной команды Москвы, в которой харьковцы, показав непривычную для Москвы тактику, играя постоянно мелкой расстановкой в центре нападения и высокими продольными мячами по краям, в результате добились почетного для себя результата—1:1. Матч изобилует интересными с тактической стороны моментами.

Москва—Макеевка

На площадке вновь открытого спортгородка состоялся матч между командами Москвы («Динамо») и Макеевки (1-я «Металлист»).

В 1-м хавтайме макеевцы пасуют на москвичей и красиво вибрируя мячом края команды «Металлист» Хижняк и Мельниченко грятниют не мало хлопот вратарю Москвы. Все же после упорной и долгой игры перед концом 1-го хавтайма москвичам удается забить Макеевка гол. Во втором хавтайме почему-то Макеевцам удалось заменить край Мельниченко и сделать перегруппировку игроков, что без сомнения отразилось на игре нашей команды. В результате во 2-ом хавтайме инициативу нападения берут москвичи, и несмотря на ожесточенную защиту, москвичам удается забить макеевцам второй гол. Таким образом, матч разыгран в пользу

Москвы (2:0). Надо отдать дань сыгранности московской команды. Хорош был рефери.

Не мешает отметить благородного поступка Хижняка, который спорный штрафной удар с пенальти в ворота Москвы, правильно сделал замах ворот.

Матч принес тысячную толпу зрителей.

Газета «Известия» Москва, 24.06.1924
та «Диктатура труда» Сталин, 20.06.1924.

22.06. Ст. «ОППВ». Москва – «Штурм» Харків – 1-1 (0-0).

23.06. «Рускабель» Москва – «Штурм» Харків – 1-1.

«ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В МОСКВЕ.

Пребывание в Москве харьковского спортивного клуба «Штурм» закончилось встречей с футбольной командой спортивного кружка при заводе «Рускабель», устроенной на поле последнего. Харьковцы, несмотря на общее превосходство в технике и сыгранности команды, показали относительно вялую игру и в результате закончили матч при счете 1:1».

Газета «Известия» Москва, 27.06.1924.

«В воскресенье, на поле ОППВ встретила лучшая харьковская команда "Штурм" с Московской ОППВ. Провинциалы оказались гораздо сильнее, чем ожидали москвичи и первый хавтайм кончается "всухую" - 0:0.

"Штурм" оказалась очень ровной и подобранной командой. Особенно хороши штурмовские форварды, с энергичным и живым нападением. Наше нападение, наоборот, не смогло войти в темп и играло как-то неуверенно. Оживленная игра во втором хавтайме дала опять "сухой результат" - 1:1.

Все трибуны были полны зрителями, внимательно разглядывающими и оценивающими по-своему харьковскую команду, так как на другой день они играли с заводом Рускабеля.

Газета «Молодой ленинец» 26.06.1924.

«Штурм» — московская Сборная.

Ряд междугородних матчей со сборными командами и лучшими командами городов Украины и РСФСР выявил, что одной из самых сильных и сыгранных команд СССР является харьковская команда «Штурм».

Естественно поэтому, что соревнование с последней представляет большой спортивный интерес для многих не только отдельных, но и сборных лучших команд Ленинграда, Москвы, Одессы, Николаева и др. городов.

«Штурм» сейчас самая «модная» команда в Союзе и ее приглашают в различные города «на расхват».

При последнем выступлении «Штурма» в Москве, пришлось встретиться с сборной командой Москвы. Последняя выставила лучший состав — какой только имеется среди московских спортивных сил: Соколова, Сысоева, Андреева, Радова, Салина, Ноготкова, Старостина, Артемьева, Исакова, Канунникова и Холина.

Привыкшие только лишь к победе, в особенности на своем поле, московские игроки на этот раз встретили достойного противника в лице «Штурма», который вышел из состязания с честью.

Матч, начавшийся в неблагоприятных для «Штурма» условиях (пришлось играть против солнца), в первой половине уже показал перевес харьковцев в технике. Игра велась необычайно быстро при оживленном темпе, изобилуя красивыми комбинациями. Первая половина игры закончилась вничью.

Во втором хавтайме «штурмовцы» берут инициативу в свои руки, буквально наседали на ворота москвичей. Все же последним на 15-й минуте удается провалиться к воротам «Штурма» и забить мяч. «Штурмовцы», не теряя темпа и после этого продолжают игру на поле москвичей, и через 5—6 минут после полученного гола, в свою очередь, с подачи левого края (Козаков) красиво припечатывают мяч (Шпаковский) к сетке ворот противника.

Матч заканчивается вничью, со счетом 1:1.

Необходимо отметить крайне грубую игру москвичей, доходившую до безобразия. На это харьковскому губфизкульту необходимо обратить серьезное внимание, вплоть до ходатайства перед нейтралом о дисквалификации отдельных игроков за грубую игру. Из 11 игроков, участвовавших в матче, четверо выбыли временно из игры, благодаря недолжным грубым играм москвичей.

Ответный гол «штурмовцы» забили, имея в своем составе 10 игроков. Физически побитые штурмовцы 2-ой матч сыграли с командой завода «Русский Кабель» вничью 1:1, при чем игроки «Русского Кабеля» отличались еще большей грубостью игры, чем игроки сборной Москвы.

Газета «Харьковский пролетарий»
Харків, 27.06.1924.

22.06. «Містран» Николаїв — «Червоні Хамовники» Москва — 1-3.

23.06. Николаїв — «Червоні Хамовники» Москва — 0-0.

26, 28, 29.06. Одеса — «Червоні Хамовники» Москва — 6-1, 3-0, ?-?.

Николаев — Москва.

Третьего дня в Николаеве состоялся матч между Николаевской командой «Местран» и Московской командой «Красные Хамовники». Матч закончился победой москвичей со счетом 3:1.

Вчера состоялся матч между Сборной командой г. Николаева и «Красными Хамовниками» о результатах сообщим.

Одесса — Красные Хамовники.

Взявши сразу очень быстрый темп игры, пятерка Одессы хорошей распасировкой подводит мяч к воротам москвичей.

Красивая комбинация центральной тройки, и на 3 минуте в сетке у Хамовников «мертвый» гол.

Второй гол был забит на седьмой минуте.

Наконец на 25 минуте правый край Москвы, умело обойдя защиту, послал в сетку Одессы красивый «резанный» мяч.

За несколько минут до окон-

чания хавтайма т. Осипенко бьет по открытому голу Хамовников и первая половина игры заканчивается счетом 3 — 1 в пользу Одессы.

Перебрасывая мяч, (а эта манера игры присуща всем московским командам), с «проходцем» начинают Хамовники.

Однако, хорошая игра полузащиты и защиты Одессы не дает возможности отыгаться москвичам. В результате — еще 3 гола Москве.

Москвичи показали себя классной командой, хорошо стрессированной и имеющей в своем составе сильных игроков, (край правый, правый хавбек и др.).

Этот матч несомненно предвещает вхождение некоторых молодых игроков в Сборную Одессы.

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 24 та 27.06.1924.

«Взявши сразу очень быстрый темп игры, пятерка Одессы хорошей распасировкой подводит мяч к воротам москвичей. Красивая комбинация центральной тройки, и на 3 минуте в сетке у Хамовников «мертвый» гол. Второй гол был забит на седьмой минуте.

Наконец на 25 минуте правый край Москвы, умело обойдя защиту, послал в сетку Одессы красивый «резанный» мяч. За несколько минут до окончания хавтайма т. Осипенко бьет по открытому голу Хамовников и первая половина игры заканчивается счетом 3 — 1 в пользу Одессы.

Перебрасывая мяч, (а эта манера игры присуща всем московским командам), с «проходцем» начинают Хамовники.

Однако, хорошая игра полузащиты и защиты Одессы не дает возможности отыгаться москвичам. В результате — еще 3 гола Москве.

Москвичи показали себя классной командой, хорошо тренированной и имеющей в своем составе сильных игроков, (край правый, правый хавбек и др.). Этот матч несомненно предreshает вхождение некоторых молодых игроков в Сборную Одессы».

Газета «Молодая гвардия» Одеса, 28.06.1924.

28.06. Таганрог-2 – «Металіст» Макіївка – 4-0.

29.06. Таганрог – «Металіст» Макіївка – 4-0.

«ТАГАНРОГ – МАКЕЕВКА.

Футбольные матчи с Таганрогом

28 и 29 июня явились показательным примером оценки Макеевских команд.

28-го июня встретились 2-я «Металлист» со сборной Таганрога.

Гостям удастся сразу в начале игры овладеть инициативой нападения и на 2-й минуте они вбивают гол в ворота Макеевки.

Учитывая случайность полученного гола, Макеевцы подтягиваются, жмут противника к его воротам и на 30-й минуте левый инсайд сильным шотом вбивает Таганрогцам ответный гол.

Но вслед за этим через две минуты Макеевцы проштрафились и получают с пенальти второй гол. В результате 2:1 в пользу Таганрога заканчивается первый хавтайм.

Во втором хавтайме инициативу нападения берут Макеевцы, которые на 31-й минуте забивают противнику вторичный гол. Общий результат игры 2:2.

Таким образом молодая команда 2-я «Металлист» выдержала сильный натиск противника.

Учитывая некоторые слабости как с одной, так и с другой стороны команд, второго, слабейшего состава, наша публика и отчасти некоторые играли команды 1-я «Металлист» затаили скромную надежду, что матч следующего дня принесет первенство Макеевской команде.

20-го день второго матча. Играют сборная Таганрога, пополненная новыми игроками и 1-ая «Металлист». Публика нервно и зорко следят, кажется, силы почти равные.

Таганрогцы упорно наступают, Макеевцы таким же образом упорно защищаются.

Перед самым концом первого хавтайма, Таганрогцы забивают гол...

Зрители на это смотрят снисходительно.

-«Что ж, ветер не помог, и вот, как наши перейдут на другие ворота – не одобровать тогда Таганрогцам» - уверяют себя голоса.

Во втором хавтайме игра развивается в начале с переменным успехом нападения и защиты, но после полученного Макеевцами штрафного гола, у наших ребят-футболистов вспыхнула так мило привившаяся их сердцу отличительная черта обоюдных упреков, что зрители стали невольными свидетелями... драки между спортсменами – Г. и В.

Это вызвало естественное возмущение зрителей и игроков. Все были неприятно поражены, сконфужены.

Хотя матч продолжался после, но не было уверенной игры со стороны упавших духом Макеевцев.

Таганрогцы почти один за другим вбивают еще 2 гола.

Результат игры 4:0 в пользу Таганрога, столь неожиданный результат для «свойски» настроенной публики.

Позорное поведение драчунов-игроков положило предел к существованию у нас старого состава команды 1-ая «Металлист».

По распоряжению соответствующих организаций приступлено к реорганизации команды и комплектованию, нового состава, который бы отвечал принципам спортивной дисциплины к общественному содержанию задач физкультуры».

Газета «Диктатура труда» Сталин, 5 та 19.07.1924.

«МАТЧ ЕКАТЕРИНОСЛАВ – СИМФЕРОПОЛЬ.

5-го и 6-го июля

состоялись футбол-матчи между сборными командами Ек-ва и сборной Симферополя.

В первый день против Симферопольцев выступила сборная «Б». С первого же удара был замечен перевес и нажим сил со стороны симферопольцев на Екатеринославские ворота. На 14 минуте прорывом С-цев. правым инсайдом был збит 1-й шутвен – на ворота.

Игра все время концентрировалась за центральной зоной С-цев, но важно своевременно локализовывался полузащитой Ек-ва. На 26-ой минуте удачным прорывом левого крыла нападения Ек-ва левым инсайдом вбивается легкий шут в ворота Симф-цев, на чем и кончается первый хавтайм (первые 45 минут). Второй хавтайм можно характеризовать исключительно, как тренировку на одни Екатеринославские ворота. Ввиду всецелого перехода нападения Ек-ва на защиту своих ворот. К концу игры слабым штрафным ударом Ек-им. вратарем был пропущен второй мяч в свои ворота. (Кстати, удачно и умело защищавшей все время ворота).

Матч окончился результатом 2:1 в пользу Симферопольцев.

На второй день против гостей, выступала 1-я сборная команда Ек-ва. С самого начала игры сборная «А» удачно лавируя мячем вела наступление на Симф-цев. Последние, обороняясь, одновременно наступали. Прорвавшись через Екатеринославскую полузащиту, нападением Симф-цев живым ударом вбивается шут в Ек-ие. ворота.

Необходимо отметить ту неиссякаемую энергию, проявленную полузащитой и хорошую игру левого крыла нападений Ек-ва.

Вместо же ожидавшегося Ек-скими зрителями хорошей классической игры со стороны Симферопольцев, последние показали самую грубую игру, выразившуюся в нескольких несчастных случаях в Ек-ми игроками. Одновременно, Симф-цы показали живость и тренированность своих игроков, что абсолютно отсутствовало в 1-ой сборной и послужило одной из главнейших причин поражения Ек-ва.».

Газета «Грядущая смена» Дніпропетровськ, 9.07.1924.

29, 30.06. **Ростова-на-Дону – Харків – 2 1-3, 0-3.**

01, 02.07. **Таганрог – Харків-2 – 1-4, 2-2.**

«МЕЖДУНАРОДНЫЕ МАТЧИ ХАРЬКОВ – РОСТОВ

28 июня устроен

был первый матч между лучшей командой Украины сборной Харькова против сборной Ростова. Команда Харькова в этот день ничем особенно себя не проявила. Передовые мало сыграны, заметна игра каждого в отдельности, только Шпаковский средний правый и край Левик сыграны между собою проводят мяч комбинациями, подчас меняясь в ходе игры местами. Центр Мищенко немного им подыгрывает левый средний и край совершенно не сыграны. В полузащите отлично играет Фомин (старш.), свободно отбирающий мячи с любого положения. Вратарь особенной игры не показал.

Команда Ростова в это день играет дружно. Все же у передовых сразу бросаются в глаза следующие недостатки игроков: - тихий бег, слабая пасовка, излишняя передача мяча полузащите, а самое главное, - отсутствие каких-либо комбинаций и подчас недоведение до конца предпринятой задачи.

Шпаковский пробует шуговать с далекого расстояния, но мяч, или попадаает в цепкие руки вратаря, или идет высоко поднимаемый ветром. Ростов тоже временами не остается в долгу, прорывается к воротам Харькова ставя харьковцев иногда в опасные положения. Но все эти опасности ликвидируются. Так идет игра до 40 минут Шпаковский, обводя полузащиту, посылает мертвый шут в левый угол ворот. Вратарь не может удержать мяча и первый мяч – в воротах Ростова.

На 45 минуте мяч, посланный центром нападения Мищенко проходит промеж ног вратаря. Первая половина заканчивается счетом 2-0 в пользу Харькова.

Во второй половине ветер стих, обе стороны играют оживленной. Передовые той и другой стороны подходят попеременно к воротам, но к результату долго не приходят.

На 28 минуте передовой левый средний Ростова Бурдуков с подачи прорвавшегося правого края Матросова, забивает в ворота Харькова, мяч головой. Через несколько минут Шпаковский, обводя защиту, посылает мяч в ворота Ростова, вратарь отбивает его, но мяч вторично, попадая к Шпаковскому, забивается им нечисто с помощью руки. Счет скрывается.

После этого игра идет безрезультатно и вскоре свисток судьи извещает победу Харькова со счетом 3-1.

Играли команды в следующих составах: Ростов: Чеботарев, Бариллов, Крамшин, Муликов, Апанасенко и Почиталов, Матросов, Георгандопуло, Серлин, Бурдуков и Грышев.

Харьков: Иосилевич, Фомин (мл.), Грушин, Леоненко, Фомин (стар.) и Титов, Левин, Шпаковский, Мищенко, Дуюнов и Слюсарев.

Хорошо судил игру Казаков».

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 1.07.1924.

«Во второй день на стадионе встретились команды сборная Харьков против измененной команды Ростов.

Харьков в этот день играет оживленной. На 25 минуте средний правый Шпаковский бьет по воротам Ростова, мяч идет в верх, вратарь Анцелов и без того высокий, мог его не пропустить, но, стоя впереди от ворот, пропускает мяч в сетку. Первая половина на этом и заканчивается.

Во второй половине игра могла бы измениться в пользу Ростова, но беспорядочная игра нападения не дала этой возможности. На 40 минуте Шпаковский, обводя нескольких игроков, оставшихся один-на-один с вратарем, бьет мяч в ворота, мяч отбивается вратарем, но опять мяч попадает к Шпаковскому, который незаметно для судьи, с помощью руки, забивает второй и последний мяч в ворота Ростова.

Ростову не удается сквитать ни одного мяча и матч в общем заканчивается со счетом 3-0 в пользу Харькова.

Судил игру Гороховский несколько пристрастно».

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 3.07.1924.

«На днях состоялся матч между **Кадиевкой** и **3-ей сборной** командой **Таганрога**. Этот матч привлек массу зрителей. Рабочие все пришли посмотреть как играет Таганрог.

Игра обеих команд была выдержанная, замечалась сыгранность форвардов Кадиевской команды, в особенности левой стороны. Плохо играла правая связь Кадиевки. Беки защищали преотлично.

В первый хавтайм было вогнано в ворота Таганрога 3 гола и во второй 2. Игра закончилась **5-0** в пользу Кадиевки».

Газета «Всероссийская кочегарка» Бахмут, 11.07.1924

Харьков—Ростов—Таганрог.

27-го июня, с. г., футбольная к-да, составленная из Харьковских игроков различных клубов 1-й группы выезжала в гор. Ростов.

28-го июня футбольная к-да Харькова встретила с 1-й сборной гор. Ростова, окончив игру со счетом 3 : 1 в пользу Харькова. Несмотря на неоднократные встречи с командами Москвы и Харькова, Ростов ничего не достиг нового в сторону улучшения класса игры и сыгранности. Хороши лишь хавбеки—Муников, Апанасенко и задний бек Барылов.

Харьков, имея сильную правую сторону нападения (Мищенко, Шаповаловский и Левин), хорошего заднего бека—Фомина К. и центр-хавбека—Фомина Вл., лучшего результата добиться не мог. Много мешал игре сильный ветер, поднимающий сильную пыль.

Второй матч, состоявшийся 29-го июня также с несколько измененным составом 1-й сборной окончился со счетом 3:0 в пользу Харькова.

По просьбе Таганрогского совфизкульту, встречавшего Харьковскую команду на вокзале, команда осталась для игр с 1-й сборной Таганрога в гор. Таганроге на 1-е и 2-е июля с. г.

Первый матч Харьков—Таганрог 1-я сборная, состоявшийся 1-го июля с. г., окончился со счетом 4:1 в пользу Харькова, где удачно был заменен на месте центр-хавбека Кораблинский ст. Фомин Вл., ставший левым инсайдом, благодаря чему усилилось нападение.

К-да гор. Таганрога, составленная из молодых игроков, играет чрезвычайно дружно. Из игроков выделяются: край пр.—Фесенко Н., задний бек—Софранопуло и прекрасно играющий вратарь Фесенко.

Второй матч 2-го июля, с несколько пополненной 1-й сборной Таганрога, проявившей в отчетном матче способность быстрого восприятия класса игры (сразу появилась лассовка в центре и большая игра с краями), отчасти и по причине сильной усталости после 4-х дневной игры—матч окончился со счетом менее удачным для Харькова 2:2. Таганрогский совет физической культуры несмотря на крайне критическое положение (полное отсутствие средств и площадки), сумел оказать радушный прием Харьковской к-де.

Жаль, что спортсменам Таганрога не оказывают содействия и выводу из того крайне тяжелого положения, в котором они находятся сейчас.

Игроки к-ды Таганрога поражают своей корректностью и радушным отношением к Харьковским гостям.

Харьков выезжал в составе: Иоселивич, Фомин К., Грушин, Лежонко, Фомин Вл., Титов, Левин, Шаповаловский, Мищенко, Духонов, Слюсарев, Кораблинский.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 5.07.1924.

??06. Одеса — «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво — 0-1.

06.07. «Марті-Бадіна» Николаїв — «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво — 0-1.

«МОСКВИЧИ В ОДЕССЕ».

На днях в Одессе играли команді Орехово-Зуєво (под Москвой). Из двух матчей со сборной города, Орехово вишел победителем (1-0, 2-1). Виграв там же у сильной местной команді «Местран» (1-0), гости проиграли «Кожевнику» (1-0).

МОСКВИЧИ В НИКОЛАЕВЕ.

После Одессі команда Орехово-Зуєво вїезжала в Николаев, где также вїшла победительницей над отдельной командой завода «Марті-Бадіна» (1-0) и над сборной Николаева (3-1)».

Газета «Коммунист» Харків, 16.07.1924.

«ИГРЫ В ОДЕССЕ».

На, прошлой неделе в Одессе состоялся ряд игр команды Орехова, выезжавшей туда, с местными кружками. Из четірех игр Орехово в трех вышло победителем — два раза со сборной Одессы 1-0 и 2-1 и один раз в упорной борьбе с Местраном 1-0; четвертую игру выиграла Одесса в лице команды Кожевник с результатом 1-0».

Газета «Красный спорт» Москва, 27.07.1924.

10, 12.07. «Цукровики» Москва — Київ — 3-0, — 3-1 (3-0).

13.07. Москва — Київ — 8-0.

«МАТЧ КИЕВ—МОСКВА».

Киевской футбольной лигой выработан состав сборной, которая по вызову г. Москвы выехала вчера вечером на ряд матчей с местными командами: голкипер — Яхнис (клуб им. Подвойского), беки — Лабковский и Весеньев (Желдор), хавбеки — Курбатов, Ломакин (Желдор) и Кузьмин (клуб им. Ленина), форварды — Кирман (клуб им. Подвойского, Рейнгольд (Райкомвод), Косин, Бойко и Крупицкий (Желдор), запасные: Бардадым (Желдор), Хавчин (Райкомвод). Представители футбольной лиги т.т. Краснобабенко и Эрнст».

Газета «Пролетарская правда» Київ, 12.07.1924.

«На поле спорт-клуба сахарников состоялся футбольный матч между приехавшей в Москву сборной командой города Киева и командой клуба сахарников. Игра закончилась поражением киевлян при счете 1:3».

Газета «Известия» Москва, 15.07.1924.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ КИЕВ — МОСКВА».

На поле спортклуба сахарников состоялся междугородный матч между сборными командами Киева и Москвы. Игра вследствие неблагоприятной погоды сложилась крайне неудачно. Обе команды играли с резкостью, порой доходившей до грубости. Победителем оказалась Москва со счетом 8:0».

Газета «Известия» Москва, 18.07.1924.

«КИЕВ — КРУЖОК САХАРНИКОВ — 0:3».

Москва давно не видала Киева и ничего не потеряла бы, не увидев его и в нынешнем году. Двумя играми Киев вполне показал слабость своей команды как в целом, так и отдельными игроками. Исключением был лишь один левый край нападения — есть и хорошая техника и завидный бег.

Сахарники, выиграв в первую половину 3:0, вторую свели 0:0.

Состав Киева: Яхнис; Лобковский, Веселый; Ломакин, Курбатов, Хавчин; Крупицкий, Бойко, Кузьмин, Ренйгольц, Швецов.

Состав Сахарников: Осипов; Карпов, Никонов; Аркадьев, Лепорский, Канаев; Силин, Иванов, Горбунов, Парамонов, Аркадьев.

МОСКВА – КИЕВ 7-0.

Сборные команды городов. Трудно представить менее интересную игру. Киев в начале еще пытался прорываться левым крылом, но потом окончательно завял, уйдя кучей на защиту. Проигрыш 7:0. Будь суше – было бы хуже».

Газета «Красный спорт» Москва, 20.07.1924.

«МАТЧИ КИЕВ – МОСКВА.

Вернувшаяся из Москвы наша сборная привезла с собой два крупных поражения. Игравшая в первый день с Сахарниками, она проиграла еще со сравнительно сносным результатом 3-1. Но крупное поражение она понесла от сборной Москвы – 8-0. Этот результат имеет много оправданий. Самое главное это то, что игра Москвы стоит на целый класс выше игры Киева. Затем необычайно слабая игра нашей сборной в обоих матчах, не показавшей даже знакомой Киеву приличной игры. Форварды ничего не могли поделать с прекрасной защитой москвичей, а наша защита также не представляла для последних большого противовеса. Голкипер Яхнис сильно волновался и пропустил несколько непростительных мячей. Во время обоих матчей шел сильный дождь. Несмотря на это, публика было очень много. Москвичи оказали киевлянам самый теплый прием. Единственный гол Москве забил левый край нападения – Крупицкий, который один хорошо играл в обоих матчах. Поле, на котором играли оба матча, значительно меньше наших полей, что также способствовало проигрышу».

Газета «Пролетарская правда» Київ, 22.07.1924.

11.07. Харків-2 – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 0-2 (0-1).

13.07. Харків – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 3-0.

Состязание команд СССР, Финляндии в Харькове. 11-го, 12-го и 13-го июля состоятся футбольные и легкоатлетические состязания между Финляндией, РСФСР и УССР. 11-го июля – футбольный матч – Финляндия (сборная) – Харьков (сборная). 12-го июля – легко-атлетическое состязание при участии Финляндии, РСФСР и УССР. Общее количество участников 40 человек. 13-го июля – футбольный матч – Финляндия (сборная) – Харьков (1-я сборная). Международные состязания проводятся на Украине впервые и представляют интерес для трудящихся, интересующихся спортом.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 3.07.1924.

Финны в Харькове.

Вчера в 20 час. 30 минут финские спортсмены прибыли в Харьков. К моменту приезда на вокзале собрались представители всех харьковских спорторганизаций в числе свыше 400 человек в спортивных костюмах при оркестре музыки из спорт-общества «Красный Железнодорожник». Гостей при выходе из вокзала приветствовал председатель Губернского Совета Физкультуры тов. Конотоп, который поздравил гостей при громких криках «ура». Спортсменов Харькова в лице тов. Конотопа, благодарил представитель Финляндских спортсменов.

Сегодня состоится футбольный матч. Со стороны Финляндии выступят: Яниле, Хейнонен, Кнапи, Нилунд, Лехтонен, Лехто I, Сандберг, Векстрем, Линберг, Вуоренте, Сину. Харьковцы сегодня выступят в следующем составе: Иоселевич, Романовский, Грушин, Вялиников, Ус, Леоненко, Левин, Ситцевой, Мищенко, Бем, Бизяев.

Прибыли также легко-атлеты из Киева: Подкович, Подгаецкий, Лукашев, Бирзник, Деппененко.

Начало легко-атлетических состязаний в 4 ч. 30 м., футбольного матча в 5 ч. 30 м.

1-я сборная Харькова – Финляндия.

Встреча 1-й сборной Харькова с финнами 13-го июля прошла, несмотря на неблагоприятную погоду, в весьма оживленном темпе. Харьковцы показали великолепную сыгранность и технику.

Финны, начав игру, скоро теряют инициативу и с места, на 4-й минуте, получают в ворота 1-й мяч (Шнаковский). Стремясь отыграться, финны с большим упорством «нажимают» на ворота противника но все их атаки остаются безрезультатными, разбиваясь о крепкую защиту харьковцев, где хорошую игру показал К. Фомин.

Половину второго хавтайма харьковцы, можно сказать, играли без голкипера, так как вся игра происходила у ворот финнов и лишь редкие прорывы к воротам Харькова отражались его защитой. На 12-й минуте второго хавтайма финны получают еще мяч, который после красивой расстановки вбивает В. Фомин. Третий гол финны получают на 33 минуте от Алферова.

Матч закончился со счетом 3:0 в пользу Харькова. Нужно отметить прекрасную игру центра – форварда и беков финнов.

Вчера вечером финны выехали в Ленинград.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 11 та 15.07.1924.

«МАТЧ СБОРНАЯ ФИНЛЯНДИИ – ВТОРАЯ СБОРНАЯ ХАРЬКОВА.

Финны показали прекрасную сыгранность, хороший бег, энергичную игру. Вторая сборная играла плохо, как никогда. Темп, пассивка, точные удары – все это отсутствовало у игроков второй сборной. Матч закончился со счетом 2-0 в пользу финляндцев».

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 12.07.1924.

«Футбольный матч прошел, по сравнению с первым, гораздо интереснее. На этот раз против финцев выступила 1 сборная Харькова. Весь матч прошел, несмотря на дождь (во 2-й хавтайме) в напряжении, энергичной игре, изобиловавшей красивыми и опасными моментами перед воротами.

Несмотря на то, что финцы в этой игре показали хорошую технику и проявили много инициативы и настойчивости – Харьков все же выходит победителем со счетом 3:0.

Состав Харькова: Норов, Фомин К., Кротов, Капустин, Фемин В., Привалов, Костиков, Шпаковский, Натаров, Алферов, Козаков. Состав Финляндии: Яниле, Хейнонен, Кнапи, Нилунд, Лехтонен, Лехто I, Сандберг, Векстрем, Линберг, Вуоренте, Сину».

Газета «Коммунист» Харків 15.07.1924.

Футбольные матчи Финляндия — УССР.

11, 12 и 13 июля столица Украины — Харьков принимала у себя редких гостей — рабочих-спортсменов Финляндии.

В начале 1919 г. в Гельсингфорсе 56 стихийно выросших рабочих спортивных обществ (с 4000 член.) основали «Рабочий Спортивный Союз». В противовес буржуазному «Спортивно-Гимнастическому Союзу» новое рабочее объединение ставило своей основной задачей использовать спорт, как подготовку надежных и смелых борцов за рабочее дело. Р. С. С. участвует в политических выступлениях, ходатайствует об амнистии политическим заключенным и ведет политико-воспитательную работу среди своих членов. Отношение «Рабочего Союза» к буржуазному характеризуется запрещением совместной работы.

Существование под боком у СССР — в Финляндии — рабочего спортивного движения не могло, конечно, не вызвать внимания к нему. Еще ранней весной Высший Совет Финансовой Культуры (в Москве) начал вести переговоры о возможности приезда в СССР финских рабочих-футболистов и легко-атлетов.

Лишь в середине июля разрешение на выезд из Финляндии было получено. Первый матч был сыгран в Москве. Результаты 3:0 — в пользу сборной Москвы и 5:2 — в пользу сборной РСФСР.

10 июля финские гости прибыли в Харьков. На вокзале подвезающий поезд был встречен мощными звуками «Интернационала», а 400 представителей харьковских ячеек «Спартак» приветствовали первых зарубежных гостей дружным «гип-ура». В обоюдных речах представителей Харькова и Финляндии было подчеркнуто значение этой первой встречи, которая должна завязать тесную дружбу между пролетарскими организациями Финляндии и УССР.

В первый день против сборной «Рабочего Спортивного Союза Финляндии» выступала 2-я сборная Харькова. По свистку судьи т. Миронюк на поле приветствуемые харьковцами, выбегают в ярко-красных рубашках финны. Матч весь проходит при большом нажиме и инициативе гостей, которые и сводят игру в свою пользу с результатом 2:0.

Поражение Харькова усугубило интерес к финской команде и к началу второго матча громадное поле было до «отказа» наполнено зрителями. Собралось более 10.000 человек, нетерпеливо ждавших начала.

Свисток судьи т. Романенко возвестил о начале матча, сразу же начатого сильным натиском 1-й Харьковской сборной, вскоре увенчавшемся успехом. Сильным «шлютом» харьковец Шаповоский вбивает первый мяч в сетку Финляндии. В дальнейшем игра ведется в чрезвычайно быстром темпе, изобилуя рядом красивых моментов, и с небольшим перевесом Харькова.

Первая половина игры заканчивается со счетом 1:0 в пользу Харькова. Вторая половина игры проходит под непрерывным дождем. В результате натиска харьковцы проводят еще 2 мяча в ворота Финляндии, забитых Алферовым и Фоминым В. Общий результат 3:0 в пользу Харькова.

Последний матч обе команды играли с исключительным подъемом, энергией, — но и то же время весьма корректно.

Состав Харькова: Норов; Фомина К., Кротоб; Капустин, Фомина В., Привалов; Костиков, Шаповоский, Натаров, Алферов, Казаков.

Состав финской сборной: Яппила, Хейнонен, Кялини; Юланид, Лехтонен, Витикойнен, Лехто, Яппидберг, Векстрем, Нюстрем, Сили.

В тот же день финские товарищи уехали из Харькова. Несмотря на дождливую погоду, прощание зарубежных спортсменов приняли представители всех харьковских клубов.

Короткие приветствия... Теплые слова... 3 звонка. Уходящему поезду — «Гип ура» — товарищеский привет от Харькова.

Журнал «Пламя» Харків, № 10, 1924.

Приехавшая в СССР сборная команда финских рабочих спортивных организаций выступала в Харькове против сильнейшей футбольной команды юга России — клуба «Штурм» и сборной команды города Харькова.

В первой игре финны показали отличную технику и сыгранность и выиграли матч со счетом 2:0. Вторая игра закончилась поражением финнов с соотношением мячей 0:3».

Газета «Известия» Москва, 18.07.1924.

Заключительными играми финнов были

два выступления в Харькове. Первую игру гостей харьковцы устроили со второй своей сборной. Финны из довольно живой игры этой вышли победителями при отношении 2:0. На второй день Харьков выступил в лице своей первой сборной. Преимущество южан было определенным, и счет остался в их пользу 3:0».

Газета «Красный спорт» Москва, 20.07.1924.

«Гости играют в сочных красных рубашках, харьковцы в бело-черном.

Дружная и корректная команда Финляндии (вот с кого нужно брать пример и нашим рабочим командам) в результате оказывается победительницей над 2-й сборной Харькова, со счетом 2-0. Собравшиеся, несмотря на рабочий день, в громадном числе зрители шумно приветствовали гостей-победителей».

Газета «Молодой ленинец» Харків, 12.07.1924

«Несмотря на пасмурный день площадка «Спартак» до отказа набилась зрителями (около 8000 чел.).

Харьков на этот раз выставил сильную команду. Финны тоже подтянулись. Игра на редкость красивая, быстрая.

Харьковские футболисты в результате оказываются сильнее своих зарубежных товарищей и выигрывают матч со счетом 3-0».

Газета «Молодой ленинец» Харків, 12 та 16.07.1924.

Финны победили 2-ю сборную Харькова.

Встреча сборной команды рабочего союза Финляндии с 2 сборной Харькова подтвердила общие опасения и выявила легкой победительницей команду финских рабочих, выигравших эту игру со счетом 2:0.

В этом матче товарищи показали не только прекрасную индивидуальную технику, но и продемонстрировали блестящую коллективную игру, с преобладанием низкой и точной пасировки. В первом тайме на 15 минуте неожиданным «пушечным» ударом правый финский полузащитник припечатывает мяч в левый угол харьковских ворот. В конце игры мяч со свободного удара довершает результат, и харьковцы, уже не могут, несмотря на целый ряд предоставлявшихся удобных моментов, отыграться.

Состав Харькова: Носеленич; Роматовский, Грушин, Леоненко, Ус, Винников; Левин, Ситцевой, Мищенко, Бем и Бизиев.

Проиграли первой сборной Харькова 3:0.

Через день после первого матча 13 июля на игру с финнами вышла 1 сборная команда Харькова, серьезно оценившая своего опасного противника.

С первых же минут выявляется несомненное превосходство харьковской команды и уже на 5 минуте Шаповский забивает первый гол финнам. Харьковцы воодушевленные этим успехом, играют превосходно и до конца матча не выпускают инициативы из своих рук.

В игре финнов проглядывает утомленность, и еще более ослабляется команда выбытием «из строя» превосходного правого полусреднего Сандберга, руководившего нападением в первый день.

Заключительный свисток рефери Романенко фиксирует победу 1 сборной Харькова со счетом 3:0.

Состав победителей: Норев, Фомин К, Кротов; Привалов, Фомин В., Капустин; Костиков, Шаповский, Натанов, Алферов и Казаков.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 11, 1924.

19.07. «АКС» Москва – Сталино – 4-1 (1-1).

20.07. Орехово-Зуево – Сталино – 5-1.

21.07. Ст. «Динамо». «Динамо» Москва – Сталино – 2-0.

«На днях вернулись из поездки в Москву, Сталинская команда С.С.К.Л.

Результат поездки для команды оказался не благоприятным, она проиграла со счетом 11:2 в пользу Москвичей.

Матч С.С.К.Л. с командой завода «Серп и Молот» окончился счетом 4:1 в пользу хозяев с «Динамо» 2:0 и чрезвычайно интересный матч с Орехово-Зуевский командой дал результат 5:1. Чтобы читатели имели представление о силе команды Орехово-Зуево, мы приводим кратенький перечень матчей команды в этом году с другими:

Орехово-Зуево – Одесса 9:3 в пользу Ор.Зуево.

Орехово-Зуево – Динамо 1-й день 11:1 в пользу Ор.Зуево.

Орехово-Зуево – Динамо 2-й день 9:3 в пользу – Ор.Зуево.

Орехово-Зуево – Ленинград (Петилевская к-да) 7:1 в пользу Ор.Зуево.

Орехово-Зуево – Красная Пресня 3:1 в пользу Ор.Зуево.

На матче, несмотря на проливной дождь, присутствовала под прикрытием зонтов многотысячная публика.

Игре С.С.К.Л. вредила неожиданно высокая и густая трава на площадке, ввиду чего игроки к-ды Сталина очень часто вынуждены были «обнимать мать-сыру землю».

Команда ездила в составе: Разоренов, Стержигов, Дощечкин, Вакуленко, Прохоров, Щербаков, Навольцев, Алексеев, Зотов, Даар I, Даар II, Ауэрман, Бескровный, Головнев, Заварнов, Мельников, Попов».

Газета «Диктатура труда» Сталино, 1 та 22.08.1924.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ДОНБАСС – МОСКВА.

Приехавшая в Москву одна из сильнейших шахтерских команд Донбасса "Сталино" выступала 21 июля в футбольном матче против Астаховского кружка спорта (при заводе "Серп и Молот"). Перевес оказался на стороне москвичей, и матч закончился победой последних при счете 4:1».

Газета «Известия» Москва, 24.07.1924.

«ДОНБАСС ПРОИГРАЛ АКС'у

Приехавшая в Москву команда города Сталина (бывшая Юзовка) проиграла московской команде АКС со счетом 4:1. Игра велась очень оживленно. Москвичи отличным нападением доказали гостям из Донбасса свое превосходство».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 23.07.1924.

«ОРЕХОВЦЫ ВЫИГРАЛИ ПАРТИЮ У ГОРНЯКОВ ДОНБАССА.

Товарищеский матч команд Орехово и Донбасса привлек несмотря на дождливую погоду, более 4000 человек рабочих. Смоченный дождем плац, мешал игре. Игроки скользили, падали, но игра тем не менее шла оживленно. Матч закончился со счетом 5-1 в пользу Орехова».

Газета «Голос текстилей» Москва, 29.07.1924.

«СТАЛИНО – АКС 1:4

Приглашенная Динамо на игры в Москву команда Сталино (бывшая Юзовка) в первый день, 19-го, выступила против АКС. Встретились крепкие братья по оружию – рабочие металлисты и смотреть их собрались тоже рабочие местных заводов – Дангауэр, Рускабель, Серп и Молот.

Игра началась спокойно без обычной нервозности для междугородных встреч. Первый мяч проводят астаховцы, но гости сквитывают, и первая половина дает 1:1. Вторую половину преимущество на стороне москвичей, делающих 3:0. Общий результат 4:1 в пользу АКС.

Что отметить у сталинцев? Редкую дисциплину команды и корректность игры, именно игры, а не «состязания». За всю игру им не было дано ни одного штрафующего свистка. Состав команды: Разоренов; Стернин, Вакуленко; Навальнев, Алексеев, Щербинов; Головнев, Мельников, Даарп, Ауэрман, Бескронный. Очень умно играет правый полузащитник Навальнев и слабо вратарь Разоренов.

Состав АКС: Петров; Гавричиков, Пучков; Субочев, Погогончиков, Миронов; Грязнов, Челноков, Цыпленков, Шустров, Петров. Лучшие в команде — Субочев и Челноков. Судил игру Бозов.

СТАЛИНО — ОРЕХОВО — 1:5

20-го сталинцы выезжали в Орехово, где показали против хозяев очень интересную игру, хотя и потерпели поражение. Первая половина 2:0 в пользу Орехова давала повод ждать крупного проигрыша в дальнейшем. Играли ореховцы очень хорошо; особенно правым крылом нападения — Перницкий, Мурашов, молодой еще игрок, и Архангельский, — но сталинцы держались крепко. За две минуты до конца счет был 3:1 и лишь под конец хозяева провели два мяча, сделав общий счет в свою пользу 5:1. Будь у Сталина лучший вратарь, такого счета не было бы.

Состав Орехова: Савинцев; Леваков, Степанов; Жаворонков, Федяев, Мамыкин; Перницкий, Мурашов, Архангельский, Беляков, Шапошников. Сталинцы играли в том же составе, что и 19-го. Очень хорошо провел игру Поспехов».

Газета «Красный спорт» Москва, 27.07.1924.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ «ДОНБАСС» — «ДИНАМО».

Вторая игра приехавших в Москву футболистов Донбасса "Сталино" (бывшая Юзовка), проведенная на поле "Динамо" с командой последнего, закончилась поражением гостей со счетом 0:2».

Газета «Известия» Москва, 26.07.1924.

Футбол-матчи Москва—Екатеринослав

30 июля против команды лучшего клуба г. Москвы «Райкомвод» выступила команда жездорклуба.

В первые минуты трем жездорцам удалось провести мяч к воротам москвичей, но быстрый (и последний) напор жездорцев получил должный отпор со стороны беков Москвы.

Ознакомившись и освоившись с площадкой, москвичи повели дружное наступление, и на 8-й минуте легкий шут очутился в сетке екатеринославских ворот. Спустилось несколько минут ударом с пенальти вбивается 2 шут екатеринославцам.

На втором хавтайме екатское нападение всецело перешло на защиту. Москвичи же продолжали все время шитовать на голу. К концу игры дружными комбинациями москвичей вбиваются еще 3 гола в ворота Екатеринослава.

Матч окончился результатом 4:0 в пользу гостей.

Необходимо отметить: абсолютную нестренированность команды ж. д. клуба, где вместо коллективной игры выделяются «индивидуалы», надеющиеся (и тверящие) в своей игре.

На 2-ой день против москвичей выступила 1 сборная Ек. слава. С самого начала, игра пошла оживленным темпом, вызывая у публики, после каждого удара восклицания по адресу игроков.

Всекие технические комбинации москвичей своевременно разбивались полузащитой Ек. слава. Удвоенная энергия и сила москвичей также не достигли цели, т. к. екат-славский вратарь все время умело защищал свои ворота. 1 хавтайм не привел ни к каким результатам.

2-й хавтайм также свел игру к результату 0:0.

Матч окончился вничью.

Москвичи показали самую высокую, блестящую техническую игру и умелую ориентацию в ведении мяча. Особенно выделялись Синин (центр-гавбеков), вратарь Соколов и защитный бек.

Екатеринославская сборная показала уже свои успехи в сравнении с предыдущими матчами.

СБОРНАЯ КРЫМ—ХАРЬКОВ.

Крымские футболисты с каждым разом показывают все лучшую технику игры. Встретившись 18-го августа в товарищеском матче со 2-й Харьковской сборной, в которой было два игрока из 1-й команды, крымчане красиво проводили ряд комбинаций, часто ставя ворота харьковцев в критическое положение.

Матч, хотя и закончился победой Харькова (2:0), но получилось впечатление, что крымчане играли сильнее, особенно в нападении, у которого особенно хороши левый инсайд и край, а также центр. хавбек.

У харьковцев отлично играл в нападении Левин, хорошо Ситцевой. В полузащите хорош, как всегда, Фомин В., Титов и бек Грушин.

Вратарь Носилевич взял мертвый мяч, брошенный в ноги противника.

Газеты «Харьковский пролетарий»

Харків, 20.08.1924 та «Вечернее радио» Харків, 10.08.1924.

«ТЕКСТИЛЬЩИКИ» В КРЫМУ.

3 и 4 августа рабочая команда канатного завода «Текстильщики» выезжала в Симферополь на товарищеские состязания по футболу. Первая встреча с лучшей местной командой «Жездор» заканчивается вничью со счетом 1:1, причем следует отметить грубость в игре «Жездорцев». Вторая встреча с командой «Паллада», игравшей в противобольничестве «Жездору» корректно и показавшей коллективную игру, заканчивается случайным поражением «Текстильщика» — 1:0. (Защитник «Текстильщика» сам забил себе мяч)

Газеты «Грядущая смена» Дніпропетровськ, 2.08.1924 та «Коммунист» Харків, 8.08.1924.

Крымчане, получившие в день открытия Всеукраинской спартакиады поражение от 2-й Сборной Харькова, вчете имели реванш со своими победителями. Но и эта встреча окончилась для них поражением, несмотря на то, что Сборная Харькова в начале матча имела не полный состав, а в конце лишилась такого игрока как Бэм, вышедшего из строя, из-за повреждения ноги. Игра велась с определенным перевесом Харькова, и от еще большего чем в первый раз поражения, Крым спасся, благодаря своей хорошей защите. Матч закончился победой 2-й Сборной Харькова (2:0).

К слову сказать, распорядителям спартакиады пора уже иметь определенное расписание футбольных состязаний, так как сейчас происходит большая путаница (назначается, напр. матч Одесса—Донбасс, а играют Харьков—Крым).

Кроме того, нужно назначать более опытных и беспристрастных судей.

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ХАРЬКОВ—КРАСНОДАР.

11 августа в Краснодаре на площадке Учхозники состоялся матч между 2-й сборной гор. Харькова и краснодарской командой «Унион».

Матч легко выиграли харьковцы со счетом 4:1.

Один гол, посчитанный «Униону», был забит самими харьковцами.

Следует отметить отсутствие сыгранности в команде «Унион».

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ КРАСНОДАР («Шторм») — ХАРЬКОВ (2-я сборная).

После встречи с краснодарским «Унионом» харьковцы играли со «Штормом». Игра последними велась очень грубо, почему матч интереса не представлял.

Встреча закончилась вничью (1:1).

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 17 та 21.08.1924.

... 18.08. Харків-2 — Крим — 4-2, 2-0.

«В день открытия играли сборные команды Крыма и Харькова (2-я). Крымская команда составленная из игроков Севастополя, но сравнению с прошлым годом улучшила класс своей игры, но все же не могла противостоять дружному натиску харьковцев, проиграв им — 4-2».

Газета «Коммунист» Харків, 17.08.1924.

«Вторичная встреча Крима со 2-й сборной Харькова закончилась победой последнего со счетом 2-0. В этой игре крымчане «подтянулись», играя трудно, но не заканчивая проводимые комбинации».

Газета «Коммунист» Харків, 21.08.1924.

21 августа Константиновская команда выехала в Таганрог для розыгрыша ответного футбольного матча.

Таганрожцы раньше были побеждены Константиновцами и для ответного матча — реванша, собрали свои лучшие силы.

23 августа состоялся матч между таганрогской и константиновской командами. Игра шла очень оживленно. Обе стороны отличились прекрасной техникой игры.

Закончился матч вничью.

Второй матч на окончательный реванш начался сильным натиском константиновцев, закончивших первый хавтайм со счетом 2:0 в свою пользу.

Во втором хавтайме таганрожцы, видя, что начинают проигрывать, повели игру странно грубо и начали калечить константиновцев.

Матч закончился со счетом 2:2 вничью.

Николаев — Крым.

Уверенность ли николаевцев в превосходстве над своим противником или же сознание, что матч товарищеский, а не «на первенство» — сделали игру мало-интересной, благодаря отсутствию комбинаций, энергии и напористости, как с той, так и с другой стороны.

Матч закончился со счетом 2:0 в пользу николаевцев, которые большую часть игры просели на поле крымчан. У последних хорошо играла лишь левая сторона в нападении.

У николаевцев заслуживает безусловной похвалы центральный хавбек Политенский Г., показавший запасным в первую сборную команду от Украины, правый хавбек Грушин и бек Шкапин. В этом матче обе команды играли очень корректно.

Н.

Газеты «Кочегарка» Артемівськ (Бахмут), 10.09.1924 та «Харьковский пролетарий» Харків, 22.08.1924.

РОСТОВ — МАКЕЕВКА.

8-го и 9-го сентября с. г. на «Стадионе» Окрбюро «Спартак» состоялся интересный футбольный матч между 1-ой командой г. Макеевки и 1-й и 2-й сборными г. Ростова на Дону. Матч представляет большой интерес, так как Макеевская к-да, побившая Юзовку, Дружковку и др., является самой сильной командой Донбасса.

10 сентября на стадионе состоялся футбольный матч между командами Макеевка — (1-я сборная) и Ростов — (2-я сборная). В первой половине игры сильно нападает Макеевка и несмотря на толковую игру защиты, им все же удается забить один гол в ворота Ростова, чем и оканчивается первый хавтайм. Во втором хавтайме игра ведется с переменным успехом и только к концу игры в полутемноте Макеевка удачной проводкой мяча забивает 2-ой и последний гол. Игра заканчивается с результатом 2:0 в пользу Макеевки. Заметно, что Макеевка имела хорошие уроки, она гораздо сильнее в смысле сыгранности против прошлого года.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 6 та 11.09.1924.

Таганрожцы биты константиновцами.

9-го и 10-го августа с. г. на спорт-площадке Рабочего Клуба имени т. Артема состоялись футбол-матчи между командами Таганрог и Константиновка. Первый день матча дал результат 3:0 в пользу Константиновки. 2-ой день закончился также поражением Таганрога со счетом 2:0 в пользу Константиновки. Нужно отметить сыгранность и приличную пасовку константиновцев.

На спорт-площадке химиков состоялся 10-го августа гандбол-матч таганрожцев и 2 команды Константиновки с результатом 3:2 в пользу Константиновки. Последний вид спорта все больше прививается в рабочих районах, пополняя также массу зрителей.

И. Решетников.

Газета «Всероссийская кочегарка» Артемівськ (Бахмут) 22.08.1924

Таганрог — Сталин

18-го и 19-го с. м. на площадке рабклуба им. Ленина состоялся футбол-матч между командами 2-ой сборной гор. Таганрога и 2-ой ОСКЛ. Игра со стороны обеих команд велась бестолково и не весьма интересно. Не было ни одного красивого момента, за исключением 1-го красивого голя, который забил в ворота Таганрога первый инсайд ОСКЛ. Н. Торемыкин.

9-го сентября на стадионе «Спартак» произошла встреча сборной команды Макеевки со второй сборной Ростова. Матч закончился счетом 2:0 в пользу Макеевки.

Макеевская команда является обычной, средней силы командой и по технике уступает сборной Юзовки, хорошо знакомой ростовцам. Игру ведет прорывами, быстрым темпом. В нападении хороши крайние, в полузащите — центр. Защита — слабая. Резко бросается в глаза слишком грубая игра.

Вторая сборная Ростова выступала с несколькими новыми игроками, много способствовавшими неуспеху игры. Например, крайние нападения (новые) на игру никакого влияния не оказывали. Совсем неважно играл Бурдуков. «Старичек», видимо, выдыхается и, вышедши недавно из состава 1-й сборной, неуверенно себя чувствует и во второй: боится мяча, еще больше боится противника, удары в большинстве — нерасчетливы.

Штаповский обещает быть хорошим игроком.

Всю тяжесть игры вынесли вратарь, защита и полузащита. Нужно отметить хорошую игру Дагаева. Место его безусловно в первой сборной. А место там найдется, если те, кто ведет формирование сборной, внимательней отнесутся к своему делу.

Не лишнее отметить его игру, как молодого игрока в ОСКЛ — хорошая пасовка и красивые удары по голю. Хорошо также играл левый край ОСКЛ В. Кремнев, который состоит в 3-ем составе ОСКЛ.

Общий счет за два матча 9:0 в пользу 2-й ОСКЛ. 1-й день 5:0 и второй день 4:0.

Газета «Диктатура труда»
Сталин 22.08.1924.

10 сентября на стадионе при большом стечении публики был разыгран футбольный матч между лучшей командой Донбасса — Макеевкой и 1-й сборной Ростова.

В первые минуты игры Макеевка предлагает быстрый темп и как будто теснит Ростов. Но футбольный опыт ростовской команды после ряда игр со столицей быстро определился.

Раскусив противника, ростовцы постепенно прижимают так, что защиты Макеевки остается только отбиваться от настойчивых атак ростовцев, и во время одной из таких атак левому краю легким ударом по воротам удается вбить гол в ворота гостей.

Первый хавтайм закончился результатом 1:0.

После перерыва картина резко меняется. Команда Макеевки, повидному, выложив все силы в первой половине, сильно сдает в темпе и два сразу мяча один за другим пропускает в свои ворота.

Игра принимает оживленный характер и ведется быстрым темпом. Макеевцы, желая отыграться, начинают грубить, ростовцы не уступают, что вызвало необходимость удалить двух игроков Макеевки за грубость и оскорбление судьи.

Матч заканчивается крупным результатом общим счетом 3:0 в пользу Ростова.

Команда Макеевки в целом играла дружно и могла бы свести игру к меньшему результату, имея в своем составе более дисциплинированных игроков.

У победителей нужно отметить хорошую игру крайних форвардов.

Газеты «Советский юг» Ростов-на-Дону,
11.09.1924 та «Молот» Ростов-на-Дону,
12.09.1924.

14.09. Ст. «Саде». Судья: И. Миронов. Харків — ЗРФСР (Баку, Батуми, Тифліс) — 2-0 (1-0). Голи: Натанов (35), Алферов.

13.09. Ст. «Саде». «ХПЗ» Харків — ЗРФСР (Баку, Батуми, Тифліс) — 1-1 (1-0).

ЗАКАВКАЗЬЕ — ХПЗ.

Выступавшая на Всесоюзных состязаниях в Москве на первенство СССР и прибывшая в Харьков для товарищеских матчей, закавказская футбольная команда первую игру провела в субботу 13-го сентября — с рабочей командой ХПЗ. Последняя заняла в Харькове в розыгрыше осеннего сезона 2-ое место.

В этой первой встрече закавказцы выставили большинство из своих запасных игроков, благодаря чему не смогли показать хорошей игры, которую надо было ожидать, судя по их матчам в Москве. Усталость ли с дороги или непривычка к полю — не дали возможности в первый день встречи показать технику и на-

пористость, которой обладает закавказская команда в достаточной степени.

Матч прошел без интересных комбинаций с переменной игрой. Обе команды играли вяло. Первый хавтайм закончился со счетом 1:0 в пользу ХПЗ.

Во второй половине игры немного оживилась, закавказцам удалось на 29-й минуте стукнуть мяч, но дальнейшие попытки обеих сторон остались безрезультатными. В итоге — ничья 1:1.

Из одесситов безусловной похвалы в этой игре заслуживает правый хавбек и левый край в нападении.

СБОРНАЯ ЗАКАВКАЗЬЕ—СБОРНАЯ ХАРЬКОВ.

Встреча закавказской сборной команды с харьковской в воскресенье, 14 сентября представляла большой спортивный интерес.

В этой игре соперники команды, из которых одна (харьковская) обладает хорошей техникой, сыгранностью, коллективной игрой и товарищеской охайкой, а другая (закавказье)—энергичней, изобретательней, выносливее, — желанием отыграться, проигрывая харьковцам на всесоюзном состязании в Москве.

Начавшаяся в оживленном темпе игра в первом хавтайме шла с интересом харьковцев, которым на 35-й минуте удалось вбить первый мяч (Натаров—головной).

Во втором хавтайме закавказцы повели игру еще более живо, не раз подвергая харьковские ворота критическому положению. Однако, харьковская защита не давала возможности

доходившему до самых ворот нападениям закавказья—бить «по голу». Второй хавтайм прошедший перемененно закончился со счетом 1:0 в пользу Харькова (Алферов). Итог игры 2:0.

Из харьковских игроков выделялись отличной игрой центральный хавбек Фомин В. Все нападение играло хорошо и особенно Натаров и Алферов. Последний временами показывал прекрасную индивидуальную игру, не вводящую коллективу.

Из закавказцев хорошо играл центральный хавбек, беки, левый край и инсайд. Правая сторона слаба.

Устроителям матчей следует в следующий раз признать во внимание время наступления темноты и начинать игру раньше. Оба матча с закавказцами пришлось кончать в темноте.

Н.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 16.09.1924.

Закавказье—Х. П. З.—1:1.

В первом состязании к-да Закавказья встретилась с к-дой Х. П. З., занявшей в восточном розыгрыше второе место.

Лучший пятиборец Донбасса — Могула.

Обе к-ды не выставили своих основных кадров, отчего интерес к состязаниям несколько ослаб. Игра прошла вяло, без явного преимущества противника друг над другом, и закончилась в первой половине 1:0 в пользу Х. П. З. Во второй половине команда Закавказья несколько оживилась и, атакуя ворота противника, провела тоже один мяч.

Общий результат 1:1. Судия представитель Закавказья—Бланкман.

Закавказье—Харьков Сборная—0:2.

Второе выступление Закавказской сборной команды дало возможность Харьковцам видеть действительно прекрасную игру.

Встретившись со сборной командой Харькова, Закавказцы имели желание отыграться проигрыш Харькову на Всесоюзных соревнованиях в Москве. Первая половина прошла в энергичном нападении Харьковских передовых, которые в лице Натарова сумели забить лишь один мяч. Вторая половина также закончилась в пользу Харькова со счетом 1:0.

Итог игры 2:0 в пользу Харькова. Судия—Миронов.

Это состязание ясно показало превосходство Харьковской к-ды, обладающей хорошей техникой, сыгранностью и коллективным проведением намеченных комбинаций.

Команда Закавказья напориста, вынослива; но технически слабо подготовлена.

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ «С. К. С.»—ХАРЬКОВ (ТОСМЕН).

14-го и 15-го сентября на площадке «СКС» состоялись товарищеские матчи между Харьковской командой клуба «Тосмен» (Союз связей) и Ростовской командой «СКС» (Союз связей). Первый день игра закончилась результатом 1:1. Второй день—2:0. В пользу Ростовской команды «СКС». Как видно из результата эти две команды в спортивном отношении были технически равны и их игра, игравшаяся в быстром живом темпе, свидетельствовала о том, что это был один из лучших у нас в Ростове удачных матчей. Глубокий интерес, проявленный местной спортивной публикой к этому матчу, говорит о том, что нашим местным спортивным организациям следовало бы наибольшее внимание обратить на спорт-работу своих клубов и почаще устраивать такие матчи.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 14-15, 1924
та газета «Молот» Ростов-на-Дону, 19.09.1924.

04.10. Ст. «Червона Пресня». Судья: В.Рябокин (Москва). Москва-2 — Харків-2 — 3-0 (1-0). Через темноту, на 60 хвилині, матч був зупинений.

07.10. Судья: І.Миронов (Харків). «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво — Харків-2 — 6-3.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ХАРЬКОВ — МОСКВА».

Вчера на поле Красной Пресни состоялся футбольный матч между вторыми сборными командами Харькова и Москвы.

С начала игры инициативу берут в свои руки москвичи. Защита Харькова удачно отражает натиск, но не спасает свою команду от мяча, забитого со штрафного. Первая половина заканчивается со счетом 1:0.

Вторая половина игры продолжается всего 15 минут, ввиду наступившей темноты. За это время москвичи забивают еще два мяча, заканчивая матч с общим счетом 3:0.

Состав команды Москвы: вратарь — Чулков, защита — Попов и Хайдин; полузащита — Григорьев, Блинков, Мошаров; нападение — Григорьев, Чеснов, Загрядсков, Троицкий и Холин».

Газета «Рабочая газета» Москва, 5.10.1924.

«ХАРЬКОВ (ВТОРАЯ СБОРНАЯ) — МОСКВА (ВТОРАЯ СБОРНАЯ)».

4 октября на поле Красной Пресни вторая сборная Харькова играла против второй сборной Москвы. Публики собралось посмотреть эту игру изрядно. По свистку судьи Рябокин на поле выходят Харьков в составе: Иоселевич (вратарь), Винников, Макеев, Ус, Бражнин, Бизуев, Левин, Шпаковский, Мищенко, Бем, Непенов и Москва в составе: вратарь Чулков (Динамо), защита — Хайдин и Попов (оба Пресня); полузащита — Григорьев (МСПО), Блинков и Мошаров (Пресня) и нападение — Григорьев (МСФК), Чеснов и Загрядсков (оба МСПО), Троицкий С. и Холин (оба МСФК).

Вместо трех часов, из-за позднего приезда гостей, игра начинается в начале пятого. Публика, ожидавшая знакомого напора Харькова, разочарована. Московская команда, не в пример старшим командам Ленинграда, Москвы и РСФСР, очень живо нападает и очень часто обстреливает ворота Харькова. Гостям приходится довольно туго. Первая половина заканчивается при счете 1:0 в пользу Москвы, забитою очень толково с комбинации Блинков — Чеснов. Вторая половина начинается с хорошего нападения Москвы и в течение 8 минут Чеснов и Блинков проводят два мяча. Наступившая темнота спасает Харьков от крупного счета. Общий счет 3:0 в пользу Москвы. У гостей хорош, как всегда, Шпаковский. Остальные игроки посредственны. У Москвы прекрасно играл центр нападения Загрядков, определенно один из лучших нападающих Москвы. В защите хорош Попов и очень удачно играл Чулков.

ХАРЬКОВ — КРАСНОЕ ОРЕХОВО.

После игры со второй сборной Москвы харьковцы выезжали в Орехово, где играли с Красным Ореховом. Игра закончилась легкой победой Орехова при счете 6:3. Судил игру вполне хорошо харьковский судья т. Миронов».

Газета «Красный спорт» Москва, 11.10.1924.

ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В МОСКВЕ.

В минувшие субботу и воскресенье в Москву выезжала вторая сборная Харькова, которая в первый день встретилась со 2-ой сборной Москвы. Матч, благодаря наступившей темноте, не был доигран на 30 минут. **Общий результат—3:0 в пользу Москвы.**

На второй день, харьковцы выехали в Орехово-Зуево (под Москвой), где встретились с одной из сильнейших в центральной России команд—Красное-Орехово.

В начале игры инициативу забирают харьковцы, забив два мяча. Разыгранный Орехово вслед за этим отклевывает мячи, получая еще один в свои ворота.

Во второй половине сказывается явное преимущество ореховцев, которые один за одним проводят четыре мяча. **Конечный итог—6:3 в пользу Орехова.**

Харьковцы в красном Орехове.

После матча с Москвой харьковцы отправились в красное Орехово. Игра началась натиском Харькова, которому и удалось на первых же минутах забить два мяча. Ореховцы оправляются и в свою очередь отбывают двумя мячами, получая от Харькова еще один. Первая половина игры таким образом заканчивается с результатом 3:2 в пользу Харькова. Вторая половина проходит при явном превосходстве разыгрывавшихся ореховцев, которые забивают подряд четыре мяча и уходят с поля победителями со счетом 6:3. Состав харьковской команды в данном матче: Норов, Градников, Мажеев, Семенов, Ус, Выпников, Левин, Шпаковский, Миценко, Третьяк, Бизяев.

Этот результат достаточно характеризует Орехово, как первоклассную команду, и ее приезд в Харьков ожидается с большим нетерпением.

Газета «Коммунист» Харків, 8.10.1924 та
«Голос текстилей» Москва, 10.10.1924.

В первом матче, 4 октября, на поле «Красной Пресни» встретились вторые сборные команды Харькова и Москвы.

С начала игры инициативу забивают москвичи, но удачно игравшая защита Харькова спасает не раз свои ворота.

Лишь со штрафного удара удается москвичам пробить один мяч. На этом заканчивается первая половина игры.

Быстро наступившая темнота позволила во второй половине сыграть лишь 15 мин., и за это время в ворота Харькова были забиты 2 мяча. **Общий счет—3:0 в пользу Москвы.**

Состав Москвы в отчетном матче таков: Чулков, Попов и Хайдин; Григорьев, Блинков и Монахов; Григорьев, Чеснов, Загрядский, Троицкий и Хелин.

Газети «Пролетарий» Харків, 9.10 та
«Коммунист» Харків, 8.10.1924.

Ореховцев трудно обыграть

В воскресенье, 5 октября, состоялся футбольный товарищеский матч между командами Сборная Украина и Красное Орехово.

В самом начале игры украинцы один за другим проводят в ворота ореховцев два гола.

Ореховцы, несмотря на вбитые им два гола, не падают духом, а наоборот, настоятельно начинают осаждать ворота Украины. Как не отбивалась Украина, меткие удары ореховцев все же вводят в ворота Украины два гола.

Украина в ответ снова вбивает ореховцам гол.

Во втором хавтайме (отделении) ореховцы пошли в атаку. Все планы Украины ореховцы окончательно разбили и вбили Украину 4 гола.

Товарищеский матч закончился со счетом 6:3 в пользу ореховцев.

«СБОРНАЯ МОСКВА — СБОРНАЯ ХАРЬКОВ

4 октября на поле Красной Пресни состоялась встреча сборных команд Москвы и Харькова. Со стороны Москвы выступала 2-я сборная (из более слабых игроков). Со стороны Харькова выступала команда также ослабленная (не хватало 4 игроков и они были заменены более слабыми).

Игра сложилась довольно оживленной и велась все время с преимуществом на стороне москвичей. Матч закончился со счетом 3:0 в пользу Москвы».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 7.10.1924.

Харьков (Сборная 2) — Москва (Сборная 2) — 0:3.

4-го октября 2-ая сборная Харькова на поле „Красной Пресни“ в Москве встретилась со второй сборной Москвы.

Приехав к 2-м часам дня в Москву в день состязания, Харьковская команда лишь к 4-м с половиной часам была доставлена на поле.

Первая половина игры, продолжавшаяся 30 минут, не дала преимуществ ни той, ни другой стороне и лишь со свободного удара Москва забила один мяч.

Наступившая темнота дала возможность во второй половине игры сыграть только 15 минут и за это время Москва забила еще два мяча.

Общий итог игры 3:0 в пользу Москвы. Состав Москвы: Чулков; Хайдин, Попов; Мошаров, Блинков, Григорьев; Григорьев. Троицкий, Загрядков, Чеснов и Холин. Судья — Рябоконь.

Красное Орехово — Харьков, Сборная 2-ая — 6:3.

После состязаний в Москве вторая сборная Харькова отправилась в Красное Орехово. Идеальное поле, безусловно лучшее в СССР и теплый радушный прием ореховцев надолго сохранятся в воспоминании у побывавших в Красном Орехове харьковцев.

По свистку судьи т. Миронова начинают игру Харьковцы и моментально забивают первый мяч. Через несколько секунд Харьковцы, взяв мяч, вновь забивают второй гол. До конца перерыва противники обмениваются еще по мячу и первая половина заканчивается 3:2 в пользу Харькова. Вторая половина проходит при явном преимуществе Ореховцев, нападение которых проводит под ряд четыре мяча. Общий счет 6:3, в пользу Орехова. Состав Красного Орехова: Савинцев; Леваков, Андреев; Беляков, Жаворонков, Маныкин; Перинский, Мурашев, Архангельский, Федяев, Шапошников.

К МАТЧАМ С ОРЕХОВО - ЗУЕВО.

Сегодня на площадке «Спартак» против приехавшей команды выступит 2-ая сборная Харькова в следующем составе: Стрижак, Бражников, Лазуновко, Леоненко, Роматовский, Семенов, Костиков, Ситников, Мищенко, Бем и Бизяев.

В воскресенье выступит 1-ая сборная, в которую назначены: Норов, Фокин К., Кротов Н., Привалов, Фокин В., Капустин, Губарев, Шпаковский, Натаров, Алферов, Казаков.

В таком же составе 1-ая сборная выступит против германской к-ды. **С. П.**

Журнал «Вестник физической культуры»
Харків, № 14-15, 1924 та Газета
«Коммунист» Харків, 11.10.1924.

11.10. Харків-2 — «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво — 1-3.

12.10. Харків — «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво — 0-3 (0-0).

Орехово-Зуєво (Москва) — 2-ая сборная Харькова.

Приехавшие в Харьков московские футболисты (клуб Орехово-Зуєво) провели вчера первую игру со 2-ой харьковской сборной командой.

Последняя на прошлой неделе гостила в Москве, где также играла товарищеский матч с ореховцами — закончившийся в пользу последних со счетом 6:3. Естественно поэтому, что встреча — реванш представляла большой спортивный интерес.

Начавшаяся в среднем темпе, к концу первого хавтайма игра стала весьма оживленной, с заметным перевесом московского нападения. В конце хавтайма ореховцы забивают первый мяч.

Во втором хавтайме 2-ая харьковская заметно подтянулась, но все попытки ее ни к чему не привели. Московское нападение удачными комбинациями провело еще 2 мяча в ворота Харькова. Общий результат — 3:1 в пользу ореховцев.

Сегодня ореховцы встретятся с 1-ой сборной Харькова.

Последняя 2-ю харьковскую сборную, футбольная команда Орехово-Зуєво во 2-й день состязания 12-го октября встретилась с 1-й харьковской сборной, явившей первенство СССР.

Можно было с полной уверенностью думать, что несмотря на прекрасную игру ореховцев, харьковская команда выйдет победительницей. В итоге получилось обратное.

Несмотря на явно технический перевес харьковцев, в особенности в первом хавтайме, зуевцы закончили матч со значительной победой — 3:0.

Игра представляла собой необычайный интерес, проходила в очень оживленном темпе, изобилуя рядом красивых комбинаций. 1-й хавтайм закончился вничью.

Во 2-м хавтайме ореховцы значительно усилили нападение, применяя очень часто грубую игру, за что один из их игроков был удален с поля. Имея в своем составе 10 игроков, зуевцам на 15-й минуте удалось забить 1-й (очень слабый) мяч. Харьковцы после этого палили играть вяло, в особенности левая сторона защиты, и ореховцам удалось провести еще два мяча.

Поражение харьковской команды явилось полной неожиданностью для харьковских спортсменов. Из ореховцев прекрасную игру показали защита, а нападение отличалось быстрым темпом и энергией.

У харьковцев, прекрасно проводивших первый хавтайм, во второй половине игры слабо играла защита, за исключением Привалова и Фокина В.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків,
12 та 14.10.1924.

Красное Орехово — Харьков 3:1 и 3:0.

11 и 12 октября Красное Орехово дважды в Харькове, где встретилось со второй и первой сборными командами Харькова. Орехово вышло в оба матча в следующем составе: Савинцев, Леваков, Андреев, Жаворонков, Беляков, Маныкин, Шапошников, Перинский, Мурашев, Архангельский, Федяев.

Первый матч против ореховцев отрядил вторая сборная и проиграла 3:1 (в бытность свою в Орехове харьковская вторая сборная проиграла 0:3).

12 октября на поле были Сиде против красной ореховской выступила в своем обычном составе: Маныкин, Москва, первая сборная Харькова, явившая первенство СССР. Орехово вышло в следующем составе: Андреев, Маныкин.

Первая половина игры прошла равно и закончилась ничьей. Во второй половине Орехово, за уходом с поля Маныкина, играло в составе 10 человек. Проведенная игра Орехова, особенно злого крикунца Шапошникова, оказалась на результате — ореховцы победили три мяча, при этом ни одного. Мячи забиты первой Шапошниковым, вторым для Перинским и третьим Шапошниковым.

Общий результат 3:0 в пользу Орехова — данное подтверждение правильности оценки харьковской команды, данной в № 17 „Известий Физ. Культуры“.

Следует отметить хорошую игру всей команды Орехова. У харьковцев хорошей была Привалов. Слабо судила игру Сиде.

Газета «Красный спорт» Москва, 19.10.1924.

Красное Орехово—Харьков (Сборная 2-ая)—3:1.

Приглашенная на ответный визит команда Красного Орехова встретила 11 октября со 2-ой сборной Харькова.

Игра на редкость интересная дала победу „Орехову“ 3:1.

Красное Орехово—Харьков (Сборная 1-ая)—3:0.

Неполный и слабый состав первой Сборной Харькова, выступавшей без Кротова, Капустина и с подбитыми, накануне, в лиговых матчах игроками Фоминым, Приваловым и Натаровым, и недостаточный учет сил противника, удаление с поля в 1-м хавтайме Казакова—все это не могло не отразиться на результате игры, хотя весь матч протекал без преимуществ с той или другой стороны.

Только в конце 2-го хавтайма Ореховцам удалось провести 8 мяча в ворота Харькова, которые уже не мог защищать подбитый вратарь Норов.

Журнал «Вестник физической культуры» № 14-15, 1924
та газета «Вечернее радио» обое Харків, 13.10.1924.

14, 15.10. Сталино — «Червоне Орехово» Орехово-Зуево — 3-3 (0-2), — 2-1 (1-1).

Сталин — Москва (Орехово—Зуево).

Команда Орехово-Зуево—Москва являлась сильнейшей командой в СССР. Сборная гор. Харькова выигравшая у сборной СССР со счетом 1:0 проиграла Орехово-Зуево матч со счетом 3:0, что дает понятие о том превосходстве, которое имеет Орехово-Зуево.

14—15 октября с. г. в гор. Сталино, на площадке рабочего клуба имени Ленина, встретились вышеуказанные команды. Ровно в три часа дня, при очень сильном ветре, судья матча тов. Зотов (гор. Сталин) открыл игру и с первых минут Орехово-Зуевцы, зажимая Сталинцев, не дают возможности противнику забить в свои ворота не одного гола. Игра выравнивается и Сталинцы овладев инициативой переносят игру на поле противника, начинают обстреливать ворота последних, но также имея хорошие моменты, не могут забить гола. Благодаря ветру Орехово-Зуевцы снова нажимают на Сталинцев и забивают 2 гола, чем и закончился первый хавтайм.

Во втором хавтайме Сталинцы стараются отыграться ведут усиленную атаку на ворота противника, но будучи разбиты в своих комбинациях получают третий гол, после чего еще больше напрягают усилия размотать сухую, что вскоре и оправдывается. Центр-форвард ССКЛ — Дощечкин К. Сильным шотом впечатывает 1-й гол в сетку Орехово-Зуевцев, после полученного гола последние упали духом и будучи не в состоянии защищаться получают от центр-хаубека т. Прохорова второй такой же красивый гол. Через несколько минут правый внайд ССКЛ Э. Даар „сквитывает“ счет голей, забив третий и последний гол в ворота Орехово-Зуево. Игра заканчивается с общим счетом за 1-й день 3:3.

15-го октября при более благоприятной погоде, состоялся матч — реванш, между этими же командами, с составами без

11 октября на площ. быв. Сиде произошла встреча между 2-ой Харьков. сборной и 1-ой Орехово-Зуевской футбольной командами. Матч закончился победой Орехово-Зуево со счетом 3:1.

12-го октября на той же площадке и с той же командой играли 1-я харьковская сборная (в измен. ослаблен. составе). Несмотря на то, что игра большей частью велась на стороне Орехово-Зуево, харьковск. нападение (игравшее неудачно) никак не могло совладать с прекрасным противником. Во втором хавтайме Орехово-Зуевцы, показав хорошую технику и замечательную быстроту натиска начинают часто прорываться к харьковским воротам и, в результате, в течении второго хавтайма забивают три гола, не получив в ответ ни одного.

Результат матча 3:0 в пользу Орехово-Зуево.

изменений. В три часа дня игра началась. Трудно было определить, кто победит, но все же, с первых минут игру берут Сталинцы и зажимая противника посылают один за другим хорошие шюты в ворота Орехово-Зуевцев, но голман последних брал все трудные мячи, и отбивал от своих ворот.

Орехово-Зуевцы будучи в опасном положении, заслуживают пенальти и К. Дощечкин забивает с пенальти. Первый гол, что подействовал на Орехово-Зуевцев, которым несколько растерялись, но постепенно начинают нажимать на Сталинцев и ставя в безвыходное положение ворота последних, Сталинцы забивают в свои ворота гол. Москвичи ободрились, но не надолго. Сталинцы быстрым темпом игры снова нажимают на ворота противника и ставят ворота последних в опасное положение Орехово-Зуевцы все сосредоточиваются на защите своих ворот.

Первый хавтайм закончился 1:1.

Второй хавтайм игра идет с переменным успехом и только за восемь минут, до конца матча, К. Дощечкин решает судьбу Орехово-Зуевцев, забив сильным шотом в ворота последних 2-й гол, чем и закончился матч—реванш, победой Сталина, над сильнейшей командой Орехово-Зуево с общим счетом за два дня (4:3) Не лишним отметить, что такой результат, доказывает насколько обе команды равны силами.

Оба матча судил тов. Зотов хорошо и беспристрастно, штрафую по заслугам обе стороны.

Ф. КУПРЕВ.

Предстоящий матч.

18—19 октября на площадке рабочего клуба им. тов. Ленина состоится футбольный матч, между 1-ой ССКЛ и командой „Красный Путиловец“ гор. Ленинграда.

22-23 октября на этой же площадке — Германия.

«ПОБЕДА СТАЛИНЦЕВ НАД ОРЕХОВЫМ.

наиболее интересная в текущем сезоне встреча между Красным Ореховым и Сталино. В первой половине игры сталинцы только оборонялись и под конец ореховцы вбили сталинцам два мяча.

Вторая половина игры началась с переменным успехом. Ореховцы проводят третий гол в ворота противника, но вскоре сталинцы забирают инициативу игры в свои руки и подряд вбивают Орехову три мяча. Результат 3:3 — ничья.

15-го октября состоялся решающий матч между Сталино и Ореховым. Первый хавтайм заканчивается со счетом 1:1, во второй половине игры при явном превосходстве сталинцев, дружно игравшее нападение вбивает второй и решающий гол в ворота Орехова.

Таким образом, сталинцы победили одну из лучших команд СССР, выигравшую недавно у сборной Харькова со счетом 3:0».

14-го октября в Сталино состоялась

Газета «Диктатура труда» Сталин, 18.10.1924.

7.10. «Придніпров'я» Катеринослав – ЗРФСР (Баку, Батумі, Тифліс) – 0-2,
«Желдор» Катеринослав – ЗРФСР (Баку, Батумі, Тифліс) – 0-0.

ЕКАТЕРИНОСЛАВ.

Недавно сборная Закавказья, проезжая через Екатеринослав, задержалась на два дня для игры с екатеринославскими командами.

Команда «Приднепровье» проиграла Закавказью 0:2. «Железнодорожники» же свели игру в ничью—0:0.

Газета «Пролетарий» Харків, 12.10.1924
та журнал «Вестник физической культуры»
Харків, № 14-15, 1924.

Сталиниские футболисты выиграли у Москвитин.

14-го и 15-го октября с. г. Сталино переживал знаменательные дни. Происходили футбольные матчи с командой Орехово-Зуево.

В первый день игры, 14-го октября, сильный ветер и холодная погода отчасти затрудняли выявить класс игры противника, но все же было заметно, что сегодня Сталино встретил сильнеешего за весь сезон противника. И результат игры первого дня показал, что Сталины с успехом могут состязаться с сильными к-ми. Прекрасная к-да Ореховцев, выделяясь отдельными игроками, с трудом избежала поражения и, хорошо судивший матч, т. Зотов закончил матч при счете 3:3. На второй день 15 октября Сталины, детально основываясь с противником, твердо решили расквитаться за поражение в Орехове.

К-да «Красного Орехова», совершенно не ожидая встретить в лице Сталина такого серьезного противника, была совершенно расстроена дружной игрой Сталинцев. Результат второго дня 2:1 в пользу Сталина. Оба дня игра велась в чрезвычайно быстром темпе, матчи изобиловали массой красивых моментов и, что отразно отметить, без проявления грубостей с обеих сторон.

Матчи с «Морозовцами» представляли давно невиданный, исключительный, спортивный интерес, и команды были часто награждаемы бурными аплодисментами многочисленных зрителей, по преимуществу рабочих заводов и рудников, следивших за состязаниями. Давно рабочие Сталина не видели подобных матчей, а следует заметить, что Сталинцам немало приходилось кидать, особенно во время владычества капиталистов-англичан. Таким образом, Сталино, после успехов над Николаевом и Орехово-Зуево, с честью загладила впечатления прежних неудач.

Состав победителей: Пиль; Заварнов, Стерников; Навольнев, Прохоров, Щербяков; Головинев. Давар Э., Дошечкин, Ауэрман, Бескровный.

18.10. Ст. «Спартак». Харків-2 – ШВ «Везер 08» Бремен, Німеччина – 1-2. За Харків-2 грало тільки 9 футболістів.

19.10. Ст. «Спартак». Харків – ШВ «Везер 08» Бремен, Німеччина – 5-0 (4-0). Голи: Алферов (5), Шпаковський (20, ?), Фомін (36), Натаров.

«ГЕРМАНСКИЕ СПОРТСМЕНЫ ПРИБИВАЮТ В ХАРЬКОВ.

Из Москвы получена телеграмма, что немецкие футболисты и легкоатлеты приезжают в Харьков 17 октября вечером. ...

Немецкая футбольная команда выступит в состязаниях с харьковскими футболистами 18-го и 19 октября на площадке бывш. «Гельферих Саде»».

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 15.10.1924.

Приезд германских футболистов.

Сегодня в 10 час. из Москвы прибывают германские спортсмены. Все спорт-клубы под ответственность правлений обязаны прибыть к 8 ч. 30 мин. вечера на Привокзальную площадь.

На первом вокзала спортсменов встречают представители губсовета, спорттехкома, члены спортсекций и почетный караул от клубов ХПЗ, Валабанова, Скорохода, Кр. Желдора и КФКП,—мужская и женская группы.

Все остальные клубы размещаются на Привокзальной площади в следующем порядке: Сери и Молот, Свет шахтера, ВЭК, Красная Звезда, Карл Маркс, Печатник, Ленин, Красный Трамвайщик, Металлист, Пишечку, Пролетарий, Коммунист, Коммунальщики, ЦРК мельница, ДКА, Конвойный полк, Новорословка, Всерабис, Томен, Штурм, Дондор, Рабфак, Спарта, Спартак, Красный утилизатор, Химик, Деревообделочники, Красная нить, Кирикж, Локальная мастерская, Горняк, Моисеенко, КСК.

Германия—первая Сборная Харькова.

Второй матч с Германией привлек на поле Спартак до 5.000 зрителей. С начала же игры харьковская команда выявила больше инициативности и забила, несмотря на хорошую игру немецкой защиты 4 мяча. Во второй половине игры также чувствуется преимущество Харькова, но несогласованная игра нападения, в особенности слабая игра краев, не позволяет увеличить результат. Проведя лишь один мяч в ворота Германии, Харьков, в конечном итоге, уходит с поля победителем со счетом 5:0.

Матчи с Германией.

18-го, в субботу, в 2 ч. 30 м. дня на поле «Спартак» будет первое выступление германских легкоатлетов. В 3 ч. состоится футбольный матч между II Сборной Харькова и Германией.

19-го октября в 3 часа дня произойдет встреча победителя всесоюзных состязаний Харькова I и Германии.

В ХАРЬКОВ ПРИЕЗЖАЕТ ЛЕНИНГРАДСКИЙ «КРАСНЫЙ ПУТИЛОВЕЦ»

Вслед за германскими спортсменами на 25 и 26 октября, в Харьков приезжает одна из лучших команд Ленинграда «Красный Путиловец».

Газета «Пролетарий» Харків, 17.10.1924.

Газета «Коммунист» Харків 21.10.1924.

Немецкие спортсмены прибыли в Харьков.

Вызвавшие большой интерес в СССР, германские спортсмены 17-го октября вечером прибыли в Харьков.

На перроне вокзала, тысячи харьковских физкультурников с двумя оркестрами музыки встретили немецких товарищей.

Здесь же на площади был устроен митинг, в котором приняли участие представители гостей, секретарь ЦК ЛКСМУ т. Высочиненко и делегат 3-го конгресса Спортинтерна т. Блях.

После митинга немецкие гости направились в гостиницу „Спартак“, где им был устроен товарищеский ужин.

Все приехавшие по социальному положению рабочие — производственники из крупных промышленных центров — Берлина, Бремена и Лейпцига.

Значительная часть — коммунисты и комсомольцы, остальные беспартийные — сочувствующие коммунистической партии.

Лишь недавно огромный рабочий спортивный союз Германии, членами коего они состоят объединяющий до миллиона членов, примкнул к Красному Спортинтерну.

Сегодня в 12 часов дня на площадке „Спартак“ интернациональные соревнования по легкой атлетике между германскими и харьковскими легко-атлетами по следующей программе:

Бег — 100 мет., 110 с барьерами, 5000 — ядро, 1000 — диск, тройной вышина с разбега, копье, длина с разбега и шведская эстафета.

На 5000 мет. состоится матч между лучшим бегуном Германии Вагнером и лучшим бегуном Украины Жилиевым.

В 2 часа 30 мин. начнется футбольный матч между германской командой и 1-й сборной Харькова.

Германия — Харьков.

Состоявшийся вчера, 18-й матч Германия — Харьков 1-я Сборная окончился с результатом 2:1 в пользу Германии. Нападение немецкой команды показало ряд красивых комбинаций. Сегодня против Германии играет 1-я Сборная Харькова, в 12 час. начало легко-атлетических состязаний, в 3 ч. матч.

Харьковская легко-атлетическая секция ставит в известность нижеуказанных товарищей о том, что они выделены комитетом секции для участия в соревнованиях Германия-Харьков. Явка к 11 часам 30 минут на площадку „Спартак“ 19-го октября обязательна. Общество „Спартак“ Маларенко, Фортунатов, Тренин, Поль, КФП: Кобцев, Антонов, Ордин, Жилиев, Стариков, Филин, Кузнецов. Красный желдор. Балменко, Жихарев, Гончаров, Шугай. Свет Шахтера: Чочмарев, Макеев. Балабановичи Белоз, Андронов, Шелекетиш. СВДТ: Зенковский. ХПЗ: Шайкин, Тесленко. Штурм: Шпаковский, Козаков. ВЭИ: Дрейман А., Дрейман П., Гадюж.

Мировой праздник физкультуры в Харькове.

По предложению украинской делегации, научно-спортивная комиссия 3-го конгресса Спортинтерна постановила устроить мировой праздник физкультуры в 1926 г. в гор. Харькове.

В этом празднике примут участие все международные секции Красного Спортинтерна.

Предполагается участие до 2.000 человек, из них 1000 от СССР.

Программа праздника составлена на принципах коллективности и борьбы с односторонностью, по всем видам спорта.

К этому времени Харьков должен исправить коренным образом свои площадки или построить специальный стадион.

С. П.

Газета «Коммунист» Харків, 19.10.1924.

Матчи с Германией.

♦ Германия — 2-я сборная. Встреча 2-й сборной с Германией произошла при чрезвычайно неблагоприятных условиях: скользкое поле совершенно не давало возможности игрокам проводить какие либо определенные комбинации. Матч закончился со счетом 2:1 в пользу Германии.

♦ 1-я сборная Харькова — Германия. Неудачившее поле и прояснившийся непогода более благоприятствовали встрече 1-й сборной Харькова с Германией.

В 3 часа после состязаний по легкой атлетике началась игра, за которой с глубоким вниманием следили тысячи собравшихся зрителей.

С первых же минут выясняется безусловное превосходство харьковской команды над германской. На 5-й минуте

первый мяч в ворота Германии вбивает Алферов.

Далее харьковцы продолжают прижимать Германию, к на 20-й минуте, из под ног выбежавшего вратаря второй мяч проводит Шпаковский. Вскоре Шпаковский резким шотом вбивает третий гол.

На 36-й минуте центр полузащиты Фомиш метким ударом в правый угол доводит счет голов до 4-х.

Во второй половине игры немцы немного оправившись от «разгрома», иногда даже подходили к воротам Харькова. Но все же почти все время харьковцы «снимали» у ворот Германии.

Только благодаря неудачным ударам харьковцев по воротам удается Германии избежать новых голов. Под конец игры Натарову удается забить 5-й и последний мяч. Игра заканчивается со счетом 5:0 в пользу Харькова.

Газета «Пролетарий» Харків 21.10.1924.

Харьков — Германия.

18 октября харьковцы на своем футбольном поле встречали рабочую команду Германии. Будний день собрал не только мало зрителей, но и 2 Харьковская Сборная выступила в составе всего лишь 9 человек. Пользуясь ослабленностью команды Харькова, немцы смогли выйти впервые за все игры с С. С. С. Р. победителями, закончив матч со счетом 2:1.

Удачная игра первого дня собрала в воскресенье, 19 октября, на площадку „Спартак“ большое количество публики, заинтересованной игрой наших зарубежных товарищей. Нападение 1 Сборной Харькова начальным натиском проводит в ворота Германии первый мяч и после этого харьковцы начинают непрерывно играть у ворот противника. Счет первого хавтайма 4:0 в пользу Харькова. Во второй половине немцы осваиваются с тактикой игры харьковцев и пропускают в свои ворота всего лишь один мяч.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 14-15, 1924.

Германия—Харьков.

Напряжено рассказывали страшные сказки об СССР руководители Германского Спорттивного Союза, напрасно посылали грозные запрещения Люцернский Спортштерн (одна из немецких скрипок и оркестры второго Интернационала)— не помогло.

20 германских рабочих спортсменов из Бремена, Берлина и Лейпцига, среди которых около половины коммунистов и комсомольцев, не осознавшие своего спортивного „начальства“ и, пренебрегнув репрессиями, которых ждали впереди, самовольно выехали в СССР не только посостязаться, но и узнать правду о той, единственной в мире, стране, где у власти стоят трудящиеся.

17 октября, несмотря на холодный, пронизывающий ветер, дождь со снегом, в 10 час. вечера на вокзале собралось 1000 харьковских физкультурников. Звучи Интернационала, для нас гимн победы. Для них, еще не победивших, призы к борьбе, ветривали немецких товарищей при выходе из вагонов.

Тут же на перроне импровизированный митинг, во время которого много было сказано искренних, волнующих слов:

„Ну, товарищи, — суетятся одни из организаторов встречи — довольно приветливый, немец любит покушать, пора уже их и накормить“.

Хмурое утро грозило сорвать соревнования, но все обошлось благополучно. Против немецкой команды в этот день выступала вторая сборная, проигравшая гостям 2:1.

Весь интерес встречи сосредоточился на втором дне.

Тут и легкая атлетика, с участием хороших немецких легко-атлетов, и футбол, на этот раз с лучшей харьковской командой.

С утра харьковцы, проходящие по центральному району, могли видеть необычную картину—20 человек, хорошо одетых иностранцев бодрым шагом, с веселым Интернационалом на немецком языке, направлялись вверх по улице К. Либкнехта. Прохожие с удивлением смотрели им вслед. „Что бы это такое значило? На миссии?—Так те Интернационала не запоем!“ Волею случая ЦК КП(б)У немецких спортсменов встретили члены Клуба Физкультуры им. тов. Петровского и отряд Юных Ленинцев. На устроенном совместном собрании-смычке, немцы и харьковские физкультурники информировали друг друга о политической жизни их стран и о физкультурном движении. Тут же два немецких товарища т. т. Ломан и Гирш были избраны почетными членами КФКП. Решили поближе связаться—перенести, высказывая надежду встретиться еще.

Так незаметно в товарищеском кругу прошло время и, вопреки немецкой аккуратности, зарубежные друзья западали на площадку.

А там ждут. Волнуются. Пора начинать, а „их“ нет.

„Идут, идут“ — раздается, чей-то голос, и рукоплескания приветствуют немецких рабочих — спортсменов.

Один за другим быстро проходят легко-атлетические выступления. Пот на 100 метров более быстрый немец Гельд первый касается ленточки на финише. Его соотечественник Шмидт, показав хорошо разработанную технику, дальше всех толкнул ядро. Пфарт, без видимого напряжения, прыгнул более 6 метров в длину, а Вагнер своим эластичным бегом на 1000 метров ушел далеко вперед от харьковца. Из харьковцев заняли первые места т. Шугай по диску, тов. Подкопко, т. Шаповалов в беге на 110 метров с барьерами.

Скоро уже начинать и матч.

Автомобили, извозчики, переполненные трамваи все подвозят и подвозят публику. У касс очередь. Тут же наспех организовываются группы для коллективной закупки билетов, через посредство немезажных „своих людей“, которые ушаряются дойти к кассе вне очереди. В сторонке, предпринимчивый, начинающий спекулянт, закупивший билеты заранее, продает их с надбавкой на „организационные расходы“.

Милиции и коменданту площадки — „работа“. Ирисники, паштетники, прочие мальчишки, без определенных занятий, штурмуют заветную площадку. Одни, как саранча, лезут через забор, другие стараются проникнуть через подкоп.

Матч уже начался, а публика все прибывает. Народу много, из задних рядов хорошо и не разглядеть. Это тоже учитывается кое-ком. Вот (видимо семья) явились с табуретками и стульями, — избежешь на них и тогда уж чужая голова не будет досадно прикрывать захватывающие моменты.

Извозчики, те устроились совсем хорошо: и дешево и сердито: подождав к забору вплотную, встали во весь рост на козлах и наслаждаются бесплатным зрелищем. Ожидать пассажира не скучно. Дело верное... „Пассажир будет!“ — на трамвай не все усядутся“.

Немцам сегодня не везет. Хотя и не блестяще играет наша сборная, а все же проводит пять мячей в ворота противника, а к себе ни одного не пропускает.

После Харькова немецкие спортсмены уехали в Донбасс, где проиграли Горловке 3:0, Сталино 5:0 и выиграли у Макеевки 2:0.

Везжая из Украины, немецкие товарищи выразили свое удовлетворение виденным, убедившись, что басенки, которые рассказывали им про СССР буржуазные газеты и социалистические вожди из II-го Интернационала, оказались вздором. В частности, по тому объему, в который выливается физкультурное движение у нас — „СССР — сказал представитель немецкой команды тов. Ломан — первая страна в мире“.

С. Павлов.

Журнал «Пламя» Харків, № 16, 1924.

Рабочие спортсмены Германии в Харькове.

После соревнований в Ленинграде, Твери и Москве, германские футболисты и легко-атлеты играли в Харькове.

Все немецкие спортсмены — рабочие, производственники, среди них большой процент чернорабочих. Несколько из них члены Компартии и Комсомола.

Германские футболисты выиграли у 2-й сборной Харькова.

В первый же день немецким футболистам пришлось выступить против 2 сборной Харькова, закончив игру в свою пользу 2:1.

В гостях в КФКП.

19-го германские спортсмены посетили Клуб Физической Культуры им. Г. И. Петровского при Ц.К.К.П. (б.) У.

В товарищеском собеседовании харьковцы и их гости ознакомились друг друга с политической жизнью своих стран и в частности с постановкой физкультуры.

т. т. Ломан и Гирш — почетные члены КФКП.

Экстренное заседание правления КФКП тут же избрало почетными

членами клуба т. Ломана (Бремен) и Гирш (Берлин).

Юные Ленинцы приветствуют детей германских рабочих.

Выступившая т. Шернхот имени Юных Ленинцев Харькова, просят передать привет детям германских рабочих.

Немецкие легко-атлеты выступали успешно.

Хорошую подготовку показали немцы легко-атлеты т. т. Пфарт, Шмидт, Вагнер и Гельд, занявшие ряд первых мест. Харьковцы почти всюду оказались слабее.

Второй матч выиграли харьковцы.

До 8000 зрителей собралось посмотреть на игру 1-й харьковской сборной и команды т. Бремена (Германия).

В течение всей игры чувствовалось преимущество Харькова, выигравшего в конечном итоге 3:0.

Уехали и Донецким рабочим.

20 октября германские спортсмены уехали в Горловку. Дальнейший их путь Сталино или Дружковка, затем Ростов.

С. П.

Газета «Молодой ленинец» Харків, 23.10.1924.

ПОБЕДА ХАРЬКОВА НАД НЕМЦАМИ.

Вчера, на пл. Спартак (б. Саде), состоялся матч между футбольными командами «Германия» — 1-я Харьковская Сборная. В течение нескольких первых минут германцы энергично вели нападение и им даже удалось несколько раз «шутануть» по голу. Но харьковцы, выискивая возможность и ознакомившись с техникой, взяли инициативу в свои руки и, планомерно нитируя ворота германцев, закончили первый хавтайм со счетом 4:0 в свою пользу. Во втором хавтайме германские футболисты «подтягиваются» и, наваливая все усилия, стараются противодействовать нападению харьковцев.

Отчасти это им удастся, но все же, вся их игра сводится к защите своих ворот, которые все время находятся под угрозой харьковцев.

Игра в последних минутах второго хавтайма ведется с кинематографической быстротой. Харьковцы, буквально спят на воротах немцев, но прекрасные беки противника, с «национальным» хладнокровием и удвоенной энергией успешно защищаются.

Все же харьковцы забивают еще один гол и матч заканчивается с результатом 5:0 в пользу 1-й Харьковской Сборной.

О германской команде нужно сказать следующее: имея прекрасных беков и хорошее нападение, они имеют слабых хавбеков и голкипера. Особенно неудачно играл последний.

В большей мере, в результате матча, виноват голкипер германцев.

Газета «Вечернее радио» Харків, 20.10.1924.

21.10. Горлівка — ШВ «Везер 08» Бремен, Німеччина — 3-0.

22.10. Харцизськ — ШВ «Везер 08» Бремен, Німеччина — 3-1.

23.10. «СК ім.Леніна» Сталіно — ШВ «Везер 08» Бремен, Німеччина — 5-0(2-0).

25.10. Макіївка — ШВ «Везер 08» Бремен, Німеччина — 0-2.

«23-го октября на площадке клуба им.Ленина был разыгран матч между рабочей командой Германии и командой клуба им.Ленина. В первой половине игры Сталино провело в ворота Германии 2 мяча. Все усилия гостей разбивались о стойкую защиту сталинцев. Во второй половине игры — сталинцы все время у ворот Германии. Нападение проводит еще три мяча, и таким образом матч заканчивается со счетом 5-0 в пользу Сталино».

Газета «Пролетарий» Харків, 31.10.1924.

К приезду германских спортсменов в город Сталин.

Сталинским Окрсоветом физкультуры заключен договор с высшим советом при ВМЦНГ о приезде в гор. Сталин футбольной и легко-атлетической команд Германии.

Зарубежные спортсмены прибывают в Сталин 22 октября в колич. 22 чел.—15 футболистов и 7 легко-атлетов. (Сборные команды Рабочего спортивного гимнастического союза Германии)

Среди приезжающих легко атлетов есть несколько человек с мировыми достижениями (Хаубен—установивший мировой рекорд в беге на сто метров—10.6 сек.)

Окончательно установлен календарь состязаний в СССР с 5—12 октября иностранные т-щи играют в Москве, 18—19 в Харькове, 20—21 в Горловке, 22—24 в Сталине и затем в Ростове и Закавказье.

Газета «Диктатура труда» Сталин, 11 та 15.10.1924.

К приезду Германии.

Сталинским Окрсоветом физкультуры выработан порядок приема и проведения состязаний с германскими товарищами. Состязания в Сталине будут происходить 2 дня—22 и 23 октября. В первый день после торжественной встречи, приветствия и т. д. с участием партийных, профсоюзных и спортивных организаций, будут проведены гимнастические выступления местных физкультурщиков и состязания по легкой атлетике с участием немцев товарищей. Легко-атлетические состязания будут представлять исключительный интерес вследствие того, что легко-атлетическая группа гостей является сильнейшей по достижениям в Европе, а в некоторых видах—в мире. К участию в состязаниях приглашены лучшие спортсмены губернии. На второй день в футбольном матче против к-ды гостей выступит к-да клуба «Ленин» в своем лучшем составе.

Предварительная продажа билетов производится в окрсовете физкультуры (при О-республиканском) Установленная для членов всех профсоюзов скидка действительно только при предварительной продаже билетов. В дни состязаний льготы недействительны.

«Німеччина — Харків 18.10.1924.

(Профспілка г.Везер-Бремен Німеччина — Збірна міста Харкова).

У цьому матчі німці могли б святкувати першу перемогу. Хоча вони тільки в п'ятницю об 11 годині вечора закінчили 22-х годинну поїздку, в суботу вони вже вийшли на поле при 10000 глядачів. Ворота і штанга часто виручали російських. Наша команда програла 1-2».

«Німеччина — Харків 19.10.1924.

(Профспілка г.Везер-Бремен Німеччина-Чемпіон СРСР Харків).

Уже в неділю німці грали проти російського чемпіона. При 17000 глядачів йшла рівна боротьба, але німцям бракувало влучності в ударах. Незважаючи на поразку 0-5 треба подякувати нашій команді за гарну і чесну (без фолів) гру».

«Німеччина — Горлівка 22.10.1924.

(Профспілка г.Везер-Бремен Німеччина-Збірна міста Горлівка).

Хорошу і коректну гру в середу 22 жовтня показали глядачам обидві команди. До перерви стояло 1-0 на користь Горлівки. На важкому, незвичному поле німці пропустили ще два голи. Гра закінчилась 3-0 на користь Горлівки».

Germania — Charkow. 18. 10. 24.

(S.V. Weser-Br. — Städtemannschaft)

In diesem Spiel konnten die Deutschen ihren ersten Sieg feiern. Trotzdem sie am Freitagabend 11 Uhr eine 22stündige Puhnfahrt beendet hatten, traten sie am Sonnabend wieder in die Schranken und lieferten ein erstklassiges Spiel vor zirka 10000 Zuschauern. Torhüter und -pfosten bildeten auf Seiten der Russen oft den letzten Retter. Mit 2:1 mußte sich unsere Städtemannschaft geschlagen bekennen.

Germania — Charkow. 19. 10. 24.

(S.V. Weser-Br. — Russischen Meister)

Am Sonntag mußten die Deutschen gegen den russischen Meister antreten. Vor 17000 Zuschauern führten beide Mannschaften ein ebenbürtiges Spiel vor, nur vermochte man bei dem deutschen Kommando den sicheren Toranschlag. Wir müssen der deutschen Mannschaft trotz der 5:0-Niederlage unseren besten Dank für das gute faire Spiel aussprechen.

Germania — Gorlowka. 22. 10. 24.

(S.V. Weser-Br. — Städtemannschaft)

Ein schönes, faires Spiel wurde am Mittwoch, den 22. Oktober, den erschienenen Zuschauern von beiden Mannschaften vorgesührt. Bei der Halbzeit

stand das Spiel 1:0 für Gorlowka. Infolge des schweren, für die Deutschen ungewohnten Bodens mußten sie sich noch 2 Tore gefallen lassen. Das Spiel endete 3:0 für Gorlowka.

Germania — Stanilo. 24. 10. 24.

(S.V. Weser-Br. — Städtemannschaft)

Trotz des Regens wurde dieses Spiel am Freitag, den 24. Oktober, ausgetragen und endete mit einer Niederlage der Deutschen von 5:0.

Germania — Markowka 25. 10. 24

(S.V. Weser-Bremen — Städtemannschaft)

In diesem Spiel konnten die Deutschen verdient als Sieger mit 2:0 den Platz verlassen. Wären die Deutschen schußfreudiger vorm Tor gewesen, hätte das Resultat wohl 7-8:0 lauten können. Trotz der Ueberanstrengung der Deutschen lieferten diese ein vollkommen überlegenes Spiel vor.

«Німеччина — Сталіно 24.10.1924.

(Профспілка г.Везер-Бремен Німеччина - Збірна міста Сталіно)

Незважаючи на дощ матч відбувся в п'ятницю 24 жовтня і закінчився поразкою німців 5-0».

«Німеччина — Марківка 25.10.1924.

(Профспілка г.Везер-Бремен Німеччина - Збірна міста Марківка).

У цьому матчі німці покинули поле, як заслужений переможець 2-0. Якби німці частіше били по воротах, результат міг бути і 7-0 або 8-0. Незважаючи на втому, німці домінували матч».

Видання «Mitteilungsblatt des SV Weser 08 Bremen» Бремен, Німеччина, № 11, грудень, 1924.

08.11. Ст. «Спартак». **Харків-2 — Ленінград — 2-3 (2-0).**

09.11. Ст. «Спартак». **«Штурм» Харків — Ленінград — 1-0 (1-0).** Гол: Шпаковський.

Ленінград—Харьков.

Весь сбор от этих матчей поступит спортивным организациям Ленинграда пострадавшим от наводнения.

Ленінград—сборная Харьков.

В субботу 8-го октября на площадке б. Садо состоится первая встреча ленинградцев со второй харьковской сборной. Последняя усилена некоторыми игроками из первой сборной и потому встреча эта представляет особенный интерес. Ленинградцы играют в самом лучшем составе: Полежаев, Эммерих, Ежов, Филиппов, Батырев, Корнеев, Бутусов, Соколов, Антипов, Богданов.

«Штурм» — Ленинград.

9-го ноября на той же площадке встретится о ленинградскими спортсменами лучшей во всем СССР команда (несборная) «Штурм», играющая в своем обычном составе.

ЕЩЕ ОДНА ПОБЕДА «ШТУРМА».

Встреча лучшей команды СССР «Штурма» со сборной командой Ленинграда 9-го ноября представляла колоссальный интерес.

Игра началась с заметным перевесом штурмовцев, подвергавших много раз критическому положению ворота ленинградцев. Прекрасная игра голкипера ленинградской команды не давала возможности провести мяч в ворота.

За несколько минут до конца первого хавтайма правый инсайд Шпаковский, приняв мяч, поданный вырвавшимся левым краем Казаковым, красиво припечатывает его в ворота ленинградцев.

Все попытки ленинградцев отбить мяч во втором хавтайме — прекрасно парализовала защита «Штурма».

Итог матча — 1:0 в пользу штурмовцев.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 6 та 11.11.1924.

«Стихийное бедствие обрушившееся на Ленинград, не пощадило «спорт-клубы». Размытые площадки без заборов, разрушенных и унесенных водой — вот результаты наводнения для ленинградских спартаковцев. Необходима была помощь всех физкультурников СССР, чтобы быстро восстановить разрушенное. И не остались глухи физкультурники других городов к несчастью постигшему их северных товарищей. Начался сбор пожертвований и начали устраиваться специальные спорт-выступления.

Харьков не остался в стороне и пригласил ленинградцев на футбольные матчи предоставив им весь сбор.

В первый день 8 ноября против северян выступила 2-я сборная Харькова. В результате энергичного напора харьковцы в первом хавтайме проводят два «сухих» мяча, но во втором разыгравшиеся гости наверстывают потерянное и уходят даже с поля победителями 3-2.

Во второй день игра представляла редкий интерес. Гости блеснули техникой, но и «Штурм», играя особенно хорошо, вышел победителем со счетом 1-0».

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 61, 1924.

ЛЕНИНГРАД—ХАРЬКОВ.

Несмотря на дурную погоду, встреча сборной Ленинграда со 2-ой сборной Харькова все же состоялась 8-го ноября.

Ленинградцы приехали в хорошем настроении, в том же, в каком играли против сборной Москвы (2 недели тому назад).

В первой половине игры харьковцы добились ленинградцам 2 мяча, но во второй, в свою очередь, получили 3 гола.

Результат 3:2 в пользу Ленинграда.

СБОРНАЯ ЛЕНИНГРАДА—«ШТУРМ»

На другой день погода более благоприятствовала встрече, сборной Ленинграда со «Штурмом». Легкий морозец высушил поле, так что играть было уже значительно лучше. Игра протекала в очень быстром темпе, обе команды показали классную игру.

В конце первой половины игры Шпаковскому удалось забить единственный за всю игру гол.

Таким образом, «Штурм» выиграл у Ленинграда со счетом 1:0.

Состав Ленинграда: вратарь—Гусев, защита—Зиммерих, Ежов, полузащита—Кузьменко, Гуськов, Варфоломеев, нападение—Клеманов, Кусков, Соколов, Антипов, Григорьев.

ЛЕНИНГРАД СБОРНАЯ—ХАРЬКОВ 2-ая СБОРНАЯ.

В субботу на поле «Спартак» состоялся первый матч с приехавшей из Ленинграда сборной футбольной командой.

2-я сборная Харькова, выступившая в этот день против гостей, в первом хавтайме провела два мяча в ворота противника. Во втором хавтайме ленинградцы направили все силы и в свою очередь добились Харькову три мяча, уйдя с поля в конечном итоге, победителями со счетом 3:2.

ЛЕНИНГРАД СБОРНАЯ—«ШТУРМ».

На второй день против Ленинграда выступила лучшая команда Харькова—«Штурм». Несмотря на все усилии ленинградцев, показавших блестящую технику, они все-же дали возможность «Штурму», игравшему на этот раз хорошо, закончить матч в свою пользу со счетом 1:0.

21.11 Судья: Х.Емин Чап (Туреччина). Одеса — Туреччина — 0-1.

Вчера состоялся матч турецкой футбольной команды со сборной Одессы. Первые минуты игры наша команда играет не в полном составе и только несколько позже на поле выбегают остальные игроки.

Первый хавтайм протекает с переменным успехом сторон. Нашим турецкой команды встречает активное сопротивление сборной. Игра почти не ведется у ворот обеих команд, а преимущественно на середине поля.

Через несколько минут второго хавтайма Одессе бьет пенальти. Голкипер, подчинившись распоряжению капитана сборной, свободно пропускает мяч в ворота. Такая «нейтральная» власть капита-

Сборная Ленинграда выиграла у второй сборной Харькова.

8-го ноября на площадке Спартак встретились команды Ленинграда и Харькова. Харьк. энергично нападавший в первом хавтайме, сумел забить два мяча, но во втором подтянувшиеся ленинградцы не только уравнили счет, но смогли даже закончить игру с результатом 3:2 в свою пользу.

Сборная Ленинграда проиграла Штурму.

На второй день против северян выступила лучшая команда Харькова—Штурм. Играя энергично, согласовав, Штурмовцы провели один мяч в ворота Ленинграда, не получив в свою очередь ни одного.

Газеты «Пролетарий» Харків, 11.11 та «Молодой ленинец» Харків, 13.11.1924.

9-го ноября на площадке «Сад» состоялась встреча 1-ой сборной Ленинграда с Харьк. командой «Штурм». В первом хавтайме, несмотря на героическую защиту, Ленинграда, штурмовцы забивают один гол. И второй хавтайм характеризуется упорным желанием ленинградцев отыграться, но все их комбинации разбиваются о прекрасную защиту харьковцев. Матч заканчивается победой Харькова со счетом 1:0.

Газета «Коммунист» Харків, 11.11.1924 та «Вечернее радио» Харків, 10.11.1924.

тена команды послужит, конечно, обсуждением футбольной игры. Вообще же можно отметить неэффективность сборной и матче.

Игра значительно оживляется. Одесса ведет активное наступление, отбрасывая безукоризненной защитой Турции. Голкипер турецкой команды умело берет опасные мячи. Если Турция акробатически виртуозна. Вообще защита Турции очень сильна, нападение, за исключением ловкого инсайда, слабое. Сборная Одессы в целом играла достаточно стройно. Сильно мешал небурный с поля снег.

Счет матча 1:0 в пользу Турции. Уверенно реферировал матч представитель турецкой команды Гамид-Эмин.

Газета «Известия» Одеса, 22.11.1924.

«СБОРНАЯ ОДЕССЫ – ТУРЦИЯ

У гостей - спаянность, разработанная система толчков, круговая коллективная игра. Куда ни поскочит мяч - его встречает синяя рубашка (форма турецкой команды). Характерно: за все время матча турецкие игроки почти не бьют "свечек" - мяча в небо.

Общий темп несколько замедленный. Не было с той и другой стороны здорового увлечения. Правда, установившаяся погода одинаково остудила и горячку игроков, и азартные стоны болельщиков. Мяч все время зарывается в снег, игроки скользят и падают. Это, пожалуй, единственный матч, когда большие добродушно посмеивались, а не лезли друг на друга, распарившись от азарта, с разгоряченными выкриками и пари.

Голкипер у турок - сверло. Сорвавшись, спешит игрок нашей сборной. У ворот - никого. Бей в чистую - гол. За два-три шага от ворот - игроку в ноги мечется вратарь. В сетку, действительно, что-то тяжело плюхается - но не мяч, а перекувыркнувшийся игрок. Немало брал опасных мячей турецкий вратарь. Хорошо брал мячи голкипер сборной Типикин. В целом наша сборная играла стройно, правда, без особой дисциплинированности. У турок нападение, кроме виртуозного левого инсайта, в общем достаточно слабое. Защита турок, особенно беки, великолепна.

Счет матча 1:0 в пользу турецкой команды. Об этом единственном мяче с пенальти, свободно пропущенном вратарем, должна иметь особое суждение футбольная лига.»

Газета «Вечерние новости» Одесса, 22.11.1924.

«Приехавшая в СССР турецкая футбольная команда первую встречу с советскими футболистами имела в Одессе. Турки, показав очень высокий класс игры и необыкновенную быстроту в беге, одержали полную победу над 1-ой одесской сборной со счетом 0-1».

Газета «Вечернее радио» Харків, 13.11.1924.

«ТУРЦИЯ – ОДЕССА – 1-0.

В пятницу, 21 ноября, турецкая команда на обратном пути в Константинополь сыграла со сборной Одессы. Судил игру знакомый Москве Хамди Эмин.

Результат игры 1-0 в пользу Турции. Единственный мяч, пропущенный Одессой – в начале второго хавтайма – пенальти.

Следует отметить, что одесситы начали игру не в полном составе из-за опоздания отдельных игроков.

Вообще, сборная Одессы не блистала особой дисциплинированностью.

Технически одесситы играли весьма недурно, не все комбинации нападения разбивались о турецкую защиту. Впрочем и турецкие форварды редко подходили к воротам противников».

Газета «Красный спорт» Москва, 30.11.1924.

01.12. «КИМ» Тифліс – Сб.Харків – 2-11.

02.12. Державний університет Тифліс – Харків – 0-2.

04.12. Тифліс – Харків – 0-3.

07.12. Батумі – Харків – ?-?.

10.12. Гру.ССР – Харків – 1-0.

Сборная Харькова выехала в Тифлис.

Вчера выехали из Харькова, для игр в Тифлисе и др. городах Закавказья, харьковские футболисты. Состав сборной: Норов, Лазуненко, Кротов, Винников, Фомин В., Привалов, Левин, Шпаковский, Алферов, Бем, Козаков, запасные: Иоселевич, Проскурников, Макеев.

ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В ТИФЛИСЕ.

Харьковские футболисты, выехавшие в Тифлис, 30 ноября, встретились с местной командой «КИМ».

Результат 11:2 в пользу Харькова. Следующие матчи 2 декабря против команды госинститута и 4 декабря – против сборной Тифлиса. П-в.

Газета «Пролетарий» Харків, 26.11 та 3.12.1924.

Сборная Грузии победила Харьков.

10 декабря состоялся матч между харьковской командой и сборной Грузии.

Сборная Грузии явилась наиболее серьезным противником харьковцев, и игра с самого же начала приобрела острый интерес.

В первом хавтайме, несмотря на усилия обеих сторон, игра закончилась вничью. Однако, игра велась преимущественно у ворот харьковцев и инициатива почти целиком сосредоточилась у сборн. Грузии.

Во втором хавтайме харьковцы были не в силах остановить дружный натиск противника и пропустили в свои ворота один мяч.

Остальная часть времени протекла безрезультатно и игра закончилась со счетом 1:0 в пользу сборной Грузии.

Газета «Пролетарий» Харків, 6.12.1924.

УСПЕХИ ХАРЬКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ НА КАВКАЗЕ.

♦ 4 декабря произошла встреча между харьковской и сборной тифлисской командами. Итог игры—3:0 в пользу харьковцев.

♦ Находящаяся в Тифлисе харьковская футбольная команда 2-го декабря встретит-

лась с командой госуниверситетов. Матч закончился победой харьковцев со счетом 2:0.

♦ 7 декабря харьковцы встретятся в Тифлисе с приезжающими лучшими игроками Батума, а 10-го декабря—со сборной командой Грузии.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 7.12.1924.

Харьковская футбольная команда в Тифлисе.

♦ Харьков—Госумт 2:0. После встречи с КИМ'ом, закончившейся, как уже сообщалось в нашей газете, легкой победой Харькова со счетом 11:2—харьковская Сборная играла 2 декабря с одной из сильнейших команд Тифлиса—госуд. университетом.

Матч выиграли харьковцы 2:0.

♦ Харьков—Тифлис 3:0. 4 декабря против Харькова выступила сборная Тифлиса. Результаты матча—3:0 в пользу Харькова.

♦ Харьковцы задержатся в Тифлисе еще на несколько дней. Интерес к Харькову в Закавказьи велик. Харьковские футболисты решили еще встретиться 7-го декабря со Сборной Батума, а 10-го—со Сборной Грузии.

П.-в.

Харьковские футболисты возвратились из Тифлиса.

Последние два матча, для Харьковцев, со сборными Батума и Грузии были неудачны. Утомленные предыдущими играми харьковцы свели матч с Батумом в ничью (2:2).

Против сборной Грузии вышло на поле 8 человек, остальные были подбиты. Грубо игравшие «грузины» забили Харькову один мяч, ответить который не удалось, так как матч не был доигран, из-за недисциплинированности зрителей.

Журнал «Спартак» Ленинград, сичень 1925.

Выехавшие неделю тому назад на Кавказ харьковские футболисты прибыли в Тифлис, где в воскресенье 20 ноября встретились с местной футбольной командой «Ким». Матч закончился победой харьковцев со счетом 11:2. 2-го декабря харьковцы встретились со студенческой футбольной командой. Итоги игры еще неизвестны. 4-го декабря с харьковскими игроками встретится лучшая сборная команда Тифлиса.

Газета «Молодой ленинец» Харків, 18.12 та «Харьковский пролетарий» Харків, 3.12.1924.

1925

26.04. Ст. «Спартак». 6000 глядачів. Суддя: І.Савостьянов (Москва). Харків – СРСР – 1-7 (1-2). Голи: Казаков (30).

Харків: Р.Норов, К.Фомин, Павел Бражников, Петр Семенов, В.Фомін, К.Ус, М.Казаков, Я.Алферов, П.Мищенко, І.Натаров, Є.Губарев.

«СБОРНАЯ СССР ПРИЕЗЖАЕТ В ХАРЬКОВ.

12 и 14 апреля сборная СССР, проездом в Турцию, будет играть в Харькове 2 матча. В первый день с гостями играет сборная к-да союза «Металлист», во второй – 1 сборная Харькова в следующем составе: Норов; Фомин К. и Кротов; Привалов, Фомин В. и Капустин; Губарев, Натаров, Мищенко, Алферов и Козаков. В запасе т.т. Бражников, Ус, Бем и Ситцевой».

Сборная СССР—Сборная Харьков. Матч Харьковской сборной с едущей на интернациональные состязания в Турцию, сборной СССР, привлек до 3 тыс. зрителей и представлял большой спортивный интерес. Ослабленный отсутствием двух игроков—Кротова и Привалова, играющих в сборной СССР—Харьков не мог противостоять натиску сборной и игра закончилась со счетом 7:1 в пользу сборной СССР.

Газета «Вечернее радио» Харків, 27.03.1925.
Сборная СССР—Харьков.

26 апреля сборная СССР, по дороге в Турцию, сыграла один тренировочный матч в Харькове. Харьковская сборная, ослабленная отсутствием Кротова, Привалова, вошедших в сборную СССР, и заболевших Шпановского и Капустина, не смогла оказать сопротивления хорошо игравшей команде СССР, проиграв в конечном итоге 7:1 (2:1, 5:0).

Газета «Харьковский пролетарий» 28.04.1925

та журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 4, 1925.

ХАРКІВ. І.В. С. С. Р. Р. — ХАРКІВ 7:1.
Легка побіда репрезентації Союзу Радянських Республік над тімом Харкова. Харків грав без 5 найкращих гравців, з котрих два грали якраз в репрезентації С. С. Р. Р.

Журнал «Спорт» Львів, 12.06.1925.

«ПЕРВАЯ ПОБЕДА СБОРНОЙ КОМАНДЫ

Сборная футбольная команда СССР, выехавшая для встречи с турецкими футболистами, имела первую товарищескую игру в Харькове 26 апреля со сборной командой города. Как известно, сборная команда Харькова выиграла в прошлом году первенство СССР по футболу. Несмотря на это, на сей раз победа досталась сборной команде СССР с большим преимуществом — 7:1.

Газета «Известия» Москва, 29.04.1925.

«СССР – ХАРЬКОВ – 7:1

До 6000 человек собралось 26-

го апреля на площадке «Спартак», чтобы посмотреть тренировочную игру сборной СССР, отправляющейся в Турцию, против Харькова.

Исход матча, конечно, не трудно было предвидеть. Харьков должен был проиграть, выступая без основных игроков: Кротова, Привалова, отданных в сборную СССР, и больных Капустина и Шпаковского. Команда же СССР выступала в лучшем, чем когда-либо составе.

По свистку московского судьи т. Савостьянова, нападение сборной СССР, энергично наседая, уже на 4-й минуте добивается результата. Немного освоившиеся харьковцы начинают играть сильнее и на 30 минуте Казакову удается с хорошей подачи припечатать мяч к воротам СССР. Минуту спустя мяч снова в воротах Харькова. Первый хавтайм 2:1 в пользу сборной СССР.

Изматавшаяся защита и полузащита харьковцев, во втором хавтайме не смогла сдержать натиска нападения команды Союза. Его центральная тройка показала красивую, согласованную и блестящую по технике игру.

В ворота Харькова последовательно на 11, 13, 18, 22 и 30 мин. были вбиты пять безответных мячей.

Хорошо судивший Савостьянов зафиксировал победу СССР 7:1. Команды выступали в таких составах: СССР: вратарь Соколов; защита — Лапшин, Кротов; полузащита — Привалов, Селин, Филиппов; нападение — Шапошников, Канунников, Исаков, Бутусов, Григорьев. Харьков: Норев; Фомин К., Бразников; Семёнов, Фомин В., Ус; Казаков, Алфёров, Мищенко, Натаров, Губарев».

Газета «Красный спорт» Москва, 10.05.1925.

«СБОРНАЯ СССР – 1-я ХАРЬКОВ. СБОРНАЯ

Вчера на пл. «Спартак» состо-

ялся футбольный матч между сборной СССР и Харьковской сборной. Матч, привлёкший несколько тысяч человек, прошёл для харьковцев неудачно. Харьковская сборная, имевшая, после зимнего периода всего несколько тренировок ещё «не разыгралась» и, понятно, ей трудно было противостоять прекрасно тренированному противнику.

Первый хавтайм, характеризовался переменным успехом и харьковцы успешно сопротивлялись противнику, сведя результат поражения к 2:1. Во втором хавтайме, первые несколько минут, харьковцы вели дружное наступление, но долгая нетренировка сказалась и харьковцы начали «спадать с темпа», чем моментально воспользовался противник и взял инициативу в свои руки.

С этого момента харьковцам окончательно не везет. Харьковская защита, ослабленная отсутствием Кротова и Привалова (игравших против Харькова) безуспешно старалась противостоять замечательно хорошему нападению противника, все чаще прорывающемуся к воротам, и, в результате, матч закончился поражением Харькова со счетом 7-1.

Гости показали замечательно хороший класс игры. Харьковская сборная играла в очень измененном составе».

Газета «Вечернее радио» Харків, 27.04.1925.

ФИЗКУЛЬТУРА И СПОРТ. СБОРНАЯ СССР—ХАРЬКОВ.

В минувшее воскресенье сборная футбольная команда Союза играла перед отъездом в Турцию тренировочный матч в Харькове.

В 4 ч. 45 м. по свисту московского судьи т. Савостьянова на поле выбегает команда СССР в составе: вратаря Соколова, защитников Лапшина и Кротова, полузащитников; Привалова, Селина, Филиппова и нападающих Шапошникова, Канунникова, Исакова, Бутусова и Григорьева.

Вслед за командой Союза выбегают харьковцы в непривычно ослабленном составе: вратарь Норев, защита Фомин К., Бразников; полузащита Семёнов, Фомин В. Ус; нападение Казаков, Алфёров, Мищенко, Натаров, Губарев.

Уже на 4 мин. в ворота Харькова попадает первый мяч. Харьковцы немного оживляются и то и дело переводит игру на сторону сборной Союза. На 20 мин. левый крайний Харькова Казаков, бьёт с подачи первый и единственный мяч в ворота СССР. На 31 м. вратарь Харькова пропускает ещё один мяч. Счет первой половины 2:1 в пользу СССР.

После перерыва игра Харькова совершенно расклеивается, а дивно игравшая центральная тройка нападения СССР проводит один за одним пять неотвеченных мячей.

Хорошо судивший т. Савостьянов фиксирует счет 7:1 в пользу сборной СССР.

Газета «Советская копеечка» Харків, 5.05.1925.

«СБОРНАЯ СССР, ПЕРЕД ОТЪЕЗДОМ В ТУРЦИЮ, ИГРАЛА В ХАРЬКОВЕ.

26 апреля в Харькове состоялся матч между сборными командами СССР и Харькова. В команде СССР были собраны лучшие футболисты союза и в том числе харьковцы Кротов и Привалов. Состав сборной находится в самом боевом составе. Харьков выступал в составе: Норов, Фомин, Бражников, Капустин, Фомин, Семенов, Губарев, Натаров, Мищенко, Алферов и Казаков. В команде СССР вместе с запасными входили следующие игроки: Соколов, Рущинский, Селин, Исаков, Кануникоу, Шапошников, Артемьев, Бухтеев (Москва), Филиппов, Бутусов, Григорьев, Батырев, Корнеев (Ленинград), Норов, Кротов, Привалов, Натаров (Харьков). После этого матча команда СССР даст еще ряд матчей в других городах союза, а затем уедет в Турцию. С командой едут также представители: Мухтаров и судья Севастьянов».

Газета «Грядущая смена» Дніпро, 29.04.1925.

На футбольном матче СССР—Харьков.

— И куда ж это, простя господи, столько народу прет, сторуки и на травняй-то не сестя. Шаштык-то комеров, почтай-шта, три али чатыре штык переполнелых прошло.

— На матч, бабушка. Сборная Союза против Харькова сегодня выступает.

— Чего ж это Союз против Харькова-то?

— Да, в футбол, бабушка... Ногами мяч...

— Так бы и славил сразу. Знаю. Лодыри, которые голоштаные, простя господи, савру мяч гоняют. Пустой народ пошел. Забаву себе в мячике находит. Мой покойный говорил бывало...

— Нет местов! нет местов!... Надрывается кондуктор.—Куда-ж вы, граждане, девете, на голову бы сели. Видите сами—как селяди в бочке.

— Ишь ты, со-

ветчик выскочил

— сам устроился,

а другим не надо

— каждому охота

во время посидеть.

— Гражданин,

встаньте с под-

ложки, все равно

вагон не пойдут.

Сзади идет до-

бавочный — пу-

стой — пынется

обмануть, атаку-

ющую вагон, пу-

блечку кондуктор.

— Кондуктор,

да отбавляй же,

накомощ! Это черт

знает, что такое,

на матч опоз-

двен! — возмущен

пассажир. А за-

тем к соседу: — не

знаете, кто судит

сегодня?

Поехали... Ду-

шно в вагоны.

Без остановок бе-

жит он дальше.

Случайно по-

павший в травняй

№ 6 не физкуль-

турник или неза-

сладкий матчей

чувствует здесь; или себя идятом ваг—сумасшедшим, окружившим его.

Фу!.. Наконец-то привалил. Нетерпеливо, толкаясь и ворча, разгру-

жается № 6. Все бегом, вытаскивает мяч к знакомому зеленому забору,

повисает спорей на площадку, поудобнее занять местечко, распрямить,

кто играет за СССР, кто за Харьков... К...

А народ все идет. У всех длинные хвосты очередей. На выборах,

как воробы, разместились «пацанья». И конные милиционеры ячкого не

могут подалить. Стоят с одного места—на другое залезут. Долго-

идущий судейский свисток прекратил шумные разговоры, помарил

споривших. Все приготовившись смотреть.

Случай медь-редкий. Сборная СССР в Харькове первый раз.

На поле выбегают обе команды. Увидели — заглопали.

Свисток. Игра начала.

Хорошо играет СССР. Туго Харьков приходится без четырех лучших игроков: два в сборную Союза вошли, — против своих не играют, а два, как на зло, заболели. Пять-шесть минут прошло — забил Харьков мяч. Выглядел Харьковцам дружно — напали. Добылся так своего — отпечатали мяч. И остали...

Снова СССР имеет. Дивно играет тройка нападения. Удар в ворота Харьковцев. Забил второй, вскоре третий. Нервничает игрок, нервничает еще больше зрители.

— Ну, бери, Коляна, бери... сам... сам. Эй, черт рывкий, опять отнял. Всюду, окаянный, поспевает,—где мяч, там и он.

— Ага! Есть! Давай! Давай, голубчик, — инстинктивно вырывается у другого, дане ногой судорожно захватывает.

Можно сказать,

заполнил в себе

все чувства и на-

падения игрока.

— Оглянь отдал

рмской балерине.

Игрок умный, а

позволяет себя так

провести!

— Голова-то

умная, да дураку

дана — с досадою

добавляет сосед.

На трибунах в

одном месте, груп-

пировались спе-

цы своего дела,

лучшие футболи-

сты города. Тут

критика и разбор

каждого игрока и

каждого удара.

Критика поглуб-

же, основатель-

нее. Одни из

сборников Харь-

кова, не выступ-

павший на-на бо-

лезия ноги, пры-

гает на месте,

хватается за го-

лову, срывает на

скамье. «Болез-

душой запрограм-

мированную коман-

ду

Свисток... Игра начала...

1 — Яшенька, губежес, ну, как-нибудь, хоть один гол поганенький

всунь. Ну что ж это такое? Как пешек наши мотают. — Чуть не плачет

неспокойный зритель, сборник, но всел за этим душа его перепол-

няется восторгом перед игрой сборной СССР:

— Красота! Это я понимаю! вот так нацерила слезой ноги. Видел?

В самый уголоч. — Слова мысль перескакивает на другое, — интересно:

выиграют они у Турции?

— Да брось ты, Шурка, трепаться и без тебя горько, а ты еще

под утом тараттись.

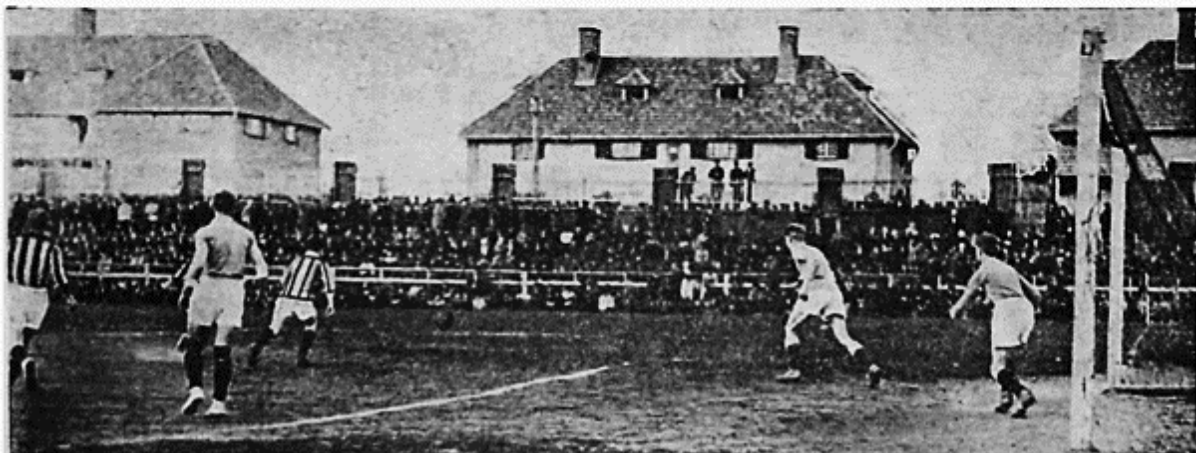
Конеч матч.

— «Яблочков моченых, яблочков, выручите граждан!»

— А вот кому семечек, семечек — пытаются соблазнить смеющихся

и трамвая расположенных по дороге торговцы.

С. Павлов.

Журнал «Пламя» Харків, № 9, 1925.

ЗБІРНА СРСР—ЗБІРНА ХАРКІВ.

У неділю, 26-го квітня, відбувся надзвичайно цікавий футбольний матч між збірними командами СРСР і Харкова. Збірна команда СРСР після цього матчу їде до Туреччини і цей матч був тренувальним для неї.

На жаль Харківська команда виступила в значно ослабленому складі. Два найкращих футболісти—т.т. Кротов і Привалов—грали у складі збірної СРСР; крім того, у відчитному матчі не грали в Харківській команді т.т. Шпаковський, Капустин, які були замінені друго-розрядними гравцями.

Але не зважаючи на те, спортсмени не чекали такого «розгрому», який був у відчитному матчі; безумовно, збірна команда СРСР складена з гравців значно кращих, ніж ті, що грали в команді Харкова, але разом з тим гра Харківців була нижче всякої критики.

Газета «Вісти ВУЦВК» Харків, 28.04.1925.

СБОРНАЯ СССР — СБОРНАЯ ХАРЬКОВ.

(От коррек. «Н. Вечерней Газеты»).

Посмотреть игру собралось огромное количество зрителей. Большой интерес харьковцев объясняется тем, что этой встрече они придавали значение отнюдь не тренировочной игры сборной, а видели в ней реванш за предпоследний выигрыш. (Сборная Харькова в прошлом году выиграла первенство СССР).

Команда сборной СССР выступила в составе Соколова, Лапина, Кротова, Филиппова, Селина, Привалова, Григорьева, Бутусова, Исакова, Манунникова и Шапошников. Харьков — в своем лучшем составе.

Игра сразу приняла быстрый темп. Инициатива — в руках СССР. На 5-й минуте Бутусов делает первый гол не сильным, но очень трудным ударом. Харьков принимает забитый гол спокойно и продолжает упорно защищаться. Защита СССР старательно питает свое нападение, которое вновь подходит к воротам Харькова, но не может довести комбинации до конца, до удара — из-за крепкой защиты Харькова. На 38 минуте харьковцам удается вбить в сетку СССР ответный гол. Однако, через 3 минуты Исаков открывает его, и с результатом 2:1 заканчивается первая половина игры.

В первом хавтайме игра шла майже рівно, а великою перевагою на боці збірної СРСР. Харківці в цьому хавтаймі тримались стійко, і часто ставили під загрозу голів збірної СРСР: перший хавтайм закінчився перемогою збірної СРСР з рахунком 2:1.

В другому хавтаймі гра різко змінилась, і часто набірала характеру трепіровки на один гол харківців. В цьому хавтаймі харківці

одержали в свій гол цілих 5 м'ячів, не забивши жодного голу збірній СРСР. Таким чином харківці програли матч з великим рахунком 7:1.

Цей матч знову свідчить за те що харківським спортсменам, які в минулому році виграли першенство СРСР, не слід «зачемяїлошуватись», а необхідно довго і упорно тренуватись.

Співдаців було багато,—до 12.000 людей оточило великий майдан «Спартак».

Вторая половина ведется в изумительно быстром темпе и начинается сильной атакой СССР. На 5 минуте Капустинков, с красивого прорыва, делает удар по воротам Харькова. Вратарь Норов отлично берет мяч, но, не успев удержать, выпускает. Капустинков вторым ударом вбивает гол.

Игроки Харькова заметно начинают теряться. Команда СССР начинает играть еще крепче и спокойнее. Особенно хорошо играет нападение СССР, применяя в игре медкую передачу и проявляя изумительную быстроту. Бутусов самостоятельным прорывом, обойдя двух бексов, идет на ворота. Вратарь выбегает на Бутусова, но последний делает верхний удар и мяч проходя над руками вратаря, попадает в сетку, — это уже четвертый гол Харьков начинает сдавать еще сильнее. С этого момента в течение 20 минут в сетку Харькова вбивается еще 3 гола.

Игра кончается с результатом 7:1 в пользу сборной СССР.

Газета «Новая вечерняя газета» Ленинград, 30.04.1925.

«СБОРНАЯ СССР — СБОРНАЯ ХАРЬКОВА — 7:1 в пользу СССР.

Сегодня играет Сборная СССР с Харьковом. Шутка-ли?

- Состав знаешь?

- Знаю — отвечает чей то авторитетный голос.

Начинается страстное обсуждение качеств отдельных игроков.

- А за Харьков, кто сегодня?

В вопросе сквозит страх и боязнь. Да как же не бояться четыре игрока сегодня не выступают. К 4 часам весь стадион в сплошном кольце зрителей. На заборах густо сидят «пацаны»! Вот, кто знает все и вся. Каждый игрок называется уменьшительным именем.

- Эх, как навернул это Ванька Натаров. да по голу...

- А Шурка Рыжий (кличка игрока) с паса Яшки... - доносятся обрывки воспоминаний юных «болельщиков» (болельщиками называются на футбольном языке сторонники играющих).

Против трибуны на противоположной стороне расположилась тесная группа тонких ценителей, спецов по футбольному делу, в большинстве рабочих. Здесь самая строгая оценка каждого удара, каждого движения, в особенности «своего» — харьковца.

Матч начинается. У Харькова нет Привалова и Кротова, играющих за Сборную СССР, отсутствуют также Шпаковский и Капустин. На четвертой минуте СССР забивает неожиданно первый мяч Харькову. Через полчаса Харьков сквитывает гол.

К концу хавтайма СССР удастся забить еще один мяч Харькову.

Первая половина игры заканчивается со счетом 2:1. Несмотря на сильно ослабленный состав, харьковцы все-таки не сдали.

Во второй половине игры резкий поворот. СССР все время нажимает. Игра, большей частью, у ворот Харькова. Нападение за нападением, харьковцы защищаются, но тщетно: СССР забивает 5 мячей.

Результат матча 7 : 1 в пользу СССР. Такой большой счет, безусловно, следует объяснить ослабленным составом Харькова. Вместе с тем Сборная СССР составлена прекрасно.

Из Харькова Сборная СССР выезжает в Одессу, а оттуда в Константинополь».

Газета «Пролетарий» Харьков, 28.04.1925.

На футбольном матче СССР—Харьков.

— И куда же это, простя господи, столько народу прет, сторуки и на трамвай-то не сестя. Шестых-то номеров, почтай-ште, три или четыре штук переполнились прошло.

— На матч, бабушка. Сборная Союза против Харькова сегодня выступает.

— Чего в это Союз против Харькова-то?

— Да, в футбол, бабушка... Ногами мяч...

— Так бы и свалил сразу. Знаю. Лодыри, которые голоштаные, простя господи, сдуру мяч голяют. Пустой народ пошел. Забаву себе в мячике находят. Мой покойный говорил бывало...

— Нет местов! Нет местов! — Надрыгается кондуктор. — Куда-ж вы, граждане, дайте, на голову бы сели. Видите сами — как сельди в бочке.

— Ишь ты, со-

ветчки выискался

— сам устроился,

а другим не надо

— каждому охота

во время поспеть.

— Граждане же,

заставьте с под-

ковки, все равно

вагон не пойдет.

Сзади идет до-

бавочный — пу-

стой — пытайся

обмануть, атакую-

щую кондуктор.

— Кондуктор,

да отправляйте,

наконец! Это черт

знает, что такое,

на матч опоз-

деем! — возмущен

пассажир. А за-

тем к соседю: — не

знаете, кто судит

сегодня?

Послушай... Ду-

шно в вагоне.

Без остановок бе-

жит он дальше.

Случайно по-

павший в трамвай

№ 6 не физкуль-

турник или не за-

всегдаей матчей

чувствует здесь; или себя идящим или — сумасшедшим, окружающим его.

Фу!.. Наконец-то приехали. Нетерпеливо, толкаясь и ворча, разгру-

жаются № 6. Все бегом, выдвигаются к знакомому зеленому забору,

повыест скорей на площадку, поудобнее занять местечко, распротест,

кто играет за СССР, кто за Харьков... и т. д.

А народ все идет. У всех длинные хвосты очередей. На заборках,

как воробьи, разместились «пацанья». И конные милиционеры ничего не

могут поделать. Стоят с одного места — на другое залезут. Долго-

идущий судейский свисток прекратил шумные разговоры, помирал

споривших. Все приготовившись смотреть.

Свисток медь редкий. Сборная СССР в Харькове первый раз.

На поле выбегают обе команды. Увидели — залопали.

Свисток. Игра начала.

Хорошо играет СССР. Туго Харьков приходится без четырех лучших игроков: два в сборную Союза вошли, — против своих не играют, а два, как на зло, заболели. Пять-шесть минуток прошло — забил Харьков мяч. Вылезли Харьковцы дружно — напали. Добились тини своего — откатали мяч. И остали...

Снова СССР имеет. Дивно играет тройка нападения. Удар в ворота Харьковцев. Забил второй, вскоре третий. Неравняют игроки, нер-вничают еще больше зрители.

— Ну, бери, Коляна, бери... сам... сам. Эх, черт риний, опять отпал. Всюду, окаянный, поспевает, — где мяч, там и он.

— Ага! Есть! Давай! давай, голубчик, — инстинктивно вырывается у другого, даже ногой судорожно захватывает сделав.

Можно сказать, воплотил в себе все чувства и желанья игроков.

— Опять отдал

рыжей балерине.

Игрок умный, а

позволяет себя так

провести!

— Голова-то

умная, да дураку

дича — с досадою

добавляет сосед.

На трибунах в

одном месте, груп-

пировались спе-

цы своего дела,

лучшие футболи-

сты города. Тут

критика и разбор

каждого игрока и

каждого удара.

Критика погауб-

же, основатель-

нее. Один из

сборников Харь-

кова, не высту-

павший из-за бо-

лезни ноги, при-

гнет на месте,

хватается за го-

лову, ерзает на

скамье. Болает

душой и прогры-

вшающую команду.

! — Яшеня, губеке, ну, как-нибудь, хоть один гол погашенный всунь. Ну что ж это такое? Как пешек наши мотают. — Чуть не платит беспокойный зритель, сборник, но неслучайно перед игрой сборной СССР:

— Красота! Это я понимаю! вот так намерица слезой ноги. Видел? В самый уголок. — Слова мысль перескакивает на другое, — интересно: выигрывают они у Турции?

— Да брось ты, Шурка, трепаться и без тебя горячо, а ты еще под утом тараттись.

Конеч матч.

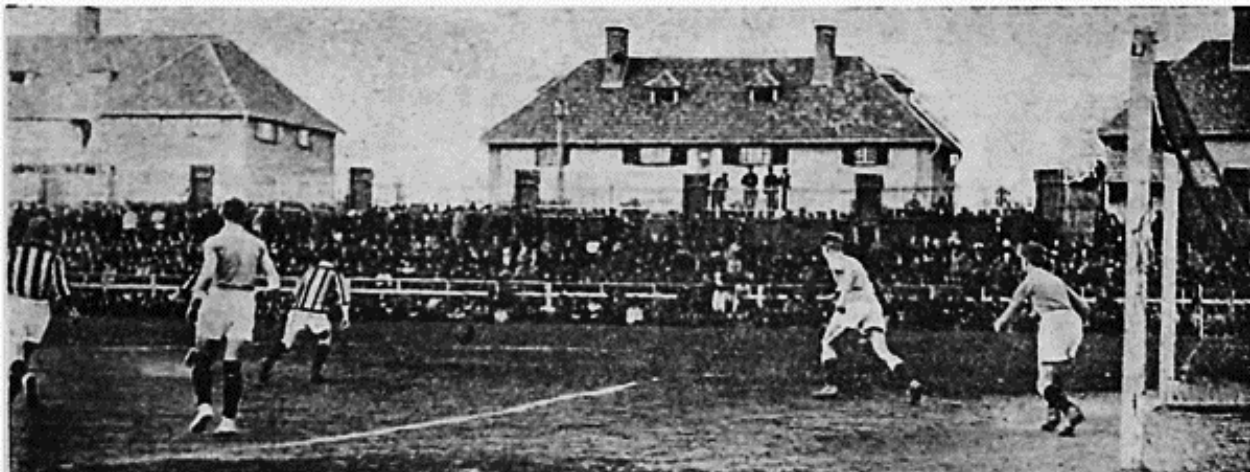
— Яблочков моченые, яблочков, вырывает гражданин!

— А вот кому семечек, семечек — пытаются соблазнить спешащих к трамваю расположившихся по дороге торговцы.

С. Павлов.

Свисток... Игра начала...

Журнал «Пламя» Харків, № 9, 1925.

02.05. Ст. «Містрани». 5000 глядачів. Суддя: І.Севостьянов (Москва). **Одеса-2 – СРСР – 0-0.**

03.05. Ст. «Містрани». 5000 глядачів. Суддя: І.Севостьянов (Москва). **Одеса – СРСР – 1-4 (0-3).**

Одеса: І.Тіпикін, В.Котов, А.Жук, Д.Афанасьєв, К.Піонтковський, І.Попов, О.Штрауб, Т.Коваль, С.Осипенко, О.Злочевський, В.Прокоф'єв.

06.05. Одеса. Ст. «Містрани». 5000 глядачів. Суддя: І.Севостьянов (Москва). **Одеса – СРСР – 0-6.**

«23 и 24 апреля состоятся футбольные матчи между первыми сборными командами Москвы и Одессы. Матч состоится на поле канатчиков в 4 с пол. часа. Стоимость билетов по заявкам заводов - 35 коп., в кассе - 50 коп.»

СБОРНАЯ СССР СЫГРАЛА СО СБОРНОЙ ОДЕССЫ В НИЧЬЮ 0:0.

В Одессе состоялся футбольный матч между сборной Одессы и сборной СССР, отъезжающей в Турцию. Одесситы оказали сборникам отчаянное сопротивление и закончили игру вничью 0:0.

В матче с лучшей командой Одессы «Местраном» СССР вышла победителем со счетом 4:1.

7-го мая СССР выезжает в Турцию.

Газети «Пролетарий» Харків, 6.05.1925 та «Новая вечерняя газета» Ленинград, 14.05.1925.

СБОРНАЯ СССР И 2-я СБОРНАЯ ОДЕССЫ. (От корреспонд. «Нов. Вечерней Газеты»).

Первая встреча Сборной СССР со 2-й Сборной Одессы произошла на поле Местрана.

В составе 2-й Сборной Одессы играют:

Типикин (Местран), Жук (канатчик), Котов (Кожтрест), Попов (Кожтрест), Шнейдер (РКХ), Чернобыльский (Местран), Левнов, Злочевский (оба — Кожтрест), Осипенко (Местран), Коваль (Местран), Штрауб (канатчик).

«Сборная» СССР вышла играть не в основном составе, так как заболели игроки защиты Лапшин и Рушинский. Их заменяли Кротов (Харьков) и Селин (Москва). Селин (центр полузащиты основного состава) заменяют Батырев (Ленинград).

Посмотреть игру собралось до 6 тысяч зрителей. Больше не могла вместить площадка. С первого же момента игра — вся в руках СССР. Несмотря на это, СССР не может добиться результата. С одной стороны, Одеса прекрасно защищается, а с другой — из-за частых офсайдов переднего защитника Одессы Котова. Нападение СССР беспрестанно проходит своими комбинациями лишь по полузащиты противника, но все-таки не может закончить комбинации ударом по голу из-за частых офсайдов Одессы. Их было в первом тайме 27.

Начинаясь вторая половина также не дала никакого результата, но пореже была на стороне Одессы. В общем, за всю игру было сделано 42 офсайда, — число, безупречное, рекордное.

Результат 0:0 СССР обязана своему нападению, игравшему технически высоко, но слепо. В некоторых случаях оно непросто попадалось на удочку офсайда защиты Одессы. Команда СССР играла в составе: Соколова, Кротова, Селина, Филипова, Батырева, Привалова, Григорьева, Бутусова, Исакова, Канунникова и Шапошников.

Газета «Вечерние известия» Одеса, 18.04.1925.

ТРЕТЬЯ ВСТРЕЧА «СБОРНОЙ» СССР И «СБОРНОЙ» ОДЕССЫ.

(От корреспондента Н. Веч. Газеты).

По настоянию одесского губернского совета физкультуры, «сборная» СССР вместо игры с сильным клубом «Местран» выступила в третий раз против «сборной» Одессы. «Сборная» СССР выступила в обычном своем составе. «Сборная» Одессы вновь переконструировалась из двух игравших команд. Посмотреть игру собралось рекордное количество зрителей. Присутствовало до 10.000 человек, несмотря на будничный день. Команды были встречены громом аплодисментов.

С момента свистка судьи т. Севостьянова, нападение СССР играет прекрасно. Полузащита от него не отстает. Чувствуется, что СССР решило играть серьезно, отдав должное противнику в технике и в умении играть.

Матчи с СССР.

2, 3 и 6 мая между сборной СССР и сборной Одессы состоялись чрезвычайно интересные матчи, привлечшие огромное количество зрителей.

Можно уверенно сказать, что не было ни одного человека, имеющего какое-либо отношение к физкультуре, не побывавшего за эти дни на площадке.

С другой стороны одесские любители футбола сумели вдоволь насладиться прекрасной игрой гостей, едущих в Турцию.

Первый день, благодаря классной игре защиты, замечательно отыгравшейся на «офсайтах» и парализовавшей инициативу нападения СССР, Сборной Одессы удалось свести игру вничью (0:0).

Окрыленные успехом предыдущего дня одесситы на 2 день бросились в стремительную атаку ворот СССР, но совершенно неожиданно получают в первые же 20 м. матча 3:0. Несмотря на прекрасную игру, одесситам удается лишь в середине второй половины забить единственный гол, который был компенсирован ответным голом в конце игры. Матч закончился с общим результатом 4:1 в пользу СССР.

3 матч показал Сборную СССР во всей ее мощи, доказав, что она легко справилась бы с любой командой Союза.

Вполне естественно, что одесситы не сумели противостоять стремительному натиску и блестящей игре СССР и проиграли со счетом 6:0. Интересно отметить, что ни в один из отмеченных дней Сборная СССР не выступала в своем боевом составе, благодаря болезни игроков. Необходимо отметить, что вся команда вместе с запасными составлена на редкость удачно, и вполне понятно, что СССР выиграла в Турции у сборной Ангоры 6:1 и интернациональный матч у сборной Турции 2:1.

Газета «Новая вечерняя газета» Ленинград, 12.05.1925 та Журнал «Вестник физкультуры» Харків, 1925.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ СБОРНАЯ СССР-ОДЕССА. СЧЕТ 0-0.

Вчера на одесском вновь сооруженном стадионе состоялся футбольный матч между сборной командой СССР, возвратившейся из поездки в Турцию, и сборной командой Одессы. Одесская команда усиленно готовилась к этой встрече. Она упорно защищала свои ворота. Матч закончился вничью со счетом 0-0».

Газета «Новая вечерняя газета» Ленинград, 7.05.1925.

«СЕВЕРЯНИ РАЗИГРАЛИСЬ».

С каждым матчем они все более уверенно чувствуют одесскую площадку, все более используют слабые стороны одеситов. Вчерашний матч-реванш выявил необычайно высокий класс игры «сборников СССР». Слишком резкая разница в классе игры дала знать о себе весьма солидным счетом — 6-0 в пользу гостей.

Помимо великолепной игры «солистов» — Бутусова, Канунникова, Селина, Соколова и др. сборная в целом поражает редкой сыгранностью, прекрасной распассировкой, молниеносным и точным использованием выгодных положений».

Газета «Молодая гвардия» Одесса, 7.05.1925.

Матчи Сборная СССР — Одесса.

За последние 2—3 года ни одна футбольная площадка Одессы не видела такого количества зрителей. Деситысячная толпа плотным четырехугольником обняла площадку и с напряжением следила за матчем СССР—Одесса.

Сборная СССР играла быстро, hladнокровно и спокойно.

Быстрый темп игры взятый гостями с самого начала, тормозился частыми офсайтами. Одесса большей частью защищалась, иногда переходя в наступление.

Судя по результату матча сборной СССР и Харькова (7:1 в пол. СССР), одеситы предполагали получить приблизительно столько-же, однако ожидания не оправдались и матч благополучно закончился вничью с круглым счетом 0:0.

Особенно отличился в матче игроки сборной СССР: Бутусов (нападение), Селин (защита) и Соколов (вратарь). Из одесских игроков выделялись Жук и Типичкин.

Неожиданный результат первого матча привлек на реванш еще большее количество зрителей, с 11 до 4 спол. часов площадка местрана беспрерывно наполнялась зрителями.

На этот раз гости сразу после наступления и через некоторое время Бутусов вбивает в одесские ворота первый мяч.

Вскоре Одесса получает второй мяч и через несколько минут третий.

Во второй половине Одесса напрягает все усилия, чтоб хотя-бы частично откупиться, однако долгое время попытки Одессы разбиваются о защиту СССР.

Лишь незадолго до конца игры левая сторона Одессы подходит к воротам сборной СССР и Т. Коваль забивает мяч в ворота гостей.

Перед свистком, СССР вбивает Одессе 4-й и последний гол. Общий счет 4:1 в пользу сборной СССР.

Эти матчи послужат для Одессы хорошим уроком коллективной игры, техники и слажки команды.

Команда СССР подобрана как нельзя лучше. Все на месте и все хорошо. Особенно выделяются Бутусов, Селин и Соколов.

У Одессы хороша защита Жук и Типичкин.

Неразрешенным остается вопрос, кто на левом краю играет лучше — Лесков или Прокофьев?

Матчи судил безупречно московский судья Сивастьянов.

Сборная СССР сыграла в Одессе еще один матч с местраном, после чего едет в Турцию.

Газета «Молодая гвардия» Одесса, 5.05.1925.

09, 10.05. Катеринослав — Москва — 0-0, 0-2.

МОСКВА—ЕКАТЕРИНОСЛАВ. (Футбольные матчи).

Сборная команда Москвы недавно сыграла с екатеринославскими футболистами ряд матчей. 9-го мая москвичи легко выиграли у команды горниции 3:0.

Значительно труднее пришлось Москве во время встречи с лучшей командой города «Желдор». Несмотря на ненастную погоду, в игре было много красивых моментов. В результате екатеринославцы ушли с поля без поражения 3:3, что следует признать даже победой.

«Москва — Екатеринослав»

Выехавшая на юг для игр с Екатеринославом и Симферополем сборная футбольная команда Москвы играла 9 и 10 мая в Екатеринославе с местными лучшими сборными командами. Результат первого дня оказался неожиданным — 0:0. Во второй день москвичи выиграли 2:0».

Газета «Красный Спорт» Москва, 24.05.1925.

13.05. Таганрог — Харків — 1-5.

16.05. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону-2 — Харків — 0-7.

ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ—В РОСТОВ

Сегодня, 1 сборная футбольная команда Харькова выезжает для проведения ряда спортивных выступлений в Ростов. Команда едет в составе: Иосилевич, Фомин К., Романовский, Ус, Коваленко, Вишников, Губарев, Шпаковский, Миценко, Алферов и Козаков. В запасе:—Бем, Курабо и Рябов.

Газеты «Пролетарий» Харків, 20.05.1925 та «Вечернее радио» Харків, 15.05.1925.

18.05. Ст. «Спартак». Судья: С.Романенко (Харків). **Ростова-на-Дону – Харків – 1-2.**

«13 мая состоялся показательный матч между сборными футбольных команд Харькова и Таганрога. Игра началась в 4 часа дня. Было несмотря на плохую погоду много публики. На 18 минуте правому краю нападения удалось прорваться и «всадить» классический «шут». Харьковцы растерялись. Хав-тайм окончился со счетом 1-0 в пользу Таганрога. Во втором тайме Харьков повел усиленное наступление. На 10 минуте правый «инсайт» Харькова прорвался и с 3-х метров сильным ударом всадил мяч. Удивительно вяло держал мяч наш голкипер. Матч окончился победой Харькова 5-1.

Со стороны Таганрога выступали Н. Фесенко, Вракопуло, Щербатенко, Букатин, Магри, Меленчук, Бехер и Подмарков, Лепета, И. Фесенко, Шилкин».

Газета «...» Таганрог, 1925.

ХАРКІВ—РОСТОВ.

Харк. футбольна збірна команда, що виходила на змагання до Ростова, грала двічі із збіркою ростовською. Матчі закінчилися перемогою харківців з рахунком 7:0 та 2:1.

ХАРКІВ—ТАГАНРОГ.

З Ростова харк. футболісти виходили до Таганрогу. Матч із збіркою Таганрога закінчено з рахунком 5:1 на користь Харк. кова.

Газета «Вісти ВУЦВК» Харків, 22.05.1925.

Сборная Харькова—2 сборная Ростова.

Харьковская сборная вышла в составе: Иоселевич, Фомин, Романовский, Винников, Ковалев, Ус, Казаков, Алферов, Мищенко, Шпаковский, Губарев; в запасе: Левин, Кураба, Бем.

16 мая на стадионе «Спартак» против Харьковца выступила 2-я сборная г. Ростова. Матч выигран Харьковом со счетом 7:0. Выступавшая команда Ростова составлена из молодых игроков, технически очень слабая; класс игры команды весьма посредственный. В команде очень способный вратарь—взявший целый ряд нелегких мячей.

Сборная Харькова—1-ая сборная Ростова.

18 мая против выступала 1-я сборная Ростова, на том-же поле. Результат игры 2:1 в пользу Харькова.

Выступавшая команда составлена из значительно более сильных в технике игроков; общий класс игры команды своеобразный (игра прорывами), отсутствует систематическая пасовка, но не малая многолетняя тренировка команды позволяет развивать довольно быстрый темп.

Сборная Харькова в Ростове и Таганроге.

16 и 18 мая с.г. в гор. Ростов-Дон на стадионе «Спартак» состоялись междугородние футбольные матчи Ростов -- Харьков.

Харьковская команда выезжала в следующем составе: Иоселевич; Фомин К., Романовский; Винников, Ковалев, Ус; Казаков, Алферов, Мищенко, Шпаковский, Губарев. В запасе: Левин, Кураба, Бем.

16 мая против Харькова выступала 2-я Сборная гор. Ростова. Матч выигран Харьковом со счетом 7:0. Выступавшая команда Ростова составлена из молодых игроков, технически очень слабы, общий класс игры команды очень посредственный. В команде способный вратарь, взявший целый ряд трудных мячей.

18 мая против сборной команды Харькова выступала 1-я сборная Ростова. Конечный результат 2:1 в пользу Харькова.

Выступавшая в этот день команда Ростова была составлена из значительно более сильных по технике отдельных игроков; общий класс игры команды своеобразный (игра прорывами), отсутствует систематическая пасовка, но многолетняя тренировка команды позволяет развивать довольно быстрый темп. На результате игры главным образом сказались: отвратительное состояние поля (после проливного дождя) и не совсем удачная замена центрального полузащитника Ковалева Мищенком взамен коего в центральную тройку нападения поставлен был — Бем. Харьковская команда оба матча играла в целом удовлетворительно, но некоторые игроки слабы (Романовский, Винников).

19 мая команда Харькова играла в Таганроге со сборной командой; результат игры — 5:1 в пользу Харькова. Отчетный матч Харьковская команда играла великолепно, в особенности вся пятёрка нападения. Команда Таганрога имеет определенный класс игры. В команде выделяются левый хавбек и левый край, который обладает хорошей техникой и прекрасным бегом.

Матчи с 1-й сборной Ростова и Таганрога судил тов. Романенко

На результате игры главным образом сказались отвратительное состояние поля (после проливного дождя) и не совсем удачная замена центр. хавбека Ковалева—Мищенко, взамен коего в центральную тройку нападения поставлен был Бем.

Харьковская команда оба матча играла в целом удовлетворительно.

Сборная Харькова—сборная Таганрога.

19 мая игра была в Таганроге со сборной командой; результат игры 5:1 в пользу Харькова.

Этот матч Харьковская команда играла великолепно. Команда Таганрога весьма энергична, имеет определенный класс игры и развивает очень сильный темп. В команде выделяются левый хавбек и левый край, последний обладает хорошей техникой и прекрасным бегом.

Все матчи судил т. Романенко.

Газета «Харьковский пролетарий»
Харків, 22.05.1925.

ХАРЬКОВ—РОСТОВ.

Харьковская сборная футбольная команда выехавшая для проведения ряда спортивных мероприятий в Ростов, провела два матча со сборной Ростова. В первом матче харьковцы победили со счетом 7:0 и во втором 2:1.

ХАРЬКОВ—ТАГАНРОГ.

После матчей в Ростове харьковская футбольная команда сборная заехала в Таганрог и в матче со сборной Таганрога, выиграла со счетом 5:1.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 5, 1925

та газета Газети «Вечернее радио» Харків, 21.05.1925

Харьков — Ростов.

В первый день команда Харькова в ослабленном составе играла против второй сборной Ростова. Последняя команда, составленная из молодежи, конечно, особого сопротивления оказать не могла и проиграла с крупным счетом 0 : 7.

Вторая встреча Харькова с первой сборной Ростова представляла громадный интерес Харькова и в измененном составе, усилив нападение и полузащиту.

Начинается игра быстрым темпом, но все время идет в центре, времени нападения обеих команд практически и воротам, но хорошо играют единицы и протары ликвидируют нападение. На 49 мин. правый край Ростова, Новикович, проводит мяч к воротам Харькова, защитник Фокин старается отобрать, но безуспешно мяч, передается в центр, где протар Харькова подает отбивает мяч, а левый край Ростова, Грошев, забивает его в ворота Харькова. Харьков старается отыграться, но бесполезно.

Во второй половине игры все время переходит от одних ворот к другим. В один из моментов игры на половине Ростова левый край Харькова себе забивает мяч в ворота. После на этом левый край, Грошев, забивает Харьковскому мячу, но судья его не засчитывает. Через некоторое время Харьковскому удается провести еще один мяч в ворота Ростова.

Общий счет 2 : 1 в пользу Харькова.

ХАРЬКОВ (1-я сборная) — РОСТОВ (2-я сборная).

Встреча харьковской сборной и второй сборной Ростова спортивного интереса, как соревнование, не могла иметь и не имела.

Одной стороны сильная команда первоклассных игроков, проверенных и испытанных в ряде междугородних и международных состязаний, а с другой — «выдвиженцы», молодежь, впервые выступающая в ответственной состязании, почти целиком вошедшая во вторую сборную не по своим качествам, а именно в силу принципа выдвижения.

Нам кажется, что этот матч, ход его должен подвергнуть всесторонней критике всю постановку дела с выдвижением.

Дело в том, что если выдвижение преследует цель дать возможность молодежи развернуться и поучиться, то в таком матче этого достигнуть нельзя, ибо молодежь волнуясь всегда будет играть ниже своей силы, а превосходство, подавляющее превосходство противника, выматывает энергию в бесцельной, хотя бы и самоотверженной защите.

Харьковцы начинают игру в быстром темпе, Ростовцы волнуясь, скупиваются, не держат места, моментами получается каша. Харьковцы играют стремительно. Быстро разыгрывают комбинации. 15 минут Ростов самоотверженно сопротивляется, но на 16-й минуте первый мяч проходит в сетку.

Вслед за тем ростовцы на одну минуту прорываются к голу и в каше Харьков получает пенальти, который Галаджиев к ужасу всех ростовских патриотов непростительно мажет мимо. Харьковцы усиливают натиск, еще один мяч проходит в ворота, после того, как Борисенко ликвидирует несколько опасных ударов по голу. К концу хавтайма еще один мяч благодаря ошибке бека в сетке Ростова.

Во втором хавтайме харьковцы, чувствуя свое превосходство позволяют себе виртуозничать.

О небольшими промежутками четыре мяча последовательно проводятся Шпаковский и Алферовым в ворота Ростова, несмотря на то, что Харченко и Борисенко спасают не раз сетку от казавшихся бы мертвых мячей. Редкий по красоте мяч был забит Алферовым шутком с расстояния 20-25 метров.

Все попытки Ростова перейти в атаку и прорывы разыгравшегося Галаджиева ликвидируются харьковской полузащитой и защитой, не без содействия ростовских же игроков.

Общий результат 7:0.

Харьковская команда исключительно сыгранна, ведет игру медленной и точной расстановкой.

Ростовцы играли слабо, в особенности полузащита и нападение, за исключением Галаджиева и Сафинополо, Прилично играл Борисенко.

Казакowski точно и спокойно.

Газеты «Молот» Ростов-на-Дону, 19.05.1925 та «Красный спорт» Москва, 7.06.1925.

Харьков — Ростов — 2:1.

Харьковские футболисты, после блестящей победы над «2-й Сборной Ростова» были очевидно очень уверены в себе и поэтому в матче с «1-й Сборной Ростова» начали игру на руку вол плохо.

Уверенность в победе, скрывавшаяся в каждом движении игроков, сделала команду Харькова малоинтересной, разбродной и временами просто слабой.

Быстроты, типичного для харьковцев напора, умных комбинаций нападения в первой половине игры почти не было у харьковцев.

Правда, нужно отдать справедливость ростовским футболистам, игравшим в этот день, как говорится «не за страх, а за совесть», но все-же встреча могла представить значительно больший интерес, если бы наши гости играли более аккуратно.

Первые же минуты игры показали, что харьковцы ошибались в расчете: халатности гостей — ростовцы противопоставили быстрый (для Ростова) темп, некоторую сыгранность и даже хорошую связь для Ростова) технику.

Наиболее игры оказалась в руках ростовцев, играющих осторожно, но технично и удачно.

В комбинациях, временами очень быстрых, левый край Харькова, заставляя ростовцев потянуться и отходить назад, не успевая отступить в се

В быстрой интересной игре прошла вся вторая половина матча. Мяч быстро переходил от одних ворот к другим. Харьковцы поняли, что в лице Ростова они имеют серьезного противника и старались добиться положительного результата и добились с помощью одного из ростовских защитников, забившего мяч в... свои же ворота.

С равным результатом 1:1 длилась игра до последних минут и только за 1 1/2 минуты до финального свистка оплошность голкипера Чеботарева дала перевес в один мяч харьковцам. Судивший игру С. Романенко зафиксировал победу «Сборной Харькова» с отложенным мячом, 2:1.

«Сборная Ростова» играла так: в голу Чеботарева (ЕПО), в защите: Бариллов (Фигура) и М. Серин (ДТФ); в полузащите: Болдырев (КФС), Крашенин (ЕПО) и Дагасев (Университет); в нападении Грошев (Университет) А. Серин (ЕПО), Галаджиев (Нахичевань), Мулик (КФС) и Новикович (Университет).

В команде Ростова слабо играли защита и крайний правый нападения. Остальные на местах.

Новус.

«СССР» выиграла у «Турции».

Сборная команда «СССР», игравшая в Антаре 13-го мая против «Сборной Антара-Смирна» вышла победительницей с крупным счетом 6:1.

15-го мая «Сборная СССР» выиграла у «Сборной Турции» — 2:1.

К МЕЖДУГОРОДНЫМ ФУТБОЛЬНЫМ МАТЧАМ ЕКАТЕРИНОСЛАВ—РОСТОВ.

В субботу 23 и воскресенье 24 мая на городском стадионе «Спартак» состоятся футбольные матчи Екатеринбург — Ростов. Оба дня от Ростова играют «1-я и 2-я Сборная».

МОСКВА ВЫЗЫВАЕТ УКРАИНУ. Московские футболисты вызывают для игры сборную Украины. Так как ряд лучших игроков уехал в Турцию вместе со сборной СССР, то высший совет физической культуры Украины намечает посылку команды города Одессы.

ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В РОСТОВЕ И ТАГАНРОГЕ. Сборная футбольная команда Харькова вернулась из поездки в Ростов и Таганрог.

В матче со второй сборной Ростова харьковцы вышли победителями со счетом 7:0.

С первой сборной Ростова игра закончилась со счетом 2:1 в пользу Харькова.

В Таганроге харьковцы забили противнику 5 мячей против одного.

Газеты «Советский юг» Ростов-на-Дону, 23.05.1925 та «Пролетарий» Харків, 24.05 та 3.06.1925

ХАРЬКОВ (1-я сборная)—РОСТОВ (1-я сборная).

Несмотря на тяжелую площадку, после целого дня дождя, состоявшийся матч прошел с необычайным оживлением и ожесточением.

Ростовская команда, как это уже вошло в обычай, перед самым матчем была вынуждена изменить состав из-за болезни Мельничука.

В 4 ч. 10 м. игра начинается нападением Харькова, но вслед затем ростовцы переводят игру к воротам противника.

Полузащита Ростова в лице Чагаева и Крамшина играет превосходно. С некоторым перевесом со стороны гостей, блещущих своими комбинациями и тактикой, не не могущих реализовать своего преимущества, с одной стороны благодаря вратарю Чеботареву, с другой из-за ряда ошибок по голу, проходит первая половина хавтайма.

Постепенно разгорается нападение Ростова. На 30-ой минуте с прекрасной подачи Новаковича в завязавшейся схватке у ворот харьковский вратарь неудачно отбрасывает мяч и Грошев к неопытной радости многочисленной публики вгоняет мяч в ворота Харькова.

До конца первого хавтайма счет остается 1:0 в пользу Ростова.

Второй хавтайм Ростов нажимает хорошо играющим нападением, но исключительная игра Фомина не дает возможности увеличить счет. У Харькова вначале чувствуется вялость, их комбинации недостаточны точны.

Минут за 20 до конца хавтайма Харьков усиливается натиск и во время одного прорыва мяч, данный по голу, удержать который Чеботареву не представлялось особенно трудным, перехватывается Барилловым, режется и стремительно идет в сетку.

Последние 10 минут игры крайне поучительны. Харьков зажимает Ростов и упорно прорывается к голу с непоколебимой настойчивостью. За две минуты до конца игры правый край Харькова шутует по голу, Чеботарев выпускает мяч, и мяч в сетку Ростова. Через минуту свисток судьи возвещает победу Харькова со счетом 2:1.

Нужно со всей определенностью отметить высокий класс ростовской команды, которая играла хорошо и смело. Отрицательно игры гостей прибавить к впечатлению от предыдущего матча нечего, разве только полное хладнокровие и выдержку всей команды до последней минуты игры.

Нашей команде путь до класса Харькова открыт и возможности достижения есть, нужно лишь проявить больше товарищеской солидарности и воли к общему успеху.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 21.05.1925.

Показательный футбольный матч

19-го мая состоялся показательный матч между сборными футбольными командами городов Харькова и Таганрога. Игра началась в 4 с половиной часа дня.

Несмотря на неблагоприятную погоду она привлекла на поле много публики.

«Харьковцы» в начале игры, обладая чрезмерным хладнокровием надеясь на защиту, слабо проявляли инициативу.

Это давало возможность правому краю нападения прорваться и на 18 минуте от начала игры «всадить» классический «шут».

«Харьковцы» — растерялись. Таганрог воодушевился и увереннее повел игру.

Хавтайм — закончился со счетом 1-0 в пользу Таганрога.

Как и следовало ожидать, Харьков во втором хавтайме повел усиленное наступление. Подряд несколько ударов по «голу» — сдерживаемые голкипером т. Фесенко Н.

На 10 минуте правый «икцайт» Харькова прорвался к с 3 метров сильным ударом «всадил» мяч.

На 21- минуте, Шлаковский вновь, обдав вратаря Таганрога, попал мяч в ворота Таганрога.

На стороне Харькова особенной игрой выделялись правый форвард Шлаковский, бек — Фомин и центральный хаубек — Ковалев.

На стороне Таганрога — Фесенко и Щербатенко.

Удивительно вяло держал мяч Фесенко Н.

Матч окончился победой Харькова со счетом 5:1.

Все же Таганрог в сравнении с предыдущим матчем выступил лучше странниковым.

Со стороны Харькова команда была представлена следующими игроками: Зеселевич, Фомин, Романовский, Винников, Ивалева, Ус, Губарев, Шлаковский, Мищенко, Алфоров и Кавказов.

Со стороны Таганрога: Фесенко Н, Лапета, Вразопуло, Щербатенко, Вукатин, Магри, Фесенко И, Шадхип, Меленчук, Бехер и Подмарков.

Судил игру весьма рассеянно т. Романенко (Харьков). ПЭМ.

Газета «Красное знамя» Таганрог, 21.05.1925.

23, 24.05. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону — Екатеринослав —?—?, 5-1.

ЕКАТЕРИНОСЛАВ (Г.С.Ф.К.)—РОСТОВ (1-я СБОРНАЯ).

В понедельник, 25 мая на ростовском стадионе встретились команда екатеринославского губернского сов. физкульты с 1-й сборной Ростова.

Игру начинает Екатеринослав, но отсутствие линии полузащиты быстро тушит инициативу и ростовское нападение начинает атаковать ворота противника. В одной из схваток у ворот выбывает бек Екатеринослава, но остающийся бек в честь отстаивает ворота.

Тем не менее до конца хавтайма ростовские форварды проводят два мяча в сетку противника, в хорошо разыгранных комбинациях.

Во втором хавтайме с первых же минут один за другим еще два мяча проходят в ворота Екатеринослава.

Вслед за тем Екатеринослав забирает инициативу и в течение 15-20 минут сидит на воротах Ростова, проведя в конце концов красивым ударом головы мяч в сетку нашей команды.

На последних минутах Ростов вгоняет еще один гол и со счетом 5:1 заканчивает игру.

Превосходство Ростова было очевидно, но наличие у Екатеринослава таких игроков как бек и центровая тройка, в случае добавления команды 4-мя хорошими игроками, делает сегодняшнюю игру крайне интересной.

Хорошо играла у Ростова линия нападения, слабее края и защита, совершенно не подыгрывала полузащита за исключением Болдырева. У Екатеринослава хорошая техника приема мяча, обводка у отдельных игроков, но нет остроты, нет комбинаций.

Судья свистел не очень уверенно и не всегда беспристрастно.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 27.05.1925.

РОСТОВ—ЕКАТЕРИНОСЛАВ 5:1.

Во второй встрече екатеринославцы снова не оправдали возлагаемых на них надежд. Правда, во втором матче они играли несколько резвей и толковей и вообще игра носила более ровный характер, однако это не помешало «Сборной Ростова» добиться положительного результата.

Первая половина игры прошла в интересной, моментами, захватывающей борьбе, с переменным успехом то одной, то другой команды, и кончилась, ничего не говорящим результатом 1:1. Вторая половина мало чем отличалась от первой. Нападали обе команды, но только с той разницей, что нападение Ростова доводило свои комбинации до конца, а екат. терялись у самых ворот. К тому же голкипер екатеринославской команды—Чередниченко,—умудрился удержать два мяча в момент, когда последние были явно в воротах. Наконец тот же Чередниченко, почему то вовсе не держал штрафного удара, данного судьей за грубый толчок, сделанный одним из защитников ворот Екатеринослава. В результате всех этих «случайностей», победа Ростова снова выразилась в цифре 5:1.

В этот раз ростовцы играли относительно аккуратней и старательней, но все же опять были далеки от хорошей, классной игры. У ростовцев заметна спайка в нападении, но зато совершенно отсутствует связь защиты с полузащитой. Сплошь и рядом оба защит-

ника отдавали мячи прямо своему нападению и этим самым ставили полузащиту в неопределенное и, временами, рискованное положение. У екатеринославцев недурно играет центровая тройка нападения и вовсе слабы: правый крайний и вся полузащита. Голкипер Чередниченко играл без уверенности в себе и в своих защитниках, поэтому, пожалуй, и результат получился такой плачевный.

Состав «Сборной Ростова» таков: в голу—Ворисенко (Фкоруз), в защите: М. Серлин (Д.Г.Т.Ф.) и Дагасев «Университет», в полузащите: Ицкович (ЕПО), Мельничук и Болдырев (оба К.Ф.С.), в нападении: Грошев (Университет), А. Серлин, Крамшин (оба ЕПО), Муляков (К.Ф.С.) и Новакович (Университет).

Невнимательно следил за игрой судья Мержанов.

Новус.

ФУТБОЛЬНАЯ ХРОНИКА.

Одесса—Ростов. 30-го и 31-го мая на городском стадионе «Спартак» состоятся междугородние матчи между футбольными командами Одессы и Ростова. Одесская команда имеет в этом году ряд значительных побед над Николаевым, Екатеринославом, Херсоном и почетный проигрыш «Сборной СССР» (0:0 и 1:4). Игры обещают быть интересными.

Харьков—Таганрог. Сборная команда Харькова, игравшая в Ростове, выиграла у Таганрога 5:1.

ЕКАТЕРИНОСЛАВ (Г.С.Ф.К.)—РОСТОВ 1-й СБОРНАЯ.

Выступившая в том же составе за исключением одного игрока команда Екатеринослава начинает матч в уверенной атаке ростовских ворот. Одна за другой проходят две стремительных комбинации, но оба раза центр-форвард Екатеринослава, оставшись один на один с голкипером безнадежно запутывается с мячом и позволяет ростовской защите спасти ворота. Но на восьмой минуте в результате короткой схватки у ворот мяч проходит в сетку Ростова.

Еще минут 10 идет напряженная борьба, постепенно ростовское нападение разыгрывается и на 20-ой минуте Крамшин с хорошей подачи головой проводит мяч.

За полторы минуты до конца хавтайма от ноги Мулякова еще один мяч сидит в сетке Екатеринослава.

Во втором хавтайме преимущество на стороне Ростова, край которого все чаще подходит к воротам противника, и к великой радости публики Новакович проводит мяч. Вслед за тем провести мяч удается и Грошеву.

Из-за неумения бить по воротам еще два раза безрезультатно оканчиваются прорывы Екатеринослава.

Под конец Грошев бьет штрафной, который голкипер не защищает, считая очевидно, что свободный не зачтется, но свисток судьи, фиксирующего гол констатирует обратное.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 28.05.1925.

Со счетом 5 : 1 заканчивается второй матч.

Игра была интересней чем предыдущая шла ровнее и думается, что такой большой счет в известной мере дело случая, но тем не менее ростовская команда показала свое очевидное превосходство, именно сравнительной коллективностью игры, выдержкой, т.-е. теми качествами, которые должны быть присущи каждой классной команде, но которые надо уметь выявить и в соревновании с сильнейшим противником. Екатеринославцы слишком много водят, ведут игру отдельными игроками, хотя техника пасажки и приема мяча у них очень не плоха.

«Мартын»—Мержанов судил авторитетно и строго не давая разыграться грубости, к которой в известной мере проявляли склонность отдельные игроки команд.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 28.05.1925.

30.05. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону-2 – «Містран» Одеса – 0-1.

31.05. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону – «Містран» Одеса – 1-5.

ОДЕССА (Местран)—РОСТОВ (2-я сборная). 1:0.

Встреча лучшей одесской команды Местран со 2-й сборной, составленной из сравнительно молодых игроков, протекала крайне вяло и вряд ли была особенно поучительной.

Одесская команда, взяв вначале довольно быстрый темп и забив на 8-й минуте гол в ворота Ростова, вслед за тем играет явно ниже своей силы, очевидно сберегая энергию для игры с 1-й сборной.

Уверенная и спокойная защита разбивает попытки ростовского нападения прорваться, но одесское нападение, в свою очередь, показав прекрасную тренированность бьет довольно беспощадно по воротам, при чем все мячи идут верхом.

ОДЕССА (Местран)—РОСТОВ (1-я сборная). 5:1.

Встреча этих команд привлекла на поле значительное число зрителей. С первых же минут совершенно очевидно выясняется, что одесская команда играет значительно лучше, чем думали многие, рассчитывавшие на победу Ростова, с решающим перевесом.

Блестящая техника гостей, удивительная тренированность полузащиты и нападения, исключительный по скорости бега и точности подачи левый край дают возможность Одессе, в предельно быстром темпе, провести стремительную комбинацию, и на первом же минутах мяч в сетку Ростова.

Ростовское нападение на время останавливается с обстановкой, производит ряд прорывов, с точной подачей правого края, но играющие хуже обычного ростовские игроки не используют этих моментов.

Все же, в свалке у ворот, после подачи с того же правого края, Ростов вгоняет мяч в сетку противника. Вслед за тем инициатива переходит к Одессе, края ее непрерывно обходят слабую защиту и лишь неточные удары по голу оставляют счет без изменений, пока перед концом хавтайма Одесса не проводит мяча в ворота нашей команды. Первая половина игры кончается со счетом 2:1.

Весь первый хавтайм проходит без напряжения, а опасные моменты у ростовского гола ликвидирует самоотверженно играющая защита и вратарь.

Во втором хавтайме Одесса нажимает сильнее, но молодежь играет легко и выносит мячи, а главное, приравливается к системе игры противника.

Матч оканчивается со счетом 1:0. Ростовская команда сообразно своим силам играла прилично, одесская явно отсутствовала рукава.

Отчет об игре одесситов с 1-й сборной Ростова будет дан в следующем № «Молота».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 2.06.1925.

С самого начала 2-го хавтайма, быстрая атака гостей доводит счет до 3:1. После этого поражение Ростова становится очевидным, тем более, что наша команда проявляет все признаки разложения, и все игроки играют из рук вон плохо. Все подачи с левого края идут куда угодно, только не туда, куда им следует. Остальное нападение и полузащита не выдерживают темпа игры, не отбирают мячей у противника и легко отдают свои.

Это облегчает задачу разгрома ростовской команды гостями, которые до конца 2-го хавтайма проводят еще 2 гола, злоупотребление обводкой. Новым перевесом 5:1.

У Одессы очень подвижные и быстрое нападение, слабее правый край, но особенно сильная полузащита, по спокойные и красивые беги, игры вратаря видеть не пришлось. К недостаткам надо отнести: неточные удары по голу, злоупотребление обводкой. Но вся команда играет коллективно и спокойно.

Ростовская команда показала абсолютную нестренированность, полный разлад в игре и отсутствие спортивной выдержки, может быть, как результат излишней самоуверенности.

Пора заставить наших «чемпионов» тренироваться и учиться, иначе команда, имеющей хорошие задатки, никогда не станет показательной классной командой.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 3.06.1925.

30.05. Ст. канатників. 5000 глядачів. Суддя: І.Севостянов (Москва). Одеська губернія – СРСР – 0-0.

Одеська губернія: Ф.Димов, В.Грушин, В.Котов, Цофнас, Шнейдер, І.Попов, О.Штрауб, А.Гальперин, Г.Полегенький, О.Злочевський, М.Левков.

31.05. Ст. канатників. 5000 глядачів. Суддя: Р.Ленський (Одеса). Одеська губернія – СРСР – 3-8 (1-2). Голи: Гальперин, Злочевський (пен.), Полегенький.

«Одни смотрят так: футбол - это «костыли», это ссадины и кровоподтеки, как татуировки, и, между прочим, спорт - не то «джиу-джит-цу», не то «ножной бокс». Другие на дело смотрят ина-

че: для них футбол - прежде всего спорт, не только красивый, но и умный - «шахматы ног». Именно такую классическую игру показала в Одессе сборная СССР, которая заставила восхищаться не только старых спортсменов, но и других болельщиков.

У СССРцев не поле, а шахматная доска, не игроки, а фигуры, где каждая держит свою позицию и знает свое место. Поэтому Селин, которого прозвали «королем воздуха», перекрещивает поле, как фрезь. Поэтому Бутусов - тура, а вратарь Соколов - лучший из виденных вратарей - «король» шахматного поля.

В первый день Одесса «мандражила» - наша сборная шла на то, чтобы скушать пол-десять сухих голов. Поэтому наша сборная не чемпионствовала, а играла больше в дипломатию, чем в футбол. Старые спортсмены не запомнят большего количества «офсайдов», какими изобилует матч. Наши футбольные дипломаты сводили игру ловкой комбинацией на «офсайд». Именно это и дало нулевой результат.

А на другой день дипломатию оставили в покое. Одесса решила: ежели вчера было 0-0, значит можно сегодня встретиться с противником в открытой игре. Второй день показал еще большую сыгранность СССРцев. В первые 15 минут Одесса получила три сухих гола и в первом хавтайме не отквиталась. Второй дал СССРцам один мяч в ворота, но «болельщики» не успели еще умолкнуть, как союзная команда ответила новым ударом и кончила матч со счетом 4-1 в свою пользу.

Не чемпионить, а продумывать, не увлекаться «тимковскими» пируэтками, а играть, не «болеть» а спокойно задумывать комбинации этих шахматных ног...».

Газета «Вечерняя газета», Одесса, 1925.

«30 мая в Одессе парит. Жарко. Народ живым толстым кольцом окружает площадку канатчиков. Глаза, не отрываясь, следят за голубыми рубашками (сборная СССР). Каждый удар, каждая комбинация вызывает взрыв восторга. Команда СССР играет наполовину с запасным составом. Несмотря на усилия с обеих сторон, матч заканчивается при счете 1-0 в пользу сборной СССР.

Второй день - проливной дождь. Местами на спортплощадке лужи по щиколотку. Сборная СССР в полном составе, отсутствует только Соколов - вратарь, выведенный из строя в последнем матче с Турцией. Сборная Одессы с первых же минут показала, что ее игроки собраны наспех, не тренированы и действуют вразброд. На 1-й же минуте гол - Одессина получает 1-й мяч, затем - 2-й. Красиво прорвавшись, обведя 3 игроков, Ассир Гальперин дает ответный гол сборной СССР. Второй хавтайм проходит под сильным напором сборной СССР. Одесит Злочевский вбивает сборной СССР на 11-метровом 2-й гол, а Г. Полегенький - третий. Матч заканчивается при солидном счете 8-3 в пользу сборной СССР».

Журнал «Бурав» Миколаїв, № 16, 1925.

СБОРНАЯ СССР ПРОТИВ ПЕРВОЙ СБОРНОЙ ОДЕССЫ.

(От корреспондента «Новой Вечерней Газеты»).
Результат 0:0, достигнутый второй «Сборной» командой, открыл одеситов. Первая сборная значительно усилилась, правда, не количественно, а качественно.

Сборная СССР играла также в измененном составе, а именно: Соколов, Рушинский, Селин, Филиппов, Батырев, Привалов, Григорьев, Бутусов, Исаков, Артемьев и Шапочников. Зрителей собралось еще больше, чем на 1-м матче. Нападение СССР усвоило себе тактику игры защиты Одессы и взяла инициативу в свои руки. Через 5 минут Бутусов прорывается и делает 1-й гол.

Игра снова в руках СССР. Григорьев с прорыва, вместо удара по воротам, как это ожидали противники и зрители, передает мяч Артемьеву, снесток судьи фиксирует 2-й гол. Нападение СССР продолжает твердо вести наступление и снова Бутусов плассированным ударом забивает 3-й гол на 15-й минуте. Это окончательно парализует сборную Одессы и она решила больше не нападать. Таким образом, первая половина игры кончается результатом 3:0 в пользу СССР.

Во втором тайме сборная СССР ведет игру осторожно. Это не могло не сказаться на сумме результата — 1:1 второго тайма. Такому результату тайма Одесса обязана своему нападению, игравшему очень хорошо. В особенности заслуживает внимание защитник Жук и нападение левого звена — Прокофьев и Злочевский. Забитый в ворота СССР мяч был встречен восторженно одеситами. Ровно через 3 минуты Шапочников делает прорыв и сильным ударом вбивает 4-й гол. Игра окончилась результатом 4:1 в пользу СССР. Со стороны СССР великолепно играли Селин, Привалов и все нападение.

Газета «Новая вечерняя газета» Ленинград,
13 та 15.05.1925.

ТРЕТЬЯ ВСТРЕЧА «СБОРНОЙ» СССР И «СБОРНОЙ» ОДЕССЫ.

(От корреспондента Н. Веч. Газеты).

Высоко техническая игра средней тройки нападения СССР ежеминутно ставит в опасность ворота Одессы. На 4 минуте т. Канунников, получив мяч, делает вид, что готов дать пас своего партнеру Исакову. Защита Одессы заметив это ставит Исакова в офсайд. Канунников учел поведение противника и идет с мячом на ворота. Защита Одессы увидела свою ошибку и бросилась спасать положение, но Канунников довел мяч до штрафной площадки и делает настолько сильный и плассированный удар, что стоявший вратарь Одессы даже не пошевельнулся. Спустя некоторое время т. Бутусов снова делает прорыв и вбивает второй мяч. Крепкий грунт поля, к которому не привыкли игроки СССР выводит из строя Григорьева. Первый тайм кончается счетом 2:0.

Во втором тайме, «Сборная» СССР наступает еще сильнее. Одесса заметно начинает выдыхаться. Бутусов дважды пробивается к голу и прибавляет еще два мяча в пользу СССР. Преимущества СССР становятся очевидными. Одесса прижата к воротам и энергично отбивается. Нападение Одессы ничего не может сделать. Все их комбинации разбиваются полузащитой и защитой СССР. Прекрасно продолжает играть и нападение. Бутусов все время ставит в опасность ворота Одессы. Бутусова пытаются держать. Тогда он переходит от индивидуальной игры к командной. Он берет на себя всю инициативу игры и тем самым оттягивает защиту Одессы. Но в нужный момент он передает мяч к центру Исакову, который вбивает еще два мяча. В итоге третья встреча кончается счетом 6:0 в пользу СССР. Одеситы устроили победителям шумную овацию.

КАК ИГРАЛИ ОДЕССИТЫ СО СБОРНОЙ СССР.

Вернувшийся из Одессы председатель харьковской футбольной секции доктор Влах сообщил нам некоторые подробности об игре Сборной СССР с одесситами.

Нужно отдать должное: одесситы прекрасно понимают игру, и с первого же момента стали применять тактику искусственного устройства так называемых «офф-сайдов» (положения в игре, когда в момент удара по воротам перед нападающим меньше трех противников).

Благодаря этому, во время первого матча судья свистел 44 офф-сайда Сборной СССР. В этом матче одесситы сыграли 0:0.

Во втором матче эта же самая команда Одессы пыталась изменить тактику. Тогда в течение 12 минут сборники забили ей 3 мяча.

На этот раз одесситы проиграли со счетом 4:1.

У одесситов дружная, сыгранная команда, хорошо понимающая все тонкости игры.

Газета «Пролетарий» Харків, 13.05.1925.

«СССР – ОДЕССА – 1-0 и 8-3.

По прибытию команды СССР в Одессу, здесь была в спешном порядке организовано две игры со сборной командой Одесской губернии, куда вошли лучшие игроки Одессы и Николаева. Как известно, оба эти города после Москвы, Ленинграда и Харькова являются сильнейшими в СССР по футболу и игры должны были представлять большой интерес.

Обе игры проходили на поле «Канатчиков» и привлекли большое число любителей футбола, среди которых команда СССР за свое пребывание в Одессе до отъезда в Турцию снискала большую симпатию.

В первый день, 30-го, игра сложилась довольно скудно. Утомленные дорогой команда СССР не показала обычной своей быстрой игры и выиграла матч забитым Бутусовым в тайме одним голом 1-0.

Надежды на интересный матч на второй день также не оправдались. Напортил все дело прошедший перед самой игрой ливень превративший поле в сплошную грязь.

Понятно, СССР-цы как лучше техничнее, были более «поворотливые», свободнее обращались с мячом и легко выиграли матч с крупным счетом 8-3 (3-1 и 5-2).

Сборная Одесской губернии составила следующим образом: Дымов (Ник.), Грушин (Ник.), Котов (Од.), Цофнас (Ник.), Шнейдер (1 матч), и Пионтковский (2 й) (оба Одесса), Попов (Од.), Штрауб (Од.), Ассир (Ник.), Полигенький (Ник.), Злочевский и Левков (Од.).

Сборная СССР играла в обычном своем составе, за исключением вратаря (Норов) и правый край (Шпаковников).

У одеситов достоин похвал молодой Дымов. Безусловно при должной работе из него выработается классный вратарь. Впрочем, и сейчас он является сильнейшим из видевших нами на Украине голкиперов (не исключая и Норова).

Думается, что Жук сыграл бы лучше Грушина, а грубого Левкова заменил бы с успехом Прокофьев. Кроме отдельных слабых мест, команде сильно вредило отсутствие тренированности.

Чувствуется, что одесситы и николаевцы редко играют в одной команде и мало знают друг друга. Этого недостатка не могла компенсировать ни полная самопожертвованная игра Дымова, ни напор Злочевского и Штрауба.

Первый матч прекрасно судил И.И.Савостьянов, второй – в общем удовлетворительно провел судья из местной судейской коллегии».

Газета «Красный спорт» Москва, 14.06.1925.

ЛЕНИНГРАДЦІ У ХАРКОВІ.

7 і 8-го червня відбудуться в Харкові футбольні змагання з ленінградською командою «Червоний Путиловець».

Газета «Вісти ВУЦВК» Харків, 3.06.1925.

Одесские текстильщики будут играть в футбол с московскими

Вчера 11 июня утром прибыла футбольная команда одесских текстильщиков, вызванная московским губотделом союза для товарищеских игр с московскими текстильщиками.

Первый матч состоится завтра в

Серпухове. Вторым 14-го июня на Обуховской мануфактуре. Третий предполагается в середине будущей недели устроить в Москве. Прибывшая команда победила в этом сезоне сборную московскую команду.

Пожаров.

Газета «Голос текстилей» Москва, 12.06.1925.

«11 июня в 10 часов утра прибыла команда одесских футболистов «Канатчиков», вызванная московским губотделом союза текстильщиков.

Первый матч состоится 11 июня в Серпухове. Вторым – 14 июня в Глухове, Богородского уезда, и третий – предполагается устроить в Москве в середине будущей недели.

Прибывший состав одесской команды победил сборную Москву в этом сезоне».

Газета «Молодой Ленин» Москва, 12.06.1925.

«13 июня в Серпухове состоялся матч лучшей одесской команды «Канатчики» (побившей в этом сезоне сборную Москву) с серпуховской командой текстильщиков. Игра носила крайне оживленный характер и окончилась без результата — 0:0.

14 июня, в Глухове, в присутствии 8 тысяч зрителей-рабочих местных фабрик, состоялся второй матч «Канатчиков» с глуховской командой текстильщиков. Игра после упорного сопротивления текстильщиков окончилась со счетом 1:1.

16 июня, на поле Красных Хамовников (Девичье поле), состоится третий матч, со сборной командой текстильщиков, составленной из лучших московских игроков».

Газета «Молодой Ленин» Москва, 16.06.1925.

«16 июня на поле Красные Хамовники происходил футбольный матч одесской команды «Канатчиков» и сборной московской командой текстильщиков. Матч собрал много зрителей. Игра началась очень живо и весь первый хавтайм в сильном темпе. В середине хавтайма «Канатчики» получают одиннадцатиметровый штрафной удар, и первая половина игры заканчивается со счетом 1:0 в пользу Москвы. После перерыва игра ведется в несколько ослабленном темпе, и «Канатчики» получают еще один гол. Матч заканчивается 2:0 в пользу текстильщиков».

Газета «Молодой Ленин» Москва, 18.06.1925.

«ОДЕССКАЯ КОМАНДА В МОСКВЕ.

13 июня состоялся в Серпухове матч лучшей одесской команды канатчиков с командой текстильщиков, который закончился вничью — 0:0. 14 июня в Глухове в присутствии 8000 рабочих местных фабрик состоялся второй матч с глуховской командой текстильщиков. Игра окончилась со счетом 1:1. 16 июня команда играет на поле Красных Хамовников со сборной командой текстильщиков».

Газета «Известия» Москва, 17.06.1925.

Одесские текстильщики сегодня играют в футбол с московскими

Сегодня на поле «Красные Хамовники» (Девичье поле, в Москве) состоится интересный матч в футбол между командой одесских текстильщиков (сильнейшая команда, побившая в этом сезоне сборную Москву со счетом 2:1) и командой «Сборная московских текстильщиков».

Одесские текстильщики сыграли два раза в футбол с московскими

Одесса—Серпухов

В субботу 13 июля футбольная команда одесских текстильщиков играла в Серпухове со сборной командой

серпуховских текстильщиков. На игру, несмотря на будничность дня, пришло свыше 300 рабочих. Гости встретили радушно.

Игра шла очень напряженно. Обе стороны оказались очень сильными, техника игры была великолепной.

Кончилась игра вничью—0:0. Серпуховцы гостями остались довольны, пригласили их приехать и сыграть с ними еще раз.

Одесса—Богородск

В воскресенье 14 июля одесская команда играла с сборной командой богородских текстильщиков на Глуховской мануфактуре. На игру собралось около семи тысяч рабочих.

Игра шла очень оживленно. Обе команды не уступали друг другу и кончили игру вничью, со счетом 1:1.

Газета «Голос текстилей» Москва, 16.06.1925.

«ПОСЛЕДНИЙ МАТЧ С ОДЕССОЙ. СНОВА ВНИЧЬЮ.

В воскресенье 21 июня был решительный матч между командой одесских канатчиков и сборной Серпухова. На игру пришло 7 тысяч человек — почти весь город.

Несмотря на дополнительные десять минут, игра кончилась без результата 0:0».

Газета «Голос текстилей» Москва, 23.06.1925.

«ОДЕССКИЕ КАНАТЧИКИ СЫГРАЛИ В ФУТБОЛ С МОСКВИЧАМИ. ВЫИГРАЛИ МОСКВИЧИ. Во вторник, 16 июня, на поле «Красные Хамовники» (В Москве) состоялся матч в футбол между командой города Одессы (текстильщики с канатного завода) и сборной командой московских текстильщиков.

Ровно в 6 часов 15 минут по свистку судьи на поле выбегают в зеленых рубашках одесситы, за ними в красных рубашках выбегают московские текстильщики. Одесситы сразу берут мяч в свои руки, но через пять минут игра переносится в центр и мяч переходит от одних к другим воротам. Москвичи играют плохо, чувствуется несыгранность игроков, волнуются. Одесситы, наоборот, играют хорошо, спокойно, с замечательной техникой. Зачастую та и другая партия мажут у самых ворот.

На 35-й минуте за неправильный толчок одесского игрока на штрафной площадке, судья дает в ворота Одессы штрафной удар на расстоянии 11 метров. Игрок Шапошников из Орехова-Зуева сильным ударом забивает гол. Далее игра идет ровно и первый хавтайм (первая половина игры) оканчивается в пользу московских текстильщиков.

Во второй хавтайм Одесса прижимает москвичей совсем к воротам и начинает то и дело их обстреливать. Но благодаря хорошей игре голкипера москвичей товарища Николенко, мяч вбить не удается.

На 30-й минуте бек Одессы промазал, и москвичи вбили второй мяч. Москвичи переходят в наступление, но хорошая защита Одессы дает им отпор и матч заканчивается 2:0 в пользу московских текстильщиков. Несмотря на платный вход, рабочих на игру пришло более 4 тысяч».

«ОДЕССА – СЕРПУХОВ.

Воскресного состоялся повторный матч-реванш команд Одесса «Канатчики» и сборной Серпухова. Игра привлекла громадное количество зрителей. На сей раз игра носила также довольно оживленный характер, но как и в первый раз не дала никакого результата, закончилась счетом 0:0. Все атаки серпуховичей и одесситов разбивались хорошей игрой защиты обеих команд. Больше напора было со стороны Серпухова, перестановка в линии форвардов не дала положительных результатов в команде благодаря тому, что совершенно отсутствуют тренировки, нет сыгранности. Серпуховичи больше вели игру правым краем, особенно в первом хавтайме».

Газета «Набат» Серпухов, 3.07.1925.

Одесса—Реутово - сборная

В субботу 20-го июня на поле Рутовской фабрики (Московской губ.) играли в футбол команда одесских текстильщиков и сборная команда Реутовской и Балашинской фабрик.

На поле глядеть на игру и приветствовать одесских гостей пришло около 3 тысяч рабочих.

В первой половине игры перевес брали одесситы. Хавтайм (половина игры) кончился со счетом 1:0 в пользу Одессы.

Во втором хавтайме реутовцы раскачались, стали насеждать на Одессу и вбили ей один гол. Так и кончилась игра вничью 1:1.

Играли одесситы великолепно, особенно хорош был бек (центральная защита). Реутовскому голкиперу (охраняющему ворота) все время туго приходилось: здорово наседали одесские ребята.

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ НИКОЛАЕВ—ТАГАНРОГ.

Находящаяся в настоящее время в Таганроге николаевская футбольная команда имела встречу со сборной Таганрога, из которых в первый день она выиграла 2-1 в свою пользу, вторая встреча Таганрога оказалась более плачевной для него. Несмотря на то, что Таганрог выступил в самом боевом составе, все же Николаев вышел победителем с крупным счетом 5—1 в свою пользу.

Газеты «Голос текстилей» Москва, 28.06.1925 та «Молот» Ростов-на-Дону, 25.06.1925.

21.06. «Желдор» Катеринослав – сб. Ростова-на-Дону – 3-0.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ РОСТОВ-КАТЕРИНОСЛАВ.

14-го червня на майдані желдор

відбулися змагання по футболу між командами Ростов-(збірна)-Катеринослав-(желдор).

Наслідки змагання 3-0 в користь катеринославської команді «желдор»».

Газета «Зірка» Дніпропетровськ, 15.06.1925

РОСТОВ — ЕКАТЕРИНОСЛАВ — 1:0.

В субботу 13-го июня на поле «Желдора» в Екатеринославе—против «Сборной Ростова» выступила команда «Губсофиакульта», проигравшая недавно в Ростове 1:5, 1:5. Игра екатеринославцев ничем не отличалась от их игры в Ростове, ростовские же футболисты играли хуже, чем когда бы то ни было. Странно было смотреть на безалаберную игру недавних победителей. Играли бессистемно, как то нехотя, спустя рукава. Счастливого исключения, в этом смысле представляли: Крамшин и Грошев, остальные были неузнаваемы. Игравший на месте центра—нападения т. Дагаев—вовсе не мог вести расстановки. Также плохо играли Муликов и А. Серлин. Вообще наши «спецы» почему-то слишком смело играют против слабого противника, а перед, относительно, классной командой сдают до класса... детских команд. В этот день игра сложилась неславно, интереса не представляла и кончилась победой Ростова с результатом 1:0. Мяч был вбит с пенальти. Судил игру Комаров.

ЕКАТЕРИНОСЛАВ—РОСТОВ—3:0.

Воскресный матч Ростова против «Желдора», на том же поле привлек большое количество зрителей, ожидавших увидеть красивую игру Ростова.

Отдохнувший с дороги Ростов, пополненный четырьмя лучшими игроками—играет лучше вчерашнего. Матч проходит в интересных комбинациях. Схватки происходят то у одних, то у других ворот. Наша центровая тройка играет заметно хуже екатеринославской, обладающей стремительностью и верным пасом. Защита Екатеринослава играет превосходно. Долгое время результата нет, наконец, левый инсайд Екатеринослава, будучи в офсайте, принимает мяч с правого фланга и вбивает гол Ростову. До перерыва результат не изменяется.

Во второй половине игры екатеринославцы все сильнее и сильнее теснят «Сборную». Ростовцы путаются, теряют места, волнуются. Форварда «Желдора» легко пассивуются и смело подходят к воротам.

Два мяча, забитые во второй половине игры, в ворота Ростова—окончательно решают участь матча.

Игру проиграли со счетом 0:3.

Состав Ростова таков: в голу Чеботарев, в защите Дагаев и М. Серлин—в полузащите—Волдырев, Опанасенко и Мельничук; в нападении: Навакович, Муликов, Крамшин, А. Серлин и Грошев. Судил игру Бариллов.

Алек.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 19.06.1925.

Ростов--Екатеринослав.

13 и 14 июня на площадке жел. дор клуба состоялись футболматчи между сборной командой г. Ростова и командами губмилиции и желдор 1-я. Первый день гости играли очень вяло, с переменным успехом, в первом хавтайме Ростову удалось вбить 1 гол с пенеля, с таким результатом игра и закончилась.

Второй день игра была очень оживленной, но Ростову пришлось встретиться с сильным противником. Первый хавтайм игра велась с переменным успехом, все атаки Ростова, великолепно отбивались защитой желдора, игра окончилась результатом 1:0, второй хавтайм желдор показал хорошую игру, все время напирая на ворота Ростова. Ростов показал плохую технику игры, не имея ни разу возможности пробиться к воротам желдора, желдор вбивает еще 2 голя. Таким образом игра окончилась со счетом 3:0 в пользу желдора.

Ответная футбольная игра 1-й сборной команды Ростова в Екатеринославе оказалась для нас весьма поучительным уроком.

Эта удачно сложившаяся поездка, но не удачная игра 1-й сборной команды в первый день с гостившей у нас в Ростове командой ГСФК достаточно слабой и второй день с сильной командой железнодорожников, вполне достаточно выявили, что с таким подбором игроков в сборную команду—даже не уделаешь.

Каждодневные перестановки игроков, поиски различного рода комбинаций, как в нападении, так и в защите, привели команду Ростова к полной деморализации сил.

Особенно это сказалось в первый день игры, когда команда Ростова выступила с запасом, да вдобавок еще тербруя центр нападения, который, к слову сказать, не оправдал своих надежд, внеся достаточно разложение в ряды нападения. Защита точно также «мазала» и, не будь штрафного в пользу Ростова, игра бы закончилась 0:0, но случайный штрафной дал возможность Ростову уйти «победителем» со счетом 1:0.

20.06. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону-2 – Сталино – 0-1.

21, 23.06. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону – Сталино – 0-4, 1-2.

27.06. «КФС» Ростов-на-Дону – Сталино – 1-1.

«СТАЛИНО – РОСТОВ.

С большим интересом прошли встречи команд Сталино с ростовскими командами. В игре со второй сборной Ростова, Сталино одержало победу при счете 1-0. Первая сборная Ростова выступила в удачном составе и в результате проиграла 4-0. В третий день, после однодневной передышки Сталино снова встретилось с первой сборной Ростова и после упорной и интересной игры вновь выиграло со счетом 2-1. В последний день против ослабленной к-ды Сталино, выступила команда кл. Крайсовпрофа. игра свелась к ничьей 1-1».

РОСТОВ—ЕКАТЕРИНОСЛАВ.

(От нашего корреспондента).

Выехавшая в Екатеринослав сборная футбольная команда Ростова провела 2 матча с лучшими местными командами.

13-го июня ростовцы встретились с командой губмилиции. Игра прошла ровно, но вяло и закончилась счетом 1:0 в пользу Ростова. Мяч забит со штрафного удара Дагаевым.

На другой день против Ростова выступила команда железнодорожников. Этот матч, носивший оживленный характер, дал екатеринославцам более крупный выигрыш—3:0.

Екатеринославцы играли в общем грубо.

Подробный отчет в следующем номере.

Газеты «Грядущая смена» Дніпро, 20.06.1925
та «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 16.06.1925.

Второй день игры внес не меньше сумятицы в команду Ростова. Обновленная линия защиты, новая линия полузащиты, измененный состав нападения, совершенно не сыгранный друг с другом, да вдобавок еще сильная противная команда железнодорожников, окончательно деморализовали команду и явились причиной крупного поражения команды Ростова со счетом 3:0.

Команда Екатеринослава выиграла благодаря своей исключительной сыгранности и хорошей игре некоторых игроков, как напр., передний защиты, крайние нападения и др.

Донсовфизкульту нужно окончательно утвердить постоянный состав сборной команды и обязать ее серьезно тренироваться, освобождая игроков ее от матчей весеннего розыгрыша хотя бы один раз в неделю.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 18.06.1925.

Газета «Красный спорт» Москва, 19.07.1925.

Сталино — Ростов — 1:0.

Сталинские футболисты, одержавшие ряд ценных побед, в том числе и победу над сильным одесским «Местраном» (игравшим недавно в Ростове), — выступали 20-го июня против «2-ой Сборной команды Ростова».

В преимуществе сталинцев никто не сомневался и первые минуты игры красноречиво засвидетельствовали это. Команда «Сталино» имеет ряд перво-классных игроков, хорошо владеющих мячом, обладающих сильным, напористым бегом и ровным длинным ударом.

Прочной спайки, присущей перво-классным командам, у сталинцев нет. Есть сыгранность между несколькими отдельными игроками, в частности между правым полузащитником и правым флангом нападения, общей же спайки игры не видно. Однако, это не мешало нашим гостям вести непрерывное нападение, при том же без особых затрат сил и энергии. Имея в рядах нападения одессита Прокофьева (известно как попавшего в сталинскую команду) — сталинцы легко справлялись с полузащитой и близко подходили к воротам Ростова. В один из таких моментов одессит Прокофьев с близкого расстояния вбил гол. Оставшееся до перерыва время также прошло в преимущественном нападении сталинцев, однако, хорошая игра голкипера Борисенко много раз спасала ростовские ворота от возможных мячей.

После перерыва картина мало изменилась, но ростовцы переменяли систему игры. Новая «система» второй Сборной заключалась в том, — что вся команда подтянулась к своим воротам и в течение всех сорока пяти минут отбивалась от назойливых сталинцев.

В общем вся игра происходила в пределах штрафной площадки, на которой временами собиралось до 20 игроков! Сколько там было толчков, законных и незаконных, сколько там было подножек, офсайдов, «рук»! Об этом никто не знает, но было их много. Судье, — даже при максимально-напряженном внимании невозможно уследить за подобной игрой, а отсюда и негодование на судью, как со стороны гостей, так и со стороны ростовцев. Кстати, необходимо Донсовфизкульту, в частности футбольной подсекции и коллегии судей, обратить внимание на поведение игроков по отношению к судье.

Игра второй половины не дала никакого результата. Общая победа «Сталино» выразилась в одном мяче.

«Вторая Сборная» вновь перестроенная перед игрой со сталинцами, опять показала свою малоспособность выступать против серьезных команд и гораздо целесообразней было бы на межгородских матчах в первый день выпускать не «2 Сборную», а одну из сильных клубных команд («КФС», «Университет», «Флору»). Это было бы значительно интересней.

Новус.

«СТАЛИНО» — «РОСТОВ» — 4:0.

Снова ростовцы проиграли. И проиграли довольно внушительно. Основной причиной этого является неудачный состав «Сборной».

Команда Ростова, тщательно перекраиваемая к каждому матчу чьей-то «магической рукой», и на этот раз была «скроена» крайне неудачно. Состав команды, выставленной против Сталино, был исключительно страшен. Отсутствие в защите Далева, которого, конечно, не заменили, да и не могли заменить ни М. Серлин, ни Барилев; отсутствие в полузащите Крамшина, поставленного в центр нападения и, наконец, совершенно непонятное выступление определенно слабого полузащитника Матвеева заставляет нас думать или о несерьезном отношении к делу лиц, выбирающих «Сборную» команду, или о полной их некомпетентности.

На наш взгляд и тот и другой случай должен заставить вышестоящие органы совфизкульты обратить на этот факт особое внимание. Нельзя же из-за несерьезности или некомпетентности нескольких человек выпускать на интересное спортивное соревнование команду определенно слабую, не могущую провести ни одной удачной комбинации, команды, защита которой кроме бессмысленных ударов вверх и в публику ни к чему не способна.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 23.06.1925.

Стоит ли после этого удивляться поражению Ростова, стоит ли всю вину поражения приписывать неудачной игре нападения, или того смешней, слабому, неумелому суждению Ланухина.

Поражение Ростова ни в какой зависимости не стоит от суждения Ланухина. Для нас ясно, что сталинская команда далеко не слаба, но команда с которой «Сборная Ростова» (сборная в смысле лучшая, а не в смысле «сборная») сумеет поспорить, а может быть и обыграть. В этом нет ничего удивительного. Гораздо удивительнее смелость лиц мало понимающих по случаю мудрецов при выборе «Сборной».

Еще раз повторяем: Донсовфизкульт должен обратить на этот факт определенное внимание и вручить дело выбора сборных команд более авторитетным и более разбирающимся в футбольной игре людям. В противном случае ростовские футболисты в свою сезонную страницу, кроме побед над Азовым и Новочеркасском, больше никаких побед не смогут написать.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 24.06.1925.

«СТАЛИНО» — «РОСТОВ» 2:1.

Вторичная игра «Сборной Ростова» с Сталино подтвердила высказанное нами предположение в предыдущей рецензии.

Сборная Ростова, несколько измененная в составе, доказала равенство с сталинскими футболистами. Правда, и на этот раз Ростов проиграл, но проиграл только в цифре, но не в соревновании. В соревновании ростовцы оказались вовсе не слабее своих противников.

Первая половина игры сложилась очень неудачно для Ростова. Два мяча, вбитые Прокофьевым, конечно, не явились результатом преимущества сталинцев. Игра проходила в обоюдной борьбе и только неуверенная игра защиты, а может быть и просто случай, позволил сталинцам, в лице одессита Прокофьева, запастись парой легких, пуштяковых мячей.

Вторая половина игры прошла в более живой и интересной схватке. Ростовские передовые нападали энергичнее. В полузащите прекрасно работали: Мельничук, парализовавший игру Прокофьева, и вездесущий Опанасенко. Игра Крамшина на месте бека подчеркнула его безусловную полезность,

именно как защитника. Жаль только, что в защите отсутствовал Дагаев. Он безусловно был бы хорошим партнером Крамшину.

Игра шла ровно.

Минут за 15 до финального свистка, с удачной подачи крайнего левого Грошева, Муликову удается вбить ответный мяч. В оставшееся до конца время ростовские футболисты «жмут» своих гостей и только блестящая игра беков спасает Сталино от нескольких верных мячей.

Игра закончилась преимуществом Сталино в цифре 2:1.

Необходимо отметить в команде «Сталино» хорошую игру полузащитников Навальнева и Щербакова и в нападении Прокофьева и Головнева.

У ростовцев хороши Крамшин, Опанасенко и Мельничук. Сравнительно ровно играло нападение, за исключением Новоковича, который за последние игры значительно ослабел.

А в общем «Сборная Ростова», подправленная еще несколькими игроками, при постоянной тренировке — может стать сильной командой, для которой Сталино и Одесса и Харьков будут достойными противниками.

Новус.

«СТАЛИНО» — «К. Ф. С.» — 1 : 1.

Четвертая встреча Сталино с ростовскими футболистами, кончилась не совсем благоприятно для гостей.

На этот раз против Сталино выступала одна из лучших наших городских команд — «К. Ф. С.», которая свела игру с «непобедимым» противником вничью — 1 : 1.

Правда, на этот раз сталинцы не играли с такой энергией и с таким пылом, как играли в предыдущих встречах, но все же стремление выиграть, хоть немножко, но выиграть, было заметно. И нужно отдать справедливость команде «К. Ф. С.», с первых же минут уловившей всю, в общем далеко не сложную, тактику противника и умело парализовавшей все опасные комбинации игры, болевшую часть которых группировалась «вокруг да около» В. Прокофьева.

Прокофьев, очень хорошо сдерживаемый Мельничуком и Опанасенко, конечно, не мог играть так, как он играл в первых двух встречах с ростовцами, а отсюда и все нападение играло значительно слабее. Ведь не секрет, что большая часть успеха сталинского нападения зависит от игры Прокофьева. В этот день игра Прокофьева была сведена до минимума. В результате ни од-

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 25.06.1925.

ного ослепного удара в ворота Ростов! Вся же остальная команда вовсе не страшна даже «К. Ф. С.».

«К. Ф. С.» свободно справлялся с противником и временами, энергично нападая, заставлял много поработать сталинских защитников, чтобы избежать команду от поражения.

В общем же игра прошла очень живо и интересно.

Результат игры 1 : 1 был достигнут еще до перерыва. Вторая половина результата не изменила и встреча кончилась ничьей.

Хорошее впечатление оставляет игра «К. Ф. С.» в целом, за исключением некоторых, пожалуй незначительных шероховатостей. Из отдельных игроков как всегда, хороши: Мельничук, Опанасенко, Муликов и выступавший за «К. Ф. С.», нахичеванец Галаджев. Последний вырабатывается в классного нападающего, с хорошим бегом, сильным и метким ударом и прекрасным обращением с мячом.

Удачно играл Болдырев. Два хороших мяча взял голкипер Ангилон.

Нельзя не отметить ровного, беспристрастного суждения К. Дагаева.

НОВУС.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 26.06.1925.

«РАБІС-ШТУРМ У ТАГАНРОЗІ.

Збірною футбольною командою Таганрогу закінчилось на користь «Р.-Штурму» - 1-0 та 1-0».

Газета «Вісті ВУЦВК» Харків, 1.07.1925.

«ХАРЬКОВ (ШТУРМ) — ТАГАНРОГ (СБОРНАЯ)

28 июня в Таганроге состоялись интересные футбольные встречи приезжавшей харьковской к-ды. «Штурм» со сборной Таганрога. Оба дня закончились победой «Штурма» с одинаковым счетом 1-0. Из Таганрога к-да «Штурм» выехала в Ленинград».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 2.07.1925.

27.06. Ст. «Червона Пресня». Судья: В.Стрепихеев (Москва). «Червона Пресня» Москва — Одеса — 2-1 (1-0).

28.06. Ст. «ОПВ». 4000 глядачів. Судья: І.Савостьянов (Москва). Москва — Одеса — 1-3 (1-2).

«КРАСНАЯ ПРЕСНЯ — СБОРНАЯ ОДЕССЫ.

27 июня на стадионе Красной Пресни состоялась футбольная встреча Красной Пресни со сборной Одессы. Последняя встреча и проигрыш Пресни команде РКИМА, и удачная игра Одессы со сборной СССР - 0:0, давали

повод предполагать легкую победу последних. Игра была неинтересной, вялой и скучной. В результате встречи выиграла команда Красной Пресни со счетом 2:1».

Газета «Известия» Москва, 1.07.1925.

«ОДЕССА – МОСКВА

Игра одесситов с Красной

Пресней слегка охладила интерес публики, ожидавшей после победы Красной Пресни, явной победы Москвы, но все же 28-го июня на стадионе ОГПВ посмотреть игру сборных команд Одессы и Москвы, собралось свыше 4000 человек. С опозданием около часа, против назначенного времени, по свистку И. Савостьянова, на поле вышла Москва в составе: Трофимова, Рущинского, Лапшина, Квашина, Селина, Ноготкова, Старостина, Артемьева, Троицкого С., Канунникова и Холина А. Одесса усилила свой состав: Тиникин, Жук и Котов, Чернобыльский, Шнейдер и Попов, Штрауб, Коваль, Осипенко, Злочевский и Левков.

Игра начинается сильным натиском Москвы и уже на 11 минуте С. Троицкий с подачи Канунникова не сильным ударом пласирует мяч в сторону от вратаря. После забитого Москвой мяча инициатива целиком переходит к Одессе, которая показывает дружное, стремительное нападение и толковую, крепкую защиту. Москва играет поразительно вяло и на 33 и 40 минуте пропускает в свои ворота два мяча.

Вторая половина игры проходит в явном преимуществе Одессы, нападение же Москвы, несмотря на произведенную перегруппировку, играет все хуже и хуже. На 30 минуте прорыв Злочевского дает Одессе третье и последнее очко. Остаток времени, несмотря на некоторое оживление нападения Москвы, результата не дает и игра заканчивается 3:1 в пользу Одессы.

Против ожидания, в этот день, Одесса показала отличную сыгранность, сильный напор, вполне приличную технику и тонкое понимание игры, вполне заслуженно выиграв соревнование.

Особого внимания заслуживает игра защиты на положении «вне игры», совершенно отсутствующая у москвичей. Из отдельных игроков Одессы отметим правого крайнего нападения Штрауба, обладающего сильным бегом и ударом, выдвигающими его в ряды лучших игроков СССР.

Команда Москвы играла отвратительно, блистая отсутствием техники и сыгранности. Из отдельных игроков заметно выделялся только Холин, находящийся сейчас в хорошей форме; все остальные играли ниже всякой критики.

Можно надеяться, что вполне заслуженное поражение заставит секцию игр МГСФК более внимательно относиться к составлению сборных команд. Весьма слабо провел игру И. Савостьянов.

КРАСНАЯ ПРЕСНЯ – ОДЕССА – 2-1.

Казалось бы, после неудачной

игры с РКИМА красно-пресненцы должны были проиграть классной одесской команде, но вышло, как это частенько бывает в футболе, наперекор всякого рода предположениям, Красная Пресня с самого начала ретиво взялась за игру и провела соревнование в общем удачно для себя. Одесситы показали приличную технику, кое-какие комбинации, но продуктивность в игре отсутствовала. Много «подкузьмила» игрокам неудачная погода – отчаянная жара в первом хавтайме и сильный дождь во втором. Темп игры не оправдал ожиданий. Соревнование протекало все время вяло и медленно, оживляясь лишь моментами.

До перерыва нападала, главным образом, Пресня, но из-за беспомощности своего нападения, атаки ее не давали результата почти до самого конца хавтайма. На 39 минуте Леута прорывается, сильным ударом попадает в штангу, и отлетевший от нее мяч Старостин вносит головой в ворота Одессы.

Во втором хавтайме нападают также москвичи. Вскоре Исаков хорошим верховым ударом забивает второй гол. Лениво играющие одесситы подтягиваются и в дальнейшем забирают инициативу игры. Однако, поздно для того, чтобы отквитаться. Лишь один, правда, красивый гол (с левого края) сумели они забить до конечного свистка судьи.

Победители-пресненцы играли в обычном составе, выставив еще только Бухтеева, перешедшего из МСФК».

Газета «Красный спорт» Москва, 5.07.1925.

«Москва с Одессой в футбол сыграли. Выиграла Одесса.

В воскресенье, 28 июня, в присутствии 7 тысяч человек зрителей встретились в Москве футбольные команды: сборная Одесса и сборная Москва.

С первых же минут игра пошла с подъемом — живо и интересно.

Москва загнала в сетку Одессы первый мяч. К концу первого хавтайма Одесса один за другим вбивает 2 красивых мяча в ворота Москвы.

Со стороны Одессы проявил себя прекрасной техникой, быстрой и ловкой игрой правый край. Во втором хавтайме Одесса усиливает напор на ворота Москвы и за 30 минут до конца вводит еще один мяч в сетку Москвы. Игра закончилась поражением Москвы со счетом 3:1 в пользу Одессы».

Газета «Голос текстилей» Москва, 30.06.1925.

«СБОРНАЯ ОДЕССЫ РАЗБИЛА СБОРНУЮ МОСКВУ.

Вторую очередную не-

ожиданность принесла встреча сборной Одессы со сборной Москвы, происходившая 28 июня на стадионе ОГПВ.

Судя по предыдущему матчу, с определенно слабо игравшей Пресней можно было ожидать легкую победу Москвы, команды, состоящей из лучших игроков. Но картина получилась совсем иная.

Прежде всего, на поле "сборная Москва" выходит в составе ином, чем было указано в афишах. Нет Исакова, которого заменили С. Троицким, нет Ратова, замененного Квашниным, и нет, - а это особенно больно ощущается, - вратаря Соколова, которого даже не может заменить часто равноценный Балашов (побитый накануне в игре с Одессой). В ворота ставят Трофимова.

С первых же минут обе команды забирают отчаянный темп игры, а здесь уже чувствуется преимущество Одессы в быстром беге и ловкости.

Первый гол прекрасно проводит в ворота Одессы центр нападения Троицкий, после чего игра ведется перемененно до конца, когда одесситы, один вслед за другим, проводят два мяча в ворота Москвы.

Во второй половине игры Москва получает еще один мяч. Москвичи утомлены, видимо, пали духом, еле передвигаются по полю. Со счетом 3:1 - Одесса уходит победительницей.

СБОРНАЯ ОДЕССА – КРАСНАЯ ПРЕСНЯ.

27 июня на стадионе

Красной Пресни хозяева поля принимали сборную команду Одессы, как известно, успешную составить себе хорошую рекомендацию своей игрой (0:0) со сборной СССР.

Матч собрал громадное количество публики. Трамваи в центре брались с бою, у касс длинные хвосты. Трибуны переполнены до отказа.

И вот, несмотря на громадный интерес, проявленный к соревнованию, игра прошла вяло, бледно, скучно.

Досадно было смотреть на игроков, чуть "проминающихся" на поле,двигающихся с какой-то апатией. Плохое настроение усугубляла неблагоприятная погода.

Пресненцы играют все так же слабо. Сыгранности - никакой.

Одесса сильна нападением, быстро и умно раскладываям мячи. Все нападение хорошо тренировано. Первый гол забивают пресненцы незадолго до конца хавтайма. После перерыва пресенец Исаков проводит второй красивый и сильный мяч.

Очень хороший гол сделал левый край Одессы, проведший мяч через линии полузащиты и защиты.

Игра окончилась со счетом 2:1 в пользу Пресни».

Газета «Рабочая газета» Москва, 30.06.1925.

«ТВЕРЬ ПОБЕДИЛА ОДЕССУ.

Нашумевшая своей игрой в

Москве сборная футбольная команда Одессы прибыла в Тверь и выступила против сборной команды Твери. Тверь вышла победительницей со счетом 1:0.

На поле присутствовало до 3000 народа. Большей частью рабочие-текстильщики, которые так увлеклись футболом, что составили подписной лист и набрали по фабрикам тысячи подписей - на вызов в Тверь сборной Москвы и Красной Пресни».

Газета «Рабочая газета» Москва, 16.07.1925.

**Сборная Твери победила
сборную Одессы**

Сборная футбольная команда Одессы, побившая Москву, приехала к нам и играла со сборной командой Твери на поле «Пролетарки».

В первом хавтайме (половина игры) игру было взяли одесситы, но к концу первого хавтайма тверяки перешли в наступление и за пять минут до окончания первого хавтайма тверяки вбили в ворота Одессы первый гол.

Тверь вышла победительницей со счетом 1:0.

**ТВЕРЬ.
Поражение сборной
Одессы.**

В среду, 1 июля, на поле «Пролетарки» состоялся интересный международный футбольный матч между «Сборной Одессы — Сборной Твери. После красивой корректной игры победу одержала Тверь со счетом 1:0. Победителем играют в составе: вратарь Кидрицкий, защита — Клякин и Рыжиков, полузащита — Коршунов, Мясин, Кошмаров, нападение — Боловников, Романов, Габитов, Кошлов А., Кошлов А. Очень удачно судит Якузов.

Газеты «Голос текстилей» Москва, 10.07.1925 та «Красный спорт» Москва, 19.07.1925.

«ПОРАЖЕНИЕ ОДЕССКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

Одесская сборная команда

футболистов, с успехом выступавшая в Москве, выигравшая у сборной команды Москвы, выезжала в Тверь, где и проиграла сборной команде города с результатом 1:0. Теперь картина получается совсем туманная: Одесса бьет Москву, у Одессы выигрывает Тверь, всегда проигрывавшая матчи москвичам».

Газета «Известия» Москва, 8.07.1925.

05.07. Ленинград – Харьков – 5-1.

06.07. Ленинград-2 – Харьков – 1-0.

«ХАРЬКОВ I – ЛЕНИНГРАД II

6-го июля «Сборная Харь-

ков I встретилаcь со «Сборной Ленинград II» (Тяпкин, Г.Гостев, Константинов, И. Хухтинов, Хромов, Состонов, Радионов, Мурашев, Ахангельский, Кусков и Богданов). Харьковцы снова потерпели поражение от ленинградцев. Результат игры 1:0 в пользу «Сборной Ленинград II»».

Газета «Красный спорт» Москва, 12.07.1925.

Харьков — Ленинград 5:1

Ни один матч, ни в Ленинграде, ни в Москве, не собирал столько зрителей, как воскресный матч между победительницей первенства в СССР — «Сборной Харькова» и «Сборной Ленинграда», победительницей вернувшейся из Финляндии. Гражданский стадион имени В. И. Ленина с трудом вместил свыше 11.000 зрителей, горячо приветствовавших харьковских и ленинградских игроков. Интернационал, свисток рефери — и исключительный матч начался.

Харьковские футболисты технически очень сильны, но на этот раз не имеют сноровки, в противоположность ленинградцам, показавшим блестящую технику и отличную тренировку. Медлительный темп игры, чуждый гостям, окончательно «разбалтывает» «Сборную Харькова». Всеобщее сбиение в победе Ленинграда начинается незаметно. Уже к концу тайма победа Ленинграда становится ясной. На 40-й минуте Бутусов вбивает первый гол, а за минуту до конца Харьков получает со штрафного еще гол.

После перерыва ленинградцы окончательно «садятся» на противника и, классно комбинируя, вбивают еще пару мячей. Только уже к концу харьковцы берут «свой» быстрый темп и уходят от «сухой». За пять минут до конца Ленинграду удается вбить еще гол. Под гром аплодисментов и со счетом 5:1 кончается этот редкий матч.

Вчера «Харьков» потерпел снова поражение от младшей сборной Ленинграда. Игра ведется в спокойном живом темпе, с небольшим перевесом на стороне Ленинграда. На 15 минуте, с подачи Родионова, Архангельский вбивает первый и последний гол в ворота «Харькова». «Харьков» подтягивается, часто переводит игру на поле противника, но атаки ворот Ленинграда не дают результата. После перерыва «Харьков», блестя красной игрой, создавая ряд захватывающих моментов, пытается отквитаться, но либо «нажмет», либо «пасует» перед на редкость крепкой защитой Ленинграда (особенно Систовена и Хухтинена). Результат 1:0.

Газета «Красная газета» Ленинград, 7.07.1925.

ВТОРОЕ ПОРАЖЕНИЕ «СБОРНОЙ» ХАРЬКОВА.

Вчерашняя встреча «Сборной» Харькова и второй «Сборной» Ленинграда привлекала на стадион им. В. И. Ленина большое количество зрителей. Игра ведется значительно ровней, нет напряженности первого дня.

Команда Харькова, как и Ленинградская команда, играет с измененными составами. Во вторую «Сборную» Ленинграда вошли новые игроки: Архангельский, Систовен и др. Уже на 6—7 минуте ленинградцы начинают теснить команду Харькова и на 12 минуте Родионов хорошо подает мяч на центр, где Архангельский сильным ударом головой забивает мяч в угол.

До конца тайма Харьков не удается выровнять счет.

Второй тайм начинается сильным натиском Харькова. Минут 15—20 они атакуют гол ленинградцев, но стойкая защита Ленинграда не дает команде Харькова закончить комбинации. Прекрасно отдельные мячи берет молодой голкипер — Тряпкин («Большевик»). Несмотря на старание обеих сторон, ни одной не удается до конца игры изменить счет: игра кончается вторым поражением команды Харькова при счете 1:0 в пользу «Сборной» Ленинграда.

Газета «Новая вечерняя газета» Ленинград, 6 та 7.07.1925.

«ЛЕНИНГРАД — ХАРЬКОВ — 5-1.

5 июля Ленинград после трехлетнего перерыва посетила сборная команда харьковских футболистов. Встреча вызывала естественный интерес: с одной стороны «чемпионы СССР 1924 г.», с другой стороны — команда, только что вернувшаяся после удачных гастролей в Финляндии. Торжественность встречи усугублялась еще и тем, что она была приурочена к открытию грандиозного стадиона им. В. И. Ленина в Петровском парке. Несмотря на летний сезон и разезд ленинградцев на дачи, на игре присутствовало около десяти тысяч зрителей, полностью заполнивших вместительно трибуны стадиона. Обе команды выходят на поле в исключительно боевых составах. Харьков — Норов, Фомин, К., Кротов, Капустян, Фомин, В., Привалов, Губарев, Нотаров, Алфетов, Шпаковский и Казаков. У ленинградцев налицо все игроки, ездившие в Финляндию, — Гусев, Рузанов, Езов, Филиппов, Батырев, Гуськов, Григорьев, Бутусов, Соколов, Антипов и Егоров. Свисток судьи Г. И. Фенонов, к слову оказать впервые судившего в футбольном костюме, и игра начинается нападением Ленинграда. Темп не очень быстрый; команды «щупают» друг друга, но вместе с тем показывают вы-

сокую технически игру: ленинградцы – способность к хорошо разработанной трюковой игре (особенно полузащита), харьковцы – четкую и быструю передачу, ведущуюся по длинным ударам, а скорее короткими толчками мяча на полупрыжке. Харьковская защита и полузащита удачно противостоят атакам; несколько трудных моментов позволяют и Норову показать свою игру. Всю половину инициативы не выпускают из своих рук ленинградцы исключением нескольких минут «проблеска» у харьковцев. На 40 минуте Филиппов сильно бьет свободный удар; вратарь отбивает трудный верхний мяч, но последний отскакивает к Бутусову и сейчас же оказывается в воротах. За минуту до перерыва за удар по мячу рукой в пользу ленинградцев назначается штрафной удар. Батырев, вместо прямого удара в ворота, тихо направляет мяч в сторону, из-за не ожидавших такого афронта харьковцев вылетает вперед Филиппов и мертвым ударом посылает мяч под перекладину. К перерыву счет 2:0 в пользу Ленинграда. По возобновлении игры харьковцы опять принуждены защищаться; на 6 минуте Григорьев удачно «навесил» подачу к воротам, мяч попадает в чью-то голову и от нее к Бутусову; последний молниеносным ударом направляет мяч в угол. Игра становится азартнее. Харьков энергично пробует перевести игру. На десять минут это ему удается, но вслед за тем ленинградцы опять подходят к площадке Норова, эффектные комбинации трех центровых, и Антапов бьет в сетку Харькова четвертый по счету мяч. Харьковцы начинают грубую игру и принимают срочные меры, чтобы уйти от «сухой», что им и удается на 25 минуте, благодаря хорошему удару Казакова. Этот успех гостей сейчас же сменяется новым натиском ленинградцев. Норов резким броском классно берет верно направленный в угол удар Антипова; через минуту, однако, Соколов делает точный и резкий удар и пятый мяч попадает в харьковские ворота. Время игры идет на убыль и матч кончается, таким образом, полной победой Ленинграда, со счетом 5:1. Результат довольно неожиданный, причем Харьков обязан ему не столько плохой игрой своей команды, сколько блестящей игрой ленинградских игроков. При оценке результата нельзя не учесть, что харьковцы не имели еще ни одной игры в текущем сезоне, в то время, как победители имели прекрасную возможность отыграться на 6 играх, проведенных в Финляндии. В отчетной встрече, к тому же, ход игры сложился неудачно для гостей, так как первый свой успех ленинградцам сразу же удалось закрепить штрафным ударом. У победителей вся команда выше похвал и прекрасно сыграна. Ее форма заставляет предполагать в ней вероятного победителя «первенства СССР» текущего года при том условии, если команда будет еще иметь тренировочные игры.

«ЛЕНИНГРАД II – ХАРЬКОВ – 1-0.

Харьковским игрокам после серьезных побед в Ростове и Таганроге пришлось в последний свой приезд в Ленинград испытать и всю горечь поражений. Крупный разгром со счетом 5:1 – результат встречи с первой ленинградской сборной, – деморализующим образом подействовал на харьковцев и в игре со второй сборной у них не было заметно ни стремления к победе, ни даже привычного азарта. Только этим и можно, пожалуй, объяснить вторичную победу ленинградцев, ибо последние играли далеко не в блестящем составе: Тряпкин, Гостев, Константинов, Хухтинов, Хромов, Состонов. Радионов, Мурашев, Архангельский, Кусков и Богданов. Харьков на этот раз перестроил свои ряды – вместо защитника Фомина играл Кладько, вместо центра полузащиты Фомина В., ушедшего играть в нападение за больного Алферова, выступал Капустин. Последнего на месте крайнего полузащитника заменил Ус. Игра, в общем, носила довольно сумбурный характер и в техническом отношении сильно уступала первой игре.

Ленинградцы и на этот раз уходят с поля победителями со счетом 1:0.

Резюмируя впечатления от двух игр, сыгранных сборной Харькова в Ленинграде, можно отметить, что в настоящий момент команда далека от своей прошлогодней формы. Центр полузащиты (игравший в первый день), откровенно говоря, слаб, оба крайних полузащитника Привалов и Капустин в защите очень сильны, но своему нападению они оказывают мало поддержки. У центровых, при всей их виртуозной технике. Наблюдается временами неровность, – то в ущерб командным интересам отдельные игроки начинают вести мяч самостоятельно и, конечно, цдачно пройдя мимо одного-двух противников, выматываются и на том и кончают, то, наоборот, применяют слишком слишком передачу мяча, при чем последняя скорее показательна, чем целесообразна – чаще всего мяч передается уже крепко «закрытому» игроку. В общем, в команде нет прошлогоднего «перцу» и все же она является весьма сильным и опасным противником, считаться с коим придется всякому.

В первый день гастролей харьковцев игра была заснята кино-операторами для грандиозной фильма «Моряк с Авроры», при чем ленинградская команда представляла из себя команду моряков – Балтфлотцев, Харьковцы – сборную Норвегии, а тысячи зрителей норвежскую публику».

Газета «Красный спорт» Москва, 19.07.1925.

ПРИЕЗД ОДЕССКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

9-го июля в Ростов приехала сборная команда Одессы, одержавшая недавно победу над москвичами. В Ростове одеситы сыграют два матча.

Состав команды: Тряпкин, Жук, Ко-

тов, Попов, Шнейдер, Чернобыльский, Штрауб, Коваль, Осипенко, Злочевский, Левков; запасные: Афанасьев, Пианковский, Занкевич, Мизерский, Звенгородский, Каждан (он же-представитель команды).

Газета «Советский юг» Ростов-на-Дону, 11.07.1925.

Харьковцы в Ленинграде.

5 и 6 июля в Ленинграде состоялись игры с участием сборной команды Харькова. В первый день против гостей выступала первая сборная Ленинграда, только что вернувшаяся из Финляндии. Игра сложилась довольно неудачно для Харькова уже в первую половину, закончившуюся со счетом 2:0. После перерыва преимущество Ленинграда стало еще очевиднее, и в результате он уходит с поля победителем со счетом 5:1. У Харькова играл лучший состав—Норов, Фомин К., Кротов, Капустин, Фомин В., Привалов, Губарев, Ногаров, Шпаковский, Алферов и Казаков. Причины поражения Харьковцев надо искать в исключительно блестящей игре Ленинградской команды, хорошо сыгравшей во время гостевой поездки по Финляндии. Победенные, в общем, играли не плохо, но принуждены были уступить более классному противнику. У Харькова пока все же незаметно обычной сыгранности: в ущерб командной игре центровые порой предпочитают индивидуальные попытки. Минус команды: плохая поддержка нападения со стороны полузащиты, центр коей слабее других. На другой день в несколько измененном составе гости играли против второй Ленинградской сборной и проиграли опять со счетом 1:0, получив единственный гол в начале игры. Следует отметить, что проигрыш был совсем не по заслугам, ибо почти всю игру доминировали в игре Харьковцы, но известная усталость и реакция после понесенного жестокого поражения накануне не позволили им добиться успеха. После игр состоялся банкет в Яхт-клубе; выступавшие ораторы с удовлетворением отмечали налажившуюся тесную связь между Ленинградскими и Украинскими футболистами.

Журнал «Вестник физкультуры» Харків, № 7, 1925.

МЕЖДУГОРОДНИЕ ФУТБОЛЬНЫЕ ВСТРЕЧИ ОДЕССА—РОСТОВ.

1 день.

В субботу 11 июля на городском стадионе «Спартак» состоялась первая встреча сборной футбольной к—ды Одессы против сборной Ростова.

Команда Одессы выступила в своем боевом составе, линия нападения Одессы играет мелкой расстановкой, прибегая к различного рода комбинациям. Край нападения обладают отличным бегом. Заметно выделяется правый край. Центровая тройка нападения отлично сыграла.

Линия полузащиты и передняя защита, представляют неразрывную цепь второго нападения—Одессы. Сыгранность с нападением и точность передачи мяча создают спокойную игру нападения Одессы.

Команда Ростова выступив без основных игроков, (бывших в отъезде), почувствуя серьезность игры, играет в этот день на редкость дружно и хорошо.

Линия полузащиты, за исключением правого края выступившего с большой игрой играет хорошо, центр полузащиты Крашенин хорошо справляется с центральной тройкой нападения противника. Левый край Ицкович не дает играть правому краю, парализуя, таким образом, возможность игры правым крылом.

Линия защиты играет тоже хорошо, в особенности задний Сафьянпуплю Д. Вратарь Анисимов играл отлично.

Первая половина игры изобилует массой опасных моментов у обоих ворот. Передняя защита Одессы создает массу искусственных «офсайтов», благодаря

которым много опасных моментов ликвидируются. Игра в начале идет немного вяло. К концу первого тайма обе стороны разыгрываются, но к результату не могут прийти и половина заканчивается счетом 0—0.

Во второй половине одесситы развязывают сильный темп игры, команда Ростова отвечает тем-же. На 11 минуте, Ицкович уйдя с поля обнажает левый фланг, давая этим возможность правому краю свободно подать мяч в центр, мяч принятый сильным шутлом центра забивается в ворота Ростова.

На 41 минуте после вторичного ухода Ицковича мяч, поданный опять в центр, забивается тем-же центром.

В общем счете встреча команд заканчивается небольшим перевесом Одессы со счетом 2—0.

Судит игру Казаков.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 14.07.1925.

МЕЖДУГОРОДНИЕ ФУТБОЛЬНЫЕ ВСТРЕЧИ ОДЕССА—РОСТОВ.

2 день.

Во второй день против того же состава Одессы выступала команда Ростова в своем основном составе за исключением левого полузащиты Меленчука, замененного Дагаевым.

Команда Ростова играет неудачно, в линии нападения нет той дружности и цельности, которая была в первый день. Центровая тройка совершенно не сыграна. С линией полузащиты обстоит дело не лучше. Сыгранности с нападением нет никакой.

Защита играла хорошо и только плохая игра вратаря Борисенко свела эту игру на смарку.

С первых минут игры Одесса начинает быстрым темпом, правый край, заметив слабую сторону полузащиты, начинает действовать уверенно. На 13 минуте левый край нападения, прорвавшись, бьет по воротам Ростова, мяч легко идущий на вратаря пропускается им.

После этого игра идет в нападении обеих сторон. На 42 минуте на лучшего левого крайнего Одессы Злочевского нападает защитный Сафьянпуло, в это время Злочевский падает. Судья ошибочно дает штрафной 11 метров в пользу Одессы. Легкий мяч, посланный Злочевским Борисенко вновь пропускает в свои ворота. На счете 2—0 игра первой половины заканчивается.

Во второй половине Ростов проигрался, играя с заметным преимуществом на половине Одессы, но промахи отдельных игроков губят дело. Долгое время игра идет безрезультатно, пока на 30 минуте мяч, поданный у ворот Ростова с правого края, правый полузащиты Болдырев не ухитрился забить себе в ворота.

На 34 минуте Борисенко отбивая мяч не удерживает его в руках и отпускает от себя, правый край нападения Одессы Коваль с налету забивает мяч в сетку. После этого Ростов пробует сыграть, но безуспешно. В общем игра заканчивается счетом 4—0 в пользу Одессы.

Игра наглядно показала все слабые стороны Ростова. Донсов физкульту надо будет учесть эти недостатки.

Судил игру слабо Казаков.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 15.07.1925.

ФУТБОЛЬНАЯ ВСТРЕЧА ОДЕССА (1 сборная)—СБОРНАЯ СЕВЕРН. КАВ КАЗА.

3 день.

В понедельник 13 июля на городском стадионе состоялась встреча сборной Одессы против сборной Сев. Кавказа.

Сборная Сев. Кавказа составленная из двух игроков Краснодара, 4-х Ростова и 5-ти Таганрога с первых минут ведет игру как-то разрозненно. В линии нападения каждый из игроков силен, но общей сыгранности всей линии нападения не заметно. Только левое крыло Серлин и Грошев делают некоторую перенасовку. Правый край Фесенко из Таганрога, обладающий резким бегом и отличными подачами, делает несколько прорывов и подач, но не поддерживается правым полусредним нападения.

Линия полузащиты хороша, слабее только правый край Сидоренко.

В защите и на воротах играющие хорошо.

Команда Одессы выступила с небольшим изменением. В полузащите заменен Чернобыльский, который судит игру.

Начинается первая половина игры в среднем темпе. К концу первой половины игры, после некоторой перестановки игроков команд Сев. Кавказа темп игры развивается и игра становится интересной.

На 2 мин. вырвавшийся левый край Одессы сильным ударом в угол ворот Сев. Кавказа забивает мяч. После этого происходит замешательство у игроков Сев. Кавказа. Нападение Одессы не заедает и насаждает на ворота. На 20 мин. пущенный легко с офсайта мяч, не замеченный вратарем Фесенко проходит, в верхнем левом углу.

Дальше положение начинает меняться. Подбитый Сафьянпуло, упавший с поля вновь возвращается и становится в центре нападения. Нападение начинает постепенно развешивать темп игры. На 35 мин. прорвавшийся правый край Сев. Кавказа Фесенко подает мяч, центр Сафьянпуло, криком приняв его головой, забивает в ворота Одессы. После этого игра идет в беспрерывном нападении сторон, но безрезультатно и первая половина заканчивается счетом 2—1.

Во второй половине темп игры усиливается. Нападение Сев. Кавказа начинает брать инициативу, создавая опасные моменты у ворот Одессы, ликвидируемые «своевременно» свистком судьи, дающего в таких случаях офсайты. Игра идет с преимуществом Сев. Кавказа, но результата никакого не дает. Вторая половина заканчивается 0—0. В общем встреча заканчивается с небольшим счетом 2—1 в пользу Одессы.

Судил игру с «офсайтами» Чернобыльский.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 16.07.1925.

ОДЕССА (1-ая СБОРНАЯ) — РОСТОВ
(1-ая СБОРНАЯ) 2:0.

1-ый день.

Ростовская команда каждый раз, выходя на поле, поражает неожиданностями, правда, большей частью, в сторону разочарования, но все же иногда радуется проблесками достижений.

Команда вышла на поле в несколько фантастическом составе, между тем, игра сложилась оживленно, уворно и интересно.

Отбив первый натиск одесситов, ростовская защита дает возможность перевести игру на центр, а введя за тем и к воротам противника.

Нападение, в особенности А. Серлин, играет инициативно. Но одесская защита и полузащита прекрасно кроет игроков и вырывает мячи. У ворот Ростова частые прорывы ликвидирует работающий на «совести» Сафьянопуло, отбиваясь точным ударом и отбрасывая мяча. Ицкович сросся со своим краем и держит его довольно успешно. Прямущество Одессы очевидно. Быстрый бег, обводка, стрелкованность, точная расстановка, все это, действительно, позволяет не удивляться победе над 1-ой

Сборной Москвы злоупотребляют гости лишь ударами по голу, так сказать, на «чужака». Первый хавтайм, кончается со счетом 0:0. Во втором Одесса играет напористей, и во время одного из прорывов сильный шут по воротам и первый гол в ростовской сетке. После этого Ростов прижимает на время гостей. Несколько прорывов тройки, прорыв Дагаева один на один с вратарем, штрафной в сторону Одессы, который тот же Дагаев бьет в штангу, позволяет думать, что Ростову удастся отбить мяч. Однако, все эти попытки не приводят к результату. Подбитый Ицкович уходит с поля, не предупредив и правый край Одессы прорывается. Сафьянопуло его закрывает, но точная передача мяча на центр и удар с 10-ти шагов увеличивает счет до 2:0, чем и кончается первая встреча. У гостей выделялся бек Жук, хавбек Чернобыльский, и прекрасно играла вся линия нападения. У Ростова хорошо играли Амелов, Сафьянопуло, Ицкович, в нападении А. Серлин.

Состав Ростова: Амелов, Сафьянопуло, Серлин, Ицкович, Крамшин, Почталов, Бурдуков, А. Серлин, Дагаев, Георгандоупуло, Новакович.

Состав Одессы: Типякин, Жук, Котов, Чернобыльский, Шнейдер, Попов, Штрауб, Коваль, Осипенко, Злочевский, Левков.

ОДЕССА (1-ая СБОРНАЯ) — РОСТОВ
(1-ая СБОРНАЯ) 4:0.

2-ой день.

Ростовская команда выступила, наконец, в том боевом составе, в каком ей надлежит выступать и впредь, заменив лишь Болдырева Мельничуком и испробовав еще пару раз Галаджиева.

Печальный результат не может поколебать нашего мнения, ибо он явился результатом «ростовского везения» и исключительно скверной игры Борисенко.

Первый хавтайм, в особенности в начале Одесса явно главенствует на площадке, ростовцы играют неуверенно. Дагаев на левом краю и Болдырев на правом играют слабо и не кроют краев. Правда, в защите Сафьянопуло и Крамшин отбиваются и «мотаются» очень дельно Апанасенко, но в конце концов Одессе комбинация удается, левый край

обходит защиту и шутует верхний угол. После полученного гола Ростов атакует, Муликов бьет под штангу, но вратарь удерживает мяч. Спустя короткое время, в сторону Ростова, за грубый толчок бьет пенальти. Злочевский бьет сильно, но по земле и на вратаря. Борисенко удерживает мяч, но потом выпускает и пальцами вгоняет в свой гол. Во втором хавтайме Ростов играет очень хорошо. Дагаев разыгрывается и не дает ходу Штраубу, хорош в нападении А. Серляк. Лучше играет и Болдырев. Сафьянопуло выносит труднейшие мячи. Игра становится ожесточенней и резче. Впрочем, грубость прекращается судей, хотя Дагаева за толчок рукой без мяча следовало бы удалить с поля. Во время одной из атак у ростовских ворот, справа дают подачу, идущую у гола. Борисенко выскакивает, но «мешает». Зато неожиданный этого Болдырев в «хорошем стиле», вносит мяч в свои ворота. Ростов выдыхается и начинает играть хуже. Опять Борисенко ловит мяч, но он выскакивает у него из рук и пабежавший Коваль вгоняет мяч в «многострадальные» ростовские ворота. Счетом 4:0 заканчивается матч.

Казаков судил оба матча прилично.

Состав Одессы был тот же.

Состав Ростова: Борисенко, Сафьянопуло, Крамшин, Дагаев, Апанасенко, Болдырев, Новакович, Муликов, Георгандоупуло, А. Серлин, Грошев.

ОДЕССА (1-я СБОРНАЯ) — СБОРНАЯ СЕВ. КAVKAZA 2:1.

В этом интереснейшем матче сказались класс одесской команды. Играл третий матч подряд в Ростове и 9-й в течение небольшого промежутка времени. Одесская команда показала огромную выдержку и неутомимость в борьбе против сильнейших игроков Сев. Кавказа.

С места Одесса берет бешеный темп, полузащита и защита не успевают раскачаться, как следует, прорыв... и левый край Левко с близкого расстояния играет мяч. Всею первую половину хавтайма игра идет у ростовских ворот. Таганрожец-вратарь Фесенко берет ряд трудных мячей. Софьянопуло и Вукатин сдерживают натиск. Щербатенко закрывает правый край и играет прекрасно, равно как и Муликов. Во время одного из прорывов, по скверной привычке, игроки сборной Кавказа начинают кричать «офсайд», и, несмотря на то, что свистка судьи не было, дают пробить передачу и неожиданный Фесенко получает мяч в верхний угол ворот от центрального нападения.

После этого Сборная Сев. Кавказа переводит игру на сторону противника. Но задний бек Одессы бьет без промаха. У С. Кавказа чувствуется нестрепованность, слабо играет Вестерблум. Хорошо играет А. Серпин, но играет почему-то все время левым краем. Наконец, мяч идет на правый край, Фесенко быстро берет, проводит его, прорывается, обводит заднего бека и да-

ет редкую передачу. Софьянопуло, нерешительный, вследствие ушиба ноги, в нападение, классным ударом головы вбивает мяч в ворота Одессы к исповитому восторгу публики. Еще раз Фесенко, прорывается, обходит всех, даже набегавшего вратаря, но передачу к самым воротам перехватывает одесская защита.

Во втором хавтайме Фесенко окончательно закрывают. Игра ведется с переменным успехом. Подшибленного Софьянопуло с неизбежного согласия гостей заменяет Бариллов.

Вратарь Фесенко берет еще ряд мячей. К сожалению, судья не показал должного беспристрастия, не заметив два явных пенальти и остановил прорыв А. Серпина в двух шагах от гола под предлогом офсайда.

Ожесточенная и интереснейшая игра во втором тайме проходит безрезультатно и матч заканчивается со счетом 2:1, доставив Одессе заслуженную победу, благодаря выдержке и стрепованности.

Особенно хорошо и корректно игра у Одессы Злачевский.

Состав сборной Сев. Кавказа: Фесенко (Таганрог), Вукатин (Таганрог), Софьянопуло (Ростов), Щербатенко (Таганрог), Проконченко (Таганрог), Сидоренко (Таганрог), Фесенко (Таганрог), Вестерблум (Краснодар), Муликов, А. Серпин, Грошев (Ростов).

Д. Г.

Газета «Советский юг» Ростов-на-Дону, 16.07.1925.

«Сборная команда Одесса», с успехом выступавшая в Москве и даже одержала победу над «Сборной Москвой», выиграла у «Первой сборной Ростова» 2-0, а на следующий день увеличила этот результат вдвое, обыграв «Сборную» в лучшем составе — 4-0.

Одесские футболисты показали прекрасную технику игры, темп и незаурядное умение обращаться с мячом.

Особенно хорошо у одесситов: бек Жук и нападающие Злачевский и Штрауб.

Встреча «Сборной Одессы» с наскоро составленной (к тому же очень неудачно) «Сборной Северного Кавказа», особенно спортивного интереса не представила и одесситы сравнительно легко выиграли матч со счетом 2-1».

Газета «Физкультура» Ростов-на-Дону, 24.07.1925.

Краматорская футбольная команда встретила на своем поле с первой сборной командой Таганрога.

Технически далеко ушедшие вперед краматоровцы разбили таганрогских футболистов, дав им в первый день игры пять голов и во второй — три. Выдержав с честью и хладнокровием во время штурма ворот противника краматорцы делали игру чрезвычайно интересной.

Сейчас краматорская команда выезжает в Таганрог на вторичное состязание. Краматоровцами получены предложения от одесских и екатеринославских команд. Сейчас ведутся переговоры со сборной командой Киева.

— 11 и 12 июля Краматорская футбольная команда выступала на спортивном поле в Таганроге. Таганрогская сборная после крупного поражения в Краматорской — 9:1, пригласила на свою сторону лучших игроков сборной команды Северо-Кавказского края.

Результаты первого матча 1:0 в пользу краматорцев, второго — 0:0. Игра велась у ворот Таганрога.

Газета «Кочегарка» Бахмут, 15 та 18.07.1925.

16.07. «ОППВ» Москва — Николаїв — 2-0 (0-0).

17.07. Москва-2 — Николаїв — 3-2 (1-0).

19.07. «Цукровик» Москва — Николаїв — 0-1.

«В Москву вчера прибыла сборная футбольная команда города Николаева. Первая встреча состоится сегодня на поле ОППВ (Сокольники, 4-й Лучевой просек, трамваи №№ 4, 6, 10). Начало в 6 часов вечера.

Вторая встреча будет происходить на поле им. Воровского (против Нескучного сада, бывший ЗКС), со второй сборной Москвы. Начало в 6 часов вечера».

Газета «Рабочая газета» Москва, 16.07.1925.

«СБОРНАЯ НИКОЛАЕВА В МОСКВЕ..»

Приехавшая в Москву

сборная футбольная команда города Николаева будет играть в Москве сегодня на поле им. Воровского (Калужская улица). Там гости встретятся со сборной Москвой. Возможно также, что состоится матч на вновь оборудованном стадионе «Сахарников».

В прошлом году сборная команда города Николаева одержала победу над сборной Харькова».

Газета «Молодой Ленин» Москва, 17.07.1925.

«ИГРЫ СБОРНОЙ НИКОЛАЕВА.»

Впервые в Москве играл Николаев.

В прошлом нам было известно из отчетов и отзывов Харькова и Одессы, что Николаев одна из сильнейших команд Юга, а, следовательно, и всего СССР. Однако, игры в Москве не показали особенной силы Николаева. Первая встреча произошла на площадке ОППВ.

НИКОЛАЕВ – ОППВ – 0:2.

Эта игра определенно на-

строила москвичей далеко не в пользу Николаева. ОППВ выступал молодым составом и все же сумел выиграть с хорошим счетом, который мог быть легко увеличен, если бы удары по воротам не были так отчаянно неверны. Николаев в эту игру ничего не показал, разве только решительную, смелую и хорошую игру вратаря, правда, с какой-то своеобразной и устарелой техникой ловли мяча. В команде нет как будто сыгранности, нет напора, и мяч по большей части находится у ОППВ, игроков которого кажется на поле больше, чем николаевцев.

НИКОЛАЕВ – СБОРНАЯ МОСКВЫ II – 2:3.

Со сборной Москвой II Николаев сыграл

уже гораздо оживленнее и лучше и не только в смысле результата, но сумел показать, что футбол известен ему и в кое-каких тонкостях.

Николаев выступал в составе: Дымов, Аниканов, Болдаков, Праведный, Стивахов, Грушин, Гичкин, Кондратенко, Полегенький, Сердюк и Хесман. Сборная Москва вторая – Савельев, Сысоев, Хрусталева, Канаев, Артемьев И., Аркадьев, Сорокин, Чеснов, Маслов, Троицкий И. и Шапошников.

Первое очко делает Москва и оканчивает к перерыву 1:0 в свою пользу.

Во второй половине Николаев разыгрывается и чаще чем Москва держит инициативу в своих руках. Он делает два очка, одно из которых (первое) дано всецело по вине защиты, а второе прекрасным ударом в верхний угол ворот забито после обводки. Москва усиливает игру и благодаря тактической ошибке защиты Николаева делает второе очко: счет сравнивается. Тактическая ошибка Николаева заключалась в том, что в опасный момент у своих ворот три игрока защиты все устремились на мяч и брали его одновременно, в то время как из игроков Москвы подоспел лишь один Артемьев, которого и надо было блокировать, чтобы вратарь мог совершенно легко взять этот мяч. Из этой кучи мяч и вошел в ворота. Наконец, третий мяч был забит в ворота Николаева с одиннадцатиметрового удара. Игрок защиты Николаева, упав во время отбивания мяча в штрафной площади, умышленно взял мяч рукой – это и повело к проигрышу Николаева.

НИКОЛАЕВ – САХАРНИК – 1:0.

19 июля Николаев выиграл у Са-

харников. В этот день клуб Сахарников открыл свою прекрасную площадку. Футбольное поле – зеленая подстриженная, ровная площадка. Клуб, имея тренировочное поле, «выдерживал» площадку с весны и 19/VII впервые на ней происходила игра. К сожалению, прекрасно оборудованное поле не удостоилось большого количества зрителей, так как предыдущие игры Николаева не были заманчивы.

Огромная, крытая железом, трибуна в десять рядов на 3000 нумерованных мест была заполнена едва лишь на одну треть. Впервые в Москве мы видим трибуну, загнутую своими концами внутрь, что дает возможность лучше видеть игру с любого места. В отчетную игру Николаев выступал в том же составе, что и против сборной Москвы второй, заменив лишь Праведного – Дроздовским. Сахарники же, за отсутствием Лепорского, перекомбинировали (и очень неудачно) свой состав в следующем виде: Сахаров, Дубинин, Сысоев (перешедший в клуб Сахарников), Канаев, Аркадьев I, Аркадьев II, Медведников, Видман, Георгиевский, Иванов С. и Дементьев. Почему С. Иванов оказался на месте полусреднего левого сказать трудно?!

Интересной, комбинированной игры не было; Николаевцы могли сделать счет очень солидным, но из двух одиннадцатиметровых ударов они не сумели воспользоваться ни одним. Первый был пущен мимо ворот, а второй довольно удачно был взят вратарем Сахаровым».

Газета «Красный спорт» Москва, 26.07.1925.

«Лучшая екатеринославская команда «Железнодорожников», гостила в Ростове 18 и 19 июля, оба дня играла против «Первой Сборной Ростова».

В первый день «Сборная Ростова», выступившая без чемпионов, выиграла матч у сильных железнодорожников со счетом 3-1.

Во второй же день «Сборная» шла пополнена более «сильными» игроками проиграла 0-2.

Все это говорит за то, что в области избрание «Сборной» у нас до сих пор положение ненормальное»

Газета «Физкультура» Ростов-на-Дону, 24.07.1925.

18, 19.07. Ст. «Спартак». Ростов-на-Дону – «Желдор» Катиринослав – 3-1, 0-2.

1-й день.

В первой встрече с екатеринославцами от Ростова выступила сборная команда без основных игроков 1-й сборной, за исключением Мельничука и Серлина. В нападениях играли Бурдуков, Серлин, Георгондопуло, Софьянопуло И. и Болдырев, в полузащите — Никиткин, Мельничук и Зилотин и в защите Баридов и Дагаев. Вратарь Борисенко.

Несмотря на такой случайный состав, центр полузащиты — Мельничук сумел построить игру так, что ростовцы не только с успехом противостояли, правда, не самым, но хорошо организованным гостям, но и выиграли матч.

Началась игра довольно вяло и первая половина хавтайма велась на ростовском поле. На 28 минуте екатеринославцы вгоняют в сетку Ростова первый мяч. Игра оживляется. Мельничук успевает не только разбивать комбинации нападения противника, но и прекрасными точными ударами создает спокойную и умную игру ростовцам. Вскоре ростовцы сквитывают гол.

Во втором хавтайме ростовцы играют уже с перевесом над гостями и, несмотря на хорошую игру их вратаря Софьянопуло И., вгоняет два хороших гола в сетку противника. Счетом 3:1 в пользу Ростова матч заканчивается.

РОСТОВ (СБОРНАЯ) — ЕКАТЕРИНОСЛАВ (ЖЕЛ. ДОР.) 3:1.

Переложив все свои чаяния на выигрыш у желдора на воскресенье, Ростов выступил в ослабленном составе, имел игроков, главным образом, второй сборной.

По началу, уверенные в победе екатеринославцы начинают нажимать, вся игра ведется у ворот Ростова, и на 15-й минуте правый инцайт, «обмотав» защиту, забивает гол.

После этого Екатеринослав ослабляет натиск, чем искусно пользуется ростовское нападение, ставя ворота противника в опасное положение. В нападении, кроме А. Серлина, неплох на левом краю Бурдуков и напористый И. Софьянопуло.

К концу хавтайма А. Серлин даст мяч в правый верхний угол, который, ударившись об штангу, сравнивает счет.

Во втором хавтайме Ростов играет очень хорошо. Классно играет Баридов, отбирающий все мячи. Очевидно, вре-

2-й день.

Казалось бы, что во вторую встречу, в воскресенье, 19 июля, ростовцы в новом составе с «чемпионами» Алпанаенко, Муликовым во главе должны были легко справиться с екатеринославцами, но этого не случилось. Присутствующие на стадионе были свидетелями самой безалаберной, лишенной всякого спортивного интереса игры ростовской команды. Многие игроки играли исключительно на эффект, злоупотребляя высокими мячами и ударами головой.

Результат 2:0 в пользу гостей, несмотря на хорошую игру вратаря Анцелова, должен быть, наконец, поучительным и Донсовфизкульту необходимо это учесть и составлять команды таким образом, чтобы они могли играть, а не демонстрировать футбольные «фокусы», никому не нужные и вредные.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 22.07.1925.

менный «отпуск» из 1-й сборной пошел ему на пользу.

Искусно ведет игру Мельничук.

Нападение ведет атаку за атакой и, наконец, И. Софьянопуло, прорвавшись, классным шутком, забивает мяч.

Игра становится ожесточенней. У ворот желдора ростовцы дважды мажут, но зато и Дагаев спасает ростовские ворота от гола.

К концу хавтайма И. Софьянопуло, после того, как вратарь недалеко от себя откинул мяч, набегает и вгоняет еще один мяч в сетку гостей.

Отвыкший от побед Ростов закончил игру с хорошим счетом 3:1 в свою пользу.

У гостей неплоха центровая тройка в защите, определенно слаба полузащита. Оба вратаря играли прилично.

Судил Казаков, точно и без ошибок.

Ростов играл в следующем составе: Борисенко, Баридов, Дагаев, Никиткин, Мельничук, Зилотин, Болдырев, И. Софьянопуло, Георгондопуло, А. Серлин, Бурдуков.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 22.07.1925.

РОСТОВ (СБОРНАЯ)—ЕКАТЕРИНОСЛАВ (ЖЕЛДОР) 0:2.

Более бестолковой игры, которую пока- зал Ростов в отчетном матче, мы не видели. Хотя Ростов выступал, как будто и в более сильном составе, имея Анапаса, Муликова и Софьянопуло, но играл он значительно хуже. С самого начала Екатеринослав начинает зажимать. Игравший в предыдущем матче хорошо Баритов, на этот раз мажет раз за разом. Софьянопуло играет тоже хуже обычного. Правый хавбек Харченко детски беспомощен, а Ицкович при всем старании, не имея бега, не может держать быстрого правого края.

В нападении на левом краю Дагаев почти не играет, плохо играет Галаджиев, а на правом краю И. Софьянопуло иногда прорывается, но ничего сделать не может.

В середине Хавтайма Ростов из кучи получает первый гол.

У Екатеринослава все заметно подтянулись, особенно полузащита.

Во втором хавтайме у Ростова начинают дикие перестановки. Игры не-

никакой. Только везение да приличная игра Ампилова спасают Ростов от ряда голов, но не могут спасти от второго гола.

Счетом 2:0 в пользу желдор. матч кончается.

Выводы из этого матча должны быть следующие:

1) нельзя составлять команду как попало, тут же на поле, меняя места игроков; 2) надо прекратить недели на 2-3 междугородние матчи и заняться тренировкой постоянного состава сборной. В противном случае эти матчи приносят только вред, внося раздоры между игроками, переутомляя их и т. д.

Иначе мы никогда не добьемся хороших результатов, которых можно добиться, обладая индивидуально хороши ми игроками.

Д. Г.

За ответственного редактора

Н. ЯНЧЕВСКИЙ.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 23.07.1925.

Мелитополь — Симферополь 1:1

В субботу, 18 июля в 5 с половиной часов вечера на площадке О.С.Ф.К. состоялся футбольный матч между командами 1-ой Рабклуб и 1-ой Центр Клуба Совфизкультуры (Симферополь). Матч не представлял особенного интереса. Выступая в совершенно «извращенном» составе (изменен был состав нападения), — Мелитополь при всем своем стремлении не мог дать всего, что может.

Громадной помехой к развитию темпа игры, одной из причин делающей интересной игру, послужило искусство симферопольцев делать «оффсайты». Благодаря искусственным оффсайтам, значительное количество прорывов мелитопольцев ликвидировалось судьей, отчего можно сказать с уверенностью матч прошел довольно вяло, закончившись вничью с результатом 1:1.

Довольно прилично, провел матч симферопольский судья.

„Сборная“ Мелитополь — Симферополь

21 июля лучшая Мелитопольская команда выступила в заключительном матче против Симферополя.

Игра прошла в довольно жаркой обстановке. В обоих хавтаймах доминирует Мелитополь, заставляя усиленно «работать» защиту Симферополя. Но несмотря на свое превосходство, Мелитополь все же не сумел воспользоваться им, делая под напором целый ряд грубых ошибок. Но игравшие напористо под воротами противника, мелитопольцы слишком хладнокровно сопротивлялись у своего гола, давая иногда противнику совершенно свободно проводить мяч к цели. Такой недостаток защиты мелитопольцев, сделал для последних матч равным: проведенный совершенно свободно мяч к воротам Мелитополя, правый полузащитник Симферополя посылает в гол мяч. Последний принимается вратарем, но каким то образом вырывается из рук, и идет в гол.

После этого игра еще более ожесточается.

Мелитопольцы фактически «сидят» на воротах противника.

Симферопольцы уже не думают папачаги.

Ставив своих игроков на являту, они решили только защищаться.

В такой обстановке (напора Мелитополя и сопротивления Симферополя) игра вынуждена была прекратиться из-за наступления темноты, и еще раз дала победу Симферополю со счетом 1:0.

Газета «Думка» Мелитополь, 21 та 24.07.1925.

«В Енакиеве между командами «Сборная Тифлис» и «Енакиеве» состоялся футбольный матч. Игра была хорошая. Результат игры 4-2 в пользу енакиевцев».

Газеты «Кочегарка» Бахмут, 28.07.1925.

«24 липня відбувся матч між футбольною командою м. Тифлісу (зборна) та командою залізничників 1 «Б». Не дивлючись на те, що залізничники зустрілись з одною із дужих команд, матч закінчився з розрахунком 1-1.

26 липня проти Тифліських футболістів виступила команда залізничників 1 «А». Матч проведено з надзвичайною упертістю з боку обох команд.

Матч закінчився на користь залізничників 2-1».

Газети «Зірка» Дніпро, 29.07.1925.

25.07. Харків-2 – Ленінград – 0-2.

26.07. Харків – Ленінград – 1-0.

ЛЕНИНГРАДЦЫ В ХАРЬКОВЕ.

Вчера, в 12 час. дня, в Харьков прибыла сборная футбольная команда Ленинграда. Прибывших встречали на вокзале представители Высшего и губернского советов физкультуры т.т. Привис и Носелевич.

Состав прибывшей ленинградской сборной: Гусев, Гостев, Ежов, Батриев, Гуськов, Вонот, Егоров, Бутусов, Соколов, Антипов и Богданов.

Сегодня сборная Ленинграда встретится со 2-й харьковской сборной, играющей в следующем составе: центр форвард—Зуб, правый инсайд—Абакумов, левый—Бэм, правый край—Костиков, левый—Штанге, хавбеки: центр—Капустин, правый—Леоненко, левый—Семенин, беки: правый—Чумаков, левый—Бражников, голкипер—Носелевич.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 25 та 26.07.1925.

ЛЕНИНГРАД—2-я СБОРНАЯ.

Вчерашний матч показал воочию, как плохо ставить на поле новых игроков, плохо сработавших с костяком команды. Харьковская 2-я сборная блистала отсутствием краев в нападении. А отсюда и все качества. Центр нападения сбивался, хавбеки мажались и, если бы их марку поддерживали голкипер Носелевич и бек Бражников, не в пример прочим игравшим очень хорошо, то результаты были бы совсем плачевны. И так игра сводилась почти к тренировке на харьковский гол. Надо, правда, отметить, что ленинградцам при хорошей игре всех бывших на поле игроков просто не везло. Харьков отделился счастливо, получив 2 гола и не забив ни одного. При такой игре харьковцев их можно было бы значительно больше.

К.

1-я СБОРНАЯ ХАРЬКОВА—ЛЕНИНГРАД.

Сегодня на пл. Спартак состоится вторая встреча ленинградцев с харьковцами. Играет с Ленинградом 1-я сборная Харькова в своем обычном составе, за исключением Шнаковского, вопрос об участии которого в матче окончательно еще не решен, ввиду его болезни (фурункул).

С начала второго хавтайма нападение харьковцев развивается до редкости быстрым темп. Ворота ленинградцев подвергаются непрерывной атаке. Прекрасная игра ленинградской защиты и особенно вратаря не раз спасают команду от «гола». На 30-й минуте левый инсайд Алферов с подачи правого края красиво сбивает ленинградцам мяч. В дальнейшем игра, при значительном перевесе харьковцев, не дает никаких результатов. Матч заканчивается со счетом 1:0 в пользу Харькова.

Победа харьковской команды, доставшаяся ей с большим трудом, лишний раз показала, насколько в лице ленинградцев харьковцы имеют серьезных противников на звание первенства Союза, а также и то, что это первенство взято не случайно.

Кстати, следует указать на следующее обстоятельство: в лице ленинградских спортсменов харьковцы привыкли видеть корректных и в высшей степени дисциплинированных игроков. В этот раз зрители и игроки поразило недисциплинированное поведение на поле во время игры некоторых членов ленинградской команды. Нужно полагать, что последнее обстоятельство не останется без внимания ленинградского губсовета физкультуры.

Газета «Коммунист» Харків, 28.07.1925.

ХАРЬКОВ ВЫИГРАЛ У ЛЕНИНГРАДА.

26 июля на площадке был. Саде состоялся встреча лучших футбольных команд СССР—Харькова и Ленинграда.

На матче присутствовала прибывшая в Харьков делегация немецких рабочих.

Этот собравший до 8.000 зрителей матч представлял огромный спортивный интерес. На всесоюзных состязаниях в Москве осенью 1924 года, где команды Харькова и Ленинграда вышли в финал, силы обеих противников были почти равны. Харьков выиграл тогда у Ленинграда со счетом 2:1. При дальнейших встречах с другими сильнейшими командами СССР также подтвердилось, что Харьков не случайно занял первенство Союза.

Однако, весной этого года харьковская команда, приглашенная на товарищеский матч в Ленинград, потерпела колоссальное поражение со счетом 5:1. Вот почему теперешний товарищеский матч—реванш между Ленинградом и Харьковом привлек внимание всего спортивного мира СССР. Естественно, что обе команды весьма серьезно отнеслись к встрече и выставили лучший свой состав.

Игра началась в неблагоприятных для харьковцев условиях—против ветра и против солнца. С первого же момента обе команды развили до редкости быстрый темп игры. Интересные комбинации следовали одна за другой. Чувствовалось, что каждая команда, во что бы то ни стало, жаждет добиться победы. В первой половине игры, закончившейся вничью, игра харьковского нападения, как-то не ладилась. Чувствовалось небольшое преимущество на стороне ленинградцев.

Футбольный матч Ленинград — Харьков.

Харьков 2—Ленинград.

25 июля Харьков принимал редких гостей—ленинградских футболистов.

Первый день против сборной Ленинграда выступила вторая сборная Харькова. Блая и неинтересная игра закончилась поражением Харькова со счетом 2:0.

В отчетной игре из харьковцев хорошо выявили себя защитники Бражников и вратарь Иоселевич, отбившие много сильных ударов по воротам.

Харьков 1—Ленинград.

На другой день против ленинградцев выступила 1-ая сборная в обычном составе. Недавний крупный проигрыш харьковцев в Ленинграде почти ни у кого не вызывал сомнения во вторичном поражении нашей команды, правда, с меньшим счетом.

На деле же вышло иначе. Игра начинается оживленно. Инициативу берет Ленинград в течение 15 минут, обстреливающий ворота харьковцев. Игра ведется большей частью краями.

Затем картина меняется. Харьков, как бы освоившись с игрой своих гостей, начинает энергично наступать. Красивый прорыв Натарова не увенчался успехом лишь потому, что вообще грубо игравший ленинградец Ежов сбивает его с ног. В ворота Ленинграда бьют «пенальти», который Фомина не использует, пуская мяч нарочно в «аут».

Последние 10 минут игра ведется в центре, и первая половина игры заканчивается вничью. После перерыва Харьков снова нажимает, и ленинградской защите и вратарю приходится много работать.

На 25-й минуте Натаров с правого края подает мяч, который принимает Алферов и с 6-7 шагов сбивает в ворота ленинградцев.

«ЛЕНИНГРАД — ХАРЬКОВ — II.

гостей — ленинградских футболистов.

Первый день против сборной Ленинграда выступала вторая сборная Харькова. Матч закончился поражением Харькова со счетом 2-0. В отчетной игре хорошо проявили себя защитники Бражников и вратарь Иоселевич, отбивший много сильных ударов.

ЛЕНИНГРАД — ХАРЬКОВ I — 0-1.

На другой день против ленинградцев выступила первая сборная в обычном составе. Крупный проигрыш харьковцев в Ленинграде почти ни у кого не вызывал сомнения во вторичном поражении нашей команды, правда, с меньшим счетом. На деле же вышло совсем иначе. Игра начинается оживленно. Инициативу берет Ленинград, в течение 15 минут обстреливающий ворота харьковцев. Игра ведется в высшей степени энергично, и лишь великолепная защита и полузащита харьковцев спасают их от опасных положений. Бутусову, которого успешно «кроют» харьковцы, одно время удалось близко подойти к воротам, но от непростительного мазка мяч пошел мимо ворот. Вскоре харьковцы осваиваются и начинают энергично наступать. Первая половина заканчивается круто, Ленинградцы, давшие все, что было возможно, — вымотались. В ворота ленинградцев бьют «пенальти», неиспользованное Фоминым, пустившим мяч в «аут».

В дальнейшем вся инициатива переходит к харьковцам и ленинградской защите, и вратарю приходится много и усердно поработать. На 25 мин. Натаров с правого края подает мяч, который принимает Алферов и с 6-7 шагов сбивает его в ворота северян. Ленинград растерялся, Харьков, наоборот, еще с большим воодушевлением нападает. Но прекрасно игравший вратарь противника задерживает все удары нападения харьковцев.

Судья фиксирует в конечном итоге победу Харькова и победу вполне заслуженную, так как общее преимущество к концу игры было на стороне харьковцев.

Основной состав ленинградцев был следующий: Губев; Гостев и Ежов; Вонов, Батырев, Гуськов; Егоров, Бутусов, Соколов, Антипов и Богданов.

Харьков во втором матче выступил в следующем составе: Норов, Фомин К., Кротов. Привалов, Капустин, Ус, Козаков, Алферов, Фомин В., Натаров, Губарев».

Сборная Ленинграда—1 сборная Харькова.

Ряд интересных комбинаций, напряженных положений и захватывающих моментов характеризовали воскресную встречу сборных команд Харькова и Ленинграда. Игра попеременно происходила то у ворот одной, то у ворот другой команды.

В первом хавтайме чувствовался определенный пересел ленинградцев, которые несколько раз сбили в угрожающее положение ворота Харькова и лишь, благодаря действительно самоотверженной «работе» нашей защиты, в особенности Фомина, Кротова и Калустича, попытки их не увенчались успехом.

Высшего напряжения игра достигла во втором хавтайме, когда оживленный темп игры, требующий большого напряжения, проявил в этом преимуществу харьковчан, окончательно «запаривших» края ленинградского нападения, в особенности правый. С этого момента харьковцы начинают усиленно нажимать на ворота Ленинграда и на 25 минуте второго хавтайма Алферов, после усиленной борьбы у ворот противника, забивает Ленинграду центральный гол.

Ленинградцы начинают протестовать, считая забитый гол неправильным, указывая, что Алферов был будто бы в авсайте. Был момент, когда ленинградцы хотели уйти с поля. Все же спор был разрешен в положительном для Харькова смысле: гол ленинградцам засчитан.

Нужно отметить грубую игру обеих команд. Хорошо реферировал матч судья Романенко.

Газеты «Пролетарий» 29.07 та «Харьковский пролетарий» Харків обоє 28.07.1925.

25 июля Харьков принимал редких

Газета «Красный спорт» Москва, 2.08.1925.

25.08, 05.09. «Шпортферейн 1910» Дрезден, Німеччина – Харків – 3-1, 0-1. Гол: І.Натаров.

26.08. Хемніц, Німеччина – Харків – 0-4.

28.08. ФТ «Пірна» Пірна, Німеччина – Харків – 0-4.

30.08. ФТ «Потшаппель» Потшаппель, Німеччина – Харків – 0-4.

04.09. «Алеманнія-Норд» Дрезден, Німеччина – Харків – 0-6.

12.09. Золінген, «Фіхте» Берлін, Німеччина – Харків – 1-4.

13.09. «Норддойчен Шпортвербандес» Берлін, Німеччина – Харків – 0-3.

«МАТЧ ХАРЬКОВСКОЙ ФУТБОЛЬНОЙ КОМАНДЫ В ГЕРМАНИИ.

Во вторник,

24 сент., сборная Харькова сыграла первый матч с «Дрезденским рабочим клубом 1910», держащим в течении последних лет первенство Рабочего спортивного союза Германии по футболу.

Игра кончилась победой Дрездена 3:1.

В среду Харьков выиграл в Хемниц-Шопау с результатом 4:0. Реформистские заправила Рабочего спортивного союза (секция Люцернского Спортивного Интернационала) приняли меры к исключению Дрезденского клуба из-за приглашения советских спортсменов, но их попытка наталкивается на сопротивление всех рабочих спортсменов Германии.

На провокацию реформистов рабочие спортивные клубы Саксонии ответили устройством дальнейших матчей.

6 сентября Харьков играет с Дрезденом финальный матч. По последним полученным сведениям предполагается устройство встречи сборной Харькова с рабочей сборной Норвегии, которую приглашают в Германию Эрфуртский рабочий спортивный клуб. Советские спортсмены встречаются всюду по пути следования горячие симпатии германских рабочих. Их поездка сыграет крупную роль в деле установления единства международного рабочего спортивно-гимнастического движения».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.09.1925.

«ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ ЕДУТ В ГЕРМАНИЮ.

Президиум ВСФК,

совместно с секретарем спортивного тов. Лембергом, рассмотрел вопрос о поездке сборной футбольной команды гор. Харькова в Германию. Президиум, придавая большое значение этой поездке, постановил отправить в Германию сборную команду гор. Харькова, в следующем составе: т.т. Котов, Фомин К, Кротов, Привалов. Фомин В., Ус, Казаков, Шпаковский, Алферов, Натаров, Губарев. Запасные: т.т. Еселевич, Бражников, Штамга и Зуб.

Представителями ВСФК при команде назначены т.т. Привис и Желдак. Команда выедет не позже 14 августа, так как состязания в Германии назначены на 21-е августа».

Газета «Коммунист» Харків, 11.08.1925.

Харьковские спортсмены в Германии.

Спортивными организациями Харькова получены подробные сообщения о пребывании в Германии Харьковской футбольной команды.

Как только стало известно в спортивных кругах приглашение харьковцев на состязание в Дрезден, от имени Центрального Правления рабочего спортивного союза и Центрального Футбольного Комитета было опубликовано запрещение германским рабочим командам и рабочим-спортсменам играть с Харьковской командой.

— Если бы Дрезденский союз, говорится в заявлении, все же устроил состязание, — он этим самым поставил бы себя вне союза.

Все же дрезденцы играли с Харьковом и в настоящее время исключены из союза. Несмотря на попытку Германского Спортивного Рабочего Союза бойкотировать харьковцев, последним в Дрездене была устроена широкая пролетарскими массами горячая встреча. За день до матча, по предварительной продаже, разошлось 15.000 билетов для входа на состязание. В самый день состязания явилось не менее 25.000 зрителей.

По поводу угрозы исключения Дрезденского спортивного феррейна за состязание с украинской командой среди пролетариата царит большое возбуждение. Предположен созыв чрезвычайного Окружного Съезда Рабочего Спортивного Союза для обсуждения этого вопроса.

Перед игрой харьковцы вручили дрезденцам Красное Знамя и 11 комплектов формы. Дрезденские рабочие-спортсмены вместе с харьковцами дружно поют Интернационал.

Первая игра харьковцев была неудачной, и дрезденцы выиграли состязание со счетом 3:1.

Второй матч с Хемниц-Шонау Харьковцы выиграли с результатом 4:0.

Наконец, 6 сентября харьковцы вновь встретились со сборной командой Дрездена, выигравшей в текущем году первенство в Германии. Этот финальный матч закончился победой Харькова со счетом 1:0. Выступление харьковцев было встречено бурными овациями дрезденских рабочих.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 8.09.1925.

«ЗБІРНА – ХАРКІВ» (УСРР) ПЕРЕМОГЛА «ЗБІРНУ-ДРЕЗДЕН» (НІМЕЧЧИНА).

6-го ве-

ресня в Дрездені (Німеччина) відбулася перша зустріч харківської збірної з найсильнішою командою Німеччини, що взяла першенство по футболу, Збірною-Дрезден. Матч закінчився перемогою харківчан з рахунком 1-0».

Газета «Вісти ВУЦВК» Харків, 8.09.1925.

ХАРЬКОВЦЫ В ГЕРМАНИИ ПОБЕДИЛИ.

Вчера в ВСОК получена телеграмма от выехавшей в Германию 1-ой сборной футбольной команды Харькова о результатах матчей проведенных там. 1 матч в Дрездене харьковцы выиграли со счетом 3:1, в Хемнице игра закончилась также победой наших с результатом 4:0. Команды Дрездена и Хемница являются одними из лучших в Германии. В дальнейшем харьковцам предстоит встречи: в Саксонии, куда они выезжают 27 августа, и 6 сентября—повторный матч с дрезденской футбольной командой.

ПОБЕДЫ ХАРЬКОВЦЕВ В ГЕРМАНИИ.

Ввиду того, что результаты о поездке харьковцев в Германию до сих пор печатались не вполне точно, приводим перечень и результаты всех матчей, проведенных нашими в Германии: Дрезден—1:3 (в пользу Дрездена); Хемниц—4:0 (победа); Бирна—4:0 (победа); Пау-гаполь—4:0 (победа); Наештат—6:0 (победа); Дрезден 1:0 (реванш—победа); Берлин «Фихте»—4:1 (победа) и Берлин «Сборная»—3:0 (победа). Общий результат матчей 27:4 в пользу Харькова.

Газета «Вечернее радио» Харків, 28.08 та 21.09.1925.

Українські спортсмени в Німеччині. Перемога Харківських футболістів в Дрездені та Хемніці.

Вищою радою фізкультури України одержано телеграфне повідомлення про наслідки зустрічі Харківських футболістів з німецькими.

25 серпня відбувся перший матч Харкова проти Дрездена. Цю гру харківці виграли з рахунку три на один. З Дрездену харківці виїхали до Хемніцу, де 26 серпня зіграли матч з збірною командою цього міста. Матч

дав харківцям нову перемогу з рахунку чотири на нуль. З Хемніцу харківці виїхали до Лейпцигу, де має відбутись найбільш серйозна гра.

Дрезден викликав Харків на реванш. Виклик прийнято. Реваншова гра відбудеться 6 вересня. Перебування харківців в Німеччині викликало незвичайне оживлення серед робітників—спортсменів.

МЕЖДУНАРОДНЫЕ СПОРТИВНЫЕ СОСТЯЗАНИЯ.

Харьковская футбольная сборная команда, с успехом выступающая в настоящее время в Германии, встретится на днях в одном из германских городов со сборной футбольной рабочей командой Норвегии.

Далее, предполагается поездка харьковцев во Францию для игры с рабочими футболистами. На обратном пути в Харьков будет сыгран в Риге матч со сборной командой Латвии по приглашению Латвийского (Людвигского) рабочего спортивного союза.

Газеты «Зірка» Дніпропетровськ, 29.08.1925 та «Харьковский пролетарий» Харків, 9.09.1925.

С нем играют наши футболисты в Германии

Команда УССР, выступающая в настоящее время в Германии, имела две встречи с местными командами: в Дрездене и Хемнице. Проиграв в 1-м матче, она выиграла во 2-м.

6-го сентября наши футболисты вновь играют с дрезденской командой, 9-го они встречаются в Тюрингии с местной рабочей командой. 11-го сентября, в Берлине, украинцы играют со сборной командой рабочего союза Норвегии, и 13-го с командой берлинского рабочего клуба «Адлер».

После этого, советские спортсмены предполагают выехать в Латвию, где будут иметь встречу с рабочей командой Риги.

Победа украинской команды в Германии

6-го сентября состоялась вторая встреча футбольных команд Украины и рабочего спортивного союза в Дрездене.

Игра прошла в упорной борьбе. Дрезденцы, являющиеся самой сильной рабочей футбольной командой Германии, вышедшие победителями в первой встрече с украинцами, показали блестящую технику. Наши футболисты дружным натиском сумели бить 1 мяч в ворота германских товарищей, но пропустили в свои ни одного. Счет игры 1:0 в пользу Украины.

Газета «Комсомольская правда» Москва, 8.09.1925 та № 90 1925.

«СОВЕТСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В ГЕРМАНИИ.

Футбольная команда УССР, находящаяся в настоящее время в Германии, имела несколько встреч с местными рабочими футбольными командами. Первая игра с сильнейшей рабочей командой Германии ("Дрезденский спортивный союз 1910 года") закончилась победой германских товарищей. Во второй игре с командой Лейпцига победителями вышли уже украинцы.

Довольно большие затруднения ставились нашим спортсменам при получении виз, несколько задержавшем их приезд в Германию.

Интересно отметить, как была обставлена встреча их в Берлине. За час до прихода поезда на Силезский вокзал (в Берлине) уже по распоряжению администрации была прекращена продажа перронных билетов, чтобы помешать встрече советских спортсменов с берлинскими рабочими. Своевременно подъехал на грузовике отряд полицейских под командой шести офицеров, немедленно занявший выход на перрон. Но футболисты с этим поездом не приехали.

Правление германского рабочего спортивно-гимнастического союза, состоящее из социал-демократов, запретило дрезденскому союзу выступить в футбольном матче с советскими футболистами под страхом исключения из объединения и запретило рабочим спортсменам даже присутствовать на состязании в качестве зрителей. Но запрещение вызвало только сильное возмущение среди рабочих против желтых вожаков. Игра состоялась, и накануне в предварительной продаже разошлось уже 15 тысяч билетов между рабочими.

Выход на поле команд, из которых одна имела на груди знаки серпа и молота, был встречен бурными овациями и пением "Интернационала".

Наши футболисты получили ряд приглашений на дальнейшие игры от различных рабочих клубов Германии.

Интересно отметить, что правление германского союза не только разрешило, но и всячески содействовало устройству футбольной встречи команды лейпцигского рабочего клуба с венгерской футбольной командой, состоящей в буржуазно-фашистском объединении».

Газета «Правда» Москва, 5.09.1925.

Харьковские футболисты в Германии.

Спортивные организации Харькова получали подробные сведения о спортивной поездке харьковской сборной футбольной команды по Германии.

В Дрездене, несмотря на принятые немецкой полицией меры, рабочие спортивные организации устроили нашим футболистам теплую встречу. Центральное правление рабочего спортивного союза (люцернский Спортинтерн) и центральный рабочий комитет запретили германским рабочим командам играть с украинскими футболистами, опубликовав это запрещение в печати. За игру соглашательские центральные спортивные организации грозили исключением из Спортинтерна.

Несмотря на попытку германского спортивного рабочего союза бойкотировать харьковцев матч с Дрезденом все же состоялся. На состязаниях присутствовало не менее 25 000 жителей. Перед игрой харьковцы вручили дрезденской команде красное знамя и 11 комплектов футбольной формы. Первая игра харьковцев была неудачной и дрезденцы выиграли состязание со счетом 3:1.

В Дрездене харьковские футболисты посетили ряд крупных предприятий—обувную фабрику, типографию, папиросную фабрику и пр. Везде они были восторженно встречены рабочими.

Второй матч с командой г. Хемниц-Шонау харьковцы выиграли с результатом 4:0. 6 сентября харьковцы вновь встретились в реваншном матче со сборной командой Дрездена и выиграла его со счетом 1:0.

За игру с советской командой дрезденский рабочий союз исключен из люцернского Спортинтерна. Надо отметить, что дрезденские футболисты в течение ряда лет брали первенство по рабочему футболу. Это, как видно, не остановило центральные спортивные соглашательские организации от исключения лучшей рабочей футбольной команды Германии.

На днях наши футболисты сыграют матч со сборной футбольной рабочей командой Норвегии, приезжающей в один из германских городов. Затем наши футболисты, вероятно выедут во Францию. На обратном пути харьковцы сыграют матч в Риге со сборной командой Латвии.

Газета «Пролетарий» Харків, 8.09.1925.

Харьковские футболисты за границей!

Вчера возвратилась в СССР украинская футбольная команда, выезжавшая в Германию. Эта поездка сыграла свою роль во взаимоотношениях между Красным Спортинтерном и соглашательским люцернским спортивным объединением. Люцернский Спортинтерн на словах высказывался за международное объединение рабочих—спортсменов, на деле же он ставит все препятствия этому объединению. Люцернцы, например, демонстративно отказались разговаривать с нашей делегацией по вопросу о едином фронте. Люцернцы не пропустили советских физкультурников на проводимую Люцернским Спортинтерном рабочую спортивную олимпиаду во Франкфурте. Несомненно, что если бы мы перешли к тактике прямого воздействия на массы, нам удалось бы отколоть от Люцернского Спортинтерна, не преувеличивая, три четверти общего числа рабочих-спортсменов, входящих в Люцернский Спортинтерн. Но Красный Спортинтерн против всяких расколов и сдвоек в Люцернском Спортинтерне. В настоящее время мы добиваемся единства на основе взаимной доверенности. Пребывание харьковской футбольной команды в Германии сыграло очень большую роль. Как известно, харьковским футболистам прежде, чем попасть в Германию, пришлось преодолеть массу препятствий. Не только латвийское, но и отдельные представители германских властей чинили препятствия паспортного характера нашим делегатам.

Тем торжественнее, тем дружественнее, тем теплее была встреча, оказанная харь-

ковским футболистам в Германии. Дрезденский пролетариат, не взирая на травлю социал-соглашателей, восторженно откликнулся на прибытие русской команды. Футбольная команда Харькова, в составе 18-ти человек, в первый же день приезда в Дрезден посетила два крупных дрезденских предприятия. Для дрезденских рабочих это посещение было крупным событием. Рабочие всех предприятий с нетерпением ожидали прибытия к ним на завод харьковских спортсменов.

Рабочие организации превратили поездку наших футболистов по Германии в братание, в демонстрацию восстановления братской связи русских рабочих с немецким пролетариатом. Харьковская футбольная команда имела несколько успешных встреч с дрезденской.

Германская рабочая пресса, характеризуя значение прибытия нашей команды, заявляет, что германские рабочие спортсмены хотят единства. На дрезденском матче присутствовало 18.000 рабочих. Эти 18.000 рабочих все, как один, закричали «Интернационал», когда на поле выбежали с красным знаменем 11 украинских рабочих-спортсменов. Во всех городах, где побывали харьковские футболисты, они встречали торжественный прием. Навстречу харьковским футболистам выезжали рабочие делегации с красными знаменами и пением революционных песен. Газеты злого и без юмца пишут о пребывании наших футболистов.

В Харьков футбольная команда приезжает завтра.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 18.09.1925.

Итоги поездки харьковских спортсменов в Германию.

Вчера в Харьков возвратилась из Германии Сборная футбольная команда. Ездивший в Германию в качестве представителя Высшего Совета физкультуры, член Президиума тов. Привис в беседе сообщил, что поездка в спортивном отношении закончилась блестяще. Харьков встретился с 8-ью лучшими футбольными организациями Германии. Семь команд были Харьковом побеждены, а с одной—Дрезденом—игра свелась вничью. В общем, за 8 игр Харьковские футболисты забили немцам 27 мячей, получив в ответ только 4.

В Берлине Харьков выиграл у Сборной команды «Фихте», старейшей в Германии рабочей спортивной организации.

Матчи с Харьковом, являющимся чемпионом СССР привлекли до 100.000 зрителей.

Рабочие Германии тепло принимали харьковскую команду. В Дрездене и Хемнице весь состав харьковской команды был зачислен в организацию «Красных фронтовиков». Исполком Красного Спортинтерна поднес харьковцам Красное Знамя присвоив харьковской сборной команде наименование: «Первая пролетарская команда им. Красного Спортинтерна».

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 22.09.1925.

Харьковские футболисты в Германии.

МЕНШЕВИКИ ПЫТАЛИСЬ СОРВАТЬ ПОЕЗДКУ.

Поездка советских футболистов, как и следовало ожидать, пришлось не по вкусу германским меньшевикам, которые всеми средствами пытались дискредитировать их в глазах германских рабочих.

Социал-демократы не только не помещали никаких сведений о матчах в своих газетах, они также распускали про харьковских футболистов злые слухи:

— Эти де, мол, футболисты—спецы, профессионалы. Они находятся на содержании советского государства.

Ясно, что приезд наших футболистов в Германию и первые же встречи с рабочими футболистами, рассеяли эти слухи.

РАБОЧИЕ ГОРЯЧО ВСТРЕТИЛИ ХАРЬКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

Первая встреча с советскими футболистами произошла в Дрездене, где матч, собравший 20 тысяч человек, превратился в массовую демонстрацию германского и русского пролетариата.

Матч кончился, в виду сильной усталости советских футболистов после длинного переезда (3 : 1) в пользу дрезденцев. Но поражение харьковчан несколько не подрывало престижа Советской сборной. Вечером состоялся дружеский вечер советских футболистов с немецкими рабочими.

В Хемнице футболистов встречали «красные фронтовики» духовым оркестром. Вокзал был переполнен рабочими.

Несмотря на проливной дождь, матч состоялся при большом стечении публики, которая наблюдала за игрой под зонтами и в плащах... После матча, выигранного харьковскими футболистами (4 : 0), состоялся платный вечер, устроенный комитетом помощи делегатам, заключенным с предприятий за поездку в СССР.

ПРИВЕТ КРАСНОЙ МОСКВЕ.

На 2-м матче в Дрездене харьковская сборная вышла тоже победительницей (4 : 1). Стечение публики было настолько велико, что огромное спортивное поле не вмещало всех желающих.

Советские футболисты в красных фуфайках подехали к стадиону на автобусе торгового предства.

По углам спортивного поля и перед началом матча происходят небольшие митинги, на которых выступают и харьковчане и дрезденские рабочие.

— Привет красной Москве!—громовым раскатом проносится по всему полю.

БЕРЛИН—ХАРЬКОВ.

На следующий день украинские футболисты играли в Берлине. Матч происходил на одном из лучших стадионов и привлек обыкновенно массу публики.

Несмотря на то, что берлинцы играли дружно, а голкипер их показал необычайную технику, спасая ворота от сильного напора харьковчан,—все же украинцы и на этот раз победили, сыграв 3 : 0.

ХАРЬКОВСКАЯ СБОРНАЯ—ПЕРВАЯ ПРОЛЕТАРСКАЯ КОМАНДА ИМ. КРАСНОГО СПОРТИНТЕРНА.

Президиум Красного спортивного Интернационала отметил внутреннюю сплоченность, хороший класс игры харьковской сборной команды, крепкое классовое самосознание игроков.

Вместе с тем отмечается совершенно новый момент в практике поездок рабочих спортивных команд в Германию. Сборная харьковских футболистов была принята рабочими массами Германии, как советская рабочая делегация.

В виде особенной признательности харьковской рабочей футбольной команде, президиум Красного Спортинтерна присваивает харьковской сборной наименование: Первая пролетарская команда имени Красного Спортинтерна.

А.

Газета «Харьковский пролетарий» Харків, 24.09.1925.

«БОЯТСЯ КРАСНЫХ СПОРТСМЕНОВ.

Сборная команда Украины, по возвращении из Германии, должна была иметь футбольную встречу в Латвии с рабочим спортивным союзом. Латвийский министр внутренних дел, видя, какими огромными симпатиями пользовались советские спортсмены за границей, какой они имели успех у рабочих, разрешил команде

пробыть в Риге ровно столько времени, сколько потребовалось... для пересадки с поезда на поезд. Точно так же правительство Латвии отказало футболистам ленинградского завода "Красный Путиловец" в визе на въезд. Эти распоряжения правительства вызвали бурю негодования и протестов среди рабочих спортсменов Латвии, стремящихся всеми силами завязать тесные сношения с СССР и красным Спортинтерном».

Газета «Рабочая газета» Москва, 25.09.1925.

— 23 августа 1925 года футболисты Харькова прибыли в Берлин. На перроне пусто. Лишь полицейские. И вдруг в рядах блюстителей закона замешательство. К вагону устремляется большая группа, примерно человек 400, молодых людей. Они выстраиваются перед окнами вагонов и сердечно приветствуют советскую спортивную делегацию. Это ротфронтовики, красные фронтовики, — лучшая передовая часть немецкой рабочей молодежи. Они дружно поют «Интернационал». Стражи буржуазного правопорядка только тогда вздохнули свободно, когда поезд отошел от перрона. В тот же день харьковчан встречал рабочий Дрезден. Власти были бессильны помешать манифестации дружбы и солидарности немецких рабочих с посланцами Страны Советов. Дрезденский спортивный союз на специально созванном съезде постановил играть с советскими футболистами. 25 августа 1925 г. — знаменательная дата! Именно в этот день наши земляки провели первый международный матч вдали от Советской Родины. В этой встрече харьковчане проиграли сборной Дрездена — 1:3! Это единственное поражение, которое они потерпели за время пребывания в Германии. До мельчайших деталей памятен для участников поездок второй матч со сборной Дрездена! Матч-реванш. Стадион был переполнен. Как только харьковская команда появилась на поле, стадион в едином порыве поднялся и зашел «Интернационал». Повторная встреча закончилась победой советских футболистов. Судьбу его решил единственный гол, который забил А. Бем. Три недели находились харьковские футболисты на территории Германии. После Дрездена они выступали в Хемнице, Пирне, Берлине. Они провели восемь матчей и все восемь выиграли. 42 года спустя, 9 сентября 1967 года, по маршруту Харьков—Дрезден отправилась футбольная команда мастеров «Металлист». Вместе с футболистами в гости к спортсменам Германской Демократической Республики выехал и ветеран харьковского и советского футбола заслуженный мастер спорта Николай Федорович Кротов.

«ПОБЕДА ЕКАТЕРИНОСЛАВЦЕВ.

В воскресенье 23-го августа, на поле им. Дзержинского, состоялся футбольный матч между лучшей командой города Екатеринослава и первой командой клуба им. Дзержинского. Игра кончилась 4:1 в пользу екатеринославцев. Екатеринославцы вели игру чрезвычайно спокойно, соблюдая все правила футбольной игры».

Газета «Набат» Серпухов, 27.08.1925.

«ЕК-СЛАВ – МОСКВА.

5 и 6 сентября, на поле желдорклуба им. «Пролетарской революции» состоялись два матча между 1 и 2-й командами города и Москвой (Орехово-Зуево). Результат первого матча — 3-0 в пользу гостей, второго — 1-2 в нашу пользу. Последний матч отличался быстрым темпом игры, азартностью и грубостью со стороны наших игроков».

Газета «Грядущая смена» Дніпро, 13.09.1925.

Футбол-матчі Катерино- слав — Москва.

5-го та 6-го вересня, на спортмайдані клубу залізничників відбулися футбольні матчі між командами Орехово-Зуєва та Катеринославу. 5-го проти гостей виступила 2-а зборна команда. Матч кінчився рахунком 3:0 в користь Орехово-Зуєвців.

6 вересня грала команда клубу залізничників, що недавно граючи в Орехово-Зуєво програла матч (3:2). На цей раз залізничники хотіли виграти і жваво повели гру. Наслідки 2:1 в користь залізничників. Слід одмітити трохи грубовату гру нашої команди.

Сьогодні, 8 вересня на майдані клубу залізничників Орехов-Зуєвська команда зустрінеться з 1 зборною командою Катеринославу.

Орехово—Зуево—Екатеринослав.

Как и следовало ожидать, после встречи 2-ой сборной Екатеринослава с командой Орехово-Зуево, кончившейся победой Орехова со счетом 3:0, матч с желдором—лучшей командой Екатеринослава—привлек много публики.

Игра началась быстрым темпом. Желдор атакует ворота противника, и уже на второй минуте левый нападающий желдора, т. Шиманский, посылает в сетку противника первый гол. На 25-й минуте ореховцы в свою очередь забивают гол. Первый хавтайм кончается со счетом 1:1.

Игра во второй половине начинается ожесточенной схваткой и принимает пружинный характер. Нападение желдора переходит на индивидуальную игру, но все попытки его забить гол не увенчались успехом. Лишь за семь минут до конца второго хавтайма одиннадцатиметровый удар Орехову за пружинный толчок на штрафной площадке, репешает победу желдора со счетом 2:1.

Сегодня состоится репетиционный матч между Орехово-Зуевым и екатеринославской 1-ой сборной.

Газеты «Зірка» 8.09.1925 та «Звезда» обое Дніпро, 9.09.1925.

«ПОБЕДА МОСКОВСКИХ ТЕКСТИЛЕЙ.

Футбольная команда московботдела союза текстильщиков выехала в Одессу, где имела встречу с командой 2-й госканатной фабрики, известной в спортивном мире под названием "канатчики". Эта команда является сильнейшей в Одессе. В нынешнем году она приезжала в Москву и выиграла у 2-й сборной города со счетом 2:1.

Московские текстильщики после долгой и упорной борьбы выиграли состязание, со счетом 1:0. В настоящее время команда выехала в Николаев».

Газета «Известия» Москва, 30.09.1925.

«МОСКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ – ТЕКСТИЛЬЩИКИ ПОЕХАЛИ В ОДЕССУ.

В начале нынешнего лета, московский губотдел пригласил футбольную команду одесского союза текстильщиков 2-го канатного завода в Одессе. «Канатчики» в Москве и в уездах сыграли несколько игр с командами текстильщиков и заинтересовали широкие рабочие массы. Игры в уездах окончились вничью, в Москве «канатчики» проиграли.

Уезжая в Одессу, «канатчики» пригласили московскую сборную команду текстильщиков для игры в Одессу. Московский губотдел 18 сентября послал свою сборную команду в Одессу.

Первую игру с «канатчиками» уставшие в дороге московские игроки проиграли.

Вторая игра прошла живей, чем первая, и московские текстильщики выиграли ее со счетом 1:0. Кроме того, сборную текстильщиков пригласили сыграть с классной командой «сборной Одессы», которая победила «сборную Москву» со счетом 3:1. Текстильщики тоже проиграли Одессе, но с меньшим счетом 4:3».

Москва-Екатеринослав.

Одна из лучших команд РСФСР – Орехово-Зуево недавно приехала в Екатеринослав, где повела три матча. Первый день выступившая против гостей вторая сборная, как и следовало ожидать, проиграла 3:0.

На второй день картина изменилась. Екатеринослав был представлен лучшими силами желдорлужб, которому удалось выиграть матч со счетом 2:1.

В третьем матче против команды Орехово-Зуево выступила сборная Екатеринослава. Дружная оживленная игра закончилась в свою победу Екатеринославцев – 1:0.

«ЕКАТЕРИНОСЛАВ-КРЫМ.

До сего времени удачно, на этот раз не повезло. Приехавшая к нам команда Крыма, сыгравшая вничью 19 сентября с Гормилицей 0-0, на другой день выиграли у сборной Екатеринослава 3-1».

«ЕКАТЕРИНОСЛАВЦЫ ВЫИГРАЛИ У КРЫМЧАН.

22 сентября екатеринославская сборная в реваншном матче выиграла у сборной Севастополя – 1-0. Перед тем екатеринославцы сыграли 0-0 и проиграли 3-1».

«СЕВАСТОПОЛЬ – ЕКАТЕРИНОСЛАВ.

22-го сентября, состоялся футбольный матч – реванш между 1-й сборной Севастополя и 1-й сборной Екатеринослава. Матч окончился победой Екатеринослава, со счетом 1-0».

«КРЫМ-ЛОЗОВАЯ.

Команда Крыма из Екатеринослава выехала в Лозовую. В первой встрече лозовчанам удалось выиграть 1-0. На другой же день крымская команда усилила свой состав и победила – 2-1».

«Николаев – Херсон – Москва – Севастополь.

За последний месяц николаевские физкультурники имели возможность принять у себя команды Одессы, Херсона, Москвы и Севастополя.

Одесские товарищи после пятилетнего перерыва приехали в Николаев. Первый матч сборная Одессы выиграла у второй сборной 3:0, во второй же игре, с первой сборной, победа осталась за Николаевым. Этот матч прошел весьма оживленно. Играли обе команды ровно, только 11-метровый мяч дал победу Николаеву.

Вслед за одесситами в Николаеве выступала первая сборная футбольная команда Херсона. В первом матче с местной командой «Искра» херсонцы остались победителями 3:2, а второй херсонцы проиграли первой сборной города 3:0. Матчи особого интереса не представляли.

Проездом из Екатеринослава 11 и 12 сентября в Николаеве выступали орехово-зуевцы. Над второй сборной, после ожесточенной игры, москвичи одержали победу 2:0. На другой день москвичи играли с первой сборной города. Преимущество игры было на стороне Николаева, но москвичи играли грубо и у своих ворот «спихивали» противника вместе с мячом. При счете 2:2 гости сорвали матч, не доиграв 10 минут.

Накануне матча с москвичами прибыла первая севастопольская футбольная команда, которая в последнем матче с одесскими футболистами выиграла у них 2:0. Первый матч севастопольцы играли со второй сборной Николаева, которая проиграла гостям 2:0

Газета «Голос Текстилей» Москва, 9.10.1925.

Екатеринослав-Севастополь.

В первый день игры (суббота, 19) против гостей была выставлена команда гормилицки. Вяло сыгранный матч окончился счетом 0:0.

Обе команды сосредоточивали свое внимание на защите.

2-й день отличается от первого живостью и азартностью.

Результаты матча с 1-й сборной города 1:3 в пользу Севастополя...

Газеты «Пролетарий» Харків, 20.09.1925 та «Грядущая смена» Дніпро, 26.09.1925.

Екатеринославцев, игравших до

Газета «Пролетарий» Харків, 24.09.1925.

Газета «Пролетарий» Харків, 27.09.1925.

Газета «Звезда» Дніпро, 25.09.1925.

Газета «Пролетарий» Харків, 29.09.1925.

14-го сентября против Севастополя выступала первая сборная города. Несмотря на преимущество игры, николаевцы проигрывают гостям с 11-метрового удара. Общий счет этого матча 2:1 в пользу гостей.

На другой день был реванш и севастопольцы проиграли Николаеву 2:0.

В общем, нынешний осенний сезон проходит очень оживленно».

Газета «Красный спорт» Москва, 18.10.1925.

18.10. Ст. «ОППВ». **Москва – збірна металістів Харькова – 4-0.**

«Футбольная команда Харькова приезжает в Москву.

В Москву на 17 и

18 октября приезжает сборная футбольная команда Харькова. Первый матч Харьков играет с сахарниками на поле последних в 3 часа дня.

В воскресенье игра произойдет на поле ОППВ со Сборной Москвой. Начало в 2 часа дня».

Газета «Молодой Ленин» Москва, 16.10.1925.

«ХАРЬКОВСКАЯ КОМАНДА ПОЛУЧИЛА ПОРАЖЕНИЕ

В воскресенье, 18 ок-

тября, на стадионе ОППВ состоялась встреча харьковских металлистов со сборной Москвой. Матч привлек не менее 3 тысяч зрителей. Игра протекала в общем бледно. Харьковские металлисты оказались слабыми противниками. Первый хавтайм окончился со счетом 4:0, второй – 3:0. Общий результат 7:0 в пользу Москвы».

Газета «Молодой Ленин» Москва, 20.10.1925.

«18 октября на площадке ОППВ должна была состояться футбольная игра сборных команд Харькова и Москвы. Публика, привлеченная громадными афишами и желавшая увидеть харьковцев-победителей первенства СССР в 1924 году, сильно разочаровалась, когда увидела на поле команду харьковских металлистов, весьма слабую по технике, не сумевшую оказать москвичам никакого сопротивления. В результате встреча окончилась со счетом 7:0 в пользу Москвы.

Хотелось бы обратить внимание, чтобы афиши в следующий раз составлялись несколько предосторожнее и не напоминали базарного зазывания торговцев».

Газета «Рабочая Газета» Москва, 20.10.1925.

«НА МАТЧЕ МОСКВА – ХАРЬКОВ.

В воскресенье стадион

ОППВ в Сокольниках был переполнен публикой. Места на стадионе буквально брались с боя. Вскоре все трибуны и проходы были забиты зрителями.

Начинается игра. И с первых же минут публике приходится разочароваться. Вместо прославленных харьковских футболистов, одержавших большие успехи, на поле - "сборная металлистов" Харькова.

В публике заметно разочарование. К тому же наша "сборная Москва" выступает в донельзя ослабленном составе. Нет здесь отличного бека Рущинского, не видно и прекрасных форвардов Исакова и Селина. Их замещают весьма посредственные игроки. Однако, отсутствие хорошего нападения не помешало Москве сразу взять инициативу в свои руки. С большим перевесом сил Москва забивает гол за голом в ворота противника. Вот их уже 7. Харьков сыграл "всухую».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 20.10.1925.

«ФУТБОЛ. "САХАРНИК - ХАРЬКОВ".

На стадионе сахарников

сборная команда харьковских металлистов играла с хозяевами поля и проиграла с результатом 4:0. Эта игра - последняя в Москве, так как команда уезжает обратно».

Газета «Известия» Москва, 23.10.1925

«СБОРНАЯ МЕТАЛЛИСТОВ Г.ХАРЬКОВА – МОСКВА.

Взамен ожидав-

шейся и афишированной на две игры сборной Харькова, на 18 и 19 октября прибыла сборная металлистов города Харькова, команда очень невысокого класса игры, подходящая по силам к командам младших групп московского календаря.

Первая игра состоялась на поле ОППВ, где против гостей выступала сборная Москвы в основном своем составе с заменой Рущинского – Блинковым, Ратова – Троицким и Исакова – Масловым. С первых минут игры преимущество Москвы было бесспорным, благодаря чему игра утратила всякий интерес, напоминая больше тренировку в одни ворота. Первая половина игры закончилась со счетом 3:0 и вторая со счетом 4:0 в пользу Москвы. Указанный результат надо признать вполне умеренным, так как разница в силах команд была слишком велика.

Вторая игра, происходившая на поле сахарников с хозяевами поля 19 октября, прошла еще более бесцветно, чем первая, и закончилась победой сахарников с общим счетом 4:0.

Остановившись на прошедших играх, нам хочется обратить внимание МГСФК на результаты столь печального недоразумения, так как определять это, как злой умысел, мы покуда опасаемся. Во-первых, игры были лишены всякого спортивного интереса, во-вторых, широковежательная реклама «сильнейшей команды», исполнив свое дело и собрав достаточное количество публики, совершенно подорвала авторитет устроителей игры, оказавшихся не в состоянии избежать ошибок, вводящих в заблуждение общественное мнение.

Мы уверены, что результаты расследования случившегося факта будут преданы гласности, виновные, если таковые окажутся, понесут достойное наказание и впредь подобные инциденты повторяться не будут».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.10.1925.

24.10. Одеса-2 – Москва – 1-4 (1-1).

25.10. Ст. «Ленінців». Одеса – Москва – 3-0 (0-0).

«СБОРНАЯ МОСКВЫ ВЫЕХАЛА В ОДЕССУ».

Сборная команда Москвы в составе: Баклашев, Рущинский, Лапшин, Никишин, Селин, Пахомов, Холин, Канунников, Исаков, Артемьев, Старостин и запасные: Жибоедов и Блинков – выехала в Одессу для игры с местными командами.

Предполагавшаяся поездка сборной в Харьков не состоится ввиду того, что в Харькове выпал снег».

В Одессе получена телеграмма о том, что сборная команда Москвы вчера выехала на реваншевые матчи в Одессу. После Одессы москвичи поедут в Николаев и Харьков, а затем во Францию. Повидимому Москва придает матчам с Одессой большое значение, так как в состав сборной Москвы вошли 8 человек из сборной СССР. Сборная Одессы также выставит своих лучших игроков.

Матчи с Москвой состоятся 17 и 18 октября на площадках канатчиков и кожтреста в 3 часа дня. Реферируют матчи судьи одесской коллегии судей т.т. Розанов и Фиш.

Газета «Красный спорт» Москва, 25.10.1925.

МОСКВА—ОДЕССА.

В субботу и воскресенье, состоялись два матча между сборными командами Москвы и Одессы. В первом матче с москвичами играла вторая одесская сборная. И, естественно, что, несмотря на ее упорное сопротивление, Москва все-таки победила. Счет первого матча 4:1 в пользу Москвы.

В воскресенье сборная Одессы играла в измененном составе. Обе команды сразу же повели игру ударным темпом. Одессе однако, удалось прорвать стену защиты и подойти вплотную к воротам. Москва получает первый гол. Потом сборной Одессы удается вбить еще два гола. Таким образом, счет второго матча 3:0 в пользу Одессы.

Газета «Известия» Одеса, 16 та 27.10.1925.

«В пятницу, 23 октября, отбыла команда сборная Москвы в Одессу. Результат игры в субботу, 24 октября, со второй сборной Одессой – 4:1, в пользу Москвы; с первой сборной Одессой, в воскресенье, 25 октября, - 3:0, в пользу Одессы».

Газета «Молодой Ленинец» Москва, 28.10.1925.

«ПОРАЖЕНИЕ МОСКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ».

Сборная футбольная команда Москвы, выигравшая в Одессе у второй сборной города матч с результатом 4:1, на следующий день имела встречу с первой сборной Одессы и проиграла со счетом 3:0. Как известно, в июне сборная Одессы приезжала в Москву и выиграла у нашей сборной со счетом 3:1. Таким образом, Одесса выигрывает второй раз подряд у Москвы - одной из сильнейших команд СССР».

Газета «Известия» Москва, 29.10.1925.

«ПОРАЖЕНИЕ СБОРНОЙ МОСКВЫ».

На 24-25 октября сборная футбольная команда Москвы выезжала в Одессу. Основной состав команды в момент отъезда определился следующим образом: Леонов, Рущинский и Лапшин, Пахомов, Селин и Никишин, Т. Григорьев, Румянцев, Исаков, Тюльпанов и Холин. Москвичи сыграли в Одессе два матча.

В первый день, в игре со второй сборной Одессы, они добились победы с результатом 4:1. Зато второй матч с лучшей первой командой хозяев, который должен был явиться как бы реваншем за понесенное москвичами весной поражение, снова закончился блестящим выигрышем одесситов, да к тому же еще с сухим счетом 3:0».

Газета «Красный спорт» Москва, 1.11.1925.

«МОСКВА В ОДЕССЕ. ВТОРИЧНОЕ ПОРАЖЕНИЕ СБОРНОЙ МОСКВЫ».

24 ОКТЯБРЯ. МОСКВА – ОДЕССА II – 4:1.

Москва, выехавшая на этот раз в несколько ослабленном составе, встретила в первый день со второй сборной командой г. Одессы. Состав москвичей: Леонов, Рущинский и Лапшин, Никишин, Селин и Пахомов, Холин, Тюльпанов, Исаков, Решетов и Григорьев. Команда Одессы следующая: Карпенко, Роман, Котов, Бетин, Константиныди, Щербakov, Левков, Кондрашов, Зинкевич, Сердюк, Коген. Судил Розанов.

Игра началась очень вяло и проходила довольно неинтересно до 30 минуты, когда москвичам был забит мяч в ворота. После этого через 2-3 минуты с подачи Григорьева Тюльпанов вбивает мяч в ворота Одессы. Хавтайм заканчивается со счетом 1:1. Вторая половина игры прошла под знаком полного преимущества Москвы, забившей в ворота Одессы еще три мяча.

25 ОКТЯБРЯ. ОДЕССА I – МОСКВА 3:0.

На следующий день на поле «Ленинцев» произошел реваншный матч между москвичами и первой сборной Одессы. За последнюю играли: Типикин, Жук и Котов, Чернобыльский, Пионтковский и Бланк, Коген, Штрауб, Осипенко, Злочевский, Михлин.

Москва выступила почти в том же составе, что и накануне, заменив только заболевшего Григорьева Румянцевым. Первая половина игры заканчивается со счетом 0:0.

Вторая половина сразу начинается сильным нажимом Одессы, и через 8 минут в воротах Москвы «сидит» мяч, забитый Штраубом. Москвичи пытаются отквитать гол, но удачная игра защиты Одессы парализует московское нападение. Выдохшаяся полузащита Москвы то и дело выпускает одесситов. Вскоре Злочевский шагов с пятидесяти очень сильным ударом вбивает второй гол. Через несколько минут еще Леонов «мажет» мяч, пробитый Штраубом, и в воротах Москвы третий и на этот раз уж последний гол.

Москва начинает играть более энергично. Но уже чересчур поздно, и игра оканчивается победой Одессы с «сухим» счетом 3:0. Из одесских игроков-победителей необходимо отметить очень хорошо игравшего правого инсайда Штрауба и центра-форварда Осипенко; слабее всех правый край Коген. Москва играла на этот раз особенно неудачно, что и способствовало такому крупному проигрышу. Москвичам, с их высоким классом и хорошей техникой игры, все-таки не мешает ... горячим желанием выиграть и исключительно дружным напором.

А МСФК придется еще раз пожелать более внимательно относиться к составлению сборных».

Газета «Красный спорт» Москва, 8.11.1925.

1926

«ТУРЕЦКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В ОДЕССЕ.

Президиум

Спортинтерна разрешил ВСФК Украины принять в начале футбольного сезона, в Одессе, сборную команду Константинополя».

Газета «Молодой Ленинец» Москва, 16.03.1926.

«В начале мая на Украину приезжает футбольная команда дрезденского рабочего союза, которая, после ряда матчей по Украине, приглашается в Москву для игры со сборными командами Москвы и РСФСР.

Дрезденская футбольная команда является довольно сильным противником, так как сборная команда Харькова, прошлое лето ездившая в Германию, проиграла дрезденцам со счетом 3-1».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 30.04.1926.

«В Одессе 5 и 6 июня состоялись футбольные матчи между сборными командами Одессы и Крыма. Первый день дал победу Одессе со счетом 7:0. Второй день - 4:0. Поражение Крыма объясняется отсутствием в составе команды некоторых первоклассных игроков. В прошлом году команда Крыма выиграла у сборной Украины со счетом 3:0».

Газета «Правда» Москва, 15.06.1926.

19, 21.06. Ленинград – Харьков – 5-0, 4-0.

К ПРИЕЗДУ «СБОРНОЙ» ХАРЬКОВА

Сегодня в 6 ч. на стадионе им. Ленина (Петровский остров) состоится тренировочный матч между первой и второй «Сборными» футбольными командами Ленинграда. Поражение ленинградцев от москвичей поставило на очередь вопрос об «омоложении» состава первой «Сборной». В сегодняшнем матче первая «Сборная» выступает в составе: Соколова, Ежова, Эмериша, Вонога, Батырева, Филиппова, Егорова, Бутусова, Иванова, Антипова, Богданова. Вторая «Сборная»: Савинцев, Корнилов, Штуклин, Феоктистов, Варфоломеев, Гуськов, Казаринов, Колотушкин, Киселев, Кусков и Родионов. В субботу и понедельник «Сборные» играют против первой «Сборной» Харькова.

Победа „сборных“ Ленинграда

Обе встречи сборной футбольной команды Харькова с I-й и II-й сборными Ленинграда закончились крупным поражением гостей.

Первая сборная Ленинграда выступила в несколько обновленном составе и играла на редкость дружно и технично. Наоборот, гости довольно слабо сыграли, как по линии нападения, так и по линии защиты. Отсюда крупное сухое поражение харьковцев со счетом 5:0. 4 из этих мячей бито с «пенальти» — 11-метрового свободного удара. Бурные овации выпали на долю ленинградского вратаря Савинцева, взявшего ряд мертвых мячей.

Вторая сборная Ленинграда еще легче справилась с харьковцами. Уже на 20-й минуте Козлов посылает первый мяч в ворота Харькова. Во втором тайме харьковцы пытались во что бы то ни стало добиться победы, но крепкая защита ленинградцев и непростительное «мазанье» мешают добиться успеха. Наоборот, ленинградцы все время ведут игру на поле противника и до конца матча проводят еще три мяча, усилениями Архангельского, Козлова и Васильева. Общий счет 4:0, в пользу второй сборной Ленинграда.

Газета «Красная звезда» Ленинград, 23.06.1926 та журнал «Спартак» Ленинград, 20.06.1926.

МАТЧ-ФУТБОЛ ХАРЬКОВ — ЛЕНИНГРАД

Сегодня на стадионе им. Ленина в 6 ч. состоится матч между первыми сборными командами Харькова и Ленинграда. Гости выступают в составе: Норова, Фомина, Кротова, Привалова, Фомина, Ус, Губарь, Натарова, Шпаковского, Алферова и Казакова. Ленинград выставляет команду: Савинцев, Эмериш, Ежов, Филиппов, Батырев, Воног, Егоров, Бутусов, Иванов, Антипов и Казаринов. Судья — В. Бутусов.

Газеты «Красная звезда» Ленинград, 16.06 та «Красная звезда» Ленинград, 19.06.1926.

ФУТБОЛ

МЕЖДУГОРОДНЫЕ ИГРЫ ХАРЬКОВ — ЛЕНИНГРАД

В субботу, 19 июня, в 6 час веч. на Стадионе им. Ленина.

Сборная ХАРЬКОВА I — Сборная ЛЕНИНГРАДА I

В понедельник, 21 июня, в 6 ч. веч. там же

Сборная ХАРЬКОВА I — Сборная ЛЕНИНГРАДА II

Состав Ленинграда: Рабо, Штуклин, Корнилов, Васильев, Варфоломеев, Гуськов, Родионов, Козлов, Архангельский, Кусков и Богданов. Судья А. В. ЧЕРНЫЙ.

Трамвай на стадион №№ 6, 8, 12 и 23. Матчи состоятся при всякой погоде.

«Второй день. Вторая ленинградская сборная выигрывает у харьковцев 4-0.

Харьковцам суждено было и этот приезд испытать всю горечь поражения на этот раз от второй ленинградской сборной.

Ленинградцы против Харькова выставили Рябова, Штукина, Корнилова, Васильева, Варфоломеева, Гуськова, Родионова, Козлова, Архангельского, Кускова и Богданова. Харьковцы сняли с команды Натарова и Казакова, заменив их Лозой и Бемом; во втором тайме вместо ушедшего Кротова на поле вышел Бобрышев. Игра протекала содержательнее предыдущей — обе команды главным образом, ленинградцы играли осмысленно, давая широкий простор комбинациям. Напористое нападение Ленинграда энергично подходило к противным воротам и если бы не классная игра обоих защитников и Привалова счет мог бы быть большим уже в первой половине; к перерыву, харьковцы, однако проигрывали только 0-1.

Во втором тайме гости потеряли облик слитного коллектива. Особенно слабо играют передние, заставившие совсем позабыть недавнюю славу харьковского нападения — мяч не задерживается почти и беспрепятственно отдает полузащите противника; игравший лучше других Шпаковский на этот раз вел безнадежную игру на плотно «прикрытого» правого крайнего. Уход Кротова получившего повреждение, окончательно деморализовал защиту, в коей до конца «геройски» продолжал отбиваться только Привалов. В игре еще в воротах Харькова три мяча, на коих один опять с «одинадцатиметровки» за грубость».

Газета «Красный спорт» Москва, 27.06.1926.

04.07. Судья: В.Блях (Харків). **Харків — Ленинград — 2-1 (1-0).**

Норов, К.Фомін, Кладько, Ус, В.Фомін, Ситцевий, Губарев, Абакумов, Алферов, Бем, Привалов.

06.07. **Збірна металістів Харків — Ленинград — 0-4.**

«Междугородные футбольные матчи.

Вторая встреча в этом году сборных футбольных команд Харькова и Ленинграда закончилась победой харьковцев со счетом 2:1. Матч происходил в Харькове. Первая встреча в Ленинграде закончилась, как известно, сильным поражением харьковской команды. Неудача харьковских футболистов объяснили также непривычкой их играть по новым, измененным правилам.

24 июля ожидается приезд в Москву сборной футбольной команды Одессы.

В ближайшее время ожидается матч команд Одессы и Севастополя. В Крыму лучшими игроками считаются севастопольские футболисты, имевшие победу над сборной УССР».

Газета «Правда» Москва, 11.07.1926.

ОТЪЕЗД СБОРНОЙ ЛЕНИНГРАДА НА ЮГ

Сегодня выезжает в Харьков сборная футбольная команда Ленинграда в составе Савинцева, Ежова, Эмериха, П. Филиппова, Батырева, Вонога, Егорова, М. Бутусова, Иванова, Антипова и Казаринова; запасными — Рябов, Штукин, Варфоломеев и Кусков. 4 и 6 июля сборная играет в Харькове, 10—11 июля — в Одессе. На 18—20 июля ожидается приезд сборной команды Одессы.

4 июля, против Ленинграда харьковцы выставили свою первую сборную, игравшую в несколько измененном виде — Норов, Фомин К., Кладько, Ус, Фомин В., Ситцевой, Губарев, Абакумов, Алферов, Бем и Привалов; наша команда играла в обычном составе. Первая половина прошла в равной борьбе. Харьковцы показали у себя дома гораздо более стремительности, чем в Ленинграде. Первый мяч был забит Ленинграду Абакумовым на 20 мин., после чего ленинградцы много раз имели возможность бить в ворота, но били или в штангу или в руки вратаря. К перерыву счет 1:0. Вскоре после начала Ленинград получает второй мяч в свои ворота — Батырев и Филиппов «разводят» друг с другом передачу, из под носа у них вырывает мяч Бем и сильно бьет сразу в ворота; мяч попадает в штангу, и оттуда в сетку. Ленинградцы начинают нападать и всецело забирают игру в свои руки; Харьковцы по обыкновению грубят и подбивают Иванова. За 15 мин. до конца Филиппов выкатывает мяч Бутусову, тот резко идет на ворота и со штрафной линии носком отклевывает один мяч. Перед самым свистком харьковский игрок берет мяч рукой в своей штрафной площади, но судивший игру т. Блях назначает вместо «одинадцатиметровки» спорный удар за... разговоры Бутусова с судьей. У Харькова прекрасно играло левое звено; у ленинградцев слабоваты были крайние, хуже обыч-

Журнал «Спартак» Ленинград, 11.07.1926 та
Газета «Красная звезда» Ленинград, 1.07.1926.

ПОБЕДА СБОРНОЙ ХАРЬКОВА

4 июля в Харькове состоялся матч-футбол между первой сборной Ленинграда и сборной Харькова. Матч закончился поражением ленинградцев со счетом 2:1.

ПОЕЗДКА ЛЕНИНГРАДЦЕВ ПО УКРАИНЕ

Вчера вернулась «сборная» команда Ленинграда из поездки в Харьков и Одессу. Встречу со «сборной» Харькова ленинградцы проиграли со счетом 2:1.

Газета «Красная звезда» Ленинград, 6 та 18.07.1926.

«Первая сборная футбольная команда Ленинграда совершила ответное турне в Харьков, где встретилась с первой сборной города. Харьковцы, проигравшие первый матч Ленинграду с большим счетом, на сей раз добились победы с результатом 2:1».

Газета «Известия» Москва, 9.07.1926.

«Победа ленинградских футболистов.

Сборная футбольная Ленинграда, выезжавшая в Харьков и потерпевшая поражение от первой сборной города, победила сборную команду харьковских металлистов. В результате упорной борьбы ленинградцы выиграли со счетом 4:0».

Газета «Известия» Москва, 11.07.1926.

Харьковские футболисты взяли реванш у ленинградцев 2:1.

Ответная поездка сборной команды Ленинграда в Харьков закончилась поражением ленинградцев. Харьковская команда, выступавшая хотя и в несколько осла-

бленном составе, добилась выигрыша у гостей со счетом 2:1 (1:0). Подробный отчет об этом интересном матче см. в следующем № «Красного Спорта».

Газета «Красный спорт» Москва, 11.07.1926.

Футбольные встречи Север—Юг

Встречи харьковской сборной футбольной команды с ленинградской всегда привлекали к себе внимание всей физкультурной Украины и тем более харьковцев.

После крупного проигрыша Харькова Ленинграду в этом году, 20 и 21 июня (5:0 и 4:0) все с большим нетерпением ждали как харьковские футболисты будут играть у себя «дома».

Вера в успех нашей команды, которая в течение трех лет подряд до этого неизменно выигрывала у ленинградцев и москвичей, теперь была поколеблена.

Северяне привезли с собой наиболее сильный свой состав: Савинцев; Эмсерх, Ежов; Воног, Батырев, Филиппов; Казаркиев, Антипов, Ивасюк, Бутусов, Егоров.

В харьковскую сборную вместо Кротова, Натарова, Казакова и Шпаковского вошли 4 новых игрока, и команда составила так: Норов; Фомин К., Кладько; Ус, Фомин В., Ситцевой; Губарев, Абакумов, Алферов, Бем и Привалов.

На победу, при создавшихся условиях, никто как будто и не надеялся. Интересно лишь всех, как сможет в обмороженном и, казалось, ослабленном составе противостоять сильным северянам наша сборная.

По свистку судившего матч д-ра Бляка обе команды выбежали на поле и матч начался. «С места в карьер» ленинградцы повели энергичную и настойчивую игру, однако к общему удивлению и радости «молодежная» сборная не только не растерялась, но вскоре, найдя себя, начала дружно и коллективно играть. Решающий результат не замедлил сказаться в первый мяч, пробитый в ворота северян, вызвал бурю аплодисментов семитысячного зрителя. Харьковцы еще более разыгрались, почувствовав уверенность в своих силах.

Во второй половине—еще один мяч в воротах Ленинграда. Нападение последнего развивает быстрый темп не раз ставя наши ворота в опасное положение; но ленинградцам не везет—лишь один раз удалось грозе всех вратарей—Бутусову разбить «сухую», забив Харькову один мяч.

Игра закончилась победой харьковцев 2:1.

Второй матч ленинградцев со сборной Металлист не представлял никакого спортивного интереса и северяне закончили его в свою пользу 4:0.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 7-8, 1926.

«ВОКРУГ ВСТРЕЧИ ХАРЬКОВ – ЛЕНИНГРАД.

День 4 июля для харьковских физкультурников был днем пихорадоочных переживаний. Кто победит – Харьков или Ленинград.

Последние встречи Харькова с Ленинградом (0-5 и 0-4), отсутствие в харьковской команде лучших игроков – Кротова, Шпаковского и Натарова, не вызывало сомнений у десятка тысяч зрителей, наполнивших стадион «Спартак», вопрос был лишь в том, сколько «набьют» ленинградцы.

Так думали пессимисты.

Однако, они ошиблись. Процесс игры и ее результат показали, что харьковская команда – достойный противник Ленинграду.

Быстрый темп, предложенный начавшими игру ленинградцами, был принят харьковцами и обоюдил активность не ослабевали в течение всего состязания. Через несколько минут после начала резким неожиданным ударом Абакумова вбивает первый мяч в ворота Ленинграда.

Обе команды проводят ряд комбинаций, но прекрасная игра вратарей спасает положение.

Сейчас же после перерыва – харьковец Бем вбивает второй мяч. Игра становится еще напряженнее.

Ленинградцы тщетно пытаются сквитаться. В один не критический момент возле ворот Харькова Бутусов забивает первый и единственный мяч. Игра заканчивается победой Харькова 2-1. Судил Блях.

Состав Харькова – Норов, К.Фомин, Кладько, Ус, В.Фомин, Ситцевой, Губарев, Абакумов, Алферов, Бем и Привалов.

Хорошо играла защита, из полузащитников слаб Ус; в нападении много обещает Абакумов, сильно играли Бем и Привалов.

Состав Ленинграда – Савинцев (играет хорошо, иногда излишне рисуясь), Ежов и Эммерих (технически сильны, но иногда грубы), Филиппов (не успевает за темпом игры), Батырев и Воног (один другого лучше); тройка нападения – Бутусов, Антипов и Иванов – играют хорошо; края – Егоров и Казаринов – оба слабы.

6 июля против Ленинграда выступила сборная «Металлист». Игра была безцветна и напоминала тренировку в одни ворота. Ленинградцы играли «прохладно», сохраняя силы для предстоящей встречи с Одессой и выиграли 4-0; три мяча забил Бутусов и один Кусков (заменивший Иванова).

Газета «Красный спорт» Москва, 18.07.1926.

10, 11.07. **Одеса – Ленинград – 2-1 (1-0).** Голи: Левков (20), Коваль. – **4-7 (0-5).**

Одеса - 1-й матч: Типикин, Жук, Котов, Попов, Пионтковский, Капустин, Левков, Злочевский, Осипенко, Коваль, Штрауб.

2-й матч: Типикин, Жук, Котов, Попов, Пионтковский, Капустин, Левков, Злочевский, Зинкевич, Коваль, Афанасьев.

«ДВЕ ИГРЫ ЛЕНИНГРАДА В ОДЕССЕ. ПОРАЖЕНИЕ И ПОБЕДА СЕВЕРНЫХ ГОСТЕЙ 1-2 И 7-4.

Матчи с Ленинградом собрали небывалое для Одессы количество зрителей, и представили большой спортивный интерес.

В первый день, 10 июля, ленинградцы выставили следующий состав: Савинцев, Эммерих и Ежов. Филиппов, Батырев и Воног, Егоров, Бутусов, Иванов, Антипов и Кусков. Против них за Одессу играли Типикин, Жук и Котов, Понов, Пионтковский и Капустин, Левков, Злочевский, Осипенко, Коваль и Штрауб. Уже при выходе игроков на поле бросилось всем в глаза физическое превосходство ленинградской команды: каждый ленинградец в среднем выше и тяжелее одессита.

Игра начинается нажимом Ленинграда, который то и дело доходит до штрафной площадки Одессы. Изредка нападает и Одесса, ведущая игру прорывами. После двух неудавшихся прорывов Левков на 20-й минуте забивает гол. Оставшееся до конца фавтайма время, проходит в упорном нападении ленинградцев. Одесская защита выбивается из сил. После перерыва снова нападает Ленинград. В середине хавтайма Батырев с пенальти забивает гол. Одесское нападение (вернее Левков, Злочевский и Коваль, так как Штрауб и Осипенко играли жестоко подбитыми) начинает играть энергичнее. Вскоре с хорошо поданного Злочевским штрафного удара Коваль головой забивает гол второй мяч. Все последовавшие затем атаки Ленинграда отбиты одесскою защитой.

11 июля Одессе пришлось заменить подбитых Штрауба и Осипенко - Афанасьевым и Зинкевичем. Обессиленная предыдущим матчем защита играет вяло. Типикин в одном первом хавтайме пропускает уже пять мячей! Не имея обычного центра - души нападения и правого края, команда Одессы играет вяло; ленинградцы же, наоборот, нападают с редким подъемом. Особенное восхищение вызывает Бутусов.

После перерыва Одесса получает еще 2 гола. Наконец, минут за 20 до конца, в порыве отчаяния, одесское нападение, воодушевленное Злочевским, переходит в наступление и, поддерживаемое линией хавбеков, зажимает обессиленный Ленинград. Результаты сказываются, и ленинградцы вынуждены 4 раза подряд начинать игру с середины поля. Общий счет 7-4 в пользу Ленинграда.

Газета «Красный спорт» Москва, 25.07.1926.

11.07. Судья: Ліфшиць (Київ). **Київ-2 – «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво – 1-4 (0-3).** Гол: Бойко (пен.).

Київ: Халатников; Брешкевич, Скузін, Чубаков, Редько, Тищенко, Ковтуненко, Бойко, Мурашев, Галета, Егоров.

12.07. Ст. «Червоний». **Київ («Желдор») – «Червоне Орехово» Орехово-Зуєво – 5-1 (3-0).**

Київ: Ямковий; Брешкевич, Весеньев, Долгов, Курбатов, Фенцель, Бойко, Ковтуненко, Товаровський, Костін (Правоверов), Швецов.

«КИЕВ – КРАСНОЕ ОРЕХОВО.

В субботу 24 июля в 5

часов 30 минут вечера на поле Центрального клуба Пролетфизкультуры состоится футбольный матч между командами "Киев" - со "Сборной Орехово".

В воскресенье 25 июля в 4 часа 30 минут состоится матч "Киев" - "Красное Орехово" (реванш).

Билеты продаются заблаговременно с пятницы в клубе с 6 часов вечера.

Цены билетам 30 и 50 копеек».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуєво, 22.07.1926.

«"КРАСНОЕ ОРЕХОВО" В КИЕВЕ.

В Киеве 11 и 12 июля состоялись товарищеские встречи между футбольными командами "Красное Орехово" - "Киев". Заблаговременно в киевских газетах много писалось о команде "Красное Орехово" и публика с большим интересом ждала этого матча. Это можно судить и по большому количеству присутствующих на матчах.

Первый матч "Красное Орехово" играло со сборной "Киев".

Этот матч "Красным Ореховым" сыгран особенно хорошо. Со стороны публики были даже выкрики:

- Спасибо, Москва, за классную игру.

Часто по адресу команды раздавались бурные аплодисменты.

Матч закончился со счетом 4:1 в пользу Орехова.

Вторая встреча была с командой "Желдор". На этот раз Орехово не оправдало своих надежд, благодаря пристрастному судье, который за "торможение" игрока дал два одиннадцатиметровых штрафных удара и вообще часто штрафовал команду Орехово. Команду "Желдор", несмотря на их грубую игру, судья не штрафовал. Даже публика за это освистала судью. Нельзя еще не отнести к проигрышу то обстоятельство, что молодые игроки перед матчем были на пляже и сильно утомились.

Игра с "Желдором" окончилась со счетом 5:1 в пользу "Желдора".

После игры, кроме фотографов, команду окружили репортеры. Публика очень благодарила команду "Красное Орехово" за корректную и хорошую игру.

Красное Орехово – Киев

В воскресенье 25-го июля наши гости встретились с командой Красное Орехово, которая играла в своем обычном составе, за исключением отсутствующего Маныкина. Его заменил Денисов.

Взятый в начале живой темп игры не ослабевал до конца матча. Ореховцы сразу повели сильное наступление и через несколько минут Ильин с прорыва, классным ударом, забивает гостям первый гол. Попытка киевлян атаковать наши ворота разбивается о прекрасно игравшую защиту. Нашим также не удается увеличить счет, чему причиной был прекрасно игравший вратарь Киева.

Первая половина игры кончается со счетом - 1:0.

Во втором хавтайме ореховцы усиливают напор и забивают еще гол. Затем, желая отбить пасс Перницкого, бек Киева забивает себе еще гол.

Настроение у гостей падает окончательно, и наше нападение, несмотря на отчаянное сопротивление вратаря, проводит в сетку еще 6 мячей.

Таким образом, матч-реванш ореховцы выигрывают с блестящим счетом 9:0.

Наше нападение играло очень дружно и напористо, чего нельзя сказать про гостей. Вся команда, как и отдельные игроки, исключая вратаря, очень посредственны, почему становится странным наш проигрыш этой команде в Киеве.

Прилично судил матч К. Андреев».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 27.07.1926.

На Красном Стадионе, в Киеве, состоялись две встречи местных команд с гостями из Москвы и командой Красного Орехова. В первый день играла вторая сборная Киева, и лишь благодаря отлично игре вратаря Халатникова (Райкомвод) проиграла всего 4:1. На другой день ореховцы играли с «Желдором». Прогрыз сборной «подогрел» интерес и собрал втрое больше зрителей. Сразу обе команды развили быстрый темп. Через минуту чисто забитый с хода гол в ворота москвичей. Во второй

ная пассивка гостей разбивалась о линию хавбеков. Сильно рискуя, из под ног московского нападения, без промаха брал верные мячи вратарь Ямковой. До перерыва железнодорожники забивают еще гол в ворота москвичей. Во второй половине игры ореховцы забивают мяч, но киевляне отвечают на него двумя.

Общий счет 5:1 в пользу киевского Желдора.

Итак, многоборные матчи идут на пользу Желдору и команда быстро прогрессирует.

Газета «Красный спорт» Москва, 25.07.1926.

«11-12 июля в Киеве состоялись междугородние матчи местных команд с командой Орехово-Зуева. Недостаточно тренированная вторая сборная команда Киева не сумела оказать более или менее серьезного сопротивления орехово-зуевцам и проиграла матч со счетом 4-1.

Неудача сборной побудила выставить против Орехово-Зуева на следующий день не первую сборную Киева, как предполагалось вначале, а сильнейшую команду города – «Желдор».

Хорошо стренированные, хорошо игравшие железнодорожники «разгромили» московскую команду с крупным счетом 5-1».

Газета «Комсомольская правда» Москва, 22.07.1926.

«МОСКВА-КОНСТАНТИНОВКА.

13 и 14 июля в Константиновке

на спортплощадке союза металлистов состоялись футбольные матчи между командами Москва-Константиновка «Металлист».

Матчи прошли очень оживленно. В первый день игра закончилась со счетом 2-1 в пользу Москвы; на второй день – со счетом 1-0 тоже в пользу Москвы».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 29..07.1926.

17.07. Ст. «ОППВ». Судья: М.Корсаков (Москва). **Москва – Одеса – 3-0 (1-0).**

«ОДЕССА – МОСКВА.

17 июля состоится футбольный

матч между сборной командой Одессы и первой сборной Москвы. В прошлом году Одесса дважды выигрывала у Москвы, а в нынешнем году у Ленинграда.

На следующий день, в воскресенье, состоится футбольный матч для тренировки уезжающей в Германию сборной СССР со сборной РСФСР».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 15.07.1926.

«МОСКВА – ОДЕССА.

Завтра в 6 часов вечера на стадионе ОППВ в Сокольниках состоится интереснейший матч сезона. Играют сборные команды Одессы и Москвы.

Москвичи выставили свой лучший состав: Леонов, Блинков, Пчеликов, Ратов, Селин, Никишин, Старостин, Артемьев, Исаков, Дементьев и Жибоедов.

Одесситы играют в своем всегдашнем составе: Типикин, Жук, Котов, Чернобыльский, Пионтковский, Бланк, Штрауб, Коваль, Осененко, Злочевский, Левков».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 16.07.1926.

«ДВЕ ИГРЫ: СССР – РСФСР и Москва – Одесса.

Перед отъездом сборной СССР в Германию физкультурная Москва имеет возможность видеть у себя игры, обещающие быть интереснейшими во всем сезоне. В Москву съезжаются лучшие футболисты Союза.

В первый день, в субботу 17 июля (на поле ОППВ в 6 часов вечера) сборная команда Одессы встретится со сборной Москвой. Одесситы за последнее время зарекомендовали себя с наилучшей стороны и являются теперь, после двух прошлогодних побед над Москвой и недавнего выигрыша у Ленинграда (2:1) нешуточными претендентами на первенство и во Всесоюзном масштабе.

Одесса: Карпенко, Жук и Котов, Пионтковский, Попов и Капустин, Штрауб, Коваль, Зинкевич, Злочевский и Левков.

Москва: Леонов, Блинков и Пчеликов, Ратов, Селин и Никишин, Старостин, Артемьев, Исаков, Дементьев и Жибоедов....».

Газета «Красный спорт» Москва, 18.07.1926.

Газета «Комсомольская правда» Москва, 18.07.1926.

Игры с Одессой

Победа Одессы над Москвой в прошлом сезоне и над Ленинградом в текущем заставила многих думать, что Одесситы являются опасными конкурентами на первенство Союза. В силу этого, несмотря на будний день, посмотреть матч собрались многие Москвичи; не в пример прошлому году выставили против гостей наиболее сильный состав ИКС. Игра сразу же принимает сильный темп, и скоро мяч редко переходит на половину хозяев. Одесситы, не учитывая того, что Никишин „крепко“ прикрывает Штрауба, тем не менее всю игру ведут на него, не получив от него в силу вышеперечисленных причин ни одной подачи, в глазах же зрителей последний представлялся не первоклассным игроком.

Москвичи все чаще бьют по голу, и один из таких ударов, неудачно отбитый вратарем Одессы, добавляется в сетку. Со счетом 1:0 в пользу Москвы—кончается первая половина.

Во второй половине положение не меняется—Москвичи окончательно „сели“ на ворота гостей. К концу игры Москвичи проводят в ворота Одессы еще 2 мяча и счетом 3:0 уходят с поля победителями.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ОДЕССА – МОСКВА.

Москвичи выиграли 3:0. Вчера на стадионе ОППВ в Сокольниках состоялась одна из наиболее интересных футбольных встреч текущего сезона - игра сборных команд Одессы и Москвы.

За последние годы Одесса зарекомендовала себя как один из сильнейших городов по футболу: в прошлом году она одержала победу над сборной Москвой, а недавно над самим Ленинградом.

Вот отчего настроение зрителей так напряжено, вот почему много споров: сегодняшняя встреча должна дать Москве реванш.

Вокруг широкого зеленого, как бильярдный стол, футбольного поля собралось до 10000 москвичей. Предприимчивые мальчуваны густо усеяли ближайшие деревья.

Раздается свисток судьбы. На поле выбегают в сине-белых костюмах одесситы и в алых рубашках москвичи. Начинается игра.

Южный темперамент одесситов сказывается при каждом движении: они нервны, подвижны и ловки. Москвичи играют спокойнее. От них так и веет уверенностью в победе. Эта уверенность не покидает их даже в те минуты, когда воротам Москвы грозит явная опасность.

Хорош одесский кипер Карпенко. Красивы, ловки и молниеносны его броски на мяч. Своей техникой игры он изумляет москвичей. Защитник - Жук. Как ему ни попадало от крепких бутц московского нападения, он неизменно, как верный сторож был у ворот, играя всегда уверенно и ловко. На 23-й минуте по голу бьет москвич Исаков. Кипер бросается на мяч, ловит его, но отпускает. Быстрый Артемьев, герой финского "разгрома", тут как тут, подправляя мяч в уголок ворот. В дальнейшем у Москвы много было случаев забить гол, но мешали неточные удары и "дули" по воздуху, сопровождаемые сочувственными восклицаниями публики.

Во второй половине игры Москве за грубость дают 11-метровый удар, но одессит непросто мажет, пуская мяч в воздух.

На 13-й минуте Дементьев (Москва) забивает второй гол и на 22-й минуте он же, подобрав мяч во время свалки у ворот, делает счет 3:0.

Перед самым концом игры одесситы уступили два удачных момента прорыва к нашему голу, не сумев ни разу провести вполне законченную комбинацию».

Газета «Рабочая газета» Москва, 18.07.1926..

«Встреча сборных футбольных команд Москвы и Одессы показала несомненное преимущество москвичей. Одесские футболисты немного уступали по технике, но зато чрезвычайно слабо играли по тактике.

Результат игры: 3:0 в пользу Москвы».

Газета «Правда» Москва, 20.07.1926.

«МОСКВА – ОДЕССА.

В субботу, на стадионе ОППВ состоялась интереснейшая междугородная встреча по футболу между победительницей Ленинграда и Харькова - сборной Одессы и сборной Москвы, которая играла в составе, недавно разгромившем финнов. Сравнительно легко и уверенно выиграла москвичи со счетом 3:0».

Газета «Гудок» Москва, 20.07.1926.

МОСКВА — ОДЕССА 3:0.

Своими прошлогодними победами над Москвой и недавней победой над Ленинградом, Одесса выдвинулась в ряды сильнейших городов Союза по футболу, заставляя о себе говорить, как об опасном противнике Москвы, Ленинграду и Харькову.

Вот почему с таким интересом ожидалась в субботу, 17 июля, встреча Одессы с Москвой, где последней предстояло реабилитировать себя и подтвердить свое звание сильнейшей команды Союза.

Одесса с лобовыми атаками выставила свой прошлогодний боевой состав: Карпенко, Жук, Когов, Полюс, Липатовский, Капустин, Левков, Злочевский, Осипенко, Коваль и Штрауб.

За Москву играли: Леонов (Трехгорка), Блинков (Динамо), Пчеликов (ОППВ), Никишин (ОППВ), Солин (Трехгорка), Ратов (ОППВ), Жибоедов (ОППВ), Дементьев (КОР), Исаков, Артемьев, Старостин (все пицетники).

Игра начинается умеренным темпом и сразу переводится на сторону Одессы. Москвичи играют старательно, уверенно — сразу заметно желание всей команды выйти победителем.

К сожалению, одесситы не оправдали возлагаемых на них надежд: пропал их прошлогодний темп и точная передача по земле. Передача идет все время верхом, что легко ликвидируется московской защитой, великолепно играющей головой. Правый край Одессы — Штрауб, выдвинутый в сборную СССР, начисто прикрытый Низинным, из-за болезни ноги, абсолютно не показал никакой игры.

На 26 мин. Исаков бьет по воротам, вратарь отбивает, но подошедший Артемьев добывает мяч. После перерыва одесситы пробуют нападать и на 5 мин. имеют возможность свести счет, но мяч пробитый Осипенко, летит мимо ворот. В дальнейшем игра переходит всецело на сторону Одессы.

Преимущество Москвы настолько очевидно, что если бы не отчаянная игра одесской защиты, можно было ожидать большего разгрома.

Защита Москвы, в косяк великолепно играл Пчеликов и много слабее обычного Блинков, редко пропускала противника за середину, чему не мало помогал виртуозно играющий Солин. На 14 мин. Дементьев, прорвавшись, сильнейшим ударом забивает мяч и через несколько минут втирает еще мяч.

Больше забить мяча, несмотря на все усилия, не удается, и Москва уходит с поля победителем со счетом 3:0. Судья игру М. М. Каряков.

17 и 18 июля в Москве на стадионе ОППВ в Сокольниках состоялись два крупнейших в этом сезоне футбольных состязания.

В первый день против сборной Москвы, которая выступила в том же составе, что и против финнов, играла сборная футбольная команда Одессы. Одесситы на последние годы сумели себя зарекомендовать сильнейшими футболистами. В прошлом году они выиграла у сборной Москвы, в этом году — у Ленинграда. Этот матч для москвичей являлся как бы реваншем за прошлое поражение.

С первых же моментов игры инициативу выступления берут в свои руки москвичи. На 13-й минуте Дементьев в верхний угол забивает 2-й мяч, в середине halftime он же, вынудив мяч из общей свалки, делает счет 3:0 в пользу Москвы.

Газеты «Красный спорт» Москва, 25.07.1926 та «Известия» Москва, 20.07.1926.

«Два дня подряд, в субботу и воскресенье, происходили футбольные игры, привлекавшие на стадион в Сокольниках тысячи народа. В первый день встретились Одесса со сборной Москвы.

Первый хавтайм заканчивается 1:0 в пользу Москвы, но сильного темпа еще нет. Игроки берегут силы. После перерыва — напористый напад, Москва сидит на воротах Одессы, и 2 гола в сетке. Игра заканчивается со счетом 3:1. Таким образом Москва взяла блестящий реванш».

Газета «Рабочая газета» Москва, 20.07.1926.

«ОДЕССА – СЕРПУХОВ.

21-го июля серпуховичи имели возможность видеть в своем городе одну из лучших футбольных команд СССР - сборную команду города Одессы, которая встретила на поле клуба им. «Буденного» со сборной командой Серпуховского отделения Союза Текстильщиков. несмотря на будничность день, зрителей собралось до 3000. Перед началом матча капитаны команд обменялись приветствиями, одесситам были пре

поднесены цветы от рабочих Серпухова, а капитану команды Серпухова украинский физкультурный значок. Матч начался в 5 часов вечера.

Игра окончилась победой Серпухова при счете 6-3. Прием одесситам был оказан очень хороший и дружеская встреча надолго останется в памяти у них.

Команды выступали в следующих составах. Серпухов: Орлов, Скворцов, Трушин, Коршунов К., Шишкин А., Протаков В., Гаврилов И., Шляхов Г., Киселев И., Гаврилов В. и Коршунов Н. Сборная Одесса: Клименко, Котов, Пионтковский, Каждан, Капустин, Черновильский, Роман, Осепенко, Зинкевич, Злочевский, Попов.

Серпуховичи на сей раз доказали, что они могут иметь встречи и конкурировать с лучшими командами СССР».

Газета «Набат» Серпухов, 25.07.1926.

«ФУТБОЛЬНАЯ ИГРА ОДЕССА – СЕРПУХОВ.

Сборная футбольная команда Одессы, возвращаясь на юг, имела в Серпухове междугородную встречу. В результате Серпухов добился победы со счетом 6:3. Следует отметить, что из команды Одессы выбыли игроки, уехавшие в Германию на интернациональные состязания».

Газета «Известия» Москва, 25.07.1926.

«ПОБЕДА ФУТБОЛИСТОВ СЕРПУХОВА НАД ОДЕССОЙ.

21 июля серпуховичи принимали у себя одну из лучших футбольных команд СССР - сборную Одессы. На поле клуба им. Буденного гости встретились с командой серпуховского уотделения союза текстильщиков.

Одесситы начали состязание уверенные в победе; однако через минут 10-15 Серпухов осваивается с игрой и начинает насаждать на ворота гостей. К всеобщему удивлению, первый хавтайм заканчивается со счетом 2:1 в пользу Серпухова.

После перерыва игра принимает напряженный характер - серпуховичи жмут одесситов и забивают им подряд еще два мяча. Счет становится угрожающим для Одессы. Сильный нажим одесситов, - два ответных мяча в ворота Серпухова и у Одессы снова есть возможность отыграться. Однако, текстильщики, не падая духом, проводят еще два мяча. Свисток судьи фиксирует общую победу Серпухова при счете 6:3.

Победители выступили в следующем составе: Орлов, Скворцов, Трушин, К. Коршунов, Шишкин, Протаков, И. Гаврилов, Шляхов, Киселев, В. Гаврилов и Н. Коршунов».

Газета «Красный спорт» Москва, 1.08.1926.

Сборная Днепро-Петровского победила сборную Севастополя.

17 и 18 июля состоялись в Севастополе футбольные матчи между сборной Днепро-Петровского и севастопольскими командами.

Сборная Днепро-Петровского, приехав в Севастополь 17 июля, в 5½ час. вечера, и прямо с поезда отправилась на площадку. Это, конечно, не могло не сказаться на игре, и днепро-петровцы проиграли команде клуба «СФК» со счетом 4:0.

18 июля, отдохнув после дороги, сборная Днепро-Петровского встретила со сборной Севастополя, сыгравшей со сборной Одессы 2:2. И несмотря на то, что севастопольские спортсмены, команда Днепро-Петровского выиграла сборную Севастополя, выиграв матч со счетом 3:2. Команде победительницы была устроена овация публикой и моряками черноморского флота.

Сборная Севастополя приезжает в Днепро-Петровский для отдыха.

Вернулись трехгорцы

В Москву вернулась футбольная команда Трехгорной м-ры, ездившая в Ростов-Дон и в Донбасс.

Все матчи с сильнейшими командами Ростова, Сев.-Кавказа и Донбасса окончились победой трехгорцев.

Со сборной Таганрога Трехгорная сыграла со счетом 8:2 в свою пользу. В Макеевке (Донбасс) Трехгорная сыграла 2 матча и оба выиграла, первый со счетом 4:1, второй—8:0.

В Донбассе горнорабочие остались очень довольны игрой своих гостей-текстильщиков.

Газеты «Звезда» Дніпро, 21.07.1926 та «Голос Текстилей» Москва, 3.08.1926.

Симферополь—Днепро-Петровский.

24 июля на площадке Железнодорожного состоялся футбольный матч между сборной командой г. Симферополя и командой завода им. т. Петровского. Команда Симферополя, выступив в ослабленном составе, не показала высокой игры и проиграла днепропетровцам со счетом 3:0.

В воскресенье, 25 июля, игроки Симферополя, усиленные своей состав частью новыми основными игроками, выступили сборная Днепро-Петровского. С самого начала игры чувствовался

перевес Днепро-Петровского. Уже на 10-й минуте в сетку Симферополя центр форвардов Днепро-Петровского забивает первый гол.

Днепро-петровцы и после этого продолжают теснить симферопольцев и, благодаря лишь хорошему вратарю последних, игра оканчивается со счетом 3:1 в пользу Днепро-Петровского.

Следует отметить поднимавшийся класс игры Днепро-Петровского. Удачные, красивые комбинации. Ровная и хорошая игра нападения и защиты.

Газета «Звезда» Дніпро, 28.07.1926.

В Гомеле состоялись игры между сборными командами Киева и Гомеля. Результаты: первая игра—1:0 в пользу Киева; вторая игра—1:0 в пользу Гомеля и третья игра—5:0 в пользу Киева.

Газета «Комсомольская правда» Москва, 23.07.1926.

24.07. Команда заводу ім.А.Марті, Миколаїв – «Динамо» Тбілісі – 4-2.

25.07. Миколаїв – «Динамо» Тбілісі – 1-0 (0-0).

26.07. «Містрян» Миколаїв – «Динамо» Тбілісі – 1-1.

ГРУЗИЯ — НИКОЛАЕВ

ПОРАЖЕНИЕ ЗАКАВКАЗСКИХ ГОСТЕЙ 2 : 4 и 0 : 1.

Матчи со сборной Грузии собрали огромное для Николаева количество зрителей и представляли большой спортивный интерес. В первый день гости, не учтя сил противника и не выставив основного своего кадра, встретились с сильной командой металлостов, которой проиграли со счетом 4:2.

Второе выступление Грузинской сборной команды дало возможность николаевцам видеть действительно отличную игру. Встретившись со сборной Николаева гости имели желание отыграть своей проигрыш металлостам. Как первая так и вторая половина игры прошла в энергичном нападении николаевских передовых; однако успели наблизиться к классную игру защитников и превосходного вратаря. Дамая, взявшего целый ряд труднейших мячей. Лишь за 5 минут до конца игры Николаеву удалось со штрафного удара провести первый и единственный за игру мяч.

Команда Грузии напориста; вынослива; в противовес защите предельно слабо нападение.

Николаева отлично играла линия полузащиты и левая сторона нападения.

Инцидент во время матча Грузия—Николаев.

Дебют сборной Грузии на всесоюзной арене ознаменовался большим скандалом. Выиграв у сильной команды Кривого Рога (Украина) со счетом 4:1, грузинская команда выступила против лучшей команды г. Николаева (Местран). Первая половина игры прошла спокойно и не дала решительного результата. После перерыва некоторые свистки судьи Хмельницкого, судившего игру по назначению Коллегий судей г. Николаева не понравились грузинам, которые не нашли ничего лучшего как демонстративно покинуть поле. Несмотря на то, что, поставленные перед необходимостью возврата пурфике денег, Николаевцы вынуждены были предложить переменить судью, грузины категорически отказались продолжить игру; устроителям пришлось вернуть зрителям деньги. На следующий день Сборная Грузии на страницах „Красного Николаева“ выступила с объяснениями, оправдывая свое поведение неумелым руководством судьи. В заключение, грузины сетовали, что Николаевский СФК при расчетах обесчитал их..... на 180 р.

О действиях грузинских футболистов сообщено в ВСФК Грузии.

Газета «Красный спорт» Москва, 8.08.1926 та журнал «Спартак» Ленинград 22.08.1926.

28, 29.07. Кривий Ріг – «Динамо» Тбілісі – 1-4, 0-3.

Сборная Грузия — Кр. Рог.

Начиная с крыш, заборов и деревьев и кончая улегшими под скамьями „защиты“ — везде усеяна Криворожская публика. Большая часть публики занимается хиромантией.

— Колечка, увидишь если грузины не дадут нам десять, я более чем уверена, — проговорила молодая девушка.

— Да, брошь надувать, пропади я тут на месте если будет даже три.

Неожиданный свисток грузинского судьи воцаряет мертвую тишину. Начался. С сильным темпом, и своеобразной техникой игры грузины с первых же минут начали атаковать ворота криво роженцев.

Криворожане, встретившись неожиданный напор, сразу начали теряться, но защита прочно держала линию нападения противника. На 12-й минуте криворожане с „корнера“ получают первый гол.

Второй хэфтайм начался дружным натиском форвардов криворожан. Несколько опасных моментов под воротами противника, быстро ликвидируются защитой Грузии, и последующие минуты приносят в пользу Сборной Республики еще три гола.

На исходе второй половины игры криворожанам удается несколько раз прорвать защиту Грузии и на последней минуте в ворота Грузии забивается первый гол.

Общий результат матча 4:1 в пользу сборной Грузии.

Необходимо отметить хорошую игру криворожского вратаря, несколько раз задержавшего „мертвые“ мячи. На состоявшемся матче между командами сборная Кривой-Рог—сборная Грузия, дал результат в пользу последней 3:0.

Газета «Красный горняк» Кривий Ріг, 1926.

«ОРЕХОВО-ЗУЕВО — ДНЕПРО-ПЕТРОВСКИЙ.

31 июля на площадке «Желдора» состоялся футбольный матч между командами «Желдора» и Орехова-Зуева. Команда «Желдора», усилившая свой состав 2 новыми игроками, выиграла матч у сильной команды Орехова, занявшей в Москве второе место. Результат матча — 2:0 в пользу «Желдора». Ввиду болезни т. Красильникова, центром форвардов играл т. Гусев, забивший сам 2 мяча.

В воскресенье против Орехова выступила сборная г. Днепро-Петровского. Команда Орехова, после своего поражения, усилила свой состав 3-мя игроками и с самого начала горячо повела наступление на ворота Днепро-Петровского. Несколько красивых прорывов нападения Орехова, и к концу игры — неожиданный результат: **3:0** в пользу Орехова. Поражение сборной отчасти объясняется утомленностью игроков этой команды, игравшей накануне в команде Желдора».

Газета «Звезда» Дніпро, 4.08.1926.

«Во вторник 3 августа на стадионе клуба им. Воровского встретились футбольные команды: **КФК и сборная металлистов — Харьков**. Матч привлек огромное число зрителей.

С самого начала обе команды повели оживленное наступление, которое не ослабевало в течение всей игры. Первый гол был забит в ворота приезжих.

Результаты игры равны — **2:2**».

Газета «Коломенский Рабочий» Коломна, 5.08.1926.

«КРАСНОЕ ОРЕХОВО В ДНЕПРОПЕТРОВСКЕ.

По приглашению губсовета физкультуры, наша команда "Красное Орехово" 29-го июля выезжала для проведения ряда товарищеских матчей в Днепропетровск (бывший Екатеринослав). Первая встреча произошла с 1-й командой "Желдора", которой нами было проиграно 2 гола, ввиду того, что у ореховцев была неправильная расстановка игроков и слабо играло нападение. Особенно слабо играл центр-форвард Александров, который никакого оживления в игру не вносил. Хорошо играла защита в лице товарищей Маныкина и Андреева.

Вторая встреча была со "Сборной Днепропетровска" — самой сильной командой города, которая состоялась в воскресенье, 1-го августа. На этот раз ореховцы вышли победителями, заколотив в ворота днепропетровцам 3 сухих гола. Во втором матче со "Сборной Днепропетровска" после перестановки игроков особенно хорошо игру вел товарищ Федяев (Ванятыч), игравший левым инсайдом. ...».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 10.08.1926.

03.08. «Містран» Дніпропетровськ — «Динамо» Тбілісі — 1-2.

04.08. Дніпропетровськ — «Динамо» Тбілісі — 2-3.

ГРУЗИЯ — ДНЕПРО-ПЕТРОВСКИЙ.

Вчера состоялся футбольный матч между сборной Грузии и командой днепропетровцев. Победителя сборная Грузии со счетом 2:1.

Сегодня против сборной Грузии выступит сборная гор. Днепро-Петровского.

Грузия—Днепро-Петровский.

4 августа на площадке «Желдора» состоялся футбольный матч между сборной Грузии и сборной Днепро-Петровского.

Команда Днепро-Петровского, вследствие растерянности и неуверенности игры защиты (мешали друг другу в игре), проиграла. Результат матча — 3:2 в пользу Грузии.

Медленно и неуверенно играло также нападение Днепро-Петровского.

Газета «Звезда» Дніпро, 4 та 6.08.1926.

05.08. «Желдор» Київ — «Червоне Орехово» Орехово-Зуево — 1-4.

06.08. «Райкомвод» Київ — «Червоне Орехово» Орехово-Зуево — 1-0 (0-0). Гол: Кукуевський.

КИЕВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ ПРОГРЕССИРУЮТ

ПОБЕДА НАД КРАСНЫМ ОРЕХОВЫМ

На Красном Стадионе, в Киеве, состоялись две встречи местных команд с гостями из Москвы и командой Красного Орехова. В первый день играла вторая сборная Киева, и лишь благодаря отличной игре вратаря Халатникова (Райкомвод) проиграла всего 4:1. На другой день ореховцы играли с «Желдором». Прогресс сборной «подогрев» интерес и собрал втрое больше зрителей. Сразу обе команды развили быстрый темп. Через минуту чисто забитый с хода гол в ворота москвичей. Во второй

ная пасовая гостей разбивалась о линию хавбеков. Сильно рискуя, из под ног москвичей выпадал мяч, без промаха брал верные мячи вратарь Ямковой. До перерыва железнодорожники забивают еще гол в ворота москвичей. Во второй половине игры ореховцы забивают мяч, но киевляне отвечают на него двумя.

Общий счет 5:1 в пользу киевского Желдора.

Итак, многодневные матчи идут на пользу Желдору и команда быстро прогрессирует.

КРАСНОЕ ОРЕХОВО ПРОИГРАЛО КИЕВСКОМУ РАЙКОМВОДУ

Москвичи — команда Красного Орехова — приехала в Киев взять реванш за проигрыш (5:1) две недели тому назад Желдору. Неожиданно желдорцы на этот раз проиграли со счетом 4:1. Следующий день 6 августа опять удивил физкультурный Киев, ибо команда Райкомвода, считавшаяся ниже Желдора по классу, буквально прижала москвичей к воротам, и выиграла за оба тайма 1:0. Безукозненно играл у киевлян вратарь Халатников и вся линия хавбеков, набранная из молодняка. Десятитысячная масса зрителей устроила бурную овацию победителям. Команда гостей играла в прежнем составе. Очень хорошо судил первый матч ореховский судья, по физкультурному одетый — в трусы и фуфайку.

Газеты «Красный спорт» Москва, 25.07 та 22.08.1926.

«... Проездом из Екатеринослава "Красное Орехово" третий раз встретилось с сильной командой Киева "Желдором", с которой сыграла 4:1 в пользу "Красного Орехова". Там же, в Киеве, на следующий день после игры с "Желдором" играли с "Райкомводом" Киева, которому было проиграно - 1:0 в пользу "Райкомвода". Прогресс можно объяснить тем, что ореховцы сильно переутомились, и уходом с поля двух игроков, Маныкина и Степанова».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 10.08.1926.

07, 8.08. Горлівка – «Динамо» (возможно збірна Грузії) Тбілісі – 1-1, 2-3.

.?08. Дебальцево - «Динамо» Тбілісі – 1-2.

12.08. «Спартак» Енакієво - «Динамо» Тбілісі – 2-3.

13.08. Енакієво - «Динамо» Тбілісі – 2-2.

14, 15, 16.08. Артемівськ - «Динамо» Тбілісі – 3-6, 0-2, 2-1.

«ТИФЛИС – ЕНАКІЄВО.

12 августа на заводской площадке в Енакиево встретились в матче команды 1-я сборная Грузии и «Спартак» Енакиево.

В первый день игра окончилась со счетом 3-2 в пользу Грузии. Зато на второй день, в день реванша команда Грузии, не ожидавшая такого удара, не выиграла ничего. Результат игры был 2-2».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 18.08.1926.

«ЕНАКИЕВО – ТИФЛИС.

11 августа на футбольной площадке Рыковского госзавода состоялся матч между командами Енакиевской и Тифлисской.

Многие рабочие заинтересовались и пришли за 7 верст, чтобы посмотреть игру. Но у рабочих было всего по 20 коп. в кармане, а билеты стоили по 35-40 коп.

Хотели рабочие хоть в щелку забора посмотреть, как будут сражаться футболисты, но милиция их отогнала. Пришлось идти обратно. У верст не солодо хлебавши».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 15.08.1926

«АРТЕМОВСК-1 – СБОРНАЯ ГРУЗИИ.

В субботу, 14-го в воскресенье, 15-го состоится футбольный матч между командами Артемовска и первой сборной Грузии.

Сборная команда Грузии уже сыграла несколько матчей с командами Артемовского округа и вышла победительницей. Матч несомненно будет интересным».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 13.08.1926.

Футбольные матчи Тифлисо—Артемовск.

В субботу 14 августа на стадионе советорелужащих состоялся футбольный матч между сборной командой Тифлиса (Грузия) и 1-й сборной Артемовска. Матч закончился со счетом 6:3 в пользу Тифлиса.

На следующий день тифлисцы снова встретились в футбольном матче с 1-й сборной Артемовска. Тифлисцы отличались превосходной сыгранностью и стремительностью натиска, что нельзя сказать об артемовцах. У последних отличались только отдельные игроки, из которых следует отметить голкипера, неоднократно спасавшего положение и отражавшего весьма сильные шюты, а также и правого мисайта тов. Тягуса.

Матч закончился со счетом 2:0 в пользу тифлисцев

В заключение несколько слов о сетках к воротам. Администрация стадиона следует приобрести их, так как в воскресенье, например, явилось сомнение в том, пролетел ли был первый гол и не пролетел ли мяч мимо штанги в аут.

Газета «Кочегарка» Бахмут, 17.08.1926
та 20.08.1926.

ФУТБОЛЬНЫЕ УСПЕХИ ТИФЛИСА

Артемовск—Тифлисо

Артемовцы вышли в борьбе с грузинами чуть ли не на последнее место из всех тех команд Донбасса, с которыми играл Тифлис. Последнюю рекламируют, как сборную Грузии. Не верно. Это одна из лучших команд Тифлиса (Грузия) клуба зак. и груз. ЧК «Динамо» (из нее в сборную Тифлиса входит 8 чел., в сборную Грузии—3 ч.). Поездка грузинков по Донбассу дала след. показательные результаты:

Тифлис—Енакиево	4:3	в пользу Тифлиса.
Дебальцево	2:1	«
Горловка	5:3	«
Ясиноватая	7:2	«
Артемовск	10:5	«
Всего	28:14	«

Хорошую игру у артемовцев показали: голкипер, бек (Брагин) и левый край. Остальные играли ниже-среднего. Сыгранности нет. Пасовки тоже. Каждый старается сам вести мяч и отнять его у своего же.

У грузинков этих недостатков нет. Мяч все время летит от игрока к игроку. Пасовка наумительная. Быстрый темп игры. Еще одна особенность в их игре—обстреливать ворота на большом расстоянии. Они говорят, что бить по голу вблизи хуже—игроки сбиваются в кучу и тогда трудно ориентироваться. Недостаток грузинков—грубость во вторых хавтаймах (!).

Реванш Артемовск—Тифлис.

Третьего дня на стадионе советорелужащих состоялся реванш между футбольной командой Тифлиса (Грузия) и 1-й сборной командой Артемовска. Этот матч привлек большое количество зрителей.

С первого же момента игры стало ясным, что артемовцы решили расквитаться с тифлисцами. В первом хавтайме им удалось забить тифлисцам два гола и получить только один ответный. Во втором хавтайме вся команда тифлисцев стянулась к воротам артемовцев. Даже бэки их находились за чертой центра. Но и с помощью этого приема им не удалось расквитаться с артемовцами. Полученный во втором хавтайме артемовцами гол оказался забитым с офсайта и не засчитан. Из игроков снова следует отметить голкипера, тов. Тягуса и центрхавбека т. Куракова.

Таким образом реванш закончился со счетом 2:1 в пользу Артемовска. Несколько слов о самой игре. Она отличалась необычайной грубостью. Особенно грубы были тифлисцы после забитых им двух голов. «Подножки», толчки, от которых игроки отлетают за сажень, применялись почти ежеминутно. Бесчисленные штрафные удары не способны были урезонить играющих. Таких бы матчей совсем не следовало допускать. И прав был судья тов. Маковский который прекратил игру за 20 минут до срока.

Я. Ф.

Матч Краматорская—Ленинград кончился в ничью.

Наконец, 14 и 15 августа Краматорская 1-я команда встретилась с серьезным противником, с 1-й сборной Ленинграда.

В красоте и технике игры команды не уступали друг другу.

В первый день матч окончился со счетом 2:2. Матч привлек более 5000 человек. Рабочие приезжали из Артемовска, Славянска, Константиновки, Дружковки и других мест посмотреть игру.

На второй день сборной ленинградской опять не удалось выиграть у краматорцев. Результат игры оказался 3:3.

Интересно, что покажет встреча со сборной Харькова, выигравшей у Ленинграда 2:1.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 9, 1926 та газета «Кочегарка» Бахмут, 18.08.1926.

Севастополь — Днепропетровск (1 сборная).

Смотреть матч между днепропетровцами и севастопольцами—прошлогодними победителями сборной Украины, сошлась тысячная толпа.

Первые 4 минуты и—красивым ударом левого форварда мяч загнал в ворота севастопольцев. Еще 15 минут и публика награждает аплодисментами днепропетровца забившего второй гол.

Севастопольцы усиливают нажим и к концу первого хавтайма им удастся один раз загнать мяч в ворота днепропетровцев.

Во втором хавтайме игра значительно оживленнее, мяч почти не касается земли. Севастопольцы, дающие реванш (днепропетровцы, будучи в Севастополе, вышли из игры победителями), красивыми комбинациями забивают еще один гол. Желая победить, каждая из команд удваивает нажим, но безрезультатно.

Игра окончилась ничью (2:2).

Прекрасно играли левый фланг и защита днепропетровцев, очень недурно нападали севастопольцы.

Следует отметить досадную небрежность: после свистка судьи команда Днепропетровска явилась в составе... 7 человек, остальных пришлось ждать несколько минут. **Зрим.**

«СЕВАСТОПОЛЬ-ДНЕПРОПЕТРОВСК.

футбольной командой Днепропетровска приезжает команда Севастополя. Матчи состоятся на площадке «Совторгслужа» (б. «Сокол»).

В субботу, 14 августа, против Севастополя выступит сборная металлистов, а в воскресенье, 15 августа — 1-ая сборная города».

В ДНЕПРОПЕТРОВСК ПРИЕЗЖАЕТ ЛЕНИНГРАДСКАЯ КОМАНДА.

Ленинград — Днепропетровск.

В Днепропетровск приезжает одна из сильнейших команд СССР—1-ая сборная Ленинграда, известная своими многими победами над лучшими командами СССР. Сборная Ленинграда приезжает в г. Днепропетровск впервые, не только в этом сезоне, но и за весь период с момента возникновения фут. игры, а поэтому встреча сборной Ленинграда в Днепропетровске с нашими командами представляет, несомненно, большой спортивный интерес.

Матчи состоятся на площадке «Желдор».

В среду 18 августа с. г. против сборной Ленинграда—выступит сборная металлистов и в четверг 19 августа 1-я сборная города (в полном составе).

Газета «Звезда» Дніпро, 17 та 20.08.1926.

Для реванша со сборной

Газета «Звезда» Дніпро, 13.08.1926.

ФУТБОЛ.

Ленинград (1 сборная)—Днепропетровск «Металлист».

На сей раз «патриотические чувства» днепропетровцев ущемлены: победа 7:0 в пользу Ленинграда может быть объяснена только прекрасной, сыгранной игрой ленинградцев. Их игра весьма поучительна для многих наших игроков. У них нет «отдыха» для мяча. Каждый удар рассчитан. Игрок редко «промажет». Кроме того, ленинградцы прекрасно умеют «вести» мяч и не раз один игрок, не пасуя, прорывался через цепь форвардов «Металлиста».

Но нужно отметить и грубость игры некоторых из команды гостей. Толчки, подножки и пр. вынудили судью (ленинградца) 18 раз (!) останавливать слишком невежливых.

Ленинград—1 сборная.

В начале игры мяч все время летал возле ворот днепропетровцев. Через 15 м. ленинградцам удается забить первый гол. Днепропетровцы усиливают игру. Красивой пасовкой правого край и центр нападения, ленинградцы получают ответный гол.

Гости ошеломлены: вчерашняя легкая победа над металлистами не давала возможности предполагать, что они получат хотя бы один гол. Игра ленинградцев становится ожесточенной: одновременно усиливается и грубость их игры. Подножки, толчки руками и проч. заставляют судью удалять с поля игрока одного из «слишком нервных». Но, несмотря на все старания ленинградцев, первый хавтайм оканчивается со счетом 1:1.

Второй хавтайм начался вяло. Игроки, точно нехотя, перебрасываются мячом, но в середине игра вновь оживляется. В середине хавтайма днепропетровцы получают второй гол (с пенальти). Таким образом, игра оканчивается со счетом 2:1 в пользу Ленинграда.

Прошедший матч можно считать экзаменом для нашей сборной команды, который она выдержала с честью. В особенности удачна была защита. Хорошая «напористая» и в то же время корректная игра дает право считать 1-ую сборную Днепропетровска одной из сильных команд. **Зрим.**

Газета «Звезда» Дніпро, 20 та 22.08.1926.

«МАТЧИ С ЛЕНИНГРАДОМ.

Во время своей поездки по Украине Ленинград сыграл два матча в Днепропетровске. Первый матч со сборной металлистов Ленинград выиграл, забил 7 «сухих» мячей. На второй день против гостей выступала сборная команда Днепропетровска. Результат 2-1 в пользу ленинградцев. Следует отметить несколько грубость столичной команды, в результате которой во время первого матча один из северян даже был удален с поля. Незначительная победа Ленинграда над сборной (один из двух мячей был забит с пенальти), лишний раз говорит о возрастающей силе днепропетровских футболистов».

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 10, 1926.

«РЫКОВЦЫ-НОВОЧЕРКАССК.

14-го и 15-го августа состоялись в Енакиеве футбольные матчи между командами «Енакиевцы-Рыковцы» и «Новочеркасск-сборная», приехавшей из Кубани. В первый день игра закончилась со счетом 5-0, во второй день 2-2 в пользу Енакиево».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 18.08.1926.

«Во вчерашнем номере «Д. Т.» была помещена заметка о приезде в гор.Сталин 1-й сборной команды г. Ленинграда.

Заметка была дана на основании полученных 16-го ночью (в 11 часов 40 минут и 12 часов 55 минут) телеграмм от представителя клуба им. Ленина о том, что ленинградская команда, находящаяся в Краматоровке, выезжает на 17 и 18 в г.Сталин.

Утром 17 августа выяснилось, что представитель клуба им. Ленина приехал без ленинградской команды.

Причины не приезда следующие: краматоровцы потребовали от сталинского представителя обязательств о выплате половины расходов по приезде ленинградцев в Краматоровку. В противном случае краматоровцы не соглашались на выезд ленинградцев в Сталин и не желали оплатить полностью все расходы по поездке ленинградцев в Краматоровку. Сталинский представитель, зная, что клуб им. Ленина не может оплатить такие расходы, не согласился на оплату половины расходов по поездке ленинградцев в Краматоровку. В связи с этим ленинградцы, чтобы получить полностью от Краматоровки сумму произведенных расходов, обязались перед Краматоровкой в Сталин не ехать. Таким образом ленинградцы в Сталин не приехали. Перед Высшим Советом Физической Культуры будет поставлен вопрос о привлечении краматорского клуба к ответственности за неправильное действие».

Газета «Диктатура труда» Донецк, 18.08.1926.

«ДЕБАЛЬЦЕВО – БАКУ.

22 августа на спортплощадке в Дебальцево состоялся товарищеский матч между командами Баку сборная и Дебальцево. Игра закончилась со счетом 3-3».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 25.08.1926.

«28 и 29 августа состоялись футбольные матчи между сборной **Крыма** и **Константиновкой** между сборной Крыма и Константиновкой. Результаты первого дня 1-1, второго дня 3-0 в пользу Константиновки».

Газета «Кочегарка» Бахмут, 3.09.1926.

16.09. Харків – Збірна союзу робітничого спорту та самооборони Латвії – 8-0.

19, 21.09. Дніпропетровськ – Збірна союзу робітничого спорту та самооборони Латвії – 3-0, 3-1.

«**ЛАТВИЙСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В СССР.** ... 11 и 12 сентября латвийцы будут играть с Иваново-Вознесенском, затем команда выезжает на Украину, где 16-го играет со сборной Харькова, 18 и 19 - в Днепропетровске».

Газета «Известия» Москва, 10.09.1926.

«ХАРЬКОВ – ЛАТВИЯ.

В Харькове сборная команда Латвии имела две футбольные встречи: первую встречу с металлистами латвийцы выиграли со счетом 6:2, второй матч со сборной Харькова латвийцы проиграли 3:0. Сегодня латвийские футболисты приезжают в Москву».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 22.09.1926.

«ПОЕЗДКА ЛАТВИЙСКИХ ФУТБОЛИСТОВ ПО СССР.

17-го сентября латвийская команда выступала в Харькове. Матч окончился разгромом гостей со счетом 8:0. Из Харькова команда выехала на матчи в Днепропетровск, Симферополь и Севастополь».

Газета «Рабочая газета» Москва, 21.09.1926.

Латвійські футболісти вь СССР.

Латвійська робоча спортивна команда сыграла вь Москвѣ съ командой о-ва Динамо 7:1 вь пользу Динамо и со сборной Серпухова 3:2 вь пользу последней.

11 и 12 сентября латвийцы играют вь Иваново-Вознесенскомъ, затымъ. команда выезжает на Украину, гдѣ 16-го играет со сборной Харькова, 18 и 19 — вь Днепропетровскѣ.

Газета «Сегодня» Рига, Латвія, 13.09.1926.

«ЛАТВИЯ – ДНЕПРОПЕТРОВСК.

Против приехавшей заграничной команды Латвия вчера играла сборная металлистов. Игре не благоприятствовала погода (дождь). Латвия выиграла у металлистов матч со счетом 6-2.

Сегодня против Латвии выступает 1-ая сборная гор. Днепропетровска. Матч представляет большой спортивный интерес».

Газета «Звезда» Дніпро, 19.09.1926.

«ЛАТВИЙСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В СССР.

23 сентября в Москву приехала из Украины футбольная команда латвийского рабочего союза спорта и самообороны, закончившая поездку игрой в Днепропетровске. Игра прошла с результатом 2:1 в пользу сборной команды Днепропетровска. Предполагавшаяся поездка латвийских футболистов в Крым не состоялась».

Газета «Известия» Москва, 25.09.1926

Как играли советские футболисты против РСФ.

Вернувшиеся вчера из поездки по СССР футболисты РСФ рассказывают много интересного о спортивной жизни СССР и о своих наблюдениях.

Молодежь в СССР проявляет громадный интерес к спорту, в частности к футболу. К недовольству разных политических руководителей, молодежь предается чистому спорту, мало интересуясь «задачами Коминтерна». Что советские футболисты стоят далеко от надобней им политики, доказывается хотя бы тем обстоятельством, что церемониаль, встречи латвийских футболистов во многих случаях обошлись без речей о задачах спортивного интернационала.

Советские футболисты обыкновенно с некоторым ждуть конца официальных речей, чтобы скорее начать играть. В начале мы терпели сильные поражения, за исключением игры против команды Кремля, во к концу нашего тура мы сыгрались и привезли в Ригу ряд побед даже над первоклассными командами.

Интересно, что в СССР не существует футбольных клубов, подобных нашим. У них каждая отрасль труда, фабрика, район, воинская часть, учебное заведение и т. д. имеет свою команду. Из лучших игроков этих команд составляется сборная. За исключением команды «Динамо» и еще некоторых, остальные команды состоят из игроков одинаковых профессий и утребдений.

Нам удалось наблюдать шестое красных спортсменов в Москве. В массе они мало дисциплинированы. Вообще в пресловутой коммунистической дисциплины видеть пришлось мало.

Мы пользовались крайней предупредительностью со стороны властей и населения. Но удобства, которыми мы пользовались во время нашей поездки по СССР, явились резким контрастом с жизнью и удобствами рядового населения.

Газета «Сегодня» Рига, Латвия, 30.09.1926.

Латвия (сборная) — Днепропетровск (сборная).

Как и следовало ожидать, матч привлёк много публики. И на этот раз неблагоприятная погода значительно влияла на ход игры: мокрая площадка, набухший мяч, — все это не давало возможности развернуться игрокам в полной мере.

Сборная Днепропетровска, выступившая в своем лучшем составе (слабо только правый край), показала хороший класс игры и большую смелость. Гости (латвийская команда) потерпели поражение со счетом 3:0.

МАТЧ РЕВАНШ.

Сегодня, в 4 ч. дня, на площадке Жалдора, состоится матч реванш между командой Латвии и 1-ой сборной Днепропетровска.

Латвия (сборная) — Днепропетровск (сборная).

Матч реванш, состоявшийся во вторник, 21 сентября, между латвийской командой и сборной Днепропетровска и на этот раз прошел не в пользу гостей. Первый хавтайм окончился безрезультатно, хотя игра велась преимущественно у ворот гостей. Второй хавтайм окончился со счетом 3:1 в пользу Днепропетровска.

Игра получилась неблагоприятной по отношению к гостям.

Газета «Звезда» Дніпро, 21 та 23.09.1926.

25.09. Ст. «Червоний залізничник». «ОРК» Харків — «ОППВ» Москва — 3-4.

26.09. Ст. «Рабіс». Суддя: Л.Юселевич (Харків). «Рабіс» Харків — «ОППВ» Москва — 3-3 (1-1).

28.09. Збірна металістів України — «ОППВ» Москва — 2-3.

? 10. «Морзавод» Севастополь — «ОППВ» Москва — 0-3.

«СФК» Севастополь — «ОППВ» Москва — 3-0, 3-6.

«ОППВ» выиграла у ОЭРК в Харькове. Результаты 4:3. Вторая игра сыграна вничью. Сегодня играют в Харькове ОППВ со сборной командой металлистов».

Газета «Гудок» Москва, 28.09.1926.

«ОППВ В ХАРЬКОВЕ.

ОППВ, выехавшее на футбольный матч в Харьков, имело две встречи. Первая встреча с ОЭРК закончилась победой ОППВ со счетом 4:3. Вторая игра со Штурмом (Рабис) закончилась вничью со счетом 3:3. Сегодня ОППВ играет со сборной командой металлистов».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 28.09.1926.

«ОППВ в Харькове.

Футбольная команда ОППВ имела в Харькове 3 встречи со сборной командой металлистов Украины. Матч закончился победой москвичей со счетом 3:2».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 1.10.1926.

«Приезд московских футболистов.

В Москву вернулась футбольная команда ОППВ, выезжавшая на матчи на юг. Последний матч с командой севастопольского завода закончился победой ОППВ со счетом 3:0. Встреча со сборной командой Севастополя закончилась поражением москвичей с результатом 3:0. Всего команда ОППВ в Харькове и Севастополе сыграла 6 матчей, из которых 4 выиграла, 1 проиграла и 1 ничья».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 1.10.1926.

«ФУТБОЛИСТЫ ОППВ НА ЮГЕ.

Футбольная команда опытно-показательной площадки военвода организовала большую спортивную поездку на юг, где играла несколько матчей.

В Харькове москвичи встретились с сильнейшей командой Юга – «Штурм». Игра окончилась ничьей – 2-2.

В Севастополе первую игру москвичи провели с футбольной командой Севморзавода и выиграли с результатом 3-0.

Матч против сборной команды г.Севастополя был проигран москвичами со счетом 3-0. На следующий день реваншную встречу москвичи выиграли – 6-3».

Газета «Известия» Москва, 8.10.1926.

«ГАСТРОЛИ ФУТБОЛИСТОВ ОППВ НА ЮГЕ.

Одна из сильнейших московских команд ОППВ выезжала на ряд матчей в Харьков и Севастополь. Первая игра состоялась 25 сентября в Харькове на поле «Красный Железнодорожник» с ОРК. Москвичи были не в ударе, играли очень вяло и в результате грубой игры Харькова выиграли лишь 4:3. На другой день на поле Рабис состоялась встреча с хозяевами поля, сильнейшей командой Украины. Все ожидали легкой победы Рабиса, но игра показала совсем иное. ОППВ, выступая далеко не в боевом составе, показала быструю и великолепную технически игру, в результате отчаянной борьбы закончившуюся ничьей 3:3. Интересно, что результат за двадцать минут до конца был 3:1 в пользу Рабиса, но ОППВ, энергично атакуя, сумело сквитать счет и прижав под конец своих противников к воротам, лишь из-за отчаянных мазков своего нападения не сумела добиться победы. У Рабиса следует отметить недурно игравшего защитника Кротова и хорошо сыгранное крыло нападения в лице Шпаковского и универсального Привалова. У ОППВ великолепно играл Пчеликов. Хорошо провел матч судья Иосилевич.

Третья игра состоялась на вновь отстраиваемом стадионе металлистов с командой сборной металлистов Украины, отъезжающей за границу. ОППВ в начале играет очень неуверенно, но в дальнейшем забирает инициативу в свои руки и заканчивает игру 3:2 в свою пользу. В Севастополе против гостей выступила в первый день молодая команда Иорзавода; небольшой выигрыш ОППВ (3:0) объясняется всецело непривычным для москвичей каменистым грунтом поля. Вторая встреча в Севастополе состоялась с сильнейшей местной командой СФК. ОППВ, слишком понадеявшись на свои силы, выставила ослабленный состав и, в результате, имея в игре колоссальное преимущество, из-за скверной игры своего нападения, разведившего «тонкости» в штрафной площади противника, проиграла 0:3.

На другой день состоялась реваншная встреча с той же командой СФК. ОППВ мобилизовала все, что могла, и вышла на поле с твердым намерением отыграться. Игра была исключительной по упорству и грубости и закончилась 6:3 в пользу москвичей».

Газета «Красный спорт» Москва, 17.10.1926.

«ОТЪЕЗД ФУТБОЛИСТОВ-ГОРНОРАБОЧИХ УКРАИНЫ В ГЕРМАНИЮ.

23 сентября выезжает в Германию находящаяся в Москве футбольная команда горнорабочих Украины. 22 сентября команда играет на стадионе МГСПС матч со сборной союза горняков Московской губернии».

Газета «Известия» Москва, 22.09.1926.

«УКРАИНСКИЕ ГОРНЯКИ У ГОРНЯКОВ МОСКВЫ.

В четверг, 23 сентября, на поле МГСПС (выставка) футбольная команда горняков Донбасса играет с командой московского губ. отдела союза горняков. Начало в 4 часа дня».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 1926.

«ПЕРЕД ОТЪЕЗДОМ В РУР.

В воскресенье на поле ОППВ украинская команда горняков перед отъездом в Рур (Германия) играла с сильнейшей футбольной командой Москвы ОППВ.

В первом хавтайме украинцы сразу взяли инициативу игры в свои руки и закончили матч со счетом 2:1. Во второй половине игры москвичи, легко отбив все комбинации противника, перешли в наступление и загнали в ворота украинцев один за одним 7 мячей. В итоге матча украинцы ушли с поля, проиграв 8-4».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 21.09.1926.

«ПЕРВОЕ ВЫСТУПЛЕНИЕ ДОНБАССКИХ ШАХТЕРОВ.

Из Донбасса в Москву приехала футбольная команда. Играют в ней шахтеры Брянского и Кадиевского рудников.

В воскресенье произошла первая встреча шахтеров со сборной командой опытно-показательной площадки Всевобуча.

Команда шахтеров играла неплохо. Однако, она, очевидно, редко встречалась до сих пор с серьезными противниками, и поэтому ей еще незнакома техника игры лучших команд. Состязание окончилось поражением шахтеров со счетом 8:4.

Футболисты Донбасса в ближайшие дни уедут в Германию на состязания с шахтерами Рура».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 21.09.1926.

«ОТЪЕЗД ФУТБОЛИСТОВ В ГЕРМАНИЮ.

22 сентября находящиеся в Москве украинские горняки играли в футбол со сборной командой московских горняков. Матч закончился проигрышем Москвы со счетом 5:1.

Вчера украинские игроки выехали в Германию, где будут участвовать в матчах с германскими рабочими футбольными командами».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 24.09.1926.

«КОМАНДА ШАХТЕРОВ В МОСКВЕ.

21 сентября футбольная команда шахтеров имела встречу с «Трехгорной Мануфактурой». Матч окончился победой «Трехгорки» со счетом 5:2.

Сегодня футбольная команда шахтеров Украины выезжает в Германию, где пробудет около 3 недель».

Газета «Молодой ленинец» Москва, 23.09.1926.

«ИГРЫ ГОРНЯКОВ.

22 сентября на стадионе МГСПС состоялась игра между командой горнорабочих Украины, уезжающих в Германию, и сборной командой союза горняков Московской губернии. В сборную команду преимущественно вошли студенты горной академии, политехнического института и т.д. Игра окончилась в пользу горнорабочих Украины со счетом 5:1».

Газета «Известия» Москва, 25.09.1926.

«УКРАИНСКИЕ ГОРНЯКИ В МОСКВЕ.

Перед отъездом в Германию сборная футбольная команда горняков Украины встретила в воскресенье с командой ОГПВ. Дождливые погоды не благоприятствовали матчу. В первом тайме горняки играли довольно удачно забив в ворота противника два гола, она получила в свои лишь один. Во вторую половину игры преимущество москвичей сказалось очень сильно, и матч был выигран ими с общим счетом 8-2. Команда горняков Украины довольно успешно выступала против лучших харьковских команд. Проигрыш их можно объяснить непривычной играть на травяных полях, а также отсутствием в команде 4 наиболее сильных игроков. Завтра украинские горняки уезжают в Германию, где в Рурской области ими будет дано 7 матчей с германскими горняками».

Газета «Комсомольская правда» Москва, ?..09.1926.

Советские горняки в Германии.

В составе украинской сборной футбольной команды горняков, выехавшей днями в Германию для ряда товарищеских матчей с германскими командами Германии, находятся четыре игрока горловской футбольной команды «Факс» — Новиков, Вублик, Куцов и Плоскин. Все они — рабочие горловских рудников. Тов. Плоскин работает в настоящее время секретарем комсомольской ячейки.

Трехгорка—Украина

Во вторник, 21-го сентября на стадионе Трехгорной м-ры состоялся футбольный матч между сборной командой Украины (Донбасс—горняки) и Трехгорной м-ры. Трехгорцы выступили в ослабленном составе и все же игру выиграли со счетом 5:2.

Газеты «Кочегарка» Бахмут, 3.09 та

«Голос Текстилей» Москва, 23.09.1926.

26.09. Збірна Берліна, Німеччина – Збірна союзу гірничих робітників Донбасу – 3-2 (1-0) (3-3).

Голи: Григорій Вашедченко (два), Микола Голубцов.

Берлін: Penkuhn (LSC «Brandenburg 02»); Schramm («Wacker» Lankwitz), Neujahr («Treptower BC 21»); Pommerehn, Kube, Kuchenbecker (всі «Adler 08» Pankow); Wehlack (TSVgg. «Altglienicke 06»), Lindenau, Wolf, Trotschinski (всі «Adler 08» Pankow), Apitz (SV «Stralau 1910»).

Die Donezk-Mannschaft mit Betreuern bei ihrer Ankunft in Berlin, unser Freund Chmara hier im dunklen Anzug

Збірна союзу гірничих робітників Донбасу (в темній формі) в Німеччині.

28.09(3.10). Гамбург. Ст. «Вікторія плац Гамбург-Хоелуфт». Збірна Північної Німеччини— Збірна

Гра відбудеться на спортплощі «Адлер12» на Крістіанштрассе після обіду о 4.30».

Мюнхенська команда яка в дев'яти зустрічах здобула сім перемог при одній нічії і одній поразці буде посилена, і повинна сильному супернику гідно протистояти, хоча врешті-решт шансів на перемогу дуже мало. Сила мюнхенців в півзахисті, але і в нападі є досвідчені, пробивні і з хорошим ударом гравці. Основне навантаження випаде на оборону, від стану якої залежить підсумок матчу. При непоганому стані поля очікується цікавий футбольний матч».

Газета «AZ am Abend» Мюнхен, Німеччина, 16.10.1926.

«МЮНХЕН ПОБЕЖДАЕТ РОССИЮ 2-1.

Игра свободного футбольного объединения(союза) закончилась победой представителей Мюнхена. Русские потерпели первое поражение в своем турне. За игрой наблюдали 5000 зрителей».

Газета «AZ am Abend» Мюнхен, Німеччина, 18.10.1926.

В Москве получено сообщение, что футбольная команда украинских горняков проиграла матч сборной рабочей команды Берлина со счетом 3:2.

Сборная футбольная команда украинских металлистов получила приглашение от рабочего гимнастического союза Чехо-Словакии приехать на игры. Игры, по возможности, состоятся в конце октября во всех главных городах Чехо-Словакии. Из Чехо-Словакии команда предполагает выехать в Австрию и Венгрию.

НЕМЕЦКАЯ ПРЕССА О СОВЕТСКИХ СПОРТСМЕНАХ

(«Ротв Фане» от 27 сент. 1926 г.).

УКРАИНСКИЕ ГОРНЯКИ И СБОРНАЯ БЕРЛИНА 2:3.

Много тысяч зрителей присутствовало 20 сент. на Адлеровском спортивном поле. Все встретили с энтузиазмом вышедших на поле украинских горняков.

Их приветствовали тов. Ризе, а отвечал представитель русских — тов. Хмара. Его речь о том, что их горняки звали немецких товарищей лишь по империалистическим фронтам, а вот теперь встреча на спортивном поле дополняло объединяет германских и советских рабочих в единый фронт, была покрыта бурными аплодисментами.

Что касается самой игры, то она вошла в чрезвычайно энергичном темпе. Украинцы получили от Берлина поражение 3:2. Было 3:3, но судья не был зачетчик один спорный гол. Газета констатирует чрезвычайно большой интерес к игре, большую сыгранность и зашорность горняков.

Далее выражена надежда, что горняки в своих дальнейших встречах окажутся более счастливыми, что и случилось.

УКРАИНСКИМ ФУТБОЛИСТАМ ЗАПРЕЩЕН ВЪЕЗД В ЧЕХО-СЛОВАКИЮ.

Начальник полиции мотивировал запрещение тем, что посещение будет использовано в коммунистических целях, в агитацию и пропаганде. Это, разумеется, неслучайный аргумент, так как государственной властью не может быть запрещена никакая агитация, если она не нарушает законы страны. Затем он указал, что Чехо-словацкие футболисты не пускают в Советскую Россию, на что наши товарищи заметили, что им не известен такой случай, когда чехо-словацкие футболисты просили бы визы в СССР, и предложили ему сказать, откуда он знает о таком случае.

Начальник полиции благоразумно умолчал, так как в действительности такого факта не было.

Вопрос о визе для советских футболистов разрешен отрицательно. Украинская команда выедет на днях в Харьков.

Команда имела встречу 16 октября со сборной города Вены, где сыграла 3:3 и 17-го октября с командой предместья Вены «Новая Вена», где выиграла 3:4 в свою пользу.

Приезжающая в Москву сборная команда «ВАФЕ» имела тоже встречу со сборной города Вены и выиграла со счетом 8:2.

Газета «Красный спорт» Москва, 10 та 24.10.1926.

«ПОБЕДЫ СОВЕТСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

выехавшие в Германию, 20 сентября играли в Бремене с результатом 2:0 в нашу пользу и 3-го октября в Гамбурге — со счетом 2:1 в нашу пользу.

Победа наших футболистов вылилась в грандиозную демонстрацию в честь СССР.

Футболисты-горняки все время играют с сильнейшими рабочими командами Германии».

Газета «Рабочая газета» Москва, 6.10.1926.

Збірна союзу гірничих робітників Донбасу перед грою в Мюнхені. В складі збірної робітники з копалин Горлівки, Кадіївки, Сталіно, Рутченково, Дмитрієвська та Брянки. Горлівку представляли О.Новиков, К.Бабулін, П.Куцов, А.Плохих, Б.Терентьев.

Донецкие футболисты за границей.

Футбольная команда украинских горняков после долгих мытарств получила наконец разрешение на поезд в Германию.

По пути туда наши футболисты сражались со сборной Литвы с результатом 8:0 в нашу пользу.

Из Литвы без остановки направились в Берлин, куда прибыли в последних числах сентября.

Место игры на „Адлерспорtplatz“ надолго до прибытия нашей команды было окружено несколькими тысячами зрителей, преимущественно рабочих, с большим энтузиазмом встретивших своих русских товарищей, прибывших на площадку с красным знаменем.

Так сообщает газета „Роте Фане“.

Перед началом игры с приветствием от имени коммунистической партии Германии выступил тов. Ризе.

В ответном слове благодаривший нашу команду член президиума Всеукраинского комитета союза горнорабочих тов. Хмара заявил, что рабочие обеих стран раньше встречались только на фронте империалистических войн, сегодня же эта встреча происходит на фронте культурном в обстановке братских, дружественных взаимоотношений.

Это заявление тов. Хмара было встречено новым взрывом аплодисментов.

Eine Sowjetukrainische Mannschaft in Hamburg.

In Hamburg fand vor 12.000 Zuschauern ein Fußballwettkampf mit einer sowjetukrainischen Mannschaft statt, der mit einer Niederlage der deutschen Mannschaft von 2:1 Toren zugunsten der Ukrainer endete.

ПОЕЗДКА ГОРНЯКОВ В ГЕРМАНИЮ

По предложению Высшего Совета Физкультуры Украины, Всеукраинский Комитет Союза Горнорабочих организовал сборную футбольную команду шахтеров Донбасса.

Команда составила из членов союза, рабочих непосредственно с производства рудников: Горловки, Кадиевки, Сталина, Рутченково и Брянского. Ребята, которым никогда не приходилось бывать даже в русских городах, с неописуемым восторгом встретили предложение о поездке за границу.

Разбитые в предварительных матчах в Харькове и Москве, с некоторым недоверием встретившие некоторые некими представителями даже горняцких организаций, ребята ступали на поле, начали сильно волноваться, но после бесед решили сделать некоторую перегруппировку и подтянуться.

В Берлине нас никто не встретил, кроме официальных представителей. Население не было оповещено, мотивируя, что „мы никогда не надеялись, что русские так аккуратно и точно приедут в назначенный срок“. Но все же пришлось играть.

Дабы сорвать нашу игру, в этот же день на соседней спорт-площадке организован был матч буржуазных команд, собравший около 10.000 зрителей.

Игра русских горняков с берлинскими окончилась со счетом 2:1 в пользу последних, причем победа эта, по замечанию „Роте Фане“, досталась сборной Берлина незаслуженно.

По признанию журнала „Арbeiter Фусбол“ наша команда технически несколько не уступает сборной Бремена.

В Гамбурге, по сообщению немецкой газеты „Северный рабочий спорт“, нашим футболистам пришлось встретиться не с гамбургской командой, а с собранными по всей Северной Германии лучшими и опытнейшими игроками.

Результат игры в Гамбурге 3:2, а в Бремене—3:0 в пользу наших горняков.

Характерно заявление газеты „Северный рабочий спорт“: „Они приехали к нам, как физкультурники-рабочие, но отнюдь не в качестве делегатов или агитаторов в интересах коммунистической пропаганды. Всеми попытками партийной агитации мы беспощадно подавили“. Действительно: у стража глаза были.

Команда украинских горняков посетит еще другие города Германии, а также выступит в матче с командой рабочих футболистов в Вене.

Газета «Кочегарка» Бахмут, 16.10.1926.

Газета «Die Rote Fahne» Вена, 5.10.1926.

Момент игры горняков Украины в Мюнхене

Заранее получали мы газеты и читали, какую встречу нам готовили во всех городах.

Коммунистические газеты призывали рабочих и красных фронтовиков к торжественной встрече братьев по классу.

Правительственные органы своевременно на своих страницах предупреждали, что всякая политика, вносимая русскими, будет в корне пресекаться.

От Всегерманского Спортб'единения к нам был командирован с. д. Полер, вся деятельность которого сводилась к тому, чтобы, пользуясь нашим приездом, получить материальные выгоды. В отношении экскурсий по заводам, рудникам, изучения бытовых условий и т. п. его роль выразилась в явном противодействии, мотивируя это запрещением со стороны полиции.

Каждый наш шаг, каждое наше слово были строго регламентированы, игра в футбол, разговор о футболе, наше общество — футболисты и вопрос исчерпан (даже никак никак из оригинального футбольного ботика). Нам с удовольствием показывали зверинцы, театры, кое-где больницы, но старательно обходили шахты, жилища рабочих и пр.

Берлин, Бремен, Гамбург, Гера, Золинген, Эссен, Нюрнберг и Мюнхен.

8 матчей с сборными Берлина, Северо-Западной Германии, Северной Германии, Саксонии, Тюрингии, Рурской области и Баварии.

12 мучительных, напряженных и радостных часов. Все мы сознавали, что каждый мяч, обитый в немецкие ворота, это — кирпич в фундаменте мировой революции.

Это понимали и немецкие рабочие, восторженно приветствуя нашу победу и с горечью встречая наше поражение.

Сухо, официально нас встречали вертушки С.-Д. и вертушки спортб'единений: их настроение часто менялось и, в зависимости от слов, сказанных нами в ответном приветствии и в зависимости от погоды, срывающей сборы и т. п.

Но чем-то радостным, торжественно-грозным веяло от тысяч рабочих, от тысяч красных фронтовиков, от изнуренных безработных, с музыкой, пением, факелами встречавших русских товарищей.

На футболистов мы встречаем, говорили все выступавшие: «мы встречаем и приветствуем русских рабочих, которые первыми сбросили цепи левого рабства, сбросив тлет буржуазии и своими силами идут к социализму».

Появление русских на трибуне вызвало ликование и дружное «Гох» — долго не смолкавшее в воздухе, прерываемое звуками интернационала.

Русская команда показала себя весьма выдержанной: вежливое обращение, чистоплотность, организованность, дисциплина, скромность отмечались всеми, даже социал-демократическими и монархическими газетами, которые говорили, что мы — одна из лучших команд, которых они встречали, даже по сравнению с английскими, французскими и итальянскими.

Особенно восторжались великодушным отказом русских от 11 метр. удара в немецкие ворота.

Наши проводники нам показывали только светлые стороны, держали в лучших гостиницах, но мы ухитрились узнать кое-какую немецкую жизнь от рабочих, безработных, фронтовиков: в частных беседах мы узнали многое.

Мы закончили игру с результатом 18 — 16 в пользу Германии. Это, сравнительно, небольшое поражение, главным образом, объясняется чрезмерной усталостью, огромными впечатлениями, переутомившими нас, куда-то годным питанием (отсутствие хлеба и украинского борща), частой переездой с одного конца в другой по Германии в неудобных поездах, стоя (ибо и сидячие места мы всегда услужливо уступали дамам и старикам).

Против нас всегда выступали свежие силы.

Но и из этих результатов даже беспартийные русские футболисты сделали выводы: что только при власти рабочих и крестьян, только в пролетарском государстве, культура вообще и физкультура — в частности, может быстро двигаться вперед; в буржуазных государствах она застыла на месте, там чувствуется упадок.

Ярким примером тому служит наша поездка: самая слабая русская команда не была разбита сильнейшими сборными командами Германии в худших для нас условиях.

Почаще нужно посылать команды. Те средства, которые мы для этого расходует, покрываются теми результатами, какие мы достигаем от общения с рабочими капиталистических стран: от расширения кругозора русских рабочих, от знакомства с техникой запада, от тех впечатлений, которые будут делиться наши товарищи на местах.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 12, 1926.

Поездка украинских металлистов на границу

В минувшем месяце сборной футбольная команда украинских металлистов совершила зарубежную поездку. В команду вошли лучшие силы Украинских металлистов: от Харькова — Норов, Кладко, Сытцовой, Семенов, Алферов, Казанов, Дюбенко, Ляврен; от Стаханово — Назаров, Райсенов; от Николаева — Кондратьев, Смирнов; от Краматорской — Вадимирский и от Днепропетровска — Павлов.

Перед отъездом из Украины, — команда сыграла в Харькове два товарищеских матча.

28 сентября металлисты встретились с гостившей в столице Украины московской командой ОНПБ. Плохо сыгранные металлисты оказали все же москвичам сильное сопротивление, проиграв 3:2.

3 октября против металлистов выступила лучшая столичная команда Рабис. В этом матче, тренировавшийся несколько в предыдущей игре команда металлистов выиграла себя с лучшей стороны легко справившись с непривычными к поражениям, Рабисом со счетом 3:1.

Торжественные приемы отъезжающим были устроены украинскими физкультурниками в помещении Альфа-Клуба. От ВСФК, ОСФК, Всеукраин. Харк. Комитетов Металлистов — востаренным спортивным организациям была передана в письменной форме привет зарубежным рабочим спортсменам.

Перед отъездом вып команда вместе с т. т. Самой (предст. ВСФК), Романчуком (ЦП металлист) и Гершойгом (врач) собралась в Красном зале ВУЦИК. Секретарем ВУЦИК председателем ВСФК т. Буженко было сказано напутственное слово, в котором он, пожелав успеха металлистам, выразил уверенность, что они оправдают себя не только как футболисты, но и как представители рабочего класса СССР.

Первый матч был сыгран в Вено против сборной команды местных рабочих клубов. Выходя вперед удалось достигнуть казавшейся полной победы. До конца матча оставалось уже не более 15 минут и счет был 3:0 в пользу венской команды, но вот Алферову удается размотать охоту и, заведя за этим, провести еще два мяча.

Этот успех нашей команды, случившейся вместе с матча и мячей, бурно приветствовали 20.000 зрителей. Второй матч в Вилерсфельде выиграла украинцы со счетом 4:3.

Всюду наших спортсменов встречали очень тепло. Вся рабочая пресса уделяла много внимания приходу гостей на СССР. Буржуазная пресса конечно не упускала случая пустить шпильки по адресу наших футболистов.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 11, 1926 та

16.10. Ст. «МГСПС». Судья: И.Поспехов (Москва). Збірна МГСПС Москва — Збірна профспілок Харків — 3-1 (2-0). Гол: Шпаковский (87).

Харків 1 та 2 матч: Стрижак («Желдор»); М.Фомін («ОРК»), Кротов, Привалов (оба «Рабіс»), Фомін («ОРК»), Ус («Рабіс»), Карпов («ХПЗ»), Бем, Міщенко, Губарев (все «ОРК»), Шпаковський («Рабіс»). 17.10. Ст. «МГСПС». Суддя: Володимир Блях (Харків). **Збірна МГСПС-2 Москва – Збірна профспілок Харків – 3-2 (0-2).**

«Сегодня утром в Москву приезжает сборная футбольная команда Харькова.

В 3 часа дня на стадионе МГСПС состоится встреча с 1 командой МГСПС, которая выступит в составе, игравшем против Ленинграда. Завтра, в 2 часа дня, состоится матч со 2 сборной МГСПС. Среди харьковских футболистов, выступавшие за сборную команду СССР».

Газета «Молодой Ленинец» Москва, 16.10.1926.

«Победа москвичей 3:1.

Вчера на стадионе МГСПС впервые в этом сезоне состоялась футбольная встреча Харькова с Москвой. Игра прошла оживленно и закончилась победой москвичей со счетом 3:1.

Сегодня харьковские футболисты в 2 часа дня играют со 2-й сборной МГСПС».

Газета «Молодой Ленинец» Москва, 17.10.1926.

«Поражение харьковцев.

Вторая встреча харьковских футболистов со 2-й сборной МГСПС изобиловала рядом интересных моментов. Первый хавтайм закончился победой Харькова со счетом 2:0. Во втором хавтайме москвичам, в лице т. Григорьева, удалось нанести поражение Харькову. Матч окончился победой москвичей со счетом 3:2».

Газета «Молодой Ленинец» Москва, 19.10.1926.

«ХАРЬКОВ – МОСКВА.

Москва выиграла 3:1.

Вчера на стадионе Выставки при переполненных трибунах состоялся один из наиболее интересных матчей этого сезона – футбольная встреча сборных команд профсоюзов Москвы и Харькова.

Несмотря на будничность дня, публики набралось до 8000 человек.

На 20 минуте москвич Артемьев вылавливает мяч из «каши» у ворот и верхним ударом вбивает первый гол Харькову. Через 5 минут москвич Исаков вбивает второй мяч.

Вторая половина игры идет в жаркой схватке. Харьков прилагает все силы, чтобы сделать игру хотя б вничью. Начались грубости с обеих сторон. Общий результат матча 3:1, в пользу Москвы».

Газета «Рабочая газета» Москва, 17.10.1926.

«ПОБЕДА МОСКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

16 октября на центральном

стадионе МГСПС состоялась интересная футбольная игра сборных команд профсоюзов Москвы и Харькова. Первая половина игры закончилась победой команды Москвы со счетом 2:0. Вторая половина игры прошла в упорной борьбе. В середине хавтайма Москва забивает еще один гол и получает в свои ворота первый и последний мяч. Матч окончился со счетом 3:1 в пользу Москвы.

Сегодня, в 2 часа дня, на том же стадионе харьковцы играют со второй сборной командой профсоюзов Москвы».

Газета «Известия» Москва, 17.10.1926.

«ВТОРОЕ ПОРАЖЕНИЕ ХАРЬКОВЦЕВ.

Второй матч сборной

футбольной команды харьковских профсоюзов происходил 17 октября на стадионе сельскохозяйственной выставки. На этот раз против гостей выступала вторая сборная команда московских профсоюзов.

Первый хавтайм харьковцы окончили со счетом 2:0 в свою пользу, но во второй половине игры москвичи взяли инициативу в свои руки и сумели выиграть матч с преимуществом 3-2».

Газета «Известия» Москва, 19.10.1926.

МОСКВА или ХАРЬКОВ?
К ВСТРЕЧЕ ПРОФСОЮЗНЫХ СБОРНЫХ ФУТБОЛЬНЫХ КОМАНД

16/X и 17/X впервые в этом сезоне состоятся встречи футболистов Москвы с Харьковом. Игры с держателем последнего Всесоюзного первенства (1924 г.), не-

ОППВ (Щелникова, Ратова и Ничипоренко); таким образом, шансы обеих сторон можно считать одинаковыми. На второй день, 17/X, против той же команды Харькова выступи-

ХАРЬКОВ
 СТРИЖАК
 КРОТОВ
 ФОМИН I
 ФОМИН II
 ПРИВАЛОВ
 УС
 ГУБАРЕВ
 ШПАКОВСКИЙ
 МИЩЕНКО
 БЕМ
 КАРПОВ
 ПРОКОФЬЕВ
 КАНУНИКОВ
 ИСАКОВ
 АРТЕМЬЕВ
 СТАРОСТИН
 ЛЕУТА
 СЕЛИН
 АРТЕМОВ
 РУЩИНСКИЙ
 ЛАПШИН
 ЛЕОНОВ
МОСКВА

сомненно, должны представить значительный интерес для москвичей. Харьковская команда выступает в сильном составе; нехватает из обычной «сборной» лишь Норова, Натарова и Казакова. Москва (МГСПС) несколько ослаблена отсутствием игроков

изгн. Москва (МГСПС) П. Петриченко, Хрусталева и С. Иванова, Малихова, Королкова и Потапова, Сарокина, Решетова, Соколова, Демичева и Троицкого. Обе игры на стадионе МГСПС (б. Сельхозвыставка, Крымский мост), в 3 ч. и 2 ч.

Газета «Красный спорт» Москва, 17.10.1926.

«ВСТРЕЧИ ПРОФСОЮЗНЫХ КОМАНД ХАРЬКОВ-МОСКВА. ДВОЙНОЕ ПОРАЖЕНИЕ ХАРЬКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

16 и 17 октября в Москву приезжала сборная профсоюзная команда Харькова. Обе игры привлекли большое количество публики, с нетерпением ожидавшей встречи с впервые выступавшими в этом сезоне харьковцами.

По свистку судьи т. Поспехова на поле выбегают с маленькими изменениями две сборных города. У Харькова до боевого состава не видно Норова, Натарова, Алферова, Казакова; у Москвы Чулкова, Пчеликова, Никишина и Ратова.

За Харьков играли: Стрижак (кр. Желез.), Фомин Н. (ОРК), Кротов (Рабис), Привалов (Рабис), Фомин (ОРК), Ус (Рабис), Карпов (ХПЗ), Бем (ОРК), Мищенко (ОРК), Шпаковский (Рабис) и Губарев (ОРК).

Москва выставила Леонова, Лапшина, Рущинского (все Трехг.), Леута (Пищевики), Селина (Трехг.), Артемова (Кор.), Прокофьева (Пищевики). Дементьева (Кор.), Исакова, Артемьева, Старостина (все Пищевики).

Игра начинается в умеренном темпе, обе команды видимо нащупывают противника; лишь на 25 минуте в ворота Харькова попадает первый мяч. Москвичи, воодушевленные первой удачей, нападают энергичней, но Привалов крепко держит Старостина, Прокофьев не держит места и все время мешает Дементьеву. Все же минут за 12 до конца первой половины Исаков метров с 18 великолепным ударом забивает Харькову второй мяч. Во второй половине Москва продолжает нападать. Харьков большей частью ведет игру на Шпаковского, около которого неотступно находится Лапшин, из-за чего нападение редко подходит к воротам Москвы. Лишь после третьего мяча, забитого москвичами, Харьков раскачался, энергично повел нападение, желая непременно уйти от сухой. По тому, как харьковцы «взялись», было очевидно, что результата они добьются; несмотря на великолепную игру Леонова, взявшего от Шпаковского два классных мяча, последний за 3 минуты до конца забивает Москве не защитимый мяч и игра оканчивается 3-1 в пользу Москвы.

Из москвичей хорошо играл Исаков; у Харькова хорош Шпаковский, слабее обычного играл Привалов. На другой день Харьков встретился со второй сборной: Петроченко (Кор), Хрусталева (Кор), Иванов (Сахарники), Малахов (Трехг.), Коротков (РКИМа), Потапов (Кр. Луч), Троицкий (Трехг.), Блинков В. (РКИМа), Соколов, Решетов и Григорьев (все Трехг.).

Харьков передвинул Привалова на левый край, поставив на его место Фомина Н. Игра сложилась очень красивая, много интересней предыдущей.

В первой половине Харьков энергично повел нападение и временами буквально прижимал москвичей к воротам. Лишь благодаря отчаянным мазкам своего нападения харьковцы окончили первую половину только 2-0 в свою пользу.

Вторая половина проходит тоже в нападении Харькова, но безуспешно. Зато Москва ведет нападение много удачней, и вскоре Григорьев метров с 25 забивает Харькову изумительный мяч. В дальнейшем Москва, в лице Блинкова и Решетова, забивает Харькову еще два мяча. Все усилия Харькова не проиграть проведенную с таким преимуществом игру не приводят к успеху и Москва незаслуженно уходит с поля победителем со счетом 3-2. Судил матч харьковский судья Блях».

Газета «Красный спорт» Москва, 24.10.1926.

«МАТЧИ МОСКВА – ХАРЬКОВ.

Приехавшая в Москву сборная профсоюзная команда Харькова имела в Москве две игры 16 и 17 октября.

В первый день против харьковцев выступала 1-я сборная команда МГСПС. С первых же минут игры московское нападение энергично осаждает ворота гостей. Несмотря на хорошую защиту, на 15-й минуте Харьков пропускает в свои ворота первый гол. Игра идет под знаком очевидного преимущества москвичей. Редкие попытки Харькова прорваться к воротам Москвы благополучно ликвидируются московской защитой, среди которой безукоризненно играет Селин, неоднократно срывавший аплодисменты зрителей. После второго гола, забитого Харькову на 30-й минуте, игра ведется еще более оживленно, но ни одному из противников не удается достигнуть положительного результата и I-й тайм оканчивается со счетом 2:0 в пользу Москвы.

До половины II-го тайма игра ведется ровно. Харьковцы несколько раз бьют по воротам, но московский вратарь Леонов берет несколько "мертвых" мячей. В это время москвичи забивают харьковцам третий гол. Лишь за 2-3 минуты до окончания игры Харькову удается отквитать один гол, сведя таким образом свое поражение к счету 3:1 в пользу Москвы.

В воскресенье Харьков встретился со второй командой МГСПС. Первый тайм сложился для харьковцев очень удачно. Бросив все свои силы в нападение, они ведут игру все время на половине москвичей, забив в их ворота. Но этот тайм отнимает у харьковцев последние силы, сказывается усталость после 2-х игр подряд. Более свежие москвичи забирают инициативу игры в свои руки и не только отквитывают 2 гола, но забивают еще и третий. В конечном счете матч был выигран Москвой со счетом 3:2.

За 2 дня стадион МГСПС, где происходили матчи, посетило около 10000 человек.

Из календарных матчей по футболу, состоявшихся в воскресенье, следует отметить встречу ОППВ с командой Дворца им. Ленина. ОППВ забила противнику в I-1 тайме 3 гола. Во II тайме команда Дворца им. Ленина пропускает еще 4 гола, забив противнику лишь один. В результате матч выигран ОППВ со счетом 7:1. Матч Динамо - Перово кончился победой Динамо (счет 3:1)».

Газета «Гудок» Москва, 19.10.1926.

«МОСКВА В ОДЕССЕ. ВТОРИЧНОЕ ПОРАЖЕНИЕ СБОРНОЙ МОСКВЫ.

24 ОКТЯБРЯ. МОСКВА – ОДЕССА II – 4-1.

Москва, выехавшая на этот раз в несколько ослабленном составе. Встретилась в первый день со второй сборной командой г. Одессы. Состав москвичей: Леонов, Рущинский и Лапшин, Никитин. Селин и Нахомов, Холин, Тюльпанов, Исаков, Решетов и Григорьев. Команда Одессы следующая: Карпенко, Роман, Бетин, Константинов, Щербаков. Ленков, Кондратов, Эшкевич, Сердюк. Коген. Судил Розанов.

Игра началась очень вяло и проходила довольно неинтересно до 30 минуты, когда москвичам был забит мяч в ворота. После этого через 2-3 минуты с подачи Григорьева Тюльпанов вбивает мяч в ворота Одессы. Хавтайм заканчивается со счетом 1:1. Вторая половина игры прошла под знаком полного преимущества Москвы, забившей в ворота Одессы еще три мяча.

25 ОКТЯБРЯ. ОДЕССА I – МОСКВА 3:0

На следующий день на поле «Ленинцев» произошел реваншный матч между москвичами и первой сборной Одессы. За последнюю играли: Типикин, Жук и Котов, Чернобыльский, Пионтковский и Бланк, Коген. Штрауб, Осипенко, Злочевский, Михлинт.

Москва выступила почти в том же составе, что и накануне. Заметив только заболевшего Григорьева Руминцевым. Первая половина игры заканчивается со счетом 0:0.

Вторая половина сразу начинается сильным нажимом Одессы, и через 8 минут в воротах Москвы сидит мяч, забитый Штраубом. Москвичи пытаются отквитать гол, но удачная игра защиты Одессы парализует московское нападение. Выдохшаяся полузащита Москвы то и дело выпускает одесситов. Вскоре Злочевский шагов с пятидесяти очень сильным ударом вбивает второй гол. Через несколько минут еще Леонов «мажет» мяч; пробитый Штраубом, и в воротах Москвы третий гол. Москва начинает играть более энергично. Но уже черезчур поздно, и игра оканчивается победой Одессы с «сухим» счетом 3:0. Из одесских игроков-победителей необходимо отметить очень хорошо игравшего правого инсайда Штрауба и центра – форварда Осипенко; слабее всех правый край Коген. Москва играла на этот раз особенно неудачно, что и способствовало такому крупному проигрышу. ...».

Газета «Красный спорт» Москва, 8.11.1926.

30.10. Ст. «Спартак». Харків-2 – Москва – 1-3 (0-3).

31.10. Ст. «Спартак». Харків – Москва – 1-3.

«УСПЕХИ МОСКВИЧЕЙ В ХАРЬКОВЕ.

Нами уже сообщалось о том, что в четверг в Харьков выехала 1 сборная команда Москвы в составе: Чулкова, Пчеликова, Лапшина, Артемова, Селина, Никишина, Старостина, Артемьева, Исакова, Канунникова и Прокофьева при запасных Леонове, Леуте и Иванове.

Первый матч между II сборной командой Харькова и москвичами состоялся в субботу. Игра прошла в очень живом и быстром темпе и окончилась победой Москвы со счетом 3-1.

На второй день Харьков выставил против Москвы свою лучшую футбольную команду. Несмотря на дождливую погоду, превратившую футбольное поле в болото, игра прошла очень интересно. В результате москвичи одержали вторичную победу с тем же счетом (3-1 в пользу Москвы). Вчера московская команда выехала в Одессу, где будут даны 2 матча».

Газета «Гудок» Москва, 2.11.1926.

«МОСКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В ХАРЬКОВЕ.

30 и 31 октября первая сборная

футбольная команда Москвы выступила два раза в Харькове.

В первый день москвичи играли со второй сборной командой Харькова и выиграли со счетом 3:1.

На следующий день состоялась игра против первой сборной Харькова. Победа опять досталась сборной команде Москвы с результатом 3-1.

По окончании матчей в Харькове московские футболисты выехали на междугородные игры в Одессу».

Газета «Известия» Москва, 2.11.1926.

«ПОБЕДА МОСКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ В ХАРЬКОВЕ.

30 октября – Москва I – Харьков II.

Первая встреча сборной Москвы состоялась в субботу, 30 октября со II сборной Харькова. Москва выступала в следующем составе: Чулков, Соколов и Пчеликов, Леута, Селин и Никишин, Старостин, Артемьев, Исаков, Иванов и Троицкий С. За II сборную Харькова играли: Стрижак, Титов и Кладько, Семенов, Фомин Н. и Дюженко, Костилов, Зубенко, Зуб, Бэм и Сицевой. В этой игре Москва имела явное преимущество. Уже в первой половине Иванов и Артемьев забивают два мяча; в конце тайма к ним добавляется еще один. После перерыва Москва продолжает нападать, но уже харьковцы оправились. Временами их нападение ставит ворота Москвы в опасное положение. Вскоре их попытки увенчиваются успехом и они забивают гол. С результатом 3:1 игра кончается. За Москву хорошо играли Артемьев и Никишин. Среди харьковцев выделялся молодой центр-хавбек Фомин III. Судил игру московский судья Богданов.

31 октября – Москва I – Харьков I.

С большим нетерпением и интересом ожидался матч первых сборных, которые не имели между собой встречи в течение двух лет после проигрыша Москвы Харькову в 1924 году. Интерес игры

ослабился вследствие плохого состояния площадки: после шедшего накануне всю ночь дождя она представляла сплошное озеро луж и грязи. Харьков выступал в боевом составе: Кравченко (Ра-бис), Кротов (Рабис) и Фомин К. (ОРК), Ус (Рабис), Фомин В. (ОРК) и Привалов, Натаров, Шпаковский (все Рабис), Мищенко (ОРК), Алферов (металл.) и Губарев (ОРК). Москва сменила Соколова, Иванова и Троицкого С. на Лапшина, Канунникова и Прокофьева. Игра началась стремительным нападением москвичей; уже на 5 минуте Артемьев забивает с прорыва первый мяч. В продолжении еще 10-15 минут Москва еще продолжает нападать, но потом игра выравнивается. На 29 минуте сильный удар Мищенко отбивает Чулков, и подоспевший Шпаковский забивает свободно мяч, так как московская защита видя, что Чулков принимает мяч в ауте не держала его. Ничьей заканчивается первая половина.

Во второй половине москвичи снова забирают инициативу. На 8 минуте Кравченко, выбегая из ворот, падает на мяч, подоспевший Артемьев выбивает его на левую половину штрафной площадки, откуда Прокофьев с хода забивает его в ворота. Игра ведется в быстром темпе и принимает резкий характер. На 18 минуте Канунников обводит Фомина В., Уса и передает мяч Прокофьеву, последний резким рывком обходит Кротова и забивает гол. Харьковцы, имея намерение отыграться, начинают вести резкую и грубую игру, от которой вскоре сходит с поля Исаков, получивший удар по ноге. На 38 минуте Чулков великолепным броском берет сильный шут Алферова, набежавший левый край Сицевой, заменивший Губарева, с хода сильно ударяет Чулкова ногой. Все попытки харьковцев отыграться не имеют успеха и Москва во второй раз уходит с поля с победой со счетом 3:1. Хорошо у москвичей играли Чулков, Пчеликов и Прокофьев, у харьковцев Привалов и Шпаковский. Слабо провел игру Блях, допустивший такие грубости».

Газета «Красный спорт» Москва, 7.11.1926.

«30 и 31 октября в Харькове состоялись футбольные матчи сборных команд Москвы и Харькова. Были проведены две встречи.

Отчетное выступление харьковских футболистов должно окончательно выявить силы лучших команд СССР. Сборная Харькова является победителем в борьбе за первенство СССР в 1924 г. Вместе с тем за это время силы городов значительно изменились. Это с ясностью и вылилось в этой встрече: матчи Харьковом были проиграны. Москва уверенно вышла победительницей, со счетом голов в обеих встречах 3-1.

Таким образом игры сильнейших команд текущего сезона выявили следующие соотношения сил: победителями в сезоне нужно признать ленинградцев: второе место тогда останется за Москвой; что касается Харькова, то его третье место оспаривается одесской командой. Это соотношение сил, примерно, то же самое, как было и до войны».

Газета «Труд» Москва, 31.10.1926.

Харьков — Москва. После неудачной поездки Харьковцев в Москву многие ожидали, что у себя дома наша сборная сумеет реабилитировать себя, и поэтому приезд московской сборной в Харьков вызвал небывалый интерес среди физкультурников и любителей футбола.

В первый день против москвичей, привезших с собой исключительно боевой состав, выступила наша 2 сборная. Вполне почетный проигрыш Москве со счетом 3:1 позволил надеяться, что 1 сборная не только не проиграет матч, но возможно и выйдет победительницей.

Ожидалась серьезнейшая борьба, в которой команды должны были блеснуть тактикой и техникой.

Все предположения, однако, грубо разрушила немиловидная к харьковцам погода.

Шедший все время с утра осенний надоедливый дождь покрыл площадку озерной водой, превратив грунт в месиво грязи. Москвичам к таким условиям не привыкать, наши же футболисты это «зарез». И Харьков проиграл второй матч с таким же счетом как и первый — 3:1.

Журнал «Вестник физической культуры»
Харків, № 12, 1926.

05.11. Судья: I.Рачко (Одеса). «Петрівці» Одеса — Москва — 1-2.

06.11. Одеса-2 — Москва — 1-6 (0-3).

07.11. Ст. канатників. Судья: О.Богданов (Москва). Одеса — Сб. Москвы — 3-0 (1-0).

«ИГРЫ МОСКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ В ОДЕССЕ.

Из Харькова московские футболисты, по приглашению Одесского Округного Совета Физкультуры, направились в Одессу. Здесь они должны были участвовать в двух соревнованиях со 2 и 1 сборными командами Одессы 6

Москва — Одесса. Дважды выиграв у Харькова, москвичи решили померяться силами с достойным противником Харькова на Украине — Одессой.

Эти матчи, судившие также много интересного, к сожалению, окончились скандалом, положившим грязное пятно на историю одесского футбола.

В первый день москвичи играли «товарищеский» матч с командой Гостабачной фабрики им. Петровского.

«Петровцы», видимо задавшись целью выиграть во что бы то ни стало и решив, что «цель оправдывает средства», сразу же повели чрезвычайно грубую игру. В результате сломанная нога у москвича Троицкого из-за грубости одессита Фельдштейна.

Москвичи на грубость одессита Фельдштейна и Капустина отвечают также грубой игрой, за что Селина удаляют с поля. Вслед за этим «петровец» Левков умышленно ударяет упавшего москвича Лапшина ногой в голову. На Левкова набросился товарищ Лапшина Соколов. Завязалась свалка. На поле бросилась публика. Лишь вмешательство копейки милиции предотвратило массовое побоище.

После водворения порядка игра продолжалась и окончилась победой Москвы 2:1, при чем, перед окончанием игры, одесситами был подбит еще Пчеликов, покинувший поле.

После игры состоялось экстренное заседание Одесского СФК, на котором Левков был дисквалифицирован, Фельдштейн получил строгое предупреждение, а дело Селина и Соколова передано в ВСФК РСФСР.

На второй день москвичи с большим счетом 6:1 выиграли у 2-й сборной Одессы.

Третий матч между первыми сборными Москвы и Одессы — выиграли одесситы со счетом 3:0, при чем этот результат несколько умаляется тем обстоятельством, что москвичи выступали усталые, в ослабленном составе.

и 7 ноября. По случаю происходившего в это время в Одессе окружного съезда союза пищевиков, московским пищевикам, входившим в большинстве в сборную команду Москвы, предложено было 4 ноября провести товарищеское соревнование с командой местных пищевиков – «Петровцами» (до полного состава московской команды включены были запасные игроки сборной команды Москвы).

ТОВАРИЩЕСКАЯ ИГРА с «Петровцами» 4 ноября.

Игру эту ни в коем случае нельзя назвать товарищеской. Разве можно себе представить в товарищеской игре перелом ног, драку и вмешательство в игру публики и милиции? С самого начала игры москвичи прижимают «петровцев» к их воротам; те растерянно обороняются. Москвичи, чувствуя слабого противника, разыгрывают перед воротами «петровцев» красивейшие комбинации, заранее предчувствуя крупный счет. Защиту «петровцев» выводит из себя эта игра «кошки с мышкой», и она начинает допускать непозволительную грубость. После того, как Артемьев забил первый гол, «в сердцах» получают удары Иванов, Селин, сходит от растяжения в голени Канунников. Через 5 минут прорыв с правого края. На вырвавшегося Троицкого бешено летит бек «петровцев» Фильдштейн и с полного хода ударяет по ноге. Результат – с переломанной ногой (выяснилось это несколько позже) Троицкого уносят с поля. После перерыва (выбывшего Троицкого заменил П. Лебедев), москвичи продолжают «сидеть» на воротах противника. Казалось бы, «петровцы» должны были получить в перерыве замечания судьи, наставления капитана команды и представителей своего кружка или клуба. Ничуть не бывало. Сам же капитан команды Капустин (игрок сборных команд Харькова и Одессы!), буквально начинает «охотиться» за Артемьевым. Несмотря на это, москвичи, в лице Иванова, забивают второй мяч. Вскоре, не сдержав себя больше, Селин при прорыве к воротам «петровцев», ударяет Фильдштейна. Судья удаляет Селина с поля. Через некоторый промежуток лежащего Лапшина Левков ударяет обеими ногами в голову. Москвич Соколов С. бросается на Левкова, но подоспевшие в это время игроки разнимают их. Хлынувшую на площадку публику с трудом удаляет конная милиция. Несмотря на все это, игра судьей продолжается и протекает в тех же условиях. Очередная жертва – Пчеликов, на которого наваливается всем телом тот же Капустин; вслед за Лапшиным, Пчеликова уносят с поля. Москвичи в составе 8 человек кое как обороняются. Последний свисток судьи фиксирует победу москвичей при счете 2:1. Показал очень слабое, плохое судейство одесский судья Рачко; большая доля вины за все происшедшее на поле инциденты лежит на нем.

6 НОЯБРЯ. МОСКВА I – ОДЕССА II – 6:1.

После игры с «петровцами», москвичи выставили всех, оставшихся здоровыми и не подбитыми игроками: Чулков, Лапшин и Соколов, Леута, Селин и Никишин, Лебедев, Артемьев, Иванов, Канунников и Прокофьев. II сборная Одессы выступила в составе: Типикин, Шпак и Котов, Бланк, Звенигородский, Мишин, Михлин, Кондрашин, Алидарт, Коваль и Малхасов.

Несмотря на усталость от предыдущих игр в Харькове и с «петровцами», москвичи сразу забивают инициативу в свои руки. Уже на 5 минуте Артемьев забивает первый мяч. Через 3-4 минуты, оставшийся один на краю, Лебедев, шагов с 20, пушечным ударом забивает второй. До конца первой половины Артемьев забивает еще третий мяч. С явным преимуществом москвичи заканчивают первую половину игры. Во второй половине это преимущество москвичи сохраняют до конца игры, проведя в ворота Одессы, в лице Иванова, Канунникова и Артемьева, еще три мяча, и получив в свои ворота один. При счете 6:1 москвичи уходят с поля победителями. Из москвичей хорошо играли Селин, Артемьев и Лапшин. У одесситов – Коваль и Алидарт. Удален был за грубость одессит Котов. Судил игру москвич Богданов.

7 НОЯБРЯ. МОСКВА I – ОДЕССА I – 0:3.

Эта игра игра ожидалась одесситами с нетерпением, как реванш за поражение их летом текущего года в Москве. Москвичи выставили, однако, слабый состав: Чулков, Лапшин и М. Соколов, Леута, Селин и Никишин, Пчеликов, Артемьев, Иванов, Исаков и Колодный. Одесса же сильно подготовилась к реваншу и выставила свой сильнейший состав: Клименко, Коген и Чистов, Капустин, Пионтковский и Афанасьев, Садовский, Злочевский, Осипенко, А. Штрауб и Р. Штрауб. Игра началась сильным нажимом одесситов. С самого начала игры чувствовалось, что москвичи долго сопротивляться не смогут, но все же удачно играющая защита Москвы отбивает все атаки одесситов. Игра постепенно выравнивается. Москвичи тоже нападают, но их попытки так и остаются попытками – фактически играют только Артемьев и Иванов. Подбитый еще в Харькове Исаков старается каждый раз быстро отделаться от мяча. А по краям уныло «гарцуют» подбитый в игре с «петровцами» Пчеликов и неожиданный гастролер Колодный. Одесса снова бросается на ворота Москвы стремительной атакой. Подбежавший помочь московской защите отбиться, Артемьев делает неправильный прием. Штрафной бьет сильным шутлом Коген. Мяч отскакивает от груди Чулкова, и подоспевшим Штраубом забивается в ворота Москвы. Москвичи, имея намерение отквитаться, прижимают одесситов. Два корнера в сторону одесситов не используются москвичами. Со счетом 1:0 в пользу Одессы кончается первая половина игры. Во втором тайме с самого начала и до конца игры одесситы забирают в свои руки инициативу. Кое-как сопротивлявшиеся в первом тайме, москвичи теперь уже с большим трудом отбиваются. А тут еще на 5 минуте второго тайма пенальти, полученный Колодным, за толчок в спину руками, сильно забивается Злочевским. Одесса продолжает нападать. На 29 минуте из толкучки Пионтковский забивает

ет третий мяч. Остающиеся 15 минут результата не дают. Спасает ворота москвичей из всех опасных положений великолепно игравший в этой игре Лапшин. При счете 3:0 одесситы уходят с поля победителями. У победителей хорошо играли Пионтковский, А. Штрауб и Злочевский. Очень хорошо провел игру одесский судья, председатель коллегии судей Одессы, товарищ Фиш».

Газета «Красный спорт» Москва, 14.11.1926.

«ПО ПОВОДУ ОДЕССКОГО ФУТБОЛЬНОГО «ПОБОИЩА». Письмо в редакцию.

Уважаемый товарищ редактор!

В № 46 газеты «Красный Спорт» помещен обзор футбольной встречи – сборной Москвы с командой 1 Гостабфабрики им. Петровского в Одессе «Петровцы». Вся картина автором, т. Богдановым, рисуется в одностороннем патристическом духе, целым рядом вымышленных фактов и грубо преувеличенных ошибок. Во имя точности изложения инцидента в игре, вызвавшей в рабочей части Одессы такие долгие разговоры, спортивный клуб «Петровцы» просит не отказать в любезности поместить в газете «Красный Спорт» следующее:

Прежде всего ответим т. Богданову, что игрок Канунников, спустя 2-3 минуты игры, вышел сам с поля, даже не успев тронуть мяча; по его же, Канунникова, словам, он «ушел, ибо готовил себя для более серьезной встречи со сборной Одессы». Отсюда отпадает объяснение т. Богданова: «Канунников получил удар, отчего сходит от растяжения»...

Следующий факт – это несчастный случай с товарищем Троицким; поскольку у т. Троицкого оказался повреждение – обвинять его противника, конечно, можно, но квалифицировать это, как умышленный удар по ноге, нельзя, чего сам т. Троицкий, публика, судья и московский судья не отрицали в Одессе.

После этого случая именно, у отдельных игроков Москвы, начали выявляться «все качества»: Селин, игрок сборной СССР, начинает форменную «охоту» за намеченной жертвой, и после категорического предупреждения судьи удаляется с поля.

Далее: «Левков ударяет обеими ногами по голове лежащего Лапшина». Этот досадный факт, абсолютно не умышленный, произошел только потому, что оба упали на землю, а перекатившийся Левков нечаянно при подъеме с земли зацепил по голове Лапшина; тут нельзя обойти молчанием поступок игрока сборной Москвы Соколова, бросившегося на Левкова, нанеся ему удары по лицу. Вполне понятно, что давно отвыкшая от таких «картинок» рабочая публика заволновалась и выскочила на поле.

Клуб «Петровцев» не доискивается определения, кто начал драться и кто больше дрался – москвичи или одесситы: об этом уже говорилось в одесской прессе. Так или иначе, но в этой «товарищеской встрече» умалять роль Москвы нельзя и не следует, т. Богданов. Глубоко прав т. Козлов (№ 47 «Красный Спорт») в том, что нужно «административным путем» изъять и не ставить игроков «охотящихся».

Местный совет физкультуры и спортячейка 1 Гостабфабрики «Петровцы» вынесли по этому поводу свое предварительное решение. Теперь ждем слова Московского СФК, который должен не постесняться авторитета отдельных игроков, вступающих в драку во имя победы.

Председатель клуба 1 Гостабфабрики им. т. Петровского

Председатель спорткружка

(подписи).

От редакции. Настоящую заметку одесситов редакция считает необходимым поместить, как освещение игры другою стороною. Помещение других материалов «за» и «против», поступивших в газету, излишне. Теперь остается ждать твердого решения соответствующих руководящих органов обо всей этой омерзительной истории. Неужели и на этот раз дело кончится мудрым решением – «дисквалифицировать до 1 апреля», т.е. на зимний сезон (!). Кстати, прошел уже месяц со дня этой «товарищеской игры», - сколько надо месяцев, чтобы вынести решение?».

Газета «Красный спорт» Москва, 5.12.1926.

18.11. «АПИ» Баку – Донбас – 1-5.

19.11. гірники Баку – Донбас – 0-0.

21.11. «Прогрес-2» Баку – Донбас – 1-0.

23.11. «Динамо» Баку – Донбас – 0-2 (0-1).

«18 ноября приехавшие физкультурники Донбасса (сборная футбольная команда, ездившая в Германию и Австрию и коллектив легко-атлетов) имели ряд состязаний с физкультурниками Баку. В игре со студенческой командой АПИ Донбасс легко вышел победителем со счетом 5-1.

19 ноября, в честь двадцатилетия союза горняков Баку, на стадионе горняков в Балаханах состоялись легко-атлетические состязания и матч между горняками Баку и Донбасса. ... Футбольный матч окончился вничью (0-0), благодаря изумительной игре вратаря Донбасса, против которого выступала лучшая команда города – Прогресс I (им. Фиолетова).

21 ноября Донбасс играл со второй командой клуба Фиолетова (Прогресс II). Бакинцы на первых минутах игры проводят идин мяч, который остается несквитаемым до конца игры, и уходят с поля победителямисо счетом 1-0».

Газета «Красный спорт» Москва, 5.12.1926.

«ВСЕСОЮЗНОЕ СПОРТИВНОЕ ПЕРВЕНСТВО ПЕЧАТНИКОВ И ПИЩЕВИКОВ.

Центральные комитеты печатников и пищевиков провели свои всесоюзные спортивные первенства. - Работница Тикунова установила новые всесоюзные рекорды.

Первенство у печатников оспаривало 80 человек от Москвы, Узбекистана, Украины, Нижнего Новгорода, Орла и Белоруссии. В программе состязаний была легкая атлетика и плавание - на переходящий приз ЦК, а затем футбол, баскетбол и ручной мяч.

Футбольный матч Москва - Украина окончился со счетом 3:1 в пользу Украины. По баскетболу и ручному мячу первенство выиграла Москва. ...».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 12.08.1927.

Товарські матчі:

25.04. Ст. «МГСПС». «Рускабель» Москва – «Рабіс» Харків – 2-5.

26.04. Ст. «Тригорка». «Тригорка» Москва – «Рабіс» Харків – 1-2.

«25 апреля на центральном стадионе московских профсоюзов (Крымская площадь) была проведена первая в этом сезоне междугородная встреча по футболу.

На матч приехали харьковские футболисты (бывший клуб "Штурм"), являющиеся одной из наиболее сильных организаций Украины. Московские футболисты проиграли с крупным счетом - 5:0.

26 апреля на стадионе текстильщиков "Красная Пресня" состоялась вторая игра харьковских футболистов.

На этот раз против них выступила победительница прошлого года команда Трехгорной мануфактуры. Победа снова досталась харьковцам с общим результатом 2:1».

Газета «Известия» Москва, 28.04.1927.

«ДВЕ ПОБЕДЫ ХАРЬКОВЦЕВ В МОСКВЕ.

Едва успел сойти

снег с площадок, как по непросохшему грунту были сыграны первые игры. Давать этим играм серьезную оценку не приходится: игроки выступали совсем неготовыми, да и команды выступали в новых составах, в которых игроки еще должны будут понять друг друга и сыгаться. Однако, если первые игры московских команд между собой имели некоторый смысл, как своеобразная, но все же тренировка, то совсем непонятными и ненужными были матчи харьковского чемпиона Рабис (бывший Штурм). Дать традиционные игры на праздник и соответствующим образом "пощипать" публику - вот, пожалуй, единственное объяснение выступлений Рабиса в Москве.

23 апреля Рускабель играл четырьмя командами с Красным Лучом и в результате скучной и вялой игры побил противника в 1 командах 1:0 и проиграл трем младшим.

25 апреля игры были уже на 3 полях: Кор - ОППВ, Сахарники - Динамо и харьковский Рабис - Рускабель. По составам команд и по результатам можно было ожидать наиболее интересной игры на поле Кор, но ожидания не оправдались. Играя по ветру первую половину, ОППВ, несмотря на довольно очевидный перевес, не сумело добиться результата. Во второй половине игры упущенному Тюльпанову удалось забить хороший мяч. Попытки Кор отыграться кончились неудачей и ОППВ вполне заслуженно ушел победителем. По именам Кор сильнее, но неправильная игра нападения (связанные между собой центровые и оторванные края, неприменение игры крыльями) и ударная игра полузащиты лишила его победы и будет вредить команде и в дальнейшем. У ОППВ очень плохо полузащита. Проиграв в III командах 1:0, ОППВ сделало ничью во II 3:3.

Сахарники, собрав старых знакомых по КФС М. Денисова, Петрова, Неврева и Шумеля, сумели сделать ничью с прошлогодними победителями Динамо в результате скучной и грубоватой игры. На этом матче особенно заметна была неподготовленность игроков. В младших командах игры были еще неинтересней. На площадке МГСПС харьковцы шутя расправились с Рускабелем 5:0. При желании нападение харьковцев могло легко увеличить этот счет вдвое.

Самая интересная игра состоялась 26 апреля на поле Трехгорки, где харьковцы встретились с хозяевами поля. "Омолуженный" состав Трехгорки, потерявшей Холина (ушел в КОР), Леонова, Решетова, Соколова вначале напал усиленно, харьковцы несколько растерялись, но Трехгорка сумела добиться в лице В. Соколова лишь одного мяча. В дальнейшем Харьков переходит в нападение. Грубость Селина, - мяч с 11-метрового попадает в сетку Трехгорки. Нападает больше Харьков, но несколько удачных моментов упускает и Григорьев. После перерыва преимущество явно на стороне Харькова. Как всегда выдыхается Селин, и лишь точная игра Лапшина и Руцинского спасает Трехгорку от полного разгрома. В середине хавтайма Шпаковскому удается забить еще мяч с углового удара. Игра делается резкой и даже грубой. Выбивают из игры левого среднего харьковцев. Судья работает неуверенно, ошибки следуют одна за другой. Неправильные штрафные, пропуски "вне игры" нервнируют команды и публику. К концу игры харьковцы имеют явный перевес над выдохшимся противником.

Следует сказать, что игра харьковцев оказалась очень несильной: нет быстроты, неточная передача и слабая игра краев нападения и, как это ни странно, очень неважная игра головой. Если бы Трехгорка была немного лучше подготовлена, харьковцы при такой игре, несомненно, были бы биты. О Трехгорке, кроме того, что она нетренирована, сказать нечего».

Газета «Красный Спорт» Москва, 1.05.1927.

ФУТБОЛЬНЫЙ СЕЗОН ОТКРЫЛСЯ

ХАРЬКОВЦЫ ВЫИГРАЛИ

Москва хорошо помнит харьковских футболистов по 1924 г. Тогда они, приехав в Москву завоевали всесоюзное первенство по футболу, выиграв решающую встречу у Ленинграда. Но ограничиваясь этой победой они

тогда же нанесли поражение в товарищеском футбольном матче «Сборной Москвы», выступавшей в боевом порядке.

Предподнесенная москвичам «с места в карьер» междугородная встреча с харьковцами оказалась слишком ранней и лишней раз заставляет задуматься о необходимости таких состязаний.

Вот что было представлено поводом к творческому зрителью. Рыхлое, еще несыхнувшее футбольное поле бурово дышало и на нем две команды Чемпион Харьковца, команда Рабис (б. «Штурм») и Московская команда «Русскабель», играющая в этом сезоне по второй группе. Противники по силам оказались неравными. Матч сложился неинтересно. Игроки, очевидно, еще не хорошо тренировались и недостаточно подготовленные к сезону, быстро выдохлись и не могли выиграть быстрого темпа.

Москвичи, попробовав в начале иг-

ры теснить противника, вскоре принуждены были отступить к своим воротам, и в дальнейшем лишь наредки переходили в наступление.

В результате московская команда ушла с поля побежденной со счетом 5:0.

Таким крупным проигрышем команда «Русскабель» обязана главным образом своему вратарю, — Глазунову, чрезвычайно неудачно игравшему этот матч.

Сегодняшнее состязание на стадионе «Трехгорной Мануфактуры», (стр. Пресн. застава), с харьковскими футболистами обещает быть более интересным, чем вчерашнее. Против харьковцев в 5 час. дня выступит одна из лучших футбольных команд Москвы — первая футбольная команда «Трехгорной Мануфактуры».

МАТЧ МОСКВИЧЕЙ

Среди других вчерашних игр наиболее видное положение занимал матч футбольных команд. Клуб им. Октябрьской революции и опытно-показательной площадки всеобуча. Эта встреча, ставшая традиционной, отглаголила значительную часть публики и проведенной в этот же день междугородной встрече. В противоположность прошлому году матч первых команд окончился победой ОПВ со счетом 1:0. Вторые команды сыграли ничью. В третьих командах поражение понесли футболисты ОПВ со счетом 1:0.

НОВАЯ ПОБЕДА ХАРЬКОВЦЕВ

Вторичное выступление харьковской команды в Москве увенчалось для нее новым успехом. Несмотря на то, что последний противник был на этот раз значительно сильнее предыдущего, она все же после упорной борьбы сумела добиться победы.

Игра, начатая с большим интересом, к концу стихивалась. Московская команда Трехгорной Мануфактуры, предложившая с самого начала противнику быстрый темп игры, ввела на 7 минуте в ворота харьковцев первый мяч. Нерасторопные харьковцы ответили на это энергичным напором, и через небольшой промежуток времени забили ответный гол.

С этого момента игра велась резко, иногда со стороны некоторых игроков проскальзывала даже грубость. Однако, перевеса на чей-либо стороне не чувствовалось. Победу за харьковской командой закрепил второй гол, введенный в ворота москвичей после перерыва. Результат матча 2:1.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 26 та 27.04.1927.

Трудно сказать, чем вызван был ранний приезд в Москву футбольной командой Харьковца: было ли необходимо очно получить доход от матча, или нужно было выяснить, как могут играть в футбол нетренированные игроки. Вполне возможно, что свою роль сыграли обе указанные причины.

Во всяком случае, одна из сильнейших в СССР — команда Харьковца не встретила себе равного противника. В лице команды Русскабель, играющей сейчас в Москве по второй

группе. Результат 5:0 в пользу Харькова.

Несколько бо́льший спортивный интерес представляла встреча команд ОПВ и КОР'а. Портная команда ОПВ проиграла со счетом 0—1.

Первые команды Сахарников и Динамо сыграли со счетом 1—1.

К концу второй половины игры футболисты заметно выдыхались, хотя играть приходилось всего по 60 минут.

Футбольные поля еще не готовы: рыхлая, влажная почва.

Газета «Комсомольская правда» Москва, 27.04.1927.

26.05, ст. «Спартак», Харків-збірна робітників Саксонії, Німеччина 4-3 (1-3), голи: В.Фомін, Шпаковский, Міщенко (два).

САНКСОНЦЫ В ХАРЬКОВЕ

Прибывшая в СССР саксонская футбольная команда последний раз выступала в Харькове. Матч с харьковцами сопровождался ожесточенной борьбой и окончился со счетом 4:3 в пользу харьковских футболистов.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 31.05.1927.

САКСОНЦІ В ХАРКОВІ

Нарис О. Штейнгольц

БІЛЯ майдану Спиртак хвилюється людське море. Веселим повітрям, що не знає ніяких перепон, летить на майдан натиск.

В воротях майбутні голяси...

— Ой рука, рука...!

— Ти ти кидай руку, аби очі цілі були...

І що може поробити лавізь кінця міліція, коли ерлака голінг-ина уперто поведе до майбутніх 5 г. 30 м. І скоро прошизаємо жовтіє сажеток судді про потаєток матчу. На майдані до 10 тисяч душ людей.

Бурхливо, протиском шкєт хвилює, шкєт майдан саксонських футболістів.

Радієво зустріли галади Харківську першу збірну.

І знову привітом загук оплесками майдан, коли т. Капотов сказав, що він радий вітати збірну робітничу команду Саксонії від імені пілнціонів українських футболістів. Харківські футболісти передані за кордонним гостем букет синьополітних червоних квітів.

Український партнер — гр. Шпаків

Коротенько про- думав сажеток...

Бавкитно-білими плямками візначалася на асфальті трава фут- болістів Харкова і жо- то-англійців-саксонці!

Кинувши жеребен, з якого боку хочу гра- ти... Мате почався.

— Ну, брати, не піддавайся — різниця повітря чинить одиоз- ний вплив.

Уважно слідкуючи за грою напружено вимовляв галади.

...Залупавишмай- лані „постріли“ фут- болу.

Харківці кикулясь наступати, але вже зп

Харківські фікхулатурники вітають саксонців

де-кілька хвилює дружна команда саксонців забрала в пєт м'яча і перекрєла тру під ворота Харкова.

Зачекувалися піззавєст та завєст Харкова... Хвилюючись пригнув воратар.

— От проклятує сонце, світить проміням очі жєшим футболістам, стурбовано схрипує атоєв серед залопалєних зм- ачєтєв троєв галади.

І пєвичє підкрєслюючи його турботу один з залєсників Харкова прикрє очі від сонця, кинувши на супротивника, що вік м'яча... Прївазан... саксонцє „шутєтєм“... невіддалє вїзав Харківський воратар... І перший гол—воратару Харкова від- ачєтєв суддє.

Після цього матчу забрав пїлнціонїєв жєзєстє. На де-аїлька хвилює ініціати-у шєхопили у саксонцєв Харківчани. Уперто наїєли. І знову анєв загук майдан—Харківці відєли гола.

Але в цього моменту прїтєтєм де-їєт половини гри Харків- ській збірній не щєтєло. Коли сажеток суддє візначив кітєць першого хвєтєйму саксонці вєлєнїєм майдан в перемєтє 3:1.

— Прєгрєють харківці,—а мїєтєм шєхопїли окрємі фут- болістє.

— Та нє в яїєм разє... Оїє сажєтє, саксонцї вїє „шєхє- дєхєлєсь“... Нашє загрєють—зєспєкєтєм друїє.

І тє аїєнїє булє прєвї.

Щє дєутє половинку гри на майдані пєшєувєл харків- чєнє.

Олєл за одиїм вєтєн забил саксонцї двє голи і зєлєл рєхєтє 3:3.

До кінця мєтєчу зєлєнїє- зєтє щє хєлєлє 15.

Ну, тепєр сємє цїкєвє— зтє мєтє?

— Бєй, бєй...—зєлє- нєлє нєтєрєлєчє, коли мєлєд Харкова лєжє почєн бємбєр- дєзєтє ворєтє Саксонїє.

— О-о-о... Так, так...

Дєслєтє рєв бєлєл хар- кївчєнє по жєрїтє, алє жєдє вєпчєйчє шпрїтний ворєсар Саксонїє увєсь чєс відєнєл м'ячє.

Алє харківчєнє побїлєлє сємєтє. Мєйєшє на прїкїнци мєтєчє жєлє забилє щє одєжєтє пєтєлємєтє гола і перемєгєлє в рєхєтєм 4:3.

Момент футбольної гри—„гол“

Журнал «Всесвіт» Харків, 5.06.1927.

Харьков — Саксония

С утра погода не предвещала ничего хорошего. Ливень, пронесшийся над Харьковом, вызывал сомнение в успехе долгожданной встречи харьковчан с футбольной командой Саксонии.

Однако капризная погода смиростивилась и к началу матча солнце с помощью ветра подсушило площадку, сделав ее пригодной для игры.

На площадку Спартак потянулись со всех сторон города тысячи жаждущих увидеть игру лучшей рабочей команды Германии — Саксонии.

Все помнили прошлогоднее поражение Харьковчан от сборной Дрездена во время поездки в Германию и знали, что саксонцы, куда вошли и лучшие силы Дрездена, будут для нас очень и очень серьезными противниками.

Громом рукоплесканий встретили зрители выход саксонских футболистов на поле.

Приветствия, венки красных роз, крепкие рукопожатия, которыми обменялись капитаны команд, подчеркнули теплые чувства харьковчан к дорогим гостям.

Представитель команды тов. Отто выступил с ответной речью.

Дружным физкульт... ура и мощным громом рукоплесканий ответили харьковцы на речь т. Отто.

Свисток. Саксонцы сразу же развивают энергичный темп. Редкая точность пасовки, соединенная с дружным натиском — вскоре оканчиваются успехом для саксонцев и харьковцы получают первый мяч. Игра приобретает еще более упорный характер. Харьковцам наконец удается отквитаться. Гости еще с большей энергией и упорством ведут наступление, забивая подряд еще два мяча, заканчивая игру к перерыву в свою пользу 3 : 1.

Зрители возмущаются. Неужели Харьков так легко уступит?

В начале второго хавтайма кажется, что дальнейший успех саксонцев обеспечен. Однако харьковчане, упавшие духом, постепенно забирают инициативу в свои руки и гостям, в конечном итоге, приходится только защищаться. Нападение Харькова проводит два мяча, сравнивая счет — а под конец игры, забивая еще один мяч, вырывает победу у саксонцев со счетом 4 : 3.

Харьков выступал в таком составе: Норов, Кладько, Фомин К., Дюженко, Фомин В., Привалов, Кротов, Мищенко, Шпаковский, Владимирский.

ХАРЬКОВ — САКСОНИЯ

После матча в Москве в Пюцльмю, сборная рабочая команда Саксонии выехала на Украину.

К назначенному часу 10.000 зрителей толпой толпясь кольцом, окружили поле. После свистка саксонцы сразу же развили энергичный темп; их нападение полноразмерно раскрылось, шло вперед, а защита отбивала все попытки харьковцев иметь инициативу в свои руки.

Уже на 8 мин. гостям удалось забить в ворота Харькова первый мяч, вскоре, притом, отбитый Саксонией, проводил комбинированный, отличившийся изумительной точностью пасовки, и не ослабляя темпа, заматывает харьковчан, забивая еще два мяча и заканчивая первый хавтайм со счетом 3 : 1.

— Что даст второй хавтайм? Неужели «свали» злодоемство, — кричали харьковские патриоты.

Снова свисток, и снова игра у ворот Харькова, но не надолго. Видно, но «схватили» гостей, выложивших уже всю энергию. Все тихо и тихо харьковское нападение трое раз берет саксонцев. Дивно играет от их притир, но и он не может удержать двух «мортирал» мячей. Счет 3:3 Кому суждено быть победителем? На предположении и догадках дает ответ харьковское нападение, забивая четвертый мяч и заканчивая со счетом 4:3.

Состав Харькова: Норов, Кладько, Фомин К., Ус, Фомин Д., Дюженко, Привалов, Кротов, Мищенко, Шпаковский, Владимирский.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 6 та газета «Красный спорт» Москва, 19.06.1927.

29, 31.05. Судья: В.Фиш (Одесса). **Одесса — Збірна робітників Саксонії, Німеччина — 2-0 (0-0).** Голи: Осипенко, Малхасов, — 1-3 (0-1). Гол: Штрауб.

«Тысячи спортсменов посетили исторические для Одессы матчи с Саксонией.

В первом уже матче Саксонцы показали, что они являются достойными противниками одесситов. Первый хавтайм, прошедший в напряженной борьбе с небольшим превосходством саксонцев закончился в ничью.

Во второй половине игры лишь на 30 мин. одесситы забивают с корнера первый мяч, а затем и второй, закончив игру со счетом 2:0 в свою пользу.

Вторая встреча началась таким же бешеным натиском саксонцев.

Первая половина, изобиловавшая рядом отличных по технике комбинаций, закончилась 1:0 в пользу саксонцев.

Во втором хавтайме, удерживая свое превосходство до конца матча, буквально штурмуют ворота Одессы.

В результате Одесса получает еще два новые гола и проигрывает с солидным счетом 3:1».

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 6, 1927.

«ЕЩЕ ОБ ИГРАХ САКСОНИЯ — ОДЕССА.

Как известно, саксонцы, проиграв первую игру одесситам со счетом 0-2, на другой день ушли с поля победителями со счетом 3-1. Во время второй игры грубость одесситов перешла всякие границы. Особенно отличался «любимец» Одессы защитник Котов, грубивший настолько, что судивший игру лучший одесский судья Фиш принужден был удалить его с поля. Вошедший в азарт Котов... отказался отрез покинуть поле. После 10 мин. бесплодного ожидания Фиш объявил игру прекращенной. Только после энергичного вмешательства представителей Окр. СФК строптивый игрок был удален и игра возобновилась под хороший аккомпанимент симпатизировавших Котову патриотов. Любопытно, что в итоге Окр. СФК после игры дисквалифицировал на 6 месяцев... судью Фиша (причины сего, увы, до нас не дошли). Нельзя сказать, что вся эта история хорошо рекомендовала одесских футболистов их гостям-саксонцам».

Газета «Листок футболиста» Ленинград, № 24, 19.06.1927.

Саксония — Харьков

Выиграв соревнования во Владимире со счетом 5:1, саксонские товарищи приехали в Харьков, где встретились с командой из сильнейших игроков города.

Многочисленные зрители аплодисментами и возгласами приветствовали выход на поле команды германских рабочих.

Игра началась энергичным нападением саксонцев. Харьковцы отражают натиск, и, перейдя в свою очередь, в нападение, с удачного паса забивают мяч в ворота Саксонии. Снова энергично принимаются нападать германские товарищи. И... три мяча, один за другим, попадают в ворота Харькова.

Первая половина игры кончается счетом 3:1 в пользу Саксонии.

Во второй половине чрезвычайно дружно и напористо начинают игру харьковцы. Непрерывный натиск, ослабляя защиту, и мяч за мячом забивается в ворота Саксонии.

Общий результат 4:3 в пользу Харькова.

САКСОНИЯ — ОДЕССА

Состоявшийся в воскресенье футбольный матч Саксония — Одесса дал победу Одессе со счетом 2:0. Матч собрал до десяти тысяч чел.

Саксонские футболисты в Одессе

У вокзала трехтысячная толпа.

В воздухе — знамена, плакаты: «Братский привет физкультурникам Саксонии!», «Да здравствует единый международный спортивный фронт!». Саксонских товарищей окружают, жмут руки, приветствуют представители совета физкультуры и Комсомола.

Через 24 часа после летучего митинга на вокзальной площади, саксонские футболисты встретились с одесскими на поле. И после приветствий с обеих сторон гости решительной атакой идут на одесские ворота. Опошавшие были одесситы проявляют не меньшую энергию в защите и нападениях.

Первая половина игры оканчивается без результата. Во второй половине Одесса забивает 2 мяча в ворота Саксонии.

Во второй половине саксонцы вылетели в усиленном составе и, показывая явное преимущество в технике игры, беге и траппировании, порывают игру к воротам Одессы. Первая половина игры дает 1:0 в пользу Саксонии.

Во второй половине игра начинается с напора Одессы, выравнивающей счет забитым саксонцам мячом. Но германские товарищи возобновляют прежний напор и, забив Одессе два новых мяча, заканчивают игру со счетом 3:1 в свою пользу.

Нельзя умолчать о довольно неприятном инциденте на поле. Судья Фиш попросил удалиться с поля игрока Одессы Котова за грубость и недисциплинированность. Котов отказался подчиниться решению судьи, — в результате матч был прерван на 10 минут, и только после переговоров Котов ушел с поля.

Достаточно ли поставлена в Одессе воспитательная работа среди физкультурников, если такие инциденты происходят на международных мат-

Газета «Комсомольская правда» Москва,
31.05 та 5.06.1927.

«Встреча саксонских футболистов выпилась в большой праздник спортивной Одессы. 3.000 физкультурников встретили гостей. Присылавших гостей приветствовали от СФК и Окружкома Комсомола.

Первая встреча гостей со сборной Одессы состоялась 20 мая. Свыше 10.000 зрителей пришло на эту первую международную встречу. После обоюдных приветствий под свисток судьи Фиша (Одесса) матч начинается атакой гостей.

Явнее преимущество гостей налицо, но первый хавтайм заканчивается вничью 0:0, благодаря сравнительной стренированности одесской защиты и неумительной игре одесского вратаря Москвича.

30 мин. Второго хавтайма изобилуют рюм опасных моментов у одесских ворот; только на 15 мин. до конца одесское нападение делает отчаянный удар и проводит в сетку Саксонин один мяч. Подогретенные успехом, одесситы переводят игру всецело к саксонским воротам и за 0 минут, до свистка вбивают в саксонские ворота мяч и уходят с поля победителями со счетом 2:0. Львиная доля выигрыша за одесским вратарем Москвиным.

Вторая встреча состоялась 31 мая.

С первых же минут игры перед одесскими воротами гости разыгрывают ряд красивых комбинаций, демонстрируя удивительно точную пассивку, крепкую игру нападения и защиты. На 80 мин. одесситы получают первый гол. Хавтайм заканчивается счетом 1:0 в пользу Саксонина.

Второй хавтайм проходит с первых минут под знаком нападения Одессы. Ряд атак на ворота гостей, и А. Штрауб, прорвавшись, вбивает мяч в сетку Саксонин. Ободренные успехом, одесситы развивают «бешеный» темп игры, который незамедлительно сводится к грубостям. В результате «бешеного» темпа левофланговый саксонец уходит, хромя, с поля, и его заменяет свежий игрок.

Отчаянно играющие одесситы всеми морями силются предотвратить угрозу воротам, и (цель оправдывает средство) одесский защитник Котов нарочно сбивает прорвавшегося с мячом правофлангового саксонца. Судья т. Фиш (Одесса) предлагает Котову покинуть поле, на что Котов отвечает отказом. Под напряженное молчание ждущей исхода инцидента публики, судья Фиш на 20-й мин. прекращает матч. Только представители СФК улаживают инцидент, добившись ухода с поля Котова.

После десятиминутного, далеко нежелательного, перерыва, игра возобновляется напором саксонцев: один за другим они «укладывают» в одесские ворота два мяча, закончив матч в свою пользу 3-1».

Газета «Красный спорт» Москва, 19.06.1927.

01.06. Харків-2 – Ленінград – 3-5.

02.06. Харків – Ленінград – 1-2.

«Первый матч ленинградцев со II сборной сложился крайне интересно. В победе Ленинграда никто не сомневался, но всех интересовало, как справятся со своей задачей молодые харьковские игроки. Удачно составленная II сборная выявила себя с лучшей стороны, ленинградцам пришлось проявить много энергии, чтобы добиться успеха. На первый, забитый противником мяч, харьковцы отвечают тем же, забив еще один мяч, северяне выигрывают первую половину со счетом 2-1.

Во второй половине игры гости провели еще один мяч, на который Харьков ответил двумя. Казалось, что матч суждено закончить вничью, но под конец игры ленинградцы развиг еще более энергичный темп и провели два мяча, вышли в конечном итоге победителями со счетом 5-3.

Состав II сборной Харькова: Бончковский, Бражников, Моргунов, Ситцевой, Н.Фомин, Семенов, Костиков, Резников, Зубенко, Бум, Казаков.

В исключительно быстром темпе прошел второй матч с Ленинградом. Упорная борьба не дала результата в первой половине. После перерыва обе команды без явного преимущества с чьей-либо стороны продолжают напряженную борьбу. Ленинградцам, наконец удается забить первый мяч, а вскоре за ним и второй; харьковцы развивают еще более энергичный темп, не раз ставя ворота Ленинграда в рискованные положения. Наконец «Сухую» удается «размочить» Шпаковскому. Дважды «пенальти», данными вскоре после этого, харьковцы не смогли воспользоваться, послаб дважды мяч в штангу. Матч заканчивается победой Ленинграда 2-1.

Состав I сборной Харькова: Норов, Кладько, К.Фомин, Привалов, В.Фомин, Дюженко, Губарев, Алферов, Мищенко, Шпаковский, Владимирский».

Газета «Красный спорт» Москва, 19.06.1927.

Север и Юг

1 и 2 июня на площадке Спартак состоялись футбольные матчи между сильнейшими командами Севера — Ленинградом и Юга — Харьковом.

До последнего времени харьковские футболисты у себя «дома» выходили победителями, но лишь в прошлом году, выехав в Ленинград, проиграли, как многим казалось, случайно.

В первый день против ленинградцев выступила 2 сборная. Молодые футболисты Харькова вполне удовлетворительно провели матч, закончив его с почетным для себя проигрышем 5:3.

На другой день началась упорная, энергичная борьба лучших сил Харькова и Ленинграда. В первом хавтайме никто не мог доказать свое преимущество, однако во втором ленинградцы провели два мяча, на которые харьковчане ответили только одним. Хорошо играл Харьков — но все же ничего не мог сделать, не сумев даже воспользоваться данными в ворота Ленинграда одиннадцатиметровыми.

Общий счет 2:1 в пользу Ленинграда.

Состав Ленинграда: Леницкий, Гостев, Корнилов, Батырев, Воног, Гуськов, Богданов, Кусков, Артемьев, Бутусов, Григорьев.

Состав Харькова — 2сборная: Бончковский, Бражников, Моргунов, Ситцевой, Фомин Н., Семенов, Костиков, Резников, Зубенко, Бум, Казаков.

1 Сборная: Норов, Кладько, Фомин К., Привалов, Фомин В., Дюженко, Губарев, Алферов, Мищенко, Шпаковский, Владимирский.

Футбольні матчі Південь-Північ

1 та 2 червня на спортмайдані Спартак відбулися дуже цікаві матчі між кращими командами Півдня-Харковом та Півночі-Ленінградом. Дося Харківські футболісти виходили переможцями в себе вдома, але тоді вніхавши до Ленінграду, програли там, як усім здавалося—випадково.

Першого дня проти ленінградців грала 2 зборна. Молоді футболісти Харкова цілком задовольняюче провели матч, закінчивши його з почесним рахунком 5:3 на користь Ленінграду.

Другого дня почалася вперта, енергійна боротьба кращих сил Харкова й Ленінграду. У першій половині ніхто не міг перемогти, але в другій Ленінградці провели два м'яча, на що харківчани відповіли тільки одним.

Добре грав Харків під кінець, але «як не везе, то не везе» — так і не зміг щось зробити, програвивши два штрафних м'яча, що їх не змогли забити наші гравці. Переможець Ленінград 2:1.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 6, 1927 та газета «Комсомолец України» Харків, 4.06.1927.

04.06. Судья: І.Рачко (Одеса). Одеса-2 – Ленінград – 1-5.

05.06. Судья: В.Бутусов (Ленінград). Одеса – Ленінград – 2-3.

«Победы ленинградской сборной команды в Одессе со счетом 5-1 и 3-2 стоили нашим футболистам не мало усилий и не обошлись бел искупительных жертв. После двух сильно проведенных игр в Харькове ленинградцы на первую игру с Одессой сумели все же выставить почти боевой состав, в котором не хватало лишь Артемьева и Савинцева. У одесситов состав, несколько слабее прошлогоднего, но исключением был замечательно игравший вратарь Москвин. Преимущество ленинградцев ощущалось с первых минут игры, хотя, первый мяч был забит только на 25 мин. Его ровым, вскоре после того покинувшем поле из-за повреждения связок (заменен Богдановым). Вслед за ним, получив грубый удар, сошел и Гуськов, вместо коего вышел Столяров. Ленинградцы, тем не менее, продолжали нападать и Бутусову перед отдыхом удается прорыв (счет 2-0). По возобновлении игры одесситы, несмотря на полное превосходство Ленинграда, добиваются случайного

успеха из-за ошибки нашего вратаря. Ленинградцы отвечают дружным нажимом. У нападения, в центре коего вместо сошедшего в тайме Антипова опять появился Артемьев, прекрасные комбинации следуют одна за другой. В результате Артемьев, ухитряется провести 3 мяча, из коих два были забиты в последние минуты.

Во второй игре у Ленинграда по началу вышли Савинцев, Корнилов, Гостев, Воног, Батырев, Столяров, Левицкий, Григорьев, Артемьев, Кусков и Богданов, прочие были выведены из строя. И здесь наше нападение самоотверженно пытается вести атаку. Григорьев на новом месте проявляет чудеса и забивает даже два мяча, между коими и Артемьеву удается прорыв, после которого его подбивают настолько, что он едва ходит по полю. В свою очередь одесситы успевают втолкнуть зазевавшегося Савинцева с мячом в ворота, а затем и Штрауб, с близкого расстояния проводит второй мяч. Счет 3-2 не меняется во второй половине, хотя Левицкого и заменяет игравший совсем больным М. Бутусов. Ленинградцы, конечно, держатся больше в защите. За 4 м. до конца счет чуть-чуть не становится ничейным: Савинцев выбегает, следует удар в пустые ворота, но на линии в последний момент оказывается Корнилов, спасающий во время положение. В целом, ленинградская команда, несмотря на отсутствие трех «китов» (Соколов, Ежов, Филиппов), оправдала с избытком надежды своих сограждан. Судил первую игру одессит Рачко, вторую ленинградец В. Бутусов».

Газета «Листок футболиста» Ленинград, № 24, 1927.

«ДВЕ ПОБЕДЫ ЛЕНИНГРАДЦЕВ.

После победы ленинградцев в Харькове, где они сыграли два матча со счетом 7-4, победу их в Одессе можно было предвидеть. И когда 5 июня в Одессе по свистку судьи на поле выбежали рослые, здоровые ленинградцы и рядом с ними «мелкие» одесситы – это уже было ясно. На 21 минуте Бутусов укладывает гол в сетку Одессы. Двадцать минут прекрасной игры Ленинграда, и Бутусов делает еще один гол. Свисток судьи фиксирует 2-0 в пользу гостей. После перерыва Одесса начинает нажимать и прорывающемуся Штраубу удается забить ответный мяч. Но оправившись ленинградцы берут снова инициативу, и за 10 минут до свистка Артемьев укладывает в одесские ворота три гола, один за другим. Свисток судьи, и под бурные аплодисменты многотысячных зрителей гости уходят победителями со счетом 5-1.

Вторая встреча была не менее интересной. Ленинградцы выставляют ослабленный состав. Игра начинается вяло, но затем игроки разыгрываются. На 30 минуте ленинградский правофланговый Григорьев забивает один за другим два мяча в одесские ворота.

Одесситы переходят в наступление и прижимают на время ленинградцев к воротам. Вскоре налетевший одессит вталкивает Савинцева с мячом в ворота, и судья засчитывает гол. Перешедшие в наступление ленинградцы вбивают еще один гол, который сейчас же отквитывается Штраубом. Хавтайм кончается 3-2 в пользу Ленинграда. После перерыва игра ведется очень живо. Ряд опасных моментов у одесских ворот ликвидируется прекрасной игрой защиты и вратаря Москвина. Матч кончается счетом 3-2 в пользу гостей. Общий счет обеих встреч 8-3 в пользу гостей. Гости показали удивительно придуманную точную игру. Особенно красиво играла пятерка форвардов.

У одесских футболистов, по мнению ленинградцев, есть данные для хорошей игры. Одесситы быстры, но быстрота эта переходит в грубость.

Гости отмечают также отсутствие стремительности и отсталость техники игры. Этот «комплимент» делают одесситам уже вторые гости (первые – саксонские футболисты)».

Газета «Красный спорт» Москва, 26.06.1927.

ДНЕПРОПЕТРОВСК — РОСТОВ 3:1.

Днепропетровцы по классу игры стоят на голову выше ростовских футболистов. Спаянность, быстрый темп, прекрасная техника — вот основные качества сборной Днепропетровска, вполне заслуженно выигравшей оба матча у ростовцев.

Что противопоставил Ростов крепкому днепропетровскому коллективу? Ничего, или почти ничего. В первой сборной обратил лишь на себя внимание новый вратарь Лужинский, благодаря которому проигрыш получился сравнительно незначительный. У ростовцев хуже всего обстоит дело с нападением (это относится к обоим оборонным). Нападения нет, если не считать дух трех игроков (Подмаркова и др.). Неумение бить по воротам, ненужная медлительность, приводящие к потере темпа, отсутствие точности в пассах губят игру всей команды.

Матчи сборных Ростова с днепропетровцами кончились поражением с одинаковым счетом 3:1. В матче 1-ой сборной второй тайм прошел под знаком беспрерывных инцидентов. В результате двое из команды днепропетровцев были удалены с поля.

К МАТЧУ С ДНЕПРОПЕТРОВЦАМИ.

В последних матчах с днепропетровскими футболистами особенно заметно сказались отсутствие тренировок оборонных Ростова. Игроки оказались не знакомыми с самыми элементарными правилами коллективной игры, мешали друг другу и т. п. Например, последний гол был забит исключительно по вине Ицковича «вырвавшего» мяч из рук своего вратаря.

Выступление Хромова показало, что ответственное место центрального полузащиты (и вернее и всей команды) ему просто не по силам (ему более 40 лет).

В матче 1-ой сборной на поле создалась нездоровая обстановка. В этом до некоторой степени виноваты днепропетровцы, проявившие недисциплинированность, а, главным образом, судья, допустивший ряд ошибок. Не надо увлекаться свистком. А судья им увлеклся. Отсюда — сдалось повышенное настроение игроков, а затем последовала деморализация команд, в первую очередь ростовской, почти прекратившей игру.

Днепропетровцы подали в ДСФК заявление, в котором обвиняют судью в оскорблении их игрока, удаленного с поля.

Газета «Советский Юг» Ростов-на-Дону, 7 та 8.06.1927.

Одесса - Сборная выезжает в Москву.

Завтра в Москву выезжает одесская сборная футбольная команда в следующем составе: Войтенко, Жук, Котов, Чернотыльский, Шнайдер, Кособудский, Прокофьев, Злочевский, Зиневич, Коваль и Коген. Запасные: Осипенко и Садкевич. Представителем Губсовфизкультуры выезжает т. Гецман и судья т. Фиш.

В Москве одесская сборная команда встретится с лучшей командой города Москвы и сборной Москвы.

Кроме того, в Москве пройдут матчи между московскими командами и командой одесского Местрана. Для этого вместе с сборной Одессы в Москву выезжают игроки Местрана т. Тиликин и Мизерский.

После встречи с московскими

командами одесские футболисты предполагают посетить Ленинград, где также произойдет матч между Одессой и Ленинградом.

Результаты матчей Москва — Одесса.

Состоявшиеся в Москве матчи между командами Одессы и Москвы дали следующие результаты.

Местран (Одесса) — Красная Пресня (лучшая команда Москвы). 3:0 в пользу Красной Пресни.

Сборная Москвы — Сборная Одессы 5:2 в пользу Москвы.

Попдробности матчей будут в ближайшем №.

Матч Одесса — Красное-Орехово. (Орехово-Зуево).

Губсовфизкультуром вчера получена телеграмма следующего содержания:

Вчера Сборная Одессы проиграла матч Красному Орехову с результатом 9:3.

Газета «Молодая гвардия» Одесса, 11.06.1927, 19 та 21.06.1927.

12.06. Рига. Збірна робітничого спортивного союзу Латвії — Збірна вищих учбових закладів Харкова — 0-3.

В субботу, 11 июня, в Риге ожидается приезд 33 спортсменов из Сов. России, которые примут участие в спортивном празднике РСС. Среди них — харьковская футбольная команда, одержавшая победы над командами Петербурга и Москвы. Команда эта выступит на состязаниях в Риге.

Газета «Сегодня вечером» Рига, Латвия, 9 та 11.06.1927.

Первый день 5-го рабочего спорт. праздника.

В центре рижского ОССР — торжественная работа по устройству 5-го спортивного рабочего праздника, который начинается сегодня, 10-го июня.

На праздник будут представлены спортсмены Германии, Австрии, Финляндии, Чехословакии, Эстонии и Сов. России. Латвийский ОССР мобилизовать 86 своих провинциальных отделов.

5-й раб. спорт. праздник обещает быть грандиозным. Более 200 рабочих-спортсменов различных стран продемонстрируют в воскресенье по улицам Риги.

Праздник откроется сегодня в 7 ч. в.

Игра русской команды — сегодня в 7 час.

Сегодня утром с московским победом в Ригу прибыли 28 русских спортсменов, в том числе участники футбольной команды Харькова.

Вчера вечером приехал представитель сов. спорт. делегации, член высшего совета «физкультуры» Итинь.

Футбольное состязание прибывшей команды против сборной РСС Латвии состоится сегодня в 7 час. вч. на поле УМСА.

Победа команды Харькова.

Сегодня на поле УМСА состоялся футбольный матч между командами Харькова — Рига-Сборная. Матч окончился победой Харькова со счетом 3:0.

Утренний выпуск

Слово

ЕЖЕДНЕВНАЯ РУССКАЯ ГАЗЕТА.

3-й год издания. Воскресенье, 12 июня 1927 г. № 531

Газета «Слово» Рига, Латвия, 10.06 та 12.06.1927.

Харьковский „Пролетстудь“ — РСС Латвии 3:0

Футбольное состязание между русской харьковской студенческой командой и сборной РСС Латвии пришло на поле очень большое количество публики. Среди присутствующих председатель Сейма с супругой. Большое поле УМСА было окружено сплошной стеной зрителей. Против латвийской команды выступила сборная команда студентов Украины «Пролетстудь». Эта команда занимает в Харькове второе место и 9 человек ее играют в составе сборной Харькова. Харьков в 1924 году завоевал первенство Сов. России в футбол и до сего времени считается мастером Сов. России. После 1924 года состязание на первенство СССР состоится впервые в этом году.

«Пролетстудь» выступил в составе: Норов — Платко, Карий — Свибло, Белоходов, Сицовой — Владимирский, Мисевр, Ващенко, Шабайдаш, Шелеклевинь, РСС Латвии: Дегнер — Витоль,

Аболъ — Данчаускас, Кроповский, Преле — Удрис, Дале, Измайлович, Стаховский, Баракъ.

Уже с самого начала состязания стало ясно, что прошлогодних двухцифровых результатов против нуля на сей раз не будет. Латвийская рабочая команда значительно улучшила свою форму. Игроки ее обладают техникой, владеют мячом и неплохо сыгрались друг с другом. Особенно обращают на себя внимание быстрый и решительный голкипер, уверенно играющий левый бек и быстрый левый край. У форвардов комбинация развита слабее. Советская команда имела значительный перевес в технике, тактике и комбинации, приближаясь по стилю игры к германским командам. Игру харьковские футболисты вели весьма интенсивно, решительно, но в общем корректно (постоянные нападения на голкипера почти не выходили из рамок дозволенного правил). Очень хорошо правый край и голкипер.

В первом хавтайм игра происходит с небольшим перевесом харьковцев. Латвийские игроки, перепоясавшись на сторону противника, наталкиваются на стойкую

и энергичную защиту. На 5-ой минуте латвийский бек задерживает рукой мяч на штрафной площадке и судья дает 11-метровый штрафной удар. Очень сильным и красивым ударом под самую штангу вбивает мяч в ворота латышей Владимирский. После этого игра становится энергичной и принимает очень быстрый темп. На 34-ой минуте бек харьковцев свалил в штрафном поле латвийского форварда и судья присуждает штрафной удар с 11 метров в пользу латышей. РСС, однако, результата не выравнял и перебил мяч высоко через ворота противника. Хавтайм кончается 1:0.

Во втором хавтайме, харьковцы, играя по солнцу, очень сильно нажимают своего противника и игра почти все время происходит на стороне рижан. Им удаются только отдельные прорывы. На 20-й минуте сильным и неудержимым ударом Шабайдаша с расстояния 17 метров падают вторые ворота латышей. На 31-ой минуте после красивой комбинации у ворот рижан Мисевр забивает третий гол. Судья указывает на самоотверженную защиту команды РСС, которая все время выдержала очень быстрый темп.

Газета «Сегодня» Рига, Латвия, 12.06.1927.

Сергей Вахрамьев
Салонные танцы
„UNITED CLUB“
Majori Телеф 57

Har'kovas «Proletstud» — Rīga 3:0 (1:0)

Mūsu 5. svētku „nagla” bija augšā minētā futbola sacīkste, kurā bija pievilksni stipri lielu apmeklētāju skaitu.

Publikas vidū atradās Sacīsmas, valdības un sabiedrisko darbinieku redzamākie pārstāvji.

Mūsu Rīgas komanda sacentās ar Har'kovas studentu komandu „Proletstud”, kurā Har'kovā ieņem otro vietu. Tās 9 spēlētāji spēlēja Har'kovas kombinētā komandā, kurā no 1924. gada skaitās par Viskrievijas meistarkomandu futbolā un tāpēc bija uzskatāma par ļoti spēcīgu pretinieku mūsu jauniem futbolistiem, kuri tikai dažus gadus piekopj šo sportu.

„Proletstud” spēlēja sekošā sastāvā: Norovs — Piatke, Karijs — Svidie, Belobrodovs, Sicevoi — Vladimirsks, Miševrs, Vaščenčenko, Šabaidass, Šeļekļēns. Rīgas komanda: Degners — Vītols, Abols — Dančauskis, Krapovskis, Priede — Ūdris, Dāle, Izmailovičs, otrā puslaikā Šleivo, Stachovskis, Baraks.

Spēles sākumā mūsu spēlētāji stipri uztraukušies. Nāk atmiņā pagājušā gada zaudējums 12:0, tomēr viņi paši ir pārliecināti, ka šādu rezultātu krievi neiegūst, kas arī jau pašā sākumā redzams, jo spēle norit daudz maz vienādi.

Mūsu futbolisti stipri uzlabojuši formu, par ko jāpateicās pagājušā gada braucienam uz Krieviju.

Visu zemju proletarietis, savienojaties!

Bez cīņas nav uzvaras!

STRĀDNIKU SPORTS UN SARGS

SSS CENTRALORGANS

Iznāk otrdienās	Redakcija un kantoris Rīgā, Brupnieku ielā 29/31 Tālrunīs 9-0-4-7	Parakstīšanās noteikumi: uz 1 gadu Ls 5.20 uz 3 mēn. Ls 1.40 uz 6 mēn. „ 2.70 uz 1 mēn. „ 0.50 Atdeviņas summa 10 sant.	Sludinājumu tāks: Priekšpusē 1 lats, tekstā 70 santims un sludinājuma beigās 25 sant. par vienlīdzīgu pēti rindīgu	№ 21 (31) 17. jūnijā 1927.
--------------------	---	---	---	----------------------------------

Газета «Страдниеку sports un sargs»
Рига, Латвия, 17.06.1927.

«Сборная ВУЗов Харькова выиграла у сборной Риги с результатом 3-0. Нужно отметить у харьковцев классную игру полузащиты, защиты и вратаря».

Журнал «Спартак» Ленинград, 26.06.1927.

12, 13.06. Сталино — Ростов-на-Дону — 1-2, 3-0.

«МЕЖДУГОРОДНИЕ ФУТБОЛЬНЫЕ МАТЧИ РОСТОВ — СТАЛИНО.

Сборная

футбольная команда Ростова, выехавшая в Сталино по приглашению сталинского СФК, имела две встречи со сборной командой Сталино.

В первый день, 12 июня, команда Ростова выиграла матч со счетом 2-1.

Во второй день, 13 июня команда Ростова проиграла матч со счетом 0-3.

В оба матча команда Ростова выступала в сильно ослабленных составах».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 15.06.1927.

12.06. «КОР» Москва — «Червоний Желдор» Харків — 3-3.

13.06. «Динамо» Москва — «Червоний Желдор» Харків — 6-4.

Красный Желдор — Москва — КОР 3:3. Матч этот представлял тот интерес, что встретились лучшие железнодорожные команды Харькова и Москвы. В самом начале игры из команды Красного Желдора, выступавшего вообще в ослабленном составе — был выбит один из сильнейших игроков. Результат 3:3.

Красный Желдор — Москва-Динамо 4:6. В высшей степени интересно сложился этот матч. Харьковцам в первом хавтайме удалось добиться как будто обеспечивающей победу со счетом 4:1, но во втором — динамовцы, поведя энергичную и до безобразия грубую игру, при попустительстве со стороны судьи, провели подряд 5 мячей, вырвав победу 6:4.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 18, 1927.

«Приехавшая в Москву харьковская команда железнодорожников оказалась для москвичей серьезным противником. С первой командой КОР харьковцы сыграли вничью со счетом 3:3. От команды «Динамо» харьковцы потерпели поражение со счетом 6:4».

Газета «Известия» Москва, 15.06.1927.

«ТЕКСТИЛЬЩИК» ПРОИГРАЛ «ДОНБАССУ»

Одна из лучших команд

Украины — донецкие шахтеры встретились в воскресенье на зеленом поле спортивной площадки центрального клуба текстилей с командой «Красный Текстильщик».

Футбольный матч привлек большое внимание ореховских спортсменов и публики. Трибуны были густо усеяны зрителями, крыши ближайших балаганов были полны народом.

В 2 часа 20 минут — свисток судьи, музыка, и на поле выбегает команда Донбасса в красных фуфайках, а за ней «Красный Текстильщик» — в голубых.

Десяток тысяч глаз вливается в красных и голубых. Мяч катится по полю.

«Донбасс» сразу переходит в наступление и на 2-ой минуте, прорвав защиту голубых, вбивает Орехову первый гол.

Зрители отмечают удачу шахтеров дружными аплодисментами.

Игра продолжается.

Команда Донбасса показывает ряд хороших качеств: сыгранность и дружность нападения — точная пасовка, быстрота, меткий удар (два штрафных удара у ворот Орехова обратились в голи).

Хороший также вратарь у «Донбасса», хотя он допускает рискованный выбег из ворот в поле.

Нападение ореховцев на этот раз было дружнее, но все-таки стремление к индивидуализму (ведение мяча) имеется. Хорошо играли защита и вратарь.

Результаты оживленной игры в первом хавтайме 3:3, причем один мяч "Донбасс" получил случайно от своего же бека.

Во втором хавтайме ожидали, что текстили разойдутся и победят "Донбасс". Однако, этого не случилось. "Донбасс" сумел еще забить один гол Орехову.

Попытки текстилей отквитать этот мяч ни к чему не привели, и игра окончилась со счетом **4:3** в пользу "Донбасса".

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 15.06.1927.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ОДЕССА – ВОЛОДАРЦЫ.

Состоявшийся вчера футбольный матч **Одесса – володарцы** кончился поражением последних со счетом **4:2**».

Газета «Набат» Серпухов, 26.06.1927.

«СЕРПУХОВ-ОДЕССА.

Состав футбольных команд: Одесса: Клименко, Коген, Каждан, Кравченко, Костановский, Бланк, Малхасов, Пиантковский, Осипенко, Коваль и Садовский.

Серпухов: Орлов, Соколов, Мышляев, Протаков, Арыкин, Роцин, Гаврилов И., Смирнов, Шляхов, Гаврилов В. и Коршунов Н. Судит Немов».

Газета «Набат» Серпухов, 28.06.1927.

«СЕРПУХОВ – ОДЕССА.

Последняя товарищеская встреча. Состоялась последняя товарищеская встреча по футболу между командой Одессой Местран в полном боевом составе и сборной города Серпухова. Встреча изобилвала рядом интересных моментов.

С первых минут первого хавтайма одесситы делали энергичный напор на ворота Серпухова. Но серпуховичи, защищаясь, быстро переводят мяч в ворота Одессы и на пятой минуте хорошо проведенная комбинация правого края дает результат: сильный мяч от ноги Гаврилова В. «сидит в воротах» Одессы. На восьмой минуте одесситы дают ответный бой. Дальше игра идет с переменным успехом. На 26 минуте хорошо поданный мяч с корнера правым краем Одессы принимается головой левого генсайда Одессы товарища Ковалья и второй мяч – в воротах Серпухова. Остальные моменты первой половины игры не дают никакого результата. Хавтайм окончился 2:1 в пользу Одессы.

Вторую половину игры серпуховичи проводят на стороне одесситов. Одесса изредка подходит к воротам Серпухова; на 7-й минуте в ворота Серпухова дается штрафной удар с 11 метров. Мяч, отскакивая от голкипера, принимается нападением Одессы и сидит в сетке Серпухова.

Вся остальная часть игры не дает никакого результата, несмотря на то, что сборная Серпухова большую половину игры проводит у ворот Одессы. Нападение Серпухова не может использовать моменты для выравнивания счета мячей – и одесситы уходят с поля победителями в счете 3:1.

Необходимо отметить некоторую слабость молодого судьи товарища Немова; игра слишком часто прерывалась свистком судьи, отчего отчасти потеряла интерес. За весь матч за свободные штрафные и боковые удары было сделано 76 свистков, что отсутствовало у ранее проведенных матчей: Одесса с клубом Володарского (23 свистка), Одесса – клуб Буденного (37 свистков). Зрителей было около 2500».

Газета «Набат» Серпухов, 2.07.1927.

«ОДЕССА» В ГОСТЯХ У «СЕРПУХОВА».

25—28-го июня в Серпухове прошли 3 футбольных матча с командой Одессы.

25-го июня на поле Володарского Одесса играла с командой клуба Володарского. Сыграли с результатом 4:2 в пользу гостей.

26-го июня одесситы играли на поле клуба Буденного. Игра окончилась 4:2 в пользу клуба Буденного.

28-го команда Одессы играла со сборной командой текстильщиков Серпухова. Игра окончилась со счетом 3:1 в пользу Одессы.

Победа команды клуба Буденного над Одесской командой — случайная победа, доставшаяся «Буденновцам» благодаря их грубой игре. Два игрока из команды клуба Буденного, Гаврилов и Шляпов, были удалены с поля!».

Газета «Голос Текстилей» Москва, 5.07.1927.

«МАТЧ-РЕВАНШ. (Серпухов – Одесса).

2-го июля состоялся матч-реванш между одесской командой «Местран» и серпуховской командой клуба Буденного. Вся игра прошла под знаком ожесточенной борьбы с обеих сторон.

На первых же минутах первого хавтайма одесситы проводят в ворота Серпухова со штрафного удара 1 мяч. В течение нескольких минут буденновцы отквитывают его и игра принимает более оживленный характер. В ворота Одессы буденновцы проводят второй мяч, со счетом 2:1. К концу хавтайма опять из строя одесской команды выбывает голкипер Клименко, повредив ушибленный в первой игре несколько дней тому назад бок; его заменяет Коваль, который опять чудил всех своими приемами защиты ворот Одессы. Хавтайм оканчивается в пользу клуба Буденного.

Вторая половина игры продолжается в более напряженном состоянии с обеих сторон. Голкипер Коваль опять уходит играть левого полуочередного нападения, и Одесса пускает в ход все свои силы, чтобы сравнять счет; но это одесситам не удается: буденновцы проводят в ворота Одессы еще один мяч. Правда, одесситы тоже проводят в ворота Серпухова еще один мяч и хавтайм

оканчивается вничью, со счетом 1:1. Но общий счет игры опять в пользу буденновцев при счете мячей 3:2.

Свисток судьи фиксирует конец матча, и буденновцы опять уходят с поля победителями под громкие аплодисменты присутствующих. На этот раз, несмотря на то, что матч-реванш должен был вызвать больший интерес со стороны публики, последней собралось значительно меньше, чем в прошлые разы».

Газета «Набат» Серпухов, 7.07.1927.

«В пятницу **1-го июля** с.г. в 6 часов вечера на стадионе Межсоюзного клуба состоится междугородний футбольный матч **Одесса** (лучшая команда "Местран" - **Подольск** (сборная))».

Газета «Подольский рабочий» Подольск, 29.06.1927.

«ОДЕССА – ПОДОЛЬСК.

Кто бы мог ожидать такого исхода игры? Одесса и сборная Подольск - казалось бы, две несравнимые между собою величины.

У Одессы - техника, сила, коллективная игра, прекрасные результаты от футбольных игр со столицами. А Подольск? На что он мог надеяться? В лучшем случае - на почетное поражение.

До игры с Подольской (сборной) командой одесские футболисты играли с Серпуховым, где они в таком же составе у сборной выиграли 3 на 1, правда поплатившись двумя сильными игроками и оказавшись все подбитыми.

Но игра игрой, а в футболе всегда возможны случайности. Так и было в прошедшем 30 июня матче.

Результат игры - 2 на 2. Причем, один гол Одесса забила Подольску с пенальти».

Газета «Подольский рабочий» Подольск, 6.07.1927.

«К ПРИЕЗДУ МОСКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

Сегодня **2-го** и завтра

3-го июля на футбольной площадке клуба им. Ленина состоится две встречи по футболу **Сталин – Москва.**

Матчи обещают быть чрезвычайно интересными, так как московская команда рабочего клуба им. Астахова (РКима) является одной из сильнейших клубных команд Москвы, победившего 1-ю сборную Москвы в этом сезоне 3:1. Сталинцы уже имели две встречи с астаховцами, но в обеих встречах москвичи были непобедимы.

И вот теперь, чтобы окончательно выявить силы противника, реванш и решит судьбу - победа или поражение сталинцев.

Команда последних в первый день игры выступит в лучшем составе (с некоторыми изменениями в расстановке игроков).

На второй день сталинцы играют в сборном составе, в который войдут лучшие игроки рудничных команд (Ветки, Смолянки и др.).

Сталин – Москва.

Встречи футбольных команд Сталин – Москва привлекли на поле клуба им. Ленина тысячи зрителей, пришедших посмотреть знакомую им по прошлогодней встрече с сталинцами московскую команду РКима. «Патриоты»-сталинцы с болью в сердце думали, что их команду постигнет прошлогодняя участь разгрома.

В первый день погода благоприятствует игре. Москвичи дружным напором ведут мяч на ворота сталинцев. Случайный «мазок» бека и рассеянность сталинского вратаря решают судьбу последних; на 11 секунде мяч – в сетке сталинцев. Внезапный (шальной гол) ошеломляет хозяев поля, но ненадолго. Игра постепенно переводится к воротам гостей – сталинцы имеют шансы свести счет.

Москвичам «везет». Все шюты сталинцев летят мимо. Первый хавтайм проходит в нападении сталинцев безрезультатно и заканчивается со счетом 1:0 в пользу гостей.

Во второй половине игра преимущественно также за сталинцами и результат этого не замедлил сказаться; левый инсайд сталинцев т. Сурков посылает в сетку ворот гостей красивый ответный мяч. Нападение гостей удваивает энергию и вскоре центр - форвард сталинцев, повредив себе ногу уходит с поля. Москвичи нажимают и делают счет 2:1. А к концу игры бек сталинцев с треском вбивает пенальти в ворота Москвы. Этим и закончился первый матч (со счетом 2:2).

Судил матч т. Поспехов (Москва), не совсем удачно, относясь несколько пристрастно к своим.

На следующий день (3-го июля) обе команды вышли на поле в измененных составах. Игра проходила при сильном ветре, но тем не менее была довольно интересна.

С первых минут оба противника стараются добиться результата: мяч летает от ворот к воротам. У гостей больше шансов на гол, но защита сталинцев разбивает все комбинации москвичей и дает возможность своему нападению перейти в нападение. Атаке сталинцев москвичи также оказывают сопротивление, и результат первого хавтайма сводится вничью (0:0).

Во втором хавтайме гости ожесточенно нападают на ворота сталинцев. Бек Заварнов и хавбек Навольнев не раз спасают свои ворота от гола; немало поработал и сталинский голкипер т. Разоренов, взявший, под аплодисменты публики, по меньшей мере пять верных мячей.

К концу игры защита сталинцев делает резкий отпор московскому нападению и к удивлению последних, нападение сталинцев комбинированным пасом проводит с центра по краям мяча, и под гром аплодисментов зрителей правый край сталинцев т. Сычев направляет в угол ворот Москвы первый по счету гол. Москвичи ошеломлены. Несколько секунд игры – и второй красивый гол фикс-

сируется в сетке москвичей. Через три минуты игра заканчивается и гости уходят с поля проиграв в матче-реванше сталинцам со счетом 2:0.

Судил матч т. Зотов (Сталин) слабовато и несколько невнимательно, не замечая «хенсов» москвичей, которые в игре иногда подправляли мяч руками. Также строже надо отнестись к грубости в игре со стороны обеих команд, хотя и незначительной, но все же проявлявшийся.

В заключение надо сказать, что этой победы сталинцы доказали, что они являются сильным противником, и предстоящие встречи со сборной Австрии, которую правление клуба должно пригласить на 15 июля и с первой сборной Ленинграда будет иметь большое значение».

8 и 9 июля футболисты ОППВ играют междугородний матч в Харькове с лучшей командой Украины.

ГАСТРОЛІ МОСКОВСКИХ ФУТБОЛІСТОВ.

Команда ОППВ в Харькове виграла у Рабиса с небольшим преимуществом 2:1. На другой день матч москвичей со сборной металістів закончився нічиєю 3:3.

Газета «Известия» Москва, 29.06. та 29.07.1927.

01.07. Ст. «Червоний стадіон». Збірна металістів Києва – Нижня Австрія – 0-2.

03.07. Ст. «Червоний стадіон». Збірна профспілок Києва – Нижня Австрія – 1-3.

05.07. Збірна металістів Дніпропетровська – Нижня Австрія – 1-5.

06.07. «Желдор» Дніпропетровськ – Нижня Австрія – 1-2.

08, 12.07. Збірна металістів Харкова – Нижня Австрія – 1-1, 4-1.

10.07. Харків – Нижня Австрія – 0-2.

14.07. Краматорськ – Нижня Австрія – 1-3.

У п'ятницю о 6 год. на Червон. Стадіоні відбудеться футбольний матч Австрійської збірної робітничої команди з зборною Металістів (Київ). Крім того, австрійці зіграють у неділю зі зборною (ОППС). Почат. о 5 й год. Ціна квитків: вхідні—30 коп., нумеровані—50 коп. Завчасний продаж квитків (цільових) в Робкасі ОППС—з 29-го (2—6 год. веч.). Постійні перопустки та коніграмарки на цей день касуються.

Газета «Пролетарська правда» Київ,
28 та 30.06.1927.

ПЕРШИЙ МАЧ НА СТАДІОНІ.

Учора-ж ввечері на Червоному Стадіоні відбувся перший матч футбольних команд металістів Австрії та Києва. Цей міжнародний матч привітав близько 10.000 глядачів, що заповнили безконечні лави та малювничі угірки стадіону.

Саме о 6 год. — над футбольним полем лунав свисток судді. Першими вистають на гравельне поле австрійські спортсмени. Їх зустрічають привітальним махом та одностайними оплесками. За ними з'являється збірна команда київ. металістів.

Тут же на стадіоні перед початком матчу королівський мітинг. На привітальні промови т.т. Золотарьова та Пісунки відповідає голова т-ва робітників-футболістів Австрії Штари та капітан австрійської команди Бенеш.

— Ми з радістю, — говорять вони, — приймаємо ваші пропозиції зміцнювати зв'язок між пролетарськими командами Австрії та СРСР. Хай між ними робітничий спорт по всьому світі!

— Фіакуз! — ура! фіакуз! — ура!

Газета «Пролетарська правда» Київ, 2.07.1927.

МАЧ КИЇВСЬКИХ МЕТАЛІСТІВ З АВСТРІЙСЬКОЮ ЗБІРНОЮ КОМАНДОЮ.

Збірна команда спілки київських металістів виступає проти збірної команди Австрії (робітників-металістів) 1-го, в п'ятницю та в неділю 3-го липня ц. р. на Червоному Стадіоні в такому складі:

Вратар—Фьодоров (зав. «Фізико-Хіміка»), Бек—Захаров («Більшовик»), Бек—Жук (уч. мех. КНУ), Хавбек—Пигулевський П. (Кабельний завод), Центр.—Ашкінадава (завод «Арсенал»), Хавбек—Ердман (Гвозд. завод), Пр. кр.—Сторов (Кр. Гвозд. зав.), З'язок—Кисевич—(зав. «Більшовик»), Центр.—Шукун (Гвозд. зав.), З'язок—Бродський (зав. «Більшовик»), Край—Іноземців (Кабельний зав.), запасні: Корват Н., Ткаченко, (зав. «Більшовик»), Кузнецов Б. (Кабельний зав.).

Починається матч. Вже з початку гри помітно переважає сила команд. Гра йде швидко, багато м'ячів. Наші металісти, очевидно, соромлячись гостей ведуть гру розгублено, без ініціативи та запалу. Австрійці мабуть отримали в дорозі «на біг», проте, виграшу виявляють високий клас гри та певним чином атакують київ. Особливо красиво ведуть м'яч старий край, моторно захоплюючи його у противника. Команда київ. захищається від нападу противника, що правда, вміло та дружно. На 30-й хвилині, правий форвард Радешигер забиває киянам перший гол. Хавтаєм закінчено першою півною гри 1:0.

Ще жвавіше проходить друга півнина. Крайні грають австрійці. Серйозно зміло з чудовою тактикою. І тільки зміла гра голкіпера Федорова та бека Захарова, час від часу парализують наполегливу атаку противника, з разів голкіпер, падаючи на м'яч, вміло стримує голи австрійців, що інтенсивно нагрівають на вороті київ. Нарешті перед кінцем другої півнини «Фальштосен» з «спернецією» забиває киянам другий гол.

Отже перше міжнародне змагання кімчалося 2:0 з перемогою для київських металістів. Тільки після цього матчу в досить вигідній для команди київських металістів, що займає серед інших команд міста другорядне місце.

Спортсмени австрійців одностайно припіддали нашій команді матч.

«СЬОГОДНІ ДРУГИЙ МАЧТ. Сьогодні, о 5 годині вечора, на Червоному стадіоні відбудеться другий матч між австрійською футбольною командою і збірною командою ОРПС.

Увечері делегація виїздить до Дніпропетровського.

ПРИКРА ДРУКАРСЬКА ПОМИЛКА. У вчорішній замітці про перший матч на Червоному стадіоні помилково надруковано «змагання кінчається 2-3 з поразкою для київських металістів». З тексту замітки ясно, що треба було надрукувати «2-0».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 3.07.1927.

ДРУГИЙ МІЖНАРОДНИЙ МАЧТ.

Другий міжнародний матч, що пройшов з великим піднесенням, безперечно було для київських спортсменів куда наважливішим і пам'ятливішим, ніж перший. Матч наочно виявив справді особливості гри переможців-австрійських футболістів і учасників київської команди—збірної ОРПС.

Збірна ОРПС відразу розпочала гру в більшій інтенсивності, ніж збірна металістів на першому матчі. Гості не тільки зрівняли цей темп, а й чудово, зіграючи пасовкою почала тиснути противника. Київи у першому хвилині (особливо після того, як їм забив перший гол) грали цілком пристойно. Не раз, узявши їх підтягу до своїх рук, утворювали для гостей небезпечні моменти нападанья та розкриталися були добрим гоком, що його гарно адже австрійцям тов. Вайко. Але де-даки було менше одності на лінії нападу київ.

Австрійці-ж увесь час визначалися (особливо в другому хвилині) чудовими, сильними, певними ударами по тільки ноги, а й грою верхньої частини корпусу. Як значить, зміли удари головою в більшості спортсменів австрійської команди, особливо в лівого бека тов. Васа! Виділявся також своїм швидким натис-

ком на матч та ефектною грою ф'рверд-капітан австр. команди тов. Бенеш, що забив київцям другі два голи.

Матч, що закінчився поразкою збірної ОРПС 3:1, наочно підкреслив київцям потребу поліпшити рухливість гри і «пасовку». А ще більше—розвинути техніку гри головою. А то було чимало вигідних моментів, коли удари головою краще-б виправдали себе.

Переповнений на цей раз Стадіон по раз і збухав тривалими бурхливими оплесками на адресу переможців. По закінченні матчу, заохочує молодь пропускати позу себе автомобілі спортсменів, нагороджувати їх овацією та неспівними приїздовими закликами.

Із Стадіону делегація виїхала просто до Дніпропетровського. На вокалі гостей впрягли представники Окр. Ради Фізкультури ОРПС, Райкому металістів та сила спортсменів київ. Голова т-ва робітників-спортсменів Австрії Карл Штарк (соц. дем.) від імені всієї делегації передав київцям щире подяку за «незабутню товариську австрій».

Коли вирушив поїзд, члени делегації заспівали німецькою мовою робітничий марш.

Газета «Пролетарська правда» Київ, 5.07.1927.

Австрійские спортсмены в Киеве.

КИЕВ, 1. (Наш корр.). — Сегодня прибыли 18 австрийских рабочих спортсменов для участия в футбольных состязаниях. Прибывшим, начиная с границы, в Проскурове, Жмеринке и Киеве оказана торжественная встреча.

В Жмеринке австрийских товарищей встретили 1.500 спортсменов, забросали их цветами. Делегацию сопровождает член украинского ЦК комсомола тов. Самотей.

Этот первый приезд австрийских спортсменов в СССР является ответом на прошлогоднее посещение Австрии украинскими спортсменами. Сегодня на красном стадионе начался матч с участием прибывших товарищей.

Рабочая Австрия — Киев.

БЛЕСТЯЩАЯ ПОБЕДА АВСТРИЙСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

КИЕВ, 4. (Наш корр.). — Австрийские рабочие-спортсмены участвовали в Киеве в двух матчах. Присутствовало около десяти тысяч зрителей. У металлистов австрийцы выиграли со счетом 2:0; у сборной профессиональных союзов—3:1. Приехавшие товарищи играли исключительно корректно. После матчей австрийские рабочие посетили ряд предприятий города, побывали в театре, катались по Днепру. В настоящее время австрийские футболисты находятся в Днепропетровске, где встретятся в матче со сборной города.

МАЧТ С МЕТАЛІСТАМИ.

В 7 час. 55 мин. утра к киевскому вокзалу подошел поезд, привезший сборную команду рабочих Австрии. Для встречи собрались представители профсоюзов, комсомола, физкультурных организаций.

Основное ядро прибывшей команды—металлисты из различных производств Нижней Австрии. Среди них: социал-демократ Штарк—председатель футбольного союза в Н. Австрии и руководитель делегации Ловв (красный фронтовик). Приезд австрийских товарищей является ответом на прошлогоднее пребывание украинских металлистов в Австрии.

В тот же день вечером австрийские футболисты встретились на поле с металлистами Киева. Около 4 тыс. зрителей аплодисментами и возгласами приветствовали выход на поле крепких ребят в желтых майках и синих трусах. После коротких приветствий и вручения букета цветов приехавшим началась игра.

Сильный натиск гостей сразу парализует игру киевлян, чувствуется некоторая растерянность команды металлистов, нервно и довольно плохо играет нападение, не переходящее за центр поля; зато крепкой оказалась защита.

У австрийцев хорошо играют оба защитника, центр полузащиты и оба края. Лишняя пасовка у ворот Киева, неверные, иногда тихие удары по голу австрийского нападения спасают киевлян от сильного поражения.

В первой половине игры в ворота Киева забивается один мяч и во второй половине (на 40-й минуте)—еще один. Попытки киевлян перейти в наступление успеха не имели.

Итог матча 2:0 в пользу Австрии.

Газета «Комсомольская правда» Москва, 2.07.1927 обое.

В Днепропетровск приезжает футбольная сборная рабочая команда Австро-Венгрии.

Во вторник, 5 июня, в 5½ ч. дня, на площадке союза Советтрестов, состоится первый международный матч между Австро-Венгрий и Днепропетровской (сборная металлистов).—На вокзале в моменту приезда команды Австро-Венгрии организуется встреча—физкультурниками и представителями организаций.

Австрийские футболисты на Украине

— В июле месяце украинские физкультурники принимали у себя австрийских футболистов—первых прибывших в СССР.

Наибольшее количество игр наши новые гости провели в Харькове, где они посетили ВСКФ, секретаря ВУЦИК'а т. Буценко и приняли участие в общегородском митинге физкультурников.

В беседе с работниками ФК и представителями прессы председатель делегации, Томас Лев, сообщил, что рабочие спортивные организации в Австрии настолько окрепли технически, что могут уже во многих отраслях конкурировать с буржуазными.

Буржуазные организации однако вырабатывают рекордсменов—одиночек, наши же задачи—вовлечь в спорт широкие рабочие массы.

Касаясь оценки игры украинских футболистов, Томас Лев заявил, что наряду с физической выносливостью у наших игроков еще слаба техника, недостаточно энергичен темп и комбинации часто страдают незакономерностью. «Если бы нашим футболистам однако дать тренера,—сказал в заключение т. Лев,—то из них в течение двух лет можно было бы выработать сильнейшую команду».

Австрийские футболисты посетили Киев, Днепропетровск, Харьков и Краматорскую, провели там матчи с такими результатами:

Австрия—Киев (Металлисты) 2:0.

Первый матч, сыгранный австрийцами в Киеве, был выигран со счетом 2:0.

Австрия—Киев (Сборная ОСПС) 3:1.

Вторая встреча с довольно сильной командой Киевских профсоюз также закончилась победой австрийцев 3:1.

Австрия—Днепропетровск 5:1.

Одну встречу с днепропетровскими футболистами гости выиграла с крупным счетом 5:1.

Австрия—Харьков (Металлисты) 1:1.

В Харькове первыми решили попробовать свои силы металлисты. Хорошая технически, но вялая по темпу игра закончилась вничью.

Австрия—Харьков (Сборная) 2:0.

В этом матче австрийцы показали блестящую технику, дружную коллективную игру и точность передачи мяча. Ослабленная отсутствием основных игроков: Шаковского, Фомина В. и Привалова, уехавших со Сборной СССР за границу, а также неудачно составленная новая сборная проиграла 2:0.

Австрия—Сборная Металлистов Украины 1:4.

После поражения Сборной Харькова, вряд ли кто мог предполагать, что австрийцы с таким счетом могут проиграть металлистам Украины. Ливень, пропесивший над Харьковом перед самым матчем, испортил поле и скомкал игру, в которой нельзя было уже требовать от команд техники и точности ударов. У австрийцев игра совсем не ладилась. Из полученных ими 4 мячей—два были забиты с «пенальти».

Не знаяючи на дощ, що дуже попував футбольне поле—на стадіон металіст зібралось близько 3000 глядачів.

Усіх цікавило, як гратимуть австріяки з металістами України—кожний гадав, що гості вийдуть переможцями.

Але не так сталося, як гадалося. Стомлені від попередньої гри з Харківом, австріяки не показали тієї жвавости, що ми бачили раніше.

Матч закінчився поразкою австріяків з рахунком 4:1, де того-ж два м'ячі забити

Междугородние матчи Днепропетровск—Ростов.

В субботу 4 и воскресенье 5 июня на городском стадионе «Спартак» в 5 час. вечера состоится междугородний матч сборных команд Днепропетровска и Ростова.

В первый день против Днепропетровска играет 2 сборная и во второй день 1 сборная Ростова.

Команда Днепропетровска (быв. Екатеринослава) в прошлом году матчи у Ростова выиграла.

СБОРНАЯ АВСТРИИ ПОБЕДИЛА СБОРНУЮ МЕТАЛЛИСТОВ.

Футбол—матч между сборной Австрии и сборной металлистов Днепропетровска закончился со счетом 5:1 в пользу сборной Австрии.

Сегодня, в 5½ ч. дня, австрийские футболисты играют на площадке «Советтрестов» с командой «Желдор».

— Завтра, на площадке РКХ, в 5½ ч. в.—женский гандбольный матч на первенство между командами 1-го кл. А—РКХ и Амура металлист.

Газета «Звезда» Дніпро, 3 та 6.07.1927.

Последние игры на Украине

Вряд ли кто мог ожидать после блестящей победы над сборной Харькова, что австрийцы проиграют металлистам Украины. Усталость после 5 матчей, а возможно и неблагоприятные условия, в которых протекала последняя игра (после сильного дождя) здесь виной всему.

Правда, надо отдать справедливость металлистам: их команда, по блестящим именам, очень хороша. Игра вратаря металлистов вышла всяких похвал.

Австрийцы, получив два мяча с пенальти и два точных и забив в свою очередь один мяч, в конечном итоге проиграли встречу 4:1.

Состав металлистов: Марченко, Семенов, Кладько, Дюженко (все Харьков), Билобров (Краматорская), Семенов П (Хар.), Соловьевский (Николаев), Алферов (Хар.), Куроба (Крамат.), Кондратенко (Николаев), Владимирский (Краматорская).

После Харькова, австрийцы провели один матч в Краматорской, выйдя победителями со счетом 3:1.

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 18, 1927 та Газета «Красный спорт» Москва, 24.07.1927.

з «пенальти». Дуже добре грав голкіпер металістів—Марченко.

Склад збірної металістів України такий—голкипер—Марченко, беки—Семенов, Кладько, Хавбені—Дюженко (усі Харків), Білобров (Краматорська), Семенов (Харків), форварди—Смеленський (Миколаїв), Алферов (Харк.), Куроба (Краматор.), Кондратенко (Миколаїв), Володимирський (Краматор.).

Сьогодні австріяки виїздять до Краматорської.

С. П.—г.

Газета «Комсомолец Украины» Харків, 13.07.1927.

РОСТОВ — ДНЕПРОПЕТРОВСК,

4 и 5 июня на стадионе «Спартак» состоялись встречи сборной футбольной команды Днепропетровска со 2-й и 1-й сборными Ростова.

Днепропетровцы показали свое превосходство над ростовцами и выиграли оба матча с одинаковым результатом — 3:1.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 3 та 7.06.1927.

Австрійські спортсмени - робітники в Харкові

До Харкова прибула австрійська робітнича спортивна делегація. В розмові з представниками преси, голова делегації Томас Лев сказав, що в досягненнях робітничі спортивні клуби, нічим не відстають од буржуазних і крім того, коли буржуазія в спорті більш звертає увагу на чемпіона однієї ночки, що б'є рекорди—робітничі організації поставили за мету втягнути до спорту маси.

Австрійців дуже здивувала дисципліна та витриманість наших спортсменів, а також і глядачів.

Перша зустріч австрійців з командою харківських металістів скінчилася з рахунком 1:1. Але це офіційний наслідок. Фактично—австрійці були сильніші за металістів і їм дуже не щастило.

Сьогодні на майдані Спартак—проти австрійців гратиме збірна Харкова.

Що-до техніки нашої гри, то тут тов. Лев відзначивши фізичну підготовленість й досить гарну техніку—сказав, що у нас немає жвавості темпу й що ми дуже часто не докінчуємо комбінації в грі.

Коли б у нас були тренера—як то є у нас—то радянські команди за 2 роки були б найкращі від усіх.

У Києві та Дніпропетровському—австрійці, як вже відомо, виграли усі три матчі й тепер приїхали до Харкова.

Краматорська Артемівська округа

СТАДІОН ФІЗКУЛЬТУРИ МЕТАЛІСТІВ

В четвер 14-го липня 1927 р.

Перше міжнародне стрічання,

Збірна низової АВСТРІЇ та
Краматорська „МЕТАЛІСТ“

ФУТБОЛ

Збірна команда низової Австрії складено з кращих гравців робітничих спортивних клубів, що виступали в низці міжнародних змагань та минулого року в містах Відні й Вюр-Нюштадті з збіркою футбольною командою металістів УСРР

— Початок матчу о 5 год. 30 хвил. —

Попередній прогляд матчу проводиться в робітничому клубі ім. Т. Артема, нагір'ї с.у. ім. Т. Дзюби та на стадіоні фізкультури металістів.

ПРАВИЛИНА

Секретар: Д. Давидов. Директор: С. С. С. М. 1927—1928 року. Адреса: Життя в Харкові, 10.07.1927

ДНЕПРОПЕТРОВСК — РОСТОВ 3:1.

Дніпропетровці по класу гри стоять на голову вище ростовських футболистов. Спаяність, быстрый темп, прекрасная техника — вот основные качества сборной Днепропетровска, вполне заслуженно выигравшей оба матча у ростовцев.

Что противопоставил Ростов крепкому днепропетровскому коллективу? Ничего, или почти ничего. В первой сборной обратил лишь на себя внимание новый вратарь Лужинский, благодаря которому проигрыш получился сравнительно незначительный. У ростовцев хуже всего обстоит дело с нападенiem (это относится к обоим сборным). Нападения нет, если не считать дзук трех игроков (Подмаркова и др.). Неумение бить по воротам, ненужная медлительность, приводящие к потере темпа, отсутствие точности в пассах губят игру всей команды.

Матчи сборных Ростова с днепропетровцами кончились поражением с одинаковым счетом 3:1. В матче 1-ой сборной второй тайм прошел под знаком непрерывных инцидентов. В результате двое из команды днепропетровцев были удалены с поля.

Газета «Советский юг» Ростов-на-Дону,
7 та 8.06.1927.

Газета «Комсомолец Украины» Харків, 10.07.1927. К МАТЧУ С ДНЕПРОПЕТРОВЦАМИ.

В последних матчах с днепропетровскими футболистами особенно заметно сказались отсутствие тренировок сборных Ростова. Игроки оказались не в курсе самых элементарных правил коллективной игры, мешали друг другу и т. п. Например, последний гол был забит исключительно по вине Ицковича «вырвавшего» мяч из рук своего вратаря.

Выступление Хромова показало, что ответственное место центрального полузащиты (и вернее и всей команды) ему просто не по силам (ему более 40 лет).

В матче 1-ой сборной на поле создалась нездоровая обстановка. В этом до некоторой степени виноваты днепропетровцы, проявившие недисциплинированность, а, главным образом, судья, допустивший ряд ошибок. Не надо увлекаться свистком. А судья им увлекся. Отсюда—создалось повышенное настроение игроков, а затем последовала деморализация команд, в первую очередь, ростовской, почти прекратившей игру.

Днепропетровцы подали в ДСФК заявление, в котором обвиняют судью в оскорблении их игрока, удаленного с поля.

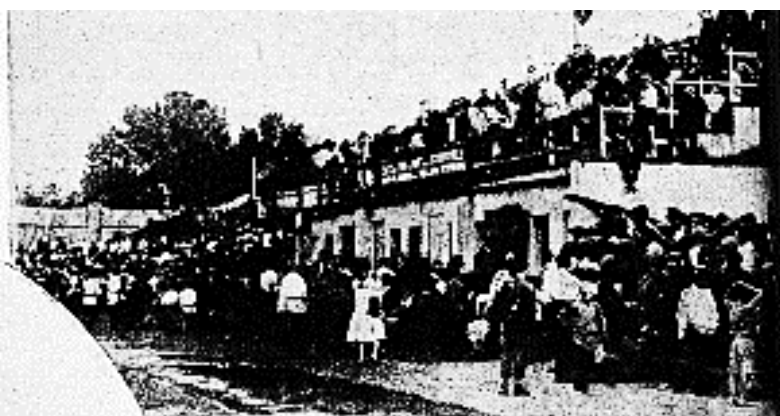
АВСТРІЙСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В ХАРКОВІ

Вгорі—австрійські робітничі футбольні команди з харківськими спортивними організаціями

Нижче—матч футбольної гри

Внизу—австрійська футбольна команда в т. Буценка

Молоді люди живуть в своїй грі, радянські команди, при поєднанні спеціаліста—тренера, можуть стати найкращими командою європейського масштабу.

Делегація австрійців одержала також загально-міський фізкультурний, де представник австрійського футболу кмітливо тов. Штарк передав од імені робітничо-співробітників Австрії дружній привітання фізкультурникам України, що в боротьбі нашої з фашистськими силами і фашистами, що виступають тепер—смертельною грою для всього світу на боці СРСР.

В матчі з металі Харкова, гості, показуючи свою перевагу, перемогли були закінчили у вісімнадцять—1:1.

Друга зустріч між командою Харкова була з командою австрійців, що вилетіла 2:0. Справа в тому, що австрійці потребують відпочинку, Харків тривав у повільному і неспокійному стані.

Третій матч провів між командою австрійців України—австрійців програли чому, напевно, чимось сприяла до цього те, що обидві команди були втомлені.

Публікація виявила, що австрійці виграють в усіх матчах і тиринці вітали чудовою грою тактичну гру наших гостей.

В АНІНІ міській Україні відвідала австрійська робітничо-спортивна делегація. Вей знали, що австрійські футболісти дуже сильні. Зустрічі їхні з нашими закордонними командами і в тім числі із знайомими нам командами, — завжди закінчувались на користь австрійців. Приїждячи сюди, крім того, до нас уперше. Все це створювало навколо приїзду робітничо-спортивної делегації Австрії великий інтерес.

І наші гості цілком виправдали себе. Ні одна з закордонних команд, що приїжджала до нас раніше, не показала такої високої техніки, дивної міграности, цікавих комбінацій, доскопости й винахідливості в тактичних прийомах. Вже така гра відзначається рідкою колективністю і дисциплінованістю.

Потім виграли від австрійців Київ. Обидва матчі були виграшні з рахунком 2:0 і 3:1, викликаючи заслужені симпатії десятка тисяч присутніх на матчі.

В Дніпропетровському—загородній гості виграли з ще більшим рахунком 5:1.

Найбільшу кількість зустрічей австрійці мали в Харкові. Тут делегація відвідала низку організацій, в тім числі й Вищу Раду Фізкультури.

В бесіді з робітниками фізкультури і представниками преси, керівники делегації тов. Томас Лев—означивши я робітничий спортивний рух в Австрії, що в нинішній період має вже досягнення не менші як буржуазії.

В особі радянських футболістів, зокрема тов. Томас Лев, ми зустріли найсерйозніших супротивників.

Журнал «Всесвіт» Харків, 24.07.1927.

09.07. Ленінград — Одеса — 4-2.

10.07. Ленінград-2 — Одеса— 2-2.

Матч Одесса—Ленинград

Победили ленинградцы

Еще свежо воспоминание о поездке сборной команды Ленинграда в Одессу. Игроки возвратились избитыми, поцарапанными настолько, что даже некоторые пришлось отлеживать в больнице. Аляповатая же история повторилась вчера и на стадионе им. Ленина и опять с одесситами. Сначала как будто все шло благополучно. Незначительные грубоности снисходительно прощались судьей тов. Фёдоровым.

Первый тайм окончился на счете 1:0 в пользу Одессы. Во втором тайме на 3—4 минуте одесситы забивают еще один гол. Победа явно ускользает из рук ленинградцев. Однако, в середине тайма Казаринову удается забить первый ответный мяч. Вслед за этим Кусков выравнивает счет, забивив второй мяч одесситам 2:2.

Поведение одесситов изменилось с

того момента, когда Емельянов забил третий мяч 3:2. Одесситы начали бить по ногам ленинградских игроков, делать «подножки», «накладки» и т. д. Обитый с ног Емельянов пролежал без сознания 6 минут. То и дело на площадке мелькали фигуры ленинградцев, летящих вниз головой.

Беспристрастный зритель, смотревший бы на эту игру, всецело поддержал бы дошедшее до апогея возмущение зрителей, выразившееся в бурных криках и свистах по адресу одесской команды.

Необходимо отметить, что несмотря на такую напряженную атмосферу, ленинградские игроки держали себя на поле вполне корректно и минут за три до конца игры прекрасным прорывом закрепили свою победу, забив последний мяч. Таким образом, матч окончился на счете 4:2 в пользу Ленинграда.

Газета «Красная звезда» Ленинград, 10.07.1927.

Одесса — Ленинград

Футбольный матч Одессы со 2-й сборной Ленинграда закончился вничью

Вчера на стадионе им. Ленина состоялось второе выступление сборной команды Одессы. Она встретилась со сборной командой Ленинграда II.

Одесситы, учитывая предыдущий проигрыш, начали играть весьма осторожно. Ленинградцы тоже не развивали активного нападения. Несколько раз у тех и других ворот были опасные положения, которые благополучно ликвидировались защитой. Нащупывая друг друга, противники берегли силы под конец. Первый тайм окончился безрезультатно.

На пятой минуте второго тайма капитан одесской команды Котов, желая передать вратарю мяч, неожиданно внес его на голову в свои же ворота. Через 10 минут одесситы получают второй гол 2:0. На 35-й минуте Малхасов заправляет в сетку ленинградцам первый ответный мяч. 2:1. Незадолго до конца ленинградцы получают еще один мяч. 2:2. Оставшееся до конца время команды играют очень резво и оживленно, несмотря на то, что они довольно сильно устали. Однако, эта последняя вспышка энергии не дает никакого результата.

Матч кончается вничью на счете 2:2.

Критический момент у гола. Одесский вратарь «классно» берет мяч с головы вырвавшегося игрока ленинградской команды.

Газета «Красная звезда» Ленинград, 12.07.1927.

«После 12-летнего перерыва в Ленинград приехала сборная команда Одессы. Про одесситов за последнее время бежит дурная слава по части грубости и, естественно, что публики собралось порадочно. Ленинград, слегка омоложив свой состав за счет игроков второй сборной, выдвинувшихся в игре с Москвой, выставил такую команду: Савинцев, Корнилов, Гостев, Филиппов, Феоктистов, Воног, Григорьев, Барулин, Емельянов, Кусков и Казаринов. У Одессы играли: Москвин, Котов, Чистов, Кравченко, Капустин (вернувшийся в Одессу с Севера), Афанасьев, Малхасов, Коваль, Архангельский (I), Злочевский и Михлин. Восклицательный знак около фамилии Архангельского долженствует отметить мятежную душу этого игрока, объезжающего в погоне за новыми лаврами разные города: Орехово-Зуево, Ленинград, Москва, опять Ленинград, теперь Одесса... В каком городе, интересно было бы знать. Застанет Архангельского футбольная старость. Игра началась очень недолгой атакой ворот Одессы. Сильный ветер мешал ленинградской команде проводить комбинации. Одесситы, для которых ветер был только помощником, крепко взялись за игру и создали даже некоторое подобие превосходства. Обнаружилось сразу, что и обе защит-

ные линии Одессы (за исключением слабого Афанасьева) достаточно крепки. С передовыми дело хуже: фактически ведет игру один Злочевский, технически высокий игрок (игравший 12 лет тому назад против Ленинграда), которому слегка подыгрывал Коваль. Крайние откровенно слабы. А Архангельский больше ждал случая отличиться, чем активно принимал участие в игре. После бесплодной игры в течение 33 мин. Злочевский, получив мяч с углового удара, сильно бьет в ворота – и мяч, задев на пути кого-то из ленинградцев, оказывается в сетке. У Ленинграда в первом тайме ничего не выходит, так как нападение явно тероризировано ветром и ничего не может сделать.

После перерыва картина меняется. Вскоре после начала Ленинград упускает возможность сквитаться с «одинадцатиметровки», и что Одесса сейчас же отвечает удачным прорывом Архангельского. Счет 2:0 заставил ленинградцев подтянуться, и нападение всецело переходит к ним. Долго. Однако. Одесситы удачно обороняются. Наконец, на 27 мин. Казаринов вбивает в ворота Одессы первый мяч. Проходят еще 8 минут, и счет сквитывается Емельяновым. Ленинградцы атакуют яростно, компенсируя себя за неудачную игру в первой половине. Еще 2 минуты, и Барулин забивает третий мяч; успех Ленинграда окончательно фиксирует Емельянов. Счет 4:2 в пользу Ленинграда не терпит изменений. Под конец, одесситы, оправдывая свою славу, отвратительно грубит, скатываясь до откровенных «рубчиков» и «накладок». Будь судья менее мягкосердечен, с поля надо бы беспощадно гнать 2-3 одесситов – все основания для этого имелись.

На следующий день против одесситов выступила вторая сборная. Игравшая в значительно ослабленном составе. Игра была начата и продолжалась очень вяло. Обе команды играют спокойно – одесситы, учитывая ошибки и минувшую игру, сохраняют, видимо, себя для финиша. Около ворот Одессы все же приходится несколько живых схваток, но ленинградцам всякий раз не удается «дожать» комбинации.» У Одессы на голову выше партнеров играет Злочевский, но «один в поле не воин». Гости на этот раз играют сдержаннее и корретнее. Первый тайм не дает результаты 0:0.

Почти сразу после отдыха Котов (Одесса) добивает головой в свои же ворота первый мяч. Через несколько секунд Иванов бьет в пустые ворота, защитник Одессы задерживает на линии рукой мяч, который все же оказывается в сетке. Судья Чор.?. (Одесса) дает... удар с 11 метров, который ленинградцы «могут» на 8 мин. Кононов забивает второй мяч. Темп спадает, и только под конец одесситы выкладывают все, и забивают подряд два мяча, при чем второй буквально впиливается в ворота при совсем целых с точки зрения правил, обстоятельствах. Общий счет 2:2».

Газета «Красный спорт» Москва, 17.07.1927.

«ХАРЬКОВ-ЛЕНИНГРАД.

24 июля в Ленинград приезжает сборная Харькова составленная из лучших игроков города. 24 июля на стадионе им.Ленина они встретятся с первой сборной Ленинграда, а 26 со второй сборной».

Газета «Красная звезда» Ленинград, 13.07.1927.

«СЕРПУХОВИЧИ В ОДЕССЕ.

Первая игра серпуховичей в Одессе состоялась с Местраном. Наши проиграли со счетом 6:3 в пользу Местрана. 1-ый хавтайм окончился 3:0, 2-ой – 3:3.

Стояла жаркая погода и на площадке было пыльно.

31-го июля состоялась вторая игра с лучшими силами Одессы и даже УКР. Сыграно вничью 1:1.

Одесситы были восхищены игрой серпуховичей, со стороны которых все время был напор на ворота одесситов».

Газета «Набат» Серпухов, 6.08.1927.

«Футбольные матчи **Днепропетровск-Севастополь**, состоявшиеся в Севастополе **13** и **14** августа, закончились вничью, со счетом в первый день – **3-3** и во второй день – **2-2**».

Газета «Звезда» Дніпро, 17.08.1927.

«К ПРИЕЗДУ КИЕВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

В **Орехово-Зуево 3 августа** приезжает футбольная команда **Киева**, взявшая первенство округа, Команда **Киева 3 августа** будет играть на спортплощадке с командой "Сборная Орехово" и 4-го августа с "Красным Текстильщиком"».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 2.08.1927.

«СБОРНАЯ УЕЗДА – КИЕВ.

Команда "Желдор" - одна из сильнейших команд **Киева**, но она всегда уступала ореховцам и в технике, и в напоре игры. Почти ежегодные встречи с ней неизменно кончались поражением киевлян. На этот раз Киев в первой своей встрече со сборной командой уезда также не показал ничего блестящего.

Хороший напор у левого края. Хорош вратарь, приличны беки, очень много играющие с вратарем. Все же остальные, а также и техника, если судить по первой игре, посредственны.

Наша сборная, имея в своем составе хороших индивидуальных игроков, страдала от отсутствия тренированности.

Все это сделало матч 3-го августа не особенно интересным. Игнали как-то без подъема, вяло. Забитые мячи также были неинтересны. В первой половине забивает гол Киев с одиннадцатиметрового удара. За что был дан этот удар, так и осталось, кроме судьи, никому неизвестным...

Во второй половине сборная забивает киевлянам гол, но с недоразумением. Вырвавшийся из рук вратаря мяч попадает нашему форварду Потапову. Тот посылает его в ворота, но бек киевлянин

выбивает его из ворот рукой. По правилам игры это считается голом, но киевляне начали оспаривать и затеяли с судьей спор.

Бледная игра и дала бледный результат. Счет игры 1:1. Прекрасно стоял у сборной вратарь Егоров. Несколько мячей было взято им на редкость трудных.

Очень слабо судил игру т. Филатов. Пропуски офсайдов, странные штрафы, неуверенные свистки - все это как-то "развинчивало" игроков, делало игру неуверенной и нечеткой».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 5.08.1927.

"КРАСНЫЙ ТЕКСТИЛЬЩИК" - "КИЕВ"

Вторая гастроль киевлян 4-го августа оставила очень хорошее впечатление. Видимо, со сборной уезда Киев играл, щадя свои силы для более ответственного матча с "Красным Текстильщиком". Гости играли прекрасно, и во втором хавтайме показали особенно хорошую тренированность и технику.

Команда Киева играла мелким и очень точным пассом, в быстром темпе, очень дружно, но не без недостатков. Они быстро подводят мяч к воротам противника, но удара по голу, крепкого и точного, у них нет. Этим отчасти и объясняется их проигрыш "Красному Текстильщику".

Затем в команде есть и излишняя горячность: задерживают игроков руками, делают подножки. Эти подножки стоили в данном матче Киеву 2-х голей.

Из команды особенно не выделяется никто, за исключением вратаря - он хорош, и им много играют. Беки в трудные минуты, иногда и очень рискованно спасовывают мяч назад, к своим воротам. Это один из приемов игры команды.

Сам матч начался дружным напором текстильщиков, и вскоре Калмыков рвет мяч к воротам. Но... безобразная подножка, и судья дает пендель. Бьет Ильин и отчаянно мажет. Но "плохое начало - хороший конец". Вскоре же он бьет простой штраф и классически забивает его под самую штангу. Вслед за первым он так же четко, сильно и красиво забивает подряд еще 3 гола. Публика в восторге - Ильин сегодня герой дня. Киевляне, закончив первую половину игры, несколько смущены таким результатом, как 4:0.

Вторая половина началась сильнейшим натиском Киева, и он не ослабевал до конца игры. Много приходится работать защите, вратарю, а киевляне все чаще прижимают ореховцев к воротам. Их напор дает им три гола, два из которых были забиты бледно и только третий хорошо. Попытки "Красного Текстильщика" увеличить счет своей победы ни к чему не приводят. Только Ильину удается забить еще один гол со штрафного удара за подножку. Он так же резко и сильно положил этот пятый свой мяч, как и прежние четыре.

Со счетом 5:3 в пользу "Текстильщика" и кончается матч.

Киевляне, повторяем, показали очень дружную и хорошую игру, что нельзя сказать про "Красного Текстильщика". Это видно, конечно, и по результату. Пять голов забил один. Остальные тоже пытались, но каждый поодиночке. "Киевской" тренированности у нас нет. Плохо на этот раз играл центр форвард Рыжов, он не только мазал, но и мешал иногда игре, расстраивая линию нападения, теряя свое место и т.д.

Судил матч, как и всегда, хорошо товарищ Богданов».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 9.08.1927.

«14, 15 и 16 августа ростовская на Дону футбольная к-да Рабис провела ряд товарищеских встреч в Донбассе.

Результаты игр: В Голубовке 2-2. В Кадиевке 2-0 в пользу Рабиса и в Дебальцево 3-1 в пользу Дебальцево».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 21.08.1927.

«ХАРЬКОВ-ЛЕНИНГРАД.

Сегодня на спорт-площадке медсантруда (Золотоношская ул., уг. Миргородской) состоится товарищеская встреча сборной команды харьковского губотдела союза деревообделочников с командой лесопильного завода им. Халтурина. Начало игры в 6 час».

Газета «Красная звезда» Ленинград, 30.08.1927.

10.09. Ст. «Спартак». Харків – Збірна робітничої спортивної асоціації Англії – 7-1 (7-0).

11.09. Кадіївка – Збірна робітничої спортивної асоціації Англії – 1-0.

13.09. Ст. «Червоний стадіон». Суддя: В.Блях (Харків). Збірна профспілок Києва – Збірна робітничої спортивної асоціації Англії – 6-2 (4-0). Голи: Кукуєвицький (10, .?., .?), Галета (20, 57), Филоненко (85).

Федоров, Весеньев, Жданов, Юкельзон, Бардадим, Долгов, Филоненко, Рейнгольд, Кукуєвицький, Галета, Ковтуненко.

«После матчей в Москве и Ленинграде английские футболисты выехали на юг СССР для встречи с футбольными командами Харькова, Кадиевки и Киева.

В Харькове против англичан была выставлена лучшая сборная футбольная команда, в состав которой вошли такие имена, как Шпаковский, Привалов и Фомин. Никогда еще Харьков не видал такого огромного количества зрителей, как на матче 10 сентября. После приветственного слова председателя ВСФК Украины тов. Конотопа и ответной речи представителя английской команды матч начался. Харьковцы в течение первого тайма проводят в ворота гостей семь мячей, не получив ни одного ответного. Зато второй тайм представлял совершенно другую картину. Ан-

гличане, целиком уйдя в защиту, не только не дают нападению Харькова забить нового гола, но успевают во время одной из атак вбить Харьковцу ответный. Общий счет 7:1 в пользу Харькова. Совершенно исключительную картину представлял собой матч о Кадиевке – крупном рудниковом центре Донбасса, который состоялся 12 сентября. Посмотреть игру англичан собралось около 30% всего населения Кадиевки. На поле находилось около 8 – 9 тысяч зрителей, в то время как население Кадиевки не превышает 30 тысяч человек. Кадиевцы, являющиеся сильнейшей командой Донбасса, оказали англичанам серьезное сопротивление. Прекрасная игра вратаря Кадиевки, одного из лучших голкиперов Украины. Не раз спасала ворота хозяев поля от верного гола. Случайно забитый англичанам гол во втором тайме свел матч к победе кадиевских футболистов со счетом 1:0.

Утомление от двух матчей подряд сказалось на игре англичан против сборной команды Киева 13 сентября. Матч был выигран Киевом со счетом 6:2, при чем второй тайм окончился вничью (2:2). Неудача английской футбольной команды следует отнести в некоторой степени к тому, что наши английские гости являлись не только спортсменами, но и рабочей делегацией, желавшей осмотреть все наиболее интересное на своем пути».

Газета «Красный спорт» Москва, 2.10.1927.

TEAM FOR RUSSIA.

The British Workers' Sports Federation, after a series of trial games, has chosen the following team to go to Russia on the invitation of the Foreign Relations Committee of the Russian Workers' Sports, to play a number of football matches:

J. Holroyd (N.U.R.), W. Lloyd (N.U.R.), J. Treasurer (E. Fulham Labour Party), A. Deadman (ditto), J. Alder (1917 Sports Club), A. Cook (Bethnal Green Sports Club), K. Farrant (1917 Sports Club), E. White (1917 Sports Club), F. Jones (Bethnal Green Sports Club), O. F. August (E. Fulham Labour Party), H. Harris (N.A.F.T.A.), E. Myers (ditto), H. Pelham (A.S.W. Sports Club), E. Lloyd (N.U.R.), G. Sinfield (Player Manager, N.A.F.T.A.), T. H. Pritchard and F. Carter (N.A.F.T.A.).

Английские футболисты на Украине

Впервые в СССР приехала английская рабочая спортивная делегация.

Рабочее спортивное движение в Англии еще слишком молодо, и поэтому гостившие у нас футболисты оказались довольно слабыми противниками.

Проиграв в Москве, для начала, с большим счетом 11:0, англичане хорошо сыграли в Ленинграде, проиграв 1 сборной 1:0.

Первый матч на Украине английские футболисты сыграли в Харькове 10 сентября.

К назначенному часу на стадионе Спартак собралось огромное число зрителей, бурно приветствовавших англичан.

Первая половина игры прошла при явном превосходстве харьковцев, забивших семь «сухих» мячей. Во второй половине картина резко изменилась. Харьковцы получили в свои ворота один мяч, не забив в свою очередь ни одного.

Общий счет 7:1 в пользу Харькова.

Второй матч состоялся в Кадиевке. Здесь англичане играли довольно удачно, проиграв сильным Кадиевцам всего лишь 1:0. Третья встреча в Киеве закончилась их поражением 6:2.

Склад робітничої збірної Англії в турне по СРСР 1927 року, газета «Westminster Gazette» Лондон, Англія, 22.08.1927 та журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 10, 1927.

«СЕРПУХОВЦЫ В ОДЕССЕ».

Выбежавшая на днях в Одессу футбольная сборная команда серпуховских текстильщиков сыграла вничью товарищеский матч со сборной Одессы при счете 1:1. Преимущество в игре было за серпуховичами, но прекрасная игра вратаря Москвина спасла Одессу.

В прошлом году серпуховичи на своем поле выиграли у сборной Одессы со счетом 6:3».

Газета «Голос Текстилей» Москва, 27.08.1927.

17.09. 16:00. Ст.им.Ленина. Ленинград – Харків – 4-0.

18.09. 15:00. Ст.им.Ленина. Ленинград-2 – Харків – 0-1

«ПРИЕЗД СБОРНОЙ ХАРЬКОВА».

Губсоветом физкультуры получена телеграмма о приезде в Ленинград сборной футбольной команды Харькова.

17 и 18 сентября харьковцы сыграют два матча с 1-й и 2-й сборными Ленинграда».

Газета «Красная звезда» Ленинград, 7.09.1927.

Междугородные игры

В субботу, 17 Сентября, в 4 ч. на Стад. им. Ленина.

Харьков — Ленинград

(первые сборные)

Судья В. Быстров

В воскресенье, 18 Сентября, в 3 ч. там же

Харьков — Ленинград

(1-я сборная) (2-я сборная)

Судья—член Харьковск. коллегии

Журнал «Спартак» Ленинград, 18.09 та газета «Красная звезда» Ленинград, 18.09.1927.

«СУХОЕ» ПОРАЖЕНИЕ ХАРЬКОВЦЕВ

Матч первой сборной Ленинграда с харьковской командой сразу приобрел быстрый темп. Не прошло и трех минут, как Бутусов посылает в ворота Харькова первый мяч.

В первом тайме тому же Бутусову удается забить еще один гол.

Второй тайм кончается также неудачно для харьковцев. Сперва Гуськов, а потом Иванов посылают в ворота харьковцев по мячу. Матч кончается в пользу Ленинграда со счетом 4:0.

«ХАРЬКОВ-ЛЕНИНГРАД 0-4 И 1-0.

Ленинграде, и публика живо реагирует на каждый их шаг. Очередная встреча Харьков – Ленинград собрала, не самым скромным подсчетом, свыше 10 тысяч зрителей. Трибуны стадиона им. Ленина не готовы в окончательном виде, и пока в отношении порядка на поле обстоит не совсем удачно, не смотря на наличие нескольких десятков красноармейцев, добросовестно ставших навести порядок в многотысячной, бушующей толпе. Ленинград играет без большого Ежова, имея в своих рядах Соколова, Корнилова, Гостева. Филиппова, Батырева, Вонога, Григорьева, Бутусова, Иванова, Кускова и Богданова. У Харькова много знакомых имен – Кравченко, Кладько, Фомин В., Семенов, Фомин К., Привалов, Натаров, Шпаковский, Алферов и Андреев. В первом тайме ленинградцев играют с известной резкостью, временами, переходящей в простую грубость; сказалась, видимо, весенняя неразбериха, появлявшаяся на технику и тренированность игроков. В противовес грубости харьковцы выставили солидные технические данные. К перерыву, однако, счет был 2:0 в пользу Ленинграда. Первый мяч был забит с недурного прохода Бутусовым, второй попал в сетку от него же – благодаря мазку одного из защитников Харькова. Во втором тайме грубость стала спадать, сдержанная твердой рукой судьи (ленинградец В. Быстров), и представилось возможным Оценить сравнительные силы команд. Харьковцы оставляют, в общем, более выгодное впечатление. Хорошая постановка мяча, резкая передача, постоянное пребывание мяча на земле, быстрый бег – принадлежат неоспоримым достоинствам харьковской команды. Но при этом игроки слишком злоупотребляют передачей, редко пользуются ударом и просто недостаточно смелы. К этому же следует добавить отсутствие стройной системы в игре нападения. Тактика, вообще, является слабым местом харьковцев. В этом отношении следовало бы поучиться у ленинградских защитных линий. В середине второго тайма ленинградцы совершенно случайным образом добиваются нового успеха – Кравченко бесславно пропускает пущенный Кусковым издали мяч. В последнюю минуту Иванов перепрыгивает через ноги чуть ли не трех защитников Харькова и, подойди к опекившему от неожиданности вратарю, забивает спокойно четвертый мяч. Харьковцам, пригравшим столь ощутительно встречу, и которой они выказали техническое превосходство, остается пожелать вконец в игру большую стройность... и, главное, смелость и уверенность в силах своих. Вторая игра, если не изобиловала техническими красками первого дня, достаточно сумела порадовать зрителей большим упорством, вложенным в нее обоими противниками».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.09.1927.

Харьковской команде в Ленинграде не везет на результаты, в то время как в Харькове ленинградцы или проигрывали хозяевам или выигрывали с незначительным результатом. В отчетную игру Харьков проиграл крупно ленинградской первой сборной—со счетом 0:4, но опять результат весьма слабо отразил истинное соотношение сил. Игра 18 сентября выявила некоторое превосходство харьковцев в смысле технических достоинств отдельных игроков. Работа заметна на каждом игроке—и совершенстве разработан ряд технических приемов, наличие умения быстро ориентироваться в каждый момент и, наконец, энергичная подвижность. Сравнение в этом смысле 18 сентября было не в пользу ленинградцев, показавших не столь высокую технически, но порой грубоватую, игру. В чем же разгадка крупного поражения харьковцев? Полагаем, что в большом опыте и уверенности ленинградцев, большинство которых прошло сквозь «огонь и медные трубы» на десятках ответственных игр различного масштаба и калибра. Иначе объяснить успех Ленинграда трудно, ибо технический анализ игры говорит не в пользу Ленинграда. Прежде всего, передовая пятерка фактически бездействовала; единственная ее заслуга в том, что она добросовестно старалась елико возможно дольше продержаться у себя мяч, благодаря чему утомленная мелкой игрой харьковцев полузащита имела запеставшую передышку. В отдельности же: правое крыло—Бутусов и Григорьев были начисты прикрыты крепким Приваловым (Бутусов к тому же тернет, видимо, способность проводить самостоятельные диверсии—к этому мы еще как-нибудь вернемся), центральная фигура—Г. Иванов, опять был искусственно

пришпилен к своим партнерам, отнюдь не слиявшись с ними в совместной игре. Стусевался совсем и Кусков (вот кому следовало поучиться у харьковцев остановке мяча), а Богданов... о нем лучше не стоит говорить ввиду очевидной его неспособности для ответственных дел. В противовес передовым, защитные линии явились фундаментом команды, продемонстрировав исключительную слитность в отдельных их игроков. Соколов опять и опять подтвердил укрепившуюся за ним репутацию самого опытного и уверенного вратаря в СССР. «Сухой» победой ленинградцы обязаны во многом своему вратарю.

Мячи, забитые ленинградцами (два до перерыва, два после), носили скорее случайный, нежели комбинационный характер; просто умело использовались случайные промахи харьковской защиты. У побежденных отметим прекрасную игру Привалова; неплох был и правый полузащитник (Семенов).

Во второй игре ленинградская сборная вторая никогда, пожалуй, не играла так неудачно. Здесь наоборот, кое-какие проблески намечались у нападения, но зато полузащита хромала основательно—один Васильев немного разыгрался к концу. И здесь ленинградцы должны быть особо благодарны своему вратарю (на этот раз Савинцеву), не раз спасавшему свои ворота. Преимущество Харькова не подлежало никакому сомнению, но только в середине второго тайма в ворота Ленинграда прошел мяч, оказавшийся единственным за всю игру. Не плохо пропел игру харьковский судья Иоселевич.

Журнал «Спартак» Ленинград, 25.09.1927.

24.09. Миколаїв – Ленінград – 4-2. Голи: Полегенький (два), Кондратенко, Гостев (автогол).

25.09. Миколаїв – Ленінград – 2-0. Голи: Печений (46), Гичкин (60).

Гастроли ленинградцев на юге.

Сборная из кружков ЦДФК и Стадиона, составленная далеко не наилучшим образом (не ездили Филиппов, Карнеев, Барулин, Сергеев), играя в Николаеве, обе свои игры проиграла, а не выиграла, как поспешно сообщили о том ленинградские газеты. Уехав без вратаря, ленинградцы принуждены были начать первую игру, имея в воротах Шелагина (!) и к тайму, когда под'ехал Данилевич, счет был уже 4:1 в пользу Николаева, у которого следует отметить удивительно четко игравшее нападение. До конца ленинградцы сумели вбить только один гол, проиграв со счетом 2:4. На второй день ленинградцы первую половину играли прилично, но затем увяли и проиграли опять со счетом 0:2. В Херсоне игра закончилась вничью—1:1, при чем во вторую половину, безнадежно игравшее нападение ленинградцев, висело на воротах Херсона, но ничего поделать не могло (хорошо к тому же играл и знакомый Ленинграду вратарь Херсона Михальченко). Все три забитых (за 3 игры) ленинградцами мяча пришлось на долю Григорьева.

24 и 25 сентября в Николаеве состоялись две встречи по футболу с командой Ленинграда. К сожалению, Ленинград подошел к николаевским футболистам и прислал довольно слабую команду — сборную двух кружков (Стадиона и ЦДФК). За Ленинград играли Данилевич, Гостев, Ташталин, Столяров, Варфоломеев, Вадюков, Григорьев, Николаев, Кусков, Шелагин и Исаков.

Игра двух дней выявила полное преимущество николаевской сборной, которая в первый день увела с поля с результатом 4:2 в свою пользу, а во второй день, провела в ленинградские ворота два неотраченных мяча.

Газета «Спартак» Ленинград, 12.10 та «Красный спорт» Москва, 9.10.1927.

ДВІ ЗУСТРІЧІ КИЯН ЗІ ЗБІРНОЮ МОСКОВСЬКИХ ВИШІВ.

Жваво починається гра. Не проходять десяти хвилин, як москвини зазнають поразки через пенальті від вірної Київськ. ВШП. в Москвини утворюють низку чудових комбінацій але всі вони розбиваються через технічно-обру гру беків Жданова. Трохи неуваги збоку киян і сильним, пилячим рухом Петров (Москва) проводить м'яча в київські ворота.

Тієї вікресляти рванковану гру голкіпера Панасюка (Київ), що часто вибігає з воріт. Москвини користуються з цього і забивають другий гол в порожні ворота киян. Тайм кінчається з наслідком 2:1.

У другій половині гри, не дивлячись на добру гру беків Андрєєва та Обисова (Москва) Кукунецький минаючи трьох аматорів перелаз м'яча Газеті—міцний удар і він в сітці. Ось і зрівнялись—2:2.

Тат матч і закінчився. Відзначимо красиву гру галкіпера Веселовського та іжайта Демонієва (Москва).

З киян—молодий Юхельзона та Грабовського і досить слабу гру Маліж і Хейфіца.

Не зовсім уважно судив матч Пісун.

На другий день на пом'яненому від дощу ґрунті Червоного Стадіону з Москвинами зустрілася команда Радторгслужбовців.

Очевидно стомлені Москвини не показали попереднього темпу гри, але вже на початку першого тайму Демонієв забиває м'яча киян. В другому таймі через необережну гру захисників киян маємо 2 пенальті, один з яких попадає в ворота.

Та хвилини за 20 до кінця Товаровському нещастливо забиває єдиний гол Москві, а на 42 хвилині центр Москви—Фальковіч забиває третій—останній й гол.

Матч закінчився з наслідком 3:1.

Доб'є голов Кочнев (Москва) та Григор'єв і Іцкогський (Київ).

Рівно реферував гру Кукунецький.

Газета «Пролетарська правда» Київ, 22.09.1927.

«МОСКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В КИЕВЕ».

Три междугородних футбольных встречи провели текущим летом московские вузы. Первые две игры были проведены со сборными командами высших учебных заведений Харькова и Ленинграда. Эти обе игры закончились победой московских вузов с одинаковым счетом 2:1. На днях вернулась из поездки в Киев сборная команда вузов Москвы, ездившая туда в ослабленном составе. Первая встреча была проведена со сборной командой киевских вузов. Первая половина игры окончилась со счетом 2:1 в пользу Москвы, и лишь на последних минутах киевлянам удалось забить еще один мяч и свести общий счет игры к ничьей — 2:2. Матч с лучшей командой Киева — совторгслужащими — закончился победой Москвы со счетом 3:1».

Газета «Известия» Москва, 24.09.1927.

28.09. Збірна ВУЗів Харкова — Збірна ВУЗів Москви — 0-2 (0-2).

«СОРЕВНОВАНИЯ МЕЖДУ ВУЗАМИ МОСКВЫ И ХАРЬКОВА».

Сильнейшие легкоатлеты и футболисты Москвы выступили в Харькове на междугородних соревнованиях. От Харькова участвовали не только вузовцы, но и все сильнейшие физкультурники города. Футбольный матч между командами московских и харьковских вузов окончился в пользу Москвы со счетом 2-0.

Из-за ненадежности судейского аппарата, состязания прошли недостаточно организованно».

Газета «Правда» Москва, 2.10.1927.

«Футбольный матч сборных команд Харьков - Москва, несмотря на дождь, собрал несколько тысяч зрителей. Москвичи, проигравшие Харьков в 1924 году, на этот раз разгромили противника, окончив игру со счетом 4:0 и 3:0 в свою пользу. Матч с Ленинградом харьковцы также проиграли со счетом 0-4.

Сборная команда московских вузов сыграла вничью с вузами Киева: счет 2:2. Матч с совторгслужащими - одной из лучших киевских команд - москвичи выиграли со счетом 3-1».

Газета «Правда» Москва, 23.09.1927.

15.10. Збірна профспілок Києва – Збірна профспілок Москви («Тригорка», «Харчовик») – 1-4.

Ідзковський, Тютчев, Байрачний, Фенцель, Швецов, Правоверов, Товаровський, Мокротоваров, Козловський, ?.

16.10. Київ – Збірна профспілок Москви («Тригорка», «Харчовик») – 3-10.

Ямковой, Весеньев, Жданов, Юкельзон, Курбатов, Долгов, Филоненко, Бардадим, Галета, Кукуевичкий, Ковтуненко.

ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ МОСКВА – КИЇВ.

Учора в Київ приїхала найкраща московська футбольна команда. До її складу ввійшли т.т.: Леонов (збірна Москви—Трьохгорка), Лапшин (збірна ОРСР—Трьохгорка), Старостін (збірна Москви—Харчовик), Егоров (збірна Москви—Харчовик), Коротков (збірна МГСПС—РКМ), Дубінін (збірна Москви—Трьохгорка), Григор'єв (збірна Москви—Трьохгорка), Артем'єв (збірна ОРСР—Харчовик), Ісаков (збірна ОРСР—Харчовик), Кануніков (збірна ОРСР—Харчовик) та Прокоф'єв (збірна Москви—Харчовик).

Перший матч відбудеться у суботу в 2-ю квіт.ською збіркою, о 8-й год. на Червоному стадіоні.

Оудитиме секретар Московської колегії суддів—Колесов.

У неділю, о 3-й год. відбудеться матч—Москва—перша збірна Києва. Загальний продаж квитків у Ров. касі ОРСР та в касі Червоного стадіону.

ПОБЕДА «СБОРНОЙ» МГСПС В КИЕВЕ.

Нами вчера была получена от представителя сборной футбольной команды МГСПС тов. В. Кузнецова телеграмма, в которой он сообщает, что футбольная команда МГСПС выиграла первый матч в Киеве со счетом 4:1.

Команда выехала в Киев, имея в основном составе: Леонova, Лапшина, А. Старостина, Егорова, Короткова, Дубинина, Прокофьева, Канунникова, Исакова, Артемьева и Григорьева.

Газета «Пролетарська правда» Київ, 15.10 та «Вечерняя Москва» Москва, 17.10.1927.

ОСТАННІ ФУТБОЛЬНІ МАТЧІ.

У складі першої збірної Москви, що 15-го і 16-го жовтня одвідала Київ, було досить відомих киянам прізвищ. Остільки відомих, що переконання «нашим виступити» було тверде й непохитне.

Але в суботу «виступили» небагато. + 4—1 на користь Москви, такля був почесний наслідок матчу наших молодих спортсменів з другою збіркою Києва в матчі з Москвою 15-го жовтня.

У неділю справи були гірші. В матчі з 1-ю збіркою Києва на долю Москви випав феєричний успіх. У киевські ворота раз-у-раз «сипалися» голи. Тільки за перший хавтайм їх було 8 проти 0!

Другий хавтайм почався з того, що Москва за кілька хвентів забила один гол, через кілька хвентів—другий, потім—третій—одинадцятий... Але цей не було зараховано і він був останній.

На футбольному полі що вільна хвиля тривала боротьба, боротьба за честь 1-ої збірної Києва. + 10—на ж ганьба! І перша збірна не осоромилася.

Вже останніми хвилинами, коли знервовані глядачі лічили, скільки буде Київу «в суху»: 14 чи 16—Київці забивають Москві зряду 3 голи.

Матч закінчився наслідком 10:3 на користь Москви.

Чим взяла Москва? Грають спокійно, не метушаться; м'яч аби-куди подалі не б'ють, а передають (і гарно передають!) своїм, кожен знає своє місце, гарні бігунки—обгоняють наших, як стоячих.

Загальне враження: після австрійців найцікавіший матч. Гр. Старенко.

Газета «Пролетарська правда» Київ, 22.10.1927.

05.11. Одеса – «Харчосмак» Ленінград – 1-2.

12, 13.11. Миколаїв – «Харчосмак» Ленінград – 6-1, 1-1.

«Футбольная команда ленинградских пиццевиков, ездившая для товарищеской встречи с пиццевиками Одессы, имела там две игры. Первый матч с первой сборной Одессы ленинградцы проиграли со счетом 1-2, а второй – со своими товарищами по союзу выиграли 4-2.

На обратном пути ленинградцы сыграли со сборной командой гор. Николаева».

Газета «Красная звезда» Ленінград, 16.11.1927.

1928

ВСЕСОЮЗНИЙ ЧЕМПІОНАТ ЦР ПСО «ДИНАМО»

(7-8.07, Ленінград):

1/2 фіналу: 07.07. «Динамо» Москва – «Динамо» Харків – 0-3 (0-1).

Фінал: 08.07. «Динамо» Ленінград – «Динамо» Харків – 1-0.

«ФУТБОЛЬНЫЕ СОРЕВНОВАНИЯ «ДИНАМО»

7, 8 и 9 июля в Ленинграде были проведены футбольные матчи на приз центрального совета ПСО «Динамо» с участием футбольных команд «Динамо» Москвы, Харькова и Ленинграда. Во всех этих городах «Динамо»

занимает почетное место в рядах лучших футбольных команд. Неудивительно, что на игры «Динамо» съехалось немалое количество первоклассных игроков СССР. Наибольший процент «именитых» игроков пал на команду Харькова, в составе которой оказалось 7-8 игроков сборной Харькова и УССР.

ПОЛУФИНАЛ: Харьков – Москва 3:0.

В полуфинальной игре встретились московская и харьковская команды «Динамо».

В первой играли гг. Чулков, Карпенко, Соколов, Ленчиков, Селин, Столяров, Макаров, Блинков, Павлов и Прокофьев.

У Харькова – Норов, К. Фомин, Кладько, Н. Фомин, В. Фомин, Привалов, Владимирский, Шпаковский, Мищенко, Губарев и Старусев.

Начинают и продолжают играть всю первую половину при проливном дожде. Скользко. Игроки часто падают. Мокрый мяч вырывается из рук вратарей.

На 4-й минуте прорвавшегося Губарева блокируют в штрафной площадке вне границ дозволенного; 11-метровый удар точно пробивается Владимирским и Харьков ведет 1:0.

Мокрый грунт не позволяет еще судить о силе команд, но в игре Харькова сразу же чувствуется большая уверенность. Команда нередко подходит к воротам Москвы и два-три раза создает опасные положения. Чулкову приходится неоднократно вступать в игру и упорно защищаться. Не остается без работы и Норов, проявляющий исключительное хладнокровие и опыт. После Соколова это, пожалуй, один из лучших вратарей Союза ССР. Дождь не позволяет харьковцам использовать полностью свое техническое превосходство, и до перерыва счет остается без изменений.

В дальнейшем обстановка улучшается. Перестает дождь и игра становится интереснее.

Москва в течение первых минут ведет сильнейшую атаку, отражаемую совместными усилиями вратаря и защитных линий Харькова; особенно хороши братья Фомины К. и В. На 10 минуте игра перекидывается к воротам Москвы. Столяров в опасном положении слабым ударом отыгрывается на вратаря, последний не успевает вовремя сделать рывок, и подоспевший Шпаковский направляет мяч в угол. Счет 2:0.

Почти сейчас же прорвавшийся Старусев с 3 шагов от ворот растерянно бьет мяч мимо штанги. Харьковцы играют увереннее. На 24 минуте Старусев на полном ходу сильно посылает мяч к воротам. Мищенко на ходу передает Шпаковскому, сильный удар под верхнюю штангу, и счет становится уже 3:0.

Москвичи реагируют слабым нажимом, но харьковская защита буквально бросается под ноги передовых, не давая им бить по воротам.

Последние четверть часа проходят под знаком полного преимущества Харькова, нападение которого ведет игру мелкой, резкой передачей. Вся команда, подобранная ровно (слабее других левый крайний), нападает весьма дружно. Но и у харьковцев нет точной игры по воротам.

У побежденных слабо играла защита – особенно Соколов; Селин после тяжелой первой половины под конец намотался. Нападение играло недостаточно стройно.

ФИНАЛ: Ленинград – Харьков 1:0.

В финальной игре харьковцы выступили без изменений в своем составе.

За Ленинград играли гг. Соколов, Ежов, Корнилов, Васильев, Батырев, Надуваев, Д. Родионов, С. Родионов, Филиппов, Вобке и Богданов.

Харьковцы после победы чувствуют себя уверенно, что, как известно по опыту, всегда сказывается отрицательно на игре.

Ленинградцы ведут игру, – сказывается усердная игра обоих защитников и Батырева, переводящих сильными и точными ударами мяч на половину противника. Дважды Норов вытаскивает мяч чуть ли не из угла. На 28 минуте центровые неожиданно легко оказываются перед одним вратарем и Филиппов точно вбивает мяч в угол.

Игра приобретает живой, интересный характер. Харьковское нападение вступает в единоборство с ленинградскими защитными линиями, но безуспешно. В особенном ударе в отчетной игре был Батырев, успешно распределяющий игру. При быстром темпе игры противники не перестают грубить, но судья (москвич Карнеев) точно фиксирует все проступки. Нападение попеременно перекидывается к обоим воротам, но у Харькова блестяще отбивается К. Фоминым, доказывая неоспоримое свое право на игру в рядах защиты сборной СССР.

После перерыва харьковцы играют интенсивнее, но не могут пройти ленинградскую защиту, точно прикрывающую передовых. На 7 минуте прорвавшийся, наконец, Губарев слабо бьет на Соколова. Через 15 минут у штрафной площадки Харькова Васильев внезапно сильно ударяет по воротам и Норов с трудом выходит из положения.

Последние 20 минут игры проходят без перемен. Харьковцы чаще нападают, но в целом команда играет слабее, чем с Москвой. Несомненно, тут сказалась утомленность.

Несколько моментов у ворот Ленинграда проходят безрезультатно, хотя однажды Соколов успел поймать мяч на самой лицевой линии. Ленинградцы употребляют все усилия, чтобы сохранить за собой победу, что им в итоге и удается. Трудная игра проведена была судьей вполне удовлетворительно, особенно порадовала знатоков быстрая реакция судьи на грубость игроков».

Журнал «ФИС» Москва, № 28, 1928.

7 и 8 июля в Ленинграде состоялся розыгрыш Всесоюзного футбольного первенства Об-ва «Динамо». На этот розыгрыш была командирована наша 1-я футбольная команда.

Несмотря на дождливую погоду, надежды на большой спортивный интерес этих футбольных встреч оправдались. Как наша команда, так и команды Московского и Ленинградского Об-ва «Динамо» являются сильнейшими командами в своих городах. Большой интерес этих встреч отмечался и Ленинградской прессой.

Раньше, чем говорить о встречах, нужно указать на тот порядок, который был установлен для розыгрыша Ленинградским Об-вом «Динамо» без согласия других участников и представителей Центрального Совета и признанный совершенно неправильным. Неправильность эта заключалась в том, что Ленинград назначил первую игру (полуфинальную) между Харьковом и Москвой, между командами, уставшими с дороги, а в финал — свою команду с победителем первого матча, т. е. с командой, уставшей с дороги и сыгравшей после этого матча в тяжелых условиях — под дождем к тому же.

Москва и Харьков вынуждены были согласиться на игру в порядке, установленном Ленинградом, только потому, чтобы не козачить Ленинградское «Динамо» в конфликты с публикой и в материальный ущерб.

Ниже приводятся интересные и довольно объективные описания матчей, данное в «Листке футболиста» от 13/VII 28 г.:

Харьков (Динамо) — Москва (Динамо) 3:0 (7 VII).

«В полуфинальной игре на приз «Динамо» встретились команды Москвы и Харькова. Обе команды выиграли минушей весной первенство в своих городах; в рядах харьковцев к тому же имеется почти весь состав игроков сборной Харькова и СССР. Ленинградцы впервые оказались у себя в городе свидетелями футбольной битвы команд двух чужих городов. Но дождь... стирательный, совсем осенний дождь, совсем не заботел с этим поспигаться — влага обильно лилась сверху до игры

и во время всей первой половины, так, что игроки промокли, как говорится, до ниточки. Дело началось с того, что прорвавшегося Губарева грубо валят с ног в штрафной площадке, и Владимирский точно вбивает мяч с 11 метров. Москвичи отвечают некоторым нажимом, и Норову приходится вступить в игру. Дождь усиливается, перерождаюсь в ливень, — мяча моментами не видно, игроки скользят и часто ощущают землю не только ногами. Особенно тяжело достается вратарям — мокрый мяч капризно вырывается из рук. Несмотря на такую обстановку, уже в первую половину можно было разобрать даже и невооруженным глазом, что харьковская команда играет гораздо сильнее, однако, сыверный грунт не позволил команде выявить полностью свою силу. После перерыва, когда смолотивался, наконец, дождь, картина получилась несколько иная, за исключением первых минут, когда нападали москвичи. Харьковцы слитно заиграли всеми линиями, команда составлена из однородных игроков, с одинаковыми приемами и стилем игры. Собственно говоря, техника (и очень высокая) заметна только у игроков защиты и полузащиты; особенно удивил своими блестящими ударами К. Фокин. Передовые технически не блещут, но все очень быстро и передают мяч точно и незамедлительно; к концу матча харьковцы разыгрывали москвичей необычайно просто. На 10 мин., благодаря ошибке москвича (Столяров), Шаповаловский получил легкую возможность вбить второй мяч. Через четверть часа классная комбинация Старусев — Минденко — Шаповаловский привела игру уже к счету 3:0 в пользу Харькова. Москвичи моментами переходили в свою очередь в атаку, но особенно, впрочем, чувствительную для блестящих защитных линий Харькова. На 40 мин. Шаповаловский с быстротой, которой могли позавидовать ленинградские передовые, получил мяч от правого крайнего, резко ударяет в ворота, но Чушков успевае отбить удар.

Победа Харьковцу досталась по заслугам».

Ленинград (Динамо) — Харьков (Динамо), (8/VII).

«В финальной игре харьковская команда встретила команду ленинградского Об-ва «Динамо», играющей в составе Соколов, Ежов, Коринков, Батырев, Надувзев, Родионов Д., Родионов С., Филиппов, Выхе и Богданов; харьковцы играли в том же составе, что и накануне. Ленинградцы сразу же берут в работу противников, и игра приобретает чрезвычайно живой характер. Норову приходится играть и играть; удивительно, что при своем большом весе, харьковский вратарь обладает значительной подвижностью. После получасовой работы ленинградское нападение (Филиппов) забивает в ворота первый мяч, оказавшийся и последним в этой игре. Проходит время, харьковцы не имеют результата, и команда начинает нервничать, не будучи в состоянии реализовать своего преимущества. Так и протекают последние минуты игры — Харьков беспорядочно атакует, а Ленинград хладнокровно защищается, широко расходуя время на всякого рода задержки игры. Финальный свисток судьи — и ленинградцы уходят со счетом 1:0 победителями как игры, так и приза Центрального Совета Об-ва «Динамо». Ленинградцы играли с большим старанием, принеся им победу; справедливости ради, отметим, что ход игры сложился весьма благоприятно для команды. Харьковцы, видимо уставшие накануне, играли на этот раз слабее».

Таким образом в результате правильного порядка розыгрыша, установленного Ленинградом, победителем оказалось самая слабая команда — ленинградская, о чем свидетельствует то, что ленинградская команда, заняла у себя четвертое место, а первая ленинградская команда «Пищевики» была побеждена командой Московского «Динамо» со счетом 3:2. Последняя же команда в свою очередь была побеждена нашей командой с солидным счетом 3:0.

Правление нашего Об-ста постановило опротестовать результаты розыгрыша и просить Центр. Совет назначить осеннюю текущего года новый розыгрыш приза его имени.

Товариські матчі:

14.04. Ст. «Харчовиків». 7000 глядачів. Суддя: Л.Чорнобильський (Одеса). Одеса — «Харчовики» Москва — 3-1 (1-1). Голи: ?., О.Штрауб (два). Не реалізований пенальті М.Малхасов (середина 1-го тайму, вище воріт).

15.04. «Харчовики» Одеса — «Харчовики» Москва — 2-2 (0-2).

«МОСКОВСКИЕ «ПИЩЕВИКИ» В ОДЕССЕ.

14 и 15 апреля одесские футболисты встретились с московской командой «пищевиков». Первая в сезоне междугородная встреча с одной из лучших команд Москвы должна была быть для одесской сборной серьезным экзаменом.

Игра с московскими «Пищевиками» (Филиппов, Старостин II и Попов, Леута, Егоров и Баранов, Старостин I, Артемьев, Исаков, Поляков и Михайлов) обещала большой интерес.

Ожидания 7000 зрителей, запрудивших стадион, не сбылись... Игроки не оправдали возлагавшихся на них надежд.

Газета «Динамо» Харків, 25.08.1928.

Первая половина игры кончается со счетом 1:1. После перерыва одесситы, благодаря умелой игре Ал. Штрауба, проводят в сетку гостей еще два мяча, и уходят с поля победителями 3:1.

Состав сборной Одессы: Москвин, Коген и Попов, Кравченко, Пионтковский и Бенген, Р. Штрауб, А. Штрауб, Звенигородский, Малхасов и Михлин.

На другой день встреча весьма посредственной команды одесских пиццевиков с московскими сотоварищами по профессии прошла более живо. Конечно, московские «пиццевики» были значительно сильнее одесских. Но все же гостям многого еще не хватало (в первую очередь стренированности и уверенной тактики); несмотря на преимущество москвичей, матч заканчивается вничью 2:2».

Журнал «ФИС» Москва, № 17, 1928.

21.04. 5000 глядачів. «Райком металістів» Миколаїв – «Харчовики» Москва – 2-6 (1-1). Голи: Ф.Кондратенко (два).

22.04. Миколаїв – «Харчовики» Москва – 1-1 (1-1).

ПРІЗЕД МОСКОВСЬКИХ ПИЦЦЕВИКОВ. — ПОРАЖЕННЯ МЕТАЛІСТІВ

Вже за харківським Динамо 21 и 22 апреля в Николаеве начала сильнейшая московская команда пиццевиков. Первая встреча пиццевичей состоялась с металлистами, выигранная не в лучшем смысле гостями. Стремительного нападения гостей

не выдержала защита металлистов, и пиццевичи проиграли с солидным счетом 1:6.

На следующий день против московской выиграла сборная Николаева. Зрителей собралось до 5.000 чел. Первый мяч получает Москва, но затем вскоре сквитывается; счет 1:1 остается до перерыва. В точном второй половине пиццевичи с большим нажимом стремятся добиться результата, но все их атаки не увенчались успехом. Счетом судьи фиксирует тот же счет 1:1. В команде гостей выделяется своей превосходной техникой и расстановкой мячей игроком Исаков. Защита заставляла желать лучшего. У Николаева заметно была отсутствала сыгранность; из отдельных игроков выделялись Булдаков, Денисов, Грузини и Кондратенко.

Вслед за первой футбольной ласточкой, проездом из Одессы, Николаев посетили московские пиццевики. Встреча с Райкомом Металлистов закончилась крупным поражением николаевцев — 6:2. Играв со сборной Николаева, москвичи встретили равного себе по силе противника и закончили игру вничью 1:1. У москвичей отчетливо выделялся Исаков своей превосходной техникой и расстановкой мячей. Неудачи этих встреч учат николаевцев большему вниманию к «азбуке» футбола и меньшему стремлению к преждевременному участию в серьезных соревнованиях. В. Войтенко

Журнал «ФИС» Москва, № 19, 1928. Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 6, 1928.

26.04. «Водники» Київ – «Харчовики» Москва – 1-4.

29.04. Ст. «Червоний стадіон». «Харчовики» Київ – «Харчовики» Москва – 0-9 (0-1).

30.04. «Желдор» Київ – «Харчовики» Москва – 0-4 (0-2).

02.05. Ст. «Червоний стадіон». «Райкомвод» Київ – «Харчовики» Москва – 1-4 (1-2).

МАТЧІ МОСКВИЧІВ З КИЯНАМИ.

Масно вже наслідки футбольних матчів московських харчовиків з найкращими командами Києва. Матч з залізничниками закінчився наслідками 4:0 і з водниками 4:1 на користь москвичів.

Обидва матчі, що притягли до себе величезні юрби глядачів, наочно виявили київських футболістів. Як у залізничників, так і у водників вже відбувається напад. Краще тримається оборона. Хоч водники грали жвавіше, настирливіше, з більшою ініціативою, проте й їм бракувало тренування, щоб в гідну оборонитися від такої сильної команди, як московські харчовики.

Щодо гри москвичів, то крім певного єднання, так би мовити, ансамблю в грі, вразив всіх цілковитий розв'язаний спокій гри. В них першорядна передача та неослабкий рівний темп, зокрема під час нападу. Правда, граючи з водни-

ками, вони не дотримали коректності, дові властиво їм.

Загалом можна з певністю запам'ятати, що останні матчі не пройнуть непомітно для київських футболістів: чималому вони навчатися на них.

З київських гравців треба відзначити молодого бекса Свирідовського (залізні), що вперше грав у першій команді дало це не погано. Ш.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ СЬЯТА ФІЗКУЛЬТУРИ.

Сьогодні, в день свята фізкультури, буде загально-міська демонстрація фізкультурників та масові виступи на Червоному стадіоні. У святі беруть участь фізкультурники, стрілецькі гуртки, шовкери, козони учнів Соцвиху та червоноармійські частини. Демонстрація почнеться об 11^{1/2} год. ранку на площі ІІІ інтернаціоналу — вул. Воронського й далі до Червоного Стадіону.

Газета «Пролетарська правда» Київ, 6.05.1928.

«ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИКИ ПОБИЛИ В ФУТБОЛ СБОРНУЮ КОМАНДУ ЕНАКИЕВО.

Футбольная команда клуба железнодорожников с целью тренировки перед окр. Спартакиадой, выезжала для игры в Енакиево.

Против команды «ЖД» Енакиево выставила свою сборную команду. Сыграно было 2 матча. Оба они выиграны железнодорожниками.

Первый со счетом 8-0, второй 3-1. Сейчас команда «ЖД» выехала в Константиновку».

Газета «Красное знамя» Таганрог, 16.05.1928.

Футбольный матч Москва—Киев

Команда пицчериков г. Москвы — одна из лучших в СССР. Кроме «имен» в этой команде налицо удивительная сыгранность, коллективность.

Встреча московских пицчериков, после их турне по Украине (Одесса, Николаев), с киевскими соотечественниками по soccer не представляла большого спортивного интереса, ибо киевские пицчерики, сравнительно, очень слабая к-да.

Однако, первую половину игры киевляне держались на слуху. «Выложили» все, боролось отчаянно и к перерыву результат был только 1 : 0 в пользу Москвы.

Вторая половина проходила при ярком преимуществе разыгрывавшихся москвичей, которые один за одним забивали мячи в ворота киевлян и свели игру с солидным счетом 9 : 0.

Москвичи, как и в прошлый раз, показали большое умение владеть мячом, передавать мяч преимущественно по земле, и красивые и порывистые их комбинации почти всегда завершались «мертвыми» шутами в гол.

Молодые футболисты-пицчерики г. Киева, конечно, не могли противопоставить какой-либо серьезной силы такому сопернику.

В заключение приходится с горечью отметить, что до сих пор на Кр. Стадионе царит во время матча такой «порядок», что даже московские гости жаловались. Мальчишки бегают по полю, около ворот стоит толпа «звоняка», перед концом матча, т. е. минут за десять, публика бросается к полю и останавли-

ся у самой ленточки, мешая играть и смотреть.

И. С. И.

Сегодня, в 5 часов, состоится вторая встреча московских пицчериков с киевскими железнодорожниками. Сегодня москвичи будут играть в следующем составе. В голу Фалишнев (сборная Москвы), беки: Старостин Александр и Попов; харбежи: Егоров (сборная Москвы), Старостин Андрей, Леута (сборная Москвы); форварды: Старостин Николай, Агтемьев, Исааков, Каннишков (сборная СССР) и Поляков.

В среду, 2-го мая предполагается встреча москвичей с водниками.

Приезд тов. Озерского

В Киев прибыл председатель Украинизации тов. Озерский.

Маленькая хроника

✦ Оргбюро съезда акушерок-гинекологов возбудило ходатайство перед президиумом Горьковского о предоставлении делегатам съезда права бесплатного проезда трамваем на все время работы съезда — с 21-го по 26-ое мая в Киеве.

✦ Всеукраинская Академия Наук получила приглашение делегировать своих представителей на созываемый крымскими Совнаркомом съезд по изучению производственных сил Крыма. Съезд состоится 6—10-го мая в Симферополе.

Газета «Вечерний Киев» Київ, 30.04.1928.

13.05. Ленинград — Николаев — 3-2.

14.05. Ленинград-2 — Николаев — 0-0.

Ленинградский Областной Совет Физической Культуры

Стадион им. В. И. ЛЕНИНА (Петровский парк)
МЕЖДУГОРОДНИЕ МАТЧИ

ФУТБОЛ

НИКОЛАЕВ — ЛЕНИНГРАД

13 МАЯ 1928

Состав: Ферузо, Денисов, Булгаков, Деркаченко, Грушин, Цофнас, Полянский, Смоленский, Печеный, Кондратенко, Гичкин.

Понедельник, 14-го мая, в 6 час. вечера

НИКОЛАЕВ — ЛЕНИНГРАД

Состав: Ферузо, Денисов, Булгаков, Орловченко, Грушин, Цофнас, Полянский, Смоленский, Печеный, Кондратенко, Гичкин.

ВХОДНАЯ ПЛАТА: для членов профсоюза, учащихся и рабочих — 5к., для прочих — 75 к. Нумерованные места на трибунах — 1 р. Предварительная продажа билетов в магазинах спорт-принад. АСПО и ПБФ (до 25 октября № 23 и № 57).

Матч состоится при любой погоде

Ленинградский Областной Совет Физической Культуры

ПЕРВЫЕ МЕЖДУГОРОДНИЕ ИГРЫ

В воскресенье 13 мая в 1 ч. на Стадионе им. Ленина состоится игра

ЛЕНИНГРАД — НИКОЛАЕВ

(1 сборная) (1 сборная)

Состав: Саволов, Гостев, Штуккин, Филиппов, Батырев, Гусакон, Григорьев, Бутусов М., Емельянов, Кузков, Богданов.

Судья В. Бутусов.

В понедельник 14 мая в 6 часов там же

Николаев (1 сборная) — Ленинград (2 сборная)

Состав второй сборной А-да Савинцева, Бутусов П., Топтало, Петров, Вонот, Васильев, Егоров, Мурашев, Исааков Г., Родионов, Казаринов.

В приезде Николаева.

Команда Николаева сейчас является одной из сильнейших команд Украины, с успехом выступившая в 1927 году против Харькова и Одессы. В прошлом сезоне Николаев у себя дважды победил Ленинградские команды отдельных клубов, при чем Ленинградцы наилучшим образом отыгрались об игре Николаева. В составе Ленинградских команд в командной минуте могут появиться незначительные изменения. В команде Николаева игроки, прошедшие службу в высшем классе, являются в основном из группы в группе. В числе игроков Николаева: Елис, Корсаков, Артемьев и др.

Газета «Спартак» Ленинград, 11.05.1928.

Праздничная погода, праздничное настроение... Вместительные трибуны стадиона им. Ленина заполнены до отказа. Знатоки называют какую то внушительную цифру: не то 8, не то 9 тысяч зрителей.

В активе к-ды Николаева победы над Ленинградскими пиццевиками (6:1), сборной командой ДФК (4:2 и 2:0), ничья с пиццевиками-москвичами (1:1) и почти равная борьба с Харьковом. Исход первой встречи обоих городов становится более гадательным, когда делается известным окончательный состав ленинградской команды, претерпевший значительные изменения после тренировки сборных 9 мая (закончилась в пользу 2-й сборной со счетом 3:2). Некоторое недоумение вызывает линия нападения, в которой из 5 игроков трое... правых крайних, из них Родионов играет по специальности, Григорьев подвигается на месте правого среднего, а Егоров перекинут на левый край. В защите необычная комбинация: Штукин и Топталов (ЛОСПЕ), в воротах Савинцев заменяет Соколова, как всегда «саботирующего» в начале сезона.

Ровно в 1 час 30 мин., как указано в афишах (о, если бы так было всегда!), разворачивается торжественный церемониал встречи двух городов.

Николаевцы нападают спокойно, не пугаясь величия хозяев, сразу же обнаруживая наличие недурного технического багажа. Можно ожидать продолжительной ровной борьбы, но вопреки практике междугородных встреч, решающихся обычно во второй половине, ход игры быстро приводит ее к выигрышному положению для Ленинграда. На 18 минуте последний ведет уже игру со счетом 3:1 в свою пользу. По началу Григорьев, получив передачу чуть ли не в площади ворот, посылает в них мяч несильным ударом, достигающим, однако, цели. Мяч на центре. Николаевцы моментально проводят с участием всей центральной тройки тонкую комбинацию, которую Кондратенко (прав. средн.

Праздничная погода, праздничное настроение... Вместительные трибуны стадиона им. Ленина заполнены до отказа. Знатоки называют какую то внушительную цифру: не то 8, не то 9 тысяч зрителей.

В активе к-ды Николаева победы над Ленинградскими пиццевиками (6:1), сборной командой ДФК (4:2 и 2:0), ничья с пиццевиками-москвичами (1:1) и почти равная борьба с Харьковом. Исход первой встречи обоих городов становится более гадательным, когда делается известным окончательный состав ленинградской команды, претерпевший значительные изменения после тренировки сборных 9 мая (закончилась в пользу 2-й сборной со счетом 3:2). Некоторое недоумение вызывает линия нападения, в которой из 5 игроков трое... правых крайних, из них Родионов играет по специальности, Григорьев подвигается на месте правого среднего, а Егоров перекинут на левый край. В защите необычная комбинация: Штукин и Топталов (ЛОСПЕ), в воротах Савинцев заменяет Соколова, как всегда «саботирующего» в начале сезона.

Ровно в 1 час 30 мин., как указано в афишах (о, если бы так было всегда!), разворачивается торжественный церемониал встречи двух городов.

Николаевцы нападают спокойно, не пугаясь величия хозяев, сразу же обнаруживая наличие недурного технического багажа. Можно ожидать продолжительной ровной борьбы, но вопреки практике междугородных встреч, решающихся обычно во второй половине, ход игры быстро приводит ее к выигрышному положению для Ленинграда. На 18 минуте последний ведет уже игру со счетом 3:1 в свою пользу. По началу Григорьев, получив передачу чуть ли не в площади ворот, посылает в них мяч несильным ударом, достигающим, однако, цели. Мяч на центре. Николаевцы моментально проводят с участием всей центральной тройки тонкую комбинацию, которую Кондратенко (прав. средн.

Николаева) заканчивает хорошо сплассированным в угол ударом. Второй мяч, забитый Ленинградом (опять Григорьев закончил передачу от пары Бутусов-Иванов) и, особенно третий, скомбинированный Бутусовым, во время передавшим мяч Иванову на вырыв, показали, что защита Николаева ведет игру тактически неправильно. Не распределив между собой ролей в смысле блокировки нападающих, николаевские защитники и полузащитники помогли ленинградским передовым легко козырять на этот раз длинной и низкой передачей. Если добавить, что гости отнюдь не с азартом старались отнимать мяч у противников, станет понятной та атмосфера легкой и свободной для ленинградцев игры, которая быстро установилась на поле. Отсюда и кажущаяся слаженность в игре центральной тройки Ленинграда, которая, имея против себя московскую или хотя бы харьковскую защиту, едва ли смогла бы устроиться с таким же комфортом. Наученные горьким уроком первых минут, николаевцы в дальнейшем сопротивляются успешнее. Во второй половине в этом на помощь приходит и вратарь команды (Войтенко), которому удается не раз спасти свои ворота. В сравнении с защитой николаевского нападения выигрывает — быстрая передача, легкая ориентировка в любом положении, почти виртуозная остановка мяча, но, увы, нет выработанных ударов, без которых не имеет смысла самая блестящая комбинация. Ленинградская полузащита, поддержанная обоими защитниками, как то хорошо подошедшими друг к другу, легко противостоит немногим натискам николаевских передовых.

За 3 секунды (буквально) до финального свистка судьи, прошедшего игру — под стать обстановке — легко и спокойно, центр Николаева (Полегенький) успевает забить второй мяч, добиваясь для своей команды почетного поражения со счетом 2:3. Игра со II сборной Ленинграда на другой день закончилась счетом 0:0.

Журнал «ФИС» Москва, 19.05.1928.

Николаева) заканчивает хорошо сплассированным в угол ударом. Второй мяч, забитый Ленинградом (опять Григорьев закончил передачу от пары Бутусов-Иванов) и, особенно третий, скомбинированный Бутусовым, во время передавшим мяч Иванову на вырыв, показали, что защита Николаева ведет игру тактически неправильно. Не распределив между собой ролей в смысле блокировки нападающих, николаевские защитники и полузащитники помогли ленинградским передовым легко козырять на этот раз длинной и низкой передачей. Если добавить, что гости отнюдь не с азартом старались отнимать мяч у противников, станет понятной та атмосфера легкой и свободной для ленинградцев игры, которая быстро установилась на поле. Отсюда и кажущаяся слаженность в игре центральной тройки Ленинграда, которая, имея против себя московскую или хотя бы харьковскую защиту, едва ли смогла бы устроиться с таким же комфортом. Наученные горьким уроком первых минут, николаевцы в дальнейшем сопротивляются успешнее. Во второй половине в этом на помощь приходит и вратарь команды (Войтенко), которому удается не раз спасти свои ворота. В сравнении с защитой николаевского нападения выигрывает — быстрая передача, легкая ориентировка в любом положении, почти виртуозная остановка мяча, но, увы, нет выработанных ударов, без которых не имеет смысла самая блестящая комбинация. Ленинградская полузащита, поддержанная обоими защитниками, как то хорошо подошедшими друг к другу, легко противостоит немногим натискам николаевских передовых.

За 3 секунды (буквально) до финального свистка судьи, прошедшего игру — под стать обстановке — легко и спокойно, центр Николаева (Полегенький) успевает забить второй мяч, добиваясь для своей команды почетного поражения со счетом 2:3. Игра со II сборной Ленинграда на другой день закончилась счетом 0:0.

Газета «Спартак» Ленинград, 18.05.1928.

16.05. Ст.ім. Томського. 5000 глядачів. «Харчовики» Москва – Миколаїв – 0-3 (0-2). Голи: Полегенький (20, пен.), Ф.Кондратенко (36), О.Старостін (69, автогол)..

«ПОРАЖЕНИЕ МОСКОВСКИХ ЧЕМПИОНОВ.

Сборная Николаева выиграла у пиццевиков 3:0.

Вторыми иногородними гостями, посетившими Москву перед началом календаря, явились николаевские футболисты, возвращавшиеся после двух игр в Ленинграде. Гости не без успеха выступали в прошлом году против Харькова и Одессы и являются одной из сильнейших южных команд. На этот раз выступление их прошло значительно успешнее, чем предыдущее их посещение Москвы в 1925 году, когда они проиграли две игры: ОППВ со счетом 0:2 и второй сборной Москвы 2:4. Несмотря на скверно организованную рекламу, на трибунах стадиона пиццевиков вместилось до 5000 зрителей.

Состав сборной Николаева: Войтенко, Денисов, Булгаков, Козлов, Грушин, Дергаченко, Гичкин, Кондратенко, Полегенький, Смоленский и Печеный. Хозяева поля выставили свой обычный состав, заменив поврежденного при игре с «Динамо» Старостина 1 Поляковым.

Начавшие игру пиццевики на короткое время берут инициативу в свои руки и подходят к воротам Николаева; вскоре же гости оправляются и в свою очередь переводят мяч на половину хозяев поля, заставляя усиленно работать защиту пиццевиков.

Нападение Николаева, неплохо комбинируя на середине поля, проявляет медлительность перед воротами противника, что не дает возможности использовать ряд удачных моментов. Николаевцы забирают полностью инициативу игры, при явно выраженном сочувствии зрителей. Игра проходит безрезультатно до 20 минуты, когда прорвавшийся правый край дает хорошую передачу назад. Мяч принимает центр нападения – Полегенький, остающийся один на один с Филипповым. Неминуемый удар по воротам предотвращает Егоров, грубо сбивающий Полегенького с ног, за что Николаев получает право на 11-метровый удар, после которого мяч, под шумное одобрение зрителей ставится на центр поля. Успех противника действует деморализующе на пиццевиков, нападение которых окончательно расклеивается; защита и полузащита начинают играть гурьбой у своих ворот, совершенно не думая о какой-либо командной игре. Канунников и Артемьев играют слабо; большинство попыток единоборства с противником кончается для них неудачей. Края крепко прикрываются полузащитой Николаева, и их робкие попытки принять участие в игре к результату не приводят. Преимущество Николаева делается явным. Отчетливая командная игра николаевского нападения и полузащиты почти все время держит под угрозой ворота пиццевиков. На 36 минуте хорошая комбинация на правом краю дает возможность Николаеву после удара Кондратенко забить еще один мяч. Остающееся до перерыва время результата не дает, и первая половина игры знаменуется двумя сухими мячами в ворота москвичей. После перерыва игра в течение 20 минут носит более ровный характер, чем в первой половине, но потом вновь начинается чувствоваться превосходство Николаева. На 21 минуте Исаков производит первый хороший удар по воротам Николаева, но отличный бросок Войтенко не дает возможности пиццевикам «размочить сухую». Игра вновь переходит на половину пиццевиков, и вновь нападение Николаева обнаруживает некоторую растерянность на штрафной площади: два, три верных, казалось бы, мяча минуют ворота пиццевиков. Через три минуты Филиппов допускает грубейшую ошибку, схватывая мяч в руки вне пределов штрафной площади; в результате мяч, направленный штрафным ударом с левой стороны на правую, проходит потом в ворота. Счет 3:0. Игра представляет собой картину полного перевеса Николаева; единственный опасный момент у ворот Николаева после углового удара на 42 минуте успешно ликвидируется Войтенко. Перед концом игры Гичкин забивает четвертый мяч, который не засчитывается из-за касания рукой. Финальный свисток судьи фиксирует блестящую победу гостей. Безусловно, николаевцы сделали большие успехи с 1925 года и в настоящее время представляют собой сильный, сформировавшийся коллектив, правда, не лишенный некоторых недостатков, но все же с успехом могущий конкурировать с московскими и ленинградскими командами. Что крайне выгодно отличало игру Николаева в отчетном соревновании, это – явно выраженная воля к победе, уверенные броски на мяч и энергичная борьба за обладание им. Наилучшее впечатление оставляет линия нападения, достаточно быстрая, но, к сожалению, недостаточно умеющая играть вблизи ворот противника. Всю команду в целом выгодно отличает отсутствие желания бить «на эффект». Неплоха полузащита, но оценить ее полностью затруднительно (вследствие «гробовой» игры нападения пиццевиков); взаимодействие со своим нападением налицо, и в чем можно ее упрекнуть, это только в неэкономном расходовании сил. Вратарю Войтенко не пришлось много играть, но, судя по его хорошей хватке, уменья играть впереди ворот, в его лице мы имеем игрока высокого класса. Пиццевики как в целом, так и в отдельности играли плохо; их поражение надо признать абсолютно заслуженным. Бросалась в глаза необъяснимая самоуверенность игроков в личных качествах, шедшая вразрез с интересами команды и которая никоим образом не может служить залогом успеха в предстоящем календаре».

Журнал «ФИС» Москва, 26.05.1928.

«ПОРАЖЕНИЕ МОСКОВСКИХ ПИЦЦЕВИКОВ. Вчера на стадионе им. Томского (Петровский парк) состоялся футбольный матч московских пиццевиков, выигравших прошлогоднее первенство Москвы по футболу, с одной из лучших команд Украины – города Николаева.

Этой весной московские пиццевики сыграли с Николаевом вничью – 1:1. Сейчас команда Николаева побывала в Ленинграде, где первая сборная Ленинграда у них с трудом выиграла при небольшом преимуществе – 3:2, а матч второй сборной команды Ленинграда был закончен вничью – 0:0, почему встреча николаевцев с пиццевиками представляла значительный спортивный интерес и привлекла большое количество зрителей.

С первых же минут команда Николаева берет инициативу в свои руки и в продолжение двух хавтаймов «сидит» на воротах у растерявшихся пицеевиков. Пицеевики играли плохо. Даже трудно поверить, что эта команда была победительницей в прошлое воскресенье над одной из лучших московских команд – «Динамо». В первой половине игры николаевцы забивают два мяча в ворота пицеевиков. Во второй половине игры третий гол неудачно делает в свои ворота пицеевик Александр Старостин. И перед самым концом игры николаевцы забивают четвертый мяч и получают вполне заслуженную победу.

Необходимо отметить тот факт, что высокий класс футбола начинает прививаться не только в столичных городах, но и в провинции. А это говорит уже за то, что за 10 лет революции мы сильно выросли в спортивном отношении».

Газета «Известия» Москва, 17.05.1928.

«Междугородная встреча футболистов.

Сегодня в 5 часов 30 минут на стадионе им. Томского (Ленинградское шоссе, д. № 29) состоится междугородная встреча по футболу между сборной командой города Николаева (Украина) и командой пицеевиков. Команда города Николаева является одной из сильнейших команд Украины».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 16.05.1928.

26.05. Збірна профспілок Києва-2 – Нижня Австрія – 0-3 (0-2).

27.05. Ст. «Червоний стадіон». Суддя: В.Світоч (Київ). **Збірна профспілок Києва-1 – Нижня Австрія – 2-2 (0-0).** Голи: Кукуєвицький (60), Галета (80).

Ідзковський, Весеньєв, Свиридовський, Юкельзон, Байрачний, Фенцель, Філоненко, Галета, Кукуєвицький, Подгаєцький, .?..

29.05. «Райкомвод» Київ – Нижня Австрія – 1-1. Гол: Галета (30).

«В субботу, в 7 час. 50 мин. утра, шепетовским поездом в Киев приезжает группа австрийских спортсменов, которые примут участие в футбольных матчах 26 и 27-го.

Группа австрийских спортсменов также ознакомится с предприятиями и достопримечательностями города. Заграничных гостей на вокзале встретят представители бюро физкультуры ООПС, Скрсофика и других общественных и профессиональных организаций».

Газета «Вечерний Киев» Київ, 24.05.1928.

«ПРИЇЗД АВСТРІЙСЬКОЇ ФУТБОЛЬНОЇ КОМАНДИ.

До Києва 2-го

травня має приїхати збірна футбольна робітничка команда Австрії. Цього року склад цієї команди на багато дужчий ніж торік. До складу команди виділено найкращих футболістів з 5 найдужчих робітничих футбольних команд Австрії.

Торік виступи австрійської команди в СРСР закінчилися великою перемогою. Наслідки змагань цієї команди в СРСР такі: у Києві 2-0, Дніпропетровському 6-1, Харькові 2-0, у Москві з збірною командою РСФРР 3-2.

До складу австрійської робітничої футбольної команди цього року входять такі футболісти: Марачек, Крейчі, Шнейдер, Вірч, Фінс 2-й, Штеммер, Райтер, Музіль, Вінтер, Краль, Прейер. На чолі команди Юліус Вагнер.

Слід відзначити, що центральна спілка спорту та фізкультури Австрії намагалася зірвати цю подорож австрійських футболістів до СРСР, але австрійські футболісти скликали спеціальну конференцію, на яку зібралось до 1200 учасників, і на цій конференції одностайно ухвалили подорож до СРСР.

Матчі відбуватимуться на Червоному стадіоні 26-го та 27-го травня. Робітничка театральна каса від сьогодні одкриває попередній продаж квитків за пільговими цінами».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 22.05.1928.

«Перша зустріч австрійської робітничої команди з радянськими футболістами була в Києві на нашому Червоному стадіоні. Може це й спричинилося до певної врочистості, до піднесених привітань «фізкульт-ура!», а більше – до ледве помітного збентеження київських футболістів перед гостями.

Хоч киянам тепер доводиться змагатися не з такими сильними супротивниками, як оце недавно з московськими харчовиками, проте ініціатива відразу переходить до гостей. Досить чіткою, вірною передачею вони щільно наближаються до воріт киян. На 25-ій хвилині австрійці забивають до сітки киян перший, а через 13 хвилин другий гол. У гостей добре виділяється спритний центр-хавбек (Фінц І). Беки та центр-нападу Музіль.

Другий хавтайм, хоч темп гри зменшився, проте ще більше виявляє переваги добре витренованої команди гостей. Перший матч, в якому австрійці грали за складом: - Дойнер (голкипер), Шолле та Кречі (беки), Циска, Фінц І. Фінц II (хавбеки), Краль, Прейер, Музіль, Гандергав, Вінтер К. (напад), - закінчився поразкою киян з рахунком 3-0.

Другий матч, на якому кияни грали куди краще та інтенсивніше, закінчився 2-2.

Зустрічали австрійців з піднесенням не тільки як гостей, а й як добрих, першорядних спортсменів».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 29.05.1928.

Международный футбольный матч Австрия-Киев

Ровно в 6 час. вечера судья Прокофьев дает первый свисток. Под музыку пен-той выходят обе к-ды на поле.

Гости-австрийцы в красных рубашках и трусах.

Киевляне (вторая сборная) в желтых рубашках и белых трусах.

Капитан киевской к-ды подносит букет цветов капитану к-ды австрийцев.

Традиционные приветствия «физкультура!», Интернационал. В 6 час. ю. м. матч начинается.

Инцидент сразу переходит к гостям, которые четкой, верной маспривкой по земле продвигаются к киевским воротам.

Защита Киева как-то теряется, играет кучей, мешает друг другу.

Мазки, срезки, удары в корнер.

На 13 минуте, однако, киевское нападение делает попытку атаковать австрийцев. Сильный шут Товаровского... мяч проходит мимо ворот.

Постепенно киевляне разыгрываются.

Усиленно, хотя не всегда с одинаковым успехом, работают оба бека. В полузащите резко играет «выдающийся» Шуван, хорошо отбрасывающий мяч, по недостаточности верно, «свечка» подающий его вперед нападению.

Безопасно слаб Пигулевский. Не клеится игра у Кольцова, который заметно выдохся и отстает от темпа игры. Хуже всего дело обстоит в нападении. Здесь царит полнейший разлад. Без смысла в пользу суетится Товаровский, совсем не видно элементарного умения владеть мячом у Рейнгольда. Сплошные «мазки» и полное бессилие и безразличия у Гальбурта.

Бесполезные драпанье яггой у Ковтушенко.

У австрийцев заметно выделяются горячий, неутомимый центр-хавбек Финц! четко и расчетливо играющий левый бек прекрасно владеющий мячом правый хавбек в центре нападения Музил, которому хорошо поддерживает левый фланг.

На 21 минуте Ковтушенко в Гальбурт выпускает прекрасный случай бить гол с подачи Шенцова.

На 25 минуте при «пассивном» сопротивлении защиты, которая до конца безучастно наблюдала за комбинацией, ра-

зыгрываемой центром и левым высидом австрийского нападения—шорная гол проходит в сетку Киева. Аплодисменты. Австрийцы жмут руку забившему гол товарищу. Это их традиция.

Новый нажим. австрийцев ликидирует хорошей игрой вратаря Федорова. Киевляне переходят в наступление. Правый крайний нападения Шенцов подает несколько хороших мячей к голу. Австрия, но Гальбурт или отдает подученный мяч защите или выбивает его обратно в поле.

На 38-й минуте киевляне получают второй гол, забитый центр-форвардом Австрии.

Результатом 2—0 в пользу Австрии кончается первая половина игры.

Вторая половина проходит при заметном преимуществе гостей, которые не могут увеличивать счет, главным образом, из-за некоторой своей медлительности.

Постепенно, темп игры падает. Опасные моменты у обеих ворот спасают голкиперы.

Несколько «отчаянных» мячей берет голкипер Австрии.

За четверть часа до конца левый крайний нападения Австрии, воспользовавшись «мазком» защитника Захарова, проводит третий гол киевлянам.

Счет 3—0, в пользу Австрии. Первая встреча австрийской рабочей к-ды на территории СССР с советскими футболистами окончилась их победой. Австрийцы играли в таком составе:

Дойлер (голкипер), Шолде и Кречя (беки), Циска, Финц I и Финц II (хавбеки), Край, Пренер, Музил, Гандергаз, Винтер К. (нападающие).

Судил матч Прокофьев.

И. С. И.

Второй матч окончился со счетом 2—2.

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ

АВСТРИЯ — РАЙКОМВОД

Завтра 29-го мая на Красном стадионе состоится матч между австрийской рабочей футбольной командой и 1-ой командой Райкомвода. Весь чистый сбор поступит в специальный фонд МОПР'а — «Ответ киевских рабочих на арест Бала Куна».

Билеты продаются в рабочей кассе ОСИУ. Все пропуски и контрмарки действительны.

Начало матча ровно в 8 часов.

Футбольный матч Австрия—Киев

Во вторник 29 мая на Красном стадионе играли австрийцы и киевляне, последний матч.

Против к-ды Австрии играл «смени-он» прошлогоднего осеннего первенства по футболу Райкомвода. Гости и киевляне (много на них играли за сборные к-ды) играют в медленном, срывном темпе. Чувствуется у игроков обеих к-д некоторая усталость.

Первое время матч почти не переходит с половины поля, которую занимают австрийцы, но через 10 минут нападать начинают австрийцы.

И киевляне, и австрийцы в нападении не используют ряда прекрасных возможностей. Хорошие подачи с края, проигрыши, удары в гол, но результата нет. На 40 минуте Халатников (вратарь киевлянок) берет «мертвый» мяч, но через 2 минуты левый высид Австрии все же забивает гол киевлянам. До перерыва счет 1—0, в пользу Австрии.

Вторая половина вначале показывает определенное превосходство киевлян.

Вратарь Австрии берет угловой мяч, пробитый с одиннадцати метров (штр. удар). Удары в гол у нападения киевлянок очень слабы. Порою хорошо пропеленная комбинация «разбивается» у самых ворот слабым пущом нападающих киевлянок.

У австрийцев хорошо работает центр-хавбек финц I, голкипер и левый фланг нападения. На 30 минуте с подачи Филиппа левый крайний нападения киевлянок, Вочков бьет в гол. Голета головой перехватывает мяч и он идет через руки голкипера в сетку.

1—1. Этот счет остается до конца.

Ничья.

Судил матч капитан австрийской команды Шолде.

После матча в гостинице «Палас» состоялся товарищеский банкет киевских футболистов, чествовавших рабочих гостей из Австрии.

О приветствиями выступил представитель ВФФУ Украины, представитель Опрсофит'а, представитель МОПР'а Киевщины.

На приветствиях киевских фланк-турников и руководящих общественных организаций горячо отвечали представители к-ды Австрии.

Вечер закончился совместным пением песни: «Смело, товарищи, в ногу, «Дубинушка» и др., плеском пашон. тапцев.

Сегодня в 6 ч. веч. на пароходе австрийцы уезжают в Дисенроттерек.

Газета «Вечерний Киев» Київ, 28 та 30.05.1928.

«В 6 час. 15 мин., в воскресенье 27 мая по свистку судьи начинается матч рабочей к-ды. Австрии и первой сборной Киева ООПС. Обе команды сразу берут быстрый темп.

Первыми оказываются у ворот противника австрийцы. Их удачная комбинация, однако, завершается неудачным ударом по голу.

Играют резко, моментами грубо.

Резкий свисток судьи то и дело фиксирует штрафные удары за грубость той и другой стороне.

Силы к-д в общем разные. Мяч с одной половины поля быстро переходят на другую. Нападают поочередно. В обеих к-дах хорошо держится защита.

Спокойно и четко забирает мяч левый бек Австрии. Блестяще, изумительными прыжками правый бек киевлян Свиридовский перехватывает верхние мячи.

Крепко ловит мяч вратарь австрийцев.

Мягко, красиво берет мячи голкипер киевлян Идзковский.

На 13 минуте «пенальти» в ворота Австрии, Кукуевичкий «джентельменски» отдает мяч в руки голкипера.

Через 4 минуты за грубость левого бека Австрии судья дает еще одиннадцатиметровку в их ворота. Гости протестуют. Судьи и игроки не могут объясниться. На поле выбегает переводчик. Инцидент улажен.

Судья отменяет свое решение. Вместо пенальти – свободный удар.

Киевляне постепенно забирают инициативу в свои руки, но слабая помощь полузащиты нападения и, особенно, неудачная игра форвардов не позволяет киевлянам завершить свои атаки голом. Первая половина игры кончается без результата 0-0.

После перерыва на 15-ой минуте Подгаецкий дает Кукуецкому хороший пас вперед. Тот умело обводит защитников и в самый угол ворот Австрии проходит первый мяч.

Напор Киева усиливается. Гости нервничают.

Мяч то и дело подходит к их воротам и только хорошая игра вратаря Дойнера спасает положение.

На 30 минуте один из форвардов бьет сильный низовой шут в ворота Киева. Голкипер делает бросок, но достает мяча, который проходит в угол ворот.

Не прошло и 5 минут, как резким броском Галета проходит линию защитников и счет становится 2-1. Игра оживляется.

Австрийцы напрягают все усилия, чтобы отквитать полученный гол и свести игру в ничью. Это им удается, в ворота Киева бьют штрафной удар. Мяч за которым бросается киевский голкипер, внезапно меняет направление и бьет руки киевского защитника, проходит в ворота.

Счет 2-2 остается до конца игры.

Второй матч, несмотря на «нервный» счет, безусловно проходил с преимуществом Киева. Австрийцы, за исключением отдельных игроков: голкипера, левого бека и полузащитника – играли пассивно.

У киевлян очень хорошо играл Свиридовский. Из остальных можно отметить: Идзковского, Весенева, Фенцеля, Галету и, пожалуй, Подгаецкого.

Хорошо судил Свиточ».

Газета «Вечерний Киев» Київ, 29.05.1928.

Высший совет физической культуры получил сведения о точном составе футбольной команды Нижней Австрии, состоящей из лучших игроков всех рабочих спортивных клубов. Игра предпологается быть исключительно интересной.

В составе команды находятся два вратаря; один из них – Штеллер, 26 лет, вратарь, играл несколько раз в международных матчах, состоит членом первоклассного спортивного клуба «Нордверден». Другой – Никель, ткач, член сильнейшего клуба «Марсенталь».

Один из лучших игроков Нижней Австрии, защитник Вас, 28 лет, служащий обувной фабрики, состоит членом клуба «Эрла-Аматорий». Он был в СССР в 1927 г. Другой защитник – Сивел, 21 г., обойщик, член первоклассного клуба «Хорланд», на международных матчах выступает впервые.

В линии полузащиты находится Вейнгуст, 24 лет, слесарь, член рабочего и военно-спортивного объединения «Штокерау». Второй полузащитник – Сави, который в СССР приезжает впервые, состоит членом сильнейшего клуба «Форвертс». Третий полузащитник – Тетреф, 20 лет,

точильщик, член рабочего и военно-спортивного объединения Штокерау. Он принимал участие в посадке в СССР в 1927 г.

В линии нападения – Нейман, 22 лет, чернорабочий, член клуба «Форвертс»; 21-летний вратарь Лейхтер, член клуба «Аэкамцинг», в СССР еще никогда не бывал; Шмидт, 22 года, литейщик, член того же клуба; ткач Залубил, 27 лет, член первоклассного клуба «Марсенталь», неоднократно участвовал в международных состязаниях; 20-летний механик Браусек, член клуба «Эрла-Аматорий», также неоднократно участник международных соревнований; 22-летний Нирхнер, чернорабочий, член клуба «Марсенталь», приезжавший в СССР в 1927 г.; литейщик Майер, 1906 г., член «Анстерцдорфского объединения». В качестве запасного полузащитника едет 20-летний Немачек, ткач, член клуба «Марсенталь».

Как только выяснится окончательная дата приезда австрийских футболистов в СССР, билеты для входа на соревнования немедленно поступят в предварительную продажу.

Газета «Известия» Москва, 30.06.1928

02.06. Збірна металістів Дніпропетровська – Нижня Австрія – 3-0.

04.06. Дніпропетровськ – Нижня Австрія – 2-2.

07.06. Ст. «Металіст». Краматорськ – Нижня Австрія – 1-0 (0-0).

10, 13.06. Клуб ім.Леніна Сталіно – Нижня Австрія – 2-0 (матч не дограли через дощ), 2-1.

12.06. Будьонівка (Донецьк). Збірна гірників УСРР – Нижня Австрія – 3-2 (0-2).

15.06. Костянтинівка – Нижня Австрія – 4-2 (2-2).

17.06. Ст. «Металіст». Збірна металістів Харкова – Нижня Австрія – 1-2.

19.06. Харків – Нижня Австрія – 3-1. Голи: О.Шпаківський (два), В.Фомін.

23.06. Одеса-2 – Нижня Австрія – 1-2. Гол: Осипенко.

24.06. Одеса – Нижня Австрія – 1-0. Гол: О.Штрауб.

«ЗУСТРІЧ З ПРОЛЕТАРСЬКИМИ ФУТБОЛІСТАМИ АВСТРІЇ.

Перемога Краматорців 1-0.

Вчора о 6 год. вечера відбувся міжнародний футбольний матч австрійської робітничої команди, що тепер перебуває на терені УСРР з футбольною командою Краматорського Металургійного заводу.

Матч зібрав понад 5000 глядачів робітників Краматорської.

В першому хавтаймі краматорці грали проти сонця й вітру, витримали сильний натиск Австрії; проте австрійцям не пощастило провести м'яча.

В другому хавтаймі ініціатива відразу перейшла до рік краматорців. Дружним натиском, гарними комбінаціями краматорці провели м'яч у ворота гостей.

Австрійців здивувала надзвичайна рухливість і, гарні маневри супротивників.

Краматорці показали блискучу, рівну, організовану гру молодих футболістів.

Матч закінчився з наслідком 1-0 на користь краматорців».

Газета «Комсомолец України» Харків, 8.06.1928.

Австрийская футбольная команда в Константиновке.

(От нашего специального корреспондента).

Еще только кончила работу первая смена, а на стадионе металлургов уже заняли места.

И действительно. Иностранная рабочая футбольная команда впервые встречается с константиновскими футболистами. Против австрийцев константиновцы выставили лучших игроков команды металлургов и химиков.

Ровно в 5 с половиной час. вечера, когда все места были заняты, раз-

дался свисток судьи и матч начался.

Несколько ударов, удачных пасов австрийцев и вот мяч у ворот константиновцев. Центр австрийцев дает легкий «шут» и мяч плавно проходит между ног голкипера прямо в сетку. Такой гол можно было, безусловно, задержать и винить за него жошата издалечки, только на некоего зазевавшегося голкипера.

После гола «на дурака», игра сразу же оживилась. Константиновцы подтянулись. Вообще их команда играет неплохо и только потому, что она широко использует пасовку, дающую безмолвное преимущество в футбольном матче.

Игра перешла к воротам австрийцев. Вот мяч уже совсем близко от ворот. Красиво обводит один из форвардов бека-австрийца, «шутит» и мяч в сетку.

Несмотря на все усилия австрийских товарищей, им, все-же, не удалось перевести мяч на сторону константиновцев.

Но вот ловкий прыжок, быстрый пашек, мяч катится к воротам константиновцев, голкипер выскочил, чтобы схватить его. Но... мяч от легкого удара свободно пролетает и незамеченным в ворота.

Опять гол «на дурака». Совсем не надо было выскочить из ворот, тем более, что защита уже была почти на месте.

Снова константиновцы нажали и через несколько минут австрийцы получают ответный мяч.

На этом заканчивается первый хавтайм.

«ЗБІРНА АВСТРІЇ» перемогла «Металістів» Харкова.

Металіст відбувся футбольний матч між збірною України та збірною металістів Харкова.

Гості перед матчем вітали тов. Буценко і представники різних організацій. Під урочисті звуки оркестра австрійським фізкультурникам передано прапор й букет червоних троянд.

Коли свисток судді покликав команди на майдан, понад 6 тис. глядачів бурхливо вітали збірну Австрії. Розпочався матч. Команди почали знайомитися в грі одна з одною. Кілька хвилин спостерігали мляву й обережну гру. Потім поступово австрійці почали переходити в наступ. Не дуже напружуючи свої сили, вони намагалися підійти до воріт металістів. Хвилин 15 металісти більш-менш серйозно оборонялися. Потім м'яч перейшов на середину поля і лише, приблизно хвилині на 25 напад металістів забив з прориву у ворота Австрії перший гол.

Гра трохи пожвавішала. Знову поступово австрійці почали наближатися до воріт свого супротивника. Вони гарно проводили комбінації, що наближали м'яч до воріт, але в критичні хвилини якось не використовували зручного становища і губили м'яча. На останній хвилині першого хавтайма австрійці відквитали гола.

Другий хавтайм розпочався з рівним рахунком 1-1. Але відразу ж стала виявлятися досить гарна технічна гра австрійців. Вони розпочали свій наступ у надзвичайно жвавому темпі і металістам

17 и 19 июня Харьков принимал сборную рабочую команду Австрии. Гости должны были сыграть в Харькове 3 матча, но один матч Австрия—сборная Украины был отменен. Австрийцы, побывав в ряде городов (имея поражение в Краматорской 1:0), в первый день встретились со сборной Металлиста. Матч был выигран гостями со счетом 2:1.

В игре со сборной Харькова гости с первых же минут показывают, что они являются серьезными противниками.

Игра проводится в быстром темпе.

На 15 м. Шпаковский красивым прыжком, медленно пропустив мимо выбежавшего вратаря мяч, вкатывает его в сетку гостей.

Вторая половина начинается нажимом Харькова.

Нападение харьковцев, составленное из динамовцев, достаточно стренированное между собой и со своей линией полузащиты, все чаще и чаще тревожит гостей.

На 15 мин. В. Фокин красивым ударом направляет мяч в правый угол. Блестящий бросок вратаря Австрии не спасает положения. Счет 2:0.

После этого гола игра принимает резкий характер. На 25 мин. Привалов с левого края подает мяч в центр. Шпаковский принижает мяч и «с ходу» направляет его в сетку гостей. Харьков ведет игру 3:0.

Однако, гости не теряются, и вскоре, в результате очередной грубости Капустина, бьют штрафной. Мяч принимается левым полукрайним и вкатывается в сетку Харькова. Дальнейший нажим той и другой команды безуспешны. При счете 1:3 игра заканчивается. В общем, гости показали недурную игру: хорошую тактику, хороший бег и точную передачу мяча. Проигрыш их в некоторых городах УССР объясняется, главным образом тем, что боевого состава они там не выставили, оберегая его к генеральной встрече с Харьковом.

Газета «Кочегарка» Горлівка, 19.06.1928
та журнал «ФИС» Москва, 14.07.1928.

У неділю на стадіоні

майже весь час доводилось уперто оборонятися. Інколи м'яч переходив до нападу збірної металістів, але в наслідок недружньої гри знову повертався до їхніх воріт. Тим часом австрійці забили ще одного гола».

Газета «Пролетар» Харків, 19.06.1928.

Австрія—Металіст

Футбольний матч Австрія—Збірна спілки Металіст приїхав на стадіон біля 8.000 глядачів, що щільно оточили все поле. Цікавість до теперішнього матчу цілком виправдується торішніми успіхами австрійців, що їх лише трохи захитали кілька невдалих ігор в Донбасі. Цілком зрозуміла потерплячка глядачів, що з 4 год. дня почали заповнювати стадіон.

Перед початком гри голова ВРФК тов. Буценко вітає гостей і зазначає в своїй промові значіння таких міжнародних робітничих спортивних зустрічей, як чинника, що посилює щільне єднання робітників усіх країн. Тов. Буценко підкреслює різницю між радянською фізкультурою, що ставить собі завдання дбати про загальне оздоровлення маси трудящих, і між буржуазними країнами, що розвивають спорт заради спорту. Наприкінці тов. Конотоп передав представникові австрійської команди, тов. Ейсмону червоний прапор від ВРФК, ОРФК, і райкому Металіст та великий букет червоних троянд.

На свисток судді на поле вибігають австрійці в яскраво червоних фуфайках і таких же трусах, і збірна спілки Металіст в синій формі. Протягом перших же хвилин гри виявляється перевага австрійців: впевнена перетача м'яча й виключна коректність гри, чинники, що виразу ж роззброїли металістів, які здебільшого грають грубо й різко. Під натиском австрійців м'яч весь час був на боці металістів. Лише перший гол, вбитий на 25 хв. в браму австрійців, підносить настрій металістів і гра стає рівніша.

Проте перед кінцем першої половини гри австрійці вбивають в сітку металістів один м'яч, чим і закінчено першу половину гри.

Друга половина гри виявила цілковиту перевагу австрійців і м'яч весь час був на боці металістів. Підбадьорені своїм успіхом, австрійці нападають на ворота супротивника й лише гарна гра голкіпера Марченка врятувала ворота металістів від цілої низки заслужених м'ячів. Нарешті прегарна подача м'яча лівою ногою нападавців на штрафну площу металістів—і дужий удар в браму правим напівкрайнім австрійського нападу дають австрійцям перевагу в кількості м'ячів. Всі спроби металістів відхилювати одержаний м'яч зводять на нівець австрійська оборона й наші гості йдуть з поля переможцями з рахунком 2:1.

Австрійці цілком заслужили свою перемогу. Техніка гри в них далекіша, аніж у металістів. Прегарна робота головою, добра зупинка м'яча, зв'язок наліво-направо з нападком і низька передача м'яча по землі,—все це говорить про вищу класу гри. Рідким для харківчан видовищем є коректна гра австрійців, що одержали за весь матч лише 3 штрафних удари за брутальні способи гри, тимчасом харківці одержали 22.

Нашим футболістам є чого повчитися в австрійців.

Друга зустріч австрійців з збірною командою м. Харкова відбудеться сьогодні 19 червня на майданчику «Спартак» о 6 год. вечора.

Елем.

Газета «Комсомолец України» Харків, 8.06.1928.

«ОДЕССА — АВСТРИЯ — 1-0.

23 юнія на вновь отстроенном стадионе одесских железнодорожников сборная рабочая команда Австрии встретилась со II сборной Одессы. Игра собрала до 5000 любителей футбола.

Австрийцы начали игру быстро и умело, обыгрывая одесситов. Однако, последние в первом тайме неожиданным прорывом забивают мяч в сетку австрийцев. Во втором тайме австрийцы сразу переходят в наступление и забивают Одессе один за другим два мяча. Игра заканчивается 2-1 в пользу Австрии. У австрийцев хорошо играли оба края и защитник.

24 юнія на том же стадионе собралось до 10000 зрителей. Одесса выставила сборную, австрийцы также усилили свою команду. Судил Чернобыльский (Одесса). Одесса с первых минут берет инициативу в свои руки, и на 15 мин. Ал.Штрауб забивает головой мяч в сетку Австрии. Первый тайм закончился со счетом 1-0. Во втором — игра была напряженной, как с одной, так и с другой стороны. Все стремления австрийцев — избавиться от «сухой», так ни к чему и не привели. Матч закончился 1-0 в пользу Одессы.

Состав победителей: Москвин (вратарь, играл великолепно), Честов, Попов, Михлин, Злочевский, Ал.Штрауб, Константиновский, Бенгель (играли хорошо), Пионтковский, Коген, Малхасов (играли слабее)».

Журнал «ФИС» Москва, 14.07.1928.

„ЗБІРНА АВСТРІЇ“ В ХАРКОВІ

УРОЧИСТО зустрівла співом Інтернаціоналу Харківська колона фізкультурників потяг, що ним приїхала збірна футбольна команда Австрії.

— Раді бачити в столиці України закордонних друзів, що своїм відвідуванням здійснюють братерську єдність робітничих спортсменів Заходу „СРСР“, — сказав представник „ВРФК“ тов. Гуцалюк.

— „Es lebe die Rote Sportinternationale!“ — відповіли гості.

Це було 15-го червня.

А 17-го перевантаженими трамваями тисячі харківських громадян поспішали до стадіону „Металіст“ — на перший матч за участю „Зірної Австрії“ в Харкові.

Понад 8 тис. глядачів відкрили п'ятидесятну трибуну, оточили спортивне поле і бурхливими оваціями зустріли гостей.

Коли ж, після коротеньких привітань тов. Буденко передав капітанові австрійської команди Червоний прапор мід металістів, грим оплесків вітав австрійських футболістів.

Свисток суддів покликав команди. Роз-

містились на своїх місцях в червоній одежі австрійці, — в білому — синім „Збірна металістів“ Харкова.

У першій половині гри, команди змагалися з рівним успіхом. Не зважаючи, що австрійці перші одержали гола, все ж почу- тьвалась їхня технічна перевага.

Другий хавтайм довів, що в особі „Зірної Австрії“ металісти зустріли могутнього супротивника. Австрійці майже не відходили від воріт „металістів“ і забивши ще один гол залишили спортмайдан переможцями з рахунком 2:1.

19-го на майдані „Спартак“ відбувся другий матч „Збірна Австрії“ — „Збірна Харкова“. Ця зустріч частково була для Харкова реваншем, що торік програв збірній Австрії 2:0.

[Фот. В. Тулеса]

Група футболістів австрійців

Близько 10 тис. харківчан нетерпляче чекали на початок гри.

Цей матч пройшов надзвичайно цікаво. Австрійці намагалися було перейти у наступ, але при всьому бажанні їм це не вдавалося.

„Харківська збірна“ розигруючи прекрасні атаки примусила їх стати на оборону. Вони вперто захищали свої ворота, але все ж одержали в першому хавтаймі один гол.

У другому харківчане остаточно захопили ініціативу. Всі зусилля австрійців відкритись розбивались захистом Харкова.

Другий, а потім і третій м'яч лягли в сітку воріт Австрії. І лише наприкінці матча „Зірної Австрії“ пощастило забити „Харківчанам“ з прорива першого й останнього гола. Так з рахунком 3:1 на користь „Зірної Харкова“ і закінчилась гра.

20-го ввечері дякуючи харківчан за теплу гостинність „Збірна Австрії“ виїхала на останні матчі на Україні до Одеси.

Журнал «Всесвіт» Харків, 1.07.1928.

ФУТБОЛЬНЫЕ ИГРЫ АВСТРИЯ—УКРАИНА

В течение июня месяца сборная рабочая футбольная команда Австрии сыграла целый ряд игр на Украине в следующих городах: Киев, Днепропетровск, Краматорская, Сталино, Константиновка, Харьков и Одесса.

Отсутствие достаточного количества запасных с одной стороны и большое количество игр с другой — тяжело отразилось на игре приезжих иностранных футболистов и лишь к концу игр и основательного отдыха австрийцы показали настоящий класс своей игры в Харькове и Одессе. Состав команды Австрии следующий: Шорс, Цишко, Шолля, Финц, Стеммер, Финц Карл, Винтер, Гандеркас, Музилль, Вирт, Краль.

Запас: Пфенф, Креер, Базель и Дойснер.

Руководителем поездки является Эйсман и секретарем Гениг.

Ряд матчей судил австрийский судья Юлиус Вагнер.

Первые свои игры австрийцы провели в Киеве, выиграв у сборной Металлистов 3:0 и, сыграв вничью со сборной Киева 2:2 и с Райкомводом при счете 1:1.

В Днепропетровске, выступая в сильно ослабленном составе, австрийские футболисты проиграли сборной Металлистам со счетом 3:0.

В следующий матч австрийцы реабилитировали себе в игре со сборной Днепропетровска 2:2.

В Донбассе австрийские футболисты проигрывают в Краматорской 1:0, в Буденовском руднике 3:2, в Константиновке 4:2 и лишь выигрывают в Сталино с результатом 1:0.

Хорошую игру австрийцы показали в Харькове в особенности в первый день в матче со сборной металлистов Харькова.

В итоге упорной борьбы австрийские футболисты выигрывают этот матч с небольшим перевесом 2:1.

Второй свой матч со сборной Харькова гости проигрывают при счете 3:1.

В Одессе команда Австрии бьет 2 сборную Одессы и терпит поражение от 1 сборной Одессы с результатом 1:0.

Небезинтересно мнение представителя команды Эйсмана о классе игры украинских команд — „Харьковчане отличаются не

только физическими свойствами, но и техникой. Что касается других команд, с которыми пришлось играть австрийской команде, то у них верх над техникой берет физические качества спортсменов“.

Сборные футбольные команды Австрия — Харьков

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 7, 1928.

В июне м-це текущего года Украину посетила австрийская футбольная команда „Спарта“ — Дейч-Баграм, которая после пятидневного пребывания на Украине возвратилась на родину. Сейчас нами получено письмо и обращение на имя всех рабочих спортсменов Украины, которое мы публикуем в № 8 журнала „ВФК“.

В письме руководители поездки Австрийского рабочего футбольного союза — Дейч-Баграм пишут, что „партийные газеты“ социал-демократов не принимают от них отчетов о их поездке по СССР и бойкотируют футбольный коллектив, ездивший на Украину.

„ВФК“ (австрийский спортивный центр) создал на этой почве конфликт. Все это говорит за то, что борьба за влияние в рабочем спортивном движении не только не ослабевает, а наоборот все время обостряется до тех пор, пока существуют два фланга в рабоче-спортивном движении, т.е. Революционный Красный Спортивный Интернационал и Люцернский Спортивный Интернационал, руководимый реформистскими предателями интересов рабочего класса.

Эта борьба еще не прекращается и сейчас. Этот классовый саботаж подтверждается еще раз тем, что австрийским товарищам

(футбольной команде, посетившей недавно Украину) пришлось преодолеть большие трудности к тому, чтобы приехать на Украину и за что сейчас, по возвращении на родину, преследуются реформистами и социал-демократами. Но мы уверены, что, несмотря на травлю социал-демократических вождей и применения репрессивных мер к рабочей футбольной команде, посетившей Украину и к их союзу, все же сумеем при поддержке революционных рабочих спортивных организаций, стоящих на принципе решительной классовой борьбы пролетариата против буржуазии под руководством Красного Спортинтерна, добиться интернационального единства, лучшим показателем этого будет предстоящая Всесоюзная Спартакиада и участие в ней представителей всех рабочих спортивных объединений всего мира, которая явится демонстрацией против милитаризма, империалистических войн, реакции, белого террора и фашистских организаций.

Председатель Международной комиссии

ВФК при ВУЦИК'е Поляков

Член Президиума, Отв. Секретарь ВФК Привис

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 8, 1928.

27.06. Збірна вузів Києва – Збірна вузів Ленінграда – 1-2.

27.06. Ст. «Червоний стадіон». Збірна профспілок Києва – Збірна вузів Ленінграда – 1-3.

«Сьогодні, о 6-й год. вечора, на Червоному Стадіоні буде 1-ий матч збірної команди київських ВИШів із збірною ВИШів Ленінграду, що приїхала до Києва.

Завтра, на Червоному Стадіоні буде другий матч другої збірної футбольної команди Окрпрофради із Ленінградською збірною командою ВИШів. Початок – о 6-й годині».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 27.06.1928.

«МІЖВИШІВСЬКИЙ МАТЧ КИЇВ – ЛЕНІНГРАД.

Перший міжвишівський матч між збірною командою ВИШів Ленінграду та збірною Вишівською командою Києва закінчився наслідком – 2-1 на користь Ленінграду».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 29.06.1928.

«Футбольний матч «Ленінград-Київ» було відкладено через негоду на сьогодні, 29-го червня. Треба зазначити, що проти збірної команди київського ОРПС, Ленінград виступатиме в підсиленому складі. Треба чекати, що Ленінградці покажуть дуже цікаву гру. Початок матчу – рівно о 5 год. Квитки, взяті на 28 червня, дійсні».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 29.06.1928.

«ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ КИЕВ – ЛЕНИНГРАД.

Второй матч против гостей должен быть – играть вторая сборная ОРПС. Но вместо нее играла, почему-то команда металлистов. И немудрено, если матч оказался скучным и неинтересным.

Бестолковая, медленная по темпу игра металлистов сбивала игру и у гостей.

В первой половине игры ленинградцам сильно не везет. Целая серия вернейших мячей попадает в штангу ворот и металлистам удается свести первый хавтайм 1-1.

Во вторую половину инициатива переходит к ленинградцам и металлисты получают еще два хороших гола.

В результате – победа Ленинграда, со счетом 3-1. Хорошо судил ленинградец Черны».

Газета «Вечерний Киев» Київ, 30.06.1928.

«ОДЕССА – СЕРПУХОВ.

Одесса – буденовцы

В пятницу 29 июня в городе Серпухов прибыла одесская команда футболистов союза «Местран».

В субботу 30 июня между гостями и клубом Буденного состоялся товарищеский матч.

В этот день игрокам подвезло, так как установилась великолепная погода, что отчасти благоприятствовало нормальному ходу игры.

Несмотря на то, что площадка Буденного представляет из себя некоторые неудобства для игроков, не привыкших к ней (мягкий грунт), все же необходимо отметить, что с самого начала игры одесситы показали, что они обладают гораздо большей техникой и наличием комбинаций, чем их противники – буденовцы.

Взять, хотя бы, мелкую распасовку. Она была подана в таком технически отделанном виде, что невольно вызывала восхищение публики, собравшейся в этот день в очень большом количестве.

Буденновцам оставался один выход – это натиск и ставка на прорыв, что отчасти спасло их положение и дало им возможность поравняться в голах.

Матч прошел с большим оживлением и закончился вничью счетом 4:4.

ОДЕССА – ВОЛОДАРЦЫ.

В воскресенье 1-го июля

одесская команда встретилась с володарцами на поле последних.

Так же, как в предыдущем матче, игра одесситов оставила хорошее впечатление среди зрителей, хотя она была и менее отшлифована технически, чем накануне в матче с буденновцами.

Переменный успех сильно разнообразил игру. С обеих сторон чувствовалось желание во что бы то ни стало создать хоть маленький перевес.

Первый хавтайм, несмотря на усилия, не дал перевеса ни той, ни другой стороне.

Во втором хавтайме игра приняла еще более интенсивный характер. Беспрерывная борьба в течение 40 минут так же, как и в первом хавтайме, не дала результатов и лишь на 41-ой минуте мяч володарцев от ноги игрока одесской команды – бека Когена – свободно прошел в ворота последних.

Матч закончился счетом 1:0 в пользу володарцев.

Отмечая удовлетворительную игру володарцев, все же необходимо сказать, что имея великолепную защиту и нападение, они все же играли с меньшим успехом, чем в матче с «Динамо».

Из игроков одесской команды особенно выделялись бек Коген и безукоризненный вратарь – Кременков.

Этот матч также привлек огромное количество зрителей».

Газета «Набат» Серпухов, 3.07.1928.

«ОДЕССА – СБОРНАЯ СЕРПУХОВ.

В четверг 5-го июля, в 6 часов дня, на поле Володарского состоится последняя встреча серпуховских футболистов с Одессой. Будут играть команды «Местран»-Одесса и сборная-Серпухов».

Газета «Набат» Серпухов, 4.07.1928.

«ОДЕССА – ЭНГЕЛЬСОВЦЫ.

3 июля на поле Володарского состоялась встреча одесских футболистов союза «Местран» с местной командой клуба Энгельса.

На этот раз Серпухов потерпел большое поражение, что лишний раз подчеркивает необходимость более тщательной подготовки к приему более сильных команд.

По началу игры трудно было судить о результате. Также никоим образом нельзя было предполагать, что игра примет такой оборот.

Весь первый хавтайм сводился к тому, что как та, так и другая сторона взяли установку на перенесение центра внимания на нападение, хотя последнее более или менее крупных результатов не дало.

Правда, каждый забитый гол заставлял ту или иную сторону подтягиваться к своему противнику и сравнивать игру. А в общем первая половина матча заканчивается счетом 2:2.

Вторая половина матча была большой противоположностью первой. Здесь Одесса подтянулась настолько, что энгельсовцам почти целиком пришлось перейти на защиту.

Оживленная и интересная игра второго хавтайма создала большое впечатление. Здесь со своей очевидностью было ясно, что энгельсовцам бороться было не под силу. А в результате три забитых гола, один из которых – пятый – был забит так эффектно, что вызвал у публики восхищение.

Во втором хавтайме команда Одессы еще раз подчеркнула, что она достаточно хорошо может владеть мячом и может при желании дать хорошую технику, что при наличии большой сыгранности команды составляет большой плюс.

Слабо играла защита энгельсовцев. Отсутствовала командная игра и спаянность.

Матч закончился со счетом 5:2 в пользу команды города Одессы».

Газета «Набат» Серпухов, 6.07.1928.

«ОДЕССА – СБОРНАЯ СЕРПУХОВА.

5-го июля на поле Буденного состоялась последняя встреча футболистов одесской команды и сборной города Серпухова.

Прошедший накануне дождь оставил на поле большое количество воды, вследствие чего игра всего матча носила отчасти ненормальный характер. Все же несмотря на это, сборная Серпухова в этом матче имеет большие достижения. Собранная из игроков различных команд она без предварительной подготовки и тренировки оказала достойное сопротивление не менее сильной одесской команде.

Среди игроков Одессы уже с начала игры чувствовалась какая-то вялость. Отсутствовала так обычно подаваемая красивая пасовка. Не чувствовалось техники и главная установка была взята пожалуй более на защиту своих ворот, чем на нападение.

В общем первый хавтайм как та, так и другая команда старались подтягиваться в достижениях.

Первая половина закончилась счетом 2:2.

Во второй половине игры картина немножко изменилась. Среди одесской команды стала чувствоваться какая-то растерянность и неловкость, чем быстро воспользовались игроки сборной серпуховской команды. Кроме того, смена местами одесситов создала обстановку, где они во многом потеряли инициативу и перешли почти исключительно на защиту.

Дружный нажим на ворота одесситов сделал свое дело. Во втором хавтайме серпуховцы забили два гола, не пропустив в свои ворота ни одного.

Матч закончился счетом 4:2 в пользу сборной Серпухова.

Общее впечатление: игра все же носила менее оживленный и интересный характер, чем зритель ожидал увидеть от двух сильных встретившихся противников».

Газета «Набат» Серпухов, 7.07.1928.

«МАТЧ ОДЕССА – «КРАСНЫЙ ТЕКСТИЛЬЩИК».

С большим успехом прошла встреча футбольной команды ореховских текстильщиков с одесской командой «Местранс» (местный транспорт). Игра прошла очень интересно и оживленно. Одесская команда, несмотря на проигрыш, показала хорошую стренированность и хорошую организованную игру. У Орехова хорошо играли Маныкин, Горбачев, Ильин. Слабо играли Беяков и Тарасов. Одесса ушла с поля побежденной со счетом 1:2».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 11.07.1928.

«СЕРПУХОВ.

Первую товарищескую встречу в этом сезоне команда Одессы (местран) имела с сильной командой клуба им. Буденного. Игра носила несколько

резкий характер со стороны буденновцев; неудачно играл вратарь серпуховичей, на вине которого лежат забытые Одессой два слабых мяча. К концу первого тайма счет становится 3:3. После перерыва ведут игру буденновцы; мазки передовых не дали возможности, однако, им провести больше одного мяча. Одесситы ответили тем же, и матч закончился вничью 4:4. Зрителей присутствовало до 5000 человек.

1 июля одесситы встретились с командой клуба им. Володарского. Со счетом 1:0 володарцы ушли с поля победителями».

Журнал «Физкультура и Спорт» Москва, 21.07.1928.

30.06, 01.07. Ст. «Динамо». **«Динамо» Ростов-на-Дону – «Динамо» Харків – 1-2, 1-2.**

«Сегодня в Ростов приезжает футбольная команда харьковского спортивного общества «Динамо».

В первый день (30 июня) она встретится с ростовской командой «Динамо» и во второй (1 июля) – со сборной Северного Кавказа».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 30.06.1928.

ХАРЬКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В РОСТОВЕ.

30 июня и 1 июля ростовское профессиональное спортивное общество «Динамо» принимало на своем стадионе одну из лучших команд Украины – харьковскую команду «Динамо».

В Ростове недостаточно хорошо подготовились к приезду редких гостей, и в первый день против них была выставлена команда, составленная из игроков различных команд «Динамо», а во второй день – наспех сколоченная сборная, в которую вошли далеко не лучшие игроки.

Гости показали редкостную коллективную и быструю игру без всяких «чемпионских» фокусов, за исключением умышленной «руки» на прорывах противника. Этот профессиональный прием несколько портит

в общем хорошее впечатление от команды харьковцев.

Ростовцы, не привыкшие вообще к дружной игре, конечно, не могли играть против столь сильного противника, и только отбивались, и отбивались отчаянно, чем отчасти и объясняется незначительный счет, с которым харьковцы выиграли оба матча – 2:1. Удачно оба раза играл ростовский вратарь, отбивший во втором матче три штрафных 11-метровых удара.

Приезд харьковцев еще раз показал, что у ростовцев совершенно отсутствует класс игры и нет никакой тактики, все строится на успехах отдельных игроков.

М. Ч.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 4.07.1928.

15.07. **«Харчовики» Ленинград – «Харчовики» Одеса – 6-0.**

«ОДЕССКИЕ ПИЩЕВИКИ В ЛЕНИНГРАДЕ.

15 июля, в день открытия стадиона пищевиков в Ленинграде, хозяева принимали команду одесских пищевиков. Игра, ожидавшаяся ленинградцами с большим интересом, не оправдала ожидания. Слабый состав одесситов уже в первую половину проиграли со счетом 0-5.

После перерыва ленинградцы, удовлетворительны, видимо, уже достигнутыми успехами, играли без всякого огонька. В итоге – поражение одесситов со счетом 0-6. Игра была не столько интересной, что часть зрителей – редкий случай – покинули стадион еще до окончания игры.

Состав Одессы: Типикин, Волин, Мизерский, Крахмальчик, Щербаков, Табачинин, Грищук, Гаральский, Пронкин, Коваль и Легков. Пищевики играли в обычном составе».

Журнал «ФИС» Москва, 21.07.1928.

«ЛУЧШАЯ КОМАНДА ДОНБАССА В СУЛИНЕ.

... 17 и 18 июля разыгран был матч между первой по Донбассу горловской командой и первой командой союза металлистов, причем в первый день Сулин выставил слабый состав (2 игрока болело). Первый день дал результат 3-0 в пользу Горловки. Во второй день был выставлен более сильный состав с вратарем Лебединским (из Шахт). Результат игры 1-1.

Нужно отметить плохой прием приезжих футболистов со стороны зав. Сулинским стадионом тов. Горбатова».

Газета «Красный шахтер» Шахты, 21.07.1928.

18.07. Ст. ім. Томського. 5000 глядачів. **«Харчовики» Москва – «Харчовики» Одеса – 6-1.**

«ПОБЕДА МОСКВИЧЕЙ.

Вчера на стадионе им. Томского состоялась футбольный матч между командами пищевиков Одессы и Москвы. Игра, за исключением нескольких моментов, прошла довольно вяло. Результат состязания 6-1 в пользу москвичей».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 19.07.1928.

«ПОРАЖЕНИЕ ОДЕССКИХ ПИЩЕВИКОВ.

Вчера на стадионе им. Томского состоялась футбольный матч между московскими и одесскими пищевиками. Явное преимущество в игре показали москвичи, которые вышли победителями со счетом 6:1. Как всегда, грубо играл Старостин».

Газета «Рабочая Москва» Москва, 19.07.1928.

«ПИЩЕВИКИ – ПЕТРОВЦЫ (ОДЕССА).

Встреча пищевиков Москвы с пищевиками Одессы (Петровцы) привлекла на стадион им. Томского не менее 5000 зрителей, усердно скупавших во время игры.

Спортивного интереса матч не дал. Гости представляют из себя одну из слабейших команд Одессы. Пищевики без особого труда справились с ними, закончив игру счетом 5:1 в свою пользу.

Несмотря на явную слабость противника пищевики играли на редкость грубо. В грубости особо отличалась братья Старостины».

Газета «Голос текстилей» Москва, 19.07.1928.

«Сегодня, 20 июля, в 6 часов 15 минут вечера, на спортплощадке состоится футбольный матч: «Одесса» (пищевики) — «Красный Текстильщик». Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 20.07.1928. «Одесская футбольная команда пищевиков проездом из Ленинграда играла один матч в Москве с клубом им. Томского. Противники для москвичей оказались весьма слабыми и проиграли с крупным счетом 6:1.

В Ленинграде одесские пищевики проиграли пищевикам Ленинграда с результатом 6:0.

Сборная футбольная команда австрийского рабочего спортивного союза «ВАФО» выиграла первый матч у советских футбольных команд, добившись победы над командой Серпухова — 3:1».

Газета «Известия» Москва, 21.07.1928.

«СЕГОДНЯ ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ОДЕССА — ТВЕРЬ».

Сегодня, в 5 час. вечера

на стадионе железнодорожников состоится первый футбольный матч между командами железнодорожников и сборной командой Твери. Команда эта очень сильная. В 1928 году она выиграла у одесской сборной со счетом 1-0.

Завтра на том-же поле команда Твери встретится с одесской сборной командой».

Газета «Вечерние известия» Одеса, 1928.

ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ТВЕРЬ—ОДЕССА.

Победа Одессы—4:1.

Во вчерашней товарищеской футбольной встрече со сборной Твери, Одесса была представлена клубом Ильярцев. Игру начинают тверяки и уже через 5 минут в сетке Одессы лежит первый мяч, уложенный инсайд левым.

Одессы не теряются и в свою очередь переходят в прочное нападение, добиваясь более внушительного результата. К концу на перерыв Одесса уверенно ведет—3:1 в свою пользу.

После перерыва игра в течение 30 минут носит более ровный характер, но потом вновь начинают чувствоваться преимущества одесситов. Однако, добиться новых успехов одессытам не удается, благодаря несыгранности своего нападения.

Только к концу тверяки получают четвертый и последний гол.

2-ой футбольный матч Тверь—Одесса

ПОБЕДА ОДЕССЫ—3:0.

В лице т. н. сборной Твери сборная Одессы встретила слабого противника. Тем не менее гости, особенно свои ряды запасными, не только умело сопротивлялись в первом тайме, но и порой создавали ряд угроз под воротами Одессы.

У нападения Одессы, несмотря на преимущество, игра в первом тайме явно не клеится. Много срезов мяча, неточных ударов, в главное медлительность на штрафной площадке—долго не дают реальных результатов.

Лишь на 20 минуте Злочевский с «одинадцатиметровых» забивает первый мяч в ворота гостей, а спустя 10 мин. он таким же маневром отправляет и 2-ой гол.

Счет 2:0, несмотря на сильный напор Одессы, все же остается в перерыву без изменения.

Вторая половина проходит под знаком нападения Одессы. Передовые Одессы, поддержанные сильным арьергардом хавбеков, развивают бешеный темп и гости не выдержав напора вынуждены перейти на положенные обороняющиеся. Игра вслед за тем окончательно переходит на поле в пользу Твери и состязание в дальнейшем скорее походит на тренировку в один ворота.

Отчет игры—4:1 в пользу Одессы.

Из команды гостей следует выделить правого бэка и из нападения — лево-флангового.

В одесской команде крепко играла защита. Что касается игры нападения, то оно как всегда вело свои «комбинации» разрозненно. Особенно слабым оказалась левая связка нападения и непростительно медлил и мизал под воротами противника—центровой Углов.

Вторая встреча состоится сегодня на стадионе (железнодорожников). Против гостей выступит сборная Одессы, сконструированная в составе: Москвина, Кучинского, Чистова, Попова, Пионтиковского, Афанасьева, Михлина, Злочевского, Пронкина, Дубова и Малхасова.

Газета «Вечерние известия» Одеса, 1928.

В результате неравной борьбы тверяки на протяжении всего второго тайма вынуждены были 7 раз подряд лачать с центра.

Общий счет матча—0:0 в пользу Одессы.

В отчетной встрече особо следует выделить игру защитников Чистова и также Кучинского. Толково и крепко играла полузащита. Нападение в целом не являло должного коллективизма и вело игру разрозненно. Много «утрачено» на этот раз малориский центровой—Пронкин и, как всегда,

да, добросовестно играл Злочевский.

У гостей при медленном нападении (главным образом фланговые) весьма и весьма посредственна защита.

Газета «Вечерние известия» Одеса, 1928.

29.07. Гомель. Судья: П.Кашуро (Гомель). БССР — «Динамо» Киев — 5-1 (4-1).

30.07. Судья: В.Кублицкий (Гомель). Гомель — «Динамо» Киев — 2-3 (0-1).

«В воскресенье 29 июля в Гомеле состоялась футбольная встреча между командами БССР и сильнейшей командой г. Киева. Игра прошла очень оживленно. В состав сборной белорусской команды вошли лучшие футболисты Минска, Гомеля и Полоцка. Матч окончился в пользу Белоруссии со счетом 5-1. На стадионе, где проходил матч, собралось около 4000 зрителей. Футболисты от БССР выезжают на Спартакиаду».

Газета «Рабочий» Минск, 1.08.1928.

«У нядзелю, 29-га ліпеня, ў Гомелі адбыўся футбольны матч паміж камандамі зборная Беларусь і Кіевам. Беларуская каманда паказала ўліскучую гульню, і матч закончыўся 5-1 у карысьць зборнай Беларусі. Каманда выязджае ў Маскву для ўдзелу ва Усесаюзнай Спартакіядзе».

Газета «Звезда» Минск, 1.08.1928.

(Впечатления участника).

Выехали мы 28 июля днем, половина третьего, ленинградским. Нас 16 человек. Заняли три купе.

После 12-часового путешествия — ст. Гомель.

Встречает представитель СОФИК'а. Высокий, молодой человек. Прекрасный ходок. Мы с трудом поспеем за ним, прыгая по беспощадной лужичае городской мостовой.

Бьют в глаза огромные афиши: «Матч Киев-Динамо — Сборная БССР. В сборную БССР входят лучшие игроки Гомеля, Полоцка и Минска. Начало в 5 час. 30 м., играет оркестр музыки и т. п.»

Эта афиша нас поразила. Оказывается, противником является не Гомель, а вся Белоруссия.

Около 6 часов вечера мы на Стадионе. Он очень уютен. Грунт поля твердый, с травой. Наш противник уже тренируется. Выходим и мы подразмяться.

Наконец, свисток судьи Кошуры (Гомель) вызывает команды на поле. Капитан сб. БССР подносит нам цветы.

Команды заняли свои места. Мы играем против солнца. Мы сразу начинаем нападать. Мяч то и дело оказывается под голом Белоруссии. Во всю работают их защита и, особенно, голкипер Холмогоров (Полоцк).

На 10 м. первый гол проходит в сетку Белоруссии. Атаки наших форвардов продолжаются, хотя завершить их голом никак не удается.

Защита «Динамо» вначале хорошо, сдерживавшая передовых сборной за десять-пятнадцать минут до конца хавтайма, вдруг, «разклеивается» и четыре сильных и верных удара оказываются в сетке Киева.

Этим счетом 4 : 1 кончается первая половина игры.

После перерыва наши начинают снова атаковать ворота сб. БССР. Снова ряд блестящих комбинаций, снова ряд опасных для сборной моментов и снова, буквально, «непроницаемый» голкипер ее спасает положение. Во второй половине мы получаем еще один гол с дальнего, навесного, очень меткого удара левого крайнего и в общем, проигрываем 5 : 1.

Было обидно ухрюпать с поля с таким счетом мячей. Однако, сочувствие которое мы встретили при оценке нашей игры со стороны гомельцев, беспристрастно отметивших дружность нашего нападения и корректность игры — сразу рассеяло чувство обиды.

Безусловно, на игре отразилась ночь, проведенная без сна, усталость от бессмысленного хождения по городу и не умения экономить до игры свои силы.

... не признать и того факта, что противник был очень силен. Вот его состав: голкипер — Холмогоров (Полоцк, быв. моск. игрок, ездил за границу), защита — Поляков и Лесин (оба Гомель, второй играл в Корее—Москва), полузащита: Лавенко (Минск), Лабновский (Гомель), Ильин (Полоцк), нападение: Тихомиров и Кочин (оба Минск), Гвоздинов (Полоцк), Козлов (Гомель), и Феонтистов (Полоцк). Хорошо судил матч Кошура.

Против нас во второй день играла сборная округа, куда, кроме уже игравших за сборную, четырех игроков вошли два хавбека, которых выдвинули вместо не оправдавших надежд игроков сборной.

Во второй встрече мы вышли на поле с твердым намерением выиграть.

Отдых сразу сказался на игре. Несмотря на то, что нам пришлось стоять в подветренных воротах, мяч преимущественно находился на половине противника.

Наше нападение в первой половине провело Гомелю один гол. Мы не получили ни одного. Во второй половине наше нападение слабо использовало свое преимущество и забило всего два мяча, на которые гомельчане также ответили двумя мячами в наши ворота.

В общем, второй матч мы выиграли, сравнительно, легко, со счетом 3 : 2.

Слабо судил матч Кублицкий (Гомель).

Перед отъездом мы имели еще один случай убедиться в «гостеприимстве» гомельского СОФИК'а. Нам не хотели выплатить полагающиеся на дорогу и кормежку деньги.

Нужен был солидный нажим, чтобы «вырвать» их.

И. С. И.

Газета «Вечерний Киев» Киев, № 180, 3.08.1928.

?.08. «Желдор» Николаїв — «КОР» Москва — 7-2.

«МОСКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ ВОЗВРАТИЛИСЬ С ЮГА.

В Москву возвратилась футбольная команда КОР. Москвичи на юге дали 6 матчей. Первые три в Херсоне, со сбор-

ными командами города, они выиграли со счетом 5-3, 4-1 и 3-1. В **Одессе** с клубом железнодорожников, московская команда сыграла вничью 2-2 и проиграла сборной команде Одессы со счетом 1-2. Последний матч московская команда проиграла «**Сборной Николаеву**», с результатом 2-7».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 10.08.1928.

09.08. Харків – Збірна робітничого спортивного союзу Уругваю – 6-0.

Матч:—Уругвай — Харків (збірна)

ХАРКІВ ПЕРЕМІГ

Десятки, сотні, тисячі. Пішки, на візниках, трамваями, автобусами, на велосипедах. З усіх боків течуть людські струмки й зливаються у величезний потоп біля футбольного поля «Спартак».

Стиснуті з усіх боків. Не можна витягнути руки, щоб поправити кашкет. Але очі блищать, шия витягута. Жодний рух на полі не проходить без належної уваги та відповідної оцінки. Свистки, оплески, вигук «Геть з поля суддю», голосні зітхання та лайка, коли хтось з харківців «промаже».

«Душа болить» за рідну команду Уругвайці — тоненькі, тендетні. Вся сила їх гри — у ловкості, техніці, і, коли хочете хитрощах.

Харківські ж «тяжковаги» беруть «баграпом», фізичною силою, натиском. У наслідок цього — майже що десять хвилин уругвайці у червоній формі корчаться на землі оз «влучного» удару ногою по носі, або в бік.

Безперечно, харківська команда взагалі сильніша, про це свідчить наслідок — 6:0 на користь Харкова, але треба зазначити брутальність харківців.

Кілька слів про суддю Левітіна. Може він і гарний суддя, але цей матч він судив погано. Щохвилини суперечки з левсманами, підчас гри. Причому, після суперечок левсман апелює до публіки, торкаючись пальцями свого лоба і вказуючи на суддю. Наприкінці матчу уругвайці до того були обурені суддею, що хотіли демонстративно залишити поле. Очевидно, дисципліна зупинила їх.

Газета «Комсомолец України» Харків, 10.08.1928.

«МЕСТРАН – СЕРПУХОВ.

манда футболістів города Серпухова имела две встречи с одесскими командами.

Первый матч, в котором встретились серпуховцы и одесситы (Местран), окончился вничью счетом 2:2.

СБОРНАЯ ОДЕССА – СЕРПУХОВ.

Вторая встреча серпуховичей со сборной командой Одессы имела для команды города Серпухова печальные результаты.

Отсутствие сыгранности, плохая защита и нападение — и в результате поражение серпуховской команды со счетом 7:0 в пользу Одессы».

Газета «Набат» Серпухов, 2.09.1928.

«СЕРПУХОВ – ПИЩЕВИКИ.

29 августа, после неудачной встречи со сборной командой Одессы, серпуховские футболисты встретились с командой пищевиков.

СЕРПУХОВ – КАНАТЧИКИ.

30 августа, в городе Одессе на стадионе пищевиков состоялось последнее выступление сборной футбольной команды города Серпухова.

В этот день они играли с лучшей командой города Одессы — канатчиками.

Результат матча будет сообщен в завтрашнем номере».

Газета «Набат» Серпухов, 4.09.1928.

«СЕРПУХОВИЧИ В ОДЕССЕ.

30 августа, в городе Одессе состоялся матч между сборной Серпухова и лучшей командой города Одессы, взявшей первенство 1928 года — канатчиками.

Предыдущий матч с пищевиками, где сборной Серпухова было выбито четыре игрока, не мог не отразиться на игре серпуховичей в матче с канатчиками. Команду пришлось переформировать.

Кроме того нужно отметить, что в данном случае против сборной Серпухова была выставлена такая команда, в которой находятся игроки участники игр за СССР, как, например, Штрауб, который в данном матче один забил 7 голов.

Серпуховичи, несмотря на ослабленный переформировкой состав команды, все же держались и сумели пропустить в ворота одесситов два гола.

Общий счет матча 7:2 в пользу канатчиков.

ПРИЧИНА ПРОИГРЫША СБОРНОЙ ОДЕССЫ. На днях в газете «Набат» был напечатан матч между сборной Серпухова и сборной Одессы, где указывалось большое поражение серпуховичей со счетом 7:0.

Данное поражение объясняется тем, что на третьей минуте вратарь серпуховской команды случайно был выведен из строя своим же игроком, вследствие чего в ворота по необходимости пришлось поставить рядового игрока, никогда не стоявшего на защите ворот.

На 7-й минуте в команде серпуховичей был выведен из строя второй игрок Колушкин. На 12-й минуте — Киселев и в конце первого хавтайма выбит игрок Протоков.

Таким образом, команда была совершенно разбита, упало настроение и замена выбитых запасными игроками безусловно не могла дать каких-либо положительных результатов».

Газета «Набат» Серпухов, 6.09.1928.

01.09. Ст. «Червоний стадіон». Суддя: С.Хейфец (Київ). «Динамо» Київ – «Динамо» Москва – 2-6 (2-2). Голи: Рейнгольд, Філін (пен.).

Ідзковський, Дішкант, Іванов, Мурашов, Бардадим, Ломанюк, Філін, Рейнгольд, Гальбурт, Бойко, Бочков.

02.09. 3000 глядачів. Суддя: Кіреєв (Москва). **Київ — «Динамо» Москва — 3-3 (1-2).** Голи: .?., Костін, Швецов.

Ямковий, Весенєв, Захаров, Фенцель, Бардадим, Юкельзон, Жданов, Бойко, Костін, Швецов, Рейнгольд.

В субботу 1 сентября на грязном после дождя поле Красного стадиона московские динамовцы встретились со своими киевскими товарищами по обществу.

Ровно в 5 час. судья Хейфиц выводит на поле обе к-ды. В белых рубашках выбегают москвичи. Среди них сразу бросаются в глаза высокий Чулков, золотоголовый Селин, коренастый Столаров и «стильные» Иванов С. и Блинов. Нет бека Соколова и левого крайнего нападающего Прокофьева.

Уже с первых ударов заметно огромное техническое и тактическое преимущество гостей. Их нападение мелким, расчетливым комбинациям то и дело добирается до ворот Киева. Защита и, главным образом, вратарь Идзковский все время находится «в работе». Без результата проходит 20 минут. Но вот Иванов С. перехватывает головной мяч, подавший с правого края и первый гол в сетке киевлян. Сейчас волею за ним киевляне получают еще один гол. Счет 2—0.

Нападение киевского «Динамо» никак не может пройти к «вражеским» воротам. Либо этому мешает сильная полузащита во главе с Селиным, либо грязь, в которой ни вести мяч, ни сделать удара невозможно. Однако, на 29 мин. Рейнгольд М., используя «мазок» бека добивается до гола и с нескольких шагов забивает первый гол москвичам. Через 5 минут Филин с «певальти» забивает второй гол. Счет 2—2. Он не замедляется до перерыва, и новую половину игры к-ды начинают с ничейным результатом. Ворота киевлян «переместились» на грязную половину поля. Москвичи, пользуясь разбоем и неслаженностью игры киевского нападения, наседают. На помощь московским передовым, плотно засевшим около ворот Киева, приходит полузащита. Снова до 20 мин. держится защита киевлян и снова с «роковой» 20 мин. начинает пропускать один за другим мячи в свои ворота. К концу игры счет 6—2 в пользу московской команды «Динамо».

В воскресенье 2 сентября поле промочило и встреча москвичей со сборной Киева происходила в более благоприятной обстановке.

Неожиданно для зрителей нападать начинают киевляне и на 5 мин. с «одной наддцатиметровки» первый гол в воротах Москвы. Через 10 мин. Блинов спокойно открывает этот мяч то же с «певальти». Киевляне играют напористо, москвичи, наоборот, как-то вяло. До последних минут первой половины и у тех, и у других ворот разыгрывался опасные спелы, но только на 43 мин. Павлов делает счет 2—1, в пользу Москвы.

Второй половина игры начинается полным москвичей, которые через четверть часа имеют счет уже 3—1, в свою пользу. Однако, киевляне, игравшие в этот день очень удачно, быстро отыгрывают второй гол блестящим «шутком» Костина, а затем с правого мяча, который пробил Швецов, делают счет 3—3.

Это ободряет киевлян. Они яростно атакуют защиту Москвы, где очень слабым местом является бека Гольдин, но им «не везет». Несколько хороших ударов попадает в перекладину ворот. Последний смехок судьи Киреева фиксирует ничью — 3—3.

За эти матчи у москвичей нужно выделить всех полузащитников и, особенно, Селина, безраздельно «властвующего» в воздухе, бека Карпенко и центровую тройку нападения.

Из киевлян хорошо провели матч оба голкипера: Идзковский и Ямковий, а также Весенев и Бардадим. Не плох на левом краю был «добитая» Жданов. Судьи Хейфиц и Киреев вполне справились со своей задачей.

Футболисты московского «Динамо» не только участвовали в матчах, но и провели большую инструктивную работу. Тов. Селин сделал на расширенном заседании секции игр киевского «Динамо» обстоятельный доклад о методах футбольного тренинга и в понедельник 3 сентября на площадке КПСО «Динамо» им же был проведен показательный урок тренировки по футболу.

В воскресенье вечером состоялся товарищеский матч игроков московской и киевской команд — «Динамо» и сборной Киева.

Футбольные матчи Москва—Киев

Сегодня вечером московским помещением приезжает в Киев футбольная команда «Динамо». Последний выступит в Киеве 1-го сентября против 1-й команды киев. пр. сп. 6-го «Динамо» и в воскресенье 2-го сентября — против сборной города.

Москвичи приезжают в составе: вратарь—Чулков, защита—Соколов и Карпенко, полузащита—Столаров, Селин и Блинов, нападение—Грузинский, Мавлов, Блинов, Иванов С. и Прокофьев.

С командой приезжают 4 запасных и судья. Команда Киев. П. С. О. «Динамо», которая будет играть против москвичей, окончательно утверждена в таком составе: вратарь — Идзковский, защита—Дышкант и Иванов И., полузащита—Мурашев, Бардадим и Ломанюк, нападение—Филин, Рейнгольд М., Гальбурт, Бойко и Бочков.

Сборная команда города Киева утверждена в составе: вратарь—Ямковий, защитники—Весенев и Пржепальский, полузащита—Фенцель, Бардадим, Шулин, нападающие — Швецов, Рейнгольд, Кауфман, Бойко и Бочков.

Матчи состоятся на Красном стадионе в субботу, в 5 час. веч. и в воскресенье в 4 часа дня.

Газета «Вечерний Киев» Київ,
4.09 та 31.08.1928.

«Динамо» Києва (білі футболки) та Москви (білі футболки) перед матчем 1.09.1928. зліва направо, сидять: Кауфман, Тердак, Євгеній Перекетч, Євсей Гольперт, Іван Терентьєв, стоять: Євсей Дібнер, Семен Хейфец, .?., А.Ідзковський, Федір Тучков, Сергій Бардадим, .?., .?., .?., .?., Іванов, Федір Селін, Сергій Арсентієвич Бармінський, Василь Бойко, .?., .?., .?, Моїсей Рейнгольд, .?., Микола Мурашов, .?., Петро Дішкант (22-й в ряду).

ФУТБОЛЬНІ МІЖМІСЬКІ МАТЧІ. МОСКОВСЬКЕ «ДИНАМО»—КИЇВСЬКЕ «ДИНАМО» 6:2.

1 і 2 вересня на червоному стадіоні були дві цікаві зустрічі московського «Динамо» з киянами. Чемпіони московської весняної футбольної першості—динамівці грали в перший день з новоорганізованою командою київського «Динамо», для якої ця зустріч була оглядом футбольних сил молоді організації.

Команда московського «Динамо» вийшла на поле в складі: Чулков, Кісільов, Карпенко, Ленчиков, Селін, Столяров, Тітов, Павлов, Блінков, Іванов та Магаров. Одразу ж виявилась перевага гостей і київські ворота зазнали зав'язаного наступу. Але блискуча гра київського воротаря Ідзковського рятувала підчас першого хавтайму ворота від мертвих «штів». За перші два голи й

три пізніше його не можна винуватити. Певним, точним пасуванням москвичі зовсім час підходили до воріт Києва, де миттєво комбінацією голом. А голи, які забивали кияни, були дані «на пасть»: перший,—прорвався Рейнгольдт (правий зв'язок) і другий—десятиметровка. Ніякої погодженості ні в передовій, ні в напівсередній лінії у киян не було і навіть однаковий наслідок 2:2 першого хавтайму не піддурив глядачів, які, як належне, спокійно зустріли загальний наслідок матчу 6:2 на користь москвичів.

Вперше кияни побачили дивовижну трюкову гру Селіна (центр напівзахисту Москви) й зразу ж зробили цього «короля повітря» улюбленим глядачів. Не було м'яча, який потрапив-би до Селіна, а він цей м'яч не одібрав і не передав своєму товаришеві. Його висока техніка відзначала його в цілої команди.

МОСКОВСЬКЕ «ДИНАМО»—ЗБІРНА КИЇВА 3:3.

У неділю подивитися на переможців прийшло втричі більше глядачів. Вчорашня перемога збільшила цікавість і 95% глядачів були певні, що збірну Києва переможуть. Навіть і самі москвичі задоволено переоцінили свої сили, зміцнивши свій захист беком Гольдіним. Склад київської збірної: Ямковий, Весенний, Захаров, Фенцель, Вордадим, Юкельзон, Жданов, Бойко, Костін, Рейнгольдт і Швецов—за винятком «порожнього місця» Рейнгольдта—треба визнати за дуже вдалий. Одразу ж москвичі, що підійшли до київських воріт засипають ударами воротаря Києва, але Ямковий спокійно рятує становище м'яч переходить на середину поля. Заборонений дотик біля воріт Москви кінчається десятиметровкою, яку бездоганно забиває Бойко. Рахунок 1:0 на користь Києва. Підбадьорилися кияни, нагріваються, але невтомні напівзахисники Москви на чолі з віртуозом Селіним допомагають своєму нападові й м'яч знов часто підходить до київських воріт. Рука в Весеного й Москва розвивається—10 метрів. Рахунок 1:1. По черзі силуються

ударити по воротах, безглуздо мстувати Рейнгольдт. Юкельзон не дає жити лівою красі Москви, а без Жданова, що грає сьогодні крайнім лівом, робить гарні успіхи й часто пасує в центр до воріт Москви. Але ось повила м'яч Москва, біля воріт маже Захаров і правий зв'язок Москви (Павлов) забиває Київу другий гол.

Після перерви збільшується кількість штрафних ударів обох боків. Знов виривав лівий край Москви. Пас і третій гол у воротах Києва. Рахунок 3:1. Проте не розгубився кияни й через хвилину Жданов дає м'яч Швецову, той Костіну, а цей з сильного ходу забиває під браму другий гол Москви. Рахунок 3:2. «Давай Київ»—кричать публіка. Знов подає Жданов, і Швецов рішав рахунок 3:3. Даремні намагання москвичів взяти перевагу. Наслідок з нічим лишається до кінця матчу. Нічия з кращою московською командою—почесний наслідок для Києва. Сенсаційна звістка швидко поширюється в місті.

Газета «Пролетарська правда» Київ, 5.09.1928.

«МЕЖДУГОРОДНЫЕ ФУТБОЛЬНЫЕ ИГРЫ В КИЕВЕ.

Московское «Динамо» - киевское

«Динамо» 6:2.

Чемпион Москвы в весеннем футбольном первенстве, команда «Динамо», действительно представляет собой спаянный, высококвалифицированный спортивный коллектив. Оба матча, проведенные с киевским «Динамо» и сборной Киева, доставили киевским зрителям три часа большого спортивного удовольствия.

1 сентября грязь, образовавшаяся на поле Красного Стадиона, не дала возможности развернуться прекрасной технике москвичей. Молодой, мало сыгранный коллектив киевского «Динамо» сделал все, что мог, и сыграл первый хавтайм со своим сильным противником 2:2. Однако, во второй половине игры киевляне уже не выдержали предложенного темпа, и большая часть игроков «выдохлась». Если бы не блестящая игра вратаря Идзковского, взявшего не меньше семи «мертвых» мячей, то Киев проиграл бы с гораздо большим счетом. Весь коллектив Москвы играл дружно, особенно выделялся центр полузащиты Селин, сразу сделавшийся любимцем киевских зрителей. Неплохо судил Хейфен.

Московское «Динамо» - сборная Киева 3:3.

2 сентября посмотреть игру москвичей собралось до 3000 зрителей. Вчерашний результат «подогрел» интерес; все были уверены в разгроме сборной Киева, да, пожалуй, и москвичи думали также. По свистку московского судьи Киреева гости бросаются в нападение, доводят мяч до штрафной линии и бьют по голу. Однако, вратарь Ямковий играет безукоризненно и ликвидирует все опасные моменты. Киевляне оправались, приняли быстрый темп игры, предложенный противником, и

сами перешли в нападение. На 8 минуте Бойко уверенно со штрафного вбивает первый гол Москве. Передовые линии попеременно подходят к воротам противника, и сыпавшиеся, как из рога изобилия, удары заставляют достаточно потрудиться как москвича Чулкова, так и киевлянина Ямковского. На 20 минуте штрафной забивается и в киевские ворота. Вскоре – удачная подача, мазок киевского бека и москвич Павлов делает второй гол Киеву.

С начала второго хавтайма Москва опять надела. Счет становится 3:1 в пользу москвичей.

Через минуту рвет вперед Жданов, передает через все поле правому краю Швецову, от последнего мяч идет в центр, и Костин с ходу направляет мяч сильным ударом под штангу. Удары по воротам чередуются. То Москва, то Киев создают опасные положения. Напряженно, зажав дыхание, следят за бегущим по ленточке Ждановым. Опять навесный удар наискось, – и вылетевший сбоку Швецова укладывает мяч в верхний угол ворот Москвы. Счет 3:3. Москвичи играют старательно, но безрезультатно. Свисток судьи фиксирует ничейный результат.

И еще долго вечером – в трамваях, кино и «дальних» Нархарча – слышится сенсационная новость – ничья с Москвой.

Московское «Динамо» выступало в следующем составе: Чулков, Гольдин и Карпенко, Ленчиков, Селин и Столяров, Титов, Павлов, К. Блинков, Иванов и Макаров.

Киевская сборная: Ямковой, Весенев и Захаров, Фенкель, Бордадым и Юкельзен, Жданов, Бойко, Костин, Рейнгольдт и Швецов.

ПРИВЕТ КИЕВСКИМ ФУТБОЛИСТАМ!

Наш киевский корреспондент уже сообщил об играх 1 и 2 сентября москвичей-«динамовцев» в Киеве. Следует отметить, что киевская футбольная команда «Динамо» – еще совсем молодой коллектив, организовавшийся лишь несколько месяцев тому назад. И мы, московские «динамовцы», рады были прийти на помощь киевлянам, пригласивших нас к себе.

Цель поездки футбольной команды МПСО «Динамо» – связаться с киевлянами и дать им возможность ознакомиться с техникой и тактикой игры, а также методами их изучения, по которым «динамовцы» начали заниматься в Москве.

У киевского «Динамо» надо отметить отличную игру вратаря, левого инсайда и центр-хавбека. Игра со сборной Киева отличалась дружной игрой киевлян против Москвы, что отразилось на результате – 3:3.

В воскресенье утром, 2 сентября, москвичи провели теоретическую разборку субботней игры с киевскими «динамовцами»; в понедельник, 3 сентября, в 7 часов утра, на поле киевского «Динамо», по предложению москвичей, собрались игроки-футболисты киевского «Динамо» и другие физкультурники, в присутствии которых футболисты москвичи тт. Селин, Блинков и другие демонстрировали тренировку в футбол при нормальном его уроке.

Несомненно, такое прощание с киевскими футболистами оставит хорошие последствия в дальнейшей работе киевских физкультурников и послужат одновременно фундаментом для дальнейшей смычки с московским «Динамо». В полученном из Киева от руководителя киевского «Динамо» тов. Б. письме, между прочим, указано: «Приезд вашей команды сыграл большую роль для всех киевских спортивных организаций, в особенности же для нас, «Динамо». Эти приездом мы окончательно поставлены на ноги, хотя живем мы всего несколько месяцев. Благодарим вас за приезд».

Со своей стороны мы, москвичи-«динамовцы», на страницах журнала «Физкультура и Спорт» приносим горячую благодарность киевским «динамовцам» за радушный и теплый прием и просим одновременно передать киевским футболистам наш товарищеский «динамовский» привет».

Журнал «ФИС» Москва, 15.09.1928.

31.08. Харків – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 4-1.

02, 03.09. Дніпропетровськ – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 1-1, 8-2.

05.09. Краматорськ – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 2-2.

07.09. Сніжне – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 1-4.

12.09. Миколаїв – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 3-1 (2-0). Голи: М.Печений (пен.), Гичкін, автогол фінів.

15.09. Одеса-2 – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 0-1 (0-0).

16.09. Ст. «Містран». Одеса – збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 2-2 (2-0). Голи: К.Піотківський (25), О.Злочевський (є версія, що автогол фінів, 10).

20, 25.09. Севастополь – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 4-4, 3-3.

23.09. Сімферополь – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 3-6..

30.09. Кривий Ріг – Збірна робітничого спортивного союзу ТУЛ, Фінляндія – 2-2. Голи: Чумак, Горохов.

«ФІНЛЯНДІЯ-КРИВОРІЖЖЯ.

Збірна команда Фінляндії 30

вересня зустрілася із збірною Криворіжжя. Гра закінчилась з рахунком 2-2.

Спортстадіон, що вміщає близько 2 тисячі чоловік, був переповнений. Увечері для гостей влаштували товариську вечерю».

Газета «Фізкультурна Україна» (додаток до газети «Пролетар» Харків, .?.10.1928.

ФИНСКИЕ РАБОЧИЕ ФУТБОЛИСТЫ НА УКРАИНЕ И В КРЫМУ

ФИНЛЯНДИЯ—ОДЕССА II 1:0

15 сентября на стадионе железнодорожников финляндская рабочая команда встретилась со сборной командой Одессы (второй). Результат первого тайма 0:0. Второй тайм начался нажимом финнов, которым на 25 м. удается забить Одессе первый и последний мяч. Игра первого дня окончилась 1:0 в пользу финнов. У Одессы слабо играла центровая тройка. Во всей команде нет спайки, что мешало им использовать моменты. Финны играли хорошо, дружным коллективом. Особенно нужно отметить игру левого края и центра хавбека.

ФИНЛЯНДИЯ—ОДЕССА I 2:2

16 сентября на вновь отстроенном стадионе Местрана при 10.000 зрителей финны играли со сборной Одессы (первой). Одесса с первых минут игры взяла инициативу в свои руки; на 10 м. в сетку гостей оказывается первый мяч. На 25 м. Одесса бьет корнер и Пионтковский (центр хавбек) головой забивает второй гол.

Во втором тайме финны начинают играть сильнее. Их полузащита основательно «держит» лучших игроков Одессы Штрауба и Злочевского. Защита Одессы откровенно слаба. На 20 м. игры одесский вратарь Москвин, по вине защитников, пропускает первый мяч, а еще через 10 минут в сетку Одессы попадает и второй. Таким образом, игра окончилась со счетом 2:2.

Финны играли недурно. Особенно хороши были защита, полузащита и левый край. Одесса в первом тайме играла хорошо, но во втором, при напоре финнов, как-то стала теряться. Состав Одессы—Москвин, Чарушин, Кусинский, Попов, Пионтковский, Краученко, Михлин, Злочевский, Звенигородский, Штрауб Ал. и Малхасов.

Состав Финляндии—Халлине, Карьягин, Герман, Саволайнен, Форстер, Проктак, Раппанен, Сметт, Гренлунд, Фри, Ньёстрем.

ФИНЛЯНДИЯ—СЕВАСТОПОЛЬ 4:4

Приезд рабочих футболистов Финляндии в Крым 19/IX вылился в целый спортивный праздник, в программу которого, помимо встреч с финнами, была включена традиционная встреча лучших команд Крыма—Симферополь—Севастополь.

Исключительная по составу команда встреч этих легионных соперников—Севастополь—Симферополь выполнила крымских знатоков футбола.

Молодая рабочая команда Севастополя, игра товарищеский матч с Симферополем, представленным в лице опытных, с многолетним стажем футболистов, к недоумению зрителей, выигрывает матч с соотношением 5:3.

20/IX на поле Севастополя против гостей финнов выступала сборная рабочая команда города. Приличной технике финнов севастьяпольцы противопоставили резвую и активную игру.

К радости присутствовавшей на матче публики игра закончилась дружелюбным счетом 4:4. Счет—более чем почетный для молодой рабочей команды Севастополя.

ФИНЛЯНДИЯ—СИМФЕРОПОЛЬ 6:3

23/IX. Игра симферопольцев на этот раз была ниже всякой критики. Если первая половина игры закончилась довольно благополучно для крымчан 2:2, то вторая быстро решила судьбу матча: финны, легко расправляясь со своим противником, липкий раз пестолуют точностью паса и комбинациями. Эта первая победа финнов в Крыму заканчивается хорошим счетом 6:3.

КРЫМ—ФИНЛЯНДИЯ 3:3

В последний день, 25/IX против Финляндии выступала сборная команда Крыма, составленная из игроков Севастополя и Симферополя. Эта прощальная игра, проведенная с необычайным упорством, закончилась снова ничьей 3:3.

Общее впечатление от игры финнов—хорошее: странно поражает лишь их неумелая игра у ворот.

О. Д.

«ИГРЫ С ФИННАМИ.

явление небывалое в истории местного футбола и поэтому понятен интерес, возбужденный соревнованием. 5 тысяч рабочих николаевских заводов, прямо с производства пришедшие на матч, восторженно приветствовали выход на поле финских спортсменов.

Начав игру николаевцы сразу показывают свою силу, переводя мяч на сторону противника, где финской защите с места в карьер приходится много и усердно работать. Через 10 мин. николаевцы добиваются успеха: счет становится 2-0.

После перерыва гости показывают лучшую игру и порой даже «прижимают» николаевцев. Наконец, николаевцы проводят третий мяч, который финны быстро сквитывают. Заключительный свисток судьи фиксирует победу Николаева со счетом 3-1.

Победительница сборная Николаева играла в составе: Козырский, Булгаков, Денисов, Деркаченко, Козлов, Грушин, Печенный, Смирнов, Полегенький, Кондратенко и Гичкин».

В сентябре на стадионе железнодорожников финская рабочая команда встретилась со второй сборной Одессы. Первая половина игры не дала результата 0-0. Во второй половине финнам удалось на 25 мин. забить первый и последний мяч. Игра окончилась 1-0 в пользу финнов.

Одесса играла слабо. Во всей команде не было спайки, что и мешало им использовать моменты. В этом виноват СФК—постоянно меняющий игроков.

На следующий день на вновь отстроенном стадионе Местрана при десяти тысячах зрителей финны встретились с первой сборной.

Одесса с первых минут игры взяла инициативу в свои руки. На 10 минуте финны вкатывают мяч в свои ворота. На 25 минуте Одесса бьет корнер и Пионтковский, приняв мяч головой вбивает его в ворота финнов. Счет 2-0 в пользу Одессы. После перерыва игра меняется. Теперь нажимают финны, проводя быструю и мелкую пассивку и удачно ликвидируя натиск сильнейших игроков Одессы. На 20 минуте одесский вратарь Москвин пропускает первый мяч, а спустя 10 минут второй. Игра второго дня закончилась 2-2».

Журнал «Вестник физической культуры» Харків, № 10, 1928.

ФУТБОЛ

Финляндия—Криворожье 2:2

Команда Финляндии на всесоюзной спартакиаде и в ряде крупных городов Украины уснула себя зарекомендовать с хорошей стороны. Поэтому матч, несомненно, представлял большой интерес, так как иностранная команда на Криворожье играет впервые.

Радужный прием оказали криворожане гостям.

Воскресная погода в первую половину дня не предвещала ничего хорошего. Небо начало проясняться лишь к началу игры.

Стадион все время наполняется и издается новыми зрителями.

К 3¼ часам дня по свистку судьи т. Гвоздева на поле выбегают футболисты.

Краткое приветствие представителя ОСФК т. Ольховского — и игра началась сильным темпом.

После дождя играть трудно и неудивительно, если в самом начале игры красивые фуфайки финнов и зеленые криворожан, а также белые трусики игроков были покрыты липкой грязью.

С первых же минут игра сконцентрировалась у ворот команды Финляндии, однако, ненадолго. На десятой минуте один из финских игроков, прорвавшись, красиво вбивает криворожанам первый гол. Это заставило криворожан укрепить защиту.

К концу первого хавтайма футболист сборной округа т. Маликов бьет «пенальти», но безрезультатно. На этом и закончился первый хавтайм.

Вторая половина игры была еще интереснее.

Инициатива в начале игры за криворожанами.

И вот, с хорошей подачи игрок Чулак вбивает мяч в ворота финнов.

Отквитавшись, обе команды стараются выйти победителями.

Игра идет попеременно — то у ворот финнов, то у ворот криворожан.

Вдруг форварда сборной Криворожья Маликов и Горохов, прорвав защиту финнов, забивают гол.

Таким образом, перевес на стороне криворожан со счетом 2:1.

Через несколько минут в ворота сборной округа — «пенальти». Это дало возможность финнам отквитаться.

В последние минуты игры обе команды приложили все усилия, чтобы получить перевес в счете, но несмотря на это матч закончился со счетом 2:2.

Команда финнов — хорошо тренированный коллектив с быстрой сообразительностью, живостью, плавностью и своеобразной техникой игры. Нашим футболистам не мешало бы кое-что перенять у нее.

Хорошо играл вратарь Криворожья Чукалов, предотвративший несколько верных голов.

М. К.—в.

Спрос на труд

Бирже труда для посылок на работу требуются:

По общей секции: 2 счетовода, машинистка, счетовод-кассир, счетовод-дежурный, пом. машиниста на паровую машину, пом. мельника, 3 шеретовщика, приемщик, жаровщик, казегар, имеющий свидетельство от тройки, сторож, 2 вальцовых, вальцовщицы кишек и 2 чернорабочих.

По горной секции: 2 канавщика.

По секции отработавших: партия каменщиков, партия штукатуров, партия плотников, 3 столяра, 3 маляра, 5 чернорабочих, женщин и 5 чернорабочих мужчин.

Газета «Красный горняк» Кривой Рог, 1928.

22.09. «Динамо» Ростов-на-Дону — Донбас — 8-3 (5-3).

«ЕДУТ ФУТБОЛИСТЫ ДОНБАССА».

В Ростов приезжает сборная футбольная команда Донбасса — Краматорской, Енакиево и Горловки — для игры с ростовскими футболистами. Будут проведены два матча — 22 и 23 сентября: один с командой «Динамо», второй — со сборной Ростова или сборной профсоюзов.

Матчи, безусловно, представляют большой интерес. В составе команды Донбасса имеются игроки сборной Украины (Владимирский, Кладько)».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 20.09.1928.

«ДИНАМО» (СТАЛИНО) — «ДИНАМО» (БАКУ).

На площадке клуба им. Ленина был разыгран дружественный футбол-матч. Первый день игры Баку показала красивую технику и играла очень вежливо. «Динамовцы», почувствовав сильную команду, растерялись. Результат игры первого дня 5:1 в пользу Баку.

На второй день команда «Динамо» сделала новую расстановку своих игроков и заметно выиграла в качестве своей игры. Результат второго дня: 1:0 в пользу Баку. Единственный мяч был забит с пенальти.

Общий счет за два дня 6:1 в пользу Баку».

Газета «Диктатура труда» Донецк, 4.10.1928.

«СТАЛИНО — РОСТОВ».

... Две очередные встречи сталинской «Динамо» с ростовским «Динамо» должны укрепить веру в себя у сталинских динамовцев. Первая встреча — 29 сентября закончилась крупной победой сталинцев со счетом 6:1.

Матч судил т. Зотов, не совсем удачно. Следует также упрекнуть сталинцев за несколько грубую игру, чего нельзя сказать о гостях.

На следующий день сталинская «Динамо» выиграла в матче-реванше у ростовской команды «Динамо» с солидным счетом 6:0.

В этом матче сталинцы показали себя корректными игроками и провели матч также как и гости — вежливо.

Судил игру т. Кондрашов хорошо, предотвращая попытки к грубости со стороны обеих команд».

Газета «Диктатура труда» Донецк, 4.10.1928.

05.10. Збірна металістів Харківа — ММРПС (Московська міська рада професійних союзів) Москва — 3-1. 06.10 (або 23.09). Ст. «Металіст». Суддя: В. Сиромятников (Харків). Збірна металістів та ХОРПС (Харківської окружної ради професійних союзів) Харків — ММРПС Москва — 3-1.

К. Кравченко, А. Пономаренко, К. Бобришев, К. Ус, Горовой, Шаховський, Костиков, І. Натаров, А. Лесной, М. Кротов, М. Казаков.

«СБОРНАЯ МГСПС ПРОИГРАЛА ХАРЬКОВУ.

Сборная футбольная команда московских профсоюзов выезжала в Харьков, где имела встречу с сильнейшей командой Харькова — с командой металлистов. Москвичи проиграли матч с результатом 3:1. Вторая встреча со сборной командой харьковских профсоюзов также закончилась поражением москвичей со счетом 3:1».

Газета «рабочая Москва» 27.09.1928.

«Спортивная жизнь Харькова после Спартакиады заметно замерла.

Интересных футбольных соревнований не было. В значительной степени это объясняется дисквалификацией первой футбольной команды за гастроли после Спартакиады.

Вот уже больше месяца как на страницах харьковских газет дискусируется вопрос о правильности этого постановления СФК.

Первой «ласточкой», несколько оживившей жизнь физкультурников Харькова, оказалась сборная команда МГСПС. В связи с отъездом сборной Москвы в Австрию, московская команда была укомплектована, главным образом, молодыми игроками (за исключением Лапина, Шапошникова, Сушкова, Артемьева).

Харьков, ослабленный отсутствием «сборников» выставил против гостей сборную металлистов (без Алферова, Селиванова, Капустина) и ХО ГСПС.

Игры закончились полной победой Харькова с одинаковым счетом (3:1) в каждой игре. Харьковцы почему-то в этой победе видят или хотят видеть свое преимущество перед Москвой. Конечно, такой вывод несколько проблематичен, ибо Москва прислала несильный состав.

Розыгрыш первенства ХОСПС проходит бледно, никакого спортивного интереса не представляет».

Журнал «Физкультура и Спорт», Москва, 20.10.1928.

„Збірна металістів Харкова“ розбила „Збірну Москви“

Втора в Харкові на стадіоні «Металіст» відбувся футбольний матч між збіркою Москви (МГСПС) та збіркою металістів Харкова.

Після всеосяжної спартакіади матчі з участю збірки Москви набувають величезної цікавості; тому вчорашній матч зібрав велику кількість глядачів.

Опочатку гра йшла рівно. Москвичі намагалися порвати в наступ, але поступово виявлялась ініціатива металістів.

Дружно атакуючи московський захист і захист, металісти кілька разів наближались до воріт Москви і приблизно на 15 хвилин забити першого гола.

На це Москва відповіла енергійним наступом і хвилини за 10—15 відквітала гола.

В упертій боротьбі проходив час до перерви. Але в останній хвилині металісти знов почали бомбардувати московські ворота.

В одну з особливо напружених хвилин московський захистник, оберігаючи ворота від м'яча, охопив його руками. Суддя дав пенальті і харків'яни залишили майдан в перемогою 2:1.

Другий хавтайм з перших же хвилин виявив намагання москвичів відквітатися. Гра набрала інтенсивності.

Проте, надзвичайно вперта гра захисту металістів примушувала москвичів відступати. Кілька разів, правда, виникали небезпечні сталовища, але їх прокрасно ліквідував воротар металістів тов. Марченко. Коли москвичі побачили, що звичайним шляхом відквітати важко, вони почали вживати не досить гарних заходів. Раз-у-раз обурені глядачі голосно підзначали брутальність московських футболістів, раз-у-раз суддя штрафував Москву.

В середині хавтайму було кілька хвилин важких для металістів. Внаслідок брутальності москвичів зашкандибав з майдану тов. Кротов, а за кілька хвилин і контр напад металістів тов. Нісний.

Кілька хвилин москвичі тиснули металістів, але знову таки захист металістів з честю відстоював свої ворота.

В цей час знову на майдан повернувся т. Кротов. Напад металістів порешшов у наступ і під гучні оплески тов. Кротов «пометився», — забив у ворота Москви третій гола.

Останній хвиляни москвичам доводилось уперто оборонятись. Матч закінчвся перемогою металістів Харкова з рахунком 3:1.

—♦—

Газета «Фізкультурна Україна» (додаток до газети «Пролетар») Харків, 27.09.1928.
«Футбольная сборная Серпухова проиграла в Одессе лучшей команде города — Канатчикам со счетом 7:2. Все 7 мячей забил Штрауб».

Журнал «Физкультура и Спорт» Москва, 13.10.1928.

ПРОФЕССИОНАЛЫ ИЛИ ЛЮБИТЕЛИ?

1.000 РУБЛЕЙ ЗА МАТЧ

Месляц тому назавд в Московской губернии играла харьковская команда. Выступления харьковских футболистов отличались странной поспешностью и шли вразрез со всеми существующими прагматическими правилами. За четыре дня харьковцы сыграли три серьезных матча.

Нами еще тогда отмечалась нецелесообразность таких халтурных состязаний. Мы спрашивали — кому и для чего нужны подобные соревнования. Только теперь мы можем дать на это точный ответ. Матч, конечно, был нужен, и прежде всего — украинцам. Они не продавались. За одну игру с пицеевиками ими был получен куш в 1.000 рублей, а за две встречи в Орехово-Зуеве — 1.276 рублей; итого — 2.276 рублей. На каждого игрока пришлось около 200 рублей.

Удовлетворенная таким заработком команда возвратилась на Украину. Но здесь ее ждала неприятная неожиданность. Все участники этого своеобразного тура дисквалифицированы ВСОК УССР на один год.

Это случилось с командой харьков-

ских футболистов, занявших второе место в розыгрыше всесоюзного первенства по футболу. Закавказцы заняли третье место. Как и украинцы, они начали гастролировать в разных пунктах Московской губернии. Аппетиты игроков Закавказья оказались более скромными. За два дня выступлений закавказские футболисты получили всего около 500 рублей.

В настоящий момент и эти гастроли расследуются. Однако, ВСОК ЭОФСР, вместо того, чтобы последовать примеру ВСОК Украины, вслестически старается прикрыть проступки своей команды.

Факты, имевшие место с украинцами и закавказцами, знакомы нам и по выступлениям московских первоклассных команд в провинции. Известным случаем, когда суточные, получаемые московскими игроками, превышали установленный предел (5 рублей) в два, а то и в три раза, — несмотря на то, что состязания проводились по праздничным дням.

Подобные явления требуют самого серьезного внимания. Профессионалам в спорте, в каких бы то ни было формах, чужд советской физкультуре и с ним надо всесторонне бороться.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 5.10.1928.

14.10. Збірна профспілок Харкова — Збірна профспілок металістів Ленінграда — 1-1.

Учора в Харкові на стадіоні «Металіст» зустрілися збірні футбольні команди металістів Харкова та Ленінграда. Як відомо, до складу збірної металістів Ленінграда входять кілька найкращих ленінградських футболистів, що виступали за Ленінград на Всесоюзній Спартакіаді.

Спочатку стан гри доводив перевагу ленінградців. Маючи прекрасні боки свого нападу, вони раз-ураз проривалися до воріт харків'ян і навіть примусили металістів Харкова трохи розгубитись.

Але поступово харківські металісти увійшли до надзвичайно жвавого темпу гри ленінградців. Вже ленінградцям не щадило прориватися безпосередньо до воріт. Молода оборона харків'ян рішуче боролася за м'яч і таки змусила падаєт ленінградців майже не відходити від середини майдану. Трохи поліпшив свою гру не досить дружній напад харків'ян. Вже кілька разів довелось воротареві Ленінграда рятувати свої ворота.

Так у рівній грі, що мала в собі досить багато гарних комбінацій, випав перший хавтайм.

Літше розпочали другий, як відразу ж ленінградці опинилися біля воріт металістів і перший гол відзначив свистком судді. Проте, буквально за дві хвилини металісти відквітали цього гола і знову розпочалась більш-менш рівна гра. Правда, треба відзначити, що кидалась у вічі технічна перевага ленінградців, та вони грали трохи брутально.

Особливо це спостерігалось в останні хвилини матчу, при чому треба відзначити, що судді не досить рішуче боролась з цим.

Другий хавтайм так і закінчився з рахунком 1:1. Загальний рахунок «нічия»

13 и 14 октября в Харькове на стадионе металлистов состоялась первая встреча Ленинградцев с харьковцами. От Ленинграда выступали лучшие физкультурники металлисты, а от Харькова сборная футбольная команда металлистов, сборная футбольная команда Профсоюзов и сборные коллективы профсоюзов по легкой атлетике и вело.

Оба дня соревнований привлекли большое количество зрителей. Организация и проведение соревнований были поставлены очень хорошо, особенно хорошо был организован прием ленинградцев. Представители обоих городов показали высокие технические достижения. Особенно следует отметить результаты. Билицы (Ленинград) и Васиной (Харьков) в метании диска, показавшие результат выше всесоюзного рекорда.

Технические результаты. Футбол. Первый футбольный матч Харьков-Ленинград (сборные команды металлистов) окончился вничью со счетом 1:1. Второй футбольный матч Ленинград (метал.) Харьков (сб. профсоюзов) с тем же счетом.

Газета «Фізкультурна Україна», Харків, 7.10.1928 та Журнал «Спартак» Ленінград, 26.10.1928.

14.10. Москва. Ст. «Динамо». Ленінград - Миколаїв 5-1.

«Встречи сильнейших команд Украины и Ленинграда.

Розыгрыш приза журнала «Физкультура и Спорт».

Матч на приз журнала «Физкультура и Спорт» между лучшими командами городов РСФСР и УССР обещает быть интересным. 14 октября на новом крупнейшем в СССР стадионе «Динамо» (начало в 2 часа дня) встретятся сильнейшие сборные Ленинграда и Николаева.

За Ленинград выступает 1-я сборная города. Ленинградские футболисты выезжают в исключительном по силе составе, лучше, чем на Спартакиаде. Произведены замены всех слабых мест в команде. Играют: Соколов, Езов и Корнилов, Филиппов, Батырев и Беляков, Григорьев, Бутусов, Иванов, Шелагин и Кусков. Запасные: Гусев, Топталов, Гуськов и Архангельский.

Николаев также представляет свою лучшую команду, которая, главным образом, состоит из молодых рабочих от станка.

О силе сборной Николаева, лучшей сейчас на Украине команды, достаточно говорят результаты последних лет — неоднократные выигрыши у Одессы, Харькова и, наконец, памятная москвичам победа над московскими чемпионами пицчевиками 3:0.

Состав Николаева: Козырский, Булгаков и Денисов, Грушин, Козлов и Деркаченко, Гучкин, Кондратенко, Полигенький, Шульц и Печеный».

Газета «Голос текстилей» Москва, 12.10.1928.

НАШ ПЕРЕХОДЯЩИЙ ПРИЗ — КОМАНДЕ ЛЕНИНГРАДА.

Редакция журнала «Физкультура и Спорт» учредила в настоящем сезоне переходящий приз своего имени. В дальнейшем ежегодно будут проводиться футбольные встречи между лучшими командами городов двух республик РСФСР и УССР.

Настоящий матч должен положить начало урегулированию наших междугородних и межреспубликанских встреч, которые до настоящего времени большей частью имели случайный характер.

Спортивный успех, а также значительное количество зрителей, собравшихся на стадионе Динамо, позволяют редакции надеяться, что в будущем розыгрыш переходящего приза журнала «Физкультура и Спорт» привлечет еще больший интерес.

Редакция надеется, что ее первое начинание в этой области хотя бы в некоторой степени будет содействовать закреплению смычки физкультурников двух республик. Горячие симпатии московских зрителей по отношению к николаевским и ленинградским футболистам в этом порукой.

Привет первым участникам розыгрыша нашего приза—футболистам сборных команд Ленинграда и Николаева. Желаем им успеха в их дальнейших спортивных выступлениях.

Сборная команда Николаева

воротам с краю, но вместо удара подбрасывается пас, который перехватывает Бутусов. Уверенный, четкий удар, и счет 4:1 в пользу Ленинграда. На 44 мин. ворота Николаева опять в опасности: Иванов получает прекрасный пас, но не использует его. Первая половина кончается со счетом 4:1.

Преимущество Николаева на первых минутах не дало результатов. Момент внятой игры Ленинграда был утерян. А когда Ленинград разыгрался, оказались слабости ли-

Начинавшийся несколько ранее дождь не испортил прекрасного поля «Динамо». Зрителей присутствовало около 15.000.

По свистку судьи И. И. Савостьянова первой выехала команда Николаева: вратарь Козырский, защита Булгаков и Денисов, полузащита—Добровольский, Козлов и Грушин, нападение—Печеный, Шульц, Полигенький, Кондратенко и Гичкин. Вслед за Николаевым вышел Ленинград в своем боевом, в большинстве хорошо знакомом москвичам, составе: вратарь Соколов, защита—Корнилов, Ежов, полузащита—Беляков, Вонот и Филиппов, нападение—Кусков, Шелагин, Иванов, Бутусов и Григорьев.

Игру начинает Ленинград, но с первых же минут нападение Николаева завладевает илчом. Ленинградцы играют без подъема, вяло. Быстрой, короткой пассивной николаевцы держат мяч у ворот Ленинграда. На 3 мин. правый крайний нападения Гичкин имеет возможность забить мяч, но мажет. Сразу же вслед за ним Полигенький чуть не делает счета. Соколов уверенно берет несколько мячей.

Зрителю с первых же минут приходится по духу николаевцы своим напором и мелкой пассивкой. Защита Ленинграда, а в особенности Ежову и левому полузащитнику Белякову, приходится забыть о спокойной игре. Гичкин, Кондратенко и Полигенький ведут нападение весьма энергично.

Нападение Ленинграда как-то долго «раскачивается», и мяч не задерживается на половине Николаева. На 6 мин. Кусков «пробует» вратаря Николаева Козырского, пуская в ворота мяч издалека.

На 10 мин. Николаев бьет первый угловой удар, по мячу подан слишком далеко. На 11 мин. вторично бьется угловой удар у ворот Ленинграда. На этот раз мяч подан прекрасно. Соколов выкакивает из ворот, но мяча не достает. Ворота пусты, мяч спускается, но николаевцы опаздывают...

Ленинград решает взяться за дело серьезно. Нападение подтягивается, и на 12 мин. с хорошего паса Кускова Иванов забивает первый мяч в сетку Николаева.

Удача первой же комбинации окрыляет Ленинград, но и николаевцы не падают духом. На 14 мин. Гичкин, имея перед собой пустые ворота, бьет мимо. На 15 мин. продольный пас Григорьеву. Григорьев, хорошо вырываясь, пашивает пас к самым воротам. Шелагин принимает головой, но попадает вместо ворот... в фотографа.

Стадион
«Динамо»
14 октября

Обе команды разыгрались. Особенно сильного темпа развить нельзя из-за скольжения по мокрой траве. На 18 мин. Кондратенко, находясь в чрезвычайно выгодном положении, получает мяч. Соколов делает бросок и, падая, выбивает мяч на Печеного, который сквитывает счет. Однако, результат 1:1 долго не держится: на 19 мин. Бутусов забивает Николаеву мяч—2:1.

Прекрасная игра нападения Николаева, не имеющего поддержки от своей линии полузащиты,—безрезультатна. Приходится отгибаться назад. Этим пользуется Ленинград и начинает методически теснить николаевцев.

Сливая отдача мяча защитой Николаева и в особенности недостаточно энергичная работа головой держит их ворота под постоянной угрозой.

На 25 мин. Ленинград бьет первый угловой удар, но безуспешно. На 30 мин. Григорьеву опять удается, прорвавшись на край, спассовать в центр, где Шелагин головой посылает мяч в ворота Николаева. Счет 3:1.

Николаев пробует отквитаться, но ему удается только получить право на угловой удар, кончившийся безрезультатно. На 35 мин. Григорьев «мажет» с шести шагов.

Николаевцы переходят на защиту, но это их не спасает. На 42 мин. Кусков бьет по

Уже на 2-й минуте великолепный пас Кускова параллельно воротам грозит излетом мячом. На 4-й мин. угловой удар у ворот Николаева. Перевес Ленинграда очевиден. Искренне прорывами Николаева пытаются перейти в нападение, но защита Ленинграда умеет в опасные моменты пашеует назад Соколову,—и мяч снова на половине Николаева.

На 13 мин. Бутусов сильным ударом по земле посылает мяч в ворота, но Козырский легко берет мяч. На 17 мин. после хорошей комбинации Бутусов получает мяч шагах в 7 от ворот. Пока он раздумывает, куда бы пробить, мяч у него отбирают.

На 27 мин. сильный пас по земле идет в ноги Шелагину, который обманывает ни-

коляска, подпрыгнув над мячом. Мяч падает к свободному Кускову, который и забивает пятый мяч в ворота Николаева.

На 29 мин. Шелагин попадает в штангу. На 30 мин. Кусков дает пасе к воротам. К мячу бросаются Козыревский, Денисов, Иванов и Бутусов. Мяч у Козырева, но при падении в спалке ему попадает по голове. Козырева выносят с поля, и в ворота становится Ферузо.

Игра сделана. Ленинград нападет вло. Конец игры проходит в ленивом темпе и финальный свисток Савостьянова фиксирует победу Ленинграда со счетом 5:1.

У Ленинграда можно отметить очень дружную работу защиты и полузащиты. Спокойная и уверенная игра назад для того, чтобы выйти из затруднительного положения и иметь возможность оттянуть противника перед тем, как освободившемуся партнеру. В линии нападения много старался Иванов: очень напористо вел игру оба крайних нападения. Несколько тяжелых мячей пришлось взять Соколову. В защите очень удачно играл Беляков.

ЛЕНИНГРАД НАПАДЕТ ВЛО

У Николаева очень хороша линия нападения, при сравнительно слабой полузащите и защите. Общим недостатком всей команды — слабая игра головой. Тактически непереносим разрыв между нападением и полузащитой. Полузащиты забывает, что мало держать противника, нужно еще поддерживать свое нападение, перехватывать мячи, а не только выбивать их. Из отдельных игроков можно отметить правого крайнего нападения Гичкина, обладающего хорошим бегом при неплохой технике владения мячом, и Шульца.

В общем надо сказать, что игра смотрелась с большим интересом и велась в хорошем темпе (я особенно, принимая во внимание скользкий грунт).

И. П.

Журнал «ФИС» Москва, № 42, 1928.

?, .? 11. Одесса — Москва — 3:3 (1-2), 0:3 (0-3).

«ПОБЕДА МОСКВИЧЕЙ В ОДЕССЕ».

На днях сборная футбольная команды Москвы выехала в Одессу. В Одессе москвичи провели два матча. Первый матч с сильнейшей командой города окончился вничью со счетом 3:3. Другой матч с этой же командой москвичи выиграли при счете 3:0.

Газета «Победа» Москва, 16.11.1928.

«Объективные условия не позволили выехать Москве на юг (по приглашению одесского ОСФК) в ее лучшем составе, команда сформировалась из Леонова, Карпенко, Лапшина, Столярова, Сушкова, Никишина, Троицкого Н., Савостьянова, Исакова, Блинкова В и Холина. В запасе команда имела Хал.?, Дубинина и Соколова В. Представителем при команде был выделен тов. Троицкий, судьей поехал т. Загожельский.

Одесская спортивная общественность проявила большой интерес к играм, сборная Москвы со своей стороны вполне понимала их ответственность, так как до сего времени Москва на полях Одессы ни разу не добывалась преимущества.

Первая игра была назначена на поле нового стадиона им. 10-летия Комсомола. Одесса выставила Москвина, Куси.?, Попова, Афанасьева, Пиотковского, Кравченко, Михлина, Злочевского, Кононова, Штрауба и Малхасова. Уже с первых минут почувствовалась некоторая растерянность Москвы объяснявшаяся непривычным грунтом и размером поля. Первые моменты характеризуются превосходством Одессы. Удачная игра одесского нападения дает результат на 10-й м., когда Кононов забивает Москве первый мяч. Постепенно московское нападение начинает играть более уверенно и в свою очередь атакует ворота Одессы. Ряд опасных моментов, создающихся у обоих ворот, проходят безрезультатно. На 29-й м. по воротам Москвы вновь угрожает непосредственная опасность, за игру рукой Карпенко назначается 11-метровый удар. Результат игры грозит определиться, но положение спасает Штрауб, бывший мимо ворот. Счет сквитывается лишь за семь минут до конца Савостьяновым, удачно принимавшим передачу Ходина. Остальное время дает преимущество Москве в один мяч, и первая половина заканчивается со счетом 2-1.

Вторая половина приносит на первых же минутах неудачу Одессе: Троицкий, получая передачу от Блинкова и используя ошибку Москвина, выпустившего мяч из рук, устанавливает счет 3-1. Неудача действует на Одессу ободряюще, и она переходит в энергичное наступление. На 12-й м. счет после удара Штрауба становится уже 3-2, спустя шесть минут все тот же отлично играющий Штрауб снова забивает третий мяч. Игра становится напряженной. На 29-й м. Одесса неудачно бьет три раза 11-метровый удар. Из ряда опасных положений с честью выходит Москвин, и несмотря на взаимные усилия, остаток времени результата не дает. Игра заканчивается со счетом 3-3.

Очень сильное впечатление на москвичей произвела игра правого крыла одесского нападения — Штрауба и Малхасова. Хороший бег, техника и разумная тактика, поединодушному мнению москвичей, делают эту пару сильнейшей в СССР. Хорошее впечатление произвел Москвин, уже знакомый по своей четкой игре на Спартакиаде.

Вторая игра состоялась на том же стадионе против первой сборной Одессы и не совсем удачно измененном составе. Блестяще игравший накануне Штрауб отсутствовал, что сильно отразилось на игре всего нападения.

Москва, выступающая в том же составе, начинает игру энергичными атаками, дающими результат после удара Савостьянова на 5-й м. Игра большей частью ведется на стороне Одессы, нападение которой играет недостаточно дружно. Вторым мяч забивает Одессе Холин и за минуту до конца первой половины третий мяч — Савостьянов.

Во второй половине игра принимает более ровный характер, доставляя много работы обоим вратарям. До конца игры счет остается без изменений, несмотря на 11-метровый удар, назначенный в ворота Одессы за две минуты до конца.

Игра заканчивается с результатом первой половины со счетом 3-0.

После игры в Одессе сборная Москвы провела еще три встречи в Днепропетровске: 15 ноября – с железнодорожниками, выиграли со счетом 4-0(3-0), 17 ноября – с Динамо 1-0(0-0) и 18 ноября – со сборной города 1-1(0-0). Все три встречи были проведены в еще более ослабленном составе, в виду отъезда двух игроков».

Журнал «ФИС» Москва, № 50, 1928.

15.11. «Залізничники» Дніпропетровськ – Москва – 0-4 (0-3).

17.11. «Динамо» Дніпропетровськ – Москва – 0-1 (0-0).

18.11. Днепропетровск – Москва – 1-1 (0-0).

«МОСКВИЧИ – НА ЮГЕ.

После ударных выступлений в Одессе сборная команда МГСПС играла в Днепропетровске, где все игры прошли с большим успехом. Особо интересно прошли встречи с первой сборной командой города и командой «Динамо». Две игры москвичи выиграли со счетом 4:0, 1:0. Третья игра закончилась вничью — 1:1.

Вчера команда МГСПС возвратилась в Москву».

Газета «Голос текстиля» Москва, 22.11.1928.

01.12. Одеса-2 – Ленинград – 2-1.

02.12. Одеса – Ленинград – 2-0.

МЕЖДУГОРОДНЫЕ ВСТРЕЧИ ОДЕССА—ЛЕНИНГРАД 2:1 и 2:0.

Выезжая на юг, ленинградцы предполагали, вероятно, застать хорошую погоду, но Одесса встретила гостей не совсем приятно. Дождь привел поле в полную негодность.

В первый день против сборной Ленинграда играла вторая сборная Одессы: Ильин, Трофимов и Волни, Бенген, Иногородский и Бланк, Р. Штрауб, Пронкин, Звенигородский, Кантемиров и Жесков. В команде гостей отсутствовали такие игроки, как Бутусов, Батырев, Соколов, Иванов. Начало игры не предвещало для одеситов ничего утешительного. Крепко захватили в свои руки инициативу ленинградцы. Уверенная передача мяча, сыгранность, нападения и полузащиты, физическая выносливость, настойчивость — так можно охарактеризовать коллектив гостей. Одеситы отчаянно сопротивляются, защита их играет блестяще. Наконец, Одесса понемногу овладевает с грунтом и приняв ряд грязных ванн, начинает нападать. Счет первого тайма остается без изменений (0:0).

Во второй половине картина игры резко меняется. Одесса «жмет». На 12 минуте Кантемиров забивает первый мяч, а через несколько минут Штрауб Р. — второй. Счет 2:0 заставляет гостей приложить все старания к тому, чтобы отыграться. Это удается им только частично. На последних минутах общими усилиями Архангельского (Л.) и... Ильина (Од.) счет изменяется до 2:1. Победа за второй сборной Одессы.

Вторая встреча Ленинград — Одесса (1 сборная) перенесена была на стадион имеников. Несмотря на дождь, трибуны были переполнены любителями футбола. По свистку судьи т. Рачко (Одесса) начинается игра. Повторяется картина предыдущего дня. Неудержимо идет вперед нападение Ленинграда. Не раз подвергаются опасности ворота Одессы. Игра постепенно выравнивается. Как всегда, ведут наступление одеситы правым флангом. Гуськову и Кориннову много возни со Штраубом А. и Малхасовым. Прорыв левого края Левкова, красивый далекий удар в ворота Ленинграда, и счет становится 1:0 в пользу Одессы. Вторая половина игры проходит в напряженной и резкой борьбе. Остается несколько минут до конца, Злочевский, оставшись наедине с вратарем, забивает второй мяч Ленинграду. Финальный свисток судьи фиксирует счет 2:0 в пользу Одессы. Состав первой сборной Одессы: Клименко, Попов, Кусинский, Бенген, Константиновский, Кравченко, Малхасов, Штрауб А., Кононов, Злочевский, Левков.

Ленинград приехал в следующем составе: Левицкий, Ежов, Кориннов, Вонго, Феоктистов, Гуськов, Николаев, Шелагин, Архангельский, Садовский, Кузков.

Подводя итоги матчам, можно сказать, что ленинградцы играли оба дня хорошо, показали прекрасную технику и сыгранность. Пронгры их можно объяснить скорее ненормальными условиями игры, более благоприятствовавшими малорезким одеситам.

Н. Г.

Журнал «ФИС» Москва, № 51, 1928.

1929

ВСЕСОЮЗНЕ СВЯТО «ДИНАМО» НА ЧЕСТЬ 5-РІЧЧЯ ТОВАРИСТВА (2-8.08, Москва)

КАЛЕНДАРЬ ВСЕСОЮЗНЫХ СОРЕВНОВАНИЙ «ДИНАМО» ПО ФУТБОЛУ И ЛЕГКОЙ АТЛЕТИКЕ

I К Р У Г			
Наименование команд	Место проведения	Срок	
Москва—Земляникинская область	Гор. Смоленск	21, 22, 23	14 июля
УССР—Крым	Харьков	21, 22, 23	"
Казахстан—Ср. Азия	Кзыл-Орда	13, 14, 15	"
Сибирь—Д. Воет. округ	Новосибирск	21, 22, 23	"
Урал—Ср. Волжск. область	Самара	13, 14, 15	"
Н.-Волжск. Край—Цент. Чернозем. обл.	Воронеж	13, 14, 15	"
Северный Кавказ—Закавказье	Чистополье	25, 27, 28	"
Ленинград—УССР	Ленинград	27, 28, 29	"
Нижне-Волжск. Обл.—Ня. Возвешенск.	Н. Новгород	13, 14, 15	"

Журнал «ФИС» Москва, № 29, 1929.

1/2 фіналу. 03.08. «Динамо» УСРР – «Динамо» Урал – 10-1.

04, 06.08. «Динамо» УСРР – «Динамо» Ленінград – 0-0 в дод. час, – 4-2 (2-2), дод. час.

Фінал. 08.08. 8000 глядачів. Суддя: В.Рябоконт (Москва). «Динамо» Москва – «Динамо» УСРР – 4-3 (2-2, 1-1), дод. час до голу 1-0. Голи: Печений (25, 47), Сердюк-Шульц (29).

Норов, Кладько, Денисов, М.Фомін, В.Фомін (кап.), Жорданія, Малхасов, Шпаковський, Мотлохов (Губарев, 91), Сердюк-Шульц, Печений.

«ВСЕСОЮЗНЫЙ СЛЕТ ДИНАМОВЦЕВ».

В футбольных матчах, состоявшихся на стадионе «Динамо» 3 августа, Украина – Урал и Ленинград – ПЧО победителями оказались украинцы (10:1) и ленинградцы (5:0).

Встреча на футбольном поле москвичей с Северным Кавказом дала победу Москве со счетом 4:3, полуфинальная же встреча Ленинграда и Украины 3 августа закончилась вничью (0:0). Вторичная встреча этих команд 6 августа окончилась со счетом 4:2 в пользу украинцев, добившихся выигрыша после упорной борьбы. Оба хавтайма закончились, как и при первой встрече, ничейным результатом. И только в добавочном времени украинцы, показав улучшенную технику, забили в ворота противника подряд два мяча.

Надо отметить при этом, что в полуфинальной встрече обе команды вели игру чрезвычайно грубо, причем растерявшийся судья не сумел, к сожалению, ввести игроков в нормальное русло. ...

8 августа играют Украина – Москва; 10 же августа состоится футбольный матч между командами сборная СССР «Динамо» - сборная Москва».

Газета «Известия» Москва, 8.08.1929.

«Состоявшиеся позавчера футбольные встречи Украина-Урал и Ленинград-Цент.Черн.область большого спортивного интереса не представляли. Уж слишком заметно было неизмеримое превосходство Украины и Ленинграда, чтобы можно было сомневаться в исходе борьбы. Подтвердил это и крупный счет, которым закончились встречи (10-1 в пользу Украины и 5-0 в пользу Ленинграда). ...

Полуфинальная встреча Украина-Ленинград после очень живой и интересной игры кончилась ничейным счетом (0-0) и отложена на завтра».

Газеты «Вечерняя Москва» Москва, 5.08.1929.

«Второй полуфинал Украина-Ленинград представляет большой интерес. Первая половина кончается без результата. Некоторое преимущество Украины ликвидировалось отличной игрой вратаря Соколова.

После перерыва Ленинград надел на Украину, однако защита последней не пропускает далеко нападения Ленинграда.

Свисток судьи фиксирует ничью 0-0. Игра не была продолжена из-за позднего времени и будет переигрываться.

На игре было 12000 зрителей, было бы больше, но входная плата (1 руб.) многих удержала».

Газеты «Листок спортивных игр» Ленинград, .? .08.1929.

УКРАИНА — ЛЕНИНГРАД 0 : 0.

Во втором полуфинале встретились Украина и Ленинград. Неудачное положение Украины, игравшей против солища, не помешало ей первые 20 минут вести игру на половине Ленинграда.

Преимущество Украины очевидно. У Ленинграда нападение играет вразброд, и только лучшая ленинградская защитная тройка: Соколов, Ежов и Кор-

пилов спасает честь своей команды. 20 минут характеризуется натиском Ленинграда. Впервые в игру вступает Норов, берущий под ряд два, довольно трудных мяча. Игра становится более ровной, но все же натиск Украины не дает возможности ленинградской защите «почить на лаврах». Соколов и его коллега Норов играют на редкость удачно, вызывая одобрения зрителей. От 35 до 42 м. Ленинград усиленно атакует украинские ворота, но добиться результата не может. Украина в свою очередь отвечает натиском в последние три минуты. Первые минуты второй половины проходят на середине поля.

На 4-й минуте Шпаковский имеет возможность ударить по воротам, но медлит, позволяя Ежову атаковать себя и в результате бьет выше ворот.

Ничейный счет нервнрует игроков, игра становится все более и более резкой. Соколов ликвидирует несколько опасных положений, представляя непреодолимое препятствие для украинского нападения. Украина, играющая

преимущественно краями, делает тактическую ошибку, не используя плохую игру Батырева и не утиа очевидную слабость своего левого крыла.

На 20 минуте на стороне Ленинграда угрожающее положение: прорвавшийся с мячом Печений идет на ворота, имея метраж в пяти сади себя Ежова. Угроза для ленинградских ворот становится очевидной, но в момент удара Ежову отличным броском удается догнать Печеного и вывести мяч за лицевую линию.

У обеих команд хорошо играет защита, а разрозненная игра нападения, не используя опасных моментов, приводит к тому, что вторая половина заканчивается с тем же результатом, что и первая. В виду запоздания начала игры, провести дополнительное время не представляется возможным, и игра откладывается на 6 августа, отодвигая финал на 8 число.

Нас просят сообщить, что билеты, взятые на 6 августа, недействительны на 8-е; желающие могут получить деньги обратно в кассе.

Газета «Новости спорта» Москва, 6.08.1929.

«ВСЕСОЮЗНЫЕ СОРЕВНОВАНИЯ «ДИНАМО»

Встреча Москвы и Украины.

Вчера состоялась финальная встреча футбольных команд Москвы и Украины. Как и следовало ожидать, игра все время велась с большим напряжением и упорством.

Обе команды показали себя с самой лучшей стороны. Удачно подобранное нападение Москвы нашло в лице украинцев вполне достойных противников, показавших очень четкую и продуманную игру.

Первый мяч попадает в ворота москвичей. Окрыленные успехом украинцы усиливают темп игры, и через пять минут снова делают гол. Но очень скоро москвичам удается расквитаться. Два удачных мяча выравнивают игру.

Третий мяч забивает Украина, но и на этот раз Москва дает ответный гол, добившись ничейного результата.

Добавочное время также не дает никакого перевеса ни той, ни другой стороне. Несмотря на усталость, обе команды упорно защищают свои ворота, хотя уже определенно видно, что инициатива перешла к москвичам.

Объявляется игра «до победного конца». Окончательный результат встречи должен дать первый мяч. Все зависит от того, кто его забьет. Игра принимает особенно напряженный характер. Игроки усиливают темп игры. С переменным успехом мяч переходит с одной стороны на другую. Наконец, удачная передача мяча москвичами решает исход борьбы. Сильным ударом Москва забивает гол в ворота Украины.

Результат встречи — 4:3 в пользу Москвы, вышедшей, таким образом, победительницей всесоюзного соревнования футбольных команд «Динамо»».

Газета «Известия» Москва, 9.08.1929.

ПОБЕДА ФУТБОЛИСТОВ УКРАИНЫ. ЕЩЕ ОДНО ВСЕСОЮЗНОЕ ДОСТИЖЕНИЕ.

Встречи футбольных коллективов, не попавших в полуфинал, никаких неожиданностей не принесли: ЦЧО выиграла у Урала, а Н.Новгород — у Средней Азии (3:2). Игра между Н.Новгородом и ЦЧО, оспаривавшим 6 место, подтвердила преимущество нижегородцев, выигравших матч с большим счетом (7:2).

Гвоздем вчерашнего спортивного дня явилась вторая (первая не дала результатов) встреча Ленинграда и Украины. Игра сразу принимает упорный и резкий характер. К концу первой половины один из игроков Украины удален с поля, но счет мячей еще не начал.

Во второй тайме происходит «обмен любезностями»: украинцы, используя свободный удар, забивают мяч в ворота Ленинграда, но последний очень быстро

выравнивает счет. В середине тайма удален с поля за грубость один ленинградец и обе команды играют в составе 10 человек. Темп игры становится напряженным до крайности. Нападение Украины, в котором особенно выделяются Край (Печенный-Малхасов), неутомимо стремится к воротам Ленинграда, но не может пройти сквозь крепкую защиту последнего. Счет второй половины остается ничейным (1:1).

Добавочные 30 минут начинаются тем же энергичным нажимом Украины, которой удается, в конце концов, «вымотать» противника.

Правда, Ленинград быстро отквотирует полученный им второй мяч, но это его последний успех. Два блестящих прорыва украинцев — и счет уже 4:2 в их пользу. Отчаянные попытки Ленинграда отыгаться не приводят ни к чему.

Газеты «Вечерняя Москва» Москва, 7.08.1929.

ФИНАЛ ФУТБОЛЬНЫХ СОРЕВНОВАНИЙ «ДИНАМО».

Если бы перед началом матча произошло опроение многих тысяч зрителей, собравшихся вчера на трибунах «Динамо», — большинство предсказало бы победу Украины. Об этом говорил и недавний выигрыш хмельнян у московского «Динамо» и крупная победа Украины над Ленинградом и... далеко не блестящий результат, показанный москвичами в схватке с Сев. Кавказом.

Москва выставила на поле все, что было у нее лучшего. Защита московских ворот выглядит более, чем внушительно. Но на другой стороне поля прекрасная линия украинского нападения, под ударами которого всего два дня назад пала прославленная по заслугам защита Ленинграда.

Темп игры сразу напряжен до отказа. Нажимает Москва. Раз за разом ее нападение создает у ворот Украины положение, грозящее темниваем голом, — но в решительный момент не удаются или валяются удары. Этим пользуется Украина. Быстрый прорыв и восток Москвы первый мяч. Через какие-нибудь 10 минут Украина снова добивается успеха и счет уже 2:0 в ее пользу.

Этот момент — критический момент встречи. Проявилась Москва не растерянность даже, а еле заметное колебание, — победа Украины была бы обеспечена. Но выдержка москвичей берет верх: так же упорно стремятся к воротам противника их нападения, еще крепче играет защита, и успех Украины сходит на нет. К концу тайма счет выравнен: 2:2.

Начало второго тайма отмечено нажимом Украины. Третий мяч проходит в ворота Москвы. Ответным прорывом москвичей счет выравнивается вторично. Второй тайм кончается счетом 3:3.

Дополнительные 30 минут не дают результата. Игра продолжается до первого забитого мяча. Попеременно у ворот обеих команд создаются опасные моменты, удачно ликвидированные защитой. На седьмой минуте мяч у ворот Украины, случайное замешательство в рядах игроков последней, удачный удар Иванова — и Москва уходит с поля победительницей со счетом 4:3, лишший раз подтвердив высокий класс московских футболистов.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 9.08.1929.

Полуфинальная игра, по существу «Динамо» Ленинград—Украина переносилась 6 августа.

По списку судьи Каурова команды вышли в следующих составах: Украина: Норов, Денисов, Кладко, Фомин Н., Фомин В., Жерданиа, Мадхасов, Шпаковский, Мищенко, Садковский, Печеный; Ленинград: Соколов, Кошляков, Ежов, Надупати, Батырев, Сергеев, Родионов, Садовский, Филиппов, Шелангин, Богдан и.

Игра начинается нападением Ленинграда и в первые же минуты у ворот Украины создается ряд опасных положений. Вскоре игра переходит на середину и начинается «поболше», которое судья во время не заметил и не прекратил. Вторые 15 минут насаждает Украина. Прорыв Печеного на 18 минуте чуть было не закончился голом, но он запутался в мяче и подоспевшая защита Ленинграда ликвидировала опасное положение. Сейчас же Шпаковский с хорошей подачи слева бьет мимо ворот. Положение становится напряженным и Соколову приходится выбегать из ворот.

К концу тайма игра становится ровной и мяч попеременно то у одних, то у других ворот. На последней минуте Фомин Н. за пререканья с судьей удаляется с поля. К перерыву счет 0:0.

Вторая половина начинается нападением Ленинграда (у Украины играет 10 чел.) и уже на 2 минуты он имеет возможность забить мяч, но центр нападения «мажет». На 7 минуте за правополную задержку нападения в ворота Ленинграда дается штрафной; мяч, сильно пробитый Фоминим В., оказывается в сетке.

Но успех Украины был недолговечен. Ленинград усиленно прижимает Украину и на следующих минутах несколько раз бьет по воротам и подает угловые. С одного из них Батырев головой передает мяч налево, откуда левый край положил его в сетку. Счет 1:1.

На 15 минуте игра снова прерывается и воротам Ленинграда и следуют один за другим прорывы. Во время одного из них Мадхасов сбивают и судья дает 11-метровый и удаляет ленинградца с поля. Соколов 11-метровый берет.

Богданов из нападения перешел в защиту. Поочередно сыют мимо Мадхасов, Шпаковский и Печеный. Отличная игра защиты Ленинграда заставила играть доплатившие таймы. К концу положенных 90 минут счет 1:1.

Ленинград играет без Ежова, что в конечном счете и решает исход борьбы. Под конец игры на поле уже плохо видно. Украина сумела забить 3 мяча, получив в ответ лишь один. Общий счет 4:2 в пользу Украины.

Финальная игра с Москвой дала упорную борьбу и окончилась 4:3 (после доплативших таймов и игры до гола) в пользу Москвы. Таким образом всесоюзное первенство «Динамо» по футболу выиграла Москва.

Газета «Листок спортивных игр»
Ленинград, 1929.

«В Ленінграді відбулася зустріч фізкультурників металістів трьох столиць — Харкова, Москви та Ленінграда. Змагання з футболу, легкої атлетики та велосипеду. Футбольний матч між 1-ю збірною металістів Харкова з «Красным Выборжцем» закінчився з рахунком 2-0 на користь Харкова. У фінальному матчі Харків виграв у Ленінграда з рахунком 4-0. ...».

Газета «Фізкультурна Україна» Харків, 6.07.1929.

Товариські матчі:

21.04. Ст. «Динамо». «Динамо» Тіфліс — «Динамо» Харків — 2-7.

«ВЫСТУПЛЕНИЯ ХАРЬКОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ».

Команда харьковского общества «Динамо», имеющая в своем составе такие имена, как Норов, Фомин, Шпаковский, Владимирский, Привалов и другие после блестящего выступления в Тифлисе (где они выиграли у тифлисских Пищевиков 4:1, у местной «Динамо» 7:2 и у сборной Грузии 3:0, итого 14:3), провела в Баку три встречи. В первом матче против харьковцев выступала сборная комсомола. Быстрый темп бакинцев и четкая техника гостей создали захватывающую игру. В середине первого тайма гостям удается забить в сетку бакинцев один мяч. Вторая половина начинается энергичным нападением бакинцев, и только удачная игра Норова, взявшего 11-метровый и ряд верных мячей, спасла гостей. При счете 1:0 в пользу харьковцев игра заканчивается.

Во второй игре против харьковцев выступало бакинское «Динамо», нападение которого сразу же начинает обыгрывать защиту гостей, вскоре в сетке харьковцев оказывается мяч. Угроза проигрыша, очевидно, подействовала на гостей, они начинают нажимать, и с хорошо поданного углового удара мяч проходит в бакинские ворота. Счет 1:1 не меняется до конца игры.

В третьем матче харьковцам пришлось играть с Прогрессом I. На этот раз харьковцы играли гораздо лучше, и, несмотря на то, что проиграли первую половину 0:1, во второй половине забили подряд три мяча, выигрывая встречу со счетом 3:1.

Проездом через Баку остановилась одна из лучших команд Москвы — Пищевики. Условия, выставленные москвичами, не подошли (?!) местным организациям; поэтому гости играли товарищеский матч с бакинскими пищевиками без рекламы и в будний день. Посмотреть на игру лучших передовых СССР Канунникова, Исакова и других, собралось всего несколько десятков зрителей, которые, хотя и помокли под дождем, но были вполне вознаграждены игрой. В общем матч закончился со счетом 8:0 в пользу москвичей».

Журнал «ФИС» Москва, № 22, 1929.

14.05. «Харчовики» Москва – Гірники Донбасу, Кадіївка – 5-2 (3-1).

19.05. 15:00. Ст. радторгслужбовців. Збірна Подольська – Гірники Донбасу, Кадіївка – 1-2.

«Горняки Кадиевки благодарят за прием.

Впечатления о поездке в Москву.

Физкультурники-горняки, приехавшие в Москву из шахт и забоев Кадиевки (Донбасс) приветствуют физкультурников столицы с началом сезона, желают им успеха в повседневной работе и благодарят московских горняков-физкультурников за оказанный нам теплый прием.

Проведенные нами 2 футбольных встречи с пиццевицами и горняками показали, что нам надо и есть чему поучиться у столицы. Завязавшаяся связь с горняками Москвы из года в год укрепляется, и на ответные игры мы приглашаем горняков Москвы к себе, в Кадиевку. Встречи из товарищеских должны перейти в календарные, с учреждением переходящего приза.

Наша команда имеет в своем составе исключительно рабочих-шахтеров; занятые на работе в шахте, мы не имеем возможности как следует тренироваться, и наши проигрыши 5:2 пиццевицам и 2:1 горнякам лишний раз подтверждают, что нам надо еще многому учиться. Мы надеемся после такого урока подтянуться и в ответной игре дать достойный реванш.

Кадиевский район, объединяющий до 30 тысяч физкультурников, является одним из центров для работы по физкультуре. Работа по вовлечению в физкультуру взрослого рабочего имеет громадный успех, чему немало способствуют приезды иногородних, а иногда и иностранных (Англия, Австрия) гостей.

Ознакомившись в Москве с работой кружков и организаций, мы думаем, что этот опыт поможет нам в нашей работе, и будем стремиться к тому, чтобы работу наладить так, как она поставлена в центре. Для работы по физкультуре мы имеем стадион с трибунами, трек, теннисные корты, гандбольные, баскетбольные и другие площадки.

Товарищи физкультурники-горняки, Мосрайком ВСГ и ЦК ВСГ! Еще раз приносим вам глубокую благодарность за прием и заботы; надеемся, что и вы не откажитесь побывать у нас.

С физкультприветом капитан команды Кадиевки Белодед».

Журнал «ФИС» Москва, 11.06.1929.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ПОДОЛЬСК – ДОНБАСС.

После проведенных серьезных и трудных матчей по футболу в Москве с I-й командой пиццевиц и сборной Москвы горняков, команда Донбасса 19-го мая играла в Подольске против сборной города.

Сезон игр только что наступил. Предшествующие игры, проведенные в течение одной недели, естественно отразились на физическом состоянии донбассовцев. Усталые и в большинстве «подбитые», они не могли показать того, чем обладают на самом деле.

И несмотря на усталость, после начального свистка рефери, они так «нажали» на ворота подольчан, что тем приходилось только отбиваться.

Прошло несколько минут и оправившиеся подольчане перешли в нападение; в результате Ширяев А. забивает с ходу первый гол. В конце тайма Лапшин делает счет 2:0 в пользу Подольска.

Во втором тайме донбассовцы стараются отквитать счет, но безрезультатно. Ширяев А. еще в красивом положении головой забивает 3-й гол и Башкалов – последний, 4-й гол.

Уже конец игры. Полная уверенность в «сухой». Но подольчане сильно «выдохлись». Этим воспользовались гости и с сильного удара за семь минут они забивают единственный гол.

Сборная Подольска уходит с поля победительницей со счетом 4:1 в свою пользу.

Намеченный сперва к этой игре состав подольчан был несколько изменен: вместо Гребенщикова, правого хавбека – небезуспешно играл Комаров И. и в беках введен Ожимков.

Отличную игру создали: кипер Фокин; беки – Черноглазов и Ожимков. Из нападения – Лапшин и Ширяев А. Остальные «старались».

Не совсем отчетливо провел судейство судья МГСПС т. Мухин».

Газета «Подольский Рабочий» Подольськ, 22.05.1929.

25.05. «Динамо-2» Ростов-на-Дону – «Динамо» Київ – 0-4.

26.05. «Динамо» Ростов-на-Дону – «Динамо» Київ – 1-1.

28.05. «Динамо» Таганрог – «Динамо» Київ – 0-1.

29.05. Команда Азова – «Динамо» Київ – 1-4.

ИНОГОРОДНИЕ ВСТРЕЧИ ФУТБОЛЬНОЙ КОМАНДЫ «ДИНАМО».

Футбольная команда местного общества «Динамо» вернулась с тренировочной поездки по Украине. Встреча в Ростове закончилась полной победой для Киева: два матча с общим счетом 5 : 1, матч в Таганроге закончился — 1 : 0 в пользу Таганрога, в Азове — 4 : 0; в Сталино — (3 матча) 16 : 4, в Буденково — 4 : 1, в Днепрпетровске — 10 : 2 в пользу Киева. Общий результат 10 матчей: 39 : 9 в пользу «Динамо».

Газета «Вечерний Киев» Київ, 17.06.1929.

„ПРОЛЕТАРЦЫ“ В ХАРЬКОВЕ

Одновременно с неудачными играми ленинградской сборной в Москве команда пролетарского завода гастролировала в Харькове. В первый день против ленинградцев выступила команда харьковского „Динамо“, в рядах которой играло несколько первоклассных украинских игроков (Норов, Фомина, Шлаковский и др.). Против всякого ожидания пролетарцы, игравшие весьма дружно, переиграли уверенного в себе противника со счетом 3:2. Перед самым концом харьковцы упустили возможность сквитать счет с одиннадцатиметрового удара. На следующий день Пролетарский завод, уверенный своей победой, выступил против менее сильной команды железнодорожников и проиграл ей со счетом... 0:8. Причины столь крупного поражения следует искать в чрезмерной уверенности команды, игравшей спустя рукава.

Газета «Листок спортивных игр» Ленинград, 2.06.1929.

08.06. Ст. «Динамо». «Динамо-2» Ростов-на-Дону – «Динамо» Сталино – 0-5.

09.06. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону – «Динамо» Сталино – 1-1 (0-0).

СТАЛИНЦЫ ВЫИГРАЛИ.

Вчера сталинские футболисты динамовцы играли со второй командой ростовского «Динамо».

В первой половине, особенно в начале игры, гости оставили впечатление весьма посредственного коллектива. В дальнейшем, однако, они разыгрались и показали явное преимущество над противником.

Ростовцы повторили ту же бессистемную игру, которую пришлось наблюдать в матче с киевлянами.

Сталинцы забили 5 мячей.

Второй команде следует серьезно заняться тренировкой. Нужда в этом очевидная.

Зрителей было мало. «Сдерживающим» началом безусловно являются высокие цены. Необходимо субботние игры проводить по удешевленным ценам.

СТАЛИНО—РОСТОВ 1:1.

Две тысячи зрителей с большим интересом следили за матчем динамовцев Сталино и Ростова (первой команды).

В первом тайме нападают ростовцы. Игра идет на половине гостей. Сталинцы не раз попадают в «щекотливое» положение, но крепкая защита и вратарь спасают ворота от опасных мячей. До перерыва матч так и не дал результата.

Во второй половине игра выравнивается, хотя Ростов продолжает сохранять за собой некоторое преимущество. Сталинцы ведут наступление прорывами, используя крайних передовых — быстрых и технически сильных игроков. В один из прорывов ростовский защитник делает грубую ошибку, пустив мяч на своем вратаре с очень близкого расстояния. Вратарь не мог взять мяч в руки. У ворот произошла свалка, и мяч из «кучи» попал в сетку. Через некоторое время левый инсайд Ростова забил красивый ответный гол. Матч закончился ничьей.

У Ростова хорошо играла полузащита. Сталинцы вели быструю и резкую игру. У них особенно хороши защита и вратарь.

Числов судил не совсем внимательно.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 9 та 11.06.1929.

«ВЫПАЗКИ РОСТОВСКИХ ФИЗКУЛЬТУРНИКОВ.

Первая футбольная команда советреспубликанских выезжала в Сталино, где провела два матча с местной командой советреспубликанских. Первый матч дал победу ростовцам (3-2), второй окончился вничью (1-1)».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 23.06.1929.

2.06. «Динамо» Ростов-на-Дону – «Желдор» Николаев – 3-1, 5-0.

Николаев—Ростов

17 июня на стадионе Динамо состоялся футбольный матч между сборной командой г. Николаева и «Динамо-2» Ростова.

В начале игры инициативу берет Николаев и на 18-й минуте Ростову бьет ся пенальти за грубый толчок на штрафной площадке. Мяч в сетку Ростова. С этим счетом закончился первый тайм.

Во второй половине матча вместо заболевшего игрока Насельнова (Ростов) выходит Урбанский и игра приобретает совершенно другой характер.

На 10-й минуте с корнера Сапожников забивает первый гол. Через 10 минут в ворота Николаева летит второй, и к концу второго тайма Ростов, не сходя с темпа, вбивает третий и последний гол. Игра заканчивается со счетом 3:1 победой Ростова.

18 июня против команды Николаева была выставлена 1-я команда «Динамо» Ростова.

Ростов с самого начала игры и в течение двух хавтаймов не раз почти все время на половине поля Николаева.

Первый гол с подачи Курабо забил Урбанский и к концу второго хавтайма команда Ростова довела счет до 5, не пропустив в свои ворота ни одного мяча.

Общий счет игры второго дня—5:0 в пользу Ростова.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 1929.

«КРАСНЫЙ ТЕКСТИЛЬЩИК» В ДНЕПРОПЕТРОВСКЕ.

Первый матч «Красный текстильщик» играл с местной командой Желдора. Победителем вышел «Красный текстильщик». Второй матч был с сильнейшей сборной командой Днепропетровска. Игра окончилась вничью. Дальнейшая встреча предстоит с командой «Динамо». Нужно отметить, что только коллективная спайка дает победу «Красному текстильщику»».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 27.06.1929.

«По приглашению Днепропетровска наша футбольная команда «Красный текстильщик» выехала туда на ряд товарищеских футбольных матчей.

На вокзале нас встретили представители окружной команды физкультуры.

Первая встреча была 22 июня с железнодорожниками на стадионе. Народу собралось много, из них масса «болельщиков-патриотов».

Выход на поле ореховцев был встречен громом аплодисментов. С самого начала игры инициативу забрали ореховцы.

Матч окончился со счетом 3:2 в пользу ореховцев. Зрители ожидали большего счета.

Второй день был более интересным, т.к. команда «Динамо» в своем составе имела игроков Сборной УСФК.

Игра проходила при упорном сопротивлении обеих сторон. Та и другая сторона использовали «рывки» опытных игроков. Чувствовалась устойчивость линии защиты и полузащиты в обеих командах. Вся игра велась «краями». Нужно отдать справедливость, что наши «края» играли очень удачно. Это понравилось днепропетровцам. Матч окончился вничью.

Третий день представлял особый спортивный интерес. На площадку собралось до 3 тысяч зрителей.

Два предыдущих матча решали судьбу обеих команд.

Сборная округа в своем составе имела лучших игроков, даже двое были приглашены из Закавказья. Наши ребята не робели.

Сборная Днепропетровска не имела еще поражений на своем поле. Эта уверенность была брошена и нам еще накануне.

Матч начался красивыми комбинациями с обеих сторон. Темп игры был настолько быстрым, что казалось, его не выдержат ореховцы; да к этому два предыдущих матча приятно увлекли силы молодых игроков. Но получилось обратное: упорнее играли ореховцы. Чувствовалась коллективность игры, хорошая расстановка полузащиты на края. Матч окончился счетом 3:1 в пользу ореховцев.

Из Днепропетровска нас пригласили в Кривой Рог.

В Кривом Роге мы провели два матча, одержав победу со счетом 4:1 и 2:0. Отсюда нас пригласили на один из больших металлургических заводов Украины – на завод им. Дзержинского. Ребята охотно шли навстречу рабочим организациям, поэтому от приглашения поехать в другие города отказались, а поехали на завод.

По приезде на завод была организована экскурсия. Из 29 цехов было осмотрено 8, особо интересных. Особенно заинтересовали ребят доменные и мартеновские печи, рельсо-прокатный, проволоочный, листопрокатный и металлический цехи. У ребят осталось хорошее впечатление.

В местечке Каменской, где находится завод, мы провели две встречи с футболистами. Выиграли со счетом 5:0 и 6:0. Игра носила характер «перелицовки», т.к. наша команда оказалась по классу гораздо выше. Оба матча были легко выиграны.

- Встреча с ореховцами даст толчок к серьезной тренировке команд металлистов, которые до сего времени не видели хорошей игры и не имели показательного опыта, - так заявил представитель клуба».

Газета 12.07.1929 «Колотушка» Орехово-Зуево, 12.07.1929.

27.06. Збірна Криворіжжя – Орехово-Зуєво – 1-4.

27.06. Криворізький округ – Орехово-Зуєво – 0-2.

Москва—Криворіжжя

Завтра, 27 червня на стадіоні фізкультури відбудеться позаміська зустріч між футбольними командами Москви (Орехово-Зуєво) та збірної Криворіжжя.

Початок матчу о 5 год. вечора.

Москва—Криворіжжя

Склад збірної округи

Сьогодні, о 5 годині вечора, на стадіоні фізкультури відбудеться футбольний матч між футбольними командами Орехово-Зуєво з під Москви та збірної Криворіжжя.

До складу збірної входять тт: Цуканов (гольман), Дроздовський, Гламазда, Науменко, Крючков, Дяченко, Г. Маліков, Мінаєв, Димкович, Новицький та Нечипоров.

У запасі: Столітній, Білостоцький та Уманський.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1929.

29-30 юнія любители футбола могли лицезереть интересные игры с участием ряда первоклассных игроков Москвы, Харькова и Ленинграда. В течение этих двух дней союз металлистов разыгрывал пульку, в которой приняли участие команды названных трех городов. В составах команд можно было видеть ряд игроков, принимавших ранее участие в сборных своих городов и в сборной команде страны. От Ленинграда — Гостев, Архангельский, Мурашев, Левицкий, от Москвы — братья Блиновы, Троицкий, Шапошников, от Харькова — Натаров, Алферов, Капустин и Кротов.

Харьковская команда, чтобы не быть свободной, выступала ради тренировки против команды „Кр. выборжца“. Игра была мало интересна — старался „Кр. выборжец“, спокойно играли харьковцы. В итоге победа Харькова со счетом 2:0 (до перерыва 1:0). Передовые победителей мало были по воротам; в противном случае победа могла быть значительнее. У побежденных не плохо отбивался левый защитник.

После победы над Москвой ленинградской команде пришлось встретиться в финальной игре с командой Харькова. Удаленный накануне Архангельский играть не мог, многие запасные не явились, и ленинградцы были затруднены в составлении своей команды. После длительных разговоров команда Ленинграда вышла на поле в составе: Левицкий, Гостев, Тругнев, Попов, Бушуев, Горбунов, Болотников, Мурашев, Феоктистов, Быков и Казаринов.

Наиболее слабым местом была конечно полузащита, которой не под силу было противостоять дружному нападению Харькова. Начали играть ровно. На десятой минуте Левицкий решил сгруппировать и Харьков вбьет первый мяч с 11 метров. Первая половина протекала в общем бесцветно, Харьков, игравший по ветру, имел заметный перевес, который однако не был использован командой.

После перерыва ленинградцы в течение 20 минут, оживленно атакуя, имели все шансы выравнять результат, но не тут-то было — на двадцатой минуте Харьков красивой комбинацией проводит второй мяч, а через несколько минут с 11-метрового удара забивает третий. Поражение Ленинграда стало очевидным и весь вопрос теперь был только в цифрах. За несколько минут до конца в ворота Ленинграда проходит последний мяч и Харьков уходит победителем с прекрасным результатом 4:0.

Что сказать об игре? Команда Ленинграда была составлена явно неудачно: неудовлетворительно играла полузащита, без связи с ней действовала защита, не на месте был Феоктистов в роли центра нападения, слабовато играли крайние. Харьков выгодно отличался от ленинградцев общей сыгранностью команды.

Газета «Листок спортивных игр»
Ленінград, 2.07.1929.

07.07. Судья: Гансман. **Миколаїв – Москва – 6-3 (2-0)**. Голи: Омельченко (20, 32, 63), Полегенький (68, 73), ? (пен.).

Козирский, Курдюков, Булгаков, Деркаченко, Козлов, Грушин, Омельченко, Андреев, Полегенький, Кондратенко, Гичкин.

08.07. Судья: Карнеев (Москва). **Збірна металістів Миколаєва – Москва – 0-4**.

ПЕРВОЕ ПОРАЖЕНИЕ „СБОРНОЙ МОСКВЫ“

МГОФК получил телеграмму о первых выступлениях сборной футбольной команды Москвы на юге. Московская футбольная команда проиграла матч первой сборной команде Николаева. Результат 3:6. У второй сборной команды Николаева москвичи выиграли со счетом 4:0.

Футбольная команда московских горняков успешно выступает на юге СССР. На последних матчах она проиграла только один и одну встречу закончила вничью. Следующее выступление московских горняков состоится в Мариуполе и Шахтах. В Москву они направятся к 20 июля.

15 июля на стадионе КОР встретятся футбольные команды хозяев поля и Харьковского профсоюза. Там же состоится и вторая часть соревнования по легкой атлетике Харьков — Москва.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 10 та 13.07.1929.

Первое выступление сборной футбольной команды Москвы окончилось неудачно. Москвичи проиграли первой сборной города Николаева 3:6 и выиграли у второй сборной 4:0.

Газета «Известия» Москва, 11.07.1929.

«Первое выступление сборной футбольной команды Москвы окончилось неудачно. Москвичи проиграли первой сборной города Николаева 3:6 и выиграли у второй сборной 4:0».

Газета «Набат» Серпухов, 9.07.1929.

«МОСКВА ПРОИГРАЛА ФУТБОЛЬНОМУ НИКОЛАЕВУ 6:3.

Задолго до приезда сборной Москвы как в местных физкультурных кругах, так и среди трудящегося населения Николаева было много разговоров о предстоящей встрече. Поэтому, несмотря на непростительный день (7 июля в Николаеве было днем индустриализации), стадион металлистов был переполнен тысячами зрителей.

Состав сборной Москвы был далек от первоначальных предположений, так как в последний момент перед отъездом москвичи изъяли из своего состава ряд первоклассных игроков, выставив в итоге: Леонова, Соколова, Попова, Егорова, Короткова, Никишина, Бочкова, Блинова, Загрядского, Гурова и Холина. У Николаева отсутствуют Войтенко и Денисов. С начала игры москвичи переходят в нападение; у николаевцев в первый момент наблюдается некоторая растерянность, и только хорошая игра защиты и полузащиты спасает их от опасных положений.

Однако николаевцы мало-помалу осваиваются с противниками, и Леонову – вратарю Москвы – приходится часто вступать в игру, и на 20 минуте николаевцы забивают первый мяч. После небольшой атаки москвичей, хозяева снова нажимают на ворота гостей, и на 32 минуте Гичкин великолепно «навертывает» угловой удар на самые ворота, и николаевцы забивают второй мяч. В дальнейшем игра идет ровно, и несколько минут спустя свисток судьи оповещает о перерыве. Игра возобновляется сильным нажимом москвичей: за 7 минут они забивают два мяча с 11-метровых ударов (николаевские защитники сыграли рукой) и ободренные успехом играют довольно уверенно. Николаевцы отвечают дружным сопротивлением. На 18 минуте левый полузащитник Николаева, неожиданно для всех, метров с 25 бьет по воротам, и мяч проходит в левый верхний угол московских ворот. На 23 минуте Полегенький сильным ударом делает счет 4:2. Через 5 минут николаевцы добиваются нового успеха: Леонов пропускает пущенный Полегеньким издали мяч. Затем несколько тяжелых моментов у ворот Николаева, но москвичи «разводят» слишком много тонкостей в штрафной площадке, пренебрегая почему-то сильными ударами по воротам. На 34 минуте Грушин задерживает руками, оказавшегося у ворот с мячом Холина, и в третий раз хозяева со штрафного удара получают мяч в свои ворота. Но почти сейчас же шестой по счету мяч, забитый также с одиннадцатиметровки, «гостит» в воротах Москвы. До конца игры результат не меняется. Со счетом 6:3 сборная Николаева, показавшая отличную сыгранность, вполне заслуженно выиграла соревнование. Победители играли в составе: Козырский, Булгаков, Грушин, Курдюков, Козлов, Деркаченко, Гичкин, Кондратенко, Полегенький, Андреев и Омельченко».

Журнал «ФИС» Москва, № 30, 1929.

ЛЕНИНГРАД—ОДЕССА

Ще задовго до приїзда збірної Москви, і в місцевих фізкультурних колах, і серед широких кіл трудящих Миколаєва багато було розмов про наступну зустріч. Москва виставила такий склад: Леонов, Соколов, Попов, Єгоров, Коротков, Нікішін, Бочков, Блінков, Загрядський, Гуров, і Холін. У миколаївській команді не було Войтенка і Денісова. О 6 год. і 10 хв. червоні фуфайки... Гра почалася натиском Москви, але лінія нападу не може використати низку вигришних моментів. Потому гра вирівнюється, а згодом відчувається вже перевага миколаївців. На час перерви — результати: 2:0 на користь Миколаєва. У другій половині гри за перші десять хв., завдяки влучно пробитому одинадцятиметровому, москвичі поквитали результат.

Далі знову миколаївці, на цей раз остаточно, беруть ініціативу в свої руки, раз—по-разу проводячи м'яч у сторону Москви. Матч закінчився перемогою миколаївців із результатом — 6:3.

Загальне враження від гри гостей: Москвичі привезли невдало скомбіновану команду, — захист слабкий, півзахист грав увесь час рівно і клясно. З нападу — центрову трійку оцінювати в серйоз не доводиться, а з крайніх — гру показав лише Холін.

Наступного дня Москва трохи змінила склад, виступивши проти збірної Миколаївських Металістів. Гра була безцітна. Москвичі грали «з прохладцем», зберігаючи очевидячки сили для наступних зустрічей із Одесою. Команда Металістів показала блискучу... незіграність, напад грав нижче будь-якої критики. У наслідок цього, гості виграли 4:0. З м'яча забив Блінков і І Леута (що заступив Гурова).

3 и 4 июля состоялись игры с участием сборной футбольной команды Одессы. Игравшая в первый день первая ленинградская команда выступала в измененном составе — вместо Ежова, Корнилова, Филиппова и Архангельского были поставлены Топталов, Юденич, Петров и Мурашев. В течение первых 5 минут Ленинград забил два мяча, после чего все попытки обеих сторон изменить счет остались без результата и игра закончилась победой Ленинграда 2 : 0.

На следующий день против Одессы выступила вторая сборная команда Ленинграда, в рядах, которой появилось несколько молодых игроков из рабочих команд. На этот раз борьба носила более упорный характер и закончилась вторичной победой Ленинграда со счетом 3 : 2.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 8, 1929 та газета «Новости спорта» Москва, 9.07.1929.

«ОДЕССА-СЕРПУХОВ.

Сегодня на поле клуба им. Володарского встречаются в товарищеском матче сборная города Одессы и сборная Серпухова».

Газета «Набат» Серпухов, 7.07.1929.

«ОДЕССА – СЕРПУХОВ.

Серпуховичам надо подтянуться.

Проездом из Ленинграда, одесситами были даны два интереснейших товарищеских футбольных матча. В особенности был занимателен и интересен по ходу и технике своей игры второй матч, который состоялся в воскресенье 7-го июля на поле клуба им. Володарского; там одесситы встретились с лучшей командой — сборной города Серпухова. Первый матч был также интересен, но не такой захватывающий. Он был проведен в субботу 6-го июля на поле клуба им. Буденного, где одесситы встретились с хозяевами поля.

Матч закончился счетом: 2:1 в пользу буденновцев.

Во втором матче в игре одесситов не было заметно и намек на апатичность.

С первых же минут первого тайма гости становятся хозяевами мяча. Во всю ширь и мощь была развернута прекрасная техника игры: быстрая ориентировка в опасный момент, сообразительность, правильность передачи мяча друг другу и т.п. В особенности было замечательно спокойствие и хладнокровие голкипера во время сумятицы у ворот.

Совсем иную картину представляла игра сборной Серпухова. Ничем неоправдываемая спешка, сильные нерасчитанные удары сводили старание серпуховичей на нет. Остро чувствовалось, что между игроками нет абсолютно никакой сыгранности. Первый тайм игры был полон растерянности и неудач.

Во втором тайме серпуховичи подтягиваются, начинают вести игру более спокойно, технически рассчитывая положение. В первом тайме одесситы все время находились у ворот противника, не давая ему свободно вздохнуть, то во втором тайме почти все время мяч находится у хозяев поля. Матч закончился с небывалым для Серпухова счетом — 8:4 в пользу Одессы.

Этот счет лишний раз говорит за то, что в дальнейшем сборная Серпухова должна улучшить состав команды, отбирая лучших игроков от всех клубов, а не выезжать под вывеской одного клуба, как это было на сей раз. Игнали в сборной все почти володарцы, за исключением двух-трех игроков».

Газета «Набат» Серпухов, 9.07.1929.

10, 11.07. Ленинград – Одеса – 2:0, 3:2.

Футбольна команда Одеси грала з 1-ю і 2-ю збірними Ленінграда. Від 1-ї збірної Ленінграда виступали: Соколов, Топталов, Юденіч, Петров, Батирев, Беляков, Григор'єв, Бутусов, Мурашев, Шелагін, Кусков.

Склад Одеси: Клименко, Кусинський, Волін, Кравченко, Зве, Попов, Афанасьев, Штрауб II, Штрауб I, Голінський, Злочевський, Міхлін.

За перші п'ять хвилин Одеса дістала від Мурашева і Григор'єва 2 м'ячі. Уся дальша гра відбулася на половині Одеси. Окремі спроби одеситів перейти в наступ, захист енергійно ліквідує. Найкращі вратарі з одеської команди складають Клименко і Злочевський.

Другого дня команда Одеси прогала другій збірній Ленінграда з рахунком 3:2.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 8, 1929.

ЛЕНИНГРАД—ОДЕССА

ДВОЙНАЯ ПОБЕДА ЛЕНИНГРАДЦЕВ—2:0 и 3:2.

Одесса всегда была для Ленинграда серьезным противником. Еще в дореволюционное время ленинградцы понесли серьезное поражение в Одессе (в 1912 году со счетом 2:4). В последние годы ряд встреч заканчивался для ленинградцев неудачно; так, в прошлом году ленинградцы проиграли в Одессе обе игры с результатами 0:2 и 1:2. Естественно, что к очередному приезду одесситов ленинградские зрители отнеслись с большим интересом и почти все билеты на трибуны были распроданы заранее.

Состав ленинградской команды несколько изменен. Игнали—Соколов, Топталов, Юденіч, Петров, Батирев, Беляков, Григорьев, Бутусов, Мурашев, Шелагін и Кусков. Ежов и Филиппов не могли играть по болезни, а Архангельский—ввиду удаления его с поля на последних играх металлостов. В состав команды Одессы входили Клименко, Кусинский, Волін, Кравченко, Звенигородский, Афанасьев, Штраубы Р. и А., Галинский, Злочевский и Михлин.

Начало игры сложилось своеобразно. Начальный удар, несколько быстрых передач, и уже Мурашев забивает в ворота Одессы первый мяч—на все потребовалось не более 15 секунд. Это произвело впечатление на одесситов, которые менее чем через 5 минут опускают второй мяч, хорошо вби-

тый Григорьевым. Через несколько минут мяч в третий раз проходит мимо ворот Одессы, но судья правильно применяет правило «вне игры». На этом собственно успех Ленинграда и заканчивается.

В дальнейшем игра протекает в неплохом темпе. Центровая тройка Ленинграда, вопреки практике последних игр, комбинирует довольно отчетливо, но к сожалению без заключительного аффекта. Хорошо сыгран пара Бутусов—Григорьев, мало используется Кусков. Защита Одессы слабо реагирует на мелкую, низовую на этот раз, передачу ленинградцев и дает последним возможность все время играть в половине противника. В защите Одессы энергично действует усатый и низкий не годится Волін. Клименко показывает себя способным вратарем и приходится только унывать, почему в воротах сборной Украины продолжает играть мало-одвижный Норов.

В отдельные моменты Одесса пробует переводить игру. Делается это только и в помощи левого звена, причем технически сильный Злочевский сдвигает игру для быстрого Михлина. К концу первой половины Одесса комбинирует несколько опасных моментов. За 10 минут до перерыва в публике сильное движение, следует прорыв «заградительных линий», и зрители тесным кольцом окружают поле.

Под шум толпы ленинградцы не ворота едва не оказываются вкатыми—в последний момент Беляков спасает положение насамой линии. Соколову дважды приходится в опасные моменты падать, причем при одном из падений он разбивает себе плечо. Перед свистком на перерыв левое звено Ленинграда проводит комбинацию, в результате которой Мурашев оказывается в пяти-шести метрах от ворот Одессы, но пускает мяч мимо.

По возобновлении игры Соколов в воротах заменяет Петроченко. После недолгого нажима Одессы ленинградская команда опять берет на себя инициативу, но темп игры слабее, чем ранее. Мурашев вносит очевидную живизнь в игру ленинградского нападения, которое пытается выгладеть весьма подвижным, но комбинирует фактически ради комбинации, а не ради результата. Все же Клименко не раз приходится вступать в игру, и всякий раз он с честью выходит из положения. В середине тайма Одесса выравнивает игру. Неутомимый Злочевский, имеющий шестнадцатилетний стаж игры в сборных командах и являющийся, по нашему мнению, одним из сильнейших технически передовых СССР, усердно тянет вперед всю линию нападения Одессы. К сожалению Злочевский в своих усилиях остается одиноким, не находя поддержки у своих партнеров. Заключительный свисток судьи (ленинградцев—Черный) останавливает игру при счете 2:0 в пользу Ленинграда.

На следующий день против одесситов, заменивших только Галинского

Лазуткиным, выступила вторая сборная Ленинграда. Состав последней был пополнен некоторыми молодыми игроками, впервые выступавшими в сборной команде. Игнали Петроченко, Штукин, Юденіч, Попов, Феоктистов, Гуськов, Егоров, Ивин, Дежонков, Язев и Казаринев. Игра началась таким же способом, что и накануне, но на этот раз на первой минуте мяч вбивают одесситы. Нерастерявшиеся ленинградцы пытаются восстановить положение. Молодая тройка, не смущаясь непривычкой для себя обстановкой, спокойно ведет игру. На 19 минуте Ивин обманывает трех игроков защиты Одессы и скитывает счет. Мяч продолжает перекидываться от одного ворот к другим. На 30 минуте выбежавший Петроченко не успевает овладеть мячом, и Злочевский проводит второй мяч. За пять минут до перерыва Дежонков, получив мяч в выгодном положении, опять приводит игру к равному счету—2:2.

Вторая половина проходит очень скучно. Ленинградцы, имеющие перевес, похожи на засыпающих мух, а команда Одессы играет с ярко выраженным желанием скорее дотянуть до конца. Засыпает потихоньку и публика в трибунах. В этой обстановке Клименко неожиданно пропускает низовой удар Ивина, после чего команда Одессы совсем расклеивается, за исключением Злочевского, бывшего в течение обеих дней сильнейшим игроком на поле. Конец игры проходит без всяких попыток изменить счет, который так и остается победным для Ленинграда—3:2.

Газета «Листок спортивных игр» Ленинград, 7.07.1929.

11.07. Судья: М.Кауров (Москва). Одеса-2 – Москва 0-5 (0-4).

14.07. Одеса – Москва – 3-1 (1-0).

11 та 15 липня збірна Одеси зустрілася з гостями — москвичами.

Матчі в деякій мірі розчарували глядачів. Москвичі виступили в послабленому складі: без таких гравців як Ісаков, Селін та бр. Старостіні.

Першого дня москвичі зустрілися з другою збіркою Одеси, що зазнала поразки 5:0. На другий день гості зустрілися з першою збіркою — на цей раз прогали матч за рахунком 3:1.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 9, 1929.

«СБОРНАЯ МОСКВЫ В ОДЕССЕ.

Вторая сборная Одессы (11 июля) в массе зрителей создала почтительное отношение к гостям, хотя Москва выставила ослабленный состав. Хозяевам, выступавшим в составе — Ильин, Чаругин, Волін, Бенген, Дубский, Брагин, Красильников, Федюшкин, Лазуткин, Кантемиров и Левков, — все же пришлось туго. Уже на 16-й минуте центр нападения — В. Блинков забивает первый мяч. Через несколько минут левый крайний — Холін забивает второй мяч. Еще через несколько минут правый крайний Бочков доводит счет до 3:0 в пользу Москвы. Одесситы (особенно нападение) деморализованы. Игра временами принимает характер тренировки в один гол.

Счет 4:0. Свисток московского судьи т. Каурова спасает хозяев от дальнейшего разгрома. Вторая половина игры сложилась для одесситов значительно удачнее. Они не только защищаются, но и нападают. Правда, все попытки «уйти от сухой» безрезультатны. На последних минутах нападение Москвы развивает стремительный темп и забивает пятый мяч. Свисток останавливает игру в том момент, когда москвичи снова создают опасное положение у одесских ворот. Шумно приветствуемые зрителями москвичи покидают поле со счетом 5:0 в свою пользу.

На вторую встречу, назначенную на 14 июля, физкультурники Одессы возлагали большие надежды. Пессимисты, правда, утверждали, что московских «первачей» не будет, ссылаясь при этом на рекламные подвиги ОСФК осенью прошлого года (матчи с Москвой и Ленинградом). Опасения оправдались. Против первой сборной Одессы гости выставили с незначительным изменением тот же состав, что и 11 июля. От одесситов в этот день ожидали только более упорного сопротивления и «несухого» проигрыша, но они приятно разочаровали многочисленных зрителей, собравшихся в количестве свыше 12 тысяч. Инициатива сразу же оказалась у одесситов, очень быстро забивших первый мяч. Счет 1:0 остается неизменным к перерыву, несмотря на настойчивые попытки москвичей сквитаться. Это удастся Блинкову только после перерыва.

Игра выравнивается: атаки Москвы сменяются напористыми прорывами Одессы. Изумительная игра Леонова ликвидирует несколько опасных моментов. Не отстает от него и одесский вратарь Клименко, при надежной поддержке защитников Чистова и Кусинского. Нападение одесситов играет быстро и расчетливо. Недурно обслуживает А. Штрауба центральной Голинский и правый крайний Р. Штрауб. Вскоре москвичам снова приходится начинать с центра.

Этот мяч определяет поражение гостей, начинающих играть с излишней резкостью. Судье дважды приходилось приостанавливать игру и обращаться к капитану московской команды с соответствующими замечаниями. Одесса, наконец, получает право бить одиннадцатиметровку. Герой дня А. Штрауб реализовал ее четким ударом. Со счетом 3:1 игра заканчивается. Хозяева играли в составе: Клименко, Чистов, Кусинский, Бенчен, Звенигородский, Афанасьев; Штрауб Р., Штрауб А., Голинский, Злачевский, Михлин. Москва оба дня выставила почти одинаковый состав: вратари — Матвеев и Леонов; защита — Пчеликов, Попов; полузащита — Коротков, Майоров, Никишин; нападение — Бочков, Егоров (Леута), Блинков В., Гуров, Холин».

Журнал «ФИС» Москва, № 31, 1929.

Успехи московских сборных на «спартакиаде», матч между Николаевом и Москвой, входивший в программу московской по Украине и закончившийся победой Москвы, вызвали повальный интерес к приезду чемпиона СССР в Одессу.

На стадионе «Десятилетия комсомола» встретились Одесса и Москва. В первый день против Москвы выступила II сборная. Учитывая это, москвичи выставили небоевой состав. Москвичи вполне оправдали звание лучших. В продолжение всего матча прекрасным, продуманным и стремительным играм москвичей почти не встречала сопротивления у слабого противника. Неудивительно, что к перерыву счет достиг уже 4:0.

Во второй половине нападение Одессы значительно подтягивается, гораздо лучше играет и защита. Матч заканчивается, победой москвичей со счетом 5:0.

Крупное поражение II сборной сильно подогревало интерес к следующему матчу, и уже задолго до начала игры свыше 10 тысяч зрителей успели занять трибуны стадиона. Однако с самого же начала матча Одесса забивает инициативу в свои руки и плотно насаждает на ворота москвичей. В середине первого тайма ийсайд Штрауб забивает первый мяч в ворота Москвы. Обескураженные москвичи сильно атакуют противника, но защита Одессы ликвидирует прорывы. Весь первый тайм преимущественно на стороне Одессы, при чем нападением неоднократно пропускаются благоприятные моменты для увеличения счета.

В начале второго тайма центральной Москвы Блинков забивает ответный мяч. На трибунах гул. Напряжение растет. Нападение Одессы вплотную осаждают ворота Москвы. Прорыв Штрауба и москвичи вторично начинают с центра. Есть еще надежда на ничью, но 11-метровый удар в сторону Москвы разрушает эту надежду. Финальный свисток судьи фиксирует победу Одессы со счетом — 3:1.

Газета «Листок спортивных игр»

Ленинград, 2.07.1929.

14.07. Ст. «Червоний стадіон». Збірна профспілок Києва — Збірна робітничої спортивно-гімнастичної федерації (ФСЖТ) Франція — 5-0.

ПРИЕЗД ФРАНЦУЗСКОЙ ФУТБОЛЬНОЙ КОМАНДЫ.

К планушму ЦІС ЛІСМУ в Києві приїждатиме футбольна команда Франції, що входить в склад робітничої футбольної федерації. Команда входить в склад Іспанського Олімпічного.

Приїзд зарубіжних гостей в Києві очікується в субботу 13 юлія.

Фізкультурники Києва готуються до прийому гостей.

Іноземні футболісти проведуть в Києві тільки один матч в воскресенья 14-го юлія: французська команда буде грати з першою збірною командою профспілок.

Учитывая большой интерес, который просит к этому матчу профсоюзные массы Киева, культотдел ОСФК с сегодняшнего дня открывает предварительную продажу билетов, которые будут продаваться по льготной цене в рабочей кассе ОСФК и во всех районных комсомольских.

ФРАНЦИЯ—КИЕВ.

Фізкультурники Київ тепло зустріли команду французських футболістів. Гостей зустріли не тільки як спортсменів,

а як захисників французької робітничої класи.

На жаль погода не дала змоги футболістам всебічно виявити свої сили та вміння. Через грязюку на Стадіоні та через велику неапорядкованість, футболісти обох команд щоразу падали з ніг, борючись у грязюці. Проте перевагу

здобули кияни. З початку матчу кияни перейшли до активного наступу на супротивника. Гості тільки часами наближались до голу. Перший гол кияни забив гостям на 20 хвилин.

Матч закінчився з наслідком 5 : 0 на користь киян.

Газета «Вечерний Киев» Київ, 9.07 та «Пролетарська правда» Київ 18.07.1929.

«МОСКОВСКИЕ ГОРНЯКИ В ДОНБАССЕ.

В ответ на приезд в Москву команды Кадиевки, московские горняки с **20 июня по 20 июля** выезжали в Донбасс, где провели 14 игр. Из всех встреч наиболее интересными были встречи с Кадиевкой, где москвичи в первый день выиграли 4:3 и во второй – сыграли вничью со счетом 3:3, с Горловкой, где 1 день окончился со счетом 0:0, а второй – Москва проиграла 3:0, и с командой сталинского Динамо, когда москвичи в 1 день выиграли со счетом 5:4, а во второй – проиграли 5:1. Остальные встречи закончились победами москвичей с 3-ми ничьими.

Из трех коллективов, с которыми пришлось играть москвичам, наиболее сильным является Горловка (металлисты), которые по праву сейчас держат 2-е место по Украине. Команда обладает всеми качествами команды московской 1-й группы. За ней идет Кадиевка (горняки) и уже дальше команда сталинского Динамо, которая, имея много «имен» (особенно из Николаева), еще не сыгралась, хотя и заняла 3-е место в розыгрыше первенства Динамо по Украине.

Как отрицательное явление в Донбассе следует отметить абсолютное отсутствие судей на местах и «патриотизм» работников правлений клубов, выражающийся в том, что настаивают на судействе «своих судей», т.е. старых игроков, умеющих свистать, «как 10 лет назад».

Журнал «ФИС» Москва, № 32, 1929.

14, 16.07. Ст.ім.Леніна «Динамо». **«Динамо» Тіфліс – «Динамо» Одеса – 2-0 (2-0), 4-1 (2-1).**

«Прямо со всеукраинских динамовских первенств в Тифлис приехала футбольная команда одесского Динамо. В первом матче с гостями за Тифлис играла вторая команда местного Динамо, потерпевшая поражение от одесситов со счетом 0-3. Проигрышем Тифлиса окончился и второй матч с гостями, в котором против украинцев играла команда медсантруда, заменившая местранцев, вследствие отказа последних от игры. Этот матч принес победу одесситам с большим счетом 6-1. Однако на этом успехи Одессы закончились. Дальше с гостями встретились в двух матчах первая команда тифлиского Динамо, выигравшая последовательно у гостей 2-0 и 4-1. Одесситы показали не особенно классную игру и проиграли последние встречи с тифлисцами совершенно заслуженно. У гостей выделились с лучшей стороны левый защитник, центр и оба крайних нападения. Прилично играл и вратарь, уязвимым местом которого были нижние мячи».

Журнал «ФИС» Москва, № 32, 1929.

«15 июля на стадионе КОР состоялся футбольный матч «Харьков сборная» - «КОР первая». Москвичи проиграли со счетом 2:0».

Газета «Известия» Москва, 17.07.1929.

ФУТБОЛИСТЫ СЖД В ДОНБАССЕ.

Футбольная команда СКЖД «гастролирует» в Донбассе. Первые два матча выиграны ростовцами: у Иловайской – со счетом 2:0, у Ханженково – 5:1.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 18.07.1929.

20.07. Клуб ім.Будьонного, Серпухов – «Динамо» Київ – 3-4.

21.07. Клуб ім.Енгельса Серпухов – «Динамо» Київ – 0-5.

23.07. Залізничники Серпухов – «Динамо» Київ – 0-5.

25.07. Серпухов – «Динамо» Київ – 2-7.

«СЕРПУХОВ – КИЕВ.

20-го июля в Серпухов приезжает одна из лучших команд Украины – команда спортивного общества Динамо. Первый матч будет дан киевлянами в этот же день на поле клуба им. Буденного, где они встретятся с первой командой хозяев поля. 21-го июля киевляне встречаются в товарищеском матче на поле клуба им. Володарского с первой командой клуба им. Энгельса (это будет первая встреча энгельсовцев с иногородней командой).

23-го июля на поле клуба имени Дзержинского гости встречаются в товарищеском матче с одной из лучших команд Серпухова, командой станционного района Лендзер.

Состав команды «Динамо»: Печеный, Шульц (бывший игрок Николаева), Малхасов, Бланк, Пионтовский, Садовский (бывшие одесситы), Синица, Пжепольский, Тютчев, Бардадым и другие».

Газета «Набат» Серпухов, 20.07.1929.

«СЕРПУХОВ – КИЕВ.

ряд товарищеских встреч по футболу.

Две из них уже состоялись: первая – 20-го июля на поле клуба имени Буденного, где гости встретились с хозяевами поля, и вторая встреча – на поле клуба им. Володарского 21-го июля. Оба матча, как первый, так и второй, были интересны и оживленны.

Основным недостатком первого матча было то, что форма игроков обеих сторон была одинакова, а поэтому техника игры как хозяев, так и гостей заметно стусевывалась.

Также необходимо отметить грубость в игре как со стороны киевлян, так и со стороны буденновцев. На пальму первенства в этом отношении взяли буденновцы. Один из игроков – Мышляев дошел даже до того, что умышленно нанес удар в живот игроку нападения киевлян.

Этот инцидент первого тайма принял бы угрожающие последствия, если бы не вмешательство милиции. Зрители требовали немедленного удаления с поля Мышляева.

Судейство тоже имело свои вывихи. Было заметно, что судья держал сторону гостей. Во втором тайме игра была менее оживленной, благодаря происшедшему инциденту. Все время игра шла с переменным успехом. Ход игры обеих сторон был равномерен. Если бы не всегдашняя грубость буденновцев, их игра была бы хорошей. Матч окончился со счетом 4:3 в пользу Киева.

Второй матч был гораздо интереснее. Он имел более спортивный характер.

В лице энгельсовцев киевляне встретили достойного и корректного противника. Несмотря на то, что энгельсовцы были побеждены, получив в свои ворота пять мячей, не проведя в ворота противника ни одного, игра энгельсовцев заслуживает большего внимания, нежели игра буденновцев.

Наблюдая ход игры первого тайма, можно было предполагать, что если киевляне и одержат победу, то с небольшим преимуществом. Но вся беда была в том, что энгельсовцы весь свой запас энергии растрастили залпом в первом тайме. В то время, когда они бесполезно, обливаясь потом, наносили удар за ударом впустую, - киевляне выверяли, нащупывали слабые места в их линии. Игра киевлян в первом тайме, в противовес энгельсовцам, была даже немного вялой и чуть скучноватой.

В первом тайме они проводят всего лишь один мяч. Во втором тайме получается что-то невероятное. Гости быстрым, строго рассчитанным темпом ведут наступление на ослабевшего противника. Вся игра сосредоточена у ворот энгельсовцев. Так называемая мелкая распасовка (передача мяча друг другу) доходит до виртуозности.

Один за одним киевляне проводят еще четыре мяча.

Весь секрет игры киевлян заключается в быстрой ориентировке, в оценке слабых мест противника, и основное – это замечательное хладнокровие, которое позволяет меньше затрачивать физических сил и выигрывать лучшее позиционное положение.

Игра энгельсовцев технически была оформлена лишь только в первом тайме, во втором же все пошло кувырком. Нужно сказать откровенно, что нападение во втором тайме никуда не годилось, одна лишь защита стойко стояла до конца.

Матч окончился со счетом 5:0 в пользу Киева.

В четверг 25-го июля на поле клуба им. Буденного встречается футбольная сборная Серпухова с киевлянами.

Состав сборной: Заржицкий, Блохнин, Голиков Д., Рощин, Шибанов, Макаленгов, Гаврилов И., Токаев, Шляхов, Киселев И., Сахаров. Запас: Иванов, Рябов, Трушин, Колушкин, Гвоздилов, Брыкин».

Газета «Набат» Серпухов, 23.07.1929.

«ЛЕНДЗЕР – КИЕВ».

Третья товарищеская встреча между киевлянами

и командой станционного района Лендзер лишний раз подчеркивает прекрасную игру киевлян.

Лендзержинцы были также побеждены как и энгельсовцы. И на этот раз киевляне употребили тот же маневр, который был ими употреблен при встрече с энгельсовцами. В первом тайме они дают лендзержинцам возможность упорно вести наступление на свои ворота.

Киевляне наступления почти не ведут, и лишь отдельные удачные моменты используют для этой цели, да и то с неохотой. Не поняв маневра киевлян, лендзержинцы, потеряв всякую выдержку, всецело становятся хозяевами мяча, но провести мяч в ворота никак не удается, так как защита у киевлян разбивает в пух и прах почти уже законченные наступления.

Первый тайм окончился со счетом 2:0 в пользу гостей. Во втором тайме произошло то же самое, что и во второй встрече с энгельсовцами.

Упорно и настойчиво, не давая опомниться противнику, киевляне ведут наступление. Почти весь второй тайм, за исключением некоторых моментов, игра сосредоточена у ворот лендзержинцев.

Защита лендзержинцев буквально валится с ног от усталости. Передача мяча идет вяло, - лендзержинцы совсем выдохлись, не имея физических сил.

Напористым, уверенным темпом был добит противник. Один за одним проводят киевляне еще три мяча.

Матч окончился со счетом 5:0 в пользу Киева.

Необходимо отметить превосходство судейство т. Немова».

Газета «Набат» Серпухов, 25.07.1929.

«25-го июля на поле клуба им. Буденного киевлянами был дан прощальный матч. Гости встретились с одной из сильнейших команд по своему составу – сборной Серпухова.

Этот матч заслуживает большого внимания, и мы вправе назвать его одним из лучших иногородних матчей, иггранных в этом сезоне.

Серпуховичи и на этот раз были побеждены. Но соль не в победе и не в поражении.

Сборная Серпухова проиграла не потому, что плох был состав ее игроков, а лишь только потому, что техническое оформление игры было на стороне киевлян. Во всю ширь и мощь киевлянами была развернута техника, показавшая серпуховичам всю важность и значение стратегического наступления, и всю никчемность ничем не оправдываемого, бурного, беспланового натиска серпуховичей.

Киевляне показали своей игрой, что против законных правил техники никогда не сможет устоять кустарная игра, которая выращена, на давно отжившей поговорке – «шапками забрасаем».

Такое определение в отношении игры серпуховичей будет правильным, если мы хорошенько проанализируем первый тайм матча.

Вся энергия, вся сила была растрачена серпуховичами в первом тайме. Обуреваемые чувством превосходства над противником, серпуховичи забыли о том, что нужно беречь силы и для второго тайма, что кроме прорыва и натиска, - существуют и другие технические комбинации менее расходуящие физическую силу и более полезные.

В первом тайме игра серпуховичей была замечательна. В последние минуты серпуховичи буквально повисли у ворот противника. Было проведено два мяча, из которых один одиннадцатиметровый. Первый тайм окончился со счетом 2:0 в пользу Серпухова.

Но во втором тайме, как и нужно было ожидать, стали хозяевами мяча киевляне. Весь запас сил сообразительности, ориентировки был пущен ими в дело.

Вся игра сосредоточена у ворот серпуховичей. Быстрым темпом, пятерка киевлян оголяет защиту и в двух метрах от ворот проводит мяч. Один за другим киевляне проводят во втором тайме семь мячей. Матч окончился со счетом 7:2 в пользу Киева.

Матч судил т. Немов.

В конце необходимо указать на единственное слабое место серпуховичей - скверную игру правого хавбека Брыкина».

Газета «Набат» Серпухов, 27.07.1929.

ПОЕЗДКА КИЕВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ-ДИНАМОВЦЕВ В СЕРПУХОВ И МОСКВУ.

Первая команда «Динамо» выезжала на ряд матчей в г. Серпухов и в Москву для встречи с командой московского «Динамо». В г. Серпухове динамовцы киевляне встретились 20 июля с сильнейшей местной командой клуба им. Буденного. В ожесточенной борьбе киевляне все же удалось побить со счетом 4—3 хозяев поля, которые до того имели традицию никому не проигрывать на своем поле. Перед приездом в Серпухов киевляне—буденовцы победили (1—0) оборону Одессы.

Матчи с кл. Зигальса и сборн. железнодорожников (коллектив клубов Ленинград и Дзержинского) были выиграны со счетом 5—0. Встреча со сборной города, на которую серпуховичи возлагали большие надежды, вначале как будто сулила им удачу. Первая половина окончилась со счетом 2—0, в пользу Серпухова. Однако, вторая половина начинается резким напором киевлян и блестящий удар Печеного как бы «открывает» ворота сборной города, которая к последнему свистку судьи имела в счете 7 мячей. В общем победа киевлян 7—2.

После удачных матчей в Серпухове команда киевского «Динамо» встретила перед 10-тысячной аудиторией, с одной из сильнейших команд Москвы (и как сегодня стало известно победительницей на Всесоюзном первенстве «Динамо») — МПОО «Динамо». Эта игра была ответственным экзаменом для киевских футболистов-динамовцев.

Перед матчем у публики существовало убеждение, что «москвичи дадут киевлянам штурм шесть и на этом все кончится».

Первые минуты, однако, заставляют сторонников такого мнения призадуматься над действительным исходом игры.

Хотя у ворот Киева разыгрывается вначале несколько опасных моментов, на которых один завершается на 10 минуте голом в сетку киевлян, общий ход игры складывается не в пользу москвичей.

На 20 минуте, упорно атакующее ворота Москвы нападение киевлян с удачной комбинации: Печеный—Синица проводит ответный гол. К перерыву счет 1—1.

Вторая половина показывает еще большее преимущество киевлян играющих очень дружно и коллективно, чувствуется полная согласованность всей линии, игра ведется только по земным и точным передачам.

В середине 2-й половины Малхасов забивает Москве второй гол и этим окончательно закрепляет победу Киева.

Об игре киевлян в московской и центральной физкультурной прессе были даны самые положительные отзывы, при чем, особенно, подчеркивалась коллективность игры, высокая техника отдельных игроков (Пионтковский, Печеный, Шульц, Малхасов, Синица), а также корректность в игре.

Эта игра является большим достижением не только КПОО «Динамо», но и всего физкультурного Киева.

Газета «Вечерний Киев» Київ, 10.08.1929.

21.07. Харків-2 – Москва – 0-4 (0-2).

22.07. Харків – Москва – 1-5 (1-2).

ХАРЬКОВ (Желдор) В ЛЕНИНГРАДЕ

21 и 22 июля в Ленинград довольно неожиданно (не было рекламы) приехала одна из лучших харьковских команд — «Желдор». В первый день гости выступали против «Большевика» и выиграли 2:0. Игра носила грубоватый характер: команда «Большевика» проявила максимум бестолковости, харьковцы же показали отличную смышленость. В общем игра была мало интересна. Судил харьковец т. Горденко, ему при его недурном судействе следует приучиться бегать.

На второй день состоялся реванш «Пролетзавод—Харьков» (пролетарии проиграли Желдору в Харькове 8:0). В нападении Пролетзавода появился вновь Иванов. Игра шла в быстром темпе и носила оживленный характер. Гости блеснули отличной мелкой передачей, хозяева незнанием правил

«вне игры», за что и поплатились в конечном итоге. Следует отметить, что Желдор злоупотребляет передачей и поэтому «заигрывается». Оба мяча Желдору забил с 11 м. ударов, что свидетельствует о неумении пролетарцев довести начатую комбинацию до конца. Пролетарцы сумели уйти от поражения и свели матч вничью 2:2,

но все же гости играли и сильнее и лучше.

Обе игры проходили на поле Пролетзавода и собрали внушительное количество зрителей (в первый день до 4000, а во второй—5000), что еще раз подчеркивает необходимость устройства междугородных игр в рабочих районах.

Газета «Листок спортивных игр» Ленинград, 27.07.1929.

Довгождані гри з Москвою в технічному розумінні пройшли блидо, бо гравці „Динамо“, не брали участі. У наслідок чого і послабшав склад команди Харкова.

У першій зустрічі зі збірною Харкова, Москва виступила в посиленому складі, спеціально покликавши із Москви двох братів Старосітних та Ісакова. Ці гравці викликали великий інтерес своєю жвавістю та енергією. Молода харківська команда відчувала, звичайно, технічну перевагу москвичів, та всеж не один раз москвичі зазнавали небезпек, і лише виключна гра воротаря Леонова спасала Москву від кількох м'ячів. Кінцевий результат матчу 4:0 на користь Москви. Невдало виступив, уперше у відповідальному матчі, молодий воротар Харкова Анічкін.

Склад Москви: Леонов, Попов, Старосітін II, Пчоліков, Коротков, Єгоров, Старосітін I, Блінков, Ісаков, Леута (потім Гуров) і Холін.

Від Харкова грали: Анічкін, Бобришов, Пономаренко, Шведов, Сергієнко, Ус, Костіков, Лісний, Паравишників, Бем і Іванов.

Другого дня москвичі грали ще краще, і лише перший хавтайм почувалася боротьба. На час перерви — результати 2:1 на користь Москви. У другому хавтаймі стан різко змінився. Москвичі провели всю гру біля воріт Харкова. У наслідок упертої і напористої гри, москвичі дістали перемоги і над першою збірною Харкова з рахунком 5:1. У цілому команда Харкова грала кволо.

Склад Харкова: Бабкін, Семенів, Бобришов, Ус, Капустін, Привалов, Сирота, Лісний, Алферов, Паравишників і Овчаренко.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 8, 1929.

28.07. Ст. «Динамо». 10000 глядачів. «Динамо» Москва — «Динамо» Київ — 1-2 (1-1). Голи: Синиця, Малхасов.

Ідзковський, Денисов, Пржепольський, Піонтковський, Г.Бланк, Тютчев, Малхасов, В.Садовський, Синиця, О.Сердюк, Печений.

ПОРАЖЕНИЕ ФУТБОЛИСТОВ МОСКОВСКОГО „ДИНАМО“

Вчерашняя встреча футболистов «Динамо» Москвы и Киева представляла крупный спортивный интерес и, главным образом, благодаря прекрасной игре игроков.

На первых минутах матча москвичи предлагают очень быстрый темп. Гости, видимо, еще не освоившись с полем «матчута» и скоро в сетку Киева бьет первый мяч, которому, однако, суждено остаться последним.

Игроки начинают играть все напористее, а защита прекрасно сопротивляется натиску москвичей, ослабленных уходом с поля подбитого Павлова, замененного, правда, другим игроком. К концу хавтайма счет 1:1.

Во втором хавтайме Москва стремится выиграть во что бы то ни стало. Игра принимает резкий характер, но очевидное техническое преимущество киевлян сказывается все сильнее и через 20 минут Москва пропускает в свои ворота второй мяч, о котором она уже не успела. Общий счет матча 2:1 в пользу киевлян.

В команде гостей надо отметить отличную игру нападающих и полузащиты, особенно правого край Печеного и центрального Пионтковского; у москвичей — голкипера Чуликова, опытного Москву, по крайней мере, от трех «мертвых» мячей.

→ Футболисты Киевского «Динамо» сыграли 4 матча в Серпухове и выиграли у клуба им. Буденного со счетом 4:3, у клуба «Энгельса» — 3:0, у сборной двух серпуховских фабрик — 3:0 и у сборной города — 7:2.

Харьковцы в Москве

ПОБЕДА НАД ЦДКА I, НИЧЬЯ
С КОР'ОМ.

Команда харьковских железнодорожников оказалась сильным и хорошо сыгранным коллективом.

Первая их встреча с командой ЦДКА I кончилась заслуженным поражением команды ЦДКА, проявившей в игре недопустимую грубость. Результат матча — 4:3 в пользу харьковцев.

Вторая встреча с командой КОР дала равную игру. Несмотря на твердую решимость обеих команд выиграть, — матч кончился с ничейным счетом (2:2).

У гостей очень выгодное впечатление производит пятерка нападения, точно передающая мяч, напористая и быстрая.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 29.07.1929.

«ПОЕЗДКА КИЕВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ-ДИНАМОВЦЕВ В СЕРПУХОВ И МОСКВУ.

Первая команда «Динамо» выезжала на ряд матчей в город Серпухов и в Москву для встречи с командой московского «Динамо». В городе Серпухове динамовцы киевляне встретились 20 июля с сильнейшей местной командой клуба им. Буденного. В ожесточенной борьбе киевлянам все же удалось побить со счетом 4-3 хозяев поля, которые до того имели традицию никому не проигрывать на своем поле. Перед приездом в Серпухов киевлян — буденновцы побили (1-0) сборную Одессы.

Матчи с клубом Энгельса и сборной железнодорожников (коллектив клубов Ленина и Дзержинского) были выиграны со счетом 5-0. Встреча со сборной города, на которую серпуховичи возлагали большие надежды, вначале как будто сулила им удачу. Первая половина окончилась со счетом 2-0, в пользу Серпухова. Однако, вторая половина начинается резким напором киевлян и блестящий удар Печеного как бы «открывает» ворота сборной города, которая к последнему свистку судьи имела в сетке 7 мячей. В общем победа киевлян 7-2.

После удачных матчей в Серпухове команда киевского «Динамо» встретила перед 10-тысячной аудиторией, с одной из сильнейших команд Москвы (и как сегодня стало известно победительницей на Всесоюзном первенстве «Динамо») – МСПО «Динамо». Эта игра была ответственным экзаменом для киевских футболистов-динамовцев.

Перед матчем у публики существовало убеждение, что «москвичи дадут киевлянам штук шесть и на этом все кончится».

Первые минуты, однако, заставляют сторонников такого мнения призадуматься над действительным исходом игры.

Хотя у ворот Киева разыгрывается вначале несколько опасных моментов, из которых один завершается на 10 минуте голом в сетку киевлян, общий ход игры складывался не в пользу москвичей.

На 20 минуте, упорно атакующее ворота Москвы нападение киевлян с удачной комбинации: Печеный – Синица проводят ответный гол. К перерыву счет 1-1.

Вторая половина показывает еще большее преимущество киевлян играющих очень дружно и коллективно чувствуется полная согласованность всех линий, игра ведется только по земле – мелкими и точными передачами.

В середине 2 половины Малхасов забивает Москве второй гол и этим окончательно закрепляет победу Киева.

Об игре киевлян в московской и центральной физкультурной прессе были даны самые положительные отзывы, при чем, особенно, подчеркивалась коллективность игры, высокая техника отдельных игроков (Пионтовский, Печеный, Шульц, Малхасов, Синица), а также корректность в игре.

Эта игра является большим достижением не только КПСО «Динамо», но и всего физкультурного Киева».

Газета «Вечерний Киев» Київ, 10.08.1929.

«ЕЩЕ ОДНА ПОБЕДА КИЕВЛЯН.

Успех не покидает киевскую футбольную команду «Динамо», хорошо знакомую Серпухову. Встретившись 28-го июля на новом стадионе «Динамо» в Москве с лучшей «командой СССР – Москва «Динамо», куда входят такие чемпионы-участники команды сборной СССР, как Чулков, Селин, Прокофьев, они выиграли игру со счетом 2:1.

Победили киевляне вполне заслуженно. Их прекрасная игра неоднократно вызывала бурные овации московских зрителей. Семь игроков киевской команде остаются в Москве для встречи со сборной РСФСР киевляне играют в сборной Украины».

Газета «Набат» Серпухов, 30.07.1929.

ОДЕССА — ТАГАНРОГ.

Скверное впечатление оставили у таганрожцев одесские футболисты «канатчики».

Шумная реклама «Одесса—сборная Таганрога», Одесса—сборная Дон, оказалась надувательством.

На первый матч одессы выставили ослабленную команду, технически неграмотную, без всякого класса игры. Во втором матче, одессы значительно усилили состав. Таганрожцы же выступили в том же ослабленном составе. Обещание выставить сборную Дона почему то не было выполнено.

Первый матч выявил полную не состоятельность нападения Таганрога. Левое крыло—хронически безнадежно. Новый футболист Крыльцев неудачно использован на центре,—его место на связке. Слабо играл на правом крыле Фесенко И., еще неоправившийся после болезни.

Выигрыш Таганрога, со счетом 3:1 объясняется исключительно

безцветной и безтолково слабой игрой «канатчиков». Команда «канатчиков» отличалась только грубостью, особенно проявленной во втором матче. Одесский судья все время подыгрывал своей команде. Стоило только нападению Таганрога подвести мяч к воротам противника, как сейча-же раздавался свисток судьи—офсайд. Наоборот, когда во 2-м тайме центр полузащиты Таганрога Лищенко зацепил мяч рукой и следовало свистеть штраф, судья промолчал, дав возможность «канатчикам» использовать момент и забить гол.

Ни в коем случае нельзя признать третий гол Таганрога. «Канатчики» нарушили правила игры, напав на вратаря Донцова и вырвав у него мяч из рук, загнали его в сетку. Судья засчитал гол. Бомущенная публика устроила скандал. Игра была сорвана.

Физикор.

Газета «Донская правда» Таганрог, 30.07.1929.

10.08. Ст. «Червоний стадіон». Гарнізон Києва – «ЦБЧА» Москва – 1-4 (1-2).

11.08. Ст. «Червоний стадіон». Київ – «ЦБЧА» Москва – 2-3 (0-1).

Ямковий, Свиридовський, Весеньєв, Бланк, Бардадим, Тютчев, Синиця, Дубов, Сердюк, Садовський, Бойко.

«Одна з сильніших московських команд, центрального будинку Червоної армії, грала зі збірною залогі в суботу й у неділю зі збірною «Динамо». Дуже характерно відзначити те, що команда залогі, ганяючись за перемогою, виставила гравців: Долгова, Свидоровського та інших, що нічого спільного не мають з залогою. Але й цей добір не дав бажаного наслідку й кияни переможені залишили поле, забивши спочатку гри один гол, а до кінця гри одержали 4 відказових. Гра скінчилася з рахунком 1-4.

З москвичів треба відзначити досить сильних беків та й взагалі відчувалися зіграність, рухливість і швидкість наступу. З усіх московських гравців особливо виділявся лівий край – Ілля, що робив гарні комбінації, граючи на прорив і точно вдаряючи по голу й досягаючи цим гарних наслідків через швидкий біг усієї московської команди.

Другого дня збірна Києва виступила в бій у посиленому складі. Швидко захопивши ініціативу в першому хавтаймі гри, усе ж таки без наслідку, Москва ж до перерви проривом забила один гол, але після перерви Київ урівняв гру, забивши відказовий гол з пенальті, незумівши використати низьку моментів. Напад киян забив ще один гол, за те москвичі встигли до сітки супротивника вбити ще два голи й з невеликою перевагою перемогти. У Києва лівий край зовсім не грав і лише займав місце. Гру вела виключно права сторона, що в свою чергу відбивалося на наслідках».

Газета «Комсомолец України» Харків, 17.08.1929.

10 и 11 августа в Киев приезжала московская футбольная команда Центрального дома Красной армии, имевшая две встречи — первую со сборной гарнизона и вторую — со сборной города. В первый день москвичи на первых же минутах из-за ошибки правого защитника получают мяч в свои ворота, но, постепенно освоившись с непривычным для них грунтом, начинают теснить киевлян и до перерыва забивают два мяча. Вторая половина проходит при очевидном преимуществе москвичей, редко допускающих противника к своим воротам. Атаки ЦДКА становятся упорней: один левый край Ильин обстреливает ворота противника больше, чем все нападение киевлян вместе взятое. Защита киевлян не может справиться с хорошо разыгравшимся нападением ЦДКА и пропускает еще два мяча. Общий счет 4:1 в пользу ЦДКА.

На другой день ЦДКА встретился со сборной города. К сожалению, отсутствие у Киева таких имен, как Денисов, Пионтковский, Малхасов и Печеный, занятых на всесоюзных первенствах Динамо, а у ЦДКА Никишина, Матвеева и Бочкова понизило интерес матча.

По свистку судьи команды выходят на поле в следующих составах—

Киев: Ямковой, Весеньев, Свиридовский, Бланк, Бардадым, Тютчев, Синица, Дубов, Шульц, Садовский и Бойко; ЦДКА: Рыжов, Пчеликов, Халкипов, Спиридонов, Стрелихеев, Пахомов, Ильин, Рыбин, Ковалев, Калмыков и Староверов.

Игра начинается нападением ЦДКА, уже на первых минутах получающего право на одиннадцатиметровый штрафной, недурно взятый Ямковым. В дальнейшем команды нападают попеременно; Киев, не плохо комбинируя на середине, строит игру на левого края, создающего ряд опасных прорывов, не использованных центровыми; ЦДКА играет больше прорывами, в один из которых Калмыков забивает первый мяч. Ответный мяч последовал лишь во второй половине с одиннадцатиметрового удара, данного за игру руками Пахомова. Через 10 мин. из толкучки Калмыков забивает второй мяч, который вскоре сквитывается киевлянами, совершенно неожиданно для ЦДКА. Игра становится напряженной. За 12 мин. до конца Калмыков с прорыва забивает третий мяч и, несмотря на усилия киевлян, прижавших под конец оставшихся вдесятером москвичей, игра оканчивается победой ЦДКА со счетом 3:2.

В. С.

Журнал «ФИС» Москва, 27.08.1929.

11, 12.08. Миколаїв – «Динамо» Тіфліс – 2-5 (0-2), 0-2 (0-0).

За минулих спортивних сезон на Миколаївському стадіоні цікавих зустрічей, якщо не вважати зустрічі 2-ої команди Москви, що не зуміла показати класа й техніки гри, й де миколаївці легко виграли, не було. Після цієї зустрічі була велика перерва до приїзду команди Закавказзя. У серйозність матчу ніхто зі спортивних глядачів не вірив. Як же всі здивувалися, коли цього разу миколаївці самі зайнялися халтурою, огорденими, що грали 1-а збірна. А на майданчик випустили зовсім випадкових гравців. З учасників 1-ої збірної грали лише: Полегенький, Грушин та Гічкін. Решта була зовсім не підготована до гри в збірній команді. І футбольне поле перетворилося на футбольний мінірет. За те команда Закавказзя вразила своєю колективною зіграністю й класичною технікою. Грали вони зовсім спокійно, вміло володіючи м'ячем, цим першочисно миколаївців. Звичайно, вони легко розбили так звану «збірну» Миколаїва.

Кінець першого хавтайму майже всю другу половину гри вели біля воріт Миколаїва. Закінчився гра-з небувалою поразкою миколаївців—5:2 на користь Закавказзя. До того треба відзначити, що гості займали гіршу позицію—несприятливий вітер. Проте, це їм не завадило забити в сітку супротивника один за одним м'ячі. Миколаїв у другій половині гри з прорива забив один м'яч і потім зі штрафного, другий. У команді Закавказзя гравців, що виділяються, немає. Усі грають колективно, гарні захисники, напад зв'язний між собою і наліва-зависом. Миколаївці розгубилися, гравець Хейсе залишив майданчик. Йому було незручно заважання одного з товаришів.

Гра другого дня була цікавіша. Але випадковий склад збірної сказався у всьому. Гра скінчилася з рахунком 2:0, знову таки на користь гостей. З цього матчу треба винести такий висновок, що політика сенцаї ігор, покладаючи надію на чемпіонів, цілком провалюється, бо питаннями висування молодняка вони зовсім не займалися. Виходить, що якщо чемпіони кудись поїхали, то нікому грати.

Газета «Комсомолец України»
Харків, 17.08.1929.

28.08. Жовтневий лагерь, Москва – Гарнізон Києва – 4-2.

29.08. «ЦБЧА» Москва – Гарнізон Києва – 1-0 (1-0).

«ЦДКА – КИЕВСКИЙ ГАРНИЗОН 1:0

29 августа ЦДКА принимал на своем поле сборную команду Киевского гарнизона в составе: Ямковой, Весеньев, Свиридовский, Фенцель, Юкельзон, Долгов, Швецов, Мерик, Дубов, Коротков и Коровко. Хозяева поля выставили: Матвеева, Пчеликова, Халкиопова, Пахомова, Стрелихеева, Никишина, Бочкова, Староверова, Ковалева, Рыбина и Ильина.

Первые двадцать минут игра протекала вяло с некоторым преимуществом Москвы. Несколько опасных моментов у ворот Киева неплохо ликвидировались Ямковым. На 21 минуте игра оживилась после прорыва Дубова, чуть не закончившегося мячом в ворота Москвы. Почувствовав опасность, ЦДКА прибавляет темп и переводит игру на половину гостей, но неточные удары по воротам не дают результата. Первая половина так и заканчивается при счете 0:0.

Вторая половина начинается опять в слабом темпе с переменными атаками, не дающими результатов. Опять, как и в первой половине, Москва несколько чаще подходит к воротам противника, играя более организованно. Киев наступает прорывами. Только на 30 минуте ЦДКА удается забить мяч в ворота Киева, но на этом успех и заканчивается.

Общий счет 1:0 в пользу ЦДКА».

Журнал «ФИС» Москва, № 10, 1929.

КИЕВЛЯНЕ В МОСКВЕ

В ответ на визит московской команды ЦДКА киевский Дом Красной армии прислал свою команду в Москву.

В первый день в игре против сборной гарнизона гости проиграли 2:4. Второй матч с командой ЦДКА тоже дал победу Москве со счетом 1:0.

Как-то не верится, что ДКА Киева, имеющий в своем составе: Бланка, Малхасова, Садовского и др., мог проиграть далеко не лучшей команде Москвы. Но дарчик просто открывается — этих игроков не было вовсе, — они были в Харькове.

Не пора ли прекратить халтурные матчи, приносящие только вред футболистам и зрителям, не пора ли опубликовать правильные составы, не пора ли отказаться от полусблизких поздравлений.

Газеты «Вечерняя Москва» Москва, 28.08.1929 та

«Листок спортивных игр» Ленинград, 1929.

30.08. Дніпропетровськ – Нижня Австрія – 2-2.

31.08. Збірна профспілок Дніпропетровська – «Динамо» Ростов-на-Дону – 1-5.

01.09. «Динамо» Дніпропетровськ – «Динамо» Ростов-на-Дону – 3-4 (2-1).

«ФУТБОЛЬНАЯ ВСТРЕЧА АВСТРИЯ – ДНЕПРОПЕТРОВСК – 2-2.

30 августа, при небывалом количестве зрителей (свыше 10 тысяч) восторженно приветствовавших выход на поле австрийских рабочих-спортсменов, состоялась футбольная встреча Австрии со сборной Днепропетровска.

Неожиданно на 2 м. в сетке гостей оказывается первый мяч, под конец первого тайма днепропетровцы добиваются счета 2-0. Но второй мяч оказывается и последним. Разыгравшись во второй половине, гости начинают играть сильнее и, прижав Днепропетровск к его воротам, забивают два ответных мяча. К радости присутствующих на матче зрителей игра заканчивается дружественным счетом 2-2.

Выступавшая 31 августа и 1 сентября в Днепропетровске футбольная команда Ростовского о-ва Динамо в первый день легко выиграла у сборной ОСПС Днепропетровска 5-1. Во втором матче против ростовцев играла команда Днепропетровского Динамо. Результат игры 4-3 в пользу Ростова».

Журнал «ФИС» Москва, № 38, 1929.

25.08. Збірна металістів Харкова – Нижня Австрія – 0-1.

02.09. Кадіївки – Нижня Австрія – 2-0.

04.09. Червоний Луч – Нижня Австрія – 2-0.

06.09. Артемівськ – Нижня Австрія – 3-2.

08, 10.09. Одеса – Нижня Австрія – 0-1, 5-1. Голи: Злочевський (два), Штрауб (три, один з пен.).

12.09. Бердичів – Нижня Австрія – 1-5.

14.09. Ст. «Червоний стадіон». Суддя: Зедль (Австрія). «Динамо» Київ – Нижня Австрія – 3-4 (1-2).

Голи: Малахов (7), Піотковський (35), Печений.

Ідзковський, Денисов, Пржепольський, Тютчев, Бланк, Піонтковський, Сердюк, Печений, Бардадим, Малхасов, Синиця.

15.09. Ст. «Червоний стадіон». Збірна профспілок Києва – Нижня Австрія – 6-1 (3-1). Голи: Галета (чотири), Короткий (35), Кукуєвицький.

20.09. Суми – Нижня Австрія – 0-2.

24.09. Харків – Нижня Австрія – 3-2. Голи: О.Шпаковський (два), Є.Губарьов.

Фото перед матчем «Динамо» Київ — Нижня Австрія.

??.09. Сніжне — Нижня Австрія — 2-1.

В ОДЕССЕ

Сборная команда футболистов рабочего спортивного союза Нижней Австрии посетила Одессу. 8 и 10 сентября на стадионе Коемола липострайтские гости выступали против местных сборных. Оба дня трибуны были добросовестно заполнены. Зрителей было приблизительно до 15.000 человек в первый день и несколько меньше во второй (рабочий) день. В состав одесской сборной вошли следующие игроки: Клименко, Куринский и Чистов, Кравченко, Басингородский и Фисаренко, Бородин, Штрауб А., Голынский, Злочевский и Михлин.

В первый день игра началась с некоторыми опозданиями. Гости задержались в дороге и на матч пришли «прямым сообщением» с победой. Уверенно начинала игру Одесса, атакуя ворота гостей, но последние не давали так легко своих позиций, пересидев игру на половине одесситов, австрийцы преобладают быстрым темпом и через некоторое время (приблизительно минут через 15 после начала) забивают первый мяч. Счет 1:0 остается неизменным не только к перерыву, но и к финальному свистку. Нападение Одессы провело первую встречу с зарубежными товарищами вяло и неорганизованно. Если бы не добросовестная игра всей линии полузащиты, то гости смогли бы увеличить счет в свою пользу. В защите прекрасно справлялся Чистов (ливарцы). Безукоризненно провел матч вратарь Клименко. Коллектив гостей играл ровно, но следует выделить из общей массы игру вратаря, защитников и левого края.

Второй день принес гостям крупное поражение. Обе команды выступали почти в неизменном составе, если не считать замены у одесситов Куринского Поповым и Бородина Штраубом Р. С первых же минут одесситы переводят игру на половину гостей, но результаты не достигают. Австрийцы в свою очередь отвечают таким же безрезультатным нажимом. Так проходит первая половина тайма. Темп игры все усиливается.

У ворот Австрии, наконец, складывается тяжелое, почти безвыходное положение. Судья засчитывает 1:0 в пользу Одессы, несмотря на протесты гостей, считающих, что мяч забит несправедливо (вне игры).

Минут через 10, со штрафного удара А. Штрауб доводит счет до 2:0. Еще несколько минут спустя Злочевский забивает третий мяч. Гости нервничают. Судья теряет авторитет в их глазах. К перерыву счет 3:0 в пользу Одессы.

Вторая половина проходит не менее успешно для хозяев. Уже на 3 минуте отрезательный Штрауб А. с подачи Михлина укладывает мяч в сетку Австрии. Через 8-9 минут у одесситов «на приходе» уже пять мячей. Братья Штрауб на правом крыле творят чудеса, окончательно деморализовав психику гостей. Шестой мяч судья не засчитывает. Нападение Австрии разни-

гает бешеным темпом, стремясь уйти от «сухой». За 2 минуты до конца матча им удается забить красивый мяч, закончив таким образом игру с общим счетом 5:1 в пользу Одессы.

Несмотря на поражение, у гостей следует признать прекрасную технику (особенно хороша игра головой) и способность поддерживать любой быстрый темп игры. Крупный минус противников второго дня можно объяснить, пожалуй, излишней нервностью и резким характером игры, допущенным недостатком авторитетным и внимательным судей. Судейской коллегии в дальнейшем следовало бы более вдумчиво подходить к выделению судей на такие ответственные матчи, учитывая в первую очередь политическое значение интернациональных встреч наших филокультурников с зарубежными товарищами. А конфликтную нора бы поджигать и о том, чтобы не только собирать оверлины с футбольных матчей, но и проводить воспитательную работу среди публики. Нужно направлять по правильному пути «социально-энергичное» молодое поколение. Нельзя же мириться с тем, чтобы при проходе зарубежных гостей-рабочих приветственные крики «ура» заглушались хулиганским свистом. Нужна массовая воспитательная работа среди зрителей!

В КИЕВЕ

Приезд австрийской рабочей команды с петербургским ожиданием киевлянами. Всем памятна была игра австрийцев в 1927 г., когда они показали пылкую по классу игру, обыграли сборную города 4:1. Интерес к иностранным гостям был подогрев и их последними успехами в Харькове и Одессе.

14 сентября на площадке Красного стадиона против гостей играла лучшая команда города — Динамо. Судья, представитель гостей Т. Зедль, после краткого взаимного приветствия, дает сигнал начинать игру. Черными атакуют ворота противника киевские динамовцы. Несмотря на то, что в центре нападения динамовцев отсутствуют бойцы Саловский и левого шайда играет Мухомов, уступивший свое место Писотковскому, мяч быстро продвигается к воротам гостей. На 7 мин. мяч, проделав zigzag: Силица — Писотковский — Бретель — Пуля — оказывается в сетке. Счет 1:0. Атакуют снова киевляне. Превосходство динамовцев очевидно. Печенный и Мухомов легко разгигают комбинации, прохлывая через защиту, но усилить результат никак не могут.

К перерыву киевлянам удается провести еще один гол в сетку гостей с углового удара, который блестяще перехватил головой Писотковский. В ворота Киева был забит один ответный гол со штрафного удара.

Вторая половина проходит при определенном перевесе австрийцев. События с тем-

па динамовцы, никак не могут развить своего нападения. Ошибка Тютчева в ворот динамовцев — и счет выравнивается 2:2. На 37 минуте — оверлины в ворота Киева завершается третьим мячом. За пять минут до конца игры австрийцы с корнера забивают еще один мяч, на который киевляне отвечают таким мячом. Счет 4:3. Победили австрийцы.

15 августа против гостей выступала сборная ООПО. Эта команда только что на днях проиграла Динамо 6:1, и никто не мог надеяться на поражение динамовцев падается на благоприятный исход этой встречи для киевских профессионалов. Однако команда ООПО в этом матче показала педантичную для нас резвость, выдержку, спаянность и технику.

После того, как левый нападатель Талста ухитрился за 8 минут забить гостям 2 мяча, австрийцы явственно пытаются вырвать инициативу у киевлян. Однако, ворота киевлян хорошо закрыты, удачно играют защитной группой, которой выделяется Ширдовский. На 35 м. Короткий (правый полузащитник) проводит эффектную попытку и сильными ударом доводит преимущество киевлян до 3:0. Только на 43 м. гостям удается использовать ошибку защитника и забить первый и последний гол игры.

Вторая половина не меняет положения. Киевляне продолжают гостям еще 3 мяча и в целом заслуженно выигрывают со счетом 6:1. Судья Прокофьев. В целом, гости показали очень приятную технику и сыгранность. У австрийцев нужно отметить: центра полузащиты Паульса и правого крайнего нападающего Лехта. Вратарь Бретель, хотя и выдал несколько трудных мячей, в игре злоупотребляет ударом мяча ногой вместо хватки его руками. На матчах присутствовало около 25 тысяч человек.

В АРТЕМОВСКЕ

Футбольный матч, состоявшийся между командой Австрии и сборной Артемовского округа 6 сентября, прошел с необычным интересом и привлек исключительное внимание рабочих округа. Матч окончился со счетом 3:2 в пользу артемовцев.

Большое значение имел приезд Австрии с точки зрения международной связи. Филокультурными артемовцами переданы всей коммундой личные адреса, с передачей которых почти все районы округа завязывают связь с рабочими спортсменами и организациями Австрии. После матча, на товарищеском ужине, австрийских товарищей приветствовали от окружного партии т. Фомин, от АООПО — т. Ковалевский и от ООФК — т. Скуратовский. С ответным словом выступил председатель делегации Австрии т. Кунчер. т. ПК австрийской компартии, который благодарил за прием артемовские организации и выразил уверенность, что в недалеком будущем, советские спортсмены смогут также выступать в Австрии.

Журнал «ФИС» Москва, № 40, 1929.

Австрийська команда виставила проти Кадіївки кращий склад, тим самим показавши добрий клас гри, але кадіївчани, як ніколи, грали жваво й увесь час розбивали напад гостей. На 20 хв. кадіївчани забити першого гола, у другому хв. гості знов одержали на 10 хв. гола. Таким чином матч закінчився 2:0 на користь Кадіївки. Гарно судив матч австрийський суддя. На матчці було над 10 тис. глядачів, не вважаючи на робітний день.

14 ИГР АВСТРИЙСКИХ ФУТБОЛИСТОВ НА УКРАИНЕ

В течение месяца на Украине гостила футбольная команда рабочего спорсоюза Нижней Австрии. Австрийские футболисты заслужили у нас большую популярность своей классной, корректной игрой, и поэтому их приезд всюду вызывал исключительный спортивный интерес. На этот раз зарубежные футболисты не ограничились посещением крупных городов, уже достаточно избалованных международными и междугородными матчами, а побывали даже в таких городах, как Сумы, Бердичев и т. п.

В этом году гости приехали в ослабленном составе и выступали не так успешно, как в минувшем. Здесь, конечно, не могли не сказаться и большие переезды по железной дороге и обильные утомляющие матчи.

Всего в течение месяца было проведено 14 матчей. Австрийцы, проиграв сборной Украины 4:1, сборной Харькова 3:2, Одессе 5:1, киевскому ОСПС 6:1 и в Донбассе: Артемовску 3:2, Кадиевке 2:0, Красному Лучу 2:0, вничью свели матч в Днепропетровске 2:2. У сильной сборной харьковских металлистов гости выиграли 1:0, у Бердичева 6:1, у Сум 5:0, у Одессы 1:0 и киевского Динамо 4:3.

25 и 27 августа в Харькове состоялись первые игры украинских футболистов со сборной футбольной команды Нижней Австрии.

В первый день против гостей играла сборная металлистов Харькова.

Игра начинается нажимом гостей, сразу показавших недурную технику и хорошее владение мячом. Вскоре игра сравнивается и постепенно переходит под знаком некоторого преимущества металлистов. Несмотря на это австрийцы с прорыва вбивают первый мяч. Вторая половина также проходит преимущественно на стороне гостей. Плохие удары харьковцев, с одной стороны, и исключительно хорошая игра австрийского вратаря, идущего на любой мяч, с другой стороны, приводит к тому, что в результате игра заканчивается победой Австрии.

Журнал «Физкультура и спорт» Москва, № 37, 14.09.1929 та Газета «Листок спортивных игр» Ленинград, 1929.

интересней зустрічей із командами інших міст, і в тому числі з Австрійською робітничою командою. У першому матчі проти гостей виступила Збірна металістів Харків, що зазнала поразки від австрійців, з результатом 1:0. У другому матчі, закордонні футболісти зустрілися зі збіркою України, що складалася з таких гравців: Клименко (Одеса), Семенів, Бобришев, Прівалов, Фомін В. (усі Харків), Жорданія (Дніпропетровське), Штрауб (Одеса), Шлякський, Альфоров, Кротов (усі Харків) і Печений (Київ). Дуже цікавий матч пройшов у швидкому темпі і закінчився результатом на користь України (4:1).

В останніх матчах на Україні, австрійці ділили таких результатів: з «Красним Лучем» 2:1, з Кадієвкою 0:2, зі збіркою Артемівської округи 2:3; з Дніпропетровськом 2:2; з Одесою 1:0 і 1:5; з Києвом 4:3 (з Динамою) і 1:5 (з ОРПС); з Бердичевом 5:1; з Сумами 2:0 і з Харковом 2:3.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 10, 1929.

Австрия – Киев 4:3, 1:6

14 и 15 сентября футбольная команда Нижней Австрии играла в Киеве. В первой игре выступают команды «Динамо» — Австрия, на второй день против гостей играет сборная профсоюзных Киева. Центр внимания всех футбольных «большаков» был перенесен на первый матч, тем более, что динамовцы в товарищеской встрече уверенно обыграли сборную союзных со счетом 6:1. Матч начали динамовцы и повели его в быстром темпе, закончив первую половину со счетом 2:1, но во второй динамовцы утратили инициативу, и матч закончился со счетом 4:3 в пользу Австрии, показавшей быструю и технически сильную игру.

После такого результата исход второй встречи казалось был предсказуем. Но на деле картина вышла иная. С первых минут и до конца игры сборная ОСПС взяла инициативу в свои руки, проводя игру в исключительно быстром темпе и закончив ее победой со счетом 6:1. Следует отметить, что первый матч судил австрийский судья, преподнесший ряд сюрпризов с игрой на «офсайд» и сбивший динамовцев оригинальным методом судейства, кроме этого ряд игроков (Печений, Пионтковский, Махасов и др.) выступал полубольным, с «наследством» от предыдущих игр.

Н. В.

Газета «Листок спортивных игр» Ленинград, 1929.

Металісти на граві австрійців

25-го серпня відбувся перший матч з австрійцями. З боку Харькова виступала збірна команда металістів.

Австрійських гостей зустріли дуже радо, — привітаннями з боку райкому металістів, ОРФК та інш., гучними оплесками. Самий матч був дуже цікавий, — харківці звикли ш о а-а-кордону приїжджали здебільшого слабі команди, і тому було дуже цікаво бачити серед австрійських робітничих спортсменів футболістів з високим класом гри і гарною технікою.

Харківці-металісти в цей день грали неприпустимо погано. Вони майже весь час «наслідки» на австрійців, але чомусь біля голу губилися, втрачали енергію і «мазані» вірні м'ячі. Так і не пощастило харківцям забити жодного голу австрійцям; одночасно австрійці виявили гарну стрілецьку майстерність і калітливу гру.

Матч закінчився перемогою австрійських спортсменів з рахунком 1:0.

Сьогодні австрійці грають із збіркою команд док України.

Герман.

Газети «Фізкультурна Україна» Харків, 29.09.1929 та «Вісті» Харків, 27.08.1929

Австрия – Одесса 1:0, 1:5

15.000 зрителей явилось на стадионим. Комсомолы смотрят на игру с зарубежным футболистами, являющимися в Одессе редкими гостями. Быстрый темп игры, предсказанный австрийцами, с трудом принимается одесситами. Обе стороны нападают попеременно, но многочисленные комбинации, задуманные весьма интересно, успехом не заканчиваются. На 15-й минуте австрийцы с края передают на центр, и Клименко неожиданно пропускает мяч. Первая половина заканчивается со счетом 1:0.

Второй тайм, избалованный массой интересных моментов, проходит в исключительно быстром темпе. Сделки у ворот Одессы, непрерывный обстрел их австрийцами результата однако не изменяют. Не используют выгодных положений и одеситы. Матч закончился победой гостей при счете 1:0.

На следующий день состоялся реванш. Выступив в том же составе,

Одесса сразу же занимает австрийцев.

Через полчаса следует сильный удар Злочевского, и в сетке австрийцев первый мяч. Через несколько минут — туда же попадает второй. Одесса продолжает усиленно нападать и к перерыву счет 3:0.

В начале 2-й половины Штрауб вбивает подряд еще два мяча.

Игра становится все напряженней, так как австрийцы стараются уйти от «сухой». За 2 минуты до финального свистка Одесса получает первый и последний мяч. Счет 5:1.

В этот день одеситы играли на редкость удачно. Команда Австрии за оба дня оставила впечатление прекрасного коллектива, отличающегося высокой техникой, хорошими ударами по мячу и особенно замечательной игрой головой.

А. А.—пер

Футбольний матч Австрія-Харків

Матч між збірними командами Австрії та Харкова дуже зацікавив харківських спортсменів. Австрійці, що грали в Харкові перед своєю подорожжю по Україні і що мали значну поразку від збірної УСРР (фактично складеною в більшості з футболістів Харкова) грали на цей раз (майдан «Спартак») значно краще і колективніше, ніж в першу зустріч з командою України; особливо в другому хавтаймі перевага весь час була на боці австрійців, що дуже зміло «натискали» на харківців і весь час ставили гол Харкова під загрозу.

Взагалі, не вважаючи на вогкий ґрунт після дощів, що були останніми днями, гра йшла дуже жваво; обидві команди провадили чудові і швидкі комбінації, виявляючи значну стриманість і колективність. Заважала тільки брутальність гри деяких «зап'яятих» гравців, що, кінець-кінцем, не давала ніякої користі, бо судді (австрійці) суворо карає винну команду штрафними ударами.

Гра закінчилася перемогою Харкова з рахунком 3 : 2.

Хоча Харків і переміг, але не можна сказати, що харківці грали краще за австрійців; австрійці виявили дуже високу техніку і це свідчить, що робітничий спорт в країнах Заходу, не вважаючи на всі перешкоди, що їх чинять соціал-утодовські спортивні організації, ідо уперед міцними кроками.

ПРИЕЗД ФУТБОЛЬНОЙ КОМАНДИ НИЖНЕЙ АВСТРИИ.

Приезд футбольной рабочей команды Нижней Австрии ожидается на один день. Завтра зарубежные футболисты примут скорый поездом в 8 ч. 40 м. утра.

В субботу, 14-го сентября и в воскресенье, 15-го сентября состоятся два футбольных матча с лучшими командами профсоюзов и города. На вокзале организуется торжественная встреча. В субботу вечером предполагается провести вечер единения физкультурного актива с рабочими футболистами Нижней Австрии. Команда футболистов Нижней Австрии является одной из сильнейших команд Австрии. Достаточно указать, что последний матч в Одессе даже при утомленности игроков (зарубежные физкультурники сразу же с вокзала отправились на футбольное поле) окончился победой Австрии — 1 : 0. Футбольный матч Австрия—Одесса собрал аудиторию в 15.000 чел.

Газети «Вісті ВУЦВК» Харків, 26.09 та «Вечерний Киев» Київ, 13.09.1929.

31.08, ст. «Динамо», 25000 глядачів, суддя: О.Щелчков (Москва), **Москва-Миколаїв 3-2**(3-0), голи: Полегенький (62, пен.), ..? (83, пен.).

1.09, ст. «Динамо», **Москва-2- Миколаїв 0-0**. Матч був два тайма, по 35 хвилин.

МОСКВА І — НИКОЛАЕВ

Интерес к южным командам очень велик, поэтому не надо удивляться, что зрителей было свыше 25.000 чел.

Москва играла в составе: Филиппов, Старостин, Фокин, Пчеликов, Селин, Легта, Старостин, Блинков В., Иванов, Павлов, Прокофьев. За Николаев играли: Козырский, Булаков, Деряченко, Грушин, Козлов, Курдюков, Гичкин, Кондратенко, Полегенький, Калмыков, Омельченко.

Первые минуты нападает Николаев, но вяло и без подъема. Крепкая защита Москвы не пропускает николаевцев к своим воротам. Потом игра становится ровной и вскоре переходит к Москве. Нападение Москвы не раз теряется и путается в мяче (Иванов, Павлов) и не может довести комбинаций до конца.

Хорошо играющий Селин оказывает большую помощь своему нападению. К середине хавтайма Москва сидит на воротах Николаева, и Козырскому много приходится работать. Минут за 15 до конца Прокофьев, прошедший по краю, дал передачу в центр, где один из

николаевцев, желая отбить мяч, ударил в угол, и вратарь, не ждавший такого оборота, не смог его задержать. Счет 1:0 в пользу Москвы. Московское нападение, окрыленное успехом, продолжает насаждать, и в следующие 10 минут Блинкову дважды удается забить мячи. К перерыву счет 3:0 в пользу Москвы.

После перерыва картина резко изменилась. Николаев взял инициативу в свои руки с тем, чтобы не выпустить ее. У Москвы «издох» Селин, благодаря чему не играют ни защита ни нападение. Филиппов то и дело принужден брать мячи. В один из прорывов Николаева нападающие неправильно сыты штрафной п. ошадке. 11 м и гол. Счет 3:1. Через некоторое время новый 11 м в ворота Москвы, но Филиппов берет. Дается третий 11-метровый в ворота Москвы, и на этот раз новый гол. Последние минуты, проходившие при быстро надвигающихся сумерках, не дали результатов и последний свисток судьи Щелкова фиксирует победу Москвы со счетом 3:2.

Газета «Листок спортивных игр» Ленинград, 1929.

«МОСКВА — НИКОЛАЕВ.

31 августа и 1 сентября на стадионе «Динамо» состоялись встречи сборных команд Москвы с командами Николаева. Обе игры прошли интересно. Встреча Николаева с 1-й сборной Москвы закончилась победой москвичей со счетом 3:2, со 2-й сборной Москвы — Николаев сыграл 0:0».

Газета «Голос текстилей» Москва, 3.09.1929.

«НИКОЛАЕВ — МОСКВА 3-2 И 0-0.

У Москвы с Николаевым старые счета. Еще в прошлом году николаевские футболисты выиграли встречу с сильнейшей московской командой — пицжевиками. В последней гастрольной поездке по Украине сборная Москвы проиграла Николаеву со счетом 6-3.

Команда гостей состоит преимущественно из рабочих завода им.Марти. планомерная тренировка выработала из них крепко спаянный коллектив, напористый в атаке и упорный в защите.

Первую встречу Николаев проиграл со счетом 3-2, причем оба мяча Николаевом были забиты с 11-метровок. Вчерашняя встреча со 2-й сборной Москвы дала игру очень оживленную и интересную.

Чувствовалось, пожалуй, преимущество Москвы, раз за разом создававшей опасные моменты у ворот гостей, но отличная игра вратаря Козырского и защитника Деркаченко реализовать этого преимущества не позволила. Игра кончилась ничейным счетом 0-0.

Обеими встречами футболисты Николаева лишний раз подтвердили высокий класс своей игры».

Газета «Вечерний Киев» Киев, 4.09.1929.

НИКОЛАЕВ—МОСКВА 1 2 : 3

31 августа на стадионе Динамо состоялась ответная встреча команд Николаева и Москвы. Москва выставила следующий состав: Филиппов, Старостин А., Фомин, Пчеликов, Селин, Леута, Старостин Н., Блинков, Иванов, Павлов, Прокофьев. Николаев вышел на поле в несколько новом для московских зрителей составе: Козырский, Булгаков, Деркаченко, Грушин, Козлов, Курдюков, Гичкин, Кондратенко, Полегенский, Калмыков и Омелченко.

Репутация сильной команды давно завоевана николаевцами, и потому к началу матча трибуны Динамо наполнились многочисленными зрителями.

По свистку московского судьи Щелчкова игру начинает Николаев в несколько вялом темпе. Москва тоже не особенно рвется вперед. Только к 10 минуте обнаруживается некоторый перевес Москвы, и ее нападение все чаще и чаще подходит к воротам противника. Защита Москвы не дает развиться атаке николаевцев, играющих длинными верховыми мячами. Частые аплодисменты зрителей вызывает Селин, по обыкновению принимающий мячи в самых невероятных положениях.

Начиная с 30 м., Москва усиливает темп, используя попеременно своих краев Прокофьева и Старостина. На 31 минуте проходит с мячом Прокофьев и посылает его к воротам, где неудачно прерывающий мяч николаевец Козлов забивает его в свои ворота. Счет 1:0 в пользу Москвы. Нажим московской крепости: на 35 м. Прокофьев, опять хорошо обойдя полузащиту, пласирует передачу незакрытому Блинкову, который забивает второй мяч в ворота Николаева. На следующей минуте ему же удается донести счет до 3:0 в пользу Москвы. Оставшиеся минуты Николаев пробует насесть, но успеха не добивается, и первая половина заканчивается с результатом 3:0.

Вторая половина начинается нажимом Николаева, и на 5 мин. только рискованный бросок Филиппова, снимающего мяч буквально с ноги Калмыкова, спасает ворота. Нападение Николаева несколько однообразно ведет игру, ориентируясь на Омелченко. Несмотря на необычное для себя место, хорошо играет Пчеликов, не давая ходу левому крылу николаевцев. На 17 мин. А. Старостин неудачно принимает мяч, касаясь его рукой.

Удачно пробитый Полегенским одиннадцатиметровый удар и устанавливает счет 3:1. Дальнейшие атаки Николаева разбиваются о крепкую защиту Москвы, которой сильно помогает полузащита Николаева, «принципиально» подающая мячи своему

нападению беспорядочными сильными ударами: не то удар по воротам, не то пас.

На 34 м. Николаеву опять дается право на одиннадцатиметровый удар за грубую игру московской защиты. Кажется, что счет уже 3:2, но удачный рывок Филиппова спасает Москву.

На 38 м. Николев в третий раз бьет одиннадцатиметровый удар и устанавливает счет 3:2.

Остающиеся минуты, несмотря на усиленные попытки Москвы, счета не меняют, и игра заканчивается с результатом 3:2 в пользу Москвы.

НИКОЛАЕВ—МОСКВА II 0 : 0

Вторая игра Николаева была приурочена к празднованию XV МЮД и была проведена на ст. Динамо. За Москву II выступали: Матвеев, Пчеликов, Соколов, Ленчиков, Старостин Ш., Столярков, Панин, Помогачев, Иванов, Гуров и Поляков. Бесцветная, вялая игра, проводившаяся к тому же по 35 мин. в каждой половине (!) как до, так и после перерыва, результата не дала. И Николаева чувствовалась усталость после предыдущей встречи, а Москва отличалась полным отсутствием желания выиграть. Сильный дождь во второй половине окончательно испортил все впечатление.

Журнал «ФИС» Москва, № 36, 1929.

НИКОЛАЕВ—МОСКВА

3:2 и 0:0.

У Москвы с Николаевым старые счеты. Еще в прошлом году николаевские футболисты выиграли встречу с сильнейшей московской командой—пищевиками. В последней гостевой поездке по Украине сборная Москвы проиграла Николаеву со счетом 0:3.

Команда гостей состоит преимущественно из рабочих завода им. Марти. Планомерная тренировка выработала из них крепко-сплоченный коллектив, напористый в атаке и упорный в защите.

Первую встречу Николаев проиграл со счетом 3:2, при чем оба мяча Николаевым были забиты с 11-метровой. Вчерашняя встреча со 2-й сборной Москвы дала игру очень оживленную и интересную. Чувствовалось, пожалуй, преимущество Москвы, раз за разом создававшей опасные моменты у ворот гостей, но отличная игра вратаря Козырского и защитника Деркаченко реализовать этого преимущества не позволила. Игра кончилась ничейным счетом (0:0).

Обеими встречами футболисты Николаева лишний раз подтвердили высокий класс своей игры.

Success Against a Russian Side.

A letter from Mariupol tells us that although our reputation as footballers is suffering at home it is being well sustained on the Continent. Apparently the crew of the s.s. Rockpool, a West Hartlepool boat, when lying in Mariupol, a Russian port, challenged the crew of another vessel to a game and beat them by four goals to two. The challenge was then taken up by the town, and the Hartlepool men were invited to play the Mariupol Athletic, whom they also defeated 1-0. The Rockpool's team comprised: Roberts; H. Rowell, Robson, Huntley, R. Rowell, Perrow; Blackburn, Ferne, Jeronson, Allen, and Wanley.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 2.09.1929
та «Hartlepool Northern Daily Mail» Хартлпул, Англия, 29.10.1929.

? .09. «.?» Мариуполь — Екіпаж англійського корабля Роккпул — 0-1.

?.09. колгосп ім.В.Чапаєва, Чапаївка (нині Черкаська обл.)-«?.» Баку 4-6.

● У Чапаївську відбулася зустріч команди бакинських вистинків і збірної з футболу Чапаївської команди. Матч закінчився поразкою чапаївців з рахунком 4:6. Команда Баку виїхала в Казань.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 9, 1929.

СОРЕВНОВАНИЯ ГОРНЯКОВ БАКУ И УКРАИНЫ

Интересная встреча состоялась недавно в Лисичанске (Донбасс) между физкультурниками-горняками Украины и Баку. В программу соревнований входили легкая атлетика, стрельба, футбол и волейбол. Украинские горняки с наибольшим успехом выступили по легкой атлетике, где был показан ряд выдающихся результатов, превышающих высшие достижения УССР. Приводим вкратце итоги встречи по отдельным видам спорта.

По футболу Баку выиграл у Лисичанска 1:0, а сборная горняков Украины одержала победу над Баку 3:0.

Украина—Баку
Общее первенство в соревнованиях по всем видам спорта между горняками сборной Украины и Баку выиграла сборная Украины. По футболу Украина выиграла со счетом 3 : 0. Лучшие результаты показали: Сычев — первое место по отрезковому спорту. Лимарь А. — первое место по стрелковому спорту среди женщин. Ткаченко П. П. — третье место в общем по легкой атлетике. Все товарищи командированы были Сталинским райкомом горняков. Футбольная встреча между горняками Баку и Рутченковки окончилась со счетом 3 : 2 в пользу Баку.

Газета «Молодой рабочий» Сталин, 27.09.1929 та журнал «ФИС» Москва, № 43, 1929.

07.09. Ст. «Динамо». «Динамо-2» Ростов-на-Дону – Николаїв – 0-6 (0-1).

08,10.09. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону – Николаїв – 0-0, 1-1 (1-1).

УСПЕХИ ДИНАМОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ.

Первая футбольная команда «Динамо» выезжала в Днепропетровск.

31 августа ростовцы встретились со сборной профессионалов. Матч прошел при полном преимуществе динамовцев и закончился их победой при счете 5:1.

1 сентября против ростовцев выступила первая команда местного «Динамо», являющаяся сейчас весьма сильным коллективом. В команде играют, между прочим, известные ростовцам тифлисские футболисты Жордания и Вачнадзе. Матч прошел в напряженной и интересной игре. К первому счет был 2:1 в пользу днепропетровцев, но во 2-й половине ростовцы забрали инициативу в свои руки и провели три мяча, получив в ответ один. Общий счет 4:3 в пользу Ростова. Ростовцы вели удачную комбинационную игру на мелких пасажах, с большой резвостью. Команда выступала в составе Червякова, Трениса, Гарбузова, В. Жеромского, Крамшина, Г. Жеромского, Григорьева, Сапожничко, Урбанского, Денисова.

НИКОЛАЕВ — РОСТОВ 1:1.

Вчерашняя встреча ростовского «Динамо» с николаевцами носила менее напряженный характер и не представляла того интереса, какой она имела 8 сентября. «Динамо» выступило в ослабленном составе без Лужинского, Крамшина, Григорьева, а в первом тайме и без Подмаркова. В начале тайма николаевцы забивают легкий мяч, выпущенный из рук голкипером Ростова, но дальнейшие их атаки разбиваются о крепкую защиту Ростова (Кладко, Букатин). В конце тайма ростовцы, с красиво проведенной комбинации, забивают ответный гол (Касьянов) и тайм заканчивается со счетом 1:1.

Во втором тайме ростовцы, играя по ветру, неотступно ведут игру у ворот Николаева, но, из-за медлительности нападения и излишних распасов у ворот противника, добиться результата не могли. Редкие прорывы противника также остаются безрезультатными, и тайм заканчивается со счетом 0:0.

Оба последних матча подтвердили слабость проигрыша Ростова в первый день встречи с николаевцами. Более того, обнаружили технич.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 5 та 11.09.1929.

«НИКОЛАЕВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ В РОСТОВЕ.

7 и 8 сентября на стадионе «Динамо» - интересные футбольные встречи ростовской команды «Динамо» со сборной Николаева. Николаевские футболисты впервые выступают в Ростове. По классу игры — это одни из лучших коллективов Украины. Николаевцы едут из Москвы, где проиграли сборной города с небольшим счетом 3-2.

Со стороны Ростова оба дня выступает первая команда «Динамо».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 4.09.1929.

10, 11.10. Ст. «Динамо». «Динамо» Тіфліс – «Динамо» Сталіно – 0-1, 4-2.

«Сталинская футбольная команда выезжала на Кавказ, где встретилась с рядом команд. результаты следующие: Первая встреча в Баку, с коммунальниками закончилась вничью со счетом 2:2; вторая встреча с Баку «Прогресс» сталинцы выиграли со счетом 2:1; последнюю встречу с бакинской Динамо сталинцы проиграли со счетом 4:1. После Баку сталинцы выехали в Тифлис, где выиграли у Тифлисской Динамо 1:0 и со сборной Тифлиса сыграли вничью 2:2.

Последние встречи в городе Потти (Кавказ), с местной Динамо Сталинцы первый день проиграли со счетом 4:0 и во второй выиграли со счетом 3:0, таким образом счет за два дня 3:4 в пользу Поттинской Динамо».

Газета «Молодой рабочий» Сталин, 1.11.1929.

6:0.

ДИНАМОВЦЫ ПРОИГРАЛИ СБОРНОЙ НИКОЛАЕВА.

Вчерашней встречей с командой «Динамо» николаевские футболисты последний раз подтвердили высокий класс своей игры. Динамовцы потерпели крупное поражение при «сухом» счете 6:0.

Объективности ради следует сказать, что счет мячей не совсем отвечал ходу матча. В первом тайме преимущество было на стороне ростовцев. Нападенье, подерживаемое полузащитой, вело хорошую комбинированную игру, но добиться результата не могло. Во втором тайме первая половина прошла в равной игре, но затем ростовцы сдали и под конец уже успевали отбиваться от наседавшего противника.

В первой половине матча передовые николаевцы играли исключительно прорывами. Два из них увенчались успехом благодаря грубым мажкам защиты (Сафьянопуло) и исключительно бесцветной игре вратаря (Лужинского). Вскоре с 11-метрового удара николаевцы забили третий мяч. На этом счете и закончился тайм.

Вторую половину николаевцы провели в живом, быстром темпе. Хорошо играла вся команда. Напр., быстрота, точная расстановка, умение бить по воротам, — вот отличительные «качества» николаевцев. Особо следует отметить на Николаевского вратаря, взявшего ряд «мертвых» мячей.

Сегодня — решающая встреча. Начало в 4 часа дня.

НИКОЛАЕВ—РОСТОВ, 0:0.

Второй матч команды «Динамо» со сборной Николаева был одним из самых интересных в сезоне. От первой до последней минуты игра велась в живом, быстром темпе. От начального до финального свистка судьи на поле шла напряженная борьба за мяч. Официально вопрос о перевесности так и остался не решенным: матч окончился ничьей (0:0). Однако, динамовцы после вчерашнего проигрыша получили полное «моральное» удовлетворение. Если в первом тайме игра была равной, то второй тайм почти целиком прошел на половине Николаева. Николаевцы ушли от поражения благодаря исключительной игре своей защиты (Булдыкова) и вратаря (Козирского) и растерянности динамовского нападения перед воротами.

Николаевцы также несколько раз угрожали воротам противника, но опасные моменты были ликвидированы хорошо игравшей защитой и вратарем (Лужинский). В лице впервые выступившего Кладко динамовцы приобрели крепкую и надежную защиту. В нападении «Динамо», игравшем в общем хорошо, все же чувствовалось отсутствие Урбанского (подбитого в прошлой игре). Полузащитная тройка (Крамштин и Жеромские) была в особом «ударе», много помогая и нападению и защите.

СЕГОДНЯ ПОСЛЕДНЯЯ ВСТРЕЧА НИКОЛАЕВЦЕВ С РОСТОВЦАМИ.

Во вторник, 10 сентября, на стадионе ростовского ИСО «Динамо» сборная команда Николаева встретится в последний раз в игре с первой командой «Динамо». Начало матча ровно в 4 часа дня.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 8 та 10.09.1929.

«Сталинская к-да. «Динамо» выезжала в Баку где провели три матча с Динамо, Коммунальниками и Прогрессом.

Результаты следующие: у «Динамо» выиграли со счетом 3-1. С коммунальниками свели счет в ничью 2-2 и выиграли у Прогресса 3-1. Из Баку Сталинцы выехали в Тифлис, где также проведут несколько матчей».

Газета «Молодой рабочий» Сталин, 13.10.1929.

У Баку приїжджала Сталінська команда „Динамо“. Гості програли Комунальникам 3:2, а Бакінській „Динамо“ 5:1. Лише в останній зустрічі гості виграли у „Прогреса“ 2:1.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 12, 1929.

«В конце октября на Красном стадионе состоится последний в этом сезоне футбольный междугородный матч между сборной командой **«Динамо» Ростов-на-Дону** и лучшими футбольными командами города».

Газета «Вечерний Киев» Київ, 14.10.1929.

08.11. Одеса – Збірна робітничого спортивного союзу Данії – 5-2. Голи: Міхлін (два), Звенигородський, два автоголи датчан.

09.11. Одеса-2 – Збірна робітничого спортивного союзу Данії – 3-1.

8 та 9 листопада приїхала футбольна команда Данії. Одеса виставила проти неї свою збірну в складі: Клименка, Попова, Кушинецького, Звенигородського, Фисаренка, Кравченка, Голінецького, А. Штрауба, Р. Штрауба, Злочевського та Махліна, що і виграє з рахунком 5:2, 2-а Збірна Одеси виграє у Киян 3:1 на свою користь.

Журнал «Вісник фізичної культури» Харків, № 12, 1929.

ТУРНІР ПРОФСПІЛКИ МЕТАЛІСТІВ 3-Х МІСТ

(Харків)

«ВСЕСОЮЗНІ ЗМАГАННЯ МЕТАЛІСТІВ.

З 20 по 23 липня в Харкові проводимуться великі всесоюзні змагання металістів. Участь у змаганнях беруть також кращі колективи металістів: Москви та Ленінграду. Відбудуться футбольні матчі між командами Харкова та Москви та Харкова і Ленінграду. Цікаві також легко-атлетичні змагання».

Газета «Комсомолец України» Харків, 20.07.1930.

19.07. Суддя: О.Шпаковський (Харків). Харків – Ленінград – 3-2. Голи: Алферов, Бем (25, 60).

20.07. Харків (зайняли 2-е місце) – Москва (переможці турніру) – 0-1 (0-1).

ЛЕНИНГРАД—ХАРЬКОВ

Ленинградцы вышли на поле в измененном составе: Соколов стал на место Петрова, Лодров — на левый край, Ивин заменил Каюкина. Первые минуты ленинградцы как-то странно теряются. Игра идет на половине Ленинграда. Нападение Харькова разбивается ряд красивых комбинаций, и в результате одной из них мяч попадает на корнер. Точная подача, и Алферов забивает первый гол. Атаки харьковцев продолжают. На 15-й минуте уносят с поля подбитого Гостева (по своей вине); игра, принимает грубый характер, и постепенно переходит на сторону Харькова. Нападение ленинградцев упускает несколько удобных случаев. На 25-й минуте мяч у ворот Ленинграда. Мавоз Соколова, и Бем точным ударом делает результат 2:0. Конец первой половины проходит в безрезультатных атаках ленинградцев.

Вторая половина начинается нажимом гостей. Именение в команде принесло ей несомненную пользу. Все линии играют с удивлением дружно. И даже Соколов показывает лучшую игру, не лишнюю однако чрезмерной грубости. На 15-й минуте мяч с подачи справа от головы энергично играющего Бема идет в гол. Результат 3:0 — ведет Харьков. Многие ждут еще большего разгрома. Ленинградцы берут с этого момента всю инициативу игры, не подпуская хозяев на свою половину. Никандров, обведя полузащитника и защитника, сильным ударом на 17-й минуте забивает в левый угол ворот Харькова первый гол. Преимущество Ленинграда делается очевидным, игра ведется исключительно у ворот Харькова и временами похожа на тренировку в один гол. Защитники Харькова отбиваются на дуги, полузащита и нападение бездействуют. Несколько моментов поочередно упускают Морозов, Ивин и Мурашев, последний не попадает по мячу шагов 4—6 от ворот. Наконец на 35-й минуте судья Шпаковский дает штрафной удар за гол прорвавшегося Ивину. Морозов не сильно бьет, Никандров тихим ударом добивает. Конец игры также проходит у ворот Харькова, но ленинградцам не везло. Игра заканчивается незаслуженной победой Харькова со счетом 3:2.

Традиционная встреча металлистов трех городов началась игрой в футбол. Зрителей около 20 тысяч. В составе хозяев — четыре игрока сборной Украины и три — сборной Харькова и потому последние вышли на поле с уверенностью в своей легкой победе. Москвичи же были мало известная молодежь. Инициативу забирал в свои руки играющий по ветру Москва. «Имена» Харькова, играя уверенно, с лендой, только защищаются. Так играют до 20 минут, когда левый крайний Емельянов, играющий всю игру на редкость красиво и быстро, пушечным ударом передает мяч на правый край, где Грудцын, останавливая и обведя полузащитника, спокойно забивает в верхний угол ворот Харькова первый мяч. Второй тайм начинается атаками Харькова, играющего попрежнему излишне уверенно, не торопясь добиться результата. Все удары, направляемые в ворота Москвы, идут или мимо или берутся хорошо играющим вратарем Гранаткиным. И после 45 минут игры второго тайма матч заканчивается победой Москвы со счетом 1:0.

Журнал «Спартак» Ленинград, 5.08.1930.

Товариські матчі:

23.04. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону – Николаїв – 1-0 (0-0).

? .05. Збірна «Динамо» Ростова-на-Дону та Таганрога – Николаїв – 1-2.

Таганрог. Збірна північного Кавказа – Николаїв – 7-1.

«РОСТОВ – НИКОЛАЕВ.

Знакомая Ростову по прошлогодним удачным футбольным играм, сборная команда Николаева по приглашению «Динамо» прибыла в Ростов, и 23-24 апреля на стадионе «Динамо» встретится в товарищеских футбольных играх с командами «Динамо».

В первый день с николаевцами играет футбольная к-да ростовского «Динамо», а во второй день Николаев встретится в игре со сборной командой таганрогского и ростовского «Динамо».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 23.04.1930.

«Вчерашняя футбольная встреча ростовской команды «Динамо» со сборной Николаева, принесла победу Ростову со счетом 1-0. Игра не вышла интересной. Николаевцы не были в полной форме, хотя и ни раз были по ростовским воротам. Ростовцы медлили, нервничали, подчас играя грубо. Слабее обычного играло нападение, особенно слабый левый инсайд, не держал места вратарь.

Сегодня вторая встреча. На этот раз николаевцы играют с соединенной командой Ростова и Таганрога».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 24.04.1930.

«Вторая встреча Ростова с Николаевым сложилась живее и интереснее первой. Николаевцы, проявив должную коллективность и напор, забили сборной Ростова и Таганрога 2 мяча, получив в ответ один. Хозяева поля играли снова слабо. Здесь сказались незначительная тренировка, несыгранность сборной и отсутствие хорошего центр-хавбека Крамшина. Это решило участь игры. Выделялась в игре защита».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 25.04.1930.

«Кроме встреч в Ростове сборная команда Николаева имела две игры в Таганроге.

В первой игре с гостями команда таганрогского «Динамо» выиграла со счетом 5:2. Во второй игре сборная команда Таганрога и Ростова «Динамо», усилив состав, после понесенного поражения в Ростове, взяла реванш, выиграв матч со счетом 7:1».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 29.04.1930.

04.05. Харків-2 – Ленінград – 4-2.

05.05. Харків – Ленінград – 6-2.

Харьков – Ленинград 4 : 2 и 6 : 2

4 и 5 мая в Харькове гостила первая сборная Ленинграда по футболу в составе: Алексеев; Топалов и Юденич; Беляков, Батырев, Бушуев, Григорьев, Родионов, Мурашов, Шелягин и Егоров.

В первый день против гостей выступила вторая сборная Харькова.

Игра ленинградцев в первом хавтайме свелась к счету 2:0 в пользу Харькова.

Во второй половине игры т. Владимирскому удается забить третий мяч.

Матч закончился со счетом 4:2 в пользу второй сборной Харькова.

В связи с этим совершенно неожиданным выигрышем 2-й сборной – игра первых сборных приобрела исключительный интерес.

Свыше 15.000 зрителей собралось в этот день на стадион «Металлист», заполнив не только его мощные трибуны, но и все пространство вдоль барьеров, окружающих поле. Долгое время после начала игры мяч не переходит на половину ленинградского поля. Нападение Ленинграда при поддержке полузащиты и особенно выделяющегося Батырева, комбинируя, пытается атаковать ворота. Однако, умелая игра защиты и полузащиты Харькова лишает их этой возможности.

Первый хавтайм заканчивается счетом 2:0.

Во втором хавтайме преимущество харьковцев становится очевидным. Счет 4:0 не убивает инициативы ленинградцев и в результате Родионову удается сквитать один мяч, обеспечив свою команду от «сухой».

Харьковцы продолжают наступать. Шааковский шутует в нижний угол ворот. Вратарь ленинградцев Алексеев, хотя и задержал мяч, бросившись за ним «рыбкой», но отпустил его в поле. Подоспевший левый край Харькова Губарев докончил начин Шааковского. К концу матча Батыреву, благодаря одиннадцатиметровке, удается поднять счет до цифры 2:5. Казалось, что результат уже решен, время истекало. Однако на последней минуте Шааковский еще раз показывает свою блестящую игру и забивает шестой мяч.

Впервые за все время Харьков добился такой крупной победы над Ленинградом.

Состав харьковских команд в дни матчей:

2-я сборная: Бабкин, Пономаренко, Караганов, Ус, Сергиенко, Фомин Н., Владимирский, Зуб, Мотлохов, Алферов, Старусев.

1-я сборная: Норов, Семенов, Кладько, Привалов, В. Фомин, Шведов, Губарев, Паровишников, Мотлохов, Шааковский, Костиков. После матчей в Харькове ленинградцы отправились в Одессу для встреч с местными командами.

Начинается пора междугородних матчей по футболу.

● Сборная Николаева выезжала в Ростов на Дону, где своей встречей с местным «Динамо» открыла летний сезон.

В результате живой интересной игры выиграли ростовские динамовцы – 1:0.

Состоявшийся на следующий день матч: сборная «Динамо» Ростова и Таганрога против Николаева закончился победой николаевцев со счетом 2:1, что целиком следует отнести за счет нестrenированности сборной команды динамовцев двух городов.

● После игр в Ростове николаевцы выехали в Таганрог, где с большим счетом (7:1) проиграли сборной Северного Кавказа.

● Ленинградцы после поражения в Харькове посетили Одессу.

Матч с 1-й сборной Одессы закончился ничью 1:1, со второй сборной 0:1. Прогресс ленинградцев 2-й сборной Одессы легко объясняется, т. к. в игре не приняли участие Батырев, Бушуев и Муратов. Бек Юденич играл буквально на одной ноге, а второй бек Топалов играл... в нападении.

Журнал «Динамо» Харків, травень 1930.

Футбольна збірна команда Ленінграду, що прийшла до Харкова у складі гравців: Алексєєва, Топалова, Юденіча, Бушусна, Батирєва, Бєлякова, Єгорова, Шєльгіна, Муралова, Радіонова, Григорєва та запасу: Обєрлейцта, Гинька, Будькова та Федорова зустрілась з другою збірною командою Харкова.

Майже вся перша половина гри проходила без наслідків. Гра ведеться на центрі з проривами то в бік Харкова, то Ленінграду. І вже майже наприкінці першого хавтайму тов. Зуб, красивим проривом забиває Ленінграду першого гола. Незабаром Ленінград дістає й другого. Перша половина гри закінчується повною перемогою Харкова з рахунком 2:0.

Але не зважаючи на це треба сказа-

ти, що Ленінградці грали далеко не гірше за Харків, особливо в другому хавтаймі. Техніка гри в цих, пасовка впада за Харківську. У Харкова гра захист, виділявся своєю грою Фомін М. Слабо грав лівий край.

Другий хавтайм Ленінград починає в натиску, збірна Ленінграду майже «спідить» на воротах Харкова. І кінцєм правий насаєт забиває Харкову першого гола. Обидві команди дістають також ще по одному голу «з пенальті». Гра закінчується з рахунком 4:2.

У понеділок відбулася генеральна гра збірної Ленінграду у Харкові. На цей раз гості зустрілися з кращими гравцями Харкова — 1-ю збірною міста.

Спочатку гри збірна Ленінграду не поступається перед першою збірною Харкова та раз у раз ставить ворота Харкова під загрозу. Тут треба відзначити гарну мідну гру захисту, жодного гола у першій половині гри Ленінградцям не вдається провести в ворота Харкова. На 30 хвилин гри збірна Харкова забиває Ленінграду першого гола. І з цього першого гола вже починається наступ Харкова. Незабаром Ленінград дістає й другого.

Перша гра со II збірною на поле „Спартак“ собрала немного зрителей — около 5000 человек. У Харькова выступали: Бабкин, Пономаренко, Караванов, И. Фомин, Сергеев, Ус, Владимирский, Зуб, Мотлохов, Алферов, Старусев. Ленинградцы выступили в намеченном заранее составе: Алексеев, Юденич, Топталов, Бушуев, Батырев, Беляков, Григорьев, Родионов, Мурашев, Шелагин и Егоров. Судья ленинградец — т. Михельсон.

Сразу хороший темп. Ленинградцы начинают быстро и не раз подходят к воротам Харькова. Харьковцы, в свою очередь, неоднократно нападают, но Алексею долго не приходится играть. Через некоторое время определяются крупные недостатки в тактике игры ленинградских защитных линий.

Оба защитника увлекаясь уходят вперед, играя без взаимной связи. Беляков напротив, задерживаясь сзади, плохо помогает передовым. Батырев больше чем обычно замедляет темп, танцуя с мячом. Все это не могло ускользнуть от харьковской команды, нащупавшей слабые места. За 5 минут до конца Топталов около центра неудачно принимает мяч, и Зуб беспрепятственно идет на ворота. Алексеев остается на месте — счет 1:0. Еще две минуты, харьковцы комбинируют у ворот, и первая половина кончается со счетом 2:0.

Вторая половина проходит в медленном темпе. У ленинградцев те же ошибки. Харьковская команда блещет полузащитой, среди которой выделяется П. Фомин. Нападение сильное, правым крылом, все время пользуется скверной тактикой Белякова и Топталова. В середине тайма третий мяч идет в ленинградские ворота с 11-метрового удара.

Наконец Ленинград вбивает первый мяч, также с 11 метров. Очень быстро счет доходит до 3:2. Второй мяч забивает Родионов, воспользовавшись некоторым замешательством Харькова. Похоже на то, что Ленинград сумеет свихнуться, но... за 3 м. до конца Владимирский, объединя Белякова, точно вбивает четвертый мяч. Ленинград проигрывает со счетом 2:4.

Таким образом технически более сильная команда Ленинграда проиграла из-за тактических ошибок. Ленинградцы явно несыграны — это относится и к нападению, игравшему „кто в лес, кто по дрова“.

Вторая игра против первой сборной Харькова происходила на великодушном стадионе „Металлист“ и собрала около 12 тысяч зрителей. Ленинградцы начали

Другая половина гри проходит майже вся за перевагою Харькова. Що Харків переможе можна було сказати вже задовго до кінця. Харківська збірна на цей раз показала свою техніку. На протязі всього гри Харків дістає одного гола (ще одного Харків дістає штрафного «з пенальті»). Збірна ж Ленінграду ще і. Слабо грав голкіпер Ленінграду. І взагалі Ленінград на

цей раз не показав тої гри, на яку можна було сподіватися. Деяку раду в цьому зіграла й атмос. Збірна Ленінграду грає в Харкові 2 дні підряд. Матч закінчився повною перемогою Харкова за рахунком 6:4.

Збірна Ленінграду з Харкова виїде до Одеси.

Газета «Комсомолец України» Харків, 7.05.1930.

в том же составе. У Харькова первоклассная команда: Норев, Семенов, Кладко, Шведов, В. Фомин, Привалов, Костиков, Шаповалов, Мотлохов, Паровищенко и Губарев.

Первые 20—25 минут ленинградская команда, играющая опять против соанца, была нападением. Нореву досталось много работы, но все кончалось для Харькова счастливо. Один мяч, пробитый сильно Григорьевым, попал под верхнюю штангу, но вернулся в поле. Защита Ленинграда все время гостила за центром, повторили прошлые ошибки, и при переносе игры для Ленинграда создавалось тяжелое положение.

Через полчаса наступил перелом — харьковцы перешли в решительную атаку. На 31 минуте Губарев с 6 шагов ударил выше ворот. Через 3 минуты Топталов, теснимый харьковцами, вбивает мяч в свои ворота. Еще 2 минуты, и четыре ленинградца позволили Костикову вбить свободно второй мяч. Перед перерывом Шаповалов чуть не вбил третий.

Подбитого Родионова заменил в центре Федоров (Шелагин ушел на левый, Егоров на правый край), но положение не улучшилось. Харьков нападает энергично. На 10 минуте Шаповаловский и на 19 минуте Паровищенко (при явном попустительстве защиты) доводят счет до 4:0.

Команда Ленинграда явно деморализована. Вбитый Топталовым мяч с 11-метрового удара не надолго исправил настроение. Около 10 минут ленинградцы вели нападение, которое осталось бесплодным из-за неумения бить по воротам, — несколько моментов было безнадежно упущено.

На 36 минуте Шаповаловский бьет по воротам. Алексеев выпускает мяч, Губарев добивает. Счет — 5:1. Опять нападает Ленинград и наконец за 3 минуты до конца Федоров классно вбивает второй мяч. До свистка остается не более 20 секунд, когда уставший Бушуев выпускает Губарева. Следует подача, и Шаповаловский доводит игру до счета — 6:2 в пользу Харькова. С таким счетом ленинградская команда в Харькове еще никогда не проигрывала. Игру судил харьковский судья т. Перцевский (председатель крупнейшего завода города).

Ленинградская команда не была никогда еще так тактически беспомощна, как в игре против Харькова. Защитные линии, всегда бывшие предметом восхищения, на этот раз играли без какой-либо взаимной связи. Если к этому добавить обычное качество нападения, — неумение бить в ворота и малоопытного пратера, терпящегося в опасных положениях — картина получается незавидная.

Харьковская команда играла сильно, точно, тактически верно и в чистую переиграла ленинградцев. Конечно, первая сборная и технически и тактически оказалась сильнее второй.

Журнал «Спартак» Ленинград, 15.05.1930.

ДВЕ ПОБЕДЫ ХАРЬКОВЦЕВ — 4:2 и 6:1

4 и 5 мая Харьков принимал ленинградских футболистов. Вот уже два года, как футболисты этих двух городов не мерялись силами. Поэтому, естественно, что интерес к отчетной игре еще более возмущен.

К сожалению, оппоненты не оправдались. Ленинград не смог прислать достаточно сильную команду. Отсутствие Соколова, Филиппова, Ежова и Бутусова значительно ослабило состав гостей. Ленинград выставил следующую команду: Алексеев, Топталов, Юденич, Бушуйев, Батырев, Беляков, Егоров, Шелагин, Мурашев, Родионов и Григорьев.

4 мая о гостях играла II сборная Харькова. Игра сложилась очень живо и закончилась победой Харькова со счетом 4:2; 5 мая против Ленинграда выступала I сборная Харькова. Необходимо отметить отсутствие у харьковцев лучшего защитника Фомина И. (инспектора милиции), а также Мищенко и И. Фомина.

В итоге первая сборная выставила следующий состав: Норон, Кладьков и Семенов, Привалов, Фокин Вя. и Шелюк, Костиков, Шнаковский, Мотляхов, Паровишняков и Губарев.

Уж в первой колоссальной, в результате удачной игры правой стороны, Ленинград получает два мяча (Шнаковский, Костиков). В первые 15 минут второй половины Ленинград снова получает два мяча от Шнаковского и Паровишнякова. Несмотря на такой счет, Ленинград все же нападает, и в результате штрафного уходит от сухой. На вятный мяч Губарева Ленинград отвечает вторым, и лишь последним шестым мячом Шнаковский заканчивает результат игры.

Такого счета вряд ли можно было ожидать. Объясняется это не столько хорошей игрой Харькова, сколько плохой игрой гостей, приехавших с таким неудачным составом. Вся ленинградская

команда играла неуверенно, часто меняясь местами. Пузино подгадать, что исход игры будет для Ленинграда достаточно хорошим уроком, и в следующий раз он будет выставить команду в более подходящем для серьезных игр составе, а не смесь первой и второй сборных, как это имело место в отчетной игре.

Журнал «ФИС» Москва, 20.05.1930.

07.05. Одесса — Ленинград — 1-1.

08.05. Одесса-2 — Ленинград — 1-0.

«После поражений, понесенных в Харькове, ленинградцы поехали в Одессу. Сборная Одессы была скомбинирована несколько по-новому: Клименко, Чистов, Попов, Кравченко, Звенигородский, Афанасьев, Р. Штрауб, А. Штрауб, Голынский и братья Шляпины. Ленинградцы вывели из основного состава Алексеева, Топталова, Родионова и выступили в следующей комбинации: Обермейц, Юденич, Гинько, Бушуйев, Батырев, Беляков, Григорьев, Мурашев, Федоров, Шелагин и Егоров.

Первые минуты прошли в атаке Ленинграда. Батырев, пройдя вплотную к воротам, попытался даже вбить мяч. Вскоре Одесса добивается выигрышных положений. Учитывая ошибки допущенные в Харькове, защитные линии играли на этот раз гораздо точнее. Батырев не вертелся вокруг собственной оси, благодаря чему линия полузащиты выглядела куда привлекательнее. В защите Гинько оказался смелее и тактически умнее Топталова. Увереннее держался и вратарь. Но нападение беспомощно барахталось на поле. Нисколько не сомневаемся, что сыгранная пятерка из любой второй команды лучших кружков была бы полезнее.

Лишь в середине второго тайма, благодаря неудачной передаче Григорьева назад, одесситы вбивают первый мяч. После этого ленинградцы много раз у ворот Одессы. Сколько положений («только бей»), выигрышных моментов было упущено! Лишь за 7 мин. до конца единственную за всю игру подачу Егорова удачно принял на голову Федоров и счет был выравнен (1-1).

Одесса слабее харьковских игроков, больше играет «на прорыв» на своего кумира А. Штрауба.

Во второй игре со второй сборной Одессы окончательно выбыли из строя Батырев, Бушуйев и Мурашев, и команде пришлось выступать в довольно оригинальном составе: Обермейц, Юденич (игравший буквально на одной ноге), Гинько, Будаков, Федоров, Беляков, Григорьев, Егоров, Родионов, Шелагин и... Топталов. В запасе оставались Алексеев, готовый заменить любого игрока и... представитель ЛОСФК при команде. У Одессы состав не плохой (Трусевич, Трофимов, Волин, Бенген, Махинец, Фисаренко, Калашников, Бронз, Коваль и Михлин).

Играли всю игру без результата и только на последней минуте Одесса вбила единственный мяч в ворота Ленинграда.

Выводы? Они напрашиваются сами: 1) нельзя ленинградцам ездить на Юг весной, играя неподготовленными против тренированных южан, 2) нельзя посылать в серьезную поездку непроверенный, в смысле целостности, сыгранности - состав, 3) нельзя посылать команду без сильного запаса, 4) надо наконец приступить к командному и индивидуальному тренингу».

Журнал «Спартак» Ленинград, 20.05.1930.

11.05. «Динамо» Київ — Серпухов — 5-0.

12.05. Профспілки Києва — Серпухов — 4-0.

«СЕРПУХОВ — КИЕВ.

Серпуховская сборная футбольная команда в первый день пребывания в Киеве встретила со сборной киевского ОСПС.

Спортивная площадка, значительно большая размером серпуховской имела твердый, земляной, неровный грунт, что было непривычно для серпуховичей. Обоюдное наступление началось сразу после свистка судьи, но у Серпухова не ладилось с нападением. Гаврилов и Такаев, из-за болезни ног, не могли быстро бегать и прыгать, так что четверка, прекрасно игравшая в Серпухове, была обезличена. Вскоре подбивают Брыкина, его заменяет Макушин и игра несколько оживляется.

Киевляне играют больше краями и исключительно прорывами. Наши хавбеки жались к середине поля и давали краям противника свободную игру. Уже в первом хавтайме они забивают три сухих мяча. Во втором же, благодаря происшедшей смене у серпуховичей, киевляне проводят в ворота Серпухова только один мяч. Первый матч заканчивается с общим счетом 4:0.

На другой день серпуховичи играли с командой «Динамо», приехавшей в 1929 году в Серпухов. Тактика игры «Динамо» нисколько не изменилась. Края – Синица и Печенный, знакомые серпуховским хавбекам, были ими хорошо прикрыты, о несмотря на это, благодаря прорывам краев, в первом хавтайме динамовцы забивают Серпухову два мяча.

Во втором хавтайме нападение серпуховской команды не может добиться результата, а края «Динамо» с прорывов забивают еще три сухих мяча. С преимуществом в 5 сухих мячей заканчивается второй матч.

По мнению киевлян, наши футболисты поздно начинают тренироваться и не успевают к началу футбольного сезона подготовить свой организм.

- Мы не бросаем тренировки и зимой, мы бегаем на коньках, играем в баскетбол, а весной проводим кросс. Легкая атлетика необходима для футболиста, - заявили они».

Газета «Набат» Серпухов, 18.05.1930.

Фото з матчу профспілки Києва (смуґасті футболки) – Серпухов, кияни стоять зліва направо: Коротких, Правоверов, Фенцель («Динамо» Хабаровськ 193 ?, 37-42), Долгов, Юкільзон, Весенін, Мирослав Юліанович Коберський ((26.02.1911 Біла Церква-18.10.1977 Хабаровськ, «Водник», «Динамо» 1934-36, «Вимпел» всі Київ 1936, «Динамо» Хабаровськ 193 ?, 37-42, тренер «Динамо» Хабаровськ 1942-48, «Динамо» Ульяновськ 1950-52) 4-й стоїть праворуч), А.С.Зозуля (1911 -?., «Динамо» Хабаровськ 193?, 37-42), Свиридовський, Коровник, Федоров (голкіпер),

Сборная футбольная команда Серпухова в Киеве.

Победа сборной ОСПС.

Первый Междугородный футбольный матч на Красном Стадионе собрал несколько тысяч зрителей. Погода благоприятствовала игре. Как всегда, ради коммерческих интересов устроителей, по свистку судьи команды вышли на поле лишь в 6 часов (т.т. организаторы, экономя время многих сотен зрителей!). С самого начала игры инициативу взяла сборная ОСПС и в резком темпе вела все время нападение на ворота противника. В результате, в сетку Серпухова в 1 тайме кладется 3 чистых мяча. Во второй половине игры, гости уже не могли организовать свое нападение и лишь защищаясь пропустили в свои ворота еще 1 мяч. В итоге, счет 4:0 в пользу Киева. Гости, при столь показателем счете против них, все же выставляли дружное нападение, но слабую линию защиты. Нельзя однако недооценивать сборной Серпухова, которая в своем активе имела ряд побед над Москвой, Одессой и друг. городами. Здесь им в первой же игре пришлось встретиться с обновленной командой Киева, класс игры которой от этого «омоложения» и совершенно правильной линии секции игр на выдвижение молодняка много повысился.

Газета «Фізична культура» Київ, № 4, травень, 1930.

«ДИНАМО – СЕРПУХОВ.

После проигрыша сборной ОСПС (4:0).

11-го мая, выступая против «Динамо» (сейчас вероятно лучшего коллектива по своей (Динамовской) линии на Украине), Серпуховцы подготовились к встрече серьезно. Гости усилили свой состав запасными, сама игра носила совсем иной характер чем накануне, но все это тем не менее не спасло их от поражения и в этот день. С начала игры мяч переходит непрерывно на поле гостей. Три попытки перейти к воротам «Динамо» легко ликвидируются защитой киевлян. На 17-й минуте Малхасов вбивает первый мяч, а через 4 минуты с передачей Печеного забивает и второй. Темп возрастает, гости играют очень резко. Киевляне стараются не отставать. Последние 10 минут 1 половины ведет атаку Серпухов, но никак не может прийти к результату. Один-два случая весьма удачного положения у ворот Киева спасает вратарь Идзковский, сейчас, по нашему, лучший в этой роли в городе. Вторая половина вырисовывает еще больше преимущество «Дина-

мо». 16, 22 и 41 минуты отмечены сделанными мячами, забитыми, соответственно, Печеным, Малхасовым и Садковским. Темп игры живой и напряженный. Серпуховцы очень часто ведут нападение, но все их комбинации носят какой-то незаконченный характер – хорошая игра на середине поля и нервная суeta под воротами, при чем отсутствуют удары в сетку. В то же время нападение «Динамо» очень хитро распасовывает мяч и, цепко держа его в ногах, неустанно бьет по воротам. Отсюда и результат 5:0.

Сравнивая оба дня, заметно, что темп второго матча и напряженность игры значительно сильнее. Класс игры значительно выше, что видно из числа ударов от ворот (10/5) и вбрасывания из-за боковой черты (14/9). Общее впечатление таково, что Серпуховцы не сильнее отдельных Киевских профсоюзных клубов – Желдор, Металлисты. Вне конкуренции, безусловно, «Динамо»: темп, техника, тактика и высокий класс почти всех отдельных игроков делают их весьма сильным коллективом. Единственно слабое место в матче – первый защитник. Судил игру молодой судья Хейфец и в общем с задачей справился неплохо».

Газета «Фізична культура» Київ, № 5, травень, 1930.

26.05. Профспілки Києва – «Динамо» Ростов-на-Дону – 3-4.

27.05. «Динамо» Київ – «Динамо» Ростов-на-Дону – 5-1.

РОСТОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ-ДИНАМОВЦЫ В КИЕВЕ.

Первую встречу у сборной профсоюзов ростовцы выиграли со счетом 4:3. Вели счет ростовцы, имея к концу матча преимущество в 3 мяча. В оставшиеся 10–12 минут киевляне переходят в наступление, штурмуют ростовские ворота и забивают еще два мяча.

Встреча с киевской командой «Динамо» окончилась крупным поражением ростовцев — 5:1. Первый тайм протекал с переменным успехом. За две минуты до перерыва киевляне вбивают первый мяч.

Во втором тайме Крамник фактически почти не играет. Сильная тройка нападения киевлян (Малхасов, Шульц и Садовский) свободно, но встречая сопротивления в центре полузащитной линии, подходит то и дело к воротам ростовцев и бьет «по голу». Счет быстро растет и доходит до 5. Ростовцы сумели ответить только одним мячом.

Нужно отдать должное киевской команде «Динамо», являющейся сейчас одним из сильнейших коллективов; особенно хорошо нападение.

В июне — июле киевские динамовцы приедут в Ростов.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 31.05.1930.

05.06. Ст. металістів. Харків – Москва – 2-1 (0-1).

«ВСТРЕЧА СИЛЬНЕЙШИХ ФУТБОЛЬНЫХ КОЛЛЕКТИВОВ СОЮЗА.

Харьков – Москва 2:1.

5 и 7 июня в Харькове в честь делегатов XI Всеукраинского партсъезда были проведены игры украинских футболистов с московскими.

5 июня против сборной команд Москвы выступила сборная команда Харькова. Как известно, в 1928 году на Всесоюзной Спартакиаде финальная встреча Москва – Украина (фактически Харьков) закончилась незначительной победой Москвы.

Отчетную игру в Харькове давно ожидали с нетерпением и... с тревогой. Команды учли серьезность и ответственность предстоящей игры и выставили лучшие составы.

За Москву играют: Филиппов, А. Старостин, Рущинский, Егоров, Селин, Никишин, Ильин, Елисеев, Исаков, Иванов и Панин. Из предполагаемого состава, таким образом, нет лишь одного Старостина Н. Харьков выступает в своем основном составе. Норов, Кладько, Семенов, Привалов, Фомин Вл., Фомин Н., Губарев, Паровишников, Мищенко, Шпаковский и Костилов.

Большой стадион металлистов переполнен зрителями до отказа.

Быстрый темп игры предлагают харьковцы и уже на 5 минуте Шпаковский на штрафной площадке бьет мимо ворот. Постепенно в атаку переходят москвичи. Удачный рывок по краю, - и Панин бьет по голу. Норов отбивает мяч, но подоспевший Иванов его добивает. – Москва ведет 1:0.

Харьковцы, не растерявшись, продолжают наступление и на 20 минуте Фомин Вл. на расстоянии 25-30 метров бьет сильно – штрафной, Филиппов ловит мяч неудачно, и счет сравнивается.

Постепенно игра принимает ровный характер. Каждая команда играет чрезвычайно осторожно. Все более вырисовываются две противоположные тактики игры команд. Если Москва играет продольной передачей мяча и прорывами, Харьков, наоборот, мелкой передачей мяча – центральной тройки и нечастым использованием краев. Много хлопот доставляет харьковской защите хорошо играющий Ильин. Вторая половина игры проходит в попеременных атаках двух команд. Осторожность и на сей раз не покидает игроков. Впечатление таково, что ничейный результат обеспечен. Слишком хорошо играют защитные и полузащитные линии команд и вратари. И лишь за 5 минут до конца игры, - удачный рывок по краю Костилова, мяч передается в центр и Паровишников вбивает второй и решительный мяч. Харьковцы, окрыленные успехом, все чаще и чаще на штрафной площадке москвичей, но удачная игра Филиппова и Старостина все атаки харьковцев сводит на нет.

Итак, Харьков выиграл при счете 2:1. У победителей на высоте вся защита и полузащита. Нападение играло в общем недурно, но весьма нерешительно. Гости все играли хорошо, особенно вратарь и защита, а в нападении сильнее была левая сторона.

7 июня против москвичей выступила сборная Украины.

Плохая погода (холод и дождь), пестрый состав сборной Украины, ни одной тренировки – все это ничего хорошего не сулило украинцам. Москва играет в том же составе, что 5/VI, за исключением Селина, замененного Старостиным Ан. За Украину играют: Норов, Семенов, Кладько, Привалов, Фомин Вл. (Харьков), Кравченко (Одесса), Гичкин (Николаев), Штрауб (Одесса), Мищенко, Шпаковский (Харьков) и Левенцов (Артемовск). Отсутствуют Войтенко (Николаев) и Малхосов (Киев).

По скользкому грунту нападение ведет Украина, и на 10 минуте Старостин, неудачно падая, задевает мяч рукой. Штрафной вбивает Штрауб. Украина больше играет правой стороной. Левенцов определенно слаб, а Шпаковскому на новом месте не по себе. Постепенно москвичи все чаще тревожат украинцев, но исключительно хорошая игра Привалова, спасающего не раз положение, не позволяет им добиться результата. Вторая половина проходит более ровно. Москвичи видя, что их правое крыло надежно прикрыто, переводят игру на левую сторону. Все чаще тревожит Украину Ильин, и вскоре за грубость Украина получает штрафной, удачно пробитый Ильиным. На полученный мяч Украина отвечает натиском, и вскоре Штрауб вбивает Москве второй мяч, который немедленно же после штрафного, взятого Норовым неудачно, Москва отквитывается. Последующие 20 минут команды ведут поочередно наступление, но безрезультатно. Филиппов успевает взять несколько трудных мячей.

Итак, при счете 2:2 игра заканчивается. Москвичи все играли хорошо, пожалуй, некого и выделить, за исключением опять-таки Ильина.

У украинцев в нападении хорош был Штрауб и достаточно подвижной Гичкин, а в защите лучше других был Привалов».

Журнал «ФИС» Москва, 20.06.1930.

10.06. Ст.ім.Леніна. **Ленінград – Київ – 3-2 (1-0).**

11.06. Суддя: В.Прокоф'єв (Київ). **Ленінград-2 – Київ – 5-2 (2-1).**

«Стадион им. Ленина в этот день необычайно оживлен,—ленинградские физкультурники проводят праздник в честь своей областной партконференции. Делегаты конференции на трибуне, зрители плотным кольцом окружили поле.

Футбольная встреча Киев-Ленинград намечена на финал праздника. В публике можно было слышать любопытное высказывание зрителей: «зачем на ваши легкоатлеты и велосезоны? Мы заплатили 75 копеек за футбол, даешь Киев!». ЛОСФК следует в будущем учесть эти настроения. Очевидно воспитательная работа над зрителем поставлена еще слабо. Игру удалось начать только в половине девятого, закончив ее в одиннадцатом часу при полной темноте.

Команда Киева, выступающая в Ленинграде впервые, играет следующим составом: Ицковский, Денисов (оба «Динамо»), Весенев, (Желдор), Тютчев, Пионтовский (оба «Динамо»), Юкельзон (водники), Сеница, Малхасов, Шульц, Садовский и Печеный (все «Динамо»). У Ленинграда из намеченного состава отсутствуют Соколов, Езов, Бутусов и Тишинский; двое последних подбиты на календарных играх. Играют—Савинцев, Юденич, Корнилов. Попов, Батырев, Беляков, Никандров, Григорьев, Мурашов, Иван Зябликов. Игру судит Быстров.

Киевская команда сразу же производит хорошее впечатление. Чувствуется сыгранность отдельных линий, игроки легко играют головой и недурно владеют мячом. Бросается в глаза и физическая крепость киевлян. Начало игры проходит при заметном перевесе киевской команды, два-три раза ленинградские ворота подвергались непосредственной опасности. Ленинградцы играют серьезно, но в отдельных линиях чувствуется отсутствие внутренней связи. Неуверенно играет полузащита так как крайние полузащитники плохо понимают тактику Батырева. В игре нападения сказывается слабое знакомство игроков друг с другом, что особенно заметно отражается на игре Звенев. На 31 минуте ленинградцы не по игре добиваются первого успеха. Григорьев забивает мяч после углового удара, хорошо пробитого Зябликовым. Через несколько минут Батырев со штрафного удара сильно посылает мяч в ворота, но Ицковский успевает задержать верный гол. К перерыву счет 1-0 в пользу Ленинграда.

Сразу после отдыха Киев начинает систематически нападать, Сеница забивает великолепный мяч, который судья правильно не засчитывает («вне игры»). Через несколько минут счет все же выравнивается Печеным, хорошо использовавшим медлительность ленинградской защиты. Атаки Киева продолжают. Великолепно играет в нападении Печеный и Малхасов, в полузащите Пионтовский неутомимо следует за мячом. Ряд сильных комбинаций не доходит по конца, так как средняя тройка киевлян несколько злоупотребляет верхней передачей и мало бьет по воротам. На 20 минуте тот же Печеный вбивает с передачи исключительный по красоте мяч. Ленинграду энергичным нажимом удается выравнять счет снова (вбил Зябликов), но до выигрыша еще далеко. Помог случай - Никандров виртуозно подает угловой удар, мяч попадает в противоположную от бьющего штангу и при помощи киевского защитника оказывается в сетке. Счет 3-2.

Финальный свисток судья дает уже при полной темноте. Команда Киева, несмотря на поражение, в недалеком будущем займет место среди лучших команд СССР.

11 июня против киевлян, несколько изменивших свой состав, выступила вторая ленинградская сборная, скомплектованная следующим образом: Алексеев, Топталов, Гинько, Петров, Феоктистов, Малышев, Никандров, Кавокин, Федоров, Ивин и Шубенков. По началу игры превосходство Ки-

ева кажется полным, команда играет на голову выше. Уже на 6 минуте киевлянин Короткий вбивает первый мяч. Через несколько минут прорвавшийся Кавокин ухитряется с трех шагов ударить в штангу, от которой мяч уходит в поле. Судья (киевлянин Прокофьев) неожиданно дает свисток на гол и ставит мяч на центр, но после длительных переговоров с капитанами обеих команд, проявившими на этот раз солидарность, отменяет свое решение. Этот ли факт, или дала себя знать утомленность после первой игры, но киевляне начинают играть вяло, с излишним спокойствием. Этим обстоятельством пользуется ленинградская молодежь. На 37 минуте перебежавший налево Кавокин сильным ударом сквитывает счет. Еще несколько минут и прорвавшегося Ивина киевские защитники грубо сшибают с ног. За преступлением следует наказание - Топталов вбивает второй мяч с 11 V.

Сразу же после перерыва, в результате длительного обстрела киевских ворот, туда попадает третий мяч, точно забитый Федоровым.

На фоне вполне бесцветной игры усиленно, однако, процветает грубость (с обеих сторон), плохо замечаемая малоподвижным судьей. За четверть часа до конца Короткий приводит счет к 3-2.

На 41 минуте Шубенков, столкнувшись с вратарем, вбивает четвертый мяч, а вратарь вынужден покинуть поле. В ворота Киева становится какой-то доброволец (в брюках и в спортивных туфлях), немедленно получающий пятый мяч. Свисток судьи фиксирует победу Ленинграда со счетом 5-2».

Журнал «Спартак» Ленинград, 15.06.1930.

Началось с происшествий. Первое происшествие произошло когда на поле «Красного Стадиона» в тренировочном матче сборных футбольных команд увидели... Фенцеля. Того т. Фенцеля, который за свою грубость единогласно получил отвод в кандидаты сборных команд. Но это происшествие безобидное, на этот раз. Второе происшествие было предотвращено в поезде, за Минском и пути на Ленинград. Паровоз свистел, надрылся от тревожных сигналов... даешь тормоза... а поездная бригада была не на месте... Но Свиридовский тоже железнодорожник. Мобилизовался на тормоза и помогло... Поезд остановился в нескольких метрах от места, где неизбежно могло произойти крушение. Закончилось это происшествие запозданием в Ленинград на два с лишним часа.

Потом, впечатления нового города... колыбели октябрьской революции. Встретили радушно и прием был оказан теплый. Осмотр достопримечательностей и культурные развлечения.

Настал дождливый день. 10-го на стадионе им. Ленина матч назначен в 6 ч. 30 м. Впереди торжественная обстановка, большой праздник физкультуры перед всем составом Ленинградской областной партийной конференции. Прибываем на место за 5 минут до начала матча, трибуны заполнены до отказа; велотрек, футбольное поле, беговая дорожка — все это занято «зайцами», неорганизованной публикой. Неорганизованность вообще поразила.

Команда готова к игре но начала матча нет... ожидается лишь после 7 часов. Пытаемся пройти на стадион... мест нет, да и вообще не пускают... Упросили наконец и, удовлетворенные пристраиваемся около беговой дорожки на самом поле. Проходит 7 час., 8, а стадион занят программой легко-атлетических, вело и мотосостязаний. Наконец в 8 час. 25 мин. свисток судьи и команды начинают игру.

Уже наступила белая ночь... Условия игры для Киевлян оказались необычными.

Судья предупреждает... он закончить матч не сможет... даже и в белую ночь. Перед этим серьезно обсуждался вопрос о перенесении игры на следующий день, но политический характер встречи, весь праздник не позволяли нарушить программы, хотя самим временем и нарушались все условия требуемые физкультурой.

Все присутствующие удовлетворены. Уже с 6 часов крики, свистки... и прочие прелести сопровождающие, к сожалению, часто наши физкультурные выступления, уже говорили о нетерпении зрителей... «Дашь футбол!» Весь стадион до бровок футбольного поля занят зрителями. Барьеры не спасли, не помогли и распорядители. Киевляне устали в ожидании матча, желудки пусты с утра, уже девятый час, но игру начинают дружно. Вскоре же Печеный дважды прорывается на левом краю, подводит мяч близко к воротам, прекрасным пасом передает мяч в центр за несколько метров от ворот, Но Шульц оба раза принимает неудачно и мяч идет за ворота. Вратарь Ленинграда напрасно пережил несколько опасных секунд... Дальше игра принимает резкий характер, с переменным успехом. Киевляне жмут больше, голкипер часто выбивает мяч, Ицковский реже. Но подача правого Ленинграда с корнера создала сутолоку у ворот и мяч в сетке Киева. С этим результатом закончена первая половина игры.

Белая ночь вступала в свои права. Все же игру продолжали. Киевляне уверенно ведут нападение и на первых же 10 минутах Печеный с передачи уверенно забивает мяч в сетку Ленинграда. Счет выравнился, но прорыв полуправого после подачи Ленинграда, и мяч опять в сетке Киева. Наше нападение опять отвечает натиском, вновь передача на левый край и Печеный опять выравнивает счет.

А белая ночь уже потеряла свою прелесть. Осталось еще около 20 минут до конца. Пионтовский заявляет судье о невозможности продолжать игру. Уже около 10 часов, зрителям, мяч слабо ви-

ден, у ворот толпа зрителей, кто играет и как играет понять и разобрать трудно. Удивительная способность судьи начинала вызывать сомнения. Он не видел как с подачи «корнера» правым ленинградцем мяч уходит за ворота, зрители помогли, мяч опять в игре. Сутолока и Весенин забивает рукой в свою сетку третий мяч.

Белая ночь не менее жестоко еще раз подвела судью. Печеный дал сильный пас на правый край. Синица принимает мяч, перед ним Юденич, а в голу два защитника — вратарь и Ежов. Сильный «шют» под верхнюю штангу, напрасная попытка спасти ворота и мяч в сетке — Но... белая ночь... Судья свистком останавливает игру, фиксирует «офсайд» Синицы и мяч вновь в игре. Второй гол киевлянам пошел с явного офсайда полуправого нападения Ленинграда, но... белая ночь. «Товарищи Ленинградцы, мы не умеем играть по ночам, хотя бы даже и в белую ночь» — напрасно зывал капитан Киевлян и к судье и к Ленинградцам. Матч был проведен до конца, счет 3:2 в пользу 1-й Ленинграда, был закончен уже в 11-м часу ночи.

Общее впечатление от игры складывалось в пользу Киева но при преимуществе заметна была пассивность нападения перед голом противника. Тогда как Ленинградцы использовали все три случая замешательства нашей защиты и в результате победили. Выделялся лишь Батырев, который создавал удачные комбинации, но нападение Ленинграда не использовало ни разу комбинированных пассивов для удара по воротам. Против Киева была «белая» ночь... а отсюда и ошибки судьи.

Не вярты товарищи — физкультурники поэзии о белых ночах. Даже и в белую ночь, чтобы быть объективными, всякие состязания прекращайте не позже 8 1/2 — 9 час. Иначе 100 метров за 8 секунд каждые пробегите, а мяч не луна... Искры из глаз от усердия тоже не помогут. Б.

Газета «Фізична культура» Київ, № 9, червень, 1930.

14.06. Клуб ім.Володарського Серпухов – «Динамо» Київ – 1-5.

16.06. Клуб ім.Будьонного Серпухов – «Динамо» Київ – 1-2.

19.06. Серпухов – «Динамо» Київ – 2-5.

21.06. Збірна клубів ім.Леніна та Дзержинського Серпухов – «Динамо» Київ – 1-8.

«ПРИЕЗЖАЕТ КИЕВСКОЕ «ДИНАМО».

17 июня ожидается ответный приезд

в Серпухов футбольной команды киевского общества «Динамо» в полном составе. Как известно, сборная Серпухова, выезжавшая в этом году в Киев, проиграла киевской команде со счетом 5:0».

«ДИНАМОВЦЫ» В СЕРПУХОВЕ.

Газета «Набат» Серпухов, 14.06.1930.

Неожиданно приехавшая футбольная команда киевского «Динамо» выступает в понедельник, 16 июня, на поле клуба им. Буденного с хозяевами поля и во вторник, 17 июня, на спортплощадке клуба им. Володарского против сборной команды города Серпухова. Начало матчей в 6 часов.

Киевское «Динамо» играет в составе: Никовский, Денисов и Кжепольский; Бланк, Пионтковский и Тютчев; Печеный, Садовский, Шульц, Манхасов и Синица».

Газета «Набат» Серпухов, 15.06.1930.

«ПОБЕДА КИЕВЛЯН.

Киевляне приехали в Серпухов на 4 дня раньше, чем их ожидали. Первая встреча между ними и командой клуба им. Володарского состоялась 14 июня.

С самого начала володарцы нападают очень горячо, каждый игрок старается выполнить максимум возможности. Киевляне только защищаются; хорошо отбивая мяч, они точно пасуются на середину поля, но вялы около ворот Серпухова.

Хорошо играет бек Блохнин, отбирая много трудных мячей, но на четырнадцатой минуте киевлянин Синица (правый край) резко бьет по воротам, вратарь выпускает мяч, около ворот свалка, наконец, усилиями всей защиты и полузащиты володарцев мяч отбит на середину поля.

На 21-й минуте тот же Синица, вырываясь, остается один перед голкипером Мызниковым. Пущенный в угол трудный мяч отбивается на корнер.

Киевляне, неповоротливо игравшие вначале, теперь нажимают. На тридцатой минуте Печеный, вырываясь, забивает первый мяч Серпухову.

Через восемь минут из очень неудобного положения Протаков неожиданно забивает ответный гол. Это ободряет володарцев.

На пятой минуте второго хавтайма Печеный с прорыва забивает второй мяч. Киевляне играют живее, серпуховичи же, не рассчитавшие силы, уже устали.

У киевлян усиленно работают края. На двенадцатой минуте Синица забивает третий гол.

Мало бегают Печеный и упускает несколько хороших моментов, зато Синица забивает еще гол на двадцать пятой минуте.

Володарцы только защищаются. Игра вся у их ворот. На тридцать восьмой минуте с красивой передачи Синица делает счет 5:1 в последние минуты нападения киевлян усиливается, но результат уже не меняется.

У володарцев хорошо играли Мызников, Блохин, Шибанов и Протаков, но очень слаб был Матвеев. Киевляне всем коллективом играли точно и расчетливо, чего не хватало серпуховичам.

НЕСКОЛЬКО ПОПРАВOK.

- От редакции. — В отчете «Н.З.» о первой игре киевлян с володарцами много не досказано. В частности, объективно не отмечено исключительное превосходство киевлян, показавших изумительную технику пасовки и умение владеть мячом.

Володарцы должны признаться, что в течение игры они значительно более бесплодно бегали за мячом, нежели делали удары.

Так крепко держали мяч киевляне!

Игра обнаружила техническую беспомощность володарцев, которую они подменяли откровенной грубостью. Кстати, о грубости володарцев следует поговорить более подробно.

«Хорошо игравший» голкипер Мызников оказался неплохим хулиганом. Столкнувшись у ворот с киевлянином, он сел на него верхом и, непечатно выругавшись, занес над своей «жертвой» сжатый кулак. Сделано это было с профессиональным спокойствием кулачного бойца.

По углам поля, вдали от судей, володарцы, окончательно потерявшие возможность касаться мяча, подкашивали киевлян неплохими подножками. Вот, собственно, все «заслуги» володарцев в игре с киевлянами.

Надеемся, что СФК сделает соответствующие выводы. Поступок же Мызникова заслуживает общественного порицания».

Газета «Набат» Серпухов, 17.06.1930.

«НОВАЯ ПОБЕДА КИЕВЛЯН.

Буденновцы пытаются спастись

грубостью, но это им не помогает.

19 июня — последняя встреча с киевлянами.

Футбольная команда клуба им. Буденного в прошлом году взяла первенство. Ее можно считать самой сильной командой города, и поэтому на матч с Киевом все билеты были распроданы задолго до начала матча.

После свистка судьи Корсакова игра начинается в чрезвычайно быстром темпе. Буденновцы играют против ветра. По-видимому, буденновцы решили выиграть во что бы то ни стало и против техники киевлян противопоставляют толчки, отпихивание и подставление ног. Судья же с самого начала не обращает на это внимания и распускает страсти игроков.

У буденновцев хорошо играет Макушин, часто беря мячи на вырыв.

Киевляне настойчиво атакуют ворота серпуховичей и на шестнадцатой минуте слева тихо бьют по воротам, мяч проходит в ворота Серпухова почти что между рук вратаря. После этого игра стала еще грубее. В ответ на грубости серпуховичей грубят и киевляне, только делают это технически лучше, так что судья, по-видимому, этого совершенно не замечает.

На 42-й минуте неожиданно поданный на центр мяч принимает правый край Макушин, обведя киевлян, он хорошо подает к воротам, и буденновцы забивают ответный гол.

После перерыва в характере игры никакой перемены не произошло, грубости продолжаются.

На 17-й минуте Серпухову бьют корнер, в воротах толкучка, из которой (очень подозрительно) захихивают мяч в ворота Серпухова.

Буденновцы оказались более выносливыми и тренированными, чем володарцы. Несмотря на то, что темп игры не ослабел, они держатся прекрасно, в то время как володарцы во втором хавтайме уже играли слабо.

На 25-й минуте перед воротами остается Печеный, который спокойно бьет по воротам. Гол. Но судья правильно засчитывает офсайд.

Последние минуты игра ведется быстрее, несколько раз серпуховичи подходят к воротам противника, но результата не добиваются.

Игра закончилась в пользу киевлян. На этот раз команда Киева, хотя играла и в несколько ослабленном составе, показала высокий класс игры, недостижимый пока для серпуховичей. У команды клуба им. Буденного техника и тренированность лучше, чем у володарцев, но в эту игру они были исключительно грубы.

Слабо судил игру Корсаков.

19 июня футбольная команда киевского «Динамо» играет последний раз на поле клуба им. Дзержинского. Начало в 6 часов».

Газета «Набат» Серпухов, 18.06.1930.

В общем не совсем удачная поездка 1-й команды ДИНАМО затянулась почти на три недели. Круг игр был начат в Серпухове в середине июня и прошел без поражений. Сильнейший клуб Серпухова Буденновцы первые проиграли со счетом 2:1, за ними Володарцы 5:2, Сборная Ленинцев и Дзержинцев 8:1, наконец, Сборная Серпухова 5:2. Исход игр всегда решался во второй половине игры и Серпуховцы никак не могли свести ни одной игры в свою пользу. 1-я команда Киевского ДИНАМО вполне заслужено по этому пользуется большой популярностью у Серпуховских текстильщиков т. к. до этого ни одна команда приезжавшая в Серпухов не уезжала без поражений в какой либо встрече (в том числе сборная Одессы). Казалось новым встречам с Серпуховскими командами не будет конца. Трудно было отказывать бесогоренным делегациям рабочих приглашавшим играть на своих фабриках, но впереди предстояли игры в Москве и Ростове. Уже 24 числа в Москве была встреча с 1-й командой ЦДКА. При явном преимуществе но при слабом судье ДИНАМО заканчивает игру со счетом 3:2 в свою пользу. ЦДКА лишь к концу второй половины игры уходит от сухой 3:0 и то главным образом благодаря грубости со стороны ЦДКА и из-за неумелого судейства. ДИНАМОВЦЫ щадили себя для следующего дня.

25-го на стадионе ДИНАМО играли с 1-ой командой своего общества. Тут уже на первых минутах, благодаря ошибке Ицковского, в сетку Киевлян проходит мяч от удара Прокофьева. Мяч был подан к центру возле самых ворот но неожиданно прошел под самой штангой в правый угол сетки. Эта оплошность Ицковского решила исход игры с результатом 1:0 в пользу Москвы. И здесь почти вся игра велась на половине хозяев поля. Киевляне показали явное преимущество в защите технике игры разыгрывании комбинаций но при всем этом не было непосредственной атаки ворот противника. Прекрасное же нападение Москвичей иногда энергично вело атаку ворот Киевлян, но Ицковский каждый раз опасал положение.

Таким образом, хотя и не заслуженно Москвичи вознаградили себя за прошлогоднее поражение Киевлянами (2:1). Игра была то-

варищеская и при новой встрече Москвы и Киева, еще в этом году, трудно решить окончательно преимущества той или другой команд.

30-го июня Киевляне уже в Ростове. Первая игра с 11-й командой ростовского ДИНАМО. Игра прошла вяло, коррентно и при полном преимуществе Киевлян. Счет 5:0. За то следующий день принес неожиданное поражение от 1-й команды. Уже в первой половине игры в сетку Киева забито три чистых мяча. Положение оказалось тяжелым, и лишь 2 ответных мяча забитых Ростову в течение первых минут второй половины игры Печеным и Шульцем относительно опало положение. Киевляне беспрерывно начинают атаковать ворота Ростова. Исход игры был очевиден сказывался в пользу Киева, но Ростов прибег к своему опытному способу защиты—открытой грубости и совершенно безнаказанно, а попытка протеста Киевлян перед судьей против открытой грубости Ростовцев привела к удалению с поля Пжепольского и Пхонтиковского. Оставалось только защищаться. Так столкнувшись с безнаказанной, открытой грубостью Ростовцев на поле, Киевляне ушли с поля с поражением 3:2. Репутация ростовских команд и особенно ростовских судей на этот раз получила свое новое подтверждение. Лишь недавно команда Московского ДИНАМО вынуждена была прекратить в Ростове свои игры, т. к. первые же их игры там принесли жертвы для команды (перелом ноги) Киевляне тоже рисковали, а отсюда и неожиданный результат игр.

Во всяком случае, Ростов никак не представляет серьезных противников для Киевлян. Новые встречи этого мнения не изменяют.

Кстати особое значение имеет ростовское поле, никак не соответствующее требованиям междугородних встреч. Его малые размеры позволили Киевлянам лишь во второй половине игры приспособиться к кучной игре. Сказалась конечно в известной степени и усталость игроков от утомительных раз'ездов.

Команда ДИНАМО после 8 встреч в поездке возвратилась в Киев с общим итогом мячей 30:32 в свою пользу.

С—Б.

Газета «Фізична культури» Київ, №10, липень, 1930.

«КИЕВ — СЕРПУХОВ.
серпуховичей.

Для третьей встречи с киевлянами Серпухов выставил: Иванова, Трушина и Блохнина; Протакова В., Шибанова и Рощина; Макушина, Серикова, Протакова, Колушкина и Гаврилова И.

На семнадцатой минуте мяч передают к воротам киевлян, бек мажет, и подоспевший Протаков забивает первый гол. Не зевает Колушкин и на 19 минуте пробует за 20 метров бить по воротам. Идущий под балку мяч вратарь киевлян отбивает на корнер.

Киевляне расшевеливаются и на 23 минуте с передачи край Сеница забивает головой мяч в ворота сборной Серпухова. Однако, сборная не унывает и делает красивую атаку. В продолжении минуты они бьют по воротам, но защита «Динамо» показала прекрасную игру, и мяч снова на середине. Едва только динамовцы отошли от ворот, как прорывается серпуховская «тройка». Происходит ошибка, киевляне оставляют открытым Колушкина, который и забивает второй мяч.

На 40 минуте киевлянин задерживает руками мяч около своей штрафной площади. Защищать выстроились в ряд пять защитников, но Колушкин хорошо пробивает их и только быстро бросившийся голкипер берет мертвый мяч.

Неужели Серпухов, имеющий преимущество в один мяч, проиграет Киеву? – гадали зрители перед вторым хавтаймом.

На 7 минуте Печеный, несмотря на подножки и толчки, искусно обводит трех серпуховичей и забивает гол. Счет сравнялся. Киевляне нажимают, мяч уже большее время находится у ворот Серпухова. На 27 минуте Садовский забивает третий гол. Рощин не отходит от Печеного, однако, улавливая моменты, Печеный наводит ужас своими прорывами и ударами. Иванов берет много трудных мячей.

На 31 минуте прорывается Сеница, но передает мяч в центр, где его перехватывает Печеный и забивает четвертый гол. Через три минуты новый прорыв Печеного, он передает мяч Садовскому, тот Шульцу и, наконец, Малхасов делает счет 5:2.

Сборная прилагает все усилия улучшить счет, но безрезультатно. За несколько минут до конца Печеный отлично подает мяч с корнера и только акробатический прыжок Иванова спасает серпуховичей от шестого гола.

Хочется сделать общий вывод из трех встреч серпуховичей с киевлянами.

Серпуховские игроки имеют хорошие данные для того, чтобы стать первоклассными футболистами, но совершенно не уделяют внимания своей теоретической и физической тренировке. Кстати, футбольная комиссия хотела провести семинар для капитанов команд, но до сих пор не приступала к его организации. Ошибку надо исправить».

Газета «Набат» Серпухов, 19.06.1930.

«Киевляне без труда добились победы»

Объединенная футбольная команда клубов им. Ленина и им. Дзержинского в прошлом году претендовала на классовое место в первенство округа. В этом году они объединились снова только для игры против киевского «Динамо», выставив: Иванова; Тюрина, Афонина, Мельникова, Кулагина и Суркова, Сахарова, Варфоломеева, Бабурина, Фетисова и Фетисова. Коллектив оказался несыгранным и противостоять сильным киевлянам не сумел.

Уже через пять минут после начала игры киевляне забивают два гола. Сборная растерялась. Киевляне, видя, что они без особого усилия добьются победы, начали буквально играть шутя, как кошка с мышкой. Малхасов перед самыми воротами, обведя троих серпуховичей, медлит бить; налетевший четвертый серпухович выбивает мяч из его ног метра на три и хотя киевлянин мог бы его взять, он не бежит, спокойно отдавая противнику. Подобные случаи повторяются и другие игроки киевской команды. Старается только защита.

Серпуховичи пробуют прорываться, но быстрые киевляне догоняют их и отбивают мяч раньше, чем успевают пробить по воротам. Комбинации у сборной совершенно отсутствуют.

Без особого труда на 24 минуте Садовский забивает третий мяч, а через пять минут Сеница с прорыва забивает четвертый. Опасный момент у ворот киевлян создается на 35-й минуте, когда все киевские защитники ушли на середину поля. Прорвавшегося серпуховича догнали уже перед самыми воротами и грубо сшибли. Серпуховичам дают бить пенальти, но те пускают мяч мимо ворот.

Киевляне играют правым флангом так, что к Печеному мяч попал не более пяти раз. К перерыву счет 4:0.

Во втором хавтайме серпуховичи играют живее. На пятой минуте за пробежку киевского вратаря судья дает свободный удар. Мяч, никого не задев, проходит в ворота, но судья неправильно засчитывает гол.

Печеный тут же приготовил ответ серпуховичам. Обведя серпуховичей, он с двух метров забивает 5-й гол.

К концу второго хавтайма в ворота сборной забивают еще три гола и со счетом 8:1 заканчивается игра, которая никакого спортивного интереса из-за неравенства сил ее имела».

Газета «Набат» Серпухов, 22.06.1930.

24.06, «ЦБЧА» Москва-«Динамо» Київ 2-3(0-2).

«Приезд команды Киева был для Москвы приятной неожиданностью. В первый день против киевлян выступала команда ЦДКА, игравшая не в составе (без вратаря и обоих защитников). Как и следовало ожидать инициатива сразу перешла в руки Киева и на первых же минутах мяч дважды в сетку ЦДКА, при чем в первый раз его забили защитники ЦДКА (Исаев передал вратарю в один угол, а Лясковский поправил в противоположный и мяч тихо вошел в пустые ворота). Второй мяч очень скоро последовал за первым. На этом гости как-то и успокоились. Несколько прорывов их были ликвидированы справа Никишиным и слева игравшим по обыкновению не без грубости Пахо-

мовым. Игра продолжалась до перерыва в вялом темпе и под конец ЦДКА имел возможность несколько раз забить гол. После перерыва игра в том же вялом темпе. К середине хавтайма счет 3-0 в пользу гостей. ЦДКА заметно вымотался и его защита отбивалась куда попало. Разгром казался неизбежным. Однако нападение ЦДКА предложило быстрый темп и игра сразу переложилась к воротам Киева. Вскоре ЦДКА удается забить первый мяч, а минут за 7 до конца - второй. Общий результат 3-2 в пользу Киева. Очень слабо судил Минаев».

Журнал «Спартак» Ленинград, 30.06.1930.

25.06, «Динамо» Москва-«Динамо» Київ 1-0.

«Киевское «Динамо» имело кроме игры с ЦДКА встречу с московским «Динамо». Москва выступала без состава, благодаря чему интерес игры значительно понизился.

В начале тайма Москве удалось забить первый мяч Киев делал попытки отыгаться, и в одно время сильно угрожал воротам москвичей. Однако, однообразная тактика нападения Киева, основанная на прорывах по краю, была быстро разгадана Москвой и ее полузащита плотно прикрыла оба края Киева. С этого момента игры не было - было какое-то медленное топтание на месте. Так до самого конца обе команды по добились еще какого-либо результата. Общий счет 1-0 в пользу Москвы».

Журнал «Спартак» Ленинград, 5.07.1930.

«ФУТБОЛИСТЫ КИЕВА В МОСКВЕ.

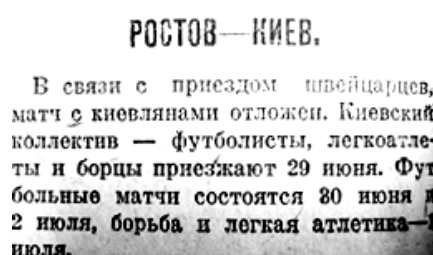
Дебютировавшая в Москве футбольная команда киевского отделения «Динамо» оказалась довольно серьезным противником для московских команд. Киевские футболисты играли первый матч с командой ЦДКА. Москвичи состязание проиграли со счетом 2-3.

Во втором состязании киевляне встретились с московской командой «Динамо». Московские «динамовцы» выступили в ослабленном составе и выиграли матч с трудом. Результат - 1-0».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 30.06.1930.

30.06. Ст. «Динамо». «Динамо-2» Ростов-на-Дону - «Динамо» Київ - 0-5.

01.07. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону - «Динамо» Київ - 3-2 (2-0). Голи: Печений, Сердюк - Шульц.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 21 та 24.06.1930.

«ПОБЕДА ПЕРВОЙ КОМАНДЫ «ДИНАМО» НАД КИЕВОМ.

Вторая встреча по футболу прошедшая в ожесточенной борьбе за победу, выиграна ростовской командой «Динамо», забившей в ворота одной из сильнейших команд Украины - Киева - три мяча и получившей в ответ два мяча.

Игра не обошлась без грубостей, резкостей, свойственных, так называемым, чемпионам. В этом повинны обе команды, а особенно - киевляне. Ростовцы играли хорошо. Этой встречей лишний раз было доказано «оригинальное» положение о ростовской команде, заключающееся в том, что ростовцы тем хуже играют, чем слабее перед ними противник».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 3.07.1930.

«КИЕВ - РОСТОВ - 2-3.

Матч первой команды ростовского «Динамо» с киевскими динамовцами прошел на редкость интересно. Ростовцы против своего обыкновения сразу предложили быстрый темп игры и плотно прижали противника к воротам. Гости не выдержали бурного натиска, заметно растерялись и расстроили свои линии, стянувшись почти всей командой на защиту. Первые 20 мин. ростовцы проводят на стороне киевлян и забивают два мяча.

Во второй половине ростовцы заметно сдают, а киевляне, напротив, стремятся во что бы то ни стало отыгаться. Гости ведут наступление правым крылом. Быстров, Малхасов и Синица, чисто подводят мяч к воротам Ростова, так как Жеромскому Г. слабо помогают Булгаков и центр полузащиты, который в начале играл хорошо, а под конец совершенно «выдохся». Киевляне забивают два мяча. Игра становится грубой. Гости, пользуясь физическим преимуществом, сбивают ростовских игроков и даже не останавливаются перед откровенными «подножками», опасные верховые передачи ликвидируются...руками. Судья Дагаев перед концом игры удалил с поля сначала защитника киевлян (за грубость), а потом и капитана команды за недопустимый выкрик по отношению к судье. Общий счет 3-2 в пользу Ростова. Матч носил напряженный характер и изобилует интересными моментами. Киевляне своей игрой (особенно быстрой и точной проводкой мяча) оставили хорошее впечатление, которое однако было испорчено грубостью и недисциплинированностью игроков».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 3.07.1930.

25.06. Клуб ім.В.Леніна Сталіно – Нижня Австрія – 2-2. Голи: Мендрін, Бескровний.

26.06. Сталіно – Нижня Австрія – 3-0.

05.07. Дніпропетровськ-2 – Нижня Австрія – 1-5.

07.07. Дніпропетровськ – Нижня Австрія – 2-5.

10.07. Ст. «КСМ». Одеса – Нижня Австрія – 3-3 (2-2). Голи: О.Штрауб, ?..

Клименко, Чистов, Попов, Фісаренко, Міханов, Кравченко, Голінський, О.Штрауб, Калашников, Коваль, Міхлін.

12.07. Одеса-2 – Нижня Австрія – 3-1 (1-0). Голи: Дубов, Р.Штрауб, автогол австрійців.

Трусевич, Трофимов, Волін, Бенген, Сіпура, Афанасьєв, Р.Штрауб, Дубів, Бронза, Г.Шляпін, М.Шляпін.

19.07. Харків – Нижня Австрія – 2-1. Голи: О.Шпаковський (пен.), Мотлах.

21.07. Суми – Нижня Австрія – 3-7 (2-2). Голи: ?.. (5), ?..

МІСЯЦЬ У ПРОЛЕТАРСЬКИХ ЦЕНТРАХ УКРАЇНИ

22-го червня на Україну прибула австрійська робітничка футбольна команда в складі 16 чоловіка та двох представників. Усі 18 австрійців робітники, 5 з них члени комуністичної партії.

Радянські фізкультурники радо прийняли гостей з Австрії і зробили все, щоб краще обслужити їх та показати їм досягнення пролетаріату з соціалізму.

За місяць австрійська футбольна команда відвідала ряд пролетарських центрів України. Австрійці побували в робітників Донбасу, Дніпропетровського, Харкова. Метою їхньої поїздки по Україні було проведення низки футбольних матчів та зміцнення міжнародного зв'язку.

Всього по Україні австрійська футбольна команда провела 12 матчів.

У Сталіно з клубом Леніна 2:2

«Динамо» 2:1 на користь Австрії.

У Луганському – Австрія виграла в збірній з рахунком 5:0.

У Краматорівці з клубом Леніна Австрія зіграла 2:2.

У Дніпропетровському в другій збірній Австрія виграла з рахунком 5:1, а в першій збірній один раз Австрія виграла з рахунком 5:2, а другий програла з рахунком 4:1.

Ув Одесі Австрія з 1-ою збірною зіграла 3:3, а 2-й збірній програла 3:1. У Харкові Австрія зустрілась зі збірною «Металіст» України, програвши їй з рахунком 2:1 і зі збірною м. Харкова, програвши також 2:1.

У Сумах Австрія грала останній матч на Україні, вигравши в збірній міста з рахунком 7:3.

Особливо тепло приймали й вітали гостей фізкультурники та робітники

Луганського, Краматорівки та Одеси. Ув Одесі австрійська команда пробула 4 дні в Будинку Відпочинку і від'їжджаючи з нього, залишила листа, висловлюючи подяку.

Крім футбольних матчів по всіх містах були проведені лекції мітинги та вечори міжнародного зв'язку.

Австрійська спортивна делегація побувала у робітників у цехах на Паротного-Будівельному заводі в Луганському, на Сталеліварному заводі в Сталіно, на будівлі нового заводу в Краматорівці, в колгоспах Донбасу та на Харківських велетнях.

Перебування австрійців на Україні припало на час проведення міжнародної декади, тому зустрічі з гостями набирали урочистого міжнародного свята.

Радянські фізкультурники розповідали їм про свої виробничі рекорди, про п'ятирічку, про завдання радянської фізкультури. Багато організацій та окремих фізкультурників обмінялись адресами.

22 липня дорогі австрійські гості виїхали з України до Сталінграду.

ФУТБОЛЬНА ВСТРЕЧА АВСТРИЯ — ДНЕПРОПЕТРОВСК

Ново вистроєний сад фізкультури і відпочинку, с металевими стадіонами, 5 июля был переполнен зрителями, пришедшими посмотреть игру австрийских рабочих спортсменов со 2-й сборной города. Слабый, несмелый состав Днепропетровска не мог противостоять австрийским гостям, которые показали исключительную коллективную сыгранность и хорошую технику, что и позволило им легко выиграть со счетом 5:1. Во второй игре (7 июля) против австрийской команды играла 1-я сборная города. Несмотря на хорошую игру некоторых игроков в отдаленности, в этот раз днепропетровцы не представляли в игре цельности, единения коллектива. Почти вся их игра во второй половине сводилась к защите своих ворот. Результат игры — 6:2 в пользу Австрии.

Большое значение имел устроенный в июля футбольный матч по инициативе австрийской футбольной команды (и МОИР) в пользу коллективизированных и буржуазных тюрьмах. Игра в составленном составе, уставив за три дня, гости, к удивлению зрителей, проиграли со счетом 4:1. Общий результат игр за три дня — 11:7 в пользу Австрии. Составивший после футбольного матча футбол притягивал победу желоду над металлизмом со счетом 5:0. Но не имеет отменить первичную работу малоконтроля во время игр с зарубежными спортсменами. Четко и безукоризненно проводил игру судья Сенен.

Журнали «Вісник фізкультури» Харків, № 14, 1930
та ФИС» Москва, липень 1930.

Більше 15.000 глядачів зібралися на стадіон КСМ, щоб подивитися на гру 1-ї збірної Одеси з командою австрійців. Одеса проти гостей виставила такий склад: Клименко, Чистов, Попов, Фісаренко, Міханов, Кравченко, Голінський, Штрауб А., Калашников, Коваль та Міхлін.

З самого початку гри австрійці прибирають ініціативу до своїх рук і через кілька хвилин м'яч уже летить у сітку Одеси. Далі гра йде впертіше й цікавіше. Тільки розумна гра Чистова рятує Одесу від вірних кількох голів. Перший хавтайм закінчується 2:2.

Другий хавтайм починається знову наступом австрійців і через кілька хвилин вони знову забивають м'яча Одесі. Але ця перемога не дуже довго була на їх боці, бо Штрауб і Міхлін комбінованим способом забивають третій м'яч.

Гра до самого кінця була цікава, але наслідки залишилися 3:3.

Другого дня гри проти австрійців виступає 2-а збірна в такому складі: Трусевич, Трофимов, Волін, Бенген, Сіпура, Афанасьєв, Р. Штрауб, Дубів, Бронза, брати Шляпіни.

Друга збірна Одеси з самого початку гри переходить в наступ, а австрійська команда грає якось негарно, але дивлячись на те, що Одеса прибирає ініціативу до своїх рук, вони намагаються перемогти. 30 хвилин точиться боротьба між командами, але перед самим кінцем першого хавтайму Одеса забиває перший м'яч у сітку австрійців.

Другий хавтайм починається теж наступом Одеси, але австрійці намагаються відквитатися та їм на цьому нешастить. Увесь захист і півзахист Одеси ніяк не дає австрійцям підійти до сітки, і напад їх грає слабше, ніж гра першого дня. Згодом австрійці забивають Одесі перший м'яч з пенальті. Гра закінчилась наслідком 3:1 на користь Одеси, при чому 3-й м'яч сам собі забив австрійський бек.

Журнал «Вісник фізкультури» Харків, № 14, 1930.

Прекрасная погода второго дня и боевой состав сборной Харькова обещали зрителям интересную игру. Однако, ожидания были напрасны. Только в первые минуты австрийцы блеснули быстрой, комбинированной игрой, заставив защиту Харькова показывать все свои возможности.

Затем потекла неинтересная вялая игра, наболюющая к тому же грубостью с обеих сторон, чему мало способствовала недостаточная четкость судейства со стороны судьи т. Коровченка. Нужно отметить, что в этом матче австрийцы играли более дельно, чем накануне, но в то же время показывали недостаточную дисциплинированность и корректность в игре, допустив ряд редкостей и грубостей, в результате которых были подбиты левый край Харькова Губарев и хавбек Привалов. Первый гол забил в середине первого хавтайма Шпаковский в результате столпотворения у ворот австрийцев «из кучи».

Дальнейшая игра первого хавтайма протекала все так же бледно.

При наличии хорошо играющих беков Кладько и особенно К. Фомина казалось, что австрийцы не добьются успеха, однако выпал момент, когда оттянувшись к правому краю беги Харькова освободили левого полусреднего Австрия. Быстрая передача с правого края и Бабкан пропустил «мертвый» мяч.

Во втором хавтайме харьковцы играли с левым краем Приваловым, переместившимся на полузащиту на место подбитого Губарева. Привалова заменил Шведов. Такая постановка еще более скомкала игру нападения. Слабо игравший в центре Матлахов и левый полусредний Алферов не смогли провести ни одной комбинации. Шпаковский, хорошо прикрытый австрийской защитой, несмотря на все старания, не получил от них ни одного мяча. Костиков на этот раз на редкость часто терял мяч, посылая их вперед за лицевую линию поля.

Полузащита в лице Фомина Н., Фомина В. и Шведова абсолютно разорвалась с линией нападения, уйдя целиком на защиту ворот. В таких условиях второй мяч, забитый австрийцем, явился чистой случайностью, т. к. гости играли несомненно лучше, чем харьковцы. Таким образом, счет к концу матча 2:1 в пользу Харькова.

Журнал «Динамо» Харків, серпень 1930 та газета «Комсомолец України» Харків, 20.07.1930.

АВСТРИЙЦЫ В ХАРЬКОВЕ

После поездки по Донбасу австрийцы посетили отодлицу Украины. В первый день против сборной металлистов гости выступили в ослабленном составе и после интересной и упорной игры проиграли с результатом 2:1. Наибольший интерес представляла игра Австрия—Харьков I. В первой половине было игравшие австрийцы пропускают в свои ворота два мяча, один из них с незащуженного штрафного удара. Но зато во второй половине их было не унять. Вся игра переходит на сторону Харькова. Попытки хозяев перейти на половину Австрии безрезультатны; тренировка в один ворота продолжается почти все 45 минут и игра несмотря на это заканчивается только одним голом в сторону Харькова. Австрийцы показали исключительную по сыгранности и технике игру, как в 1923 году в Ленинграде в игре против сборной РСФСР. Матч окончился с результатом 2:1 в пользу Харькова. На матче присутствовало около 25 тысяч зрителей.

Журнал «Спартак» 20.08.1930 та «Вісник фізкультури» обое Харків, № 14, 1930.

«В Одессу приезжала сборная Австрии. Иностранные спортсмены - редкие гости в Одессе. Поэтому неудивительно, что на игру собралось свыше 15 тысяч зрителей. Игру против первой сборной гости начали быстро, чисто южным темпом, и на седьмой минуте в сетке растерявшихся одесситов - первый мяч. Вскоре Штрауб, оставшись один на один с вратарем, сквитывает счет. Через несколько минут крайний правый Австрии с прорыва забивает второй мяч. Первая половина заканчивается с ничейным счетом 2-2. Во второй половине Австрия вбивает третий казался решающий мяч, но к самому концу игры Одессе снова удается сравнять счет.

17 липня на стадіоні Металіст відбувся перший футбольний матч збірної Австрії в Харкові. На цей раз гості грали зі збіркою металістів України.

Хвилини 15 після початку гри австрійці дістають першого гола, на самому кінці гафтайму їм щастить цього гола відквитати. У другому гафтаймі гра набрав зжвавішого темпу. Темпу гри завжди дош, що протягом гри починається кілька разів. Австрійці грають гарно, у них гарна пасовка, але техніка гри їх дещо відрізняє від техніки гри наших гравців. Гра закінчується перемогою збірної металістів за рахунком 2:1.

Перебування австрійської команди на Україні, зокрема в Харкові має крім спортивного велике значення для зміцнення зв'язку закордонних фізкультурників з радянськими та популяризації інтернаціонального зв'язку. Виходячи з того, що фізкультури разом з бюро фізкультури ОРСР вирішили провести в Харкові з 20 липня інтернаціональну декаду. Протягом цієї декади по туртках фізкультури буде популяризуватися ідеї Червоного Спортивного провадництва, тощо Австрійці відвідають кілька великих підприємств міста.

Збудований нещодавно сад фізкультури й відпочинку 5-го липня переповнили глядачі, що прийшли подивитися на гру австрійських робітників спортсменів із 2-ою збіркою міста.

Слабкий незіграний склад Дніпропетровського, ніяк не міг протистояти австрійським гостям, які показали виключну колективну зіграність і техніку гри, що й допомагало їм легко виграти з рахунком 5:1.

Другого дня гри, 7-го липня—проти австрійців грала 1-а збірна міста. Не зважаючи на добру гру окремих гравців, і на цей раз Дніпропетровці не

являли цільного спаяного колективу в грі, наслідком чого майже вся їхня гра у другій половині зводилась до захисту своїх воріт і відбивання куди попало м'яча на сторону супротивника. Наслідок гри 5:2 на користь Австрії.

Велике значення мав футбольний матч 8-го липня організований з ініціативи австрійської футбольної команди МОДР'у на користь політ'язнів у буржуазних країнах. Граючи в ослабленому складі, стомлені за три дні гості, на диво присутніх глядачів, програвали з рахунком 4:1. Загальний наслідок гри за 3 дні — 11:7 на користь Австрії.

Во второй день против Австрии, выступавшей в измененном составе, играла 2-я сборная. Начало игры не предвещало казалось Одессе ничего хорошего. Однако игра скоро переходит на половину Австрии в головокружительном темпе. Правая половина нападения Одессы, оставшись свободной, идет на ворота, оказавшиеся пустыми. Но мяч из самой сетки выносятся защитником. Вскоре прорвавшийся Дубов сильно бьет по воротам и первая половина кончается в пользу Одессы 1-0. Вторую половину гости начинают снова бешеным натиском. Одиннадцатиметровка в сторону Одессы приводит счет к 2-1. Перед самым концом игры одесситам удается забить третий мяч. В команде Одессы следует особо выделить исключительно игравшего вратаря Трусевича».

Журнал «Спартак» Ленинград, 30.07.1930.

«21 июля в Сумах состоялся международный матч Австрия-Сумы. С первых минут инициативу берут сумчане, забивая на пятой минуте мяч в ворота Австрии. Двадцать пять минут игры, и Австрия сквитывает гол. Вновь нажим сумчан, и второй гол в воротах австрийцев. К концу тайма счет 2-2. Во второй половине австрийцы стараются добиться успеха. Защитники Сум выдохлись и не могут сдерживать натиска гостей. Счет увеличивается 3-2, 4-2, 5-2 и 6-2. Команда хозяев решает приложить все усилия и блестящей комбинацией забивает третий гол. Счет 6-3 в пользу Австрии. Игра ведется с переменным успехом. На 45 минуте из-за оплошности защиты Австрия добавляет еще один гол, заканчивая матч со счетом 7-3 в свою пользу».

Журнал «Спартак» Ленинград, 10.08.1930.

12.07. «Динамо» Київ – «Тригорка» Москва – 3-2.

«ПОЕЗДКА ФУТБОЛЬНОЙ КОМАНДЫ «КРАСНЫЙ ТЕКСТИЛЬЩИК» ПО УКРАИНЕ И ЗАКАВКАЗЬЮ.

Футбольная команда "Красный текстильщик" недавно возвратилась из поездки по Украине и Закавказью. Ею было проведено 9 футбольных матчей, из которых два в Днепропетровске, четыре - в Тифлисе, два - во Владикавказе и один - в рабочем районе (станция Беслан). В Днепропетровске команда "Красный текстильщик" встретилась с одной из сильнейших городских команд "Динамо" и, несмотря на свою усталость в дороге, легко разбила противника со счетом 3:1. В этой игре особенно играли хорошо линия нападения и защита, вместе с голкипером. На второй день после поражения "Динамо" против "Красного текстильщика" была выставлена первая сборная города Днепропетровска. Матч закончился победой "Красного текстильщика", вбившего в сетку противника один мяч. ...

Поездка по Украине и Закавказью сплотила ребят, они приобрели в этой поездке хорошую тренировку, выдержанность, а главное - дисциплину; следовательно, предполагаемый матч "Красного текстильщика" с Харьковом должен быть весьма интересным. "Красный текстильщик" должен и здесь показать свой класс игры.

Весь чистый сбор от матча с Харьковом поступит на постройку трактора и на оборону страны».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 1.08.1930.

25.07. Судья: М.Кауров (Москва). «Містрян» Миколаїв – «Тригорка» Москва – 5-4.

26.07. Миколаїв – «Тригорка» Москва – 0-2 (0-0).

? 07. Дніпропетровськ. «?» – «Тригорка» Москва – 1-5.

Дніпропетровськ – «Тригорка» Москва – 0-6.

Дніпропетровськ. Кам'янське – «Тригорка» Москва – 1-5.

«Харчовики» Дніпропетровськ – «Тригорка» Москва – 0-3.

? 08. Херсон – «Тригорка» Москва – 1-3,

Херсон-2 – «Тригорка» Москва – 0-2.

«В НИКОЛАЕВЕ

Одна из сильнейших московских команд —

«Трехгорка» приезжала в Николаев. В первый день против гостей выступала команда Местрана. В живой и интересной борьбе выиграл Местран — 5:4. Отмечаем сильную игру вратаря Местрана. Завгородного. У москвичей сильны были Смирнов и Елисеев. На второй день играла сборная города, недавно омоложенная и, надо сказать, доволь - неудачно. Сборная, несмотря на отчаянное сопротивление, пропустила два мяча в свои ворота, не отквитав ни одного».

Журнал «Спартак» Ленинград, 10.08.1930.

МОСКОВСКИЕ ФУТБОЛИСТЫ НА ЮГЕ

«Трехгорка» из Киева поехала в Днепропетровск, где имела первую игру с Одессой и выиграла — 5:1. Одесса до этой игры имела встречу с Днепропетровском и проиграла — 6:4. Днепропетровск проиграл «Трехгорке» с внушительным счетом — 6:0. «Трехгорка» имела в Днепропетровске еще две игры: у Каменки она выиграла — 6:1 и у пищевиков — 3:0. В Николаеве «Трехгорка» первую игру играла в день приезда с Местраном и проиграла — 5:4, вторую игру у сборной города «Трехгорка» выиграла — 2:0. На обратном пути «Трехгорка» сыграла две игры в Херсоне и обе выиграла: у первой сборной — 3:1 и у второй сборной — 2:0.

Журнал «Спартак» Ленинград, 10.08.1930.

«В Москву прибыла футбольная команда **харьковских железнодорожников** выигравших весеннее первенство Харькова по футболу. Вчера они на стадионе КОР сыграли первый матч. Против них выступила сборная команда **московских металлистов**. Результат встречи – ничья (1-1)».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 26.07.1930.

? .07. **Миколаїв – Збірна металістів Грузії, Вірменії, Азербайджану – 1-0 (1-0).**

? .07. **Завод ім.А.Марті, Миколаїв – Збірна металістів Грузії, Вірменії, Азербайджану – 4-2.**

«Металлисты завода имени А. Марти в Николаеве в первый день встретились со сборной металлистов трех республик: Армении, Азербейджана и Грузии. После живой, но довольно грубой игры, чему немало способствовал судья, выиграли николаевцы со счетом- 4-2. Во второй день гости заметно усилили состав против сборной Николаева. На одиннадцатой минуте Закавказье из толкучки у ворот получает первый и решающий мяч».

Журнал «Спартак» Ленинград, 10.08.1930.

«ХАРЬКОВСКИЙ "ЖЕЛДОР" В ОРЕХОВЕ.

30 июля, затем 1 августа од-

на из сильнейших футбольных команд Харькова - "Желдор" встретилась с командами "Сборная округа" и "Красный текстильщик".

Первая встреча Харькова со сборной округа никаких впечатлений о хорошей игре не оставила. Игра с обеих сторон проводилась слишком вялым темпом.

Со стороны харьковских футболистов чувствовалась хорошая стренированность; их умение хорошо владеть мячом и правильно его распасовывать дала им победу над сборной округа со счетом 4:2. Встреча харьковцев с командой "Красный текстильщик", несмотря на дождливую погоду, представляла большой интерес. Трудно было определить - кто победит, так как обе команды по своей сыгранности и взятию инициативы в темпах были равны.

Оплошность Климова - голкипера "Красного текстильщика", пропустившего в сетку первый мяч, дала надежду харьковцам на еще большее наступление, но все попытки провести другой мяч в сетку разбились о защиту "Красного текстильщика". Используя неудачу харьковцев, команда "Красного текстильщика" забирает инициативу и иодин за одним вколотила в сетку Харькова четыре мяча, оставив счет первой половины игры 4:2 в пользу "Красного текстильщика".

Вторая половина игры, несмотря на допущенную харьковцами грубость, привела также к поражению гостей, получивших от "Красного текстильщика" еще три мяча».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 7.08.1930.

01.08. Ст. «Динамо». 20000 глядачів. Суддя: Слудніков. **Москва-2 – Миколаїв – 8-2 (5-0).**

02.08. Ст. «МОСПС». Судья: Соколов (Миколаїв). **Москва (2-а група) – Миколаїв – 3-1 (2-0).**

«ПРИЕЗЖАЮТ ФУТБОЛИСТЫ НИКОЛАЕВА.

В Москву прибывает сбор-

ная футбольная команда Николаева. 1-го августа футбольная команда Николаева играет на стадионе «Динамо» со второй сборной командой Москвы. Этот матч включен в неофициальную часть митинга, устраиваемого 1-го августа на стадионе «Динамо». 2-го августа состоится платный матч. В этом состязании встретятся Николаевские футболисты со сборной командой Москвы, составленной из игроков 2 группы. 2-я встреча состоится на стадионе МОСКС».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 28.07.1930.

«ФУТБОЛИСТЫ НИКОЛАЕВА В МОСКВЕ.

За последние годы футболи-

сты Николаева вызывали к себе в физкультурном мире все больший и больший интерес. Их удачные выступления и победы над серьезными противниками говорили за то, что футболисты Николаева прогрессируют.

Только что состоявшиеся в Москве игра со сборной командой Николаева не оправдали, однако, большого интереса приделенного к ним. Обе ее встречи с московскими командами к числу их удачных выступлений отнести нельзя. Команда играла два раза и оба раза не смогла оказать серьезного сопротивления ни второй сборной команде Москвы, ни сборной команде Москвы, составленной из игроков второй группы. В первый раз москвичи легко выиграли матч со счетом 8-2. Во второй раз николаевцы после некоторой борьбы проиграли встречу со счетом 1-3».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 4.08.1930.

«1 и 2 августа в Москве играла сборная команда гор, Николаева. Весной этого года Николаев обыграл Одессу и Днепропетровск, поэтому встречи Николаева с Москвой ожидали с интересом. Однако разъезд основных игроков сборной вместе со своими организациями поставил Москву в тяжелое положение: из-за невозможности составить первую сборную была составлена сборная из игроков первой группы и названа второй сборной.

Москва с самого начала взяла инициативу в свои руки и на первых минутах забила три мяча. Николаев играл очень нервно, стараясь отбиться как-нибудь и куда-нибудь. Кроме того медлительность его нападения и игра короткими пасами (это при скользкой площадке) свела на нет некоторое техническое преимущество гостей. К перерыву счет 5-0. Вторая половина прошла ровней, все же инициатива была все время в руках Москвы. Общий счет 8-2 в пользу Москвы.

Вторую игру Николаев имел со сборной 2-й группы, составленной главным образом из рабочей молодежи. Общий счет-3-1 в пользу Москвы».

Журнал «Спартак» Ленинград, 1930.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ МОСКВА – НИКОЛАЕВ.

Москву посетила сборная команда Николаева. Первый матч состоялся 1 августа на стадионе Динамо. Против гостей (Загородный, Аниканов, Курдюков, Кульчинский, Грушин, Дергаченко, Тачкин, Кондратенко, Полегенький, Андреев, Омельченко) выступила команда громко именуемая второй сборной Москвы (Матвеев (ЦДКА), Поляков (РДПК), Бельков (КОР), Мидлер (Динамо), Коротков (РКимА), Ленчиков (Динамо), Шапошников (РДПК), Туров (Пролетарий), Заграденнов (КОР), Семенов (КОР), Грузинский (Пролетарий)). После прошедшего сильного дождя грунт сделался крайне скользким. В то время как москвичи, редко видевшие текущим летом сухие поля, чувствовали себя прекрасно, николаевцы, видимо, не привыкшие к такому грунту, заметно растерялись.

Преимущество москвичей было заметно с самого начала. К перерыву счет был уже 5-0 в пользу Москвы. После перерыва москвичи, забив еще один мяч, получают в свои ворота два мяча. Казалось, что Николаев может с почетом кончить игру, но успех был временный, и, пропустив под конец еще два мяча, Николаев уходит с поля с крупным поражением – 8-2. На матче присутствовало около 20000 зрителей. Слабо судил Слудников.

На другой день на небольшом, но находящемся в прекрасном состоянии поле МОСПС Николаев выступил против сборной 2-ой группы. Николаев заменил Кульчинского, Дергаченко и Омельченка Козловым, Носковым и Жировым.

Москва выставила Гранаткина, Саванова, Потапова, Никифорова, Павлова, Жигалина, Суханова, Щавелева, Зайцева и Титова.

Московская молодежь оправдала оказанное ей доверие, показав себя с лучшей стороны. К перерыву Москва в лице Зайцева забила два мяча. Вскоре после перерыва Николаев несколько поднажав, и Гранаткин пропускает непростительный мяч, вскоре, правда, реабилитировав себя и эффектно взяв пару трудных мячей.

За минуту до конца Щавелев с подачи правого края головой забивает еще мяч, выигрывая матч со счетом 3-1. Судил игру николаевец Соколов».

Журнал «ФИС» Москва, сепень, 1930.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ОДЕССА – КОЛОМНА.

На футбольные встречи с коломенскими футболистами приезжает одесская футбольная команда «Местран», занявшая первое место по городу Одессе 18 августа одесская команда будет играть со второй Коломной-сборной, 19 с первой сборной. Матчи состоятся на стадионе Коломзавода с 5 часов вечера».

Газета «Коломенский Рабочий» Коломна, 17.08.1930.

«СБОРНАЯ КОМАНДА ПРОФСОЮЗОВ РОСТОВА В ДОНБАССЕ.

Выехавшая в длительную поездку футбольная команда союзов Ростова имела первую свою встречу в Луганске со сборной командой последнего. Футбольная встреча закончилась победой Ростова со счетом 2-1».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 24.08.1930.

17.08. Ленинград-2 – «ХЕМЗ» Харків – 0-2.

С 15 по 20 августа в Ленинграде гостила одна из сильнейших футбольных команд г. Харькова—завода ХЭМЗ.

15 августа харьковцы играли против ленинградского завода «Электросила» — клуба им. Ильича. Силы были слишком неравны.

В течение первых 3 минут в воротах ленинградцев оказалось уже два мяча и в первые 15 мин. они были забиты так, что казалось придется присутствовать при полном разгроме.

Однако излишняя самоуверенность гостей, много комбинировавших и не стремившихся «активизировать» счет мячей, позволила ильичевцам оправиться и самим провести нападение, которое к концу тайма дало положительный результат — один мяч отквитали.

Второй половина прошла ровно и обе стороны обменялись по одному мячу, при чем последние 20 мин. игру вели ленинградцы, и харьковцы едва едва удержали за собой победу. В общем игра была серенькой и скучной, гости играли излишне лениво и самоуверенно. Уверенно судил тов. Штрейблют.

17 августа под флагом сборной Ленинграда против харьковцев вышла команда в составе: Алексей, Юденич, Топталов, Попов, Строков, Гуськов, Григорьев, Кавокин, Деньжонков, Шелагин и Родионов.

Состав команды определил ход игры. Весь первый тайм Ленинград не ушел с половинным «электросиловцем», но не сумел реализовать своего преимущества. Минимум восемь раз нападающие, выйдя один на один с вратарем противника, нещадно «мазали».

Во второй половине игры инициативу взяли на себя «электросиловцы» и начали вести атаку за атакой. Первый мяч забила Сыкин и он же с 11-метрового удара, назначенного судьей за блокировку (??), забил второй мяч. За блокировку же били еще один 11-м удар, но игроки «Электросилы» очевидно не захотели его использовать.

Судил игру харьковский судья, по моему мнению, не совсем удачно. Возбуждает много сомнений его старание внедрить в Ленинграде правило о запрещении блокировки.

Наконец 19 августа на стадионе КСИ состоялась последняя игра с участием харьковцев. На этот раз против них выступала команда, долженствовавшая представлять собой сборную союза металлистов. Состав этой команды был случаен. Если мы укажем, что в воротах был вратарь III команды КСИ, то этим определим и весь остальной состав. В результате никому неужной, нудной и неинтересной игры победа досталась Харькову при скромном счете 4:2. Одно было хорошо: публики было мало.

Журнал «Спартак» Ленинград, 5.09.1930.

«ЛЕНИНГРАДЦЫ НА УКРАИНЕ.

Футболисты Ленинграда провели товарищескую футбольную игру в Основе, рабочий поселок около Харькова. Основа никогда еще не видала столь интересного товарищеского соревнования и потому понятно, что не большое поле, почти неприспособленное к междугородным играм, было стиснуто двумя тысячами рабочих зрителей кирпичного завода. Матч закончился победой Ленинграда со счетом 3-1. После матча – товарищеский чай, обоюдные приветственные речи, и ленинградцы покинули гостеприимный рабочий поселок».

Журнал «Спартак» Ленинград, 1930.

30.08. Київ-2 – Ленінград – 1-2 (1-1).

01.09. Київ – Ленінград – 1-0 (0-0).

«30 августа сборная Ленинграда выиграла у второй сборной Киева со счетом 2-1. Первый мяч забит Ленинградом на четвертой минуте и сквитан Киевом на 20. Во второй половине Батырев на 15-й минуте закрепил победу Ленинграда. Вторая половина прошла при полном преимуществе Ленинграда. Тяжелый глинистый грунт поля чрезвычайно затруднял игру.

Первого сентября первая сборная Ленинграда проиграла первой сборной Киева со счетом 1-0.

До перерыва 0-0, за 2 минуты до конца игры Печеный (Киев) с прорыва забил мяч. Вся игра прошла с полным преимуществом Ленинграда, проиграна из-за плохого поля. Играли весьма корректно».

Журнал «Спартак» Ленинград, 5.09.1930.

31.08. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону – «Динамо» Одеса – 2-1.

01.09. Ст. «Динамо». Збірна «Динамо» Ростова-на-Дону та Таганрога – «Динамо» Одеса – 4-0.

«СЕГОДНЯ ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ ОДЕССА-РОСТОВ.

Сегодня и завтра на стадионе «Динамо» состоятся футбольные матчи с приехавшей к ним командой одесского «Динамо». В первый день против Одессы играет первая команда Ростова «Динамо», во второй день против гостей играет сборная команда «Динамо» Ростова, Таганрога и Шахт.

Сборная выступает в следующем составе: Булгаков, Коломацкий, Жеромский В., Гурьев, Жеромский Г., Сизов, Заец, Курабо, Васюков и Сердюков».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 31.08.1930.

«ВЧЕРА РОСТОВ ВЫИГРАЛ 2-1.

Вчерашняя первая игра Ростова с Одессой не изобиловала спортивно-интересными моментами. Ростов играл без под'ема, а одесситы не показали себя технически грамотными игроками. Выиграл встречу Ростов, который и вел всю игру. Гости, не показав класса в игре, проявили недисциплинированность, грубость, не соблюдали элементарных правил поведения советского физкультурника на соревнованиях.

Сегодня одесситы играют со сборной края, составленной из лучших игроков динамовских футбольных команд Ростова, Шахт и Таганрога».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 2.09.1930.

«ПОБЕДА СБОРНОЙ СЕВЕРНОГО КАВКАЗА.

Вчера на стадионе Динамо приехавшая в Ростов одесская команда Динамо играла со сборной Динамо Северного Кавказа (в команде было 9 ростовцев и 2 таганрожца). Встреча изобиловавшая интересными спортивными моментами, принесла гостям второе поражение: они всухую были разбиты с крупным счетом 4-0. На этот раз одесситы приняли все меры, чтобы уйти от сухой. Но довольно слабое нападение Одессы без труда уступало мяч ростовской защите. Умелый и тактичный судья сделал свое дело: гости провели игру без драки, недопустимых выкриков и грубостей. У гостей выделяются края полузащиты. Нападение слабое, особенно правый край».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 3.09.1930.

22.09. «Динамо-2» Ростов-на-Дону – «Харчовик» Одеса – 0-2.

23.09. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону – «Харчовик» Одеса – 3-0.

«22 и 23 сентября на стадионе «Динамо» состоятся междугородние матчи Одесса (пищевики) – Ростов (Динамо). В первый день с гостями встречается вторая команда «Динамо», на второй – первая команда».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 21.09.1930.

1931

ТУРНИР ЧОТИРЬОХ МІСТ

(Вперше). Москва. Ст. «Динамо»:

До десятиріччя Червоного Спортінтерну Московська Обласна Рада Фізкультури встановила перехідний приз імені «10-річчя ЧСІ» для щорічної розігри між найбільшими фізкультурними центрами СРСР — Москвою, Ленінградом та Харковом по легкій атлетиці та футболу.

У змагання трьох міст неодмінно входять також — політбій, перевірка обізнаности в історії фізкультурного руху і в гігієні, а також окремо кидання гранати, стрільба, естафети футбольних команд.

Вперше ця Всесоюзна зустріч трьох столиць відбувалася в Москві з 2 по 5 серпня.

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 15-16, 1931.

02.08. Москва (переможці) – Харків – 1-1 (1-1). Гол: Привалов (9).

Бабкін (Циркуненко), К.Фомін, Кладько, Капустін, В.Фомін, М.Фомін, Андреев, Паровишников, Зуб, Шпаковский, Привалов.

04.08. Ленінград – Харків (зайняли 2-е місце) – 2-2 (1-0). Голи: Андреев, Зуб.

Бабкін, К.Фомін, Кладько, Капустін, В.Фомін, М.Фомін, Кротов, Паровишников, Зуб, Шпаковский (Андреев), Привалов.

ФУТБОЛЬНІ МАТЧІ ХАРКІВ — МОСКВА

Команди виходять не в своїх звичайних складах. За Харків грають Бабкін, Фомін К., Кладько, Капустін, Фомін В., Фомін М., Андреев, Паровишников, Зуб, Шпаковский і Привалов.

Склад Москви — Філіпов, Пчелков, Тетерін, Леута, Селін, Дубинін, Прокоф'єв, Павлов, Ісаков, Кривоносів і Богданов.

На 9-й хвилині Шпаковский б'є по воротах і Привалов головою добиває в сітку Москви м'яч, що відійшов від воротаря Філіпова.

Бажаючи паралізувати атаку, москвичі починають грати грубо і їх часто штрафують.

Новою грою вирівнюються.

На 22-й хвилині Харків дістає змогу забити одинадцятиметрівку, але Н.Фомін майже цей рішучий удар.

На 27-й хвилині при ударі Ісакова воротар Бабкін скаче на м'яч раніше і пропускає його над головою, надаючи на землі Рахунок стає 1:1.

До перерви рахунок не міняється. Після перерви знов натискає Москва, але без наслідків.

Останні 15 хвилин проходять при навальному натиску Харкова.

Москву рятує ряд випадковостей.

Грубо й різко грає Селін.

На останні 15 хвилин замість сильно побитого в сутинці з московським нападком воротаря Бабкіна виходить запасний Циркуненко і встигає взяти кілька сильних м'ячів.

Гра кінчається з рахунком 1:1.

В цій грі виразно виявилась перевага сильної лінії оборони й півоборони Харкова над своїм слабким нападком.

Не чітко провів матч Фенонов.

ХАРКІВ — ЛЕНІНГРАД

Наслідок матчу Москва — Ленінград, здавалося, пророкував другий розгром Ленінграду, але на ділі вийшло інше.

Ленінград, зважаючи помилки гри з Москвою, замінив Корнілова, Гуськова запасними Лабуюю і Беляковим. Ця заміна безперечно вийшла на користь Ленінграду.

Харків виступив у складі першого дня, тільки замість Андреева в нападі поставив Кротова, переставивши грачів.

Перший тайм починає натискати на ворота Ленінграду, але незабаром ініціатива переходить до ленінградців.

Піа час одного з натисків на ворота Харкова правий крайній Григор'єв проскакує мимо Фоміна К., Капустіна і, підійшовши до воріт, з 3—4 метрів забиває першого м'яча у ворота Харкова. Ця подія змінила команду Харкова і команда грає не так ескергіно, як завжди.

Побитого Шпаковского заступає Андреев.

До перерви залишається попередній рахунок 1:0 на користь Ленінграду.

З початком другого тайму, напад Харкова починає шалено нападати на ворота Ленінграду. Цей натиск добре використовує ліва сторона харківського нападу — Андреев та Зуб, забиваючи Ленінграду два прекрасних м'яча; роблять наслідок 2:1. Ініціатива знов переходить до Харкова і майже до останнього моменту не виникає сумніву в остаточній перемозі Харкова.

Несподівано під час одного з нечисленних проривів за півтори хвилини до кінця гри Харків дістає відвітного м'яча.

Остаточний наслідок матчу 2:2.

Не без помилок судив москвець Кауров.

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 15-16, 1931.

Москва в складі: Філіпов, Пчелков, Тетерін, Леута, Селін, Старостін, Андрій, Богданов, Кривоносів, Ісаков, Павлов, Прокоф'єв і Харків: Бабкін, Кладько, Фомін К., Фомін М., Фомін В., з правого краю Привалов, далі Шпаковский, Зуб, Паровишников, Андреев. З перших же хвилин Москва натискує і абсолютно «сидить» на ворітках Харкова. Сильні шутти по харківських ворітках. Тов. Бабкін під оплески глядачів рятує Харків від поразки, взявши з 7 найсильніших шуттів два «мертвих м'яча». Роззютована команда Москви починає поводитись брутально. Стає за приклад тов. Селін. Кожний його рух супроводжується інтрижним ударом і попередженням судді.

Наслідком брутальності Москви, оборонця Харкова тов. Кладько вносять з поля і він залишається інвалідом всі три дні змагань.

Його заміняє тов. Пономаренко і більше ніж вдвоє. Маючи перед собою чудового гравця Хава тов. Фоміна Н., тов. Пономаренко, внорюється з такими грачами, як тов. Прокоф'єв і Павлов.

Нарешті, харківський напад бере ініціативу і наслідок негайно помічається. Тов. Зуб дужим ударом б'є по ворітках Москви. Вратар тов. Філіпов не тримає м'яч в руках, з цього користається «правий край» нападу т. Привалов і головою забиває м'яч у ворота Москви.

Гра починає набирати гострого характеру. Знову м'яч у воріт Мос-

кви. Брутальність... сюрток і 11-метровий удар по ворітках Москви — б'є тов. Фомін Н. Трибуни замірали. Перемога в руках Харкова. Вирішальний м'яч, але шість устигається і м'яч вилітає. Після цього Москва починає стрімче атакувати ворота Харкова. Тов. Бабкін знову бере ряд складних м'ячів, але один не... складних пропусків.

На цьому, закінчується перша половина гри. Друга половина нічого нового не дає. Брутальність посилюється. Т.т. Прокоф'єв, Павлов, Селін по черзі б'ють харківського вратаря тов. Бабкіна. Тов. Бабкін залишає поле його зняття тов. Циркуненко. Москва прагне скористатись з цього і «кидає» м'ячі в ворота Харкова які тов. Циркуненко успішно забирає.

Знову брутальність. Тов. Селін показує чудові «нумери», лише випадково не ламається ноги, зате виліх і вдарив майже у кожного. Суддя тов. Фенонов, що не зумів зі самого початку взяти команду в руки, не може зробити цього до кінця матчу. За сім хвилин до кінця тайму тов. Циркуненко бере ще один «мертвий м'яч» від тов. Кривоносова під бурхливі оплески глядачів і з рахунком першого тайму 1:1 закінчується матч. Другий день змагань багато

Футбольний матч Ленінград — Харків відбувся у впертій боротьбі. Ленінград замінив деяких ігравців, оскільки хавбека. Хавбек т. Беляков, що не грав проти Москви набагато посилив гру і без того сильною нападу Ленінграду. Харків грав з тим самим складом за винятком тов. Кладько, що ще не виліхав. На 20-й хвилині тов. Шпаковский через зашнуровану ногу залишає поле. Його заміняє т. Кротов. На початку, гра якось не лагодиться.

Ленінградець тов. Григор'єв, користуючись з помилок тов. Капустіна і Фоміна К. б'є по ворітках, невдалий

бросок тов. Бабкіна замиряється м'ячем у сітку Харкова.

Перший хавтайм закінчується з рахунком 1:0 на користь Ленінграду.

Другу половину гри харківський напад помітно натискує на Ленінград. Гра майже весь час біля воріт Ленінграду. Гарний пас тов. Кротова приймає т. Андреев і останній м'ячем ударом вирівнює рахунок.

Знову гра на штрафній Ленінграду. Тов. Зуб дужим ударом вибиває м'яч у воріт супротивника і з рахунком 2:1 на користь Харкова гра продовжується майже до кінця. Здавалося б, перемога лишається за Харковом — до кінця, лишилося 72 секунди. Публіка починає розходитись, але тов. Бабкін умудряється невдало відбити 43 рахунок 2:2 матч закінчується. Суддя матч москвич тов. Кауров, припускаючи ряд помилок.

Газета «ГПО» Харків, 26.07.1931.

«Спортивный интерес вокруг встречи трех городов превзошел всесоюзные отборочные соревнования. Помимо традиционной игры Ленинграда с Москвой в соревнование вступил также и Харьков, от которого ждали реабилитации спортивного авторитета, колебавшегося после проигрыша Закавказью. Наибольшее внимание привлекли встречи: Москва — Харьков и Москва — Ленинград. Все три игры не оправдали возлагавшихся на них надежд и в результате представили собою заурядные встречи столичных команд, лишенные какой-либо спортивной поучительности. Хромала и организационная сторона.

Все три матча были начаты настолько поздно, что игры заканчивались в темноте, дезорганизуя игроков, судей и зрителей. Характерно также и то, что все три города с недостаточным вниманием относились к своим составам, в результате чего на вторые игры потребовались замены.

МОСКВА – ХАРЬКОВ – 1:1.

Соревнования открылись 2 августа встречной эстафетой 11х100 м, вызвавшей большой интерес у зрителей и самих участников. На первых этапах вырвалась Москва, но потеряла эстафетную палочку и должна была уступить первое место Харькову. Последний уверенно шел впереди до последнего этапа, имея выигрыш 8 м у Москвы и метров 15 у Ленинграда, еще на первых этапах потерявшего эстафету и прочно занявшего последнее место. На последнем этапе Прокофьев (Москва) прекрасным бегом ликвидировал проигрыш Москвы и на финише выиграл около 1 ½ метров. Ленинград был третьим.

За эстафетой началась игра между Москвой и Харьковом. Москва выставила ослабленный состав: в воротах – Филиппов, защита Пчеликов, Тетерин, полузащита Дубинин, Селин, Леута, нападение Богданов, Кривоносов, Исаков, Фомин и Прокофьев. За Харьков играли: Бабкин, Фомин К., Кладько, Фомин Н., Фомин В., Капустин, Привалов, Шпаковский, Зуб, Паровишников и Андреев. Игру начинает Харьков атакой московских ворот. Москвичи играют вначале разрозненно, обнаруживая свои слабые места на правом краю полузащиты (Дубинин) и в защите (Тетерин). Несколько прорывов Павлова проходят безрезультатно. На 8-й минуте мяч попадает в руку К. Фомину в пределах штрафной площадки. Судья Фенонов (Ленинград) назначает 11-метровый удар, который Богданов бьет в перекладину. Харьков отвечает усиленным нападением, и через две минуты московский вратарь Филиппов в результате нападения Зуба оказывается с мячом в воротах. Счет 1:0 в пользу Харькова. Москва теряет. Харьков продолжает нападать. Попытки комбинационной игры московского нападения не приводят к результатам. На 25-й минуте в ворота Москвы следует 11-метровый удар. К. Фомин бьет мимо. Москва усиливает темпы игры и начинает чаще бить по воротам, которые хорошо защищает Бабкин. Результат меняется на 29-й минуте, когда Кривоносов, перехватывая хорошую передачу Прокофьева, сравнивает счет.

Вслед за установившимся ничейным результатом матч постепенно теряет свою остроту, переходя в резкую, откровенно грубую игру. На 33-й минуте уносят с поля Павлова. Он возвращается только за пять минут до конца игры. Первая половина заканчивается в беспорядочных ударах по мячу и по ногам противника.

Вторая половина начинается в стиле конца первой, причем одна команда соперничает с другой в разнообразии грубых приемов. Игра ведется преимущественно на половине Москвы, которую спасает неумение харьковского нападения играть на штрафной площадке. На 17-й минуте украинского вратаря Бабкина сменяет Циркуненко. Последний обнаруживает не менее хорошую игру. Конец игры отличается бессистемностью в ударах по мячу. К последнему свистку – ничья со счетом 1:1.

ЛЕНИНГРАД – ХАРЬКОВ – 2:2 (1:0)

На последнюю игру Харькова с Ленинградом обе команды видоизменили свои составы. У Ленинграда Лобудь заменил Корнилова, а Беляков – Гуськова. У Харькова вместо Кладько играл Пономаренко, Паровишников стал на левый край, а Кротов занял место левого полусреднего. Игра начинается усиленным нападением Ленинграда. На 9-й минуте К. Фомин выпускает Григорьева. Последний пробивается к воротам и забивает первый мяч. Нападение Ленинграда, не ослабевая, играет правым краем. Харьков спасает хорошая игра Бабкина. Вся первая половина проходит под знаком полного преимущества Ленинграда, но результат к перерыву остается без изменения.

После перерыва картина резко меняется. От энергии Ленинграда не остается и следа. Начинает нападать Харьков. На 9-й минуте Харьков близок к выигрышу. В ворота Ленинграда назначается 11-метровый удар, но Савинцев хорошим броском не дает мячу пройти в ворота. Через 5 минут Андреев, заменивший перед концом первой половины ушедшего с поля Шпаковского, забивает в ворота Ленинграда ответный мяч, а еще через 10 минут Зуб вбивает второй. Счет 2:1 в пользу Харькова. Ленинград играет беспорядочно и безо всякой воли к победе. Темнеет. Игра теряет интерес, и результат кажется установившимся. Однако перед самым концом, на 44-й минуте, Аксенов, используя ошибку Бабкина, вбивает второй мяч, тем самым спасая свою команду от поражения. Конец игры – полная темнота.

Рассматривая три матча, прежде всего хочется остановиться на чрезвычайно характерной особенностях, которая наблюдалась во всех трех командах. Ни одна из команд не представляла собою коллектива с одинаково крепкими линиями нападения, полузащиты и защиты. Так, у Ленинграда довольно удовлетворительная линия нападения, но очень слаба защита и полузащита, за исключением Попова. У Харькова удовлетворительная полузащита и слабое нападение. У Москвы нет ни одной крепкой линии. По отдельности из вратарей наилучшее впечатление оставляет Савинцев, в полузащите Попов, Фомин В. и Леута, в нападении Павлов, Григорьев, Богданов и Бутусов, старательно играющий, но не выдерживающий темпа до конца. Игра остальных посредственна, а некоторых слаба. Совершенно бесцветен в роли правого крайнего Привалов, слаб и беспомощен Зайцев, плохо играл больной Дубинин.

В заключение о судьях. Все трое — Фенонов (1-й день), Ордин (2-й день) и Кауров (3-й день) — решили назначением 11-метровых ударов за попадания мяча в руку. И наоборот — оставляли без наказания грубости в пределах штрафной площадки».

Журнал «ФИС» Москва, 15-25.08.1931.

«ХАРЬКОВ — МОСКВА — 1-1

Москва вышла на поле в ослабленном составе — Филиппов, Пчеликов, Тетерин, Леута, Селин, Дубинин, Богданов, Кривоносов, Исаков, Павлов и Прокофьев. У Харькова — Бабкин, Фомин К., Кладько, Фомин Н., Фомин В., Капустин, Привалов, Шпаковский, Зуб, Паровишников и Андреев. Вначале нападает Харьков, играя быстро, но грубо. Москвичи отвечают тем же. Судья Фенонов пытается пресечь грубость частыми свистками, но безуспешно. На 10-й минуте растерянность Филиппова — и в ворота Москвы попадает первый мяч. Москвичи отвечают нажимом и на 15-й минуте счет становится ничейным. С этого момента грубость стала нетерпимой. Штрафные удары следуют один за другим то в одну, то в другую сторону. Результат грубости сказался на 39-й минуте, когда с поля уносят порвавшего связки Кладько. Тайм кончается счетом 1:1. Вторая половина не менее груба, в чем особенно преуспевают Селин и Фомин К. Играют обе команды в полной мере на физическую силу, забыв о существующей технике. Во время одной из схваток у ворот Харькова вратарь Бабкин ушибает голову и покидает поле. Грубость и в дальнейшем не прекращается. Последние минуты проходят в быстром темпе, но результата не меняют и матч заканчивается ничьей 1:1.

ХАРЬКОВ — ЛЕНИНГРАД — 2-2.

Заключительным аккордом встречи трех городов был матч между Харьковом и Ленинградом. Вся игра идет на стороне Харькова. Счет 1-0 кончается тайм.

Во второй половине картина игры меняется. Нападают южане. На 44-й минуте атака увенчивается успехом, и Аксенов приводит матч к желанному для ленинградцев счету 2-2».

Журнал «Динамо» Ленинград, вересень, 1931.

МОСКВА — ЛЕНИНГРАД — ХАРЬКОВ

(Физкультурный праздник трех городов)

Со 2 по 5 августа в честь десятилетия существования Красного Спортинтерна были проведены в Москве соревнования по футболу и легкой атлетике между крупнейшими физкультурными центрами СССР — Ленинградом, Харьковом и Москвой.

Эстафета футболистов

Перед началом футбольных игр была проведена эстафета футболистов, привлекавшая внимание десятков тысяч зрителей. В результате упорной борьбы пришел к финишу на груди

впереди москвич Прокофьев, отыгравший первое место у харьковчанина Андреева.

На третьем месте оказалась команда Ленинграда.

За участие неосновного состава в эстафете команда Москвы дисквалифицирована.

Москва — Харьков — 1:1

По свистку судьи Финонова (Л-игр) команды выходят на поле в составе: Москва — Филиппов, Пчеликов, Тетерин, Дубинин, Селин, Леута, Прокофьев, Павлов, Исаков, Кривоносов, Богданов.

Харьков — Бабкин, Фомин К., Кладько, Капустин, Фомин В., Фомин Н., Андреев, Паровишников, Зуб, Шпаковский и Привалов.

Матч протекал чрезвычайно живо и интересно.

После упорной борьбы матч окончился со счетом 1:1.

Москва — Ленинград — 6:2

На следующий день играет Москва с Ленинградом. У Москвы тот же состав, лишь Тетерин заменен Соколовым, а Кривоносов — Зайцевым.

Состав Ленинграда: Савицев, Корнилов, Юденич, Гуськов, Батырев, Попов, Аксенов, Елисеев, Бутусов, Мурашов и Григорьев.

Весь первый тайм проводится в исключительно быстром темпе и перемешанной игрой у обоих ворот.

Игра представляет исключительный интерес.

Матч закончился со счетом 6:2.

Харьков — Ленинград — 2:2

Выделяя состав для игры с Харьковом, ленинградцы учли слабые места своей команды и заменили Корнилова и Гуськова — Табуцом и Беляковыми.

Со счетом 2:2 судья Кауров (Москва) заканчивает игру.

В этой игре Харьков имел несомненное преимущество.

Журнал «Динамо» Харків, серпень, 1931.

ЗМАГАННЯ КОЛЕКТИВІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПРОМКООПЕРАЦІЇ
(7-10.08. Москва. Ст. ЦБЧА (це перший турнір, де брали участь команди з України):

1	«Промкооперація» Москва	2	0	0	17- 1	6	12-0
2	«Промкооперація» Ленінград	1	0	1	7- 6	4	6-1
3	«Промкооперація» Харків	0	0	2	1-18	2	-

Промкооперація провела свої прагдніи с участием физкультурников Москвы, Ленинграда и Харькова. Программа прагдніка примерно была взята от встречи трех городов на приз КЮИ. Из футбола найбільший интерес представляла встреча второго дня между Ленинградом и Москвой. Победила Москва со счетом—5:1. Харьков привез команду, составленную из новичков, которые Москве не смогли противостоят и проиграли 12:0, вторую игру (Ленинграду) они также проиграли 1:8.

Журнали «Спартак» Ленінград, 25.08.1931 та «Фізкультурник України» Харків, № 13, 1931.

ОДЕСА — ДАТСЬКИЙ КРЕЙСЕР

В Одесі відбулася зустріч з футболу між датським крейсером «Нільс Юель» та першою збірною Одеси.

Стадіон ім. Х-річчя комсомолу переповнено, оркестри весь час грають позмінно.

Вискочито дві шерехи гравців. Обмінялися вітаннями. Капітан Одеси подає датчанам букет червоних квітів.

Капітан датчан відповідає на вітання, і почалась гра.

Закінчується гра перемогою Одеси—12:3.

Товариські матчі:

?06. Ст. 10-ти річчя комсомолу. Одеса — Команда крейсера «Нільс Юель» Данія — 12-3.

?06: «ХЕМЗ» Харків — «.?» Орехово-Зуєво — 2-7

«Динамо» Харків — «.?» Орехово-Зуєво — 4-1 (1-1).

КИЇВ — СИМФЕРОПІЛЬ.

20, 21 червня залізничники приймали на своєму полі залізничників Симферополя. На віддаленому полі залізничників при дуже малій кількості глядачів (через недостаттє ановсування в перебіг містом 20-УІ) проти гостей виступила з команда залізничників. Матч пройшов до змінилим успіхом. Перший тайм закінчується в нічию.

Під час другої половини гри ініціатива переходить до симферопільців, і, не зважаючи на вперту оборону молодих киян, гості забивають перший м'яч у ворота Києва. Гра закінчується з такими наслідками— 1:0.

Склад команди Симферополя такий: Івлісн, Іронін, Самопліков, Чіков, Шефер, Дем'яненко, Зекін Н., Прудніков, Красовський, Нішов, Зекін А. Під час гри було кілька випадків брутального поводження гравців. Нішов з поля киян Шикін. Судив гру Троїлін (Симферопіль).

21.V 1931 р. дощ, що був о 7 год, примусив організаторів матчу почати його, спізнившись на годину. Проти гостей виступила перша команда залізничників, але не в своєму основному складі. Не було Брікса, і в наладі — т Мокротоварова. Кияни виходять у складі 10 чел.: Ямкового, Весевска, Тимофіїва, Фенцеля, Долгова, Шатка, Правоторова, Балакіна, Головинського, Шикіна. II грач — Солін — почав гру,

спізнившись. На першій же хвилині — у сітці гостей перший м'яч, на що гості відповідають матиском на киянські ворота 3 за 10—15 хв. Ямковий пропускає м'яча. Наслідки — 1:1. Кияни провадять ще три м'яті (одного з них забиває Балакін, що був у становищі «ов сайта». (Суддя цього не помічає). Наслідки першої половини—4:1.

Під час перерви на стадіоні відбувся мітинг протесту проти брутального вчинку германської поліції — заборони берлінської робітничої спартакіади. Виступають від Райпрофсожу тов. Бєко, від гостей—тов. Гепкін, від киянських залізничників — Буєнтіл. Проти вчинків німецької влади ухвалюють резолюцію, що впливає дії соціально-демократичної зграї. Після мітингу фізкультурники — залізничники розповсюджують серед глядачів листівки на користь фонду Червоного Спортінтерну.

Друга половина гри нічого нового не дає. Симферопільці, не зважаючи на заміну двох гравців, не можуть взяти ініціативу гри. Кияни провадять ще два м'яті. Рахунок — 6:1, це є чергова перемога Києва над кволим супротивником; так фіксує гру суддя Швеоп (Київ), що, до речі провів гру дуже мляво.

Газета «Фізична культура» Київ, 27.06.1931.

«ОРИХОВЦІ В ХАРКОВІ.

Футбольна команда Оріхово-Зуєво, що гостює в Харкові, першу гру зіграла із збірною заводу ХЕМЗ. В складі ХЕМЗу багато кращих гравців Харкова і, не зважаючи на те, оріховці легко обіграли ХЕМЗ, посявши уже перших 15 хвилин гри два ноль на свою користь. ХЕМЗ ще завдав належного і можливого опору і поспіль пропускав м'яті, зумівши на 7 відповісти, тільки двома.

Перевага гостей — швидка й легка передача м'яча. Хемзівці грали кепсько, опріч Привалова, Шведова й Бема, що добре й серйозно поставилися до гри.

Друга гра футбольної команди Орехово-Зуєво з першим колективом «Динамо» була набагато цікавіша за першу гру (в ХЕМЗом). Перші 25 хвилин матчу проходять в напруженій боротьбі і в безперестанному нападі обох команд. Перевага будьякої сторони не почувається, доки Шпаковський, перейнявши пас Старусева, проводить перший м'яч. До цього м'яча, відзначаємо, динамівці не зуміли

використати два штрафні удари. Наприкінці першої половини гри орехівці відквітують м'яч з 11-метровки. З обліком 1-1 закінчується перший хавтайм.

В другій половині, починаючи з 10 хвилини гри, позначається цілковита перевага «Динамо», що проводить вряд три м'ячі.

Загальний облік 4-1 на користь Харкова. «Динамо» до гри поставилося серйозно, грало добре й домоглося перемоги».

Газета «Пролетарій» Харків, 24.06.1931.

20.06. Ст. «Динамо». «Динамо-2» Ростов-на-Дону – Миколаїв – 5-1.

22.06. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону – Миколаїв – 5-0.

«В виду прошедшего большого ливня, испортившего поле, назначенный на 21 июня футбольный матч Николаев-Динамо 1-ая переносится на 22 июня. Начало матча ровно в 18 часов.

Вчера николаевцы играли со 2-й командой Динамо. Матч закончился поражением гостей. Счет 5-1».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 22.06.1931.

23.06. Київ-2 – ЗСФРР – 3-6.

24.06. Київ – ЗСФРР – 3-2.

26.06. «Динамо» Київ – ЗСФРР 3-0.

28.06. Ст. 10-ти річчя комсомолу. Одеса-2 – ЗСФРР – 1-1.

29.06. Ст. 10-ти річчя комсомолу. Одеса – ЗСФРР – 0-1.

«ЗАКАВКАЗЗЯ — В ОДЕСІ.

28 та 29 червня ц. р. в м.

Одесі перебували футболісти Закавказзя. В перший день матч між Закавказзям та другою збірною Одеси на стадіоні «Десятиріччя ЛКСМ» зібралося багато глядачів.

Зразу з перших ударів відчувається, що Закавказзя досить міцний колектив, який добре вміє розпасувати й швидко передавати м'яча, але за весь час гри цього не показує.

Друга збірна Одеси—молодий колектив, вперше виступає в такій серйозній зустрічі, але, не вважаючи на все це, виправдує себе. В першому таймі на 13-й хвилині безнаслідкове пенальті, а далі через 3 хвилини—гол Одесі. На 43 хв. теж безнаслідкове пенальті Закавказзю, але на 27 хвилині другого тайму—гол.

Огже, рахунок першого матчу 1:1. На другий день команда Закавказзя зустрінулася з першою збірною Одеси. Склад Закавказзя трохи поновлений. З початку Одеса грає краще, має добрі моменти, але не може їх використати, через незіграність. Далі гра переходить на бік Закавказзя, яке грає міцніше, ніж першого дня. Наприкінці (37 хв.) другого тайму Закавказзя забиває гол Одесі, чим і дістає перемогу, — рахунок матчу 1:0 на користь Закавказзя».

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 14, 1931.

КИЇВ 2 ЗБІРНА—ЗБІРНА ЗАКАВКАЗЗЯ.

1 день гри — 23-VI 1931 р.

22-VI приїхала до Києва збірна футбольна команда Закавказзя. Говорять про те зацікавлення, яке викликала ця зустріч, не доводиться, бо гості в цьому сезоні мають кілька перемог над киянськими командами.

Радіом оголошують склад команд. Список судді Лавици — і на полі виступають команда Закавказзя і 2 збірні Києва. Команди вітають одна одну, капітан команди Києва дає квитки гостям. Далі традиційна «фізкультура» і о 7 год. 45 хв. починається гра. Перші хвилини гри нічого особливого не дають, гравці випчають один одного, на 6 хв. лівий півсередній Києва Вавилов з віддалі один — півтора метра від воріт супротивника пускає м'яч вище воріт. Потроху гості переносять гру на бік Києва і на 20 хвилинні їм щастить забити першого м'яча Києву. Через 10—15 хв., добре використавши помилку захисту Києва, вони забивають другий м'яч Києву. Темп гри зм'якшив, то біля одних, то біля інших воріт. Нарешті за 3 хв. до кінця першої половини гри штрафний удар Закавказзю 5-е Короткий і м'яч, торкаючись гравця, летить до воріт. Рахунок 2:1 закінчується 1 тайм.

Закавказзя перегрупує сили і починається в швидкому темпі 2 половина гри. Закавказзя має успіх на 4 хв.; через помилку воротаря Києва (не був на місці біля воріт) 3 гол — у сітці Києва. Кияни починають наступ і Вавилов робить рахунок 3:2.

М'яч з центру і Закавказзя знову підходить до воріт Києва; розгублений Андрухович, підмавний м'яча, кидає його просто в ноги супротивника і той забиває 4 гол Києву. Темп гри не змінюється, енергійно працює ліве крило Києва — Короткий, Короткий і центр—Сопін. На 25 хв. Сопін пускає м'яч в куток воріт супротивника. Рахунок—4:3.

Аналогічно до 4 голу, тобто просто з центру, Закавказзя підводить м'яч до воріт Києва і забиває п'ятого м'яча. Багато цікавих моментів і комбінацій дає друга половина гри. Гості, маючи в команді багато хороших гравців, особливо напад, не раз ставлять під загрозу ворота Києва, але оборонці Києва — Денисов і Свиридовський, що добре грають, притримують становище. Все таке під кінець гри Кияни дістають 6 гол. Наслідки гри—6:3 на користь гостей.

У звітній грі треба відзначити в киян Денисова, Свиридовського, Юкельзона, Сопіна, Короткого і Короткіна, що виступав у новому «жакеті» на правому краю.

У гостей міцна, добре тренована команда. Склад її такий: Іконников, Чернишов, Пачулія, Каліпін, Жарданія, Семеніст, Алікін, Туркін, Самов, Асломанов і Пастухов.

Газета «Фізична культура» Київ, 27.06.1931.

**2. ДЕНЬ ГРИ. 24/VI 1931 Р.
КИЇВ, 1 ЗБІРНА—ЗБАВКАЗКАЗКА.**

24 червня проти гостей, що помітно підсилили свій склад (з нових гравців), виступила 1. збірна Києва, яка виступила в такому ж складі при розіграші першості УСРР 31 року в м. Харкові. Замість Шульця грав Короткий.

Вибір воріт. Закавказці грають першу половину проти осянці. М'яч переходить то до тих, то до тих воріт. На 23 хв натиском київських захисників Закавказці Печулія (чужою грою) забиває м'яч воротареві. М'яч поволі котиться коло воротаря, що вибіг з воріт і перший гол Закавказців від свого ж гравця. Закавказці з усіх сил намагаються зрівняти рахунок, але сильний захист напівзахисту Києва не пропускає ні одного моменту, відхиляючи м'яча до воріт супротивника.

На 37 хв. Садовський, що перебуває за 2 метри від воріт гостей, одержав м'яча від Короткого, «мак», наслідком 1:0 і закінчується 1. тайм.

Під час 2. половини гри гості міняють гравців. Новий правий крайній. На 5. хв. суддя фіксує «пенальті» Києву. Наступає ринучий момент, бо пропустили Ільковському цього м'яча—це означає наблизитись до нічного або до протрашу. 11-метровий удар—і ласті кидають м'яча прямо на воротаря. Ільковський спокійно ловить м'яча, і від сильного удару м'яч іде до кутка. Закавказці весь час тиснуть київ до їх голу і на 10 хв. їм щастить зрівняти рахунок

1:1 ударом м'яча в куток воріт Києва. Цілий ряд моментів і позицій, що характеризують якість і силу обох команд але все ж київ тиснуть своїми передовими, міняють місця Вавілов, Садовський, гра іде якоюсь рівнішою, почувається невпевненість Садовського на своєму основному місці лівого напівсереднього. На 29 хв. Малхасов б'є сильним ударом м'яч у куток воріт гостей, гарним кидком у ворота Закавказців. Саломін відхиляє м'яч у поле, але Вавілов, що вчасно підбіг, робить рахунок 2:1.

та Орехова м'яча. Гра закінчується в рахунок 1:1. Слід відзначити основну хибу дніпропетровської команди — це цікавита відсутність ударів по воротах та кволе орієнтування на штрафній площині.

Слід збірній команді регулярно тренуватися та виробляти удари по воротах.

Орехово - Зуєво являє собою з'єднали та дружний колектив. Особливо треба відзначити лінію захисту.

Дніпропетровське одержало запрошення прийхати для матчів до Орехово-Зуєва.

ЯКІ КОМАНДИ З ІНШИХ МІСТ ПРИДУТЬ ДО ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО.

Протягом липня та серпня місяців до Дніпропетровського придуть футбольні команди таких міст: Харків (збірна), Ростов на-Дону (збірна), Закавказзя (збірна), Сталіно (збірна), Кадівка (металісти), Одеса (збірна), Москва (збірна), Ленінград (збірна), Твер (збірна), Саратов (збірна).

ФУТБОЛ В ІНШИХ МІСТАХ.

Матч Київ (збірна), Закавказзя (збірна), закінчився перемогою Києва 3:2, Харків (ХПЗ), Сталіно (збірна) в нічню 2:2.

Харків (ГЕЗ) — Орехово - Зуєво — наслідки 7:1 на користь Орехово - Зуєва, Харків (Динамо) — Орехово-Зуєво — 4:3 на користь Харкова.

Газета «Фізична культура» Київ,
27.06.1931.

?07. «Динамо» Харків — «Динамо» Ростов-на-Дону — 0-2.

«ДРУГА ПЕРЕМОГА РОСТОВА.

Молода енергійна футбольна команда ростовського «Динамо» одержала перемогу і в другій грі в Харкові з «Динамо». Наслідок — 2-0».

Газета «Пролетарій» Харків, 10.07.1931.

«РОСТОВСКИЕ ДИНАМОВЦЫ В ХАРЬКОВЕ.

1-а футбольная команда «Динамо» успешно выступала в Харькове. Ростовцы выиграли у команды «Холодной Горы» 4-1, у харьковского «Динамо» 2-0».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 9.07.1931.

10.07. «Водтран» Одеса — Команда німецького пароплаву — 3-2.

«Бюро фізкультури Одеського райкомводу 10-го липня провадило інтернаціональну футбольну зустріч між командами Водтрана та моряками німецького пароплава.

Змагання закінчилося перемогою Водтрана з рахунком 3-2.

Після матчу відбувся мітинг під гаслом протесту проти заборони Берлінської Спартакіади».

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 17, 1931.

?07. Дніпропетровськ — Орехово-Зуєво — 1-1.

«ОРИХОВО-ЗУЄВО — ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ.

У Дніпропетровському відбувся найцікавіший у сезоні футбольний матч між збірними командами Орехово-Зуєва та Дніпропетровського. Матч зібрав 7000 глядачів. Минулого сезону Орехово-Зуєво виграло у Дніпропетровське з рахунком 6-4.

Цього року матч закінчився з рахунком 1-1».

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 15-16, 1931.

«19 та 20 липня, у паркові «Фізкультури й відпочинку», відбулися міжміські футбол-зустрічі Баку-Дніпропетровського. У перший день проти гостей виступила міська команда будівельників, що виграла матч на свою користь 2-0.

Гра другого дня закінчилася великою поразкою гостей 10-0 на користь металістів (Амур). Команда будівельників Баку молода, виробнича команда. Її хиби – відсутність колективної гри, зв'язку між нападом та захистом, а також недодержання граками місць. У гостей дуже слабкий голкіпер. У бакінців є темп, швидкість руху, чого дніпропетровські команди не завжди мають».

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпропетровськ, 23.07.1931.

«ГРАЄ ЗБІРНА КРИМУ.

27 і 28 липня на стадіоні «Динамо» грає збірна Криму, що приїхала до Харкова. Першим днем проти гостей в своєму повному складі виступає збірна залізничників. 28 липня Крим грає з першим колективом «Динамо»».

Газета «Пролетарій» Харків, 26.07.1931.

«ПЕРЕМОГА КРИМЧАН.

Збірна кримських футболістів, що приїхала до нас у Харків, складається, переважно, з симферопільців. Їхній виступ проти залізничників хоч і увітчала перемога з добрими наслідками 6-3, але особливого враження він не справив. Провінційльна, молода команда, яка щоправда, - безумовно дещо обіцяє».

Газета «Пролетарій» Харків, 26.07.1931.

РОСТОВ—ХПЗ

19-го липня на стадіоні ХПЗ відбувся футбольний матч між збіркою к-дою Ростова і харківською к-дою ХПЗ.

Харківські глядачі й футболісти в особі збіркою Ростова передбачали побачити міцного супротивника і серйозно готувалися до цієї зустрічі. Цілковито зрозуміло, бо ростовська к-да «Динамо» виграла у харківської к-ди «Динамо» з рахунком 2:0.

Не завжди, правда, наслідки матчів можуть служити показником, але в матчі Динамо—Ростов—Динамо—Харків ростовська к-да Динамо показала, взагалі чудову високо-класову гру. Проте, як виявилось, збірка к-да Ростова приїхала без динамізму, бо ростовці—динамовці зараз грають на Кавказі в розгрі першості ліній Динамо і, безперечно, на цей раз ростовська к-да не була міцним супротивником.

Команда ХПЗ, що грала в цьому матчі дуже гарно, легко справилася в ростовською збіркою забивши 3 красивих м'яча. Потрібно відзначити чудову гру молодих гравців ХПЗ:

к-дою Харкова. Дня чудово забиті м'ячі належать лівою крайньому тов. Певанеру. Неможливо не сказати про значну допомогу, що їй вони мали від старих досвідчених гравців т. т. Натарава й Кротова.

Взагалі к-да ХПЗ грала дружно, а натиском, що і стало запорукою перемоги. Треба звернути серйозну увагу на гравця ХПЗ т. Сергієнка. Завжди невтомний, скрізь устигаючи т. Сеогієнко, як центральний нападчий, є безперечно гарний гравець, але по жаль він має ряд хиб, одна з яких не обміркована передача м'ячем, од чого терпить команда. Часті густо можна бачити «непотрібні удари». Тов. Сергієнко основний гравець П-ї збіркою к-ди Харкова.

Організація ХПЗ має в особі тов. Кротова досвідченого спеціаліста в футболі, що мусить серйозно зайнятися остаточною обробкою т. Сергієнка, що може стати чудовим гравцем, як центрального півзахисту к-ди ХПЗ, так і другої збіркою Харкова.

Глядач.

Газета «ГПО» Харків, 26.07 та 9.08.1931.

27.08: «ХПЗ» Харків – «КОР» Москва – 1-3,

Залізничники Харків – «КОР» Москва – 1-2.

«Цими днями у Харкові гостювала одна з найкращих московських команд КОР (залізничники). Корівці привезли не сильний склад і все ж, не зважаючи на відсутність своїх найкращих сил, їм пощастило показати хорошу гру. Кор зіграв два матчі. Першого дня проти корівців виступив перший колектив ХПЗ. Упертий опір ХПЗ був однак недостатній і ХПЗ програв корівцям матч з наслідками 3-1. Гра другого дня – Кор – харківський заліз. – проходила у напруженій боротьбі, що дала наслідки тільки у другій половині матчу. Рахунок 2-1 на користь Коровів».

Газета «Пролетарій» Харків, 16.08.1931.

07.08. Дніпропетровськ – «Харчосмак» Москва – 5-3.

«МОСКВА (ХАРЧОСМАК) – ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ (ПЕРША ЗБІРНА).

7 серпня на стадіоні парку ЧСІ відбувся матч поміж футбольними командами Москви (Харчосмак) та Дніпропетровського (збірна); на цей матч зібралося близько 15000 чоловіка. Рахунок першої половини 3-1 на користь дніпропетровців. Друга половина гри йде жава; дніпропетровці тиснуть на ворота Москви, вбиваючи 2 м'ячі. Москва вбиває Дніпропетровському теж 2 гола, зівши рахунок до 5-3 на користь Дніпропетровського. Дніпропетровська команда складалася з самого «молодняка». Москва грала дуже грубо, ігнорувала зауваження судді».

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 18, 1931.

Матч чи сміховище КРИМ—ХАРКІВ

Перший день змагань з футболу між зб. к-дою Криму та збіркою харківських залізничників не мав особливого інтересу. Команда Криму, що володіє гарним темпом, досить допильною грою щодо комбінацій, довгими передачами і до того ж точними передачами, більш ніж легко справилася з харківськими залізничниками, закінчивши перший тайм 5:0 і з рахунком 6:3 всю гру.

Харківські залізничники крім того, що грали майже цілий перший тайм у складі 10 чоловік (немає неперозорядності, чи щось інше) грали на рідкість кепсько. Важко було визнати завжди напористу дружню команду. Другий тайм після деякої перестанови, залізничники, хоча й не показали гарної гри, але у всякі разі дали можливість показати нападцям досить гарних гравців а особі т. т. Буба та Андреева.

Матч судив досить посередньо і мало рухливо кримський суддя тов. Шевченко.

Другого дня приїшло значно більше глядачів, бо матч Криму з Динамо безперечно мав великий спортивний інтерес.

Команда Динамо виступала в складі: Безпирхов, Кладько, Фомін К., Фомін Н., Фомін В., Місєв, Привалов, Шаповальський, Мищенко, Вакуленко, Закутський. На сьогодні це найкраще, що могло виставити Динамо.

Наявність у цьому складі 7-ми чоловік збірників Харкова давалося би забезпечувало перемогу Динамо над Кримом, але... всуцерь нашого сподівання перший тайм відбувся в напруженій боротьбі біля воріт, як не дивно, Динамо.

У перші хвилини, правда, був момент у воріт Криму, коли наслідок повинен був виявитися, але пробити м'яч динамівцям не пощастило і до кінця тайму м'яч увесь час був на поле Криму.

Матч судив харківський суддя т. Коровченко, що припустив чимало штрафних ударів у бік супро-

тивника. Були випадки, коли сама команда, що провинилася, розтошовувалася для прийняття штрафного удару, але тов. Коровченко чомусь то давав штраф супротивній стороні, що безперечно не могло не нервувати гравців і взагалі не могло не нервувати, коли можна так висловитись, самого матчу.

Другий тайм відбувався в умовах безупинних непорозуміння. Цей тайм поставив рекорд з приводів з поля гравців. Один за одним вносив суддя з поля т. т. Фомін Н., Фомін К., Кладько і двох захисників Кримської команди (зібав не цікавий матч двох республік!).

За що ж виводили з поля гравців? Як казали, гравці були виведені з поля за розмови. Цікаво те, що суддя т. Коровченко за розмови на полі виводить гравців відповідальніших матчів уже не перший раз (метода на аматора) Невже важко придумати було щось інше?

Безперечно, матч перетворився в якість сміховище, хоча глядачі не тільки сміялися, але й були обурені (як кому подобалося). Команда Динамо, залишившись у складі 8 чоловік (кримчани тоді ще було одиннадцять), одержала блискучу перемогу з рахунком 2:0. Перемога не легка, перемога почесна, але чи можна ставити в таке становище команду. Цеж цілковита безвідповідальність.

Треба кому слід подумати над цим і раз назавжди вирішити питання про відповідальність суддів за судейство, тин більш, що це вже не перший раз.

Щоого дня кримчани, видимо, теж тероризовані суддею, в другому таймі не змогли проти 8 динамівців не тільки дістати успіху, але навіть встояти проти порідіх лав Динамо...

Треба сподіватись, що цей інцидент обговорять відповідні органи і висвітлять у пресі для ознайомлення зацікавлених фізкультурних кіл.

Аматор.

МОСКВА — ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ.

(Харчосман).

Учора в парковій фізкультури та відпочинку відбувся футбольний матч поміж командами харчовиків Москви та Наявність в складі команди Москви відомих гравців т.т. Ісакова, Малахова та інших викликала великий спортивний інтерес глядачів.

Спочатку матчу ініціативу бере Москва, й на 6. хвилині в сітці дніпропетровців перший гол. Харчовики Дніпропетровського жваво відбивають атаки супротивника. Москвичи частогусто грають грубально. Наприкінці першого хавтайма Дніпропетровсько зриває рахунок. Перша половина гри закінчується в рахунок 1:1.

У другому хавтаймі гра ведеться нерівно. Насідає Москва, але без наслідків. Дніпропетровський захист розбиває всі комбінації Москви. Декілька невдалих промахів полузахиста, й в воротах Дніпропетровськ. другий гол. Через декілька хвилин суддя фіксує «пенальті» дніпропетровцям з якого забивають третій гол. Втопленість гравців Дніпропетровського дає змогу москвичам забити в ворота ще два голи. У свою чергу дніпропетровці забивають ще два голи, й на цьому закінчується гра з загальним рахунком 6:3 на користь Москви.

Треба відзначити гарну колективну гру нападу Москви, але т. Ісаков не виправдав надій, що їх покладали дніпропетровці (почувалась млявість, відставання від нападу). Зовсім слабу гру показав воротар Москви.

Дніпропетровці грали колективно, але бракувало дружності та пасовки.

Зовсім слабо реагував на грубальну гру Москви суддя.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ — СЕРПУХОВ.

Учора збірна Дніпропетровського дістала цілком заслужену перемогу. Значна перевага дніпропетровців не є незрозумілою або несподіваною. Це є планово розроблена та технічно оформлена перемога. Точна розтасовка форвардів, цілковита зіграність півзахисту, бездоганна точність беків і голкіпера стали міцною опорою перемог.

«Ворог» безумовно намагався використати найменші можливості добитися воріт Дніпропетровського. Проте, значна перевага у грі нашої команди швидко примусила серпухівців вилити куре на захист, намагаючись тільки розробити окремі моменти, щоб вбити м'яча у ворота.

Треба чітко відзначити, що наша збірна команда є тактично цілком оформлена і технічно гарно оснащена команда. Цим і пояснюється наслідки останніх ігор у Харкові.

Форварти показали зразки оглядної розтасовки на чолі з центром Крижаневим. У півзахисті різко відзначився, як класний гравець, що приніс своєю грою величезну користь команді тов. Бавмер — підземний інженер «Дніпросталі». Незнання мови не заважало загальному розумінню єдиної мети і злочинності з рештою команди. Гра показала, що на Україні дніпропетровська команда значно висунулась, і наприкінці сезону можна сподіватись відповідних наслідків. Справа громадських та професійних організацій віддати відповідну увагу політичному та моральному вихованню гравців, що відіграє не малу роль в дальших успіхах команди.

Гра закінчилась із рахунком 7:1 (3:1 перший хавтайм) на користь Дніпропетровського.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпропетровськ, 7.08.1931.

1-й день Серпухов—Київ МРПС 1.

В перший день 11 серпня проти гостей виступала і збірна професіонал. Відсутнім був лише один центр-напад — Гончаренко, якого замінив тов. Каберський.

Зараз же після свистка судді княин переводять гру на бік гостей і на 5-й хвилині Соїн проводить і м'яч у ворота серпухівців. Гості не розгублюються і в свою чергу старанно грають, більше орієнтуючись на світ правий бік. Значна хибка гостей є те, що напад не б'є по воротах і тому без ліжких наслідків.

На 25 хвилині Соїн різким ударом проводить 2-й м'яч у сітку гостей. Гра дуже млява, без ніяких темпів, погано грають як: княин, так і гості. І лише на 39-й хвилині гості скористалися з мажка Весенєва, дають одвітний гол Києву і цим закінчується 1-ша половина гри.

2 половина відзначається енергійним нападом гостей, що протягом 25—30

хвилин сидить у воріт Києва, але знову чомусь не видно ударів по воротах, звідки ж буці наслідком?

Не допомагає гостям і те, що захист Києва слабкий. Гра й на цей раз не цікава, млява, що й свідчить про слабкість обох команд.

Лише за 5—6 хвилин до кінця гри, Правосерову вдається провести 3-й гол у ворота серпухівців. Наслідки (3:1) — з перемогою Києва.

У звітній грі гостей слід відмітити гарний центр півзахисту і поталого воротаря. У княин погано грала вся к-да, як винятком Поталова і Соїна.

Гру проводив не без помилок київський суддя Карлов.

Склад команди серпухівців: Іванов, Блахін, Голіков, Захаров, Юдин, Романчиків, Макушин, Колупнік, Токаєв і Жилкін.

Склад к-ди МРПС 1: Поталов, Тимофєєв, Весенєв, Фендель, Юкельзон, Долгов, Правосеров, Короткий, Каберський, Соїн і Короніков. С. Х—ц.

Газета «Фізична культура» Київ, 23.08.1931.

2. день—Серпухов—Київ—„Динамо“

Гості в цей день замінили гравців на лівому боці — замість Житинця і Токаєва, що грали в 1-й день став зграю Сахаров і напівсередній Житинця.

Склад динамівців був такий: Іцьковський, Свиридовський, Денісов, Морачинський, Тютчев, Бланк, Сидіня, Піонтковський, Шульц, Садовський і Печеній.

І половина відзначається невдачею і неапористістю гри обох команд. Гості грають жвавіше ніж в перший день з більшою енергією, м'яч весь час кидають то до одних, то до других воріт і лише за 1 хвилину до кінця гри Печеній з подачі Піонтковського забиває першого м'яча в сітку гостей. Рахунок 1:0 закінчується 1-ша половина.

Другий тайм. Динамівці ведуть атаку енергійно, а стомлені захист гостей не може вибрати ні як слід. Внаслідок — один за одним за якусь 20 хвилин гри у сітці гостей було 5 м'ячів.

Але динамівці на цьому не задоволялися і продовжують напад на захист гостей. доки лівий захисник Серпухова з пошкодженою ногою не залишає поля.

Дуже погано грав воротар гостей і тому на 28 і 34 хвилини Піонтковський, а за ним і Садовський, забивають по одному м'ячу.

На 26 хвилині Печеній б'є «пенальті», але м'яч йде на воротаря.

Під кінець гри рівніша і ведеться по більшості в центрі поля. За хвилину до кінця Печеній, пошкодженим собі ногою, залишає поле.

Фінальним описком судді закінчується гра. Перемога на боці динамівців з рахунком 8:0. З динамівців гарно грає Денісов у ролі центра пізахисту і в нападі — Печеній та Шульц. З гостей дуже слабкий воротар, краще трохи міцні б'є нападу і центр пізахисту.

Судити гру Ліфшиць.

С. Х—х.

Газета «Фізична культура» Київ, 23.08.1931.

13.08. «КРЕЗ» Київ — Нафтовий інститут, Баку — 4-2.

До Києва приїжджала на два дні (13 та 14) футбольна команда Нафтового Інституту Баку.

В перший день проти гостей грає команда заводу КРЕЗ. В цій команді є чимало сильних гравців, що виступали за 1 к-ду залізничників і збірну профспілок.

Ця ж сама команда перемогла в розіграшах на першості виробничих к-д 1930 р. в Києві.

Матч закінчується рахунком 4:2 на користь КРЕЗ'у.

Наслідки і сама гра доказала, що к-да має право претендувати на перше

місце в виробничих розіграшах 1931 року.

Судити гру Швецов.

На 2-й день проти Баку виступала 1 к-да «Динамо» і, не дивлячись на перевагу її, гра весь час була у воріт Баку. К-да «Динамо» виграла матч з досить скромним рахунком 3:0.

Слід відмітити гарну гру воротаря гостей — Макагонова.

Склад команди Баку: Макагонов, Байталов, Аллахвердов, Саркисов, Андріасов, Емельянов, Семенстий, Корнов, Астиев і Бременко.

Судити гру княгині Сиромятников

Газета «Фізична культура» Київ, 23.08.1931.

19.08. Дніпропетровськ — Збірна робітничого союзу Німеччини — 6-1.

20.08. Харків — Збірна робітничого союзу Німеччини — 5-0.

Галло! Галло! Галло!

Сьогодні на стадіоні ім. Червоного Спортінтерну відбудеться

МІЖНАРОДНИЙ ФУТБОЛ-МАТЧ

між командами

Німеччини і Дніпропетровського.

Від Дніпропетровського в матчі візьме участь 1-ша збірна Дніпропетровського в такому складі: Гутарев, Белов, Александровський, Гребер, Баумер, Старостін, Гнездов, Лайно, Кривошеев Л., Кривошеев В., Забуга.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпропетровськ, 19.08.1931.

«...Намічено остаточно склад збірної Харкова, що грає проти Німеччини 20 серпня. У складі воротарі — Бабкін, (Циркуненко); оборона Кладько й Пономаренко, (Кирилов); у півобороні: Капустін, Фомін Мик. та Ус; в запасі Місєвра. У лінії нападу: Костилов Вас., Зуб, Хрусьов, Паравишніков та Авдєєв, в запасі Лесной та Слепов ...».

Газета «Харківський пролетарій» Харків, 19.08.1931.

Сьогодні на стадіоні ХПЗ спортсмени Німеччини

Збірна робітничого футбольна команда Німеччини через злину календарів матчів, що їх вона грає в Україні, грає в Харкові на стадіоні Металіст не 22-го серпня, як передбачалося, а 20.

Матч харків'ян з командою Німеччини має великий інтерес, бо команда Німеччини успішно виступала в ряді міст України.

Харківські гравці-футболісти — т.т. Фомін В., Фомін К., Привалов та Шпаковський не введені до складу команди, бо 20-го серпня вони грають у Москві в складі збірної СРСР в матчі зі збірною національною командою Туреччини.

Приїжджає національна футбольна к-да Туреччини

Збірна національна команда Туреччини по закінченню матчів у Москві і Ленінграді приїжджає до Харкова і грає 1-й матч зі збірною Харкова. Матч відбудеться на стадіоні «Динамо» 28 серпня.

Газета «ГПО» Харків, 20.08.1931.

НІМЕЧЧИНА—ХАРКІВ

Давно вже не бачив найбільший харківський стадіон ХПЗ такої великої галасливості. Суцільними лавами, безперервним потоком сунули робітники по закінченні робіт на стадіон, де мав відбутися матч з німецькими спортсменами. Щохвилини трамваї підвозять нові і нові тисячі глядачів.

Стадіон переповнений. Шість годин. На трибунах тов. Бунчук—відповідальний секретар Харківської Міської ради Фізкультури. Він вітає німецьких гостей. Більшовицький привіт від імені 20-ти тисячного колективу робітників ХПЗ передає спортсменам Німеччини тов. Новіков.

Тов. Лінке передає харківчанам палке вітання від Комуністичної партії Німеччини та від Червоних фронтовиків.

Серчок. На поле вибігають команди. Починається гра. 30-тисячний натовп напружено стоїть за кожним рухом гравців.

Тов. БАБКІН вратарь харківчан під час матчу Харків—Німеччина передає букет троянд Німецькій команді

Сильним натиском та вибією розпасовкою харківчани забивають перший гол у ворота німців в першій половині. Харківчани весь час сидять на воротах німців, посилюючи один за другим м'ячі у ворота, але без наслідків. Німецький захист і голкіпер не дають змоги забити гол.

Кінець першого тайму. Німецький напад доходить до воріт Харкова. Ось німці відхиляють перший гол, але харківчанин Вабкін красиво бере м'яч. Гра знову у воріт німців.

У другому таймі Харківська команда знову на початку гри забиває другий гол німцям. На десятій хвилині з штрафної лінії Фомін М. забиває третій гол. За кілька хвилин харківський напад гарною розпасовкою проводить м'яч до воріт гостей і Паровишніков забиває їм четвертий гол.

За п'ятнадцять хвилин до закінчення матчу харківчани забивають гостям ще два голи.

Матч закінчується з рахунком—6:0.

Харківська команда грає гарно, дружно і витримано, хоча і складалася в більшості з молодняка.

Гарно грали матч німецький захист і голкіпер з харківських гравців Вабкін (вратарь), Фомін та Паровишніков.

Газета «ГПО» Харків, 29.08.1931.

МАТЧ ХАРК. В — НІМЕЧЧИНА 6 : 0

Загули гудки заводів. Лавами сунули робітники з роботи на стадіон—пазовізнаго. До стадіону трамваї підвозять сотні людей. Різно о шостій, голова харківської ради фізкультури тов. БУН-ЧУК, з трибуни, на полі, — вітає німецьких гостей.

Робітники ХПЗ тов. НОВІКОВ передає німецьким спортсменам більшовицький привіт від двадцятитисячного колективу робітників ХПЗ. Тов. ЛІН-КЕ передає харківчанам палке вітання від німецької компартії та червоних спортсменів Німеччини.

Свисток судді. Команди вибігають на поле.

З першої половини, сильним натиском та гарною розпасовкою, харківчани провадять у ворота німців ПЕРШИЙ ГОЛ. Серед публіки відчувається велике напруження. Весь час харківчани сидять на воротах німців та один за одним посилюють м'ячі, але безрезультатно. Захист німців та гарний голкіпер не дають змоги забити гола.

В кінці першого тайму німецький напад проривом підходить до воріт Харкова, але здається, що німці перший гол відхиляють але харківський голкіпер Бабкін — добре бере м'яч і гра знову переходить до воріт німців. За кілька хвилин до кінця першого тай-

му німці беруть ініціативу та добре провадять м'яч. Але знов невдало. Захист Харкова дає міцну відсіч.

У другому таймі знову на першій хвилині харківська команда дає німецьким ДРУГИЙ ГОЛ.

Другий тайм починається жвавіше. На десятій хвилині з штрафної лінії Фомін Н. забиває ТРЕТІЙ ГОЛ. Знову харківчани натискають і за десять хвилин добре розпасувавши м'яч хрестовний напад приводить його до воріт гостей, і Паровишніков забиває ЧЕТВЕРТИЙ ГОЛ.

Харківчани один за одним надсилають ще кілька м'ячів, але німецький голкіпер добре приймає ці м'ячі. Глядачі, входячи в азарт забувають про те, що треба додержуватися порядку і в кінці другого тайму вся публіка рушає від бар'єрів до риси поля.

За п'ятнадцять хвилин до кінця харківчани дають німцям П'ЯТИЙ ГОЛ та за десять хвилин правий край—Літосей дає німцям ШОСТИЙ та останній гол.

Матч закінчується з рахунком 6:0. Харківська команда, в якій більшість була молодняки добре і дружно вело весь час гру.

Слід відзначити гарну гру німецького захисту і голкіпера та харківських гравців Фоміна Н., Паровишнікова та Бабкіна.

А. Б. К.

Газета «Комсомолец України» Харків, 22.08.1931.

ФУТБОЛ СУХУМ—ЛУГАНСЬКЕ

21 й 22 серпня відбувалася товариська зустріч сухумських водників з Луганською командою Фінбанку.

Гра почалася із значною перевагою Сухуму, який безупинно атакує ворота Луганського, але захист в особі тов. Бубнова чітко ліквідує всі спроби Сухуму.

Напад Луганського поступово бере ініціативу до своїх рук і до кінця тайму подає у ворота Сухуму 2 м'ячі. Перший тайм закінчується 2:0 на користь Фінбанку.

За другого тайму Сухум змінює свою тактику, і з гарного подання правого краю лівий інсайд сильним шотом подає м'яча у ворота Луганського. Трійка нападу не розгубилась, і з лівого краю від Дехтярьова подається м'яча, третього за рахунком, знов у ворота Сухуму.

Кінець тайму не дає жодного покращання, і гра закінчується 3:1 на користь Фінбанку. Треба відзначити чудову гру від Сухуму воротаря й захисту. Від луганчан визначався лівий край — Дехтярьов, із захисту — Бубнов. На другий день сухумці зводять гру на свою користь 2:1. Загальний рахунок за обидва дні 4:3 на користь Фінбанку. Судив Стрижевський. Луганське **Ф. К.**

СКЛАД ЗБІРНОЇ ХАРКОВА

Бабкін, Фомін К., Пономаренко, Привалов, Фомін В., Фомін М., Андріїв, Бем, Зуб, Шпаковський, Костіков. запас: Циркуненко, Кирилов, Капустін, Шведов, Місєв, Паровишників.

СКЛАД НАЦІОНАЛЬНОЇ ТУРЕЧЧИНИ

Національна футбольна команда Туреччини має в своєму складі 17 найкращих футболістів. Всі вони члени спортивних клубів Стамбулу: Галата—Сарай, Фенер-Баче, Вефа та стамбул-спорт. Четверо з них старі знайомі і виступали 1924 р. на московських спортивних полях. Це вратар—Ульві, півзахист—Саді, правий напад—Мамет-Салім і центр нападу—Зекі-Різа, він же капітан команди.

У складі команди 6 гравців—учасники олімпійських ігор. Наймолодшому гравцеві—20 років, найстаршому—34 р.

В основному складі національної команди Туреччини грають вратар—Ульві (олімпієць), захист—Хюсю (олімп.) та Салім, півзахист—Супхі, Саді (олімп.), Решад: напад—Мамет-Салім (олімп.) Алаетін (олімп.) Зекі-Різа (олімп.), Музафер та Ребві.

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 18, 1931 та газета «ГПО» Харків, 29.08.1931.

29.08. Ст. «Динамо». 25000 глядачів. Суддя: .?. (Туреччина). Харків – Збірна турецьких університетів – 2-0.

4) DARÜLFÜNUN MUHTELİTİ:0-UKRAYNA MUHTELİTİ:2

29 Ağustos 1931, Kiev

NAKEM: Kemal Rifat Kalpakçioğlu(Türkiye)

DARÜLFÜNUN MUHTELİTİ: Ulvi Yenil(GS), "Rıza Nemli(FB)", Hüsnü Savman(BJK), Sami Açıköney(VF), Selahattin Almay(İS), Suphi Batur(GS), Sadi Çoban(FB), "Nuri Sangar(BJK)", Mehmet Leblebi(GS), Alaeddin Baydar(FB), Zeki Rıza Sporel(FB), Muzaffer Çizer(FB), Rebii Erkan(GS)

«... У складі Харкова сьогодні грають: Бабкін, Фомін К., Пономаренко; Привалов, Фомін В., Фомін Н.; Андреев, Бем, Зуб, Шпаковський, Костіков ...».

Газета «Харківський пролетарій» Харьков, 27.08.1931.

У харківчан блискача перемога

Дош але безупинно в самого ранку. Цілий день шпихлять дивонити телефон мілької ради фізкультурни.— Це болільники запитують, чи не відкладено, часом, матч Харків—Туреччина і одержують коротку чітку відповідь—матч відбудеться не вважаючи на дощ.

Під дощем безперервно підвозять переповнені трамваї тисячі глядачів фізкультурників і нефізкультурників, авантаж болільників футболу. Трибуни стадіону Динамо вже переповнені. У центральній ложі—члени Ураду, ЦК Кіп(б), ЦК ЛКСМУ.

Дош ні на хвилину не вщухає. Двадцятитисячна маса глядачів напружено чекає.

Пів на шосту. На поле виходить представник Туреччини—суддя Комаль-Рафат. Сюрток. На мокро, виблискуюче калюжами, поле влібгають команди. Склад збірної Харкова: Вратар—Бабкін, Фомін К., Фомін В., Фомін М. Шпаковський, Зуб, Бем, Андреев, Пономаренко, Привалов, і запас—Циркуненко, Кирилов, Капустін, Шведов, Паровишників, Костіков.

З перших хвилин турки показують високу техніку своєї гри, що говорило, що харківчани мають перед собою добре зіграний міцний колектив.

Вільшу половину першого тайму м'яч переходить од одних до других воріт. Хто вийде переможцем? Ось напад Харківчан забирає ініціативу до своїх рук. Вириває м'яч у оупротивника і вдало розпасовуючи веде

ного до воріт Туреччини. Турки дружно захищаються. Харків б'є кілька шутів поперх і повз воріт... Турки розбивають усі комбінації харківського нападу. Шпаковський, Бем, Зуб знов підходять з м'ячем до воріт Туреччини. Удар. Вратар Туреччини відкидається на м'яч. Пізно, м'яч у сітку. Бурхливими оплесками зустріли глядачі перший гол забитий Туреччині гравцем харківської команди т. Бемом на 33 хвилині.

Турки починають нервувати. Видно, що вони вирішили за всяку ціну відквитати гол. Вони натискують. Але... їм не щастить. Ліпшається 7 хвилин до закінчення першого тайму. Харківські команди надається

штрафний удар і т. Зуб забиває другий гол у ворота Туреччини. Перший тайм закінчився рахунком: 2:0 на користь Харкова.

Коротка десятихвилинна перерва. Глядачі обмінюються свіжими враженнями. Розгортаються папки суперечки між болільниками.

Починається другий тайм. Туреччина прагне сквиттати забиті їй харківчанами голи. Вони показують чудесну майстерність своєї гри. Майже цілий тайм вони ведуть гру у воріт Харкова. Посилають м'яч за м'ячем у ворота харківчан, але вратар Бабкін і захист Харкова дружно захищаються. Другий тайм закінчився без наслідку і матч закінчується на користь Харкова з рахунком—2:0.

ін.

ТУРЕЦЬКА КОМАНДА В ХАРКОВІ

Футбольний матч між національною командою Туреччини і збіркою Харкова — безперечно один із найцікавіших матчів сезону. Не вважаючи на зливу, матч зібрав до 25.000 глядачів. Бездоганно судив матч турецький суддя. Перший тайм, не вважаючи на чудову гру турецької команди, закінчився рахунком 2:0 на користь Харкова. Другий тайм минає під знаком яскраво виявленої переваги турецької команди, що не давала м'ячеві зійти з половини Харкова. І тільки деякою повільністю турецького нападу коло самих воріт Харкова і прекрасною грою харківської оборони можна з'ясувати те, що Харкову в другому таймі пощастило зберегти наслідки першого і закінчити матч з рахунком 2:0 на свою користь.

Газета «ГПО» Харків, 11.09.1931 та журнал «Фізкультурник України» Харків, № 17, 1931.

ПРИЇЗД ФУТБОЛІСТІВ ТУРЕЧЧИНИ.

◆ Остаточно виявлено, що збірна Туреччини в Харкові грає 29 серпня. Гра відбудеться на стадіоні Динамо о 5 год. 30 хв. вчора.

◆ Президія футбольної секції вчора на своєму позачерговому засіданні видала грали з Турецькою збірною колектив Харкова в складі т. т. Бабкіна, Фоміна, Бонст. і Пономаренка, Привалова, Фоміні Волод., Фоміна Мик., Андреев, Бема, Зуба, Шпаковського, Місєву. До складу збірного колективу входять також Цириуненко, Кирилов, Капустін, Шведов, Парашинишнік, Вас. Костиків. Ухвалено поручити хлопотанням в президії міськради фізкультури про звільнення від роботи тренерів збірної за три дні на матч. Збірниці три дні проведуть спеціальні тренувальні та навчання за керівництвом тренувальної комісії.

За капітана команди виділено т. Фоміна Мик., вступника т. Бема.

◆ Квитки на цей матч почали продавати. Передусім їх продаватимуть на великих підприємствах міста.

◆ За повідомленням тренерів Харкова т. т. Шпаковського та Фоміна Волод., що були в складі СРСР, в особі турецької команди ми зустріли дуже міцний колектив. Турецькі футболісти мають прекрасну техніку гри. Бездоганно грає шпалд. Оборона трохи слабша. З форвардів виділяється надто відзначити лівого гравця й центрального форварда, яких виділяють за шайвицею кляси гри із складу всієї команди.

◆ Встановлено, що під час матчу, згідно з інтернаціональними правилами, можна замінювати одних гравців іншими.

◆ Нині збірна Туреччини перебуває в Ленінграді.

◆ Збірна Туреччини приїде до Харкова 26 серпня.

Газета «Пролетарій» Харків, 26.08.1931

Початок матчу о 5 год. 30 хв., але, не звачаючи на дощ, о 4 год. вже не можна сісти ні в один вагон трамваю. Харківчане поспішають на новообудований стадіон «Динамо» подивитись цікаву зустріч Туреччина—Харків. Уже о 5 год. на трибунах нема жодного місця, навіть на пінічному бочі, де міцно, щоб сидіти, немає, стоїть натовп «болельщиків»—тисячі зо дві.

Рівдо о пів на шосту вибігли дві команди на поле. Туреччина в черво. них майках та харківська і збірна—в сірепних. Під гучні оплески турецька команда підбігла до задньої трибуни та у відповідь на привітання глядачів, трічі відповіла: «Яша, Яша, Яша», що по нашому значить: «ура!»

В той самий час харківська команда на східній трибуні вітала турецьких футболістів, вигукуючи «Фікульт-ура!» Нарешті чути свисток судді т. Кемалі і гра починається. Турки починають з центру лівим темпом, але мокре од дощу поле не дає змоги показати велику техніку та клас гри турків; гравці стали падати й краді комбінації даремно пропадали. Харківський напад надто розгубився і гра ніяк не крутилася, тільки джукуючи харківському захисту та пізакхисту на чолі з братами Хоминими та Приваловими (які показали харківчанам найвищий клас гри), Харків не мав поразки в перші ж хвилини.

На 28 хвилині т. Шпаковський обходить двох гравців Туреччини і передає м'яча до центру. Тов. Зуб, що грав у центрі, обманює бєка тим, що пропуская м'яча од себе далі, і зовсім не прикритий т. Бєм пускає м'яча у самий куток воріт; воротар кидається за м'ячем, але.. вже пізно. М'яч лежить у сітці.

Гучними оплесками глядачі вітали харківську команду. Турки знову починають з центру. Цей гол їх зовсім не

нервує, а навпаки—воли ще краще починають гру. Через 8 хвилин турецький хаубек біля воріт бере м'яча рукою, але суддя немов не помічає, і коли цей самий хаубек вдруге бере м'яча рукою, суддя дає одинадцятиметровий удар туркам. Тов. Зуб дає сильний удар і наслідком 2:0 на користь Харкова закінчується гра. Останні хвилини турки дуже тиснуть на харківську команду, але захист Харкова достатньо міцний, на чолі з воротарем т. Бабкіним, який в останні хвилини брав декілька мертвих м'ячів. Наслідком 2:0 на користь Харкова закінчується перша половина гри.

Другий тайм починається міцним нападом турків. В перші хвилини харківська команда розгубилась. Фінальний свисток судді т. Кемалі фіксує перемогу Харкова з рахунком 2:0. Ще раз тисячі глядачів вітали турецьких футболістів, які відповідали вигуками «Яша» і побігли до передньої одягатись. Після цього влаштували товариську вечєру, де турки висловлювались за нашу фізкультуру.

Турецькі футболісти відрадіюються під харківських кращою технікою і ласкаперед коректністю гри. Наприклад, турецький гравець забив м'яча в «аут», сам побіг за м'ячем, потім дав його в руки т. Фоміну, а через хвилину п'ять цей же самий Фомін, забивши м'яча в «аут», не тільки не подав його турецькому товаришеві, але ще коли грав брав м'яча, т. Фомін штовхнув його ногою. Це свідчить про невитриманість наших фізкультурників. Харківська збірна була в такому складі: Бабкін, Фомін, Кладько, Фомін, Привалов, Фомін, Огароспін, Зуб, Бєм, Шпаковський, Костиков.

А. Вихрєстєнко.

Т. в. о. редактора
Ф. Л. Головінчик.

Результати ігор національної команди Турції в Москві і Ленінграді ще задовго до приїзду турок в Харків, обговорювались футболістами. Предстояла зустріч со збірною Харкова не могла востому не викликати здесь большого спортивного интереса. Тем более, что не так давно на матче трех городов в Москве сборная Харкова сыграла с Москвой и Ленинградом выиграв (1:1 и 2:2).

Ливший все время дождь не мешал зрителям заполнить вновь выстроенный стадион «Динамо» до отказа. Но заранее можно было сказать, что технически сильная команда Турции будет находиться в наихудших, по сравнению с сильной физической командой Харкова, условиях. И все же начало игры знаменует преимущество турок. Великолепная пасовка, изумительная техника турецкой команды, и даже при дожде, составляли крепкую харьковскую защиту отбиваться с большим трудом от атак Турции.

Все это продолжается первые 20-25 минут матча. Затем игра переходит у ворот противника. Харьковцы играют исключительно прорывами. На 34 минуте, в один из таких прорывов, Бєм забивает туркам первый мяч. Не проходит и пяти минут, как Зуб проводит со штрафного удара в ворота Турции второй мяч. К перерыву — 2:0 в пользу Харкова.

Вторая половина начинается бурным натиском турецкой команды, желающей во что бы то ни стало отыграться и прилагавшей к этому неимоверные усилия. Временами идет «тренировка» в один харьковские ворота, настолько очевидно преимущество турок. Но блестящая игра защиты и безукоризненная игра вратаря Харкова Бабкина, пожалуй лучшего сейчас в СССР, спасает уральцев из самых, казалось бы безнадежных положений. И несмотря на упорно продолжающиеся атаки Турции, вторая половина результата не дает. Матч кончается победой Харкова со счетом—2:0.

В команде Турции, как и все предыдущие матчи, выделялось нападение своей первоклассной по технике игрой. Зато была слаба защита (виновница всех проигрышей). У Харкова прекрасно играла защита и в особенности вратарь Бабкин.

Газета «Фізична культура» Київ, 10.09.1931 та журнал «Спартак» Ленінград, 10.09.1931.

Присад турецких футболистов в СССР привлек внимание всей советской физкультурной общественности. Действительно, этот приезд следует расценивать, не только, как событие в физкультурной жизни, но и как интернациональный спортивный праздник, подчеркивающий дружественные отношения между СССР и Турцией. Особенно приятно проходила дружба обоих

Ронко и назначенное время явилась на поле турецкая команда в составе: вратарь Ульви (олимпиец), Хюсюн (олимпиец), и Салим, и полузащиты Султан, Садик (олимпиец), Решад: а нападения Мамет-Салим (олимпиец), Алаатин (олимпиец), Зекки-Рхза (олимпиец), Музафер и Ребин. Публика встретила гостей громкими аплодисментами. Турки, избрав поле, приступят

Одним из своих кориснейших игроков, он направляет мяч в совершенно другую сторону. Ребин отчасти считает индивидуальной игрой, но в этой игре он показывает блестящую технику.

Харьковцы давно не играли так дружно и напористо, как в этот день. Защита показывала исключительную способность тактически правильно расплачивать свои линии. Особенно хорошо играли Н. Фокин и в защите К. Фокин энергично и быстро вырывают мяч у турецких игроков.

В нападении чувствовалось отсутствие сыгранности и целостности напор со стороны защитников.

Странную картину наблюдали харьковские зрители. Гости — турецкие футболисты, превосходящие наших игроков, во много раз в отношении техники, не могли противостоять более слабым технически и тактически харьковцам, которые, на протяжении всей первой половины игры, поднимали ворота Турции.

уже явно демонстративно доводит мяч рукой.

Одним из метрфорварда Зуб. В условиях стоячей погоды трудно допустить возможность защиты ворот.

Четкий бросок турецкого вратаря Ульви не помогает и долго направленный мяч влетает в сетку Турции.

Со счетом 2:0 заканчивается первый тайм.

К началу второго тайма не переставший лиг дождь не только не уменьшился, а еще прибавил свои потоки. Поле окончательно размокло. Во втором тайме картина резко меняется.

Теперь нападают все время турки и харьковские игроки все время на защите ворот.

Редкие прорывы харьковского нападения не находят поддержки со стороны полузащиты.

Ряд удачных комбинаций турецкого нападения не приводит к успеху. Все они закончились неудачными ударами мимо ворот, либо же мяч был задержан

В течение всего матча был сильный дождь. Харьковский «Динамо» ждет у ворот победы республику и политику мира, которую неуклонно проводит советская власть, и которую твердо поддерживает турецкий народ и турецкое правительство.

Со спортивной стороны встреча представляла огромный интерес. Национальная сборная команда Турции является одной из сильнейших футбольных команд буржуазной Европы, к тому же беспрестанно имеет встречи с рядом сильнейших команд западных стран.

Так, например, — турецкие футболисты имеют победы над Лейпцигом (одна из сильнейших команд Германии) со счетом 4:3 и 2:1, над чемпионом Греции «Олимпикус» 1:0, 2:1, у чемпионов Югославии турецкие футболисты сыграли 3:0, 2:1, в то время, как Югославия играет ведущую роль в буржуазном футболе Европы.

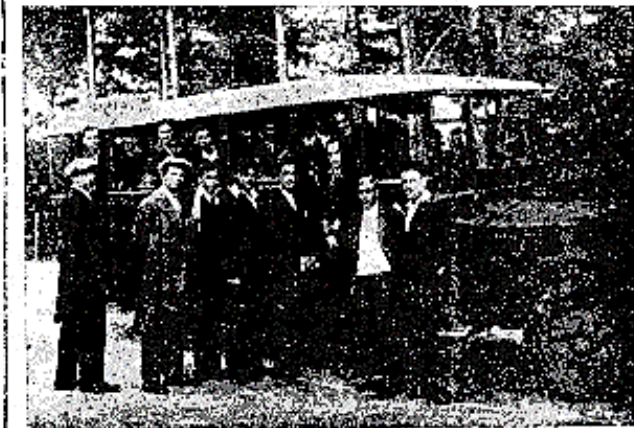
В Харькове турецкие футболисты встретились 29 августа со сборной города на стадионе «Динамо». К сожалению, с самого утра начался проливной дождь, превративший площадку в лужу. Несмотря на это, к началу матча собралось на стадионе около 20 000 зрителей.

вовали собравшиеся спортивные зрители.

Вслед за иностранцами на поле выбежала сборная Харькова в составе: Бабкин, Пономаренко, Фокин К., Привалов, Фокин В., Фокин П., Миссieur, Шаповаловский, Зуб, Бем, Аппарен. По сигналу турецкого судьи команды собиранты на центре и разыгрывают ворота. Начинает Харьков.

Стремительно нападая, харьковские форварды вскоре приближаются к воротам Турции. С первых же минут турецкие игроки показывают свой высший класс игры и, отражая харьковские атаки, блещут изумительной техникой: точнейшая передача мяча, быстрая ориентировка, красивая обводка, прием мяча из всех положений, пот та техника, подобно которой харьковцы еще не видели ни разу.

В нападении турецкой команды, левым красн играет Ребин. Он выделяется из всей пестроты своим поразительным умением, при приеме мяча, не задерживает его ни на мгновение, а проводит вперед, обводя всех встречающихся противников.

Команда турецких футболистов перед отъездом со стадиона «Динамо» после матча

В середине первого тайма, на 29 минуте, мяч у ворот Турции. Быстрая передача мяча между игроками нападения, скользящий грунт мешает уверенной игре турецкой защиты, быстрый удар левым ногой Бема, и счет получает свое начало, над восторженные крики харьковских болельщиков футбола.

К концу первого хантайма защитники Турции случайно касаются мяча рукой. Судья не зачел этого. Служба желая восстановить справедливость, игрок

прекрасно игравшим харьковским вратарем т. Бабкиным.

Второй тайм так закончился без единого забитого мяча. Победа Харькова может быть объяснена исключительно воодушевленной игрой харьковской защиты и полузащиты с одной стороны, и мокрой, грязной полем, приводившим к ошибкам и несогласиям в рядах, к совершенно случайным комбинациям. Играло роль также то обстоятельство, что турецкие игроки не привыкли к скользкому полю.

Журнал «Динамо» Харків, вересень, 1931.

06.09. Ст. «РРФК». Судья: Липінський. **Вінниця — Ленінград — 1-5 (0-3)**. Голи: Моїсєєв (89) — Бутусов (три), Колотушкин, Федоров.

Вінниця: К.Волін, Борис Івін, Леонід Барер, Моїсєй Курцман, Олександр Брагін, Микола Шляпін, Борис Галинський, Георгій Шляпін, Олександр Моїсєєв, ?.

07.09. «Динамо» Вінниця — Ленінград — 0-1. Гол: Бутусов.

Состоялась товарищеская встреча по футболу между винницкой динамовской командой и ленинградскими профсоюзниками.

Матч начинается упорной атакой ворот Винницы. Винницкий вратарь принимает ряд классных мячей. Благодаря хорошей игре левого бека, атака ленинградцев ликвидируется и мяч попеременно у обоих ворот. Несколько прорывов к воротам Ленинграда и все впустую; у ворот волнение, задержка мяча, и мяч идет в аут. В последних минутах первого тайма сильным прорывом левый инсайд Ленинграда вбивает в ворота винницких динамовцев первый мяч.

Винниця несколько раз атакует ворота Ленинграда и все безуспешно.

Второй тайм другого результата не дает. Игра все время живая, обе команды прилагают все усилия, и свисток судьи заканчивает игру с победой ленинградских профсоюзников со счетом 1:0.

Такой результат надо объяснить тем, что винницкая команда слишком злоупотребляет пассивкой и поздно бьет по воротам.

Совсем неумело судил винницкий судья Бондарь, допускавший временами грубую игру обеих команд.

Журнал «Динамо» Харків, жовтень, 1931.

Футбольний матч Ленінград — Вінниця.

6 і 7 вересня у Вінниці відбулися два футбольні матчі Ленінград—Вінниця. В складі ленинградської команди були добрі гравці (команда складається з робітників ленинградських заводів), що з них 5 чоловік брали участь у недавньому змаганні з футбольною командою Туреччини. Від Вінниці у першому матчі грала збірна команда.

6 вересня Вінниця зазнала великої поразки. Гра закінчилася з рахунком 5:1 на користь Ленінграду. Ленінградці показали швидку красиву гру. З вінницьких гравців добре грала оборона, зате гірше було з нападом. Загалом у вінничан не почувалося зиграності, команда здібнішого оборонялась.

7 вересня ленинградці зустрілись з вінницькою футбольною коман-

дою „Динамо“. На цей раз гра була живіша, багато цікавіша. Гра почалась жорстоким нападом ленинградців на ворота вінничан. Натрапивши на міцну оборону, ленинградці почали вести жорстоку гру, яка теж не дала їм бажаних наслідків. Тов. Волін з вінницької команди на обороні показав красиву гру, взявши декілька важких м'ячів. Проте, у вінничан відчувался брак достатньої координованості в грі, було бажання кожному бити по голу. За виятком центру й лівого краю напад себе добре не проявив. Матч закінчився рахунком 1:0 на користь ленинградців.

Незабаром буде зустріч Вінницької „Динамо“ з „динамівцями“ Одеси.

Київський.

Газета «Ленінський шлях» Вінниця, 9.09.1931.

2.09. Профспілки Києва — Ленінград — 1-2, Київ-2 — Ленінград — 2-3.

Ленінград—Київ (збірна міста)

Нарешті дочекали ми зустрічі футбольних Київ — Ленінград і збірної. Всім було цікаво, чи покажуть кияни ція соропності при своєму місту, бо команда Києва має першість УССР на 1931 рік.

О 5 год. 30 хв. свисток судді, гості йдуть «гутьком» на поле, а з ними кияни. Огляд команди гостей такий же, як у першій грі, за винятком півзахисника Фомістова, що його замінив Лемешев.

З м'яча замість Тютчева, що пошкодив собі руку, грають о. Харіонов — Бурусон. Наступ на ворота гостей і пройшовся до краю й б'є м'яч прямо в руки Савицькому. 7-а хвилинка киянор гостям великих наслідків не дає. Гра переважно на боці гостей, знову проявляється і знову великих наслідків. Не дивлячись на те, що гра на боці Ленінграду, все ж почувалася слабкість нападу Києва: гублять м'ячі, маюють. Гости, навіть, проявляють ініціативу і частенько переводять м'яч під ворота Києва.

На 10 хвилині податку киян з ф'є Києва б'є Алексон, але м'яч відбитий об верхню штангу. Аде за лінійю. На 13 хвилині першій удар Бурусон по киянських воротах. М'яч іде лише поріт. Напад гостей, особливо центральної трійки, красивий і точний комбінаційний все частіше загрожувє воротам Києва. Починається слабкість гри захисту Києва. Тезя, як і раніше, швидко. Кияни ведуть гру на Савицького, а гості на свого крайнього Алексона. Нарешті на 21 хв. використавши момент, Савицький сильним ударом забиває першого м'яча в сітку киян. Рахунок 0:1.

Через 2—3 хвилини прояв Печеного і м'яч передається Савицькому, який не дивлячись на відстань од воріт протиника 25—30 метрів, забиває однієї м'яч Ленінграду. Гости не розгублюються і намагаються на киян. На 27 хвилині податку Алексону і Дебісов тихий ударом забиває м'яч... в свої ворота. Рахунок 2:1. М'яч в центрі, але в киянському нападі розвал, слабкість ліж завжди захист і півзахист, але все ж кияни намагаються грати.

Другий тайм. У киян перестановка сил з м'ячем з уходом Шотковського. В центр півзахисту стає Долгов, ліворуч Юкашкін, праворуч — Савицький,

стакін. Там гри помітно змінюється, але все ж перевага на боці гостей. Як і раніше, помітно грають передові кияни. Тактика гри змінюється, до того часто грають своїм правим крилом, кияни лівою, об'єднуючись на Савицького, Печеного, яких міцно прикрив Попов.

На 32 хвилині Мухомов закидає поле, його замінив Короткий. Ворота гостей Савицький пошкоджує собі ногу, але все ж не залишає поріт. Рід м'ячів бере Іцьковський.

На 30 хв. відноситься з поля центру півзахисту гостей Батирова з лопкодженою ногою. Захист цього стає Фомістова. Гра, як і раніше, на боці Києва.

На 40 хв. Печення одержав від Савицького пас і швидко просувається до воріт гостей. Гол неможучий. Але не дивлячись на те, що Савицький забиває ворота, — пугас м'яч мимо воріт. Знову м'яч на боці Києва й Муралов, маючи пас, проходить 10—15 метрів з м'ячем і забиває 3 гол Києву. М'яч знову в центрі. Під кінець гри Печення з м'ячем знову йде на ворота і знову поріт — м'яч в «ауті».

Свисток судді Хавчина (Київ) фіксує кінець гри з рахунком 3:1. Перемога гостей. Склад команди гостей: Савицький, Юкашкін, Тютчев, Попов, Батирова, Лемешев, Григор'єв, Муралов, Бурусон, Савицький, Алексон.

Склад команди Києва: Іцьковський, Вессель, Дебісов, Юкашкін, Шотковський, Долгов, Сигал, Мухомов, Шульц, Савицький, Печення.

Гости перемогли, дякуючи швидкій і технічно-сильній грі передових, що підтримували своїм захистом і півзахистом. Про киян можна сказати коротенько: відсутність раціонально поставленого тренування, багато матчів, де беруть участь гравці збірної, а велика кількість хворих гравців, який потрібний відпочинок і лікування.

Все це свідчить за те, що протягом останніх 2—3 тижнів, коли відбулися гри Києва з Ленінградом і Москвою, кияни ігор поклали частини гравців попрацювати над собою і тренуватися новим колективом з усіх елементів футболу і легкої атлетики.

Київська збірна може й повинна добитися успіху в цих іграх, бо вона, не дивлячись на поразку, має для цього всі дані.

Х—ць.

Газета «Фізична культура» Київ, 10.09.1931.

Після двох перемог над збірною заводів і збірною міста Ленінграді 9 вересня виступили проти команди «Динамо». Гості виступали в складі: Шлейфер, Юденич, Топтало, Попов, Феоктистов, Лемешов, Григор'єв, Муралов, Вутусов, Єлісєєв, Аксьонов, динамівці в своєму основному складі: Іцьковський, Свиридовський, Тютчев, Денисов, Шютковський, Власк, Синица, Малхасов, Шульц, Садовський, Печенін.

Спочатку динамівці грають проти окупця. В першій половині гри гості у воріт «Динамо». Аксьонов, одержавши пас, сильним ударом пускає м'яч мимо воріт. Динамівці в свою чергу нападують і переводять гру на лівий бік (Печеного), але не надовго.

16 хвилини: перший корнер киянам подає Григор'єв, але без наслідків. Гра переважно на боці «Динамо». Печенін намагається прорвати фронт захисту гостей, але без успіху. Його міцно прикрив Попов.

На 23 хв. напад Ленінграду у воріт «Динамо». Тютчев грубо відтискує і затримує Аксьонова, що хотів взяти м'яча. За це гості б'ють «пенальті» — сильний удар Аксьонова і м'яч в сітці «Динамо». Рахунок 1:0. Динамівці по розгублюються і відповідають натиском: м'яч знову у передових Ленінграду. 27 хвилини і м'яч у воріт гостей. Але напад «Динамо» плутається і пускає м'яча мимо воріт. Темп гри послаблюється й швидко напружену гру гостей переймають динамівці. 31 хвилини — найнебезпечніший момент у воріт Ленінграду, але знову без наслідків. Напад «Динамо», особливо його центральна трійка, не використовує моменту й захист гостей ліквідує цей момент.

В другу половину у гостей зміни в складі. Феоктистов заміняє Ватер'єва, Вутусов заміняє Пола, замість нього стає Муралов. Лівий півсередній Кусков і правий півсередній — Єлісєєв.

Зразу після савотки обидві команди розвивають швидкий темп (прямо до віритися, що це грає команда, у якій 8 гравців збірної Києва так кволо провели гру з вересня). На другій половині корнер Ленінграду б'є Синица, але захист гостей спокійно кдає м'яча під ворота «Динамо». На 8—10 хвилини Григор'єв безуспішно подає корнер.

В протилежності 1-й половині, грають кияни гарно. У гостей бере участь вся п'ятірка, особливо Аксьонов і Григор'єв, у «Динамо» — Печенін і Синица; слабо центральна трійка «Динамо». Гравці, як і раніше, грають грубо, особливо це помітно у Попова. Гарний півзахист у обох команд. Ряд важких м'ячів бере Іцьковський.

На 24 хвилини штрафний удар гостям Печенін б'є вище воріт. Знову м'яч в центрі і Григор'єв блискуче проходить по краю в м'ячем, передаючи його в центр. Кусков, що просунувся до воріт, б'є без успіху. За цим ударом ще ряд ударів по воротах «Динамо» але вони не досягають мети і м'яч знову в центрі поля.

Гра омінна. Киянний м'яч бере воротар гостей — Шлейфер.

На 31-й хвилині динамівці на штрафному майдані Ленінграда: Печеного грубо відсуває захисник гостей, за що «одинадцятиметровий» м'яч, що гарно кикує Печенін, попадає у ворота гостей з рахунком 1:1. Темп зростає, гравці прикладають всіх зусиль, використовуючи техніку, аби добитися наслідку. Напад ведуть гості, але їх атаки розбиваються об гарний захист і півзахист «Динамо», особливо Іцьковського, Денисова та Свиридовського.

Григор'єв, одержавши м'яча, швидко біжить по краю, б'є по воротах, назу-

стріч м'ячу ідуть зразу два гравці — Іцьковський і Муралов. Іцьковський робить крапаний стрибок, але Муралов «підсажує» його і одночасно з нападом Іцьковського, якого кикує з поля добитого м'яча в сітці, але його суддя не зарахував через те, що Марушов допустив грубість.

Замість Іцьковського стає Морачинський, але не надовго. Сністок судді фіксує хвилю гри з наслідком 1:1 (нічия).

У звітній грі слід відмітити всю команду, за винятком слабкої центральної трійки напад. У ленінградців гарний напад і півзахист, особливо Попов, трохи слабший захист.

Цим матчем кияни показали, що у майбутніх грах в столицях, вони можуть добитися успіху.

Судив гру Ходак.

Газета «Фізична культура» Київ, 18.09.1931.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ОДЕССА – «КРАСНЫЙ ТЕКСТИЛЬЩИК».

Первая встреча

сборной Одессы состоялась с командой фабрики «Красный текстильщик» 7 сентября.

Одесса играла не в лучшем составе. Однако, энергично атакуя, быстро забивает гол. Потом серпуховичи осваиваются, разбивают комбинации одесских футболистов и все чаще начинают обстреливать ворота гостей. Мяч летит в ворота гостей, и счет сравнен. Первый хавтайм закончился 1:1.

Во втором хавтайме начинаются взаимные грубости. Одесский рефери неточно характеризует моменты игры и несколько раз неправильно позволяет бить штрафные в сторону Серпухова. Серпуховичи упускают несколько выигрышных моментов. Замечательно играют оба вратаря: особенно одесский.

Обе стороны, забив еще по одному мячу, закончили игру со счетом 2:2.

Из команды гостей выделяется игрой вратарь и центр полузащиты. У «Красного текстильщика» совсем слаб Макушин».

Газета «Набат» Серпухов, 9.09.1931.

«ВСТРЕЧА ФУТБОЛЬНЫХ КОМАНД «ДИНАМО» ОДЕССЫ И СЕРПУХОВА.

Одесс-

цы берегли свои силы к играм в Москве и, заменив несколько игроков, выступили в ослабленном составе.

В начале игры нападает Серпухов. Одесса защищается.

Серпуховское нападение играет бестолково. Ленин Гвоздков; Михайлов много водит; Шибанов все мячи передает верхом. У него нет сильных ударов по воротам, и защита легко отбирает мячи. Несколько хороших моментов у ворот не используются. Горячившиеся Шибанов и Егоров бьют мимо пенальти.

У команды Одессы атаку ведет Панин, благодаря подачам которого забивается Серпухову два гола. К концу первого хавтайма, из-за кучки одесских игроков, Михайлов бьет по воротам, голкипер не ожидает этого и пропускает гол.

Во втором хавтайме начинаются грубости. Брагий судит игру слабо. Серпуховское нападение ослабевает. Инициатива игры у команды Одессы. Товарищ Морозов неоднократно подводит мяч к воротам гостей. Быстрый напор серпуховичей сравнивает счет.

Много мячей упускают Гуднов и Егоров, ведя поперечную передачу верхними мячами. До конца игры осталось 4 минуты. Одесцы не торопятся напасть на Гуднова, который использовал момент, забивает третий гол.

За минуту до конца мяч снова попадает к Гуднову, который хорошо сплоссировал его в угол. Счет 4:2 в пользу серпуховского «Динамо».

Газета «Набат» Серпухов, 12.09.1931.

20.09. Ст. «Динамо». Профспілки Ростова-на-Дону – «ХПЗ» Харків – 0-3.

24.09. Ст. «Динамо». Ростов-на-Дону – «ХПЗ» Харків – 0-0.

ХПЗ У РОСТОВІ Й ТАГАНРОЗІ

З 20/IX до 24/IX краща команда м. Харкова—ХПЗ виїжджала до Ростова й Таганрогу, де провела ряд зустрічей з футболу, гандболу, волейболу та легкої атлетики. Колектив становив 35 чоловіка.

Крім змагань, команда ХПЗ побувала в Ростові на Ленінському заводі, Сільмашбуді, де провела бесіди з робітниками та обмінялася досвідом своєї роботи з бюроми ФК обох заводів. Фізкультурники ХПЗ були на крайовій фізкультурній конференції тваринноводської спілки, де вітали конференцію від харківських фізкультурників.

З фізкультурних змагань ХПЗ вийшло на перше місце з такими наслідками: з футболу ХПЗ—збірна профспілок з наслідком 3:0 на користь ХПЗ. ХПЗ—збірна Ростова з наслідком 0:0. З гандболу обидва матчі виграв ХПЗ. З волейболу збірна профспілок виграла у ХПЗ, а збірна м. Ростова програла ХПЗ.

Журнал «Фізкультурник України» № 19-20, 1931.

17.09. Миколаїв – Ленінград – 2-6.

19.09. «Динамо» – Сталіно-Ленінград – 2-6.

20.09. Сталіно – Ленінград – 5-3.

22.09. Одеса-2 – Ленінград – 2-3.

Одеса – Ленінград – 1-3.

Харків-2 – Ленінград – 2-5.

Харків – Ленінград – 2-2.

ЛЕНИНГРАД – ОДЕССА

Перший день проти гостей виступала втора еборная города. В продолжение всего матча ленинградцы играли с значительным перепесом, изматывая одесситов быстрой и точной раснаессовкой мяча. «Технический» полузащита Одессы не была в состоянии сдерживать стремительное нападение ленинградцев, игравшее при активной поддержке полузащиты. К началу второго тайма счет 3:0 в пользу гостей. Во время свалки у ворот Одессы мяч резко передается правому краю, быстрая передача неприкрытому левому и счет—2:1. Через несколько минут с 11-метровой Одесса сравнивает счет. Напряжение десяти тысяч зрителей растет. Неожиданно центр нападения Одессы Ермак прорывается и, будучи один на один с вратарем Савиным, ударяет мимо ворот. На последних минутах Бутусов обнимает третий и решающий мяч. Игра заканчивается победой ленинградцев со счетом—3:2.

Во второй день 1 еборная Одессы играла без Штрауба, Панина и центра полузащиты Пузанова, отсутствие которых сказалось на всей игре. С первых минут ленинградцы забирают инициативу и садятся на пороги одесситов, тиетно изматывая их достигнуть результата прорывами. Гости тоже безуспешно нападают, атакуют Одессу; все их комбинации разбиваются о защиту одесситов. К концу тайма Елисеев забивает первый мяч. Ленинград продолжает нападать. С двух шагов может Григорьев, получивший прекрасную подачу от Бутусова. Вслед за этим Елисеев увеличивает счет до 2:0. Начинается грубость, за которую Одесса получает третий мяч. Одесситы временами переводят игру на поле Ленинграда и в один из таких моментов сквитывают один мяч. Счетом 3:1 заканчивается матч. У ленинградцев пылались вратарь Савинцев и в нападение—Бутусов. А. Айзнер.

Журнал «Спартак» Ленинград, 10.10.1931.

Матчі Харків—Ленінград

20-го вересня відбувся перший матч—Харків 2-га збірна—Ленінград 1-ша збірна. Незважаючи на те, що цілий день йшов дощ і сильно зіпсував поле стадіону „Динамо“, на матч прийшла сила глядачів.

Ленінградська команда грала в складі таких гравців—Шлейфер, Єгоров, Тонталов, Попов, Батирев, Лемешов, Григор'єв, Мурашев, Бутусов, Кусков, Анисков, Харків—Безверхов, Бобринцев, Семенов, Андреев, Горюнов, Шведов, Костіков, Лисий, Копілка С., Бем та Захуський.

Гра розгорялася швидким темпом і закінчилася на користь Ленінграду в рахунок 5:2. Першу чергу Ленінград веде 3:0. На початку другого тайму ленінградці збільшують свій рахунок до 5:0 і тільки за кілька хвилин до кінця харківчанам вдається забити два м'яча Ленінградцям. М'ячі забивали Лисий та Захуський. Гарне враження од гри залишили харківські гравці—Костіков, Лисий та обидва крайні півзахисники. Ленінград грав досить рівно, керований досвідченими гравцями Батиревим та Бутусовим. Судив матч ленінградець—тов. Окуля.

Друга зустріч 1-ої команди—Харкова і Ленінграду відбулася 25/IX на стадіоні Харківської міської ради профспілок.

За сюрчком судді на поле вибірають у блакитній формі ленінградці та в червоній харківчани.

Склад першої збірної Харкова кілька змінений через від'їзд футболістів—робітників ХІІЗ в Ростов, що значно послабило Харківську команду. Захист харківчан, найсильніша ланка в команді, на цей раз не має в своїх лавах—Бабкіна, Пономаренка, і К. Фомина.

Гра починається швидким темпом, іноді надзвичайно різким. Ленінградці роблять спробу грати правим крієм, але швидко переконаються, що тут на успіх сподіватися не можна. Бо гравець Григор'єв гарно прикритий

харківським гравцем Місєвров. Гра переходить на лівий край і досить успішно, завдяки відверто слабкій грі захисника—Деркача.

Ряд загрозливих моментів врятовує Фомін В. який, до речі сказати, цей день вийс на собі весь титар захисту.

Перший гол забиває Харків: Шпаковский обвів вратаря Ленінграду і тихо пустив м'яча в куток воріт.

Ленінградці починають з центру і сразу переходять до нападу. Циркуненко пропускає не важкий м'яч, що йшов від центра нападу Ленінграду—Мурашева. Перша половина закінчується рахунком 1:1.

Після перерви Харків переходить в наступ, частіше й частіше харківський напад підходить до воріт Ленінграду. Володимирський іде з м'ячем на ворота, де його брутально збиває захист. 11-метровий удар б'є Зуб. М'яч в сітці. Рахунок 2:1.

Ленінград починає матискувати лівим крієм. Ряд загрозливих моментів ліквідує Фомін В. і Циркуненко. В одні з цих моментів, м'яч на штрафному майданчику, попадає в руку, захисника Харкова. Після 11-метрового, пробитого Поповим рахунок знову зрівнюється—2:2.

Останні хвилини переходять в напружену напад обох команд. Сюрчок судді фіксує другий раз у сезоні зустріч Ленінградців і Харківчан в нічю, з одиницею рахунок 2:2.

Гарно грали харківський півзахист—Фомін В., Місєв і ціла лінія нападу. Ленінград, послаблений відсутністю Бутусова, виявив себе як колектив з міцним нападом і слабким захистом.

Харківчани грали в складі—Циркуненко, Деркач, Кірюлов, Калустів, Фомін В., Місєв, Володимирський, Шпаковский, Зуб, Ларошицкий, Андреев.

Ленінград—Савинцев, Юденич, Тонталов, Попов, Батирев, Феоктистов, Григор'єв, Кусков, Мурашев, Елісєєв, Ахмедов.

ЛЕНІНГРАД—НИКОЛАЕВ

Фізкультурники Николаєва с великим нетерпением ожидали этого матча. 10 тысяч зрителей рабочих-металлистов заполнили скамьи стадиона. Ровно в 5.30 по свистку судьи топ. Маренко на поле появляются гости в боевом составе: Савинцев, Юденич, Тонталов, Попов, Батирев, Феоктистов, Григор'єв, Мурашев, Бутусов, Елісєєв и Ахмедов. Николаєвцы выходят на поле без лучиных своих проков—Дергаченко и Полигеньского.

По началу нападают николаевцы, но это продолжается недолго. М'яч у Мурашева. Передача Григор'єву, тот передает Елісєєву, и последний спокойно и уверенно забивает первый мяч.

Начав с середины поля, николаевцы пытаются перейти в нападение, но сделать ничего не могут благодаря прекрасной игре полузащиты ленінградцев. Снова игра идет у ворот Николаєва, сначала и второй мяч от ноги Бутусова идет в сетку. Николаевцы отвечают большим нажимом, и Гичкин с углового удара удаётся точно передать мяч Смирнову, который красивым ударом забивает мяч. Затем игра снова у ворот Николаєва, где за грубость николаевского полузащитника ленінградцев Попов бьет штрафной удар, и первая половина заканчивается счетом 3:1.

После перерыва игра в течение первых 20 минут носит ровный характер. Даже чувствуется некоторое преследование Николаєва. На 23 минуте Смирнов бьет сильным ударом по воротам, но удачный бросок Савинцева спасает положение. Ленінград зажат, и Николаєв добивается успеха, забив второй мяч. Счет—3:2. Казалось, что будет ничья, но не прошло и полминуты, как ленінградцы устремляются всей линией нападением на сторону противника, и мяч четвертый раз сидит в сетке николаевцев. После этого пен инициатива переходит на сторону Ленінграда, и еще два мяча следуют в ворота Николаєва. Матч заканчивается победой Ленінграда с крупным счетом—6:2.

У победителей следует отметить прекрасное игровое нападение и полузащиту, а также вратаря Савинцева. В команде Николаєва хорошо играл правый край Гичкин, центр нападения Смирнов и полузащитник Попов.

Газета «ГПО» Харків, 10.10.1931 та журнал «Спартак» Ленінград, 10.10.1931.

В Ленинград вернулась молодая сборная команда ленинградских профсоюзов, сыгравшая несколько игр с украинскими командами. В поездку был отправлен почти полностью состав, который в свое время выступал в приоволжских городах. В основной состав вошли: Лихвинцев, Арчаков, Киселев, Лемешев В., Беляев, Кузьмин, Елец, Квин, Ларионов, Смартыго и Николаев. В качестве запасных ездили Белобжевский, Зиновьев и Курков («Красная заря»).

Первые игры были ленинградцами пропущены в Одессе. Для начала пришлось выступать против первой сборной команды одесских профсоюзов. Эта команда весьма немногим отличалась от первой сборной города—разница была лишь в 2—3 игроках-динамовцах. Игра носила очень грубый характер, инициатива в этом отношении принадлежала одесситам. На 15 минуте судья вынужден был назначить 11-метровый удар в пользу Ленинграда; мяч хорошо был пробит Беляевым. В дальнейшем ленинградцы несколько увлеклись и допустили прорыв, с которого Одесса получает ничейный счет—1:1.

После перерыва ленинградцы больше играют на защите. В один из моментов у ворот Ленинграда Кузьмин отбивает рукой мяч, проходивший уже ворота. С 11-метрового удара Одесса ведет игру со счетом 2:1 в свою пользу. Этот мяч послужил для ленинградской команды сигналом к нападению. Периоды рвутся к воротам Одессы. На 25 минуте Ларионов с подачи Смартыго забивает великолепным ударом второй мяч. Еще через 5 минут Беляев со штрафного удара забивает третий гол. Мяч однако отскакивает от внутреннего планки обратно в поле, и судья не

фиксирует взятых ворот. Конец игры проходит при полном перевесе ленинградской молодежи, выступление которой имело большой успех у многотысячной толпы весьма требовательных одесских зрителей. У ленинградцев великолепно играла полузащита, а в нападении—Ларионов и Иван. Общий счет—2:2.

Во второй игре одесситы по своему составу выставили почти тот же состав, что и в первый день. Ленинградцы играли без изменений. Эта встреча прошла при полном превосходстве ленинградской команды. Уже на 10 минуте Беляев добивает первый мяч со штрафного удара. Вскоре же Иван проводит второй в результате хорошей комбинации. Счет 2:0 держится недолго, так как одесситы усиленной атакой спешат отыграть один мяч. Песочник минут игры, и Беляев забивает надежда еще один мяч со штрафного удара. После перемены сторон довольно быстро Беляев добивает еще гол со штрафного удара, но мяч опять выскакивает из ворот (вообще неправильно построенных), и ленинградский судья повторяет вчерашнюю ошибку своего одесского коллеги, не засчитывая вбитый мяч. Ленинградцы продолжают и после свое нападение. Прорывшегося Николаєва около штрафной площадки сбивают грубо с ног. Пострадавший игрок бьет штрафной удар и счет становится—4:1. Лишь за 12 минут до конца одесской команде удается прорыв и игра заканчивается победой Ленинграда со счетом—4:2. В ответной встрече ленинградцы показали очень крепкую и осмысленную игру.

Следующие выступления ленинградцев состоялись в Виннице. В первой игре против сборной профсоюзов города. Поле в Виннице оказалось лучше, чем в Одессе. Ленинградцы выступили опять в основном составе, подменив только вратаря. С начала и до конца винницким футболистам оставалось только защищаться. До перерыва счет 3:0 в пользу Ленинграда. В дальнейшем ленинградцы забивают еще 2 мяча, и только на последних минутах Винница с прорыва спасается от «сухой». Общий счет—5:1 в пользу Ленинграда.

В Виннице же ленинградцам пришлось выступить против команды местного «Динамо», в составе которого играет ряд сильных игроков из Одессы, Киева и других городов Украины. В этой игре ленинградцы встретили упорное сопротивление. В первой половине Ленинград получил небольшой запас в виде одного мяча, लेकिन забитого Смариго с подачи Ларионова. Запас этот оказался весьма когтистым, так как вторая половина, проведенная в сильной борьбе, прошла без результата. Таким образом и эта встреча была выиграна ленинградцами со счетом—1:0.

Последняя игра была проведена ленинградцами против сборной города Казатини. Казатинцы проиграли с результатом—0:8.

Журнал «Спартак» Ленинград, № 51, 1931.

22.09. Ст. ім. Томського. Суддя: С.Хейфец (Київ). Москва — Київ — 3-3 (1-1).

24.09. Суддя: В.Стрепихеев (Москва). Москва молодіжна — Київ — 1-1.

26.09. «Динамо» Москва — «Динамо» Київ — 3-2.

КИЕВ — МОСКВА

Встречи московских команд с командами Украины всегда представляли немалый спортивный интерес. Значительный рост класса южных команд за последние годы—факт несомненный. Поэтому на встречах с ними мы имеем возможность прове-

рить свои силы, свою тренированность. Команды Киева этим летом выиграли первенство Украины, обыграв в финале Харьков со счетом 5:3. Москва в свою очередь летом же выиграла первенство РСФСР, выиграв у Ленинграда.

Встреча двух лучших команд крупнейших республик Советок. союза была встречей двух систем игры. Москва всегда берет своей выдержкой, в то время как южане больше надеются на темп и ведут атаку с большим увлечением. На первую игру Киева пришло свыше 5 тысяч зрителей.

На первой же минуте гости пошли по левому краю и Печеный сильным ударом сделал счет 1:0 в пользу Киева. Защита

Москвы обратила большое внимание на край противника и стала успешно отражать нападение. На 15 минуте счет скитан. До перерыва у обеих ворот несколько опасных моментов, но вратари с честью выходят из положения. После перерыва игра идет в вялом темпе. Игра заканчивается ничейным счетом—3:3. У Москвы нападение играло вразброд, защита очень слаба (Старостин, Соколов). Киевцы показали игру более высокую по технике и почти лишенную грубых приемов, в то время как москвичи не упускали случая погрубить.

На следующий день против Киева выступала сборная второй группы. Молодежь сумела выйти из этого ответственного матча с хорошим результатом. Киев играл в несколько ослабленном составе и инициатива была долгое время у Москвы. В результате снова ничья—1:1.

Журнал «Спартак» Ленинград, 10.10.1931.

Трибуны стадиона им. Томского наполнены до отказа. Многие зрители разместились на холмах. Играют: Москва — Киев.

Свисток судьи. Выбегают футболисты.

С первой же минуты игры команда Киева берет стремительный темп и атакует «атаковать» москвичей.

Москва защищается. Неожиданно нападение Киева прорывается сквозь защиту Москвы. Передача вперед. Мяч подхватывает левый край Киева, который резким ударом забивает первый гол в ворота Москвы.

— Вот у кого учиться надо! — восторгаются любители футбола.

Мяч переходит на половину Киева. Московское нападение прорывается правым крылом вперед. Степанов, используя передачу Сырникова, мастерски скитывает счет.

— Говорят я вам, не выпирает Киев, — басит очевидный «патриот» Москвы.

— Поживем, увидим, — сиполирует «сторонник» Киева.

Команда Киева берет инициативу в свои руки и раз за разом прорывается вперед, посылая в ворота Москвы де-

сятки сильных мячей, перехватываемых защитой и вратарем Москвы — Фокиным.

... Правый край Киева, обладающий исключительным бегом, почти вплотную подходит к воротам Москвы и бьет по голу.

— Гол!

Фокин бросается на мяч, но не достает его. Мяч идет в ворота, но бек Москвы Ал. Старостин спасает положение своей команды — посылает мяч на центр.

Киев бьет corner. Лаута хватает мяч рукой.

Пендаль.

Зрители настораживаются. Еще бы: положение Москвы крайне опасно.

— «Мертвый» посадит. Будьте покойны! — пророчествует один из зрителей.

Мяч идет в угол. Фокин кидается вперед и прекрасно ловит его. Зрители приветствуют Фокина долго несмолкающими аплодисментами.

Киев снова у ворот Москвы. Левый инсайд команды Киева вырывается к воротам, но вратарь Фокин «снимает» у него с ноги мяч.

Москвичи меняют тактику игры и начинают атаковать ворота «противника». Точной расстановкой проводят москвичи мяч сквозь защиту Киева. Степанов, обходя игроков, передает мяч на правое крыло. Мяч подхватывает Богданов, который забивает в ворота Киева второй гол.

— Ну, теперь Москва себя покажет. Но не проходит и минуты, как команде Киева удается сравнять счет.

Москвичи снова нападают. Павлов передает мяч на прорыв. Богданов резким ударом, с ходу, забивает третий мяч.

На этот раз победа Москвы неоспорима. Ежеминутно московское нападение «стреляет» по воротам Киева, и только мастерская защита спасает команду Киева от полного разгрома.

До конца игры остается 4 минуты.

Мяч у ворот Москвы. Свисток. Пендаль. Красивым ударом Киев равняет счет. Финальный свисток судьи фиксирует ничью.

Игра прошла в исключительно быстром темпе, причем обе команды зарекомендовали себя с самой хорошей стороны.

В. Д.

Журнал «Физическая культура» Москва, 1931.

Команда Москви досить сильна, не дивлячись навіть на велику кількість молодняка в її складі.

Кияни після першої гри, в наслідок якої виліз із строю ряд гравців, (Синиця, Печеній) — вийшли в досить різноманітний склад: Потапов, Венсень, Денисов, Тютчев, Пюнтковский, Бланк, Свиридовський, Малхасов, Шульц, Сопін, Садовський.

Перші хвилини відзначаються атакою московських воріт, але, не випоривши всіх положень, напад Києва частенько пускає м'яч мимо воріт. На 10-й хвилині невдалий мазок Сопіна, що затиснувся на відстані 10 мтр. один на один з воротарем. Цілу низку класних м'ячів бере воротар Москви. Почувається перевага Києва, але молоді й вперта команда Москви, захищаючись, одночасно веде напад, який розбивається об гарний і дружній захист Києва. Перша половина гри закінчується рахунком в нічию.

У другій половині напад Москви. Кияни захищаються. Напад Києва слабкий. На 15-й хвилині Денисов, одержавши удар по нозі і покульгаючи, нападає помінявшись місцями з Свиридовським. І лише на 20-й хвилині Малхасову сильним ударом вдається провести перший м'яч у ворота Москви.

Але команда москвичів не розгублюється і продовжує тиснути киян до їх голу, на 30-й хвилині Потапов пропускає м'яча, якого направлено сильним ударом на нього. Рахунок 1 : 1.

Москвичі продовжують напад, але без ніяких наслідків. Судді Стрешков (Москва) дає фінальний свисток. У зв'язі з гри слід відмітити всю команду Москви, що грала дуже гарно, за впливом правого крайнього Баранова. У киян різноманітний склад, немає збіраності. Темпи такі, як і в попередній гри.

X—чы.

ФУТБОЛ

Сборная команда Киева в Москве

Первое выступление сборной команды Киева состоялось на стадионе им. Томского против 1 сборной Москвы. Игра сложилась очень интересно. На первой же минуте Москва стремительно нападала и тут же был угловой удар, хорошо отбиваемый киевской защитой. В свою очередь Киев не сдается в долгу и отвечает рядом стремительных атак. На третьей минуте ушедший далеко вперед к киевским воротам Леута дает возможность Печеному, левому крайнему нападения Киева, получить мяч. свободно пройти с ним по краю, обойти Старостина II и забить мяч в ворота Москви. Вскоре Киев был штрафной удар в 17 м от московских ворот, данный судьей ошибочно в сторону Москви. Фактически этот удар заслужен командой Москви за «подсадку» киевского игрока под Старостина II, бравшего головной верховой мяч. Удар идет мимо ворот. Москва вся устремляется в нападение. Угловой и штрафной удары хорошо отбиваются киевской защитой. Нападение Москви не ослабевает. Киянине отбиваются упорно и резко.

На 15-й минуте Богданов подбрасывает мяч и, проведя его по краю, пасует Смирнову; тот бьет по воротам; подоспевший Старостин перехватывает удар, и мяч в сетке ворот Киева.

После гола инициативу захватывают киянине. Часто приходится встречать в

игру Фокину, который играет очень неуверенно, выбрасываясь на идущий удар, часто выпускает мяч из рук, а один раз, не рассчитав выбросившись на идущий ударом мяч, пропускает его, и московские ворота спасает Старостин II.

На 20-й мин. три угловых удара у ворот Киева хорошо отражаются защитой и вратарем. Плетно приписано киевской полузащитой левое крыло нападения Москви, и поэтому создается впечатление, что Павлов и Прокофьев играют слабее обычного. Никитин часто выпускает правого крайнего Синицу, создающего ряд опасных моментов у московских ворот. На 40-й минуте мяч случайно попадает в руку Леута, и судья назначает одиннадцатиметровый удар. Печеному он не удался — Фокин легко берет мяч.

Нападение Москви играет очень разрозненно, много водит Смирнов, а Степанов плохо распределяет игру. Первая половина кончается счетом 1:1.

Начало второй половины игры проходит с перемешным примешеством команд. На 11-й минуте Смирнов хорошо проводит мяч, направляет его Богданову; тот, явно находясь вне игры, бьет его в ворота Киева. Судья засчитывает гол. Вскоре Никитин снова выпускает Синицу. Хорошо пасует в д.итр, тот дает возможность Садовскому забить мяч и этим связать результат.

На 15-й минуте Смирнов, хорошо обыграв полузащиту и защиту Киева, остается один на один с вратарем, тот, выходясь на мяч, нападает и от получасного удара

Газета «Физична культура» Київ, 8.10.1931.

выпускает уйти с поля. Его заменяет запасной вратарь.

На 18-й минуте Старостин III хорошо выбрасывает мяч Смирнову, тот его пропускает, и Богданов, оставшись один перед воротами, снова дает преимущество Москве. Киянине не ослабляют темпа игры и продолжают вести упорное нападение. За грубую игру одного из москвичей судья назначает одиннадцатиметровый удар, забиваемый киевлянином. Под конец игра проходит с преимуществом москвичей — у Киева ушли из-за погрешностей Малхасов и Венсень. Игра заканчивается при счете 3:3.

Киянине показали очень хорошую, сильную и тактически правильную игру. У москвичей чувствовалась большая разлад в линии нападения, а также разрыв между линиями нападения и полузащиты. Из отдельных игроков необходимо отметить: Ицковского — вратаря, Денисова, Тютчева и Синицу — в команде Киева, Старостина II и Богданова — в команде Москви. Крайне неуверенно, нервно, с ошибками, злоупотребляя свистками, бесцельно останавливавшими и замедлявшими ход игры, судил киевский судья Хейфец.

Москва выступала в составе: Фокин, Старостин II и Соколов М., Леута, Старостин III и Никитин, Богданов, Смирнов В., Степанов В., Павлов и Прокофьев. Команда Киева играла в составе: Ицковский, Венсень и Денисов, Тютчев, Пюнтковский и Юкельзон, Синица, Малхасов, Шульц, Садовский и Печеный. А.

Уроки Киева

Два матча сборной команды Киева — 22/IX против первой сборной Москвы (3:3) и 24/IX против второй сборной Москвы (1:1) — позволяют сделать ряд выводов. Обе игры прежде всего лишний раз доказали, как плохо обстоит у нас дело с техникой и тактикой футбола.

Киевское нападение строит всю игру на прорывах своих перепетичных и индивидуально сильных крайних нападающих. Внутренняя тройка киянине настолько беспомощна, настолько неспособна провести хотя бы одну тактическую комбинацию, даже просто передать мяч точным ударом по земле, что мяч систематически, в течение всего матча отдавался на край даже тогда, когда игра шла у самых московских ворот.

Приблизительно та же картина наблюдалась в команде Москви, где Исаева заменял Степанов. Степанов ни в какой мере не руководил игрой, и московское нападение, так же как и киевляне, вело атаку исключительно краями.

Создавалось впечатление, что нападающие сборных команд двух крупнейших городов Союза не владеют мячом и нуждаются в элементарной технической выучке.

Только в конце второй половины московское нападение нашло себя и стало комбинаровать. Этого было достаточно, чтобы киевляне совершенно выпустили из рук инициативу игры.

Лучше играла полузащита обеих команд, но и тут мы не видим тех точных, остроумно

задуманных передач, которые сразу ставят противника в опасное положение и открывают возможность стремительной атаки.

Нельзя игнорировать защиты Киева и очень слабо защиты Москви.

Отчетный матч показал также, как печально обстоит у нас дело со смелой: все игроки, заменившие игроков основного состава — Степанов, Смирнов, Старостин Андрей и Соколов, играют значительно слабее Исаева, Павлова, Седина и Печенкова.

В заключение необходимо отметить исключительную игру киевского вратаря Ицковского. Это — вратарь высшего класса, с превосходной техникой, замечательной быстротой броска, безупречным тактическим чутьем и точным расчетом. Ицковский играет настолько определенно и четко, что с первых же минут матча создает в команде спокойное и уверенное настроение.

За всю игру Ицковский не сделал ни одной ошибки и несколько раз уверенно выходил из самых трудных положений.

Если Ицковский играет всегда так, как он играл против Москви, он должен быть признан бесспорно лучшим вратарем Союза и должен занять место в сборной СССР.

Очень плохо судил матч киевский судья т. Хейфец. К большому сожалению, нужно отметить, что целый ряд его ошибок был направлен против Москви, что заставляет сожалеть в его беспристрастии.

Второй день команда Киева выступала в несколько ослабленном составе.

Вторая сборная Москви, составленная целиком из рабочей молодежи, показала большую быстроту, натиск и волю к победе. Но технически большинство игроков слабо.

Совершенно особо нужно выделить среднего полузащитника Карасева. Приспособное понимание игры, умение без лишней суеты быть всегда там, где нужно, отличное — нападение мячом, в частности хорошим низовым пасовым и природное тактическое чутье, позволяющее всякий раз из десятка комбинаций выбрать самую лучшую, самую острую, самую опасную для противника, делают из него славного и нерасклассного игрока, то игрока, общающегося стать таковым. В отчетном матче Карасев был тем, чем должен быть средний полузащитник — стержнем команды. Нам показалось только, что Карасеву немного нехватает физической силы, необходимой на месте среднего полузащитника, особенно в больших матчах. Но этот недостаток можно восполнить правильной тренировкой.

Матч судил В. Стрешков. Судил, как всегда, очень точно, четко и умно.

Нам хотелось бы чаще видеть В. Стрешкова со свистком на поле во время больших и ответственных матчей.

Оба матча говорят о том, что вопросы о систематической выучке, о постоянном составе команд, о твердом календаре и о тренировке становятся, наряду с оборудованием общественно-политической атмосферы среди футболистов, актуальнейшими вопросами.

28.09. Ст. Облпрофради. «Динамо» Вороніж – «Динамо» Київ – 0-3 (0-2).

30.09. 16:30. Вороніж. Ст. Облпрофради. Суддя Мурані (Вороніж). Збірна Центрально-чорноземної області – «Динамо» Київ – 0-7.

«Позавчера состоялась интересная встреча команд Динамо Киева и Воронежа. Команда Киева недавно сыграла в Москве с 1 сборной со счетом 3-3.

Высокая техника киевлян, стремительный темп и точная передача на первых порах сбили с толку воронежцев, пропустивших в свои ворота первый мяч, но через некоторое время они освоились с игрой гостей и начали обстреливать ворота противника, создавая не раз опасные положения у чужих ворот. Все же к концу тайма счет 2-0 в пользу Киева.

Вторая половина игры дает небольшой результат в пользу гостей 1-0 и матч заканчивается победой Киева со счетом 3:0. Сегодня в 4 часа 30 минут Киев играет со сборной ЦЧО».

Газета «Коммуна» Вороніж, 30.09.1931.

«Вторая встреча киевской футбольной команды со сборной ЦЧО еще раз подтвердил высокий класс игры гостей – их сыгранность, прекрасное владение мячом и безупречно точную первую передачу.

У сборной ЦЧО, наоборот, сыгранность отсутствовала. Игра свелась, в сущности, к игре в одни ворота. Если в первую половину матча команда ЦЧО еще кое-как держалась и пропустила только два мяча, то вторая половина игры, несмотря на самоотверженную игру защиты, закончилась разгромом сборной ЦЧО. Счет 7-0 в пользу Киева.

Следует отметить неудачный подбор игроков сборной ЦЧО».

Газета «Коммуна» Вороніж, 2.10.1931.

З Москви команда «Динамо» за запрошенням Ради Фізкультури центрально-чорноземного краю вїїхала на ряд матчів до Воронежу. 28 вересня о 4-й год. 50 хв. дня приїхала до Воронежа, а через 30 хвилини вже почався матч між командами «Динамо» Воронеж—Київ.

Напружена гра в Москві і знову без відпочинку гра у Воронежі привели до того, що кияни мали досить скромний успіх і у звітній грі виграли цей матч з рахунком 3 : 0. За суддю був т. Хейфець (Київ).

30. вересня на Стадіоні воронежської МРПС була друга зустріч Київського «Динамо» з 2. збірною Центрального Чорноземного краю. Публіки на стадіоні зібралось багато. Кияни вже гарно відпочинули і після цілого ряду змін у складі команд розпочали гру. Склад

команди Києва: Іцьковський, Свиридовський, Денісов, Марочинський, Тютчев, Бляни, Короткий, Піонтковський, Шульц, Малхасов і Садовський.

В першій хвилині гри зразу почувалась перевага киян, особливо вдало їм гру напад і його трійка Піонтковський, Шульц, Малхасов.

Перша половина гри закінчується з рахунком 2 : 0 на користь Києва. В другій половині гри захист ЦЧК не може встояти проти нападу киян і кияни проводять в сітку ЦЧК ще п'ять м'ячів. З загальним рахунком 7 : 0 і черговою перемогою залишає поле команда «Динамо»—Київ.

Слід відмітити гарно гравший напад «Динамо». Команда ЦЧК покинута слаба, але в майбутньому обіцяє стати сильною.

Х—ць.

Газета «Фізична культура» Київ, 16.10.1931.

Возвращаясь из Москвы, 1 сборная

«КИЕВ – ВОРОНЕЖ»

Киева провела две игры в Воронеже. В первой игре гости встретились с командой «Динамо» и выиграли со счетом—3:0. Во второй игре против киевлян вышла наспех сколоченная сборная Воронежа, проигравшая Киеву с крупным счетом—7:0. Такое поражение Воронежа объясняется неумелым подбором игроков, особенно вратаря, ниразу не выступавшего в ответственных играх. Несмотря на высокую входную плату, на играх было не мемо 10 тысяч зрителей».

Журнал «Спартак» Ленинград, 15.10.1931.

КИЕВ—ВОРОНЕЖ (ФУТБОЛ)

Позавчера состоялась интересная встреча команд Динамо Киева и Воронежа. Команда Киева недавно сыграла в Москве с 1 сборной со счетом 3:3.

Высокая техника киевлян, стремительный темп и точная передача мяча на первых порах сбили с толку воронежцев, пропустивших свои ворота в первый мяч, но через некоторое время они освоились с игрой гостей и начали обстреливать ворота противника, создавая не раз опасные положения у чужих ворот. Все же к концу тайма — счет 2:0 в пользу Киева.

Вторая половина игры дает небольшой результат 1:0 в пользу гостей и матч заканчивается победой Киева со счетом 3:0.

Сегодня, в 4 час 30 мин. Киев играет со сборной ЦЧО.

КИЕВ—СБОРНАЯ ЦЧО

Вторая встреча киевской футбольной команды со сборной ЦЧО еще раз подтвердил высокий клсс игры гостей—их сыгранность, прекрасное владение мячом и безупречно точную мячную передачу.

У сборной ЦЧО, наоборот, сыгранность отсутствовала. Игра свелась, в сущности, к игре в одни ворота. Если первую половину матча сборная ЦЧО еще кое-как держалась и пропустила только два мяча, то вторая половина игры, несмотря на самоотверженную работу защиты, закончилась разгромом сборной ЦЧО. Общий счет 7 : 0 в пользу Киева.

Следует отметить неудачный подбор игроков «борной ЦЧО».

Газета «Коммуна» Вороніж, 30.09.1931 та 2.10.1931.

?.09. «Промкооперація» Москва – «Динамо» Одеса– 2-2 (0-1).

«Футбольная команда одесского отделения об-ва «Динамо» играла в Москве первую игру против ЦДКА.

Обе команды не представляли какой-либо силы, игра обеих сторон была бессистемная и неинтересная. Первая половина окончилась вничью, при чем ни одна команда не забила ни одного мяча. Вторая половина игры продолжалась в том же стиле, только в самом конце ЦДКА удалось забить единственный мяч. При этом вратарь Одессы, взявший несколько трудных мячей сравнительно легко выпустил из рук мяч, который и прошел в ворота. Счет игры—1:0 в пользу ЦДКА. У Одессы хорошо играл вратарь, выделялся центр полузащиты.

Вторую игру одесское «Динамо» имело с Промкооперацией. Игра была очень грубой. Промкооперация, ослабленная отъездом ряда игроков в сборной на Северный Кавказ, принуждена была взять напрокат игроков других организаций. Игра окончилась вничью со счетом—2:2».

Журнал «Спартак» Ленинград, 25.09.1931.

27.10. Ст.ім.10-річчя комсомолу. Одеса-2 – «Промкооперація» Москва – 3-2 (1-2).

28.10. Одеса – «Промкооперація» Москва – 2-6.

«ФУТБОЛ МОСКВА – ОДЕССА.

Недавно Одесса имела

встречу с одной из лучших команд Москвы – с Промкооперацией.

В первый день игры Одесса выставила против гостей вторую сборную. Москва с первых минут игры берет инициативу в свои руки, и защите Одессы приходится с трудом обороняться. Но Москва упорно насеждает и через несколько минут выбивает из строя одного из лучших беков Одессы – Кусинского, которого заменяет Шпак 1. Казалось, что после такой грубости судья (московский) должен был подтянуть команду, но, к сожалению, он этого не сделал. После нескольких упорных атак Прокофьев с прорыва вбивает Одессе первый мяч. Еще через несколько минут Одесса снова получает второй мяч. Игра идет 2:0. Вскоре картина меняется, и Одесса берет инициативу в свои руки. Неожиданно для Москвы первый мяч врывается в ее сетку. Первый хавтайм заканчивается счетом 2:1 в пользу Москвы.

Второй тайм Одесса начинает более смело, и удачной комбинацией нападения выравнивает счет 2:2. Московская команда, недовольная счетом, прибегает к недозволенным приемам, пользуясь молчаливой поддержкой своего «двенадцатого» игрока – судьи. Общий счет первого дня 3:2 в пользу Одессы.

Вторую встречу Москва провела с первой сборной со счетом 6:2 в свою пользу».

Журнал «ФИС» Москва, № 34, 1931.

?.10. «Серп і молот» Харків – «ЦБЧА» Москва – 1-1.

«Динамо» Харків – «ЦБЧА» Москва – 4-2.

«ЦДКА выезжал в Харьков, где имел две встречи. Первая из них с «Серпом и молотом» окончилась вничью – 1-1, а вторая с Динамо москвичи проиграли 2-4».

Газета «Физическая культура» Москва, 31.10.1931.

1932

ТУРНІР ЧОТИРЬОХ МІСТ

(Харків, 26-28.06):

26.06. Судья: А.Рябінін (Москва). Харків – Ленінград – 4-1. Голи: Шпаковський (два), Андреев, Зуб. О.Бабкін (А.Циркуненко), А.Пономаренко, П.Семенов, М.Фомін, А.Шведов, І.Привалов, С.Копейко, О.Шпаковський, П.Міщенко, М.Зуб, С.Андреев.

27.06. Судья: П.Євдокимов (Ленінград). Харків – Москва – 0-3 (0-1).

О.Бабкін, А.Пономаренко, К.Фомін, М.Фомін, А.Шведов, І.Привалов, С.Копейко, О.Шпаковський, П.Міщенко (А.Лесной), М.Зуб, С.Андреев.

ПОРАЖЕННЯ ХАРКІВСЬКОГО ЗБИРНОГО

27 червня відбулася зустріч між збірними футбольними командами Москви й Харкова. Цей матч єдиний особливий інтерес, оскільки попередні Харків дістав перемогу над Ленінградом—4 : 1.

Але в перших хвилинах ініціативу забирають москвичі, швесь час настигаючи на ворота харківчан. За кілька хвилин харківчани одержують перший гол. В другому хавтаймі темпи посилюються. Серед харківчан — розгубленість. За брудальність суддя ужуває з поля московського центр-нападку Павлова. Не зважаючи на послаблений склад гра закінчується 3 : 0 на користь Москви.

Газета «Вісті» Харків, 30.06.1932.

Перший день змагання з футболу починається матчем Ленінград — Харків. У цьому матчі Харків гарно комбінує й один за одним забиває Ленінграду 4 м'ячі. Ленінград, що зберігав сили для гри з Москвою помилився, бо натрапив на сильного супротивника. В останні хвилини Ленінград намагається відквитатися й майже на кінець 2-го тайму забиває першого й останнього м'яча (рахунок гри 4:1 на користь Харкова).

Другого дня — матч Москва—Харків. Харків зазнає поразки досить несподіваною для тих, хто бачив його гарну гру з Ленінградом. Одразу ж після початку, ініціативу гри забирають Москвичі, м'яч часто біля воріт Харкова. Кілька хвилин напруженої боротьби й перший м'яч в сітці Харкова. Харків намагається зрівняти рахунок, але дарма! Москва починає грати брутально й часто сюрчок судді стримує окремих гравців. До кінця гри рахунок збільшується до 3:0 на користь Москви. Матч був не дуже цікавий, бо втомлений попередньою грою Харків грає м'яло. Москва грає досить брутально й перед кінцем гри лівий інсайд на вимогу судді за брутальність залишає поле.

3-й день змагань. Найцікавіший матч з усіх днів змагань, несподіваний своїм наслідком був Ленінград—Москва. Ленінград, що зазнав поразку від Харкова поклав будьщо виграти в Москві. Москва розпочинає гру досить впевнено. Гра починається в шаленому темпі, що й триває до кінця гри. М'яч перемінно буває біля одних і других воріт, але все ж таки відчувається перевага Ленінграду, що особливо гарно грає лівою стороною.

Хвилини 20 й Москва дістає від судді штрафний. Сильний 11-метровий удар і м'яч в сітці Москви. Кілька хвилин і без того живої гри рівняють рахунок (1:1).

Москва, отримавши ще одного м'яча в свої ворота, грає брутально, особливо лівий інсайд, якого й цього дня теж виводять з поля. Москва після вдалої комбінації знову відквитує й рахунок 2:2. Незадовго до кінця гри Ленінград знову б'є 11-метровий і знову гол Москві (наслідок 3:2 на користь Ленінграду).

Склад футбольних команд міст такий:

Харків: Бабкін, Фомін К., Поломаренко, Привалов, Шведов, Фомін Н., Андреев, Зуб, Міщенко, Шпаковский, Копейка, Москва: Гнаткін, Старостін, Плеткін, Нікітін, Старостін, Муста, Ільїн, Павлов, Степанов, Іванов, Старостін. Ленінград: Шарін, Лабут, Юденіч, Попов, Батирев, Лехишов, Кусков, Єлісеев, Бутусов, Шеллагін, Григор'єв.

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 13-14, 1932.

футбольні команди збірні Ленінграда й Харкова. В складі Ленінграда — Шарін, Юденіч, Лабут, Попов, Ботир'єв, Лехишов, Григор'єв, Шеллагін, Бутусов, Єлісеев, Кусков; Харків — Бабкін, Пономаренко, Семенов, Фомін М. Шведов, Привалов, Копійка, Шпаковский, Міщенко, Зуб і Андреев. Суддя — Рябінін (Москва).

З перших хвилин енергійно починають тіснити харківці лєнінградців і протягом 15 хвилин сидять майже, весь час у воротах Ленінграду. На 15-й хвилині 1-й м'яч у сітці лєнінградців. Через 10 хвилин другий гол і за 7 хвилин до кінця першого ховтайму 11-метровий удар робить рахунок 3:0 на користь Харкова.

Харківці грають блискуче, чудово комбінують, особливо гарно грають Привалов та Шпаковский. Кілька добрих м'ячів бере Бабкін. В перерві

Друга половина гри проходить живіше. Харків забиває ще м'яч. Рахунок майже до самого кінця 4:0 і лише за дві хвилини до кінця лєнінградці розмочують суху, забиваючи вратарю Циркуленко, що замінив Бабкіна один м'яч з рахунком 4:1. Харків уходить з поля переможцем.

Знову на полі, футболісти. Сьогодні проти харківчан, що перемінили Шведова і Семенова на Фоміна К. і Фоміна В. при судді лєнінградці Евдокимові, виступає в червоній формі Москва в складі Гнаткіна, Пчелікова, Старостіна Олександра, Ляути, Старостіна Андрія, Нікішіна, Старостіна Миколи, Смирнова, Степанова, Павлова, Іліна. Якщо напередодні харківці грали дуже добре, то на цей раз становище змінилось: грали дуже погано, відбилися важкі 4 гри проти Сталіна, Одеси, Києва, Ленінграда і харківчани видихлись.

З самого початку москвичі взяли швидкий темп, і забравши ініціативу до своїх рук, так і не випускали її до кінця, цілком заслуговано москвичі виграли, забравши м'яча.

До хиб Москви треба віднести спроби грубої гри, в наслідок чого удалили з поля москвича Павлова.

Газета «ГПО» 19.07.1932.

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА СОЮЗУ МАШИНОБУДІВНИКІВ: ВСЕ СОЮЗНАЯ СПАРТАКИАДА СОЮЗА МАШИНОСТРОЕНИЯ

27-28 люля на стадіоні ім. Сталіна продовжались змагання на всесоюзне первенство фізкультурних колективів союзу машиностроєння по играм и легкой атлетике.

По городкам первенство досталось Люберцам, по волей-болу — Харькову.

27 люля состоялась первая встреча по футболу физкультурников харьковского завода «Серп и Молот» с командой ростовского Сельмаша.

Харьковская команда показала значительное превосходство над командой «Сельмаш» и сумела побить сельмашевцев три мяча против одного. Футбольный матч 27 люля не был закончен, так как игра затянулась до наступления темноты.

В матче 28 люля на том же стадионе, благодаря дружной игре харьковская команда добилась еще большего успеха. Игра окончилась в пользу Харькова с результатом 5:0. Сельмашевцы играли очень грубо.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 30.07.1932.

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА ФІЗ-КУЛЬТУРНИКОВ С.-Х. МАШИНОСТРОЕНИЯ.

ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ ХАРЬКОВ-АРМАВИР.

30 юлія, на стадіоне ім. Ворошилова состоялась зустріч футбольних команд Харків та Армавіра, поєдинок на першій всесоюзній спартакіаді союзів сільхозмашинобудування. Матч по футболу закінчився з великим успіхом на користь Харківського з рахунком 6:0.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 1 та 2.08.1932.
«Футбольний полуфінальний матч Харків-Ростов зігран живо з великим успіхом Ростова. Обидва результати гри 7-0».

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА С.-Х. МАШИНОСТРОИТЕЛЕЙ.

СЕЛЬМАШ ВПЕРЕДИ.

Закінчилися всесоюзні змагання фізкультурних колективів союзів с.-х. машинобудування.

Первенство по всім видам легкої атлетики в змаганнях чоловічих та жіночих колективів (загальний рахунок очок) отримав Ростов (колектив Сельмаш), йому ж досталося первенство по плаванню та стрільбі.

Друге місце заняв Херсон. Харківський колектив показав найкращу гру по футболу.

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА КОЛЕКТИВІВ ЧОРНОЇ МЕТАЛУРГІЇ

(Дніпропетровськ, 10-15.08)

Змагання між чотирма командами

У Всесоюзній Спартакіаді, яка проходить у м. Дніпропетровську, беруть участь 4 футбольні команди: Москва—завод «Серп і Молот», Сталіно—зав. ім. Сталіна, Дніпропетровського зав. ім. Петровського і Леніна і Керчі—зав. ім. Войкова.

Змагання, які відбулися на сьогодні між командами, вже дають характеристику футбольних команд. Найсильнішою командою в московській команді, яка має гарну класу гри, організованість, а саме колективність, вміння проводити цілі комбінації та організувати швидкий напад.

Настільки гри в перший день змагання з командою зав. ім. Сталіна (поль-поль) поєдинок тим, що команда Сталіна в також сильний супротивник.

Особливо себе виявив в команді Сталіно вратар, та правий і лівий крайній напад. У матчі з Московською командою показала вміння захищатися й організувати цілі комбінації нападу, гра без наслідків.

поєдинок гарною грою захисту Москви.

Колектив команди зав. ім. Петровського складається здебільшого з молоді (яка грає два-три роки в команді), але вже ця команда подає надії, хоч і є слабкий супротивник проти таких команд, як Москва і Сталіно. Теж саме можна сказати про футбольну команду зав. ім. Войкова—Керчі (також гри Керчі—Москва закінчилися з рахунком 8—1 на користь Москви).

Настільки змагання з футболу повинні стати наукою для виправлення всіх хиб, які є в командах, що беруть участь у Всесоюзній Спартакіаді чорної металургії.

Змагання наближаються до кінця, після яких буде організована збірна команда чорної металургії, яка виступить 18-УІІІ проти першої збірної м. Дніпропетровського.

Цей матч являє собою великий спортивний інтерес, тому треба уважніше поставитися до питання комбінування збірної чорної металургії, яка за всіма даними являтиме собою сильний колектив.

У змаганнях з футболу в перший день Спартакіади брали участь команди зав. «Серп і Молот»—Москва та заводу ім. Сталіна—Дніпропетровськ, гра закінчилась без наслідків поль-поль. Під час змагання зокрема виявив себе вратар команди зав. ім. Сталіна, що влучно брав м'ячі сильних ударів супротивників.

11 серпня відбулося змагання з футболу між командами заводу ім. Войкова—Керчі та зав. ім. Петровського—Дніпропетровськ. Гра закінчилась з рахунком два на два.

12 серпня відбувся футбол-матч між командами заводу ім. Сталіна—Дніпропетровськ і заводу ім. Петровського—Дніпропетровськ. Гра закінчилась з рахунком п'ять—один.

Тут треба також відзначити гарну гру знов таки вратаря заводу ім. Сталіна.

13 серпня грали Москва—Дніпропетровськ, гра закінчилась: 7—0 на користь Москви.

6-годині 35 хвилин. Футбол. «Серп і Молот» (Москва) — завод імені Сталіна (Сталіно).

Система тов. Кривошеєва — головного судді з футболу і матч розпочався.

Футболісти знають, що змагання за кращу підготовку до праці, змагання за виконання профспілкової і підготовку до оборони.

Вперто борються дві команди. Перша половина гри закінчується — 0:0.

Сюрчок головного судді з футболу тов. Кривошеєва і матч розпочинається. Обидві команди вперто борються, виявляючи непогану класу гри. Перший тайм закінчується без наслідків — 0:0.

Початок другого тайму футбольного матчу. Москвинці «нападають», але їх намагання марні. Воротар сталянів грає бездоганно, беручи навіть «мертві» м'ячі. Наслідок 0:0.

Другий день — 11-е серпня.

Сьогодні стадіон теж переповнений глядачами.

В той же час на футбольному майдані борються за перемогу команди заводу ім. Петровського та ім. Войкова. Результат — нічия 2:2.

Третій день.

На спортивному майдані заводу ім. Комінтерну зустрілися футбольні команди серпожолобців та войківців. Наслідок «убивчий» для войківців 8:1.

На майдані парку фізкультури й відпочинку сталяні перемогли петровців (6:1).

Четвертий день.

Увечері москвинці перемагають петровців у футболі — 7:0.

Друга половина футбольного матчу продовжується.

Москвинці «нападають», але гра сталяніського вратаря бодаганна він бере «мертві» м'ячі. Всі насторожились. Чокнуть гола але свисток тов. Кривошеєва закінчує гру.

Перший день Спартакіади закінчився.

У цей же час на футбольному майдані команди заводу імені Петровського і імені Войкова (Керчі) борються за перемогу.

Матч закінчується з наслідком 2:2; глядачі дивуються, чому суддя тов. Васильєв дав 2 пенальті заведові імені Петровського, особливо незрозумілий «близький».

Другий день закінчується. Увечері

ТРЕТІЙ ДЕНЬ.

На Ахулі на спорт-майдані заводу «Комінтерн» футбольна команда «Серп і Молот» (Москва) «розгромлює» команду імені Войкова (Керчі) з наслідком 8:1.

На майдані парку «Фізкультури і відпочинку» петровці «згоріли» під сталянівців, в розрахунок 6:1.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ.

Увечері москвинці у футбол-матчі дають петровцям 7:0, закріплюючи за собою перемогу.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини»
Дніпропетровськ, 15.08.1932 обое

9-го серпня радіо сповістило всім: «завтра, 10-го серпня, розпочинається всесоюзна спартакіада чорної металургії».

О 5-й годині 10-го серпня у Дніпропетровському парку фізкультури й відпочинку зібралися колективи — учасники спартакіади, кращі фізкультурні колективи чорної металургії. У спартакіаді брали участь завод імені Войкова (Керчі), завод імені Сталіна (Сталіно), завод Серп і Молот (Москва), завод імені Петровського й Леніна (Дніпропетровське).

Багато учасників спартакіади, нагороджені значком «ГПО».

Фізкультурник тепер не той, що раніше. Це не вузькі спортсмени — футболісти, волейболісти, плавці. Вони всебічно розвинені, вони свідомі бійці. Вони перші у боротьбі за десять мільйонів тонн чавуну, за 9.500.000 тонн сталі, вони ведуть переді на фронті хлібозаготівель та жив. Вони готові до оборони.

Перший день — 10-е серпня.

О 6-й год. 35 хв. розпочинається спортивна частина спартакіади. Грають футбольні команди — «Серп молотівці» і сталяні.

«В змагання по футболу між командами «Серп і Молот» (Москва) і зав.ім.Сталіна (Сталіно), гра закінчилась – 0-0. Зустріч команд зав.ім.Петровського (Дніпропетровське) і ім.Войкова (Керч), закінчилась з рахунком 2-2».

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 14.08.1932

СПАРТАКІАДА ПРОМКООПЕРАЦІЇ

(Ленінград, 5-9.09)

05.09. Ст.ім.В.Леніна. «Промкооперація» Москва – «Промкооперація» Харків –?-.?

09.09. «Промкооперація» Москва – «Промкооперація» Київ –?-.?

«Промкооперація» Ленінград – «Промкооперація» Харків – 2-2.

«Промкооперація» Ленінград – «Промкооперація» Київ – 2-2.

«Промкооперація» Павлово – «Промкооперація» Харків – 1-9.

«Промкооперація» Київ – «Промкооперація» Харків –?-.?

5 сентября на стадионе им. Ленинградской промкооперации и гостей, прибывших из Москвы, Харькова, Павлова и Клева, открылась III областная спартакиада Промкооперации.

Если в легкой атлетике ленинградцы были вне конкуренции, то в футболе они встретили довольно сильное сопротивление со стороны команд Клева и Харькова. Слабым коллективом оказалось Павлово, проигравшее Харьков с крупным счетом 9:0 и, совершенно неожиданно, после интересной и упор-

ной игры выигравшее у Москвы со счетом 2:1. Ленинградцы в первой встрече с Москвой вышли легкими победителями со счетом 5:1. Вторая игра ленинградцев с Клевым прошла з упорной борьбе. Первая половина игры закончилась вничью – 2:2. (за 15 минут до конца счет был 2:0 в пользу Клева). Вторая половина прошла под знаком преимущества ленинградцев, выигравших своему сильному конкуренту три мяча. Общий результат игры 5:2 в пользу Ленинграда.

Финальная встреча между командами Ленинграда и Харькова закончилась вничью со счетом 2:2.

Газета «Спартак» Ленінград, 10.09.1932.

Товариські матчі:

20.04. «ЗІПС» Тіфліс – «Динамо» Київ – 0-8.

22.04. «Динамо» Тіфліс – «Динамо» Київ – 5-2.

КИЕВ—ТИФЛИС.

Большой интерес представляли встречи с футболистами киевского «Динамо» — одним из сильнейших в СССР коллективов.

Первая игра Киев—команда «Динамо» полка приносит победу Киеву — 5:2.

Второй с киевлянами играет команда ЗИПС.

Счет 8:0 в пользу гостей ярко свидетельствует о весьма значительном превосходстве киевского «Динамо», почти все 90 минут висевшего на воротах тифлисцев.

Последний матч Киев—«Динамо» 1-ая смотрится с напряженным вниманием.

Дождь и ветер значительно снижают качество игры, но тем не менее она изобилует рядом интересных моментов, и проходит в упорной борьбе за мяч.

Сильный шут Абашидзе и несмотря на хороший бросок Ицковского, мяч в сетке киевлян. Вслед за ним Асламазов посылает в ворота гостей второй мяч. Счет 2:0 не меняется до перерыва.

Во втором тайме инициатива больше у Тифлиса. Команда играет очень дружно и на редкость корректно.

Гости временами сильно грубят. Вскоре счет 3:0. Прорыв Прокофьева и киевляне размячивают «сухую».

Частичный успех гостей не расколлаживает тифлисцев. Следует ответный мяч. В дальнейшем команды обмениваются удачными попаданиями.

Финальный свисток судьи фиксирует вполне заслуженную победу тифлисского «Динамо» с результатом 5:2.

Журнал «Динамодец» Тбілісі, квітень, 1932.

04.05. Профспілки Харків – Профспілки Ленінграда – 1-1.

3 травня. Стадіон переповнений більш ніж напередодні. На полі збірна профспілок Москви та Харкова. Молоді харківчани показують гарну гру, спаяність. Комбінація нападу Москви розбивається об міцний захист Харкова. Гра йде швидкими темпами. Перший тайм закінчується в нічию.

Другий тайм починається з настирливого нападу Москви, яка вдало провадить перший м'яч у ворота Харкова, але через кілька хвилин Харків відквітує. Рахунок 1:1. Намагання двох команд перемогти закінчується без усяких наслідків. З тим же рахунок змагання закінчується.

4 Травня. Зустріч Ленінграда і Харкова. З наслідків попередніх матчів становище таке, що Харків повинен виграти. Але вже напочатку матчу стало видно, що Харкову буде нелегко. Склад Ленінграду здужав на трьох гравців (зі збірної РСФРР, що грала на 1 травня з Москвою збіркою України). Харків же двох гравців змінив. З перших же хвилин відчувається незіграність та невадність харківчан. Ленінград користується з цього і більшість часу сидить у воротах Харкова. Перший тайм проходить без висновків.

У другому таймі ініціативу бере Ленінград який налідає на ворота Харкова, нарешті Харків одержує перший м'яч у сітку. Раптом пішов дощ, який псує всю гру, але Харків рахунок зрівнює. Дальша гра йде ввесь час нападком Ленінграда, але перемогти не вдається. Матч закінчується 1:1.

Газета «ГПО» Харків, 15.05.1932.

СБОРНАЯ ЛОСПС В ХАРЬКОВЕ

2 мая сборная ЛОСПС в Харькове встречалась с сборной московских профсоюзов. Результат встречи был не в пользу ленинградцев, они проиграли с большим счетом (1 : 5). Первая половина прошла с переменным успехом и закончилась ничью (1 : 1), зато во второй половине москвичи отменно использовали некоторую растерянность ленинградцев в защите, после того как Лабут сам себе забил один мяч. Москвичи использовали эту растерянность и последовательно провели один за другим еще три мяча. Слабо играли у ленинградцев Шлейфер (вратарь), Беляев и Ахсенов.

4 мая ленинградцы играли с харьковцами (сборная профсоюзов). Вместо Шлейфера в ворота поставили Шорца, на место Беляева встал Строков. Играли в дождливую погоду, но игра была интересна и изобиловала рядом острых моментов. Результат — ничья (1 : 1).

3 мая харьковцы играли с москвичами и закончили матч ничью (0 : 0). Игра была интересной, но чрезвычайно грубой. Футболисты профсоюзники провели соревнования по гранате, в военизированной беге и стрельбе. Везде первое место заняли ленинградцы.

Журнал «Спартак» Ленинград, 12.05.1932.

15.05. Ст. «Металіст». «ХПЗ» Харків – Тіфліс – 2-9.

16.05. Ст. «Металіст». Харків – Тіфліс – 1-1 (матч не закінчений через те, що Тіфліс покинув поле).

Тифлиські футболісти в Харкові

За запрошенням бюро фізкультури ХМРПС в Харкові 15 і 16 травня гостювали футболісти збірної м. Тифлісу.

Зустріч відбулася на стадіоні ХМРПС (Металіст).

Перед початком футбольного матчу відбувся коротенький мітинг, присвячений підготовці до Світової спартакіади.

1-го дня проти гостей виступала команда ХПЗ. З самого початку було видно, що Тифліська команда високої класу і ні в якій разі не поступастися класом перед Московськими, Харківськими та Ленінградськими футболістами. Швидко, точна низовалася, величезний швидкий темп, чудова гра головою, навальність нападу, міцний захист і цілковито зверхній вратарь — вразу примусили визнати, що команди ХПЗ буде дуже важко. І справді напад Тифліс часто підходив до воріт ХПЗ і вратареві доводилося ввесь час вступати до три. Лише не досить точні шоти не дали змоги зробити великий рахунок. Загальна перевага 2:0 Тифлісу цілком заслужена. Судив т. Шпаковський.

16 травня проти зміненого складу гостей грала збірна Харкова в такому складі: т. т. Вреть, Семенов, Пономаренко, Привалов, Капустін, Шведов, Старусев, Зуб, Лисний, Шпаковський, Мороз.

На сюрчок судді т. Грицюка, що провів гру вперше й суворо, на поле вибігають тифлісці в білих футболках та чорних трусах, харківчани в червоному.

Не зважаючи на відсутність половини основного складу Харківської збірної, харківчани грають дружно і красиво. Але стара хвороба, невідання бити по воротах, залишилась і цього року. Майже щільно підводячи мяч до воріт, напад не може вдарити по голу. З харківчан відзначається чудовою грою т. Привалов. Непогано

грають, вдало комбінуючи, Зуб і Шпаковський. Даремно вибігає вратар Вреть, ризикуючи пропустити мяч, що надзвичайно перше глядачів і, зокрема, болельників.

У тифлісців чудовий захисник — Пачулія. Гарно грає вратар, центр та лівий край нападу.

На 30 хвилин за брутальність тифлісців 11 метрівку б'є т. Зуб і перший мяч у сітці Тифлісу. До кінця тайму рахунок без змін, хоча помітна перевага Харкова. В другій половині склад команди змінюються: у Тифліса — новий правий край, у Харкова підбитого Привалова заміняє Горючий. На 6 хвилин прорив правого краю Тифліса — швидкий удар — Вреть падає, але мяч у сітці Харкова. Рахунок 1:1.

Становище напружене. На 9 хвилин харківчанин Мороз припускає брутальність. Суддя дає штрафний у бік Харкова. В цей час лівий край Тифлісу т. Кустяков підходить до т. Мороза, б'є його ногою та штовхає плечем. Суддя просить т. Кустякова залишити поле. Останній категорично відмовляється і на знак демонстрації сідає на полі. Суддя пропонує капітанові Тифлісу вивести грача, що проштрафився, з поля і дає термін 3 хвилини. Це не допомагає і суддя припиняє гру.

Тут же на стадіоні відбувається надзвичайна нарада, членів президії ХМРПС з участю членів Харківської та Всеукраїнської колегії суддів та представників бюро ФК ХМРПС, що визнає дії судді цілком за правильні і припиняє гру.

Тифліські гравці т. Кустяков і капітан т. Пачулія показали надзвичайну недисциплінованість, не підкорившись вимогам судді та й ціла команда ніяк не реагувала на пропозицію судді. Тифліська рада ФК повинна зробити з цього випадку відповідні висновки.

Гуревич.

ФУТБОЛЬНА СБОРНА ТИФЛІСА В ХАРЬКОВЕ

10 мая по приглашению харьковского СФК, на Украину выехала футбольная команда сборная г. Тифлиса в составе:

1) Солонин («Динамо»), 2) Дорохов (завод им. Калинина), 3) Пачулия («Динамо»), 4) Шавгулидзе («Динамо»), 5) Рамишвили (РЗ), 6) Минаев («Динамо»), 7) Аникин («Динамо»), 8) Антус (завод им. Калинина), 9) Костюков («Динамо»), 10) Асламазов («Динамо»), 11) Абашидзе («Динамо»), 12) Болотин (РЗ), 13) Сомов И. («Динамо»), 14) Сомов Н. («Динамо») и др.

1-ая встреча состоялась 15 мая. Против Тифлиса выступала одна из сильнейших команд Харькова ХПЗ. Результат принес победу Тифлиса 2 : 0.

2-ая встреча состоялась со сборной Харькова, куда вошли и местные динамовцы: Шпаковский, Фокин и др. Результат игры 1 : 1.

Необходимо отметить, что по вине игрока Тифлиса Костюкова, отказавшегося покинуть поле по указанию судьи, (допустил грубость), матч не был закончен. Бюро футбольной секции «Динамо» обявило тов. Костюкову выговор.

Газета «ГПО» Харків, 27.05.1932
та журнал «Динамо» Тбілісі,
травень, 1932.

15-го та 16-го травня, на стадіоні „Металіст“ відбулася міжреспубліканська зустріч з футболу Тифліс—Харків. На полі — кращі збірні команди двох республік. Перший день ХПЗ Харків дає легку перемогу Тифлісові. Гру ведеться в жвавому темпі. Далі команда ХПЗ цілком себе виправдовує. Гра переходить перемінно від одних воріт до других. Гарно тримається півзахист Харкова. Збірна Тифлісу має гарний захист та півзахист. Гра закінчується з рахунком 2:9 на користь Тифлісу.

Другого дня матч збірних Тифліс — Харків одразу ж набирає жвавого темпу, гарних розміщень м'яча. Ініціатива в руках харківчан, що чимраз більш прориваються до воріт Тифлісу, захист „попотівши“ врятовує від багатьох загрозливих моментів, гра не дає результату Харкову. На жаль, дедалі гра набирає чимраз грубішого характеру, чимраз більш суддя дає штрафних. Хвилин 20 становище без змін.

Нарешті харківчани б'ють 11-метровий м'яч у сітку гостей, Рахунок 1:2 поважає гру, Тифліс намагається відквитатися, що йде швидко зробити: гарною комбінацією м'яч летить у ворота Харкова. Рахунок 1 — 1.

Проте, гру було не закінчено. За грубість та образ судді, запропоновано гравцям Тифлісу лишити поле. Капітан Тифлісу на це не погоджувався.

Не зважаючи на вимоги судді та ухвалу надзвичайної наради, ні капітан тифліської команди т. Пачолія, ні гравець т. Кустяков не підкорились вимогам судді, нарешті — команда в цілому ніяк не реагувала.

ВРФК УСРР мусить сказати своє про недисциплінованість тифліських футболістів, й довести це до відома ВРФК СРСР та Закавказької Ради НК, щоб при майбутніх зустрічах братніх республік подібних вчинків не повторювалося.

Кость Цердя

Харків

З метою популяризації та кращої підготовки до Світової Спартакіади на першотравневий свята в Харкові були влаштовані великі спортивні змагання. Змагання проведені з таких видів: стрільби, військово-спортивний біг 100 м., граната, скраклі та футбол. Кожна столиця виставила по 21 учаснику та 1 суді.

Перший день. Футбольний матч Москва — Ленінград дав цікавиту перемогу Москві. Гру, що з початку відбувалася рівномірно, навіть запропонованим темпом Ленінграду, москвичи приймали неохоче й навіть перший м'яч у воротах Москви. За будь-яких 20 хвилин становище різко змінюється. Москва все більш натискує і забиває один м'яч за другим.

Ленінград зазнав поразку з рахунком 0:1.

2-й день. Найцікавіший матч змагань Москва — Харків. Цікава гра, бо зустрілися найсильніші суперники. Гра відбувалася в жвавому темпі. Рахунок 0:0 першого тайму хвилює глядачів. Деякі рази напад Харкова ставить ворога Москви в небезпеку, але воротар врятовує будь-які загрози. Москва починає все більше безпорядно грати,

прориви успішно й легко ліквідуються захистом Харкова. Харків бере ініціативу в свої руки, м'яч все більш під воротами Москви. Харків гарно комбінує, але без наслідків. Останні хвилини нічого не дають. Наслідок 0:0.

3-й день. Харків — Ленінград. Глядачі були здивовані впертою боротьбою, бо чекали легкої перемоги Харкова. Але Харків грав саби день до вечора. Деяка зміна в складі команд безперечно вплинула на гру.

Цердя, Губарев

Журнал «Фізкультурник України» Харків, № 11-12 та № 9-10, 1932.

Орехово-Зуївські гості в Харкові

26,27 травня в Харкові гостювали Орехово-Зуївські футболісти.

Першого дня проти гостей грала команда залізничників. Перед початком матчу відбулася зустрічна естафета 11х100, що її виграла залізничниця з часом 2,35,0. Орехово-Зуїці мали 2,38,0.

Гра почалася нападом гостей, але прорив залізничників і перший м'яч у воротах гостей. Через 8 хвилин Орехівці естафують. Гра йде рівно; хвилин через 10 три прориви лівого краю Андрєєва і три м'ячі в сітку гостей. Перша половина гра закінчується 4:1 на користь залізничників.

Другий тайм — аборис. Інша частина: гості грають енергійно і забивають два м'ячі. Гарно вправління від лівого півсереднього нападу. Залізничники грають у розброд, не почуватися притягнення до перемог. Слабкий темп. Видно, що команда не зіграна. За футбольність воротар на штрафній залізничники забивають 11 метровий. За 12 хв.

Парад динамівців на честь відкриття заводської спартакіади заводу „Серп і Молот“

що залишилися до кінця, орехівці забивають ще один м'яч Кіяннову, що цього разу грав майже і гра закінчується перемогою залізничників. 5:4, але перемога ця не цілком заслужена.

Другого дня проти кількох зміненого складу гостей грала збірна профспілок Харкова в складі: тт. Бабкін, Пономаренко, Семенів, Ус, Горюнов, Шведов, Мороз, Натаров, Слов, Бем, Костіков. (в другому таймі Андрєєв). Гра була не цікава, Поволі нападає Харків і з 11 метрівки забиває перший м'яч. Через 20 хв. орехівці чисто проводять м'яч, вибігає Бабкін, але не встигає скопити м'яча і рахунок 1:1.

Друга половина матчу була багата на чудові спортивні моменти. Обидві команди розігралися. Виявився швидкий темп та комбінації. У харківчан гарно грала Шведов, Пономаренко, Андрєєв. У гостей прорив і лівий інсайд. Харків забиває два м'ячі і залишає поле переможцем з рахунком 3:1.

Орехівська команда відрізняється від харківчан умінням бити по воротах.

Наближаються наступні великі гри з Москвою і Ленінградом. Збірникам треба систематично тренуватися і особливо нападу. Інакше на виграш сподіватися неможна. Футбольна секція повинна про це серйозно поміркувати.

Гуревич.

ФУТБОЛЬНЫЕ ВСТРЕЧИ КИЕВА С МОСКВОЙ И ЛЕНИНГРАДОМ

5 июня в Москве на стадионе «Динамо» состоялся интересный матч между сборными командами Киева и Москвы. Киев играл в составе: Ицковского, Вессеньева и Свиридовского, Долгова, Пяоковського и Тютчева, Печного, Прокофьева, Шульца, Гончаренко и Синицы.

Москва — в составе: Филиппова, Старостина II, Пчеликова, Леута, Старостина III, Никишина, Ильина, Павлова, Исакова, Смирнова и Старостина I.

После упорной борьбы матч закончился вничью 1:1.

Естественно, что вторая встреча между этими командами представляла исключительный интерес.

Команды вышли в прежних составах. Матч закончился убедительной победой Киева со счетом 5:2 над командой, которая в течение 7 лет не имела ни одного поражения.

В настоящий момент команда Киева является одним из главных претендентов на первенство городов Союза.

Вслед за блестящей победой Киева над сборной Москвы, Киевская команда была приглашена в Ленинград, где потерпела жестокое поражение от первой и второй сборной Ленинграда. Результат с первой Ленинграда 7:2 и второй 1:0.

Газета «ГПО» Харків, 7.06.1932 та журнал «Динамо» Тбілісі, липень, 1932.

29.05. Ленінград — Одеса — 2-0.

30.05. Ленінград-2 — Одеса — 1-1.

03.06. Ст. ім. Томського. Суддя: Я.Медовар (Москва). Москва-2 — Одеса — 4-1.

«3 июня на обратном пути из Ленинграда одесские футболисты остановились в Москве. Матч одесских футболистов с первой сборной Москвы окончился победой москвичей — 4-1».

Журнал «Спартак» Ленинград, 12.06.1932.

29 мая на стадионе им. Ленина открылся сезон межгородских игр матчем между сборными командами Ленинграда (II) и Одессы. Заложенного 7 часов вечера трибуны были переполнены зрителями.

В 7 ч. 10 м. на поле выбегает стойкой одесская команда, в составе ее Трусевич, Кусиский, Четов, Кравичко, Мазухин, Фисаренко, Калашников, Штрауб, Бронз, Злотчевский и Михаил. Ленинградцы — Савиццев, Азбут, Юденич, Попов, Батирев, Лемешов, Светлов, Ярцев, Бутусов, Елессев и Кусков выходят в привычном порядке.

Одессы сразу же делают энергичную атаку и на 1 минуте Савиццев вступает в работу. Тут же определяется сила правого крайнего гола, который немедленно быстро бежит. Первые 3-4 мин. защита Ленинграда смина, но с места хорошо играющие полузащитники переводят игру на половину Одессы, и Кусков на 4 мин. делает первый удар по воротам Одессы.

На 8 минуте правый край Одессы создает чрезвычайно опасное положение для ленинградских ворот, мяч отбит и вновь ленинградское нападение имеет возможность добиться успеха, но удачу не имеет.

На 11 мин. Кусков бьет мимо ворот, на 13 мин. Ленинград бьет угловой удар. Затем в течение 3-6 мин. Одесса зажатая. Хорошо подает мяч Светлов, разогривается левая половина нападения, раз Ярцев вырвался и казалась — мяч будет в сетке. Одессы отбились и сами начинают бурно нападать. Не в настроении Азбут, зато Лемешов и Батирев удачно ликвидировать натиск. Меч опять у ленинградских воротых и на 22 мин. с отличной комбинации всей поддержки Бутусов забивает мяч. Окрыленные успехом ленинградцы стремятся увеличить счет и на 21 мин. центральный тройка разыгрывает комбинацию, успеху которой мешает игра одесских защитников.

До 36 мин. игра на их половине и только незаконченность комбинаций ленинградских передовых не дает результата. С 36 мин. до 40 мин. нападает Одесса, создавая несколько раз серьезную угрозу. Последнее 5 мин. тайма вновь нападает Ленинград, но счет не меняется. Первая половина заканчивается при счете — 1:0 и знаком перевеса Ленинграда.

Вторая половина начинается сильным нападением ленинградцев, в течение первых 3 минут привели к исполнению комбинации правой стороной. Одесса оправляется и захватывает в свою очередь. На 4 мин. угловой удар на ленинградскую половину. Центральный тройка Одессы, хорошо использовавшая прекрасные подачи краев, наводит панику, у Азбута и Юденича — ряд срывов. Последующие пять минут попеременно нападают обе команды. Ленинградцы часто неудачно бьют по воротам Одессы, где отличается вратарь. На 9 мин. Савиццев выплывает из угла очень сильно пробитый мяч.

С 10 до 15 мин. нападение Ленинграда, отлично пользуясь силой своего левого крыла, проводит ряд комбинаций, заканчивая их неизменно ударами в ворота, но блестящие играющие одесский вратарь и Кусиский не позволяют увеличить счет. На 18 мин. Батирев, призвав на помощь всю свою опытность и проявив максимум лиричности, прекрасно

И Г Р А Л Е Н И Н Г Р А Д I — О Д Е С С А

обматывает одесситов локтями выпадами с мячом, передает его Елессеву и... счет — 2:0.

Ленинградцы приближают и на 20 мин. Светлов, очень успешно играющий, посылает мертвый мяч в верхний угол ворот, но Трусевич его берет. До 35 мин. Одесса смина, игра на ее половине, только игра Трусевича спасает его от разгрома. С 35 до 40 мин. одессы проводят ряд атак, однажды едва не забив мяч, только опасный бросок Савиццева спасает ворота. Ошибка Одессы в этот период: играют на правый фланг, где Калашников «связан» Лемешовым. Конечный игрок проходит вновь у одесских ворот.

Победа Ленинград с счетом — 2:0. У победителей хорошо играли Бутусов и Елессев. Батирев сумел сохранить свои силы до конца игры, проявив ее неплохо. Лемешов закрепил за собой место в I сборной. Ярцеву нужно играть менее сутяжничать. На Светлова толк будет. Оба защитника были определены не в настроение. Попову нужно играть, считаясь со своим умом и с тактикой команды, так как иначе с ним придется расстаться. В целом команда играла гораздо осмысленнее, чем на тренировках.

В одесской команде отмечаем блестящую игру Трусевича и Кусиского, отличного и опасного Калашникова. Все игроки команды хорошо бегают. В целом команда не особенно сильна, тактика ведения нападения разнообразна. Игра шла без грубости и резкости, несмотря на быстрый темп и азарт.

Судил игру г. И. А. Маланчик хорошо.

ЛЕНИНГРАД II — ОДЕССА

На другой день против Одессы выступала II сборная Ленинграда в следующем составе: Шорев, Топталов Н., Гинько, Петров, Строков, Беляков, Светлов, Ярцев, Ларионов, Смирнов и Алексеев. Одессы выставили команду: Раздранченко, Кусиский, Четов, Кравичко, Артемьев, Фисаренко, Калашников, Мелуш, Бронз, Мазухин и Михаил.

Игру начинает Ленинград и в течение первых десяти минут ведет беспорядочное нападение левой стороной, где Алексеев старательно стремится быть ведущим игроком, играя индвидуально. На 5 минуте Ларионов бьет сильно по

воротам, вратарь берет трудный мяч. На 8 минуте Ленинград производит угловой удар, хорошо проведенный и не менее хорошо отбитый. Красиво прокатит Ярцев. Следующие 10 мин. нападает преимущественно Одесса. На 11 мин. Шорев выносит мертвый мяч, через минуту Петров спасает свои ворота.

Одессы много нападают, но не доводят своих комбинаций до конца. Калашников плотно закрыт, очень привлекательны оба защитника Ленинграда. С 22 мин. инициатива вновь переходит к ленинградцам и на 25 мин. Строков передает мяч Смирнову, который сильным ударом забивает в сетку Одессы мяч. Опять нападает ленинградцы, но все старания нападающих безрезультатны. К концу тайма Одесса усиленно насаждает, минутами подкладывая вратарю противника. К перерыву однако счет не меняется.

Вторая половина начинается резким нападением одесситов и на 3 мин. счет сравнен. Мелуш забил мяч в угол ворот. Последующие 10 мин. игра попеременно происходит то у одних ворот, то у других. Оба вратаря отличаются, крепко играют и защитники обеих команд. На 16 и на 18 мин. Ленинград бьет угловые удары. На 20 мин. создается опасное положение у ленинградских ворот. На 28 мин. у самих ворот Ленинграда свалка. Одессы стремятся увеличить счет. С 30 до 35 мин. нападает Ленинград, с 35 до 40 мин. успех у одесситов.

Последние 5 минут игры: попеременно резкие атаки обеих команд. Финальный свисток судьи фиксирует ничью.

В одесской команде выделялись вратарь и оба защитника, хорошие крайние нападения.

Из ленинградцев выделили Петрова и Строкова, безупречно проводившие всю игру. Оба защитника играли дружно и прилежно, хорошо Шорев. В нападении все игроки старательно, но не сумели довести до конца порой бедные комбинации.

Игру хорошо судил г. Лемешов, член одесской коллегии судей. В целом игра была в должной мере интересна и проведена командой в быстром темпе.

Фопанов

Журнал «Спартак» Ленинград, 6.06.1932.

05, 08.06. Ст. «Динамо». Судья: Карнеев/Хавшин (Київ). Київ — Москва — 1-1 (0-1), — 5-2 (2-1). Гол: Печений (31, 88), Гончаренко (36), Сердюк (61), Прокофьев (85).

«ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ КИЇВ-МОСКВА».

Футбольний матч між збірними командами Києва й Москви, що відбувся на стадіоні «Динамо» 5 травня під час фізкультурного свята улаштованого на честь урядової делегації Геджас-Педжда, закінчився з рахунком 1-1. Єдиний гол у ворота Києва забив свій же грок — бек київської команди».

Газета «Пролетарская правда» Київ, 1932.

закінчився 5 : 2 на користь Києва

Через три дні після першої футбольної зустрічі Київ—Москва на тому ж стадіоні з'явилися ті ж команди.

З величезним напруженням Москва чекала другої зустрічі. Ще минулого року київські футболісти зарекомендували себе з кращого боку.

Команда Москви навпаки, викликала й викликає побоювання. Команда не прогресує. Гравці не займаються трюкованими й допускають промахів.

О 6 год. 10 хв. гравці вибігли на поле. Свисток. М'яч у грі. Київці пропонують збільшити темпи. Вони часто підходять до самісібних воріт Москви. Московському воротареві і захистові вельє час треба бути на чеку. М'яч переходить від гравця до гравця.

Проїшло багато комбінацій, проведено немало наступів. Але... наслідків же нема.

21. хвилини. Штраф Москві. М'яч направлено точним плейсиропаним ударом. Перший гол.

М'яч у центрі. Ще п'ять хвилин і

знову натиск на московські ворота. На перері київському нападові—два москвичі. Вони намагаються його затиснути і відібрати м'яча. Даремно. М'яч передано своєчасно праворуч. Його настигас один з нападу Києва—Гончаренко. Удар по воротах. 2:0 на користь Києва.

Москвичі не розгублюються. 15 хвилин вони грають на боці Києва. Воротар київців весь час під обстрілом.

Іх захищає молодий воротар Іцьковський. Його Москва знає ще з минулого року. Цей молодий здібний гравець багато надій. Іцьковський бере важкі м'ячі. Він кидається і як блискавка розтягується та захищає найвіддаленіші кутки воріт. Коли треба, він кидається в ноги, віднімає м'яча. В гарному контакті з ним проводить матч, чудовий захист: Свиридовський та Веснінін.

39. хвилини. Напад Москви—Павлов одержує м'яча і забиває перший гол Києву. Рахунок 2:1.

Перерва. Починається друга половина.

Перші хвилини другої половини гравці Москви тіснять київців.

Так проходить 15 хвилин. На 16. хвилині захист Києва передає м'яч нападоті. Прокоф'єв підводить до воріт Москви м'яча і передає центральному нападові—Шульцу. Шульц забиває третій гол Москві. Рахунок 3:1.

Матч продовжується. Все менше й менше залишається часу для того, щоб зрівняти рахунок. За 10 хвилин до кінця москвичі забили другого м'яча. Вони в запалі. Здається, що зараз москвичі проведуть третій м'яч, але... їм не пощастило пробити стійкий київський захист. Воротар і захист ліквідують намагання москвичів.

За 5 хвилин до кінця гри, київці забивають Москві четвертий гол та за 2 хвилини до кінця—5-й.

Гар. К.

(З «Вечерней Москвы»).

Газета «Фізична культура» Київ, 9.06.1932.

Москва---Київ

Футбольний матч між збірними командами КИЄВА І МОСКВИ, що бувся на стадіоні «ДИНАМО» 5. травня під час фізкультурного свята, влаштованого на честь УРЯДОВОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ГЕДЖАС-НЕДЖДА, закінчився з РАХУНКОМ 1 : 1.

Єдиний гол у ворота КИЄВА забив СВІЙ ЖЕ ГРОК — захисник київської команди.

Подробиці матчу подамо в наступному номері.

Газета «Фізична культура» Київ, 9.06 та журнал «Спартак» Ленінград, 12.06.1932.

«5-2 В ПОЛЬЗУ КИЄВА.

К стадіону "Динамо" вчора потянулись десятки тисяч трудящихся Москвы. На трибунах "Динамо" расположилось не менее 60000 человек. Проходы заполнены. В центре большого спортивного дня - вторая встреча первых сборных футбольных команд Киева и Москвы.

Первая сборная футбольная команда Москвы до сих пор занимала ведущее место среди пролетарских спортсменов-футболистов. Она не знала поражений. Но еще в первой встрече с москвичами киевляне показали, что в их лице москвичи имеют серьезных противников.

И действительно первая сборная футбольная команда Киева своей вчерашней игрой показала, что пролетарский спорт развивается не только в столице СССР - Москве, он достиг высокого развития и в таком центре пролетарской Украины как Киев. Киевская команда показала высокий класс игры, спаянность команды. В результате вчерашней встречи с москвичами - 5-2 в пользу Киева».

Газета «Правда» Москва, 9.06.1932.

МОСКВА. 9. (Паш. кор.). Вчора київські футболісти здобули велику перемогу в другій зустрічі із збірною командою Москви. Київ виграв з рахунком 5 проти 2.

«Правда» у спеціальній замітці з цього приводу пише: «Перша збірна футбольна команда Москви досі вела перед серед пролетарських спортсменів-футболістів. Вони не знали поразки. Але що в першій зустрічі москвичів з київцями київці довели, що московці мають сер-

йозних супротивників у їх особі. Справді, збірна футбольна команда Києва своєю грою довела, що пролетарський спорт розвивається не тільки в столиці СРСР—Москві, що він також дішов високого розвитку в такому центрі пролетарської України, як Київ. Київська команда показала блискучу гру й велику згуртованість».

«Робоча Москва» зазначає, що московські футболісти зазнали великої поразки.

Газета «Пролетарская правда» Київ, 1932.

10.06. Судья: М.Окунь (Ленинград). Ленинград — Киев — 7-2.

12.06. Ленинград-2 — Киев — 1-0.

Киев начал выходить на футбольную арену примерно с 1929 года, когда его команда пополнилась рядом сильных игроков из Одессы, Николаева и других городов Украины. Первая встреча Киев—Ленинград в 1930 году в Ленинграде окончилась победой Ленинграда — 3:2. В 1930 году команда Ленинграда, приехав в Киев, потерпела неожиданное поражение со счетом — 0:1. В прошлом году ленинградцы, вновь посетившие Киев, после упорной борьбы сумели выиграть у первой киевской сборной со счетом — 3:1, у второй — 3:2.

Настоящему приезду киевлян предшествовали некоторые события, которые не могли не повысить интереса к игре Киева. По пути в Ленинград киевские футболисты имели ряд ответственных встреч. В Харькове выступала команда киевского общества «Динамо» (а в сборную Киева входит 8-9 игроков этого общества), которая выиграла у харьковского «Динамо» со счетом — 2:1 и у сборной Харькова — 4:0 (!). Последующие игры киевлян в Москве прошли с наименьшим успехом. Здесь команда Киева выступала дважды, причем оба раза против нее играла первая сборная команда Москвы в лучшем своем составе. Результаты были таковы: первая встреча закончилась ничью (1:1), а вторую киевские футболисты провели с огромным преимуществом и окончательный счет — 5:2 в их пользу. На нашей памяти это первое крупное поражение москвичей, понесенное ими от украинских футболистов.

стороне, где Григорьев шутя обыгрывает наиболее слабых киевлян (Долгов, Весенев). И все же на 21 минуте новый успех Киева: Прокофьев, получив мяч в 25 метрах от ворот Ленинграда, неожиданно ударяет в угол. Савинцев непростительно пропускает относительно легкий мяч. Счет — 2:0 в пользу Киева.

К чести ленинградцев надо отметить, что в столь трудном для себя положении они не растерялись. Напротив, под давлением событий команда Ленинграда начала на ходу перестраиваться, учитывать ошибки свои и противника. Прежде всего исчезла разница в резвости — ленинградцы теперь начали поспевать к мячу не позднее гостей; выравнивалась игра и в силовом отношении — киевляне, все время играющие корпусом, теперь стали получать такой же ответ. И, наконец, главное — Ленинград, окончательно нащупав слабые места киевлян, направил все свои усилия на свое правое эвено. На долю Григорьева пришлось большая часть работы, так как молодой Шелагин, впервые выступавший в старшей сборной, чувствовал себя не совсем уверенно. Зато сзади Григорьева хорошо подкреплял подвижной Попов. Усилиями правого крыла ленинградцы стали частыми гостями на половине Киева. На 29 минуте судья назначает одиннадцатиметровый штрафной удар в пользу Ленинграда (за игру рукой одного из киевлян). Штрафной бьет Попов очень точно, счет — 2:1.

Переломное настроение на поле вы-

стоялось блестящие успехи Киева заволаговали ленинградских любителей футбола. Естественно поэтому, что в день игры 10 июня кассы стадиона имени Ленина брались с боя, что около 40 тысяч зрителей с трудом разместились на стадионе, что еще и еще раз выявилась скорейшая необходимость приступить к реальному построению нового стадиона на территории ПКО.

Наши футболисты перед игрой с Киевом имели небольшую, но добросовестно проведенную подготовку — ряд тренировочных игр, встречу с Одессой. Тренировки при этом велись не самотеком, а под руководством специальной тренерской коллегии из трех лиц (т.т. Бутусов В., Окунь и Фенопов). В итоге тщательного отбора на игре с Киевом за Ленинград сражались: Савинцев, Юденич, Лагут, Попов, Батырев, Петров, Григорьев, Шелагин Е., Бутусов М., Елисеев, Кусков. Последний опять появился в сборной после двухлетнего перерыва из-за болезни; молодой Шелагин был выдвинут в команду вместо заболевшего Мурашева, остальные известны по предыдущим составам.

Выход киевлян шумно приветствуется многотысячной толпой. Гости на этот раз выбегают в голубых фуфайках, Ленинграду приходится сменить свой голубой традиционный цвет на белый. В составе Киева много старых знакомых. Игроки: Ицковский, Свиридовский, Весенев, Тютчев, Понтоковский, Долгов, Силица, Гончаренко, Шульц, Прокофьев (ранее

черчивается ясное. Ленинградцы стремятся его использовать и полностью переводят игру на сторону Киева. На 38 минуте, после великолепной комбинации правого задела, Кусков выравнивает счет. За две минуты до перерыва Ленинград уже выходит вперед — Попов издали бьет с места, сильно идущий мяч попадает на голову Бутусова и в ворота Киева. К перерыву счет — 3:2 в пользу Ленинграда.

Уже последние четверть часа первой половины выявляют ряд крупных недостатков киевской команды. Передачи идут не по земле, а верхом; особенно часто злоупотребляют высокими мячами полузащитники. Скверная связь не только между линиями, но и внутри их. Так, полузащитники совершенно не играют друг с другом. Передовая линия вместо комбинационной игры ориентирует свои усилия на игру на «прорыв», стремясь использовать превосходные физические качества Прокофьева.

Эти недостатки с особой силой сказались во второй половине игры. С первой и до последней минуты этой половины на стороне ленинградцев было полное превосходство. Уже на 3 минуте Кусков, обведя двух защитников, забивает еще мяч в ворота Киева. Через несколько минут туда же летит пятый мяч (Елисеев).

Успехи эти окончательно переродили ленинградскую команду. Мяч молниеносно переходил от одного ленинградца к другому, причем передача на этот раз отличалась особой точностью и быстро-

всегда игривый в составе сборной Москвы) и Печеный.

Начинают сразу же после свистка как-то горячо, но вместе с тем напряженно, особенно стараются быть острыми по понятным причинам ленинградцы. Первые впечатления благоприятны для Киева. Киевские игроки сразу же показывают большую стремительность, резкость, иногда переходящую за границы дозволенного, и уверенность в своих силах. Гости быстрее ленинградцев поспевают к мячу и пока играют напористее. Уверенно держится в воротах Ицковский, на котором хорошо в трудных положениях отыгрываются киевские защитники. Ленинградцы, особенно защитные линии, не сразу учитывают резкость противников, которые поэтому получают возможность и опасному нападению. В результате около ленинградских ворот не раз создается тревожное положение. Уже на 2 минуте Гончаренко бьет несколько выше ворот. На 10 минуте Савинцев спасает свои ворота, еще через минуту киевляне забивают первый мяч, идет передача справа, Савинцев не поспевает ее перехватить и левый крайний Киева Печеный без труда фиксирует успех своей команды.

Игра продолжается в очень быстром темпе. Теперь обе команды ведут игру правыми эвеньями. У Киева энергичная пара — Силица — Гончаренко натакивается, однако, на крепкое сопротивление ленинградцев — Петрова и Лагута. Иное положение создается на другой

той — все время по земле и не поперек поля, а вперед к воротам Киева.

Не будет большой ошибкой утверждать, что такой игры у ленинградской команды зритель не видел с 1928 года. Киевляне только изредка, силами Прокофьева пытались прорвать фронт ленинградской защиты, но безуспешно. Задача ленинградской защиты облегчалась тем, что передовые Ленинграда цеско держали мяч у себя и фактически вели всю игру. В середине второй половины ленинградцы проводят еще два мяча (Шелагин и Кусков) и выигрывают игру с общим счетом — 7:2. За исключением первых ошибок Савинцева и не совсем удачной игры Шелагина, победителей, пожалуй не в чем упрекать. Игра показала полное преимущество Ленинграда и в техническом и в тактическом отношениях. В нападении хорошо распределяли мячи Бутусов и Елисеев; появление Кускова на левом краю только усилило передовую линию. Тренировочной тройке надо продолжать взятый ею курс на серьезную работу с игроками — из этой работы, судя по игре 30 июня, может выйти толк.

Киевская команда, несмотря на крупное поражение выявила себя гораздо сильнее недавно выступавших в Ленинграде одесских футболистов. Несомненно, что киевлянам повредила несколько излишняя уверенность в своих силах (особенно в начале), да огорошила блестящая игра ленинградских передовых.

Е. А.

Второй матч с Киевом играла II сборная Ленинграда. Крупное поражение киевлян, полученное ими от I сборной Ленинграда, повлияло на количество зрителей. 12 июня несмотря на свободный для большинства день и великолепную погоду их было не более 12-15 тысяч.

Гости выбегают на поле в следующем составе: Ицковский, Вессеньев, Свиридовский, Юкельзон, Тютчев, Бланк, Синица, Панин, Пионтковский, Прокофьев и Печеный. За ними после 3-минутной задержки, с лозунгами в спинах о займе завершающего года первой пятилетки появляются хозяева: Шорец, Егоров (1?), Гицько, Петров, Строков, Беляков, Светлов, Ярцев, Ларионов, Шелагин Б., Аксенов.

Матч начинается нападением ленинградцев и уже на 3 минуте прорвавшийся Аксенов бьет мимо ворот. Темп игры быстр. Мяч долго не задерживается игроками, переходя с одной стороны на другую; но игры слаженной, комбинационной нет ни у одной команды. Киевляне, уставшие после ряда тяжелых игр, не проявляют особой темпераментности, столь присущей южанам, а ленинградцы играют вразброд.

На шестой минуте правый край Киева Синица, получив мяч от Панина, сильно бьет по воротам и мяч у самой штанги проходит за сеткой. Игра продолжается с переменным и бессистемным нападением обеих сторон. На девятой минуте у ворот Киева происходит свалка, во время которой Ицковский берет под ряд два удара от Аксенова и Ларионова. Затем в течение 10 минут мяч на половине Ленинграда. Нападение Киева, возглавляемое быстрым и напористым Прокофьевым, создает временами у ворот Ленинграда опасное положение. Растерявшаяся защита ленинградцев изрядно мажет, а Егоров едва не забивает мяч в свои ворота.

от крайних полузащитников, он играет за троих. На 11 минуте сильным ударом Гицько мяч переводится на половину Киева, где в свалке у ворот после подачи Аксенова поочередно не используют моментов Ларионов и Шелагин. На 15 минуте выбывает из строя получивший повреждение Печеный и покидает поле.

В дальнейшем продолжают бесплодные атаки обеих команд. На 28 минуте прошедший полузащиту и задницу Синица едва не сквитывает счет. На 34 минуте Ларионов разумно пропускает между ног мяч, который идет к незакрытому Ярцеву; следует пущенный удар, но к счастью для киевлян в штангу.

Последние минуты игры киевляне прижимают ленинградцев к воротам. Вся команда Ленинграда на защите. Старательно, грубо и индивидуально играет Прокофьев. Синица легко проходит Белякова, но все старания киевлян остаются тщетными. Свисток судьи фиксирует новую победу Ленинграда с результатом — 1:0.

У победителей следует отметить великолепно игравшего Петрова, закрывшего таких первоклассных нападающих, как Печеный и Прокофьев. Место Петрова в I сборной бесспорно. В нападении лучшим был центр Ларионов, качество игры которого с каждым матчем все улучшается. Слаб на месте защитника Егоров. Остальные играли старательно, но посредственно.

У побежденных прежде всего надо отметить усталость всей команды. Сильнейшим в команде был безусловно защитник Свиридовский. Он буквально был непроницаем и играл без ошибок, напоминая своей манерой игры москвича Пеликова. В полузащите быстро и старательно играл Тютчев. Крайне слабы в нападении лучшим были Прокофьев, Печеный и разгравшийся во второй половине Синица.

На 15 минуте центр Киева Пионтковский точно и сильно посылает мяч в ворота Ленинграда, но мяч, скользнув по штанге, идет выше ворот. После 20 минут наступает небольшой перерыв в игре команды Ленинграда; в нападении заметны некоторые пробелы сыгранности. Ларионов неплохо распределяет идущие к нему мячи, но Шелагин и Ярцев направляют их куда угодно, только не в ворота противника. На 25 минуте Петров спасает Ленинград от верного мяча. Снова мяч на половине Киева и опять суетливый не в меру Ярцев мажет с 5 метров точную подачу Ларионова.

Атаки ленинградцев следуют одна за другой, но все они кончаются безрезультатно — мячи идут выше, в сторону или отбираются прекрасно играющим киевлянином Свиридовским. Время первой половины подходит к концу. На 43 минуте Ларионов передает мяч Аксенову, последний сильно бьет, Ицковский ловит, падает и выпускает из рук мяч. Во время подоспевший Ярцев добивает его в ворота Киева. Счет — 1:0 в пользу Ленинграда.

Вторая половина начинается под знаком преимущества ленинградцев. Не проходит и минуты, как в ворота гостей идет сильный, но не совсем верный удар Аксенова. Киевляне прилагают все усилия отыграться и нередко гости на половине Ленинграда, создавая тяжелые для ворот хозяев моменты. Неплохо, но слишком «нервно» играет Прокофьев, хорошо Пионтковский. Чрезмерно индивидуален Тютчев — не получая поддержки

Журнал «Спартак» Ленинград, 20.06.1932.

10.06. Ст. «ОРПС». «Динамо-2» Воронеж — «Динамо» Винница — 0-5.

17.06. Ст. «ОРПС». «Динамо» Воронеж — «Динамо» Винница — 2-8.

ФУТБОЛЬНЫЕ СОРЕВНОВАНИЯ ВОРОНЕЖ—УКРАИНА

Состоявшийся 10 июня на стадионе ОСПО матч второй команды «Динамо» Воронежа и первой команды «Динамо» гор. Винницы (Украина) показал превосходство гостей, их умелое применение тактики и правильную расстановку сил. Воронежцы пытались этому превосходству противопоставить грубость игры. Пришлось двух игроков воронежской команды — Хитила и Федосеева удалить с поля. Результат игры 5:0 в пользу гостей.

Воронежскому горСФК необходимо срочно принять меры борьбы с гру-

бостью отдельных игроков. Предложить всем коллективам вести воспитательную работу среди своих игроков. Пора помнить, что главная задача советской физкультуры — не взятие любых путем спортсменского рекорда, а воспитание политически развитого, физически крепкого физкультурника и сдачи им норм на значок «Готов к труду и обороне».

Вчера вечером состоялся второй матч гостей с первой командой «Динамо» — Воронеж.

Н. Л.

Газета «Комунна» Воронеж, 18.06.1932.

КИЕВСКИЕ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИКИ — КАЗАНСКАЯ Ж. Д.

В Москву приехала сборная команда киевских железнодорожников для матча с футболистами Казанской ж. д. Несмотря на то, что обе половины прошли с явным преимуществом команды Казанской ж. д., киевляне сумели провести два мяча в первой половине. У нападения Казанской ж. д. игра не клеилась и матч закончился победой Киева со счетом — 4:3.

КИЕВСКИЕ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИКИ — МГСПС

На второй день сборная команда железнодорожников встретилась со сборной МГСПС. Игра была напряженная и интересная. На первых минутах команды обмениваются голами. Первая половина закончилась со счетом — 1:1. Вся вторая половина прошла под знаком преимущества команды МГСПС и несмотря на это результат игры — 2:2.

КИЕВСКИЕ ЖЕЛЕЗНО-ДОРОЖНИКИ В ЛЕНИНГРАДЕ

19 июня на стадионе им. Ленина киевские железнодорожники встретились в футбольном матче с 1 районом Окт. ж. д. Начало игры не дает преимущества ни одной из сторон и лишь минут через 10 киевляне, усилив темп, забирают инициативу, наседавая все чаще на ворота Ленинграда. Защита последнего делает непростительные мазки и на 19 минуте ленинградцы получают первый мяч. Проходят еще две минуты, киевляне бьют штрафной удар и счет—2:0.

Инициатива игры у киевлян и на 26 минуте о красивой подачи они вбивают 3-й гол. На 40 минуте счет 4:0 в пользу Киева. К концу первой половины киевляне забивают еще мяч. К перерыву—5:0 в пользу Киева.

После перерыва ленинградцы нападают и на 3 минуте со штрафного удара Киев получает первый мяч.

Минут 10 проходит в преимущество Ленинграда, но нападение не умеет доводить комбинаций до конца. Киев на 15 минуте снова у ворот Ленинграда и в воротах последнего сидит еще мяч. Счет—6:1. На 20 минуте Ленинград бьет штраф, счет—6:2.

Проходит 5 минут, киевляне забивают седьмой и последний гол. Конец игры и

Ленинград уходит с поля с крупным поражением—7:2.

Надо отметить красивую и живую игру нападения Киева и неплохую игру защиты. У ленинградцев скверно играл игрок сборной Лабут, по вине которого забито большинство мячей.

20 июня киевляне встретились на поле Пролетарского завода с хозяевами поля, где, несмотря на живую и красивую игру киевлян пролетарцы сумели выйти победителями со счетом—2:1.

Журнал «Спартак» Ленинград, 30.06 та 12.07.1932

«4:1 В ПОЛЬЗУ КОЛОМЗАВОДЦЕВ.

На стадионе Коломзавода 22 июля состоялась первая встреча футбольной команды города Одессы с первой Коломзавода.

Под шумное рукоплескание зрителей, в 6 часов 40 минут судья дал свисток и обе команды начали мелькать по футбольному полю.

Одесситы с первых же минут своей игры образцово ведут нападение со средней распасовкой на ворота коломзаводцев и вгоняют первый гол.

Коломзаводцы теряются. Получается вялость, но к середине первого тайма постепенно разыгрываются.

Судья на 16-метровой площадке одесситов дает штрафной свисток и коломзаводцы бьют пендель, но неудачно. Мяч ударяется об штангу правого угла и из дуплета коломзаводцы вбивают ответный гол в ворота одесситов. На этом кончается первый тайм.

Во втором тайме игра идет с напряжением. Мяч то у ворот одесситов, то у Коломзавода, но чувствуется некоторый сдвиг у пятерки нападения одесситов, которая, энергично распасовывая, на прорыв атакует коломзаводцев, но отличной игрой всей команды коломзаводцев и в частности вратаря Богатырева, защиты Соколова и полузащиты Макарова одесситам не удается одолеть противника.

Нападение коломзаводцев играет живой мелкой распасовкой, особенно отличаются игроки Федотов и Рыцарев.

И во втором тайме игра заканчивается с результатом 3:0 в пользу коломзаводцев.

Таким образом, игра закончилась 4:1 в пользу Коломзавода.

Нужно отметить, что команда одесситов является сильной командой, но у ней мало техники и тренировки против команды Коломзавода, которая показала приличную игру, дисциплину и всевозможные при игре технические комбинации.

28 июля на стадионе горбазы команда Одессы выступит в более усиленном составе против команды сборной района. Несомненно этот матч даст результаты более интересные.

23 июля футбольная команда Одессы встретилась на стадионе Бочмановского завода с хозяевами поля, где и разыграли интересный матч. С первых минут у бочмановцев неудача. На штрафной площадке один из защиты делает оплошку и задевает мяч рукой, за что получает штраф в ворота бочмановцев и одесситы вбивают первый гол. На третьей минуте со средней пасовкой одесситы подводят мяч к воротам бочмановцев и правый край Одессы товарищ Штрауб вгоняет мяч в ворота.

На протяжении всего первого тайма бочмановцам не удается прорваться к воротам Одессы.

Во втором тайме бочмановцы усиленно нажимают на ворота Одессы, но Одесса крепко держится до последней минуты, забивая еще 4 гола.

За 4 минуты до окончания игры бочмановцы с небольшим прорывом забивают в ворота Одессы первый гол и таким образом игра заканчивается со счетом 10:1 в пользу Одессы».

Газета «Коломенский Рабочий» Коломна, 25.07.1932.

Команда пищевигов гор. Одессы.

ФИЗКУЛЬТУРА И СПОРТ.

5:1 В ПОЛЬЗУ ОДЕССЫ

Позавчера на стадионе «Динамо» проходил интересный футбольный матч. Вологодская команда «Динамо» встретила с командой Одессы.

Одесская команда непрерывно наступая в обеих таймах дала ворота «Динамо» пять голов. «Динамо» сумело дать Одессе единственный гол, забитый с «пенальти» (штрафной).

Результат матча 5:1 в пользу Одессы.

Вчера одесситы встретились с Московской командой железнодорожников.

Игра закончилась в пользу Одессы.

Сегодня на стадионе «Динамо» в 6 ч. 30 м. матч между сборной Вологды и Одесса.

НА СТАДИОНЕ „ДИНАМО“.

Цикл спартакиад, подготовки к мировой спартакиаде, проведенных на днях в Вологде, закончился рядом интересных междугородных матчей в футбол. Особого внимания заслуживает факт организации СПО «Динамо» матчей с лучшей командой города Одессы «Харчевиками», взявшей первенство Одессы в этом году.

По сообщению руководителя «Харчевиков» тов. Лебединского, «Харчевики» пройдя ряд городов играют в Вологде в значительно ослабленном составе, т. е. в Н. Новгороде у них было из строя три лучших игрока.

«Харчевики» единогласно заявляют, что в Вологде они впервые видят такой благоустроенный стадион с прекрасным футбольным полем.

Команда «Харчевиков» — классная с прекрасным тренингом, игроки твердо держат свое место, пасовка низом осмысленная, падение смелое, быстрое, но не точно, удары по голю с твердостью и крепки.

У такой команды надо учиться вологжанам. Перестроить принцип игры на нижнюю пасовку мяча вологжане должны и в авангарде на футбольном поле.

Матч—сборная Вологды—Одесса закончился счетом 1:12 в пользу Одессы.

Хорошо судил матч тов. Блюмберг.

Н. О.

Газета «Красный Север» Вологда, 2 та 3.08.1932.

03, 04.08. Ст. ім.10-річчя ЛКСМ. «Динамо» Вінниця — «Тригорка» Москва — 2-1 (2-0), 3-2.

Футбольна зустріч Москва—Вінниця

3 і 4 серпня команда вінницького «Динамо» зустрілася на стадіоні ім. 10-річчя ЛКСМ з московською футбольною командою «Тригорка».

Обидва матчі, що проходили живим темпом, викликали велике спортивне зацікавлення, але треба відмітити, що технічна і класна гра, що ми сподівалися від московської команди, судачи з проведених матчів, залишає бажати кращого.

Першого дня гри завоювала в перевагу молоді «Динамо» забиває у ворота Москви два м'ячі. Вся гра відбувається під знаком виразної переваги Вінниці, і «Тригорка» з великими зусиллями відкопався до другої тайми «Тригорка» має можливість зрівняти ра-

хунок — у ворота Вінниці призначався штрафний м'яч. Сміливий вихід динавіського воротаря рятує «Динамо» від «мертвого» мяча.

Другий день гри «Тригорка» зміцнює команду новими гравцями, в тому числі гравцем першої збірної Москви Артем'євим. Але швидко й настрів на трійку вінницького нападу, яку підтримує лінійна хавбеків, на 5-18 і 10-18 хвилин першого тайму забиває у ворота Москви 2 м'ячі. Гра відбувається переважно на половині Москви й тільки на дві хвилини до кінця першого тайму Москва з прориву відновлює один «голом».

В другу половину «Тригорка» демонструє зразки відверто брутальної гри. Весь другий тайм відбува-

ється під знаком штрафних ударів. Обидві команди обмінюються по «голу». Гра провадиться до кінця тайму біля воріт «Динамо». Московський напад енергійно «обстрілює» ворота «Динамо» і тільки зрадлива гра воротаря рятує Вінницю від ряду важких м'ячів.

Наслідки матчів — 2:1 і 3:2 на користь Вінниці.

В команді гостей треба відмітити гарну гру захисту, нікого хавбеків і інсайлів. В команді «Динамо» гарно грає лінійна хавбеків, особливо треба відмітити технічну гру центру хавбеків, центральну трійку форвардів і сильну гру динавіського воротаря.

Кін.

Газета «Большевицкая правда» Вінниця, 6.08.1932.

15.08. «Динамо» Ростов-на-Дону — «Динамо» Одеса — 0-0.

«ОДЕССА-РОСТОВ (ДИНАМО)

не Динамо состоятся футбольные встречи Одесса (Динамо)-Ростов (Динамо)».

14 и 15 августа на стадионе

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 14.08.1932.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ОДЕССА-РОСТОВ.

«Динамо» состоялся футбольный матч между первой командой Ростова «Динамо» и одесской футбольной командой «Динамо». Игра представляла значительный интерес. Команды показали себя равносильными. Встречный бой продолжался с переменным успехом в первой и втором таймах и закончился с общим результатом 2-2.

15 августа на стадионе

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 17.08.1932.

«15 и 16 августа на стадионе «Динамо» состоялся товарищеские встречи по футболу между командами спортивного о-ва «Динамо» Одессы и Ростова.

В первый день с гостями играла первая сборная «Динамо». Матч прошел оживленно, но закончился вничью. Результат 2-2.

На второй день от Ростова играла вторая сборная «Динамо» и матч так же закончился вничью со счетом 1-1».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 20.08.1932.

«ПОЕЗДКА ФУТБОЛЬНОЙ КОМАНДЫ «ДИНАМО» НА УКРАИНУ.

20 августа первая футбольная команда Ростовского о-ва «Динамо» выехала на Украину для проведения ряда товарищеских встреч с футбольными командами различных городов.

Первая встреча состоится с командой «Металлист» завода им. Марти в гор. Николаеве. 2-й матч со сборной гор. Николаева. после игры в Николаеве должны состояться игры в Одессе, Днепрпетровске и Сталино».

Газета «Большевистская смена» Ростов-на-Дону, 21.08.1932.

Збірна чорної металургії— Дніпропетровське

18 серпня на стадіоні парку Фізкультури та відпочинку відбулася найцікавіша в цьому сезоні зустріч між футбольною командою збірна чорної металургії СРСР та збірною Дніпропетровського.

Збірна чорної металургії СРСР, до складу якої увійшли 7 гравців Москви («Серп і Молот») та 4 гравці Сталіна (Сталінський завод) уявляє з себе досить міцний колектив, який, не зважаючи на традиції, що збірна, яка складається з гравців багатьох команд не зіграві, напівки вже зігрався поміж себе, завдяки тому, що «пашал» його складається з гравців «Серп і Молот», якщо не врахуємо одного гравця зі Сталіна, а «пашист» та «полухист» теж сконструйовано з гравців, які вже виступали в цьому складі пі в одному матчі.

На перших хвилинах ініціативу боре Дніпропетровське. Жвавим нападом на 3 хвилині, після початку матчу (з передачі Лайна), у сітку збірної чорної металургії кладе м'яч Бородин, після чого ініціатива гри переходить до команди чорної металургії, яка прикладає всіх зусиль, щоб відкритися, але зробити це їй не вдається. Всі її гарні комбінації розбиваються «пашистом» та «полухистом». Перший тайм так і закінчується з рахунком 1:0 на користь Дніпропетровського.

Другий тайм починається з шаленої атаки воріт Дніпропетровського, проте, вже на 15 хвилині ініціативу гри бере знов Дніпропетровське. Вийшли комбінаціями форварда «обстрілюють» щохвилини ворота чорної металургії. Один м'яч за одним доводиться брати голкіперу чорної металургії, який грає до речі дуже добре. Але на 23 хвилині в сітку збірної чорної металургії б'ється другий м'яч, який туди забиває Кривошеєв (з передачі Полякова), збірна чорної металургії розгублюється, перується, починає дуже брутально грати. Двох гравців «Серпа і Молота» за брутальність виводять судді, Гребер (Дніпропетровське) за наказом судді — а це вже з ним другий випадок в цьому сезоні — теж залишає поле.

З рахунком 2:0 на користь Дніпропетровського закінчується цей матч.

Футбол-матч між командами збірна СРСР чорної металургії та першої збірної м. Дніпропетровського.

На стадіоні «Парку фізкультури та відпочинку» 18 серпня відбувається цікавий футбол-матч. В наслідок змагання на спартакіаді чорної металургії організовано з місцевих гравців футболістів збірну СРСР чорної металургії, до складу якої входять такі товариші: Бостюк (воротар—Сталіно), Завариний (бок—Сталіно), Афонін (бок—Москва), Максимов (хавбек—Москва), Апхутін (хавбек—Москва), Камітін (хавбек—Сталіно).

Ряжков (правий напад Сталіно), Гуськов (популярий напад—Москва), Петров (популярий напад—Москва), Бубеюць (лівий напад—Москва), Гусов (центр—Москва).

Крім цих т.т. відокремлено в запас т.т.: Малишев (Москва), Страдаєв (Москва), Деркач (Сталіно), Богданов (Москва), Бабенко (Сталіно).

До складу першої збірної Дніпропетровського входять т.т.: Балчевко, Бутешко, Александровський, Гребель, Бузменко, Старостін, Бузавов, Лайко, Кривошеєв Л., Поляков, Забуга.

Газети «Більшовицька зміна»
Дніпро, 1932 та «Фізкультурник
Дніпропетровщини» Дніпро,
15.08.1932.

Зустріч трьох міст

30, 31 серпня та 1 вересня на майдані зав. ім. Петровського відбулись міжміські футбол-матчі між Вінницею, Таганрогом та Дніпропетровським.

У перший день зустріч збірна команди Таганрогу (переможець збірної північного Кавказу) та Дніпропетровського. Остання виграла матч з рахунком 3:0. Другий день дав несподівані наслідки. Зустріч, Вінниця (переможця Харків) з збірною командою Таганрога, закінчилась перемогою останнього з рахунком 2:1.

3-й день теж закінчився поразкою Вінниці. Не показуючи особливої класи гри, Дніпропетровське забиває в першому таймі 3 м'ячі. Другий тайм закінчився з загальним рахунком 4:2

на користь Дніпропетровського. Такі наслідки зустрічі трьох міст. Між іншим, треба звернути увагу на те, що в результаті всіх попередніх матчів команда Дніпропетровського показала кращу гру, порівняно з минулим сезоном. Але поряд з цим, треба констатувати і те, що останнім часом команда грає не «рівно». Це пояснюється різким послабленням дисципліни, не періодичним тренуванням та відсутністю чіткого керівництва від обл. ради ФК.

Погано й те, що матчі відбулися на непристосованому для глядачів майдані. Надалі цього треба рішуче уникати.

С. Д.

Газета «Зоря» Дніпро, 1932.

01.09. Мінськ. Донбас — Збірна робітничого союзу Німеччини — 4-8.

ГЕРМАНІЯ—ДОНБАСС

Третій матч германських футболістів с советскими состоялся в Минске. Против гостей выступила одна из сильнейших команд Украины—сборная Донбасса. Германцы играли в следующем составе: Хут, Кнерль, Хенш, Хеншейд, Веме, Пионтек, Постлер, Ваух, Рихтер, Дейхман, Вем.

Начало первой половины идет в непрерывном нападении украинцев. Гости играют как-то вяло, нехотя и к 15 минуте счет уже 3:1 в пользу Донбасса. В середине тайма германцы свиваются

один мяч. К концу первой половины сборная Германии разыгрывается и все чаще теснит украинцев. К перерыву счет все же в пользу Донбасса—4:3.

Во второй половине картина игры резко меняется. Теперь инициатива переходит к сборной Германии, защита и полузащита которой не подпускает противника дальше центра поля. Один за другим германцы проводят пять мячей в ворота противника и выигрывают матч со счетом 8:4.

Газета «Спартак» Ленинград, 24.09.1932.

2.09. «Динамо» Таганрог — Николаїв — 3-2.

«Динамо» Краснодар — Николаїв — 4-0, 0-5.

Краснодар — Николаїв — 0-7.

«Динамо» Ростов-на-Дону — Николаїв — 3-2.

Завод ім.Леніна, Ростов-на-Дону — Николаїв — 2-6.

«Сборная футболистов г. Николаева выиграла у команды Лензавода со счетом 6-2, проиграла первой команде Динамо 2-3. Нужно сказать, что николаевцы играли сильнее динамовцев, потерявших в этом сезоне ряд хороших игроков».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 24.09.1932.

«З 12 по 24 вересня наша команда виїжджала на Північний Кавказ, де провела зустрічі з командами «Динамо» Ростова, Краснодар і Таганрога. У Таганрозі збірна Миколаєва програла «Динамо» - 2: 3 і команді «Динамо» Краснодар - 0: 4. У Краснодарі виграла - 7: 0 у збірної міста і 5: 0 - у команди «Динамо». У Ростові матч з зб. заводу ім. Леніна виграла - 6: 2 і програла «Динамо» - 2: 3. Загальний підсумок поїздки на користь сборної Миколаєва з рахунком 22:12».

Газета «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 30.09.1932.

15.10. «Динамо» Кривий Ріг – Робітнич збірна Данії (команда «Червоного Спорт-Інтерну») – 2-0.

КРИВИЙ-РІГ--ДАНІЯ 2:0

Стадіон «Динамо» заповнений глядачами. Рівною кількістю по стадіоні проходять з лівого боку німецькі і датські фізкультуристки-робітнички.

З правого боку Крижоржане. Зупинилися біля трибуни. Мітинг відкриває відповідальний секретар МРФК—Гершель. Від МРФК вітає гостей тов. Кольберт, від МК ЛКСМУ—тов. Павленко, від МПР—тов. Крейденко.

Гостям вручаються під гучні оплески глядачів і «фізкульт—ура»—внижечки членів «Червоного Спорт-Інтерну». Після відповіді гостей на привітання розпочинаються змагання з легкої атлетики.

Гості перемагли: з прижків у височині—тов. Неймак бере височині—168 сят. Він же перемагає з прижків в довжину (пригнув 5,5 мтр.) та штовхнув ядра на 13,57 мтр. Тов. Неймак в м. Дніпропетровському поставив світовий робітничий рекорд штовхнувши ядро на 14,37 мтр. З бігання на 100 мтр. перемогли: Міліо—12,9 сек. З жінок взяла першество Грушвальд (Німеччина). Показавши час—12,5 сек., Мотто (Німеччина) та Калініна (гір.

інститут) поділили між собою друге місце, пробігши віддалення за 13,0 сек.

На поле вибігають гості. Глядачі зустрічають їх привітними оплесками. Другими вибігають «Динамівці». Дружня зустріч. Гра розпочалась.

Суддя матчу тов. Носаль ретельно слідкує за точною грою. Красивими комбінаціями правого краю тов. Стоянтнього «Динамо» натиснуло на ворота датчан. М'яч майже звесь час на боці Данії. Але ж Данія міцно тримаючи св. і ворота вперто рветься до воріт «Динамо». Міцний захист динамівців не підпускає датчан до своїх воріт.

Ініціатива знову в руках «Динамо». Свисток судді. Пенальт, і Бойко забиває в сітку датчанам м'яч. Напружена гра. Датчани намагаються розквитатися. Але в останню хвилину першого тайму правий інсайд т. Пичук провів другого м'яча у ворота датчан. Перший тайм закінчено.

У другому таймі півзахист Данії «сидить» на захисті своїх воріт. Другого тайму обидві команди не домоглися ніяких результатів. Гра закінчується з рахунком 2:0 на користь Кривого-Рогу.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1932.

18.10. Харків – Збірна робітничого союзу Німеччини – 2-3.

НІМЕЧЧИНА—ХАРКІВ

Як і слід було чекати, в день матчу 18-го жовтня стадіон ХМРПС «Металіст» переповнений. І не дивно.

В останній грі зі збірною України німецькі футболісти звели гру на нічию, тимто матч Німеччина-Харків обіцяв бути дуже цікавою грою.

Сюрчок німецького судді Пастля. З перших же хвилин відчувається перевага німців, що беруть ініціативу до своїх рук і більшість першого тайму сидять на воротах Харкова.

У протилежність Харкова німці грають довгими пасовками—це надає грі темпу.

Німецький лівий край виступає в воротах і перший м'яч у сітці Харкова. М'яч на центрі. І знову натиск німців. Але красива комбінація нападу Харкова і Паровишників зрівнює рахунок.

І: закінчується перша половина гри.

Другий тайм починається новим натиском німців, іноді напад Харкова красиво провадить м'яч до воріт німців, але зробити нічого не

можє. В середині другого тайму б'ють 11-метровий удар Харкову. Рахунок 2:1. Веде Німеччина. Через 10 хвилин прорив німецького нападу і м'яч в воротах Харкова. Лише за три хвилини правий край Харкова Копійка вдалим проривом відквітнув один гол.

Матч закінчується з рахунком 3:2 на користь Німеччини.

Характеризуючи в цілому цей матч, слід відзначити незадовільну гру Харкова—це відсутність кращих гравців фоніна К. та Привалова—гостро відбилися. Проте, не можна не відітнути незадовільну гру нападу, особисто центру нападу (Слепова), який цього разу, граючи на полі, не вилетів провадити м'яч до воріт німецького судді Пастля.

Склад німецьких гравців, що цього разу посиленний, поруч з технікою показав і грубу гру.

Від окремих гравців виділялись у Харкові Паровишников, Циркуненко та Кірілов.

У німців лівий та правий інсайди Дейхлін та Ріхтер, дуже чудово грав німецький вратар, що показав високий клас гри.

НІМЕЧЧИНА—ХАРКІВ — 3:2

Відпочивши після тижневої перерви, футбольна команда Німеччини показала чудову техніку під час зустрічі зі збірною Харкова. На 10 хвилин лівий інсайд Німеччини швидким темпом посів м'яч до воріт Харкова. Ударившись об штангу, м'яч випадково потрапив у сітку.

Гра триває з перемінним успіхом. Моментами харківчани штурмують ворота Німеччини, але становить врятовує голкіпер Пауль Гут, що неодноразово брав «важкі» м'ячі.

У другому кватерті суддя слабо керує грою, припускає багато помилок.

Серед харківчан спостерігається пасивність. Німеччина забиває другий «легкий» гол і третій 11-метровий (пенальт). За кілька хвилин до кінця правий інсайд Копійка вдалим проривом забиває до воріт Німеччини другий гол. Суддя фіксує 3:2 на користь Німеччини.

Газета «ГПО» 27.10 та «Вісті» обоє Харків, 20.10.1932.

12 жовтня на стадіоні „Металіст“ відбувся футбольний матч, що на нього так довго чекали харків'яни, Німеччина—Україна.

Ще задовго до початку матчу трибуни були щедро переповнені. Найбільший стадіон столиці України ледве вмістив 30.000 масу глядачів, що прийшли вітати робітничих пролетарських спортсменів, Німеччини.

Перед початком матчу відбулися традиційні естафети: 10х100, 10х1.000 для чоловіків і 5х100, 5х500 для жінок.

Естафети виграла команда Динамо. Після естафети цікаво відбулися вельозмагання, де переможцями вийшли Середенко (ХЕМЗ)—на 1 клм. 200 м. та Дороганова (Динамо) на 200 м.

Нарешті, сурочок судді тов. Космачева, який до речі, провів цей матч чітко і впевнено, на поле виходять гості в білому з червоними смугами, збірної України—у червоному з золотими літерами—УСРР.

Відповідальний секретар харківської міської ради фізкультури тов. Бобров починає коротенький мітинг і передає від імені ВРФК та ХМРФК палкий фізкультурний пролетарський привіт німецьким товаришам і червоний вінпел з побажанням, щоб німці прибули з ним на Світову спартакіаду 1933 року. Короткі виступи представників Ітернаціональної секції міста і капітана німецької футбольної команди і—гра починається.

Німецька команда в складі товаришів: Ерліх Лор, Баух, Ерліх Дайхман, Макс Кнорр, Віллі Гамштайн, Пауль Гут, Гельмут, Бем, Фріц, Бомке, Рудольф Генш, Арнольд Піонтек, Віллі Вагнер, Михайло Тишнер, Варнгарта Август Постлер.

Україна послаблена відсутністю кращих гравців, що виїхали на добірочні змагання до Москви перед

поїздом до Турсччини (т. Бабкін, Привалов, Фомін К, Прокоф'єв), грає в складі т. Іцковського (Київ) Пономаренко, Пидоренко, Шведов (Харків) Івін (Вінниця), Тютчев (Київ), Володимирський, Шапововський, Зуб, Паровишніков (Харків), Голинський (Вінниця).

Гру розпочато. М'яч у німців. Точна передача і гра біля воріт України, Україна, відчуваючи дужого супротивника, починає грати обережно і поволі гра переходить на поле Німеччини.

На 10-й хвилині Шапововський б'є по воротах, але воротар бере м'яча. За 3 хвилини Володимирський проводить м'яч і з 10 кроків дуже б'є. Здається гол певний. Але м'яч б'є об штангу і повертається в поле. Хвилини 10 гра переходить з одної половини на другу без наслідків, причому, гості показують гру лівого краю обох захисників і воротаря відважного і одчайдушного.

В українців зайво „вовтузиться“ Іцковський, гравець для глядачів. М'яво грає Голинський.

На 29-й хвилині Паровишніков на лівому краю обходить 4-х захисників і дужим ударом у протилежний кут воріт припечатує м'яча до сітки Німеччини 1:0. Веде Україна. Гості жвавіють і не раз підходять до воріт хазяїв. В один атакних моментів прорив лівого півсереднього і повз Іцковського, що грав на цей раз кволо й „олінлійськи“ спокійно, м'яч проходить у ворота УСРР. Перша половина закінчується з рахунком 1:1.

У другій половині пішов дощ. Але глядачів, які злякалися б. дуже мало. Ціла маса глядачів, лишається на місцях.

На 14 хвилині німці забивають другий гол України. Останні грають настільки м'яво, що більшість глядачів впевнена що Україна програє. Але Паровишніков, що грав цього

3 місяця швидкий темп. Короткі чіткі комбінації. І майже з перших хвилин штурм на браму Харкова. Так починається останній футбольний матч між Німеччиною та Харковом.

На 9 хвилині правий інсайд німців РІХТЕР забиває з подання корнера м'яч у браму Харкова. Харківська команда розвиває шалену контратаку. ПАРОВИШНИКІВ на 11 хвилині надсилає з 20 метрів мертвий м'яч по брамі ворога. Різкий кидок на зустріч м'ячові ПАУЛЯ ГУТА — німецького голкіпера не рятує становища.

1—1 фіксує суддя. Темпи гри чимдужче зростають. Усе частіше й частіше м'яч летить до брами Харкова. Німці наслідують. Але дощик, що розм'якшив поле, позначається. Футболісти ковзаються, падають і тому часто „смажуть“.

Другий тайм починається з рахунку 1—1. Ініціативу нападу беруть на себе німці. Майже зовсім час гра відбувається на боці Харкова і лише хороша гра голкіпера т. ЦІРКУНОВА рятує від нових голів.

На 25 хвилині німці б'ють пенальті. Другий м'яч в сітці харківчан.

На 38 хвилині гри ЕРІК ЛОР проривається крізь харківський захист і б'є по голу. Ціркунов падає, бере м'яч, але робить це якось невпевнено. М'яч вилітає з сітки і другим ударом Лор забиває його у браму.

Усім спробам харківчан поквитатися—не щастить. Німці пильні і не здають позицій. Лише за п'ять хвилин до кінця матчу т. КОПІЯКА проривається до німецьких воріт і забиває гол.

З РАХУНКОМ 3—2 НА КОРИСТЬ НІМЕЧЧИНИ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ МАТЧ.

Цей матч показав високу техніку гравців німецької команди.

Хороше розпосовання, вміння добре вести головою високі м'ячі—все це зразки їхнього вміння. Безперечно вони сильніші харківської команди того складу, що грав останнього матчу.

Але, на жаль, у грі були й хибі. У другому таймі, як з боку окремих німецьких так і харківських гравців були припущені нетактовності.

Зараз німецькі спортсмени виїхали на ряд матчів до Ленінграду, а звідти до Ташкенту.

Газети «ГПО» 20.10.1932 та «Комсомолец України» обое Харків, 21.10.1932. 27.10. «Динамо» Тіфліс — «Динамо» Дніпропетровськ — 4-0.

ДНЕПРОПЕТРОВСКОЕ „ДИНАМО“ В ТИФЛИСЕ

Небогатий міжгородними зустрічами футбольний сезон цього года в последних числах октября ознаменовался интересными матчами с коллективом Днепропетровского «Динамо».

Встречу с днепропетровцами открывает «Динамо» 2-ая. Несмотря на явное превосходство гостей, красивыми комбинациями все время атакующих ворот хозяев поля, тифлисцы держатся крепко и упорно отражают натиск передовых Днепропетровска. Все же перевес гостей в технике и тактике очевиден и «Динамо» 2-ая терпит поражение с почетным для нее результатом 0:2.

На следующий день силы Тифлиса представлены командой Строительного института. Успешные выступления последней на городском розыгрыше и боевой счет в недавнем матче с калниницами (1:2), заставляют предполагать, что эта встреча с гостями пройдет в упорной борьбе. На деле выходит иное, Днепропетровцы моментально овладевают инициативой и дружной, на редкость красивой игрой всего коллектива деморализуют студентов. Сетка строителей все время под обстрелом. Тайм заканчивается в «сухую»—4:0.

После перерыва сначала больше нападают тифлисцы, но чересчур беспорядочная пасовка их передовых и неумение бить по голу является непреодолимым препятствием для улучшения результата. Прорыв гостей снова увенчивается успехом. Свисток судьи фиксирует вторую победу Днепропетровска—5:0.

Последний матч Днепропетровск — «Динамо» 1-ая. Перспективы на выигрыш и здесь у тифлисцев далеко не блестящие. Первая команда динамовцев выходит на игру с тремя запасными. Отсутствуют Абашидзе, Асламазов и Костюков, что сильно ослабляет линию нападающих. Гости выставляют основных игроков.

Тифлис предлагает быстрый темп. М'яч на половине Днепропетровска. Натиск тифлисцев продолжается минут пятнадцать, затем на некоторое время инициатива переходит к гостям. Тут-то только и выявляются слабые места передовых Днепропетровска, излишнее злоупотребляющих поперечной передачей и комбинациями почти у самых ворот. Защита и полузащита Тифлиса ликвидировывают атаки противника. Вратарю Днепропетровска приходится много работать. Наконец, Дьяков забивает первый мяч. Вскоре в сетке днепропетровцев второй мяч.

После отдыха игра ведется с переменным нажимом. У Тифлиса заметна слабость нападения, но этот недостаток восполняется крепкими защитными линиями, находящимися к тому же в особом ударе. При подаче корнера Шляпин удачно сажает мяч на ногу и посылает его в левый угол ворот. Счет 3:0. Днепропетровцы явно сдают. За игру рукой на штрафной площадке гостям бьется одиннадцатиметровик. Результат 4:0 не меняется до конца матча.

Журнал «Динамо» Тбілісі, жовтень-листопад, 1932.

ФУТБОЛЬНЫЕ МАТЧИ ТИФЛИС – ВИННИЦА

Класс футбольных команд Советского Союза неуклонно повышается и не только в столичных и крупных промышленных городах, но и в таких, которые раньше были глухой провинцией и совершенно не значались на страницах спортивных журналов дооктябрьского периода. Значительно перешагнув рамки посредственной игры, эти команды уже успешно соревнуются с «чемпионами», нередко добиваясь почетных для себя «результатов».

Одной из таких команд, наглядно продемонстрировавшей рост футбольной техники на периферии, явился коллектив «Динамо» гор. Винницы (Украина), вы-

ступавший в Тифлисе в середине ноября.

Первая игра украинских футболистов со сборной профсоюзов принесла им заслуженный выигрыш со счетом 2:1.

Очень неплохо провели матч «динамовцы» Винницы и со сборной Тифлиса, окончив его вничью — 1:1.

Эти результаты говорят не только о хорошем классе гостей, но и о необходимости для наших футболистов серьезно подумать над усилением спортивно-технической подготовки к Мировой спартакиаде и путем систематической тренировки добиться исправления своих слабых мест.

Т.

Журнал «Динамо» Тбілісі, грудень, 1932.

05.11. Одеса. ст.10-річчя ЛКСМ. 10000 глядачів. Суддя: В.Васильев (Москва). **СРСР – Одеса 2-1 (1-0).**
06.11. Одеса. ст.10-річчя ЛКСМ. 10000 глядачів. Суддя: В.Васильев (Москва). **СРСР – Одеська область – 3-0 (1-0).**

1. ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ СРСР – ОДЕСА.

ПЕРЕМОГА ЗБІРНОЇ СРСР—2:1.

Перший футбольний матч збірної СРСР — збірної Одеси привав при напруженому інтересі 10.000 глядачів. МАТЧ ЗАКІНЧИВСЯ ПЕРЕМОГОЮ ЗБІРНОЇ СРСР, ЩО ВИГРАЛА — 2:1.

Сьогодні о 4 год. дня на стадіоні Комсомолу — другий матч.

Проти гостей виступить збірна футбольна команда Одеської області.

«СБОРНАЯ СССР В ОДЕССЕ.

СССР сыграла два матча в Одессе.

Первая игра против сборной Одессы I прошла в интересной и равной борьбе. Одесситы оказали упорное сопротивление и только штрафной удар в ворота Одессы, пробитый Ильиным решил игру в пользу СССР. Результат встречи 2:1.

Второй матч против сборной области (Одесса, Николаев, Херсон) прошел при полном преимуществе СССР. Матч закончился победой СССР со счетом 3:0».

Газета «Спартак» Ленинград, 12.11.1932.

04.11. Миколаїв – Москва молодіжна – 1-1.

05.11. Миколаїв молодіжна – Москва молодіжна – 2-4.

«Вчора відбувся матч між зб. металистів і зб. Москви. Підсумок матчу - 1: 1. Швидка гра гостей, особливо нападників, не менше швидка гра миколаївців, викликали великий інтерес глядачів. Сьогодні 2-я зустріч: грає зб. Миколаєва проти зб. Москви».

Газета «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 5.11.1932.

1933

ТУРНІР ЧОТИРЬОХ МІСТ

(Ленінград. Ст. ім. В.Леніна):.

28.08. Суддя: В.Рябокін (Москва). **Харків (2-е місце) – Ленінград – 1-0**, гол: Шпаковський.

30.08. Суддя: В.Бистров (Ленінград). **Харків – Москва (переможці) – 2-4 (1-2)**. Голи: Лесной, К.Фомін.

Склад Харкова в обох матчах був - О.Бабкін, А.Пономаренко, К.Фомін, М.Фомін, Д.Старусев, І.Привалов, С.Копейко, О.Шпаковський, А.Лесной, О.Місєвр, П.Паровишніков.

«ФУТБОЛЬНОЕ ПЕРВЕНСТВО ТРЕХ ГОРОДОВ

С 26 до 30 августа в Ленинграде было фактически разыграно первенство Союза ССР по футболу. Встречались несомненно лучшие и наиболее сильные команды Союза. Все игры прошли весьма интересно, и можно лишь выразить сожаление по поводу того, что вследствие высокой входной платы на играх не присутствовало достаточного количества зрителей.

Необходимо отметить и то, что соревнования прошли под знаком резкой и грубой игры и недисциплинированности отдельных игроков. Эти явления, свойственные, к сожалению, и играм 1932 и 1931 гг., должны быть изжиты, и одним из вернейших к этому путей является путь укрепления всесоюзной судейской коллегии.

Победителем из соревнований совершенно заслуженно вышла команда Москвы, обыгравшая обоих противников с решительным счетом (в обоих случаях 4:2). Москвичи доказали, что они и в текущем году являются сильнейшей футбольной командой Союза.

Первый день. 26 августа

Москва – Ленинград 4:2 (1:2)

Второй день, 28 августа

Харьков – Ленинград 1:0 (0:0)

Игра начинается натиском ленинградцев, предложивших с места очень быстрый темп. В команде видно стремление искупить неудачу 26 августа. Первые 4 минуты Ленинград не раз находится на штрафной Харькова, но защита последнего сравнительно легко ликвидирует опасность. Переменный характер игры переходит на 9-й минуте в натиск ленинградцев. Елец выходит один с Бабкиным и... непростоительно «мажет». На 13-й минуте Елец вновь мажет совершенно верный мяч. Ошибка Ленинграда заключается в упорной игре правой стороной в течение первых 15 минут, а затем и в течение всей игры, - стороной явно слабой. На 15-й минуте Ярцев прекрасно выходит, посылая мяч в руки вратаря. С 15-й до 25-й минуты переменное нападение обеих команд. Харьковцы очень подвижны и энергичны, но их передача поперек поля не дает нужных результатов. На 25-й минуте Ярцев делает отличный удар с хода, но мяч попадает в стойку. На 26-й минуте Ленинград бьет угловой удар, через минуту харьковцы отвечают тем же. В течение 8 минут игра протекает оживленно, резко и интересно. На 35-й минуте свалка у ворот Харькова, ряд ударов в ворота, один из них задерживается рукой К. Фомина, и Елисеев бьет 11-метровый удар, который проходит мимо ворот. С 37-й до 43-й минуты усиленно нападает Харьков, но вся защита ленинградцев играет сегодня хорошо и четко. Последние 2 минуты игра на половине Харькова. Счет первой половины – 0:0.

Первые 5 минут второй половины чрезвычайно энергично нападает Ленинград, налицо много стараний и... боязни ударить в ворота, почему все только передают мяч. На 2-й минуте Дементьев и Елец в наимыгоднейшем положении теряют мяч, на 3-й минуте печальный герой дня Елец еще раз доказывает свою беспомощность перед воротами противника. С 5-й минуты насаждает Харьков и до 7-й минуты не уходит от ворот Ленинграда. Затем опять ведет Ленинград, но результата не добивается, так как если его защита играет смело и резко, то нападение трусит и уходит от столкновений. На 12-й минуте Харьков бьет 11-метровый удар, но мяч уходит мимо ворот; неудача вызывает резкий натиск на ленинградцев, у которых неплохо работает вся полузащита. С 16-й до 20-й минуты игра на половине Харькова, с 20-й до 25-й минуты мяч то на одной, то на другой половине. На 27-й минуте Ярцев ошибся на четверть метра, и мяч уходит за линию. На 28-й минуте молниеносное нападение харьковцев, Шпаковский слева резко бьет в ворота и... счет 1:0. Следующие 9-6 минут харьковцы буквально смяты и зажаты, но слабые удары ленинградских нападающих и упорная игра правой стороной еще раз спасают Харьков. На 32-й минуте много разговаривавший с судьей Фомин К. удаляется с поля. Последние 5 минут яростно нападает Ленинград, но неудача следует за неудачей: на 41-й минуте Елец не реализовал своего явного преимущества, на 44-й минуте Дементьев с 4-5 шагов не сумел ударить по воротам. Игра кончается со счетом 1:0 в пользу Харькова.

Необходимо отметить, что побежденные на этот раз играли лучше победителей, и исход матча – очередная «футбольная нелепость». В харьковской команде хороши, но абсолютно несдисциплинированы братья Фомины, энергичны и подвижны нападающие, вся команда напориста и играет очень уверенно. В ленинградской команде хорошо играли оба защитника и неплохо полузащитники, которым следует лишь больше играть с нападением. В нападении совершенно нелеп Елец и слаб в центре Елисеев, Дементьев играл ниже своих возможностей, имея партнерами упомянутую пару. Игра была очень интересной, но, к сожалению, излишне резкой и моментами грубой.

Безупречно судил т. Рябokonь, решительно сдерживавший грубость и восстановивший на поле дисциплину.

Третий день, 30 августа

Москва – Харьков 4:2 (2:1).

Начинает Москва и сразу же бросается в атаку, пытаясь с места «сделать результат», но смело играющие Пономаренко и Бабкин ликвидируют эти попытки; Бабкин берет подряд два крайне трудных мяча. В свою очередь Харьков переходит в нападение и на 5-й минуте бьет угловой удар. Старания нападающих Харькова бесполезны, так как их игра поперечной передачей, не поддержанная полузащитой, легко разбивается москвичами. С 5-й до 10-й минуты упорно, резко и сильно нападает Москва, и только исключительно блестящая игра Бабкина спасает Харьков. Следующие 5 минут мяч долго не задерживается на одной половине. Темп игры быстрый. Москвичи добиваются резкой игрой перелома и решительно зажимают противника. Следует серия ударов в ворота и по их направлению. Наконец на 19-й минуте Павлов сильно бьет мяч в угол ворот; счет 1:0. Через пару минут Лапшин попадает в штангу, и сразу же Павлов «смазывает» верный мяч. Харьковцы отбились от атак и переходят на половину Москвы, у ворот которой на 25-й минуте свалка, и защитники «зевают» Лесного, забивающего мяч. Счет 1:1. Настроение на поле повышается, москвичи вновь нападают, но результата добиться не могут, хотя и имеют явное превосходство. С 30-й по 35-ю минуту больше нападают харьковцы, но их нападение не энергично и много мешкает с мячом. С 36-й минуты вся игра в руках (или в ногах!) москвичей, их превосходство совершенно очевидно. На 39-й минуте Ильин бьет сильнейшим ударом в ворота, Бабкин ловит мяч и... выпускает его за линию ворот. Счет 2:1. Конец половины на штрафной площади Харькова. После перерыва харьковцы пытаются быстрым натиском отыграться и могут это сделать на 2-й минуте, но Паровишников непростоительно промахивается. Перелом начинается с 10-й минуты, когда Москва переходит к серии многочисленных атак, и на 13-й минуте Иванов из свалки делает

счет 3:1 в пользу своей команды. С 20-й до 25-й минуты москвичи, уверенные уже в победе, много теряют в лишние комбинации, отбивая сравнительно несерьезные нападения противника. На поле много резкости в игре. На 32-й минуте Фомин бьет 11-метровый удар, и счет становится 3:2. Харьковцы буквально рвутся к московским воротам, и их рвение с некоторым трудом преодолевается лишь к 38-й минуте. С этого времени и до конца игры вся инициатива у Москвы, она хозяин поля. На 41-й минуте Павлов забивает четвертый мяч, и на последних двух минутах Бабкин дважды спасает ворота. Победила Москва со счетом 4:2, заслуженно выиграв матч и первенство. В команде-победительнице прекрасно играли нападающие, и весь коллектив был на высоте. Принятая командой тактика играть резко, нападать и идти на мяч себя вполне оправдала, так как харьковцы, обычно так играющие сами, были сбиты с своих привычных позиций и уступили инициативу. В харьковской команде блестяще играли Бабкин и Пономаренко, слаб Старусев, слабее обычного играли нападающие. Харьковцы играли по нашему мнению более грубо, чем москвичи. Игру судил т. Быстров, вполне справившийся с трудной игрой и поборовший грубость игроков».

Журнал «ФИС» Москва, № 20, 1933.

ПЕРШІСТЬ ВЦРПС

(Всесоюзна центральна рада професійних спілок), серед збірних міст
(30.08-8.11)

1-е коло.

06.09. Суддя: А.Клевке (Москва). **Харків – Північнокавказький край – 1-0.**

«ХАРЬКОВ-СЕВЕРНЫЙ КАВКАЗ.

Бюро физкультуры Крайсовпрофа

6 сентября в 5 час. 30 мин. Вечера на стадионе им.Сталина (быв. «Пищевика») проводит футбольный матч, между сборными профсоюзными командами – Харькова – Сев.Кавказа по календарю ВЦСПС».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 6.09.1933.

«Состоявшаяся встреча 6-го сентября футбольных команд Сев.Кавказ – Харьков закончилась победой Харькова: 1-0. Гол был забит в конце второго хавтайма».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 8.09.1933.

30.08. Суддя: В.Васильев (Москва). **Сталіно, Донецька область – Баку – +:- (неявка).**

Суддя: М.Корнеев (Москва). **Одеса – Кримська АСРР – 1-0.**

Вороніж. Суддя: О.Сохранський (Москва). **Вороніж, Центральнорозномісна область – Дніпропетровська – 1-4.**

Мінськ. Суддя: С.Демідов (Москва). **БСРР – Київ – 0-6.**

«ДНЕПРОПЕТРОВСК – ЦЧО.

30 августа в 4 часа 30

мин. на стадионе ОСПС состоится футбольный и волейбольный матч на первенство СССР по линии ВЦСПС между сборными командами Днепропетровска и ЦЧО.

Сборная футбольная команда ЦЧО, игроки которой сдали все нормы их значков «ГТО», выступает в следующем составе: Сигов, Пороховщиков, Рыбаковский, Якубов, Елкин, Тучков, Шарапов, Остапенко, Андросов, Россман, Хромов».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 30.08.1933.

ДНЕПРОПЕТРОВСК—ЦЧО

30 августа в Воронеже на стадионе ОСПС состоялась встреча сборных футбольных и женских волейбольных команд Днепропетровска и ЦЧО, собравшая большое количество зрителей.

Поряд матчей была проведена стрельба и эстафеты: мужская 11X100 метров и женская 5X100 метров.

По этим видам команды ЦЧО взяли первенство.

Матч женских волейбольных команд закончился победой Днепропетровска со счетом 2:0 (15:5 и 15:0).

Прекрасная сыгранность, точная, уверенная передача мяча и сильный газ команды Днепропетровска вызвали восхищение зрителей.

Вслед за волейболными командами выступили футбольные.

Днепропетровск сразу переходит в нападение, забирает инициативу в свои руки, разыгрывает ряд комбинаций и в результате одной из них на 8-й минуте забивает сборной ЦЧО первый мяч.

Команда ЦЧО, наоборот, пренебрегает комбинациями, часто грепит высокими бесплодными ударами и бестолково мечется по всему полю.

К перерыву—счет 3:0 в пользу Днепропетровска.

После перерыва хозяева поля не сколько освоились с игрой Днепропетровска и пытаются перейти в нападение, но добиться успеха до конца не могут, так как не умеют бить по воротам.

Днепропетровск снова у ворот команды ЦЧО, где пользуется замешательством противника, сбившегося в кучу, проводит 4-й мяч.

ЦЧО улакает один мяч скватать, прогнавшись к воротам противника, и матч заканчивается победой Днепропетровска со счетом 4:1.

Уверенно судил матч московский судья тов. Сохранский. Н. Л.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону,
2.09.1933.

2-е коло.

08, 09.09. Сталіно. Суддя: О.Якушін (Москва). **Донецька область – Харків – 1-1, 0-2.**

08.09. Суддя: О.Якушін (Москва). **Дніпропетровськ – Одеса – 4-3.**

18.09. Київ – Західна область (Смоленськ) – 0-1.

С 30 августа начался розыгрыш первенства ВЦСПС по футболу и волейболу.

По положению в розыгрыше мы могли выставить или сборные коллективы области, города или команды отдельных предприятий. В большинстве случаев участвующие явились сборные команды городов. Уже первый круг, проведенный 30 августа, показал, что организации относятся к первенству серьезно — из 22 заявивших согласие на участие в команде, предпочли получить поражение без игры пяти команд по футболу (Баку, Сталинград, Иваново, Москва, Семипалатинск) и по волейболу (Ростов, Сталино, Симферополь, Сталинград, Татареспублика, Иваново, Москва, Семипалатинск). Во втором кругу отпала Самара. Такой большой процент отсева говорит о том, что заявки на участие были сделаны только на веский случай, — а вдруг сможем выставить команду.

Очень характерен отказ Иваново. Громадный промышленный центр долго согласовывал с Ленинградом день встречи. Летели телеграммы. Договорившись, в два часа до выезда ленинградцы получили новую телеграмму — принять не можем. Это после того, как ленинградские футболисты и волейболисты были сняты с производства, билеты закуплены и оставалось

только сесть в поезд. В чем здесь дело? Оказывается в деньгах — не рассчитали, оказалось, что дорого обойдется. А раньше о чем думали?

Первенство проходило без подвоха, без приключений общественного внимания к этому большому мероприятию. Первенство, решенное по-канцелярски, и не могло дать иной картины, как отбытие номера. Очень характерно, что даже Москва оказалась тоже не в состоянии принять участия в первенстве ВЦСПС и не сумела выехать в Смоленск. То есть как будто команда и выехала, но почему-то сыграла с смоленским «Динамо», а с профессиональной командой сыграть не догадалась.

Бюро физкультуры ВЦСПС должно теперь же сделать выводы. Нужно учесть ошибки центра и проверить, почему таких мероприятий, как первенство ВЦСПС, никто не адметил, почему к обмену спортивно-техническим опытом (и участвовали такую молодую коллекцию, как Татареспублика, Башкиреспублика, Семипалатинск), такие профсоюзные центры, как Москва, Иваново, подошли ссыска. Эти выводы надо сделать, и надо своевременно ударить по тем, кто сидит в бюро физкультуры и не понимает, что такое первенство ВЦСПС и как его нужно и можно проводить.

Технические результаты: ФУТБОЛ

Харьков у Ростова — 1 : 0; Сталино у Баку — отказ; Одесса у Крыма — 1 : 0; Днепропетровск у Воропежа — 4 : 1; Самара у Сталинграда — отказ; Башкиреспублика у Казахстана — 7 : 0; Горький у Татареспублики — 4 : 1; Ленинград у Иваново — отказ; Смоленск у Москвы — отказ; Киев у Минска — 0 : 0. Второй круг. Харьков у Сталино — 2 : 0; Днепропетровск у Одессы — 4 : 3; Башкиреспублика у Самары — отказ; Свердловск у Семипалатинска — отказ; Ленинград у Иваново — отказ; Смоленск у Киева — 1 : 0; Харьков у Днепропетровска — 3 : 2.

ВОЛЕЙБОЛ (женщины)

Харьков у Ростова — отказ; Баку у Сталино — отказ; Одесса у Крыма — отказ; Днепропетровск у Воропежа — 2 : 0; Самара у Сталинграда — отказ; Казахстан у Башкиреспублики — 2 : 1; Горький у Татареспублики — отказ; Ленинград у Иваново — отказ; Смоленск у Москвы — отказ; Киев у Минска — 2 : 20; Свердловск у Семипалатинска — отказ. Второй круг. Днепропетровск у Одессы — 3 : 0; Казахстан у Самары — отказ; Харьков у Баку — 2 : 0; Ленинград у Горького — 2 : 0; Киев у Смоленска — 2 : 0; Харьков у Днепропетровска — 2 : 1.

Н. Ванилич.

Газета «Красный спорт» Москва, 10.10.1933.

Финал.

08.11. Харків. Суддя: В.Рябокин (Москва). Харків – Ленінград – 1-6 (0-2). Гол: Бем.

Харків: Йосип Бретль, Андрій Пономаренко (обоє «ХПЗ»), Василь Твердохлебов («Серп і молот»), Костянтин Ус («ХПЗ»), Михайло (Микита) Зуб, Михайло Пашута («ХЕМЗ»), Євгеній Губарев («Динамо» Харків) (Волков, 47), Василь Гусаров («Серп і молот»), А.Хруслов, Адам Бем («ХЕМЗ»), Федор Моргунов («Серп і молот»).

ПЕРВЕНСТВО ВЦСПС ПО ФУТБОЛУ ВЫИГРАЛ ЛЕНИНГРАД

(ХАРЬКОВ. ПО ТЕЛ. ОТ СОБСТВЕННОГО КОРРЕСПОНДЕНТА)

В ноябре в Харькове на стадионе «Металлист» был разыгран финал по футболу на первенство ВЦСПС. Встретились сборные команды профсоюзов Харькова и

Ленинграда. Порада розіграна гри вийшла з рахунком 2:0 в пользу Ленинграда. Після перемоги Ленинград бий телеграмно, получила в свои дорота один С обиним результатом 0:1. Ленинград закончил гри, вая первенство профсоюзов 1933 года.

Газета «Красный спорт» Москва, 15.11.1933.

В Харькове состоялся финальный матч на первенство ВЦСПС по футболу. Встретились сборные команды Харькова и Ленинграда. Харьков вышел играть без лучшего вратаря СССР Бабкина. Ленинград защищали: Шорен, Топталов, Киселев, Петров, Лемешев, Зябликов, Григорьев, Талашов, Елисеев, Лещев и другие.

Весь матч прошел в исключительных неблагоприятных условиях при

снеге и граде. Ленинградцы, доминируя всю первую половину, добились растерявшимся украинцам три мяча. И во второй половине та же картина — ленинградцы добавляли еще три мяча, а получают всего один ответный. В итоге — победа Ленинграда с крупным результатом — 6:1 и выигрыш первенства ВЦСПС. Прекрасно провел матч московский судья тов. Рябокин.

Газета «Спартак» Ленинград, 15.11.1933.

«Жовтневих днів у Харкові відбулася фінальна зустріч футболістів на першість ВЦРПС між командами ЛЕНІНГРАДУ і Москва.

Гості привезли на Україну свій бойовий склад, в той час як харківську команду зібрано надто невдало, багатьох кращих гравців не було.

В наслідок перемога, в разом із тим і першість ВЦРПС здобув Ленінград з рахунком 6-1».

Газета «Комсомолец України» Харків, 14.11.1933.

Неожиданное похолодание и дождливая погода отразились на количестве зрителей. На игре присутствовали лишь отяжеленные «босельщики».

По свистку московского судьи у Рябокопья на поле выбегает в традиционной голубой форме команда Ленинграда в составе: Шорей, Топталаев, Киселев, Потров, Домошнев, Зайников, Григорьев, Таланов, Елисеев, Ярцев и Медведев.

Ленинград чрезвычайно силен, когда как состав Харькова заставляет желать лучшего: отсутствуют Бабкин, Педуренко, Прокопенко, Прасолов и Костиков. Харьков начинает игру в составе: Бреталь, Понамаренко, Твердохлебов, Ус, Зуб, Пашута, Губарев, Гусаров, Хруслон, Бем, Моргунов.

С места в карьер ленинградцы прижимают харьковцев, и первые пятьдесят минут пронесло без тревожки в один ворота. Энергично играет Ярцев, но его мячи идут в сторону от ворот. Первый мяч на 8-й минуте «делает» Таланов. Затем следует полоса угловых ударов на ворота Харькова, но подачи не используются. Игра выравнивается, но преимущество ленинградцев очевидно.

На 89-й минуте Ярцеву удается забить второй мяч. Со счетом 2:0 оканчивается первая половина.

После перерыва харьковчане провалят Зуба в центр нападения. Моргунова ставят центром полузащиты и виамен правого крайнего Губарева вынуждают Волкова.

Это не удерживает команды, и снова ленинградцы берут инициативу.

Уже на 3-й минуте Елисеев хорошо «закалывает» третий мяч.

Харьковчанам не удается добиться перелома в игре. На 15-й минуте Бреталь не идет за мячом, отомедняет от перекладины, и Таланов добивает его в сетку.

Чувствуется полнейшая растерянность харьковчан. На 27-й минуте в штрафной площади грубит Твердохлебов, и Ярцев спокойно забивает одиннадцатиметровый.

Единственный оставшийся мяч удается забить Бему, хорошо подобравшему место и точно силецентрировавшему мяч в нижний угол ворот.

В заключение, на 39-й мин. левый крайний Ленинграда Медведев, обводя не менее 5 харьковчан, акбивает шестой и последний мяч Харькову. Ленинград выходит победителем с сокрушительным результатом 6:1.

Спокойно и уверенно провел игру т. Рябокопья.

Газета «Красный спорт» Москва, 20.11.1933.

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА ПРОМКООПЕРАЦІЇ

(Київ, 12-17.09)

14 КОЛЕКТИВІВ ЗМАГАЮТЬСЯ ЗА ПЕРШІСТЬ

— 12 вересня у КИЄВІ на стадіоні «Динамо» відкрилась перша ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА ПРОМКООПЕРАЦІЇ, в якій змагаються на першість 14 колективів різних областей та міст Союзу. Після парада

фізкультурників було дано старт спартакіаді, що розпочалась футбольним матчем і легкоатлетичними змаганнями. Футбольний матч «Харків-Київ» закінчився рахунком 3:0 на користь Харкова.

Газети «Комсомолец України» Харків, 16.09.1933
та «Більшовик» Київ, 12.09.1933.

Стадіон „ДИНАМО“
м. В. А. БАЛИЦЬКОГО. Буль. Революції 14.
12 вересня
Урочисте відкриття Всесоюзної Спартакіади
Промкооперації
ФУТБОЛ — МОСКВА — ХАРКОВ.
На фізкультурному майдані
світові рекордсмени
ДОНАТО
В ЕСТРАДНОМУ ТЕАТІ
Бр. РОСТ (сатира)
БУДЬЛІСЬКА (співи).
Київська буфонада ДОНАТО: ДЖЕКА, Донато
в ролі муштрувальників. Футбольний матч
12 бульдогів.
КАМЕНЬ (баладайка).
Грандіозн. фейерверк, виставу гуляння
Грає духовою оркестра.
Початок спартакіади о 5 год. веч.
Дирекція стадіону „ДИНАМО“

«Великим парадом фізкультурників відкрилась перша всесоюзна спартакіада промкооперації. Команди Москви, Ленінграду, Харкова, Києва, Ростова, Баку, Дніпропетровського церемоніальним маршем проходять через стадіон, демонструючи свою готовність до праці і оборони.

Урочиста частина — парад закінчено. На центральному полі — футбольний матч Києва та Харкова. Початок гри багатий на аути та «штрафні». Справжньої гри не видно. Поступово Харків бере ініціативу гри до своїх рук і в першому таймі проходить у ворота Києва три м'ячі.

За браком часу гра в другому таймі кінчається на 13 хвилині і команда Харків виграв з рахунком 3-1.

Обидві команди грали мляво: відсутність дружньої спайки, незіграність далися чималою мірою ознаки в київській команді, чим і пояснюється її програв».

Газета «Більшовик» Київ, 14.09.1933.

1/2 фіналу.

12.09. Київ — Москва — 0-3,

Харків — Ленінград — 0-3.

Фінал. Москва — Ленінград — 3-0.

1-а ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКИАДА «ДИНАМО»

(Присвячена 10-річчю товариства)

Попередні ігри.

21.06. Сімферополь. «Динамо» Крим — «Динамо» Північний Кавказ 1-6.

27.06. «Динамо» Дніпропетровськ програв «Динамо» Північний Кавказ.

«В Симферополе состоялась встреча (на первенство СССР по линии «Динамо») между сборными футбольными командами Крыма и Северного Кавказа. Победила команда Северного Кавказа со счетом 6-1.

Сегодня сборная команда Северного Кавказа играет в Днепропетровске».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 27.06.1933.

Фінальний турнір.

(Москва. Ст. «Динамо». 20-24.07)

1/2 фіналу.

«Динамо» УСРР – «Динамо» Іванівська область – 8-2.

Фінал.

24.07. Ст. «Динамо». 18000 глядачів. Суддя: В.Рябоконь (Москва). **«Динамо» Москва – «Динамо» УСРР – 2-1 (0-1).**

«ВСЕСОЮЗНОЕ ПЕРВЕНСТВО ПСО «ДИНАМО».

В окончательном розыгрыше центральной части юбилейного всесоюзного первенства «Динамо» по футболу с 20 по 24 июля приняли участие коллективы Москвы, Украины, Ивановской промышленной области, Северного Кавказа, Ленинграда, сборные трудкоммун.

Первый день 20 июля.

СБОРНАЯ УКРАИНЫ – ТРУДКОММУНЫ – 7:2.

Встреча команды Украины со сборными I и II трудкоммун, хорошо игравших в календаре весеннего первенства Москвы, ожидалась с большим интересом.

Ожидания не оправдались, и соревнование прошло с большим преимуществом Украины, выигравшей со счетом 7:2.

Матч судил г. Кемаль Халим-Бей (Турция).

Команда-победительница выступала в составе: Ицковский, Фомин К., Кириллов, Фомин Н., Тютчев, Привалов, Прокофьев, Щеготский, Лесной, Шпаковский и Копейка.

УКРАИНА – ИВАНОВСКАЯ ПРОМЫШЛЕННАЯ ОБЛАСТЬ – 8:2.

Игра с первых же минут становится резкой и напряженной, мяч переходит с одной стороны на другую. Первая половина оканчивается со счетом 3:2 в пользу Украины.

Во второй половине ИПО берет инициативу в свои руки, создавая ряд опасных положений у ворот Украины. Инициатива ИПО слабеет, и Украина заканчивает игру с общим счетом 8:2.

Составы команд: Украина – тот же, что в игре с трудкоммунами, с заменой Шпаковского – Лайко. Судья т. Богданов.

МОСКВА – УКРАИНА – 2:1.

Игра происходила после торжественной части праздника и, к сожалению, в присутствии 18-тысячной массы зрителей. Игры, по своей грубости и недисциплинированности отдельных игроков похожей на игру Москвы и Украины, зрители давно уже не видали. Нормальное течение игры ограничилось 15 минутами первой половины: живая игра, быстрый переход мяча от ворот к воротам, явное стремление каждой команды добиться как можно скорей преимущества.

После вбитого Москве Паровишниковым мяча (принял от Тютчева, которого пропустил Селин, а Паровишников не удержал Дубинин) игра потеряла всякую тактику и перешла на штрафные удары в ту или другую сторону.

Все попытки Москвы отыграться и Украины увеличить счет не дают результатов, и первые 45 минут оканчиваются со счетом 1:0 в пользу Украины.

В отнюдь не дружественной атмосфере команда Москвы во второй половине проводит в ворота Украины 2 мяча (Смирнов и Павлов).

Общий результат встречи 2:1. Юбилейное первенство по футболу выигрывает коллектив Москвы. Как уже было указано, встреча оставила самое неотрадное впечатление. По-товарищески провели игру только вратари Квасников и Ицковский, а остальные при первой же возможности допускали никому не нужную резкость и грубость. Особенно отличились Смирнов, Селин, Столяров, Дубинин, братья Фомины, Привалов, Лесной и Тютчев.

Команды выступали в составах: Москва – Квасников, Тетерин, Корчебоков, Дубинин, Демин, Столяров, Савостьянов, Смирнов, Иванов, Павлов и Ильин.

Украина – Ицковский, Фомин К., Епишин, Фомин Н., Тютчев, Привалов, Копейка, Лайко, Лесной, Щеготский и Паровишников».

Журнал «ФИС» Москва, № 16, 1933.

«ПОБЕДА МОСКВЫ

В розыгрыше футбольного первенства приняло 6 команд, которые вышли в финал после двухмесячного розыгрыша первенства «Динамо» по всему Союзу. Эти 6 команд – Москва, Ленинград, Украина, Иваново, Северный Кавказ и трудкоммуна по олимпийской системе разыграли в Москве первенство. Ленинграду не повезло. По условиям жеребьевки он встретился в первом кругу игр с Москвой и проиграл последней со счетом 7:2. Также легко обыграла Украина и трудкоммуна – 7:2. Во втором кругу полуфинальных игр по футболу Москва со счетом 7:4 выиграла у Северного Кавказа и Украина у Иванова 8:2. Несмотря на проигрыш с таким большим счетом, команды Северного Кавказа и Иванова, составленные из молодых игроков, оставили самое отрадное впечатление. Молодежь обладает техникой, сыгранностью и быстротой.

В финальной игре, таким образом, встретились команды Москвы и Украины, в составе которых добрая половина игроков участников сборной команды СССР. От этой встречи зрители ожидали хорошей игры и высокой техники владения мячом. Но... встреча показала обратное. Обе футбольные команды продемонстрировали неприкрытую грубость. Из-за сосредоточения внимания игроков не на мяче, а на ловле игрока встреча была безынтересной и закончилась победой московского «Динамо» 2:1».

Журнал «ФИС» Москва, № 14, 1933.

Товариські матчі:

12.04. «Динамо» Баку – «Динамо» Київ – 0-1.

14.04. Баку – «Динамо» Київ – 1-0.

18.04. «Динамо» Тіфліс – «Динамо» Дніпропетровськ – 0-2.

18.04. «Динамо» Ереван – «Динамо» Київ – 1-0.

20.04. Ереван – «Динамо» Київ – 3-2.

22.04. «Динамо-2» Тіфліс – «Динамо» Київ – 1-1.

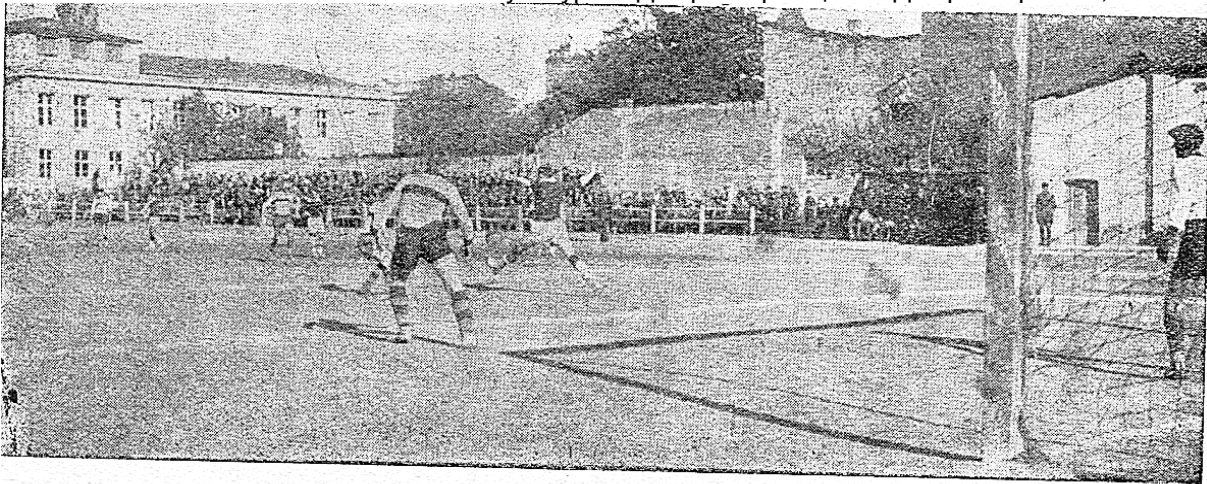
23.04. З-д ім.Калініна Тіфліс – «Динамо» Київ – 0-1.

24.04. Тіфліс – «Динамо» Київ – 1-1.

?.04. Ст. «Динамо». «Динамо» Тіфліс – «Динамо» Харків – 2-1.

«За запрошенням Закавказької ради фізкультури перша збірна футбольна команда нашого міста виїхала на Кавказ. З квітня відбулась перша зустріч із збірною командою міста Баку. Матч закінчився перемогою Дніпропетровського з рахунком 3-1».

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпропетровськ, 22.04.1933

У ворот Тифлиса, во время матча Харьков—Обпит.

Журнал «Динамодец» Тбілісі, березень-квітень 1933..

«КИЕВ – ДИНАМО – ЭРИВАНЬ – ДИНАМО.

18 апреля в Эривани состоялась встреча футбольных команд «Динамо» Киева и Эривани. Матч привлек большое количество зрителей, повышенный интерес к игре которых объяснялся заслуженной популярностью киевской команды, имевшей в прошлом ряд побед всесоюзного масштаба.

Матч закончился со счетом 1-0 в пользу Эривани.

Киевляне играли выдержанно, обнаружено высокая техника, чего нельзя сказать – про нашу команду: во все время игры, на поле эриванцев шли разговоры и раздавались различные замечания, нервировавшие игроков и, лишь высокое качество нашей защиты предрешило победу Эривани.

20 апреля киевляне играли со сборной – Эривани. Игра закончилась со счетом 3-2 в пользу Эривани.

Покидая Эривань, команда Киева-Динамо оставила Арм.совету следующий отзыв:

«Киевская футбольная команда Динамо, побывав в гостях в Эривани, не может не отметить того дружеского приема, который коллектив получил за дни матча. Покидая Эривань, коллектив приносит искреннюю благодарность все динамовцам Арм.Динамо и надеется, что наши встречи примут традиционный характер. Просим выслать команду ваших футболистов к нам в Киев, для встречи в мае – июне с.г.».

Журнал «Динамодец советской Армении» Ереван, березень-квітень 1933.

◆ 2-го травня, о 5 год. вечора, на стадіоні «Металіст» зустрінуться футбольні команди збірна Тифліс—збірна Червонозаводського району. 3-го травня тратимуть команди Тифліс—збірна Харків. 2-го та 3-го травня харківські та тифліські команди змагатимуться з боксу.

▼ 2-го травня, на стадіоні «Металіст» відбулася зустріч футбольних команд Тифліс — збірна Червонозаводського району. Матч закінчився з рахунком 3:2 на користь Харкова.

Газета «Вісті» Харків, 26.04 та 5.05.1933.

Апрель місяць явився дуже «урожайним» для Баку в сенсі приїзду міжгородських футбольних команд. В теченні сравнительно короткого періода здесь играли динамовские коллективы Днепропетровска, Иваново-Воснесенска, Киева и Харькова.

Днепропетровці мали перемогу над збірною Ленінського району зі счетом 3:1 і проиграли першій «Динамо» 3:0.

Іваново-Воснесенці обидві зустрічі проиграли — Ленінському району 2:4 і першій «Динамо» 1:2. С перемінним результатом пройшли матчі киян з місцевими динамовцями. Перший із них приніс виграш бакінцям (1:0), другою з таким же счетом вигравали гості.

Одуже сприятливе враження залишила своєю грою команда харківців. Добившись легкої перемоги над другою «Динамо» (6:1), українці чуть було не потерпіли затем поразку від збірної Ленінського району, лише на останніх хвиликах урівняв співвідношення м'ячів (1:1). Совершенно иначе прошел матч харківцев с первой «Динамо». Начало матча предвещало успех бакінцям, вскоре забившим один мяч и сильно наседавшим долгое время на ворота Харькова. Однако, под конец тайма гостям удалось провести отчетный мяч и сделать ничью к перерыву.

Второй тайм начался стремительной атакой харківцев, совершенно деморализовавшей защиту хозяев поля. Шесть мячей, из которых два с пенальти и один забитый бакінцем в свою же сетку, дали в конечном результате крупную победу Харьковцу со счетом 7:2.

На обратном пути из Тифлиса харківці знову зустрілися з 1-ю «Динамо». На этот раз преимущество гостей не чувствовалось, и они играли довольно равнорядно. В итоге ничья — 1:1.

С 15 апреля играла команда Днепропетровска. Из четырех встреч только с командой строительного института команда Днепропетровска проиграла со счетом 3:2. Остальные три встречи закончились победой гостей с хорошим результатом: против второй «Динамо» 7:0, с «Динамо» 12:0 и против сборной города со счетом 3:1.

Следующая встреча состоялась с командой Киева. Результаты с «Динамо» второй 1:1, с командой завода им. Калинина 0:1 в пользу Киева и сборной города 1:1.

Большой спортивный интерес представляла встреча с харьковской командой «Динамо», приехавшей в Тифлис после матчей в Баку.

Первая встреча в Тифлисе состоялась 27 апреля с командой «Динамо» II, и дала легкую победу гостям со счетом 4:1.

Второй матч 26 апреля против команды Общита закончился после упорной борьбы вничью (1:1) и третий матч с «Динамо» I дал победу, после оживленной игры, Тифлису, со счетом 2:1.

Н. С.

Журнал «Динамо» Тбілісі, березень-квітень 1933, обое..

Харків—Тифліс 3:1

2 і 3 травня в Харкові відбулися перші в цьому сезоні міжреpublicанські змагання.

Другого травня зустрілися збірна Тифлісу і збірна Червонозаводського району. Не зважаючи на великий дощ матч зібрав на стадіоні «Металіст» багато глядачів. Перемогли харківчани з рахунком 3:2.

Учора з гостями грає збірна Харкова. Перший хавтайм закінчився з наслідком 2:0 на користь Харкова.

Напочатку другого тайму харківський гравець зачіпає тифлісця рукою, гості б'ють штрафний і один м'яч в сітці Харкова.

Незабаром Харків забиває третього і останнього м'яча. Не зважаючи на шалений темп, взятий тифлісцями на кінець гри, рахунок залишається незмінний: 3:1 на користь Харкова.

Треба відзначити, що харківська збірна грає в послабленому складі.

Фізкультурники Харкова посилено готувалися до 1 травня та відкриття літнього сезону.

1 травня 1.400 однаково одягнених фізкультурників взяли участь у першотравневій демонстрації.

2 і 3 травня стадіон «ХОРПС» гудів від глядачів. На запрошення Харкова прибули тифліські футболісти і боксери.

Не зважаючи на дощ, 2 травня на стадіоні було понад 4.000 глядачів. Грали збірна Тифлісу зі збіркою Червонозаводського району. Перший гол забивли гості. Помітно, що вони краще треніювані Проте, харківчани вирівнюють і зводять першу половину гри до ничьї — 1:1.

У другій половині тифлісці забивають ще один м'яч, але перепускають до своїх воріт 2 м'ячі. Всю гру виграв Харків з рахунком — 3:2.

3 травня погода далеко краща і глядачів близько 7.000. Спортивний день починається гандбольним матчем. Грають Інститут фізкультури з Динамо. Переносні ворота встановлено на футбольному полі. Глядачі цікавляться грою і реагують ба захоплюючі моменти. Через брак часу грали по 15 хв. тайм.

Кінцевий сюрчок судді т. Овчаренка фіксує переможцем інфікульт 2:1.

На полі збірники Тифлісу — збірники Харкова. Останні послаблені через відсутність кількох гравців «Динамо», що втіхали грати до Завказзю.

Харківська збірна грає в складі: т.т. Бабіна, Фоміна К., Понамаренка, Ус, Прокопенко, Пашута, Андреева, Бем, Зуб, Шпаковский, Костіков.

Глядачам ясно, що Харківська збірна мало треніювана. Проте, перший гол в ворота Тифлісу забиває т. Зуб. За 15 хвилин той самий Зуб за гру рукою на штрафному майданчику захищає гостей забиває 11-метровий удар.

Харків закінчує перший тайм з рахунком 2:0 на свою користь.

Друга половина відзначається 11-метровим ударом в бік Харкова. Вдалий стрибок Бабіна не рятує стану. М'яч у воротах Харкова і рахунок 2:1.

Наприкінці гри тифлісці перепускають ще одного м'яча (Андреев), програвши цілий матч 3:1.

Ніхто з окремих гравців не заслуговує на відзначення. Не погано

судив Йосилевич.

Футбол закінчився, але трибуни не порожніють. На полі готують ринг. Сьогодні бокс, що останнім часом завоював симпатії харківчан.

Від Харкова виступали т.т. Солониченко, Загоруйченко, Шередега і Бондаренко. Зустріч виграв проти сподіванок — Харків з рахунком 3:1.

Газети «Комсомолец України» 4.05.1933 та «ГПО» обое Харків, 24.05.1933.

ВСТРЕЧА УКРАИНЫ И ЦХО

18 июня на стадионе «Динамо» состоится футбольный матч на первенство динамовских команд СССР.

Сборная Украины, составленная из лучших игроков Харькова и Киева, среди которых имеются игроки сборной СССР (Шпаковский, Фомин), представляет серьезного противника для воронежской команды.

Это, однако, не значит, что Воронеж проиграет. В воронежской команде есть все для того, чтобы победить: хорошо сыгранный коллектив с умелым нападением, быстрый темп игры, достаточная выносливость.

Матч 18 июня — серьезный экзамен для воронежских динамовцев.

Результат матча 6:1 в пользу Украины.

Воронежцы показали в первой половине игры преимущество в беге, стойкую защиту своих ворот (особенно выручал левый полузащитник тов. Фелесов), но одновременно и отсутствовали должной выдержки. Неправильная расстановка сил, излишняя гофачность сильно ослабили во второй половине игры воронежцев.

По условиям розыгрыша команды должны были сдать нормы по комплексу, в который входит: стрельба, прыжки в высоту, бег на сто метров в противогазе и метание гранат. В этом отношении воронежская команда показала неплохие результаты и заняла первое место. Футбольный матч рассматривается в таком случае как товарищеский.

В конце июня воронежская команда должна встретиться в Севастополе с командой победительницей встречи динамовских команд Северного Кавказа и Крыма.

Газета «Коммунар» Воронеж, 17 та 22.06.1933.

Перед зустріччю с Туреччиною

«2-1 НА КОРИСТЬ МОСКВИ.

вчора відбувся футбольний матч перших збірних команд Харкова й Москви.

Не зважаючи на дощ, на стадіоні «Металіст», жодного вільного місця єавіть для стоячих.

Рівно о 5 год. 30 хв. — свисток судді. Команди розбігаються на свої місця. Серед харків'ян не видно Шпаковського, Фоміна В., Привалова.

Гра від самого початку й до кінця ведеться надзвичайно повільними темпами. Москвичі ліниво наслідують, харків'яни в такий же спосіб «мажуть».

Перша половина гри закінчується наслідком 2-1 на користь Москви, в яких — один собі «вколотили» у ворота самі харків'яни, а другий забито з «пенальті».

В другій половині гри москвичі намагаються здобути «легку» перемогу, а тому часто наслідують не так на м'яч, як на супротивників — харків'ян. Фоли сипляться на гостей, як із решета.

Харків'яни намагаються вирівняти рахунок, але їм не щастить із розпасовкою коло воріт Москви і «заряди» нападу залишаються без наслідків.

Тричі м'яч у воротах Харкова, але зарахувати їх заважають офсайди.

Свисток судді фіксує перевагу Москви — 2-1.

З харків'ян можна відзначити лише добру гру воротаря тов.Бабкина. Решта грала мляво».

Газета «Комсомолец Украины» 26.06.1933.

«Несмотря на неблагоприятную погоду, на матч который состоялся 11 и 12 июля, на стадионе «Динамо» между командами Таганрог (сборная профсоюз) — Сталино (Динамо) пришло большое количество зрителей.

6 часов. Начало. Сталинцы же с первых минут показывают хорошую тактику нападения и защиты. Это видно из того, что на 15-й минуте мяч шутком игрока Наумова попадает в ворота. На 20-й минуте гости получают еще один гол. Затем следует 3-й и 4-й.

Второй тайм проходит более оживленно, гости ведут уже атаки на ворота хозяев, но благодаря защите и полузащите сталинцев результата не было. В середине тайма сильным и метким шутком игрок «Динамо» Сычев разрешает результат 2-го тайма.

На 42-й минуте гости дают ответ. На этом 1-й день матча заканчивается.

2-й день матча победитель Сталино имеет большой результат выигрыша благодаря лучшим игрокам Наумову, Сычеву, Константиновскому. Первый тайм оканчивается результатом 7:0 в пользу Сталино. На втором тайме гости получают еще два гола и на этом заканчивается.

Таким образом, общий результат игры — 2 дня 14:1 в пользу Сталино».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 15.07.1933.

Стадіон „ДИНАМО“
м. БАЛІДЬКОГО. Вул. Революції

26 й 27 липня

ФУТБОЛ

МОСКВА — КИЇВ
(АМО) (Динамо профспілки)

В ЕСТРАДНОМУ ТЕАТРІ
Артисти Ленінградської естради:
Гурко, Беніамінов, Андреева й Аккерман, Надінська, Коттр і ЦХО, 2 Гинейко.

Конферансьє **Л.Дніпров**,
Голо розлю **Ю.Савидов**.

КОНЦЕРТ СИМФОНІЧНОГО ОРКЕСТРУ
В саду гуляння духовий оркестр.
Ди рекція **УЛІСЛУ АКАДЕМІЯ**

Газета «Більшовик» Київ, 26.07.1933.

МАТЧ МОСКВА—ХАРКІВ

Афіші закликали 24 липня прийти на стадіон «Металіст»: «напередодні змагань з Туреччиною відбудеться футбольний матч між переможцем всесоюзних профспілкових змагань, командою заводу АМО ім. Сталіна та першою збірною Харкова».

Свисток судді. На поле вибігли москвичи і харківчани.

Глядачі здивовані складом нашої збірної. Це здивовання виправдується, коли починається гра. Харківчани грають безпомічно, незиграно, нездружно, без спасованості, «мажуть», як нозаки, що тільки вчора вперше взяли в руки м'яча. Вони і на думці не мають нападети, тільки обороняються. НЕПСЬКО ГРАЄ ВОРОТАР ЦИРКУНЕНКО.

Харків не витримує дружного на-

тиску амовців. З РАХУНКОМ 3:1 ЗАКІНЧИВСЯ ПЕРШИЙ ТАЙМ.

У другому таймі Москва забиває ще два м'ячі: З РАХУНКОМ 5:1 ЗАКІНЧУЄТЬСЯ ЦЕЙ НЕЗВИЧАЙНИЙ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ЗБІРНОЇ МАТЧ

Якщо і надалі харківські футболісти так готуватимуться до зустрічі з такою дужою командою, як збірна Туреччини, то наслідки будуть погані. Щоправда, треба зазначити, що кілька гравців збірної Харкова перебувають тепер у Москві.

ГОТУВАННЯ ДО ЗУСТРІЧІ З ТУРЕЦЬКИМИ ФІЗКУЛЬТУРНИКАМИ, ТРЕНУВАННЯ ТРЕБА РОЗПОЧАТИ ВЖЕ НЕГАЙНО. ЯКНАЙ-УВАЖНІШЕ ТРЕБА ДОБРАТИ ГРАЧІВ ДО ЗБІРНОЇ МІСТА.

ОЛ.

Газета «Комсомолец України» Харків, 26.07.1933 та

УЧИТЕСЬ ХОРОШЕ ИГРЕ У ОДЕССЫ

Одесская футбольная команда, имея в своем составе игроков высшего класса, отличается прекрасной тренировкой, хорошими знаниями правил игры, общей слаженностью. Еще в прошлом году команда зарекомендовала себя в Вологде, как отличный, крепко спаянный коллектив.

И неудивительно, что нынче на матч **Одесса—Вологда**, открывающий массовый, физкультурный праздник на стадионе «Динамо» пришли тысячи зрителей.

Только что начался первый тайм игры, вологжане подвергаются штрафу. Оказывается, до сих пор сильна привычка пренебрегать правилами игры. Вологда за это поплатилась. На 5 минуте она получает гол с пенальти (штрафной).

Игра продолжается в умеренном темпе, если не считать совсем ненужной горячности и грубости, вологжан, резко отличающихся от спокойной, продуманной игры одесситов.

На 30 минуте Одесса отличной пасовкой подводит мяч к воротам Вологды и дает второй гол.

2:0 в пользу Одессы заканчивается первый тайм.

Второй тайм начинается оживлением с той и другой стороны: мяч летает от одних ворот к другим. На 4 минуте Вологда прорвал защиту Одессы и дает ей хороший гол. Но едва успел судья дать сигнал, как Одесса забивает Вологде ответный гол.

Проходят полторы минуты и одесситы ловкой пасовкой вновь подводят мяч к воротам Вологды и без особого труда дают гол.

Не надо быть особенно дальновзорным, чтобы не видеть преимущества одесситов. Они обладают не только тактом и безукоризненной пасовкой, но и выдержкой. Вологжане же нервничают и луч-

шего не могут придумать, как в критические моменты делать ауты.

На пятнадцатой минуте Одесса дружным натиском освобождает путь и легко забивает Вологде пятый по счету гол. На семнадцатой минуте летит шестой, а на 20 и седьмой гол.

Игра становится напряженнее. Вологжане несколько меняют тактику, неоднократно подводя мяч к воротам Одессы. Однако удается дать второй гол одесситам только на 30 минуте. Оставшиеся пятнадцать минут проходят безрезультатно и матч кончается со счетом **7:2 в пользу Одессы**.

Несмотря на то, что Одесская команда вообще хороша, все же выделяется капитан тов. **Ф. Мин**, беки (защита) и вратарь **Губарев**.

Губареву не уступает и Вологодский вратарь т. **Марков**, умеющий выйти из положения в самый трудный момент. В лице тов. **Сургиса** сборная Вологды имеет весьма солидного игрока. Досадно, что такие хорошие игроки, как **Быстров** и **Александров** доселе времени играют нетактично и грубо, компрометируя остальных.

На этот раз и судья тов. **Попов** был несколько пристрастен к вологжанам и сделал ни одного предупреждения за грубость.

— 0 —

По окончании матча зрители охотно слушали разкообразную концертную программу, смотрели кино-фильм на открытом воздухе. Праздник закончился танцами на зеленом поле стадиона.

— 0 —

ВЧЕРА футбольный матч между командами Одессы и «Динамо» закончился со счетом **3-2 в пользу Одессы**.

В. Фадеев.

Газета «Красный Север» Вологда, 23.07.1933.

1933 г.

4 серпня | СЛОВЯНСЬКИЙ ЗАЛІЗНИЧНИЙ СТАДІОН | 5 серпня

ЦІКАВИЙ

ФУТБОЛ МАТЧ

Москва I (КОР) II Слов'янське I заліз.

Початок о 6 год. 15 хв. веч.

Орг. бюро 1911.

«ОДЕССКИЕ ФУТБОЛИСТЫ НА СЕВЕРЕ.

После проведенных в г.Вологда игр со сборной города и «Динамо» с результатами 7-2 и 8-2 в свою пользу елманда пиццевкуев, победительница первенства в течение 3 лет г.Одессы, прибыла в Архангельск. Здесь Одесса встретила с 1 командой АПСО «Динамо».

В первой матче Архангельск проводит ряд хороших комбинаций на половине гостей, и в результате гости получают первый мяч. К концу половины Одесса с 11-метрового удара сквитывают счет. Вторая половина игры проходит с переменным успехом и дает такой же исход.

Общий результат игры 2-2, причем Одесса оба мяча вбила с одиннадцатиметровых ударов».

Журнал «ФИС» Москва, № 17, 1933.

«Команда мукомолов выезжала в Вологду, побив «Динамо» 8-2 и сборную 7-2. Игра с Архангельском («Динамо») окончилась 2-2».

Газета «Красный спорт» Москва, 20.10.1933.

ФУТБОЛЬНАЯ ПОТАСОВКА

Вологодский зритель нетороплив. Его с детства учили не спешить. «Поспешишь людей насмешишь». При этом, он твердо постиг истину: если начал зрелища в пять, то можно смело придти в шесть.

— Не к чему спешиться. Поезда и те систематически поздают, а тут-то и горСФК влез...

Зритель прав.

Физкультурный праздник на стадионе «Динамо» вместо обычных 5 часов, начался в 6 ч. 20 мин. Аккуратно пришедшим зрителям ничего не оставалось, как лаяться на июльском солнышке, старательно размазывая на лице обильный пот.

Когда надоедало это занятие, когда зритель начинал томить жажду, он шел к буфету и вклинивался в галдящую толчулю людей, пытая надежду заполучить через часик бутылку кваса.

И пока он героически боролся на право получения напитка, у него трепала рубаха словно горюх крошпились со звоном на буфетную стойку пугоницы.

Утолив жажду, промокший до костей в изорванной рубахе он выкарабкивался из толчи на свежий воздух и думал:

Все же для разнообразия ширетно время провел. Только жать пугонил. Все-таки четыре двадцать дюжины... м-да!

Зеленое поле стадиона перечеркнуто белыми линиями. Это условные знаки правил футбольной игры. Словом, все как следует с аптекой, ской точностью. Сутью выразительно надув щеки дает сигнал. Зрители освобождаются от последнего кашая и разговоров.

В допустимую для стадиона тишину врывается духовой оркестр. Под марш выбегают на поле команды футболистов приветствуемые зрителями.

В начале все идет гладко. Рукопожатия капитанов команд, взаимный физкульт-привет, ласковые улыбки под звуки вальса «Люби меня».

Для настроенного лирически зрителя, начало всегда бывает трогательным, вызывая детские воспоминания об игре в каленую лопту.

Но вот—сигнал, матч начался. Однако куда же делись гостеприимные приветы, ласковые улыбки, дружеские рукопожатия?

Игроки ошметнулись друг на друга, как самые, что ни на есть вековечные враги. Состязание за овладение мячом через 2—3 минуты превратилось в битву не на жизнь, а на смерть.

Не успел начаться первый тайм, как появились инкалдиды. Один захромал, другой растирает плечо, третьего довели на руках в раздевалку...

— Ой, берегись вратарь города Одессы, вологжанин Александров в свирепом азарте может принять твою голову за мяч...

— Удивительно!... чего будья смотрит? По моему давно надо снять с игры!

— Пристрастие, свой все таки...
— Но это же безобразно!... Смотрите Быстров прямо в лицо башмаком?...

Вот во втором тайме уже лирически настроенный зритель не вспоминает своего детства и каленую лопту. Он сейчас озадачен единственной мыслью: как бы кто не уступил в этой футбольной потасовке!... Еще попадешь в свидетели или поняты...

К счастью, на сей раз, все обходится благополучно, не считая легких ушибов, царапин и вывихов. Игроки все живы.

А что на поле будет...

Газета «Красный Север»
Вологда, 24.07.1933.

27.07. Вологда. Збірна 5-ї ділянки північної залізниці Вологда-Буй — «Харчовик» Одеса — 2-4 (0-3).

ФИЗКУЛЬТЕЛЕВТОН

СЕВЕР ПЛЮС ЮГ

ВАС. ЭНСКИЙ

Неожиданно забастовавшая погода никак не могла омрачить оживленности прошального матча.

Зритель, приоблегающий порывами ветра и кожом спешил на стадион за долго до начала, облюбовывая местечко получше, поближе к полю и поближе к гостям. Зритель—тот самый вологжанин.—настолько увлекся футболом, что его не могли удержать ни домашние дела, ни плохая погода, ни меланхолия—обычный спутник дней, когда у солнца «завоюют».

И нет надобности удивляться, когда не только на груди советского молодняка—ребят и девушек—красуются значки ГТО, а и с радостной улыбкой носит старикан с Вологодского ремонтного, инкалдид «Северного мустаря», закрывающий швейпрома.

Советский спортивный Юг и советский физкультурный Север, Восток на Западе построили свою новую культуру, закаляющую заповеи народов социалистической страны.

И совсем нет ничего удивительного, когда старший народный судья гор. Вологды Александр Павлович Попов после

своей основной нервной, напряженной работы, приходит на стадион в качестве футболиста и в качестве «судьи» соревнующихся команд...

Знакомые, ярко-красные майки одеситов, неизменною бодростью унарашивают стадион. А разве откажешься аплодировать крепким в оранжевых майках? Ведь они с'ехали со всех концов северной дороги. Это они представляют сборную железнодорожников 5 района.

Завоевать почетный значок ГТО—это значит надо быть и хорошим физкультурником и хорошим бойцом. Это значит—надо твердо помнить ни на минуту не забываем—14 июля (первое августа) 1914 года—день начала империалистической войны.

Возможно—кому-нибудь покажется: антивоенный день и футбол несовместимы?

Тогда не забудьте, в нашей рабочей-крестьянской Красной армии физическая культура занимает первейшее место, тесно связана с планом военной выучки и сноровки. Значек «Готов к труду и обороне» должен иметь каждый здоровый гражданин и гражданка СССР.

Южане с первой минуты овладевают нападением, устремив прорвать фронт северян. Смелые, стремительные, как ураган атаки, сильные удары мяча несколько сбивают северян, которым ничего не остается, как защищаться.

Правда, северяне только что с поезды.

У них не было времени на тренировку. Они едва успели познакомиться друг с другом перед выходом на стадион и все-таки они умеют показать лозкость, дружную пасовку, хороший темп...

Двадцать пар крепких, мускулистых ног с таким мастерством владеют командным шариком, летящим над зеленой площадкой стадиона, как квалифицированный специалист своим инструментом... 3:0 в пользу Одессы—результат первого тайма.

Завидная честь быть голкипером сборной команды.

Иван Марков эту честь безукоризненно оправдывает. Его ловкость, зоркая, настороженная внимательность, чувство большой ответственности вратаря—деситки раз спасают северные ворота от ураганных атак одеситов. Марков играет, как художник.

Впрочем, сократим восторги.

Северяне, изучив опасные места «противника» с таким искусством прорвали фронт, что сверх ожидания зрителей южные ворота получили под ряд два замечательных гола.

Это произошло на последних минутах второго тайма. Но... нападение снова на стороне Одессы. Далее северу последний матч. Итог 4:2 в пользу южан.

Матч был хорош. Тактичность, культурность и выдержка сторон. Ни одной грубости, ни одного штрафа, ни одного замечания, ни одного инкалдиды.

Вас, Энский

Газета «Красный Север» Вологда, 30.07.1933.

«СБОРНАЯ СЕВЕРНОГО КАВКАЗА-СТАЛИНО («ДИНАМО»).

Никогда еще стадион "Динамо" не видел такого количества зрителей. 5-ти тысячная масса собравшихся людей с нетерпением ждет начала. Ровной шеренгой выбегают гости, вслед за которыми следуют сталинцы, вчерашние победители, которых публика встречает аплодисментами.

Игроки занимают места. С первых минут преимущество на стороне гостей: они своими комбинациями ловко и умело подводят мяч к воротам Сталино, который парируется умело вратарем Раздорожнюком. Игра ведется безрезультатно, но вот 11-и метровый решает результат. Сталинцы получают 1-й гол. Тайм окончен.

Во втором тайме сталинцы напрягают усилия, но мяч снова у гостей. Они, перебросили его с края на край, метким и сильным шотом посылают мяч в ворота хозяев. Сетка вздрогнула и приняла мяч. Несмотря на крепкую защиту, гости, прорываясь, забивают еще два гола. 6:4 – такой результат двух матчей.

Гости показали классический темп игры, большую технику, пассивовку и сыгранность, чему нужно научиться сталинцам и учесть в предстоящих матчах». **Матч відбувся 28.07.1933.**

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 2.08.1933.

«ДОНБАСС-ВОРОНЕЖ.

31 августа состоялся

матч футбольных команд Донбасс-«Динамо I». Первая половина матча проходит в сдержанном темпе и кончается в пользу Воронежа со счетом **2-0**.

После перерыва Воронеж берет быстрый темп, переходит на мелкую передачу и выматывает силы противника настолько, что последний не в состоянии переходить в нападение и только отбивается от частых атак противника. Во второй половине Воронеж 4 раза берет ворота Донбасса и уходит с поля победителем при общем счете 6-0».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 2.09.1933.

«ВСТРЕЧА «ДИНАМО» С ИНОГОРОДНИМИ КОМАНДАМИ.

Воронежская фут-

больная команда «Динамо I» выезжала для встречи с иногородними командами и вышла победительницей в 4 встречах при одной ничьей.

Следующая игра состоялась в г.Сталино с командой «Динамо I».

Обе команды играли в быстром темпе и только темнота помешала выявить силы соревнующихся. Игра закончилась вничью – 1-1.

Последующая встреча в Сталино принесла воронежской команде блестящую, по отзывам местной газеты, победу.

Сталинцы вышли в усиленном против состоявшейся накануне игры составе. Однако Воронеж, играл преимущественно краями, при полной согласованности всего нападения и особенно центрального, лобивается того, что инициатива переходит в его руки.

Воронеж проводит в ворота сталинцев 5 мячей, но получив в свои ни одного.

Последнее выступление Воронежа в Мариуполе прошло несколько вяло. В результате первых матчей чувствовалась усталость. Но и из этой игры Воронеж вышел победителем при скромном для себя счете – 3-2».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 16.09.1933.

05.09. Ст. «Динамо» ім. В.Балицького. **«Динамо» Київ – Кримська АСРР – 6-2.**

«ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ ЗБІР.КРИМ – КИЇВ ДИНАМО.

Стадіон Динамо 5

вересня. У дуже цікавій, технічній і розумній грі Крим виявив чималий енергійний опір Києву Динамо в 1 таймі.

Але, не зважаючи на першу невдачу. Київ бере ініціативу нападу в свої руки й перший тайм кінчається з рахунком 3-2-Київ.

У другій половині гри вся ініціатива зосереджується коло воріт Криму. Т.т. Малкін, Тютчев, Комаров старанно добивають останнім мячем у сітку вратаря й перший спортколектив Динамо йде з поля переможцем і з прекрасними наслідками – 6-2.

З гравців збірн.Кримської республіки відзначаємо Воронкова – захисника, голкіпера Смірнова – решта команди не підготовлена й мало треніювана из цього матчу».

Газета «Більшовик» Київ, 9.09.1933.

«НА СТАДІОНІ «ДИНАМО». ЗУСТРІЧ КИЇВСЬКОЇ ЗБІРНОЇ З ЗБІРНОЮ ПРОМКООПЕРАЦІЇ СРСР.

Київ (збір.міста) – збірна промкооперацій СРСР.

Рівно о 6 годині на свисток судді тов.Хейфіца Київ, виставивши свій бойовий склад, почавши гру проти збірної команди промкооперації.

На першій же хвилині рішучий «прорив» Махіні і в воротах промкооперації один м'яч. Не зважаючи на цілий ряд переваг у Києва гра йде з перехідним успіхом, але вже з самого початку відчувається в грі нападу. Квола відсутність закінчених комбінацій і окремі «вириви» не дають наслідків.

Зрідка форварди «збір промкооперації» підходять до воріт Києва.

Невміння використати можливість у «збір промкооперації» і м'яча забирає оборона Києва.

На кінець першого тайму Комаров (Київ) збільшує рахунок до двох м'ячів.

Гра не міняється і в другому таймі.

Нема цілкової очевидності й певності в повній перевазі, в непоганій лінії нападу Києва, який непевно й нечітко грає.

Індивідуально грає Махія (кап.). Правий край і м'яч часто виходить вище воріт. Старанно розпасовує Комаров.

Щегоцький, Балакін, маючи багато м'ячів, не збільшують лота.

Випадковий вирів Артем'єва К. (Москва) впевнено ліквідує Путистиний.

Не один м'яч «знімає» воротар Києва Ільковський. І нападові промкооперації безперечно не щастить. Розмочити суху ніяк не щастить. На кінець другого тайму гра стає нецікавою через погано прикриття в грубу гру «збір промкооперації».

Суддя знімає одного оборонця команди «збір промкооперації». На останній хвилині Києву щастить провести один м'яч, йдучи з поля переможцями.

Київ має багато можливостей грати далеко краще: прекрасний склад на заваду не зумів організувати свою гру.

Вправи без наслідків і випадкових м'ячів по голу не вирішують кінця гри і не дають враження справжньої збірної Києва».

Газета «Більшовик» Київ, 26.09.1933.

24.10. Харків – Збірна робітничої спортивної федерації Іспанії – 7-0.

За сюрчком на поле еміґрає в червоних фуфайках команда Еспанії. За ними в фіолетовій формі — команда Харкова.

Після приїзнення капітан команди Харкова ФОМІН К. передає квіти на піванові команди Еспанії.

Гра почалась натиском команди Харкова.

Не зважаючи на всі свої зусилля харківчанам дого не щастить забити м'яч в ворота Еспанії.

Зрештою Шпаковський, обвісив трьох чоловіка і воротаря, вбив перший м'яч в сітку Еспанії.

В'юнкі, моторні еспанці не розгублюються і енергійно провадять гру.

Після деяких зусиль харківчанам вдається забити другий м'яч. Цей м'яч переносить усю гру на половину Еспанії.

До перерви рахунок гри 4:0 на користь Харкова.

В другому таймі видно, що еспанці вже видихлись, та все ж вони докладають всіх зусиль, щоб з честю закінчити цей матч з одною з найсильніших команд СРСР.

В остаточному підсумку — фінальний сюрчок судді т. ОРДИНА фіксує перемогу Харкова з рахунком 7:0.

Еспанці грали набагато краще, на стирпніше й сильніше, ніж у Москві, Іваново і інших містах. Видно, що подорож по СРСР не минулася їм безслідно, клас їхньої гри набагато підвищився.

Обидві команди грали виключно коректно.

Склад команди Еспанії: КАЙО, МОНТУГУТ, ГОНСАЛЕС, ПРИЕТО, ЛУЕНГО, СІЛЬВІ, РОДРІГЕС, СЕОМЕ, КАРО, БОЛІЛЬОРС, БАЙО.

За Харків грали: БАБКІН, ФОМІН К., ПОНОМАРЕНКО, УС, ЗУБ, ПРИВАЛОВ, КНЯЖЕВСЬКИЙ, ШПАКОВСЬКИЙ, ФОМІН В., ПАРАВИШНИКОВ, МОРГУНОВ.

18 і 19-го вересня на стадіоне «Динамо» проводиться футбольна зустріч 3-х городів: кращої команди УССР — Вінниці, Таганрога — победителя профінального первенства, и Ростова — «Динамо» 1-я.

Порядок игр:

18-го — финал первенства городов края, играют Ростов—Таганрог.

19-го — Винница, УССР—Ростов, «Динамо» 1-я.

Начало матча в 5 час. вечера.

Газети «Комсомолец України» Харків, 26.10.1933 та «Молот» Ростов-на-Дону, 17.09.1933

Харків — Ленінград

30 жовтня в Харкові зустрілися найсильніші футбольні динамовські команди Союзу. — Харків і Ленінград.

Ленінград виставив такий склад: Сидоренко, Епштейн, Юденіч, Попов, Батирев, Федоров, Сторов, Шелагін І. Бутусов, Демет'єв, Светлов.

За Харків грали: Шотоха, Кирилів, Місєєв, Жеромський, Старусєв, Капустін, Лєсний, Паравишніков, Фомін В., Шпаківський і Колейка.

З складу видно, що ленінградці підсилили команду кращими гравцями Союзу Демет'євим, Епштейном, Светловим і нападками, харківчани — послаблені відсутністю «перваків» Фоміна К., Привалова і Фоміна Н.

Ця вже обставина говорила про легку перемогу ленінградського «Динамо».

На полі ж було цілком інше: перший тайм змоложена команда Харкова як заведено розгравала ленінградців.

Лише нещастиння й невміння — не дапо змоги Шпаківському, Лєсному, Колейці і Фоміну забити вірні м'ячі.

Харківчани домінували в цьому таймі, як хотіли.

Все ж на 30 хвилин з моменту подачі Колейки перший м'яч в ворота Ленінграду робить Паравишніков.

Далі знову тіснять харківчани: знову кілька вирішених м'ячів не використовуються.

В другому таймі лише перші 10-15 хвилин відбувається рівна гра.

Переломний момент у грі — виступ Бутусова і заміна його швидким Шелагіним П.

Здала Шелагін П. забиває перший м'яч. З цієї обставини користуються ленінградці і беруть ініціативу в свої руки.

За 7 хвилин Демет'єв забиває другий м'яч.

Під кінець тайма ленінградці забивають ще два м'ячі і йдуть з поля переможцями з рахунком 4:1.

Як звичайно, в минулому матчі виявилась особливість харківської команди виграно провадити гру, та кінець-кінцем програти її.

Не ладилась в судді Яосієвича фіксація офсайдів і одинадцятиметрових.

„ДИНАМО“ НА УКРАИНЕ

Вернулась из поездки по Украине сильнейшая футбольная команда Ленинграда — «Динамо». Первая встреча динамовцев в Харькове с харьковским «Динамо» закончилась победой ленинградцев с результатом 4:1.

Следующая встреча с лучшей командой харьковских профсоюзов — заводом «Серп и Молот» — снова принесла «Динамо» победу с тем же результатом.

Интереснее прошли игры в Днепропетровске. Здесь победы ленинградцам давались с большим трудом. У днепропетровского «Динамо» ленинградцы выиграли со счетом 4:2, а у первой сборной Днепропетровска после ожесточенной борьбы с результатом 1:3.

Заключилось турне «Динамо» в Одессе. Уставшие ленинградцы не смогли сыграть в полную силу, и обе игры дали ничейный результат: с одесским «Динамо» — 3:3 и с первой сборной города — 2:2.

Газети «Комсомолец України» Харків, 1.11.1933 та «Спартак» Ленінград, 15.11.1933.

07.11. Київ-2 – Москва – 2-5.

08.11. Київ – Москва – 1-8.

«Первая сборная футбольная команда Москвы в ноябре играла в Киеве. Несмотря отсутствие в команде трех Старостиных и Павлова москвичи легко вышли победителями. Играли они со второй сборной города, результат 5-2.

На следующий день москвичи играли с первой сборной Киева. Матч окончился со счетом 8-1 в пользу Москвы. Единственный мяч в ворота Москвы забил Щегоцкий».

Журнал «Динамо» Харків, листопад 1933.

В октябрьские дни в Киеве играла первая сборная футбольная команда Москвы. На этот раз в составе московской команды отсутствовали трое братьев Старостинных и Павлов. Но и этому составу не стоило большого труда выйти победителями над второй сборной с результатом—5:2.

Встреча с первой сборной Киева ожидалась всеми с большим интересом. Ожидания не оправдались.

Игра сложилась так: на 6 минуте, с подачи Прокофьева, Щегодский грудью вносит мяч в ворота

Москвы. Это был первый и последний успех киевлян. Москвичи быстро свивтывают счет, а затем до перерыва вбивают еще три мяча (один с пенальти). Вторая половина проходит также с явным преимуществом Москвы. Выдохшиеся киевляне пропускают подряд четыре мяча и проигрывают матч с крупным результатом—1:8.

Ранок. Насунулись хмари, і небо почорніло, як рілля. Тривогою перейняте повітря. Незабаром почався дощ.

О півдні дощ ущух; його заступив різкий холодний вітер. І те й те недоречно. Сьогодні, 16 листопада, у Дніпропетровську зустріч збірної Москви з дніпропетровською командою Динамо з футболу.

Хоч і дощ, і вітер, а загалом осінь у повній красі, що так не імпонує проведенню футбольного матчу.

Глядачі у пальтах заповнили геть усі трибуни. Сюрчок судді і на полі гості, що їх прізвиська відомі всьому Радянському Союзові: брати Старостини, Рижов, Тетерін, Столярів, Дубінін, Смірнов, Іванов, Павлов та Ільїн. Дніпропетровська команда в складі Лайко, Кузьменко, Корнілов, Каміньський, Бородін, Кривошеєв, Білов, Гребер, Белкін, Старостин і Гутарьов.

Збірна Москви прекрасно передає м'ячі, міцний захист, висока техніка гри, все це характеристично для московської команди.

Дніпропетровці зустріли супротивників у повному озброєнні. Колективність гри, швидка передача м'яча безліч прекрасних комбінацій, увесь цей комплекс показала команда Дніпропетровська.

Буквально з перших хвилин матчу дніпропетровці—починають штурмувати ворота гостей, але прекрасна гра воротаря Москви не дає наслідків.

Незадовго до кінця першого тайму несподівано м'яч дніпропетровців потрапляє у сітку.... дніпропетровців, Рахунок 0:1. Москва запропонувала швидкий темп і забиває дніпропетровцям одного м'яча.

Дніпропетровці аж ніяк не розгубились, а, навпаки, ще міцніше згуртувались і захистові Москви доводиться раз-у-раз відбивати натиск дніпропетровців. Дніпропетровець Бородин (правий край) подає м'яча Лайку, який і вводить м'яч в сітку Москви. Після цього за дві хвилини знов Лайко підводить до самих воріт і знову забиває ще один м'яч у ворота гостей.

Перший тайм закінчено. Рахунок 2:2.

Другий тайм—гості в поновленому складі, дніпропетровці без змін. Дніпропетровці розганяють чимраз більший наступ. Спритний Корнілов (лівий край) за якихось 3-5 хвилин підводить м'яча до воріт Москви; гарна подача не проходить марно. М'яч раз-у-раз потрапляє у ворота Москви. Рахунок враз зводиться 5:2 на користь Дніпропетровська.

Москві щастить ввести ще одного м'яча до воріт Дніпропетровська. Отже, загальний рахунок 5:3 на користь дніпропетровської команди.

За всю гру не помічалось жодного грубості. Гості і Дніпропетровці показали високу техніку гри.

Газета «Спартак» Ленінград, 20.11. 1933

та журнал «Фізкультурник України» Київ, № 15, 1933.

16.11. «Динамо» Дніпропетровськ – Москва – 5-3.

12.11. Одеса – Москва – 2-2.

13.11. Обласна міліція Одеса – Москва – 1-2.

15.11. «Динамо» Одеса – Москва – 0-5.

«Сборная футбольная команда Москвы после легкой победы над второй сборной Одессы (5:0) с трудом выиграла у первой – 2:1. Следующий матч москвичи играют в Днепропетровске».

Газета «Правда» Москва, 18.11.1933.

1934

ТУРНИР ЧОТИРЬОХ МІСТ

(Москва. Ст. «Динамо». 29.06-1.07)

«СЕГОДНЯ НА «ДИНАМО».

Сегодня первый день традиционной встречи физкультурников трех городов: Москвы, Ленинграда, Харькова.

Московские физкультурники торжественно встретили вчера своих «противников» - харьковцев и ленинградцев. В составе коллектива ленинградцев – 75 человек, харьковцев – 56 человек. Около ста физкультурников будут отстаивать честь Москвы.

В 4 часа 30 минут на черное ожерелье беговой дорожки выйдут 6 школьников. После забега на 60 метров для девочек проводится бег на 100 метров для мальчиков. Выступление школьников-физкультурников в соревновании трех городов проводится впервые.

В программе сегодняшнего дня – бег на 100 и 1500 метров. Эстафеты 4x100, прыжки в длину для мужчин и в высоту для женщин, толкание ядра и метание гранаты и молота. В 6 часов 30 минут начнется футбольный матч Москва – Харьков. Обе команды играют в обновленных составах.

Напомним, что первая встреча между командами Москвы и Харькова была проведена в 1922 году. 9 раз играли эти команды: 5 выиграла москвичи, одна игра окончилась вничью. Соотношение мячей 24:10 в пользу Москвы».

Газета «Правда» Москва, 29.06.1934.

29.06. Судья: В.Бутусов (Ленінград). Харків (зайняли 3-є місце) – Москва (переможці) – 2-5 (1-4).

«Игра началась с запозданием против намеченного времени на 35 м. Харьков вышел в составе: Бабкин, Фомин К., Кириллов, Привалов, Якубович, Фомин Н., Шпаковский, Копейко, Паровишников,

Мисевр, Москва – Рыжов, Старостин А-др, Тетерин, Леута, Старостин Ав-й, Никишин, Лапшин, Смирнов, Иванов, Якушин, Ильин. Судья В. Бутусова (Л). судьи на линиях Богданов, Восильев, Кауров, Щелчков (М).

Игру начал Харьков, попав на невыгодную сторону против солнца. Первые минуты Москва как-то не смогла принять темпа, предложенного гостями, и мяч в большинстве находился на ее половине. Уже в самом начале хорошо зарекомендовал себя Копейко и К. Фомин, к сожалению, не ликвидировавший свою резкость и нервность. Мало-по-малу Москва берет инициативу и, играя отдельными звеньями нападения, переводит мяч к воротам Харькова. На 6-ой минуте Бабкин, перехватывая удар Лапшина, непростительно выпускает мяч, что дает возможность Якушину дотянуться до него и забить в пустые ворота. Неудача вливает энергию. Харьков начинает нападать, но безуспешно. Передовая линия Харькова из года в год грешит одним пороком: при хорошей игре на середине поля, полная беспомощность на штрафной площадке. Это дает возможность Москве вновь получить перевес и, играя не плохими комбинациями. Создать несколько опасных моментов. С переменным успехом игра идет до 23 минуты, когда Якушин, отлично подготовив положение, дает возможность Иванову забить высокий мяч, грубо прыгает ногами вперед на игрока. Свисток. Мяч на 11 метров от ворот и после удара счет 2:1. Москва начинает энергично нападать, преимущественно играя явно слабым на правом краю Лапшиным. На 30-й минуте снова успех Москвы. Бабкин выпускает мяч из руг. Этим пользуется Якушин и, обведя дожащего вратаря, толково передает мяч назад. Следует ряд ударов и в результате мяч в сетке. Атаки Москвы не прекращаются. За 3 мин. до конца первой половины прорвавшегося Иванову наступают на ногу, следует 11-метровый удар и счет 4:1.

Начало второй половины проходит на стороне Москвы. На 6-й минуте Копейко использует ошибку защиты и счет 4:2. Игра становится резкой. Несколько опасных моментов у ворот Харькова не используются медлящим Ивановым. Не отстают от него Паровишников и Смирнов, удачно выходящие в штрафную площадь и беспомощные в ударах по воротам. Якушин отлично подготавливает комбинации, но не берет на себя решающих ударов. На 22 минуте в ворота Харькова бьется снова – метровый удар, который Бабкин кдачно выводит за лицевую линию. На 25 минуте Смирнов с 30-метрового расстояния, не без помощи Бабкина, вбивает 5-й мяч, а еще через минуту удаляется с поля за грубость.

Несмотря на количественный перевес, Харьков не может добиться изменения счета и уходит с поля с крупным поражением 5:2.

Лучшее впечатление у Москвы оставила полузащита и Якушин в линии нападения. У Харькова полезнее других Фомин и Копейко. Слаб центр полузащиты Якубович, крайние нападающие и Бабкин».

Газета «Красный спорт» Москва, 2.07.1934.

«Первая игра Москва-Харьков. У Москвы в основном состав выступавший в прошлом году: Рыжов, Старостин А-др., Тетерин, Леута, Старостин А-й., Никишин, Лапшин, Смирнов, Иванов, Якушин и Ильин.

Уже до игры и после нее некоторые досужно ценители и знатоки высказывали свои критические замечания по составу (к сожалению павуки этой праздной болтовни проникли и в некоторые газеты).

Надо совершенно твердо заявить, что этот состав, конечно, лучшее, что может в данное время дать Москва. Другое дело, что эта команда в некоторых линиях и местах слаба. Вопрос в том, что в настоящее время она не может быть никем усилена и для того чтобы найти надлежащую смену нужна серьезная работа, которой в Москве нет. Харьков обновил свой состав довольно смело: Бабкин, Кириллов, Фомин К., Фомин Н., Якубович, Привалов, Куликов, Шпаковский, Копейко, Паровишников и Мисевр. Судья игры В.Бутусов (Л) с помощниками Богдановым, Васильевым, Науровым и Щелчковым (все Москва).

Уже на 6-й минуте счет – 1-0 (ошибка Бабкина), на 23-й – 2-0 и к концу первой половины – 4-1 в пользу Москвы. Вторая половина заканчивается 1-1, а вся игра победой Москвы 5-2. ...».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.07.1934.

«ПЕРВЫЙ МАТЧ ВЫИГРАЛА КОМАНДА МОСКВЫ.

Харьков проиграл сборной команде Москвы. Проиграл с большим счетом. Проиграл, несмотря на свой сильный, квалифицированный состав.

Когда сорок тысяч зрителей лавой устремлялись в широкие проходы динамовского стадиона, называя имена мастеров футбола, чаще всего и с особенным восхищением упоминалась фамилия вратаря Бабкина. Москва хорошо знает харьковского голкипера, москвичи привыкли к его великолепной игре. В течение нескольких лет Бабкин заслуженно считался первоклассным футболистом Союза. И вчера, в первый день соревнования спортсменов Москвы, Ленинграда и Харькова, «цепкость» харьковского вратаря, его смелые броски на мяч, ловкость и подвижность неизменно награждались дружными аплодисментами москвичей.

Все же, по справедливости, надо сказать, что именно вчера Бабкин делал серьезные ошибки. Это влияло и на ход и на результат матча.

Сборная Харькова сразу после сигнала судьи товарища В. Бутусова начала энергично нападать. Первые 5 минут москвичи с большим напряжением сдерживали серьезный напор гостей. Мяч почти не покидал московской половины поля и с абсолютной точностью переходил из ног в ноги стреми-

тельных харьковчан. Трудно доставалось и вратарю Рыжову, и братьям Старостиным, и Леуте. Бабкин уже начинал скучать по хорошему мячу и жмурился от солнца, бывшего прямо в глаза. Москвичи не терялись. С двух хороших передач мяч очутился близко от ворот Харькова. Ильин, Иванов и Якушин быстро приближались к Бабкину. Сильный удар, Бабкин отлично взял и, ударя мячом о землю, побежал вперед. В это время подскочил Якушин и ловко направил мяч в сетку. Харьковский вратарь грустно поник головой...

Игра продолжалась. Над стадионом гудели самолеты. Зрители отвлекались от зеленого поля, следили за голубым небом, где на огромной высоте неслись скоростные машины, жужжал вертолет, проплывали пассажирские монопланы. На северной трибуне, где рядом с центральной пожей были отведены места для челюскинцев, моторист Саша Позгосов, следя за удалявшимся «АНТ-4», сказал своему товарищу по лагерному аэродрому Виктору Гуревичу:

- Копия, как у Ляпидевского...

Проходит 20 минут. Ни на одной стороне не чувствуется перевеса. Снова инициативу берут москвичи, снова Якушин и Иванов проводят быструю комбинацию, на доске за воротами Москвы меняются цифры: - 2:0.

Потом Рыжов пропускает мяч с 11-метрового удара (за свою же ошибку). Сборная Москвы еще более усиливает темпы. Бабкину становится очень трудно. Защита харьковчан в непрерывном движении. Москва кончает первую половину матча с большим перевесом — 4:1.

Второй хавтайм не улучшает положения Харькова, хотя украинские футболисты энергично пытаются изменить счет. Один мяч все же Москва получает, но незадолго до конца игры Бабкин пропускает пятый мяч.

Газета «Правда» Москва, 30.06.1934.

01.07. Судья: М.Корнеев (Москва). **Харків — Ленінград — 3-4.**

«На игру с Ленинградом Харьков заменил в воротах Бабкина Москвиным, Фомина Н. передвинул на место центра полузащиты вместо Якубовича и правым полузащитником поставил Сухарев. Ленинград также Федорова поставил на место Ивина (получившего повреждение в игре с Москвой), левым полузащитником поставил Белякова, на правый край Григорьева, левым полусредним Кускова и на левый край Ярцева. Первая половина игры прошла чрезвычайно интересно в быстром темпе и несмотря на результат 3-1 в пользу Ленинграда, без особого преимущества последнего. Надо отметить, что до 35 минуты счет был 1-0 в пользу Ленинграда. Во второй половине Ленинград играл с явным преимуществом, буквально не допуская на свою половину поля и до 42 минуты выиграл 4-1. Не брезгая игра защиты позволила Харькову в три минуты до финального свистка вбить еще 2 мяча. Общий счет 4-3 в пользу Ленинграда. Судил т.Корнеев (Москва)». Газета «Красный спорт» Москва, 6.07.1934.

29 и 30 июня, 1 и 2 июля в Москве произошел интереснейшее спортивное событие текущего сезона. Три сильнейших спортивных центра СССР — Москва, Ленинград и Харьков в четвертый раз встретятся по легкой атлетике и футболу в борьбе за красное знамя им. Красного Спортинтерна.

Вот почему накануне матча не безинтересно будет привести здесь краткую историю этих встреч, ставших традиционными.

1933 год. Москва. Четыре дня (2, 3, 4 и 5 августа) физкультурная Москва праздновала 10-летие Красного спортивного интернационала. Десятки тысяч зрителей перебивали за эти дни на громадном стадионе «Динамо».

Харьков привез все лучшее, захватив «по пути» и киевлян Везрукова и Кожушко. Ленинградцы приехали на матч без Козлова и нетренированного Решетникова. Футбольные команды были в полных боевых составах.

Преимущество Москвы в легкой атлетике вывинулось уже в первый день. Поэтому весь интерес матча сосредоточился на борьбе за «утешительное» второе место двух разных тогда конкурентов Ленинграда и Харькова.

В итоге трехдневной борьбы легкую победу одержала Москва, набравшая в общей сложности 188 очков (104 мужчины и 84 женщины). Ленинград отводал в жестокой борьбе у Харькова второе место, взяв 148 очков (78 мужч. и 70 женщин). У Харькова 144,5 мужч. и 47 жен.).

Успех ленинградцев выразился в победах: у мужчин — высота с разбега — Галкевич 180, ядро — Андреев—12,43 и диск — Архипов—38,68. Еще ценным был успех у женщин. 800 м—Макарова—2:26,8 и диск — Шахова — 28,97,5. Столько же номеров выиграл Харьков. Остальные 14—Москва.

Встречи по футболу были, конечно, центральным местом матча 3 городов. Первый матч Москва — Харьков прошел весьма грубо. Взяв друг другу по

мячу в первой половине, противники ничего не могли сделать во второй и игра закончилась ничейным счетом 1:1. На следующий день играли Москва—Ленинград. Последний играл очень слабо, особенно «выделялись» защитник Корнилов, полузащитники Батырев и Гуськов и в результате крупная победа Москвы — 6:2.

Наконец, заключительная игра Харьков—Ленинград. Ленинградцы заменили свои больные места, поставив Лабута и Белякова. Игра улучшилась, но победы ленинградцам так и не пришлось добиться. Матч закончился ничьей — 2:2. Футбольное первенство выиграла Москва.

Таким образом матч 3-х городов и приз красное знамя им. КСИ достался Москве.

1932 год. Харьков. 26, 27 и 28 июня. Ленинградцы приехали на матч с полным легкоатлетическим коллективом. Москва выступила в ослабленном составе без Денисова, Пужного и Потемина. Харьков на этот раз не защищали ни Везруков, ни Подгаецкий, ни Кожушко.

Первый день принес победу Ленинграду, набравшему 59 очков, тогда как у Москвы было 54,5 и у Харькова — 42,5. Но уже во второй день Москва не только достала Ленинград, но и ушла вперед настолько, что вопрос о первом месте стал совершенно ясен. Еще японсе определилось третье место — его бесспорно занимал Харьков.

Третий день Москва выигрывала номер за номером добившись заслуженной победы с общим количеством очков 201. У Ленинграда 187 и у Харькова—118.

Ленинградцы одержали победы на 100 и 400 метров: Козлов — 11,2 и 52,2. В эстафете 4 × 400—44,9 высота с разбега — Галкевич и Тимченко — 170; 100 м — Чулина — 13,7 и длина с разбега — Турова—52,7. За харьковцами всего один выигрыш — метание мяча Синица — 37,88. Остальные номера за Москвой. И снова, как в 1931 г. не было зафиксировано ни одного рекорда СССР.

Зато футбольные встречи представили большой спортивный интерес. Шансы на победу перешли уже с первого дня игр, когда Харьков легко побил слишком самоуверенных ленинградцев со счетом 4:1. На следующий день Москва также легко выиграла у Харькова—3:0. Последний день встречи Ленинград—Москва дал неожиданную победу Ленинграду со счетом 3:2. В результате на первое место по футболу с равными очками вышли все три города.

По общему комплексу (футбол, эстафета, легкая атлетика, физкультурподбой) на первом месте Москва, второе и третье поделили Харьков и Ленинград.

1933 год. Ленинград. 27, 28, 29 и 30 августа.

По «традиции» в московской легкоатлетической команде отсутствовал Денисов, отсутствовал и Целиев. У Ленинграда весь «цвет». Неплохой состав у Харькова, во главе с Везруковым, Подгаецким и Руттером. Соревнования порадовали хорошими спортивными показателями. Во всех, за некоторыми исключениями, улучшены результаты предыдущих двух матчей. Мало того, москвич Тер-Аванесьян установил рекорд СССР в метании диска — 42,59,5, а ленинградка Фрейберг в беге на 800 метров — 2:22,8. Попржнему ленинградцы имели незначительный успех, выиграв всего пять номеров: 100 метров—Козлов—11,0; 1500. Степанов—4:13,4 (рекорд Ленинграда), копье—Решетников—58,98; ядро—Турова—10,79. На долю Харькова пришлось всего два номера: 110 м. с бар. — Везруков—16,6 и ядро — Шехтель—13,42. Все остальные номера достались московской команде. У Москвы 211 очков, у Ленинграда — 171,5 и у Харькова — 124.

Еще легче досталась победа Москве в футболе. Она обыграла сначала Ленинград — 4:2, а затем и Харьков — 4:1. Ленинградцы же в свою очередь проиграли Харькову — 0:4, оставшись в итоге на третьем месте. Приз им. Красного спортинтерна выиграла в собственность Москва. С. Т.

Газета «Спартак» Ленинград, 30.06.1934.

«ЛЕНИНГРАД – ХАРЬКОВ – 4:3»

На нейтральном поле столицы встретились сборные футбольные команды Ленинграда и Харькова. Обе команды проиграли Москве, и предстояло решить, кому принадлежит второе место. С самого же начала игры нападение Харькова держит мяч на ленинградской половине. В течение первых пяти минут харьковцы буквально обстреливают ворота Ленинграда, но цепкие руки Шореца берут один за одним три опаснейших мяча. Постепенно Ленинград переходит в контрнаступление и дает возможность поработать вратарю Харькова. Москвин берет два трудных мяча. Лишь на пятнадцатой минуте Ленинград проводит в ворота Харькова первый мяч.

Обладая хорошим нападение, Ленинград создает у харьковских ворот несколько опасных моментов. На 35-й минуте ленинградцы, приблизившись к харьковским воротам, направляют туда мяч. Но он идет немного выше, попадает в перекладину и снова отскакивает в поле. Небольшое замешательство, ленинградцы удачно используют его, и в сетке Харькова – второй мяч.

Начинает Харьков и сразу же идет к воротам Ленинграда. Вот уже нападающий Харькова приготовился послать мяч, но судья, заметивший проступок ленинградцев, присуждает штрафной одиннадцатиметровый удар. Мяч угоджает в сетку, счет 2:1. Первая половина игры близится к концу. Уже защита отыгрывается на аутах, и Ленинград получает право углового удара. Хорошо поданный мяч перехватывает Дементьев и дает Харькову третий гол. Счет 3:1.

Вторая половина протекает в несколько замедленном темпе. На восьмой минуте Ленинград бьет без промаха 11-метровку, и судья фиксирует 4:1.

Почти до конца игры счет остается неизменным. Через 5 минут судья возвестит окончание матча. Но в эти последние минуты Харьков прилагает все свои силы, чтобы хотя немного изменить счет. И это ему удастся. Харьков проводит в ворота Ленинграда второй мяч, и не успевают на харьковском щите сменить единицу на двойку, как Харьков бьет 11-метровку и сводит счет к 4:3».

Газета «Правда» Москва, 3.07.1934.

ВСЕСОЮЗНІ ЗМАГАННЯ ПРОМКООПЕРАЦІЇ (ПЕРШІСТЬ ВСЕКОМПРОРАДИ)

(Москва)

22.08. «Промкооперація» Москва – Збірна промкооперації УСРР –?-?.

1 місце - «Промкооперація» Москва, 2 м. - Збірна промкооперації УСРР, 3 м. - «Промкооперація» Іваново, 4 м. - «Промкооперація» Ленінград.

«22 августа на стадионе Трехгорной мануфактуры будет проведено всесоюзное футбольное первенство промкооперации при участии команд Москвы, Ленинграда, Украины и Иванова.

С 3 по 7 сентября в Свердловске будет проведен матч трех городов (Свердловск – Горький – Иваново) по футболу, легкой атлетике и стрельбе.

Начинается розыгрыш центральных осенних первенств Москвы по всем видам спорта. Приступили к играм волейболисты. Первенство Москвы по легкой атлетике будет проведено в конце августа.

18 августа закончилось всесоюзное первенство металлургов по футболу. В финале «Серп и Молот» (Москва) одержал победу (3:2) над днепропетровским заводом им. Ленина».

Газета «Правда» Москва, 20.08.1934.

ПЕРШІСТЬ ВЦРПС

(12.06-3.10)

1-е коло.

12.06: Кримська АСРР – Дніпропетровська область – 3-0.

Київська область – Харків –?-?.

15.06. Свердловськ. Свердловська область – Одеська область – 6-2 (3-1).

2-е коло.

24.06. Київ. Ст. залізничників. Київська область – Азово-Чорноморський край (Ростов-на-Дону) – 8-0.

«24 червня відбулась календарна футбольна гра на першість ВЦРПС між збіркою командю ОРПС Ростова та командою ОРПС Києва. Гра відбулася на стадіоні залізничників у Києві і пройшла при цілковитій перевазі команди киян, яка складалася майже цілком з молоді і закінчилася з рахунком 8-0 на користь Києва».

Газета «ГПО» Київ, 30.06.1934.

.?.06. Кримська АСРР – Армян.СРР – 6-1.

3-е коло.

14.07. Київ. Суддя: С.Хейфец (Київ). Київська область – Івановська промислова область – 6-0.

Голи: Прокоф'єв (два), М.Балакін, Бардадим, Галкін.

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКІАДА РОБІТНИКІВ ЛЬОНО-ПРЯДИЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

(Харків, 15-18.06)

«НА СТАДІОНІ КАНАТНОГО ЗАВОДУ.

Сьогодні о 5 год. 30 хв. вечора на стадіоні харківського канатного заводу в Новій Баварії відкривається всесоюзна футбольна спартакіада робітників льоно-прядивної промисловості. На спартакіаду приїжджають футбольні команди Ленінграда, Одеси й Костроми. У першому турі гратимуть команди Харкова і Ленінграда. Після цього відбудеться Одеса – Кострома.

Спартакіада закінчиться 18 червня».

Газети «Вісті» Харків, 15.06

«КОСТРОМА ЗАНЯЛА ВТОРОЕ МЕСТО.

В Харькове закончился розыгрыш по футболу на первенство ЦК союза льнянщиков между командами Ленинграда, Харькова, Одессы и Костромы.

Футбольная команда костромских льнофабрик «ленинцы 1-я» заняла второе место, выиграв у Ленинграда со счетом 8-3 и проиграв Харькову 5-0».

Газеты «Северная Правда» Кострома, 23.06.1934.

Київ-Іваново

14-го липня в Києві на стадіоні «Динамо» відбулася гра на першість СРОФ між збірними командами профспілок Іваново — промислової області та Києва. За Іваново грали: воротар — Буньков, захист — Шадрин, Коротков, півзахист — Корнов, Холодков, Самойлов, напад — Броман Н., Броман І., Расчелнов, Гусов В. Сесекін.

Київ вийшов у складі: воротар — Вішня, захист — Тимофій, Попов, півзахист — Фефелов, Юкельсон, Долгов, напад — Галкін, Балакін Н., Бардадим, Балакін Л. і Прокоф'єв.

За сюжетом судді Хейфец гру починають київляни й відразу ж переводять м'яч до воріт Іваново; на другій хвилині від початку при захисті Іваново виходить м'яч за лінію ауту поля; Київ подає корнер і в метушні, під воротами Іваново, спід рук воротаря, т. Бардадим при допомозі захисту Іваново виходить один м'яч у ворота Іваново.

Іваново, починаючи з центра, виявляє деяку ініціативу й напад на особи лівого краю диті підходить до киянських воріт, диті Івановоці б'ють корнер, але використати його не вдається.

Напад Києва все частіше гостіє на штрафному полі Івановоці, захищені Іваново відбиваються, декілька разів пускають м'яч у корнер. На 34-й хвилині правий фланг нападу Іваново обіграє півзахист Києва, виходить до його воріт і б'є по воротах. Тов. Вішня віддається на м'яч, падає й випускає м'яч, який лише випадково потрапив у корнер. Подальші корнер Івановоці не використати не зуміли.

Гра проходить при перевазі команди Києва, захист і півзахист грають досить рідко, але напад грає трохи повільно. Найбільше цим приїхав центр нападу Бардадим. На 39-й хвилині Балакін Н., діставши добрий пас від Бардадима, виходить до воріт Іваново і в той час, як він мусив бити по воротах, його брутально перекидають два захисники Іваново. Київ має право на штрафний удар, але суддя Хейфец чомусь відніс Іваново й закінчив цю факт без уваги.

Останній хвилини першого тайму проходить з перевагою Києва, але результат 1 : 0 не змінюється до перерви.

Друга половина при починається з швидкого нападу напад Києва, велику активність виявляють його крайові Прокоф'єв і Галкін. Захист Івановоці майже деморалізований, а често відбивається лише захисник Іваново тов. Коротков.

На 8-й хвилині Прокоф'єв, добре обігравши півзахист і захист Івановоці, швидким ударом забиває мертвий м'яч у ворота Іваново.

Рахунок 2 : 0 залишається недовгим. На 10-й хвилині той же Прокоф'єв забиває 3-й м'яч. Команда Іваново, особливо захист і півзахист, розгублюється. Через одну хвилину правий край Галкін забиває Івановоці четвертий м'яч.

Київ уменшений у своїй перемозі починає грати менш систематично, особливо в цілому приїхав Балакін Н., який, багаторазово бити сам м'яч, не використовує цілий ряд моментів, що дає йому відповідний результат. На останній час гра зрівнюється. Декілька разів напад Іваново має бажання добитись результату, але захист Києва в особі т. Попова диті рятує ворота Києва від майже певних м'ячів.

На 31-й хвилині Прокоф'єв забиває п'ятий м'яч, але суддя чомусь його не зараховує. Напад Києва перебуває

майже весь час на штрафному полі Івановоці і б'є декілька разів б'ють м'яч мимо воріт Івановоці.

Захист гостей лише відбивається, причому майже без усякої системи. На 41-й хвилині Балакін Н. забиває п'ятий м'яч і він же на 44-й хвилині головою добре забиває останній м'яч у ворота Іваново.

Гра закінчується з рахунком 8 : 0 на користь збірної команди профспілок Києва.

В цій грі з кращого боку треба відмітити з команди Києва т.т. Прокоф'єв, Галкін, Юкельсон, Попов і Тимофій. Скаже місце у команді — воротар т. Вішня, якому треба багато працювати в галузі ховання м'яча й моментів виходу на м'яч. Надія команди відсутність усякого бити по воротах у Балакіна Л. Трохи позитивно грає, затримуючи темп гри, напад нападу Бардадим. Залогом команди Києва в цій грі залишила добре вправлення. Склад команди треба подати закріплити, не роблячи безперерпних змін, як це було раніше.

З команди Іваново — промислової області слід відзначити захисників Короткова, правого півзахисника Самойлова й лівого краю нападу т. Сесекін. Решта грає досить примітивно. Судив гру т. Хейфец у цілому непогано, але подосить уважно.

А. АКОПОВ.

ФІЗКУЛЬТУРНІ НОВИНИ

З 8 до 30 липня у Харкові проводяться першість профспілок з футболу. У розіграх беруть участь 30 команд виробничих колективів фізкультури м. Харкова.

16-го липня відбувся випуск 28 студентів київського технікуму фізкультури, яких направлено до районів області та на виробництво м. Києва.

До складу збірних команд СРОФ від України увійшли з плавальниками тов. та Одеської області.

Карпати (Харків) і з баскетболу т. Аксьонова (Київ).

У першій половині серії у Харкові відбулися всеукраїнські змагання з гімнастик для добру збірної колективу України на всеосяганні гімнастичне саво. У всеукраїнських змаганнях візьмуть участь 85 країн гімнастик та гімнастик України, від Київської, Харківської, Дніпропетровської та Одеської областей.

Газета «ГПО» Київ, 24.07.1934.

4-е коло.

???????

ВСЕСОЮЗНА СПАРТАКІАДА РОБІТНИКІВ ЧОРНОЇ МЕТАЛУРГІЇ

(Москва, 14-18.08)

Первенство ЦК черной металлургии

О 14 по 18 августа в Москве впервые был проведен розыгрыш первенства по футболу ЦК черной металлургии. Принимали участие: з-д им. Фрунзе (Донецк), з-д им. Войкова (Керчь), «Серп и молот» (Москва), «Красный октябрь» (Сталинград), «Электро-сталь» (Новицк), з-д им. Ленина (Днепропетровск), Выксунский з-д (Горьков. кр.), з-д им. Сталина (Донецк) и Магнитогорский завод.

Наибольший интерес представляла полуфинальная и финальная игра — «Серп и молот» против большой борьбы выиграл у з-да им. Сталина и в полуфинале обыграл «Электро-сталь». В другом полуфинале з-д им. Фрунзе проиграл з-ду им. Ленина.

В финале встретились «Серп и молот» и з-д им. Ленина, «Серп и молот» играл в основном составе, обещая дать крупный выигрыш. Однако, противник оказался очень сильным и только благодаря отчаянным слабым мостам в его команде «Серп и молот» смог выиграть игру со счетом 3:2.

Технические результаты: з-д им. Фрунзе — з-д им. Войкова 4:1, «Серп и молот» — з-д им. Сталина 2:0, з-д им. Ленина — Выксунский з-д 2:1, «Электро-сталь» — «Красный октябрь» 3:1, з-д им. Ленина — з-д им. Фрунзе 2:1, «Серп и молот» — «Электро-сталь» 4:1, «Серп и молот» — з-д им. Сталина 3:2.

Всесоюзная першість промкооперації з футболу

У Москві проведено розіграш першості промкооперації з футболу. Учасниками були Москва, Ленінград, Харків і Іваново.

Першого дня зустрілися Москва — Іваново. Москва легко виграла зустріч з рахунком 5—0.

Харків виграл матч у Ленінграда з рахунком 1:0 і попав у фінал в Москву.

У фінальному матчі зустрілися Москва і Харків. Московська команда, маючи у себе таких гравців, як Комаров, Степанов, Москвін, Путилін, Старостін М., Філіпов, виграла матч з рахунком 4:0.

Таким чином Харків вийшов на друге місце в Союзі.

Харків виступав у такому складі: Ракитинський, Шейнін, Скакун, Флейштер, Пушков, Копротенко, Корюхін, Рокосівський, Губіан, Порядин і Княжевський М.

Газети «Красный спорт» Москва, 27.08.1934 та

«ГПО» Харків, 30.09.1934

Товариські матчі:

15.04. **Залізничники Київ – «Борошномоли» Москва 0-0.**

«НЕЦІКАВИЙ МАТЧ».

Зустріч київських залізничників з

Москвою (борошномоли), що відбулася 15 квітня на стадіоні залізничників закінчилася внічию.

Команда залізничників мала можливість виграти матч, але через слабку гру Головінського і Долгова втратили свою перевагу. Команда грала неточно, головне верхніми м'ячами, плуталась. Матч минув безбарвно.

Москва, за наявності міцної лінії захисту, слабка в нападі. Суддя Піскун прогледів пенальті Москви».

Газета «Більшовик» Київ, 16.04.1935.

18.04. **«Динамо» Єреван – «Динамо» Київ – 1-0 (0-0).**

«8 апреля в 16.00 на ереванском стадионе физкультуры состоялся матч между первыми командами «Динамо» Киева и «Динамо» Еревана.

Несмотря на плохую погоду, стадион был полон зрителями.

Форварды киевского «Динамо», благодаря своей ловкой и обдуманной пасировки, в первом тайме смогли 25 минут держать мяч у крепости (ворот) «Динамо» из Еревана. Контактная игра защитников из Еревана Петроса Коджо (Коджоян) и Кулиджанова не позволила киевлянам забить гол. Несколько раз левый инсайд киевской команды Прокофьев и левый полусредний Махиня выиграли время для беспрепятственных переводов мяча к воротам, однако, в любом случае, вследствие их спешки мяч не достиг цели.

В конце хавтайма после сильной атаки ереванских форвардов Григоряна, Степаняна, Аджемяна и Вулховина мяч уже находился у крепости «Киева».

После нескольких минут острой борьбы мяч полетел к крепости (воротам), но благодаря ловкому прыжку вратаря киевлян Идзковского, мяч полетел в центр.

Итак, первый хавтайм закончился. Реформирование команды «Динамо» из Еревана дало тот положительный результат, что она смогла противостоять одной из лучших команд союза киевского «Динамо», где выступают 8 игроков первой сборной СССР (Прокофьев, Идзковский и т.д.).

Во втором хавтайме обе команды бурным упорством старались забить гол. Левый полусредний Еревана Г.Григорян мяч свободно провёл до центра ворот киевлян: левый инсайд Степанян, воспользовавшись лежачим положением вратаря Идзковского, забил гол.

Итак, игра закончилась со счётом 1:0 в пользу Еревана.

Но, несмотря на то, что игра закончилась в пользу Еревана, тем не менее команда «Динамо» из Еревана многому может научиться в технике усовершенствованной игры у команды киевского «Динамо». Отдельно следует отметить лучшую игру левого инсайта Прокофьева. Неплохо играли также Пржепольский (защитник), Епишин (защитник), Махиня (левый полусредний), Шульц (центрфорвард), Патаев (правый край) и Горовой (центрхав).

Физкультурсовет должен пригласить и другие лучшие команды Союза для того, чтобы футболисты Еревана полностью освоили технику футбола».

Газета «Рабочая Эривань» Єреван, 1934.

26, 27.04. **Одеса – Ленінград – 3-5, 1-4.**

«Из Ленинграда на Украину выехала сборная команда ленинградских футболистов в составе тт: Щорец, Ежова, Дуленица, Попова, Ивина, Федорова, Светлова, Дементьева, Бутусова, Елисеева и Кускова.

24 и 26 апреля ленинградцы встречаются в Одессе со сборной командой, 28 апреля ленинградцы будут играть в Харькове, 4 мая – в Днепрпетровске и 10 мая – в Сталино».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 24.04.1934.

«ПРИЇЗД ЛЕНІНГРАДСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ».

3 Ленінграда в середині квітня

на Україну приїжджає збірна футбольна команда, яка проведе ряд матчів. У склад збірної Ленінграда входять: Щорець, Шлейфер, Ежов, Єпішин, Юденіч, Попов, Лемешов, Петров, Федоров, Григор'єв, Демент'єв, Светлов, Бутусов, Єлісєєв, Кусков, Івін, Шелагін, Аксенов.

За планом НМК ВРФК УСРР намічено такі ігри: з 18-20 квітня – в Києві, з 24-26 квітня – в Одесі, 30 квітня-2 травня – в Харкові, 6-8 травня – в Дніпропетровську, 12 й 14 травня в Сталіно й 15 травня – в Горлівці».

Газета «ГПО» Харків, 18.04.1934.

«ЛЕНІНГРАД - ХАРКІВ».

2 і 3 травня в Харкові на стадіо-

ні Динамо і Металіст відбудеться перша міжміська зустріч по футболу Харків-Ленінград. До складу першої збірної Харкова орієнтовно намічені: Бабкін – ХПЗ, Кирилов, Фомін, Привалов (всі Динамо), Старусьов («Серп і Молот»), Фомін Н. (Динамо), Моргунов («Серп і Молот»), Паровишніков, Лесной, Шпаковський, Копійка (всі Динамо)».

Газета «ГПО» Харків, 1.05.1934.

27 апреля состоялась вторая реваншная встреча первых сборных футбольных команд Ленинград и Одессы. Боевые составы противников дали интересную от начала до конца, но лишённую резкости игру. Одесса упорно сопротивлялась, но все же вынуждена была уступить технически и тактически превосходящим ее ленинградцам.

На этот раз победа Ленинграда была еще более опутительной — она

выразилась в счете — 4:1. У победителей на голову выше всех играл П. Дементьев, забивший три мяча. Хорошо провел матч М. Бутусов, забивший один мяч. Вся команда играла дружно и напористо и по заслугам добилась такой крупной победы. У побежденных заслуживают похвалы вратарь Трусевич, взявший несколько трудных мячей и правый средний Лифшиц. На матче присутствовало 15 тысяч зрителей.

Газета «Спартак» Ленинград, 5.05.1934.

02.05. Харків-2 – Ленінград-2 – 1-5

03.05. Харків – Ленінград – 0-5.

Харківські збірні футбольні команди провели в цьому сезоні 4 відповідальні матчі, які програли із солидним рахунком. У Сталіно на початку сезону кардинальні провали показали команди «Динамо» в рахунку 2:1, після цього в Одесі в більшому рахунку 4:1, і нарешті, феноменальний розгром відбувся під Ленінградом з рахунком 5:1 (друга збірна) і 5:0 (перша збірна).

До зустрічей з Ленінградом Харківська рада фізкультури «грунтовно» готувалася і навіть командувала для проведення збору футбольну команду наряд подорожей по Україні, які, через виключно «шкільницькі» міської ради фізкультури мали осягнути наслідок, що виявився не засідання футбольної секції МРФК. Захотілиши «вождів» футболу майбутньої зустрічі так далеко відійти, що навіть не помітили, як підійшла сама праця, а в команді Харкова навіть не було проведено жодного заняття, якщо не рахувати суперечок про склад на футбольній секції. Наслідком цього на відповідальні ігри 2 і 3 травня Харків виставив уже «найкраще», але нічого доброго, що являло б одиноким членом, що для колективного, це зорність віста і всієї команди.

На гру 3 травня в Ленінграді Харків виставив свій «бойовий» склад. Усі сподіваючись, що великий програв другій збірній буде повернений. Але в перших же хвилинах виявилось занадком. Ленінградська команда, що пройшла чотирнадцятигодинну підготовку в школі при інституті фізкультури, продемонструвала могутній колектив, показавши зразок техніки і тактики на футбольному полі. Ного за

квіт на чолі з ватаманом Бажовим, Юдевичем і Поповим в додатком молодих Ісма і Федорова були оприлюдненою фортецею, а атака на чолі з Бутусовим являв армією юна. Оправданно гучна перемога ленинградської команди, а в грі тус Дементьев став кумиром всієї трибуни.

Що можна сказати про харківську команду? Важко робити висновки. Були Юдистини і Федина і Пришолова не врятували команду від розгрому. Треба просто сказати: — вигини у програмі виключно напад, який осягнув зотався по полю і не допомагав своєму співзастотаві. А саме гачебний факт: харківцями удался бити по воротам Ленінграду всього 4—5 раз. Обидва тайми команди Харкова була безсилою проти прозрасної техніки і агурованості ленинградської команди.

У чому ж корінь ала? Чому такі жхливі програми? Хто все таки повинен відповісти за футбольну команду?

Корінь ала поштан в абсолютній незаймаваності харківської ради фізкультури про склад і підготовку команди, що по хатурному відійшла до зустрічей у Сталіно, Одесі і Харкові в Ленінградом.

Вина в цьому цілком поштан на керівників то міської ради фізкультури, які тільки після рашного втручання МРФК почали створювати футбольну школу і регулярні тренування.

Урок в футболі показав бути всечасний усіма секціями міської ради фізкультури, щоб не виникло подібного і по інших видах спорту.

А. ЯРОВИЙ.

Газета «ГПО» Харків, 12.05.1934.

2 травня стадіон «Ди-

«ЛЕНИНГРАД – ХАРКІВ – 5-1.

намо» відбувся футбольний матч Ленінград-Харків.

Рівно о 5 ½ години на свищик ленинградського судді Бистрова виходять на поле обидві команди з таким складом: Ленінград – Ліхвенцов, Єпішин, Кисельов, Попов, Батирев, Беляев, Кусков, Шелагін В., Мурашов, Светлов і Єлец; Харків – (друга збірна): - Циркуненко, Чернов, Пономаренко, Пашута, Лісний, Сухарев, Моргунов, Чистосердов, Прасолов, Кусаров і Соколов.

Перші 30 хвилин проходять у напруженій боротьбі. Але на 31 хвилині Шелагін, що залишився неприкритим, використовує свій стан і сильним ударом посилає м'яч у лівий кут харківських воріт.

Рахунок 1-0 на користь Ленінграда.

На 35 хвилині при подачі з аута Светлов на ходу забиває класний м'яч у той же кут.

З рахунком 2-0 кінчається перший тайм.

Перші хвилини другого тайму проходять в енергійних спробах харківчан вирівняти тяжкий стан.

Ленінградці не збавляють темпів і відчувається, що харківчани не можуть їх витримати.

На 20 хвилині Єлец свічкою біля харківських воріт заганяє м'яч.

Через хвилину Пашуті удається удачно пробити одинадцятиметровку.

Стан трохи вирівнюється: Харків уникає сухої з рахунком 3-1.

На 35 хвилині Мурашов забиває четвертий м'яч і на 40 хвилині Шелагін – 5 м'яч.

Остаточний підсумок матчу 5-1 на користь Ленінграда. Добре судив матч ленинградець Бистров.

5-0.

Травня на стадіоні

«Металіст» відбулась друга зустріч ленінградських футболістів з першою Збірною Харкова. На свистик судді т.Йоселевича на поле виходить команда Ленінграда в складі: Щорец, Юденіч, Єжов, Федоров, Івін, Попов, Светлов, Дементьєв, Бутусов, Єлісєєв, Кусков, а Харків у складі – Бабкін, Фокін К., Кирилов, Фомін Н., Старусов, Привалов, Копійка, Шпаківський, Зуб, Паравишніков і Якубович.

На трибунах стадіону 15000 глядачів.

З перших же хвилин відчувається цілковита перевага Ленінграда, який на 12 хвилині з центру проводить перший м'яч. Слідом за ним другий і третій.

У другому таймі ленінградці без особливого напруження проводять ще два м'ячі, закінчують гру з рахунком 5-0 на свою користь».

Газета «ГПО» Харків, 8.05.1934.

06.05. Ст. «Динамо». **«Динамо» Сталіно – Ленінград – 0-3 (0-1).**

07.05. Ст. «Динамо». **Сталіно – Ленінград – 4-2 (1-1).**

«6 травня ленінградці виступали проти сталінської команди «Динамо». Ленінград грав у складі: Щорец, Юденіч, Єжов, Попов, Батиров, Федоров, Светлов, Дементьєв, Бутусов, Єлісєєв, Кусков. «Динамо»: Роздражнюк, Бойченко, Дощечкін, Кринін, Константиновський, Бредіхін, Сичов, Шиловський, Наумов, Манов, Терентьєв.

На 35-ій хвилині з подачі Дементьєва Бутусов різким шутком посилає м'яч в кут. Роздражнюк падає, але пізно.

Після перерви гра набирає жвавого характеру. Розигрується Дементьєв. Швидкими ривками, блискучою обводкою, блискучим розподілом м'яча він захоплює напад своєї команди. Динамівці більше захищаються, ніж нападають. Ініціатива все більше переходить до ленінградців. Бутусов класичним ударом з 11-метрівки посилає м'яч у ворота. Незабаром Єлісєєв з подачі Дементьєва вбиває ще один гол.

Команда Ленінграда йде з поля переможницею. Рахунок – 3-0.

Низька передача м'яча, швидкість орієнтування, злагодженість усіх трьох ліній – захисту, півзахисту й нападу, багатою комбінацій, уміння знайти й використати найменшу можливість, щоб добитися результату, - ці властивості вигідно відрізняють ленінградців. Гра Дементьєва в нападі, Попова – в півзахисту, Єжова – в захисту повинна стати прикладом для гравців сталінського «Динамо».

На другу гру проти збірної Сталіно Ленінград вийшов у складі – Щорец, Єпішін, Юденіч, Попов, Беляєв, Федоров, Светлов, Дементьєв, Бутусов, Єлісєєв, Кусков.

Сталіно в складі: Роздражнюк, Бойченко, Заварнов, Кринін, Константиновський, Бредіхін, Белов, Шиловський, Наумов, Собежко, Безкровний.

Напад збірної, підтримуваний півзахистом, поступово проривається вперед і починає непокоїти ворота Ленінграда. Атаки очолює Наумов, йому добре допомагає Шиловський.

На 22-ій хвилині ленінградець Єлісєєв виводить м'яч на штрафну площу і вільно пласує його в кут.

Рахунок 4-0. Це вносить пожвавлення у гру. Сталінці грають напористо. На 32-ій хвилині Шиловський красивим і точним ударом посилає м'яч у ворота Ленінграда. Рахунок 1-1.

Перший м'яч у ворота Ленінграда підбадьорує збірну Сталіно. Бутусов двічі б'є 11-метрівку. Роздражнюк бере м'ячі, дістаючи за це дружні оплески публіки.

Паралізовуваний віртуозним захистом Бойченка й Заварного, напад Ленінграда грає розрізнено.

Наумов, що прорвався, б'є по воротах, Щорец пропускає м'яч. Рахунок 2-1.

Незабаром уперед виривається Собежко і шутує по воротах. Щорец відбиває м'яч, але він знову в ногах у Собежко; м'яч влітає у ворота. Рахунок 3-1.

Вдало розиграна комбінація завершується різким низовим ударом Дементьєва. Рахунок 3-2. Сталінці хочуть утримати перевагу, ленінградці пробують поквитуватися. Обидві сторони грубіянять. Особливо цим зловживають крайні півзахисники Ленінграда Попов і Федоров. Суддя виводить їх з поля. Беляєва змінює Батирев. Дементьєв, невдало стикнувшись з Бойченком, залишає поле. Белов проривається. Він стримголом несеться до воріт Ленінграда.

Щорець падає, але Белов – з м'ячем спереду лежачого воротаря, який утримує його. Суддя тов.Навальнев справедливо присуджує в сторону Ленінграда 11-метровий удар. Шиловський забиває четвертий м'яч. Рахунок 4-2.

Ленінградці у другій половині грали розладнано. Це вирішило перемогу. Слід відзначити блискучу гру воротаря Роздражнюка, захисника Бойченка, Заварного й усієї лінії півзахисту. Добре грала центральна трійка».

Газета «ГПО» Харків, 20.05.1934.

«Ленинградские футболисты продолжают свое турне по Украине. 6 мая сборная Ленинграда выступила в г.Сталино против команды местного «Динамо». Матч окончился победой ленинградцев, забивших 3 «сухих» мяча. Заслуженный мастер спорта М.Бутусов провел два мяча, Елисеєв – один. Условия игры были тяжелые: скверное поле, сильный ветер, пыль. Команда Ленинграда играла дружно. Матч судил член ленинградской коллегии судей Быстров».

Газета «Спартак» Ленінград, 10.05.1934.

08.05. «Динамо» Київ – 36. Татарська СРР 4-0.

«Вчера на Червоному стадіоні відбулася найцікавіша в цьому сезоні футбольна зустріч між збірною командою Татарської республіки і першою командою київського «Динамо».

Гра особливо в другому таймі проходила при повній перевазі «Динамо», але команда не використала багато сприятливих для себе моментів.

Матч закінчився з рахунком 4-0 на користь «Динамо». Слід відмітити добру гру Свиридовського».

Газета «Більшовик» Київ, 9.05.1934.

«На днях в городе состоялись футбольные матчи сборной команды профсоюзов Таганрога и сборной команды Сталинзавода. В обоих матчах победителями оказались футболисты Сталинзавода. Первая встреча закончилась с позорным счетом для таганрогцев 11:1 в пользу Сталинзавода. Причем один мяч команда завода получила только с печальти.

На второй день гости выступали обновленным составом своей команды, но 5:1 в пользу Сталинзавода.

В команде Сталинзавод в нападении участвовал Шиловский, вступивший в состав сталинзаводской команды»

Газета «Сталинский рабочий» Донецьк, 24.05.1934.

10.05. Ст. «Металург». Константиновка – Ленінград – 1-3 (0-1). Гол: П.Васильев (пен.).

12.05. Горлівка – Ленінград – 1-1.

А.Усов, О.Клименко, І.Тяжлов, В.Шкуров, Г.Іванов, К.Пащенко, В.Лівенцев, М.Пащенко, Молчанов, Ф.Манов, Б.Терентьев.

КОНСТАНТИНОВКА (10 мая). Сегодня по просьбе рабочей общестственности Ленинградская сборная провела товарищескую встречу с футболистами Константиновки. Ленинград выступил в следующем составе: Шорен, Киселев, Епшин, Федоров, Юденич, Мурашев, Елец, Дементьев, Бутусов, Шелатин, Ярцев.

С первой же минуты чувствуется усталость ленинградцев после игры со сталинской командой. Вскоре, однако, ленинградцы берут инициативу нападения в свои руки. Следует ряд комбинаций, оканчивающихся правда неудачно. Край часто теряет мяч, в частности Ярцев не держит мяча. Неровно играет и полузащита, чувствуется, что Юденич не на своем месте.

Команда Константиновки играет корректно, нападение ведет игру резво, но не получая поддержки защиты и полузащиты, ничего сделать не может. В конце тайма следует удачная подача с правой стороны. Мяч перехватывает Дементьев и передает его Шелатину. С подачи последнего Бутусов забивает первый гол.

Во втором тайме Ленинград еще крепче держит нападение в своих руках, играет больше правым звеном. Юденича сменил Батиров.

На 7-й минуте следует комбинация Федоров — Шелатин — Ярцев, заканчивающаяся голом. Игра идет ровно. На 17-й минуте Константинова получает право на 11-метровый удар. Счет 2:1. Снова игра протекает без явного преимущества какой-либо команды.

На 23-й минуте Дементьев головой забивает третий и последний мяч. На счете 3:1 в пользу Ленинграда и закончился матч. Игру судил ленинградец Быстров.

12 мая ленинградская сборная выступила против сильной команды Горловки. Игра закончилась ничью со счетом 1:1.

16 мая футболисты Ленинграда провели матч со сборной Днепропетровска. Матч закончился крупным поражением днепропетровцев: ленинградцы провали 5 мячей, не получив в свои ворота ни одного.

24 мая последняя игра — со сборной Киева, после которой сборная вернется в Ленинград.

ДНЕПРОПЕТРОВСК, 18 (Наш корр.). Запасная команда ленинградских футболистов играла с Днепропетровским «Динамо». Матч окончился ничью. Счет — 3:3. Мячи забили: два — Бутусов, один — Батиров. Прекрасно играет Ивин. Тот и другой делали всю игру нападения.

Газета «Спартак» Ленинград, 24.05.1934.

«ГОРЛІВКА.

Збірна Горлівки закінчилася в нічию, з рахунком 1-1. На матчі було присутніх 10000 глядачів шахтарів і робітників горлівських заводів. Ленінградці показали виключну техніку гри у футбол. Горлівська команда, хоч і добре грала, технічно все таки слабка.

КОСТЯНТИНІВКА.

Відбулись футбольні матчі ленінградської збірної команди з командою заводу Фрунзе. Перший матч закінчився з рахунком 3-1 на користь Ленінграда. Другий в нічию з рахунком 1-1. Костянтинівська команда є однією з найсильніших команд України. Цими днями вона виграла матч у збірної Києва з рахунком 3-1 і в Дніпропетровського «Динамо» з рахунком 7-2».

Газета «ГПО» Харків, 30.05.1934.

16.05. Дніпропетровськ – Ленінград – 0-5.

18.05. «Динамо» Дніпропетровськ – Ленінград – 3-3.

«16 мая на стадионе Динамо состоялся футбол-матч между первыми сборными командами Днепропетровска и Ленинграда.

Уже первые минуты игры показали значительное преимущество игры ленинградцев.

Матч закончился со счетом 5-0 в пользу команды Ленинграда.

18 мая ленинградцы встречаются с динамовцами.

Следует отметить, что сборная футбольная команда Ленинграда, находящаяся теперь у нас, является одной из сильнейших в Союзе.

В составе ее рабочие заводов: «Красная зоря», «Большевик», «Динамо», им. Сталина и т.д. Все они учащиеся школы мастеров футбольного дела, которая, организована областным советом физкультуры. Начальником и капитаном команды тов. Ежов. До приезда в Днепропетровск ленинградцы имели встречи с командами Одессы, Харькова, Сталино, Константиновки и Горловки. Во всех встречах ленинградцы одерживали верх, кроме проигрыша первой сборной г. Сталино».

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпропетровськ, 18.05.1934.

22.05. Київ-2 – Ленінград-2 – 1-3.

24.05. Київ – Ленінград – 0-6.

«На стадионе «Динамо» состоялись футбольные матчи между сборными командами Ленинграда и Киева. Первый матч закончился со счетом 6-0 в пользу Ленинграда. Второй матч также закончился победой ленинградцев.

Матчи вызвали большой интерес среди трудящихся Киева. Свыше 12 тысяч человек присутствовало на состоявшихся матчах. На матче присутствовали секретарь ЦК КП(б)У тов. С.В.Косиор и председатель Совнаркома тов. П.П.Любченко».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 27.05.1934.

«22 и 24 мая в Киеве состоялась первая большая междугородняя футбольная игра Киев-Ленинград. 22-го ленинградцы встретились со II сборной Киева и в красивой живой игре выиграли встречу со счетом 3-1. 24 мая встретились I сборная Ленинграда и Киева. Стадион «Динамо», вмещающий более 20000 зрителей, был переполнен. Ленинградцы показали полное техническое и тактическое преимущество, победив со счетом 6-0. Четко и ровно судил т. Хавчин».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.06.1934.

«Запасный состав Ленинграда играл со II сборной Киева, Матч закончился победой ленинградцев, со счетом 3:1. Мячи забили: Ярцев, Шелагин и Мурашов.

Состоялась решительная игра первых сборных команд Ленинграда и Киева. Ленинградцы показали высокий класс игры. Вся команда играла технически и тактически правильно и точно. Особенно следует выделить Ивина и центровую тройку — Дементьева, Бутусова и Елисеева. Также хорошо играли Попов и Шорец.

Киев выставил полный боевой состав, что не спасло киевлян от крупного поражения. Ленинградская команда вышла победительницей со счетом 6:0. Судил матч тов. Хавчин. Зрителей собралось 18 тысяч».

Газета «Спартак» Ленінград, 30.05.1934.

«На другій зустрічі київських і ленінградських футболістів були присутні понад 12000 чоловік.

На матчі були присутні секретар ЦК КП(б)У, тов.С.В.КОСІОР та голова РаднаркомаУСРР тов. П.П.Любченко.

Хвилювання приходять одразу – з першим льотом м'яча. Я сиджу тісно затиснутий на на лаві, незнайомі сусіди не дозволяють мені заспокоїтись на жодний момент. Мене особисто більше цікавить історія оцих метких, міцних людей у блакитних і червоних майках, хто вони за фахом, як працюють, аніж пунктирна лінія, уявний шлях, що пророблює м'яч. Я кажу про це сусідам, і вони нашвидку відповідають – це ж відомі в усьому Ленінграді, найкращі робітники, військові, динамівці й кияни теж саме.

Він замовкає, мій сусіда, не закривши рота. М'яч здійснюється, як легка повітряна кулька, він летить вище й вище й припиняючись на мить падає стрімголов, він летить на фоні частого, трохи холодного неба, далі він ріже навіп хмари, проходить уздовж буйної крони дерев, минає обличчя протилежної трибуни і потрапляє в гуштину розумних ніг, треніюваних тіл, вивірених ударів. Тоді м'ячем опановує центр форвардів – ленінградець Бутусов. Він прекрасно розводить м'яч, опановуючи найскладнішим становищем гри.

За хвилину до кінця першого хавтайму – м'яч мав цілковиту змогу забити ленінградцям гол. Була навіть змога на два «мертвих» гола, проте форварди кияни не спромоглися на це. Перший хавтаймкінчається 2-0 на користь Ленінграда.

У перерві я підслуховую цікаву розмову. Розповідають про історію футболу в Росії. Дати були відсутні в розмові. Англійці привезли з своїх туманних островів мистецтво забивання голів. Вони знущались з росіян, що важко опановували нову гру. Під час матчів англійський голкіпер захищає браму і залицявся до глядачок. Він сидів на лаві поруч дівчат і розповідав усякі небилиці. Іноді відвідували буфет, їли морозиво, покладаючись на своїх залишених товаришів, що спокійно й ліниво вигравали матч за матчем у росіян. Але поступово становище гіршало, довелось облишити морозиво і дівчат і серйозно змагатися на полі.

Перший гол у другому хавтаймі ленінградці забивають майже непомітно для глядачів. Оркестра гримить на честь ленінградців. Особливо відзначається правий інсайд ленінградців. Він завойовує всі наші серця, і коли м'яч опиняється між його ногами, інтерес зростає.

Ми всі любимо своє місто. І посивілі командири з «ромбами» і «шпалами», що захищали й завойовували свій Київ, й молодь, що далі за Голосієво з Києва не вирушала, ми всі горді за свій Київ – столи

цю червоної України, проте ми вітаємо і щасливі за блискучу гру лєнінградців.

Техніка, дисциплінованість, єдність, тактика, сила удару, швидка орієнтація – ці основні показники майстерної гри – характеризують лєнінградців.

Ми горді за старших колег по футболу, за старших братів по заводу, зброї, комсомолу. Кияни багато дечого навчилися за цей матч

Наслідки матчу збірної Ленінград – збірної Київ, що відбувся 24 травня на центральному полі стадіона Динамо – 6-0 на першість Ленінграда».

Газета «Більшовик» Київ, 26.05.1934,

«Сборная футбольная команда гор. Сталино, по разрешению Высшего совета физкультуры Украины, выехали в гастрольную поездку.

В состав сборной вошли: Раздражнюк (вратарь), Бойченко, Заварнов (защита), Бродихин, Константиновский, Собежко, Бескровный (нападение), Кадуцкий, Козлов, Омельченко, Фомин (запас).

Первая встреча сборной Сталино произошла 23 мая с командой гор. Иванова («Динамо») со счетом 4-2 в пользу Иванова. 24 мая состоялась встреча сталинцев со сборной Иванова. На этот раз опять выиграли ивановцы со счетом 3-1».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 27.05.1934.

«ОДЕССА – ПОДОЛЬСК.

26 мая на стадионе ЖДК состоялась междугородняя встреча по футболу между первыми командами Местран – сильнейшей командой города Одессы и сборной города Подольска. Одесса не смогла оказать большого сопротивления подольчанам, защита которых не подпускала даже близко к воротам нападение Одессы. Беспрекосовно защищаясь, гости пропустили 5 мячей, забив один мяч в ворота Подольска».

Газета «Подольский Рабочий» Подольск, 1.06.1934.

«3, 4 и 5 июня в Коверове играла одна из сильных команд Украины Сталино (Донбасс). Первая ее встреча с командой экскаваторного завода окончилась ничьей 3-3. На второй день против команды Сталино предполагали выставить сборную города, однако руководители, переругавшись из-за состава последней, сборной не выставили, а предложили играть молодой команде текстильшиков, с которой гости легко расправились, выиграв 9-0(!). 3-ю встречу с металлстами гости выиграли со счетом 3-0».

Газета «Красный спорт» Москва, 18.06.1934.

04.06. Череповец. Ст. «Динамо». «Динамо» Череповец – Профспілки Одеси – 2-9 (2-2).

05.06. Череповец. Ст. «Динамо». Череповец – Одеса – 3-2 (1-1).

ВОЛОГДЕ НУЖЕН КЛАСС ФУТБОЛЬНОЙ ИГРЫ

Потоки дождя омывали стадион «Динамо». Скользкий газон футбольного поля грозил большими неожиданностями футболистам. Так и было на самом деле, когда начался матч между сборной профсоюз Одессы и вологодскими динамовцами.

Тысячи зрителей следили за головокружительными полетами игроков, майки и трусы которых облепляла черная грязь.

Матч начался очень оживленно и первое время кавалось, что вологжане сумеют удержаться от бурного напора одесситов. Первые минуты игра ведется с переменным результатом и со счетом 1:1.

Но дальше складывается высокая культура футбольной игры, выработка одесскими физкультурниками.

Надо прямо сказать, играла не лучшая одесская команда, но она сумела выставить крепкую пятерку нападения, образцово умеющую нападать, пользуясь десятками разнообразных приемов комбинирования игры.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Вот наши предварительные впечатления о матче с одесскими динамовцами.

Одесситы хорошо держатся на поле. Они высоко тренированы. Они хорошо бегают. Они имеют товарищески помогать друг другу в создании сложных комбинаций. Они культурны на поле. Всего этого не хватало футболистам Вологды, которые, имея ряд блестящих возможностей прорыва, не сумели эти возможности использовать. Не помогала и хорошая игра некоторых вологодских товарищей.

Одесса все настойчивей и настойчивей наседа на ворота Вологды. «Длинный» капитан одесситов и их правый инсай мелкими комбинациями обеспечивали большой перевес над иждогжанами. Матч кончается со счетом 8:1 в пользу Одессы.

Еще раз нужно подчеркнуть внимание Вологжан к тренировочной работе. Городской совет физкультуры в течение последних лет совершенно не занимается вопросами физического тренинга. Игры идут на основе самотека, причем каждый физкультурник играет не на коллектив, а «сам за себя». Провинциальная манера играть «свечками», «показать себя», пасть путем увода мяча в лут – вот «стиль», который еще жив у наших физкультурников. Вологде нужен хороший футбольный тренер! Вологде нужен класс футбольной игры!

Вот наши предварительные впечатления о матче с одесскими динамовцами.

ФУТБОЛ ГОЛКИПЕРУ ОДЕССЫ СКУЧНО...

В Вологде давно уже отыскивать футбольные матчи не приходится. И этот вечер, в который сборная профсоюз Одессы встретилась с железнодорожниками Вологодского уезда, не нарушила установившейся традиции вологодских физкультурников. Матч начался с полужасовым опозданием.

Команда одесситов, накануне выигравшая матч у команды «Динамо» со счетом 8:1, играла в том же составе.

Начало игры сразу показало, что Одесса имеет перед собой более сильного противника, чем вчера. Первые двенадцать минут упорной игры стороны обеих команд проходили безрезультатно. Но тринадцатая минута приносит вологодским железнодорожникам победу, и в ворота Одессы летит первый мяч, забитый со штрафного удара левым инсайлом Егорчевым.

Чувствуется, что первый гол пободрил вологжан и они до конца первого тайма играли довольно неплохо. Но как же старалась команда уезда забить еще гол в ворота Одессы, ей очень редко удавалось прорваться к воротам противника, хорошо защищаемые прекрасной игрой беков Одессы. И голкиперу Одессы мало было работы. Голкиперу Одессы скучало. Казалось, что первый тайм так и окончится со счетом 1:0 в пользу Вологды. До конца тайма оставалось только три минуты. Но Одесса прорывает защиту Вологды и, забив гол, делает счет равным.

Второй тайм команды начали, имея в своем составе по одному новому игроку, выставленным взамен снятых с команды уезда игроков Бочарова и центра-форварда Одессы устроивших в конце первого тайма у ворот драку. Кстати, Бочаров в течение первого тайма получал неоднократные замечания судьи Попова, очень хорошо судящего матч. Бочаров не может играть молча.

С самого начала второго тайма Одесса сильно намет на ворота Вологды. И голкипер Суровцев неоднократно спасал свою команду, принимая довольно трудные мячи.

При всем желании и упорстве Одессы первое пятнадцать минут второго тайма не приносит ей победы. Хотя игра и проходит в большинстве у ворот Вологды. Команда Одессы, показавшей вологжанам высокую технику игры, все же неосложненно и преимущественно хороших пасовки, устает все же впадать прорвать защиту и забить два мяча, плюс один мяч Одесса выигрывает Вологду с пенальти.

Вологжанам во втором тайме приходится только защищаться и уйти с поля, проиграв Одесса матч со счетом 4:1.

Игра с Одессой, первая встреча вологжан с иногородними футболистами, показала, что вологодские футболисты не любят тренироваться, не умеют использовать пасовку. Каждый игрок старается показать свое умение вести мяч, на чем вологжане и проигрывают.

До сих пор Вологда не приступила к формированию сборной команды, которая должна быть сформирована как можно скорее. Проводимый сегодня матч между сильнейшими командами Вологды (уезд – Динамо) покажет, кто из игроков этих команд войдет в сборную Вологды.

А. Вичман.

Газета «Красный Север» Вологда, 8 та 9.06.1934.

«4 июня на стадионе «Динамо» состоялась товарищеская встреча по футболу. Играла прибывшая из г. Одесса футбольная команда профсоюзов и футбольная команда череповецкого «Динамо».

Начало матча – краткий обмен приветствиями, одесситы выбрали ворота, а наши игроки по жребия начали матч.

В течении пяти минут черепане наседали на ворота противника. Одесситам этого было достаточно, чтобы оценить силы наших игроков и забрать игру в свои руки. На 20 минуте судья фиксирует первый гол ворота «Динамо». Динамовцы по левому флангу предпринимают частые атаки и через несколько минут с одной из великолепных передач левого крайнего нападающего А. Ермолаева сквитывают счёт. Затем по рассеянности защитник одесской команды забивает в свои ворота второй гол. Перед самым концом наш вратарь, падая, выпускает мяч из рук. Таким образом, первая половина игры закончилась со счётом 2-2. После перерыва одесситы настолько нажали, что динамовцам оставалось только защищаться, не думая о нападении. Игра закончилась 9-2 в пользу г. Одессы.

Среди динамовцев следует отметить братьев Ермолаевых, А. Петухова. В защите хорош Шимановский. Остальные слабы». Газета «Коммунист» Череповец, 1934.

«5 июня на стадионе «Динамо» состоялся междугородный футбольный матч между сборной профсоюзов г. Одессы и сб. города Череповца. Выиграв 4 июня у команды «Динамо» 9-2, одесская команда заменила четверых своих игроков более сильными. Первая половина закончилась со счётом 1-1, во второй сб. города Череповца делает нажим на ворота Одессы и проводит два мяча, получив один ответный. Матч закончился со счётом 3-2 в пользу Череповца».

Газета «Коммунист» Череповец, 1934.

«7, 8 и 9 июня местные команды играли с одесской промкооперацией. Первый день против **Олессы** выступил: «Серп и молот», сведя встречу к ничьей – 1-1. На второй день против Олессы играла сборная профсоюзов. Игра началась в быстром темпе, и на всем протяжении игра велась на половине Одессы. Однако слабые удары симферопольского нападения по воротам большого результата сделать не могли, счет – 2-0.

«Динамо», готовясь к первенству Крыма по футболу, выставило против Одессы сборную ПСО республики. Одесситам уставшим от двух предыдущих игр, пришлось отчаянно сопротивляться и проиграть с почетным счетом 2-0.

Все игры носили грубый характер, в чем большей частью повинны местные команды».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.06.1934.

«Состоялась встреча сильнейшей команды Украины **Николаева** (сборная города) с «Динамо» (**Сталинград**). Игра окончилась поражением «Динамо» со счетом 6-0. Вторая встреча Николаева-сборная Сталинграда, прошедшая под дождем, опять принесла победу Николаева – 2-1.

В третьей игре против Николаева выступала рабочая команда з-да. «Кр.Октябрь». молодая команда «Кр.Октябрь» отличалась спаянностью и уверенностью. На первых же минутах вбит первый мяч в ворота Николаева. Первая половина кончается счетом 2-0 в пользу «Кр.Октября» (Сталинград). Во второй половине игра становится напряженной «Кр.Октябрь» получает штрафной удар. На последних минутах в ворота Николаева забит еще один мяч. На матче присутствовало около двух тысяч зрителей».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.06.1934.

«В дни слета изотовцев Екатерининской состоялись встречи по футболу между командами **Днепропетровска** (желдор) и **Симферополя** (желдор и сборная).

В первый день против гостей играли сильнейшие в городе команды местных железнодорожников. Игра окончилась со счетом 3-2 в пользу Днепропетровска».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.06.1934.

12.06. Ст. ім.В.Леніна. **Ленінград – Костянтинівка – 9-1.**

«12 июня состоялся первый междугородный футбольный матч. Играли сборная Ленинграда и Константиновки (Донбасс).

Команда Константиновки (одна из лучших в Донбассе) выступала в составе: Добрынин, Конаненко Ф., Ярупин, Квасов, Шумаков, Применко, Конаненко И., Васильев, Конаненко Н., Горобец и Бондаренко. Ленинград выставил: Щорец, Юденич, Ежов, Попов, Ивин, Федоров, Светлов, Дементьев, Бутусов, Елисеев и Кусков.

Игра началась сильным натиском гостей. Нападение ленинградцев раскачивалось вяло и тяжесть игры первые 10 м. выносила на себе защита. На 10 м. Горобец, отлично использовал ошибку Юденича, забивает мяч. Ленинградцы оживляются, мало по малу инициатива переходит к ним. Отлично играет передняя линия Ленинграда, прекрасно защищаются константиновцы. Умно руководимое Бутусовым (сейчас он в хорошей форме) нападение Ленинграда на 22 м. и на 28 м. забивает два мяча (оба забил Елисеев). После перерыва преимущество ленинградцев делается абсолютным. Забивает мяч Кусков, три Елисеев, два Бутусов и последний Дементьев. Счет 9-1 в пользу Ленинграда. Выделились прекрасной игрой Бутусов, который в паре с Дементьевым «сделал» Елисееву все его мячи; виртуозно играл Дементьев, к концу явно злоупотреблявший показом техники, играл «на публику» во вред команде. Полезно играли все остальные нападающие и в полузащите Ивин.

Константиновцы показали хороший бег, азарт, хорошую технику отдельных игроков, но в целом команда играет тактически неверно, «прикрывая» 1-2 противника и забывая об остальных; полузащита играет без связи с нападением, поэтому отличные прорывы последнего пропадают.

Игра прошла исключительно корректно. Хорошо судил В.П.Бутусов».

Газета «Красный спорт» Москва, 22.06.1934.

В порядке продолжения тренировки оборонной команды города к предстоящему в конце июня матчу трех городов, а также для проверки результатов полуторамесячной подготовки по мячу в Ленинград была приглашена одна из сильнейших команд Донбасса — Константиновка. Матч состоялся 12 июня на открытии стадиона им. Ленина.

Команда Константиновки выступила в составе: Добрынин, Кононенко Ф., Ярушан, Квасов, Шумаков, Применко, Кононенко И., Васильев, Кононенко Н., Горобенко и Бондаренко. Оборона Ленинграда играла в боевом составе: Шорен, Юденич, Сивилин, Попов, Ивин, Федоров, Светлов, Деметриев, Бутусов, Елисеев и Кусков.

Свисток судьи В. Бутусова. Начинает Ленинград, по мячу быстро переходит к гостям и последние предлагают очень быстрый темп. Первые пять минут Константиновка ведет сильное нападение, выставляя всю свою защиту Ленинграда. Мало по малу передовые синие (Ленинград) начинают вытесняться в игру, но делают это не вынужденно. Деметриев выходит однажды вперед, но Кусков с Бутусовым не заканчивают этой атаки. На десятой минуте резвое нападение белых (Константиновка) приносит энергичный нажим и отличного использования ошибки. Юденича сбивает мяч в ворота синих. Публика шумно приветствует успех гостей.

Нападению синих оживает и открывает серию атак. Следует одна за другой комбинации, хорошо разыгрываемые Бутусовым с правым крылом. Игра носит поремонный характер: мяч поочередно гостит то на одной, то на другой половине поля.

Отмечаем нечеткую игру ленинградских защитников.

Примерно с 16-й минуты мяч плотно в ногах синих, развязавших стремительное движение к воротам белых. Ворота тех все время в опасности и только хорошая игра Кононенко Ф. оберегает их от вратаря. На 22-й минуте Деметриев хорошо передает головой мяч Елисееву и последний четко вкладывает его в сетку белых.

Ленинградцы разыгрались и ведут серьезное нападение, выматывая константиновцев. За три минуты следует два угловых удара, а на 28-й минуте снова Елисеев с подачи Деметриева сбивает мяч. Счет 2:1. Прекрасно руководит игрой нападающих Бутусов. Демет

риев создает много опасных положений. Лишь через 10 минут не сколько ослабевает нажим синих и константиновцы снова могут напасть, но их усилия бесполезны, так как они все играют только на прорыв, а технические их навыки слабее ленинградцев. Все же Шорену приходится поволноваться и дважды показать свое мастерство.

Если защитники синих стали играть более четко, то теперь полузащита не имеет уходить назад. Последние 5 минут игра снова на пользу белых. На 42-й минуте Бутусов сильно бьет низом, но вратарь умудряется отбить мертвый мяч. К перерыву счет 2:1.

После отдыха начинает Константиновка. Повторяется картина первого тайма только теперь синие забивают мяч. Ленинградцы сильно злоупотребляют игрой головой. На 4-й минуте все налаживаются дружно сыграли и Кусков ударяет мяч в угол ворот белых. Счет 3:1. Нажим не ослабевает и через три минуты Бутусов выдает мяч Елисееву, который резким ударом делает счет 4:1.

Белые пытаются отыграться и темный исход создает опасное положение: на штрафной площадке свалка. Синие отвечают новой атакой, но Деметриев изложил много водит мяч и этим значительно снижает результат прекрасных комбинаций передовой линии. На 23-й

минуте Елисеев, получив мяч от Кускова, увеличивает результат до 5:1.

Константиновцы совсем растерялись и только защищаются, но это не спасает их и на 31 м. все тот же Елисеев забивает еще один мяч, и через 5 минут сам Бутусов делает выход с мячом и посылает его сильнейшим ударом. Вратарь пытается отбить мяч, но падает, сраженный им. Мяч в воротах. Через минуту Бутусов вновь прорывается и забивает восьмой мяч. Белые торопятся уйти от разгрома, делают отчаянный натиск и даже бьют один угловый, но спасения уже нет. На 45-й минуте Деметриев доводит результат до 9:1.

Гости в общем оставили хорошее впечатление своей быстрой и очень корректной игрой. Недостатком команд является незначительная примитивность тактики. Придя в первом тайме Деметриева, команда оставила свободным Елисеева. Всю игру пытались держать Бутусов, забывая что у него есть полузащитник.

Ленинградцы показали хорошую сыгранность. Из отдельных игроков отметим полезно играющего Ивина, отлично правшего Бутусова, благодаря которому вся линия нападения играет осмысленно и продуктивно.

Хорошо судил В. Бутусов. **КОРНЕР.**

Момент футбольного матча Ленинград—Константиновка. Бутусов забивает гол.

Газета «Спартак» Ленинград, 17.06.1934.

17.06. Ст. «Динамо». «Динамо-2» Ростов-на-Дону — Николаев — 3-1 (0-1).

18.06. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону — Николаев — 5-0.

«НИКОЛАЕВ — РОСТОВ».

17 июня на стадионе Динамо состоялся футбольный матч между сборной командой г. Николаева и «Динамо-2» Ростова.

В начале игры инициативу берет Николаев и на 18-й минуте Ростову бьется пенальти за грубый толчок на штрафной площадке. Мяч в сетке Ростова. С этим счетом заканчивается первый тайм.

Во второй половине матча, вместо заболевшего игрока Касьянова (Ростов) выходит Урбанский и игра приобретает совершенно другой характер.

На 10-й минуте с корнера Сапожников забивает первый гол. Через 10 минут в ворота Николаева летит второй, и к концу второго тайма Ростов, не снижая темпа, вбивает третий и последний гол. Игра заканчивается со счетом 3-1 победой Ростова.

18 июня против команды Николаева была выставлена 1-я команда «Динамо» Ростова.

Ростов с самого начала игры и в течение двух хавтаймов играл почти все время на половине поля Николаева.

Первый гол с подачи Курабо забил Урбанский и к концу второго хавтайма команда Ростова довела счет до 5, не пропустив в свои ворота ни одного мяча.

Общий счет игры второго дня — 5-0 в пользу Ростова».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 22.06.1934.

«21 июня в Луганске на стадионе им. Ленина состоялся футбольный матч между командами Луганска – «Динамо» и Северный Кавказ – сборная горняков. Матч закончился с результатом 3-2 в пользу Луганска».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 29.06.1934.

«Футбольная команда завода им. Октябрьской революции (Луганск) выехала в гор. Коломну для участия в городских соревнованиях».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 29.06.1934.

24.06. Завод им. Коминтерна, Днепропетровськ – «Динамо» Тифлис – 2-3.

25.06. «Динамо» Днепропетровськ – «Динамо» Тифлис – 4-3.

«Состоялись встречи с сильнейшей командой Закавказья – тифлисским «Динамо».

24 июня против тифлисцев выступила команда завода им. «Коминтерна». После упорной борьбы результат игры 3-2 в пользу гостей. На следующий день с тифлисцами играла команда «Динамо». Первая команда игры проходит с явным преимуществом Тифлиса и заканчивается одним мячом в сетку Днепрпетровска. После перерыва гости забивают еще 2 мяча. За 15 минут до конца днепрпетровцы развивают бешенный темп. Защитные линии тифлисцев смяты и деморализованы; за этот минимально-короткий промежуток времени днепрпетровцы забивают в сетку гостей четыре (!) мяча. Общий счет 4-3 в пользу Днепрпетровска.

Чрезвычайно пристрастно судил тов. Пачулия (Тифлис), который не смог вовремя пресечь грубую игру гостей. Левый край Тифлиса т. Элиава едва не «нокаутировал» днепрпетровца Бородину. Президиум областного совета «Динамо», обратилось к всесоюзному и закавказскому советам «Динамо» с просьбой дисквалифицировать Элиава и отдать под суд за хулиганство».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.07.1934.

«Футбольная встреча Киев-Иваново (сборная) явилась совершенно антифизкультурным зрелищем, образцом грубости ивановских игроков. Особенно отличились Еремин и Коротков, которые буквально охотились за ногами противников, страстно желая «подковать» игроков. Судья Кулдин (Иваново) смотрел на эти возмутительные грубости сквозь пальцы. Кулдина несомненно следует лишить права судейства, а грубиянов игроков – дисквалифицировать. Встреча окончилась со счетом 4-2 в пользу хозяев плюс покалеченные ноги киевлян».

Газета «Красный спорт» Москва, 30.06.1934.

«Первую игру киевских железнодорожников со сборной профсоюзов Ивановской области закончили со счетом 4-2 в пользу сборной профсоюзов ИПО.

Вторая встреча Киева и Динамо показала высокий класс игры киевских железнодорожников. Все атаки динамовцев не смогли сломить упорные защиты Киева. Чрезвычайно напряженная игра закончилась со счетом 1-1». Газета «Красный спорт» Москва, 6.07.1934.

«Проездом из Иванова футбольная команда киевских железнодорожников, в составе которой было несколько игроков, входящих в сборную Киева и Украины, провела в Коврове 2 игры 24 и 25 июня, обе закончились поражением Киева: с командой экскаваторного завода со счетом 4-2, со сборной города 2-1.

24 и 25 июня с.г. в г. Коврове (ИПО) состоялись две товарищеские встречи по футболу с 1-й командой железнодорожников города Киева.

В первый день киевляне проиграли 1-й команде Ковровского экскаваторного завода со счетом 4-2.

Вторая игра со сборной Ковров закончилась также поражением гостей со счетом 1-2».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.07.1934.

СТАЛИНО—БАКУ

Чему учат уроки поражения

На стадионе парка культуры и отдыха состоялось два весьма instructive футбольных матча динамовских команд Баку — Сталино.

В первый день уставшие бакинцы, игравшие уже 17-й матч за время своей поездки по Донбассу, показали отличную технику и явное преимущество, добившись ничейного результата 1:1. Вторая встреча принесла познанный разгром нашей динамовской команды, показав такой «сухой» счет, как 2:0. Тактику, технику, культуру бакинцев наши динамовцы пытались противопоставить кустарническим приемам игры и грубости.

Судья товарищ Мальцев проявил «либеральное» отношение к грубой игре сталинской команды и не напрасно бакинцы остроумно называли его «плохим кучером, не умеющим держать крепко вожжи игры в руках».

И прежние игры динамовцев и предстоящие серьезные встречи с Москвой и Ростовом обязывают поставить решительно вопрос перед горсоветом физкультуры об определенном вмешательстве в дела и положение нашей городской команды «Динамо». Дальше так играть нельзя! Грубость, лихое футбольное хулиганство, крики и угрозы противнику на поле (Костантиновский — капитан команды), — все это следует решительно ликвидировать. Надо поставить перед динамовцами вопрос о серьезной тренировке, учебе, овладении техникой игры, повышении культурного уровня. В частности, надо добиться правильной и закрепленной расстановки игроков по местам в команде, крепкой организации объединенных действий нападения и полузащиты.

Сталино должен иметь хорошо подготовленную технически, культурную команду. Этому прежде всего учат уроки поражения во встрече с бакинцами.

«БАКУ—СТАЛИНО»

команды Баку-«Динамо» - Сталино-«Динамо». Инициатива игры почти с самого начала принадлежала бакинцам.

Гости играют против ветра, но тем не менее они энергично ведут нападение. Прекрасная сыгранность нападающей пятерки, не умение активно вести игру вызывает бурные аплодисменты зрителей.

Матч Баку-Сталино закончился со счетом 1-1».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 4.07.1934.

«Встреча сборной профсоюзов **Одессы** со сборной **Перми** закончилась с результатом **2-1** в пользу Перми. На другой день команда производственного коллектива завода им. Шпагина (жел. дор.) на встрече с Одессой добилась почетного результата 5-5. Однако нужно отметить, что эта команда Одессы значительно слабее ранее приезжавших команд».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.07.1934.

27.06. Ярославль – Київ – 1-4.

«**ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ КИЇВ – ЯРОСЛАВЛЬ.**

Учора в Ярославі відбувся фут-

больний матч між першою збірною командою нової столиці УСРР-Києва і першою збірною Ярославля. Матч закінчився перемогою киян з рахунком 4-1».

Газета «Вісті» Харків, 28.06.1934.

«**6 и 7 июля** на стадионе им. Балицкого состоится футбольные матч между командами **Москва-«Динамо»** и **Сталино-«Динамо»**. Начало матча в 6 часов вечера».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 6.07.1934.

«**РОСТОВ – СТАЛИНО.**

10 июля состоялась встреча футбольных команд Ростов-

Сталино.

Обе команды начали игру вяло. Весь первый тайм характеризуется слабым темпом игры обеих команд.

Во втором тайме ростовцы усилили нападение. Нападающая связка берет инициативу в свои руки. Хорошо у гостей играл правый инсайд и левый край.

Матч закончился победой ростовских футболистов со счетом 2-1».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 12.07.1934.

08.07. Ст. «Динамо» ім. Балицького. **Київ – «ЦБЧА» Москва – 1-4.**

Москва—Київ

Двадцять дев'ять відбулась товариська гра в футбол між командою Москва—ЦБЧА і переможцем першої частини УВО — Ніською частиною УВО. Гра відбувалась на київському червоному стадіоні.

Команда Москви мала в своєму складі видатних футболістів — т. т. Рижков, — воротаря, Савашова — захисника, Нікіліна — атакувальника, Аксенова — нападника, що входить до складу виборчої команди Москви.

Команда УВО складалася з молодих гравців.

Гру починає ЦБЧА і перший час гри не дає ніякої загрози команді УВО, але після того, як цілий колектив команди УВО не дає змоги москвітянам добитись будь-якого результату. Після гри починає переходити на сторону Москви, частіше здійснюється проривати московському захиснику, напад команд УВО все частіше підходить до воріт Москви і, високо риставши двічі послідовно заохочують захисника, забиває у ворота Москви 2 м'ячі.

Рахунок 2 : 0 триває майже до кінця другого тайму. Наприкінці гри команда Москви, обігравши захисника команди УВО, забиває один м'яч. З рахунком 2 : 1 на користь команди УВО закінчується друга гра. Судив цей матч т. Швецов.

Друга товариська гра відбулась між командою Москви — ЦБЧА і командою профспілок Києва на стадіоні «Динамо». Гру починає Москва і в перших же хвилинах підходить до воріт Києва. Захисник Києва, особливо т. Соколов, грає безсистемно, розгублено. Це дає змогу

москвітянам, уже на 4 хвилини забити першого м'яча у ворота Києва.

Проходить лише 2 - 3 хвилини і Київ у друге примусовий починає з центрального поля гри. Після цього починає частіше підходити до воріт Москви, але добитись будь-якого результату йому не вдається.

На 32 хвилини Москва забиває Києву третій м'яч.

Київ починає грати активніше і ще дає змогу наприкінці першого тайму забити м'яч у ворота Москви. З рахунком 3 : 1 закінчується перша половина гри.

Другий тайм Київ грає успішніше. Уже немає тієї розгубленості, що була на початку гри. Напад частіше підходить до московських воріт, але через відсутність пасованих, через невпевненість в корисності певного бігу і невпевненість у свого лівого краю Київ не може добитись певного результату.

Напад Москви вчетверте, використавши помилку київського захисника, забиває четвертий і останній м'яч киянам. З рахунком 4 : 1 Москва закінчує гру.

Команда київських профспілок була складена досить адекватно і випадково, зважаючи на напад і лінійну гру, яку не було ніякого, в самій грі нападу пасованих не було, не використавши великої напівзащити з боку крайніх нападників, зовсім слабка місце воротаря (т. Бельш).

Займає гра профспілки дуже безперспективна перевазі команди Москви, яка грає рівно і впевнено на всіх лініях і цілком заслужено вииграла перемогам.

АТА.

Газета «ГПО» Київ, 18.07.1934.

11, 12.07. Ст. «Динамо». «Динамо» Кривий Ріг – Москва (спілка кооперації і торгівлі) –?-.?

24.07. Ст. «Динамо». «Динамо» Кривий Ріг – Москва (ЗКБ) –?-.?

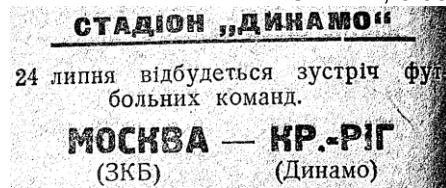
«Не зважаючи на перебування кращих харківських легкоатлетів у Москві, в останній декаді липня у Харкові було проведено легкоатлетичний матч Харків-Ростов динамівською лінією.

З футболу **Ростов** (правильніше збірна Азово-Чорноморського краю) зустрівся з **харківськими канатниками** і не зважаючи на спільне бажання, гра закінчилась у нічию з рахунком **3-3**.

Наступного дня збірна Азово-Чорноморського краю грала з командою «Динамо». Матч закінчився з рахунком 3-0 на користь Харкова.

Переможці грали у складі: Москвін, Кірілов, Федорков, Привалов, Фомін В., Сухарев, Куліков, Шпаковський, Копійко, Паровишніков, Місєвр. Добре грали Москвін, Кірілов і вся лінія півзахисту — Привалов, Фомін В. й Сухаров. У нападі кращий був Паровишніков».

Газета «ГПО» Київ, 6.08.1934.

Газета «Червоний гірник»
Кривий Ріг, 1934

29.07. Москва. Ст. «Динамо». 25000 глядачів. СРСР — Дніпропетровськ — 5-0 (1-0).

СРСР--Дніпропетровськ

(Від нашого кореспондента).

За свистком судді т. Рябоконя обидві команди виходять на поле.

Збірна СРСР грає в такому складі: Ільковський (К), Старостін (Ол. М.), Фомін К. (Х), Фомін М. (Х), Старостін Андрій (М), Федоров (Л), Старостін М. (М), Демет'єв (Л), Бутусов (Л), Щегловський (К), Лыбін (М).

Дніпропетровськ грає у складі: Влюм, Змєєв, Александровський, Гребер, Кузьменко, Старостін М., Воробін, Лейко, Курвошев Л., Шиловський, Корнілов.

З перших хвилин відчувається являється перевага дніпропетровців, проте, вони поволі освоюються й починають атакувати ворота противника.

На третій хвилині Воробін, який провівся до воріт з двох—трьох метрів о'я в штангу. Дніпропетровці продовжують атаки й на десятій хвилині, закрутившись захисту команди СРСР, б'ють пенальті. Б'є Кузьменко, проте, неважко — прямо в руки Ільковському.

Гра перекидається на ліву половину дніпропетровців. Корнер. Подача і Андрій Старостін на ходу забиває перший гол дніпропетровську. Кінєць першого тайму.

Другий тайм починається знову атаками дніпропетровців. На третій хвилині Воробін забиває красивий гол, але судді Рябоконь не зараховує його, вважаючи, що він забитий «мимо грою».

Ініціатива цілком у дніпропетровців. Вони увесь час налягають на ворота збірної Союзу, але не можуть використати прекрасні для удару моменти.

На 24 хвилині м'яч попадає до Федорова, який передає його Бутусову. Точний удар метрів а 15, і в сітку Дніпропетровська четвертий гол.

Дніпропетровці продовжують нападати, але безрезультатно. При хорошій грі на середині поля їм не щастить біля воріт противника.

За дві хвилини до закінчення, Старостіну М. щастить забити п'ятий і останній м'яч у ворота дніпропетровців.

Команда Дніпропетровська грає надзвичайно енергійно, увесь час створюючи загрозливе становище біля воріт збірної СРСР, за що на протязі всієї гри нагороджувалася гучними окликами глядачів.

Особливо добре грали центр півзахисту — Кузьменко й правий інсайд — Лейко. Не погано грали Александровський, Воробін й Шиловський.

Команда СРСР грає надто непевно й тактично неправильно, будучи всю гру нападати на Демет'єві та Ільмну. Надзвичайно слабо грав правий край — Старостін М.

Не чітко судив Рябоконь (М).

М. Пейсаченко.

Газета «ГПО» Київ, 12.08.1934.

Азово — Чорномор'є — Дніпропетровськ

У Дніпропетровську відбулась друга цікава зустріч із збіркою «Динамо» Азово — Чорноморського краю.

Першого дня проти гостей виступила збірка профспілок. На протязі обох таймів гра проходила у впертій боротьбі й закінчується перемогою азово-чорноморців з рахунком 2:1.

Наступного дня гості грали з місцевими динамівцями, в початку гри відчувається деяка нервозність гостей. Вони атакують ворота динамівців Дніпропетровська й на проханні першого тайму провадять у сітку два м'ячі.

Шоста хвилина картина різко змінюється. Дніпропетровці натисковують на ворота гостей і вже за перші 8 хвилин зрівнюють рахунок (Корнілов, Воробін).

Підбальорені бачком дніпропетровці продовжують виконувати й забивають ще два голи, одержавши один загалом.

Гра закінчилася з рахунком 4:3 на користь дніпропетровців. Добре грали лінійка півзахисту: Гребер, Кузьменко, Старостін. У гостей добре грали захисник Коломацький і центр — форвард Курасо. Не зовсім добре судив матч Курвошев.

СМОЛЕНСЬК — ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Відбулася дві зустрічі з місцевим командою Західної області — смоленським «Динамо».

Першого дня проти Смоленська грає команда зносту ім. Леніна. Гра проходить з поремним успіхом і закінчується у нічий о рахунком 1:1.

Наступного дня проти команди гостей виступила перша збірка Дніпропетровська. З перших хвилин гості вичають себе, як міснього противника, але ж надзвичайно вдало складала збірка команда Дніпропетровська примушує їх три рази почати з центра в першому таймі. Наслідок першого тайму 3:1 на користь Дніпропетровська.

У другому таймі дніпропетровці грають ще краще. Вони розігрують блискучі комбінації й примушують гостей 4 рази лотинати з центра.

Слід відзначити, що смоленці намагалися максимально використати всі можливості для поремки, але добра пра всієї команди Дніпропетровська не дала їм змоги змінити рахунок.

Остаточний рахунок — 7:1 на користь першої збірної.

Газета «ГПО» Київ, 6 та 18.08.1934.

25.08. Харків – Народні будинки Туреччини – 1-1. Гол: Паровишніков.

28.08. Одеса – Народні будинки Туреччини – 0-3.

19) HALKEVLERİ MUHTELİTİ:1-HARKOV MUHTELİTİ:1

26 Ağustos 1934, Harkov

HAKEM: Mustafa (Türkiye)

HALKEVLERİ MUHTELİTİ: Avni Kurgan(GS), Samih Duransoy(İS), Nuri Sangar(BJK), Esat Kaner(FB), Hasan Ekin(İS), Feyzi Uman(BJK), Niyazi Sel(FB), "Necdet Cici(GS)", Ali (SIm), "Said Altınordu(İz.AO)", Muzaffer Çizer(FB), "Rasih Minkari(GS)", Şeref Görkey(BJK), Fikret Arıcan(FB)

20) HALKEVLERİ MUHTELİTİ:0-ODESA MUHTELİTİ:3

28 Ağustos 1934, Odesa

HAKEM: (S.Birliği)

HALKEVLERİ MUHTELİTİ: M.Ali Tanman(BJK), Samih Duransoy(İS), Nuri Sangar(BJK), Bilal Bali(AG), Hasan Ekin(İS), Feyzi Uman(BJK), Necdet Cici(GS), Said Altınova(İz.AO), Rıdvan(BJK), "Rasih Minkari(GS)", Ali(SIm), Reşat (İzm.S)

«Прощальным аккордом выступлений в Союзе турецких спортсменов были их матчи в Одессе. В присутствии 15 тысяч зрителей встретились сборные футбольные команды Одессы и Турции. В воротах турецкой команды играл Мамед-Али.

Турки сразу повели атаку и вскоре одесситы начали с центра, 20-я минута приносит новый успех туркам. После этого одесское нападение неоднократно атакует ворота гостей, но сильная игра турецкой защиты и вратаря не дает им изменить счет. Первая половина кончается 2-0. Во второй половине игры Турция забивает еще один мяч, выигрывая встречу со счетом 3-0».

Газета «Красный спорт» Москва, 6.09.1934.

Турецкая спортивная делегация на Украине

ХАРЬКОВ

После выступлений в Киеве турецкая спортивная делегация прибыла на матчи в Харьков.

Гости были встречены зам. пред. облисполкома т. Богуцким, нач. обл. управления НКВД тов. Карлсоном, секретарем Горисполкома т. Гольдштейном, комендантом города т. Петровым и делегациями спортивных организаций города.

Интереснейшее спортивное событие создало необычайный подъем в городе и волнение среди намеченных к участию харьковчан, особенно среди борцов.

Борьба — 6:1 в пользу Турции

Борьба состоялась на стадионе «Динамо» при небывалом для этого вида количестве зрителей. В первой паре против Гуссейна (56 кг) выступает Крыжановский (55,7 кг) и с незначительным преимуществом в активности уступает ему 20-м. схватку. Во второй паре Ковтун (59,6 кг) на 17-й мин. бросает Кенана (60 кг), нанося ему единственное поражение за все время выступления в СССР. Саим (69,6 кг) в 4 м. бросает Кравцова. Сыринник (77,3 кг), имея преимущество, на 19-й м. попадает Ахмету (77,6 кг), Ау-

нан (84 кг) выигрывает за 20-й м. у Радюна (80 кг). Легко в 2 м. Мустафа (86,2 кг) бросает молодого Полсенева, и в последней паре Выставкин (97,8 кг) становится очередной жертвой Чобана. Общий счет матча — 6:1 в пользу Турции.

Ничья

В присутствии 30 000 зрителей был разыгран футбольный матч Турция—Харьков.

По свистку турецкого судьи Мустафы в красно-белых фуфайках выходят турецкие футболисты и в голубой форме команда Харькова.

Состав Турции: Авни, Самих, Нури, Эсад, Хасан, Фейзи, Алли, Саид, Рассих, Шереф и Фикрет. За Харьков играют: Москвин, Фамин К., Кириллов, Фомин Н., Фомин В., Шведов, Мисевр, Паравышников, Зуи, Шаповский и Соколов.

Инициатива после первых атак харьковчан переходит к туркам. Удачно комбинируя, они не раз ставят в опасность ворота Харькова, прекрасно защищаемые вратарем Москвиным.

(Продолжение см. на 4-й стр.)

На 27-й минуте прорывается правый крайний Алли, с близкого расстояния бьет в ворота. Москвин отбивает мяч и лишь при вторичном ударе, набежавший центр нападения Рассих забивает мяч в сетку Харькова.

Турция ведет со счетом 1:0

На 38-й минуте блестяще игравший Москвин отбивает 11-метровый удар, данный за грубость Кириллова. Удача. Москвина водружает команду Харькова.

После перерыва нападение Харькова усиливается новыми краями Приваловым и Куликовым. Прекрасно показывает себя на месте левого крайнего заслуженный мастер Привалов, создающий своей разумной игрой ряд опасных положений у ворот Турции.

На 5-й минуте разыгрывается прекрасная комбинация: Привалов передает мяч Шаповскому, от Шаповского мяч переходит к Куликову и последний набрасывает его на ворота Турции и тут Паравышников с хода посылает сильный мяч в сетку Турции.

Счет сравнивается — 1:1

Харьков забирает инициативу в свои руки, но отсутствие результативных ударов у ворот сводят на нет хорошие комбинации.

Игра заканчивается вничью. В команде Харькова хорошо играли Москвин, Кириллов, Фомин Н., Привалов и полузащитник Шведов, впервые выступавший в таком ответственном матче.

В команде Турции особенно выделяются левый крайний Фикрет и центр Рассих. Хорошо играли крайние полузащитники Эсад и Фейзи.

Газета «Красный спорт» Москва, 6.09.1934.

27, 28.08. «Динамо» Кривий Ріг – Залізничники Тифліс – 3:0, 2-1.

«27 і 28 серпня проходило змагання по футболу між командами Тифлісу (залізничники) і криворізької команди «Динамо». Перший день матчу закінчився поразкою тифлісців – 3-0 на користь Кривого Рогу. Другого дня криворізьці мали вже більш організований наступ «супротивника».

Результатом другої зустрічі з тифлісцями * 28 серпня – криворізьці виграли з рахунком 2-1».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1934.

05, 06.09. 17:30. Ст. «Динамо». **«Динамо» Ростов-на-Дону – «Динамо» Дніпропетровськ – 2-6, 2-0.**
«5 и 6 сентября на стадионе «Динамо» состоялись встречи по футболу между командами Днепропетровского («Динамо») и Ростов («Динамо»).

В первый день против гостей выступила первая команда «Динамо» без основных игроков и проиграли игру со счетом 6-2. Команда Днепропетровска в этой игре показала себя, как крепкий, спаянный коллектив.

Во второй встрече, 6 сентября против Днепропетровска выступила первая команда «Динамо» в своем основном составе.

С первых же минут команда гостей пытается взять инициативу. Защита и полузащита Ростова, в которой особо выделяется центр полузащиты Сороченко, отбивают нападение противника. В линии нападения Ростова не чувствуется сыгранность, слаба точность ударов по воротам. Все это мешало ввести мяч в ворота днепропетровцев. На 15-ой минуте ростовцам удается забить первый гол. На 40-ой минуте с штрафного удара Ростов устанавливает счет 2-0 в свою пользу. Этим заканчивается первая половина.

Вторая половина начинается быстрым темпом, предложенным гостями, но уверенная игра защиты и полузащиты Ростова не дает возможности изменить счет. Игра заканчивается 2-0 в пользу Ростова».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 8.09.1934.

«16 сентября на стадионе «Динамо» состоится интереснейшая встреча между футбольными командами Москвы и Сталино «Динамо». В составе московской команды – молодые мастера футбола. «Динамо» выступает в следующем составе: Раздорожнюк, Бойченко, Кригин, Закуцкий, Бредихин, Константиновский, Наумов, Омельченко, Сиротин, Сабезко, Сычев». Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 16.09.1934.

«На стадионе им. Балицкого 16 сентября состоялся футбольный матч между командами Москвы и Сталино.

Выступив в сильном составе, сталинские «динамовцы» все же вынуждены были больше защищать свои ворота, чем переходить в нападение.

В игре москвичей чувствуется большая сыгранность и хорошая техника. Нападающая связка гостей неоднократно прорывается к воротам сталинцев.

Матч закончился победой московских футболистов со счетом 3-2».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 18.09.1934.

«17 сентября состоялась интересная встреча футбольных команд Москвы (институт физкультуры) и шахты № 9 – Капитальная (Буденновка). В начале игры инициатива переходит к москвичам, и они забивают первый гол. После первого поражения футболисты шахты 9-Капитальная усиливают темпы игры и забивают в ворота гостей 5 мяча. Матч закончился победой команды шахты 9-Капитальная со счетом 4-2».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 22.09.1934.

«25 и 26 сентября на стадионе ОСПС состоялись встречи между футбольными командами Харьковского ж-д. узла, завода им. Дзержинского и сборная профсоюзов. Первая встреча закончилась со счетом 5-1 в пользу гостей, во второй день выиграла сборная профсоюзов (1-0)».

Газета «Коммуна» Воронеж, 28.09.1934.

Reprezentativa Odesei la București

Eri s'a răspândit un zvon
că Venus va întâlni la 27
Septembrie reprezentativa
Odeei. Un zvon ca atâtea
altele.

Il înregistrăm și adău-
găm că:

1. Raporturile diplomatice
cu Rusia, n'au ajuns în-

că la punctul favorabil, u-
nor raporturi sportive nor-
male.

2. Rusia nu face parte
din F. I. F. A.,

Nu putem avea deci, ra-
porturi cu foot-ballul sovi-
etic.

(Були чутки, що 27 вересня «Венус» Бухарест, Румунія зустрінеться збірною Одеси).

Газета «Газета «Gazeta sporturilor» Бухарест, 23.09.1934.

30.09. Ст. «Динамо». **«Динамо» Ростов-на-Дону – Одеса – 3-0 (3-0).**

«30 сентября на стадионе «Динамо» встретились футбольные команды «Динамо-1» Ростова и Одессы. Одесская команда играла в ослабленном составе. С начала игры инициативу взяли ростовские динамовцы и, играя в быстром темпе, закончили тайм счетом 3-0. Но во втором тайме они уже не сумели загнать в ворота противников ни одного мяча. Второй тайм закончился безрезультатно. Счет матча 3-0 в пользу Ростова».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 2.10.1934.

1 октября против одесской команды «Динамо» выступила первая команда «Динамо» Ростова в ослабленном составе. В линии нападения не было **Смирнова**, в полузащите и защите не было **В. Жеромского** и **Коломацкого**.

С первых минут игры начала нападать Одесса. В середине тайма Ростов получил первый гол, а через пять минут в воротах Ростова — второй мяч.

Под конец тайма **Урбанский** (Ростов) с подачи правого края красиво забивает головой первый мяч в ворота Одессы. Этим и заканчивается первый тайм.

Во втором тайме темп игры усиливается. Нападение Ростова «садится» на ворота Одессы. На 27 минуте Одесса начинает игру с середины поля. Счет 2:2. Команда Одессы переходит на защиту, но ряд ошибок одесской защиты дает возможность нападению Ростова забить еще один мяч в ворота Одессы.

Но преимущества Ростов удержать не смог. Линия нападения Одессы сумела буквально на последних минутах забить Ростову третий и последний мяч и этим свела встречу в счете 3:3.

Північний Кавказ— Дніпропетровськ

На початку вересня у Дніпропетровську відбулася зустріч із збірною командою «Динамо» Північно-Кавказького краю, складеної в кращих гравців П'ятигорська та Налльчика.

Гості зустрілися з командою заводу ім. Леніна. Гра проходила весь час у шпартів боротьбі і закінчилась перемогою дніпропетровців з рахунком 3:2.

Необхідно відзначити дивлячись на виступок дніпропетровця **Бутенка** — капітана команди заводу ім. Леніна, який ударив рукою по обличчю п'ятигорця **Амерсданова**. Обшарпа фізкультурі дискваліфікувала **Бутенка** без права вступу в інші колективні об'єкти. Усім гравцям команди заводу ім. Леніна за те, що вони залишили поле (через 7 хвилин вони повернулися і гра продовжувалась) обшарпа фізкультурі вивела сувору догану з попередженням. М. П.

Газети «Молот» Ростов-на-Дону, 3.10.1934
та «ГПО» Київ, 30.09.1934.

«9 и 10 октября на стадионе «Динамо» состоятся футбольные матчи между командами «Динамо» Харькова и Таганрога».

Газета «Таганрогская правда» Таганрог, 8.09.1934.

«СІМФЕРОПОЛЬ-ДНІПРОПЕТРОВСЬК».

Сталіно відбулася зустріч із збірною Сімферополя. Гра весь час проходила з перевагою дніпропетровських динамівців над гостями.

Перший тайм дає в сітку гостей два голи. Після перерви вони дістають ще три, і таким чином програють матч із загальним рахунком 5-0».

Газета «ГПО» Київ, 12.10.1934.

11, 12.10. Ст. «Динамо». «Динамо» Ростов-на-Дону — «Динамо» Харків — 3-3, 4-2.

«11 и 12 октября в Ростове была проведена ответная встреча лучших динамовских коллективов Ростова и Харькова по футболу и легкой атлетике. Первая встреча происходила в августе в Харькове и закончилась победой Харькова по футболу со счетом 3-0 и поражением по легкой атлетике.

Встреча в Ростове прошла в интересной борьбе, и лишь сильный мужской коллектив Харькова решил общее первенство.

Не так успешно прошла футбольная встреча Ростов-Харьков. В первый день игра закончилась ничьей — 3-3. Игра второго дня была более резкой и грубой. Было удалено по 2 игрока из каждой команды. Победил Ростов с результатом 4-2.

Команда Харькова была ослаблена отсутствием **Фомина К.**, **Мисевра** и **Хрушова**.

Ростовчане играли дружно и энергично».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.10.1934.

«Кадиевская футбольная команда вернулась из поездки по Азово-Черноморскому краю. В состав кадиевской команды входили, вратарь — **Белодец**, защита — **Бурбело**, **Капустин**, **Живаго** и **Сухарев**, нападение — **Быков**, **Несмеха**, **Касторный**, **Копейка**, **Лукьянченко** и **Балоба**.

Все встречи с командами Азово-Черноморского края закончились победой кадиевцев. Кадиевская команда также встретила во время своей поездки с футболистами **Тифлиса**. Матч с тифлисской командой закончился вничью со счетом 0-0».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 14.10.1934.

17.10. Дніпропетровськ — Москва — 2 4-5.

«СБОРНАЯ НА ЮГЕ».

Вторая сборная футбольная команда Москвы после матчей в Воронеже отправилась в Днепропетровск. Встреча с футболистами Днепропетровска принесла победу москвичам со счетом 5-4. ...

На юге сейчас выступают и первые футбольные команды: «Серп и молот», «Динамо» и промкооперация. Они играют в Донбассе, на Кавказе и на Украине».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 22.10.1934.

Москва—Харків—Дніпропетровськ

17—18—19 жовтня у Дніпропетровську на стадіоні «Динамо» відбулись цікаві зустрічі між футбольними командами Москви (2 абриша), Харкова («Динамо») та Дніпропетровська («Динамо»). Першого дня зустрілися команди Москви й Харкова. Гра проходила увесь час у швидкому темпі з деякою перевагою москвичів. Не зважаючи на це харків'яни виграли матч з рахунком 3:2.

Наступного дня зустрілися динамовці Харкова й Дніпропетровська. Ще задовго до початку гри великі трибуни стадіону переповнені тисячами глядачів. Та це й не дивно, бо харківська команда на протязі багатьох років приналежить Україні. Її зустріч з командою, але вже досить міцною командою дніпропетровського «Динамо» являла великий інтерес.

За свистком московського судді тов. Неурова обидві команди виходять на поле.

У складі харків'ян — Москаєв, Кірилов, Іванов, Фомін М., Фомін В., Привалов, Куліков, Шаповський, Паровишніков і Прокіпавич.

За Дніпропетровськ грають: Гутарев, Чижов, Алексолопський, Гребер, Кузьменко, Старостін, Бородин, Лайко, Криношев Л., Поляков і Корнілов.

З самого початку дніпропетровці, які грають перший тайм за вітром, починають невеликою шорогата Москвіна. Останньому доводиться багато прапорувати, але він з своїми запланованими справами цілком добре.

Гра закінчилась блискучою перемогою Дніпропетровська з рахунком 4:0. У переможців добре грали уся команда.

Команда гостей грала не погано, але її гра у порівнянні з блискучою грою Дніпропетровська, була надто блідою.

Необхідно відзначити недисциплінованість харків'ян — особливо братів Фоміних, Шаповського, Кулікова і Паровишнікова, які увесь час сварилися між собою на полі. Цілком правильно зробив суддя тов. Каутов, який вивів з поля за балачки М. Фоміна.

19 жовтня зустрілися команди Москви й Дніпропетровська. Складом команд поперемінно згор, дніпропетровці не зуміли чинити належний опір фізично міцнішим москвичам і програти їм з рахунком 4:5.

М. ПЕЯСАЧЕНКО.

Газета «ГПО» Київ, 30.10.1934.

«МОСКВА — «ДИНАМО» - СТАЛИНО — «ДИНАМО».

В Сталино на стадіоні ім.Балицького 18 октября состоялся футбольный матч между командами: Москва-«Динамо» - Сталино-«Динамо».

Свисток судьи. Москвичи начинают игру усиленно. Сталинцы играют против ветра. Сильное наступление гостей заставляет команду Сталино перейти к защите своих ворот.

Цепко и красиво ведет мяч нападающая пятерка москвичей, создавая ряд прекрасных комбинаций. Один за другим 5 голов получают сталинские «динамовцы».

Первый тайм заканчивается победой москвичей.

Если в первой половине игры кое-кто думал, что Москве «помог ветер», то второй тайм окончательно рассеял эти сомнения.

Гости, как и в первом тайме, играют сильно и красиво. Сталинцам удается провести в ворота москвичей лишь один мяч.

Как и всегда, превосходно у сталинцев играл Клименко, которого публика неоднократно награждала аплодисментами.

Со счетом 5-1 в пользу Москвы закончилась первая встреча.

Сегодня состоится вторая встреча-переигрыш между командами Москва-Сталино. Судит судья Навальнев».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 20.10.1934.

? .10. «Динамо» Дніпропетровськ — «Промкооперація» Москва — 5-0.

? .10. Дніпропетровськ — «Промкооперація» Москва — 0-8, 3-0.

«Три встречи с командой Промкооперации (Москва) закончились: с командой «Динамо» со счетом 5-0 в пользу Днепропетровска; со «сборной» города, которая выступила без 3-4 основных игроков, 8-0 в пользу Москвы; вторая и реваншная игра со сборной города, игравшей в полном составе, со счетом 3-0 в пользу Днепропетровска.

У днепропетровцев следует отметить хорошую игру вратаря Гуторцева, защитника Чижова, тройки полузащиты (Гребер, Кузьменко, Старостин) и нападающих Лайко, Корнилова и Полякова.

Из гостей следует отметить левое крыло нападения — Комарова и Величкина. Нечетко судил матчи т. Романов (Москва)».

Газета «Красный спорт» Москва, 25.10.1934.

«Вчера на стадионе им. Балицкого состоялся футбольный матч между командами: Москва-«Метрострой» - Сталино-«Динамо». Матч закончился со счетом 4-1 в пользу Москвы».

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 27.10.1934.

ГОРЬКИЙ—ХАРКІВ

Увесь час існування футболу харків'яни побачили футбольну команду м. Горького. Честь міста Горького приком успішно захищала краща команда краю — «Динамо».

Першого дня горьківські динамовці зустрілися з командою заводу «Серп і Молот». Виступивши без основного складу лінії нападу, команда «Серпа і Молота» розплатилася поразкою з рахунком 1:0. Не зважаючи на ряд сприятливих моментів, харків'яни не змогли відіграти.

Наступного дня зустрілися динамовці Харкова и Горького.

За грошою і технічністю командний

це був кращий футбольний матч сезону, і глядачі дивилися на нього з захопленням.

Не зважаючи на результат матчу 0:0, перевага все ж таки була на стороні харківського «Динамо». Але точний завершальний удар по воротах противника і виключив добра гра горьківського воротаря Юдіна не дали можливості закріпити якимсь перемогою Харкова.

Враження від гри Харкова добре.

У команді Харкова вдало виступали в нових «вампірах» — в центрі півзахвату Фокин В. і в центрі півзахвату Аяковський Л.

Газета «ГПО» Київ, 12.11.1934.

24.10. Дніпропетровськ — Ленінград — 6:3.

Другого дня зустрілися команди Дніпропетровська та Ленінграда.

За Ленінград грають: Сидоренко, Егоров, Юденіч, Попов, Федоров В., Карев, Светлов, Дементьев, Бутусов, Шелєгін і Федоров В.

З перших хвилин нападають дніпропетровці і вже на 8 хвилині В. Кривошеєв забиває гостям перший гол. Гості переводять гру за бок дніпропетровців і на 15 хвилині Дементьев зрівнює рахунок.

На 32 хвилині В. Кривошеєву стає стигти забити другий гол. Через 5 хвилин після цього гравець країн Ленінграда Светлов проходить до воріт противника, передає м'яча в центр, звідси Шелєгін міцним ударом з ходу робить рахунок 2:2.

Після перерви на 10 хвилині Шелєгін забиває третій гол дніпропетровцям. На цьому успішні гостей закінчуються. Вже через 1 хвилину захисник Ленінграда Юденіч на штрафному майданчику торкається рукою м'яча. Гравець атлетики б'є пенальті. М'яча взяти не можна. Рахунок 3:3.

Дніпропетровці продовжують наполягати і через 13 хвилин Поляков голою, з оподач, Бородин забиває 4-й гол. Тут трапляється випадок завжди непередбачений — ленінграді Бутусов і Дементьев за суперечки з суддею виводяться з поля.

Гра закінчується з рахунком 6:3 на користь Дніпропетровська.

Газета «ГПО» Київ, 7.11.1934.

1935

ЧЕМПИОНАТ СРСР:

«Вчера ВСФК СССР утвердил положение о розыгрыше всесоюзного первенства по футболу. Футбольные матчи на первенство Страны Советов состоятся с 16 по 18 июня и с 14 по 18 августа. В них примет участие 51 сборная командаразных городов.

Все футбольные команды — участники всесоюзного первенства — разделяются на две группы. В первой из них играют команды Москвы, Ленинграда, Харькова, Киева, Тифлиса и Баку, команды второй группы подразделяются на кусты по четыре команды в каждом. Победители кустовых игр играют по олимпийской системе, а затем участники финала встречаются в переходных играх с командами, занявшими последние два места в первой группе.

Во второй группе играют Днепропетровск, Минск, Петрозаводск, Ташкент, Сталинабад, Сталино, Одесса, Николаев, Новосибирск, Алма-Ата, Хабаровск, Владивосток, Краснодар, Пятигорск, Эривань, Грозный, Свердловск, Калинин и др.»

Газета «Комсомольская правда» Москва, 12.05.1935.

Председатель ВСОК при ЦИК СССР т. В. Н. Мизинцев утвердил положение о розыгрыше первенства СССР по футболу в 1935 г.

В первенстве предусмотрено участие 51 сборной команды городов Союза. Участники первенства разбиваются на две группы. В первую группу вошли Москва, Ленинград, Харьков, Киев, Баку и Тифлис.

Розыгрыш первенства между этими городами будет произведен по так называемой круговой системе, где каждый участник встречается с остальными.

Начало игр по первой группе с 26 июня, конец — 18 июля.

Встреча по футболу четырех городов Москвы, Ленинграда, Харькова и Москвы идет в зачет розыгрыша первенства СССР.

Вторая группа, состоящая из 45 городов, разыгрывает свое первенство по несколько другой системе.

Первый тур розыгрыша проводится по кустовому признаку в порядке встречи четырех городов. Восемь победителей кустовых соревнований встречаются в заключительном — втором туре, который разыгрывается по так называемой олимпийской системе. Два финалиста второй группы играют так называемые квалификационные игры с двумя командами, занявшими в первой группе последние места. Исход этих встреч решает вопрос о составе первой группы на 1936 год. Срок розыгрыша 2-й группы с 16 июня по 12 июля.

Для руководства первенством утверждена главная судейская коллегия в составе тт. Рыбконов (гл. судья), Троицкого (секретарь), Быстрова, Романенко и Савостьянова.

Для обслуживания первенства выделяются лучшие судьи.

Зустрічі міст

Вища Рада фізкультури СРСР затвердила календар розіграшу всесоюзної першості з футболу. Всі футбольні команди, які братимуть участь у розігріанні першості, розподіляються на дві групи. До складу першої групи входять найміцніші футбольні команди Радянського Союзу, до складу другої групи входять команди 46 міст Радянського Союзу.

Основні змагання з футболу прохотимуть в трьох містах України: Києві, Харкові і Дніпропетровську. З 18 по 22 червня розіграватимуть першість на стадіоні Дніпропетровська футбольні команди другої групи: Дніпропетровськ, Одеса, Миколаїв, Сталіно.

Найцікавіші зустрічі з розіграшу союзової першості з футболу відбуватимуться в столиці України — Києві. 26-28-30 червня на полі стадіону «Динамо» зустрінуться футбольні команди Ленінграда, Москви, Києва й Харкова. 6-8 липня в Харкові зустрінуться футбольні команди Харкова, Тифліса, Баку.

14 липня в Москві відбудуться фінальні матчі команди переможців з розіграшу першості з футболу.

Після розіграшу всесоюзної першості передбачається подорож збірної команди України в Норвегію і Фінляндію.

Газети «Красный спорт» Москва, 22.05 та «Комсомолец Украины» Київ, 16.05.1935.

НА СТАДИОНЕ «ДИНАМО» В КИЕВЕ

П. РАТОВ

ТРАДИЦИОННЫЙ матч городов с 20 по 24 июня проводится в новой столице Украины. Киев впервые включился в это соревнование, и теперь приз Красного Спортинтерна оспаривают легкоатлеты и футболисты четырех городов.

Сегодня лучшие легкоатлеты Советского Союза вступают между собой в ожесточенную борьбу за секунды и сантиметры. Кто пробежит быстрее, кто прыгнет дальше и выше, кто сумеет «перебросить» своих конкурентов в метаниях — такова незамысловатая формула предстоящего матча.

Сила в легкой атлетике давно перестала быть решающим фактором успеха, уступив место всепобеждающей технике. Ясно, что еще лучше, когда техника сочетается с силой.

Матч столиц, ставший ежегодным традиционным смотром работы наших мастеров, в этом году будет проходить под знаком усилившегося внимания советской общественности к спорту, что вызывает исключительный подъем у мастеров, су-

мевших уже на сегодняшний день, несмотря на начало сезона, побить 25 рекордов СССР.

Каковы шансы легкоатлетической команды Москвы?

Москвич Леоно — несомненный победитель на обеих коротких дистанциях (100 и 400 м.) с результатами не хуже 10,9 с. и 48,8 с.

В беге на 800 м. несомненно москвич Денисов. На 1.500 м. Денисов, как можно познать, не выступит и тем самым дает повод к многочисленным догадкам о победителе. Нет сомнения, что это будет также представитель Москвы, избившийся большим количеством оренбуржиков. Ближе к москвичам по классу харьковчанин Ермаков.

Никто не сможет составить конкуренцию братьям Знаменским на 5.000 м. Таким образом длинная дистанция, как и все другие беговые дистанции, будут выиграны Москвой.

Особо стоит барьерный бег на 110 м. Рекордмен СССР в этом беге — заслуженный мастер спорта Безруков на Кієва — встретит серьезнейшее сопротивление со стороны другого заслуженного мастера спорта — москвича Демина, а также Митина, переехавшего в Москву из Баку, и ленинградца Цаммербергера. Большие шансы на победу у бывшего бакинца.

По прыжкам в длину с разбега пара Москвич Леоно и Демина — должна не только занять первые места, но и закончить соревнование с новым всесоюзным рекордом (около 7 м. 30 см. — 7 м. 30 см.).

Уверенные результаты должны дать москвичи Арбузников и Антущев в тройном прыжке с разбега (до 14½ м.).

Прыжки в высоту с разбега — наиболее «таинственный номер». Здесь с равными шансами выступают киевлянин Ярдан, харьковчанин Гуттер, ленинградцы Рокан и Тимченко и москвичи Гидрат и Гавриш.

Москва, всегда выходившая победительницей в прыжках с шестом, в этот раз может уступить первенство Харьков, если только Гавриш в очной ставке с москвичами Дятковым и Солиным сумеет защитить свой только что установленный рекорд СССР (3 м. 94,5 см.). Если же он, как я в прошлых встречах, спускает перед московской парой, москвичи вернут себе повторный рекорд, поразив его до 4 метров.

Победителей результатов достигнут метатели. Ни один из участников матча (от каждого города по всем видам выступают по 2 человека) не метнет диска меньше, чем на 40 м. Из участников метать уже четверо в этом году имели результаты свыше 43 м. — Тер-Ованесян и Казанян (Київ), Шехтель (Ленинград) и Ершов (Москва).

10 лет никто из метателей копья не может побить рекорд ленинградца Решетникова. Надо полагать, что на матче подойдут к нему ближе, чем когда-либо. Основной спор здесь — между москвичами Сергеевым и Томом и ленинградцами Решетниковым и Васильевым.

Нет порога опасаться проигрыша москвичей в метании гранаты. Здесь Москва представлена Арбузниковым, у которого нет особо серьезных конкурентов.

В метании молота москвичи легко могут оказывать на последних местах, пропустив вперед харьковчан Артамонова и Выстайкина и ленинградца Шехтеля.

Для большого спортивного интереса ВСОК СССР пригласил в Киев лучшего метателя Союза — ашхабадца Сергея Лихова, только что метнувшего диск на 49,5 м. Ашхабадец становится дисколбом мирового класса.

Решающее значение в матче имеют женские соревнования. Ленинград в лице Туровой, являющейся стать матерью, потерял не только претендента на ряд первых мест,

но, пожалуй, и общее первенство. Заместительницам Туровой в беге на 100 м. — Маркеловой и Ластовой — придется решить спор в борьбе с московской парой Шаманова — Истомина.

Бег на 800 м. у женщин — наиболее захватывающий по своему гадательному концу вид соревнований. Ленинградка Фрейберг, харьковчанка Елизарова и москвичка Васильева — вот основные соперницы. Мы выдвигаем в победительницы все же москвичку, единственным минусом которой можно считать ее небольшую спортивную стайку.

Защитниками Москвы в прыжках в длину выступят Шаманова и Истомина. Надо думать, что это — непрочный дуэт.

В прыжках в высоту встретятся более или менее равные по силе москвичка Карович и ленинградка Кузнецова. Метания — наиболее узкое место Москвы. В диске, в ядре и в ядре киевлянка Горисова и Никель и Сивичева из Харькова имеют значительные преимущества перед представительницами северных столиц. По метанию копья и гранаты на голову выше всех ленинградка Маслова.

Как мужская, так и женская эстафеты будут выиграны Москвой. И не будет ничего удивительного, если Москва проигрывает эстафеты 4 по 100. Ни мужская, ни женская команды Москвы на тренировку не собирались ни разу.

Все же москвичи могут быть спокойны. Знамя Красного Спортинтерна останется за Москвой. Им предстоит «оболеть» лишь за некоторые отдельные номера и «страдать» за новые рекорды, которых может быть установлено около пятнадцати, если климат киевского лета будет благоприятно настроен к наиболее интересному соревнованию сезона.

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 20.06.1935.

1 група. (20.06-30.07).

20.06. Київ. Ст. «Динамо». 40000 глядачів. Суддя: В.Бутусов (Ленінград). Харків — Москва — 3-2 (1-1). Голи: Лівенцов (9), Паровишніков (53, пен.), Лесной (67).

С.Москвін, Д.Кирилов, О.Місєвр, М.Фомін, В.Фомін, В.Рогозянський, В.Куликов (І.Привалов, 46), А.Лесной, І.Грубер (С.Копейко, 56), П.Паровишніков, В.Лівенцев.

«Первый мяч — на пятой минуте влетает в ворота Харькова. Это результат ошибки защиты. Затем картина боя меняется.

Через 4 минуты Рыжов неудачно выбегает и слабо отбитый им мяч забивается левым краем Харькова в пустые ворота.

После перерыва Харьков развивает энергичное нападение. Защита Москвы начинает грубить

Плохой и ненадежный симптом: на 8-й минуте с 11-метрового удара Харьков забивает второй мяч. В середине Лесной головой забивает эффектный мяч. Счет 3-1 в пользу Харькова. Желая отыграться, Москва переходит в нападение. Защита Харькова отбиваясь сильно грубит. В ворота Харькова подряд бьются два 11-метровых удара и один из них Иванов пропускает. Последние раскаленные минуты. Мяч, мечется по полю. Финальный свисток судь. Харьков выигрывает 3-2».

Газета «Красный спорт» Москва, № 35, 1935.

Дві команди стоять пірвохом одна проти одной. Метуться фоторепортери. — Их так багато, що дохто з глядачів жар-тучни напивав їх третьою командою. Але ця «третьа команда» за кілька хвилин відпочується на арбі, і на футбольному зеленому полі столичного стадіону «Динамо» збірні команди Москви й Харкова відкривають футбольну частину програми зустрічі чотирьох міст. Матч починається після короткого сирчиз суді лєнінградця Бутусова. Білі й червоні майки розси-паються полем...

Кілька хвилин «пробних» ударів по мячу. Коротка розпасовка. Стрімкий, рвучкий ривок до воріт. Центр напад-москвської команди тов. Іванов б'є по харківських воротах і відкриває рахунок на користь Москви...

Московська команда цєвиз своїх сил. Початок гри окрилює її, і вона лєвно грає на виграв і до того ж на досить релікпий.

Харків'яни изпазли. — вони ніби прислаються до своїх парлюнів і по-чаток гри провадять якось сторожко. Але це триває перший десятк хвилин...

Залюдненими трибунами проходить ше-лест і раптом на стадіоні стає тихо від несподіваного повороту гри. Центр бороть-би переноситься на поле москвичів. Ко-роткими точними зигзагами мяч пере-кочується від одного до другого, від злу-гого до третього, четвертого і п'ятого ігроків харківського напаву.

Коротка сутичка коло воріт Москви і мяч іде в корпус. Точно і краснє падає з кєрнера Куліков. Приймає мяч під ньо-го крайній лівий Лєвонцов і миттєм уда-ром по голу зрівнює рахунок.

— О —

**СЬОГОДНІ НА СТАДІОНІ
ДИНАМО**

Ні матч цифра 1:1.

Тепер черга москвичів починати гру з центру. І не тільки починати, а й до-биватись виходу з цього, здається, не-сподіваного нічийного стану.

Такої блискучої техніки, стремованості, енергійної гри, одверто кажучи, від хар-ків'ян ніхто не сподівався. І тим при-сипнішоу була ця несподіванка.

Москвичі підчули силу молодого, осві-женого новини силами, колективу, але все ж воля до перемоги підчувалась в кожному русі ігроків москвської збірної. Та не менша, коли не більша, воля була і в харків'ян.

Багато було небезпечних моментів ко-ло воріт Харкова, але небезпек швидко парализувалась об'єднаними силами капі-тана команди Володимира Фоміна, захис-ників Кірілова, Фоміна Миколи і ворота-ря Москвіна.

З початком другого тайму проти хар-ків'ян грають уже москвичі і... деякий час сонце. Воно заважає Москвіну і за-хисникам. Воно заважає нападкові доводи-ти до кінця так багато блискучих, тех-нічно досконалих комбінацій.

М'яч переходить з одного краю поля на другий. Харків'янин Куліков знову б'є з кєрнера. Переймає Лєвонцов. Шут по голу і мяч... в руках у москвського воротаря Рижова.

Харківський напад наслідє на ворота. Москви все ширіше і ширіше. Другий гол потрапляє до воріт Москви з 11-мет-рового удару Паровішнінова.

Москвичі починають первуватись. До-хто з них грубить. Їм чітко б'ють штраф-ні удари. Вибуває з гри центр харківсь-кого напаву Грубер — його заступає Копейна. Ще кілька хвилин, і слідом за Грубером вибуває Куліков. На його місце під рісний оплески трибун вибігає на поле

заслужений майстер спорту тов. Прива-лов.

Харківський напад помітно пришвид-чує темпи гри. Кожен удар по мячу точ-но розрахований. Блискуча комбінація форвардів. Вони рівною лінією, не випу-скаючи мяча, хчуть до москвських во-ріт. Їх заслужений майстер Привалов. Мяч переймає Паровішнінов, і в сітку москвських воріт лагає третій мяч.

Перемога лєвно на стороні харківської ко-манди. 3:1 — не вже рахунок, який промовляє красномовніше за будь-якого слова.

Москвичі намагаються добитись пере-моги будище, але безрезультатно. І наresh-ті з двох штрафних 11-метрових ударів москвської команди з удару Якушина частить забити Харкову другий гол.

До кінця гри заліпаються зічені хвилин-ни. Москвичі всіх сил докладають, щоб звести гру до нічий, але їх намагання розвиваються об харківський захист. Кіль-ка раз харків'яни загрозливо наближають-ся до москвських воріт і створюють реальну загрозу збільшити рахунок. І аж-не блискучий захист з тєрпом парализує напористу гру харківських форвардів.

Свисток суді. Кінець матчу. Харків'яни йдуть з поля переможцями. Це їхня пер-ша після 1924 року перемога над перво-класною командою Радяцького Союзу. І перемога не випадкова. Вона — наслідок упертого тренування під керівництвом досвідченого тренера тов. Кротова. Вона — наслідок висування до збірної міста нових молодих здібних футболістів із заводських команд.

Переможці обіймають свого капітана Євгену Фоміна. Переможці вітають оди-ного. Вони йдуть з поля під негасимуву бурю оплесків, що несеться з трибун.

На щиті зафіксовано рахунок пере-моги — 3:2.

Ф. ВАРД.

Газета «Комсомолец України» Київ, 21.06.1935.

20.06. Київ. Ст. «Динамо». Суддя: Л. Іоселевич (Харків). Київ — Ленінград — 1-3 (0-1). Гол: Кузьменко (75). Шилівський не забив пенальті.

А. Ідзковський (А. Поталов, 78), К. Фомін, М. Свиридовський, Ф. Тютчев, І. Кузьменко, М. Путистін (В. Правовєров, 46), М. Махиня, П. Комаров, К. Щегоцький, В. Шилівський, М. Гончаренко.

«КИЕВ ПРОИГРЫВАЕТ ЛЕНИНГРАДУ».

Забив на 5-минуте прорывом мяч, Ленинград сумел удержать преимущество до перерыва. Во второй половине Киев усиленно нападает, но индивидуальная игра его нападения сводит на-нет все его усилия. Вратарь Ле-нинграда Шорец эффектно бьет 11-метровый.

Игра началась поздно. Последние минуты боя проходят под сиреневым ночным небом. Ленинград, забив еще два мяча уходит победителем со счетом 3-1».

Газета «Красный спорт» Москва, № 35, 1935.

достном фоне не приходится.

Харьков играл энергично и дружно, с явно выраженным желанием выиграть. И добился победы вполне заслуженно.

Футбольный матч Ленинград — Киев закончился победой ленинградской команды, выигравшей со счетом 3-1.

Обе команды показали высокий класс игры».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 21.06.1935.

МОСКВА—ХАРКІВ—2:3

На свисток судьи В. Бутусова (Ленинград) выйдут в черных футболках москвичи, за ними — в белых харьковчане. Трибуны оплесками приветствуют обе команды.

Початок матчу відзначається швидким темпом москвичів. Темп харківчан приймають. М'яч переходить з одного краю поля на другий. Бансучка комбінація московського нападу — і на 6 хвилині Іванов забиває перший гол у харківські ворота. Харків пропонує ще швидкий темп, центральна трійка дрібною пасовою прасується на штрафний майданець Москви. Голкіпер Рязов вибігає, м'яч дістає крайній Харкова Левіков — м'яч у сітці.

Рахунок 1:1. Гра йде в нерівномірному темпі, але Харків поступово починає наступати. Трибуни замирають, коли м'яч блискучим ударом у верхній кут московських воріт, але Рязов бере, адалася, «мертвий» м'яч. Харків штурмує, але не вдало гра центр нападу Грубера не дає наслідків. Рахунок до кінця першого тайму не змінюється.

Знову наліска Харків. Суддя свистить Москві штрафну «десятиметрову». Б'є Паровишников. Трибуни бурхливо оплесками вітають майстерний удар. Шит безпристрасно фіксує 2:1 на користь Харкова. Радіорепор повідомляє: замість Грубера пенальтіним нападом у Харкова грає Копілка.

Копілка грає напористо. Ось він разом з Паровишниковим і Дісним прозиваються. Всі чекають наслідку, але московський голкіпер забирає м'яча просто з під. М'яч переходить на бік Харкова, московський на-

пад арештує цілком комбінацію, але захисник Кірілов зводить її нанівець. Діваго крайнього харківчанин обиграє з під, його заміною заслужений майстер спорту І. В. Прнавалов. Він одразу правильно опінує становище, обіграв двох москвичів і подає м'яча Паровишникову, який разом з м'ячем залітає у ворота Москви.

Рахунок 3:1. Веде Харків. Залишилося до кінця тайму 23 хвилини. Москва б'є «десятиметрову». Рахунок 3:2 на користь Харкова.

ЛЕНИНГРАД—КИВ—3:1

В матчі Ленинград—Кіів починає Ленинград. Верхній наліска Харків. Діваго крайнього харківчанин обиграє з під, його заміною заслужений майстер спорту І. В. Прнавалов. Він одразу правильно опінує становище, обіграв двох москвичів і подає м'яча Паровишникову, який разом з м'ячем залітає у ворота Москви.

Рахунок 3:1. Веде Харків. Залишилося до кінця тайму 23 хвилини. Москва б'є «десятиметрову». Рахунок 3:2 на користь Харкова.

Рахунок 3:1. Веде Харків. Залишилося до кінця тайму 23 хвилини. Москва б'є «десятиметрову». Рахунок 3:2 на користь Харкова.

Рахунок 3:1. Веде Харків. Залишилося до кінця тайму 23 хвилини. Москва б'є «десятиметрову». Рахунок 3:2 на користь Харкова.

Рахунок 3:1. Веде Харків. Залишилося до кінця тайму 23 хвилини. Москва б'є «десятиметрову». Рахунок 3:2 на користь Харкова.

Рахунок 3:1. Веде Харків. Залишилося до кінця тайму 23 хвилини. Москва б'є «десятиметрову». Рахунок 3:2 на користь Харкова.

Кіев проигрывает Ленинграду.

Забив на 5-минуте прорывом мяч, Ленинград сумел удержать преимущество до перерыва. Во второй половине Киев усиленно нападает, но индивидуальная игра его нападения сводит на-нет все его усилия. Вратарь Ленинграда Шорец эффектно бьет 11-метровый.

Игра началась поздно. Последние минуты боя проходят под сиреневым ночным небом. Ленинград, забив еще два мяча, уходит победителем со счетом 3:1.

Состав ЛЕНИНГРАДА: Шорец, Юденич, Ниселев, Карев, Ивин, Федоров, Григорьев, Демьянов, Бутусов, Нусков, Ярцев. КИЕВ играл в составе: Ицковский, Фомин, Е., Свиридовский, Тютчев, Кузменко, Путистин, Махия, Комаров, Щаготский, Шиловский, Гончаренко.

Встречи второго дня матча 23 июня, прошли с меньшим напряжением. Киев бурно влакует харьковские ворота. Уже через несколько минут киевляне посылают туда мяч и гром аплодисментов приветствует успех хозяев поля. Но на 80-й минуте остротный прорыв Паровишникова сравнивает счет: 1:1.

Вторая половина проходит в вялом темпе, при заметном преимущество Киева. Лишь за 20 минут до конца игры Шиловский забивает Харьковцу второй мяч, дающий победу Киеву 2:1.

Газеты «Вісті» Харків, 21.06.1935 та та «Красный спорт» Москва, 28.06.1935.

«Казалось непобедимая команда красной столицы играла со сборной командой Харькова. Но почти ни на одну минуту московские футболисты не могли добиться перевеса. Темп игры не затихал. Шумно гудели трибуны во время игры. Чемпионам футбола приходилось туго. Харьковская команда оказалась хорошо тренированной, сыгранной и противопоставила московским футболистам не только хорошую защиту, но и весьма напористое нападение. Ежеминутно на поле вспыхивали жесткие схватки. Обоим вратарям приходилось немало работать. Оба они неплохо справились со своими задачами.

Моментами стадион застывал, это происходило тогда, когда нападение Харькова кольцом сжимало ворота Москвы. Трудно сказать, кто из команд больше нервничал. Еще труднее отметить большую энергию в игре. Одни стремились во что бы то ни стало победить, другие — ни за что не хотели проигрывать. Харьковчане, хорошо игравшие матч, прекрасно учитывали, что победа над командой Москвы, это — необычная победа, а победа над сильнейшей командой Советского Союза. И они доказывали это на протяжении всего матча.

Московское нападение начало игру с атаки. Оно прорвало фронт защиты Харькова и начало обстрел ворот. Однако дважды мяч, пущенный в ворота Харькова, был отбит. И только после огромных усилий Иванов (Москва) смог добиться счета, направив хороший мяч в ворота Харькова. Счет 1-0.

Не прошло и двух минут, как мяч вновь возвратился на центр. Но на этот раз начинали москвичи. За две минуты харьковчане успели подойти к воротам Москвы, ответив дружной атакой на пропущенный гол.

Что произошло дальше? Попеременно команды подходили к воротам. Наступали москвичи, отступали харьковчане. Атаку за атакой создавала харьковская команда, ответив дружной атакой на пропущенный гол.

Что произошло дальше? Попеременно команды подходили к воротам. Наступали москвичи, отступали харьковчане. Атаку за атакой создавала харьковская команда.

Трибуны не менее остро реагировали на ход игры. Многие рассчитывали, что Москва покажет се-

бя после перерыва, во втором тайме. Который она обычно играет лучше первого. Некоторым казалось, что она уже к концу первой половины встречи овладела игрой. Тем более оба края Москвы так удачно вышли на полном ходу к воротам противника, и один из них ударил в планку, а другой пустил мяч выше ворот.

Но вот и второй тайм. Он решит, кто уйдет победителем.

В начале тайма в ворота Москвы 11-метровый штрафной удар бьет Паровишников. Гол. Счет 2-1. Москва проигрывает. Москва мобилизует силы. Она стремится отыграть. Нападающие Москвы атакуют ворота Харькова, но безрезультатно. Харьковчане забивают третий гол. Остается все меньше и меньше времени.

Неужели непобедимая уйдет с поля с поражением? Заметно начинает нервничать московская команда и даже, когда ей дается возможность вбить 11-метровый штрафной удар, мяч, посланный Ивановым, попадает в планку.

Через несколько минут такая же возможность. В воротах Харькова дается второй 11-метровый штрафной удар. На этот раз бьет Якушин. Мяч в сетке.

3-2. Этот счет оказался итоговым. Первую игру на встрече четырех городов команда Москвы проиграла. Это первое поражение за последние годы.

Не менее ожесточенная борьба развернулась в игре футбольных команд Ленинграда и Киева. Обе команды оказались дружными, сыгранными коллективами. Обе команды одинаково рассчитывали на победу. Первые же удары определили почти одинаковую технику игры.

Но вот вдруг в один из моментов напряженнейшей игры у ворот Киева ленинградец Кусков бьет по воротам противника и открывает счет. До конца тайма этот счет неизменен. Игра попеременно переносится с одной половины поля на другую. Нападение Ленинграда играет напористо, не наталкивается на сильную защиту Киева. Киевляне пытаются отуевить счет. Несколько раз они прорываются к воротам Ленинграда. В одну из таких атак киевлянам удается провести мяч в ворота Ленинграда. Счет 1-1. Игра достигает наивысшего напряжения.

Два раза штрафные мячи посылаются поочередно по воротам Киева и Ленинграда. Но обоим вратарям Ицковскому (Киев) и Щорцу (Ленинград) удается в обоих случаях отбить короткие молниеносные удары.

Результат игры был решен буквально в последние минуты. Из игры выходит выведенный из строя Ицковский. Его заменяет запасной Баталов. Это немедленно оказывается на боеспособности киевской команды. При первом же серьезном ударе по воротам Киева мяч проходит в сетку. Счет 2-1. Вскоре новый удар и счет 3-1. Этот результат оказывается окончательным. Игра заканчивается победой ленинградцев».

Газета «Комсомольская правда» Москва, 21.07.1935.

22.06. Київ. Ст. «Динамо». 20000 глядачів. Суддя: О.Щелчков (Москва). **Київ – Харків – 2-1 (1-1)**. Голи: Гончаренко (12), Шиловський (70) – Паровишніков (30).

Київ: А.Ідзковський, **К.Фомін**, М.Свиридовський, В.Правовєров, І.Кузьменко, М.Путистін, М.Гончаренко (М.Балакін, 60), В.Шиловський, М.Махиня, П.Комаров, К.Щегоцький.

Харків: С.Москвін, Д.Кирилов, О.Місєв (М.Стещенко, 46), М.Фомін, В.Фомін, В.Рогозянський, С.Копейко (І.Привалов, 46), А.Лесной, І.Грубер, П.Паровишніков, В.Лівенцев.

24.06. Київ. Ст. «Динамо». 30000 глядачів. Суддя: В.Бутусов (Ленінград). **Київ – Москва – 0-2 (0-2)**. Комаров та Шиловський не забили пенальті. Видалений К.Фомін (21).

А.Ідзковський, **К.Фомін**, М.Свиридовський, Ф.Тютчев (В.Правовєров, 46), І.Кузьменко, М.Путистін, М.Балакін (М.Гончаренко, 46), В.Шиловський, М.Махиня, П.Комаров (М.Коротких, 46), К.Щегоцький.

24.06. Київ. Ст. «Динамо». 35000 глядачів. Суддя: О.Щелчков (Москва). **Харків – Ленінград – 1-4**. Гол: Паровишніков (36, пен.).

С.Москвін, Д.Кирилов, М.Стещенко, М.Фомін, В.Фомін, В.Рогозянський, І.Привалов, А.Лесной, О.Шпаковский, П.Паровишніков, В.Лівенцев.

«К третьему дню календаря все четыре команды имели по одному поражению и одной победе.

Вчера встречались Москва с Киевом и Харьков с Ленинградом. В первой паре играли Москва с Киевом. Уже на пятой минуте Якушин, использовав ошибку Фомина, забивает первый мяч. Через пять минут в ворота Москвы назначается 11-метровый удар. Рыжов удачным броском берет мяч. Но судья Бутусов повторяет удар, считая, что Рыжов допустил ошибку, выскочив раньше удара. Во втором ударе снова та же история. Команда Москвы начинает нервничать. На поле — маленький «митинг», но удар все же перебивается. В третий раз и попадает в стойку ворот.

Игра в дальнейшем идет на половине Киева. Несколько опасных моментов у ворот Москвы ликвидируются хорошо играющими защитой и полузащитой.

На 20-й минуте без особого к тому основания удаляется с поля лучший нападающий Москвы Якушин. Киев, пользуясь ослабленным составом Москвы, усиленно нападает, но не только не достигает успеха, но и получает в свои ворота мяч.

С результатом 2-0 заканчивается первая половина.

После перерыва Киев стремится сравнять счет, но медлительность его нападения не дает возможности добиться результата. Со счетом 2-0 выиграла Москва.

Во второй игре — Ленинград—Харьков преимущество первого, несмотря на упорное сопротивление

ние Харькова, было очевидно. До перерыва Бутусов забил два мяча, а Кусков — один. После 11-метрового удара счет дал 3-1 в пользу Ленинграда. Во второй половине Ленинград забил еще один мяч, выиграв с общим счетом 4-1.

В результате Москва с Ленинградом поделили первое и второе места, Харьков с Киевом — третье и четвертое.

В общем подсчете ПЕРВЕНСТВО МАТЧА ЧЕТЫРЕХ ГОРОДОВ ВЫИГРАЛА МОСКВА, занявшая первое место по легкой атлетике, третье нечего по стрельбе и разделив с Ленинградом первое и второе места по футболу. На втором месте — Ленинград, на третьем — Киев, на четвертом — Харьков».

Газета «Вечерняя Москва» Москва, 25.06.1935.

ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ МОСКВА—КИЇВ

Перші ж хвилини гри показують, що киянська команда вийшла на поле явно не повна своїх сил. Ігрові дії майже хвилюються, відчуваються явний розгубленість. Навіть досвідчений капітан киянських футболістів Кость Фомін, що, як іраніло, влучає в м'яч завшиш з усіх положень, а першого удару немає.

Московська команда, скомпанована з розгубленості киян, майже одразу ж відводить м'яч до воріт супротивника. Проте, це звичайна атака, підбита яку беками дуже легко. Але беки без нуття потишати-ся, а воротар Іконський, що хвилюється біля за всіх, не може встояти на місці і віддає м'яч до воріт. У порожні ворота в розріз між двома беками, а яким ні один не відбив м'яч, правий напад Москви Якушин влучає гол.

Цей гол начебто трохи спугнує киянських футболістів, і вони евердимо кидуються в напад. М'яч швидко приносить до самих воріт, але летить він не у ворота, а через планку.

Через кілька хвилин, відбивши напад москвичів, кияни знову відходять до воріт Москви. Більше ніж половина московської команди віддається на захист.

І от несподівано пенальті — на користь киянської команди. Київ одержує всі можливості, щоб відіграти рахунок. Але і тут, коли до відкритих воріт, коло яких злине один воротар, коли гравці вже зарані фіксують гол Москви, розгубленість киян досягає найвищої точки. М'яч, надісланий з 11 метрів, летить просто в руки Рижову, і той його відбиває. Але киянам щастить, московські футболісти звичайно зігналися з місця і пенальті перебиваються. Але як не широкі ворота, м'яч влучає не в них, а в сті. Проте, москвичі знову зігналися звичайно і кияни знову перебивають пенальті. І знову шут настільки слабкий, що Рижов від-

биває його. Невдача пошла. Даремно після цього киянський напад знову проривається на бік Москви. Атаку хитро ліквідують дужий захист московської команди.

Під кінець тайму москвичі форварди привадило короткою розбіжністю доводять м'яч до штрафного майданчика. Тут Павлов з м'ячем іде просто на ворота. Відбув залаштований ворота на призовище, вийграв Іконський. Павлов метко обводять його і забиває другий гол.

У другому таймі Київ починає грати евердимо. Багато разів форварди відводять м'яч до воріт, нутити по голу. Але майстерна гра московського воротаря Рижова рятує команду від голу.

Чимало кількості протівів киянського нападу заводиться намівець, бо форварди дуже не точно б'ють по воротах. Скільки м'ячів летіло в сті, через планку.

Характерна тактика москвичів. У моменті, коли супротивник натискує на їхні ворота, більша половина команди стіною стає на захист. Коли ж напад починається вперед, віддається, добре зв'язаний з форвардами, допомагає їм ліквідувати ворота.

Через необережність Іконського, пенальті вже порушили і зперто вийграв з воріт, Київ знову не одержав третій гол. В один з проміжків у другій половині тайму московський напад позив м'яч на гол. Іконський вийграв назустріч м'ячу на 15. Але його знову обводять, і м'яч уже летить у ворота. Київ не бек Соприкооский, що, до речі, грав найкраще в команді, який б мали третій гол.

Віконець гри проходить у безрезультатних атаках то одних, то других воріт.

Матч закінчується перемогою Москви з рахунком 2:0.

С. ГЕЧ.

Київ розгублював гру явськ м'явом, без будьякої спроби взяти той же темп і той же натиск, як під час зустрічі в Харкові. Більше того, не було не тільки темпів, але й сама гра, була набагато явча, ніж під час зустрічі в Харкові.

Слабко місце киянської команди — відзахист, відсутність взаємодії між захистом і відзахистом — прекрасно використовує московська команда. Захист, забуваючи своє призначення, оголює ворота і Якушинів, без особливих труднощів, на третій хвилині щастить зафіксувати перший гол у воротах Києва.

Перша поразка київ трох охороняє киянську команду, вона намагається врятувати ініціативу, стремительно мчить до воріт Москви.

І тут розігрується найцікавіший епізод.

Суддя присуджує 11-метрову. 99 а ста — такий м'яч проблемають у сітку. Перший шут Комарова по голу — вважали: м'яч летить у бік. Але воротар тов. Рижов перебив м'яч до удару по м'ячу і суддя присуджує другу 11-метрову.

На шлібу Комарову б'є штрафний м'яч тов. Шегоцький. І знову німа! Але один з футболістів Москви став на штрафну площадку до удару м'яча і суддя присуджує третій штрафний удар.

Б'є його знов тов. Шегоцький і московський воротар тов. Рижов відбиває цей штрафний удар.

Три 11-метрові і жодного гола!

Це впливало що один слабкий бік киянської команди — неміппия шутувати по голу.

І москвич Павлов, зв'язавшись до воріт, фіксує другий гол у сітку Києва.

Другий тайм приносить мало вітхи киянській команді. Зустріч закінчується рахунком 2:0 — на користь Москви.

Газети «Комсомолец України» Київ, 26.06.1935 та

«Більшовик» Київ, 26.06.1935.

«Встречи последнего дня (24 июня) прошли с меньшим напряжением. Москва с хорошим преимуществом добилась победы над Киевом со счетом 2-0. Увы, на этот раз не обошлось без грубости: у Москвы удален в первую половину Якушин, у Киева - во вторую половину К. Фомин. Недостаточно жестоко и уверенно судил ленинградец Бутусов.

Ленинград провел игру против Харькова с подавляющим тактическим и техническим преимуществом, добившись общего результата 4-1».

Газета «Красный спорт» Москва, 28.06.1935.

Стадіон вирував. День був не гарний, щоб хтось міг спокійно чекати на початок першого матчу Москва — Київ. День був вирішальний.

Обидві команди в попередніх зустрічах з своїми «супротивниками» по разі програли і по разі виграли. Отже, нічия була ознакою. Але на стороні Москви вища техніка, швидка зіграність, швидка команда СРСР. На стороні Києва добрий захист, впертість і слабка техніка.

Навіщо свисток судді В. Бутусова (Ленінград), що викликав команди на поле, не припинив гарячих суперечок. День був не такий, щоб можна було спокійно спостерігати, не хвилюючись.

Команда вийшла в своєму звичайному складі. Москва виставляла Рижова, Ол. Старостіна, Тетеріна, Леуту, Ан. Старостіна, Реміна, Семічасного, Якушина, Смирнова, Павлова та Ільїна.

Київ — Івановський, К. Фомін, Сирідовський, Тютчев, Кузьменко, Путістін, Балакін, Шаловський, Шегоцький, Шорен та Мухомов.

Київський захист швидко перебігав у рух на поле москвичів. З лівого краю Мухомов подав на центр м'яча, але спокійний Ол. Старостін локалізував небезпеку, передавши м'яч правій стороні свого нападника. М'яч — коло ніг Якушина. Довгий, він безжовтково дістається воріт Києва. На нього йде К. Фомін і Путістін. Якушин на пішета зіграв м'яч від своєї ноги. К. Фомін, сподіваючись, що Путістін ударить, відхилився трохи вліво. Але Путістін не зрозумів з місця, і Якушин на четвертій хвилині відкриває рахунок.

Повела Москва — 1:0.

Дістаючи перший гол, Київ не розгубився. Він натискає. Гов. йде перемалювати на московський полі. За глибокий протон на штрафній площині суддя свистить спеціальні. Київ дістає змогу врятувати рахунок.

І тут кожному стає ділом ясно, що київський напад верує.

«Десятиметрівка» доручають бити Комарову. Він б'є просто в руці Рижову, але суддя дає повторний удар за те, що один з москвичів ще до свистка чисточини уперся. Б'є Шегоцький і... «м'яч». Знову свисток судді, знову дають бісну бити «півальці». Б'є Кузьменко, потрапляє в штангу.

Невдача позначається на настрої київ. небагато нападів. Він проводить кілька

показних, добре продуманих, комбінацій, але всі нападники сьогодні, як кажуть, без удару. Провалюється Мухомов. Ні Леута, ні Тетеріна його не надігнали. Мухомов подає Комарову. Та нема точного удару, м'яч пішов з поля. З прекрасної подачі б'є Шегоцький. Камінем уріз Рижов і закрив м'яч.

На домі Ол. Старостіна, Тетеріна, Леута, Ан. Старостіна, Реміна пришло витримати налений натиск київського нападу. І захисники Москви з честю патисе витримали. Безліч комбінацій київ розбиваються об чудову гру московського захисту.

Якушин дозволив собі грубість. Суддя виводить його з поля.

Патисеє Київ. Москва грає більше лівою стороною, і то величезними провалами. І під час одного такого провалу впривається вперед Павлов. Удар. На шість стало 2:0 на користь Москви.

Безліч разів між Київ впривається рахунок. Добре подає Мухомов, м'яч не в руці Комарову. Бити йому, користатися в доброті подачі! Але м'яч пішов позад ворот. Комбінація Шегоцький—Комаров—Мухомов, на думку всіх глядачів, повинна була закінчитися перемогою. Перед Мухомовим лишилася сама голкіпер Москви — Рижов. Трибуни зійшли вкрях. Удар — але м'яч сльотів у київського удару. Подібно ж комбінація — Кузьменко—Шегоцький—Шаловський—Балакін. Балакіну пасували м'яч — тільки точно вдарити! Але Балакін «м'яч».

В другій половині гри Балакіна заміняє Гукчаренко і Путістін—Правороз. Київ буквально сидить на московській штрафній площині. Знову технічно непогаві комбінації, і знову жодного точного удару по воротах. А тут за глибокий удар суддя виводить з поля К. Фоміна. У київ — мерушка. Шегоцький живе живим нападом і йде в захист. На місці Фоміна став Кузьменко, послаблений і м'яч під захисту, і ліній нападу. Київська команда забула адекватне правило: на футбольному полі, як і на всякому іншому полі бою, найкращим способом оборони є наступ. І це забуття призвело до поразки.

Темп гри заважає. Суддя свистить пішеч. Москва йде в тоді перемогою. І провідниками гучні члеськи тисяч глядачів. Такими ж оплесками трибуни провідують і київ, які, не вважачи власного поразку, у звичному матчі грали, як ніколи, комбінаційно й красиво.

Це була гра, що дала глядачам змогу ще раз упевнитися, у чому сила Ленінграда на футбольному полі.

На полі, за свистком судді Шаловського (Москва) вийшли в голубих футболках ленінградці і в білих — харків'яни. Обидва зустріли трибуни обидві команди.

На десятій хвилині глядачі, та й зібра після гри грачі київської збірної, могли наочно повчитися у заслуженого майстра спорту М. П. Бутусова, як можна з усього положення м'яча правильно й точно бити по чужих воротах.

Ленінградський напад іде рівно. Аристократичний і точний пас — основа всієї тактики нападу. З правого краю Демонтьєв поридає верхній чіткий пас. Не обертуючись, Бутусов приймає м'яч і б'є — харківський голкіпер Москви навіть не встиг зійти з місця і тільки відчув, що м'яч м'яко вдарився об сітку, ввавши в правому куті воріт.

Трибуни заплескали, вітаючи майстра за чудовий удар.

Гра йде з паростанням темпу. І через кілька хвилин глядачі могли знову переконатися, в чому перевага ленінградців над харків'янами. М'яч потрапив до Бутусова. Обіграючи В. Фоміна, Бутусов пасував на вибілого з воріт Москви, спокійно перемавав м'яч через голкову воротаря і так само спокійно приречав його до сітки. Точність дивовижна, гідна наслідування.

2:0. Веде Ленінград. Харків коштає всіх сил, щоб доквитатися. М'яч дістає Наровишніков. Ось-ось буде гол. Ой! на одян з ленінградським голкіпером Шореном, Наровишніков б'є. Б'є непогано, але Шорен, як і в минулі два матчі, непер-

МОСКВА—КИЇВ—2:0

Вже перші хвилини показали перевагу московської футбольної команди.

Київ розпочинав гру якимсь м'ягко, без бурхливої спроби взяти той же темп і той же натиск, як під час зустрічі з Харковом. Більше того, не було не тільки темпу, але й сама гра, була набагато нижча, ніж під час зустрічі з Харковом.

Слабке місце київської команди — швидкість, відсутність взаємодії між захистом і нападком. — прекрасною використовувє московська команда. Захист, забуваючи своє призначення, огорожує ворота і Якушинові, без особливих труднощів, на третій хвилині досягає зафіксувати перший гол у воротах Києва.

Перша поразка київ тріох оживлює київську команду, вона намагається врятувати ініціативу, стремитись мчати до воріт Москви.

І тут розігрується найцікавіший епізод.

Суддя призначає 11-метрівку. 99 в ста — такий м'яч пробивають у сітку. Перший шут Комарова по го-

лу — невдалий: м'яч летить у бік. Але воротар тов. Рижов пераїпоз лівою воріт до удару по м'ячу і суддя призначає другу 11-метрівку.

На шість Комарову б'є штрафний м'яч тов. Шегоцький і знов м'яч! Але один з футболістів Москви став на штрафну площинку до удару м'яча і суддя призначає третій штрафний удар.

Б'є його знов тов. Шегоцький і московський воротар тов. Рижов відбиває цей штрафний удар.

Три 11-метрівки і жодного гола! Це означає, що один слабкий б'є київської команди — певніша шутувати по голу.

І на ахлесова п'ята київської команди прохочить червоною хвилюю через уся гру.

І москвич Панков, впривається до воріт, фіксує другий гол у сітці Києва.

Пим і закінчується перший тайм. Другий тайм приносить мало втх київській команді. Зустріч закінчується рахунком 2:0 — на користь Москви.

ЛЕНІНГРАД—ХАРКІВ

Останнім матчем, що вирішував першість чотирьох міст, був матч *Ленінград — Харків*. Невипадково глядачі дружньо вітали вихід на поле команди Харкова, що перемогла Москву і команди Ленінграда, що багата технікою.

Харківчани, які мають перемогу над сильнішою командою Радянського Союзу — Москвою, певно вийшли на поле.

Ленінградці ж, заваживши на серйозність цієї зустрічі обережно врахували всі особливості свого противника.

По свистку судді тов. Щелкова (Москва) зроблено початковий удар. Ленінградці, що володіють своєрідною грою нападу, відразу ж пішли в напад, запропонувавши роботу харківському захистові і особливо воротареві Москви.

Дементьев, в парі з Бутусовим класично розгрітали комбінації і лише адала гра Москві не дозволила з перших же хвилин почати рахунок. Харків, який перебував свою лінію нападу, включивши до неї Шпаковського і Колейко, корисного нічого не зробив і не становив з себе на перших хвилинах при певній силі.

Незабаром ленінградці забивають один за одним м'ячі.

Лише в другому таймі розгрівається Харків. У порівнянні з першим таймом команда Харкова перестроювалася. Блискуча гра Шорена, Федорова, Івіна не дала можливості зрівняти рахунок.

Напад Харкова буквально сидить на воротах Ленінграда, але у воротах Шорен. Легкі удари Паровишнікова, Лівенцова він сміливо бере відсилаючи м'яч у поле.

У Харкова було 5 можливостей забити м'ячі, але ні один випадок не був використаний. Матч закінчився з рахунком 4:1 на користь Ленінграда.

Безперечно, цей матч був одним з найкращих. Ленінградці демонстрували високу техніку. Вони довели, що ні одна з команд так не володіє технікою, як Ленінград. Бутусов в цій зустрічі показав гру 1928—29 року, віртуозну, технічно високу і виключно обмірковувану, що дало користь його команді.

Бутусов забив 3 м'ячі. Ці м'ячі — назаука для всіх гравців нападу. Треба вчитися грати по-бутусовському, з якого завгодно положення, при всіх обставинах — бити по воротах.

Дементьев — кумір глядачів, продемонстрував клас гравця міжнародним іменем. Недарма 35 тис. глядачів були задоволені кожним його рухом.

Шорен в цій грі остаточно закріпив за собою звання сильнішого воротаря Союзу. Блискучими були Федорова, Івін і Кусков.

У харківчан хорошими були брати Фоміні, Паровишніков і Лівенцов.

Добре провів матч суддя Щелков.

ЯРОВИЙ.

Ленінград—Харків—4:1

На цей відповідальний матч Харків знову вийшов у оновленому складі: на лівій форварді грає Привалов і Шпаковський; в центрі лінії нападу перебувають Лівенцов. Проте, допомогти цілком не пощастило. Відсутність достатньої зігразності і комбінацій, незалежність ігрових, особливо нападу, в своїх силах — стає помітною з перших тайм хвилин.

Все прискорюючи темпи гри, напад ленінградців розгріває білі воріт Харкова зайнявша комбінація. Заступаючи майстер свисту т. Бутусов розумно, завдає влучно розподіляє м'ячі, ведучи за собою всю лінію нападу.

У ворота Харкова влетів перший м'яч. Його забив Бутусов з подачі Дементьева. Харківчани напружують сили, рвуться до воріт противника. Їм це щастить. Але кожний раз біля самого голу харківчани розгублюються, вагаються і б'ють мимо воріт.

М'яч знов на середині поля. Прекрасний текстик — підзахистник Федоров, званим м'яч у Шпаковського, передає Бутусову. З льоту м'яч передано на правий край. Звідки Дементьев, обвівши захисника, передає м'яч з правої ноги на ліву й миттєвим ударом посилає м'яч під штангу воріт. Рахунок 2 : 0.

Протий гол у ворота харківчан забиває Кусков. До кінця хавтайма харківчаним щастить з м'ячами (б'є Паровишніков) відповісти одним голом у ворота противника.

Увесь другий хавтайм команди проволить, не зникаючи швидко темну. Не зважаючи на очевидну перевагу ленінградців, харківчани до останньої хвилини матчу вперто продовжують боротьбу. Але дитя «м'яж» Шпаковський, зловивши Привалова, а мертвий шут Паровишнікова класично приймає воротар Шорен, гра якого в усіх матчах вражає великою витриманістю і високою технікою.

За візика хвилин до кінця хавтайму ленінградці підводять м'яч до воріт противника і Бутусов з повороту на 180 градусів артистично забиває четвертий гол.

Цей цікавий матч, в якому перемогла висока техніка м'ячо опанованою колективну закінчився рахунком 4 : 1 на користь Ленінграда.

МОСКВА—КИЇВ

На матч прийшло 30 тисяч глядачів. Першими почали москвичі і київляни. Команди в своєму красному бойовому складі.

З перших же хвилин київляни запропонували швидкий темп. Москва відповіла тим же. Але це було на перших хвилинах.

На шостій хвилині Якушін, використавши помилку підзахисту київлян, забиває перший гол. У відповідь — напад Києва робить натиск на ворота Москви, але нічого зробити не може.

За гру рукою, суддя т. Бутусов (Л) присуджує 11-метровий удар. Завважалося, що рахунок буде зрівняний, але... Комаров подіє м'яч в руки Рижова. За передчасний вихід Рижова з воріт дається повторення удару — б'є Шегодський і знову така ж історія. Дається третій раз удар з 11 метрів. Б'є Кузьменко і на цей раз в руки Рижова.

Три удари і ні одного гола. Випадок в історії футболу рідкий. Можливість зрівняти рахунок не використана. Після цього обидві команди почали грати в'яло. Відчувається деяка боязкість один одного.

Москвичі грають 10 гравцями, бо Якушін за грубість був видалений з поля. Цього не використують київляни. Удари по воротах Москви слабші і їх легко бере Рижов.

Щось нічого не виходить у підзахисту Києва. Цим користується Павлов і з прорива забиває другий м'яч. Москва відчуває себе спокійніше. Київляни, особливо Щеловський і Шегодський кілька разів мають можливість забити м'ячі, але пускають їх у руки Рижову.

Перший тайм закінчився 2:0 на користь Москви.

Можна було передбачити, що в другу половину якась з команд змінить відношення рахунку м'ячів у воротах противника. Київляни показали безсистемну гру нападу, москвичі ж нічого не могли зробити через виключну гру захисту Києва — Свиридовського і Фоміна К.

Матч закінчився 2:0 на користь Москви. Він показав, що в особі київських футболістів росте міцна команда, яка при відповідному тренуванні і належному досвіді в зустрічах з командами Москви, Ленінграда, Харкова, — зуміє з честю боротися за перше місце.

Газета «ГПО» Київ, 29.06.1935 обидві зліва та

«Більшовик екстрений випуск» Київ, 25.06.1935 обоє зправа.

«Не бачила ще столиця України такого матчу. Москвичі, чие ім'я прозвучало на весь світ, сьогодні борються за першість Союзу. Боротьба жорстока. Хто міг передбачити, що Харків чинитиме такий опір Москві? Присутні були захоплені грою харківчан. Харків - чемпіон України по футболу в минулому році, провівши тривале тренування, вийшов на матч упевненим і рішучим грати на всю силу, покласти весь свій досвід, техніку й тактику. Зробивши це, він переміг Москву з рахунком 3:2. Перемогла воля до перемоги. Цю перемогу дали Лівенцов, Паровишніков, Лесовой, брати Фоміни і Москвін - воротар, що багато разів рятував ворота Харкова. На футбольному полі команди Ленінграда й Києва. Вони також, як і в першому матчі Москва з Харковом, борються за першість Союзу і матчу чотирьох міст.

Ленінградці — це культурні, технічні футболісти, які показують прекрасну гру. Петя Дементьев - цей віртуоз футболу дав „концерт" з м'ячем, йому допомагає заслужений майстер спорту Михайло Павлович Бутусов. Батько й син-так можна було назвати цих двох сильніших гравців ленінградської команди. Кожний їх рух точно погоджений, а кожний удар точно розрахований.

Київляни грають також добре. У них хороший склад команди, правда, недавно дібраний. Це відразу ж відбилися на грі. Перший м'яч, одержаний ними в свої ворота, показав недосить чітку гру півзахисту з захистом.

Рівно годину тривала гра без результату і лише на 30 хвилині другого тайму київляни зрівняли рахунок.

Залишалося 15 хвилин. Сама гра показувала про нічийний наслідок. З одного боку, київляни нічого не могли зробити з воротами Ленінграда, бо воротар Шорець брав усі м'ячі, з другого боку—виключна гра Фоміка К. і Свиридовського не давала ленінградцям можливості збільшити рахунок. Йшли хвилини. І цими хвилинами, які залишилися до кінця гри, скористалися ленінградці. їм допомогло залишення поля Ідзовським. Вони одні за одним забивають Києву два м'ячі, закінчуючи матч з рахунком 3-1 на свої користь.

Фінальний свисток судді розрядив напружену атмосферу трибун. З усякими розмовами і передбаченням розходилися київляни з стадіоне, обговорюючи перший день великого спортивного свята. Сотня кореспондентів побігла на телеграф передавати повідомлення про перший день матчу, словіщаючи цим багатомільйонних читачів.

24 червня, не в меншій мірі залишиться в пам'яті, ніж 20 червня—день відкриття матчу. Цей день вирішував хто ж вийде переможцем. І особливо по футболу, бо другого дня при зустрічах Києва а Харковом був несподіваний результат. Київляни перемогли переможців Москви, а москвичі виграли у ленінградців. Шанси зрівнялися, кожна з команд мала рівні очки, Тому на матч 24 червня прийшло стільки глядачів скільки ще ні разу не бачив і не вміщував стадіон «Динамо». Не було ні одного вільного місця навколо трибун, не говорячи вже про трибуни.

Матчем Київ — Москва почався фінальний день. 40 тисяч глядачів напружено стежили за кожним рухом футболістів. Здавалося, що всі хотіли вибігти на поле і виправляти помилки, припущені окремими гравцями.

Москвичі, які прекрасно зважили на свої недоліки в матчі з Харковом, з перших же хвилин вирішили піти в наступ на ворота Києва. їх сильніший гравець Якушін тактично правильно розиграв комбінацію з Івановим, різко вийшов вперед і обійшовши півзахист Києва, який слабо грав, ударив по воротах. Ідзовський, не чекаючи удару по голу, майже не брав цього м'яча.

М'яч па центрі. Москва веде 1-0. Цей м'яч дав поштовх для гри київлян. В наступні хвилини київлянам була неодноразова можливість зрівняти рахунок, але помилка команди, яка тричі була м'яч і не забила його в ворота Москви— не дозволила зрівнятися в грі.

Дальша гра чомусь стала нецікавою. Москва забивав другий м'яч, закінчуючи тайм з рахунком 2-0. Друга половина також проходила недосить цікаво і не дала будь-яких результатів.

Наступний матч Ленінград - Харків був одним з найцікавіших. Ленінградці зайвий раз продемонстрували свою техніку, особливо Бутусов, що його гра назавжди залишиться в пам'яті присутніх на матчі. Перемогли ленінградці, хоч добре грали й харківчани, але в них неvistачало того натиску, з яким вони грали проти москвичів».

Журнал «Фізкультурник України» Київ, № 6, 1935 всі.

Матчами 24.06 закінчився 1-й тур **«турніра чотирьох міст»** (Київ). Харків та Київ поділили 3-4 місця.

06.07. Харків. Ст. «Динамо». 10000 глядачів. Суддя: В.Рябокін (Москва). **Баку — Київ — 2-1 (2-0)**. Матч через сильний дощ закінчений на 75 хвилині. Гол: Махия (65). Видалений К.Щегоцький (21). Матч анульований.

А.Ідзовський, **К.Фомін**, М.Свиридовський, Ф.Тютчев, І.Кузьменко, М.Путистін, М.Гончаренко, В.Шило-вський, К.Щегоцький, М.Махия, П.Комаров.

06.07. Харків. Ст. «Динамо». 10000 глядачів. Суддя: І.Космачов (Київ). **Харків — Тбілісі — 2-2 (1-1)**. Го-ли: Лесной (6), Привалов (65).

С.Москвін, Д.Кирилов, О.Місєвр, М.Фомін, В.Фомін, В.Куликов (В.Рогозянський, 9), І.Привалов, А.Лес-ной, І.Грубер, П.Паровишніков, В.Лівенцов.

«6 липня в Харкові на стадіоні «Динамо» відбулися зустрічі збірних футбольних команд Харкова і Тифліса, Києва і Баку, що беруть участь у другому колі розиграну першості СРСР з футболу.

З виключним напруженням і дуже цікаво пройшов матч команд Харкова та Тифліса. Ряд найдосвід-ченіших футболістів запевняють, що ця гра була найцікавішою в поточному спортивному сезоні. Матч Харків-Тифліс закінчився з рахунком 2-2.

Футбольний матч Київ-Баку, через несприятливу погоду (йшов великий дощ) не могли закінчити і будуть грати знову 10 липня.

8 липня зустрічаються команди Києва і Тифліса, Харкова і Баку».

Газета «Більшовик» Київ, 8.07.1934.

«6 июля в Харькове начался розыгрыш первенства СССР по футболу по первой группе. Футболь-ные команды Закавказья оказали упорное сопротивление Киеву и Харькову.

Первая половина матча Баку-Киев закончилась со счетом 2-0 в пользу Баку, вторая половина — 1-0 в пользу Киева. За 15 минут до конца игры пошел проливной дождь, из-за которого матч пришлось прекратить при счете 2-1 в пользу Баку. Матч будет переигрываться.

Харьков в матче с Тифлисом сыграл вничью со счетом 2-2. Игра также шла под дождем на тяжелом грунте.

Характерно для обеих встреч незначительное число ударов по воротам. В командах лучше играла защита чем нападение. Дождь не испугал многочисленных зрителей.

К сожалению цены были высокими (трибуна — 5 р., стоять — 6 р.).

Газета «Красный спорт» Москва, 12.07.1935.

Т І Ф Л І С — Х А Р К І В

2 : 2

В липни на Харківському стадіоні «Динамо» після великого дощу, на поле виходять команди Харкова і Тифліса. Перші 10 хвилин Харків «сидить» на воротах Тифліса.

На 1 хвилині проривається харківський Лосной, але врятує м'яч в створі. Через хвилину він же зоблизує до воріт порадити м'яч Грuberу, але останній «має» до м'ячу. На 4 хвилині відстається точнісінько така ж історія.

Другий прорив Лосной також закінчується безрезультатно і лише на 6 хвилин Лосной обходить захисника і пускає м'яч в створу, в сторону від воротаря Дорохова, який вибіг на м'яч.

Рахунок 1:0 на користь Харкова. Харків продовжує наступ на ворота Тифліса. На 8 хвилин добре виходить в м'ячом Куліков, але при ударі падає на тверду дощ і погано зігравши ногою.

Замість Кулікова на поле виходить Рогозинський, проте втрата Кулікова відразу ж відчужається для всієї команди. Проте проривається Лосной, але обходячи захисника — втрачає м'яч.

В 10 хвилин гра переходить на поздовжку Харкова і на протязі 5 хвилин тифлісці безуспішно намагаються добитися позитивного результату.

На 16 хвилин впада Харкова промодить складну тактичну комбінацію в штрафній площі Тифліса, але результативного удару не відбувається.

Лише на 18 хвилин б'ється, середньої сили, удар по воротах Харкова і Москвін вимушує м'яч, а потім центральний впадник Тифліса Каліча, який підбіг, забиває гол Харкову. Цього м'яча треба було не випускати. Захисники поля Куліковим і м'яч одержаний від Каліча починають на

команду Харкова деморалізуюче.

Гра переходить на середину поля, в ілюді поривається в штрафну площу Харкова.

Дощ розганяє глядачів і матч все більше втрачає вигляд цікавого спортивного змагання: глядачі стають чорними від гризлі і шохидати падають. Тактичні комбінації провадити важко і через це гра стає безсистемною і нецікавою. Вся тактика ґрунтується на проривах, але використати їх не виходить. Так безцінно закінчується перший тайм з результатом 1:1.

Перші 15 хвилин другого тайму знову триває дощ і знову гра не має ніякої цінності і весь її зміст полягає в поривах м'яча з сторони в сторону.

На 17 хвилин проривається тифлісець Вачнадзе, але пускає м'яч в сторону від воріт Харкова. Через хвилину Рогозинський відпускає Паніна, який підходить до воріт і легко забиває м'яч в проміт, що його захищає Москвін.

Тифліс веде з рахунком 2:1. Але Харків не дає залишатися в борту і вже на 20 хвилин ліній крайній Привалов обходить свого півзахисника і підблизкого захисника і з ходу добре пласує м'яч точно в правий кут воріт Тифліса, що добре захищався Дороховим.

Рахунок стає 2:2. Не задовольняючись забитим м'ячем, проривається Привалов і б'є по воротах, але Дорохов відводять м'яч і лише завдяки тому, що Лосной не встиг підбігти, м'яч не попадає в створу Тифліса.

Поступово розкритиється темі і гра стає більш цікавою і енергійною. На 23 хвилин тифліський напад не використує хорошу поділку в кута Паніна. Привалов знову проривається, але його грубо збивають.

Харків починає енергійно обстрілювати

ворота Тифліса і Дорохов бере важкі м'ячі від Грuberа і Фомина М. Після цього м'яч попадає на штрафну площу Харкова і захистом доводиться добре працювати.

Потім м'яч знову попадає на поздовжку Тифліса і знову Дорохов зриває бурхливі оплески, беручи справді «мертві» м'ячі. На 36 хвилин до воріт Харкова знову проривається Паніна, але і цей м'яч встигає забрати Москвін.

Через хвилину крайній воротар всіх чотирьох міст, що зустрілися в Харкові—Дорохов бере свій м'яч в кут, пробивши для цього різкий кидок. Ще кілька м'ячів, дуже важких, бере Дорохов і особливо важкий м'яч бере від голови Привалова.

На останніх 15 хвилинах гри, Харків має ту виключну перевагу як і спочатку гри. Проте добитися результату не може.

Вся середина цього матчу проходила м'яко, не цікаво.

Найяскравіші враження и успіх глядачів справили своєю досконалою грою воротар Тифліса Дорохов.

Доводиться констатувати, що дощ впливав на проведення цього цікавого матчу.

У Харкова добре грали захисні лінії, а в нападці єдиним був Паровишніков. В цілому ліній нападку була слаба. Команда Тифліса в цілому грали різно, енергійно й погано.

Склад команди Тифліса: Дорохов, Шатаурідзе, Чунгурідзе, Абшадзе, Мінаєв, Анікін, Вачнадзе, Ромашові, Калічава, Бєрдішвілі і Паніна.

За Харків грали: Москвін, Місєв, Кірілов, Фомін М., Фомін В., Привалов, Лівенцов, Паровишніков, Лосной, Грuber і Куліков.

Рівно провів матч т. Моско-ва І. С. (Київ).

Л. ОРДІН.

Газета «ГПО» Київ, 11.07.1935.

08.07. Харків. Ст. «Динамо». 15000 глядачів. Судді: В.Бистров (Ленінград) - В.Рябокін (Москва), Л.Іоселевич (Харків). Київ — Тбілісі — 2-0 (0-0). Голи: Гончаренко (65), Шіловський.

А.Ідзковський, К.Фомін (О.Клименко, 68), М.Свиридовський, Ф.Тютчев, І.Кузьменко, М.Путистін, М.Гончаренко, В.Шіловський, М.Махія, П.Комаров, К.Щегоцький.

08.07. Харків. Ст. «Динамо». 10000 глядачів. Судді: І.Космачов (Київ). Харків — Баку — 2-0 (1-0). Голи: Паровишніков (5, пен.), Лосной (59),

А.Стеценко, Д.Кирилов, М.Федорков, М.Фомін, В.Фомін, О.Місєв, І.Привалов, А.Лосной, П.Паровишніков, В.Лівенцов, В.Рогозянський.

«6 і 8 липня в Харкові відбулись зустрічі 4-х міст на першість СРСР по першій групі. 6-го липня грали Київ-Баку, Харків-Тифліс. В зустрічі Київ-Баку значну перевагу мали бакинці, які закінчили перший тайм з рахунком 2-0, на свою користь. Після перерви київлянам дається сквитати один м'яч. Їх подальші намагання сквитати другий гол не закінчуються успіхом, бо за 15 хвилин до кінця гри, через велику зливу суддя тов. Рябоконь (Москва) припиняє матч. Суддійська колегія вирішує переграти цей матч 10-го липня. Рахунок другого матчу — реваншу 1-1.

8-го липня був день перемог українських команд. Як Харків (у Баку), так і Київ (у Тифліса) виграли з однаковим рахунком — 2-0 і 2-0. Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 12.07.1935.

10.07, перегравання, Харків, ст. «Динамо», 10000 глядачів, Київ-Баку 1-1(1-1), гол: Гончаренко (15). Видалений Путистін (65).

А.Ідзковський, К.Фомін (кап.), М.Свиридовський (О.Клименко, 25), Ф.Тютчев, В.Правоверов, М.Путистін, М.Гончаренко, В.Шиловський, М.Махия, П.Комаров, К.Щегоцький.

Баку виграв у Києва, Харків зіграв з Тифлісом унічию

ХАРКІВ, 7. (Власкор «Вістей»). Десятки тисяч глядачів зібрано вчора вранці на зеленому полі стадіону «Динамо». Рівно о 5 год. 20 хв. вестора почався матч Баку—Київ. Після свистка судді на поле вийшли в білих майках з червоними смужками бакінці, за ними в майках салатового кольору — київці. Бакінці перенесли гру на поле протинника і взяли ініціативу в свої руки.

Київці одразу відчували напругу гри бакінців і напосередності їх напад. Красивою комбінацією центральна трійка бакінської команди на голу вносить м'яч до голів протинника. За 5 хв. після початку гри їх центральний форвард, тов. Матин, забиває перший м'яч у ворота Києва.

Київці починають міцно атакувати ворота бакінців, але бакінці знов переходять у наступ. Центр — хавбек тов. Петросян — міцним штурмом, розрахова-

ним у правий кут, забиває другий м'яч у ворота Києва. Перший тайм закінчується з рахунком 2 : 0 на користь Баку.

У другому таймі київці починають грати інтенсивніше, майже весь час перебуваючи на боці Баку. Перед самим кінцем тов. Щегоцький міцним штурмом забиває м'яч у ворота Баку. На цьому і закінчується фінальна гра з рахунком 2:1 на користь Баку.

Великий інтерес являє другий матч — Тифліс—Харків, але раптовий міцний дощ не дав розгорнутись грі. Гра тривала весь час у дуже важких умовах. Перший тайм закінчився з рахунком 1 : 1.

У другому таймі тифліська команда грає напосередності, швидко просуваючись до воріт протинника. Харківці стримують напад. Матч Тифліс—Харків закінчується з рахунком 2 : 2.

ФУТБОЛЬНА ЗУСТРІЧ КИЄВА — ХАРКОВА — ТИФЛІСА І БАКУ.

На фото: Збірна футбольна команда Тифліса в складі т.т. АБАШІДЗЕ (капітан), ДОРОХОВА, САЛОНІНА (воротарі), ШАДГУЛІДЗЕ, ЧУНГУРІДЗЕ, ПОЧУХА (захисники), МІНАЄВА, НИРИЛОВА (напівзахисники), ВАЧНАДЗЕ, РАМІШВІЛІ, АСЛАМАЗОВА, БОЛОТІНА, КАЛІЧАВИ, БЕРЗЕНІШВІЛІ, ПАНІНА (наступ і запасні гравці) разом з відповідальним секретарем закарпатського і грузинського товариств «Динамо», членом президії ВРФК т. КОРМЕРОМ (ляжить зліва). Фото ГРИНБЕРГА.

Переіграний матч Баку—Київ—1:1

ХАРКІВ, 10. (Власкор «Вістей»). Сьогодні перегравали матч Баку—Київ, перекінчений через дощ 6 липня.

Від самого початку гри київці беруть ініціативу в свої руки.

На чотирнадцятій хвилині першого тайму центральна трійка київської команди різко проривається до воріт Баку. Захист протинника розгубився, скупився в одному місці. Це використовує тов. Гончаренко (правий край). Він міцним ударом забиває м'яч у ворота Баку. Далі Гончаренко раз-у-раз проривається на поле бакінців. Його чудово підтримує Свиридовський, що потім різко розраховує пасовиків. Під час одного з таких проривів Свиридовський під міцного, випадкового поштовху, падає і вибуває з ладу.

Бакінці переходять у наступ і починають атаку. Відомою комбінацією знов доводять м'яч до воріт київців. Випадково м'яч ударяється об руки одного з футболістів київського ладу. Сюрчок судді: харбек Намежик б'є київця пеналом. У воротах Києва гол. Команда братніх республік на кінці першого тайму показується.

У другому таймі бакінці розвивають інтенсивний напад. Раптом створюється дуже складний стан для бакінців. Напад проривається до воріт Баку. Щегоцький розраховано б'є у правий кут бакінських воріт. Але вратар Макогонов київцями пальців відхиляє серйозну загрозу.

В останні хвилини гри м'яч переходить з поля на поле, без жодних наслідків. Матч закінчується з рахунком 1:1.

Харків виграв у Баку, Київ виграв у Тифліса

ХАРКІВ, 8. (Власкор «Вістей»). На стадіоні «Динамо» — десятки тисяч глядачів. Рівно о 5 год. починається матч Баку—Харків. Капітан харківської команди тов. В. Фомін від тривалої ованії предає братній бакінській команді букет квітів.

З перших же хвилин гри харків'яни ведуть швидку атаку на ворота бакінців. На четвертій хвилині Харків б'є супротивникові пеналом: у воротах Баку перший м'яч. Наприкінці першого тайму харків'янин Привалов удалим розрахунком забиває в ворота бакінців другий м'яч.

Другий тайм не приніс ніяких змін і матч закінчився з рахунком 2:0 на користь Харкова.

Дуже цікавою була зустріч двох братніх відомств — Києва і Тифліса. Обидві команди показали добру техніку, прекрасну згуртованість. Винятково грали в київській команді захист К. Фомін і вратар Ідзковський. Перший тайм закінчився з рахунком 0 : 0.

У другому таймі київці перейшли в напористий напад. На 20-й хвилині київці Гончаренко майстерно вніс м'яч у ворота тифлісців. За кілька хвилин Шиловський забив Тифлісу другий гол. Матч закінчився з рахунком 2 : 0 на користь Києва.

Від редакції:

Матч Баку—Київ, що відбувався 6 липня, через велику зливу і ураганний вітер, недограний, перерваний і за постановою годинної суддівської колегії переграватиметься 10 липня. За невправильну інформацію, подану у «Вістях» 8-VII про матч Баку—Київ, на винного накладено стягнення.

Газета «Вісті» Харків, 8 та 9.07.1935.

КИЇВ—БАКУ

1 : 1

Другу зустріч Київ—Баку, що її проведено 10 липня, треба вважати найцікавішою з усіх ігор Київ—Харків, — Тифліс—Баку.

В цій грі бакінці показали себе гідними противниками сильніших команд СРСР і продемонстрували перед харківськими глядачами виключну техніку володіння м'ячем і прекрасно проведені комбінації.

Як пройшов другий матч Баку—Київ?

Перші 15 хвилин бакінці грають на половині Києва і Ізиковському доводиться серйозно працювати, щоб взяти важкі м'ячі від Степанова і Смагіна. На 15 хвилин центральна трійка нападу Києва, в результаті добре проведеної комбінації, викидає м'яч правому крайньому Гончаренкові, який виявляється неприкритим і той спокійно забиває метрів з шести м'яч в сітку воріт Баку.

На 25 хвилин Свиридовський залишає поле і його замінює Кліменко. Потім на протязі 15 хвилин створюється кілька загрозливих положень біля воріт обох команд, але воротарі з честю виходять з цього важкого іспиту.

Хорошо обіграє захисник ліві На 40 хвилині швидко проривається Амірджанов, в процесі боротьби за м'яч, захисник Кліменко відштовхує його руками і дістає за це штрафний удар. 11-метровку методично точно пробиває Поцевич в лівий кут.

Гра стає різкішою і грубішою. З рахунком 1:1 закінчується тайм.

У другому таймі гра йде більш рівніше, хоч і відчувається невелика перевага Баку. На перших хвилинах обмінюються м'ячами по воротах бакінець Смагін і знову київлянин Гончаренко.

Двічі підряд подається кутовий удар на ворота Баку, але київський напад не використовує досить добре накинута на ворота м'ячі.

На 20 хвилин видаляється з поля півзахисник Києва Путістін за нетактовне поводження з суддею. Два сильних м'яча від Перевезенцова і Степанова бере Ізиковський.

Темп гри поступово слабшає і нападники обох команд нічого істотного не можуть зробити при обстрілі воріт. Матч закінчується з рахунком 1:1.

Газети «ГПО» Київ, 17.07.1935 та «Вісті» Харків, 11.07.1935.

Матчем 10.07 закінчився 2-й тур, де приймали участь Київ, Харків, Баку, Тбілісі (Харків).

Футбольний сезон був непліччю до інтересу і багатий багатьма зустрічами.

Класи гри значно підвищилися. Особливо великі успіхи зробили команди Москви.

Виділились команди Закавказзя і Баку. Невдоволюючи команди Києва. Невдовго менше зметен прогрес в командах Ленінграда і України.

Роботу футбольних кадрів несомненно здійснювали робота тренерів і вихід старих майстрів на поста для керівництва і тренування.

В розширеному весняно-літньому перенесенні по першій групі брали участь збірні команди Москви, Ленінграда, Харкова, Києва, Баку і Тифліса. Перші ігри 20—24 липня в Києві на матчі 4-х голів, де зустрілись перші чотири на переміщенні вищих команд, дали по два очка Москві і Ленінграду і по одному очку Харкову і Києву. Москва проиграла Харкову, Ленінград — Києву. Програти Харкову був єдиним програвшим збірної Москви, а в той же час Ленінград 15 августа несподівано проиграв команді Баку, тем самим вилетів Москві на перше місце. При цьому об'їхав таблицю перенесення.

В дальнішому Москва підтвердила своє превладство вторинної перемогою над Ленінградом 30 июля со счетом 2 : 1 и 13 сеп-тября над збірної України со счетом 6 : 2.

	Москва	Ленінгр.	Київ	Харьков	Баку	Тифлис	Итого
Москва	X	1:1	1:0	0:0	1:1	1:1	3
Ленінград	0:2	X	1:1	1:1	0:2	1:1	3
Київ	0:2	0:1	X	1:1	1:1	1:1	3 1/2
Харьков	1:1	0:1	0:1	X	1:1	1:1	2 1/2
Баку	0:1	1:1	1:1	0:1	X	1:1	2
Тифлис	0:1	0:1	0:1	1:1	1:1	X	1

(перемога-3, нічия-2, поразка-1 очко).

Журнал «ФИС» Москва, № 20, 1935.

Висща Рада фізкультури СРСР постановила в 1935 році провести розігри першості СРСР по футболу.

Розігри будуть проведені з 16 червня по 18 липня і з 14 по 18 серпня.

По першій групі братимуть участь збірні команди Москви, Ленінграда, Києва, Харкова, Тифліса й Баку. Команди останніх міст виділені у другу групу. По другій групі гри будуть проведені у 8 кошах (по круговій системі) між збірними командами міст. В кожному коші змагатиметься по 4 команди. В кошових змаганнях кожна перемога дає команді 3 очка, нічия—2 очка, поразка—1 очко і неявка, або відмовлення від гри—0 очків.

Переможцю коша виражатиметься та команда, що набрала найбільшу кількість

очків. При рівності очків перевагу матиме команда, що має кращі співвідношення за битих і пропущених м'ячів.

В разі рівної кількості очків і співвідношення м'ячів—додакова гра дається тільки для визначення першого місця. В останніх випадках команди ділять друге—третє або третє-четверте місце.

Переможці кошових ігор у подальшому братимуть участь у змаганнях по озимній системі. Команди, що вийшли з фіналу другої групи 14—18 серпня, братимуть участь в іграх з командами першої групи, що посіли після змагань п'яте і шосте місце. Ігри проводяться по круговій системі, при чому гра між командами другої групи проводиться одночасно, як фінал першості другої групи.

КАЛЕНДАР ЗМАГАНЬ ДРУГОЇ ГРУПИ

Перший кош: Ростов н-Д., Таганрог, Симферополь, Севастополь.

Другий кош—Дніпропетровськ, Сталіно, Одеса, Миколаїв.

Третій кош: Свердловськ, Уфа, Челябінськ, Іваново.

Четвертий (А): Новосибірськ, Омськ, Иркутськ, Красноярськ.

Четвертий (Б): Хабаровськ, Владивосток, Бочкаріово, Улан-Уде.

П'ятий (А): Мінськ, Смоленськ, Вороши, Горьківськ.

П'ятий (Б): Петрозаводськ, Архангельськ, Курськ, Калінін.

Шостий (А): Стадінград, Саратов, Енгельс, Куйбишев.

—, — (Б): Казань, Чебоксари, Горький, Ярославль.

Сьомий: Ташкент, Сталінабад, Ашхабад, Алма-Ата.

Восьмий: П'ятигорськ, Краснодар, Ерівань, Махач-Кала.

За постановою Висщої Ради фізкультури змагання команд другого коша (Дніпропетровськ, Одеса, Сталіно, Миколаїв) будуть проведені в Дніпропетровську 18—22 червня.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 2.06.1935.

Фінальний турнір. (30.06-30.10)

1/4 фіналу.

06.07. Ст. «Динамо». 5000 глядачів. Суддя: П.Парсаданов (Баку). Ростов-на-Дону — Дніпропетровськ — 0-7 (0-3). Голи: Бєлий (8, 54, 59), Кривошеєв (14), Курчанінов (29), Корнілов (80, 89).

М.Гутарев; Б.Бєлов, Г.Чижов, В.Гребєр, Б.Андрєєв, М.Старостін, Г.Курчанінов, П.Лайко, Л.Бєлий, В.Кривошеєв, П.Корнілов.

Іваново—Дніпропетровськ

15-липня на стадіоні ім. Меншиківського відбудеться півфінальний матч напершість СРСР з футболу між командами Іваново і Дніпропетровська.

В складі Іванова грають: Колотілов, Дєнісов, Коротков, Воронін, Козлов, Савін, Шебров, Малхасов, Жорданія, Садовський і Вавілов.

Дніпропетровськ виступить у тому ж складі, в якому він грав останню зустріч у Ростові.

Судити матч лєніградський суддя тов. Бєстров.

Цікаво відзначити, що команди Іванова і Дніпропетровська зустрічаються вперше в історії футболу.

РОСТОВ, 5 июля (От нашего специального корреспондента). Встрече футбольных команд Днепропетровска и Ростова в розыгрыше всесоюзного первенства здесь придают большое значение. 3 июля секретарь крайкома ВЛКСМ тов. Ерофицкий принял команду Ростова. В беседе с футболистами тов. Ерофицкий, сделав свои замечания об игре команды Ростова, предупредил, что Днепропетровск является бесспорно сильным противником.

Футболисты Ростова расценивают сборную Днепропетровска, как «опасного противника». Начальник ростовской футбольной школы тов. Руцинский (бывший игрок сборной СССР) отметил, что Днепропетровск может победить команду Ростова.

На предстоящий матч приезжают гости из Таганрога, Новочеркасска и других городов. Стадион «Динамо», где будет происходить матч, украшается, проводится предварительная продажа билетов.

Команда Ростова играет в прежнем составе, кроме вратаря. Матч будет судить член судейской коллегии тов. Парсаданов.

Настроение футболистов сборной Днепропетровска прекрасное. Все твердо уверено в победе.

Газеты «Фізкультурник Дніпропетровщини» 12.07.1935 та «Звезда» обое Дніпро, 6.07.1935.

ЗАСЛУЖЕННОЕ ПОРАЖЕНИЕ

У нас на юбилейных принято демонстрировать одновременно полеты квалицированного астронавта и неопытного «ученика», которого изображает также весьма искусный имитатор. Состоявшийся 6 июля матч Днепропетровск — Ростов, конечно, был организован с такими же педагогическими целями, причем, в роли искусных учеников (на этот раз уже без казачки) выступила сборная Ростова и те время, как гости показали высокий класс игры.

Инициативу с самого начала матча берут в свои руки днепропетровцы. Уже на 3-й минуте ворота Ростова находятся под серьезной угрозой — Коломацкий с трудом отбивает верный гол. Не прошло и минуты, как вратарю Поддубному снова приходится напрячь все свои силы, чтобы не пропустить мяча.

Все же первый гол ждать себя долго не заставит. Правый инсайд Днепропетровска, т. Белый, на последней минуте коротким ударом открывает счет.

В ответ ростовчане пытаются перейти в наступление. Дважды правый край нападения, т. Домбазов, бьет по воротам противника и оба раза постыдно «мизит». Днепропетровцы немедленно перехватывают мяч и на 14-й минуте левый инсайд их нападения, т. Кривошеев, забивает второй гол.

Проходит еще четверть часа, и в воротах Ростова третий мяч—его забил т. Курчанинов. Так, со счетом 3:0 заканчивается первый тайм.

Во втором тайме снова в стремительном темпе нажимают днепропетровцы. В течение первых 15 минут т. Белый забивает четвертый и пятый голы. После этого общий темп игры немного ослабевает. Днепропетровцы не гонятся за голами, победа их уже обеспечена, а ростовчане явно растерялись и не могут использовать те прекрасные возможности, которые им неоднократно предоставлялись.

На 35-й минуте левый край нападения днепропетровцев, т. Корнилов, забивает шестой гол. Судьба матча решена, и публика уже покидает трибуну. Вдруг, за минуту до окончания матча, тот же Корнилов послает в ворота Ростова последний, седьмой, гол.

Ростов, так хорошо начавший первый тур всесоюзного соревнования 45 городов, уже во втором туре с позором отстранен от дальнейших игр. Этот исклю-

3-й мяч в ворота Ростова.

чительный результат—7:0—не случаен. Правда, часть забитых голов можно отнести за счет впады игры вратаря Ростова, Поддубного, но все же в целом за такое неслыханное поражение отвечает вся команда (ее составом нужно заняться всерьез) и организации, ее руководящие.

Сыгранности, молниеносному темпу, чудесной плавности днепропетровцев ростовчане противопоставили такие «качества»: вялость, слабую технику (особенно «отличался» Домбазов), беспомощную несыгранность и крайний индивидуализм, каждый играл сам за себя и никто—за команду. Достаточно сказать, что за всю игру у Ростова не было ни одной пастовки.

Это была очень жестокий урок, и наши организации—Городской и Красной советской физкультуры—должны из него сделать для себя серьезные выводы. Днепропетровцы выиграли потому, что их команда давно и крепко сформирована, систематически тренируется под руководством опытного игрока т. Канунникова, потому, что они играют исключительно дружно. Особо следует отметить

игру вратаря Днепропетровска т. Гутарева. Он именно играет, а не стоит у ворот в ожидании мяча. Половину времени Гутарев проводит на штрафной площадке, непрерывно вырываясь навстречу мячу. Это несомненно рискованно, но зато красиво и, как мы видим по результатам, оправдывает себя.

Второй выдающийся игрок Днепропетровска—т. Корнилов, левый край нападения, поражающий всех своей стремительностью и быстротой. Он бегал по полю, казалось, быстрее мяча.

Днепропетровская команда окружена исключительной заботой своих городских и областных организаций. А как заботятся у нас о футболистах, можно судить по последней поездке нашей команды в Симферополь.

Заслуживает всяческой похвалы работа судьи матча т. Парсаданова (Баку). Он провел матч строго, четко и справедливо.

На матче присутствовало около 5 тысяч человек. В числе зрителей были тт. Шеболаев, Малинов, Аропкер, Соколов, Ерофимов, Руль и др.

ГУРЕВИЧ, ШТАЦКИЙ.

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 8.07.1935.

1/2 финалу.

РОЗЫГРЫШ ВСЕСОЮЗНОГО ПЕРВЕНСТВА ПО ФУТБОЛУ

Сегодня полуфинальный матч Иваново—Днепропетровск

РАЗВЕРНЕМ ВСЕ СВОИ ВОЗМОЖНОСТИ

Предстоящий матч с Иваново является решающим для нас матчем. Он определит наше место во всесоюзном розыгрыше по футболу. Коллектив Иваново—очень сильный коллектив, об этом можно судить по недавнему матчу с норвежской командой и по другим матчам.

Мы еще ни разу не встречались с Иваново, поэтому о соотношении наших сил трудно говорить. Но если мы имеем какое-либо преимущество в игре, какие либо шансы на победу, то лишь потому, что наша команда за последнее время значительно выросла, спаялась; отдельные игроки заняли свое место в команде, а overall усилились тактическая игра всего коллектива. К сегодняшнему матчу мы усиленно готовились. Постараемся развернуть все свои возможности, чтобы выйти на встречу с Иваново победителями.

Выступаем в таком составе: вратарь Гутарев; боки — Белов, Алексопольский, халбы — Гребер, Андреев, Старостин; нападающие — Курчанинов, Белый, Лайно, Кривошеев В., Корнилов.

Капитан сборной Днепропетровска ЛАЙНО.

ПРОИГРАТЬ МЫ НЕ НАМЕРЕНЫ

Никогда еще до сих пор сборная Иваново не встречалась с Днепропетровской командой. Сегодня придется встретиться в решающей схватке. Откровенно говоря, результатов ждем с трепетом душевным. Сборную Днепропетровска представляем очень высоко.

Но все таки проигрывать мы не намерены. Не для этого приезжали из Иваново. Будем играть на выигрыш—дальнейшее покажет игра. Состав команды у нас неплохой—есть бывалые матерые футболисты, известные не только в нашем городе.

В розыгрыше кубкового первенства мы победили Уфу со счетом 12:0, Челленбург—4:1, со Свердловском сыграли 0:0, причем большую часть матча, против 11 свердловчан играло всего 8 ивановцев. В этом году мы победили сборную БВО—2:0. Результаты игры с норвежской командой известны.

В Днепропетровске приняли нас хорошо. Успели отдохнуть, потренироваться, так что сегодня выступаем со свежими силами, в «форме».

Капитан сборной Иваново ЖОРДАНИЯ.

Газета «Звезда» Днепр, 15.07.1935.

15.07. 10000 глядачів. Суддя: В.Бистров (Ленінград). **Дніпропетровськ – Іваново – 6-4 (4-2).** Голи: Кривошеев (15, ?.), Бєлий (21), Корнілов (25, ?.), Лайко. М.Гутарев; Б.Бєлов, В.Алексопольський, М.Бородін, Б.Андрєєв, М.Старостін, Г.Курчанінов, П.Лайко, Л.Бєлий, В.Кривошеев, П.Корнілов.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК—ІВАНОВО

Понад 10.000 глядачів прийшли подивитись фінальному зустріч на першість СРСР між командами Іваново і Дніпропетровська.

За свистом тов. Бистрова (Ленінград) обидві команди виходять на поле. В складі Іваново грають: Колотілов, Коротков, Дєнісов, Воронін, Козлов, Колін, Щібров, Малхасов, Жорданіа, Садовський і Вавілов. У Дніпропетровська — Гутарев, Бєлов, Алексопольський, Бородін, Андрєєв, Старостін, Турчанінов, Бєлий, Лайко, Кривошеев В. і Корнілов.

Гра починається в явному темні. На початку відзначається деяка перевага команди Іваново, яка на шостій хвилині забиває перший гол дніпропетровцям. Дніпропетровці, залепочивши вершню нападочю, увесь час штурмують ворота гостей. Лівий край Дніпропетровська — Корнілов, який награвачає швидко і добре грає, увесь час створює небезпечні для воріт Іваново моменти. В один з припадків йому виставляють провисті м'яч біля піналістії і захист Іваново захищається один на один з Колотіловим. Удар, і м'яч з тріском пролітає потрапляє в штангу і йде знову на поле.

Шість Корнілова не використовують м'ячі Кривошеев і Турчанінов. Нарешті

на 15 хвилин Кривошееву, що одержав пасовку від Корнілова, виставляють штрафний.

Рахунок «бодявників» був великий, але надовгоочепі, бо вже на 16 хвилин Вавілов забив другий м'яч Дніпропетровську. Останніх це аж ніяк не збентежило і вони продовжували штурмувати ворота Іваново.

Рахунок 2 : 1 тримався лише п'ять хвилин, коли правий напад Дніпропетровська — Бєлий з доброї подачі Корнілова вирішив штрафний.

Ще 4 хвилини і лівий край Корнілова приносить новий успіх дніпропетровцям. Рахунок 3 : 2. Корієр. Прекрасний удар Лайко головою і сітка воріт Іваново (не без допомоги воротаря) приймає четвертий гол.

Перерва. В другому таймі дніпропетровці грають ще менш енергійно і забивають гостям ще 2 голи. Не зміняється в борту і Іванівці, які на 14 і на 29 хвилин забивають по м'ячу.

Гра закінчується перемогою Дніпропетровська з рахунком 6 : 4. Шість перемогою Дніпропетровська забезпечив собі право на участь у фінальних і переміжних зустрічах на першість СРСР.

Чітко провів гру суддя тов. Бистров. М. ПЕКАСЧЕНКО.

Соревнування футбольних колективів другої категорії на першість СРСР підходять к концу. 15 июля на стадионе «Динамо» состоится футбольный матч между сборными Днепропетровска и Иваново — победителями в соревнованиях первых четырех кустов второй категории (около 20 команд). Исход матча Днепропетровск — Иваново решит — быть или не быть Днепропетровску в числе первых команд СССР, рядом с шестью другими лучшими футбольными командами.

Матч судит ленинградский судья т. Бистров. С сегодняшнего дня на стадионе и в магазине «Динамо», а также в парках п.м. Шевченко и Хатиевича открыта предварительная продажа билетов. Информация о ходе игры будет транслироваться по радио непосредственно с поля.

Сборная Иваново известна, как одна из лучших команд СССР. В ее состав входят такие сильные футболисты, как Денисов, Жордания, Садовский, Малхасов, Вавилов, Коротков. Все еще помнят блестящие прошлогодние встречи Иваново и сборной Турции, Испании, матч с московскими футболистами, из которого ивановцы вышли с честью. В этом году до предстоящей финальной встречи с Днепропетровском ивановцы оказались победителями третьего и четвертого кустов, в которые входят сильные команды Свердловска, Челябинска и других городов. Последняя встреча с Новосибирском принесла победу футболистам Иваново со счетом 7:1. Знаменитая норвежская команда, выигравшая на днях у сборной Ленинграда, в матче с Иваново победила с почетным для последнего счетом — 2:1.

Газеты «ГПО» Київ, 23.07.1935 та «Звезда» Дніпро, 12.07.1935.

Фінал.

30.10. 14:00. Казань. Ст. ім. В.Гаріна. 10000 глядачів. Суддя: М.Корнєєв (Москва). **Казань – Дніпропетровськ – 1-2 (1-1).**

М.Маховський, В.Алексопольський, В.Гребер, Г.Чижов, Б.Андрєєв, М.Старостін, М.Бородін, М.Наумов, П.Лайко, Є.Шпиньов, В.Кривошеев, тренер О.Сердюков.

КТО ПОБЕДИТ?

10 или 12 сентября на стадионе «Динамо» трудящиеся Казани увидят интереснейшую футбольную игру. Сборная команда Казани встретится с сильнейшей командой Украины — днепропетровской.

Эта игра будет финальной. Выигравшая команда получит почетное звание чемпиона Советского союза по второй группе.

Днепропетровск — победитель игр первого, третьего и пятого кустов розыгрыша первенства СССР. Ряд игроков Днепропетровска — тт. Лайко, Гребер, Бєлий, Бородін и другие, входят в состав сборной Украины.

Товарищескую встречу со второй сборной Украины днепропетровцы выиграли 5:1, а у лучшей динамовской команды Украины — Харькова 9:4.

Прогрели Днепропетровску и лучшая команда РСФСР—Иваново (6: 1), и бывший чемпион УССР—г. Николаев, с еще большим счетом—9: 0.

Команда Днепропетровска—серьезнейший противник для нашей команды, но мы собираемся оказать нашим гостям сильное сопротивление. Наша сборная футбольная команда за последние годы одержала целый

ряд крупнейших побед. В 1934 году из 38 междугородных встреч нами проиграно только семь матчей. В 1935 году из 37 встреч команда Казани проиграла только три.

Сборная Казани выиграла в этом году встречи с первоклассными командами Москвы (завод им. Фрунзе), Ленинграда (завод «Красная заря»), сборной командой Грузии, Горького, Сталинграда, Мяска, Свердловска, Пятигорска и прошлогоднего чемпиона РСФСР — Воронежа.

По постановлению Высшего совета физкультуры СССР, команда Казани переведена в группу мастеров футбола Советского союза. Это является основным показателем наших успехов, нашего роста.

Надеемся ли мы, футболисты Казани выиграть эту встречу?

Мы усиленно готовимся к ней. Этот матч будет нашим экзаменом для вступления в шеренгу сильнейших команд Советского союза, и мы приложим все свои силы, всю энергию, все свое умение и опыт для того, чтобы добиться победы!

Капитан сборной футбольной команды Казани А. ФИСАРЕНКО.

Газета «Красная Татария» Казань, 6.09.1935.

СЕГОДНЯ, В 2 ЧАСА ДНЯ, НА СТАДИОНЕ „ДИНАМО“ ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ДНЕПРОПЕТРОВСК—КАЗАНЬ

САМАЯ ИНТЕРЕСНАЯ ВСТРЕЧА

Беседа с капитаном команды Днепропетровска П. Г. Лайко

Предстоящая сегодня встреча с лучшей командой орденоносной Татарии является для нас одной из самых интересных встреч сезона.

И наша команда, и команда Казани за последнее время сильно выросли. Казанцы выдвинулись на почетное место среди лучших команд Союза, и сегодня мы будем бороться за первенство во второй группе футбольных команд СССР.

Мы, в свою очередь, одержали ряд крупных побед. На первенстве украинских спортивных областей „Динамо“ мы выиграли у команды Киева со счетом 2:1, Харьков проиграл нам с таким же счетом. У нас была полная уверенность в том, что мы займем первое место, но нас подвели два пачья с Одессой и сборной командой Донбасса. С ними мы сыграли 1:1 и поэтому поделили первенство Украины с киевлянами.

Сейчас у нас идет всеукраинское первенство городов. Пока мы успели сыграть только один матч с Киевом со счетом 3:3. Будем играть еще три матча с Одессой, Харьковом и Сталином. Крепко надеемся занять первое место на Украине!

Мы привезли в Казань свой боевой состав: вратарем у нас играет тов. Маховский, в защите — Алексопольский и Чижов, в полузащите — Гребер, Андреев и Старостин, в нападении левого края играет Корнилов, левого нападающего — Кривошеин, центра — Лайко, правого нападающего — Бочаров, в правом краю — Бородин. Это наш постоянный состав.

Наше яркое и Гребер изюбки сборной команды Украины. Мы играли в Париже с командой „Ред-стар“.

Игроки команды „Ред-стар“ каждый в отдельности играют прекрасно, но в коллективе дело у них идет значительно хуже. Мы же играли дружно, крепким коллективом, знаем, какое громадное значение имеет этот матч для советского спорта. И в результате коллектив победил!

Стадион „Де-Шарп“ вмещает 25 000 зрителей — он был переполнен. На три четверти из общего числа зрителей были рабочие Парижа. Нечего и говорить, как нас встретили!

Едва мы показались на поле, стадион оживился мощными звуками Интернационала, загрозил аплодисментами и приветствиями. Кучка фашистов, пробирающихся на стадион, попыталась было осыпаться нас, но увидев явное несоответствие сил, через минуту умолкла.

После каждого матча нас тесным кольцом окружали рабочие-спортсмены Парижа, каждый вечер мы дружески беседовали с ними.

Мы, конечно, надеемся выиграть у казанских футболистов. Наша команда сейчас хорошо тренирована, все игроки находятся в хорошей „форме“.

НАПАДЕНИЕ—ЛУЧШАЯ ЗАЩИТА

Беседа с тренером Днепропетровской футбольной команды А. М. Сердюковым

Основное в подготовке нашей команды — тактика, техника и физическая тренированность. На этих трех моментах основана вся работа нашей спортивной школы.

Регулярную тренировку наша команда начала два года тому назад. В этом году подготовку к летнему сезону мы начали в марте, выехав на этот месяц в Крым.

Сейчас наша команда подготовлена хорошо. Мы считаем казанцев сильными противниками, и сегодняшняя игра будет очень интересной. Постараемся показать трудящимся Казани все свое умение, всю технику футбольной игры.

Нашу тактику игры можно охарактеризовать тремя словами: нападение — лучшая защита. Поэтому наше нападение строится в виде полукруга, его поддерживают два крайних полузащитника. Таким образом и нападение играет не пять игроков, как обычно, а семь.

Зам. ответ. редактора А. ПРЯМЫН

ИЗВЕЩЕНИЯ

— 31 октября, в 8 ч. веч., в 106 работников кооперации и молодежи (ул. Кувшинова) состоится инструктивный доклад для клубов (заключенных РК) о работе Окружного комитета.

Вчера в Казань прибыла команда футболистов Днепропетровска. На снимке: Днепропетровцы на перроне Казанского вокзала. Нижний ряд (слева направо): Кривошеин, Курчанинов, Корнилов, Алексопольский, Бородин, Гребер, Андреев, Лайко, Бочаров. Верхний ряд: Шпонов, Маховский, Гутаев, Наумов, Старостин, Чижов, Сердюков.

30 октября СТАДИОН ДИНАМО 30 октября
имени В. И. ГАРНА
ФУТБОЛ-МАТЧ
на первенство СССР во второй группе
ДНЕПРОПЕТРОВСК—КАЗАНЬ
(1-я сборная) (1-я сборная)
Матч состоится при любой погоде. Начало в 2 часа дня.
Предварительная продажа билетов в магазине „ДИНАМО“.
3815—3-3 ВСФ при ЦИК ГР.

Газеты «Красная Татария» Казань, 29.10.1935 вс.

«Стадион «Динамо» переполнен. Команды выходят на поле: гости – в голубом, хозяева – в синем. Первые десять минут игры команды производят разведку, нащупывают слабые места противников. Лайко дирижирует игрой своей команды. Но игра постепенно перемещается к воротам гостей и вскоре после удара головой счёт открыт – 1-0.

Но первая победа Казани оказалась и последней, через несколько минут уже забит ответный мяч. Вторым тайм принёс победу гостям, использовавшим промах Кумбари: он выпустил мяч при падении и нападающий гостей «пушечным» ударом добил его в ворота – 1-2.

Судья Н. Корнеев: Казань имеет блестящую защиту в лице Кумбари, Борисевича и Пуховского. Оба защитника по своему классу и технике не уступают защитникам столичных команд. Полузащита играет также неплохо. Самым слабым местом является нападение, над которым надо серьёзно поработать».

«ПОБЕДА ДНЕПРОПЕТРОВСКИХ ФУТБОЛИСТОВ В КАЗАНИ.

30 октября в Казани состоялась встреча победителей полуфинальных соревнований команд второй группы – сборных Футбольных коллективов Днепропетровска и Казани.

После упорной борьбы победили днепропетровцы (счёт 2-1). Таким образом, футболисты нашего города вышли на первое место среди команд второй группы и еще раз доезжали свое право принадлежать к числу первоклассных команд Союза».

Газета «Звезда» Дніпро, 6.11.1935.

«КАЗАНЬ – ДНІПРОПЕТРОВСЬК.

30 жовтня в Казані розігрався фінальний матч на всесоюзну першість між командами другої групи. Грали збірна Дніпропетровська й збірна Казані. Виграла дніпропетровці з рахунком 2-1».

Газета «Зоря» Дніпро, 1.11.1935.

ПОБЕДА ДНЕПРОПЕТРОВСКА

Опоздавшие во время занять места, начали уже поругивать строителей стадиона. «Динамо», выстроивших такую маленькую трибуну: за десять минут до начала матча, в проходах, около барьеров, на лестницах, песте стояли люди.

Свисток судьи тов. Корнеева потушил вспыхнувшие уже в разных концах трибуны перебранки из-за мест: на поле началось «сражение» голубых днепропетровцев с синими казанцами.

Первые десять минут команды фактически не играют, а производят разведку, нащупывают слабые места противников. Все первичают — и публика и игроки, особенно вратари.

В самых опасных местах мелькает фигура днепропетровского капитана — Лайко. Он прямо-таки «дирижирует» игрой своей команды, ведет в атаку свое нападение, подкрепляет его полузащитой.

Все же «голубым» приходится отступать. Казанцы подходят вплотную к воротам. Все ближе и ближе чертит свои зигзаги мяч. Наиболее впечатлительных зрителей

их соседи деликатно придерживают за полы пальто, но когда от мастерского удара головой мяч влетает в ворота Днепропетровска, — тут никого не удержишь! Все стоя приветствуют первую победу Казани.

Но первая победа оказалась и последней, — через несколько минут вратарь Казани вынимает из сетки своих ворот ответный мяч! Первая половина игры так и кончается с равным счетом 1:1, а второй хавтайм принес победу Днепропетровцам и поражение Казани.

Вещи повзняются сравнением! Казанская команда проиграла из-за того, что вратарь Кумбари упал на 15 сантиметров ближе, чем следовало! Мяч был уже в его руках, но при падении на землю он откатился всего на одну ладони и этого было достаточно: нападающий днепропетровец «пушечным» ударом забил его в ворота!

Последний удар по мячу в финальном матче сделал Днепропетровск чемпионом второй группы футбольных команд СССР.

В. БЕРЛЯНД.

БОЛЬШОЙ ЗАСЛУЖЕННЫЙ УСПЕХ

30 октября на поле казанского «Динамо» вышли команды Днепрпетровска и Казани—победительницы первенства СССР по футболу.

Эта встреча должна была решить, кто же из этих команд сильнее, так как все проведенные до этого предварительные встречи говорили об их большом росте в техническом и тактическом отношении.

Выигрыши Казани у Минска, Сталинграда и Пятигорска ставили ее на одно из лучших мест по футболу.

Обе команды деятельно готовились к этой встрече и вышли на поле в своем боевом составе. Решая по стилю и напору игра обеих команд действительно показала, что они достойны занять место в первой группе лучших футбольных команд СССР и в дальнейшем с честью сумеют отстоять себя, встречаясь как равные со сборными командами Москвы, Ленинграда, Харькова, Киева, Тифлиса и Баку.

Живая, напористая и быстрая игра обеих команд говорит за себя и лишь случайно, используя промахи вратари Кумбари, днепрпетровцы сумели добиться первенства и закончить игру со счетом 2:1 в свою пользу.

Проигрыш не должен деморализующе действовать на руководителей казанской команды, а наоборот, должен заставить их еще крепче работать и совершенствовать класс игры команды.

Казань имеет блестящую защиту в лице Кумбари, Борисевича и Пухова.

Оба защитника по своему классу и технике игры не уступают защитникам столичных команд.

Полузащита Казани играет также неплохо. Самым же слабым местом является нападение, над которым надо серьезно поработать.

Итак, Казань заняла второе место из 50 команд второй группы и вышла в первую группу футбольных команд СССР.

Успех очень большой и вполне заслуженный. Впереди—встречи с лучшими столичными командами. Это обязывает работать над собой весь коллектив. На работе команды должно быть сосредоточено внимание руководства и физкультурной общественности.

Мои наилучшие пожелания дальнейших спортивных успехов команде Казани!

Член всесоюзной коллегии судей по футболу Корнеев.

Газета «Красная Татария» Казань, 1.11.1935 вс.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 18.06.1935.

ВСЕСОЮЗНА ПЕРШІСТЬ ДСТ «СПАРТАК»:

відбірковий турнір (приймали участь 29 команд розбитих по 7 територіальних куштах),

Фінал.

«Спартак» Одеса – «Спартак» Сталіно – 3-2.

«На поле стадиона «Спартак» в Тарасовке выбежала команда мастеров Московского «Спартак» и команда симферопольского «Спартак».

Игра началась в среднем темпе. Счет первой половины 0-0. В этом большая заслуга вратаря Симферополя Смирнова, бравшего очень трудные мячи. Лишь на 12-й минуте после перерыва П.Старостин сильно бьет в левый нижний угол, и счет 1-0. Однако вскоре Рыжову приходится вынуть мяч из своих ворот 1-1. Буря аплодисментов. На 21-й минуте Ник.Старостин, прорвавшись, устанавливает счет 2-1, вслед за этим два мяча забивает Петр Старостин. Преимущество москвичей очевидно, и они заканчивают игру со счетом 5-1.

Остальные игры на первенство «Спартак» дали такие результаты:

Пятигорск выиграл у Эривани — 2-1, Саратов выиграл у Казани—6-0, Иваново проиграло Ленинграду — 1-4 и Сталино победило Харьков — 1-0».

Газеты «Вечерняя Москва» Москва, 2.08.1935.

ФИНАЛЬНЫЙ ТУРНИР

(Одеса. Ст. «10-річчя комсомолу». 13-16.11)

1	Москва	3	0	0	22-0	9	5-0
2	Ленінград	1	1	1	6-8	6	6-2
	Одеса						-
	Новосибірск						

«ФИНАЛЬНИ ЗУСТРІЧІ СПАРТАКІВСЬКИХ КОМАНД.

3 13 листопада в Одесі починаються фінальні зустрічі з футболу на всесоюзну першість спортивного товариства «Спартак». Гри триватимуть п'ять днів. Грають команди «Спартак» Москви, Ленінграда, Новосибірська, Сталіна й Одеси».

Газета «Комсомолец Украины» Київ, 11.11.1935.

«24-го июля на стадионе вагонного завода-Мытищи открывается спартакиада рабочих физкультурников ЦК Союза транспортного машиностроения. В спартакиаде принимают участие физкультурники Мытищинского вагонного завода, Луганского завода и ряд других. Спартакиада будет проведена по легкой атлетике (бег, прыжки, метание), волейболу, футболу, велосипеду. Спартакиада продлится четыре дня».

Газета «Пролетарий» Митищі, 24.07.1935.

Товариські матчі:

ХАРКІВ, 8. 15 квітня збірна футбольна команда паровозобудівельного заводу виїхала у спортивну поїздку за маршрутом Харків — Севастополь — Батум — Тифліс — Поті — Баку — Ростов-на-Дону. Команда вже зустрічалась із футболістами півдня. У Севастополі фізкультурники орденпоносного харківського паровозобудівельного заводу зустрілись із збірою командою Чорноморського флоту. Наступні зустрічі 3:3. У Тифлісі футболісти грали з командами «Динамо» та закавказького індустріального інституту. Матч з динамівцями закінчився нічиєю, а з командою інституту — 4:3 на користь ІІІЗ.

Газети «Комсомолец Украины» 9.05.1935
та «ГПО» обоє Київ, 6.05.1935.

08.05. «Динамо» Киев – Татарська АСРР – 4-0.

«Вчора на Червоному стадіоні в Києві відбулась перша в цьому сезоні футбольна зустріч між збірою командою Татарської АСРР і першої футбольної команди «Динамо». З самого початку динамі-

КОЛОМНА—ДНІПРОПЕТРОВСЬК

27 квітня в Дніпропетровську відбулась зустріч місцевої команди заводу ім. Леніна з колективом коломненського заводу (Московська область).

Перший тайм гості прагнуть проти вітру і, не зважаючи на це, неодноразово ставлять під загрозу ворота дніпропетровців. Останнім допоміжним мітер і вони забивають два голи в ворота гостей. Після перерви вітер стихає, піватама пра проходить без наслідків. На 23-й хвилині Білий, одержавши м'яч від Васецького, проходить до воріт коломненців і влучно б'є. Рахунок 3 : 0. Підбадьорові успіхом, дніпропетровці весь час свідать на майданчику гостей і до кінця гри проводять в їх ворота ще 4 м'ячі, одержавши в свої лише один. Гра закінчилась заслуженою перемогою дніпропетровців з рахунком 7 : 1.

вці захопили ініціативу і гра більшу частину часу проходила біля воріт гостей. Матч виграла команда «Динамо» з рахунком 6-4».

Газета «Комсомолец України» Київ, 9.05.1935.

«У вміщеному в «КУ» за 9 квітня звіті про матч між 1 командою київського «Динамо» і збірної Татарської АСРР, через неправильну інформацію редакції, помилково подано наслідки матчу. Матч закінчився 4-0 на користь команди «Динамо»».

Газета «Комсомолец України» Київ, 11.05.1935.

Поражение сборной Татреспублики

КИЕВ (от нашего спец. корр.). Первая междугородняя встреча по футболу между командами сборной Тат. АССР и киевской командой «Динамо» в составе: Шуковский, Правзоров, Овиродовский, Тютчев, Кузьменко, Путистин, Гончаренко, Пионтковский, Шегодский Коротких и Махия. Игра закончилась счетом 4:0 в пользу «Динамо». Гости оставили впечатление довольно, крепкого, дружного коллектива, которому недостает некоторых моментов техники владения мячом и сы-

гранности линии нападения с полузащитой.

Команда киевского «Динамо», выступавшая в неполном основном составе, имеет все возможности быть сильнейшим коллективом Украины и одним из лучших в Союзе. Для этого есть все данные: техника игры каждого в отдельности стоит на надлежащей высоте. Недостаток сыгранности можно отчасти отнести за счет того, что сезон еще только начинается.

А. Т. АКОПОВ.

Газета «Красный спорт» Москва, 16.05.1935.

«ДНІПРОПЕТРОВСЬК – СМОЛЕНСЬК.

Команда смоленського «Динамо». Першого дня з гостями зустрілась команда заводу ім. Леніна. Ця команда, зваживши на великий програвш смоленців (1-7), торік вийшла на поле в неповному складі.

З самого початку ініціатива в руках гостей, які закінчують перший тайм з рахунком 2-0 на свою користь. У другому таймі команда заводу ім. Леніна вирівнює гру, але остаточно команди поквитатись не можуть. Рахунок зустрічі 3-2 на користь Смоленська.

Другого дня грали динамовські команди обох міст. По першому тайму гра проходить з значною перевагою дніпропетровців, але вони не можуть цієї переваги реалізувати. Тільки єдиний м'яч всередині тайму щастить забити В.Кривошееву після доброї подачі Наумова. Рахунок першого тайму 1-0 на користь Дніпропетровська.

Гості починають грати грубіше. Через кілька хвилин за явну грубість з поля видаляється капітан команди Смоленська В.Прокоф'єв. смоленці вже не грають, вони більше ганяються за ногами противників і ображають суддю. За це суддя виводить з поля ще двох гравців.

Президія дніпропетровської міськради фізкультури обговоривши питання про ганебний вчинок гравців команди Смоленська, вирішили сповістити про це смоленське «Динамо» і заборонити судді Сердюкову провадити суддівство протягом 3 місяців.

Повторний матч пройшов у виключно товариській обстанові і закінчився з рахунком 3-2 на користь Дніпропетровська»

Газета «ГПО» Київ, 23.05.1935.

Тільки в минулому номері «Зоря» вимагала навести порядок на стадіоні, вжити енергійних заходів до порушників елементарних правил поведіння на полі. Однак, сигнали й попередження мало вплинули на наші фізкультурні організації. Позавчорашня зустріч «Динамо» — Дніпропетровськ з динамівцями Смоленська — гірка розплата за хамську неуважність і зневагу до робітничого глядача.

З самого початку другого тайма суддя Сердюков одразу розладнав гру, ввівши з поля смоленського центра півзахиста — Борисевича. Борисевич відмовився піти з поля. Знялася дискусія. Смоленці протестували, дніпропетровці їх підтримували, вимагаючи залишити Борисевича на полі. Сердюков у позі непогрішимої Феміди-Богині правосуддя, спокійно спостерігав цей ераклан. Хвилини п'ять-шість сварилися з суддею обидві команди. Нарешті, Борисевич усе ж із поля пішов.

У відповідь на неправильну поведінку судді, смоленці, забувши найголовніше для радянського фізкультурника — залізню, непопулярну дисципліну — почали грубити, навмисне зриваючи гру.

На стадіоні здійснюється неймовірний галас, шум. Тисячі глядачів обурені поведінкою судді. Сердюков припиняє матч...

Хто дозволив віддавати стадіон в таке судді? Тисячі людей, що були на стадіоні культурно відпочивали, були здивовані на хуліганські крики і слухали лайку десятка ігроків. Невеликий приклад безсоромної зневаги до багатотисячної маси!

В усьому, що відбулося на стадіоні «Динамо» 12 травня, ми, наперед, завжди миємо міську раду фізкультури. Скільки разів писали ми про потребу порядку на полі, про потребу особливо старанно брати суддів. Як видно цей і торішній свід аж нічого не навчило керівників культурних організацій.

Треба рішуче кінчити з зазнайством деяких суддів і футболістів, які гадають, що їм «можна». Нікому не дозволено дискредитувати почесне й славне звання радянського фізкультурника, нікому не дозволено шпигатися з радянського глядача. Нас до чому стороннім глядачам цих нещодавно залишається обласна рада фізкультури.

(З «Зорі»)

14-У на стадіоні ім. Мовжинського відбувся реванш-зустріч команд Дніпропетровська й Смоленська.

Рахунок 3:2 на користь Дніпропетровська.

Редактор П. І. ГАЛЕЦЬКИЙ

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 15.05.1935.

«ДНІПРОПЕТРОВСЬК – БСРР.

Футбольні матчі між командами БСРР («Динамо») і Дніпропетровськ («Динамо»), що відбулися **29 і 30 травня** в Дніпропетровську, закінчилися з таким рахунком: перший – 2-1 на користь Білорусії, другий – 2-1 на користь Дніпропетровська».

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 2.06.1935.

«Протягом 8 днів червня в **Дніпропетровську** відбулось кілька дуже цікавих міжміських футбольних матчів. Дніпропетровська команда «Динамо» зустрілась зі **збірною «Динамо» Білорусії, збіркою Тифліса і ростовським «Динамо»**.

Особливо цікаві були зустрічі місцевих динамівців зі збіркою білоруського «Динамо» і збіркою Тифліса. Показавши високий клас гри, дніпропетровці вийшли переможцями в обох зустрічах, вигравши у Білорусії з рахунком 7-3 і Тифліса – 3-2. Зустріч команд Білорусії і Тифлісу закінчилась перемогою Тифліса з рахунком 4-2. Менш цікаво проходили зустрічі з ростовськими динамівцями. Першого дня, зустрівшись з командою заводу Петровського, гості після впертої боротьби вийшли переможцями з рахунком Другого дня проти ростовців грала місцева команда «Динамо» в дуже послабленому складі (без Гутарева, Старостіна, Наумова і Корнілова). Зустріч пройшла за явною перевагою гостей і закінчилась з рахунком 4-1 на їх користь».

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 18.06.1935.

«ХАРКІВ – БІЛОРУСЬ.

Вперше зустрілися **6 червня** динамівські

колективи Білорусі і Харкова.

Гра починається швидким нападом і енергійним настиском команди Білорусі. Відчувається, що буде надзвичайна цікава гра, але, не зважаючи на напружену боротьбу, тайм закінчується уніцією – 0-0.

У другому таймі Харків починає грати більш енергійно і вже 12 хвилині, в результаті комбінації, Шпаковський викидає м'яч Кулікову і останній метрів з 8-10 забиває м'яч у ворота Білорусі.

Цей успіх підбадьорує харківчан і через 10 хвилин воротареві Білорусі Пащенко доводиться витягати з сітки другий м'яч, що його забив Шпаковський.

З рахунком 2-0 на користь харківського «Динамо» закінчується цей цікавий матч.

Склад Харкова: Москвін, Федорков М., Кирилов, Мисевр, Фомін В., Фомін М., Куліков, Шпаковський, Хруслов, Паровишніков і Привалов».

Газета «ГПО» Київ, 12.06.1935.

17.06. Команда заводу «Червона Зоря» Кірово – Кутаїсі – 2-3.

«Учора відбувся футбольний матч між командами Кутаїса (одна з найкращих команд Закавказзя) і заводу «Червона Зоря» (Кірово). Матч закінчився з рахунком 3-2 на користь Кутаїса.

Сьогодні на новому стадіоні о 7 год. вечора відбудеться друга зустріч: Кутаїс - перша збірна Кірово».

Газета «Кіровська правда» Кропивницький, 18.06.1935.

18.06. Кірово – Кутаїсі – 2-2 (0-1). Голи: Чурсін, Лесной.

Смородін, Фетісов, Фурманов, Додін, Чурсін, Єрьоменко, Леснов, Олешко, Кременецький, Федоров, Крайній.

«Свисток судді. Рівною стрічкою вибігають на поле в зелених майках гості-футболісти збірної Кутаїса.

З другого краю в червоних майках вибігають і кіровці.

Глядачі, яких сьогодні так багато на новозбудованому стадіоні, з великою увагою, хвилюванням спостерігають кожний крок гравців та м'яча.

М'яч пішов у гру. Зарясніли майки. Кутаїсці з перших же кроків беруть ініціативу в свої руки. Команда гостей добре тренована, технічно сильна.

Короткими, добре тренованими пасами, вони швидко передають м'яча. Раз за разом напад Кутаїса іде в атаку на ворота Кірова, але наш захист (т.т. Фурман і Фетісов) добре відбиває всі напади.

Шют за шютом вміло відбиває вратар кіровців тов.Смородін, який бере майже «мертві м'ячі».

Але гості посилюють натиск і через деякий час у воротах Кірова перший м'яч.

Перший тайм закінчився рахунком 1-0 на користь Кутаїса.

З самого початку другого тайму кіровці починають енергійний напад. Кіровська п'ятёрка форвердів, за допомогою напівзахисту, проривом веде м'яч до воріт Кутаїса. Лівий край Кірова тов. Чурсін, підвівши м'яча майже до лінії ауту дає міцний, красивий шот. Вратар Кутаїса хоч і бере м'яча, як спійманий птах, забився в сітці Кутаїса.

Через декілька хвилин Кіровці знов проривом ведуть м'яч до воріт Кутаїсу. Після розпасовки з краю на центр, м'яч сильним ударом тов. Леснова знов опинився в сітці кутаїсців.

М'яч в центрі. Кутаїсці беруть курс на розрахунок. І напад Кутаїса весь час висить на воротах Кірова. Багато проривів завершуються свистком судді... Аут!

Не можна не відмітити, що весь час гри заважають, так би мовити, природні умови. Футбольне поле погоано втрамбоване, вкрито пилюгою. Іноді, коли граки скупчуються біля м'яча, не можна нічого розгледіти. Утворюється справжня «димовая завіса».

Ось під самими воротами Кіровоградців утворилася пробка. Вратар Кірова невдало відбив м'яча і в облаках пилюги напад Кутаїса буквально заносить м'яч у ворота Кірова.

2-2 - такі наслідки другого дня зустрічі з гостями».

Газета «Кіровська правда» Кропивницький, 21.06.1935.

«Футбольные матчи **Луганск («Динамо»)** – **Ростов (профсоюзы)** заставляют скрепно поговорить об организации физкультурных встреч.

23 июня матч начался только в 8 час. вечера вместо 6 час. собравшаяся на стадионе Ворошилова публика ожидала результатов «дискуссии»: какая ростовская команда должна играть против Луганска. 24 июня под маркой сборной профсоюзов выступала случайная команда, собравшая из игроков профсоюзов потребкооперации и связи. Присутствовавшие на матче работники Крайсовфизкульты не сочли нужным разоблачить очковительство.

20 июня Крайсовфизкульт (ответственный секретарь Сатановский) устроил матч «Динамо» - сборная города. Целый час ожидали начала игры, пока представитель КрайСФК Семашко собирал игроков сборной».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 26.06.1935.

«МАТЧ КРАМАТОРСК – БАКУ.

На футбольном поле состоялась встреча команд старого краматорского машиностроительного завода с бакинской командой нефтяников «Динамо». Краматорцы играли очень хорошо. Матч окончился счетом 4-1 в пользу краматорцев».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 5.07.1935.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ВОРОНЕЖ – ХАРЬКОВ.

Вчера вечером состоялся футбольный матч Воронеж-Харьков. Гости (команда завода «Серп и молот») показали исключительную сыгранность. Они создавали очень острые моменты у ворот воронежской команды («Динамо» II), но все же им удалось забить лишь один гол. Хорошая защита и напористость, особенно во второй половине игры, принесли победу хозяевам поля. Счет игры – 2-1.

Сегодня харьковская команда играет в усиленном составе с первой командой «Динамо»».

Газета «Коммуна» Воронеж, 15.07.1935.

«ВОРОНЕЖ – СИМФЕРОПОЛЬ.

Вчера вечером футбольный матч между командами Симферополя («Динамо») и завода им. Дзержинского закончился вничью со счетом 2-2. Вялые темпы игры и высокая передача гостями мяча сделали встречу неинтересной.

Сегодня на стадионе «Динамо» Симферополь играет с первой сборной воронежского «Динамо»».

Газета «Коммуна» Воронеж, 18.07.1935.

19.07. Ст. «Динамо» ім. В.Балицького. «Динамо» Київ – Іваново – 8-0.

«18 липня відбувся матч між збірною футбольною командою Іваново і командою військ внутрішньої та прикордонної охорони НКВС. Цей перший виступ команди Іваново в Києві закінчився перемогою гостей 5-2 на користь Іваново».

Газета «Вісті» Харків, 20.07.1935.

«О 7 год. 30 хв. почався футбольний матч Іваново-«Динамо» Київ. На матчі був присутній тов. С.В.Косіор.

З першої ж хвилини гри нападник киян Щегоцький забиває гол у ворота Іванова. Далі рядом вдало проведених комбінацій динамівці забивають ще 4 голи і закінчують перший тайм з рахунком 5-0.

У другому таймі гра весь час проходила на полі гостей. Рахунок матчу – 8-0 на користь «Динамо» Києва».

Газета «Вісті» Харків, 20.07.1935.

«КИЇВ – ІВАНОВО.

Після виграшу збірною командою Іваново у сильної команди УПВО з рахунком 5-2, на матч Іваново-Київ («Динамо») зібралось чимало глядачів. Івановці блискуче пройшли в розигрі футбольної першості СРСР, програвши вирішальну гру дніпропетровцям з рахунком 6-4. Матч з збірною командою Норвегії вони програли з рахунком 2-1.

По свистку тов. Космачова І.С. команди почали матч. Київляни відразу ж запропонували швидкий темп і вже на третій хвилині у воротах івановців був перший м'яч. Через кілька хвилин – другий, а на кінець першого тайму рахунок був 5-0.

Друга половина матчу була мало цікавою, бо київляни сиділи на воротах іванівців, закінчивши матч з рахунком 8-0.

Кілька слів про гру Києва. Київська команда в цьому матчі показала хорошу дружну гру і особливо вдалу гру нападу, який на цей раз не «соромився» бити по воротах. В нападі добре грали всі, на чолі з Щегоцьким, який хорошо розпасовував м'ячі, розумною була гра Шилівського. У півзахисті Кузьменко і Путістин, а в захисті К.Фомін не дали грати нападкові іванівців.

Заспокоюватись на цій грі не слід.

Склад переможців: Ідзковський, Фомін К., Кліменко, Путістин, Кузьменко, Тютчев, Гончаренко, Шилівський, Щегоцький, Комаров, Махия».

Газета «ГПО» Київ, 23.07.1935.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ЕНАКИЕВО – СУХУМ.

17 и 18 июля на городском стадионе встретились футбольные команды енакиевского металлургического завода и города Сухума. Игры закончились с общим счетом 3-11 в пользу Енакиево».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 20.07.1935.

«4-1 В ПОЛЬЗУ СТАЛИНО.

Два дня на сталинском стадионе «Динамо» состоялись матчи между командами «Динамо» городов **Сталино** и **Смоленска**. Оба дня игры закончились в пользу команды Сталино со счетом 4-1».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 16.07.1935.

«СТАЛИНО – КЕРЧЕНСКИЙ ЗАВОД.

Вчера в Сталино, на стадионе «Динамо» состоялся матч между сталинской командой «Динамо» и командой Керченского завода. Матч окончился в пользу Сталино со счетом 11-1.

Нельзя не отметить факты очковтирательства, проявленного организаторами матча, которые, в погоне за рекламой, обманули зрителей. Вместо сборной команды Крыма, о которой так громко кричали афиши, играла команда Керченского завода».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 22.07.1935.

АМСРР—ДНІПРОПЕТРОВСЬК

24 липня, в Дніпропетровську відбулася зустріч по футболу між командою дніпропетровського «Динамо» й збіркою АМСРР.

Команда Молдавії цього року мала кілька серйозних зустрічей. Програвши матч збірній Одеси з рахунком 0:2, футболісти АМСРР звели зустріч вничью (0:0) з таким міцним противником, як команда Казані, що в свою чергу перемогла Мінськ (2:1), П'ятигорськ з рахунком 2:1 і вийшла з Дніпропетровським до фіналу розіграшів на першість СРСР.

Таким чином, глядачі чекали, що гості чинитимуть дніпропетровцям серйозний опір. Зовсім інакше вийшло на ділі. Весь перший тайм дніпропетровці сидять на стороні АМСРР і проводять в сітку гостей один за одним 6 м'ячів, не одержавши у відповідь жодного.

В другому таймі картина різко

змінилась. Дніпропетровські динамовці, заспокоєні успіхом першого тайму грали далеко не в повну силу, що допомогло гостям забити перший і останній м'яч.

Зустріч закінчилася з рахунком 6:1 на користь Дніпропетровська.

Ця гра дніпропетровського «Динамо» залишає бажати багато кращого. Треба не забувати, що незабаром нашим динамівцям доведеться грати на першість України, де такі противники, як Київ, Харків, Одеса, Сталіно, будуть безумовно набагато міцнішими.

І коли збірна Дніпропетровська з честю вийшла до фіналу всесоюзної першості, то команда «Динамо», яка має в своєму складі 8 футболістів збіркої, теж не повинна «вдарити лицем у грязь» і не зап'являти честь спортивного Дніпропетровська.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 1.08.1935.

«26 июля на стадионе «Динамо» встретились команды футболистов **сборной профсоюзов столицы Украины** и «Динамо» **Таганрог**. В середине первого тайма таганрожцы явно начинают атаковать. Вот мяч на правом краю. Иван Фесенко быстро передает его правому инсайту Карнарукову, последний Зайцеву, который прекрасно владеет мячом. Приняв мяч, с 15 метров от ворот он сильным шутком бьет под верхнюю планку. Такой мяч удержать вратарю очень трудно. Мяч в сетке.

Второй тайм проходит живее. Таганрожцы снова у ворот. Снова бьет Зайцев. Вратарь ловит мяч, но ... тотчас же его выпускает в ворота. Однако, киевляне играют неплохо, но все мячи прекрасно берет Добрынин. Таганрогу бьют 11-метровый, но и этот мяч берет наш вратарь.

С 11-метрового в ворота киевлян был забит третий мяч. Счет 3-0. Второй матч с этой же командой закончился со счетом 4-2 также в пользу таганрожцев».

Газета «Таганрогская правда» Таганрог, 1935.

«О ФУТБОЛЕ, ГРУБОСТИ И РЕКЛАМЕ.

Больше 5 тысяч человек собралось в выходной день на стадионе «Динамо». Все они пришли на футбольный матч. Против Воронежа выступала команда Одессы, а этот город на футбольной «карте» отмечен довольно большим кружком.

Каково же было удивление «болельщиков», когда они увидели игру: уже через несколько минут становится ясным, что одесская команда значительно слабее воронежской, а воронежская играет очень плохо и, если чем либо выделяется, то разве только своей грубостью.

Воронежские футболисты, пожалуй, могут обидеться: помилуйте, где вы заметили грубость? Ведь ни одного человека с поля не вывели? Ни одного игрока не унесли на носилках?

Об этом стоит поговорить подробнее. Среди воронежских футболистов существует очень странные понятия о грубости и спортивной дисциплине. Если капитан команды безобразно ведет себя на поле, во всю глотку покрикивая на игроков; если футболист самым невежливым образом толкает «противника», - все это вещи, к которым давно привыкли. И то, что было на матче 30 июля, лишь потому остается безнаказанным, что физкультурные организации примирились с фактами недисциплинированности среди футболистов.

Несколько слов еще об одной печальной традиции, от которой пора отказаться. Речь идет о недобросовестной рекламе спортивных состязаний. «Матч Одесса-Воронеж» - так гласили афиши. А что это за «Одесса»? А что это за «Воронеж»? Какие это команды? Об этом афиши скромно умалчивали. И немудрено: ибо от Одессы выступала команда «Спартак», причем неизвестно, какая по счету, а от Воронежа – команда, составленная из игроков далеко не 1-го класса. ...

Встреча одесской и воронежской команд 29 июля закончилась со счетом 2-0 в пользу Одессы. Результат матча 30 июля – 3-0 в пользу Воронежа».

Газета «Коммуна» Воронеж, 1.08.1935.

«ОДЕССА – СИМФЕРОПОЛЬ – 7-1.

29 і 30 липня збірна футбольна команда Сімферополя провела в Одесі дві гри, зустрінувшись в перший день з збірною командою профспілок Одеси і в другий день з першою збірною.

В перший день гості грали в послабленому складі, а тому від першого і майже до останнього удару по м'ячу відчувалось те, що збірна Сімферополя вийшла на явний програв. Добре провели гру одеська команда, особливо її захист і воротар Михальченко, який безперечно в недалекому майбутньому виросте у першокласного воротаря. Гра проходила у нерівному темпі і закінчилася перемогою Одеси з рахунком 3-0.

Другий день приніс цілковиту перемогу першій збірній команді Одеси, яка вийшла з поля переможцем з рахунком 7-1 на свою користь.

Смілива перестановка гравців виправдала себе: центр хавбек – Лівшиць, який грав проти Сімферополя у другому таймі центром нападу це підтвердив; за Лівшицем – три голи забитих у сітку гостей. Найбільшої уваги заслуговує захисник Волін і воротар Трусевич. Смілива, обдумана гра першого і блискуче проведена гра другого залишають побажання і надалі ще глибше удосконалюватися у техніці гри.

Рівно судив матч у перший день т. Рачко і добре судив матч в другий день т. Кулинець».

Газета «ГПО» Київ, 5.08.1935.

«ОРЕХОВО – ОДЕССА.

Футбольный матч Орехово – Одесса («Спартак»)

привлек большое количество зрителей. На этот раз команда Орехова вышла на поле с обновленным составом.

С первых минут инициативу берут ореховцы. На 20 минуте с подачи Соколова мяч идет на голову Бутырева. Мяч подымается выше, перелетает через защиту к Морьеву на голову, откуда под прямым углом влетает в ворота Одессы. Счет открыт. За 9 минут до конца первой половины игры Одесса получает 4 мяча.

Вторая половина игры начинается резким натиском «спартаковцев», но прекрасная игра ореховской защиты (Лавренев, Карасев и Маныкин) разбивает все планы «противников».

До конца второй половины Орехово забивает еще шесть мячей, получив один ответный с одиннадцатиметрового удара. Матч закончился со счетом 10:1».

Газета «Колотушка» Орехово-Зуево, 6.08.1935.

«Футбольная команда шахты им. Шверника все три встречи в Москве проиграла. Здесь, однако, надо учесть, что команда шахты им. Шверника выступила против сильнейших московских футболистов. ...

Сегодня в 3 часа дня на одном из московских стадионов футбольная команда завода им. Сталина (Донбасс) встретилась с футболистами ленинградского завода «Красная зоря». Первая половина игры прошла ровно и закончилась ничейным результатом 1-1.

В начале второго тайма донецкая команда прорывается в ворота противника и получает счет 2-1 в пользу команды Донбасса. Однако недолго сумела она держать преимущество. В первых же таймах ленинградцы забили донбасской команде 3 мяча подряд. Встреча Ленинграда с Донбассом закончилась со счетом 4-3. Сейчас на стадионе разыгрывается футбольный матч между командой завода им. Фрунзе (Донбасс) и командой завода им. Сталина (Ленинград)».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 3.08.1935.

«ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ ДОНБАСС – ПОДОЛЬСК.

3:1 в пользу Донбасса.

Шел дождь. Несмотря на это, стадион ГМЗ задолго до начала матча был полон зрителей. «Болельщики» запаслись зонтами, плащами и пальто. Касса буквально была атакована публикой. Администраторы были вынуждены открыть вторую временную кассу.

Игра началась, с некоторым запозданием. Под аплодисменты зрителей на поле выбежали обе команды. Обычный ритуал приветствий – и мяч в игре.

С первых минут инициативу берет в свои руки Донбасс. Игра проходит в исключительно быстром темпе. Подольчане едва успевают отбивать стремительные атаки противника. Мяч большую часть времени находится у ворот Подольска.

В середине тайма один из пятерки нападения команды Донбасса сильным ударом посылает мяч в ворота Подольска. Мяч попадает в штангу и отлетает в сетку. Судья фиксирует первый гол.

Темп игры усиливается. Подольчане несколько раз пытаются прорваться к воротам противника, но сильная защита команды Донбасса каждый раз отбирает мяч и умело и точно передает его нападению. Хорошо сыгранная пятерка мелкой пасовкой снова и снова ведет мяч к воротам Подольска.

Первый тайм закончился со счетом 1:0 в пользу Донбасса.

Во втором тайме подольчане все силы бросили в нападение, стремясь сравнять счет. Но сыгранности по-прежнему не было. Игроки не держали своих мест. Мяч как и раньше значительную часть времени находился у противника. Видя свою беспомощность, подольчане начали грубить, заслуженно получая один штраф за другим. Подсчитано, что подольчане за оба тайма были оштрафованы 27 раз, в то время как команда Донбасса только 15, при чем штрафные удары Подольск получал за преднамеренные нарушения правил игры. Полузащита (Бадурский) чаще бил по мячу руками, чем ногами. Однако это плохо помогало, в середине второго тайма в ворота Подольска за-

бывают второй гол. А через несколько минут за грубость вратаря подольчан Донбасс получает право на 11-метровый удар. Счет 3:0 в пользу Донбасса.

Незадолго перед концом подольчане с большими усилиями забивают единственный гол в ворота Донбасса. Игра закончилась со счетом 3:1.

Необходимо отметить исключительно плохую игру правого края Ширяева и инсайда Забываева. ГСФК пора освежить сборную команду города и особенно линию нападения.

С хорошей стороны показала себя защита. Беки Черноглазов и Карасев спасли команду Подольска от более позорных результатов.

Этот матч должен послужить уроком для сборной команды Подольска».

Газета «Подольский Рабочий» Подольськ, 5.08.1935.

«ДОНБАСС – ПОДОЛЬСК.

Вторая встреча

по футболу 4 августа на стадионе Подольского завода команда Донбасса, выигравшая у сборной Подольска со счетом 3:1 (см. «Подольский Рабочий» от 5 августа), играла с 1-й командой Подольского завода.

Матч привлек большое количество зрителей. Игра, как и 3 августа, началась в быстром темпе. Команда Донбасса несколько раз подряд атаковывала ворота подольчан, но безуспешно. Хорошо играющая защита всякий раз спасала положение. Нападение команды Подольского завода играло значительно лучше, чем нападение сборной города.

У ворот Донбасса не раз создавались очень серьезные положения.

Первый тайм закончился со счетом 2:1 в пользу Донбасса.

Во втором тайме темп игры еще более усилился. Инициативу берет команда Подольского завода.

В начале тайма подольчанин Забываев сильным ударом посылает мяч в ворота Донбасса. Счет 2:2.

Вскоре после этого Блинов (правый инсайд) прорывается к воротам Донбасса и посылает мяч в угол ворот. Судья фиксирует еще один гол.

4-й гол вбивает также Блинов.

Команда Донбасса несколько растерялась, но быстро оправившись, повела наступление на ворота подольчан. Одна атака сменялась другой. В конце тайма команде Донбасса удается забить еще один гол.

Матч закончился со счетом 4:3 в пользу подольчан».

Газета «Подольский Рабочий» Подольськ, 6.08.1935.

06.08. Ст. збройного заводу. «Спартак» Тула – Кадіївка – 1-8.

«6 августа на стадионе оружейного завода состоялось соревнование по футболу между тульской командой общества «Спартак» и командой Кадиевки (Донбасс).

Соревнование окончилось со счетом 1-8 в пользу Кадиевки».

Газета «Коммунар» Тула, 9.08.35.

«9 серпня на стадіоні «Динамо» ім. Балицького відбувся футбольний матч між командами м. - Тіфліса та Києва (2 збірна «Динамо»). Молоді футболісти в 2 збірної показали в цей день досить високий клас гри, швидку пасовку, стрімковість, вміння володіти м'ячем, але їм бракувало одного — вміння доводити до кінця свої комбінації. Десятки разів кияни біля самого голу противників втрачували темп, били повз гола або піддавали м'яч тифліським бекам.

У першому хавтаймі київський бек Правосеров випадково забив м'яч у власні ворота, коли в них не було голкіпера. Всі спроби киян одквитатись, як і часті прориви тифлісців, не призвели ні до чого: гра закінчилась перемогою команди Тіфліса з рахунком 1:0.

Сьогодні, 10 серпня, команда Тіфліса грає з збірною командою київської облпрофради. Гра відбудеться на стадіоні «Динамо» о 6 год. 30 хв.».

Газета «Пролетарська правда» Київ, 10.08.1935.

.?..08., Кривий Ріг – АМСРР – 3-2.

Сьогодні і завтра відбудеться футбольна зустріч між збірними командами АМСРР та Кривого-Рогу. В збірній Кривого-Рогу гратимуть такі т. т. Бондаренко, Бойко, Юркевич, Зародженцев, Баклан, Железняк, Хотін, Горохов, Маліков, Васецький та Івко.

Футболісти АМСРР на Дніпропетровщині

Кілька матчів на Дніпропетровщині провела збірна футбольна команда АМСРР, яка зарекомендувала себе досить вельогалим противником.

Програшли у Дніпропетровську команді «Динамо» з рахунком 1 : 6, в Кривому Розі—збірні—2 : 3, молдавці звели гру до нічиєї (1 : 1) з збірною Долгвицею. В усіх зустрічах у гостей доброю грою відзначався воротар Головин..

Газети «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1935 та «ГПО» Київ, 11.08.1935.

11.08. Ст. «Динамо». 15000 глядачів. Суддя: А.Іконніков (Горький). **Завод ім. Молотова, Горький – «Спартак» Одеса – 6-2 (5-1).**

«На стадионе «Динамо» состоялся футбольный матч между командами Одессы и Горького. За Одессу выступала команда «Спартак», выигравшая первенство своего города. Горький был представлен коллективом автозавода имени Молотова, недавно возвратившегося с футбольного турнира 32-х крупнейших предприятий Союза.

На этом турнире автозаводская команда получила вторую всесоюзную категорию. Первую автозаводцы в полуфинале проиграли победителям этого турнира - московской команде завода имени Сталина – 0-2. Были отмечены как первоклассные игроки защитник Иван Коровин, центр полузащиты Константин Сучков, центр нападения Виктор Дроздов и левый инсайд Николай Дунаев. К тому же было учтено, что костяк команды «молотовцев» в составе сборной Горького выиграл престижный в ту пору турнир - Поволжскую спартакиаду.

Счет горьковцы открыли на первой минуте, когда прорвавшийся Сорочкин послал в ворота гостей первый мяч. Три мяча забил удачно игравший Дунаев; ему помог Дроздов, и только оплошность автозаводского вратаря Рекшинского позволила гостям «размочить» счет. К перерыву он был – 5-1.

Вторая половина для гостей была решающей. Они приняли все меры, чтобы оградить себя от разрома, и в измененном составе сыграли значительно сильнее. Автозаводцы же, обеспечив победу, начали играть вяло и не использовали своего преимущества. Обменявшись мячами, команды закончили встречу с результатом – 6-2. Вторым мяч Горькому был забит с 11-метрового штрафного удара».

Газета «Горьковская коммуна» Горький, 12.08.1935.

11.08. Ст. «Динамо». Нальчик – «?.» Горлівка – 1-0 (0-0).

12.08. Ст. «Динамо». «Динамо» Нальчик – «?.» Горлівка – 3-1 (1-1).

«Прибывшая в Нальчик одна из сильнейших футбольных команд Донбасса горняков-горловцев встретилась 11 августа со сборной командой Нальчика. До перерыва горловцы всё время прочно держались у ворот Нальчика, и первая половина игры закончилась вничью (0-0).

Второй хавтайм начался упорным наступлением нальчикцев, но горловцы с успехом отбивают их нападения. Игра идёт очень напряжённо то на стороне гостей, то на стороне нальчикцев. Только в середине тайма, с подачи Смехова, Крутов забивает первый гол в ворота Горловки.

Матч закончился со счётом 1-0 в пользу сборной Нальчика. Горловцы показали хорошую технику и высокий класс игры.

Из нальчикцев хорошую игру показал вратарь Жуков».

Газета «Социалистическая Кабардино-Балкария» Нальчик 14.08.1935.

«12 августа с горловцами играла 1-я команда «Динамо». Матч был очень напряжённым. С первых же минут игры Нальчик насаждает на ворота Горловки. Но после перестановки игроков Нальчика горловцы берут инициативу в свои руки и довольно продолжительное время держатся у ворот Нальчика. Стремительным нападением нальчикцы, однако, вновь оттесняют горловцев. Вратарь горловцев не успевает взять мяч от своего бека, и он идёт... в ворота Горловки.

Через несколько минут горловцы бьют штрафной удар и мяч летит в ворота Нальчика. Счёт 1-1. Вторая половина игры идёт также напряжённо, резко и в то же время очень грубо, особенно со стороны Нальчика. 20 минут игры не дают никаких результатов. Затем с удачной подачи мяча с правого края Воробьёвым, Бузюк забивает второй гол в ворота Горловки. Вскоре с прорыва Смехов забивает третий гол в ворота Горловки. Игра закончилась со счётом 3-1 в пользу Нальчика.

Со стороны Нальчика хорошую игру показали молодой игрок Шевцов и вратарь Жуков.

Со стороны Горловки хорошую игру показали вратарь, левый край и левый бек».

Газета «Социалистическая Кабардино-Балкария» Нальчик 14.08.1935.

«14 серпня в столиці АМСРР — Тирасполі, на новозбудованому стадіоні закінчилися змагання Вінницької і Чернігівської областей і АМСРР по легкій атлетиці і футболу.

На жаль, підготовка у Тирасполі до цієї зустрічі була проведена зовсім недостатньо. Футбольна команда АМСРР виїхала невідомо куди і на який час. Сами керівники фізкультури АМСРР не знають, де вона тепер знаходиться. Довелося викликати футбольну команду м. Котовська, що з честю відстояла ворота АМСРР.

На поле вийшли футбольні команди: від АМСРР команда Котовська і збірна команда Чернігівщини. У першому таймі відчувалася вперта боротьба і важко було сказати, куму дістанеться перемога. У другому таймі команда Котовська напружується, грає більш колективно, все ряснішають комбінації і гра закінчується 6:1 па користь АМСРР.

Команда АМСРР була стомлена і Вінниця одержала перемогу з рахунком 3:0».

Газета «ГПО» Київ, 23.08.1935.

«ПРИЇЗДЯТЬ ФУТБОЛІСТИ ТАГАНРОГУ.

Футбольна команда

«Динамо» Кривого Рогу надіслала запрошення футбольній команді Таганрогу виїхати до Кривого Рогу на змагання. Як відомо криворізькі футболісти програли таганрожцям. Зустрічі з Таганрогом чекають 18-19 вересня».

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1935

Таганрог—Кривий ріг

(Від нашого кореспондента).

Два матчі в Кривому Розі провела праща команда Азово-Чорноморського краю—Таганрозика «Динамо».

Перший матч з криворізькими динамовцями гості легко виграли з рахунком 8 : 2. Другого дня вони зустрілись з збіркою Кривого Розу. Зустріч увесь час проходила у шкертій боротьбі, і не зважаючи на значну технічну перевагу таганрозців, зрівнялась у шкертю (4 : 4).

Білоруські футболісти їдуть до Києва

До Києва цими днями приїжджає збірна футбольна команда Білорусі, яка зустрінеється з спортсменами столиці УСРР.

6 вересня на стадіоні «Динамо» відбудеться перший матч українських і білоруських футболістів. Гратимуть — збірна Білорусі — збірна залізничників Києва.

7 вересня збірна футбольна команда Білорусі гратиме із збіркою професіоналів Києва.

Газети «ГПО» Київ, 11.08.1935

«Вісті» Харків, 2.09.1935.

19.09. Ст. «Динамо». «Динамо» Нальчик — «Динамо» Одеса — 0-2 (0-0).

«19 сентября на стадионе «Динамо» состоялась встреча первых футбольных команд «Динамо» — Одессы и Нальчика.

Матч прошёл исключительно интересно, чему способствовала чёткая работа судьи и достаточно сильный состав игроков, как со стороны команды Одессы, так и со стороны Нальчика, игравшего в усиленном составе.

Первая половина игры окончилась без результата и носила несколько вялый характер.

Вторая половина игры была проведена в быстром темпе с явным преимуществом команды Одессы. В результате её чёткой и обдуманной игры на 18 минуте в ворота Нальчика был вбит первый гол и на 30 минуте со штрафного удара за грубую игру бека — второй гол.

Матч окончился со счётом 2-0 в пользу Одессы.

Хорошую игру показали вратарь, защита и правый край команды Одессы. Из команды Нальчика хорошо игру провёл центр-хавбек Т. Гавашели. Победа команды Одессы была встречена аплодисментами зрителей».

Газета «Социалистическая Кабардино-Балкария», Нальчик, 21.09.1935.

«ОДЕССА — ГРОЗНЫЙ»

Одесская футбольная коман-

да «Динамо» приехала к нам из Нальчика, где одержала победу со счётом 2-0. До этого она имела встречу с лучшей командой края — пятигорской — закончил её со счётом 3-2 в пользу Пятигорска.

Одесситы хорошо владеют техникой, прекрасной и быстрой ориентировкой и сыгранностью. Они с первых же минут атаковали ворота «Спартака». Грозненцы почувствовали сильного, напористого противника и бросили все свои силы на защиту. Нужно признать, что команда «Спартака» оказала стойкое сопротивление.

Долго игра шла безрезультатно. Но одесситы то и дело посылают меткие мячи по воротам «Спартака». На 20 мин. правый край Одессы Калашников забивает первый мяч в ворота Грозного.

Команда «Спартак», по установившейся за последнее время традиции, выступала против Одессы, правда, в сильном, но плохо сыгранном составе. Были введены игроки из других команд, сказывалась несыгранность.

Одесситы в первом тайме изучили противника, нащупывали его слабые места, но для всех было ясно, что перевес на их стороне.

Команду «Спартак» выручает голер Ерофеевский, который принимает на себя десятки ударов. Вообще в этой игре он показал свои высокие спортивные качества.

В конце первого тайма, за игру руками на штрафной площадке одного из беков «Спартака», судья присуждает пенальти. Команда очистила штрафную площадку, в 11 метрах от ворот лежит мяч. Видимо, у многих мелькнула мысль: «несомненно, гол». Но, вот к мячу приближается правый бек Одессы Штраубе. Удар. И как злом повторяется сильный хлопок, вслед за этим трибуны изорвались аплодисментами: Ерофеевский сдержал сильный удар в левой стороне ворот.

Первый тайм окончился со счётом 1-0 в пользу гостей.

Во втором тайме одесситы перешли в решительную атаку. Один за другим они забивают мячи в ворота «Спартака», пользуясь слабостью защитников.

Игра закончена со счётом 5-0 в пользу Одессы».

Газета «Грозненский рабочий», Грозный, 23.09.1935.

19.09. Завод ім. А.Марті, Миколаїв — Таганрог — 0-4.

20.09. Миколаїв — Таганрог — 1-1.

«МАТЧ ТАГАНРОГ — НИКОЛАЕВ»

В Николаеве проведены две

встречи между командами Таганрога и Николаева. В первый день против Таганрога играла команда завода им. Марти. Быстрой игрой Таганрог добился решительной победы, забив своему противнику по два «сухих» мяча в каждую половину матча. Следует отметить грубую игру защитника Николаева — Грушина.

Вторая игра Таганрога — со сборной города — представляла большой интерес. В игре были неко-

торое преимущество николаевцев, но они не сумели его использовать, и матч кончился вничью со счетом 1-1. В этот раз грубо играла защита Таганрога».

Газета «Красный спорт» Москва, 29.09.1935.

Таганрог виграв у мартійців

Вчора відбувся футбольний матч Таганрог—Миколаїв. Збірна команда Таганрога, як уже повідомлялось, складається з кращих гравців цього міста і має ряд перемог над командами Ростова н-Д., Новоросійська, Краснодара. Проти таганрогців вийшли мартійці, переважно з другої команди.

Самий початок гри був відважним голом у ворота мартійців. З необережності, мартієць Лава-рен забив м'яч у власні ворота. Другий гол ефективно забито нападком Таганрога.

Таганрогці видаляють себе, як міцна, заправлена команда. Вони активно йдуть на м'яч, і точно роз-пасовують його.

Другий тайм почався з натиску миколаївців, однак, ініціатива швидко перейшла до таганрогців, що неодноразово штовхали у ворота Миколаєва.

Окремі мартійці грають особливо пристробно, дехто з них, зокрема Сімахов, крім загальної біганини нічого не вивалив. Під час одного з чергових проривів таганрогці біють третій гол. Нарешті він зліз на хвилю до кінця тайму, суддя Войтович присуджує миколаївцям штрафний м'яч біля воріт і, вводячи його подя миколаївця Грушина. Удар по голу—і матч закінчується в рахунок 4:0 на користь гостей.

Б. Т.

Газета «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 20.09.1935.

«ЗБІРНА ЗАХІДНОЇ ГРУЗІЇ – ДНІПРОПЕТРОВСЬК.

Досить несподіва-

но, в особі потійських футболістів, що репрезентували Західну Грузію, дніпропетровські команди зустріли міцного противника.

Першого дня гості зустрілися з командою залізничників («старички») і перемогли її з рахунком 4-0.

Другого дня з потійцями зустрілись динамівці, що вийшли на поле без 4-5 основних гравців. Гра проходила весь час під великим дощем. На 17 хвилині другого тайму, при рахунку 1-1 через неможливість грати (злива), зустріч було припинено.

Останнього дня проти гостей виступила перша збірна міста, на чолі з прибулими з закордону Лайком і Гребером. Всі чекали великої поразки потійців. Але останні грали і цього разу добре і напористо, не раз ставлячи під загрозу ворота Дніпропетровська, який грав набагато нижче своїх можливостей. Перший тайм закінчився з рахунком 1-0 на користь Дніпропетровська. В другій половині гра проходила з перемінним успіхом. На 15-й хвилині за відверту грубість видаляється з поля Корнілов. Граючи в складі 10 чоловік дніпропетровці не роззеблюються і за 2 хвилини до кінця проводять у ворота гостей другий м'яч.

Гра закінчується з рахунком 2-0 на користь збірної Дніпропетровська».

Газета «ГПО» Киев, 29.09.1935.

23.10. Завод ім. А.Марті, Миколаїв – Білоруський військовий округ, Смоленськ – 0-3.

23 і 24 жовтня на стадіоні ім. Постишева кращі футбольні команди Миколаєва зустрілись з міцнішою командою Білорусі—Смоленська.

Футбольна команда Смоленська є збірна команда білоруської військової округи, яка в зустрічах з кращими командами великих міст і столиць СРСР, з 28 матчів—програла лише 2. Команда Смоленська у ворота противника вбила 106 м'ячів і пропустила в свої лише 15.

При розигриші першості Червоної армії з футболу, команда білоруської військової округи одержала перемогу над першокласними командами Москви—команда ЦДКА, «Серп і молот» та інші. Команда Смоленська володіє високою технікою і має гарну зіграність колективу, в наслідок чого вона зайняла перше місце в Червоній армії. З Смоленської команди 8 футболістів входять в основний

склад збірної БССР і 7 у склад збірної РСЧА Союзу.

Учасникам збірної білорусько-військової округи командував військами БВО тов. Уборевич присвоїв звання «майстрів округи з футболу» і весь склад збірної нагородив цінними подарунками.

Цікаво, що на останній товариській зустрічі з Костянтинівською (Донбас)—Смоленськ переміг з загальним рахунком 10:3.

З усього видно, що зустрічі з командою Смоленська є серйозний іспит для миколаївських футболістів. Наші команди мусять цілком підготовленими зустріти цих серйозних противників.

Перший день—23 жовтня з гостями грає команда заводу «Марті». Другий день—24 жовтня грає збірна Миколаєва. Початок матчу 23-го 4 годині 30 хвилин дня, 24-го—рівно о третій годині 30 хвилин.

Ан. Терещенко.

Газети «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 22.10 та «Зоря» Дніпро, 26.10.1935.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК—МОСКВА (ЦАГІ)

5:2

24 жовтня збірна Дніпропетровська зустрілась з футбольним колективом Московського заводу ЦАГІ.

Перші хвилини гри ще не виявляють повнотою можливості й якості команд. Але на 20 хвилинні Дніпропетровськ вікрив рахунок. За кілька хвилин москвичі зрівнюють його. Гра жвавішає, але зовсім не підноситься до рівня ігор, які дозволялося бачити дніпропетровцям нещодавно.

Досить сказати, що три голи москвичам були забиті за допомогою... самих захисників воріт Москви.

Вже наприкінці другого тайму дніпропетровці, що тримали рахунок на свої користь — 5:1 послабили гру й пропустили ще один гол. Матч закінчився з рахунком 5:2 на користь Дніпропетровська.

Команда гостей грала жваво і підчас створювала небезпечний стал біля воріт Дніпропетровська. Треба відзначити непогану гру московського воротаря й правого краю.

Л. ТАЙМ.

«В Новочеркасске на стадионе Индустриального института состоялись футбольные матчи между сборными командами Одесского и Новочеркасского индустриальных институтов. Матчи закончились со счетом 7-2 в пользу Новочеркасска».

Газета «Молот» Ростов-на-Дону, 22.10.1935.

Сьогодні матч Білорусія—Одеса

Сьогодні, о 4 год. дня, на стадіоні 10-річчя Комсомолу футбольний матч між збіркою командою Білорусії — БВО з другою збіркою Одеси. Проти гостей виступають: Михальченко, Кузнецов, Кусінський, Хижіков, Литвачук, Токар, Штрауб, Бесседін, Брона, Доскалов, Калашніков.

Завтра другий матч Білорусія — збірка профспілок Одеси, яка виступає в складі: Михальченко, Усатов, Хижіков, Мартенко, Баранов, Токар, Белов, Шпак, Шульд, Бесседін, Палеев. Перший матч суцільно тов. Зебрак, другий — тов. Андреев.

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 29.10.1935.

08.11. Одеса. Ст. ім. 10-річчя ЛКСМ. 10000 глядачів. СРСР — Одеса — 0-0.

До приїзду збірної СРСР ХТО ЗАХИЩАТИМЕ СПОРТИВНУ ЧЕСТЬ ОДЕСИ?

Вчора футбольна секція обласної ради фізкультури затвердила склад збірної команди Одеси, що виступатиме в матчі проти збірного колективу СРСР, який повертається з Турції. Хто ж захищатиме спортивну честь Одеси?

Воротар—Трусович, беки—Волін і Табачковський, хавбеки—Кравченко, Хижіков, Литвачук, напад—Сосіцький, Хейсон, Лівшиц, Малхасов і Гічкін, Запасні—Кусінський, Токар, Калашніков, Штрауб Ал., Орехов.

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 1.11.1935.

МАТЧ ЗІРНИХ СРСР - ОДЕСА—ТРЕТЬОГО ЛИСТОПАДА

В зв'язку з тим, що в Чорному морі лютує шторм, пароплав «Чичерін» прибув до Стамбула з запізненням, замість 31-го жовтня—лише першого листопада. Тим то радянська спортивна делегація виїхала

з Стамбула на батьківщину тільки вчора й прибуде до Одеси третього листопада ранком. Матч збірних футбольних команд СРСР — Одеса, призначений на 2 листопада, відкладається на третє.

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 2.11.1935.

Футбольний матч збірної СРСР-Одеса—4 листопада

Розмова по радіо з головою ВРФК СРСР тов. МАНЦЕВИМ

Першого листопада, о 6 год. веч., на пароплаві «Чичерін» виїхала на батьківщину з Стамбула радянська спортивна делегація. Вчора керуючий Радіо Одеси записав через радіостанцію Чорноморського пароплавства з головою місцевої ради фізкультури СРСР тов. Манцевим, що отулює делегацію.

— Поїзди радянських спортсменів у Турцію,—сказав тов. Манцев,—перетворилися на нову аскаву демонстрації радянської турботи про дружбу. З першої ж хвилини прибуття в Стамбул ми відчули, що перебуваємо серед друзів. Протягом двотижневого перебування в країні, ми переживали, яка доля спіткає нас під турецькою шпорою. Всього шість радянських фізкультурників було ув'язнено в кайдани. Нас спільно оточували тільки бійцями.

Підсумок цієї ситуації спортсменів зустрічав, тов. Манцев каже:

— Я мушу відзначити високий клас цих турецьких спортсменів. Вони багатого краше грають, ніж радянці. Як грати наші фізкультурники в Турції? Ми не мали жодної поразки. Насамперед, треба відзначити футболістів Режа і Лілія, борців Соколова і Каточка, фехтувальницю Штубер і всіх без винятку тенісистів.

Далі тов. Манцев розповів про величезний інтерес, який викликала радянська спортивна в Турції. В Стамбулі, Анкарі і Ізмірі їх зустрічали на радком

випадках, розпитували про радянський спорт, цікавилися життям у СРСР. —Особливо зацікавлені,—продовжує тов. Манцев,—були наші провідні. Тисячні маси вийшли на вулиці передавати прощальний привіт представникам дружньої країни. В Стамбулі на історичній вулиці вальсесує чесна вартя бойскаутів, нас проводили чесні представники різних турецьких організацій на чолі з головою стамбульського комітету партійної партії п. Джевет Кесимом.

Після того, з тов. Манцевим мав розмову радком мінеральний санаторію обласної ради фізкультури тов. Голдфельд, який з доручення партійних, радянських, профспілкових, комсомольських і фізкультурних організацій Одеси привітав радянських спортсменів з перемогою і подорожувати їх з поведінкою на батьківщину.

— Наближаються до різних берегів,—відповів тов. Манцев,—наші спортсмени просять передати паки передкоштований фізкультурний привіт усім трудящим СРСР. Ми чимось скористалися, що змусило високо провести переможний прапор радянської фізкультури.

Найближній тов. Манцев передає, що футболісти збірної СРСР готові зустрінутися з командою Одеси 4 листопада. В Одесу пароплав «Чичерін» має прийти через шторм лише 2-го липно ввечері, або 4-го листопада

МАТЧ ЗІРНИХ СРСР - ОДЕСА—НА НОВОМУ СТАДІОНІ

Футбольний матч між збіркою командою СРСР, що повертається з Турції, і першою збіркою Одеси, буде на новому стадіоні в парку культури й відпочинку ім. Шевченка.

Лави на трибунах для глядачів вже обладнані, сьогодні закінчують фарбування. Стадіон огорожений парканом і має 10 входних воріт. Обладнується також роздягальня для футболістів. На новому стадіоні 30.000 місць для сидіння. Квитки на матч СРСР—Одеса на ці місяці вартістю в 5, 3 і 2 крб., вже почали поширювати. Організуються каси на великих підприємствах, в магазинах «Динамо», міськраді фізкультури, а в день матчу квитки продаватимуть у 6 касах на самому

стадіоні. В квитках буде визначено номер трибуни.

Вчора почато розміщення футбольного поля, встановлення нових штанг і сіток. На полі вже появилася паростки трави. В день матчу стадіон буде художньо оздоблений портретами вождів, кращих майстрів спорту, лозунгами, декорований вазонами квітів, пальмами тощо. Гратиме оркестр музики. Організуються буфети і рознос прохолодних напоїв, кондитерських виробів між трибунами. Випускається спеціальне лібретто з визначенням складу гравців. Склад збірної Одеси буде публікований днями затверджено. Матч розпочнеться рівно о четвертий годині дня.

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 3.11 та 30.10.1935.

«СРСР – ОДЕСА – 0-0.

Вперше побачив новий стадіон, що його нещодавно збудовано в парку культури й відпочинку ім. Шевченка таку величезну кількість глядачів. Понад 40 тис. чол. прийшли на найцікавішу зустріч збірних команд СРСР й Одеси.

На урядовій трибуні присутні секретар обкому партії тов. Вегер, голова міськради тов. Бричнин, голова ВРФК СРСР тов. Манцев, відповідальні працівники радянських, партійних і громандських організацій міста, а також члени радянської спортивної делегації, що повернулися з Туреччини.

Рівно о 3 год. 30 хв. пролунав свисток московського судді тов. Щелчкова.

На поле виходять команда СРСР в складі: Рижез, Старостін О., Фомін К., Леута, Івін, Ремін, Лапшин, Дементьєв, Смірнов, Павлов і Ільїн. Збірна команда Одеси виходять в складі: Трусевич, Волін, Табачковський, Хіжніков, Літвачук, Кравченко, Сосицький, Хейсон, Ліфшиць, Малхасов і Гічкін.

Вдруге пролунав свисток. Гости починають гру з центру. Одеський палац бере ініціативу, особливо праве крило – Малхасов і Гічкін. Перші п'ять хвилин лівий нападник Одеси Сосицький встигає вже тричі атакувати ворога СРСР, але безуспішно. Воротар гостей Рижов прекрасно забирає всі три, здавалося б вірні вдари Сосицького.

Згодом, гравці збірної СРСР набирають швидкого темпу, атакуючи ворота Одеси, але одеські гравці відповідають потрібним темпом.

Гра знову на полі збірної СРСР. Напад Одеси, підтримуваний захистом, буквально засипає воротаря Рижова, якому доводиться працювати понад передбачену «норму».

Лише випадково знесений Фоміним м'яч в аут рятує ворота від вірного гола. Також як і допомагає їм, що Гічкін невдало подав кутовий удар.

Гра після 30 хвилин приходить при рівних успіхах. Напад Одеси помітно послабив попередній темп. Збірна СРСР, граючи почергово нападом і захистом складає враження «відсичування», зберігає сили на другу половину.

Не щастить гравцям збірної СРСР. Двічі мав можливість лівий крайній гостей бити по воротах Одеси, але бездоганна гра одеського захисту не дозволила йому цього зробити. Обидва удари пішли мимо воріт.

Прекрасно граючи півзахисник збірної СРСР Івін показав високий клас гри. Його довгі сильні удари неодноразово ставили під загрозу ворота Одеси. Випадковість врятувала Одесу від вірного гола.

Однохвилинна заминка біля воріт СРСР також не використана гравцями Одеси. Шут Ліфшиця пішов прямо в руки Рижову.

Друга половина гри розпочалася натиском гостей. Двічі правий крайній СРСР подавав кутовий удар і двічі м'яч був далеко від воріт Одеси, яка вирішила тримати успіх першої половини гри.

Непосторно красиво взвів Трусевич сильний удар Смірнова в аут. Гра проходить більше на половині Одеси. Воротарі міняються ролями. Коли в першій половині доводиться багато працювати Рижову, то в другій половині Трусевичу доводиться також багато працювати.

Непростимо «маже» Ліфшиць після спірного удару між Сосицьким і Івіним. Бурею оплесків нагороджують глядачі воротаря збірної СРСР Рижова, який взяв кутовий удар Малхасова.

Точно поданий м'яч з кутового удару Гічкіним. Ліфшиць знову посилає в аут. Це був такий удар, який повинен бути пам'ятним для всіх присутніх, але... Ліфшиць поспішає.

За 15 хвилин до кінця другої половини гри Гічкіна замінює Калашніков, біг і розумна гра якого також мало в чому поступаються перед грою правого краю Гічкіна.

Останні хвилини другої половини гри не приносять ніяких змін. Матч закінчився нічийним рахунком, але він продемонстрував ріст футбольної команди Одеси, яка на своїх полях вихована не один десяток гравців всесоюзної категорії.

Кінцевий рахунок 0:0 висуває Одесу в лави кращих команд України і всього Союзу».

Газета «ГПО» Київ, 11.11.1935.